

Josip Pečarić: SLOBINI ZEČEVI

JOSIP PEČARIĆ

SLOBINI ZEČEVI

ZAGREB, 2024.

© *Josip Pečarić*

Urednica:
Anđela Hodžić

O ZEČEVIMA

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Slobodan Milošević

na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije

14. kolovoza 1995.,

nakon operacije Oluja.

***

Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo automobila, gazili su im preko zaprega i konja...

Bilo je to strašno. Jedinica Mile Novakovića tenkovima je gazila vlastiti narod, mahom starce, žene... To je prizor koji se ne može nikada zaboraviti. Kilometarska kolona leševa, auta, pobacanih stvari, krikovi na sve strane. Potpuno rasulo. Jednostavno, situacija u kojoj je bilo teško reagirati, iako vas kao profesionalnog vojnika na takvo nešto pripremaju. Rat nikada nije human, ali ono što sam tada vidio bilo je potpuno neljudski.

izviđač i diverzant Crnih Mambi

DOMOVINSKI RAT

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Zvonimir Hodak

KAZALO

UVOD	15
'SUSJEDI IZ PAKLA': 'SRBUBE' ILI 'SRBI ZEČEVI'	16
PRILOZI: VJEKOSLAV KRSNIK, SRBI NISU DOSADNE BUBE, ALI NISU NI KULTUROLOŠKI ZAPADNJAČKI NAROD	19
STIPE KUTLEŠA, SRBI SVOJATAJU I HRVATSKU FILOZOFIJU, ČAK SU I NEVENA SESARDIĆA UVRSTILI U ISTORIJU SRPSKE FILOZOFIJE	22
PISMO PREDSEDNIKU MATICE MIRI GAVRANU	30
PRILOZI: ODRIČEM SE ČLANSTVA JER MATICA NIJE NAŠLA RIJEČI DA OSUDI IZJAVU SLAVICE STOJAN	32
PISMO THOMPSONU	36
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	39
PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A	45
AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	48
PEČARIĆEVA HRVATSKA	48
OKRUNJENA GLAVA I DARIO KORDIĆ	51
RAČANOVA OPORUKA	57
JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“? ..	69
JOSIPOVIĆA TREBA ZAUSTAVITI!	76
VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU	82
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA	89
PRILOG: FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE FAŠISTOM	94
HAZU I PROTUNARODNA VLAST	96
KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA PREDSTAVLJENE U POSUŠJU	103
HOĆEMO LI OTKRITI ZAŠTO VUKUŠIĆ BRANI ONE KOJE PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN NAPADA U SVOM INTERVJU? II.	108
PUT U KOTOR	118
PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH	126

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	132
VELEIZDAJNIK I HRESTOMATIJA	132
PREDGOVOR KNJIGE "100 POSTO ZA HRVATSKU"	135
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU	141
NITKO KAO THOMPSON	145
THOMPSON I SRBI KAO ZEČEVI	153
THE JERUZALEM POST ODAO VELIKO PRIZNANJE THOMPSONU ..	156
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO	162
HRVATSKI ŠOVINIST ALEKSANDAR STANKOVIĆ	180
THOMPSON I MEĐUNARODNA POLITIKA	185
KAKO UBITI DOMOLJUBNOG PJEVAČA ILI KAKO UBITI HRVATSKU	188
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	189
'RUŽA TOMAŠIĆ JE U PRAVU, HRVATSKU TREBA OČISTITI OD SRBA KOJI JU MRZE'	189
KLEMM I LABRADORSKA ČELIJ U IZVRŠNOJ VLASTI	196
OTVORENO PISMO PREDSJEDNICI RH	202
KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO	207
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	211
NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA SAMOSVIJEST!	211
HRVATSKI BESKIČMENJACI	215
ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU IBLERU, II.	221
KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU	227
KAKO SMO OBRANILI KOLINDU	249
ODGOVOR HRVATSKOM ARHIEPISKOPU ALEKSANDRU	251
PRILOG: VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA IRINEJA	256
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	261
RADI LI SE O NOVOM PISMU O ZDS?	261
AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU..." (O ČETVRTOM STUPU 'MOJE' HRVATSKE)	265
ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“	278
PONOJNI ZAHTJEV ZA UVOĐENJE DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA	283
5. KOLOVOZA – DAN „UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“	289
PREDGOVOR KNJIGE MLADENA PAVKOVIĆA <i>MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA</i>	294
AKADEMIK J. PEČARIĆ: VLADAJUĆI MRZE BRANITELJE JER SU UNIŠTILI NJIHOVU SRBOSLAVIJU	296
„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	301
PISMO IZ PAKISTANA	307
KOMENTARI POSLIJE PREDSTAVLJANJA	314

PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	317
DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU I U HAZU	317
UMJESTO POGOVORA: PISMO PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA I MINISTRU ZNANOSTI	325
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	328
PISMO PREDSJEDNIKU «NAVODNE HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI»	328
AKADEMIKA RUDANA ZA PREDSJEDNIKA HAZU!	332
LICEMJERNA ČESTITKA	336
ZAŠTO JE BUDIMIR LONČAR GOST NA PROSLAVAMA HAZU-A? ...	340
RUDAN KAO PILSEL?	344
JURE KRIŠTO, GOLDSTEINOVI PONOVRNO OSUĐUJU STEPINCA	350
HAZU I ZEČEVI	352
TKO JE KOČANOVA ‘KUMICA’ IZ AKADEMIJE?	355
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	360
MOJ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE „DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE“ U SPLITU	360
ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU	365
GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?	371
"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA	377
"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH	382
LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI	389
PISMO GĐE GAUPP	395
HRVATSKI SUDCI KAO MILICAJCI	396
THOMPSONOV ZNAČAJ	398
PISMA MLADENA KOSTIĆA	405
HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA	410
„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM	415
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	417
LISINSKI: JOSIP PEČARIĆ, ZAVRŠNA RIJEČ	417
GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ	420
HNES U BILTENU SNS-A	427
ULOGA ZLOČINAČKOG POZDRAVA ZA <i>DOM SPREMNI</i> U GENOCIDU NAD SRBIMA U DOMOVINSKOM RATU	432
ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG <i>SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA</i> ?	434

LJUBIĆEVE PORUKE VLADAJUĆIMA	440
THOMPSON I SRPSKE LAŽI	444
O USTAŠAMA I SRPSKIM SLUGAMA	448
PREDSJEDNICI JE THOMPSON UZ BOK STEPINCU, A BOJNA ČAVOGLAVE JE NAPRAVILA VIŠE SRBA ZEČEVA OD OLUJE!	453
OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ	454
UZ EMISIJU RADIO MOST MELBOURNE HB MOSTAR	457
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM	460
PREDSTAVLJANJE KNJIGE ZVONIMIRA HODAKA „LIJEVOM NAŠOM / KOLUMNNE“	465
TRIBINA “NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI” U KRAPINI ...	469
SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!	473
ZDS ILI KAKO SE IZJEDNAČAVA AGRESOR I ŽRTVA	477
VULIN I SRPSKE SLUGE	481
ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA	486
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	492
BRANITELJI DODJELJUJU THOMPSONU VELIKU ZLATNU PLAKETU	492
NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!	496
PISMO GRADONAČELNIKU MARIBORA	498
PRALJAK I THOMPSON	500
JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?	506
RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ	511
VUČIĆEVO PRIZNANJE	516
KAKO SRBI MOGU U RATU POBIJEDITI HRVATE?	520
ZNAČAJ <i>BOJNE ČAVOGLAVE</i>	526
VJERUJE LI ITKO JOSIPOVIĆU?	531
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	535
DR. SC. DAVOR PAVUNA	535
KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?	538
KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS?	542
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”	547
„KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“	553
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"	557
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE <i>THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU</i>	562
PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU	566
RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI	569
SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA	573

PREDSTAVLJANJE KNJIGA “PIŠEM PISMA, ODGOVORA NEMA 1. I 2.”	578
POSLANE KNJIGE	582
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM MEĐUNARODNE KONFERENCIJE U ČAST NJEGOVA SEDAMDESETOG ROĐENDANA	587
NOGOMET, THOMPSON I MATEMATIKA	592
BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET	594
DALIĆ O THOMPSONU: PJEVAO JE PJEVAČ KOJI JE NAŠA HIMNA	596
DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE!	600
O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA	603
BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA	605
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	608
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018. 614	
U HRVATSKOJ SE POLITIKA NE VODI RAZUMOM	614
PISMO UREDNIŠTVU PORTALA KAMENJAR.COM	617
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019. 620	
ZDS ILI IZJEDNAČAVANJE AGRESORA I ŽRTVE!?!?	620
ZDS I PUPOVČEV SRPSKI PATRIOTIZAM	626
PUČKA PRAVOBRANITELJICA BRANITELJE PROGLAŠAVA FAŠISTIMA	628
RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!	630
AKO JE 'ZA DOM SPREMNI' USTAŠKA STEČEVINA, ČIJE SU ONDA HRVATSKI GRB, KUNA, HIMNA...?	636
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019. 639	
DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC	639
LJEVIČARI SU VUČIČEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS	644
USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA	649
JE LI PUPOVAC ZALJUBLJENIK U ZDS?	651
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. 655	
ČIJA JE OVO PREDIZBORNA KAMPANJA?	655
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?	659
ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?	663
DRAGI PRIJATELJI	667
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020. 672	
VELIKI RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	672
TKO JE OD HRVATSKIH BISKUPA SRPSKI SLUGA?	678
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH?	685
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONOFBIJA)	688

GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	692
PROF. DR. SC. DON JOSIP ČORIĆ: RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA	692
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	700
UVOD	700
STJEPAN RAZUM: ISTINOM PROTIV LAŽI	703
PISMO PROF. MARUŠIĆU	708
ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU	711
MILANOVIĆ U JASENOVCU	714
PRILOG: MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.)	717
PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA U TISNOM	721
TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?	726
ČESTITKA NIKOLI ŠTEDULU, STIJEPU MIJOVIĆ KOČANU I NE SAMO NJIMA	729
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH	734
HRVATSKA VLAST PODRŽAVA SRPSKI FAŠIZAM	737
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	742
HRVATSKU RUŠE, A MI JE MORAMO ZIDATI	742
PROF. DR. FRA ANDRIJA NIKIĆ: OSVJEŠĆIVANJE SUVREMENIKA	745
THOMPSONOVA ULOGA U HRVATSKOM GENOCIDU	759
DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	764
IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA	764
VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.	772
PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI	772
PROF. DR. SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021.	776
HAAŠKI SUD PREUZIMA ULOGU SRPSKOG MITA O JASENOVCU	776
ANKICA TUĐMAN, ZAGREB, 2021.	786
STJEPAN TUĐMAN, ZA DOM SPREMNI	786
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	789
DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS	789
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	795
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA	804
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU	812
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	818
ŠKABRNJA 2021.	818
DAMIR BOROVIĆ U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB 2022.	828
STR. 224.	828
HODAK, JURČEVIĆ, LJUBIĆ I MARKUŠ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	828
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	843
IZ KAZALA	843
THOMPSON PO DRUGI PUT U CRNOJ GORI	844
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	846
I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 4. DIO	846
KNJIGA 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA	848

ORUŽJE I BENJAMIN TOLIĆ	850
BOKA I RUSKI VELIKI PROSTOR	852
KNJIGA O MEĐUNARODNOJ HIMNI NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI	856
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)	868
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	877
ČETNIČKA KOALICIJA PREDLOŽILA ZAKON O NAJVEĆOJ MOGUĆOJ VELIKOJ SRBIJI	877
KNJIGA O DR. SC. DAMIRU PEŠORDI	882
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA <i>REVIZIONISTI U HRVATSKOJ</i>	883
POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI	888
ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A	891
JOSIP STJEPANDIĆ: IZLAGANJE U POVODU PREDSTAVLJANJE KNJIGE „THOMPSONOFBIJA“, 8. 3. 22.	895
IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.	901
JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“	901
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022. ..	904
TUĐMAN 100, 3.	904
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	910
UVOD	910
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"	912
GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU	916
GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU	920
A. KAČUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA PJESNIKINJA MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.	924
PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA <i>NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE</i> U SISKU	924
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	932
ZAVRŠNI TEKST: HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI	932
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	937
MALI SLOBA U ZAGREBU	937
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2023.	939
GOVOR NA TRIBINI POVODOM GODIŠNJICE SMRTI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA	939
MIROSLAV TUĐMAN I ČAVOGLAVE	945
MARKO JURIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	949
VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE 2.: PISMO LILI BENČIK PREMIJERU PLENKOVIĆU	949
HANNAH ARENDT U MOJIM KNJIGAMA, DRAGOVOLJAC.COM	951
UVODNI TEKST: HANNAH ARENDT I MLADEN IVEZIĆ O RASNIM ZAKONIMA U NDH	951
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	957

JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN UPRAVO U SREBRENICI!	957
KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA ‘GLUPIM USTAŠOM’, ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA	963
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	968
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE	968
PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO	973
HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM	979
NEVJEROJATNE GLUPOSTI NA PRVOJ SRPSKOJ TELEVIZIJI	979
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM	986
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 2.	986
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	989

UVOD

Predsjednica ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku i ujedno članica Predsjedništva te najstarije ustanove hrvatskoga naroda Slavica Stojan reagirajući na kontinuirano velikosrpsko svojatanje Dubrovnika i njegovog hrvatskog kulturološkog identiteta za srpski narod upotrijebila jednu prisposobu kao konstantu velikosrpske politike prema Hrvatskoj usporedila je Srbe s bubama. To je strašno pogodilo Pupovca, pa je npr. reagirao Vjekoslav Krsnik.

Pupovčevo reagiranje na izjavu predsjednice ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku zapravo je priznanje kako Srbi u RH, barem oni koje znaju nazivati 'Pupovčevi Srbi' također svojataju *Dubrovnik i njegov hrvatski kulturološki identitet za srpski narod*. Kako je on najvažnija osoba današnjih vlasti možemo se samo zapitati je li to i politika te koalicije. a da se trebamo zapitati svjedoći i činjenica da se NA STRANU Pupovca ubrzo svrstao I dr. sc. Ozren Žunec i za to izabrao – vjerovali ili ne – Pupovčeve Novosti.

Komentirajući Krsnikov tekst don Kaćunko je napisao:

Prof. Pečarić je 'odkrio' "Srbe zečeve", a sada imamo i SRBUBE...

Moj komentar je dan u tekstu 'SUSJEDI IZ PAKLA': 'SRBUBE' ILI 'SRBI ZEČEVI'.

Naime još 2014, napisao sam knjigu:

J. Pečarić, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.

Kao da mi don Anđelko kaže da je vrijeme za nastavak, tj. za drugi dio knjige o najvećem genocidu u povijest: PRAVLJENJE ZEČEVA OD LJUDI.

Ova knjiga je odgovor na tu najavu nove knjige. U njoj sam sakupio skoro sve tekstove iz mojih knjiga do 2023. u kojima spominjem Srbe zečeve – kako ih je opisao poslije “Oluje” nitko drugi nego njihov Vožd Slobodan Milošević.

Akademik Josip Pečarić

'SUSJEDI IZ PAKLA': 'SRBUBE' ILI 'SRBI ZEČEVI'

Veliki hrvatski književnik *Hrvoje Hitrec* u najnovijoj kolumni naže istočne susjede naziva susjedima iz pakla.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/42316-h-hitrec-divlje-svinje-sajseri-i-susjedi-iz-pakla.html>

Don Anđelko Kaćunko komentira najnoviji tekst Vjekoslava Krsnika: SRBI NISU DOSADNE BUBE, ALI NISU NI KULTUROLOŠKI ZAPADNJAČKI NAROD

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/36541-vjekoslav-krsnik-srbi-nisu-dosadne-bube-ali-nisu-ni-kulturoloski-zapadnjacki-narod>

Naravno kao i obično taj komentar je kao i mnogi njegovi komentari izuzetno duhovit:

Prof. Pečarić je 'odkrio' "Srbe zečeve", a sada imamo i SRBUBE...

Istina je još 2014, napisao sam knjigu:

J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Kao da mi don Anđelko kaže da je vrijeme za nastavak, tj. za drugi dio knjige o najvećem genocidu u povijest: PRAVLJENJE ZEČEVA OD LJUDI.

Ali što nam to Krsnik piše:

Prije nekoliko dana predsjednica ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku i ujedno članica Predsjedništva te najstarije ustanove hrvatskoga naroda Slavica Stojan reagirajući na kontinuirano velikosrpsko svojatanje Dubrovnika i njegovog hrvatskog kulturološkog identiteta za srpski narod upotrijebila jednu prisposobu kao konstantu velikosrpske politike prema Hrvatskoj i hrvatskome narodu.

Uspoređujući Srbe s bubama od kojih se teško osloboditi u kući Slavica Stojan je o Srbima napisala: "To su ljudi iz čijih se objava i izjava prije svega rasaznaje njihov kulturološki i civilizacijski stupanj razvoja. Oni ne odustaju od našeg prostora. Kod njih je sveprisutna neutaživa žed za prostorom", pa se na kraju zapitala: "Tko je danas na ovom svijetu od civiliziranih naroda opsjednut grabljenjem prostora". Naravno na ovu izjavu reagirao je sveprisutni velikosrbin zastupnik u Hrvatskome saboru i predsjednik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac.

Pupovčevo reagiranje na izjavu predsjednice ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku zapravo je priznanje kako Srbi u RH, barem oni koje znaju nazivati 'Pupovčevi Srbi' također svojataju *Dubrovnik i njegov hrvatski kulturološki identitet za srpski narod*. Kako je on najvažnija osoba današnjih vlasti možemo se samo zapitati je li to i politika te koalicije.

Bilo kako bilo Krsnik konstatira na kraju svog teksta:

Sa Srbijom treba nastupati s pozicije pobjednika i uvijek imati u vidu karakteristiku koju je o srpskom narodu izrekao francuski predsjednik Jacques Chirac: "Srbi su narod bez zakona i vjere, to je narod razbojnika i terorista." (za ručkom, lipanj 1995., na sastanku šefova vlada EU). To je

mного oštrije nego što se o njima izjasnila predsjednica ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku Slavica Stojan.

Ja sam odavno pisao o dva velika srpska kompleksa:

1. Hrvatsko more
2. Hrvatska kulturna baština

Napisao sam i knjigu:

J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>

Evo i Uvoda te knjige:

U nizu tekstova ukazivao sam na činjenicu koliko je veliki srpski kompleks hrvatske kulturne baštine. Zato je i logičan moj tekst iz 1998. godine DOKLE VELIKOSRPSKA KRAĐA HRVATSKE KULTURNE BAŠTINE? Jedan naš iseljenik iz Melbournea koji danas nije s nama gosp. Keserović znao mi je tih devedesetih godina reći,: "Nitko nema što Srbin imade, a imade samo ono što ukrade"

To se oduvijek posebno pokazivalo njihovim svojatanjem Dubrovnika. Još tijekom njihove naci-fašističke agresije na hrvatsku upozoravao sam na činjenici da mi ne trebamo dokazivati kako je Dubrovnik naš već da je ogromna hrvatska kulturna baština u Boki kotorskoj. I danas se spominje da u današnjoj Crnoj Gori 60% spomeničke baštine pripada hrvatskom narodu kojega u toj državi ima manje od 1%. Tako sam i tada govorio da je Crna Gora, koja je tada sudjelovala u agresiji na Hrvatsku, s kulturnom baštinom tamošnjih Hrvata udvostručila svoju baštinu. A osvajanjem Dubrovnika isto bi učinila i Srbija s tim da je ono udvostručiti vjerojatno treba i povećati.

Zato danas kada u istoj srpskoj politici koju sada nazivaju 'Srpski svet' ponovo Dubrovnik na udaru u ovoj knjizi sam dao izbor tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje Dubrovnik.

Zato je u ovoj knjizi dan izbor tekstova iz mojih knjiga u kojima se govori i o Dubrovniku

Uz ovaj Uvod ide jedan tekst povezan s mojim tadašnjim tvrdnjama čiji naslov je uzet za naslov cijele knjige, kao i tekst Marita Mihovila Letice povodom,, Zakona o Kulturnom nasleđu“ što ga je izglasovala Srbija krajem prošle godine. Primjeren odgovor stigao je i od novog vodstva Matice Hrvatske...

Ima puno tekstova različitih hrvatskih autora o srpsko svojatanju naše kulturne baštine, pa u Prilozima dajem jedan takav tekst koji je napisao dr. sc, Stipe Kutleša.

Završit ću ovaj tekst sa stihovima velikog srpskog pjesnika Jovana Jovanovića Zmaja koji je 1833.) napisao svojevrstu odu Hrvatima Šta se čuje?:

*(...) Hrvat se ne bori da što otme kome,
Čuva sveti plamen na ognjištu svome.
I dok tako čini u najteži dan'
I Bog je i pravda na njegovoj stran'.*

*A kuda će Srbin – zar on da se dade
Putu, na kom nema ni Boga ni pravde?
(...)*

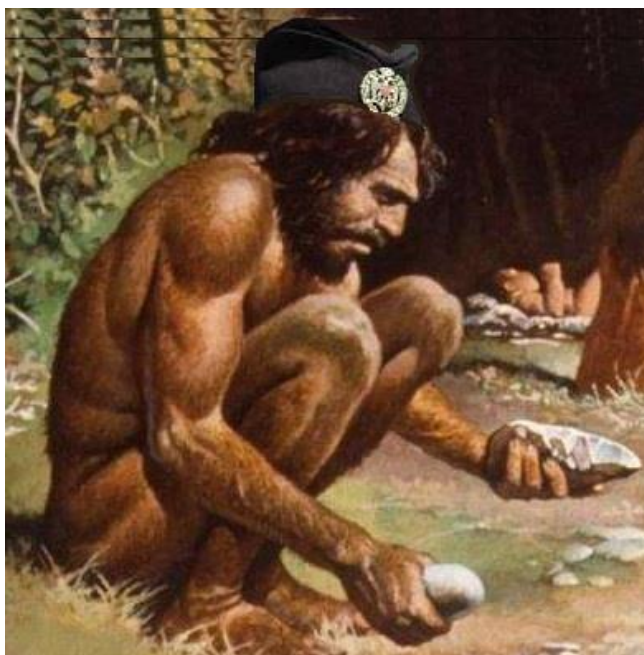
https://hr.wikipedia.org/wiki/Jovan_Jovanovi%C4%87_Zmaj

Josip Pečarić

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/36572-susjedi-iz-pakla-srbube-ili-srbi-zecevi>

PRILOZI**VJEKOSLAV KRSNIK: SRBI NISU DOSADNE BUBE,
ALI NISU NI KULTUROLOŠKI ZAPADNJAČKI
NAROD**

12 Rujan 2023

Nema dana a da se na hrvatsko-srbijanskih, a ne na hrvatsko-srpskim odnosima ne dogodi neki eksces koji onda proizvede niz reagiranja opterećenih višedesetljetnim naslijeđem u kojemu je pod totalitarnim, prvo monarhističkim a potom komunističkim režimom hrvatski nacionalni identitet bio podvrgnut represiji svake vrste.

Prije nekoliko dana predsjednica ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku i ujedno članica Predsjedništva te najstarije ustanove hrvatskoga naroda Slavica Stojan reagirajući na kontinuirano velikosrpsko svojatanje Dubrovnika i njegovog hrvatskog kulturološkog identiteta za srpski narod upotrijebila jednu prisposobu kao konstantu velikosrpske politike prema Hrvatskoj i hrvatskome narodu.

Uspoređujući Srbe s bubama od kojih se teško osloboditi u kući Slavica Stojan je o Srbima napisala: "To su ljudi iz čijih se objava i izjava prije svega

rasaznaje njihov kulturološki i civilizacijski stupanj razvoja. Oni ne odustaju od našeg prostora. Kod njih je sveprisutna neutaživa žeđ za prostorom", pa se na kraju zapitala: "Tko je danas na ovom svijetu od civiliziranih naroda opsjednut grabljenjem prostora". Naravno na ovu izjavu reagirao je sveprisutni velikosrbin zastupnik u Hrvatskome saboru i predsjednik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. On je međutim sveo reagiranje Slavice Stojan na položaj srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj koja za Milorada Pupovca ne postoji nego se radi o Srbima, iako takvi po Ustavu u Hrvatskoj ne postoje. Kad Slavica Stojan govori o narodu koji poseže za "grabljenjem prostora" to se ne odnosi na pripadnike srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj nego na Srbe u susjednoj državi. Podsjećajući da je Slavica Stojan članica Matice hrvatske Milorad Pupovac kaže da je "zabrinjavajuće što još uvijek nemamo adekvatnu reakciju na tu vrstu izjave". Drugim riječima Milorad Pupovac zaziva uvođenje iz komunizma "verbalnog delikta", iako bi u tom slučaju zbog brojnih njegovih velikosrpskih izjava, recimo samo o usporedbi Hrvatske s NDH, on trebao biti predmet "adekvatne reakcije".

Slavica Stojan nije otkrila ništa novo govoreći o "kulturološkom i civilizacijskom stupnju razvoja" Srba u njihovoj državi koja ne pripada zapadnjačkom kulturološkom i civilizacijskom krugu, jednostavno zbog toga što je taj narod pet stoljeća bio pod osmanlijskom vlašću. U takvim okolnostima ne samo da je srbijanska politička i intelektualna elita odbijala približavanje Zapadu i to kažnjavala ubojstvima onih koji su pokazivali takve namjere kao što bilo slučaj s knezom Mihajlom Obrenovićem ili s premijerom Zoranom Đinđićem, nego je, što je nezamislivo za zapadnjačko moralno shvaćanje, pribjegla laži kao sredstvu za ostvarenje svojih imperijalnih ciljeva. Definiciju takve laži dao je sam akademik SANU Dobrica Ćosić: „Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno. Laž je srpski državni interes. Laž je u samom biću Srbina“. Za vrijeme velikosrpske agresije jedna od kolosalnih laži u Americi bila je tvrdnja da su Srbi izvanredni ratnici, pa Ministarstvo obrane nije bilo voljno poslati američke vojnike na Balkan. Predsjednik Geroge W. Bush svojedobno je izjavio da mu njegovi generali nisu znali odgovoriti na jednostavno pitanje jesu li Srbi ratnici poput fanatičnih Vijetnamaca ili kukavice poput Iračana.

U takvom kontekstu i dvadesetak godina nakon poraza što im ga je nanijela Hrvatska vojska Srbi i dalje lažu, tvrdeći na primjer da je "Oluja" bila etničko čišćenje, iako su to čišćenje izveli samo Srbi. Ne samo da lažu nego nastavljaju prisvajati hrvatske vrednote, počevši od Dubrovnika, hrvatskoga jezika i nastojanja da koristeći svojeg službenog agenta u Republici Hrvatskoj Milorada Pupovca zahtijevaju više nego što bi po postojećim standardima Europske unije trebali imati. Bez obzira na činjenice ti i takvi Srbi

koncentrirani u Srpskoj akademiji nauka i umetnosti, Srpskoj pravoslavnoj crkvi i Udruženju pisaca uporno svojataju hrvatske zapadnjačke vrednote, poput renesanse i baroka pa je u pravu član Predsjedništva Matice Hrvatske Mario Jareb da je u to doba europske kulturne baštine Srbija imala guslare i rakiju. Srbija dakle, kao što je svojedobno u 19. vijeku konstatirao njihov socijalistički političar Svetozar Marković ostaje duboko ušančena kao "Srbija na Istoku" u svoju balkansku politiku. Nakon raspada Jugoslavije koja je za njih bila "proširena Srbija" što se najočitije manifestiralo u Hrvatskoj gdje su hrvatski komunisti u važnim državnim poslovima bili sluge takve srpske ekspanzionističke politike. Hrvatska će se s ekscesima s takvom pozadinom suočavati gotovo na dnevnoj razini, kao što je to ovih dana slučaj sa beogradskim glumcem Sergejem Trifunovićem koji je u Splitu prekršajno kažnjen zbog toga što svog psa ovčara nije držao, kako je propisano, na uzici. U tipično bahatoj balkanskoj maniri on se zbog toga našao uvrijeđen, pa je poručio "Nikad više ne ću doći u Split".

Hrvatska politika se dakle, prema Srbiji odnosi onako kako to odgovara činovnicima u Bruxellesu, a ne kako bi trebalo biti u interesu hrvatskoga naroda i njegovih interesa. Najočitije se to iskazuje u popustljivosti hrvatske politike, bilo HDZ-ove ili SDP-ove kad su u pitanju nestali branitelji i civili. Već 25 godina službena Srbija u tom pogledu vuče Hrvatsku za nos iako bi svaka normalna država koja drži do svojeg dostojanstva barem poduzela neke diplomatske korake i stavila na znanje Srbiji da će blokirati njezin pristup Europskoj uniji sve dok se ne riješi sudbina i posljednjeg nestalog. Sa Srbijom treba nastupati s pozicije pobjednika i uvijek imati u vidu karakteristiku koju je o srpskom narodu izrekao francuski predsjednik Jacques Chirac: "Srbi su narod bez zakona i vjere, to je narod razbojnika i terorista." (za ručkom, lipanj 1995., na sastanku šefova vlada EU). To je mnogo oštrije nego što se o njima izjasnila predsjednica ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku Slavica Stojan. Vjekoslav Krsnik

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/36541-vjekoslav-krsnik-srbi-nisu-dosadne-bube-ali-nisu-ni-kulturoloski-zapadnjacki-narod>
<https://hrvatskiratnik.hr/srbi-nisu-dosadne-bube-ali-nisu-ni-kulturoloski-zapadnjacki-narod/>

S. Kutleša: Srbska prisvajanja u svim područjima

26. svibnja 2020.

SRBI SVOJATAJU I HRVATSKU FILOZOFIJU, ČAK SU I NEVENA SESARDIĆA UVRSTILI U ISTORIJU SRPSKE FILOZOFIJE

Prije svakoga pokušaja da se napiše nešto o prilično čestoj praksi u „regionu“, naime, prisvajanja tuđih narodnih, jezičnih, kulturnih tradicija, pa i teritorija, neminovno se nameće pitanje o smislu takva pisanja. Čemu, naime, služi govoriti gluhome, pokazivati slijepome ili uvjeravati i argumentirano dokazivati onomu koji ne priznaje ni razum ni logiku i kojemu do istine nije uopće stalo? Govor o svojatanju i prisvajanju već je postao dijelom balkanske tradicije, posebno nakon što je doživjela svoju renesansu i procvat raspadom nekada zajedničke države. U to se doba nije govorilo, barem ne otvoreno i tako često, o tomu što komu pripada. Sve je navodnoj braći bilo zajedničko; sve je bilo naše: naš jezik, naš narod pa i naš vođa. Otkad su se „braća“ razdvojila (ne obostranom voljom i sporazumno, nego u ratu), nabujao je govor svojatanja i literatura koja to sustavno prati.

Ovih dana Matica srbska u Novome Sadu, u biblioteci pod nazivom „Deset vekova srpske književnosti“, kojemu bi zavidjeli i mnogu napredniji i kulturniji narodi, objavila je knjigu dramâ Marina Držića. Priredila ju je akademkinja i povjesničarka književnosti Zlata Bojović. Ne kanim pisati o tomu jer je već na tu temu objavljeno nekoliko izvrsnih tekstova i priopćenja.

Htio bih se osvrnuti na jedno drugo područje, izvan književnosti u užemu smislu riječi, u kojemu se događaju slične stvari, ali s manje potresa i reakcija.

Radi se o filozofiji i filozofskim i srodnim piscima, a dijelom i o znanstvenicima.

Čini se da je najbolji recept za postati akademikom u Srpskoj akademiji nauka i umetnosti izdati, urediti ili prirediti knjigu o nekome Hrvat (drugi narodi ne uživaju toliku čast) koji pripada srbskoj naciji, kulturi, znanosti, umjetnosti – pa i športu. Nekima uspije postati akademikom na račun poželjne krađe kao npr. Zlati Bojović (o Jovanu Deretiću ne treba ni govoriti jer je on izvan svih konkurencija), nekima pak ipak ne uspije kao npr. Slobodanu Žunjiću koji je izabrao „nesretno“ područje za tako visoke domete. On je, naime, srbski filozofski pisac, neki kažu, trećega ranga i u samoj Srbiji. Nije ovdje mjesto da se o tome daju (pr)ocjene. Moguće je da će svakomu biti jasno da te ocjene možda i nisu neutemeljene nakon što se pročitaju neki navodi iz njegove knjige, ali, na žalost, bez dokaza.

Žunjić je napisao knjigu Istorija srpske filozofije (prvo izdanje 2009., drugo 2014.) za koju je dio srbske akademske javnosti ocijenio da je to „jedinствена knjiga“ u kojoj je srbska filozofija „prikazana sveobuhvatno, znalački, jasno, informativno i pouzdano“. Ta će knjiga „svojim otkrićima označiti prekretnicu u načinu gledanja i vrednovanja celokupnog nasleđa srpske filozofije“. Na tu su se knjigu kritički osvrnuli neki srpski autori koji su zbog njezine činjenične, ali i stručne nepouzdanosti, predložili da se „rasturanje ove knjige obustavi dok se ne prilože ispravke u posebnom prilogu ili da se izdanje povuče u potpunosti...“ Neki hrvatski kritičari bili su nešto blaži prema autoru knjige. No nitko se nije pozornije osvrnuo na to što su i hrvatski filozofi zastupljeni u srbskoj filozofiji. U ovom je tekstu riječ o tomu da se potvrdi teza o sveopćem svojatanju gotovo svega hrvatskoga.

Katolički biskupi – „srpski filozofi“

Nije Žunjić jedini srbski autor koji je pisao o povijesti srbske filozofije, ali je na njegovu primjeru i primjeru Ilije Marića (O srpskoj filozofiji, 2003.) vidljivo gotovo sve što se ima reći o temi. Naime, Marićeva je knjiga zbirka od desetak autorskih tekstova raznih srbskih autora o srpskoj filozofiji. Većina srbskih autora navodi da je srbska filozofska književnost počela oko 1770. godine. Razloge za to nalaze u činjenici da se, zbog povijesnih okolnosti, „srednje-vekovna teološko-vizantiska manastirska kultura nije mogla, u Srba, razviti u školastičku filozofiju (...) iz koje bi se opet razvila (...) moderna filozofija“. Ipak mnogima od srbskih povjesničara nacionalne filozofije ne smeta da npr. u tu filozofiju uvrste hrvatske filozofe od 15. stoljeća do naših dana, ili kako se to u Žunjićevoj knjizi navodi, kao srbska „filozofija u dijaspori“. Tako se npr. u nedostatku bilo kojega konkretnog imena među Srbima kaže da „filozofijom se tada bave samo oni pripadnici srpskog naroda, koji su se, kao Nikola Modruški (1421.-1480.), Martin Segon (oko 1479.) i Đurađ Dragišić (oko 1444.-1529.), preko katoličkih škola u jadranskom primorju, okrenuli Italiji“. Podsjećamo: Nikola Modruški, rodom Kotoranin, bio je katolički biskup u Senju i kasnije u Modrušu; Martin Segon bio je katolički biskup u Ulcinju, a Juraj Dragišić hrvatski franjevac iz Srebrenice koji je bio profesor filozofije i teologije u Firenci, bio je odgojitelj Giovannija Medicija (kasnije pape Lav X.). Godine 1514. predložio je reformu julijanskoga kalendara.

Dubrovčanin Nikola Vitov Gučetić (1549.-1610.) za Žunjića je također Srbin kao, uostalom, i svi Dubrovčani jer „posle (...) Gučetićevog dijaloga o lepoti prva srpska estetička razmatranja jesu ona kod Dositeja (...)“. I nakon Gučetićeve doba za srbstvo Dubrovnika zaslužni su isusovci jer: „kaže se da jezuitska škola, u kojoj su svi Dubrovčani onog vremena, (...) dobivali prve naučne osnove, nije mogla učiniti od Dubrovčana ništa drugo do Srbe, jer društvo, okolina u kojoj se kretao živalj beše srpska.“

„Sveti Franjo Akvinski, osnivač Franjevačkog reda“, niti je Franjo niti je franjevac

Za srbskog filozofa Miloša Đurića, koji 1928. godine piše o „jugoslovenskoj filozofiji“, svi su Dubrovčani, naravno, „Jugosloveni“. Ipak ih Ilija Marić svrstava u knjigu o srbskoj filozofiji. Ali ne samo njih nego i filozofe iz 15., 16. i 17. stoljeća iz ostalih hrvatskih krajeva: Ambroza Šibenčanina, Ivana Polikarpa Severitana, Ivana Križana iz Zadra i druge. Tako npr. Juraj Križanić (1618.-1683.), „ma koliko se on povremeno nazivao Srbinom i služio srpskim jezikom, izlazi iz okvira srpske kulture, jer je on bio Hrvat (...)“. Samo nekoliko redaka iza toga Žunjić ipak zaključuje: „Križanić naravno spada u srpsku filozofiju kao predmet izučavanja srpskih filozofa, jer je o njemu Mihajlo Vujić pisao još u prošlom veku.“ To „u prošlom veku“ odnosi se na 1895. godinu. Eto, toliko o Žunjićevoj pouzdanosti i logičnosti. Ako su srpski autori pisali npr. o Platonu, Aristotelu, Kantu, Hegelu, Descartesu ili bilo kojem filozofu, znači li to da ti filozofi o kojima se piše spadaju u srpsku filozofiju?

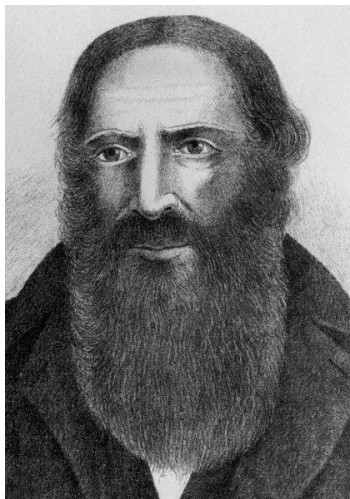
Žunjićeva pouzdanost je do krajnjih granica upitna kada govori npr. o jednom boškovićancu iz 18. stoljeća. „Boškovićevom anticipacijom savremene relativističke fizike, pa i kvantne teorije, bavili su se mnogi srpski filozofi: A. Radics ...“ Dalje navodi nekoliko, tobože, nesporno srbskih filozofa iz 20. stoljeća. Čak navodi latinski naslov Radićeva djela, objavljenoga 1765. u Budimu, ali ne zna da je Radić nešto malo mlađi hrvatski suvremenik i redovnički subrat Ruđera Boškovića. Radić nije mogao ništa znati, sve da je htio, o relativističkoj fizici Alberta Einsteina ili kvantnoj teoriji Maxa Plancka jer Radićevo djelo napisano je 135 godina prije Planckove ideje kvanta (1900.) i 140 godina prije Einsteinove specijalne teorije relativnosti (1905.). Ne treba posebno ni napominjati da je i sâm Ruđer Bošković, kako navode srbski prisvajajući, „jezuita srpskog porekla“ ili „srpski sin kršne Dalmacije“.

Nepreciznosti, pogreške i nepouzdanost nisu samo Žunjićeva specijalnost. I drugi srbski filozofi, koji uživaju veći ugled, vjerno slijede Žunjića. Tako npr. Miloš Đurić navodi da je sv. Franjo Akvinski osnivač franjevačkog reda. Akvinski nije Franjo nego Toma, i nije franjevac, nego dominikanac. Kakvu pouzdanost nude podatci izneseni u mnogim povijestima srpske književnosti, filozofije, povijesti?

„Tommaseo je Srbin?“

Kao primjer jednoga „Srbina“ iz 19. stoljeća, koji u estetici i književnosti u Srbiji nije imao veliki utjecaj, navodi se hrvatski leksikograf, književnik i jezikoslovac iz Šibenika Nikola Tommaseo (1802,-1974.), a on je, prema Ivanu Androviću, kojemu je prošle 2019. godine objavljena knjiga pod naslovom Nikola Tommaseo i njegovo doba, jedan od važnih, ali u hrvatskoj povijesti književnosti zanemareni preporodni književnik. Roditelji su mu bili Hrvati, djed s očeve strane Hrvat, a baka Talijanka. Sam se Nikola osjećao Dalmatincem i borio se za autonomiju Dalmacije (autonomaši nisu ni tada, a

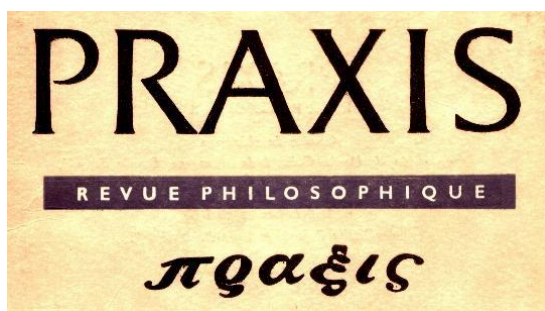
ni danas na cijeni). Iako je imao talijanske krvi, više je pripadao Talijanima po kulturi, ali nikada nije prihvatio talijansko državljanstvo, nego je bio državljanin Austrije. Kada se pročitaju nevjerojatni navodi iz Žunjićeve knjige, ostajete bez riječi pitajući se je li to moguće. „Srpska estetička misao se (...) nije razvijala samo u Beogradu. Srpskih estetičara ima u to vreme (...) od Zagreba do Beča, pa čak i u Italiji. (...) Tomazeo (...) pripada srpskoj kulturi po svom srpskom poreklu (Srbin-katolik iz Šibenika), po svom oduševljenom i dubokom zanimanju za srpsko narodno stvaralaštvo, kao i po nekim spisima koje je sam objavljivao na „srpskom“ jeziku (...). Tomazeo je smatrao da srpski jezik treba da postane opšti jezik Slovena [Slavena, a ne, možda, Slovenaca, op. autora ovoga teksta] (...) i iznosio uverenje da je srpsko narodno pesništvo 'najuzvišenije u Evropi' i stoga je iskreno savetovao da se na njegovim osnovama razvija nova srpska književnost (...).“

Zanimljivi kriteriji za nečiju nacionalnu pripadnost (!). Može li se npr. Srbina – čiji su otac i majka čistokrvni Srbi, a također djedovi i bake, osim možda očeva baka koja je npr. Njemica, te koji se Srbin zanima za englesku empirističku filozofiju i pri tome objavljuje svoje znanstvene radove na engleskom jeziku (a tko danas u znanosti ne objavljuje na engleskom?), a još pri tome smatra da je dobro da engleski bude svjetski jezik sporazumijevanja, a da pritom nikada sam nije napisao da je Englez – automatski proglasiti Englezom? Posve sigurno ne smije. U takvom je odnosu Šibenčanin Nikola Tommaseo prema Srbima i srpskom jeziku. Istina, zanimala su ga narodne pjesme, ali ne samo srbske nego i hrvatske i druge slavenske. Njegova ideološka nesklonost Hrvatima (iako je genetski Hrvat) ne legitimira ga automatski kao Srbina.

Približavajući se našem vremenu, nije ništa manja količina neozbiljnih „argumenata“ o srbstvu pojedinih ljudi, ovdje filozofa i znanstvenika. Tako je i „zagrebački filozof izrazito jugoslovenske orijentacije“, Vladimir Dvorniković (1888. – 1956.) ipak svrstan, kao i mnogi drugi, u srbsku filozofiju. Tu su očigledno pojmovi „srpski“ i „jugoslavenski“ istoznačnice, a ne bi smjeli biti. Hrvatski filozof i naturalizirani Hrvat češkoga podrijetla Albert Bazala nije, doduše izričito označen kao Srbin, ali je „napisao celokupnu istoriju filozofije (...) jedinu na našem jeziku“. To piše Svetislav Marić 1925. godine kada se pod „našim jezikom“ moglo podrazumijevati srbski kao i jugoslavenski, tj. „srpsko-hrvatski jezik“.

Praxisovci su isto označeni kao srpski pisci

Slično se u doba obiju Jugoslavija (ili Jugoslovija) izbjegavalo, gdje se nije moralo, navoditi nacionalnu pripadnost nego se sve trpalo pod Jugoslovene, a zapravo Srbe. I hrvatski filozofi škole praxis iz doba komunističke Jugoslavije označeni su kao srbski filozofi (Gajo Petrović, Milan Kangrga, Branko Bošnjak, Danko Grlić) što oni i jesu bili po nacionalnosti, ali su bili prije svega hrvatski filozofi jer su rođeni, živjeli i djelovali u Hrvatskoj. Ali i drugi suvremeni hrvatski filozofi su zagrebački filozofi „srpskog porekla (pre svega Vanja Sutlić, Gajo Petrović i Danilo Pejović)“. Pejović je, naime, Hrvat crnogorsko-njemačkog podrijetla i sa Srbima nema nikakve veze. Kao kritičari praxis filozofije u knjigu o srbskoj filozofiji svrstani su i Srbin Miroslav Prokopijević, ali i Hrvat Neven Sesardić. I filozofski opus Branka Despota spada u srpsku filozofiju.

Doista je teško dešifrirati kriterij kojim se koriste prisvajajući kada govore o nacionalnoj pripadnosti nekoga filozofa ili znanstvenika. Tako se npr. Josipa Pančića, utemeljitelja srbske botanike i prvoga predsjednika Srpske akademije znanosti i umetnosti zaobilazi prikazati kao Hrvata ili barem spomenuti da je hrvatskoga podrijetla. On bez dvojbe pripada srbskoj kulturi i znanosti. Ali je po rođenju Hrvat. Koja je razlika između Ruđera Boškovića i Josipa (Srbi kažu Josifa) Pančića? Bošković nema baš nikakvih zasluga za srbsku kulturu i znanost jer sa Srbima nema nikakve veze, a Pančić ima golemih zasluga. Oba

su etnički Hrvati, ali su oba, po nekim srpskim historiografima, srpski znanstvenici. Kako je to moguće? Možda se tu radi o nečemu što možemo nazvati „velikosrbski argument“.

Kao zaključak nameće se razmišljanje o čemu se tu zapravo radi. Dobro su se ovih dana izrazili oni koji su odgovarali na svojatanje Marina Držića u korpus srbske književnosti kada su rekli da onim Srbima koji nekritički svojataju sve i svakoga zapravo nije stalo ni do tih ljudi nego time žele označiti teritorij do kojega im je stalo. Njima je stalo, u ovom slučaju do hrvatskoga teritorija kojega nije lako osvojiti klasičnim načinom osvajanja. Zato se pribjegava drugim dugoročnim sredstvima prisvajanja da bi se kad-tad „dokazivalo“ srbstvo hrvatskih krajeva i ljudi. Lakše im se odreći i Držića, i Gundulića i Boškovića nego Dubrovnika.

Takvi će pristupi uvijek postojati među Srbima. Sreća je što mnogi znanstveno čestiti i objektivni srbski znanstvenici nisu toliko zadržani kao velikosrbski nastrojeni i u javnosti dominantni pojedinci i neke srbske institucije.

J. J. Zmaj: Srbin je na putu bez Boga i pravde

Međusobno optuživanje bez pokrića i bez ozbiljnih i trezvenih znanstvenih istraživanja i uvažavanja već postignutih objektivnih rezultata ne vodi ničemu osim neredu. Tko ga hoće imati, imat će ga. Jedan neupućeni srbski komentator u svezi s temom prisvajanja kaže: „a ne bi me začudilo da rvati i samog boga nazovu rvatom“ (navod je prenesen vjerno bez obzira na nepismenost). Toga bi ipak trebalo podsjetiti (jer zasigurno nije informiran, a trebao bi biti) na poznatu srbsku tezu koja je i danas aktualna (možda aktualnija u još oštrijem obliku). Koncem 19. stoljeća jedan srbski autor piše: „Ne postoji na zemaljskoj kugli ni jedan drugi narod (nego) srpski narod koji (...) ima iza sebe prošlost od preko pet hiljada godina, kao najveći narod na

planetu, kao najsnažniji narod na zemaljskoj kugli, beskonačno plodan i raširen, koji je oplodio sve zemlje Evrope, Azije i Afrike, jedan narod, kojemu bi zapravo cijeli svijet morao biti podvrgnut, narod u kom se je i sam Hrist rodio.“

A postoji i srbska pjesma koja kaže: „Nebo je plave srpske boje – A u njem stanuje srbski bog – Oko njega anđeli srpski stoje – I služe Srbina boga svog!,, Takvo nešto se u hrvatskom usmenom i pisanom blagu ne može naći. To priznaje i poznati srbski pjesnik Jovan Jovanović Zmaj u svojoj pjesmi: „(...) Hrvat se ne bori da što otme kome – Čuva sveti plamen na ognjištu svome. – I dok tako čini u najteži dan’ – I Bog je i pravda na njegovoj stran’. – A kuda će Srbin – zar on da se dade – Putu, na kom nema ni Boga ni pravde?(...)“.“

dr. sc. Stipe Kutleša

Hrvatski tjednik <https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/34293-s-kutlesa-srpska-prisvajanja-u-svim-podrucjima.html>

PISMO PREDSEDNIKU MATICE MIRI GAVRANU

Poštovani g. Miro Gavran,

Sa zadovoljstvom sam u Novostima našao potvrdu da je Matica hrvatska doista hrvatska ustanova jer je napuštaju članovi kojima se više sviđa politika koju vode Novosti Milorada Pupovca od Vaše politike kojom vodite Maticu.

Mislim na tekst dr. sc. Ozrena Žuneca ODRIČEM SE ČLANSTVA JER MATICA NIJE NAŠLA RIJEČI DA OSUDI IZJAVU SLAVICE STOJAN koji dajem u Prilozima. On je svoj tekst ustupio Novostima koji su u hrvatskoj javnosti posebno poznati po 'pozivu' kako treba postupati s najpoznatijim hrvatskim domoljubnim pjevačem Markom Perkovićem Thompsonom. Sigurno se i Vi sjećate ove naslovnice Novosti:

'NEVIDENA MRŽNJA'

**Thompson već niz godina čeka reakciju na skandaloznu naslovnicu
Pupovčevih 'Novosti'**

<https://www.dnevno.hr/vijesti/thompson-vec-niz-godina-ceka-reakciju-na-skandaloznu-naslovnicu-pupovcevih-novosti-1435500/>

Nije mi poznato da je dr. Žunec reagirao na ovakav poziv 'neviđene mržnje' prema Thompsonu. Poznato je da je Thompson stalno proganjan od vlasti u RH zbog svojih domoljubnih pjesama (on je i branitelj a srpskim slugama u RH, kao i fašističkim agresorima hrvatski branitelji i jesu ustaše) i hrvatski domoljubi su u nizu otvorenih pisama branili Thompsona. Zato me je zanimalo ako već dr. Žunec nije reagirao na gornju 'neviđenu mržnju' pupovčevih Novosti je li on potpisnik nekog od tih pisama.

Prvo pismo iz 2008. koje sam ja sastavio nije potpisao. Nije ni drugo koje smo zajedno napisali prof. dr. sc. Slobodan Lang i ja – nije potpisao. Treće pismo iz 2008. smo potpisali samo prof. Lang i ja.

Dr. Žunec nije potpisao ni Pismo ZDS iz 2015.

Kako vjerujem da dr. Žunec nije reagirao ni na 'neviđenu mržnju' prema Thompsonu meni je ovo ustupanje svoga odricanja članstva očito svrstavanje uz politiku Novosti, a protivljenje politici koju vodi Matica hrvatska pod Vašim vodstvom.

Zato Vam čestitam na svemu tome i molim da moje čestitke prenesete i predsjednici ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku Slavici Stojan. Ja sam već reagirao na napade na nju u tekstu

'SUSJEDI IZ PAKLA': 'SRBUBE' ILI 'SRBI ZEČEVI'

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/36572-susjedi-iz-pakla-srbube-ili-srbi-zecevi>

S poštovanjem,
Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

PRILOZI

POLITIKA

19/09/2023

PIŠE Ozren Žunec

ODRIČEM SE ČLANSTVA JER MATICA NIJE NAŠLA RIJEČI DA OSUDI IZJAVU SLAVICE STOJAN

Daljnje ostajanje u organizaciji koja nije našla riječi da osudi izjavu gospođe Stojan, a koja negira sve ono što za što sam se i u Matici i u svom životu zalagao i u što vjerujem, nespojivo je s mojim habitusom te sam stoga donio odluku o odricanju od članstva u Matici hrvatskoj, napisao je dr. sc. Ozren Žunec u pismu koje je uputio predsjedniku Matice Miri Gavranu i pročelniku Odjela za filozofiju Berislavu Podrugu

Miro Gavran, predsjednik Matice hrvatske (FOTO Sanjin Strukić/PIXSELL)

Dr. sc. OZREN ŽUNEC, redoviti profesor u trajnom zvanju u miru i član Odjela za filozofiju Matice hrvatske, 16. rujna pismeno je obavijestio predsjednika Matice MIRU GAVRANA i pročelnika Odjela za filozofiju te institucije dr. sc. BERISLAVA PODRUGA da se, temeljem odredbe članka 22. stavka 1. "Pravila Matice hrvatske", s tim danom odriče članstva u Matici hrvatskoj i u Matičinom Odjelu za filozofiju. Svoje pismo s razlozima za takvu odluku Žunec je ustupio Novostima, a mi ga u nastavku donosimo u cijelosti.

* * *

U razgovoru za *DuList* od 27. kolovoza 2023. godine, dr. sc. STANISLAVA SLAVICA STOJAN, dužnosnica i članica Glavnoga odbora Matice hrvatske te bivša predsjednica Ogranka Matice hrvatske u Dubrovniku, ojađena presezanjima i svojatanjima nekih srpskih znanstvenika spram dubrovačke književnosti, usporedila je Srbe s "bubama" te je svoju metaforu ilustrirala upečatljivim slikama borbe protiv narečene pošasti, i to sljedećim riječima:

"Riječ je o bubama koje u strahovitim najezdama uporno godinama nastoje preplaviti i kuće i dvorišta i unutrašnje prostore. Preplave i ceste. Bube koje, kad napadnu, jako ih je teško ukloniti, bez obzira koju metodu koristili, gaženje nogama, otrovima, plinskim plamenikom" (ĐURASOVIĆ, BARBARA: "Slavica Stojan o srpskom svojatanju književnosti: Oni su kao bube! Zbog njih treba napustiti kuću ili se boriti." *DuList*, dostupno na [URL \(https://dulist.hr/slavica-stojan-o-srpskom-svojatanju-knjizevnosti-oni-su-kao-bube-zbog-njih-treba-napustiti-kucu-ili-se-boriti/842183/\)](https://dulist.hr/slavica-stojan-o-srpskom-svojatanju-knjizevnosti-oni-su-kao-bube-zbog-njih-treba-napustiti-kucu-ili-se-boriti/842183/); pristupljeno 16. IX. 2023. godine).

Osim što se radi o neukusnom govoru mržnje, u kontekstu izjave dr. sc. Stojan osobito je nezgodan izbor entomoloških asocijacija jer se sjećamo da su već neki narodi, također oglašeni bubama, parazitima i štetočinama, bili masovno istrebljivani upravo otrovnim plinom "Zyklon B"

Takav govor o cijelim narodima, pa i pojedincima, te uopće o ljudskim bićima apsolutno je nedopustiv, a za Maticu hrvatsku i sramotan. Osim što se radi o neukusnom govoru mržnje, u kontekstu izjave dr. sc. Stojan osobito je nezgodan izbor entomoloških asocijacija jer se sjećamo da su već neki narodi, također oglašeni bubama, parazitima i štetočinama, bili masovno istrebljivani upravo otrovnim plinom "Zyklon B" koji je, kao što je poznato, izvorno bio razvijen kao insekticid i onda prigodno korišten za ubijanje ljudi u njemačkim logorima uništenja.

Želim napomenuti da mogu razumjeti iritaciju gospođe Stojan presezanjima i svojatanjima određenih krugova u srpskoj intelektualnoj javnosti, ali ništa ne može opravdati ovakav nekulturni diskurs. Kao višestruko ranjavani branitelj vlastitim sam primjerom pokazao da neke elemente srpskih politika treba shvatiti ozbiljno i da im se treba odlučno oduprijeti, ali nikada, ni u najtežim trenucima na bojišnici, nije mi palo na pamet da o cijelom narodu iz kojeg su dolazili neprijatelji govorim kao o insektima koje treba zgaziti, otrovati i sažgati. Opasnost koju dr. sc. Stojan osjeća, a koja se sastoji u falsificiranju književne povijesti, neusporedivo je manja ugroza od one koja je nastupila s oružjem i s teritorijalnim pretenzijama tako da je i s te strane njen diskurs promašen i zapravo na pogrešnom mjestu hvalisav te stoga i kukavički.

Ozren Žunec (Foto: Tomislav Čuveljak/NFoto/PIXSELL)

Moram napomenuti da se članstva u Matici hrvatskoj odričem ne toliko zbog same izjave gospođe Stojan, koliko i zbog izostanka reakcije vodstva Matice koje je propustilo da se ogradi od nedopustive izjave svoje članice i dužnosnice koja je u izravnoj suprotnosti s u članku 7. *Pravila Matice hrvatske* navedenim ciljevima Matice koji, između ostalog, uključuju "čuvanje, razvijanje i promicanje narodnog i kulturnog identiteta (...) te skrb za demokratski društveni razvitak" pri čemu Matica djeluje i na "području (...) ljudskih prava". Izjava dr. sc. Stojan ne čuva, ne razvija i ne promiče hrvatski identitet, ne skrbi za demokratski poredak i ne djeluje pozitivno na području ljudskih prava, jer u naravi hrvatskoga naroda nije uništavanje drugih naroda; isto tako, u demokratskom poretku sporovi i konflikti ne rješavaju se fizičkim uništenjem drugih naroda. Zato je izjava suprotna ciljevima Matice i štetna za udругu.

Međutim, umjesto jasne osude izjave i to od strane čelnika udruge, stiglo je priopćenje službe za odnose s javnošću Matice hrvatske u kojem se kaže da dr. sc. Stojan nije dužnosnica Matice odnosno da nije članica Predsjedništva (kako je u tisku bilo pogrešno navedeno), da Matica ne može "komentirati izjave pojedinih članova kojih u Matici hrvatskoj ima više od pet tisuća" te da je gospođa Stojan samo "iznijela (...) svoje viđenje srpskog svojatanja dijela hrvatske kulturne, književne i jezične povijesti" (*Slobodna Dalmacija*, 29. VIII. 2023.; dostupno na [URL](https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/internet-je-nakon-izjava-profesorice-stojan-o-srbima-i-bubama-ekspolodirao-miro-gavran-iz-matice-to-nije-osudio-1318610);

(<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/internet-je-nakon-izjava-profesorice-stojan-o-srbima-i-bubama-ekspolodirao-miro-gavran-iz-matice-to-nije-osudio-1318610>) ; pristupljeno 16. IX. 2023. godine). Dodatno me je zasmetao *spin*, odnosno maliciozno izvrtanje, da se u dotičnom priopćenju službe negira da je dr. sc. Stojan članica Predsjedništva Matice, kako se u tisku

odista pogrešno navodilo, ali se istovremenim prešućivanjem činjenice da ona jest članica Glavnog odbora, a što stoji na službenoj internetskoj stranici Matice, pokušalo obmanuti javnost da ona nije dužnosnica udruge nego samo jedan od pet tisuća članova čije izjave nema smisla komentirati.

Kao jedan od voditelja Matičine *Filozofske škole*, sudionik mnogih Matičinih skupova, urednik odnosno autor nekoliko Matičinih izdanja te redoviti promotor knjiga mnogih autora koji su objavljivali u Matici, imao sam priliku surađivati na odličnim projektima i to s izvanrednim stručnjacima i zanimljivim ljudima kojima je Matica pružila potporu i organizacijski okvir. Utoliko mi utoliko teže pada što se moram rastati od organizacije kojoj sam posvetio dobar dio svoje energije i zauzvrat dobio osjećaj da je ono što smo radili bilo korisno, potrebno i dobrodošlo ne samo u okviru ostvarivanja ciljeva Matice hrvatske, nego i izgradnje hrvatskog društva. Daljnje ostajanje u organizaciji koja nije našla riječi da osudi izjavu gospođe Stojan, a koja negira sve ono što za što sam se i u Matici i u svom životu zalagao i u što vjerujem, nespojivo je s mojim habitusom te sam stoga donio odluku o odricanju od članstva u Matici hrvatskoj.

<https://www.portalnovosti.com/odricem-se-clanstva-jer-matica-nije-nasla-rijeci-da-osudi-izjavu-slavice-stojan>

PISMO THOMPSONU

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsone,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuktala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Smiljko Ašperger

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Akademik Rafo Bogišić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

General Ljubo Ćesić Rojs

Dr. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

Julije Derossi, književnik

Zlata Derossi, prof.

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Admiral Davor Domazet Lošo

Prof. dr. Andrej Dujella

Marko Dumančić, odvjetnik

Zoran Galić, odvjetnik

Tomislav Grahovac, odvjetnik

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća

Mons. Ante Ivas, biskup

Ilija Ivezić, glumac

Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika

Josip Jović, kolumnist i publicist

Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Akademik Ivan Kušan
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
Slavica Maras, glumica
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak
Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.
Dr. sc. Mijo Nikić
Javor Novak, spisatelj
Tihomir Novak, ak. glazbenik
Željko Olujić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Goran Petrač, ak. slikar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik
Branko Šerić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija
Boris Vinčić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac
Joško Čelan, novinar i publicist
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić
Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian
Studies/ACS
Prof. Ikica Čuvalo
Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
Mate Ćavar, umirovljenik
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i
obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
misija u Švicarskoj
Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. arheolog
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik

Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta
Stuttgart

Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke
županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Stržić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i
umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka

Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata, ravnatelj
Hrvatskog dokumentacijaskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: <http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrдио-pozdrav-za-dom-spremnij-stari-hrvatski-pozdrav>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH. I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog
instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog
sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel
prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kaćunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u
trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika iz
Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc. Serđo Dokoza
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.

PEČARIĆEVA HRVATSKA

Tridesetak Pečarićevih publicističkih knjiga specifičan su fenomen na hrvatskoj javnoj sceni. Žanrovski ih je gotovo nemoguće u potpunosti odrediti, a sadržajno ih se nema s čime usporediti. Ima tu svega, od kolumna i polemika do prikaza i pisama. Ono što sve te tekstove objedinjuje jest jasna i dosljedna svrha akademikova javnog angažmana. Tu svrhu možemo iščitati i iz naslova njegove posljednje knjige *Ako voliš Hrvatsku svoju*. U tom naslovu sažet je motiv i nakana Pečarićeva aktivizma i publicističkog djelovanja. Kao jedan od najpoznatijih živućih hrvatskih intelektualaca Pečarić ne pristaje na zatvaranje u uski krug djelovanja u okviru vlastite znanstvene discipline, u njegovu slučaju matematike, nego se strastveno angažira na području javnog i političkog.

Nijedan se hrvatski akademik s toliko strasti ne baca u vrtlog dnevnopolitičkih događanja kao Josip Pečarić, čak ni oni među njima koji su članovi određenih stranaka i sudjeluju u radu Sabora ili drugih političkih tijela. Zanimljivo je da Pečarić nikada nije pokušao svoj javni kapital intelektualca i svjetski poznatog znanstvenika razmijeniti za neko kurentno mjesto u političkoj nomenklaturi, što hrvatski intelektualci često i rado rade. To njegovu angažmanu daje moralnu prednost, a njemu samome omogućuje slobodu mišljenja i djelovanja. Upravo takav, svoj i neovisan, nepokolebljiv u javnom angažmanu za opće dobro i interese naroda kojemu pripada, Pečarić se nametnuo kao nezaobilazna činjenica suvremene hrvatske publicistike, tako da ga nitko više ne može percipirati kao svjetski poznatog matematičara koji

iz hobija piše o političkim i kulturnim događajima, nego taj aspekt njegova djelovanja ima svoju zasebnu povijest i specifičnu težinu.

Knjiga *Ako voliš Hrvatsku svoju* na tragu je prethodnih Pečarićevih knjiga. Žanrovski je hibridna, politički i emocionalno angažirana, autorski prepoznatljiva. U sedam poglavlja (*Dario Kordić, Hrvatski ponos, Hrvatska sramota, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Napadi na Tuđmanovu pomirbu, Hrvatstvo Bokeljske mornarice, Pisma*) autor dotiče cijeli niz aktualnih tema iz političkog i društvenog života suvremene Hrvatske. Prvo poglavlje posvećeno je Dariju Kordiću, dugogodišnjem uzniku za hrvatsku stvar, a povodom njegova povratka iz zatvora, koji je uznemirio duhove na hrvatskoj političkoj ljevici. Pečarić svoje viđenje te kvaziljevičarske jugoljubne grupacije sumira u članku znakovita naslova – *'Moral' najogavnijih*. Naslovi drugog i trećeg poglavlja (*Hrvatski ponos – Hrvatska sramota*) čine svojevrsnu antitezu koja efektno nagovještuje njihov sadržaj. U prvom se ističu primjeri, knjige, ljudi, događaji koji Hrvatskoj mogu biti na ponos, a u drugom obratni primjeri, primjeri hrvatske sramote. Naslovi u tom poglavlju dovoljno govore sami po sebi: *Račanova oporuka I, Račanova oporuka II, Je li Jurica Pavičić "jedva pismana budaletina"?, Josipovića treba zaustaviti! Itd.*

Međutim, nosivi članak tog poglavlja jest članak *Poučak Moše Pijade*. U njemu Pečarić detektira *modus operandi* i krajnje ciljeve neprijatelja hrvatske neovisnosti i prosperiteta. Naravno, bez svoje porcije polemičkih "batina" nisu ostali ni Goldsteni, Slavko i Ivo (*Jesu li glupi 'hrvatski' povjesničari?*). U četvrtom poglavlju Pečarić varira svoju omiljenu dosjetku o "genocidnim" Hrvatima i Srbima "zečevima". Da ne bi bilo sumnje u autorovu "političku korektnost", kvalifikacija je krajijskih Srba kao zečeva izvorno Miloševićeva. U poglavlju *Napadi na Tuđmanovu pomirbu* Pečarić otvoreno i britko zarezuje i u neke probleme i neslaganja unutar, uvjetno rečeno, istog političkog tabora, to jest neke unutarhrvatske zadjevice. Šesto poglavlje posvećeno je napadima na hrvatstvo autorove rodne Boke, dok u sedmom autor donosi svoja otvorena pisma javnosti i institucijama, za koja je prikupio znatan broj renomiranih supotpisnika.

Otvorena pisma poseban su aspekt Pečarićeva javnog djelovanja po kojima je postao prepoznatljiv u hrvatskoj javnosti. Pisana su različitim povodima, ali uvijek s istom nakanom: upozoriti na neko antihrvatsko zastranjenje, prosvjedovati protiv nepravde, apelirati na hrvatsko jedinstvo, zaštititi koga od pritisaka i proganjanja. Ta su pisma svojevrsna kronika zbivanja u Hrvatskoj posljednjih desetak godina ili, bolje rečeno, kronika unutarnjih nasrtanja na Hrvatsku i istaknute Hrvate. Mnoga od njih i sam sam potpisao, i zahvalan sam autoru na prilici da svoj glas podignem za ispravnu stvar. Premda sam uvijek bio i ostao skeptičan prema sluhu onih koji u Hrvatskoj odlučuju.

Međutim, Pečarićevi apeli nisu besmisleni jer, osim onih koji odlučuju, postoji i narod, postoji na koncu i povijest. Iz Pečarićevih pisama će neki budući moći vidjeti s čime smo se sudarali mi današnji. Upravo narod, shvaćen kao afektivna zajednica, pravi je adresat i Pečarićevih pisama i Pečarićevih tekstova. Iako vrhunski znanstvenik i akademik, Pečarić zazire od visokoparnog elitizma u svom javnom i publicističkom djelovanju, ne zastupa interese nekog uskog elitističkog kruga, kaste ili klase nego interese vlastitog naroda. Što bi, na kraju krajeva, i trebala biti svrha javnog angažmana svakog čestitog intelektualca.

Čitajući Pečarićeve knjige, hrvatski čitatelj uživat će u njegovim polemičkim bravurama i preciznoj logici matematičara kojom razobličuje nebuloze i laži političkih manipulatora i njihovih medijskih pobočnika, ali i dobiti uvid u jednu širu sliku bolje, pravednije i uspješnije Hrvatske kakva bi mogla i trebala biti, Pečarićeve Hrvatske. Jer kroz polemiku s političkim neistomišljenicima i ukazivanje na neuralgične točke hrvatske političke svakodnevice, u kojoj je trend rashrvaćivanja i gospodarskog upropaštavanja Hrvatske već petnaestak godina gotovo dominantan, autor implicitno nudi i jednu drugačiju viziju Hrvatske, viziju domoljubne, kompetentne i optimistične Hrvatske.

Nova Pečarićeva knjiga *Ako voliš svoju Hrvatsku* još je jedan prilog takvoj viziji Hrvatske, Hrvatske u kojoj će Dario Kordić biti uzor i primjer mlađim naraštajima, a ne meta orkestriranog napada *mainstream* medija u službi zapadnobalkanskog integracionizma. Ostaje nam nadati se i raditi na tomu da se vizija Pečarićeve Hrvatske ostvari i političkoj praksi.

Dr. sc. Damir Pešorda

OKRUNJENA GLAVA I DARIO KORDIĆ

Ponosim se činjenicom što u knjizi *Dario Kordić - Da se ne zaboravi*, koju su priredili Mladen Pavković i Miroslav Piplica, ima najviše mojih tekstova. Zapravo trebao sam napisati i Predgovor toj knjizi, ali je moj boravak vani to onemogućio. Govorio sam i pisao o Dariu Kordiću kad god je to bilo moguće, pa su i drugi citirali moje riječi kako su mu u Haagu dokazali jedino da je Hrvat i to izniman!

Čini mi se da to nije ostalo bez odjeka pa je ipak, i uz svu boljševizaciju HTV-a, objavljena čestitka generalu Slobodanu Praljku i Dariu Kordiću prikazana je na Hrvatskoj kronici BiH. Autor čestitke (23. 12. 2012.) je prof. dr. sc. Darko Žubrinić:

*"Poštovani prof. Pečarić,
pri kraju priloga*

<http://www.croatia.org/crown/articles/10354/1/Merry-Christmas-to-Mr-Slobodan-Praljka-and-to-Mr-Dario-Kordic-with-their-families.html>

stavio sam Vaš komentar na tekst gđe Venere Kordić o manipulacijama suda u Hagu. To je iznimno važno."

U emisiji je naime pročitana izjava gđe Venere Kordić koja je dana u čestitci (i na hrvatskom i na engleskom). Ponovimo kako je to dano u samoj čestitci još jednom, i budimo uvijek ponosni što su i Dario Kordić i general Slobodan Praljak (najbolji) sinovi našeg naroda:

...Ali vratimo se istinskim vrijednostima hrvatskog naroda. Vratimo se Dariu Kordiću i sjetimo se kako je upravo on pokazao koliko je iznad onih koji su ga osudili i iznad njihovih slugu. Dariova supruga Venera kaže ("Hrvatski list" od 23. prosinca 2004.):

"Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa Sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'."

Zato sam s radošću pročitao kako je u Frohnleiten u kod Graza 28. ožujka održana sv. Misa, po želji Daria Kordić, a koju su predvodili biskupi mons. Valentin Pozaić, mons. Vlado Košić i mons. Juraj Jezerinac

U homiliji biskup Košić je istaknuo kako je ovaj sam susret zapravo propovijed za sebe. „To što si Ti, Dario, na slobodi, pa makar i privremenoj, te činjenica da si želio da se okupimo ovdje, u crkvi i slavimo sv. Misu te da

smo se okupili u ovako velikom broju, Tvoji najbliži – obitelj i prijatelji, već sve govori. Ali treba to i istaknuti riječima: to znači najprije da si nam mnogima drag, da Te volimo i da se za Tebe molimo; to znači da se Ti moliš za nas i za našu Domovinu, da si izdržao do sada noseći teški križ uzništva tolike godine, ali i da konačno malo po malo stižeš do kraja tog križnog puta. Mi se tome veselimo i svi mi se molimo dobrom Bogu da Ti okonča taj Tvoj put križa i vrati Te Tvojim obitelji, na što imaš puno pravo i što si zaslužio svojim ustrajnim uspravnim stavom pred nepravdom osudom i onima koji Te ne razumiju, kao što ne razumiju ni našega Gospodina koji je prvi bio nevin osuđen i nosio za sve nas ljude teški križ, bio raspet na njemu, umro, ali i treći dan uskrsnuo od mrtvim“, poručio je biskup Košić Dariju, te dodao kako su i mnogi naši Hrvati trpjeli i trpe nepravde i osudu i tamnicu, ali – najvažnije je da se nisu dali slomiti, da stoje uspravno i vjeruju u pobjedu istine i kad-tad pravorijek pravednosti u korist našeg hrvatskog naroda”.

Biskup je rekao kako bi Dario mogao najbolje protumačiti pročitano Riječ Božju i kako on to čini svojim životom, svojom žrtvom, svojom neviđenom ljubavlju kojom obuhvaća sve ljude, i svoje najbliže, i svoj hrvatski narod, kako u Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini, i sve druge narode, i prijatelje i neprijatelje.

<http://narod.hr/eu/biskup-kosic-dariju-kordicu-mnogi-hrvati-su-trpjeli-ali-najvažnije-je-da-se-nisu-dali-slomiti/>

Biskupove riječi podsjetile su me da sam odmah nakon presude Kordiću napisao kako je Sud u Haag nešto najsravnije što je svijet stvorio jer je Dario Kordić jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u BiH. Kordiću je prvostupanjska presuda djelomice preinačena – ukinute su presude za progon, napade na civile i civilne objekte, ubojstva, pritvaranja te razaranja i pljačku civilnih objekata, za napade na Bošnjake počinjene u Novom Travniku 1992., u Busovači 1993., te selima Večeriski, Šantićima, Rotilju, Tulici i Svinjarevu 1993. – ali je kazna ostala ista. Drugim riječima dan je naglasak na političkom dijelu presude, što je svojevrсно priznanje samog suda da je on politički sud. 'Punih sam sedam godina angažiran na ovom predmetu, ali činjenice na temelju kojih je Dario Kordić kao političar proglašen krivim za zločine u srednjoj Bosni, ja ovdje jednostavno – ne vidim', kazao je *Vjesniku* Kordićev branitelj Mitko Naumovski. I ne može ih vidjeti kada je nedavno američki vojni povjesničar Charles R. Shrader (vojnu povijest je predavao na vojnoj akademiji West Point), autor knjige *Muslimansko-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni*, dokazao da se radilo o agresiji Muslimana na Hrvate, a poznato je da su Hrvati bili u okruženju i deset puta slabiji od agresora..

Tako Charles R. Shrader, američki vojni povjesničar (vojnu povijest je predavao na vojnoj akademiji West Point), autor knjige *Muslimanski-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni*, šokiran nedavnim haškim optužnicama protiv Hrvata iz BiH kaže (*Večernji list*, 10. travnja 2004.):

Kad je Tribunal počeo raditi, tužiteljstvu je najlakše bilo optužiti Hrvate. Oni su, naime, s odobravanjem prihvatili osnivanje 'ad hoc' suda i željeli su surađivati s tužiteljstvom kako bi se kaznili zločinci. I onda se dogodilo da je upravo tužiteljstvo pokrenulo lavinu optužbi protiv predsjednika Tuđmana i hrvatskih generala te su počeli promovirati sintagmu o zločinačkim akcijama, zločinačkom udruživanju, etničkom čišćenju i pripajanju dijelova Bosne. Sve to nema smisla, a nema ni dokaza za takve teze. Odgovorno tvrdim da Blaškić i Kordić nisu krivi i da je strašno kolike su kazne dobili. Kad čitam nove optužnice protiv bosanskih Hrvata, pitam se koliko daleko mogu ići zle namjere i insinacije tužiteljstva u Haagu.

Ovdje je značajno napomenuti da je g. Shrader svoju knjigu i svoje spoznaje stekao proučavajući materijale haškog suda i to najviše upravo haškog tužiteljstva, a uzaključku knjige posebno naglašava ovo:

Težnje i ciljevi radikalnih elemenata Armije BiH i pridruženih mudžahedinskih postrojbi očito su obuhvaćali uklanjanje rimokatoličkih Hrvata iz srednje Bosne, naseljavanje muslimanskih izbjeglica u njihove domove, oduzimanje hrvatske imovine, uspostavu fundamentalističke muslimanske države u Europi, pa čak i ritualna umorstva vojnika HVO-a i bosanskih hrvatskih civila.

Zlokobna je spoznaja da je Dario Kordić već 15 godina (od dosuđenih mu 25) na teškoj robiji iako je poznato da je osuđen na osnovu jednog jedinog lažnog dokaza nastalog u „radionici“ odvjetnika Nobila i MUP-a, kako pokazuje Hrvatski tjednik od 9. svibnja 2013. u tekstu *Kako je 2000. godine krivotvoreno MUP-ovo izvješće o Ahmićima, a kako je na robiju osuđen nevini Kordić – 32 MILIJUNA DOLARA PLAĆENO ODVJETNIKU NOBILU ZA OBRANU GENERALA BLAŠKIĆA* iz koga je razvidno da je ta činjenica odavno poznata.

Naravno i interes muslimana u BiH je sličan. Pa oni su minirali most u Mostaru čije je rušenje bio osnova za demoniziranje generala Praljka i Tuđmanove Hrvatske. A upravo je general Praljak to dokazao. Činjenica da su današnje hrvatske vlasti tu kao i ostalih 17 knjiga našega generala proglasio šundom svjedoči da im je i danas u interesu osuda Hrvata iz BiH. Tako bi nadoknadili izgubljeno oslobađajućom presudom Gotovine i Markača.

Zašto su generalove knjige šund sjajno pokazuje slijedeći primjer:

General Praljak je u svojoj knjizi *Zločini počinjeni nad Hrvatima u BiH 1991.– 1995.* pisao o zločinima u selima Ahmići i Trusina, gdje su se zločini dogodili istoga dana. U Den Haagu kažu da je u muslimanskom selu Ahmići ubijeno najmanje 33 civila, a u Trusini je ubijeno 23 nenaoružanih Hrvata. Spomenut ću da je u Ahmićima bila vojna operacija i HVO nije osvojio cijele Ahmiće, a u Trusini su se Hrvati predali.

Na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiće, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta.

O tome sam govorio i u Splitu 27. 05. 2013. na *Tribini pred presudu šestorici Hrvata iz BiH*, 27. 05. 2013.

Presudu Kordiću usporedio sam s rasističkim prvostupanjskim presudama generalima Gotovini i Markaču u Trećem pismu Milanoviću (HRSvijet, 23. srpnja 2012.):

Napomenut ću Vam da čak postoji i jednostavni račun koji pokazuje kako „Sud“ u Haagu vrednuje život jednog muslimana iz BiH. Naime, u prvostupanjskoj presudi Dariju Kordiću bilo je navedeno niz konkretnih imena ljudi za koje je kriv Kordić. Osuđen je na 25 godina robije. Njegovi odvjetnici su dokazali da on nije kriv niti za jedan od tih zločina. Naravno, umanjenjem osude „Sud“ je točno utvrdio koliko mu vrijedi jedan njihov život. Znamo da je Kordić ponovno dobio 25 godina, što pokazuje da su ti životi „Sudu“ u Haagu potpuno nevrijedni. To može izračunati i malo dijete predškolskog uzrasta.

Vi možete danas skinuti sramotu i s onih u Hrvatskoj kojima je također nevažno 160 000 muslimana u Bihaću, samom „Sudu“ u Haagu i njegovim nalogodavcima, jer pokretanje postupka dodjele Nobelove nagrade za mir onima koji su spasili toliki broj ljudi može i mora biti jasan signal da hrvatski narod, a i mnogi u svijetu nikada ne će prihvatiti bilo kakve presude našim generalima. Kako prihvatiti nešto tako nečasno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P. S.

A kada već govorim o časti, vjerujem da je vjerojatno jedna od najljepših priča ona o Dariju Kordiću:

Njegova supruga Venera kaže (Hrvatski list od 23. prosinca 2004.) ...

U pismu sam dao i ono što je Shrader rekao u Večernjem listu,

Koliko god su riječi biskupa Košića drage svakom hrvatskom domoljubu bilo je jasno da neće biti drage pripadnicima vučjeg čopora, pa se mogla očekivati i reakcija na njih. I doista došla je od nikoga drugoga već od njihove okrunjene glave Anta Tomića. Kolumnist Jutarnjeg lista objavio je na portalu tog lista 5. travnja kolumnu pod naslovom "Imati ratnog zločinca na nedjeljnoj službi zgoda je vrijedna osobite propovijedi".

Sigurno Tomić zna sve činjenice o kojima sam govorio, ali to njemu nije bitno. Bilo bi dobro kada bi takvi svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi gajili istinskim zločinima, ali kada takvih nema dobra je i sramotna osuda Daria Kordića, zar ne?

Čitatelji vjerojatno očekuju da ću ja komentirati njegove tvrdnje, kao što sam svojevremeno učinio i zabavljao mnoge čitatelje kada je Tomić posvetio jednu svoju kolumnu meni, a povodom knjige "Kako su rušili HAZU?".

Međutim, to je bilo prije nego što je u Splitu sam Tomić okrunjen, a doista ne mislim kako treba polemizirati s okrunjenim glavama. Tim prije što se pokazali da nešto nije bilo u redu sa samom krunidbom. Izgleda da je problem u materijalu od koga je kruna napravljena, pa je MUP na čelu s resornim ministrom pokrenuo veliku hajku tj. potragu za autorom. Kako je nedavno, prije krunidbe, s Tomićem polemizirao dr. sc. Nino Raspudić, prirodno se nametnulo da se radilo o njegovom materijalu. Doznaje se da je u obavijesnom razgovoru koji je Policija obavila s njim, Raspudić ponudio na uvid svoj materijal od koga je kruna mogla biti napravljena.

Kako sam nedavno, prije krunidbe, poslao svima koji su na mojoj listi taj moj stari komentar, bojim se da će Ministar poslati policiju i meni. Jedino se nadam da ipak nisam toliko poznat kao Raspudić, pa ću se ipak provući bez toga. Ali, što je sigurno - sigurno je. Neću komentirati ono što pišu okrunjene glave!

Srećom ima i onih koji se ne boje. Tako je Sisačka biskupija reagirala priopćenjem (<http://www.biskupija-sisak.hr/>):

Ne ulazeći u dio kolumne kojim je Tomić prešao sve granice dobrog ukusa, već u samom naslovu vidljiva je površnost kojom je dotični pristupio pisanju ovoga članka, pa tako misno slavlje koje spominje nije održano u nedjelju već u petak 28. ožujka o.g. i to na zahtjev samog uznika Darija Kordića. To je vrijedno svake pohvale, jer je Kordić taj dan mogao iskoristi za bilo koju drugu aktivnost sa svojom obitelji i prijateljima, ali je baš želio slaviti sv. Misu, a kako je poznato na misi se može moliti za svakoga, to kao ni druga djela milosrđa ne može biskupima ni svećenicima zabraniti nitko, pa ni Ante Tomić...

Prema razmišljanju kolumniste Jutarnjeg lista Ante Tomića mi Hrvati ne bismo smjeli smatrati bana Petra Zrinskoga i Frana Krstu Frankopana nacionalnim junacima nego zločincima, budući da ih je – i to na smrt – osudila tadašnja vlast, naime austrijski car i hrvatski kralj Leopold. Ipak mi tu presudu ne smatramo pravednom, pa smijemo i haške presude vrednovati po vlastitom uvjerenju, tim više što svi dobro znamo da je to politički sud. U konkretnom slučaju Dario Kordić jest osuđen za zločin u Ahmićima, ali njemu nije dokazana krivnja budući da nije bio vojnik nego civilni predstavnik i nije niti planirao, niti sudjelovao u tom zločinu. Biskup Košić osuđuje taj zločin i veoma je nepošteno pripisivati mu da odobrava ubijanje djece i civila, budući da je poznato da je on osobno oduvijek, kao i Katolička Crkva u cjelini, osuđivao svaki zločin, pogotovo ratni. No, ako je zločin počinjen, to ne znači da je trebalo osuditi bilo koga, samo da se nekoga kazni za to, nego onoga tko je to doista počinio.

Očito je i kako Tomić ne poznaje Darija Kordića i ne zna u kakvu je duhovnu veličinu izrastao upravo u ovim godinama svoga zatvora koji izdržava strpljivo i uzorno. Njegova vjera i njegov primjer, kada bi ga Tomić

susreo, sigurno bi promijenili mišljenje o njemu, a i Tomić imao bi što i naučiti od Darija.

Naravno, ne bi naša okrunjena glava ništa naučila od našega Daria niti bi promijenila mišljenje o njemu. Jer takvima je ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi najveći mogući zločin, koji je višestruko umnožen "Olujom" kada su hrvatski ratnici od Srba napravili zečeve!

RAČANOVA OPORUKA (I.)

Vjerovali ili ne nedavnu presudu HDZ-u doživio sam i osobno. Iako sam se još poslije predsjedničkih izbora povukao iz političkog djelovanja ipak je ta presuda bila i sudska presuda takvom mom djelovanju.

O čemu se radi? Dolaskom na vlast 2000. godine Račan je objavio kako je HDZ stranka pod istragom, a ja sam baš u to vrijeme izabran za akademika. Bilo je očito kako Račan pripisuje samo HDZ-u zasluge za stvaranje hrvatske države, a za njega i njegovu stranku stvaranje hrvatske države je najveći mogući zločin. Naravno, radilo se o kontinuitetu njegove izjave o stranci opasnih namjera. Da su te opasne namjere bile stvaranje hrvatske države bilo je očito kada je Račan sa svojim SDP-ovcima napusti Sabor prilikom izglasavanja neovisnosti. Živo je bilo sjećanje na izjavu Mata Meštrovića kako se čelnici oporbe okupljene oko Račana nisu radovali Oluji. To je bio razlog zašto je napustio takvu oporbu i prešao u HDZ.

Već tada je bilo jasno da se radi o ljudima koji ne vole ni hrvatski narod ni njihovu u krvi izborenu državu. Još tada sam komentirao kako je meni mnogo ljepše nego njima: Oni vladaju državom čije ime ne vole, a ja živim u državi čije ime volim! Zato sam se tada, dakle u vrijeme kada su mnogi bježali iz HDZ-a, upisao u HDZ. Na samom prijemu priznao sam da su razlozi egoistični, tj. želio sam biti u osuđenom HDZ-u i tako «pobrati» djelić zasluga stvaranja države. Istina, detuđmanizacija HDZ-a učinila je da baš i nisam dugo ostao u HDZ-u, ali mi je drago da sam sudjelovao makar malo u onemogućavanju Račanove oporuke, koja se ovih dana realizirala i presudom.

Tihomir Dujmović u tekstu *Je li presuda Sanaderu pravda ili politika?* Dnevno.hr, 14. 03. 2014. kaže:

I da na kraju balade nije i HDZ osuđena kao da je doista kriminalna organizacija, pa da mediji pod kontrolom vlasti nisu krenuli u hajku, hajku kojoj je intonaciju dao Davor Butković tezom „HDZ je od danas i službeno kriminalna organizacija” mi bismo još mogli reći da je nerealno spekulirati oko toga nije li politika prava pozadina ovog suđenja. Nakon što je presuđeno i HDZ-u, a Mirela Holly spekulira oko toga nije li ovo dobar pledoaje za zabranu HDZ-a, posve je jasno da se motivi cijelog ovog suđenja nisu zadržavali samo na „afirmaciji pravde”. (...) Početi suđenje točno prije jednih izbora, a locirati konačnu presudu taman negdje uoči idućih izbora i pri tom kalkulirati „da im zabranimo rad ili ne?” nije daleko od gole politike i čiste instrumentalizacije pravosuđa. Za nadati se da bi se na tu temu na vlasti moglo pronaći pametnih i odgovornih premda su inače takvim kadrovima silno deficitarni, jer ako nekome padne na pamet zabraniti HDZ revoltu neće biti kraja.

Na neki način sudjelovao sam i u početku tog suđenja koji spominje Dujmović. Niz aktivnosti grupe istomišljenika imale su za cilj onemogućiti očitu želju za uništenjem HDZ-a. Zapravo to uništenje je samo jedan korak koji vodi u borbi za (pro)Srpsku ili/tj. (pro)Britansku Hrvatsku, kako to svakim danom sve više i više postaje tako razvidno. I takvo naše djelovanje je doprinijelo tome da se te želje koje i danas spominje Dujmović nisu već tada ostvarile. Tada sam iz Pakistana napisao i slijedeće pismo (koje je supotpisalo nekoliko stotina naših ljudi i pored velikih problema u komunikaciji koje sam imao):

OTVORENO PISMO SVIMA KOJIMA JE HRVATSKA U SRCU

Bivši komunisti su 2000. godine došli na vlast s parolom „Oni su nama oprostili – mi njima ne ćemo!“ Da su doista tako i mislili pokazao je Račan, kada su došli na vlast, izjavom: „HDZ je stranka pod istragom!“ To nisu mogli provesti iz više razloga.

Za ostvarenje tog plana ne bi imali 2/3 glasova u Saboru.

HDZ je bio još uvijek Tuđmanova stranka i imao je jaku poziciju u Saboru.

Na čelo HDZ doveden je čovjek spreman detuđmanizirati HDZ i tako im sve to olakšati.

Danas vidimo da doista očekuju završetak tog plana. HDZ je i doslovno stranka pod istragom, a najavljuju i raspad te stranke koja je stvorila hrvatsku državu. Kukuriku koalicija očekuje i najavljuje dobivanje dvotrećinske većine u Saboru. Očito je svima da „posao“ za takav rasplet izbora odrađuju mediji i DORH. Ostvarenje tog scenarija znači promjenu Ustava i „temeljitu rekonstrukciju Hrvatske“. To su njihove riječi.

Ponašanje hrvatskih državotvornih stranaka i pojedinaca nije ukazalo da su dorasli današnjem trenutku. Svi pokušaji ujedinjenja i sprječavanje potpunog ostvarenja ciljeva velikosrpskog Memoranduma 2, o čemu smo govorili u našem Pismu Saboru RH, propali su. S druge strane, ponašanje Predsjednice HDZ-a pokazuje da su konačno i u HDZ-u shvatili o čemu se radi (barem neki jer je sigurno politika te stranke u zadnjim godinama itekako ostavila duboki trag i u samom HDZ-u). Spomenut ću samo njeno reagiranje na naše Pismo Vijeću sigurnosti UN-a, u kome se izriječom govori o rasističkim presudama u Haagu. Unatoč našoj izuzetno oštroj osudi ponašanja svjetskih moćnika, predsjednica Vlade kaže da visoko cijeni „zauzimanje za zaštitu temeljnih demokratskih vrijednosti Domovinskog rata na kojima je stvorena Republika Hrvatska“ i pozvala nas je na dogovor „o mogućim daljnjim aktivnostima i suradnji po tom pitanju“. Pismo je objavljeno na internetskim stranicama Vlade, što je svojevrsna poruka i onima u zemlji i onima izvan nje. Da je mislila

ozbiljno pokazuje i reagiranje medija koji su prešutjeli jednu tako važnu poruku predsjednice Vlade i svjetskim moćnicima i svima koji kriminaliziraju Domovinski rat.

Možemo li biti sigurni da upravo to nije bio neposredan povod odluci da se u izbore ponovno, još drastičnije nego u slučaju izbora predsjednika, umiješa USKOK? Da Predsjednica misli ozbiljno pokazao je posjet hrvatskih intelektualaca, uglavnom onih koji su bili okosnica u ovom i nizu drugih sličnih otvorenih pisama (akademici Ivan Aralica, Dubravko Jelčić, Slaven Barišić, profesor Miroslav Tuđman i drugi) kada je Predsjednica najavila stvaranje Savjeta predsjednice HDZ-a za zajedničko promišljanje o tome što treba učiniti za budućnost Hrvatske, koji će uz ostale činiti i te osobe. A radi se o osobama koje su se kroz sve ovo vrijeme suprotstavljali detuđmanizaciji (tj. rashrvačivanju) i HDZ-a i Hrvatske!

Znamo da je profesor Miroslav Tuđman naglašavao da će prihvatiti suradnju s HDZ-om pod uvjetom da se „mora HDZ demokratizirati i vratiti na pozicije predsjednika Tuđmana, odnosno javno odmaknuti od 8 godina Sanaderova vođenja HDZ-a“. Njegovo postavljanje na listu HDZ-a na mjesto koje mu garantira ulazak u Sabor, zapravo znači upravo da je HDZ već danas ili želi biti na tim pozicijama.

Zapravo, sve ovo je poznato mnogim našim ljudima. To na najjednostavniji i najbolji način potvrđuje prvo reagiranje na tu vijest koju sam dobio od jedne mlade Hrvatice:

„Sada znam da ću otići na izbore i ne mogu vjerovati da ću glasovati za HDZ.“

Na krajnje simpatičan način poručila nam je da ovaj put glasovati za HDZ ne znači glasovanje po principu „što manje zlo“, nego to glasi davanje podrške i profesoru Tuđmanu, akademikima Aralici, Jelčiću i Barišiću i svima ostalima koji će kroz Savjet predsjednice HDZ-a učiniti sve što je moguće da vratimo ponos i dostojanstvo našoj Hrvatskoj. To znači snažnu poruku da mnogi u Hrvatskoj žele povratak HDZ-a na pozicije predsjednika Tuđmana. A takav HDZ, bio on na vlasti ili ne, i jest najveći mogući udar svim protivnicima ostvarivanja hrvatskih nacionalnih interesa.

Zato pozivam sve one kojima je Hrvatska u srcu da izađete na izbore, glasujete po svojoj savjesti i tako spriječite ostvarenje velikosrpskog Memoranduma 2.

akademik Josip Pečarić

22. studenog 2011.

Evo kako je to naše djelovanje tada opisao g. Vinko Buretić (Portal HKV-a, 28. 11. 2011.):

Angažman prof. Miroslava Tuđmana na strani HDZ-a, te niza javnosti poznatih osoba kao što su Ivan Aralica, Josip Pečarić, Dubravko

Jelčić, Zdravko Tomac, Damir Krstičević i mnoštvo drugih nije nikakvo iznenađenje. Nakon što je predsjednica HDZ-a Jadranka Kosor podržala zahtjev 2200 hrvatskih intelektualaca Ban Ki-Moonu i Vijeću sigurnosti da puste na slobodu Gotovinu i Markača, i nakon što je Kukuriku koalicija najavila kako će dvotrećinskom većinom „zacrvenjeti“ Hrvatsku, bilo je razumno očekivati okupljanje oko HDZ-a svih onih kojima je na srcu normalna, višebojna Hrvatska.

Treba prije svega naglasiti da smo mi još tada, dakle prije samih izbora, koji su i provedeni u znaku Račanove oporuke, tj. HDZ-a kao stranke pod istragom, mi ukazivali na provođenje Memoranduma 2 SANU! Zato treba iznova podsjećati naše ljude što traži taj novi velikosrpski memorandum (STRATEŠKA POLAZIŠTA ZA OSLOBAĐANJE HRVATSKE OD UNUTARNJE AGRESIJE, UHIP i ZZH Zagreb, 2013.):

Cilj Memoranduma 2 jest staviti Srbiju u ravnopravan položaj sa svim državama na koje je ona počinila agresiju.

Devet zadaća Memoranduma 2

Program, ciljevi i metode Memoranduma 2 uobličeni su u dvije cjeline s ukupno devet zadaća.

Promijeniti karakter rata

Umanjiti odgovornost Srbije za počinjene zločine i razaranja, te optužnicama, potjernicama i montiranim sudskim procesima protiv državljana Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Kosova dovesti Srbiju u ravnopravan položaj s onim državama u njezinom okruženju na koje je počinila agresiju.

Odvratiti pozornost regionalnih i međunarodnih medija sa završnih procesa bivšim pojedincima srbijanskog političkog, vojnog i sigurnosnog vrha te političkog vrha Republike Srpske kojima se sudi na Haškom tribunalu.

Susjedne države – Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu i Kosovo, dovesti u položaj da odustanu od tužbi najavljenih pred međunarodnim sudovima.

Jedan od načina postizanja toga cilja jest taj da se pozornost javnosti zaokupi optužnicama, potjernicama i sudskim procesima koji će se odvijati pred srbijanskim pravosuđem protiv državljana Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Kosova.

Pokajničkim akcijama dovesti Srbiju u jednak položaj sa stradalim i oštećenim državama iz okruženja.

Ustrajavati na zatvaranju Haškog tribunala i na tome da se generalu Ratku Mladiću sudi pred domaćim pravosuđem.

Ostvariti teritorijalne probitke

Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire te tako slabiti oštricu optužaba protiv Srbije. Ovu zadaću provoditi pod geslom „slaba vlast, slaba država“. U tome kontekstu, prijeko je potrebno poticati unutarnje nezadovoljstvo i nemire,

jer time „u politički nestabilnim državama slabi oštrica optužaba protiv Srbije“.

Pomagati odcjepljenje Republike Srpske

Ustrajavati na konstitutivnosti Srba u Hrvatskoj, Crnoj Gori i na Kosovu, a srpske manjine koje žive u državama okružja preoblikovati u unitarnu svesrpsku zajednicu. Pritom i dalje instrumentalizirati Srbe u zemljama okruženja. Pokazivati „veliku brigu“ za Republiku Srpsku, zatim za srpsku manjinu u Vukovaru i istočnoj Slavoniji te na sjevernom dijelu Kosova kako bi te manjine na tim područjima postale konstitutivan narod, a potom zahtijevati teritorijalnu autonomiju Srba u tim dvjema državama. Nikada ne prihvatiti, kao konačno rješenje, da „Srpska Krajina i slavonske zemlje“ ne postanu srpske zemlje, po uzoru na Njemačku, za koju Istočna Njemačka nikada nije bila izgubljena.

Donijeti Zakon o dijaspori i Srbima u regiji, u kojemu treba istaknuti pojam svesrpske zajednice (što je eufemizam za veliku Srbiju). Zaustaviti odvajanje Vojvodine, spriječiti daljnju regionalizaciju Srbije i oslabiti djelovanje islamske zajednice u Sandžaku.

Zaključak

Ako su Srbi Memorandumom 1 prouzročili genocid, urbicid, ratne zločine i razaranja, Memorandumom 2, prema njegovim autorima, Srbi trebaju u miru dovršiti sve one velikosrpske projekte koji nisu ostvarili u ratu.

Zar nije očito kako je politika hrvatski vlasti istovjetna Memorandumu 2 SANU? To pokazuje čak i ponašanje vlasti i u onome u što nisu uspjeli - povlačenjem tužbi za genocide. Neuspjeh u ostvarivanju tog cilja Memoranduma 2, pokazuje kako nije jednostavno biti srpski sluga. Naravno oni neće odustati od svog sluganstva što pokazuje kako su i odredili tim za sud u Haagu koji se ponaša u skladu s takvim željama vlasti, a što dokazuje naš poznati odvjetnik Željko Olujić (narod.hr, 21. 03. 2014.):

“Šefica hrvatskog tima u Haagu Vesna Crnić – Grotić odrekla se unakrsnog ispitivanja, iz hrvatskog tima izbačen je jedan od najvećih autoriteta na području kaznenog procesnog prava prof. Mirjan Damaška, kolega Luka Mišetić statira i ne dobiva priliku da istupa i elaborira odrađene stavove hrvatske argumentacije.”

A najgore od svega je to što su gazde današnjih vlasti u RH u ratu poraženi od razoružanih Hrvata kojima je još bilo zabranjeno i kupovanje oružja. Poraženi? Ma idite! Hrvati su, kako je priznao sam njihov vožd Slobodan Milošević, napravili zečeve od njih.

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 31. 03. 2014.

Glas Brotnja, 31. 03. 2014.

(II.)

Profesor dr. sc. Zvonimir Šeparović na predstavljanju svoje knjige "Hrvatska tužba protiv Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) pred međunarodnim sudom pravde u Haagu" (*Šeparović: 'Utemeljiti ćemo nacionalni etički sud protiv izdajnika hrvatskih interesa*, Dnevno.hr, 01. 04. 2014.) kaže:

Genocid se može izvršiti i prema vlastitom narodu i u našoj tužbi, koju sam ja podnio 1999., tužili smo Srbiju da je planirano, nasilno - a dokaz je naredba Mile Martića - izvršila iseljavanje državljana Hrvatske iz tzv. Krajine u Bosnu, Srbiju i na Kosovo. To je u sadašnjoj tužbi otpalo, tako što su Ivan Šimonović i Ivo Josipović, koji su kao stručnjaci radili za Račanova vremena, uklonili taj dio.

Po Šeparovićevim riječima postoje mišljenja kako je "Pantovčak veća srpska ispostava nego njihova ambasada u Zagrebu". Šeparović samo potvrđuje kako je Pantovčak centar provođenja velikosrpskog Memoranduma 2 SANU, a u tekstu

Šeparović za Dnevno.hr: 'Ovo je lista hrvatskih izdajnika kojima treba suditi' (01. 04. 2014.) i daje poimenice najznačajnije hrvatske izdajice (Josipović, Mesić, Milanović, Šimonović, Mimica,...).

I zato *snažne i stabilne Hrvatske nema jer ju ista ta jugoslavenska, prosrpska politika izjeda iznutra, jer korifeji takve politike danas imaju vlast u Hrvatskoj, jer je hrvatska Vlada providena jugoslavenstvom i Srbima samim, jer se na proljetnom suncu pantovčaćkih livada griju zmije one ideje koja je stajala toliko hrvatskih života,* kako konstatira poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 31. 03. 2014.) u dijelu teksta "Sluge", čiji sam naslov puno govori.

Međutim, ne smijemo zaboraviti da bi Račanovu oporuku bilo teško provesti bez detuđmaniziranog HDZ-a, bez Sanaderovog HDZ-a. Svojevremeno sam i najavio dolazak takvog HDZ-a na vlast riječima: Kad gazda mijenja slugu – uvijek nađe boljeg slugu. Svjetskim moćnicima je bilo jasno da generale ne može uhapsiti Račan već takav HDZ. A desna ruka Sanaderu bila je Jadranka Kosor. Sjetimo se kako je veliku ulogu u Mesićevom drugom izboru za Predsjednika RH odigrala upravo ona, prihativši kandidaturu iako je na unutarstranačkim izborima pobijedio prof. dr. sc. Andrija Hebrang. Zato je Sanader postavlja za svog nasljednika koji treba osigurati kontinuitet u sprovođenju politike koju je ponajbolje opisala Vesna Pusić riječima: „Zašto bih ja bila protiv Sanadera kad on provodi moju politiku!“

Kosor je počela svoj mandat „rješavajući“ pitanje granica sa Slovenijom. Slobodna Dalmacija (11. 11. 2009.) piše o našem pismu njoj:

Otvoreno pismo akademika Pečarića premijerki Kosor

Akademik **Josip Pečarić** danas je u otvorenom pismu premijerki **Jadranki Kosor** upozorio kako su elektronički i tiskani mediji ignorirali peticiju za raspisivanje referenduma o rješavanju graničnog prijepora sa Slovenijom, koju je potpisalo više od 630 akademika, sveučilišnih nastavnika, doktora znanosti, umjetnika, književnika, liječnika.

"Bez obzira na to radi li se o cenzuri ili autocenzuri, ovo je nešto na što Vi trebate reagirati. Osim ako smatrate da navedene institucije te svi potpisani građani nemaju pravo odlučivati o svojoj Domovini u ovako prevažnu pitanju", kaže u pismu Pečarić, dodajući kako je referendum demokratska, dobra i uobičajena praksa.

Uz otvoreno pismo, Pečarić, koji je skupljao potpise na peticiju za referendum, premijerki je poslao i tekst peticija za referendum koju je potpisalo 11 hrvatskih akademika (HAZU), po jedan iz Europske i Ruske akademije, zatim sedamdesetak sveučilišnih nastavnika, stotinjak doktora znanosti, više uglednih književnika, umjetnika, liječnika, profesora, svećenika i t.d.

"Možemo li odbaciti mišljenje crkvene institucije 'Iustitia et pax' i gore navedenih? Zar hrvatski stručnjaci te međunarodno-pomorsko-pravna struka nisu kompetentni, ne bi li trebali biti pozvani prvi", pita u pismu Pečarić.

Smatra kako još nije kasno da i hrvatska vlada prihvati činjenicu kako se u politici čak i inicijative, koje na prvi pogled nisu drage mogu iskoristiti za dobrobit svoga naroda.

Budući da je ideju o referendumu iskoristila slovenska vlada, Pečarić predlaže premijerki da isto učini i ona.

U svojoj dionici služenja svjetskim moćnicima u njihovom cilju da pomoću suda u Haagu i osuda hrvatskim generalima krivnja za rat padne na Hrvatsku Kosorica je imala dvije glavne zadaće: Topnički dnevnicu i osiguranje da 4 suda u Hrvatskoj nastave s takvim osudama. Topnički dnevnicu su bili doista ruglo za one koji su to pokrenuli. Kada je Kosorica učinila svoje, poslao sam joj podrugljivo pismo:

Poštovana gđo predsjednice Vlade RH,

Kako je naša dična policija obavijestila javnost da je topničke dnevničke tražila u računalima naših branitelja, pogledao sam i svoje računalo.

I doista pronašao sam ih. Zato Vam ih šaljem i molim da ih prosljedite i našoj policiji i tužiteljstvu u Haagu.

Iz sadržaja pronađenih topničkih dnevnika jasno je zašto topništvo Hrvatske vojske nije bilo učinkovito pa je stradao samo jedan civil, a ni Knin uopće nisu uspjeli porušiti.

Zbog toga je pravedno da naši zapovjednici odgovaraju po ZAPOVJEDNOJ ODGOVORNOSTI.

Zato se protivim odluci suda u Haagu i podržavam sjajnu akciju naše policije.

S dubokim poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

12. 12. 2009.

A 4 suda su u njeno vrijeme i počela funkcionirati. Rezultat je bila smrt general Đura Brodarca, kojega Kosorica ima na duši.

Pa kako smo se uopće našli u „istoj priči“?

U središtu priče, kako je spomenuo i g. Buretić, bilo naše pismo VS-i UN-a u kojemu izrijekom kažemo kako je napisano „povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.“ U njemu kažemo za naše generale:

Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

U to vrijeme to je bilo snažno ukazivanje na hrvatsko spašavanje Bihaća od genocida za koji je, poslije našeg pisma, američki vojni ataše u Hrvatskoj u vrijeme „Oluje“ Ivan Šarac ustvrdio da bi bio razmjera onim iz Drugog svjetskog rata. SAD je potom otvorila i arhive o Bihaću. Najvjerojatnije je to bilo presudno za oslobođenje naših generala iako se Bihać na tome sudu uopće nije spomenuo! Ivan Šarac je ušao u kuću slavni američkih policajaca pa su njegove tvrdnje itekako trebale biti protumačene kao promjena u američkoj politici.

Podrška našem pismu od strane Predsjednice Vlade popraćena je i javnom objavom te podrške, što je poruka svima i vani (gđa Kosor je bila upoznata s činjenicom da je Pismo VS-u UN-u poslano i svim relevantnim veleposlanstvima i u Hrvatskoj i u UN-u) i doma o velikom zaokretu. Od stranke koju je obilježilo provođenje britanske politike kroz one čuvene četiri riječi servirane od britanskih tajnih službi (locirati, identificirati, uhititi, transferirati) do podrške stavu o rasizmu svjetskih moćnika i javne objave iste!

Koliko je to snažna poruka svjedoči i činjenica da su svi mediji u Hrvatskoj prešutjeli tu njenu potporu Pismu i potpisnicima istog!

Dapače o pismu nije bilo uopće govora u nijednom od glavnih medija iako su autori 29 biskupa i akademika, a supotpisalo ga je npr. i nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika i znanstvenika, pa za njega ni danas ne zna puno ljudi u Hrvatskoj.

Moj angažman u tom onemogućavanju rušenja HDZ-a nije se kosilo s mojim neangažiranjem u politici od predsjedničkih izbora kada je tiskana knjiga: J. Pečarić i M. Kovačević, *Kraj vremena veleizdajnika?*, Zagreb, 2009.

Odbio sam biti član Savjeta predsjednice HDZ-a. Iz tog pisma (Lahore, 2. 12. 2011.) izdvajam slijedeći dio:

... već sam mnogo puta napisao da je predsjednik Josipović bio kandidat svjetskih moćnika upravo zato da bi se omogućile presude našim generalima. Sadašnja hajka, koja je trebala donijeti apsolutnu prevlast toj opciji, također je u svrhu daljnje kriminalizacije Domovinskog rata i svih vrjednota na kojima počiva hrvatska država. Uključivanje DORH-a u izbore zapravo se može uzeti kao definicija sintagme „policijska država“.

Nadam se da ste svjesni da hajke na HDZ ne bi bilo da je ne žele svjetski moćnici.

Zapravo, Vaša reakcija na naše Pismo Vijeću sigurnosti UN-a drži me u uvjerenju da jeste, pa vjerujem da će Savjet pomoći da se ispravi niz negativnosti koje vuku korijen iz vremena kada je politiku HDZ-a diktirao dr. Ivo Sanader. Jasno mi je da se u to mora ići korak po korak.

Brzo se pokazalo da se ipak radilo o pokušaju dobivanja desnice samo za potrebe izbora. Akademik Aralica, kao član Savjeta, poslao je svoje prijedloge Predsjednici, koje ona nije ni pročitala pa ih je on objavio u Hrvatskom listu.

Nama je bilo jasno da su izbori moguć razlog takvog ponašanja. Međutim, opstanak HDZ-a daje im šansu povratka domoljublju. Po reakciji na Bajićevo ponavljanje Račanovih riječi kako je *HDZ stranka pod istragom* moglo se zaključiti da gđi Kosor nije jasno da je odobrenje na hajku na HDZ došlo od svjetskih moćnika ili se nije usudila suprotstaviti im se. Znamo da je u Hrvatskoj postojao samo jedan čovjek sposoban suprotstaviti im se – Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman. Međutim, Ivica Marijačić nam u Hrvatskom tjedniku, 20. 03. 2014., baca mnogo više svijetla na «igre» i samog Bajića s Kosoricom i ne samo s njom:

Do prije četiri godine bilo je nezamislivo da se Sanaderu ikada može suditi. Danas je u Hrvatskoj, čini se, nemoguće pronaći suca koji bi se usudio ne osuditi Ivu Sanadera, čak i u situaciji kad za inkriminacije ne bi bilo čvrstih dokaza. To je zapravo tragedija hrvatskoga pravosuđa, možda nešto suptilnija, ali nije manje bolna i nepravedna. Ona se posebno vidjela u slučajevima suđenja generalu Zagorcu, Branimiru Glavašu i generalu Mirku Norcu u slučaju Medački džep. Podsjetimo, Zagorac je osuđen za krađu dragulja za koje je i tobožnji njihov vlasnik izjavio da mu ih nikad nije dao, nije ih vidio nitko osim jedne svjedokinje koja nije znala ni kakve su boje, osuđen je da nadoknadi njihovu vrijednost od pet milijuna dolara premda famozne dragulje nitko nikad nije procijenio niti je bilo certifikata. Branimir Glavaš osuđen je na temelju iskaza samodeklariranoga ubojice Krunoslava Fehira koji je time kupio svoju slobodu i daljnji posao u MUP-u, a bez materijalnih dokaza. General Norac u slučaju Medačkog džepa osuđen je po tzv. dvostrukoj zapovjednoj crti koju nitko nikad nije dokazao, koja nije postojala i koja je izmišljena samo zato da glavni zapovjednik u istoj operaciji, general Rahim Ademi,

bude oslobođen kao miljenik Stjepana Mesića. Tu smo, dakle, na ključnome problemu hrvatskoga pravosuđa: njegove (ne)ovisnosti o politici.

Svu bijedu takvih odnosa izrekao je nedavno na HTV-u nitko drugi nego profesor s Pravnoga fakulteta u Zagrebu Josip Kregar. Upućujući neumjerene pohvale Mladenu Bajiću, kojega je upravo smijenio predsjednik Vlade Zoran Milanović, Kregar je rekao da je Bajić svojedobno dobro napravio što nije procesuirao Ivu Sanadera dok je bio premijer, nego je sve stavio u ladicu i čekao da ovaj više ne bude premijer. Teoretski, moglo se, dakle, dogoditi da Sanader još dugo bude premijer i da nikada ne bude procesuiran unatoč indicijama za kriminal. Bilo je, po Kregaru, važnije Mladenu Bajiću sačuvati svoju funkciju glavnoga državnog odvjetnika nego pokrenuti istragu. Ako tako sramotno rezonira sveučilišni profesor, što možemo očekivati od manje stručnih ljudi. Ali ako već govori o tomu, onda bi kao visokorangirani političar morao znati da je i Sanaderov progon inicirala politika. Nakon što se pokušao vratiti u politiku, njegova nasljednica na vrhu stranke Jadrnaka Kosor, koja mu se na gadljiv način ulizivala u razdoblju dok je Sanader vladao, ekspresno ga je izbacila iz stranke. Na tomu nije stala, nego je tri puta zvala Mladena Bajića na razgovor zahtijevajući procesuiranje Ive Sanadera. Mladen Bajić u povjerljivim društvima zna ponekad priznati da ge je začudilo njezino inzistiranje. Kad je u početku počeo istragu i ustvrdio da nema dokaza te o tomu obavijestio Jadranku Kosor, ona mu je samo rekla: „Nismo se tako dogovorili“. Treći put ga je nazvala i obavijestila da su dokazi pribavljeni. Jadranka Kosor i Mladen Bajić su odradili tako posao za SDP. Predsjednik SDP-a Zoran Milanović za tu uslugu „zahvalio je“ Mladena Bajiću četiri godine kasnije smijenivši ga uz uvredljivu poruku da je „ipak napravio više dobrih nego loših stvari“.

Dao sam malo veći navod da se vide i druge još drastičnije «igre», kada su u pitanju pojedinci, u kojima se pravosuđe koristi u kažnjavanju onih koji spadaju u okvir Račanove oporuke. Marijačićev komentar samo baca dodatno svijetlo i na činjenicu da, kao što je svojevremeno Kosorica pomagala Mesiću u drugom izboru za predsjednika RH, sada se trudi to omogućiti i Josipoviću.

O konkretnim navodima samih presuda možete čitati u nizu tekstova pa i u spomenutim tekstovima Dujmovića i Marijačića (pogledajte npr. tekstove Ivce Šole, Portal HKV-a, 19. 03. 2014., prof. dr. sc. Andrije Hebranga i Željka Olujića, Hrvatski tjednik, 20. 03. 2014. itd.).

A hrvatske sluge im i dalje ponizno služe. Od onih koje i prof. Šeparović naziva izdajicama drugo se ne može ni očekivati. Koliko je to odvratno najbolje se može vidjeti iz teksta Ž. Dogan: *Zadah povampirene „srpske istine“ iz Miloševićeva groba / Svjedočenje Slobodana Lazarevića*, Portal HKV-a, 19. 03. 2014.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/17232-z-dogan-zadah-povampirene-srpske-istine-iz-miloseviceva-groba.html>

Mile Prpa (Hrsvijet, 29. 03. 2014.) kaže:

Već je gotovo bezbroj političkih izjava koja su s ta dva brijega (Pantovčak i Banski dvori, J.P.) u novije vrijeme data u domaćoj ili stranoj javnosti protiv hrvatske prošlosti, protiv hrvatske sadašnjosti i protiv hrvatske budućnosti. nemuštih, da ne kažem i izrazito glupih izjava, bilo je na pretek. Gotovo nikada u stoljetnoj povijesti Banski dvori nisu imali političare koji čim otvore usta pokazuju se više kao neobuzdani seoski lole nego kao iti malo mudri, razumni i staloženi ljudi. Aktualni političari na ta dva politička brijega su zalutali u politiku, oni nisu dorasli mjestu na kojem se nalaze, oni bi trebali biti barem toliko svjesni da im tamo nije mjesto, da tamo po svojim sposobnostima i nesposobnostima ne pripadaju i da trebaju odmah otići. Odmah i to još danas, jer svaki dan njihovog vladanja je teški gubitak za Hrvatsku i njen narod, za našu budućnost, za budućnost naše djece i za naš opstanak.

Zapravo prije bi rekli da su sve što oni rade itekako proračunato. Evo kako jednu od takvih izjava komentira Mate Kovačević (Hrsvijet, 29. 03. 2014.):

Zoran Milanović, nazvavši barbarima 700 tisuća Hrvata, koji su svojim potpisom za raspisivanje referendumu protiv uvođenja ćirilice u Vukovar, instinktivno osjetili da sadašnja vlada stvara preduvjete za izdvajanje tog područja ispod hrvatske suverenosti.

Drugim riječima barbarima će biti proglašeni svi koji ne žele biti sluge Srbima, tj. Britancima.

Da je takvo sluganstvo odvratno i ljudima van Hrvatske svjedoči nam Karl Kutnian (Dnevno.hr, 18. 03. 2014.) kada kaže:

Tko danas nije spreman otvoreno govoriti o titoizmu i jugoslavenskom antifašizmu, taj mora potpuno šutjeti o fašizmu i ne govoriti o ustaškoj zmiji, kao što je glupi povijesni hrvatski nepismenjak u plemenitoj ulozi predsjednika republike izgovorio u Jeruzalemu 2012. godine i diljem svijeta, na što su gotovo svi nazočni diplomati odmahivali glavom, da po njegovom mišljenju navodno ponovno diže glavu!

S druge strane zgodno je vidjeti kada vlast prizna svoje sluganstvo, kao što se dogodilo u Zagrebu kada nisu dopustili Matoševe citate za koje znaju da se odnose i na njih (Damir Pešorda: *Vesna Kusin cenzurira Matoša*, Hrsvijet, 21. 03. 2014.):

Jer Hrvatsku mi moju objesiše ko lopova.

Ili: Moderni poganac -/najmio ga stranac/ da nam metne lanac.

Ili: Voli Zagreb onog koji laže.

Ima toga još, naravno, ali mislim da je i ovih nekoliko izdvojenih citata dovoljno, kaže Pešorda.

Da, žalosno je vidjeti kako se prepoznaju u Matoševim stihovima, zar ne? Ali oni mogu i znaju vladati Hrvatskom samo ako su i jedina stranka u njoj. Račanu je to itekako bilo jasno!

Znaju oni danas kako svi vidimo da služe onima od kojih je Hrvatska vojska napravila zečeve. I ne smeta im! Može li išta biti ogavnije od toga?

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 04. 04. 2014.

Glas Brotnja, 05. 04. 2014.

JE LI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Poznato je kako često ljudi pišu o drugima tako da svoju sliku prenesu na druge. To je veoma čest slučaj kada „hrvatski ljevičari“ (navodnici su stoga što je točnije reći jugonostalgici, jugokomunisti ili nešto slično) pišu o hrvatskim desničarima. Tako i Jurica Pavičić u Jutarnjem listu od 29. 03. 2014. zapravo piše o „hrvatskim ljevičarima“ komentirajući djelovanje velikog hrvatskog domoljuba prof. dr. sc. Matka Marušića:

Poput nekih drugih uspješnih prirodosnanstvenika (recimo, matematičara Pečarića), Marušić je bio otjelotvorenje paradoksa. Ti ljudi, naime, rade poslove koji očito traže stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ. Istodobno, kad ih se s područja njihove fahovske ekspertize premjesti na područje društva i politike, te rasudne moći sasvim utru, a do maloprije pametni ljudi počnu rasuđivati kao drvenom sjekirom.

Naravno kada bi Pavičić imao *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ* zapitao bi se: Pa kako takvim ljudima daju podršku mnogi, recimo - da se Marušićeve beletrističke knjige prodaju mnogo bolje od njegovih, da su mu "Škola plivanja" i "Medicina iznutra" duhovitije od Tomićevih, o znanosti i edukaciji da i ne govorimo.

Ili – recimo - pismo VS UN-u je uz Pečarića potpisalo još 28 nadbiskupa, biskupa i akademika, a supotpisalo još 250-ak sveučilišnih nastavnika i znanstvenika uz mnoge druge. Očito i za njih Pavičić misli isto. A treba imati jako nisku ili nikakvu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, pa tako razmišljati, zar ne?

Zapravo, nije sigurno misli li Pavičić da su oni supotpisali to pismo zato što je ono o matematičarima. Čak nije ni daleko ot toga. Pismo itekako ima veze s logikom, a nedavno sam i pisao o tome kako me je jedan povjesničar s ljevice uvjeravao kako ima različitih logika. Nema sumnje da i Pavičić misli da u njegovim tekstovima ima logike, zar ne?

A Pismo VS UN-a itekako ima veze s pravom. I to s oblašću u kojoj je Predsjednik države to i postao zahvaljujući izvanrednim naporima da stvori novu logiku međunarodnog prava – međunarodno pravo po želji svjetskih moćnika. Dok je on to radio, ja sam kao matematičar tvrdio kako je to suludo. Rezultat znamo, za „veličanstvene“ doprinose predsjednika države, profesora s Pravnog fakulteta, kome je veliku podršku davao njegov fakultet sudac Theodor Meron je rekao da su NERAZUMNI. Nije daleko od onog mog SULUDI, čemu se priklonio i biskup Košić, koji nije matematičar.

Naravno, ne možemo za Josipovića reći, s obzirom da se radi o njegovoj struci, da ima malu *kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*. Zašto? Iz

jednostavnog razloga što je on stavljaajući svoju struku u službu svjetskih moćnika, dakle pljujući po njoj, iskoristio za dobivanje pozicije predsjednika države. Prodao je svoju struku da bi bio nešto što je već bio Mesić. Da umreš od smijeha.

Ovaj primjer se odnosio na pravnu znanost, u kojoj se zbog rada profesora Josipovića i njegovih kolega može slobodno reći kako postoji dio te znanosti koju po sudcu Meronu možemo nazvati MERAZUMNA PRAVNA ZNANOST. Meni ostaje satisfakcija da sam *rasuđivao kao drvenom sjekirom* i za takve tekstove dobio niz pohvala od izvrsnih pravnika, kojima nije bitna nerazumna pravna znanost. Jedan od njih je i predsjednik Hrvatske akademije pravnih znanosti prof. emeritus Željko Horvatić.

Rasuđujem ja kao drvenom sjekirom, ne samo u pravnim znanostima. Ima toga i u povijesti. Tako me je svojevremeno, dok je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, dr. sc. Mirko Valentić pozvao da odustanem od profesure u matematici i dođem u njegov institut, a naš poznati povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević komentirao pitanje što ja radim u povijesnim znanostima: Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti. Naravno, meni je najdraža definicija mog rada koju je dao akademik Dubravko Jelčić tvrdeći da su takva moja djela također djela iz matematike, samo je objekt koji proučavam kao matematičar neko djelo, knjiga iz povijesti. Zapravo Jelčić je već davno ismijao Pavičića, zar ne?

A kako to izgleda u životu: Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta zaključio da bi njihov član prof. dr. sc. Ivo Goldstein trebao postati akademik. Podrži ih Filozofski fakultet i na kraju Razred za društvene znanosti HAZU. Tome se suprotstavio matematičar Josip Pečarić, *rasuđujući kao drvenom sjekirom*, i na Izornoj skupštini Goldstein dobije najmanje glasova u povijesti akademije. Očito je Pavičić to protumačio kako više od dvije trećine naših akademika *rasuđuje kao drvenom sjekirom*, zar ne.

Naravno, mogli bi navesti puno ovakvih primjera iz kojih bi čitatelj mogao jednostavno zaključiti kakva je *kognitivna moć, apstraktno mišljenje i IQ* našeg Jurice. Zapravo svi to dobro znamo jer se radi o čovjeku koji je za jednu takvu veličinu kakav je akademik Slobodan Novak napisao da je stari prostak i kreten. Prof. Marušiću zapravo je čast što se na njega obrušio Pavičić, jer očito „našim“ ljevičarima smeta isto tako kao i veliki hrvatski književnik. Zapravo, ono što doista smeta Pavičiću i svim „hrvatskim ljevičarima“ i kod Marušića i kod Novaka (nadam se i kod mene) konstatira Pavičić na početku teksta:

Matko je Marušić ispisao desetine članaka, održao desetke tribina o veličini i jedinstvenosti dr. Franja Tuđmana...

Svugdje u svijetu slave olimpijske, razne prvake i sl., a Pavičiću i sličnima čudno je kada slavimo onoga koji je stvorio državu koju volimo i u kojoj živimo. Koliko treba biti glup pa se tomu čuditi? Ili su doista točne priče kako

se takvi ne raduju ni našim olimpijskim i inim pobjednicima. Jer su to hrvatski pobjednici!

Komentirao sam Pavičićev tekst s jednim kolegom koji ima više znanaca među „hrvatskim ljevičarima“. Kaže mi kako hrvatski ljevičari doista vjeruju kako su mnogo inteligentniji od hrvatskih desničara. Odgovorio sam mu da ne vjerujem u to, osim kod onog dijela koji se baš ne mogu pohvaliti posjedovanjem *kognitivne moći, apstraktnog mišljenja i IQ*. Naime, često puta su me napadali u svojim novinama kao npr. u Slobodnoj Dalmaciji i Jutarnjem listu u kojima je Pavičić kolumnist, ali te novine nikada nisu objavile moje odgovore. Da doista misle da su superiorni bili bi presretni da se mogu uživljavati nad tim mojim odgovorima, zar ne? Drugim riječima, na taj način samo priznaju svoju inferiornost.

Ipak pokušajmo naći i zrnce pameti kod našeg Pavičića. Bilo mi je čudno zašto je izabrao kao primjer usporedbe mene, a ne fizičara prof. dr. Davora Pavunu, koji je našoj javnosti mnogo poznatiji. Izgleda kako Pavičić ipak nije potpuni kreten jer dobro zna da su i Marušić i Pavuna bili gosti kod njihove TV zvijezde Aleksandra Stankovića koji je pored njih bio doista odmah ispao smiješan, a to moramo priznati i nije glupo, zar ne?

Vjerojatno hrvatski ljevičari znaju za kineskog filozofa Sun Tzua koji je one koji služe neprijateljima svoje zemlje nazvao najogavnijim ljudima. S obzirom da smo mi pobijedili agresora i od njih napravili zečeve, onda je služenje takvima još i gore, pa ih ja nazivan najogavnijima među najogavnijima.

Spomenuti kolega opravdava hrvatske ljevičare njihovim nerazumijevanjem važnosti nacionalnog pitanja. Odrasli su u sredinama u kojima je ljubav prema svom narodu i svojoj državi bilo nešto negativno. Teško je nešto naučiti pod stare dane, ali mogu onima koji to žele preporučiti da pogledaju moj razgovor na Vinkovačkoj TV (14. studenoga 2012.) koji mogu naći na YouTube. Naime, moje odgovor na tu temu komentirao mi je hrvatski publicist Šime Letina:

Poštovani gospodine Pečariću,

S velikom pozornošću i radošću saslušao sam Vaš razgovor na Vinkovačkoj televiziji, na kojoj sam i sam davne 1995. godine imao dulji razgovor. U svom nastupu, kroz beskompromisne i logične odgovore, Vi ste iskazali i potvrdili ne samo nacionalnu svijest, već i veliku građansku hrabrost, koju nažalost danas u Hrvatskoj posjeduju samo rijetki i časni pojedinci. Mnogi se u Hrvatskoj danas ponašaju kao da još uvijek žive u Jugoslaviji. Oni se, doduše, ponose svojim domoljubljem i nacionalnom svijješću, ali im nedostaje građanska hrabrost koja igra bitnu ulogu u isticanju i potvrđivanju istine i pravednosti, kada su u pitanju Domovinski rat, Hrvatska oluja i naši hrvatski generali. Opisujući građansku hrabrost, dr. Ivo Korsky, napisao je da je to "vrlina koja omogućuje

promjene i napredak u društvu. Ona je osim toga i temelj slobode kao društvenog sustava i zato je sve diktature žele iskorijeniti."

I zato nije nimalo čudnovato što svjetski gospodari i mešetari preko svojih sluga i službenika u Hrvatskoj nastoje, kada god mogu, spriječiti Vaše javne nastupe.

U svom nastupu na Vinkovačkoj televiziji izvrsno ste definirali patriotizam i nacionalizam i time obranili hrvatske nacionaliste i posvjedočili važnost i čistoću hrvatskog nacionalizma. Potvrdili ste da su u krivu svi oni koji, bilo da se radi o strancima ili o Hrvatima, hrvatski nacionalizam, koji je uvijek bio obrambeni, uspoređuju s velikosrpsvom, koje je utemeljeno na nakaradnoj i ekstremnoj ideologiji, a Hrvatski obrambeni rat s Velikosrpskom agresijom na Hrvatsku i BiH. U velikosrpsvu ne postoji svijest o vlastitoj obrani već čežnja za osvajanjem i prisvajanjem tuđih teritorija. Slobodan Milošević nije poveo rat da osigura Srbima prava u Hrvatskoj i BiH, već da pripoji što više teritorija Srbiji i na taj način ostvari Veliku Srbiju.

Vratit ću se ponovno na dr. Ivu Korskoga, koji je napisao: "Nacionalizam nije ideologija, nego je samoobrana narodne zajednice protiv pokušaja uništavanja... Nacionalizam zahtijeva svoje oblike koji odgovaraju času. On nije reakcionaran nego iskreno napredan, jer se bori za zajednicu, dakle za sve, a ne samo za jedan dio naroda, bio on manjinski ili većinski. Zato i nacionalizam poprima socijalne ideje i nosi ih kao dio svog idejnog sustava."

U Vašem razgovoru, na pitanje novinarke, da li će netko drugi umjesto nas ispisati hrvatsku povijest, Vi ste bez oklijevanja rekli, Ne! Tako odvažan i ispravan odgovor mogao je izreći samo onaj Hrvat koji vjeruje da hrvatska sudbina ne ovisi o drugima nego o nama samima. Mogao je to izreći čovjek koji vjeruje u sebe i u svoj narod. Svojim pozitivnim odgovorom Vi bodrite one pojedince u Hrvatskoj koji sumnjaju u sebe i u svoj narod, one koji sami sebe ubijaju samouvjerenjima da su nemoćni i nevažni; da sudbina Hrvatske ne ovisi o njima, pa ni o cijelom hrvatskom narodu, nego o strancima i moćnim stranim središtima. Prof. Ivan Oršanić je smatrao da naše oslobođenje i sloboda moraju biti djelo naše volje, naše savjesti i našeg idealizma. Zahvaljujući hrvatskim generalima, odnosno svima onima koji su branili svaki kutak hrvatske zemlje, Hrvati su ostvarili svoje oslobođenje i time dokazali da je država Hrvatska plod hrvatskih htijenja, volje i jedinstva, a ne plod volje stranih sila. Danas je na svima nama da, nakon oslobođenja koje smo ostvarili, ostvarimo i istinsku slobodu. O svakome od nas ovisi da li će hrvatska država biti država slobode i pravde ili država korupcije i nemoralna, država u kojoj će strani moćnici preko anacionalnih i grabežljivih pojedinaca, donositi važne odluke o sudbini hrvatskoga naroda.

Kolegu sam također upozorio kako su nedavno objavljeni popisi koliko su plaćeni pojedini kolumnisti koje svrstavam u ove najogavnije među najogavnijim. Zapravo, samo su pokazali kolika im je cijena. A meni je to doista strašno saznanje za koliko te se može kupiti. S druge strane njima, koji ne poznaju ljubav prema svom narodu i prema svojoj domovini, doista se cijeli svijet svodi na materijalno. Nekoga treba platiti novcem, nekoga nagradama, a nekoga dobrim pozicijama (predsjednika države, vlade,...).

Logično mi doista jeste kako oni koji sve gledaju kroz interese, ne razumiju one koji imaju *stanovitu kognitivnu moć, apstraktno mišljenje i IQ*, a to ne naplaćuju prodajući svoj narod i svoju državu. Kako tek mogu razumjeti one koji su dali ili bili spremni dati mnogo više i za svoj narod i za svoju domovinu.

Jedan od onih koji je tu svoju ljubav na kraju platio i svojim životom je Miroslav Mikuljan. O napadima na njega sam pisao još u *Hrvatskom slovu*, 28. veljače 2003.:

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kada je nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti Hrvatsko slovo, 3. siječnja 2003.).

Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:

„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete.“

Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:

„Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?“

Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?

Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobrađih mladića. Sve su ih zvjerski, kao pse, pobili Srbi iz susjednoga sela, s 'friškom' petokrakom na čelu.

A nema niti jednog jedinog hrvatskog sela ili grada u kojemu se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati

Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika..., ali tek se danas, kakvog li apsurdna, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati... bez traga, imena i svjedoka.“

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlč. Sudca, Thompsona, Bobana, Kosteliće...

(...)

To je isto tvrdio (Slavko Goldstein, J.P.) i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onaj 555-orici potpisnika“ (Peticija za generala Gotovinu, J.P.) da ih ne smatra ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.

O Mikuljanu sam pisao u *Hrvatskom slovu* i 29. svibnja 2009., zapravo citirao sam što je u intervjuu za Portalu HKV-a rekao o svom razrješenju s mjesta urednika Dokumentarnog programa HTV-a:

...Kao što točno kažete 5. rujna 2002. godine sam dobio po prstima zbog emisije o tragičnoj sudbini sela Španovica, odnosno zbog emisije koja je govorila i o partizanskim zločinima i protjerivanju hrvatskog stanovništva s tog područja, za vrijeme Drugog svjetskog rata. U toj je emisiji iznesena i tvrdnja da je ustaški logor Jasenovac, i nakon završetka Drugog svjetskog rata, nastavio funkcionirati kao logor, sve do 1947. godine. Protiveći se toj tvrdnji, član Vijeća HRT-a dr. Ivo Goldstein je javno uvjetovao svoj ostanak u Vijeću, ukoliko ja ostanem na mjestu urednika Dokumentarnog programa. Rekao je doslovce „Ili ja ili on!“ To

nije zvučalo ni dobronamjerno ni intelektualno. Bio sam u šoku i nisam mogao vjerovati da će takav oblik diktata biti proveden, i da će cijela upravna struktura HRT-a kapitulirati i kadrovski se prilagoditi, ovom neobičnom profesoru povijesti, kojega previše često ne zanimaju činjenice, ali ga, čini se, zanima moć kao činjenica.

Tada sam komentirao:

Da, poslije rata su takvi ubijali naše ljude po hudim jamama, ali danas to ne mogu, iako iznimni hrvatski ljudi, poput Thompsona i Mikuljana, mogu doživljavati od njih, tih boljševika... to što i doživljavaju. Pri tome hrvatski boljševici sebe žele prikazati (istina neuspješno) nekakvim antifašistima, ma što god to danas značilo.

A zašto vam pišući o Pavičiću pišem o Mikuljanu? Ovih dana je tiskana knjiga o stradanju našeg redatelja i publiciste *Smrtonosna paučina*. Pogovor *Domovina nije logorovanje u pustinji* napisala je poznata hrvatska književnica Nevenka Nekić. U tom pogovoru ona piše i o Pavičiću i pavičićima:

Miroslav Mikuljan u razgovorima za tiskovine otkriva svoje namjere da snimi mnoge teme koje su tužni memento hrvatske povijesti, otkrije zapretane istine i zato ostaje na nišanu raznim zadržim crvenokošuljašima. Oni se okupljaju na „sjedećim emisijama“ HRT i javnost je zgranuta koliko laži odjednom postaje istina, koliko mržnje curi niz jezike iste „moćne gomilice“, a kad im netko odgovori, oni to prozovu „govorom mržnje“!!! Domoljublje je omrznuto, baulja u kaosu egzistencije, a istaknuti intelektualci su proglašeni kretenima i bačeni u zapećak. Jedva pismena budaletina proglašava jednoga Slobodana Novaka starim kreteniom.

A kad tako nešto o Pavičiću kaže književnica od formata, kakva jeste Nevenka Nekić, moramo se zapitati:

JELI JURICA PAVIČIĆ DOISTA „JEDVA PISMENA BUDALETINA“?

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr., 10. 04. 2014.

Glas Brotnja, 11. 04. 2014.

JOSIPOVIĆA TREBA ZAUSTAVITI!

Već više od 20 godina upozoravam kako mnogi u Hrvatskoj žele Jugoslaviju koju su Srbi doživljavali kao Veliku Srbiju, što je potvrdila i Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, koju je u Haag, kao svjedoka, pozvao hrvatski pravni tim. Moje knjige su pune takvih tekstova. Evo samo dva primjera. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22. veljače 1994.:

Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgčnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

I ("Spremnost", 27. travnja 1999.):

Sjedeći u autobusu (u Adelaideu, op. JP) Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih: "Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom."

Mnogi u Hrvatskoj znajući da dolaze ponovno srpske sluge na vlast, tražili su spas u EU. U intervjuu za *Hrvatski list*, 16. 06. 2011. (Akademik Josip Pečarić, nakon najnovije knjige "Rasizam suda u Haagu": HAŠKI SUD JE ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI - Zato sam taj sud nazvao rasističkim) upozoravao sam ih da će se ta borba sa srpskim slugama i njihovim gazdama nastaviti i nakon ulaska u EU:

Već desetak godina upozoravam – Hrvatska može ući u EU pod jednim uvjetom, a taj je da nam se ispričaju što su sudjelovali u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku! Ako uđemo ovakvi u EU kakvi smo sad, bez ponosa i dostojanstva, onda će uskoro u nju i Srbija. Tada će svjetski moćnici, koji su mogli ostvariti pobjedu zla preko Haaga, napraviti od nas obične srpske sluge.

Kao potpisnici Pisma VS UN-a biskup Pozaić, akademik Jelčić i ja bili smo pozvani kod tadašnjeg ministra vanjskih poslova Jandrovkića. Tvrdio je da se ulaskom u EU spašavamo integracija na istok. U prvom momentu bio je zatečen mojom tvrdnjom kako nas to baš i neće spasiti, ali ju je brzo prihvatio da ćemo se i u EU morati boriti protiv uspostave nekakve nove zajednice, sada unutar EU, u kojoj će nam Srbi opet biti gazde.

Danas jesmo u EU, a ta borba srpskih (ako hoćete britanskih) slugu za Jugoslaviju, tj. Veliku Srbiju očita je mnogima, pa hrvatske portale preplavljuju tekstovi i kolumne o tome. Npr. već u naslovu teksta s Dnevno.hr od 16. 04. 2014. stoji: *Glas za Kukuriku koaliciju je glas za velikosrpsku politiku.*

Višnja Starešina u tekstu: *Josipović od Vukovara do Bugojna* – “U službi njezinog veličanstva” kaže:

Bugojno je bilo poprište muslimansko-hrvatskog sukoba, jedan od najeklatantnijih primjera zlostavljanja, progona i etničkog čišćenja Hrvata iz središnje Bosne pri čemu je ciljano eliminirana hrvatska elita ... Preostali Hrvati u Bugojnu već dva desetljeća žive u strahu, u punom smislu kao građani drugog reda ... Već na prvoj postaji, u Mostaru, predsjedavajući predsjedništva BiH i najmoćniji bošnjački političar Bakir Izetbegović javno mu je dao do znanja da pitanja jednakopravnosti Hrvata ... smatra nedobrodošlim, da ga zanima samo gospodarska suradnja. A na zadnjoj postaji u Bugojnu, predsjednik Josipović je pokazao da je s time suglasan. Izabrati za pilot projekt zajedničke gospodarske suradnje grad iz kojeg su Hrvati kao politički faktor apsolutno eliminirani, grad koji je simbol neraščišćenih bošnjačkih zločina nad Hrvatima kako ratnih tako i poslijeratnih, uz jasnu poruku bošnjačkog političkog vrha da ta pitanja ne žele i ne dopuštaju otvarat ... Nakon što je u Vukovaru činio sve da „regiju“ približi Hrvatskoj, makar time udaljavao EU od Hrvatske, predsjednik u Bugojnu čini sve da „regiju“ približi EU, makar time Hrvatsku udaljavao od EU. To je opasan smjer. Predsjednika treba zaustaviti.

(<http://narod.hr/kolumna/josipovic-od-vukovara-bugojna/>)

Ili pogledajmo kulturu: Ivan Miklenić u tekstu *Zabrinjavajući odnos prema hrvatskoj kulturi* (Portal HKV-a, 12. 04. 2014.) konstatira:

Politika koja podcjenjuje ili razara kulturu svoga naroda slobodno se može okarakterizirati kao zločinačka i izdajnička prema svomu narodu.

Inače, prilikom nedavnog gostovanja na Radiju Mariji iskazao sam svoje neslaganje sa onima koji osporavaju tvrdnju kako je ovo najuspješnija vlada u povijesti. Pa zar nam Jovo Josipović, pardon Ivo Josipović nije najavio Crvenu Hrvatsku, o kojoj, zapravo, govori Marko Curać u *tekstu Čudne izjave Ive Josipovića kojima zapravo obnavlja boljševičke relikte*, Hrvatski tjednik, 17. 04. 2014. A sve što radi ova vlast upravo je povratak na ono što su oni voljeli i što još uvijek žele - Jugoslavija ma kakva god bila. Krivci što je nemaju su – jasno – branitelji. Zato trebaju odgovarati što najavljuje već sam naslov teksta Snježane Vučković *KONAČAN UDARAC BRANITELJIMA: Prijeti im masovno izručenje u Srbiju? Josipović i Teršelič otvaraju sezonu lova...*, Dnevno.hr, 17. 04. 2014.

Mate Kovačević (Hrsvijet, 18. 04. 2014.) pise:

U državnopravnim pitanjima, zahvaljući ponajprije politici predsjednika Republike, Hrvatska se unatoč punopravnom članstvu u NATO savezu i Europskoj uniji nije odmaknula od tradicije bivše jugokomunističke politike, koja ju je držala zatočenom u balkanskoj tamnici. Ovdje nije samo riječ o još uvijek nerazriješenim graničnim pitanjima sa Srbijom, nego o sustavnom nastojanju hrvatske vanjske politike da se što čvršće poveže sa svojim bivšim balkanskim krvnikom.--

Kako bi se znatnije oslabio utjecaj njemačke politike prema jugoistoku Europe, na tzv. balkanskom boku moćne političke silnice potaknute s britanskoga otočja već godinama inzistiraju na stvaranju političke unije tzv. balkanskih zemalja pa i nastojanje hrvatske politike da se u EU bez kriterija i na brzinu uguraju Srbija, BiH, Crna Gora, Makedonija i Kosovo nije ništa drugo nego manifestacija otočke balkanske politike.

Jugoslavija im je u željama i kada su npr. u pitanju kola hitne pomoći ('VRATITE' NAM JUGOSLAVIJU: Čak ni na kolima hitne pomoći više nema križeva! Dnevno.hr, 25. 04. 2014.).

Srbi nam moraju opet biti gazde, a u ostvarenju tog cilja moraju uništiti sve u Hrvatskoj. Primjera poput ovih o kojima govore Starešina, Miklenić, Curać, Vučković i Kovačević imamo koliko god hoćete. Prije svega mora se osiromašiti ljude. Poslije Prvog i Drugog rata tome su služile promjene novca kada su preko noći mogli osiromašiti Hrvate i četiri puta tako što bi Hrvati morali promijeniti svoj novac koji je bio jači četiri puta od srpskog po formuli jedan za jedan. Danas, kada je Hrvatska bila pobjednik u ratu, to osiromašenje nije bilo jednostavno postići. Ali vlast je doista izuzetno uspješna u ostvarivanju tog cilja. To nam pokazuje činjenica da je američki časopis *The Economist* Hrvatsku svrstao u samo 'gospodarstveno podzemlje', među deset zemalja s najgorom ekonomijom iz 2014. godine.

Da je Josipoviću cilj Jugoslavija potvrđuje nam naš kolumnist Tihomir Dujmović. To je vidljivo već iz samog naslova njegove kolumne: *Ostane li Josipović na Pantovčaku, on i Jović će nas odvesti u novu Jugoslaviju*, Dnevno.hr 04. 04. 2014.

Naravno, odnos dvojice spomenutih Josipovića i Jovića treba malo precizirati. Marijan Majstorović kaže:

Dok lukavi Ivo Josipović jedno govori a drugo radi, njegov glavni analitičar Dejan Jović sve radi suprotno. Pitajte se zašto? Zato jer se osjeća dovoljno jakim i da mu nitko ništa ne može. Kao velikosrbin, britanski špijun i savjetnik hrvatskoga predsjednika Jović piše u časopisu Politička misao ono što Josipović misli. Dakle, što Ivo misli, Dejan piše. Suprotno izjavama predsjednika Ive Josipovića o tome da se Hrvatska tijekom pregovaranja s EU-om pretvorila u bolju zemlju, Jović sugerira da je u slučajevima mnogih zemalja ta "transformacija samo dobro odglumljena, odnosno simulirana", pritom misleći i spominjući Hrvatsku u kojoj i živi i od koje jako dobro živi. A ne voli ju.

(<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/uvodnik/10331-sto-ivo-misli-dejan-pise>)

Mnogo više o tome što Jović govori, a Josipović misli, pogledajte u tekstu Hrvoja Hitreca, inače predsjednika HKV-a, *Josipovićev savjetnik Dejan Jović krivotvori povijest*, Portal HKV-a, 07. 04. 2014. Na istom portalu 08. 04. 2014. dan je i Hitrecov govor na godišnjoj skupštini udruge u kome se osvrnio i na Jugoslavensku ideju danas:

Tako je u samostalnoj našoj državi vraćena ideološka represija iz sedamdesetih godina prošloga stoljeća, krajnje opasna jer se otresito nameće našim ljudima zabrinutim za egzistenciju pa zato i pretjerano šutljivim, no znamo kako završava hrvatska šutnja i zato ne trebamo biti malodušni. Treba stvoriti atmosferu prijevremenih izbora jer je svaki dan ostanka ove vlasti nova šteta i katastrofa za Hrvatsku, treba visoko držati hrvatski barjak i prekriti njime crvenu zvijezdu koje se ova vlast ne odriče ni na simboličkoj razini, kao ni ostatka nasljeđa svojih otaca iz čije su škrinje kao najveće blago izvadili jugoslavensku ideju.

Ta je misao još živa i žilava, a sve što ova vlast poduzima na njezinom je tragu – od ukidanja pokroviteljstva Hrvatskoga sabora nad komemoracijom bleiburške tragedije gdje je jugoslavenska vojska počinila genocid nad Hrvatima do nametanja dvojezičnosti i ćirilice u Vukovaru gdje je ista ta jugoslavenska vojska u srbijanskoj službi počinila i opet genocid nad Hrvatima, od novoga oživljavanja kulta komunističkoga zločinca Josipa Broza ne samo u novinskim feljtonima, do perfidnih poteza u Hrvatskoj koje idu na ruku drugom srbijanskom memorandumu, od činjenice da Josipovićev savjetnik Dejan Jović otvoreno propovijeda jugoslavenstvo, a njegov ga se šef ne odriče nego štiti, do školskih udžbenika koji djeci ne daju pravu sliku srpske agresije, pa i do oktroiranoga pravopisa koji negira zamašna dostignuća hrvatskoga jezikoslovlja i nastoji hrvatski približiti srpskom u novosadskoj maniri.

Stalni udari na školstvo, na sveučilište i znanost, na nezavisne intelektualce, zaposjedanje medija uključujući HRT, stvaranje nenapisanih, ali znanih crnih lista u Ministarstvu kulture i s druge strane forsiranje i financiranje mediokriteta koji su na istoj ideološkoj crti s vladajućom oligarhijom, otrovni istupi prema Crkvi u Hrvata, prijezir prema hrvatskom iseljeništvu i ignoriranje hrvatskih branitelja, cinične izjave o slučajnoj naciji i njezinoj heterogenosti, zaštita udbaših ubojica, zlokobna šutnja nakon irinejskog ispada o komadanju Hrvatske i štoviše zazivanje regionalizma u samoj Hrvatskoj - sve su to razvidni dijelovi istoga plana koji nastoji slomiti hrvatski duh, hrvatsku posebnost i hrvatske vrijednosti, plana kojemu je cilj južnoslavenska podunija u okviru Europske unije, to jest povratak Jugoslavije.

Najnoviji prijedlozi oko ubrzavanja puta Bosne i Hercegovine u Uniju odmah se priželjno i željno povezuju s ubrzavanjem Srbije, a to se, nota bene, događa usporedo s blasfemičnim protuhrvatskim ispadima u srbijanskoj protutužbi u Haagu, dotično s dokazivanjem genocidnoga karaktera hrvatskoga naroda i drugim svakovrsnim već viđenim podmetanjima.

Od Haaga, bilo o kojemu se sudu radi, ne možemo odahnuti, jer se i na Međunarodnom kaznenom sudu i dalje nalaze hrvatski zapovjednici, vojni i politički vođe Herceg Bosne s optužnicom na kojoj je i opet Hrvatska, i opet Tuđman. A riječ je ne samo o njima nego i o neriješenom hrvatskom pitanju u Bosni i Hercegovini, pa je Hrvatsko kulturno vijeće u zadnje vrijeme održalo

dvije tribine o BiH – prvu na samom svršetku prošle godine, drugu nedavno, postavljajući zahtjev da se uspostavi hrvatski entitet, znači hrvatski teritorij i institucije. S tribinama o hrvatskom pitanju u BiH nastavljamo i u sljedećim mjesecima koji vjerojatno nose nove burne događaje.

O novoj Jugoslaviji Hitrec je pisao i u svom tekstu na istom portalu i 14. 04. 2014.:

Jugoslavija. *Odavno započete pripreme i puštanje probnih balona, sada su se iskristalizirale do jednostavnosti: jedino je Jugoslavija bila pravo rješenje za sve narode koji žive na jugoistoku Europe, samo u novoj Jugoslaviji u kojoj svi Srbi žive u jednoj državi može zavladati vječni mir na Balkanu, socijalistička Jugoslavija nije bila komunistička niti na bilo koji način totalitarna i svi su bili sretni pod vodstvom najvećega sina naših naroda, hrvatski i srpski su jedan jezik...*

U istom tekstu Hitrec pokazuje i kako to izgleda s hrvatskom znanostu na primjeru izbora Nacionalnog vijeće za znanost;

Predsjednikom je postao Ivo Družić, ekonomist, jedan od predstavnika tvrde linije Saveza komunista Hrvatske svršetkom osamdesetih.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/17438-h-hitrec-zauzimanje-krima-dalo-krila-onima-koji-sanjaju-o-obnovi-jugoslavije.html>

Više o tom izboru možete naći u tekstu: Milanović se razotkrio do kraja: Na čelo Nacionalnog vijeća za znanost postavlja rigidnog komunistu Ivu Družića!

<http://dnevno.hr/vijesti/hrvatska/120532-milanovic-se-razotkrio-do-kraja-na-celo-nacionalnog-vijeca-za-znanost-postavlja-rigidnog-komunistu-ivu-druzica.html>

Ali ne zaboravimo da je Josipovićev izbor Radman na HTV-u. Ili Josipovićev odgovor na pitanje: Što s neposlušnima? Tihomir Dujmović (Dnevno.hr, 25. 04. 2014.) spominje najneposlušnije – sudce Ustavnog suda RH:

Svaki tjedan se otvara po jedna nova afera vezana uz ovu vlast. Na početku tjedna smo čuli da je Ustavni sud poništio već šestu odluku Milanovićeve vlade, odnosno odluka iz Jovanovićevog resora i po tome ova Vlada ulazi u povijest. Do te razine ne znaju ni donijeti zakone da im je Ustavni sud poništio šest zakona!

Predsjednik države je originalan: Najjednostavnije je promjeniti Ustav RH. Tako Marcel Holjevac (Josipovićev prijedlog ustava ide u smjeru potpunog ukidanja demokracije, dnevno.hr 21. 04. 2014) kaže:

Josipović se u prijedlogu ustavnih promjena dotakao i izbora sudaca Ustavnog suda, koje bi vjerojatno birao on osobno po moralno političkoj podobnosti: na taj način bi se osiguralo da Ustavni sud, kojeg bi kontrolirali provjereni ljudi neustavnim, prema Ustavu kog će donijeti njihova vlastita klika, svaku inicijativu građana koja bi bila suprotna interesima udbaške

mafije. U tom svjetlu treba gledati i njegovo zalaganje za veće ovlasti Predsjednika.

A sjajni kolumnist Ivica Šola piše:

Hrvatska. Što ima Hrvatska? Ima "žestoke" promicatelje interesa Hrvatske, od Vesne Pusić, preko Josipovića do ostalih "eupejaca" koji Hrvatsko tretiraju kao nužno zlo, kao sredstvo afirmacije "regiona", koji zdušno rade za interese bilo Beograda bilo Londona, kojima je Hrvatska nemjesto koje ne smiju otvoreno prezirati jer im je ipak omogućila da negdje budu predsjednici, ministri, premijeri. Ako se i pojavi neki Orban, jao si ga njemu, proglasit će ga veleizdajnikom.

(<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/17454-i-sola-hrvatska-trazi-svog-orbana.html>)

U tekstu „Iza 'konglomerata loših politika' krije se agresija na Hrvatsku“ Šola kaže:

Budući da sam i sam publicist i znanstvenik (ne tako relevantan i planetaran kao navedena gospoda), smatram da se između Tuđmana i Miloševića (kao uostalom između agresora i napadnutog) teško može naći sličnost, dok je između Miloševića i Ive Josipovića ona jasna kao dan, i to u smislu interpretativnog okvira „ratova u bivšoj Jugoslaviji“ kojim se koristio srpski pravni tim. Naime, svojom legendarnom izjavom u kojoj je događanja devedesetih okarakterizirao kao „konglomerate loših politika“ Josipović se savršeno uklopio u Miloševićevu točku gledišta izrečenu za agresije na BiH.

S druge strane admiral Davor Domazet Lošo na predstavljanju moje knjige „Hrvatski zločin: Napravili zečeve od Srba“ doživljava EU kao zajednicu koja neće opstati, ali nam trenutno pogoduje u borbi protiv istočnih integracija i kaže (narod.hr, 25. 04. 2014.):

Doći će vrijeme nacionalnih država.

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 03. 05. 2014.

Glas Brotnja, 31. 03. 2014.

VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU

Dr. Stjepan Razum ponovno se obratio pučkoj pravobraniteljici (ne bi me iznenadilo da mnogim čitateljima ovo bude poticaj da još netko uputi takvu pritužbu, pa da tako pučku pravobraniteljicu pokušaju prisiliti da nešto poduzme):

Pučka pravobraniteljica

Trg hrvatskih velikana 6

10.000 Zagreb

E-adresa: info@ombudsman.hr

Predmet: Dnevnik HTV-a od 27. srpnja 2014. – diskriminatorски govor gospodina Milorada Pupovca

Hrvatska televizija emitirala je u svom Dnevniku 27. srpnja 2014. prilog o obilježavanju tzv. ustanka naroda Like i Korduna u Srbu, koji se prilog može pregledati na mrežnom sjedištu HRT-a na adresi:

<http://www.hrt.hr/enz/dnevnik/251723/>.

Prilog traje od 12,45 do 15,00. minute. U tom prilogu prenesene su riječi gospodina Milorada Pupovca: Više će odjeknuti ovo dolje, što ječi u onoj rupi. To su naši mediji, demokratski i tolerantni koji jednako tretiraju i antifašiste i fašiste. Koji jednako tretiraju i one koji govore historijske istine i one koji žele iskriviti historijske istine. Ovim je riječima gospodin Pupovac prosvjednike tog obilježavanja, članove Autohtone Hrvatske stranke prava, a među njima i hrvatske branitelje, među kojima je i Dražen Keleminec, predsjednik te stranke, nazvao fašistima.

Kao povjesničaru vrlo mi je dobro poznato što se je to dogodilo 27. srpnja 1941. i što se to iz godine u godinu obilježava na taj dan 27. srpnja. Naime, lokalni hrvatski Srbi - četnici pobili su tog i sljedećih dana skupinu hrvatskih hodočasnika, a pojedince su na zvjerski način mučili. Obilježavajući taj događaj obilježava se zapravo četnička pobuna protiv mirnoga hrvatskoga stanovništva, a u suradnji s talijanskim fašistima. Bez svake je pameti da gospodin Pupovac taj događaj obilježava kao antifašizam, a hrvatske branitelje koji su obranili Hrvatsku od Miloševićevih fašista naziva fašistima. To je uvreda zdravoga razuma, a to je, što je prema današnjem zakonodavstvu još gore, diskriminatorски govor. Poznato je da su u prošlim vremenima, kada se koga htjelo eliminirati iz društva, najprije su ga etiketirali kao fašistu, da bi ga onda mogli fizički ili duhovno odstraniti. Za mene su hrvatski branitelji najveći domoljubi i rodoljubi i stoga se osjećam povrijeđenim i diskriminiranim kad ih netko nazove fašistima, kao što je to učinio gospodin Milorad Pupovac.

Na temelju Zakona o suzbijanju diskriminacije, prema kojem se treba urediti zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje

kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije (članak 1.), nije dopušteno u Republici Hrvatskoj vrijeđati njezine stanovnike po bilo kojoj od navedenih osnova. S obzirom na to da je navedeni gospodin Milorad Pupovac, a s njime i gospodin Stjepan Mesić, iznosio lažne tvrdnje, dakle očite neistine, o tom povijesnom događaju iz 1941. godine, i da je hrvatske branitelje nazvao fašistima, zloupotrijebili su javni govor kako bi diskriminirali moje "političko ili drugo uvjerenje", a osobito "nacionalnu" svijest i ponos.

Prema navedenom Zakonu, diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovog članka (članak 1, stavak 3.). Je li gospodin Pupovac i gospodin Mesić imaju pogrešnu predočbu o događaju iz 27. srpnja 1941. u Srbu, iz neznanja ili svjesno promiču laži, nije mi poznato. No, njihova je predočba o tom događaju potpuno pogrešna i znanstveno netočna, pa su na temelju toga diskriminirali mene kao znanstvenika i mene kao Hrvata. Iz razgovora s mnogim ljudima poznato mi je da su i mnogi Hrvati njihovim nastupima ogorčeni, a osjećaju se i diskriminiranima.

Stoga zahtijevam od Visokog Naslova da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja pokrene postupak protiv navedenih pojedinaca, osobito protiv gospodina Milorada Pupovca.

Dr. Stjepan Razum
diskriminirani stanovnik Republike Hrvatske

PS! Poznato mi je da svaka osoba može na pisani zahtjev, a to osobito vrijedi za pučku pravobraniteljicu, dobiti od Hrvatske radio televizije snimak bilo koje radijske emisije. Stoga vrlo neozbiljno djeluje rečenica "Nismo u mogućnosti preslušati radijski prijenos na koji se pritužujete...", koji ste mi, gospođo pučka pravobraniteljice, napisali u svom dopisu od 18. srpnja 2014. (P.P.-24-08-012/14).

Ovaj dodatak odnosi se na odgovor pučke pravobraniteljice od 18. srpnja 2014. na moju predhodnu pritužbu, povodom koje nije poduzela ama baš ništa, osim sastavljanja besadržajnog pisma.

I dok povjesničar i uz to doctor povijesnih znanosti Stjepan Razum ovako piše pučkoj pravobraniteljici, dotle će jedan od poznatih propagandista velikosrpske ideologije Branimir Pofuk u Večernjem listu tvrditi:

Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava u Kninu. Između ta dva događanja postoje sličnosti o kojima nitko ne će, ne želi ili se ne usuđuje govoriti.

U Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2014. je to kratko prokomentirano:

Jedina sličnost je što su i u jednom i u drugom Srbi bili fašisti.

Na svoj poznati način čitav tekst je prokomentirao Zvonimir Hodak, Dnevno.hr, 04. 08. 2014.:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno mu se ne sviđa ona latinska "nomen est omen". Nisam dokučio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rečeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Večernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicima je poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk i par stručnjaka, točnije Milorad Pupovac, Stipe Mesić i Slavek Goldstien, otvaraju nama laicima Pandorinu kutiju. Kad su duhovi u kutiji vidjeli face Pofuka, Slaveka, Mesića i Pupovca, od straha nijedan nije htio izaći van. A duhovi su trebali posvjedočiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašističkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektički neobrazovani ognjištari jedino i znaju: odj.... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i točka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne možeš očekivati da shvate svu ideološku, ma rekao bih, marksističku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvažnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava pobjedničke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sikće po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četničkog ustanka u Srbu i srpskog bježanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektička mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok je poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike. Tragedija njegove obitelji, misli Brane, dovoljna je da Slaveku iz usta izlaze tvrde i neumoljive povijesne istine. Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Dobro! Od Tvrtka Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaže tako mudri Slavek: "Ustanak u Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Točno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen. Nastavak

te pastoralne ličke priče vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirске pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". Samozvani povjesničar nas poučava: "U (nezgodno slovo, ali ne možeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroženosti srpskog stanovništva od ustaškog genocida i energične revolucionarnosti organiziranih komunista i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastično vidi sličnost ugroženog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se počelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebično pomagali ugroženim Srbima. Naročito u Vukovaru, na Ovčari, u Škabrnji, Saborskom, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naročito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energičnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunista. I to sve u roku od nekoliko mjeseci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR, naši komunisti na čelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku, Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tito je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. Možda je Večernjak uz Pofuka i Goldsteina mogao angažirati i druge eminentne povjesničare kao što su Dežulović, Tomić, Stazić i Stipe Alfter kako bi što brže došlo do povijesne simbioze dva tako bliska događaja kao što su četnički bal vampira u Srbu 1941.g., i akcija Oluja 1995.g. A tu su nam memoari Slaveka Goldsteina nepresušivo vrelo plitke povijesne demagogije.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

A i drugi kolumnist s Dnevno.hr Danijel Vuinac (05. 08. 2014.) slično reagira govoreći o našem dražesnom Pupovcu:

Drug dežurni pljuvač po Hrvatskoj osjetio se prozvanim poručiti da neće u Knin na proslavu Oluje, naravno, zbog groznih Hrvata koji nikako ne žele mir već stalno slave nekakve pobjede nad velikosrpskim fašizmom, i inih klerofašista koji su u Oluji grozomorno zgromili na tisuće goloruke srpske nejači, kao što su mnogi Srbi sigurno uvjereni da su Hrvati, a ne srpski vojnici u sveopštoj bežaniji, gazili tenkovima preko traktora i ljudi. Sa dubokim žaljenjem možemo konstatirati da tamo također neće „prisustvovati" ni Teršelička, kao ni brat naše simpatične ministarke Vesnice, Zoranče. Ni njima ne pada na pamet proslavljati nešto tako gnjusno kao što je hrvatska pobjednička Oluja. Oni će tada radije biti sa svojom braćom Srbima i oplakivati srpske žrtve stradale od zločinačke, ustaške ruke. Ako bi nekim nesretnim slučajem dospjeli do Knina, tamo bi vjerojatno razvili svoje umilne transparente na njima tako dragoj ćirilici. Međutim, jako bi se začudili da upitaju neke od Srba koji su branili svoju domovinu Hrvatsku, i koji također slave Oluju, što zapravo misle o toj ćirilici. Iznenadili bi se da hrvatski

branitelji srpske nacionalnosti ćirilicu (kao simbol počinjenog zla) teško podnose, čak teže nego najžešći branitelji Hrvati.

Ipak, žalosno je gledati kako se ljudi u godinama poput Teršeličke i Pusića i dalje toliko pate, kako još uvijek ne mogu prihvatiti činjenicu da Jugoslavije više nema i da je geostrateški projekt Velike Srbije, barem za sada, stavljen ad acta. Netko bi Vesni i Zoranu trebao reći, za njihovo dobro, da tolika mržnja nije zdrava. Ne po nas, već po njih. Izjest će ih vlastita mržnja prema Hrvatskoj. Zato bi bilo dobro da im njihovi suborci Zoran Milanović, Ivo Josipović i Vesna Pusić prijateljski objasne da su njihova vremena prošla, da je njihova vojna i politička opcija poražena, i da bi se zbog vlastitog razuma (ako ga uopće imaju) trebali malo smiriti i pokušati nastaviti živjeti, prihvaćajući stvari takve kakve jesu (...)Njihovo skvičanje i cviljenje tim više začuđuje jer po pitanju stvaranja nekog novog „bratstva i jedinstva“ (sa srpskim gazdama na čelu, ofkors) sve ide kao po loju, čak i bez njihovog potpirivanja vatrice. Sve ide, ne da ide – nego klizi, bolje nego su Milošević i Šešelj ikada zamišljali u svojim najluđim snovima. Ni da su osvojili, pregazili, pobili i porobili cijelu Hrvatsku kako su planirali, ne bi postigli ovo što se sada događa. S pravom se može reći da smo mi pobijedili u ratu, a Srbi evo sada, dva desetljeća kasnije pobjeđuju u – miru (to sam tvrdio još 1996. – Dubrovački vjesnik, 17. 02. 1996., JP).

Zapravo, moram protestirati zbog Pofukove tvrdnje jer iz svih mojih tekstova izravno slijedi usporedba između zločina u “ustanku”, kada su, kako nas podsjeća Hodak, *onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen* i onih u “Oluji”. Naime, u svim tim člancima, a i u knjizi *Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba* naglašavam kako je mnogo stravičnije od bilo kakvog ubijanja ljudi to što su hrvatski branitelji napravili u “Oluji”. Doista zar nije nešto najstravičnije u povijesti zločina to pravljenje zečeva od ljudi? Zapravo mi je žao sve ove koji uviđaju tu zločinačku narav “Oluje” i pravljenja zečeva od ljudi, kada to izravno ne smiju reći, pa sebe izlažu ovakvim podrugljivim tekstovima, ili pak i kaznenim prijavama. Da se jednostavno pozovu na Slobodana Miloševića i ukažu svima kako je strašno biti zec, ili sluga zečevima, svima bi bilo sve jasno, zar ne?

Zar nisu žaljenja vrijedni ljudi koji se moraju praviti da se sve to nije dogodilo? Sve im se raspada, pa se čak u Hrvatskoj ponovo otvara pitanje općeprihvaćenih laži oko logora Jasenovac. Mr. sc. Mladen Ivezić čak je napisao i knjigu “Titov Jasenovac”, a onda (užasa li jednog) s njim naprave intervju u Glasu koncila. Najgore od svega je to što se u tome intervjuu dovodi u pravo korištenje laži u sprovođenju velikosrpskih interesa. U Glasu Koncila ne razumiju da se Srbi i njihove sluge s pravom ljute kada netko iznosi istinu da bi osporio velikosrpske probitke ostvarene onim što je najviše pomoglo Srbima u njihovoj povijesti – korištenje laži kako reče Dobrica Čosić. Ili:

Mi lažemo da bi smo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

(Dobrica Ćosić, Deobe)

Zato su s pravom reagirali Predrag Lucić u Novom listu, te Vlado Vurušić i Davor Butković u Jutarnjem listu. Ali u Glasu Koncila nikako da private sve te vrijednosti srpskog naroda i njihovih slugu u RH, pa objavljuju članak Mladena Ivezića, u najnovijem broju Glasa Koncila (53./2014., br. 32-33 /2094-2095/, Velika Gospa 2014., str. 39), u odjeljku „Osvrti!“, kao reakciju na pisanje Lucića Vurušića i Butkovića.

Mladen Ivezić

Neuko ponavljaju laži protiv Hrvata

Budući da je moj intervju izazvao žestoke napadaje dvaju dnevnih listova na Glas Koncila pa i Katoličku Crkvu, slobodan sam zahvaliti onima koji hule jer, osim demonstracije neznanja, brutalne mržnje na istinu i slobodu javnog istupanja, otvaraju i potvrđuju, premda samo neke, znanstvene teme kojima se bavim u proučavanju Sabirnoga i radnog logora Jasenovac.

Recimo, pitanje proširivanja epidemije tifusa. Da su čitali više od 2000 knjiga laži o Jasenovcu, bili bi znali da zatočeniци, pa i tifusari, uvijek sami tvrde da su ih liječnici (također zatočeniци) tjerali među zdrave lažima da vlasti tifusare ubijaju, a onda su vlasti osnovale posebni odjela za tifusare, gdje su ih liječili i po 3-4 mjeseca. Kada je Josip Broz ostavio izludjele tifusare kao zaštitnicu u bijegu s Neretve i Kozare, uvjerivši ih da će ih ustaše poklati, vlasti su sve ranjenike i tifusare liječile u Jasenovcu, a liječnici zatočeniци krali su im lijekove i slali u šumu.

Dobro je što su oni koji se ponašaju hrvatožderski otvorili i pitanje Šaranove jame, za koju S. Goldstein i Đ. Zatezalo pišu o desetcima tisuća ljudi koji su u nju bačeni te, zajedno s nekim istaknutim političarima u svećeničko-četničkom društvu svake godine nad njom plešu nekakav divljački tam-tam. Na internetu se može naći snimka Vranjicana i Božičevića, u kojoj se vidi, sve u neprekinutu sedmominutnom kadru, kako se spuštaju na njezino dno i dokazuju da nema tragova ni jedne kosti.

Tako, glede tih novina, možemo zaključiti ono što već odavno znamo: zabranjuju istinu o Hrvatskoj, a neuko ponavljaju laži protiv Hrvata.

Možemo se nadati da će dio njihovih čitatelja početi shvaćati da je taj totalitarizam usmjeren na zaštitu poretka zasnovana na laži, što nam svima nanosi veliku štetu.

Iako je Vuinac potpuno u pravu kada zapravo tvrdi isto što i mnogi drugi hrvatski publicist i kolumnisti da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2., iako je točno da se ne smije pokušavati istinom osporiti učinke koje su Srbi postigli uporabom laži, ipak se ne bih složio, ako

je na to mislio, da ne treba stalno i ustrajno napadati one koji govore istinu. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku nas upozoravaju na poznate diplomate koji su se istakli svojim lažima protiv Hrvata. Na prvom mjestu tu je Carl Bildt autor teze o prekomjernom granatiranju Knina, koji je prvog dana "Oluje" proglasio predsjednika Tuđmana ratnim zločincem (očito znajući da će biti načinjen najveći genocide u povijesti – genocide pravljenja zečeva od Srba). A tu i Paddy Ashdown sa svojom pričom o podjeli Bosne s Tuđmanovom salvetom. Sjetimo se da je Bildt bio proglašen *personom non grata*, ali mu je nova vlast nakon 2000. opet dopustila dolazak u Hrvatsku.

Zato je i moguće da jedan Ivica Marijačić poruči vlastima (Hrvatski tjednik, 07. 08. 2014.):

Neka se zamisle gdje je to "puklo" između njih i naroda. Krivo su shvatili svoje mandate. Vjerovali su da će promijeniti narod, a izgleda da će uskoro narod promijeniti njih.

Da, istina može zavarati ljude pa mogu prestati vjerovati našim vlastima koje znaju da odgovor na pitanje - što je naš interes - najbolje znaju u Beogradu i Londonu.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA

Naslov ovog teksta je, zapravo, naslov moje knjige koja će biti predstavljena u četvrtak 24. 04. 2014. u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb, s početkom u 19h. Knjigu će predstaviti admiral Davor Domazetu Lošo, saborski zastupnik prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak, koji je napisao i predgovor knjige i koji je u jednoj rečenici, zapravo ponajbolje opisao ono što možete naći u njoj:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Doista sam o Srbima kao zečevima pričao na mnogim javnim nastupima, uvijek uz veliko odobravanje nazočnih. Zapravo glavni tekstovi u knjizi su oni objavljeni na portal Dnevno.hr i u thedniku 7Dnevno.

Vjerojatno srpsku "bežaniju" uopće ne bi ni spominjali da oni uz pomoć tj. po diktatu svjetskih moćnika nisu pokušali i još uvijek pokušavaju poraz pretvoriti u pobjedu. Toliko sam puta ispričao tu priču da je zečeve spomenuo i biskup Vlado Košić u predgovoru moje knjige "Vukovar i njegov stožer". Sigurno su porugu zaslužili oni koji su s jednom od najjačih armija u Europi napali razoružanog protivnika i taj rat izgubili! Degudantno je gledati kako razni pupovci i šerbedžije danas naplaćuju to što su hrvatski ratnici od njihovih napravili zečeve!

Ali mnogo veću porugu zaslužuju oni u Hrvatskoj koji takvima još uvijek služe. I nedavni razgovor na Radiju Mariji završio sam pričom koja je sadržana u naslovu ove knjige. Javio mi se g. Michael Pack (11.4.2014.) koji je komentirao upravo sluge:

... Prošli tjedan u Europskom domu u Londonu gostovali su „hrvatski“ pisci i tumačili, kako mi još uvijek u Hrvatskoj širimo ideje fašizma. Moji prijatelji Englezi, od njih jedan novinar, bili su zgroženi, pitali su zašto ja nisam bio nazočan, jer znaju, da bi im se suprostavio i rekao da lažu. Međutim, ja sam se opet zamjerio Londonskoj crvenoj „ambasadi“ i nisam više pozivan na događaje u svezi sa Hrvatskom. Ipak, treba biti ustrajan, a njihov bezobrazluk treba vratiti istom mjerom, kad god i gdje god možemo.

G. Packu sam odgovorio:

Ne čudi me da su Vaši prijatelji Englezi bili zgroženi. Ne jednom sam napisao kako se svi koji služe gazdama protiv nacionalnih interesa svoga naroda gade tim gazdama. Sun Tzu je napisao da su to najogavniji ljudi. U našem slučaju to je još gore jer se događa poslije pobjede u ratu kada su naši branitelji od agresora na našu domovinu napravili zečeve (kako je to sjajno definirao Slobodan Milošević). Zato za ove naše i kažem da su najogavniji među najogavnijima. Nedavno sam bio na predstavljanju jedne knjige. Bio

sam u drugom redu i onda se pojavio i sjeo u red ispred jedan od njih - trenutni predsjednik RH. Ogavno mi je bilo i sjediti blizu takovih ljudi pa sam otišao prije nego je predstavljanje i počelo. Kako sjediti blizu čovjeka koji je cijeli život (barem od 1992. kada ga je predsjednik Tuđman kao mladog docenta postavio u komisiju za žrtve rata) posvetio služenju Srbima, agresorima na našu domovinu. Danas to postaje sve očitije zahvaljujući činjenici da su Srbi u Haagu u svojoj tužbi za genocid koristili njegove izjave i izjave njegovih savjetnika. I u najnovijem broju tjednika 7Dnevno možemo vidjeti kako je "sramotnu Deklaraciju o suradnji s Haaškim sudom pisao stručni tim pravnika, među kojima su bili Ivo Josipović i Ivan Šimonović".

Oni su doista dobro plaćeni, ali unatoč tome gazde ih se gade, zar ne?

A kako im se ne bi gadili kada znamo što je u Haagu govorila Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, koju je u Haag, kao svjedoka, pozvao hrvatski pravni tim i usporediti s činjenicom da je "svjedok" srpskog pravnog tima bio Josipović:

- Srbija je krajem 20. stoljeća počela provoditi devetnaestoljetni projekt jedinstva i ujedinjenja svih Srba, što nije odgovaralo "duhu vremena", naročito poslije pada Berlinskog zida. Logika iza toga je da je Srbija oduvijek shvaćala Jugoslaviju kao Veliku Srbiju. Srbija je uvijek negirala prava i identitet Makedoncima, Hrvatima i drugima. Nije razumjela da su se ti narodi emancipirali i stvorili svoj identitet tijekom 20. stoljeća. To je bilo ključno za razumijevanje negiranja i nepriznavanja postojanja tih naroda koje je bilo vrlo prisutno u kampanji uoči rata – "Hrvati su Srbi, Muslimani su Srbi" i tako dalje. To je zaista devetnaestoljetna teorija nacija. Srpski nacionalni program odigrao je ključnu ulogu u tragičnom raspadu Jugoslavije. Od smrti Josipa Broza Tita, nijedna druga republika nije razmišljala o odvajanju i odlasku iz Jugoslavije. Vlasti Slobodana Miloševića, poslije pada Berlinskog zida, nastavile su križarski rat protiv Jugoslavije, uništavajući sve federalne institucije i stvarajući završni čin na koji je međunarodna zajednica prekasno reagirala.

Amandmane na Ustav Srbije iz 1990, nazvala je "prvim secesionističkim dokumentom" u nekadašnjoj Jugoslaviji:

- Miloševiću je bio raščišćen put da nastavi svoju kampanju. Haaška konferencija (1991.) bila je posljednja šansa da Jugoslavija opstane u tadašnjem okviru, ali je, nažalost, Srbija odbila tu ponudu zato što je JNA već bila na njejoj strani.

Prema njenim riječima, JNA je čitavo desetljeće prije toga bila podvrgnuta promjenama da bi je Srbi mogli kontrolirati.

- Vlasti Srbije pripremale su scenarij za raspad Jugoslavije.

- Deset godina trajala je neka vrsta medijske pripreme, pogotovo od 1988. do 1991. kada je srpski narod kondicioniran za nešto što će doći, tako što se ponovo najavljivao genocid, prije svega u Hrvatskoj i BiH. Zapravo se inzistiralo na tezi da je srpski narod žrtva obje Jugoslavije, a ta kampanja

pokazala je što se sprema. Taj pogled na krizu u bivšoj Jugoslaviji zaokružio je Memorandum Srpske akademije nauka i umjetnosti, a zastupali su ga brojni akademici, kao i Srpski pokret obnove i Srpska radikalna stranka u svojim programima.

- Savezna vojska je 1991. stala na srpsku stranu, de facto i javno. Našle su se vojska i Srbija na dvije točke – obrana socijalizma i recentralizacija Jugoslavije. Teritorijalna organizacija omogućila je da JNA bude upotrijebljena za ono što se dogodilo. Moji osobni stavovi proizlaze iz brojne literature koju sam pročitala, iz iskustva diplomate u jugoslovenskoj diplomaciji, iz rada ovih 25 godina, tijekom kojih sam se u velikoj mjeri bavila srpskim nacionalnim programom tj. srpskim nacionalizmom.

(<http://dnevno.hr/vijesti/svijet/119290-potopila-vlastitu-drzavu-u-haagu-srbija-i-jna-su-se-od-81-godine-pripremali-za-rat-hrvati-to-nisu-znali.html>)

Vjerojatno je jedna takva usporedba dovoljna da potvrdi opravdanost mojih tvrdnji na Radiju Mariji kada sam objašnjavao kako ova hrvatska služinčad, bilo u vlastima – bilo u medijima, žive u velikom strahu. Godine 2000. došli su ponovno na vlast s parolom “Oni su nama oprostili – mi njima nećemo!” Danas je toliko očito da su nenarodna vlast koja se otvoreno stavila u službu svih onih u svijetu koji nikada nisu voljeli, dapače mrzili su i hrvatski narod i hrvatsku državu. Svjesni su da je danas mnogo teže očekivati da će im to biti oprašteno. To im doista mora biti jasno kada o njihovom strahu govori i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić na svečanoj uskrsoj misi:

Što nam strah od branitelja, koji su krvlju gradili Domovinu, govori o stvarnoj moći postojećih struktura?

Te postojeće strukture misle da svoj strah mogu prenijeti i na one koji vole svoj narod i svoju državu. Vjeruju da im za to može poslužiti predsjednik Udruge specijalne policije Domovinskog rata čiji smo večeras gosti. To je doista sjajno komentirala dr. Željka Markić:

Josip Klemm priveden je kako bi se zastrašilo njega i sve druge koji su nepoćudni aktualnoj vlasti. Josip Klemm priveden je kako bi aktualna vlast – Linić, Josipović, Pusić, Milanović i ostali - poslali poruku – ako se zalažeš za demokratsku, europsku Hrvatsku, kopat ćemo po tvojim poslovima sedam, deset, koliko god godina unatrag je potrebno, nešto ćemo ti napakirati, osudit ćemo te, oduzeti ti tvrtku, nastradat ćeš. Josip Klemm priveden je kako bi jučer i danas na naslovnici Jutarnjeg lista bio Klemm, hrvatski branitelj, predsjednik udruge specijalaca, a ne Zdravko Mustać, nekadašnji šef Udbe, nekadašnji šef Josipa Perkovića čiji sin Saša i danas savjetuje predsjednika Josipovića. Aktualnu vlast – koja omogućuje da Državno odvjetništvo sjedi na prijavi da se Croatia osiguranje, koje je u vlasništvu države, prodaje po cijeni koja je 3,2 milijarde kuna niža od stvarne, koja radnicima u brodogradilištu Lamljan na Ugljanu ne dozvoljava da uđu u tvrtku koja se uspjela dići na noge, proizvoditi i zarađivati, koja ne istražuje dugogodišnje optužbe da je Linić, uz sve ostalo, za milijarde kuna ošteti Inu, koja ministru zdravlja,

Ostojiću, nakon što je proračun oštetio za milijune kuna uvođenjem neprovodivog smjenskog rada u bolnice, sad dozvoljava da provodi još veću reorganizaciju svih bolnica u Hrvatskoj – takvu vlast – ne brine je li Josip Klemm oštetio vlastitu tvrtku za 3,2 milijuna kuna. Njih zabrinjava to što je Josip Klemm osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj veličanstven doček kakav su i zaslužili, zabrinjava ih što je Josip Klemm zaštitio i pomogao referendum o braku, zabrinjava ih što je Josip Klemm pokazao da hrvatski generali stoje uz hrvatski narod u Vukovaru, zabrinjava ih što Josip Klemm podupire rad Stožera za obranu hrvatskog Vukovara (sjetimo se da je zbog toga Klemm bio priveden 03. 09. 2013., kao i to da je Stožer ovih dana stao uz njega, J.P.), zabrinjava ih što su pripadnici specijalne policije Domovinskog rata izabrali baš Josipa Klemma za svog predsjednika, zabrinjava ih što Josip Klemm zapošljava oko 800 zaštitara, velikim dijelom nekadašnjih branitelja Hrvatske. A ponajviše ih zabrinjava što je financijski neovisan i što ga aktualna vlast ne kontrolira. Zato je jučer priveden Josip Klemm. A svima nama, koji se usuđujemo govoriti da je aktualna vlast nesposobna, jer Hrvatsku gura u gospodarsku propast, ne zna napraviti zaokret i povesti zemlju u oporavak, da je nedemokratska, jer koči demokratske procese, negira rezultate referenduma, kontrolira medije koje financira, posebice Jutarnji list i HRT i da je protunarodna, jer se brine samo za svoju materijalnu korist, bez vizije za ovu prekrasnu zemlju i ljubavi prema narodu koji bi trebali voditi poručili su: “Ovako mi postupamo s onima koji nam se suprotstave. Razmislite, netko od vas mogao bi biti sljedeći.” Na nama je da im mirno, ustrajno, baš kao što to već godinama čini i Josip Klemm, pokažemo da ih se ne bojimo. I da je vrijeme njihove strahovlade na izmaku.

<http://narod.hr/u-prijevodu/dr-markic-privodenje-josipa-klemma-zastrasivanje-svih-koji-se-protive-aktualnoj-vlasti/>

Ova najnovija priča s Josipom Klemmom i završetak teksta dr. Markić podsjetila me na mog oca koji je na sličan način dospio u zatvor. Nisam još krenuo u školu i to mi se činilo strašnim. I danas sebi ne mogu oprostiti što mu jednom, kada su ga s liscama na rukama provodili gradom nisam potrčao u zagrljaj. Umjesto toga ja sam se ukočio. Nisam se mogao pomjeriti. Ispričao sam to bratu koji je pet godina stariji od mene i on mi je, kao i mnogo toga drugoga, objasnio koliko je moje reagiranje bilo nerazumno:

Trebaš se ponositi s tatom. Pa vidiš da su svi oni koji nešto vrijede danas u zatvoru.

Lekciju nisam nikada zaboravio. Zato sam na predstavljanju knjige o generalu Markaču, za koju sam napisao jedan od predgovora, a koje je bilo prije oslobađajuće presude, rekao kako bih bio ponosan da sam na mjestu našeg generala. Poslije veličanstvenog dočeka naših generala postalo je očito koliko sam bio u pravu. A, kako je i konstatirala dr. Markić, Josip Klemm je osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj doček kakav su i zaslužili.

Zato mi je smiješno kako još nisu naučili što znači kada se dr. Markić pita: *Tko je slijedeći?* Nisu naučili ono što je mene naučio jedanaestogodišnji brat, a ja razumio kao predškolsko dijete. Nisu razumjeli da se ona samo pita tko je slijedeći na koga ćemo svi mi biti ponosni! Što je više takovih primjera našeg ponosa, to i njihov strah, o kome je govorio i kardinal Bozanić, sve veći!

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 23. 04. 2014.

Glas Brotnja, 23. 04. 2014.

PRILOG

FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE FAŠISTOM

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“

Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“.

„Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar.

Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Belinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je.

„Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj kostanacija snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristiti metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurda“.

Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac.

Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima.

Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija.

„Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman.

Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom.

„Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti.

„Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom.

„Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno.

Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi.

„Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“.

Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifašisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički.

„Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“.

Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije.

„Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo.

Izvor: narod.hr

<http://narod.hr/kultura/fasisti-te-napadnu-okupiraju-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>

HAZU I PROTUNARODNA VLAST

Tjedan dana u Lahoreu i obrane tri doktorata mojih tamošnjih studenata. Zapravo, to je možda zadnji posjet jer sudbina tog centra nije izvjesna. Kako mi to zvuči poznato – novoj vlasti ne vrijedi ono što su napravili oni prije. Ma, na koju državu me to podsjeća? Valjda ću se sjetiti.

ASSMS je meni bila sjajna škola jer su Pakistanci pozivali strane stručnjake da dođu u Lahore, gdje su na doktorske studije upisivali najbolje umjesto da ih šalju vani. Znamo da se mnogi tako i ne vrate.

Glavni ispitivač je uvijek netko s nekog pakistanskog sveučilišta. Ovog puta (za dva kandidata) to je bio moj bivši doktorand Professor Ghulam Farid koji je na kraju pročitao pjesmu koju je posvetio ravnatelju ASSMS-a i meni. Zapravo drugi dio je bio namijenjen meni pa samo njega dajem (u prijevodu I. Orešić):

VI SADITE DRVO

...

*Među galaksijama Matematičara vi ste tako jedinstveni
koja je ljepota u vašoj taktičnosti, kako je lijepa vaša tehnika
sve dok zvijezde svijetle i sunce izlazi, budite svjesni
da smo mi jako zahvalni i uvijek želimo vaš savjet
Neka vas posluži zdravlje koje je više od bilo kakvog bogatstva
Vi sadite drvo, drvo neće nikada uvenuti*

Lijepo je znati da si napravio nešto vrijedno i pomogao i u nekoj drugoj zemlji. Ima ljudi koji to znaju cijiniti. Tako mi drugi moj bivši doktorand Professor Khuram Ali Khan piše kako je na Workshopu “Advancements in Pure and Applied Mathematics” April 24-25, 2014. COMSATS Institute of Information Technology, Attock Campus poznati pakistanski matematičar prof. Muhammad Aslam Noor rekao:

„Profesor Pečarić je veliko ime. Čast je za Pakistan da je on ovdje. Značajan je njegov doprinos u proizvodnji 15 doktora matematike u Pakistanu. PhD program u ASSMS-u ne košta puno zahvaljujući ljudima kao što je on, jer profesor dolazi ovdje, umjesto da šaljemo studente u inozemstvo (što bi više koštalo).“

Zašto uopće o ovome pišem? Zapravo sve me to podsjeća na Hrvatsku. Kod nas netko iz MZOSa smisli kriterije izvrsnosti po načelu: netko je izvrstan ako ispunjava uvjet za koji on zna. Sve ono drugo, mnogo vrijednije, o čemu on nema pojma, nije izvrsnost. U drugim državama vjeruju da sam izvrstan. Recimo u Kini prevode na kineski razgovor koji je još 2008. objavljen u jednom međunarodnom časopisu sa SCIE i CC lista s kojim je završen broj posvećen meni zbog mojih zasluga u matematici. U Hrvatskoj nije izvrsnost kada su moji časopisi na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na 1.,

2. i 6. mjestu. Nije izvrsnost kada napravim preko 40 doktora znanosti koji rade po hrvatskim sveučilištima. Nije izvrsnost kada si među nekolicinom matematičara u povijesti s preko 1000 znanstvenih radova. Nije izvrsnost ako imaš 70 puta veći broj radova od onoga koji oni traže itd. itd. Ali jeste izvrsnost ako ispuniš onaj uvjet za koji je negdje našao onaj iz Ministarstva.

A kada već govorimo o znanosti moramo znati da nam s poviješću ide mnogo gore. Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo je na samom predavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predavljanjem::

Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predavljanju. Svojedobno je Stipe, kao renomirani gospodarstveni stručnjak, održao svoje legendarno predavanje pred prepunom dvoranom HAZU o putevima izlaska Hrvatske iz gospodarskih problema (to predavanje spominje i Vjekoslav Krsnik u 7Dnevno, 02. 05. 2014., J.P.). Svi nazočni akademici su otvorenih usta slušali Stipino predavanje, sigurno zbog novih pogleda, a nikako zbog ideološkog istomišljeništva ili ne-daj-Bože poltronstva. Očekivali su možda da ih Stipe nauči ponekom gospodarskom triku, kao recimo kako pozajmiti lovu

od Slovenca, kojeg prije toga odlikuješ najvišim hrvatskim odlikovanjima, za kupnju stana na elitnoj lokaciji u Zagrebu. Znam neke prijatelje koji bi također, da su bili na Stipinoj poziciji, odlikovali Slovenca i za znatno manji iznos pozajmice.

Uglavnom Pečarićevim kolegama akademikima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima). Evo jedne isprike:

Poštovani gospodine akademiče,

Najljepše Vam zahvaljujem na pozivnici. iznimno mi je žao što ne ću moći nazočiti predstavljanju Vaše vrijedne i, u ovome vremenu, prevažne knjige. U vrijeme predstavljanja moram biti u Opatiji na otvaranju trodnevnog simpozija kojemu predsjedavam. Čestitam i srdačno Vas pozdravljam,

Hodakova usporedba s Mesićevim predavanjem je izvrsna. Zapravo, dok je bio predsjednik Mesića su zvali u HAZU da održi predavanje i o povijesti, koje je proteklo u pokazivanju nepoznavanja problematike o kojoj je govorio (jedan od organizatora mi je poslije rekao kako je imao 18 bitnih netočnosti). Za razliku od Mesića, moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ tiskao je svojevremeno Hrvatski institut za povijest, tadašnji direktor me je zvao da sa Sveučilišta pređem u njegov institut, a na kraju je i Akademija organizirala dogovor s Žerjavićem i kolegom Bilandžićem oko izjave Akademije o broju žrtava u Jasenovcu. Tražio sam nazočnost i onih koji drugačije misle, što je prihvaćeno. Naravno, poslije su se predomislili. Žerjavić je sam napisao izjavu. Odbio sam je potpisati. Danas smo svjedoci koliko besmislica o Jasenovcu može izgovoriti, opetovano, predsjednik vlade Milanović (i ne samo on), dok s druge strane konačno će istinski hrvatski povjesničari znanstveno prići proučavanju logora Jasenovac, za razliku od dosadašnje isključive uporabe u antihrvatske svrhe. O tome posebno treba pročitati intervju s povjesničarem dr. Sc. Stjepanom Razumom *Dokazat ćemo da su u Jasenovcu partizani svoje zločine podmetnuli ustašama:*

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/17566-s-razum-dokazat-cemo-da-su-u-jasenovcu-partizani-svoje-zlocine-podmetnuli-ustasama.html>

Moju knjigu o Stros Mayeru (suautorica A. Pečarić) tiskala je Akademija, a na simpoziju o njemu, koji je organizirala Akademija, pozvan sam za jednog od predavača (tiskana je i knjiga sa Simpozija).

Dakle, ponešto sam i u povijesti napravio, a Mesić nije ništa. Njemu daju predavanja, a meni odbiju slanje pozivnice. Valjda iz straha da nešto više ljudi ne dozna o Miloševićevoj izjavi o zečevima, tj. o hrvatskom genocidu pravljena zečeva od Srba. Vjerovali ili ne.

Evo kako je to izgledalo:

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićевой tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU“, a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Anrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem,

Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

Međutim, Hodak je još eksplicitniji u novoj kolumni (Dnevno.hr, 05. 05. 2014.):

Dobio sam dvije packe nakon osvrta u prošloj kolumni na ulogu i djelovanje HAZU. Naravno, prihvaćam drugarsku kritiku i fleksibilan, kakav već jesam, ostajem čvrsto kod svojih ranijih stavova. Međutim, prateći preko interneta što se zbiva kod naših komšija u Srbiji još sam se jednom uvjerio u svemirski utjecaj njihovih akademika. Oni ne zovu opskurne političare na namještena predavanja već, kao s Olimpa, šalju jasne političke smjernice svojoj političkoj eliti. To su radili još 1987. g., 1990., 1991., pa su nastavili eto i do danas. "Otac nacije", književnik i akademik Dobrica Čosić je u beogradskom tjedniku "Nedjeljnik" bio brutalno iskren: "Srbi. Kosovo smo izgubili. Pomirite se s time. I točka." Kad to kaže poznati akademik, onda je to tema koja se danima vrti po cijeloj srpskoj javnosti. Dobrica naime, smatra kako Srbija više ne smije ratovati jer za to više nema ni biološki, ni patriotski potencijal. Smatra kako je njihova zadnja nada Putin, a ne Merkelica. Sjećam se kraja osamdesetih kad je SANU, na čelu sa Dobricom, bio uvjeren kako će Srbi, nakon Cerske bitke, napokon dobiti i jedan rat. Stoga je razumljiva euforija koja je tamo zavládala nakon pada Vukovara. Linija Virovitica, Karlobag, Zadar i Karlovac činila se tada gotova stvar, samo ako se na brzinu sredi ustašoidne nenaoružane Hrvate. Međutim, kao i obično u povijesti ratovanja, došao je puš-puš dan iliti 5. kolovoza 1995. g. Potom traktorijada, zečevi... ostalo sve znamo. Iako im to tada nije odmah bilo sasvim jasno, ali tog su dana ostali bez Krajine u Hrvatskoj, a nešto kasnije i bez Crne Gore i Kosova. Zanimljivo je kako danas, idejni začetnik cijelog tog osvajačkog plana, rezignirano obaviještava srpsku javnost kako Srbija više nema ni biološki ni patriotski potencijal za rat. Za to vrijeme se naše političke elite idalje naprežu iz petnih žila kako bi komšijama pomogli da ih nekako prošvercuju u EU da se u tom Kosoricinom eldoradu ne osjećamo mentalitetno usamljeni. Što mislite koga će Srbi poslušati: Dobricu Čosića ili Vesnu Pusić i Josipovića? Ako i uđu u EU, bojim se da to ne bude kao Putinov trojanski konj. Gledajući geostrateški, to i nije tako loše za samu Srbiju. U toj bi trgovini "utržili" Republiku srpsku. Prema tome, dobro ih savjetuje "otac

nacije" da nema više ratovanja jer su Srbi bolji trgovci nego ratnici. Čak je i Sloba proglasio hrvatske Srbe u Krajini zečevima. Da Pusička pred otprilike tri godine nije onako neoprezno uletjela u deal Kosorice i Pupovca, Srbi bi već danas u istočnoj Slavoniji imali mnogo perspektivniju Zajednicu općina negoli je to bila SAO Krajina. Dokaz: nije sve u ratovima, nešto je i u lažima, kako je to napisao svojedobno "otac nacije" u svojim "Deobama". A laž je uvijek velika napast.

Znam da mnogi optužuju HAZU. Ali moramo znati i to da je prvi pravi udarac današnji režim dobio od nje (neizbor Goldsteina). Poslije toga je došla i dr. Reisman (kao potpora proganjanoj Karolini Vidović Krišto) i prvi referendum. A nadamo se i drugi. Moramo znati da je i Akademija podijeljena kao i cijelo društvo. A osuda predsjednika Stožera za obranu hrvatskog Vukovara Tomislava Josića otvoreno pokazuje o kakvom se režimu radi.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/121824-hodak-za-dnevno-hr-otkriva-tko-je-iza-kulisa-kaznio-tomislava-josica-da-bi-usutkao-stozer.html>.

Ili to što bez posljedica za bilo koga zdravog Marka Franciskovića drže u ludnici.

<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/najnovije-vijesti/10603-pobjeda-razuma-i-istine>

<http://narod.hr/hrvatska/pozadina-slucaja-franciskovic-je-oholost-samovolja-ranka-ostojica/>

Spomenimo i slučaj kada ministar lažno optuži Josipa Šimunića za uzvikivanje „fašističkog“ pozdrava ZA DOM SPREMNI nakon utakmice u Maksimiru između Hrvatske i Islanda. Suočena s istinom FIFA odustane od optužbe da se radi o fašističkom pozdravu, ali ostane pri tvrdnji da je tim pozdravom Šimunić izazivao rasnu mržnju. S obzirom da je pozdrav skraćeni pozdrav od ZA DOM SPREMNI UMRIJETI, očito je da FIFA sada tvrdi da je rasizam to što su Hrvati spremni za svoj dom (državu) umrijeti. Ako to nije rasizam, što je? A Vlada šuti na očitu uvrjedu cijelog naroda (zamalo nisam napisao NJIHOVOG). Gdje u svijetu imamo vlast koja u svakoj prigodi ističe svoju mržnju prema „svom“ narodu?

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/121549-fifa-odustala-od-dokazivanja-da-je-za-dom-spremni-fasisticki-pozdrav.html>

I konačno, lako je Dobrici Ćosiću tvrditi da Srbi više ne smiju ratovati kad to umjesto njih radi vlast u Hrvatskoj predvođena predsjednikom Josipovićem.

Zato, kada razmišljate o HAZU, nemojte misliti samo na ove kakav je kolega o kome sam gore pisao. Uvijek se sjetite da je član HAZU bio i akademik Smiljko Ašperger, koji je upravo umro u svojoj 94. godini života. Potpisao je mnoga naša otvorena pisma (bio je i jedan od prva tri potpisnika Pisma VSUN-a o rasističkim presudama našim generalima u Haagu, a jednom mi je rekao kako bi ga bila sramota nepotpisati neko otvoreno pismo ako su ga potpisali akademik Aralica i ja) i Hrvatska mu je uvijek bila u srcu i u

mislama! Uz akademika Paara najzaslužniji je i za moj izbor u HAZU (tada je bio tajnik II. razreda). Jedan kolega ga je tada, zbog moje knjige „Borba za Boku kotorsku“ upitao.

- Bi li Ti napisao knjigu o Boki kotorskoj.
- Bih, kada bi znao, odgovorio je.

Kolega je nastavio:

- Pa zašto on piše o bleiburškim žrtvama?
- A zašto se smije pisati o onim žrtvama prije, a o bleiburškim ne? Zna li kolega, da je tri člana moje obitelji stradalo na Križnom putu?

Počeo sam s matematikom, pa da s njom i završim. U nizu lijepih uspomena na kolegu Ašpergera, spomenut ću još samo njegova uvjerenja da kada potpisujem naša otvorena pisma moram staviti i to da sam matematičar:

Svaka čast nama ostalima, ali matematika je ipak matematika!

Dragi Smiljko, neka Ti je laka hrvatska zemlja.

Akademik Josip Pečarić

7Dnevno, 09. 05. 2014.

Dnevno.hr, 10. 05. 2014.

Glas Brotnja, 10. 05. 2014.

KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA PREDSTAVLJENE U POSUŠJU

U kinodvorani u Posušju predstavljene su dvije knjige hrvatskoga akademika, matematičara i publicista Josipa Pečarića, „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ i „Vukovar i njegov stožer“.

Na početku predavljanja sve nazočne pozdravio je Ljubo Begić, predsjednik HKD Napredak – podružnica Posušja, koji je bio nositelj organizacije.

O knjigama je govorio sveučilišni profesor Marko Tokić koji je Pečarića nazvao „sakupljačem istine“. Također, rekao je da „postoji više istina o Vukovaru, ali jedna od njih je i ona emocionalna, koja je odlično opisana u knjigama.“

Predstavljanje je uveličala Klapa “Grga”.

Akademik Josip Pečarić, tijekom predavljanja, pozdravio je organizatora i predstavljača, te u svom govoru istaknuo:

“Dr. sc. Marko Tokić je već predstavljao moje knjige i uvijek je to bilo izuzetno. Tako je bilo i danas, mada je danas imao već i nastupno predavanje na fakultetu, pa mu se moram posebno zahvaliti na tome.

Zapravo, obje knjige *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba* i *Vukovar i njegov stožer* povezuju riječi Slobodana Miloševića izrečene na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja, a koje su, zapravo, sadržane već u naslovu prve:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Naslov „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ nekima baš i nije drag. Komentirajući ga, admiral Davor Domazet Lošo je na predavljanju knjige u Zagrebu (ovo joj je drugo predavljanje) ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (tu njegovu tvrdnju posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Godinama već na predavljanjima, tribinama i u mnogim tekstovima upozoravam na Miloševićeve riječi. S obzirom na ponašanje i odnos prema hrvatskoj pobjedi

to radim na jedini mogući način – porugom. Tako sam i Hrvatskom saboru još 5. kolovoza 2012. poslao prijedlog:

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVIDSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Još nisam dobio odgovor. Međutim, vladajućima je to postalo nezgodno jer su i drugi vrsni komentatori počeli spominjati zečeve. Prije svih sjajni komentator tjednika 7Dnevno i portal **dnevno.hr**. Tako sam jednu njegovu rečenicu uzeo u ovoj knjizi kao definiciju Domovinskog rata:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Napokon, morali su i na HTV-u spomenuti Miloševićev citat u emisiji o hrvatskim generalima prije dva dana 27. 05. 2014. Naravno, u emisiji su dominirale priče o hrvatskim zločinima, po onoj čuvenoj Josipovićevoj tvrdnji:

U „Oluji“ je bilo zločina i za to netko mora odgovarati.

Svima je bilo jasno da je to bilo opravdanje za Sud u Haagu jer su se željele osuđujuće presude i generalima i Hrvatskoj. O mnogobrojnim neistinama u ovoj TV emisiji pogledajte izvrsni komentar Damira Kalafatića **ŠTO JE PREVIŠE, PREVIŠE JE – General JNA, pobunjeni četnik, feralovac-izdajnik... na Radmanovoj YU televiziji**, Hrvatski fokus, 28. 05. 2014.; Hrsvijet, 28. 05. 2014. i Dragovoljac.com, 28. 05. 2014. O tome piše i I. Babić u tekstu **NEPOPRAVLJIVI HRT: Glavni junak filma o Gotovini nije Gotovina, nego urednik srpskih ‘Novosti’ – Đikić!** Dnevno.hr, 28. 05. 2014. Tu doznajemo da su u prvoj verziji emisije naši generali prikazani kao zločinci! Svi znamo da je na HTV-a bio dan (možda tjedan ili mjesec dana ili koja godina) žalosti kada su čuli oslobađajuće presude, pa nije nikakvo iznenađenje da je uvodničar emisije Ivica Đikić, bivši ‘Feral’-ovac, glavni urednik Pupovčevih ‘Novosti’.

Zato u ovoj emisiji nije osnovni ton bila tvrdnja sudca Merona kako bi osuda onih koji su oslobađali okupirani prostor svoje države bila NERAZUMNA. Još u momentu kada su u Haagu optužili Hrvatsku, tvrdeći da je to o čemu govori Meron zločinački pothvat zločinačke organizacije, tvrdio da je tako nešto SULUDO. Mojoj tvrdnji dao je prednost i biskup Košić na jednom nastupu na Mreži.tv.

Zapravo Meronova tvrdnja zasniva se na međunarodnom pravu, i same spomenute optužbe su teško kršenje istog. Naime, definicija ratnog zločina dana je u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.), a odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

Ponavljjam, zbog nerazumne optužbe naši generali i cijela Hrvatska bili su godinama na optuženičkoj klupi u Haagu. Od 2000. godine na vlasti su isključivo oni koji su služili svjetskim moćnicima u sprovođenju ovog zločina i nad generalima i nad hrvatskim narodom.

Ako vjerujemo Josipoviću, kao što je ponovio i u ovoj emisiji, sve to ne bi tako bilo da se njega slušalo. Još je 1998. tražio da Gotovina ode u Haag i dokaže svoju nevinost. Drugim riječima, na očito nepriznavanje hrvatskoj državi elementarne činjenice da i za na nju, kao na sve druge države, vrijedi međunarodno pravo, Josipović nas uvjerava da se tako nešto moralo prihvatiti. I to nakon poznate subpoene ministru Gojku Šušku, koji je Hrvatska dobila na tom sudu! U ovim knjigama imate puno tekstova o ovoj sramotnoj ulozi Josipovića i ne samo njega.

Smiješan je bio i njihov komentar, ali s druge strane opet smo mogli vidjeti zašto je akademik Slobodan Novak rekao da svi hrvatski političari nisu bili Tuđmanu ni do gležanja.

Dan je snimak kad teško bolestan Tuđman upozorava kako će na sud biti pozvani oni koji su oslobađali okupirane dijelove svoje zemlje. Dakle, dali su Tuđmanove riječi u kojima on objašnjava zašto će mnogo godina kasnije sudac Meron govoriti o nerazumnim postupcima. Toliko je bio iznad njih da je 1999. u Saboru donesena Deklaracija po kojoj se osporava nadležnost nad akcijama oslobađanja hrvatskih teritorija nekome drugome. Deklaracija koja, zapravo, govori o ravnopravnosti hrvatske države.

Ono što to je meni posebno zanimljivo jest tvrdnja HTV-a kako su najzaslužniji za Tuđmanov „tvrđ“ stav kako je Hrvatska jednako vrijedna država kao i sve druge bili Ivić Pašalić i Markica Rebić (jasno vam je da ovima s HTV-a nije jasno da su zapravo to rekli). Do sada sam znao, jer je o tome javno govorio akademik Aralica, kako su napadi na Pašalića krenuli 2000. godine jer se on najoštrije suprotstavio (bio je podpredsjednik Sabora) promjeni Deklaracije o nadležnosti nad „Bljeskom“ i „Olujom“. Znamo da je glavni u pisanju nove deklaracije, dakle one koja dopušta da se na Hrvatsku ne odnosi međunarodno pravo bio današnji predsjednik Hrvatske. Poslije je napisao i knjigu o ratnim zločinima u kojoj nije spomenuo ništa iz međunarodnog prava što ide na korist RH. Samo ono što služi svjetskim moćnicima.

Vjerojatno su urednicima s HTV-a još teže pale Miloševićeve riječi o obrani Vukovara, jer znamo za tvrdnje današnjeg predsjednika Srbije o Vukovaru kao srpskom gradu. Milošević divi hrvatskim braniteljima Vukovara, dok se današnje hrvatske vlasti svim silama trude sprovesti velikosrpski Memorandum SANU 2. u kome istaknuto mjesto ima i Vukovar. Danas Stožer za obranu hrvatskog Vukovara doista ima ogroman ugled u hrvatskom narodu, pa je ova druga knjiga trebala biti neka vrsta zahvalnosti za sve što čine za našu Hrvatsku. Koliko ih se vlasti boje svjedoči i otezanje s provjerom potpisa za referendum.

Međutim i to sve što se događalo sa Sudom u Haagu, bolje reći podrškom koji je taj sud imao u Hrvatskoj, ponajviše me podsjeća na tvrdnju Winstona Churchilla:

Fašisti budućnosti nazivat će se antifašistima.

O čemu se radi? Svi oni koji podržavaju Josipovićeov pogled na zločine po kojima se uvijek priča da su se neki zločini dogodili u Oluji, a nije se do nedavno smjelo pričati kako je Olujom spriječen genocid u Bihaću, gdje je u okruženju bilo nekih 160,000 ljudi i to neposredno poslije genocida u Srebrenici, skupili su se nedavno u jedinstvenu antifašističku organizaciju (Savez antifašističkih boraca i antifašista, Srpsko narodno vijeće, Documenta i Građanski odbor za ljudska prava i još nekoliko manjinskih udruga, a ideolozi su Vesna Teršelič, Milorad Pupovac, Ivan Fumić, Slavko Goldstein, Ognjen Kraus, Predrag Matvejević, Vili Matula, Sanja Sarnavka, Zoran Pusić, et. cet.). Sjetimo se samo da je Teršeličku Josipović nagradio, a država Dokumenti daje ogromna sredstva da sprovode svoju antihrvatsku rabotu, O tome piše i Zvonimir Hodak u tekstu *Osnovana je Antifašistička liga – nešto kao liga šampiona u antifašizmu*, dnevno.hr 12. 05. 2014.

Hodak spominje njihove pretke:

Njihovi preci, a i oni sami borili su se navodno četiri godine protiv fašizma da bi poslije 69 godina udobno živjeli od antifašizma. Fašizam je bauk i nema države koja neće zavući ruku duboko u džep kako bi pametni i mudri ljevičari mogli uživati u čarima antifašizma. Hrvatski antifašisti su se četiri godine borili bježeći pred fašistima, nacistima i ustašama, a kad su Sveznici antifašisti za njih osvojili pobjedu u Drugom svjetskom ratu, naši su antifašisti/komunisti u znak zahvalnosti osnovali komunističku Jugu. Državu s jednim vođom, jednom partijom i jednim jezikom, ali s puno logora i jama u koje su pobacali sve fašiste koje su pohvatali.

A potom i njihov današnji angažman:

Trebaju samo naučiti kako oslušivati puzanje ustaške zmije, javno pljuvati po Tuđmanu i stvaranju te obrani Hrvatske, energično inzistirati na kažnjavanju isključivo hrvatskih ratnih zločinaca, uporno inzistirati da ulice u svim gradovima dobiju Savo Štrbac, Milan Levar, Reichl-Kir, Zoran Pusić, Oliver Frljić i slični. Važno je i da nauče kako slati stalno u EU e-mailove kojima se prokazuju svi koji hrvatski misle ili pjevaju o Hrvatskoj...

Pa kakve to ima veze s Churchillovom izjavom, zapitat ćete se. Itekako ima. Rodio sam se poslije II. Svjetskog rata i jedini fašizam koji sam doživio bio je velikorski Miloševićev fašizam. Nije počeo s Miloševićem. Još 1984. ako ne i prije postalo mi je jasno o njegovom postojanju u Srbiji. Tražili su vođu i našli ga u Miloševiću. Kreirali su ga po ugledu na Mussolinija (ponašanje) i Hitlera.

Tako je Hitlerova izjava:

Njemačka i Austrija su dva oka u jednoj glavi
postala

Srbija i Crna Gora su dva oka u jednoj glavi.

Hitlerova izjava

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti

postala je

Srbija iz tri dela postat će cela ili je neće biti.

Kada sam dolaskom u Zagreb te 1987., dakle godine kada je srpski fuhrer došao na vlast, tvrdio kako će biti rata ljudi su me čudno gledali. Kao što su me i neki Hrvati u Beogradu čudno gledali kada sam ih pitao:

Zar vi ne vidite što se ovdje događa?

Njima je trebala godina dana da shvate pa su me nazvali telefonom i rekli:

Gore je nego što si nam Ti prošle godine govorio!

Znamo kako je dalje bilo i kako je krenula agresija na Hrvatsku.

Tko je zaustavio srpski fašizam?

Pa predsjednik Tuđman i hrvatski branitelji.

To su istinski antifašisti.

Tko je zaustavi genocid u Bihaću, za koji je američki vojni ataše u Hrvatskoj tvrdio da bi bio razmjera onim Hitlerovim u II. Svjetskom ratu.

Tuđman i hrvatski branitelji.

Pa koje antifašiste uopće znate ako ne hrvatske branitelje?

Vidjeli smo što Hodak govori o nasljednicima onih iz II. Svjetskog rata, koji sebe proglašavaju antifašistima. Cjelokupnu svoju aktivnost su usmjerili protiv hrvatski branitelja, a vlast ih financira i nagrađuje.

Ima li logike da se oni koji progone istinske antifašiste sebe nazivaju antifašistima. Ima, ako se sjetimo Churchilove izjave.

Zapravo je nevjerojatno kako je Churchil točno, u jednoj rečenici, opisao današnje hrvatske „antifašiste“. Doista, zar nisu istinski fašisti oni koji se bore protiv istinskih antifašista? A što su onda oni koji ih plaćaju i nagrađuju?

Vidimo da u Hrvatskoj biraju upravo ove „antifašiste“. One koji uporno „dokazuju“ genocidnost hrvatskog naroda. Zapravo, to nas i ne treba iznenaditi. Pa da su Srbi i pobili u Bihaću stotinjak tisuća ljudi, pobijeni bi samo bili mrtvi ljudi. Ali ljudi. Ali zar nije mnogo gori genocid koji s napravili hrvatski branitelji u Oluji? Zar nije mnogo gore od ljudi napraviti zečeve?

Hvala.

akademik Josip Pečarić

glasbrotnja.net, 31. 05. 2014.

Dragovoljac.com, 01. 06. 2014.

http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=24716:govor-akademika-pearia-na-predstavljanju-knjige-u-posuju&catid=13:razno&Itemid=13

HOĆEMO LI OTKRITI ZAŠTO VUKUŠIĆ BRANI ONE KOJE PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN NAPADA U SVOM INTERVJUJU? II.

Komentar prvog dijela ovog teksta našeg bivšeg veleposlanika Mladena Iblera bio je:

Sapientia sat.

Ipak dogodilo se nešto čemu sam se nadao: niz komentara na Hrvsvijetu gdje je prvi dio teksta objavljen. Naravno, nitko nije ni pokušao pokazati mi dio intervjuja prof. Tuđmana u kome je on (navodno) branio Josipa Perkovića. Zabavno je bilo čitati kako se na razne načine koristi Vukušićeva ideja o napadu na predsjednika Tuđmana preko napada na njegovog sina. Zabavno zato što doista samo mala djeca mogu povjerovati da je Miroslav Tuđman išta radio bez Predsjednikova znanja.

Dr. Ibler bi se, s pravom, trebao naljutiti što poslije njegova komentara uoče pišem ovaj nastavak. A to mi doista ne bi bilo drago jer radi se o čovjeku s imresivnom biografijom:

Dr. Mladen Ibler, veleposlanik, liječnik, rođen je u Zagrebu 18. prosinca 1937. godine. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1963. godine, a stekao isto tako diplomu Medicinskog fakulteta u Aarhusu, Danska, 1969. Specijalist je anesteziologije i intenzivne medicine od 1975., docent kliničke anesteziologije na Medicinskom fakultetu u Kopenhagenu te predavač na poslijediplomskim tečajevima anesteziologije Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) od 1975. do 1979. Od 1979. šef Odjela za anesteziologiju i intenzivnu medicinu Općinske bolnice u Holbaeku, Danska. Stručno i znanstveno se usavršavao u Houstonu, Minneapolisu i Grazu, te objavio preko pedeset originalnih radova. Od 1972. objavio je veći broj članaka o hrvatskoj povijesti, politici i kulturi u domaćim, iseljeničkim i inozemnim časopisima i novinama. O istim temama je držao predavanja na Sveučilištu u Aarhusu, na televiziji i u danskom Parlamentu. Organizirao je hrvatski seminar na međunarodnim konferencijama Zaklade za mir i sporazumijevanje u Kopenhagenu 1989. i u Beču 1991. godine. U studenom 1989. učlanjuje se u HDZ. God. 1990. organizira Hrvatsku kulturnu zajednicu u Kopenhagenu i njen je predsjednik. U suglasnosti s Predsjednikom Republike, neslužbeni je predstavnik Republike Hrvatske u Kraljevini Danskoj od 1990. do 1993. Imenovan je opunomoćenikom Hrvatskog Crvenog križa u Danskoj 1992. godine, te počasnim konzulom RH u Danskoj od 1994. do 1996. godine.

Bio je veleposlanik RH u Švedskoj od 1996. do 1999., akreditiran i u Finskoj od 1997. do 1998., te u Estoniji, Litvi i Latviji od 1997. do 1999. Nakon toga bio je veleposlanik RH u Australiji od 1999. do 2005., akreditiran i u Novom Zelandu od 2000. do 2005.

Ipak, moram to učiniti iz jednostavnog razloga što su mi se jako svidjeli komentari g. Branka Jurića iz Požege.

Čak i slijedeći, iako itekako diskutabilan, jako puno govori:

...nađite druge pa njih isporučite ...ovog ne jer je bio uz ministra Šuška i dr. Tuđmana kad je trebalo...

Prvo, treba ga isporučiti zato što današnja vlast brani sebe i Partiju, a ne Josipa Perkovića!

Drugo, pitanje je kako su se oni koji su i slijedili *ministra Šuška i dr. Tuđmana* ponašali poslije.

Treće, Hrvatska je u Pristupnim pregovorima to potpisala. Mora se poštivati ono na što se država obvezala, zar ne? Pogledajte kako se u Ministarstvu prave ludi. Oni pišu Europskoj komisiji:

Kako nas se usuđujete prozivati?!...Republika Hrvatska nije jedina država članica EU koja ima vremensko ograničenje primjene Europskog uhidbenog naloga. Takvo vremensko ograničenje imaju još i Austrija, Francuska, Italija, Luxembourg i Češka. Dakle, očito se ne radi o instrumentu koji se primjenjuje na jedinstveni način u okvirima EU.

Naravno, nigdje ne kažu jesu li se te države obvezale kao Hrvatska. A Hrvatska jest! Kakvo je to ministarstvo koje tvrdi da se ne mora poštivati ono što si potpisao? Bolje reći, pa kako možeš bolje pokazati privrženost Beogradu nego pokazivanjem da im ništa ne znači ono na što su se država obvezala, a što nas u svijetu automatski svrstava na Balkan.

Četvrto i najvažnije je ono o čemu piše naš sjajni kolumnist Mate Kovačević u ovoj jednom broju Hrvatskog slova (a vjerojatno će biti objavljeno i na Hrvatskom jeziku), a opet govori o težnji današnjih vlasti za povezanost i podčinjenost Hrvatske Srbiji (kako sam jednom komentirao: Jednom sluga – uvijek sluga; jednom izdajica – uvijek izdajica):

Nu bez obzira što kontroverzni zakon nosi Perkovićevo ime, stratezima njegova kreiranja, premda to na površnoj razini može tako izgledati, nije primarna zaštita Josipa Perkovića i njemu sličnih, koji su se početkom jugoslavenske agresije na Hrvatsku stavili na raspolaganje njezinoj obrani (i ovo je zgodno usporediti s Jurićevim komentarom, JP). Ključ za razumijevanje problema pružila nam je zadnjih dana hvaljena ministrica Pusić, koja je okrenuvši leđa bliskoistočnoj politici Sjedinjenih Država, blokirala njihovu eventualnu intervenciju, u slučaju da Europska komisija, na izazivačke i drske poruke hrvatskoga premijera, u svojim kaznenim mjerama odluči Republici Hrvatskoj zabraniti ulazak u t. zv. shengenski prostor, čime bi granica EU ostala na Sutli. Takvom odlukom, unatoč svim naporima da se uspostavi shengenska granica na istoku države, Hrvatska bi bila vraćena u predvorje EU, a njezina granična propusnost prema Srbiji postala bi još otvorenijom nego danas, što bi dugoročno omogućilo meko prodiranje velikosrpskoj politici u Hrvatsku. Za tu svrhu je očito pomno birano vrijeme donošenja lex Perković i

njegova današnja tvrdoglava obrana. Da se ne radi o bezazlenim i drskim potezima nedoraslih političara, nego o ozbiljnom političkom programu, svjedoče i svakodnevni televizijski pozivi Srbima, koji su svojevoljno napustili stanove i tako izgubili stanarska prava, da se jave za preuzimanje novoizgrađenih stanova, što ih je izgradila hrvatska vlast na račun svoga osiromašena naroda. Jedan je to od perfidnijih dijelova taktike za osvajanje susjednih područja, koju pod nadzorom ruskih stručnjaka za dijasporu vodi srbijanska vlada. Sudeći po aktualnim političkim događajima, u tome ih svesrdno pomaže i hrvatska vlast. O tomu najbolje svjedoči ruska stručnjakinja za rad sa stranim dijasporama Tatjana Pološki, koja, kako kaže, raspolaže velikim analitičkim materijalom za Hrvatsku. Ona ima konzultativnu ulogu u penetraciji srpske politike u Crnu Goru, BiH i Hrvatsku. Srbi u Hrvatskoj, smatra Pološki, ne smiju se orijentirati samo na kulturne manifestacije i festivale, nego se ulaženjem u politički sustav, trebaju baviti svojom realnom politikom. To se, kako što vidimo u Hrvatskom Podunavlju, ali i u visokoj politici u Zagrebu svakodnevno događa. Sve to pokazuje kako bi možebitni ostanak Hrvatske izvan shengenskoga područja Hrvate vratio pod srpsku dominaciju, a Hrvatsku sve više približio ruskom interesnom području.

A koliko ih je zaboljela činjenica da sam u prvom dijelu teksta spomenuo i Beograd vidi se iz žestine nekih komentara (iako svako malo dijete zna da su se krucijalne odluke kao što je ta o ubojstvima političkih protivnika po svijetu donosila u Beogradu, zar ne?). To je zapravo uvijek i pokazatelj da ste pogodili bit problema.

Ali vratimo se Jurićevoj tvrdnji. Vjerojatno je bit njegove tvrdnje da bi bilo tako kako on kaže da se pregovaralo držeći se Tuđmanove ostavštine. Umjesto što su za iste gazde sprovodili detuđmanizaciju. Tada sigurno Hrvatska ne bi okrenula leđa Njemačkoj pa se, poslije veličanstvene pobjede kada je sam Milošević svoje vojnike nazvao zečevima, nudila ponovo služiti Srbima, Britancima i Rusima. Istina, današnje vlasti i nisu željeli ni neovisnu Hrvatsku, ni pobjedu u ratu. Ali oni vjeruju da su to znali i njihovi glasači kada su ih doveli na vlast. Veličanstveni doček generala Gotovine i Markača nije ih uvjerio da su samo uspjeli prevariti veliki dio svojih glasača.

Ali ono što mene posebice zanima u Jurićevoj poruci i što jasno izbija iz nje jest Tuđmanova ideja o pomirbi. Zapravo, pokazuje da je ono što najviše smeta mnogima u Tuđmanovom intervjuu upravo taj dio o pomirbi:

“Dio medija”, odnosno autori u tim medijima, koji izvrcu činjenice i laž žele prikazati kao istinu, i sami su najčešće dio propalog komunističkog establishmenta, ili zarobljenici komunističkog mentaliteta. Predsjednik je Tuđman pozvao sve Hrvate: od oficira u JNA koja je napala Hrvatsku, Hrvata u jugoslavenskoj diplomaciji koja je tražila

embargo na oružje kako se Hrvatska ne bi mogla braniti, do Račana, da SKH uđe u Vladu demokratskog jedinstva – iako zastupnici SKH nisu htjeli glasovati za neovisnu Hrvatsku. Slijedom takve politike, preuzeo je i one djelatnike Službe državne sigurnosti koji su pristali uz program neovisne Hrvatske. Kada se nakon međunarodnog priznanja RH počeo iznova stvarati izvještajni sustav hrvatske države, koncem 1992., tada u njemu nije bilo mjesta na ključnim pozicijama za Boljkovca, Manolića, Mustaća i Perkovića. Sustav se počeo stvarati na novim osnovama i po novim pravilima. Međutim, upravo su Manolić i Mesić, s potporom dijela ljudi koji su izgubili ključne političke i državne pozicije išli rušiti predsjednika Tuđmana već 1993. - 1994. godine. Onaj 'dio medija' koji danas plasira tezu da je 'Franjo Tuđman možda projekt dijelova agenture bivše države' tada je bio na strani Manolića i Mesića. Svakom pismenom i pametnom čitatelju vrlo je jasno da se s takvim diskreditacijama želi umanjiti i uloga predsjednika Tuđmana i osporiti veličina borbe za samostalnu i suverenu Hrvatsku.

Zato je dobro ovdje dati prošireno i autorizirano izlaganje akademika Dubravka Jelčića na Okruglom stolu “Hrvatska – deset godina poslije: Nacionalne vrijednosti – vizije i postignuća”, što se u povodu 2. obljetnice smrti dr. Franje Tuđmana održao u Zagrebu, 6. prosinca 2001. (tiskano je u zbornik radova: *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća*. Zagreb, 2002.).

FILOZOFSKA I POLITIČKA PODLOGA TUĐMANOVE IDEJE O POMIRBI

Nacrt za studiju

Gospođe i gospodo, svoju temu izložiti ću samo u natuknicama, koje bih nekom sljedećom zgodom želio još proširiti i čvršće potkrijepiti; jer ona je, ta tema, takva da zahtijeva s jedne strane i sažeti odgovor na pitanje, koje istaknuti naslov implicite postavlja, ali također zahtijeva s druge strane i opširnu razradbu s cjelovitim “dokaznim postupkom”. Neka to za sada ostane mojom obvezom.

Ako je pomirba jedan od najvažnijih, a rekao bih, bez straha da ću pretjerati, čak i najvažniji, bitni princip Tuđmanove ideologije i njegova političkog programa, kao i temeljna pragmatika njegove politike u doba pripremanja i ostvarivanja našega povijesnog cilja, tj. stvaranja neovisne i suverene hrvatske države, a vjerujem da to nitko ne osporava, barem nitko među nama i nitko od politički i moralno odgovornih ljudi, onda je logično što želimo otkriti izvore tog principa i te pragmatike, kako bismo ga mogli spoznati u punoći njegova smisla.

Ideja pomirbe jednoga zavađenog, međusobno podijeljenog, čak i oružjem suprotstavljenog naroda nije bez primjera u povijesti. Od antičkih vremena preko srednjovjekovlja pa do američkoga građanskog rata sredinom XIX. stoljeća, a najzad i do španjolskoga građanskog rata krajem tridesetih godina XX. stoljeća, uvijek je ona dolazila, u raznim varijantama, kao spasonosni izlaz iz (najčešće obostranih) zabluda, kad se neki narod našao na bespuću koje ga je vodilo u samouništenje. Dolazila je kao otrježnjenje i nagovještaj novih, boljih vremena, i premda se uvijek s više ili manje teškoća probijala do svijesti naroda, najzad se ipak uspijevala i realizirati.

Na takvu bespuću našao se i hrvatski narod u drugoj polovini XX. stoljeća. Ipak, u hrvatskoj povijesti ona je, ta ideja, jedinstvena, unikatna pojava bez uzora. Kao bitni element Tuđmanove političke doktrine u drugoj polovici XX. stoljeća ona je plod naše povijesne situacije, pa je možemo smatrati izvornom, samoniklom pojavom. Specifičnost hrvatskog razdora, do kojega je došlo sredinom XX. stoljeća razornim djelovanjem dviju nepomirljivih, na smrt zavađenih totalitarističkih ideologija na našem tlu, opravdava pretpostavku da ta ideja u Tuđmanovoj političkoj misli i praksi nije bila refleksom tuđih poticaja, bez obzira na sve izvanjske sličnosti, koje bi se u ovom slučaju mogle navesti uspoređujući, primjerice, španjolski građanski rat 1936.-1939. i hrvatski građanski rat 1941.-1945. Dok se u Španjolskoj odlučivalo o tome, hoće li, pojednostavljeno rečeno, državom upravljati "lijevi" ili "desni", u Hrvatskoj se nije radilo samo o tome, hoće li se država nagnuti "desno" ili "lijevo" nego hoće li je kao države uopće biti. Razdor je dakle u Hrvatskoj, među Hrvatima, bio puno dublji i sudbonosniji. Pa kad je razvijao ideju pomirbe u svojim povijesno-političkim razmatranjima i kad ju je ugradio u svoju političku koncepciju, Tuđman je znao da poduzima nešto bez primjera ne samo u hrvatskoj nego valjda i u svjetskoj povijesti, jer je njegov pokret za stvaranje hrvatske države morao ne samo navesti pripadnike i sljedbenike zaraćenih ideoloških opredjeljenja, koja su povijesno već bila i prevladana ali nisu napuštena u ponekim svijestima, da zaborave svoja neslaganja, nego je morao i privući hrvatske renegate, da se osvijeste i prionu radu za slobodu vlastite domovine.

Žarište Tuđmanove ideje o pomirbi i jest upravo to: pitanje slobode. Pitanje slobode, ili još bolje, sloboda sama: to i jest bitni poticaj Tuđmanove ideje. Sloboda i jest izvor iz kojega proizlaze i cilj kojemu se vraćaju i utječu svi elementi te slojevite ideje. Ali ne slobode kao apstraktna pojma, nego slobode kao konkretne životne stvarnosti, koja i u praktičnoj realizaciji ima barem tri razine, što se međusobno uvjetuju, prožimlju i sjedinjuju: sloboda države, sloboda društva (a to prije svega znači i slobodu naroda) i sloboda čovjeka. Te tri razine čine jedinstvo, ali tako da jedne bez drugih nema. Nema slobodne države bez slobodna

naroda ni slobodna naroda bez slobodnih ljudi. Kao što ni, obratno, nema slobodnog čovjeka u neslobodnom narodu ni slobodna naroda u neslobodnoj državi.

U hijerarhiji vrijednosti, na kojoj počiva Tuđmanov filozofsko-politički sustav, tako shvaćena sloboda zauzima bezuvjetno prvo mjesto. Sloboda nije samo uvjet da bi se ostvarivale sve druge vrijednosti, ona je još puno više od toga: ona je zapravo jedina i nezaobilazna pretpostavka dostojnog života uopće.

Promišljajući o slobodi u uvjetima višedecenijske neslobode i potlačenosti u okvirima jugoslavenske tvorevine, i to promišljajući o sve ove tri njene konstitutivne razine, bilo je presudno odgovoriti na početni izazov: od čega poći, kako ih ostvariti i kojim redom. A da bi se to znalo, valjalo je utvrditi uvjete, koje valja ispuniti da bi se uopće moglo krenuti u njihovo ostvarenje. Drugim riječima, potrebno je bilo otkriti, ukloniti, iščupati korijenje tadašnje naše neslobode: i državne, i narodne, i osobne, i to svakog pojedinca napose.

Iskustvo je govorilo, da su ti korijeni duboko u našem povijesnom nasljeđu, bremenitom međusobnim razračunavanjima, a ona su rezultat s jedne strane podijeljenosti, koje su nam često bile smišljeno podmetnute, a s druge strane našom već u više navrata dokazanom nespremnošću da ih se oslobodimo. "S gledišta potreba današnjeg povijesnog trenutka [...] ne može biti prijeporno", napisao je Tuđman, "da se suvremena politička misao u Hrvatskoj mora graditi na povijesnim spoznajama i iskustvima, odnosno da se suvremena nacionalna svijest, koja jedina može biti sigurnom podlogom uspješnog rješavanja svih hrvatskih problema, mora zasnivati na kritičkoj prosudbi svih ideja i pokreta, osobito iz novije povijesti hrvatskog naroda" Napisao je te riječi u raspravi znakovita naslova Prosudba povijesnih odrednica što oblikuju hrvatsko nacionalno biće, koja je u podnaslovu označena kao "nacrt teza za Kongres hrvatske kulture (1971)", a bio je prvi put i tiskan te iste godine.

Takva "kritička prosudba svih ideja i pokreta" iz naše novije povijesti sugerira zaključak da nijedna od njih nije bila ni samo pozitivna ni samo negativna, a upravo ta spoznaja čini bit Tuđmanovih kako znanstvenih pogleda tako i političkih polazišta; u njegovoj političkoj doktrini ta spoznaja predstavlja ključ koji Hrvatima otvara vrata u novo razdoblje njihove povijesti.

Time je Tuđman, po mome osjećaju isto toliko racionalno koliko i vizionarski, definirao svoj projekt našeg puta do slobode: afirmacijom ideje pomirenja. Nasuprot starozavjetnom načelu osvete, a osveta dakako podrazumijeva i mržnju, koja razara i samu pomisao na sklad i bilo kakvu suradnju, Tuđman se i u politici priklanja kršćanskom načelu praštanja, pa ga zagovara svjestan da ne može biti slobodan narod koji je trajno razjedinjen međusobnim podjelama iz prošlosti, narod koji ne može

kritički prosuditi svoje suprotnosti i ukloniti ih iz svoje svakodnevne politike. Slobodnija interpretacija njegove misli mogla bi se izraziti ovako: Nema slobode bez pomirenja. A pomirenje počinje s čovjekom. Svakim napose. Gledajući sa stajališta Hrvata, koji su i kao pojedinci i kao nacionalna cjelina bili žrtve jugokomunističkoga gotovo polustoljetnog nasilja i terora, pomirba je bila oblik praštanja. Praštanje je čin milosti, a milost je dar božanske dobrote. I kad Tuđman zagovara oprost i pomirbu, on izražava i vjeru u božanski nauk, ali i u moralnu superiornost hrvatskog naroda, koji se uklanja svakoj mržnji. Računao je pritom s više nego milenijskom katoličkom tradicijom Hrvata i njihovom vjernošću visokim moralnim načelima katoličanstva.

Na prvome mjestu valja dakle osloboditi čovjeka. "Sloboda je neophodna hrana ljudske duše", napisala je Simone Weil u knjizi *Sloboda i tlačenje & drugi eseji*. A da bi duša bila slobodna, mora se osloboditi pritisaka, koji je sputavaju. Ali ona to mora učiniti snagom svoje volje. Vlastitim izborom. Kao što i kaže Simone Weil u nastavku citirane rečenice: "U stvarnom značenju riječi, sloboda se sastoji u mogućnosti izbora. Radi se, razumije se, o stvarnoj mogućnosti." Čovjek dakle mora sâm izabrati svoju slobodu. Pri tome valja mu znati ono na što također upozorava Simone Weil: "U svakom zajedničkom životu izbor ograničavaju pravila koja nameće opća dobrobit." A ideja opće dobrobiti, ili općeg dobra, koja je u današnje vrijeme egoističnog individualizma možda najprezrenija i najosporavanija moralno-politička kategorija, ideja koju je tako svesrdno isticao i Ante Starčević kao osnovni zahtjev skladnog života i prosperiteta, potječe također iz kršćanske filozofije: iako neizrčito, ona je implicite udjevena već u djelu Aurelija Augustina, a prvi ju je detaljnije razvio Toma Akvinski, koji je načelo općeg dobra vidio kao znak približavanja božanskom zakonu, koji nalaže, da zbog općeg dobra žrtvujemo svoje pojedinačne osobne prohibicije. Iako sv. Augustin nije cijenio politiku i nije bio njen teoretičar, kao što je to bio Toma, on je inicirao tu ideju u svojoj viziji "države Božje", u kojoj čovjekov duh teži dobru, jer je i stvoren zato da bude voluntatis bonae. Ali te dobrote i te dobre volje nema bez ljubavi. Jedino ona, ljubav, unosi u čovjeka osjećaj slobode, sreće i mira. Slobode, koja mu jedino jamči dostojanstvo; sreće, na koju ima pravo svaki čovjek; i mira, koji je ontološka datost, jer bez njega nema ni života. A kako se čovjek odlikuje društvenošću, što su utvrdili već i antički mislioci, takav čovjek prenosi iste vrline i u svoju okolinu, pa onda i u cijelo društvo u kome živi.

Ljubav je dakle ishodište, a ona isključuje mržnju u svim njenim oblicima. Čovjek ispunjen mržnjom i opsjednut njome nije i ne može biti slobodan. Mir u duši, kako je nekom prilikom augustinovski rekla Ivana Brlić Mažuranić u svome predavanju pod istim naslovom, jest prvi i

nezaobilazni uvjet sklada među ljudima, sklada i u različitostima, a sklad je temelj slobode, jer je uvjet reda u duši.

Iz svega što smo dosad rekli makar i u ovako sažetim natuknicama, proizlazi zaključak, koji se može izreći ovako: Pomirba kao viši red praštanja, koje ne zastaje na pasivnoj razini međusobne tolerancije nego uključuje i aktivni suodnos ljudi različitih mišljenja i njihovu konstruktivnu suradnju u svim bitnim pitanjima koja su im svima zajednička i neupitna, ili bi im takva po samoj prirodi stvari morala biti, ta i takva pomirba ima čvrsto uporište već u filozofiji Augustinovoju, poglavito u njegovu pojmu ljubavi, ljubavi kao izrazu i obliku društvene suradnje, pojmu koji on još dopunjuje i pojmom pravednosti, i to pravednosti u kršćanskom smislu, pravednosti koja je dar Božji. Ljubavi i pravednosti, dakle, koje on vidi kao konstitutivne čimbenike, bez kojih se ne može konstituirati jedinstveni narod ni stabilizirati perspektivna država. Bez njih, kako kaže jedan uvodničar u Augustinovo djelo O državi Božjoj (Sergio Cotta), "političko" se ne može konstituirati, a ako oni prestanu, "političko" se raspada i prestaje postojati.

Augustinovu filozofsku misao o slobodi, izraženu u okvirima teoloških kategorija, Tuđman je ovako "preveo" na politički jezik, prihvatio kao svoje načelo i pretočio u svoju koncepciju oslobođenja Hrvatske: "Našavši se pred povijesnom zadaćom ponovnog konstituiranja hrvatske države, današnji naraštaji, poglavito političari, državnici i znanstvenici, nađoše se i pred zadaćom da hrvatsku nacionalnu svijest 'oslobode' svih regionalnih, stranačkih i ideoloških ograničenosti, isključivosti i zasljepljene zadržnosti. Drugim riječima, da iz svih sastavnica hrvatskog političkog života u novijoj povijesti odbace sve što bijaše negativno, nerealno i zabluda, ali da baš zbog toga pomno i razborito izvuku sve što bijaše pozitivno, dajući svemu određenu, povijesno zasluženu mjeru vrijednosti." I dalje: "Vrhovno mjerilo u toj prosudbi, što ima razlučiti trajne i privremene, glavne i sporedne, svrhovite i štetne, prave i lažne vrijednosti – mora biti spoznaja, da se nacionalna, državna politika ne može uspješno i trajno voditi na pokušajima zanemarivanja ili, što je još gore, odbacivanja ili iskorjenjivanja bilo koje komponente, pokreta, ideje ili ličnosti, što u povijesnoj zbilji – svim silama usprkos – bijahu preteče današnjeg razvitka svojim prinosom i žrtvama za održavanje samobitnosti hrvatskog nacionalnog bića."

Tuđman se oslanja na duh Augustinova djela, a misao kršćanskog filozofa o pobjedi dobra nad zlom u njegovu tumačenju postaje implicite osnovica njegove vjere u pobjedu hrvatstva nad jugoslavenstvom. Hrvatstvo, ako se živi syjesno, dobre volje i punim srcem, za njega je u bitnosti čak i više etička nego nacionalna kategorija: ono je sama emanacija dobra. Nikada valjda u povijesti nije bilo čovjeka koji je više

od Tuđmana vjerovao u hrvatstvo i u etičku svijest i postojanost hrvatskog naroda.

Upozorit ću na ono što mi se čini bitnim: Tuđmanova pomirba, kao što se vidi, ne zahtijeva ni od koga da se odrekne pozitivnog nasljeđa svoje opcije, ona predviđa samo to, da svi međusobno uskladimo sve što je u davnim ili nedavnim shvaćanjima svakoga od nas bilo djelotvorno u pozitivnom smislu. Tuđmanova pomirba dakle nije ni selektivna ni jednostrana ni nepravedna. Samo takva ona je mogla računati s uspjehom i samo takva mogla je otkloniti potrebu bilo kakvog vraćanja u tragičnu prošlost i samo takva mogla je usmjeriti naše misli i energije prema zajedničkoj budućnosti svih nas. A i ta njena – slobodno možemo reći demokratska koliko i pragmatična – osebina može se dovesti u vezi s idejom Augustinovom.

U Domovinskom ratu ta ideja potvrdila je svoju povijesnu opravdanost. Prihvatila ju je većina hrvatskog naroda i ona je bitno pridonijela ostvarenju slobodne Hrvatske. Prividno su je (i prešutno) prihvaćali svi, sve dok su se nepokajani krivci iz prošlih vremena zaklanjali i zaštićivali njome u strahu od optužbi za svoja zlodjela. Ali čim su se osjetili sigurniji, istupili su ponovno u javnosti sa svojim poznatim ideološkim isključivostima i etiketama, negirajući čak i povijesne istine koje su već dokazane. Jest, slabašni otpori ideji pomirbe javljali su se već od prvih dana hrvatske slobode, ali tada još vrlo oprezno i sasvim na marginama javnog života, političkog i društvenog. Destrukcija je svom snagom izbila tek poslije pobjedničke 1995. i 1997., kada je dovršena mirna reintegracija Hrvatskog Podunavlja. Oni koji tu ideju nikada nisu prihvaćali, pritajili su se i čekali povoljan trenutak, da je napadnu. A tko je to nije prihvatio? i zašto je nije prihvatio? i kako to da, koliko znam, jedino u Hrvatskoj ona ne uspijeva steći opći pristanak, iako nikome ta suglasnost o svestranjoj općoj pomirbi ne bi bila potrebija nego nama?

Ostaje nam raspraviti sva ta pitanja u nekoj drugoj prigodi. Ali već sada možemo reći, da odgovor na njih nije suviše težak.

Što se tiče ovih iz današnjih vlasti na toj tribini sam konstatirao da se od njih ne može očekivati ostvarenje pomirbe, jer oni su Jugoslaveni, a bit pomirbe se odnosi na isti narod. To vjerojatno ne bi smetalo u intervjuu. Međutim, profesor Tuđman ne govori o takvima. On govori o tzv. desničarima koji nikada nisu prihvatili ideju pomirbe. Mnogima od njih je zato Predsjednik bio stalna meta napada. Ako ne smiju javno napasti Predsjednika, dobro im dođe profesor Tuđman, zar ne?

Pri tome ne možemo znati zašto oni to rade.

Je li im bila važna samo njihova žrtva?

Jesu li mislili da je njihova žrtva važnija od hrvatske države?

Ili su vjerovali da bolje znaju od Tuđmana što treba raditi (znamo da je nekada u zavodima za psihijatriju bilo ponajviše Napoleona)?

Ili su jednostavno služili Beogradu?

Miroslav Tuđman sigurno nije slučajno spomenuo pomirbu i one koji je ne prihvaćaju iz naših redova. Već sam napisao za njega da jedino on, slično ocu, od svega ovoga pravi znanost. Ne zaboravimo ni to da je on glavni urednik međunarodnog časopisa *National Security and the Future*. Ako ne zaboravimo tvrdnju akademika Jelčića kako je pomirba bila *najvažniji, bitni princip Tuđmanove ideologije i njegova političkog programa, kao i temeljna pragmatika njegove politike u doba pripremanja i ostvarivanja našega povijesnog cilja, tj. stvaranja neovisne i suverene hrvatske države* jasno je kako nije slučajan ni napad na njega, zar ne?

Sjećam se svog boravka u Australiji 1992.-93. Tada sam doista često morao objašnjavati našim ljudima zašto moraju poštivati ideju o pomirbi. Znete i sami da je tamo puno naših ljudi koji su sami ili njihove obitelji doista puno stradale u poratnim zbivanjima, a sada trebaju oprostiti svojim nekadašnjim progoniteljima. Uvažavali su moje stavove, ali teško im je bilo i prihvatiti ih. Tako mi jedan od njih, čovjek koji je doista puno učinio u borbi za Hrvatsku, reče:

- *Profesore, lako je vama pričati o oprost. Pitam Vas ja bili Vi oprostili u sličnoj situaciji.*

- *Već sam oprostio onome koji mi je zatvorio oca. Naime kada je Partija odlučila da se hrvatski komunisti trebaju u Crnoj Gori izjasniti na popisu 1948. kao Crnogorci svi koji su bili na vlasti u Kotoru to su učinili. Svi su ostali Crnogorci i kada su ih na vlasti zamjenili sa svojim. Svi osim onoga koji mi je zatvorio oca i do kraja života bio je Hrvat. Majka mi je umrla i nije razumjela zašto sam mu oprostio.*

Naravno, nisam mogao ni očekivati da će majka razmišljati o hrvatskim nacionalnim interesima. Ali, kad se slično ponašaju oni koji kao vode računa o njima, pa su bili protiv pomirbe onda je prirodno zapitati se:

Jesu li oni uopće bili za hrvatsku državu?

28- 08- 2013.

PUT U KOTOR

Poslije 6-7 godina opet sam posjetio svoj rodni grad – svoj Kotor. Kao i tada - na tri dana. Drugog dana sam se i u gradu i na bazenu Primorca družio sa prijateljima iz školskih dana. Prvo je njih pet, kada su čuli da sam stigao i gdje sam došlo da me pozdravi. Zapravo radi se o većoj grupi prijatelja koji su uglavnom Crnogorci, ali ima i Hrvata koji su svo vrijeme ostali čvrsto povezani. Dvojica su svo vrijeme proveli u Beogradu.

Jedan od “Beograđana” mi hvali Josipovića. Naravno, kažem mu da im mora biti dobar kada u Hrvatskoj sprovodi srpsku politiku. Vraćamo se na moje beogradske dane kada su me pokušali spriječiti u doktoriranju, a uspijevali u napredovanju na fakultetu. Bili smo tada često skupa i još se sjeća svih tih priča.

Pričam i o svom odlasku za Zagreb u vremenu kada je Milošević došao na čelo velikosrpskog projekta. Tada sam meni bliske Hrvate pitao:

-Pa vidite li vi što se ovdje sprema.

Nisu vidjeli, ali iz reakcije mi je bilo jasno da oni zbog tog pitanja na mom čelu vide veliko slovo U. Ali godinu dana poslije zovnu me oni telefonom i kažu:

-Joško, sjećaš li se Ti kada si nam prošle godine govorio što se ovdje sprema. Gore je nego što si govorio.

Na to će moj “Beograđanin”:

-Joško, I sada je isto tako!

Naravno, politika je uvijek zgodna tema. U jednom momentu će se on narugati (hrvatskom sluganstvu, naravno):

-Pa vi Hrvati jedini primete sa najvišim mogućim počastima “našeg” Nikolića.

-Vidim da Ti je ipak jasno što sam Ti ono govorio o Josipoviću. Ako se malo dulje budeš družio samnom, još ću od Tebe napraviti pravog pravcatog ustašu.

Naravno, to smo prepričavali i popodne na bazenu.

I tada iznenađenje. Kada se birao admiral Bokeljske mornarice oni su razmišljali o meni! Predložio me je baš moj "Beograđanin". Čak sam kod njih "izgubio" za jedan glas. Našalio sam se kako su protiv mene glasovali svi oni koje sam učio matematiku. Onima koji su bilo protiv smetalo je što sam navodno u Hrvatskoj uveo naziv "Hrvatska Bokeljska mornarica" (to, uzgred budi rečeno, nije točno jer mi imamo Hrvatsku bratovštinu "Hrvatska mornarica – 809"). Ali nekima čak ni to nije smetalo, a da ne spominjem kako oni itekako dobro znaju što sam ja sve pisao.

U razgovoru mi postaje jasno da oni smatraju da bi na čelu Morarice trebao biti neki Hrvat, a pretpostavljaju da u Zagrebu može biti pogodna osoba za takav izbor. Zapravo, u svojim tekstovima o Hrvatima Boke uvijek sam naglašavao da ni Crnogorci ni Hrvati nemaju koristi od negiranja hrvatske kulturne baštine u Boki kotorskoj. Očito je to i ovoj grupu intelektualaca - koji zaslužuju divljenje zato što su očuvali svoja prijateljstva u najtežim vremenima – postaje sve jasnije.

Svojevremeno sam i njihovom predsjedniku Milu Đukanoviću darovao svoju knjigu "Borba za Boku". Evo jednog teksta iz te knjige koji pokazuje kakvo je stanje bilo u tim vremenima:

Velikosrbi svojataju i po Španjolskoj

Kulturni Obzor, Večernji list 11. siječnja 1998.

Dobio sam dva pisma iz Boke s kopijom članka: " 'Pobjeda' saznaje: Uručena nagrada 'Luka Brajnović' - Nagradu dobio i poznati španski novinar Miguel Delibes iz španskog grada Valadolida". Karakteristična je prva rečenica ovog teksta: " 'Pobjeda' je nedavno pisala da je u Španiji ustanovljeno visoko novinarsko priznanje koje nosi ime *Crnogorca* Luke Brajnovića, nastanjenog u španskom gradu Pamploni." Također sam iz Njemačke dobio pismo velikog hrvatskog pjesnika i mučenika Vjenceslava Čižeka s člankom iz lista "Evropske Novosti" (uredništvo u Beogradu, a pretiskuje se u Frankfurtu) od 26. X. 1997.: "*Kako i zašto je ugledna nagrada udruženja novinara Španije dobila ime našeg čoveka. Dobri profesor Luka...*". Tako je na primjeru prof. Luke Brajnovića zorno pokazano koliko je ogroman velikosrpski kompleks hrvatske kulturne baštine. Četrsto godina pod turskom vlašću znači za njih i 400 godina bez kulturnog stvaranja - bez baštine, pa taj nedostatak pokušavaju nadoknaditi otimajući hrvatsku kulturnu baštinu. Tako prisvajaju ogromnu hrvatsku kulturnu baštinu Boke kotorske. A profesor Brajnović jest Hrvat iz Boke kotorske.

Dobro je poznata činjenica kako su tijekom Drugog svjetskog rata svi partizanski dokumenti i organizacije koje su se odnosile na Boku kotorsku

i Crnu Goru govorili o *Crnoj Gori i Boki kotorskoj*. To se mijenja na kraju rata: ono "Boka kotorska" se jednostavno briše i ostaje samo Crna Gora, da bismo već na popisu iz 1948. godine imali velike pritiske da se sve pučanstvo takve Crne Gore deklarira kao - Crnogorci. Mnogi hrvatski komunisti to su - po partijskoj direktivi - naprasno i postali. Slično je bilo i s ogromnom hrvatskom kulturnom baštinom Boke kotorske. Malo po malo sve je, isto tako naprasno, postajalo crnogorsko. Kotorsko kazalište ili Srednju muzičku školu bi jednostavno premjestili u Titograd. Sjetimo se također televizijske emisije: *Crnogorska kulturna baština: Katedrala sv. Tripuna u Kotoru*. Nju nisu mogli premjestiti, pa bi je kao i svu drugu hrvatsku baštinu jednostavno proglasili crnogorskom baštinom. A mi bi Hrvati bili šovinisti jer ne želimo priznati da smo - u stvari - Crnogorci. Neki su to naprasno i postali, a za mnoge je "spas" bilo - jugoslavenstvo. U Srboslaviji, kakva je bila tadašnja država, niotkuda nisi mogao očekivati pomoć. Jedino što nam je preostalo bilo je našaliti se na vlastiti račun. Govorili bi: "Sve nam uzeše. Samo neće generala Moškova."

"Naš čovek"

Naravno, general Moškov je simbolizirao sve one Hrvate iz Boke koji su se borili za NDH ili su kao takvi u drugoj Jugoslaviji predstavljeni. Za takve su važila i tri brata Brajnović: jedan je, kao hrvatski vojnik, položio svoj život na oltar domovine, drugog, don Iva Brajnovića su prvo partizani pokušali ubiti u njegovoj župnoj crkvi u Škaljarima, da bi ga ubili u Dubrovniku na otoku Daksi, a treći, Luka Brajnović, urednik časopisa "Luč" (1939.-1942.), te glavni i odgovorni urednik tjednika "Hrvatska straža" (1941.-1944.) je 1945. napustio Hrvatsku i tako spasio svoj život. Upravo Luka Brajnović je "krivac" što se u najnovije vrijeme pokazalo kako ona tvrdnja iz naše šale "Samo neće generala Moškova" nije točna. Međunarodna nagrada za novinarstvo nosi njegovo ime! Preveliki zalogaj za velikosrpsku politiku gladnu hrvatske kulturne baštine.

Poznato je kako su svi ti naši ljudi koju su surađivali s hrvatskim emigrantskim tiskom bili u Jugoslaviji proglašavani "ustašama", kao što je uostalom i sam taj tisak bio "ustaški". A prof. Brajnović je surađivao s Hrvatskom revijom, Našom nadom, Hrvatskom državom i drugim emigrantskim hrvatskim publikacijama. Bio je prijatelj sarajevskoga nadbiskupa Šarića, koji se poslije rata sklonio u Madrid. S nadbiskupom je i izdao popravljeno izdanje Svetoga pisma za Hrvate u emigraciji. Prof. Brajnović je i pjesnik. O mučeničkoj smrti hrvatskih domoljuba na Daksi, među kojima je bio i njegov brat, prof. Brajnović je napisao slijedeću pjesmu:

Daksa 1944.

*Crno je jugo stišalo pluton
i vrisak koralne himne mira.*

*Nad otokom prijeti se nebo i kiša
slaveći pijanstvo krvava kumira.*

*Jesenjski zapad, crven, vapi u visine
i dotiče kroz oluju Jadran plavi
i dvadeset i četiri leša
i, uz njih, krvave mrlje na travi.*

“Evropske Novosti” istina kažu kako je Luka Brajnović diplomirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu, ali ne spominju njegov rad u domovini, niti u emigraciji. Jer to bi zaista onda bio čudan neki “njihov čovek”. Oni jednostavno kažu: “Saznajemo da je (...) rođen ovde 1919. godine i da od 1956. živi i radi u Španiji.” U daljem tekstu oni će ustvrditi i slijedeće: “Pre neku godinu posetio je ‘nevestu Jadrana’, pomagao je svojim za vreme izolacije naše zemlje i sankcija protiv kojih se bunio.” Vjerovali ili ne!

Kompleks baštine

Valjda ne treba ni spomenuti kako je on, kao i njegove kćeri, koje su također novinarke, upravo radio na širenju istine o Hrvatskoj i srpskoj agresiji na nju tijekom Domovinskog rata. O tome nam je pričao prošle godine, a i tiskano je u nizu intervjuja, kada je, iako teško bolestan, posjetio Zagreb, i kada je primio Spomen-medalju Sveučilišta u Zagrebu. Istina je da je prof. Brajnović 1989. godine zaista po prvi put poslije Drugog svjetskog rata posjetio Hrvatsku i Boku kotorsku. Iako državljanin Španjolske i sveučilišni profesor, ipak je došao, kako nam je rekao - sa strahom. Vjerojatno svjestan kako je možda i njegov brat don Ivo bio ubijen više zbog rada prof. Brajnovića u spomenutim hrvatskim novinama, nego zbog nekakve svoje krivnje. Tekst u (srpskim) “Evropskim Novostima” završava riječima “časnih novinara, kojima je etika i moral iznad svega”. Zaista čudno shvatanje etike i morala. Ali kada znamo od koga to dolazi, i ne mora nas čuditi.

Jedan od tih razgovora s prof. Brajnovićem imao sam i ja sam. Tiskan je u Hrvatskom Slovu od 25. travnja 1997. pod karakterističnim naslovom: “Luka Brajnović: Ponosan sam što sam Hrvat iz Boke”. S obzirom na crnogorsko svojatanje prof. Brajnovića navedimo samo slijedeći dio iz tog teksta: “Kad sam polazio peti razred gimnazije, izdavao sam ilegalni mjesečnik “Hrvatski graničar”, koji je čitala sva mladež i preko kojega smo htjeli održati hrvatsku svijest među mladima. Već onda su se u Boku naseljavali Crnogorci i Srbi, pa smo htjeli sačuvati naš hrvatski identitet. Zbog toga sam bio proganjan iz gimnazije. Od izгона spasio me prof. Stjepan Alfirević, brat pjesnika Frana Alfirevića, koji je i sam bio proganjan kao Hrvat.”

Da ironija bude veća, ovdje govorimo o novinskim člancima u kojima Srbi i Crnogorci svojataju prof. Luku Brajnovića. A prof. Brajnović je profesor novinarske etike. Kada je bio u Zagrebu u travnju prošle godine održao je predavanje: "Novinarska deontologija", koje je i tiskano u zadnjem broju "Hrvatske Revije".

A kakva je poruka koja se šalje Hrvatima u Boki svojatanjem jednog uglednog Hrvata još za njegova života. Očito im se pokazuje kako su i oni Crnogorci ili Srbi i to će postati, željeli to oni ili ne! Jer ogromnu hrvatsku kulturnu baštinu Boke velikosrbi mogu prisvojiti samo kroz stvaranje Srba i Crnogoraca - katolika, jer je većina tog spomeničnog blaga u vlasništvu Katoličke crkve. A Hrvati uopće i ne mogu reagirati. Jedino u Boki kotorskoj oni nemaju nikakve svoje organizacije. Svugdje u svijetu Hrvati ih imaju - samo u Boki kotorskoj ne! Teško je i mogu imati. Jer Hrvati u Boki su naseljeni u gradovima. Za razliku od seoskog pučanstva koji dostatno mogu biti neovisni od države, s gradskim pučanstvo to nije slučaj. Oni, jednostavno rečeno, žive od plaće, a lako se može ostati bez nje. A u gradovima lakše je i izlagati ih raznim pritiscima! Zato je njihov položaj teži od položaja drugih Hrvata bilo gdje u svijetu. I zato se oni uopće i ne čuju, niti se mogu čuti. Za njih moramo govoriti mi u Hrvatskoj. Činimo li to dovoljno?

(Ovom tekstu prethodio je tekst: "*Zašto Srbi svojataju prof. Luku Brajnovića!?*" Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 177, Večernji list (inozemno izdanje), 17. studenoga 1997.)

Vidimo na primjeru Bokeljske mornarice da dekroatiziranje hrvatskog kulturnog blaga nije zaustavljeno, ali i to da otpor tome sada možemo naći i u mom Kotoru. A to je doista nešto što raduje. Pri tome treba znati da Crna Gora još uvijek ima velikih problema jer je dobar dio pučanstva još uvijek prosrpski orijentiran. Ali ipak su u mnogo boljoj situaciji jer im na vlasti još nisu doveli Velikosrbe. Itekako se moraju toga čuvati. Primjer smo i mi tu u susjedstvu: porazili smo Srbe u ratu i to tako da je sam Milošević svoje izjednačio sa zečevima, pa imamo ipak vlast koja sprovodi (dapače glavna su poluga) Velikosrpski Memorandum 2.

Svima je jasno koliko je bio u pravu moj "Beogradjanin" kada je govorio kako se u Srbiji ništa nije promijenilo od vremena kada sam ja otišao. (Zašto i bi kad im Josipović and co. predstavljaju nositelje velikosrpskog projekta?)

Ipak je meni, koji sam potpisao dvije knjige o Thompsonu, bilo sjajno kada sam po povratku video slijedeći tekst:

Mitomanski Srbi prisvajaju sve hrvatsko: 'Thompson i Mamić srpskog su porijekla'

Autor: A. K.

Dnevno.hr, 29. srpnja 2013.

Opasno je i svojatanje još jednog velikog hrvatskog znanstvenika, Ruđera Boškovića. Jer to je samo nastavak stare srpske strategije označavanja Dubrovnika njihovim gradom. Kako u moderno vrijeme oružjem nisu uspjeli u takvoj nakani, sada i dalje pokušavaju falsificiranjima povijesti. Ruđerov otac Nikola, kažu naši susjedi, Srbin je koji je prihvatio katoličku vjeru. Samo zbog toga ga mi Hrvati svojatamo, poručuju nam 'preko grane'.

Srpski narod zagađen je mitomanskim predajama, a sklonost falsificiranjima povijesti, ali i obiteljskih stabala, imaju i danas. Na stranu žestoka bitka za Nikolu Teslu, gdje svatko ima svoje adute, a najjači su, objektivno gledajući, američki, ali Srbima nije strano svojatanje i današnjih Hrvata. Tako gotovo komično zvuči da Srbinom prozivaju Marka Perkovića Thompsona, pjevača koji im je možda i najveći trn u oku. Ali bitno ga je hitno 'posrbiti!' 'Hrvatski pjevač nacionalističkih, pa i ustaških pjesama, Marko Perković Tompson porijeklom je Srbin', kaže srpski etnolog i povjesničar Božidar Kljajević. Na listu Hrvata srpskog podrijetla zalutali su i šef Dinama Zdravko Mamić, i jedan od najvećih hrvatskih znanstvenika Ruđer Bošković kojeg su čak smjestili u kategoriju 'srpskih velikana'. Sklonost glazbenoj okupaciji pokazuju i s Oliverom Dragojevićem, za kojeg također tvrde da je srpskog porijekla. Čovjek bi pomislio da im nedostaje glazbenika, a ne da pjevaljki imaju i na izvoz.

Opasno je i svojatanje još jednog velikog hrvatskog znanstvenika, Ruđera Boškovića. Jer to je samo nastavak stare srpske strategije označavanja Dubrovnika njihovim gradom. Kako u moderno vrijeme oružjem nisu uspjeli u takvoj nakani, sada i dalje pokušavaju falsificiranjima povijesti. Ruđerov otac Nikola, kažu naši susjedi, Srbin je koji je prihvatio katoličku vjeru. Samo zbog toga ga mi Hrvati svojatamo, poručuju nam 'preko grane'.

Iako na prvu loptu sve ovo djeluje kao bezopasno trabunjanje petparačkih povjesničara, treba znati da su Srbi svoju državnost izgradili falsificirajući povijest. Kosovska bitka na sam dan događaja završila je 'neriješenim' ishodom, ali odmah nakon toga srpski velikaši stupaju kao vazali u turskoj vojsci. De facto je to značilo gubitak državnosti, ali Srbi dan danas slave tu bitku kao nešto veliko.

Nije za nespomenuti da mitologiju razvijaju i u posljednje vrijeme. Tako, ako se pita i neke službene srpske izvore o bombardiranjima 1999. godine, ispada da je srpska vojska gotovo najurila NATO snage. Čak postoji i fascinantna popis aviona koji su srušeni. Na njemu je i jedan B-2 Spirit, pojedinačno najskuplji avion na svijetu s cijenom od dvije milijarde dolara po zrakoplovu, apsolutno nevidljiv radarima. Kojih SAD ima ukupno samo 20, i svaki ima svoje ime. No, Srbi su ustvrdili kako su

ga srušili te da je pao u Hrvatsku, a da je naša Vlada na mjestu pada napravila umjetno jezero, da prikriju gubitak. Srpskim mitomanima nije zasmetalo ni to da je svaki pojedinačni Spirit snimljen nakon bombardiranja Srbije.

Bilo kako bilo, Srbi tvrde da Mamić pripada staroj srpskoj 'porodici' iz istočne Hercegovine. Na upit srpskog novinara zna li Mamić pravu istinu o svom podrijetlu, etnolog je rekao kako ne vjeruje, s obzirom na njegov stav o Srbima u Hrvatskoj. Spomenuo je 'problem' kojeg je predsjednik Dinama nedavno imao s ministrom Željkom Jovanovićem, kojega je optužio da 'ima krvna zrnca koja pretežu na onu stranu koja mrzi sve hrvatsko'. Povyjesničar zato mudro zaključuje 'Mamić ne zna ili ne želi da zna sve o svom porijeklu'.

Srbi su se zaigrali i oko rodoslovnog stabla Marka Perkovića Thompsona. Kažu da potječe od Perkovića - stare srpske obitelji iz istočne Hercegovine. Ne smeta im prisvajati ni Olivera iako se on poslije devedesetih javno zarekao da njegova noga nikad neće kročiti u Srbiju.

Zanimljivo je da Srbi pokušavaju posrbiti sve one koji su im malte ne poručili da s njima ne žele imati posla. Mamić se doduše, voli pohvaliti pokojim svojim prijateljem Srbinom, ali kad je stani-pani, ne bira riječi na njihovi račun, kao u slučaju Jovanović.

Tako su me Srbi iznova razveselili i podsjetili na jedan tekst, koji sam uvrstio u knjigu **Rasizam domaćih slugu**, str. 153. Napisao ga je R. Horvat (HRSvijet, 05. 02. 2012. /

http://hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=19908:srbijanskim-ludostima-nikad-kraja-isus-krist-je-bio-srbin&catid=42:skandalozno&Itemid=361):

SRBIJANSKIM LUDOSTIMA NIKAD KRAJA: ISUS KRIST JE BIO SRBIN!

Hrvatska javnost je podijeljena oko većine toga što dolazi s istoka. Takva je situacija kad je u pitanju politika, povijest, kultura, jezik i mnoge druge teme. Međutim, izgleda kako su "sede glave nebeskog naroda" uspjele pronaći temu oko koje će većina Hrvata ipak uspjeti pronaći zajedničku riječ.

Naime, u video zapisu koji slijedi pogledajte izjave srbijanskih "sedih glava" koje tvrde kako je Blažena djevica Marija bila etnička Srbijanka, a da je sam Isus Krist, po majci bio Srbin.

Međutim, moguće je i kako u ovoj prosudbi griješimo. Čini se izvjesnim kako bi se dio hrvatske javnosti, pogotovo političke elite, i oko

ovog pitanja moglo solidarizirati sa svojim uzorima "tamo daleko". Kad su se već mogli solidarizirati po pitanjima: jugoslovenstva, srpsko-hrvatskog jezika, srpskog podrijetla Ive Andrića i Ruđera Boškovića ili progona hrvatskih branitelja koji su se drznuli braniti svoje domove - zašto se nebi složili i sa ovom najnovijom nebulozom "sedih glava nebeskog naroda"!?

Neki manje poznati detalji iz povijesti "nebeskog naroda"

Neobično je da naši ljudi ne znaju za takvu "srpsku povijest". O tome ja akademik Josip Pečarić pisao u knjizi "U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski", Zagreb 2004. Str. 254.:

"Tako je još Miloš S. Milojević napisao 1872. godine srpsku povijest Odlomci istorije Srba i jugoslavenskih zemalja u Turskoj i Austriji. Spomenimo neka poglavlja: Tragovi nekadanjem življenju Srba u Indiji i življenja srpskog u Africi, O starim Kinezima i njihovom sudaru sa Srbima, O Srbima u Italiji, Dolazak starih Elina i Rimljana u srpske zemlje itd. Tako doznajemo: "Ime Srbin mnogo je starije od imena Sloven" (str. 107). Tu možemo naučiti o Sibirskoj Srbiji, u Mesopotamiji osnovaše Novu Sarbarsku (Srbiju), pa se vjeruje da su Srbi "zidali vavilonske kule".

S. I. Lazić će u knjizi Srbi u davnini, Zagreb, 1894. Tvrdi da su Srbi narod "u kojem se i sam Hrist rodio" (str. 232), a u svojoj Kratkoj povjesnici Srba će reći "neki vele, da je i sam Aleksandar Veliki bio Srbin" (str. 11).

Spomenimo još Baltičku Srbiju, Dansku Srbiju, Srpsku Galiju, španske i portugalske Srbe. Srbi su vodili teške borbe u Engleskoj, gdje im je ubijen kralj Raško, protiv Karla Velikog, naselili su Italiju, Rumunji su porimljeni Sebi, a Bugari su Srbima u Bugarskoj nametnuli samo svoje ime, itd.... itd. .."

Sve je u duhu poznate srpske pjesme (beogradski politički list "Srbski Narod", br. od 25. ožujka 1944.):

*Nebo je plave srpske boje
A u njem stanuje srbski bog.
Oko njega anđeli srpski stoje
I služe Srbina boga svog!*

PISMO SUDCIMA USTAVNOG SUDA RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara uputio vam je Podnesak u kojemu pobija ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost Prijedloga odluke Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskog sabora, od 7. srpnja 2014.g., u povodu zahtjeva za raspisivanje državnog referenduma građanske inicijative "Stožer za obranu hrvatskog Vukovara" kao i ustavnopravnu, zakonsku, činjeničnu i moralnu utemeljenost pratećega obrazloženja. Stožer vam je također uputio Prijedlog za sazivanje savjetodavne javne rasprave radi ocjene ustavnosti i zakonitosti postupanja Vlade Republike Hrvatske u predmetu uvođenja srbijanskog jezika i ćirilicnog pisma u službenu uporabu u gradu Vukovaru kao i u vezi referendumske inicijative o uvjetima za uvođenje u službenu uporabu jezika i pisma nacionalnih manjina na području jedinice lokalne samouprave, državne uprave i pravosuđa. Pripadam dvotrećinskom dijelu državljana RH koji vjeruje Stožeru, ali bez toga vidim koliko su u pravu kada tvrde da ste izloženi strašnim pritiscima da u tom slučaju ne presudite po svojoj savjesti. Da presudite suprotno od mnogih dosadašnjih slučajeva kada ste tako sudili i pokazali vladajućim kako ne mogu donositi zakone koji su protivni Ustavu RH. Žalosno je što vam moram čestitati na hrabrosti što ste tako postupali, što ste radili svoj posao kako treba.

Uvjeren da ćete i ovaj put poštivati Ustav presuditi po savjesti i kao stručnjaci, a siguran sam da se vaša savjest ne razlikuje od savjesti 2/3 stanovnika Lijepe Naše.

Uostalom povijest će znati cijeniti činjenicu da je Ustavni sud u svom IZVJEŠĆU br. U-X-2271/2002., 12. studenoga 2002. godine (Narodne novine broj 133/2006.) sasvim jasno i nedvomisleno ustvrdio legitimnost akcija "Bljesak" i "Oluja". Poznato je da hrvatski političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda, što su po zakonu morali učiniti, pa znamo da je sudac Meron bio taj koji je praktički ponovio mišljenje Ustavnog suda iz 2002. godine kada je obrazložio oslobađajuću presudu generalima Gotovini i Markaču.

A zapravo je to nepoštivanje vašeg mišljenja još i gore, ako se zna što je zapravo značila "Oluja". I nedavno dr. sc. Ante Nazor, povjesničar, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata (<http://narod.hr/u-prijevodu/oluja-je-kruna-domovinskog-rata-kraljica-svih-hrvatskih-pobjeda-ponos-koji-ostaje-za-vjecnost/>) na to upozorava:

Nakon poraza u "Bljesku" početkom svibnja 1995., vodstvo pobunjenih Srba pokušalo je preostali okupirani teritorij Republike Hrvatske (UNPA zone Istok, Sjever i Jug) ujediniti s dijelovima Bosne i Hercegovine pod srpskom kontrolom. Pripremom nacrtu "Ustava Ujedinjene Republike Srpske" taj je

proces u srpnju 1995. dosegao vrhunac. Istodobno, srpske snage bile su pred ulaskom u Bihać, usprkos tome što je taj grad u BiH, smješten uz granicu s RH, UN proglasio „zaštićenom zonom“. Osvajanjem Bihaća srpske snage ostvarile bi pobjedu od strateškog značaja i uzrokovale novu humanitarnu katastrofu, s velikim brojem ubijenih stanovnika na tom području. Stanovnicima Bihaća i brojnim izbjeglicama iz okolnoga područja, koji su više od tisuću dana bili izolirani zbog opsade srpskih snaga i nemoći svjetskih političkih moćnika da prekinu patnju opkoljenih Bošnjaka-muslimana i Hrvata na tom području, „Oluja“ je preostala jedina nada za spas (...) Istodobno, operacijom “Oluja” hrvatske snage omogućile su Armiji Bosne i Hercegovine da razbije srpsku opsadu Bihaća. Time je spriječena nova humanitarna katastrofa u Bosni i Hercegovini i zločin poput masakra u Srebrenici, gdje su u srpnju 1995. pripadnici srpskih postrojbi, pod zapovjedništvom generala Ratka Mladića, prema popisu u Memorijalnom centru u Potočarima, ubili više od 8000 Bošnjaka – muslimana (procjene su da bi, s obzirom na brojnost stanovništva i izbjeglica, broj ubijenih u Bihaćkoj enklavi bio nekoliko puta veći).

Zapravio se o ovome spašavanju od UN-a zaštićene enklave Bihać godinama nije smjelo govoriti u našoj državi. Spašavanje na desetke tisuća pripadnika drugog naroda od genocida ravnoga onima iz Drugog svjetskog rata, kako je o tome govorio tadašnji američki vojni ataše u Zagrebu, bila je tabu tema, upravo zato što političari nisu poštivali mišljenje Ustavnog suda!

Zato sam uvjeren da će te znati ispravno procijeniti i pitanje uloge ćirilice u fašističkoj velikosrpskoj agresiji. Zato vam u znak podrške šaljem svoj tekst:

ĆIRILICA

Miro mi doista zna poslati zanimljive e-maile. Takav je bio i ovaj od 01. 08. 2014.:

Ovako su "zečevi" riješili pitanje dvojezičnosti 1995.godine.

S poštovanjem,

Miro

REPUBLIKA SRPSKA KRAJINA

SKUPŠTINA OPŠTINE GLINA

IZVRŠNI SAVJET

Broj: 02-20/95.

Glina, 17.01.1995.

Na temelju člana 7. Odluke o Izvršnom savjetu SO Gline broj: 01-1665/92. od 30.09.1992. godine, Izvršni savjet na svojoj 4. vanrednoj sjednici održanoj 28.12.1994. godine razmatrajući potrebu isticanja natpisa, jednoglasno je donio slijedeći:

ZAKLJUČAK

Sva preduzeća, radnje i ustanove na području opštine Glina, kako u državnoj, tako i u privatnoj svojini dužna su da do konca februara 1995. godine istaknu nazive firmi i radnji na ćirilici.

Naša Republika Srpska Krajina ima svoje službeno srpsko pismo i dužni smo da ga primjenjujemo, kao dokaz patriotizma i jačanja nacionalnog jedinstva srpskog naroda.

Tražimo da se navedeni rok striktno poštuje, a protiv svih onih koji ne postupe po ovome zaključku bit će poduzete odgovarajuće mjere.

DOSTAVITI:

1. Svim privatnim i društvenim preduzećima i ustanovama na području opštine Glina
2. Tržna inspekcija
3. Predsjednik IS-a
4. Arhiva

PREDSJEDNIK

Dušan Lukač

Komentirao sam mu:

A sama odluka je na latinici:)

A on će:

Hahaha, u brzini prepisivanja nisam ni obraćao pažnju. Ali primjetio sam da nije ekavica, nego neki iskrivljeni hrvatski, tj. hrvatsko-srpski... To su očito pisali Srbi-domoroci... Valjda nisu imali ćirilične pisaće strojeve :)

Zapravo, ovdje je zanimljivo to što je to odluka iz 1995. godine, desetak godina nakon što je u Srbiji pokrenuta velika kampanja u kojoj je pitanje uporabe ćirilice poslužilo za mobilizaciju naroda u fašističkom velikosrpskom projektu.

Sjećam se dvije epizode iz mojih beogradskih dana.

Prva priča je vezana za moju suprugu. U školi u kojoj je radila tražili su da u dnevnicima sve pišu ćirilicom. Profesorica engleskog se nije mogla načuditi tomu što mora rečenice na Srpskom u Dnevniku pisati ćirilicom, a one iz Engleskog – latinicom

Druga za mene. Napisao sam doktorat negdje u ljeto 1979. godine. Bio je potres, pa nisam išao u Kotor. Ali, bio sam matematičar koji je puno objavljivao vani, a uz to i Hrvat. Poslije dvije godine u kojima je održano niz predavanja protiv mog rada i mog doktorata obranio sam doktorat 1982.godine. Zapravo sam pokazao da nije pogriješan moj doktorat nego glavnog njihovog stručnjaka za tu problematiku, koji je bio zadužen napadati

moj rad. To se nastavilo narednih pet godina u pokušajima izbora. Moj profesor Mitrinović (za nas dvojicu su u referativnim žurnalima već tada pisali da smo velika imena u teoriji nejednakosti) savjetovao mi je:

- *Kada pišeš molbe i slično svom fakultetu, piši ih na ćirilici!*
- *Profesore, pa to bi bilo smješno. Oni svi dobro znaju da sam do sada pisao na latinici.*

Sve je razumio i počeo se raspitivati po sveučilištima van Srbije. On mi je javio i za natječaj u Rijeci sredinom osamdesetih (objavljen u beogradskoj Politici!). Zanimljivo je da je tada postojao jedinstveni projekt za matematiku na razini cijele republike. Na kraju petogodišnjeg razdoblja moj koeficijent je bio najveći -158,5. Koeficijent onoga tko je bio na drugom mjestu je bio ispod 50. Moj suradnik profesor Vasić je imao 42 uglavnom zahvaljujući radovima sa mnom, pa je zbog toga u narednom razdoblju bio glavni istraživač na tom projektu. Kada sam dobio posao u Zagrebu, oni koji su se itekako trudili da ne napredujem govorili bi mi:

- *Pa zašto ideš tamo?*

A Martinović, kome je uvijek bilo stalo za moje dobro, rekao je:

- *Samo Ti idi. Tamo će Tebi biti bolje.*

Nedugo nakon što su u Srbiji našli u liku Slobodana Miloševića vođu za provođenje svog naci-projekta, ja sam stigao u Zagreb. Oni su tada već planirali napraviti zajednički matematički projekt za cijelu državu, i profesor Vasić je trebao biti glavni istraživač. S četvrtinom radova sa mnom – glavni istraživač, a ja s četiri puta više radova – ni docent. Lijepo je bilo biti Hrvat u Beogradu, zar ne?

Istina, da sam počeo pisati ćirilicom tko zna gdje bi mi kraj bio.

Mitrinović i ja smo surađivali smo sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Želio je da nekako organiziramo da cjelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju nekako dostavi meni u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

I tako priča o ćirilici traje do današnjih dana unatoč pobjedi u ratu. Domaći političari su poslije smrti predsjednika Tuđmana izabrali slugansku politiku prema svjetskim moćnicima.

Tako i nedavni intervju s biskupom Vladom Košićem (Tjedno.hr, vidjeti i:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/128693-biskup-vlado-kosic-antifasizam-je-masko-zlocinackom-komunizmu-intervju.html>) završava s, vjerovali ili ne, ćirilicom:

Što kažete na pokušaje bahatoga politiziranja ćirilice i nametanja dvojezičnih/dvopisanih ploča u teško ranjenom Vukovaru? U cijeloj se Europi pravo na jezik i pismo manjinske zajednice stječe s 50 i više postotaka u udjelu stanovništva, kod nas je to 30 posto. SDP-ov predsjednik saborskoga Odbora za pravosuđe Peđa Grbin, štoviše,

cinično i provokativno pita u hrvatskom parlamentu koliko dugo će trajati rane Vukovara...

- *Gospođa Markić je doista izrekla istinu ustvrdivši kako Vukovarce boli to nametanje ploča. Ako je to nekima toliko teško, kada Hrvati na ulicama vide agresorske nasilnike protiv kojih se čak ne vode kazneni postupci, a koji imaju veća prava nego naši ljudi koji su toliko patili i pretrpjeli, bilo bi, dakle, ljudski i humano to ne raditi. U svojoj izjavi lanjskoga 3.rujna kazao sam: ako postoji i mala sumnja da podatak o 33 posto udjela Srba u stanovništvu Vukovara nije točan, onda to treba provjeriti. Ne znam zašto se to ne želi učiniti, nego se to radi u Vrgorcu, rodnom mjestu Tina Ujevića i vrlo brzo se dolazi do vjerodostojnih podataka. U Vukovaru, gdje se sumnja da i do pet tisuća Srba koji se tamo vode ondje ne stanuje, to se ne želi provesti. Što se tiče netaktičnog pitanja gospodina Grbina, moj odgovor bi bio: rane Vukovara će potrajati dok ne zacijele. Tako bi trebalo reći. Znete li kad su se iza Drugog svjetskoga rata prvi puta susreli biskupi Njemačke i Poljske? Bilo je to 1968., dakle četvrt stoljeća iza ratnoga užasa. Nisu to baš tako jednostavni događaji kada se jedan narod tako nasilno i brutalno zgazi i ponizi, kada mu se prouzroče tolike žrtve, kad se na svakom koraku vide posljedice bestijalnih izživljavanja. Jasno je da je tu državna politika Njemačke bila zločinačka i usmjerena na zatiranje poljskog naroda. Da se te rane zaliječe, trebalo je vremena, a tako je i u našem slučaju.*

Josip Pečarić

*

**

Poštovani sudci Ustavnog Suda, dužan sam vam dati i pojašnjene spominjanja “zečeva” u tekstu. Naime Slobodan Milošević je na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja, rekao: *Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!*

A danas hrvatske vlasti služe politici onih od kojih je Hrvatska vojska napravila “zečeve”. Strašno, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Dragovoljac.com, 03. 08. 2014..

Glas Brotnja, 04. 08. 2014.

HAZUD, News portal domovine i dijaspore

<http://www.hazud.hr/akademik-josip-pecaric-vlasti-znaju-da-o-nasim-interesima-najbolje-brinu-u-beogradu-i-londonu/>

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

VELEIZDAJNIK I HRESTOMATIJA

Nakon što su HDZ-ovi zastupnici u dva navrata prozvali Josipovića zbog svojevremenog “dilanja” dokumenata veleposlaniku Srbije Cvetićaninu (Gordan Jandroković je na konferenciji za novinare u Saboru, a dan prije Davorin Mlakar u Saboru, na što je jedna televizija objavila kako su iz Ureda Predsjednika poručili da Predsjednik ne želi komentirati besmislice) ipak se oglasio Josipović:

Josipović je odbacio optužbe pokazavši što je to “dilao”, odnosno tri knjige kojima je autor ili suautor, a koje je uručio srbijanskom veleposlaniku, kao i drugim veleposlanicima.

“Za dokaz kako ja, eto, ‘dilam’ tajne dokumente vezane za ratne zločine naveli su citat iz memoara bivšeg veleposlanika Republike Srbije u Hrvatskoj koji je rekao da sam mu dao ‘uobičajeno debelu hrestomatiju suđenja i presuda za ratne zločine’. Kad kaže uobičajeno, to znači da sam to više puta činio. Ja, evo, priznajem, to sam učinio čini mi se tri puta i tri hrestomatije sam uručio, ne samo srpskom veleposlaniku, nego i mnogim drugim veleposlanicima, znanstvenicima, profesorima, čak su i s Haškog suda tražili tu hrestomatiju”, rekao je Josipović.

Podsjetivši da riječ hrestomatija dolazi iz grčkog i znači “koristan nauk”, odnosno “zbirka književnih ili znanstvenih djela”, pokazao je “tu hrestomatiju koja je tajna, a može se naručiti u knjižarama”.

Radi se o tri knjige, dvjema je autor Josipović – “Odgovornost za ratne zločine pred sudovima u Hrvatskoj” i na engleskom “Responsibility for war

crimes, Croatian perspective – selected issues”, a treća je “Stalni međunarodni kazneni sud” kojoj su, uz Josipovića, autori Davor Krapac i Petar Novoselac.

“Dakle, hrestomatije tri komada – koje su u tim strašnim, tajnovitim okolnostima u (restoranu) ‘Vinodolu’ i poslije prepričano u biografiji, izručene neprijatelju”, ironično je ustvrdio Josipović.

Naravno, teško je dokazati je li ili nije Josipović “dilao” dokumente, kao što je to u to vrijeme bila uobičajena pojava (tada je predsjednik bio najčuveniji “diler” dokumenata Mesić), ali zgodno je vidjeti što je rekao Cvetičanin:

"Ručam u Vinodolu s prof. Josipovićem. Ta renesansna pojava... ostavlja utisak jednostavnog, unekoliko hladnog čoveka. U dva sata razgovora nismo, međutim, uspjeli da dopremo jedan do drugoga. Doneo mi je svoju uobičajeno debelu hrestomatiju suđenja i presuda za ratne zločine. Devedeset i pet odsto Srbi. Potvrđuje da je izašao iz hrvatske komisije koja vodi tužbu protiv Srbije. Nije od toga pravio pompu. Kazao sam da mi prirodno cenimo taj gest",

Sam Josipović kaže da je hrestomatija – zbirka. To stoji i u Hrvatskom leksikonu:

hrestomatija (grč.: koristan nauk), zbirka biranih proznih tekstova iz knjiž. ili znanstvenih djela poznatih autora; *antologija*.

Zamijenimo, dakle riječ hrestomatija sa zbirka u spomenutoj Cvetičaninovoju rečenici dobit ćemo:

Doneo mi je svoju uobičajeno debelu zbirku suđenja i presuda za ratne zločine.

Više sliči na ono što tvrde HDZ-ovci, a ne na Josipovićeve knjige, zar ne?

S druge strane, mnogo je bitnije ono što Josipović nije komentirao od Cvetičaninovih tvrdnji. Poznato je da je hrvatsku javnost o tome podsjetio poznati kolumnist Ivica Šola (kolumnu mu u Večernjem listu nisu htjeli objaviti!). Zato pogledajmo što je on sve napisao u tekstu *Je li predsjednik Josipović (bio) prijetnja nacionalnoj sigurnosti?*, Dnevno.hr, 20. 09. 2014.:

U svojoj "zabelešci" od 1. 3. 2007. godine na str. 203 g. Cvetičanin opisuje kako hrvatski zastupnik prof. Šimonović nudi povlačenje hrvatske tužbe za genocid, ako se stvari mogu riješiti nagodbom, ali i da to nije stav Vlade RH, no da će joj to savjetovati. Pitam se: Zar je za taj prijedlog prije trebao saznati srpski ambasador nego Vlada RH? No g. Šimonović ide dalje i moli (!) srpskog ambasadora za "žuto svetlo" sa srpske strane "da zna šta da kaže sudu u Hagu: da zastanu malo dok mi diskutujemo stvar, ili da idu dalje. Moli, također, diskreciju." No godinu dana prije toga, čini se, na tajnom sastanku s g. Cvetičaninom, kako stoji na istoj stranici, tu je ideju iznio prof. Josipović, nakon čega je Cvetičanin poslao "hitnu poruku Beogradu". Za koga i u čije ime je prof. Josipović nudio nagodbu srpskoj strani? Iz Cvetičaninove "zabeleške" prof. Josipović ispada, najblaže rečeno, informator Beograda, kao da zapravo radi za interese Srbije, a ne za interese mnoštva masakriranih hrvatskih žrtava od Vukovara do Škabrnje. To dodatno potkrjepljuje sam

Cvetičanin u svojoj "zabelešci" od 22. 5. iste godine na str 240 - 241 gdje stoji: "Ručam u Vinodolu s prof. Josipovićem. Ta renesansna pojava... ostavlja utisak jednostavnog, unekoliko hladnog čoveka. U dva sata razgovora nismo, međutim, uspeali da dopremo jedan do drugoga. Doneo mi je svoju uobičajeno debelu hrestomatiju suđenja i presuda za ratne zločine. Devedeset i pet odsto Srbi. Potvrđuje da je izašao iz hrvatske komisije koja vodi tužbu protiv Srbije. Nije od toga pravio pompu. Kazao sam da mi prirodno cenimo taj gest."

Iz ovih tvrdnji proizlazi razumna sumnja da je prof. Josipović redovito ("uobičajeno") donosio srpskom ambasadoru, možda, povjerljive ili tajne dokumente, jer ne znamo koje ("uobičajeno debelu hrestomatiju"), pa ne možemo, za sada, reći da je prof. Josipović radio protuzakonito (kao g. Mesić u slučaju Haaga). Drugo, iz Cvetičaninove "zabeleške" proizlazi da je prof. Josipović nezadovoljan visokim postotkom Srba u suđenjima za ratne zločine, te da je istupio iz tima za tužbu jer se stvari nepovoljno razvijaju za Srbiju. Kako inače shvatiti zahvalu g. Cvetičanina kako "mi prirodno cenimo taj gest"? Ako je sve to točno, onda je na čelu hrvatske države čovjek, g. Josipović, koji je radio protiv interesa zemlje kojoj je na čelu, i bio informator srpske strane. Tu ne treba smetnuti s uma da se u srpskoj protutužbi protiv hrvatske u Den Haagu, srpska strana obilato koristila citatima Josipovićevog glavnog analitičara, g. Dejana Jovića.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/ivica-sola/132961-je-li-predsjednik-josipovic-bio-prijetnja-nacionalnoj-sigurnosti.html>

Ali vratimo se hrestomatiji. To doista jesu knjige "Odgovornost za ratne zločine pred sudovima u Hrvatskoj" i na engleskom "Responsibility for war crimes, Croatian perspective – selected issues". Naime one jesu zbirke, pa je čudna tvrdnja samog Josipovića da je on autor (Josipović prisvaja rezultate svih znanstvenika koji su radili na jednom projektu!). O engleskoj verziji knjige pisao sam još u Hrvatskom slovu", 25. srpnja 2009., ali i ove godine Dnevno.hr, 28. siječnja 2014. (tekst dan i u mojoj knjizi: Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba).

25. 10. 2014.

PREDGOVOR KNJIGE "100 POSTO ZA HRVATSKU"

Pred nama je nova knjiga Mladena Pavkovića "100 posto za Hrvatsku". I ranije je Pavković znao tiskati knjige u kojima bi davao razne članke i dokumente, ali su to bile knjige vezane za pojedine osobe značajne za Hrvatsku: Kordić, Markač, Gotovina, Marić. Ova knjiga nam pokazuje kako se prosvjed ispred Ministarstva branitelja u Savskoj 66 pretvorio u instituciju od velikog značenja za hrvatsku državu, tako da danas adresa Savska 66 odmah asocira na šator na toj adresi u kojem prosvjeduju naši invalidi Domovinskog rata. Zapravo danas dvije takove udruge hrvatskih branitelja predstavljaju nezaobilazne faktore u obrani Hrvatske. Prva je Stožer za obranu hrvatskog Vukovara. Vlast je pokušala svim silama uništiti Stožer i nije uspjela. O tim pokušajima sam napravio knjigu "Vukovar i njegov stožer". Sada imamo sličnu knjigu o braniteljima u Savskoj 66.

Iako su ih na prosvjed natjeralo niz poteza vlasti kojima im se oduzimaju mnoga prava i izjednačavaju s agresorom, bit njihovog prosvjeda sadržan je ponajbolje u transparentu, koji svi mogu vidjeti prolazeći Savskom: 1991. PROTIV JUGOSLAVIJE – 2014. PROTIV JUGOSLAVENA. Admiral Davor Domazet Lošo je slično tome ustvrdio kako smo se 1991. suprotstavili agresiji, a danas imamo unutarnju agresiju. Čini mi se da sam te Jugoslavene ponajbolje opisao još krajem osamdesetih u pitalici:

Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Zapravo, upozoravao sam mnogo puta da nam se može dogoditi da ponovno imamo te "pokvarene četnike" opet na vlasti u RH. Moje knjige su pune takvih tekstova. Evo samo dva primjera. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22. veljače 1994.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti 'ideojugoslavenčića' koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgичnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu."

I („Spremnost“, 27. travnja 1999.): Sjedeći u autobusu (u Adelaideu, op. JP) Ankica je čula zgodne komentare. Malo podalje sjedili su dva Srbina i uspjela je čuti komentare jednog od njih: "Hrvatsku smo dobro porušili na početku. Ali Hrvati su se uspjeli izvući. Za nekoliko godina će sve to obnoviti i živjeti odlično. Ali ako dođu komunisti opet na vlast, onda će se vratiti u Jugoslaviju, pa ćemo mi raditi po starom." Moj komentar je bio: "Treba li ovo komentirati? Pametniji Srbin od mnogih u Hrvatskoj" („Pronađena polovica duše“, Zagreb, 2002., str. 106.-107. i 250.-251.).

Zato nisu izostali ni najprljaviji napadi na branitelje iz Savske 66. A s druge strane nema iole značajnije osobe među onima koji vole Hrvatsku koji ih nisu

posjetili. O nizu takovih posjeta čitat ćete i u ovoj knjizi. I sam sam u svojoj kolumni (Glas Brotnja, 30. 10. 2014.) opisao jedan takav posjet:

DRUŽENJE S GLOGOŠKIM, DEUROM I KLEMMOM

Obradovala me je vijest da je jučer naše branitelje posjetio i moj dragi prijatelj Marko Perković Thompson u društvu s drugim mojim prijateljem generalom Željkom Glasnovićem.

‘Ovo je borba dvaju svjetonazora, jedan njeguje kršćanske vrijednosti, Domovinski rat i sve ono što je stečeno i na čemu je ovaj narod podignut. I drugi koji je potpuno antinacionalan i antibraniteljski, potpuno antinarodni’, rekao je Thompson (dnevno.hr, 29. 10. 2014.,.)

Jedino mi je žao što se nismo dogovorili da dođemo zajedno, jer smo jutros naše branitelje posjetili predsjednik HKV-a veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec i ja.

S druge strane, lijepo je bilo jer smo se mogli ponovno sresti s dragim prijateljem generalom Markačem, koji je već nazočio na predstavljajima nekoliko mojih knjiga, a u knjizi o njemu sam svojevremeno napisao jedan od predgovora. Poslije toga zadržali smo se u poduljem razgovoru s Đurom Glogoškim, Antom Deurom i Josipom Klemmom.

Šalili smo se na Josipovićeovu tvrdnju kako je među braniteljima i dobro situirani poduzetnik i ništa mu u životu ne fali, jer je bilo očito da misli na Klemmu. Zapravo, smiješno je da to kaže Josipović za kojega neki tvrde da je najbogatiji sveučilišni profesor u Hrvatskoj. To me podsjeća na njegovo nedavno prozivanje predsjedničkog protukandidata Kujundžića zbog liječničkih plavih kuverata. A za Kujundžića se ne zna za nikakve plave kuverte, a za neke njegove mutne poslove se itekako zna, na što ga je Kujundžić naravno podsjetio. Josipoviću je to normalno ponašanje jer su mediji u njegovim rukama pa zna da ga neće ismijati za takove gluposti. Tako je i protukandidatkinju Grabar Kitarović prozvao da je zamrznula plaću u NATO-u (što je normalno jer predsjednička kampanja nije ni počela), a on je zamrznuo profesuru na Pravnom fakultetu. Naravno gđa Kolinda ga je na to također podsjetila.

Meni je najsmješnije kada se Josipović u svojoj borbi za crvenu Hrvatsku poziva na to da je Tuđman bio partizan, a pri tome “zaboravlja” da mu je otac bio predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala o sudbini desetak tisuća Hrvata: kome zatvor, kome gubitak posla, kome ovo, kome ono. A znamo da je Tuđman tada “zaradio” zatvor, a Josipović je otac bio uzor u definiranje “Nove pravednosti”. (Što im je Klemm odgovorio pogledajte na portal narod.hr, 30. 10. 2014.).

Nekako mi je najzabavnija tema u jučerašnjem razgovoru bila izjava potpredsjednika Hrvatskog sabora, Nenada Stazića, koji je, komentirajući taj spontani prosvjed branitelja i stradalnika Domovinskog rata ispred

Ministarstva branitelja, u emisiji Hrvatskog radija, dana 28. listopada, izjavio da su branitelji „politička grupacija, odnosno Sinn Fein, vojno krilo HDZ-a“. Evo nekoliko zanimljivih reagiranja na tu izjavu (Krsnikov je to komentirao na MrežaTV, a vidjeti i reagiranje saborskog zastupnika Josipa Đakića, Hrvvijet, 29. 10. 2014.).

Već na dolasku su se i stali branitelji rugati na račun potpredsjednika Sabora pitajući nas jesmo li i mi dio tog vojnog krila. Ali Glogoški je bio sjajan pokazujući kako on može iz svojih kolica biti opasan u vojnim akcijama.

A zapravo Stazić je izjednačujući 100-postotne invalide Domovinskog rata s vojnim krilom Sein Feina pokazao koliko sam bio u pravu kada sam ove velikosrpske slugе, koje su danas na vlasti nazvao najogavnijim među najogavnijima. Naime, veliki kineski ratnik i filozof Sun Tzu je najogavnijima nazvao one koje možeš kupiti da rade za neprijatelje svog naroda, odnosno svoje države.

Ovdje imamo još goru situaciju, jer smo mi u ratu porazili neprijatelje i to tako da ih je njihov vođa Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

Pred hrvatskim braniteljima Srbi su bježali kao zečevi, a Stazić i njegovi se još više plaše 100-postotnim invalidima Domovinskog rata.

Zato su se naši branitelji pred Ministarstvom s pravom rugali tim najogavnijim među najogavnijima, zar ne?

A na tvrdnje Sun Tzua još nas više podsjeća predsjednik Josipović, od HNES-a optuženog za veleizdaju (dana 19. 12. 2014. HNES je donio i etičku osudu Josipoviću za veleizdaju, JP). S tom optužbom je i počelo predstavljanje Tomčeve knjige Crveni predsjednik. (Vidjeti npr. i tekst Ive Međugorac, dnevno.hr, 29. 10. 2014.).

O Josipovićevoj suradnji sa Srbijom progovorila je i njegova protukandidatkinja (Hrvvijet, 29. 10. 2014.), a o njegovoj suradnji sa Srbijom vidjeti i mišljenja niza poznatih Hrvata na Portalu HKV-a, 29. 10. 2014.

Mislio sam vam jutros poslati ovu dragu mi priču o druženju s našim braniteljima. Nisam, jer sam znao da će vam biti draže pročitati što je rekao na predstavljanju knjige Crveni predsjednik naš veliki domoljub biskup Vlado Košić. Srećom, jer se danas dogodio nastavak te jučerašnje priče. Odlazio sam s fakulteta i u Savskoj “naletio” na kolonu branitelja koja se vraćala iz Sabora. Neki branitelji su me prepoznali i pozvali da im se pridružim. Tako sam nastavio druženje s Glogoškim, Deurom i Klemmom na čelu kolone sve do šatora ispred Ministarstva. Doista prekrasno, zar ne?

O tom posjetu pisao je i Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a 03. 11. 2014.

I Stožer i branitelji iz Savske 66 pomogli su mnogima koji nisu shvatili kolika je mržnja vlasti prema svemu što je hrvatsko. Zato je nemjerljiv njihov doprinos pobjedi Kolinde Grabar Kitarović na predsjedničkim izborima. Zato je prvo što je napravila nakon pobjede bio posjet braniteljima u Savskoj 66. Tim više ne iznenađuju novi izljevi sirove mržnje od strane “ljevičara” kojima je jasno da ništa neće biti od njihova sna koji im je Josipović obećao – ništa

od Crvene Hrvatske. Tu posebno možemo spomenuti Jelenu Lovrić, zato što se radi o bivšem članu Centralnog Komiteta SKH, koja je kao kolumnist stekla izvjestan ugled u Hrvatskoj zato što se suprotstavljala Miloševićевой politici. Međutim, vrlo brzo je postalo jasno da ona nije bila za Hrvatsku, kako su mnogi naivno vjerovali, već je bila protiv Miloševićeve politike jer je shvatila da on zapravo ruši Jugoslaviju. Zato njoj nikada hrvatski branitelji nisu bili, blago rečeno, dragi. Svo vrijeme je stalno i bila protiv i pisala protiv hrvatske države i onih koji su najzaslužniji u njenom stvaranju. Zato ne čudi niz reagiranja na njene izljeve sirove mržnje. Među ostalim reagirao je i autor nove knjige Mladen Pavković. Međutim ovdje ću posebno dati kako je reagirao prof. dr. sc. Zdravko Tomac (dnevno.hr, 21. 01. 2015.):

"Jelena Lovrić 100% invalide pretvara u pretorijansku gardu Kolinde Grabar Kitarović i prijeti građanskim ratom i prelijevanjem nezadovoljstva na ulicu. Očito je da gospođa Lovrić nikada nije, a ni neće oprostiti hrvatskim braniteljima što su srušili njenu Jugoslaviju, što su porazili agresorske tenkove JNA koje je ona prizivala u počecima agresije na Hrvatsku.

Kada je bilo najteže, kada su branitelji i građani ginuli od velikosrpskog i četničkog agresora braneći svoje domove i svoju domovinu Jelena Lovrić je pozivala tenkove JNA da pregaze Hrvatsku i da naprave konačno reda u Hrvatskoj. Evo dokaza za tu tvrdnju. Miroslav Lazanski, koji je bio Kadijevićev "čovjek od povjerenja", koji je kao novinar Danas-a napustio Hrvatsku i otišao služiti u Srbiju (sada je novinar beogradske Politike), piše da mu je Jelena Lovrić u svibnju 1991. godine, dakle uoči donošenja odluke o samostalnosti Hrvatske rekla: "Kada će već jednom ta tvoja JNA da izvrši puč i ode ovo sve dođavola pa i mi." Jelena Lovrić je cijelo vrijeme optuživala Franju Tuđmana i državno i vojno vodstvo Hrvatske na sličan način kako je to činila velikosrpska promidžba odnosno tvrdila je da je Hrvatska država utemeljena na zločinu, da je Hrvatska agresor na Bosnu i Hercegovinu te izjednačavala odgovornost Miloševića i Tuđmana pretvarajući velikosrpsku agresiju u navodni sukob s podijeljenom odgovornošću. Jelena Lovrić je cijelo vrijeme izmišljala ustaštvo i sudjelovala u širenju velikosrpske promidžbe da je Tuđmanova Hrvatska navodno nastavak Pavelićeve ustaške NDH.

Navest ću nekoliko primjera njene sirove mržnje prema svemu što je hrvatsko. U Jutarnjem listu od 05.03.2014. napisala je između ostalog napadajući biskupa Košića. "Tvrdnja biskupa Košića o postojanju pete kolone onih koji nikada nisu željeli slobodnu i samostalnu Hrvatsku poziv je na mržnju i bratoubilački rat." Zatim je dodala: "Tragično je da se u takvu hušačku kampanju uključuju i najviši crkveni velikodostojnici. Ne samo da sudjeluju nego je i intoniraju. Homilija, koju je održao sisački biskup Vlado Košić nije samo skandalozna. Njegova se molitva za Hrvatsku pretvorila u pravu političku, sotonsku misao." Zatim je takve svoje grozne optužbe, izmišljene, uzela kao krunski dokaz da bi zatražila da se takvi poput biskupa Košića izoliraju i da se stvori "sanitarni kordon oko biskupa Košića i Karamarkovih

nostalgičara za jamama". Tim teškim uvredama i optužbama biskup Košić izložen je zbog istine koju je rekao, jer je istina da postoji peta kolona. Ove optužbe, ali i njeno cijelo djelovanje pokazuju da je ona jedan od perjanica pete kolone. Jelena Lovrić je u ratu prizivala tenkove JNA, danas joj se priviđaju sotonske mise. Danas vidi bjesnilo, danas traži sanitarne kordone i izolacije ljudi koji govore istinu. Jelena Lovrić posebno mrzi hrvatske branitelje jer oni su zaustavili agresorske tenkove koje je ona pozivala. To im nikada ne može oprostiti. Posebno mrzi vukovarske branitelje i Stožer za obranu hrvatskog Vukovara te ih izjednačava sa Martićevim harambašama i balvanašima. Ona stalno piše da su vukovarski branitelji opasnost za demokraciju. Ona ih potpuno izjednačava sa Martićevim balvanašima i harambašama te kaže: "Baš kao što su svojedobno harambaše srpske pobune nasrnuli na Hrvatsku postavljajući balvane po prometnicama tako i danas samozvani stožeraši skidajući dvojezične ploče napadajući institucije hrvatske države."

U svojoj sirovoj mržnji prema svemu što je hrvatsko, u lažima i podmetanjima, i nakon provedenih demokratskih izbora za predsjednicu Hrvatske ona se nije mogla suzdržati od novih izljeva sirove mržnje. Kako nije mogla pronaći dokaze ona ih je izmislila. Pored vukovarskih branitelja i stopostotnih invalida, pored sirove mržnje prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i prosvjednicima u "šatoru" najviše mrzi Hercegovce jer su oni za nju najveći nacionalisti i opasnost za hrvatsku državu kao i branitelji.

(...)

Hrvatski branitelji su s puškom u ruci stvorili i obranili hrvatsku državu. Strašno je i neprihvatljivo da novinarka, koja nije bila na njihovoj strani nego na strani agresora, sada dobiva ogromni medijski prostor, kako bi ponovno branila agresora, a optuživala branitelje. Dakle, ne radi se samo o sirovoj mržnji nego o organiziranom petokolonaškom djelovanju.

Mržnja prema biskupu Košiću je očekivana. Spomenimo samo da je u čestitci što ju je biskup sisački uputio Kolindi Grabar-Kitarović povodom njezine pobjede na predsjedničkim izborima veoma je veliku pozornost i mnoge reakcije izazvala sljedeća rečenica:

"Također se nadam, budući da ste prva predsjednica koja nije bila u Komunističkoj partiji, da ćete uspjeti izvući našu Domovinu iz udbaško-komunističkih ralja u koje su ju nažalost gurnuli dosadašnji političari"

Biskup uvijek kaže istinu, zar ne?

Zapravo i riječi profesora Tomca odnose se na mnoge "hrvatske" ljevičare. Taj bijes i mržnja koja izvire iz tih "naših" ljevičara samo pokazuje koliko su oni protiv kojih je usmjerena ta sirova mržnja zapravo najzaslužniji što smo na putu da jednom zauvijek ostvarimo najosnovniju zadaću pred kojom kao narod stojimo:

Osigurajmo da nikada više na vlasti budu oni koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu i koji su zbog toga lagana roba za sluganstvo bilo kome tko je protiv hrvatskih nacionalnih interesa.

Akademik Josip Pečarić
Zagreb, 25. 01. 2015.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: JOSIPOVIĆ JE IZDAO SVOJ NAROD, DRŽAVU I SVOJU STRUKU

Portal HKV-a, 20 listopada 2014 18:00

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Poštovani akademike Pečariću, u srijedu će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Ako voliš Hrvatsku svoju". O čemu pišete u novome publicističkom ostvarenju?

Knjiga, kako konstatira jedan od uvodničara dr. sc. Damir Pešorda, ukazuje na *neuralgične točke hrvatske političke svakodnevice, u kojoj je trend rashvaćivanja i gospodarskog upropaštavanja Hrvatske već petnaestak godina gotovo dominantan, autor implicitno nudi i jednu drugačiju viziju Hrvatske, viziju domoljubne, kompetentne i optimistične Hrvatske.*

S druge strane, prof. dr. Zdravko Tomac, kaže:

Znatan dio knjige posvećen je hrvatskom mučeniku i heroju Dariju Kordiću. U prvom dijelu knjige, pod naslovom "Dario Kordić", akademik Pečarić konstatira da je on svojim životom i djelom moralna veličina koja je svojom čvrstinom porazila one koji su ga nepravedno osudili i one koji ga pokušavaju progoniti kao navodnoga ratnog zločinca i ubojicu do kraja njegovog života. Pečarić posebno ističe da je, za razliku od mnogih drugih, Dario Kordić izuzetna moralna veličina, jer je odbio optuživanjem drugih skinuti krivnju sa sebe...

Dario Kordić je jedna od središnjih osoba ove nove Pečarićeve knjige. Kroz sudbinu Darija Kordića Pečarić prikazuje političke borbe u Hrvatskoj, djelovanje pete kolone, ali i hrvatske nenarodne vlasti... Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić. U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubu koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade.

U knjizi postoje tekstovi i o drugim našim ljudima koji su naš ponos, ali i o onima koji su naša sramota. To pokazuje i sam naslov knjige. Danas nema hrvatskog domoljuba koji jasno ne vidi kako su na vlasti oni koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Odavno upozoravam kakva je "hrvatska" ljevica (u navodnicima jer je točnije reći jugo-komunistička).

Koliko puta sam spomenuo jedan komentar koji sam čuo na radiju od jedne slijepe 75-ogodišnje učiteljice. Tvrdila je kako Josipović nikada neće naučiti voljeti ni hrvatski narod ni Hrvatsku. Zapravo sam o nečasnoj Josipovićevoj ulozi pisao i u ovoj, ali i u mnogim prethodnim knjigama. Dugo mi se činilo da sam usamljen u ostrim osudama njegova izdajničkog djelovanja. Međutim, danas ga je već i HNES optužilo za veleizdaju.

Kada smo u Vukovaru javno obznanili te optužbe (još su tu Vesna Pusić, Stjepan Mesić i Milorad Pupovac) upozorio sam kako nama nisu ni blizu dostupni svi podatci o veličini njihove veleizdaje, što je očito i iz činjenice da se dan prije pojavio tekst Ivica Šole koji je ukazao na, kako je admiral Davor Domazet Lošo nazvao, aferu svih afera. Naime, Ivo Josipović, sveučilišni profesor, zastupnik Hrvatskoga sabora i još k tome član državnoga tima za izradbu tužbe za genocid, postao je predsjednik države unatoč tome što je dostavljao povjerljive dokumente veleposlaniku Srbije protiv koje je Hrvatska digla tužbu pred Međunarodnim sudom pravde. Koliko puta sam u svojim tekstovima upozoravao, a neki su i u ovoj knjizi, kako on predvodi velikosrpski Memorandu SANU 2.

U knjizi ima i tekstova o poznatom hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba, pomirbi, mojoj Boki kotorskoj, a dano je i nekoliko otvorenih pisama.

Pismo Tomislavu Karamarku, Milanu Kujundžiću i Željki Markić

Kako gledate na prijedlog udruge U ime obitelji o promjeni izbornog zakonodavstva, kao i na žustre rasprave i polemike koje su se tim povodom razvile među političarima i stručnjacima posljednjih tjedana?

Potpisao sam za referendum i tako pomogao da se pri 380.000 potpisa što je natjeralo političare da se počnu kleti kako podržavaju preferencijsko glasovanje. Naravno, tek onda kada su i ptičice na granama počele pjevati da su upravo zbog toga oni protiv (a valjda i svi oni koji se nadaju imati neki kolačić vlasti). A potpuno ste u pravu: umjesto da imamo žučnu raspravu i polemike oko veleizdaje, pa i o „aferi svih afera" imamo ih oko referenduma. Nedavno sam jednom prijatelju napisao kako mi nije jasno žele li polemičari pobjedu na predsjedničkim izborima:

Naime, da žele pobjedu na predstojećim predsjedničkim izborima gospoda Karamarko i Kujundžić i gđa Markić bi odgovorili na Tomčevo i moje pismo (pismo je dano u ovoj knjizi, op. JP). U pismu se tražilo obvezivanje da će poduprijeti onog kandidata koji u prvom krugu dobije više glasova, a zapravo pokazivanje glasačima da im je bitna Hrvatska, a ne vlast. Odgovor bi upravo to pokazao i bio poziv svima koji vole Hrvatsku da izađu na izbore. Jasno je

da se javno ne mogu obvezati da ću poduprijeti one kojima je najvažnija osobna vlast.

Očito je da oni idu na to da će opet biti glasovanje protiv, pa će u konačnici imati vlast, ali i Josipovića. Tako će svjetskim moćnicima biti jasno da će RH i dalje provoditi njihovu politiku. Što će reći kada dođe SDP provodi britansko-srpsku politiku, a kada dođe HDZ manje tu politiku, ali ne i hrvatsku. Računica je kratkovidna jer se potporom našeg pisma moglo osigurati za dulje vrijeme vlast pa bi svi zainteresirani došli do svoga dijela kolača. Ali kod Hrvata je i dalje ono: Daj mi vlast odmah ili neka država propadne.

Kao što sam već naglasio, pismo je bilo upućeno Karamarku, Kujundžiću i Markićki. Ni elementarne pristojnosti bilo kakvog odgovora još nismo vidjeli ni prof. Tomac ni ja! Drugim riječima, da su se prozvani obvezali na suradnju priče o referendumu ne bi ni bilo. Danas bi se pričalo i polemiziralo o onima koji rade protiv svog naroda i svoje države, a koje je kineski filozof Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima.

Prljave nakane

Može li referendum o zabrani monetizacije autocesta - riječ je o pitanju u kojemu postoji gotovo opći konsenzus hrvatskih građana - prema Vašem mišljenju spriječiti nositelje vlasti u daljnjoj rasprodaji državne imovine?

Mislim da se odgovor na Vaše pitanje krije u onome što sam početkom lipnja rekao na Radiju Mariji, a što navodim i u ovoj knjizi:

Ljudi misle da je gospodarstvo najveći promašaj današnjih vlasti. Zapravo je obrnuto. Tu su vjerojatno najuspješniji. Da bi uopće mogli vladati Hrvatskom moraju sve učiniti da Hrvati budu siromašni što je moguće više. Zapravo, to su znali i u onoj prvoj zajedničkoj državi. Poznato je da su na kraju Prvog i Drugog svjetskog rata Hrvate uspijevali osiromašiti preko noći. U novim zemljama imali bi novu valutu, pa bi Hrvati za svoj novac dobivali mnogo manju protuvrijednost. Na kraju Drugog svjetskog rata mijenjali su jednu kunu za jedan srpski dinar, iako je dinar bio 4 puta slabiji.

Poslije su i drugi komentatori iznosili slične tvrdnje. Zapravo upravo zato su ovakvi referendumi važni jer ih na taj način narod sam pokušava na demokratski način spriječiti u toj prljavoj nakani.

Pokušaj napada na ideju pomirbe

Kako gledate na suđenje Perkoviću i Mustaću u Njemačkoj? Može li taj proces katarzično djelovati na hrvatsko društvo i njegovu svijest o zločinima jugoslavenskoga komunističkog sustava?

Više bih volio kada bi naši ljudi shvatili da je sve ovo što se tim povodom događalo imalo za cilj suprotstaviti se Njemačkoj koja nam je najviše pomogla u dobivanju slobode. Bolje je reći upravo zbog toga. Već sam negdje napisao kako mi je žao današnje vlasti u RH jer za razliku od svojih očeva ne mogu ubijati Hrvate, pa su jako iskompleksirani zbog toga. U knjizi sam više pisao kako je pokušano da se ovaj slučaj iskoristi za napad na ideju pomirbe predsjednika Tuđmana.

Vaš komentar nadolazeći predsjedničkih izbora te izgleda do sada istaknutih kandidata.

Zapravo, kroz cijeli ovaj intervju govorim samo o tome, zar ne?

Doista je nevjerojatno da ćemo biti nazočni utrci za predsjednika u kojoj je jedan kandidat dokazani suradnik strane države s kojom smo bili u ratu, s kojom i danas imamo neraščišćenih pitanja, i za koga je HNES pokazao da je na toj liniji djelovao i tijekom prvoga predsjedničkog mandata.

Ja bih dodao da je u tome doista poseban, jer nije samo izdao svoj narod i državu. On je izdao i svoju struku. U mojim knjigama, a i u ovoj, pokazao sam kako je protivno međunarodnom pravu sve učinio da bi hrvatski generali bili osuđeni u Haagu. Takva nastojanja je sudac Meron nazvao nerazumnim.

Spomenimo još jednom i aferu svih afera. Admiral Domazet je komentirajući tu aferu konstatirao:

Slučaj Ive Josipovića je kudikamo teži jer je ovdje riječ o čovjeku koji je postao predsjednik Hrvatske i bezobzirno se kani kandidirati za drugi mandat. Zapravo, admiral nas upozorava da je i prethodni predsjednik RH postao to upravo zahvaljujući svojoj suradnji sa Srbima:

Šef KOS-a Aleksandar Vasiljević izjavio je: 'Mnogo smo upravo od Mesića doznali o ustrojavanju paravojsnih jedinica, naoružavanju HDZ-ovaca. Mesić nam je poslužio kao hadezeovski insajder i informator. Mnogo su nam koristile tih dana informacije i podatci koje sam dobivao od Mesića'.

Drugim riječima, ni Sun Tzu nije mogao predvidjeti da njegovi najogavniji ljudi mogu biti tako uspješni, zar ne?

Davor Dijanović

NITKO KAO THOMPSON

I.

Moja knjiga *Hajka na Thompsona* je tiskana. Na žalost, jer bi bila bolja da su u njoj ušla dva teksta koje ovih dana možemo čitati na Hrvsvijetu.

Prvi potvrđuje moje tvrdnje kako se Srbima još uvijek sledi krv u žilama kada samo pomisle na njegovu pjesmu Bojna Čavoglave. Pogledajte i sami:

Beogradskom Kuriru smetaju Goluža i Thompson!

Hrvsvijet, 16. siječanj 2013.

Srbijanski mediji ne prestaju se baviti hrvatskim domoljubljem, koristeći svaku prigodu da ga izjednače sa ustaštvom. Tako beogradski Kurir ne skriva ogorčenost što hrvatsku rukometaši na Svjetskom prvenstvu slušaju skladbe Marka Perkovića Thompsona ali niti činjenicu da rukometaše predvodi Slavko Goluža.

Hrvatski rukometaši na parket izlaze uz stihove pjesme "Lijepa li si", što beogradski medij ocjenjuje skandaloznim, etiketirajući Marka Perkovića kao "ustaškog muzičkog gurua".

"Gdje su hrvatski rukometaši, tu su i skandali! Popularni 'kauboji' vole se na Svjetskom prvenstvu u zagrijavati uz domoljubne pjesme, pa im pred utakmice borbeni moral dižu zvuci i riječi poznatog ustaškog muzičkog gurua Marka Perkovića, poznatijeg pod nadimkom Thompson", piše Kurir i dodaje:

"Od susjeda je to očekivano ponašanje, posebno ako se zna kako im je na čelu nacionalnog sastava izbornik Slavko Goluža, koji je u prošlosti skandalima znao privući pažnju javnosti s obje strane Dunava..."

Isti medij također podsjeća kako je Goluža uvjerljivu pobjedu protiv Srbije na Igrama u Londonu usporedio s "Olujom" te završava ogorčenim i ironičnim zaključkom "kako će i dalje pratiti kako veseli 'kauboji' igraju uz Tompsona. Možda im do kraja SP zasvira jednom i 'Čavoglava', novoustaška himna koja pali mase u Hrvatskoj".

Nakon Kurira, može se očekivati kako će iste ili slične teze nastaviti propagirati i određeni mediji u Republici Hrvatskoj, poglavito izdanja EPH a na koncu će se, po starom običaju, oglasiti i "ministar sporta na rubu znanosti".

Iskustvo nas naime uči da je za spomenute dobro sve što polazi iz Beograda, pa tako i stavovi o "ustaši Thompsonu".

R.H.

Zadnjeg dana u prošloj godini u emisiji TV kalendar HTV-a bila je i priča o Bojni Čavoglave. Tada je istaknuto kako je nastala u vremenu kada je Hrvatska bila razoružana I kada su Srbi nizali pobjedu za pobjedom u načinu ratovanja za koji jesu dobru: Kada protivnik nije naoružan. Očito i u takvom

odnosu snaga Bojna Čavoglave im je ledila krv u žilama. U tekst i spominju Oluju, pa nas opet podsjećaju na činjenicu da ih je Slobodan Milošević usporedio sa zečevima!

Drugi tekst nas podsjeća na mnoge u Hrvatskoj kojima su draži i takvi Srbi od njihovog (?) hrvatskog naroda. Evo I tog teksta:

Kolumna Damira Pešorde: Poučni slučaj Sabine Moreaux

Hrsvijet, 18 Siječanj 2013.

U jednim dnevnim novinama ovih se dana mogla pročitati neobična vijest. Izvjesna Sabine Moreaux zaputila se iz svoga mjesta u Bruxelles, a tek u Zagrebu shvatila da je na krivom putu. U novinama piše: "Sabine je krenula iz Erquelinnesa prema Bruxellesu prošle subote. U belgijskoj je prijestolnici trebala pokupiti prijateljicu, no kako nije znala put uključila je GPS. No, uređaj se pokvario, a ona je nastavila voziti." Ništa joj nije bilo sumnjivo sva do Zagreba. " Kad sam prošla tablu na kojoj piše Zagreb, shvatila sam da je vrijeme da se okrenem" - priznaje smušena Sabine.

Ovaj bizarni slučaj višestruko je poticajan za razmišljanje. Prvo, o tome koliko je suvremeni čovjek postao ovisan o raznim pomagalima za orijentaciju u svakodnevnom životu. Bez njih, tih pomagala, čovjek današnjice djeluje smušeno i izgubljeno. Zamislimo, recimo, samo jedan dan tog suvremenog čovjeka bez mobitela, bez kartica, lijekova koje redovito uzima, medija koji mu objašnjava što se događa u njegovu gradu i u svijetu ...Živi užas! Drugo, o tome kako put u Bruxelles može završiti puno istočnije. Vođeni pokvarenim GPS-om i mi smo dugo vozili prema Bruxellesu. No još uvijek stojimo ispred brane u Brežicama, a iz Beograda nas Dačić zove u nekakvo "Balkansko vijeće". Na televiziji svake večeri partizanski filmovi i tv-serije iz Regiona, a policija danima oklijeva okriviti pomahnitalog bombaša iz Zagreba. Valjda zato što je navodno Banjolučanin, bivše 'vojno lice', ljevičar i obožavatelj Josipa Broza. Da se furao na Pavelića, već bi bio i osuđen. Barem u "Jutarnjem".

Ako se indicije o krivcu za bombe postavljene u zapadnom dijelu Zagreba pokažu točnim, slučaj će se po dobrom starom hrvatskom običaju polako zataškavati, svest će se na krivicu pojedinca, kojemu nije baš sve čisto u glavi, i zanimajati postojanje politički motiviranog terorizma. Kao što je to bio slučaj i kada je istarski "ljevičar" Vilim Bono postavio bombu u Boćarski dom u Pazinu gdje se trebao održati Thompsonov koncert. Mediji su prvo, po uhodanoj špranci, objavile vijest kako neslužbeno doznaju da je bombu postavio Thompsonov obožavatelj. Kasnije nisu bili toliko revni u demantiranju te podle laži. Presuda Bonu ipak je bila nedvosmislena, kao što je vidljivo i iz ove štire vijesti iz tog vremena: "Zbog odbojnosti i mržnje prema Marku Perkoviću Thompsonu i njegovim pjesama, postavljanjem eksploziva kako bi spriječio održavanje njegovih

koncerata u pazinskom Boćarskom domu, 60-godišnji Vilim Bon osuđen je na zatvorsku kaznu od pet i pol godina." Ne znam je li pazinski bombaš već izišao iz zatvora, ali ne bi me iznenadilo da jest. Ljudi spremni postavljati bombe za "antifašističke" ideale uvijek dobro dođu.

A cijelo to vrijeme mi, to jest Hrvatska, vođeni premudrim vođama, koji se izmjenjuju, ali se ne mijenjaju, nepokolebljivo napredujemo u istom smjeru, ne provjeravajući ispravnost GPS-a. Baš kao i Sabine Moreaux. Pitanje je samo hoćemo li tek onda kada dođemo do table s natpisom Bruxelles ili Beograd, jer obje su opcije još uvijek otvorene, zaključiti da je vrijeme da se okrenemo i vratimo natrag. Samo to tada neće bit baš tako lako kao u Sabininom slučaju. Ali žilav smo mi narod.

Doista je šteta što ovih tekstova nema u mojoj knjizi, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Hrsvijet, 18. 01. 2013.

II.

Vidim da mnogi od vas razumiju kako uvijek, kada se pišu tekstovi o velikosrpskoj politici, treba koristiti činjenicu da su Srbi, iako naoružani do zuba, pobjegli pred Hrvatskoj vojskom kao zečevi, kako to reče Slobodan Milošević. Međutim, treba također imati na umu i činjenicu da je to mnogo normalnije od njihovog straha od Thompsonove pjesme Bojna Čavoglave.

Iz jednostavnog razloga što je Hrvatska vojska u Oluji bila naoružana, pa su svi poznavatelji srpske povijesti mogli očekivati takvo nešto. U vrijeme Oluje bio sam u Australiji i dan uoči Oluje tvrdio sam, upravo pozivajući se na srpsku povijest, da će Hrvatska vojska vrlo brzo izaći na kraj s njima. Ali u slučaju Bojne Čavoglave treba znati da je nastala u vrijeme kada smo mi praktično bili bez oružja, a Thompson im je ipak ledio krv u žilama. Prijetio im je:

*Čujte srpski dobrovoljci bando četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava*

I vidimo kako su ustrašeni i dandanas kad pomisle na Bojnu Čavoglave. Otud stalni napadi na Thompsona i od njih i od njihovih hrvatskih slugu.

Prvi hrvatski publicist koji je dao cjelovitu raščlambu tih napada na Thompsona bio je don Anđelko Kačunko. Tekst je objavio dva puta: 2002. i 2007., a nije ništa izgubio na vrijednosti ni danas. Na žalost ni taj tekst nije uvršten u moju knjigu Hajka na Thompsona. Trebao je biti bez obzira što je osnovna ideja bila sakupiti moje tekstove u kojima sam pisao o Thompsonu.

Ali moramo biti i objektivni prema tom srpskom strahu. Pa oni dobro znaju da ih pravda još nije sustigla, zar ne?
Akademik Josip Pečarić

Don Anđelko Kaćunko,

KORIJENI THOMPSONOFBIJE

KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"

*U novijoj hrvatskoj povijesti ne pamti se ideološka antikampanja, kakva se sručila na glazbenika **Marka Perkovića Thompsona**. Odmah nakon njegova spektakularnog splitskog koncerta, kojim je započeo turneju promoviranja novog albuma "E, moj narode", "spustila se gusta magla" medijska dosad neviđenom brzinom, snagom i opsegom, priskrbivši si time pridjev fenomenalnog bavljenja fenomenom.*

Nemoguće je u kratku novinskom osvrtu dodirnuti sve elemente koje je ta analitička "poplava" izbacila, kao ni sve autore koji su izronili na površinu. No u toj medijskoj bujici, koja i dalje teče, (iz)miješali su se osvrti, komentari, intervjui, raščlambe, ankete, etikete, uvrede, ponižavanja, prijatnje, politikantski zaključci i ocjene, predizborni strahovi...

*Ukratko, sasvim neuobičajeno, izostale su glazbene kritike - s iznimkom **Darka Glavana**, koji je kao kompetantan profesionalac to učinio odvažno i mimo cjelokupnog glazbeno-političkog kritičarskog lijevog "mainstreama". Umjesto toga izrodio se konsenzus da je riječ o novom političkom pokretu te su za nj lansirani razni bombastični nazivi, koji se mogu svesti na zajednički nazivnik: "bauk crne (kontra)revolucije opet kruži Hrvatskom"! Kratica tog fenomena mogla bi biti **NSDP** (ne kao Novi SDP, ni kao Hitlerova stranka - Nacional Sozialistische Deutsche Partei, nego npr. kao Novi Stari Desničarski Pokret)!*

NOVA LICA, SCENA ISTA

*U tom povelikom mnoštvu, od doista uglednih, preko onih "dosebedržećih pera" hrvatske medijske javnosti, pa do dežurnih efemernih skribomana, koji ne propuštaju očešati se o svaku "temu dana", (a čiji su osvrti na "thompsonomaniju" ubitačno jednolični), posebnu pozornost zavrijedio je **Ivan Zvonimir Čičak** sa svojim "dnevnikom s margine" u Jutarnjem listu (19.10.2002.).*

*On je prvi poslije **Thompsonova** splitskog megaspektakla uskliknuo sa zgražanjem da se "Crkva mora očitovati" o tome fenomenu. U međuvremenu je svojom "evolucijom koja teče" došao do zaključka da je "karizmatički i karizmatični svećenik **Zlatko Sudac**" (koji je "u priču" ušao*

kasnije, kao i nogometaš **Boban**), protivnik **Thompsonu** odnosno da su oni dva "suprotstavljena idejna svijeta".

No, čitava **Čičkova** analiza - koja također obrađuje svu popratnu "crnokošuljašku" i "ustašku" ikonografiju i scenografiju koncerta kao i ponašanje uglavnom mlade publike, čime se uglavnom bavi(la) sva kritikomanija fenomena **Thompson** - čisti je vrhunac podlosti i podvaljivanja! Ukratko, **Čičak** svoj zaključak o "političkoj poruci koja proizlazi iz **Thompsonovih** pjesama" ("neonacistička ideologija kao ideologija zla") izvodi na temelju četiriju elemenata. To su: 1. "ustaški poklik 'za dom', kojim počinju koncerti"; 2. "osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu"; 3. "rasističko klicanje 'Mesiću, cigane'"; 4. "krvožedna ustaška koračnica 'Evo zore, evo dana'".

Prvo, pola tih "argumenata" odmah treba "baciti u more". Jer, ni pjevanje o Juri i Bobanu, ni klicanje o **Mesiću** kao ciganu nemaju veze s pjevanjem i te "pjesme" uopće nisu na nosačima zvuka. Drugo, po čemu veću težinu može imati pjesma "Čavoglave" od ostale 24 (koliko sam ih ja čuo) npr. na **Thompsonovu** drugom zagrebačkom koncertu (u Domu sportova – sadašnja opaska)? A staro je pravilo i princip korektnosti da se cjelovit opus nekog autora nikad ne prosuđuje po samo jednom njegovu djelu (pod pretpostavkom da je kod **Thompsona** doista riječ o nekom nedjelu; osim toga prešućuje se kakvu je ulogu odigrala ta pjesma u vrijeme agresije na Hrvatsku)!

MIŠEVI, IZ RUPA IZIŠLI

Dakle, dva su temeljna pitanja koja traže odgovore koji bi mogli riješiti enigm: 1. gdje su korijeni otpora **Thompsonovim** idejama; i 2. zašto je (najjednom i **Čičku**) **Thompson** opasniji ekstremist od vlč. Sudca?

Prvo, bit i težina fenomena **Thompson** jest što glazbenik **Marko Perković** na svim koncertima i u većini svojih pjesama kao temeljne vrijednosti ističe Boga, Obitelj i Domovinu. Na taj su "tamjan" i sve njegove nijanse pobješnjeli svi medijski "vragovi", te svojim "režanjem" (kao kod "najboljeg čovjekova prijatelja" kad mu otimaju kost), podsjetili na vremena u kojima su u omladinskim organizacijama "padale drugarske samokritike" za pasivnost, a Crkvu se optuživalo da im "otima i kviri omladinu"!

Thompson je, dakle, zbog toga od svih popljuvan te mu je zbog marginalija, koje su bez ikakve veze s glazbom, prišivena najcrnja etiketa.

Nasuprot tome stoje kvadratni kilometri novinarskih plahti s pohvalama i najboljim ocjenama najvećih rock-mračnjaka: od "Rolling Stonesovih" oduševljenja "for the Devil" do perverzno sotonista **Marilyn Mansona** i psovača vlastite majke **Eminema**! Kao primjer za to služi i najnoviji poticaj rock-ovisnicima da ne propuste nastup bradatog atraktivnog teksaškog rock-dvojca "ZZ Top", koji na svojoj europskoj

turneji (eto, konačno!) ne zaobilazi (kao u vrijeme "tuđmanokracije" "izoliranu"!)" Hrvatsku (čime, kako se očito sugerira, tzv. razvijeni, kulturni svijet našu - premda balkansku?/ - zemljicu stavlja uz bok civiliziranih zemalja svijeta).

Laude tom bendu, (iz pera **Aleksandra Dragaša**, *Jutarnji list*, 18. listopada), da je "možda najbolji egzemplar spone između rock'n'rolla, piva, auta i seksa", toliko su neukusne da ispada da bi se svi dvomilenijski civilizacijski dometi zapadne kršćanske kulture u zemljama gdje "ZZ-topovi" budu "pucali", trebali posakrivati po svojim nacionalnim kutovima pred tim i sličnim globalnim rock-kultovima.

SUKOB DVIJU KULTURA

Dakle, već površan uvid u fenomen pokazuje da je riječ o sukobu "kulture smrti" i "civilizacije života" - o čemu je Papa (**Ivan Pavao II** – sadašnja opaska!) već milijun puta govorio, ali nama nikako da "prorade klikeri", pa da o tome promislimo te u svijetu i na ovom prelijepom dijelu Zemlje "gdje se zvijezde kao ptice gnijezde" znamo prepoznati fenomene i razlikovati duhove.

Također, preočito je da je liberalističko i "lijevofrazno" izrugivanje tzv. ognjištarsko-kamenjarskog mentaliteta, zapravo odbacivanje tradicionalnih kršćanskih vrijednosti. Riječ je dakle o neizravnu udaru na Katoličku crkvu kao 14-stoljetnog nositelja tih vrednota (u) kojima je odgajala hrvatski narod, čime se svakako želi eliminirati ili bar smanjiti njezin društveni utjecaj.

Odnosno, kako kaže Papa u sjajnoj knjizi **PRIJEĆI PRAG NADE**, da se Crkvi oduzme polet u obavljanju njezina misionarskog poslanja. "Sili na razmišljanje taj strah od nove evangelizacije u nekim krugovima koji tvrde da predstavljaju javno mišljenje", a koji, ističe Papa, neskriveno zastupaju tezu da je kršćanska Europa (dakle i kršćanska Hrvatska!) tek "povijesni fenomen koji treba odložiti u arhiv".

Ta briljantna Papina dijagnoza, kao tajna formula odnosno password, rješava cijelu zagonetku toga raznobojnog otpora i Kristovu Evandjelju i tradicionalnim kršćanskim vrijednostima. To su hrabro i otvoreno, bez diplomatske "muljaže" iznesene jasne riječi najvećeg duhovnog i moralnog auktoriteta suvremenog svijeta. Svejedno, nekima zvuče kao paranoična teorija zavjere, kako se najčešće etiketira takve stavove. Međutim, ako je Papa paranoik, onda svi mirno možemo prihvatiti tu etiketu!

Odgovor na drugo pitanje (zašto je - najednom i **Čičku** – **Thompson** opasniji ekstremist od vlč. **Sudca**?) jest, jednostavno, zato što je očito da je **Thompson** kao glazbenik medijski utjecajni. On okuplja brojnije mase na koncertima, nastupa diljem Hrvatske, (a zaredat će i turneje po svijetu), njegove se pjesme "vrte" na radiju i spotovi prikazuju na televiziji, po svim novinama stalno je top-tema, nosači zvuka s njegovim

pjesmama "idu ko alva" i kod Hrvata ma gdje bili po cijelom "globalnom selu".

Dapače, cijela naša Crkva zajedno ne može sa svojim ukupnim promidžbenim "arsenalom" (iz)vršiti toliki medijski utjecaj. Čak i kad bi svi koji su zaređeni snimili svoj CD (što je neizvedivo, jer neki nemaju sluha!), ne bi privukli toliku pozornost kao **Thompson**. Uostalom, zar posljednjih godina mnogi katolički bendovi nisu snimili desetke kvalitetnih duhovnih pjesama, ali nisu se maknuli "dalje" od HKR-a i Radio Marije. Bi li možda drukčije bilo da su između svake pjesme vikali "za dom"?

UMJESTO ZAKLJUČKA

Čini se znakovitim da je udar (najprije) na **Thompsona** došao od onih istih protagonista koji već najmanje dvanaest godina govore o "neinformiranosti" učenika, osobito srednjoškolaca, p(r)ozivaju na odgovornost pisce udžbenika povijesti, te čak i roditelje okrivljuju da djeci kod kuće "filaju podsvijest" nekom svojom (valjda "neslužbenom") istinom.

Kao što su pola stoljeća skrivali od naroda npr. istinu o Bleiburgu, namjerno iskrivljavali hrvatsku povijest, konstruirali svoje nebulozne (hipo)teze o etnogenezi Hrvata, sada ti isti samonametnuti znanstveni monopolisti na istinu (izravno, ili preko svojih poslušnih i plaćenih publicista te preko "korisnih budala" izvan njihovih "piramidalnih krugova") nastoje djeci samo svojim "arielom" ispirati mozak! Zato odmah ustaju čim bilo tko javno istupi s činjenicama, informacijama i podacima koji se ne podudaraju s njihovom "istinom".

Neki bi rekli da su to iste one "fukare" čiji se nepodnošljivo lak zadah (antihrvatske i antikršćanske) novinarske "ambre" odavna širi hrvatskim medijskim prostorom. **Thompson** je to izrazio vrlo jednostavnim stihovima: "Od vremena još od Krista, nova lica scena ista, vražje sile se trude da nas ne bude...!" Ipak, i nakon 14-stoljetnog iskustva o nespojivosti "vruga i tamjana", mnogi se (Hrvati) još uvijek svakog jutra čude što sunce ne izlazi na zapadu.

E, moj narode!

Zagreb, na blagdan Sv. Ivana Kapistrana, 23.10.2002. (za Hrvatsko Slovo)

.....

PS & NB: Ovaj prilog objavljujem umjesto planiranog prikaza albuma "Bilo jednom u Hrvatskoj" (koji neće izostati, ali u sadašnjoj stisci mora otpasti). Zato što ništa u ovom tekstu (u koji sam samo ubacio međunaslove) ne treba mijenjati, osim imena najnovijih kritičara (koji su kao "miševi iz rupa izišli" čak sa zahtjevima da se zabrane Thompsonovi koncerti) i naziva pjesama.

Zato će i ne posve pozornog čitatelja zapanjiti činjenica kako se ni nakon pet godina ama baš ništa nije promijenilo - kao da je maksimirski koncert obična repriza poljudskog, a novi MPT-ov album onaj stari s novim imenom. Vrlo znakovito. Ali i poučno! A meni (sa svom skromnošću to ističem) također na ponos što sam među prvima "raskrinkao" Thompsonovo "usta(ni)štvo"!

Hrsvijet, 20.6.2007.

THOMPSON I SRBI KAO ZEČEVI

Dozvolite mi da vas sve skupa lijepo pozdravim i zahvalim vam se što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje.

Posebnu zahvalnost dugujem današnjim predstavljateljima. Profesor Slobodan Lang i Mate Kovačević su ovdje i kao recenzenti knjige. Ali ne samo zbog toga. Obojica su bitno sudjelovala u svojevremenim pismima potpore Thompsonu.

Mate je sa mnom i sastavio onu prvi knjigu o Thompsonu, u kojoj su dani tekstovi i svih današnjih sudionika ovog predstavljanja. Međutim ovdje mi je Mate bio važniji zbog činjenice što sam želio da knjigu promovira zajedno s dr. Damirom Pešordom i Benjaminom Tolićem. Naime, njih trojica su po meni, uz Josipa Jovića, najbolji hrvatski kolumnisti.

Svatko od nas je napisao niz tekstova ili je u javnim nastupima objašnjavao uzroke zbog kojih se progoni Thompson.

Meni je najdraža priča, bolje reći spektakl, koji je svojevremeno priredio Benjamin Tolić (*Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.; *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb 2013.):

Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da ne će. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO, rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo teško naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojeve o potrebnom naoružanju je udvostručio: *Uz sve to, NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe*, zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijegao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: *Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama*. Ispričali su se, a onda je on nastavio:

Postoji i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više neće biti Srba s ovu stranu Drine.

Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi.

Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!

Doista je velika poteškoća i svjetskih moćnika kada moraju od Srba, za koje je poznato da nikada nisu pobijedili u ratu koji su sami vodili, stvarati mit ratnika. Tolić nam je tu pa ga možemo i upitati je li tada mislio na čuvenu srpsku „bežaniju“ u Prvom svjetskom ratu, kada su izazvali rat, a onda im je vojska pobjegla preko Albanije u Grčku, ostavivši svoj narod.

A još je nezahvalnija kada domaće sluge moraju sudjelovati u tome. Kada im je važnije služiti ovakvima, a ne vlastitom narodu.

Neka mi oprostí Tolić, ali još bolje su srpsku hrabrost opisali dva srpska predsjednika.

Prošli tjedan je Nikolić tvrdio kako u Srebrenici nije bilo genocida (9000 ubijenih!), ali jeste u „Oluji“ zbog progona velikog broja ljudi.

Taj „progon“ je opisao Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Iz ove dvije tvrdnje jasno proizlazi da je genocid to što je Hrvatska vojska od Srba napravila zečeve. A to je nešto što ja tvrdim od dana kada je Miloševićeva izjava objavljena. Dapače, i u tekstovima i javnim nastupima, tvrdim da je to najgori mogući genocid napravljen u povijesti: OD LJUDI NAPRAVITI ZEČEVE! STRAŠNO ZAR NE? Srbi bi u Bihaću pobili mnogo više ljudi nego u Srebrenici (u okruženju je bilo 150 do 170 tisuća ljudi). Ali ubijen čovjek je mrtav čovjek. Ali od čovjeka napraviti zeca. Doista strašno!

A Thompson je svojim pjesmama, zapravo opisivao Srbe kao zečeve! I ne samo to, već je od njih i on stvarao zečeve. Otud je i njegova odgovornost ravna onoj Hrvatske vojske.

I doista „Bojna Čavoglave“ se pojavila početkom rata. Učinjeno je sve da Hrvatska bude razoružana i tako omogućiti Srbima da prvi put u povijesti pobjede nekoga s kojim ratuju sami. I Srbi su doista pobjeđivali razoružane protivnike. Strah u kostima uvukla im je ta Thompsonova pjesma. Počinje sa starim hrvatskim pozdravom koji su koristile Ustaše. A učili su ih da su Ustaše nešto najstrašnije na svijetu, a i to da su svi Hrvati ustaše. A taj Thompson im još kaže:

*Čujte srpski dobrovoljci bando četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz čavoglava!*

Da, stići će ih naša ruka i u Srbiji. Pa kako se ne bi i danas bojali te pjesme kada su na kraju doista i pobjegli u Srbiju. Kao zečevi, kako reče Milošević, a a kako im je Thompson to poručio, tj. kako je predvidio na samom početku rata.

Svjesni tog zločina sudjelovanja u pravljenju zečeva od Srba pjesmom „Bojna Čavoglave“ bili su i Švicarci, pa su 2009. uskratili Thompsonu vizu.

Isto su Nijemci prepoznali u pjesmi *Anica – kninska kraljica, pa su mu zabranili da je pjeva u njihovoj zemlji. I doista, Thompson pjeva:*

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina
Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

Pa zar nije jasna poruka da su Srbi zečevi. Pa valjda sam Thompson i pored bokala vina koji je popio, ne misli da bi mogao zapaliti Krajinu i dva tri srpska štaba, da ne zna da su tamo zečevi koji će pobjeći čim ga vide? A da sve bude još gore u „Oluji“ su pobjegli pred cijelom vojskom, a ovdje zbog Thompsona, Anice i bokala vina!

Zbog svega toga je i opravdana Hajka domaćih slugu na našeg kantautora. Pa kako oni mogu objasniti hrvatskom narodu svoju prosrpsku politiku, bolje reći svoje sluganstvo Srbima, ako taj narod Thompson stalno podsjeća na Srbe – zečeve? Zato su samo donekle u pravi naši jugonostalgicari kada tvrde kako su to Thompsonove ideje o krvi, tlu i militantnom kršćanstvu, kao u Jutarnjem listu, 26. 04. 2013. Donekle zato što je Thompsonov zločin sudjelovanja u stvaranju zečeva daleko teži.

Moram se zahvaliti i predsjedniku Nikoliću koji me je svojom izjavom o genocidnoj „Oluji“ upozorio i na krivnju samog Thompsona u tom strašnom genocidu pravljenja zečeva od Srba.

29. 04. 2013.

Hrsvijet, 30. 04. 2013.

THE JERUZALEM POST ODAO VELIKO PRIZNANJE THOMPSONU

The Jeruzalem post je objavio članak (vidjeti Hrvsvijet, 2. lipnja 2013.): „*Vrijeme je da se Hrvatska suoči sa holokaustom*“ u kome se poziva Europu na dodatno discipliniranje Hrvatske ponavljajući sve poznate velikosrpske laži o Jasenovcu i Stepincu.

Međutim, treba posebno upozoriti da su ove visokotiražne novine posebno upozorile i na dva imena današnje Hrvatske.

Naravno “svijetli primjer” je predsjednik Josipović. Danas, kada mnogi državotvorni kolumnisti uočavaju njegovu glavnu ulogu u provođenju Velikosrpskog Memoranduma 2, to i ne čudi.

Međutim ono što posebno treba istaći je to što kao njegovu suprotnost, dakle predstavnika domoljubne Hrvatske The Jeruzalem post izabrao Marka Perkovića Thompsona i tako mu odao veliko priznanje.

Pišući o Thompsonovim koncertima, novinar se pita: „Možete li zamisliti sličan događaj koji se održava u Rimu za Mussolinija ili u Berlinu za Hitlera?“

„Jedan od najpopularnijih glazbenih skupina u Hrvatskoj, „rock bend Thompson“, privlači desetke tisuća obožavatelja na svoje koncerte, gdje mnogi mladi ljudi dolaze ponosno odjeveni u ustaške uniforme. Bend je također u neke od svojih pjesama uključio ustaške parole, te je čak i pjevao stihove koji pozivaju na uklanjanju Srba“, navodi se u tekstu.

Naravno, jasne očite su neistine koje su tu izrečene. Ali zašto bi im ij i zamjerili kada su nam svima poznate antihrvatske izjave predsjednika Josipovića izrečene tijekom njegova posjeta Izraelu.

Zapravo su zanimljiva dva pogleda na ovakvo veličanje Thompsona.

Zapravo očito je da se gornji komentar poklapa sa starim pokušajem diskvalifikacije našega kantautora kada je na njegovom koncertu na Jelačić placu među 130000 ljudi bila i JEDNA ustaška kapa. Tada je Slavko Goldstein (danas savjetnik Predsjednika Vlade) pokrenu medijsku pravu histeriju protiv njega. Tada je vjerojatno Thompson spašen zahvaljujući pismu potpore hrvatskih intelektualaca. Očito je da Goldstein i sam zna koliko je Thompson bitan domoljubnoj Hrvatskoj, pa ga je i na taj priglup način pokušao uništiti. Dakle nije The Jeruzalem post originalan kada Thompsona izjednačava s predsjednikom Hrvatske.

Ipak je zanimljivo objasniti kako je moguće da jedan Slavko Goldstein može izazvati takovu šizofrenu reakciju po kojoj je uopće bitno što je jedan pojedinac učinio među 130000 ljudi, toliko da se na optuženičku klupu stavi svih tih 130000 ljudi na čelu s onim koji je održao koncert.

Čini se da je odgovor na to dao akademik Ivan Aralica (Portal HKV-a):

Političku misao suprotnu Tuđmanovoj, jedinu pažnje vrijednu u to vrijeme, ponudio je Slavko Goldstein, osnivajući anacionalnu liberalnu stranku i uređujući časopis 'Erazmus' uz suradnju sestre i brata, Vesne i Zorana Pusića. I još nekolicine onih koji su zbog svojih pogleda uz njih pristajali ili onih koji bi ih slijedili neko vrijeme, dok ne bi shvatili o kakvu se političkom konceptu tu radi.

Oni su hrvatsku samostalnost iznad stupnja samostalnosti federalne jedinice držali nepotrebnom i retrogradnom – čak i neostvarivom – novom ustaškom tvorevinom, oni su vjerovali da je jugoslavenska demokracija moguća i bez stranaka s nacionalnim predznakom koje će, dopuste li se, rascijepati Jugoslaviju, oni su vjerovali da se nacionalno može supstituirati građanskim i oni su vjerovali da se Hrvatsku, kao građansko društvo i kao geografski pojam, može i mora s Jugoslavijom u cjelini ugurati u europsku asocijaciju država.

Kad je razvoj političkih zbivanja i rata pokazao da je njihov koncept čista nebuloza neotriježenih komunista, da ga ne prihvaća nitko osim njih i njima po konfuznoj misli sličnih, u zemlji, a u inozemstvu onih koji su takav koncept raspleta iz svoji interesa ili zbog svojih ideoloških predrasuda priželjkivali, ovi su oko Goldsteina i Pusića krenuli – sad se sjetite 'pisma šestorice' objavljena u 'Erazmusu' gdje je Tuđman prokazan svjetskoj javnosti kao zagovornik nacizma – s optužbom Tuđmana da, zanemarujući građansko i forsirajući nacionalno, vodi ustašku, nacističku politiku i tako nacificira Hrvatsku, ideologijom, nostalgijom prema ustaškoj prošlosti i svim drugim što se smatra sadržajem nacističke i fašističke politike. Ustaške politike!

Uza sva golema nastojanja i uz pokoji uspjeh – poneko slovo U na kapi za vrijeme koncerata na otvorenom ili na zidu ruševine, pokoju pjesmu o Juri i Bobanu, pokoji grob pristašama ustaškog režima ili obilježja mjesta njihove pogibije – optužbu da Tuđman ustašizira, odnosno, nacificira Hrvatsku ni u očima svjetske ni pred nosom domaće javnosti nije im bilo moguće dokazati i ostajali su dugo vremena bez nade u konačan uspjeh. Sve dok haaško tužiteljstvo protiv Tuđmanova vojnog i civilnog vodstva nije, najprije pokrenulo, a potom i podignulo optužnicu za udruženi zločinački pothvat u cilju progona srpske nacionalne manjine u vojno-redarstvenim akcijama Bljesak i Oluja.

Tek tada skupina oko 'Erazmusa', koja je do tada izmišljala nacificaciju Hrvatske i predlagala denacificaciju eufemizirajući ju kao 'detuđmanizam' – koristeći se vlašću, najprije mentalnih komunista, a potom krimogenim klijentizmom vrha HDZ-a – kreće u akciju dokazivanja utemeljenosti optužnice tužiteljstva haaškog suda, gledajući u njoj baš ono što su oni od prvog trenutka za tuđmanizam tvrdili.

Slijede svjedočenja u korist optužnice, zakonito i nezakonito isporučivanje dokumenata, umirovljenja i uhićenja generala, čišćenje medijskog prostora od Tuđmanovih pristaša, marginalizacija konzervativne intelektualne elite i svakovrsni progoni i šikane, kojih se ni jedan komunistički režim ne bi posramio. Očekivali su da će im osuđujuća presuda Haaškog suda za udruženi zločinački pothvat radi progona srpske manjine i dati pravo za sve nezakonitosti što ih čine i da će im gurnuti u ruke instrument kojim će trajno uspostaviti nadzor nad svakom manifestacijom i svakim znakom hrvatske nacionalne samosvijesti. Tim instrumentom, tom osuđujućom presudom, dobit će moć da unedogled krote, kako su držali, hrvatsku endemsku genocidnost.

Kad se nakon drastične prvostupanjske presude Haaškog suda činilo da je osuđujuća presuda za udruženi zločinački pothvat u svrhu genocida gotova stvar, makar kazna generalima u pravomoćnoj presudi bila i bitno smanjena, zaključili su da će to biti najbolja potvrda kako je Tuđmanova vlast nacističirala Hrvatsku i kako je potrebno pristupiti temeljitoj denacifikaciji.

Ti su inicijatori 'detuđmanizacije' od tog trenutka organizirali sastanak za sastankom, na državnoj i regionalnoj razini, uz nazočnost trenutačnih vrhova vlasti mentalnih komunista, na kojima su raspravljali, ne plašeći se imenovati ljude iz Tuđmanova okruženja, koga sve još treba osuditi na domaćim sudovima da bi se, kako su opravdavali svoje komunističke čistke, na ovim prostorima uspostavio pravedan mir.

Bilo je gadljivo, ispod brka dementnog Zorana Pusića i iz ljupkih usta njegove glasnogovornice Vesne Teršelić, slušati koga sve treba suditi i kakva nas sve suđenja ne očekuju dok Hrvatska od tuđmanizma ne bude potpuno purificirana. Bilo je doista gadljivo od njih dvoje, i od onih što su ih za pare oko sebe okupili, slušati komu sve treba suditi, koje spomenike rušiti, kojim ulicama i trgovima imena mijenjati i što u udžbenicima preinačiti, što u njih novo unijeti, a što iz njih zauvijek izbaciti. I sve to s jednim ciljem: da bi se tuđmanizirana Hrvatska od Tuđmana 'detuđmanizirala' kao što se Hitlerova Njemačka od Hitlera denacificirala.

Kad što! Od svega onoga, čime su se prijetili brkati maneken u poznim godinama i manekenka koja sanja o Nobelovoj nagradi za mirotvorstvo pa to s ponosom bilježi u svojoj biografiji, na 11. studenoga 2012., kad kihne miš – neće biti niš!

Oslobađajuća presuda generalima oslobađajuća je presuda tuđmanizmu! Nema denacifikacije jer nije bilo nacističke!

Goldstein je zašutio i apstinirao od istupa na televiziji, što baš laka srca ne čini. Ali je lako pretpostaviti da je kao savjetnik premijera svoje mišljenje najprije njemu kazao. Nikad se ne će znati je li prva premijerova izjava nakon oslobađajuće presude plod toga savjeta! Bila je u pravcu

obezvrjeđivanja oslobađajuće presude jer je, savjetovan ili ne savjetovan, premijer naciju podsjetio na to da svih pet sudaca nisu glasovali za oslobađajuću presudu, dva su bila protiv. Htio je reći, kad suci mogu biti protiv oslobađajuće presude, što ja ne bih biti mogao. I po tom sudeći, izjava bi mogla biti plod Goldsteinova savjeta!

U knjizi *Hajka na Thompsona* u više navrata sam spomenuo Goldsteinovu ulogu, pa čak i u samom Predgovoru. Iako sam pročitao negdje kako je Ivo Goldstein imao ambicije biti i predsjednikom države, ipak je uspio da po njegovim notama plešu sve vlasti od 2000. do danas.

Istu priču o Thompsonu ponavljaju i Srbi, pa onda i The Jerusalem post. O razlozima zašto je i Srbima Thompson najveći živući Hrvat govorio sam na promociji knjige *Hajka na Thompsona* pa ću to samo ponoviti:

Doista je velika poteškoća i svjetskih moćnika kada moraju od Srba, za koje je poznato da nikada nisu pobijedili u ratu koji su sami vodili, stvarati mit ratnika. Tolić nam je tu pa ga možemo i upitati je li tada mislio na čuvenu srpsku „bežaniju“ u Prvom svjetskom ratu, kada su izazvali rat, a onda im je vojska pobjegla preko Albanije u Grčku, ostavivši svoj narod.

A još je nezahvalnija kada domaće sluge moraju sudjelovati u tome. Kada im je važnije služiti ovakvima, a ne vlastitom narodu.

Neka mi oprost Tolić, ali još bolje su srpsku hrabrost opisali dva srpska predsjednika.

Prošli tjedan je Nikolić tvrdio kako u Srebrenici nije bilo genocida (9000 ubijenih!), ali jeste u „Oluji“ zbog progona velikog broja ljudi.

Taj „progon“ je opisao Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Iz ove dvije tvrdnje jasno proizlazi da je genocid to što je Hrvatska vojska od Srba napravila zečeve. A to je nešto što ja tvrdim od dana kada je Miloševićeva izjava objavljena. Dapače, i u tekstovima i javnim nastupima, tvrdim da je to najgori mogući genocid napravljen u povijesti: OD LJUDI NAPRAVITI ZEČEVE! STRAŠNO ZAR NE? Srbi bi u Bihaću pobili mnogo više ljudi nego u Srebrenici (u okruženju je bilo 150 do 170 tisuća ljudi). Ali ubijen čovjek je mrtav čovjek. Ali od čovjeka napraviti zeca. Doista strašno!

A Thompson je svojim pjesmama, zapravo opisivao Srbe kao zečeve! I ne samo to, već je od njih i on stvarao zečeve. Otud je i njegova odgovornost ravna onoj Hrvatske vojske.

I doista „Bojna Čavoglave“ se pojavila početkom rata. Učinjeno je sve da Hrvatska bude razoružana i tako omogućiti Srbima da prvi put u povijesti pobjede nekoga s kojim ratuju sami. I Srbi su doista pobjeđivali razoružane protivnike. Strah u kostima uvukla im je ta Thompsonova pjesma. Počinje sa starim hrvatskim pozdravom koji su koristile Ustaše. A učili su ih da su Ustaše nešto najstrašnije na svijetu, a i to da su svi Hrvati ustaše. A taj Thompson im još kaže:

*Čujte srpski dobrovoljci bando četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava!*

a, stići će ih naša ruka i u Srbiji. Pa kako se ne bi i danas bojali te pjesme kada su na kraju doista i pobjegli u Srbiju. Kao zečevi, kako reče Milošević, a kako im je Thompson to poručio, tj. kako je predvidio na samom početku rata.

Svjesni tog zločina sudjelovanja u pravljenu zečeva od Srba pjesmom „Bojna Čavoglave“ bili su i Švicarci, pa su 2009. uskratili Thompsonu vizu.

Isto su Nijemci prepoznali u pjesmi *Anica – kninska kraljica*, pa su mu zabranili da je pjeva u njihovoj zemlji. I doista, Thompson pjeva:

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina
Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

Pa zar nije jasna poruka da su Srbi zečevi. Pa valjda sam Thompson i pored bokala vina koji je popio, ne misli da bi mogao zapaliti Krajinu i dva tri srpska štaba, da ne zna da su tamo zečevi koji će pobjeći čim ga vide? A da sve bude još gore u „Oluji“ su pobjegli pred cijelom vojskom, a ovdje zbog Thompsona, Anice i bokala vina!

Zbog svega toga je i opravdana Hajka domaćih slugu na našeg kantautora. Pa kako oni mogu objasniti hrvatskom narodu svoju prosrpsku politiku, bolje reći svoje sluganstvo Srbima, ako taj narod Thompson stalno podsjeća na Srbe – zečeve? Zato su samo donekle u pravi naši jugonostalgici kada tvrde kako su to Thompsonove ideje o krvi, tlu i militantnom kršćanstvu, kao u Jutarnjem

listu, 26. 04. 2013. Donekle zato što je Thompsonov zločin sudjelovanja u stvaranju zečeva daleko teži.

Govor na predstavljanju knjige završio sam zahvalom predsjedniku Nikoliću koji me je svojom izjavom o genocidnoj „Oluji“ upozorio i na krivnju samog Thompsona u tom strašnom genocidu pravljenja zečeva od Srba. Isto tako se sada moram zahvaliti The Jeruzalem postu što je odao veliku počast Marku Perkoviću Thompsonu. I doista, ako danas svi iole misleći Hrvati doživljavaju Josipovića kao najistaknutim predstavnikom one izdajničke i sluganske Hrvatske, onda je doista i Thompson zaslužio da bude izdvojen kao predstavnik one druge – domoljubne.

Čestitamo Ti Marko. Što te više napadaju pokazuju koliko si im velika smetnja u ostvarivanju protuhrvatskih namjera.

Josip Pečarić

Hrsvijet, 04. 06. 2013.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO

I.

Sjajni kolumnist *Hrvatskog tjednika* Marko Curać nas upozorava (Portal HKV-a, 30. studenoga 2013. / http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/15635-m-curac-ustavni-sud-postao-zastitnik-zdravog-razuma-u-hrvatskoj.html#disqus_thread):

Protudruštvo u Hrvatskoj stoljećima funkcionira kao rijetko dobro organizirana tvorevina, suprotstavljena realnom društvu, hrvatskoj državi, naciji i narodu, nekad u okvirima carstva i kraljevstva, drugi put u okviru prošlostoljetnih totalitarnih sustava, i sada kao neoliberalni i neokomunistički konglomerat, koji Hrvatsku hoće pretvoriti u predziđe Europe, regionalni privjesak, kako bi ju zadržalo na periferiji modernizacije sa svim naslijeđenim problemima.

Curać među ostalim kaže:

Projekti nositelja protudruštva poznati su. Javni ih mediji stalno besplatno promiču, bez mogućnosti rasprave i uvažavanja stručnih stajališta. Mogu se prepoznati u inzistiranju na povlačenju tužbe za genocid protiv Srbije pred Međunarodnim sudom pravde, lansiranju teze o građanskom ratu, a ne agresiji na Hrvatsku, u 'novom i jedinstvenom' Hrvatskom pravopisu, u prodaji Hrvatske poštanske banke i Croatia osiguranja, u tzv. monetizaciji hrvatskih autocesta da bi se navodno spasilo državu od bankrota, u uništavanju hrvatskih seljačkih domaćinstava, prepuštanju hrvatskog dijela Jadrana za bezobzirni ribolov strancima, prometnoj izoliranosti juga Hrvatske itd.

Oduzimanje svih nacionalnih atributa, razaranje i rasprodaja domicilnih gospodarskih subjekata glavni su strateški smjerovi na kojima inzistira protudruštvo, koje u pravilu uvijek nastupa protiv općeg interesa i realnog društva. Jedino demokratskim suprotstavljanjem nositeljima protudruštva može se otvoriti perspektiva hrvatskoga društva u cjelini, a napose njegovom gospodarstvu.

Zahlađenje političkih odnosa s Njemačkom, koja je mogla biti važan gospodarski partner, samo je posljedica funkcioniranja aktualnog protudruštva u Hrvatskoj, koje nema legitimitet u narodu, a održava se na vlasti zahvaljujući raznim manipulacijama, neučinkovitoj i slabo organiziranoj oporbi i uspavanim intelektualnim elitama koje još ne prepoznaju let ptica pred oluju.

U vremenu uspavanih intelektualaca doista postoji i ove godine dvojba gdje ići:

U Čavoglave ili Knin? Mnogi će tu dvojbu povezati s činjenicom da nas u Čavoglave poziva Thompson, a u Knin oni iz protudruštva koji su na vlasti! I zbog toga će otići u Čavoglave.

Takvi uopće ne uzimaju u obzir da se tog dana, zapravo slavi, najveći genocid u povijesti čovječanstva. Tada su hrvatski branitelji od srpske vojske, da parafraziramo Slobodana Miloševića, napravili zečeve. Ali, kako to objasniti genocidnom hrvatskom narodu koji slavi takav genocid. Vlast je razmišljala o tome i prošle godine. Još tada sam i u pismu Saboru sugerirao promjenu naziva tog blagdana u DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA. Doista mi je neobično jer još nisam dobio odgovor.

A koliko je stravičan zločin pravljenja zečeva od ljudi, zapravo koliko je stravična ta genocidnost hrvatskog naroda očito je iz slijedećeg teksta:

VIDEO: Kolonu izbjeglica u Oluji gazili tenkovima, a sad ih dolaze oplakivati!

Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo od automobila, gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mambe 2. gardijske brigade Gromovi. Organizirani dolazak Srba besplatnim autobusom iz Beograda u Žirovac, mjesto gdje je tijekom vojno-redarstvene akcije 'Oluja' došlo do stradavanja srpskih civila, odjeknuo je kao bomba u medijima i izazvao nevjericu među braniteljima koji su se tih 'olujnih' dana zatekli na relaciji Glina – Dvor na Uni i koji su, s Ivicom Pandžom Orkanom, za portal Dnevno otkrili istinu o žirovačkim žrtvama.

Ivica Pandža Orkan podijelio je s nama svoja saznanja: - Jasno da znam za organizirani dolazak iz Srbije, a znam i u čijoj je organizaciji. Željko Vukelić, pripadnik 21. diverzantskog odreda Kordunaškog korpusa tzv. Srpske Vojske Krajine, najelitnije specijalne diverzantske jedinice koju su formirali, opremili i obučili Uprava bezbednosti Saveznog sekretarijata narodne obrane SFR Jugoslavije i Vojska Jugoslavije (VJ) još se u petom mjesecu ove godine zalagao za dizanje četničkog spomenika poginulim Srbima u mjestu Žirovac kod Dvora na Uni, pripadnicima srpske paravojske i srpskim civilima koje je u tzv. izbjegličkoj koloni u Vojno-redarstvenoj akciji "Oluja" u kolovozu 1995. godine pobila jedinica komandanta tzv. Vojske Srpske Krajine Mile Novakovića pri proboju iz Hrvatske. Ideja o spomeniku, nakon zalaganja

Agencije za istraživanje i dokumentaciju ratnih sukoba i mene osobno, nije zaživjela. Vukelić sada opet ne miruje i želi posjetiti Žirovac što je nedopustivo. Sve sam prijavio policiji, a sutra će se održati izvanredna konferencija – rekao je Pandža.

'Gazili su tenkovima preko vlastitog naroda'

Orkan je u posjedu originalnih dokumenata koji svjedoče o žrtvama srpske jedinice srpskog "komandanta" Mile Novakovića čija je jedinica po paničnom odlasku doslovno tenkovima gazila preko izbjegličke kolone, a te zločine naknadno prišila Hrvatskoj vojsci i Armiji BiH. Njegove riječi potvrđuju i pripadnici 2. A Brigade – Gromovi koji su se tada našli pred izbjegličkom kolonom: - Javnost ni ne zna koliko je 'Oluja' bila zahtjevna i teška operacija. Kaos je vladao na sve strane, pucalo se na sve strane, srpski vojnici su se panično presvlačili u civilnu odjeću i pokušavali priključiti izbjegličkoj koloni. Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo od automobila, gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mambe 2. gardijske brigade Gromovi.

Njegov bivši suborac V. D. se nadovezuje i potvrđuje svaku njegovu izgovorenu riječ, ali i Orkanove tvrdnje: - Jedinica Mile Novakovića je tenkovima gazila vlastiti narod, mahom starce, žene... To je prizor koji se ne može nikada zaboraviti. Kilometarska kolona leševa, auta, pobacanih stvari, krikovi na sve strane. Potpuno rasulo. Jednostavno, situacija u kojoj je bilo teško reagirati, iako vas kao profesionalnog vojnika na takvo nešto pripremaju. Rat nikada nije human, ali ono što sam tada vidio bilo je potpuno neljudski – završio je svoju ispovijest ovaj Grom.

Autor: S. V.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92161-video-kolonu-izbjeglica-u-oluji-gazili-tenkovima-a-sad-ih-dolaze-oplakivati.html>

Oluja Srbski heroji

<http://www.youtube.com/watch?v=uFS8PICXpms>

Da, doista je strašan taj hrvatski genocid koji „strašne“ srpske borce pretvori u zečeve i koji su, izluđeni od straha, tenkovima gazili svoj vlastiti narod, zar ne?

Iako ja jedini u ovoj zemlji uporno pišem o tom stravičnom genocidu ipak me nisu pozvali u Knin. Čudno, zar ne? A nepozvan tamo ne mogu ni ići! A tako bi mi bilo drago ići na proslavu državnog praznika kojemu sam ja dao ime. Očito, morat ću još pričekati za to.

Meni ih je žao što ih strah od genocidnog hrvatskog naroda tjera da moraju korak po korak mijenjati proslavu u Kninu. S druge strane, Thompson ne miruje. Čitam na Hrsvijetu, 31. srpnja 2013.

(http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28662:thompson-objavio-spot-nema-predaje-video&catid=14:zvijezde&Itemid=115):

Thompson objavio spot 'Nema predaje' (Video)

Nakon veličanstvenog koncerta na Poljudu pred 50.000 ljudi kojim je najavio veliku koncertnu turneju "Ora et labora" Marko Perković Thompson je odlučio objaviti novi singl i spot.

Riječ je o pjesmi "Nema predaje", trećem singlu s albuma "Ora et labora", za koju tekst i glazbu potpisuje sam Thompson, a aranžmane Tiho Orlić.

Spot za pjesmu "Nema predaje" potpisuje Skalpel Kolektiv, zaslužan i za spot "Samo je ljubav tajna dvaju svjetova".

Thompson će i ove godine, u ponedjeljak, 5. kolovoza obilježiti Dan pobjede i Dan domovinske zahvalnosti velikim koncertom s prijateljima Miroslavom Škorom, Matom Bulićem i Slavonia Bandom u rodnim mu Čavoglavama.

Na bosanskohercegovačku turneju Thompson kreće iz Orašja 16. kolovoza a za 12. rujna najavljen je koncert na stadionu Pod Bijelim Brijegom u Mostaru.

M.M.

A da nema bitne razlike između Curaća i Thompasona lako je vidjeti ako pogledate tekst ove Thompsonove pjesme:

Thompson - Nema predaje

*Mili bože čudnih li vremena,
da budućnost nema sjaja,
moj je narod savio ramena,*

a bio je hrabriji od zmaja.

*Mili bože apsurdnih vremena,
kako li se nositi sa time,
sad partija opet pravdu dijeli,
a hrvatsku nisu htjeli.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
mogu nas lomiti al' neće slomiti,
kad nam srca tuku zajedno.*

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
oni će mrziti, mi ćemo ljubiti,
svaku stopu svog, doma jedinog.*

*Mili bože je li to moguće,
prkosili i bombi i metku,
izborili hrvatsko svanuće,
sad smo opet na početku.*

*Dobivamo političke pljuske,
iskrivljuju povijest u tišini,
vodaju nas k'o u magli guske,
a pobjednici na margini.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Zapucat će gromovi,
ugasit će svijeće,
sve živote i ljepote,
al' ideju neće.
Dignut će se grobovi,
za pobjede nove,*

*gdje ste sada sokolovi,
obranimo snove.*

REF.

Poznato je da sam javno prozvao Thompsona zbog njegovog učinka u hrvatskom genocidu stvaranja zečeva od Srba. Zato sam s nevjericom doznao da me je Thompson pozvao u Čavoglave. Je li moguće da ne zna kako sam pisao da su njegove pjesme *Bojna Čavoglave* i *Anica kninska kraljica* možda doprinijelo tom hrvatskom genocidu više i od *Oluje*.

Zato moram otići u Čavoglave i reći mu to u lice, zar ne?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 01. 08. 2013.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Velika Gospa 2013., tiskana je skraćena verzija.

II.

Kada sam napisao tekst od dvojbi danoj u naslovu, komentar jednoga od vas bio je:

- Na oba mista!

Odgovorio sam:

-Nemam ja želudac slušati neke.:)

Što ću - godine su. :)

O tim mojim problemima sa želudcem pisao je i Tihomir Dujmović:

Da nije bilo Tuđmana, na Oluju ne bismo ponosno podizali čaše u zrak

Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Pogledajte kako uz svu pozitivnu Tuđmanovu baštinu ljevica vlada Hrvatskom i kako se sa njom ponaša, pogledajte tu patološku, upravo narkomansku ovisnost o regiji i iznad svega Beogradu i sad si zamislite da uopće nije bilo Oluje, da je ostala tzv. Krajina, da je plan Z4 realiziran!

Jer cijeli taj politički spektar koji smo na djelu vidjeli nakon Tuđmanove smrti nedvosmisleno govori da nikada niti jedan politički lider osim Tuđmana ne bi hrvatskoj vojsci dao zapovijed za Oluju. Pa od Tuđmanove smrti niti jedna vlast nije vratila niti Svetu geru!

Predsjednik Josipović najavljuje u listopadu službeni posjet Beogradu i njegovom četničkom vojvodi, premda Nikolić ni za milimetar nije odustao od svojih stavova. A Josipović je naciji obećao da se neće susresti sa Nikolićem dok ovaj ne promijeni barem one najjemenitnije velikosrpske političke stavove kao što je onaj da je Vukovar srpski grad. Što je promijenio? Je li nam otkrio gdje je više od tisuću nestalih Hrvata? Je li nam vratio pokradene umjetnine? Je li nam vratio vukovarske ade? Je li povukao svoj zmijski jezik kojim paluca po Vukovaru težom da je to srpski grad? Pa ipak Josipović će mu se pokloniti u sred Beograda. Jasno je da će nakon tog posjeta još teže očekivati da nam krvavu zemlju na vukovarskim adama vrati natrag zar ne? Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Da nam je Vesna Pusić u ratu bila ministrica vanjskih poslova, a Milorad Pupovac čelnik vanjskopolitičkog odbora Sabora, kao što je to danas! Pa valjda bi još raspravljali o tome čija je Krapina!

Obzirom da je pred našim očima od 3. siječnja prodefilirala kompletna hrvatska politička scena, mi danas bez dvojbe imamo zaključiti da nije bilo Tuđmana mi u ponedjeljak ne bi imali razloga podignuti ponosno čašu u zrak na naš jedini državni praznik koji narod istinski slavi i koji bez dvojbe razumije. Oluja je naime bila i ostala naša najsajjnija vojna pobjeda, Oluja je zapravo znak potpunog kraha i četničkih snova i prijetnji o neuništivoj JNA. Oluja je drugo ime za politički ponos hrvatske nacije. Jer izmrcvareni, ranjeni, porušeni, poniženi, jadni i već na rubu očaja, Hrvati su se digli iz pepela i vojnici slavne Oluje katapultirani su na najzlatnije police naše povijesti. No, onaj zadnji pečat, onaj konačni vanjskopolitički pečat na kojem stoji carinska deklaracija međunarodne zajednice na tu sjajnu operaciju čekali smo sve do prošle godine.

Oslobađajućim presudama Gotovini i Markaču mi smo dobili tako važan i tako nužan pečat na kojem piše da je Oluja bila čista vojna operacija, a ne zločinački pothvat. Haški sud je u presudi Gotovini demantirao sve one podvale, teze i teme i sve moguće konstrukcije na kojima je počivala medijska hajka protiv Gotovine i zato se sada kad imamo međunarodni pečat na Oluju postavlja pitanje kako je moguće da na političkoj sceni bez i malo srama i ukupne društvene osude egzistiraju i dalje svi ti likovi koji su zastupali tezu o Oluji kao o zločinačkom pothvatu, svi ti likovi koje slobodno možemo tretirati kao hašku petu kolonu? Jer u oslobađajućoj presudi Gotovini jasno je demantirana laž o 20 tisuća zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, laž na kojoj je živio i sa

kojom se hranio jedan Feral Tribune! Laž koju je svojevremeno između ostalih plasirao i HHO, kao svoj veliki istraživački posao. Tvrđili su nam da moramo znati što se događalo nakon Oluje i samo što nisu išli od kuće do kuće i objašnjavali nam da je 20 tisuća srpskih kuća srušila Oluja. Laž na čijim leđima je nagrade skupljala famozna Latinica, a oskarovski tretman na HTV-u i u hrvatskim kulturnim napose filmskim vodama dobio film „Oluja nad Krajinom“.

Sve je to počivalo na mitologiji da smo spalili 20 tisuća srpskih kuća! Morali smo čekati Haag da urbi et orbi utvrdi da je u i nakon Oluje stradalo 5 tisuća stambenih jedinica, dakle kuća, ali i štala, štagljeva, garaža i svih drugih „stambenih jedinica“. Haag nam je morao reći tu istinu jer hrvatske nevladine udruge i hrvatski mediji, punih dvadeset godina tvrde nešto posve drugo. Dvadeset godina nam nevladine udruge i najveći dio medija tvrdi da je u Oluji ubijeno od 200 do 600 civila s tim da je broj od 600 civila najčešće korišten. Morali smo čekati da nam Haag izračuna da su u Oluji ubijena 44 civila. „Oluja nad Krajinom“ je govorila o tisuću i više ubijenih i nema medija koji ih je ispravljao. I što je od krunske važnosti, Haški sud je izrijekom utvrdio da Oluja nije zamišljena ni osmišljena kao zločinački pothvat, niti u pripremi niti u realizaciji. Koliko nevladinih udruga i koliko medija je posve nešto drugo kategorički tvrdilo gotovo 20 godina? Napokon, Haag je razobličio još jednu laž većine hrvatskih medija i najglasnijih lidera nevladinih udruga: laž da Hrvatska nije procesuirala svoje zločine. U oslobađajućoj presudi Gotovini izrijekom se demantira ta teza, izrijekom se kaže da nije točno da je hrvatska vlast zaustavljala procesuiranja zločina sa svoje strane. Činjenica da je Haag izrijekom rekao u oslobađajućoj presudi generalima da u Oluji nije bilo nikakvog zločinačkog pothvata, a da je u presudi Milanu Martiću izrijekom rekao da je u srpskoj agresiji postojao zločinački pothvat u sklopu stvaranja velike Srbije, jednom za uvijek bi trebao zatvoriti usta onima koji i dalje o srpskoj agresiji govore kao o građanskom ratu. Sam Haški sud demantira tu tezu! Što ćemo sada sa svim onim silnim intervjuima Nobila, Puhovskog, Stipe Mesića, Zorana Pusića, ali i Vesne Pusić? Što ćemo sa njihovim jatacima u medijima koji su godinama pogriježivali zapravo četničku retoriku u ovim pitanjima? Je li normalno da sva ta haška peta kolona i dalje uživa reputaciju i društvenu poziciju kao tobožnji cream de la cream naše pameti i intelektualne veličine? Ostave li im se ti lažni ordeni na prsima oni će prije ili kasnije opet nastaviti tamo gdje su stali! U ponedjeljak kad ponosno stavljate zastavu na svoj dom, svjesni da smo do Mirogoja dužni jedno veliko hvala Tuđmanu, Šušku i kompletnoj hrvatskoj vojsci ne treba dvojiti da će ta će šaka jadnika ignorirati ove dane ponosa i slave mozgajući i dalje kako srušiti taj najveći hrvatski spomenik na čijim temeljima počiva toliko sanjana hrvatska država.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/92306-da-nije-bilo-tudmana-na-oluju-ne-bismo-ponosno-podizali-case-u-zrak.html>

Naravno, Dujmović i ne može opisati sve što je uzrokovalo te moje zdravstvene probleme. Zato mi je drago kako mogu naći i druge tekstove koji pokazuju istovjetnost onoga što o Oluji govore drugovi Josipović, Pupovac i Štrbac (*Milorad Pupovac: Zločinci iz 'Oluje' su i dalje nekažnjeni!* –

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92363-milorad-pupovac-zlocinci-iz-oluje-su-i-dalje-nekaznjeni.html> ; Savo Štrbac traži reviziju presude generalima, Hodak mu poručio: 'Idi, bre, pa se leći!' - <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92376-savo-strbac-trazi-reviziju-presude-generalima-hodak-mu-porucio-idi-bre-pa-se-leci.html>).

Evo Josipovića:

'Na 'Oluju' gledamo različito, tako će vjerojatno i ostati još dugo vremena'

Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati odnose između Hrvatske i Srbije. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu', mi ju vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. 'Rat je završio i pred Hrvatskom i Srbijom je europska budućnost i zaista bih volio da pregovori sa vašom zemljom počnu što prije. Razlike u pogledima na prošlost postoje, ali očekujem da će se one smanjivati, iako vjerojatno neće nestati', izjavio je hrvatski predsjednik Ivo Josipović u intervjuu za 'Novosti'.

'Dolazak nekih hrvatskih Srba na proslavu 'Oluje' važan je iskorak, dobar i za Hrvate i za Srbe. Kao što je dobro i važno da zajednički iskažemo poštovanje žrtvama rata, kako Hrvatima, tako i Srbima, ili ljudima druge nacionalnosti. Često se zaboravlja da je preko 10.000 Srba bilo u redovima hrvatske vojske za vreme rata i da su dali ogroman doprinos našoj slobodi', napomenuo je Josipović.

Dok god je Nikolić na vlasti teško je za očekivati nekakve bitnije pomake u ostvarivanju sada već gotovo dvadesetogodišnjih postratnih napetih odnosa između Hrvatske i Srbije. Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati taj postupak. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu' mi je vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka

radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. Ne može to niti neće promijeniti nijedan političar, niti sva sila 'dokaza' kojom se 'dokazuje' kako je netko zlostavljao nekakvu babu koja je hrvatskim vojnicima vikala ustaše pa je dobila kundakom po glavi.

Zanimljiva je i naslovnica koju donose 'Novosti', o tome kako Josipović 'razume srpsko viđenje Oluje', premda je njegova točna izjava glasila kako 'činjenica o stradanju većeg broja Srba u toj akciji daje srpskoj strani pravo na drugačiji pogled'. Ne bi Srbi bili Srbi kada ne bi nešto zakuhali. Premda i Josipović daje povoda za razmišljanje kontinuiranim odlascima na grobove srpskih žrtava, dok one hrvatskih u pravilu zaobilazi.

Autor: V.B.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92265-na-oluju-gledamo-razlicito-tako-ce-vjerojatno-i-ostati-jos-dugo-vremena.html>

Kada sam vam poslao tekst o tome kako su srpski vojnici (tada već podivljali srpski zečevi) u bijegu gazili svoj narod, dobio sam sugestiju:

Predlažem ti da pitaš Državno odvjetništvo: Zašto nije podignuta optužnica protiv Mile Novakovića zbog toga što je naredio da se tenkovima ide preko kolona srpskog naroda ... Pa Novaković je pregazio Srbe - hrvatske građane za koje je odgovorna Hrvatska država. Ili: zar Srbi slobodno mogu ubijati Srbe bez ikakve odgovornosti?

Naravno, Josipović je zapravo i mislio na te pobijene civile. Pa mora žaliti Srbe i razumjeti različite poglede na *Oluju*, u situaciji kada su hrvatski bojovnici od srpskih vojnika napravili zečeve koji su zbog toga morali u paničnom bijegu tenkovima pregaziti sve što im je bilo na putu, zar ne?

Na kraju, moram vam se svima ispričati što vas evo u ovo toplo ljetno vrijeme maltretiram svojim zdravstvenim problemima

Josip Pečarić
Hrsvijet, 04. 08. 2013.

III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slaviti il neš. Nešto časno. Na časnan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučiti drobićem. Oću reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživati. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihoo najavljivano odlazjenje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinke ubačene kao u najcrrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nač cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.¹ A doista treba imati želudac nalik donu od cipela kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu.

Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.²) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelič, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće

¹ Vidjeti Priloge

² Vidjeti Priloge

nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju počast našim braniteljima i proslavljaju pobjedu u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerovatnom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne dignu u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerovatnim spletom okolnosti, ovdje nije došlo do lančane reakcije eksplozija, inače

bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimao. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovaru! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeve 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićeve tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u

Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo

docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, ne smijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je skrivala nedemokraciju lijevih medija*, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovinih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzбудili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrug tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: “zviždati šefu države – gori ste od Martića”. Malo me zbunjuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakrčljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokraciju lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 “ustaša”, rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i

Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša "javna" TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Alen je rekao: "S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći".

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali "prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!" Iznenaden i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi. 25. 6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: "Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!" Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frljića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: "Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!"

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: "Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa." Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: "Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitij."

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni

pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrze – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši bojovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede *još 2 dana vrištale novine i portali* o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari “proslavljaju” Dan pobjede. Dan koji su oni doživljeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 19. 08. 2013.

HRVATSKI ŠOVINIST ALEKSANDAR STANKOVIĆ

Aleksandar Stanković u tjedniku „24 sata“ (11. 09. 2013.) u svojoj kolumni „Prosto prošireno“ nastupa sa svojih svima poznatih pozicija hrvatskog šoviniste pa je to očito već iz samog naslova njegove najnovije kolumne:

KAD BI OVAJ SVIJET BIO BEZ SRBA...

Svoju žalopjku za svijetom bez Srba on počinje s Vukovarom:

Čini se da bi sve bilo lakše bez Srba. Nema ćirilice, nema prosyjeda, Vukovar postaje grad za odmor, ljudi bacaju čekiće u zrak, TV dnevници postaju dosadni, a vođitelji skidaju zabrinute maske s lica.

Zapravo je jasno da on želi podsjetiti čitatelje na agresiju na Vukovar, poravnavanje grada sa zemljom, strašne zločine, silovanja, Ovčaru,... Ali s druge strane Stanković se želi narugati Srbima jer je poznato kako je Milošević doživio branitelje Vukovara rugajući se srpskim vojnicima:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Jasno je da Stanković, kao poznati hrvatski šovinist, ne smije sve to izravno reći u današnjoj Hrvatskoj u kojoj su na vlasti oni koji nikada nisu voljeli Hrvatsku. Ali, doista je nevjerovatno što sve ne proizilazi iz jedne dosta nemušte rečenice hrvatskog šoviniste, zar ne?

Zato je zanimljivo vidjeti što Stanković dalje kaže:

U svijetu bez Srba i Marija Bistrica je nekako ljepša, cvjeta. Najveće marijansko svetište ljudi pohode u miru. Brat do brata, sklad i pjesma. Nadahnuti kardinal Bozanić pjeva. Ne ljuti se, nema ni razloga: nestalo je ćirilice, nitko se ne križa s tri prsta, Isus je opet naš, nitko ga ne svojata, ljudi su Božja djeca, naše je kraljevstvo nebesko, a majke plaču na propovijedi.

Da, *Isus je opet naš!* Očito taj hrvatski šovinist misli na poznato srpsko svojatanje Isusa i ne samo njega.

Tako je još Miloš S. Milojević napisao 1872. godine srpsku povijest *Odlomci istorije Srba i jugoslavenskih zemalja u Turskoj i Austriji*. Spomenimo neka poglavlja: *Tragovi nekadanjem življenju Srba u Indiji i*

življenja srpskog u Africi, O starim Kinezima i njihovom sudaru sa Srbima, O Srbima u Italiji, Dolazak starih Elina i Rimljana u srpske zemlje itd. Tako doznajemo: "Ime Srbin mnogo je starije od imena Sloven" (str. 107). Tu možemo naučiti o Sibirskoj Srbiji, u Mesopotamiji osnovaše Novu Sarbarsku (Srbiju), pa se vjeruje da su Srbi "zidali vavilonske kule". S. I. Lazić će u knjizi Srbi u davnini, Zagreb, 1894. tvrdi da su Srbi narod "u kojem se i sam Hrist rodio" (str. 232), a u svojoj Kratkoj povjesnici Srba će reći "neki vele, da je i sam Aleksandar Veliki bio Srbin" (str. 11). Spomenimo još Baltičku Srbiju, Dansku Srbiju, Srpsku Galiju, španske i portugalske Srbe. Srbi su vodili teške borbe u Engleskoj, gdje im je ubijen kralj Raško, protiv Karla Velikog, naselili su Italiju, Rumunji su porimljeni Sebi, a Bugari su Srbima u Bugarskoj nametnuli samo svoje ime, itd.... itd. .."

Sve je u duhu poznate srpske pjesme (beogradski politički list "Srbski Narod", br. od 25. ožujka 1944.):

*Nebo je plave srpske boje
A u njem stanuje srbski bog.
Oko njega anđeli srpski stoje
I služe Srbina boga svog!*

Nema dvojbe da hrvatski šovinist na to misli kada govori o Isusu, zar ne?
Naravno, on lukavo to sve stavlja u usta kardinala i zagrebačkog nadbiskupa:

„Svi ljudi su ovce, ja sam pastir i to je tako lijepo“, zaključuje Bozanić, sretan što u svijetu bez Srba Alojzije Stepinac ne ratuje na Solunskom frontu, a biskup Strossmayer ne zanosi se jugoslavenstvom.

Dobro, ne možemo optužiti Stankovića zato što baš ne zna precizno je li ili nije Stepinac stigao do Solunskog fronta. To mu samo služi da podsjeti čitatelje što je Strossmayer (koji se zalagao za južoslavenstvo, a Stanković piše o jugoslavenstvu da bi skrenuo pozornost da je Strossmayer uvijek mislio i na velike srpske prijatelje Bugare) govorio o Srbima:

Da se naši Srbi u Srijemu ne boje, jao i zao čas katolicima! Ja mnijem da Srbima ne treba prostiti gdje ne imaju pravo, jerbo upravo tim bivaju smjeliji i drzovitiji. (Strossmayer Račkom 29. veljače 1864. godine)

Narod nam je u vrlo opasnom položaju. Srbi su nam krvavi neprijatelji. Dobro je rekao - mislim Marković - da dočim se mi ljuto borimo prot Mađara, Srbin brat iza leđa na nas navaljuje. (Strossmayer Račkom 10. travnja 1884. Godine)

U srcu i u duši Srba vlada nesnošljivost prema katoličkim Hrvatima. Stoga se naš zavod ilirski ili hrvatski u Gradu ne smije nikako nazvati srpskim. Taj pojam se apsolutno ne smije upotrijebiti. (Strossmayer državnom tajniku Vatikana kardinalu Rampolli 8. siječnja 1902. godine.)

Slična priča je i sa slijedećim dijelom teksta hrvatskog šoviniste:

Stvarno, kad ne bi bilo Srba (znamo da nije korektno tako razmišljati i da to nije moguće, ali u ljudskoj prirodi je sanjati i zato ne uskraćujte nam snove), ljepša bi bila politika i Sabor, i ne bismo imali Pupovca onako pospanog i prijetvornog od kojeg strepimo i kada darove nosi, i vijesti iz kulture bi sjale bez Šerbedžije.

O Pupovcu malo tko u Hrvatskoj dobro misli, pa je oštrica hrvatskog šoviniste zapravo uperena u Šerbedžiju i njegov čuveni film u oslobođenom srpskom gradu Vukovaru (Wikipedija: *Godine 1991. Šerbedžija napušta Hrvatsku i odlazi u Srbiju gdje je za vrijeme Srpske agresije živio i radio. U filmu Dezertar Živojina Pavlovića, koji je dovršen sredinom 1992., Šerbedžija je glumio glavnu ulogu. Film je snimljen nakon okupacije u Vukovaru, kada je ovaj grad "pripadao" "Srpskoj krajini".*). A tom „oslobađanju“ (dakle i Šerbedžiji) ne ruga se samo hrvatski šovinizist Aleksandar Stanković.

Sjećam se kako se još 1993. (izravnije od Stankovića, a ne mnogo poslije snimanja Šerbedžijinog filma) Srbima rugao Crnogorski nezavisni tjednik *Monitor* u tekstu “Vukovarsko Galipolje” povezuje Vukovar i Galipolje. O tome sam govorio na hrvatskim radioprogramima u Australiji (Melbourne, siječanj, 1993., Adelaide, veljača, 1993., Sydney, kolovoz, 1994.) da bih 1996. i napisao članak (*Vukovar i Galipolje*, Večernji list (inozemno izdanje), 3. lipnja 1996.). Evo kako sam govorio isto što i Milošević ali mnogo prije njega:

I zaista su ta dva simbola povezana mnogim nitima. Na Galipolju su Englezi žrtvovati Australce i Novozelance. Gubici među njima su bili ogromni - naravno ne i među Englezima. A Vukovar je srpsko Galipolje jer su Srbi imali daleko više žrtava od branitelja iako “je za vrijeme borbi JNA, zajedno sa srpskim paravojnim formacijama, koncentrirala oko grada snage jačine 30.000 do 50.000 ljudi, dok je branitelja Vukovara bilo između 1500 i 1800 ljudi.

Prednost srpske strane u tenkovima i topovima bila je upravo nevjerovatna 100:1 (...) POBJEDA, uz ovakav odnos snaga, međutim, uvrštena je u program proučavanja unutar tzv. jugoslavenskog školskog sustava i smatra se SVIJETLIM PRIMJEROM”. Monitor piše i o Ovcari i svemu što je uslijedilo nakon “svijetle” pobjede.

Naravno, onaj tko malo bolje poznaje srpsku povijest znat će da je veličanje takve pobjede kod Srba nešto najnormalnije. Iz jednostavnog razloga što to jest pobjeda. A Srbi nemaju pobjeda kojima se mogu dičiti u ratovima koje su vodili sami. Još krajem prošlog stoljeća zaratili su s Bugarima i bili poraženi za nekoliko dana. Dali su povoda i za Prvi svjetski rat. I tu su imali nekoliko “pobjeda” na početku rata kojima se ponose na isti način kao i s Vukovarom. Naime, tada su Hrvati u austrougarskoj vojsci bacali oružje i s podignutim rukama bi išli predati se svojoj “braći”. A braća bi ih poubijala. Na isti način na koji se Monitor

čudi slavljenju “pobjede” u Vukovaru, Srbima se čudio Krleža za slavljenje ovih pobjeda iz I. svjetskog rata. Ali, pitam se ja, pa čime onda da se pohvale. Pa u Vukovaru se ona šačica ljudi branila i odoljevala tolikoj sili 3 mjeseca, a u ovim pobjedama u Prvom svjetskom ratu ubijani su ljudi s rukama dignutim uvis! A ima još jedna stvar. Danas se parafraziraju Miloševićeve riječi i kao “Srbi ne znaju da rade, ali znaju da bježe”. Zaista, vukovarska epopeja hrvatskih ratnika, doprinijela je da četiri godine kasnije vidimo kako cijela srpska vojska iz tzv. “Krajine” bježi zajedno s narodom. Ipak tu se radi samo o “Krajini”, dok je u I. svjetskom ratu bježala cijela cjelcata srpska vojska preko Albanije u Grčku. Istina, cijeli narod nisu tada mogli povesti sa sobom, jer ne bi uspjeli pobjeći. Visoke i surove su albanske planine.

Na taj način hrvatski šovinist zaokružuje svoju šovinističku priču o Vukovaru. Ali to ne bi bila cijela priča kada se ne bi potrudio završiti je isto kao i Milošević rugajući se Srbima – zečevima koji su bježeći u Oluji gazila vlastiti narod:

U TOM SVIJETU JEDINI BI NA GUBITKU BIO THOMPSON

Recimo da Srba nema, da ih samo na trenutak nema, Severina bi bila sretna žena, riješila se Popovića i Bregovića, Prljavci ne bi pjevali u Beogradu, Đoković se ne bi kreveljio ne televiziji, a Zdravko Mamić izjavljivao da je Jugoslavija najljepša zemlja na svijetu. U svijetu bez Srba gubi jedino Thompson, nema Jasenovca i Gradiške, penthausu u Radničkoj i donacija iz Ekvadora, ali, Bože moj, što je hrvatska sreća prema Thomposnovoj tuzi. Svijet bez Srba čini se sasvim ugodnim mjestom za život. Još da se riješiti komunista...

Doista kad Thompson zapjeva *Bojnu Čavoglave* ni danas mnogi Srbi ne mogu razlikovati što su ljudi ili zečevi, zar ne? Thompson je *Bojnu* pjevao u vrijeme kada su oni naoružani do zuba napali razoružanu Hrvatsku. I ta pjesma im je uništili svu „hrabrost“ koju su imali. I to traje do dana današnjega. To sigurno zna i hrvatski šovinist i ruga se Srbima i zbog njihovog „junaštva“ u napadanju i pobjedama nad razoružanim protivnikom (slično *Monitoru*). Pri tome je istinita tvrdnja da Thompson nikada ne bi bio to što jeste o čemu piše hrvatski šovinist. Da nije znao s kime ima posla, tj. da nije znao da ima posla s napadačima od kojih će na koncu Hrvatska vojska i napraviti zečeve!

To je izravno i opjevao:

*Čujte srpski dobrovoljci bando četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava!*

(Bojna Čavoglave)

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina*

*Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

(Anica – kninska kraljica)

Upravo našem šovinisti primjer Thompsona treba pokazati kako mu je glupa ta mržnja prema Srbima. Zašto mrziti nekoga od koga ste u ratu napravili zečeve. I to tako definira onaj koji je sve to pokrenuo Balkanski krvnik Slobodan Milošević?

Milošević je tek poslije *Oluje* razumio zašto ga je srpski akademik i povjesničar Vasa Čubrilović upozoravao prije velikosrpske agresije na Hrvatsku:

Ratujte protiv bilo koga, ali ne protiv Hrvata, jer taj će te rat izgubiti!

A naš šovinist ne razumije još i dan-danas razliku između ljubavi prema svom narodu koja je tako svojstvena Hrvatima (nacionalizam) i mržnju prema drugim narodima - u ovom slučaju srpskom - (šovinizam).

Ja mogu razumjeti svu ogorčenost koju Aleksandar Stanković gaji prema Srbima, ali njegov šovinizam ne mogu razumjeti. To nije svojstveno hrvatskom narodu! Neka nauči od Thompsona. Iz njegovih pjesama doista može naučiti kako se voli Bog, svoj narod, branitelji, obitelj. A i mrziti nekoga od koga si u ratu napravio zečeve je na rubu pameti, zar ne?

15. 09. 2013.

THOMPSON I MEĐUNARODNA POLITIKA

Jedno poglavlje moje knjige **HAJKA NA THOMPSONA** ima naslov **THOMPSON KAO INSPIRACIJA**. U njemu su dani slijedeći tekstovi:

„JUČER GLEDAM SLIKU NARODA, BACA CVIJEĆE PO HEROJIMA ...”

SRPNJA - DAN DIVE GRABOVČEVE

THOMPSON I CRKVA SV. SPASA

GLIBOTA I THOMPSON

NADA JE U VJERI, VJERA JE U NADI

ANICA KNINSKA KRALJICA..

Da je Thompson inspiracija našim piscima i znanstvenicima nije ništa neobično. Međutim, da će biti inspiracija i kolumni u kojoj se govori i o međunarodnoj politici doista me je iznenadilo.

Radi se o kolumni fra Miljenka Stojića. Pogledajmo kako *Talijani muku muče u obrani svojih Čavoglava*, odnosno kako Čavoglave nisu samo simbol uz koji odmah vežemo ono o Miloševićevim zečevima tj. njegovim sunarodnjacima:

'NE ĆETE U ČAVOGLAVE'

Ne svrstavajući se ni na jednu stranu, osim na stranu mira, i dalje pažljivo pratim događaje u Siriji. Čini mi se kao da slično na ona vremena kad smo se sami borili za demokraciju. Bili nam namijenili ropstvo, zamotano u celofan, a nama se to nije sviđalo. Jednako su bili na kušnji i oni koji su nas napadali. Njima su bili namijenili ulogu čuvara i oni se u to uživjeli ne prepoznavši da je svaki čuvar ujedno i uhićenik. Znamo kako je sve završilo, pobijedili smo jer smo bili ustrajni.

Svakodnevno čitam, slušam i gledam da su takvi i kršćani u Siriji, pa i na čitavom Bliskom istoku. Neprestano su na kušnji, razlikuje se samo način od države do države. U Siriji, rekosmo i znamo da pucaju na njih, u Izraelu im otimaju kuće. Zaprepastio sam se kad sam to pročitao. Radilo se o stranicama Kustodije Svete zemlje i nemam nikakva razloga dvojiti u istinitost napisanoga. Poglavitito se radi o Jeruzalemu. Dovoljno je da pronađu bilo kakav razlog za kojeg se mogu uhvatiti i ti ostaješ bez doma. Kustodija muku muči da spasi ono malo kršćana što ih još tamo ima. Pa im između ostaloga gradi stanove. I što sad? Može li demokracija sve spasiti, ali ona demokracija koja se zaista oslanja na volju naroda što proizlazi iz njegove suradnje s naravnim zakonom u sebi? Mislim da bi mogla, jer ovih je dana između ostaloga zaustavila i napad na Siriju, nadajmo se trajno. Neki zbog svega predlažu ruskog predsjednika Putina za Nobelovu nagradu za mir. Ako je Obama može imati i voditi ratove, onda je može imati i on zaustavljajući ih,

tako obrazlažu. Zacijelo bi je dobio kad bi se tako razmišljalo, ali očito stvari stoje drukčije. Na pozornici je velika igra u kojoj su figure ljudski životi, tako nebitni igračima. Može ih se lako žrtvovati, onoliko koliko je potrebno. Jedni govore da je sve nastalo zbog trgovaca oružjem. Dovoljno ga proizveli, a nema dovoljno ratova da se potroši. I onda treba od vremena do vremena potaknuti poneki da proizvodnja ne bi stala. Nisam stručnjak ni za to, pa bih samo zaključio da je svejedno što je zapravo u igri, svejedno nije samo što se zbiva i što je plod svega. Osim razaranja, ubijanja i drugoga što rat nosi sa sobom, plod su i ničučte teokracije. Egipćani je izgleda uspješno čupaju, ali vidjet ćemo još kamo će sve okrenuti. Igra je u tijeku, krvava i neljudska.

Svjetski poznati zločinac Josip Broz Tito na sve bi se široko nasmiješio. Poznati su njemu ti đavolski putevi. Završio je nauk još tamo u Moskvi, u hotelu Lux, tridesetih godina prošloga stoljeća. Završio ga je vrlo uspješno. Postao je neosjetljiv na ljudsku patnju, okrenut samome sebi, kao i mnoštvo drugih, samo što je on bio uspješniji. Nije propuštao prilike. Zloglasnom NKVD-u otkucao je preko 800 svojih sudrugova i na taj način se potpuno pripremio za Bleiburg i Križni put. Bio je to njegov diplomski rad. Kad ga je uspješno dovršio, mogao je nastaviti njegovom svakodnevnom primjenom. Iskusili smo to sve do pada komunizma ili sve dok naši dečki s tenisicama na nogama nisu ustali protiv daleko brojnijeg i naoružanijeg neprijatelja. A taj neprijatelj krenuo je na nas s Titovom petokrakom na čelu, onom petokrakom s kojom je nedavno na Bundeku šurovao trenutni zagrebački gradonačelnik Milan Bandić. Kasnije je tumačio da su i ona i Tito zakačeni na njegovo odijelo bili previše blijedi da ih primijeti. Ali, tko u to vjeruje, moj Milane!? Ponajmanje oni koji su gacali po blatnjavim rovovima braneći i tebe, i mene, i sebe, i... Ma branili su sve ono što nam je sveto. Jesu li nam dragi ili im se smijemo u lice?

Marko Perković Thompson, jedan od branitelja čiji sam stih stavio u naslov ovoga ogleđa, ovih je dana prošao Hercegovinom. Pjevao je u Mostaru. Ovisno koliko vjeruješ svojim očima i koje medije rabiš, zaključuješ da ga je slušalo 10.000 – 25.000 ljudi. Kakva mora za njegove protivnike ili protivnike onoga o čemu on pjeva! Bilo je tako i u Domovinskom ratu. Onaj stih »Ne ćete u Čavoglave« postao je prepoznatljiv stih iz Domovinskog rata uz razne druge. I nastavio se do današnjeg dana. Najsvježiji je primjer pokušaj nasilnog uvođenja ćirilice u Vukovar. Otpor je kriknuo iz duše naroda, iz duše onih koji su prošli vukovarski pakao i znaju što se zapravo uvodi ovim nametanjem ćirilice. Pridružili su im se i igrači Hajduka velikim transparentom na utakmici s Dinamom i zbog toga zaradili srdačna priznanja. Navijači obje momčadi ponovno su zajedno pjevali, kao ono devedesetih, a nisu se tukli zavedeni zločinačkom rukom bivših vremena.

Ne borimo se samo mi, bore se i u našem okruženju, regiji kako je to sada »in« reći. Talijani muku muče u obrani svojih Čavoglava. Hoće im nametnuti neki nakaradni zakon o homofobiji, zakon koji će ih sputati u izražavanju i doprinijeti da postanu još starija nacija nego što jesu. Sami kažu da su po starosti u europskom vrhu. Vole žene, ali ne i djecu. Što im se dogodilo u glavama? Vode o tome velike rasprave. U međuvremenu otkriše da je stopa samoubojstava među homoseksualcima puno veća nego među heteroseksualcima. Njihove brojke izgledaju ovako: među heteroseksualnim muškarcima pokušalo si je oduzeti život 4%, a među homoseksualcima 28%, dok je omjer kod žena 15% prema 20%. Oni obrazlažu zbog čega je to tako, ali ja sada o tome ne bih. Čovjeku koji razmišlja valjda je jasno.

Stvarno se treba oduprijeti raznoraznim današnjim dosadnim nastranim strujanjima. Početi nam je najprije s medijima, nastaviti sa zakonima, onda... Puno toga ima, ovdje samo spomenimo jedan zakon. To je onaj o laicizmu koji francuski ministar znanosti Vincent Peillon, njihov Jovanović, nametnu svim javnim školama. Da bi se poboljšala harmoničnost u razredu, tako on kaže, treba ukloniti svaki znak religioznosti, ne samo sa zidova nego i s vanjskog izgleda đaka. O nutarnjem izgledu nije se usudio govoriti, podrazumijeva se da on dolazi nakon uspješno preoblikovanog vanjskog. Država, tako on opet, mora postati jedina obrazovna ustanova koja će prenositi »neutralne« vrijednosti. Naravno da se roditeljima ovo ne sviđa, ali što oni znaju kad nisu bili revni pohađatelji škole Francuske revolucije, iluminista i sličnog društva.

Život ide dalje, obično tako kažemo. Istina je to, samo koliko prepoznajemo zamke koje se stavljaju pred nas. Ne znam jesam li danas neku uspješno otklonio. Znam samo da sam uz roditelje koji žele dobro svojoj djeci, uz roditelje koji se ne boje davati život, uz branitelje koji znaju gdje su bili i zbog čega su ratovali, uz svoju domovinu slobodnu u društvu drugih slobodnih država, uz... dobro shvaćeno kako su nas učili naši pretci, ne ovi s viškom novca, a nedostatkom mudrosti.

Miljenko Stojić

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=29349:kolumna-miljenka-stojia-ne-ete-u-avoglave&catid=56:miljenko-stoji&Itemid=333

KAKO UBITI DOMOLJUBNOG PJEVAČA ILI KAKO UBITI HRVATSKU

Naslov: Thompson

Datum: Tue, 27 May 2014 07:39:25 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:nepoznati-primatelji::

Dragi prijatelji,

Nadam se da ste pročitali Hodaka. Spomenuo je i zanimljivu srpsku igricu. Umjesto nožem Thompsona bi klali srpom:

"Kumrovec ostaje jasan dokaz o podjeli Lijepe naše na partizansku projugoslavensku manjinu i ogromnu prohrvatsku građansku većinu. Ova posljednja je poznata po svojoj šutnji. Zato je manjina itekako glasna. Osniva Antifašističku ligu, pljuje po splitskom gradonačelniku zbog odavanja počasti palim braniteljima HOS-a jer su se borili pod imenom Rafaela Bobana. Dok su se oni borili i ginuli, jugoguzičare po zagrebačkim kafićima nije smetalo kako se zovu. Tada im je bilo svejedno kako se zovu, bilo im je jedino bitno da drugi za njih iznesu rat na svojim leđima. Da su se HOS-ovci borili i ginuli pod recimo imenom i proleterske brigade, siguran sam kako bi danas doživjeli priznanje i Antifašističke lige, Dokumentae, Srpskog narodnog vijeća, Saveza antifašističkog boraca, Građanskog odbora za ljudska prava, Vesne Teršelić, Milorada Pupovca, Zorana Pusića, Predraga Matvejevića i brojnih drugih ljubitelja Žikine dinastije. Možda tada Pupovčeve Novosti ne bi objavile duhovitu karikaturu Thompsonove glave između srpa i čekića. Srp mu je točno ispod grkljana. Da je taj miroljubivi uradak bio u kolor tehnici jasno bi se vidjelo kako iz Thompsonovog grla curi krv."

Još jedna potvrda mojoj tvrdnji kako je krv zečeva u njima u Domovinskom ratu počela govoriti kada su prvi put čuli pjesmu Bojna Čavoglave. Rat je odavno završio. Znamo: traktorijada, zečeve, gaženje zečeva tenkovima i sl. A strah od "Bojne Čavoglava" ne prestaje. Još je gore hrvatskim slugama. Njihova mržnja prema Thompsonu je golema. Oni ga još više optužuju kao krivca zbog toga što im je od gazda napravio zečeve, pa sada moraju služiti zečevima. Ako ćemo pošteno, moramo ih i razumjeti

zbog toga. Istina, ja za sebe i ne mogu reći da se pošteno odnosim prema njima. Pa moja knjiga "Hajka na Thompsona" se nalazi na početnoj stranici Thompsonovih službenih stranica:

<http://www.thompson.hr/>.

Sram me bilo!

Vaš,

Josip Pečarić

Glas Brotnja, 27. 05. 2014.

Dragovoljac.com, 27. 05. 2014.

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015**

**'RUŽA TOMAŠIĆ JE U PRAVU, HRVATSKU TREBA
OČISTITI OD SRBA KOJI JU MRZE'**

Poznati hrvatski novinar i publicist Vjekoslav Krsnik poslao mi je svoju kolumnu istoimenog naslova. Zapravo, naslov ne odgovara tvrdnji Ruže Tomašić, jer kao što će te vidjeti u samom Krsnikovom tekstu, Tomašićka nije to tako izravno tražila. Evo Krsnikova teksta:

Izjava zastupnice u Europskom parlamentu Ruže Tomašić da bi Hrvatsku trebalo očistiti od Srba koji ovu državu drže za blagajnu a koji ništa ne daju ovoj državi, što ju je dala ponukana agresivnom izjavom srbijanskog ministra Vulina da Hrvatska treba očistiti u svojem dvorištu, kako se moglo očekivati, izazvala je burne reakcije.

Indikativno je da se na tu izjavu Ruže Tomašić opširno obrušio Igor Crnadak, ministar vanjskih poslova iz susjedne Bosne i Hercegovine, točnije rečeno predstavnik genocidne Republike Srpske u federalnoj vladi. Prije svega, čudno je da se na izjavu koja se odnosi na pripadnike srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, a indirektno upućena na Republiku Srbiju, javlja ministar vanjskih poslova Bosne i Hercegovine koja uopće tom izjavom nije bila tangirana. Međutim kad se to poveže s pročetničkom kampanjom koja se u posljednje vrijeme vodi iz Beograda u suradnji s velikosrpskom "petom kolonom" u Hrvatskoj, onda je očigledno da se radi o koordiniranoj kampanji. To je samo dodatni znak kako kampanja protiv Republike Hrvatske ima široku

platformu u tzv. "regionu" s očitim ciljem da se današnja hrvatska država izjednači s NDH. U klasičnom srpskom stilu korištenja laži Igor Crnadak ocijenio je izjavu Ruže Tomašić kao "fašističku" kojom se jedan narod označava prljavim i kojom se ljudima prijeti samo zato što ne pripadaju jednom narodu.

Pogledajmo što je stvarno izjavila Ruža Tomašić: "Neka oni mole Boga da mi ne počnemo čistiti svoje dvorište, jer ako mi počnemo čistiti svoje dvorište imat će još jako puno Srba koji će morati ići u Srbiju. Koji drže ovu državu za blagajnu, koji drže ovu državu za samoposlugu, a koji ništa ne daju ovoj državi, pa neka malo paze što govore." Prije svega ona je upozorila na onaj dio hrvatskih Srba koji ni nakon 25 godina nisu prihvatili Hrvatsku kao svoju domovinu, ali koriste njezine materijalne blagodati. Ona nigdje nije rekla da se radi o cijeloj srpskoj nacionalnoj manjini, nigdje nije rekla da su prljavi, niti je prijetila cijelom narodu. Radi se samo o manjem broju hrvatskih Srba koji i dalje rovale protiv države Hrvatske, jer kako je svojedobno izjavio predstavnik te manjine u srpskoj nacionalnoj zajednici Milorad Pupovac za njih je i dalje glavni grad Beograd.

To međutim nije bila jedina reakcija na Tomašićkinu izjavu. Javio se predsjednik IDS-a Boris Miletić koji ju je čak ocijenio ratnohušakačkom. I Boris Miletić je u izjavi vidio nešto što hrvatska europarlamentarka uopće nije izjavila, jer se njezina izjava odnosi samo na jedan dio hrvatskih Srba koji ne poštuju Republiku Hrvatsku, ali im je i te kako stalo do njezinih kuna. U samoj Srbiji ministar vanjskih poslova Ivica Dačić je izjavio "kako očekuje da se hrvatski državni vrh ogradi od ovakvih izjava", a beogradski dnevnik "Blic" čak je nazvao Ružu Tomašić "hrvatskim Šešeljem" koja bi da živi u Srbiji zbog zalaganja, kako navodi dnevnik, za etničko čišćenje bila uhapšena. Usput, čudno je kako beogradski mediji to ne traže za haaškog optuženika Vojislava Šešelja koji se nakon uvjetnog puštanja iz zatvora u Haagu izravno zalagao za etničko čišćenje u Hrvatskoj. Naravno javili su se velikosrpski glesnogovornici u samoj Hrvatskoj, pa tako "Jutarnji list" iz pera Borisa Vlašića optužuje Ružu Tomašić da progoni 4 posto Srba koji su ostali u Hrvatskoj, što naravno u njenoj izjavi nije točno, jer se odnosi samo na jedan dio hrvatskih Srba koji ne poštuju hrvatsku državu.

Konačno, kao što se moglo očekivati, javio se samozvani predstavnik srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj saborski zastupnik Milorad Pupovac koji je napisao pismo predsjedniku Europskog parlamenta Martinu Schulzu. U opširnom pismu Milorad Pupovac koji predstavlja samo 7,9 posto pripadnika srpske nacionalne manjine, dakle nije njihov legitimni nego tek legalni predstavnik, upozorava predsjednika Europskog parlamenta da je Ruža Tomašić svojom izjavom pozvala na nasilje i to jednog od najgorih što ga je doživio jugoistok Europe – nasilje etničkog čišćenja.. On je ocijenio Tomašićkine izjave šovinističkim i nesumnjivo govorom mržnje.

Činjenice o položaju hrvatskih Srba i to upravo onih koji su se borili protiv hrvatske države opovrgavaju tvdnje da se radi o njihovoj ugroženosti. Iako predstavljaju samo 4 posto stanovništva u hrvatskoj Vladi ima nesrazmjeran broj pripadnika srpske etničke zajednice i to baš onih koji su se borili protiv Hrvatske. Tako je i sa saborskim zastupnicima na čelu s Miloradom Pupovcem koji je na čelu velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj i koji Beograd drži svojim glavnim gradom. Hrvatska radiotelevizija kao vodeći javni medij puna je hrvatskih Srba na čelu s glavnim ravnateljom Goranom Radmanom, predsjednica Vijeća za elektroničke medije je Mirjana Rakić također Srkinja i tako bi se moglo nizati u nedogled. Hrvatski Srbi su po Ustavnom zakonu toliko privilegirani kao nacionalna manjina što se ne može usporediti ni sa jednom drugom državom Europske unije, u kojoj čak 17 zemalja uopće ustavno ne pozna pojam nacionalnih manjina. S druge strane, ako je tko diskriminiran onda su to upravo oni hrvatski Srbi koji prihvaćaju Hrvatsku kao svoju državu i domovinu. Iako ih se čak 6.000 borilo u Domovinskom obrambenom ratu ni jedan takav hrvatski Srbin ne sjedi u Saboru, niti zauzima neku utjecajnu javnu funkciju. Štoviše hrvatska državna administracija odbija registrirati Hrvatsku pravoslavnu crkvu, iako se 17.000 Hrvata na posljednjem popisu izjasnilo kao pravoslavci. Upravo se protiv takvih hrvatskih građana provodi diskriminacija i zato je Ruža Tomašić u pravu kad proziva one hrvatske Srbe koji ne prihvaćaju hrvatsku državu kao svoju domovinu.

Krsnik je dobro uočio kako zapravo oni koji napadaju Tomašićku, to rade po onoj poznatoj krilatici: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti. Ona je govorila o dijelu Srba koji su se ogriješili o RH, a oni tvrde da su svi Srbi takovi. Ili, pak vjeruju da je "ljudsko pravo" Srba u RH takav odnos prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi koji opisuje Ruža Tomašić.

Ruža Tomašić uputila je 6. 5. 2015. otvoreno pismo u povodu medijskih napisa o njezinoj izjavi u Vukovaru u nedjelju 3. svibnja 2015. Već mi je puna kapa zahtjeva nekih medija da se opravdam za izgovorene riječi koje su istinite, počinje svoje pismo Ruža Tomašić.

Je li Srbija sa JNA izvršila agresiju na Republiku Hrvatsku, želeći očistiti granice tzv. Velike Srbije od nersrpskog stanovništva? Jesu li u ime Velike Srbije radili razne zločine, od ubijanja, mučenja, silovanja, rušenja objekata, itd.? Je li u Hrvatskoj smrtno stradalo 19.500, a ranjeno preko 30.000 građana? Je li u Hrvatskoj uništeno ili oštećeno 2423 spomenika kulture.

Jesu li svi odgovarali za ta zlodjela?

U ime mirne reintegracije, tadašnja Vlada je morala prekriziti neka imena četnika koji su sudjelovali u ratnim zločinima. Umjesto toga, optužila ih je za oružanu pobunu, tako da ih obuhvati Zakon o oprost.

Žive li silovatelji u Vukovaru slobodno i susreću li svoje žrtve? Jesu li oni koji su odvodili Hrvate 1991., pogotovo u Vukovaru, priznali što su radili ili bar rekli gdje se nalaze njihovi posmrtni ostaci? Rade li policajci koji su sudjelovali u oružanoj pobuni slobodno i dalje u Policijskoj upravi Vukovarsko-srijemske županije? Odgovor na sve to je 'da'.

Oni koji su odgovorni što se naše dvorište nakon rata nije uredno očistilo jednom godišnje dođu pokloniti se žrtvama u Vukovaru, Škabrnji i drugdje, gdje jasno i nedvojbeno kažu kako su JNA i srbo-četnici izvršili agresiju na Republiku Hrvatsku i kako su tim braniteljima kojima odaju počast dali svoje živote u obrani Republike Hrvatske. Potom se vrate u svoje tople domove i propagiraju toleranciju, suživot i pomirbu. Pozivam iste da posjete brojna mjesta stradanja u Hrvatskoj i mimo službenih dana sjećanja kako bi uvidjeli svakodnevicu naših sugrađana u tim sredinama.

U tome nametnutom ratu su stradali i nevini Srbi. Svaka nevina žrtva je nevina žrtva, ali dopustite da prvo zaliječimo svoje rane, kako bismo bili u mogućnosti liječiti tuđe. Oni koji liječe prvo tuđe su ljudi koji nisu domoljubi i koji radi osobnog i dodvorničkog interesa zapravo ne žale nikoga.

Samo istina vodi do pravde a pravda do trajnoga mira.

Također mi je puna kapa pojedinih hrvatskih Srba koji su rođeni u Hrvatskoj, a do Hrvatske im uopće nije stalo. Žive na račun hrvatskih građana, proputovali su cijeli svijet na račun Republike Hrvatske, a da za uzvrat ništa nisu dali. Zloupotrebljavaju svoju funkciju i provode politiku koja je se odavno pretvorila u etnobiznis. Priča o porastu etničke i političke netolerancije u Hrvatskoj je besmislena, a njom se isključivo služe oni koji lagano gube poziciju monopoliste na 'srpstvo' u Hrvatskoj. Predstavljaju se kao zagovaratelji pomirbe, no kada ste ih čuli da osuđuju neki čin koji su ekstremni pripadnici srpske manjine u Hrvatskoj napravili. Nadam se da će doći vrijeme da lojalni građani srpskog porijekla okrenu leđa onim Srbima koji reketare Republiku Hrvatsku. Koji očigledno ne vole ništa što ima predznak hrvatski, osim hrvatske kune.

Dragi moji, srbijanski državni vrh, diplomacija, lobisti i drugi uporno negiraju zločine od strane Srbije, dok u isto vrijeme kukaju svijetu kako su nedužni Srbi protjerani sa svojih ognjišta. Naša Vlada, kao i one prije, štiti jer žele, kako kažu, korektne odnose sa Srbijom. Korektni odnosi se grade na povjerenju i uzajamnom uvažavanju, a ne da jedna strana napada a druga štiti ili napada one koji se usuđuju reći istinu.

Hrvatska zaslužuje bolje. Svi građani RH zaslužuju bolje. Baš zato neke se stvari konačno moraju raščistiti, kaže se na kraju otvorenog pisma predsjednice Hrvatske konzervativne stranke Ruže Tomašić.

<http://www.hkv.hr/vijesti/politika/20266-ruze-tomasic-puna-mi-je-kapa-onih-kojima-do-hrvatske-nije-stalo.html>

To što Srbi lažu se očekuje. Problem je sluganski mentalitet hrvatskih političara i medija. Sjetimo se Vulinove izjave:

'Neće nam Hrvatska držati lekcije o ratnim zločinima, neka pogledaju u svoje dvorište.'

On zapravo ponovno izjednačava agresora i žrtvu i potvrđuje kako mu ništa ne znači nedavna presuda Međunarodnog suda pravde. Zapravo, on je negira. To isto rade i svi koji su napali Ružu Tomašić. Prave se ludi i "ne prepoznaju" da Vulin izjednačava velikosrpsku fašističku agresiju na RH i obranu od agresije.

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, kaže:

"Zoran Milanović (od HNESa optužen za etičku veleizdaju, J. P.) sukrivac je zajedno s Ivom Josipovićem, Stjepanom Mesićem, Vesnom Pusić i Miloradom Pupovcem (od HNESa osuđeni za etičku veleizdaju, J. P.) što Međunarodni sud pravde, iako je utvrdio odgovornost Srbije za genocidne radnje i zločine radi stvaranja etnički čistog teritorija Hrvatske koje su pokušali silom pripojiti velikoj Srbiji, što ta presuda nije i formalno donesena. Zašto je državni vrh glavni krivac? Zato što je državni vrh, dakle, Stjepan Mesić, Ivo Josipović, Zoran Milanović i Vesna Pusić, cijelo vrijeme vodio politiku u suprotnosti s optužnicom koju je podigla Hrvatska protiv Srbije za učinjeni genocid u kojem su ključni dokazi bili učinjeni genocid u Vukovaru.

Najviši sud Ujedinjenih naroda presudio je da se nije radilo o građanskom ratu, niti o oružanom sukobu hrvatskog i srpskog nacionalizma s podijeljenom krivnjom. Također je na Međunarodnom sudu pravde dokazano da je krivac Srbija koja je sustavno agresijom i genocidnim zločinima pokušavala stvoriti na teritoriju Hrvatske etnički čiste prostore koje je željela pripojiti velikoj Srbiji.

Dakle, Međunarodni sud pravde utvrdio je da su postojali teški genocidni zločini koje je Srbija učinila u Hrvatskoj s ciljem da teritorije etnički očišćene pripoji velikoj Srbiji.

Također, je činjenica da državni vrh, odnosno da su navedene osobe, osuđene i optužne za moralnu veleizdaju godinama služile takvoj velikosrpskoj politici, da su prihvaćale i širile krivotvorine o građanskom ratu s podijeljenom krivnjom i za rat i za počinjene zločine."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/zoran-milanovic-krivotvoritelj-progonitelj-zatiratelj-istine-o-domovinskom-ratu-2>

Hrvatski veleizdajnici su se borili za povlačenje tužbi vjerujući da Sud ne može presuditi u korist države čija vlast se tome protivi. Zapravo tako bi izbjegli da Međunarodni sud pravde utvrdi da su postojali teški genocidni zločini koje je Srbija učinila u Hrvatskoj s ciljem da teritorije etnički očišćene pripoji velikoj Srbiji. Zato oni ne koriste tu činjenicu kada odgovaraju svojim srpskim gazdama, kao uostalom što se nikada ne usude spomenuti onu Miloševićevu usporedbu srpske vojske sa zečevima. Naravno, jasno je da se Pupovac javio jer je u riječima Ruže Tomašić prepoznao sebe, ali očekivano se javila Vesna Pusić i njezina stranka:

HNS upozorava da jedna europska zastupnica, bez obzira na svoje ideološke stavove, ne smije govoriti na način kojim krši zakone koji zabranjuju govor mržnje.

Zapravo opisali su dobro svoj rad jer, kao što sam već rekao poistovjećuje sve Srbe u RH s onim Srbima koji su se oglušili o RH. Ili u svojoj mržnji prema hrvatskom narodu osuđena za etičku veleizdaju Vesna Pusić smatra kako Srbi imaju pravo raditi protiv države u kojoj žive. Ako ona to radi, zašto ne bi to mogli raditi i Srbi, zar ne?

Zapravo je smiješno kako oni koji mrze hrvatski narod i hrvatsku državu za one koji ih vole kažu da koriste govor mržnje. Kineski filozof Sun Tzu za takve ljude je govorio da su NAJOGAVNIJI!

Oni su sve učinili tijekom svoje vladavine da marginaliziraju i zapravo kazne one Srbe koji vole svoju hrvatsku domovinu ili su je branili.

Npr., osudu HNESa za etičku veleizdaju Milorada Pupovca pročitao je u Lisinskom Srbin Nenad Vlahović čija su dva sina bila hrvatski branitelji, a takovih je bilo 6.000 na što nas upozorava Krsnik. Vlahovića je 4. 5. 2015. HNES primio za redovitog člana.

Mediji, koji su pod kontrolom glavnih provoditelja velikosrpskog Memoranduma SANU 2. u Hrvatskoj, rade ono što im gazde kažu, ili znaju što bi gazde željele da oni govore i pišu pa se tako i ponašaju.

Zato pogledajmo i kako je Ruža Tomašić odgovorila Crnadaku:

"Ljudi vole mjeriti vlastitim metrom pa tako i gospodin ministar u mojim riječima vidi fašizam jer je bosansko-hercegovački entitet iz kojeg on dolazi, tzv. Republika Srpska, utemeljen upravo na fašizmu... Moja izjava se ni na koji način nije ticala lojalnih građana Hrvatske srpskog podrijetla niti povratnika koji su konačno pronašli mir na svom ognjištu, već isključivo kriminalaca i ratnih zločinaca koji su Zakonom o oprostumu dobili nezasluzenu slobodu i danas se nekažnjeni šeću među svojim žrtvama", i dodala kako, s obzirom da su mnogi među njima danas zaposlenici hrvatskih institucija ili na neki drugi način nakačeni na proračun RH, obitelji njihovih žrtava ih posredno i hrane.

"Sramotno je da srbijanski dužnosnici i ministar vanjskih poslova BiH na ovaj način cijeli srpski narod poistovjećuju s ovim ubojicama i silovateljima jer to naši susjedi i sugrađani ničim nisu zaslužili. Svaki zločin ima ime i prezime, zna se koji su to ljudi i smatram da je konačno došlo vrijeme da se revidira Zakon o oprostima te doista, kako nam predlaže Vulin, počisti u našem hrvatskom dvorištu", rekla je Tomašić.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/37338-ruza-tomasic-odgovorila-crnadaku-rs-je-utemeljena-na-fasizmu>

KLEMM I LABRADORSKA ČELIJ U IZVRŠNOJ VLASTI

Veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec u svojoj kolumni na portalu HKV-a piše:

Problem izvršne vlasti su branitelji koji pokazuju začuđujuću vitalnost, pa i stotpostotni invalidi iz Domovinskoga rata. I oporba koja pokazuje začuđujuće rezultate u svim izborima. Da bi doskočila jednima i drugima, labradorska ćelija u izvršnoj vlasti odlučila se krenuti na istaknute, Klemma i Brkića, pa zapovijedila svojim u DORH-u i nezavisnom sudstvu da nešto pronađu, bilo što. Tako su Klemma pokušali rušiti sudjelovanjem u zajedničkom zločinu zaštitarskih kuća (dogovorile se o cijenama svojih usluga, navodno, što je užasan zločin), pa kada to nije uspjelo konstruirali uvjerljivu priču da je Klemm izvlačio novac – iz svojega poduzeća.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/20297-h-hitrec-infantilno-prenemaganje-retardiranih-orjunasa-u-lisinskom.html>

Podsjetit ću vas kako sam reagirao na prvi napad labradorske ćelije u izvršnoj vlasti na Josipa Klemma. Naime, to je bilo u vrijeme kada je tiskana moja knjiga *Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba* pa sam ono što sam spremao govoriti na njenom predstavljanju objavio na portalima dnevno.hr i Glas Brotnja 23. 4. 2014.:

"... na Radiju Mariji kada sam objašnjavao kako ova hrvatska služinčad, bilo u vlastima – bilo u medijima, žive u velikom strahu. Godine 2000. došli su ponovno na vlast s parolom "Oni su nama oprostili – mi njima nećemo!" Danas je toliko očito da su nenarodna vlast koja se otvoreno stavila u službu svih onih u svijetu koji nikada nisu voljeli, dapače mrzili su i hrvatski narod i hrvatsku državu. Svjesni su da je danas mnogo teže očekivati da će im to biti oprašteno. To im doista mora biti jasno kada o njihovom strahu govori i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić na svečanoj uskrstoj misi:

Što nam strah od branitelja, koji su krvlju gradili Domovinu, govori o stvarnoj moći postojećih struktura?

Te postojeće strukture misle da svoj strah mogu prenijeti i na one koji vole svoj narod i svoju državu. Vjeruju da im za to može poslužiti predsjednik Udruge specijalne policije Domovinskog rata To je doista sjajno komentirala dr. Željka Markić:

Josip Klemm priveden je kako bi se zastrašilo njega i sve druge koji su nepoćudni aktualnoj vlasti. Josip Klemm priveden je kako bi aktualna vlast – Linić, Josipović, Pusić, Milanović i ostali – poslali poruku – ako se zalažeš za demokratsku, europsku Hrvatsku, kopat ćemo po tvojim poslovima sedam,

deset, koliko god godina unatrag je potrebno, nešto ćemo ti napakirati, osudit ćemo te, oduzeti ti tvrtku, nastradat ćeš. Josip Klemm priveden je kako bi jučer i danas na naslovnici Jutarnjeg lista bio Klemm, hrvatski branitelj, predsjednik udruge specijalaca, a ne Zdravko Mustać, nekadašnji šef Udbe, nekadašnji šef Josipa Perkovića čiji sin Saša i danas savjetuje predsjednika Josipovića. Aktualnu vlast – koja omogućuje da Državno odvjetništvo sjedi na prijavi da se Croatia osiguranje, koje je u vlasništvu države, prodaje po cijeni koja je 3,2 milijarde kuna niža od stvarne, koja radnicima u brodogradilištu Lamljan na Ugljanu ne dozvoljava da uđu u tvrtku koja se uspjela dići na noge, proizvoditi i zarađivati, koja ne istražuje dugogodišnje optužbe da je Linić, uz sve ostalo, za milijarde kuna oštetio Inu, koja ministru zdravlja, Ostojiću, nakon što je proračun oštetio za milijune kuna uvođenjem neprovodivog smjenskog rada u bolnice, sad dozvoljava da provodi još veću reorganizaciju svih bolnica u Hrvatskoj – takvu vlast – ne brine je li Josip Klemm oštetio vlastitu tvrtku za 3,2 milijuna kuna. Njih zabrinjava to što je Josip Klemm osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj veličanstven doček kakav su i zaslužili, zabrinjava ih što je Josip Klemm zaštitio i pomogao referendum o braku, zabrinjava ih što je Josip Klemm pokazao da hrvatski generali stoje uz hrvatski narod u Vukovaru, zabrinjava ih što Josip Klemm podupire rad Stožera za obranu hrvatskog Vukovara (sjetimo se da je zbog toga Klemm bio priveden 3. 9. 2013., kao i to da je Stožer ovih dana stao uz njega, J. P.), zabrinjava ih što su pripadnici specijalne policije Domovinskog rata izabrali baš Josipa Klemma za svog predsjednika, zabrinjava ih što Josip Klemm zapošljava oko 800 zaštitara, velikim dijelom nekadašnjih branitelja Hrvatske. A ponajviše ih zabrinjava što je financijski neovisan i što ga aktualna vlast ne kontrolira. Zato je jučer priveden Josip Klemm. A svima nama, koji se usuđujemo govoriti da je aktualna vlast nesposobna, jer Hrvatsku gura u gospodarsku propast, ne zna napraviti zaokret i povesti zemlju u oporavak, da je nedemokratska, jer koči demokratske procese, negira rezultate referenduma, kontrolira medije koje financira, posebice Jutarnji list i HRT i da je protunarodna, jer se brine samo za svoju materijalnu korist, bez vizije za ovu prekrasnu zemlju i ljubavi prema narodu koji bi trebali voditi poručili su: "Ovako mi postupamo s onima koji nam se suprotstave. Razmislite, netko od vas mogao bi biti sljedeći." Na nama je da im mirno, ustrajno, baš kao što to već godinama čini i Josip Klemm, pokažemo da ih se ne bojimo. I da je vrijeme njihove strahovlade na izmaku.

<http://narod.hr/u-prijevodu/dr-markic-privodenje-josipa-klemma-zastrasivanje-svih-koji-se-protive-aktualnoj-vlasti/>

Ova najnovija priča s Josipom Klemmom i završetak teksta dr. Markić podsjetila me na mog oca koji je na sličan način dospio u zatvor. Nisam još krenuo u školu i to mi se činilo strašnim. I danas sebi ne mogu oprostiti što mu jednom, kada su ga s liscama na rukama provodili gradom nisam potrčao

u zagrljaj. Umjesto toga ja sam se ukočio. Nisam se mogao pomjeriti. Ispričao sam to bratu koji je pet godina stariji od mene i on mi je, kao i mnogo toga drugoga, objasnio koliko je moje reagiranje bilo nerazumno:

Trebaš se ponositi s tatom. Pa vidiš da su svi oni koji nešto vrijede danas u zatvoru.

Lekciju nisam nikada zaboravio. Zato sam na predstavljanju knjige o generalu Markaču, za koju sam napisao jedan od predgovora, a koje je bilo prije oslobađajuće presude, rekao kako bih bio ponosan da sam na mjestu našeg generala. Poslije veličanstvenog dočeka naših generala postalo je očito koliko sam bio u pravu. A, kako je i konstatirala dr. Markić, Josip Klemm je osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj doček kakav su i zaslužili.

Zato mi je smiješno kako još nisu naučili što znači kada se dr. Markić pita: *Tko je slijedeći?* Nisu naučili ono što je mene naučio jedanaestogodišnji brat, a ja razumio kao predškolsko dijete. Nisu razumjeli da se ona samo pita tko je slijedeći na koga ćemo svi mi biti ponosni! Što je više takovih primjera našeg ponosa, to je i njihov strah, o kome je govorio i kardinal Bozanić, sve veći!"

Tekst je objavljen u mojoj knjizi 'Ako voliš hrvatsku svoju', koja je tiskana 2014., dakle prije predsjedničkih izbora. Izbori su pokazali kolika je snaga bila sadržana u samom njenom naslovu. Narod je shvatio da Josipović ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i po pravilu su to isticali kada bi govorili zašto ga nisu željeli za predsjednika.

Branitelji u Savskoj na svom šatoru imaju tekst:

Oba su pala 1991.

Oba će pasti 2015.

Jasna poruka, pa se samo neinteligentnijima može bilo koje opravdanje za napade napad labradorske ćelije u izvršnoj vlasti na Josipa Klemma učiniti opravdanim. Zato je prirodno reagirao Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.). Evo tog reagiranja:

Pavković: Ne gazite po Klemmu i drugima, jer sutra će još gore gaziti po vama

Imena Josipa Klemma, Đure Glogoškog ili Ante Deura na žalost ne ćete naći u školskoj čitanki nazvanoj "Domovinski rat" (Školska knjiga, 2015.), o kojoj se relativno mnogo govori i piše, a namijenjena je kao priručnik za učitelje povijesti u osnovnim školama i nastavnike povijesti u srednjim školama. Osim njih, naravno, izostavljena su i brojna druga istaknuta imena, vezana uz stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države. Autori će reći – pa, ne možemo sve spomenuti! To je činjenica i to je istina. Ali, žalosno je što se čitava hrvatska povijest sastoji u stilu "veži konja gdje ti aga kaže". Tako, možeš ti biti junak nad junacima, ali ako nisi podoban, ako ne ideš niz dlaku

onima koji su trenutačno na vlasti – piši kući propalo je! To se drastično i skromno među ostalima događa i s Junakom hrvatskog Domovinskoga rata Josipom Klemom. Svi koji ga poznaju, a poznaju ga mnogi, znaju da je riječ i o iznimnom humanitarcu, a ne samo bivšem istaknutom ratniku. O čovjeku velikog srca. Taj svoj humanitarni dio nikada nije volio isticati, za razliku od nekih drugih koji su organizirali deset posto od njega, a sve su to onda odmah stavili na sva zvona, kao da su sagradili zagrebačku katedralu. Njega, baš kao i suradnike s kojima se svakodnevno druži, boli nepravda. Nije išao u rat, nije teško stradao da bi samo tako mogao mirno promatrati sva zla koja se godinama i kontinuirano čine onima koji su poput njega bili prvi kad je trebalo. Zahvaljujući njemu, Udruga specijalne policije Domovinskoga rata RH na čijem je čelu, danas usred Zagreba, ima jedne od najljepših prostorija, u kojima se svakodnevno održavaju razne tribine, izložbe, promocije knjiga i štošta drugo vezano uz Domovinski rat. Međutim, ono što je najvažnije taj čovjek ima nevjerojatnu potporu među hrvatskih braniteljima, udrugama, stradalnicima, obitelji poginulih i nestalih, hrvatskim generalima. On je duša i tijelo ljudi koji su proživjeli strahote srpske i ine agresije. Uz to, nije ni isključiv. Uvijek je spreman na razgovor, dijalog, sve za dobro onih koji su prošli pakao.

U hrvatskoj povijesti ostat će zapisan i kao jedan od lidera dosad najsnažnijeg bunta ratnih veterana. Bori se zajedno s ostalima da ministar branitelja bez branitelja Predrag Matić i njegovi suradnici napuste fotelje koje po ničim, ali po ničim, nisu zaslužili. Za tog Matića, koji će jednoga dana i te kako morati odgovarati za svoja nedjelja, izjavio je da ga unatoč svemu "nitko nema pravo vrijeđati", ali činjenica je da je ovaj na žalost bolestan ministar stvarno pisao svojim kolegama ministrima, ali da ga ni oni ne "šljive pola posto" te da mu ni ne ogovaraju na njegove dopise. Šteta što i po tome ne vidi da je "mačji kašalj", kojeg će prvom prigodom – šutnuti preko Save!

Branitelji su, zahvaljujući i Klemmu, ali i drugima, Vladu i samoga premjera Milanovića još prije nekoliko godina na konvenciji u dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu časno i dostojanstveno upozoravali da se blati Domovinski rat i njezini sudionici, pa su tom prigodom ministra branitelja dočekali s takvim negodovanjem i zvižducima da ako je ovaj imao imalo srama (a nema ga) već je isti dan trebao podnijeti neopozivu ostavku. Za dugogodišnje i uspješno zalaganje za prava i dostojanstvo hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji Klemm je već odavno trebao primiti najviše državno odličje. Umjesto toga primio je kontraverznu optužnicu, (sic!), s kojom ga žele kompromitirati, pa i proglasiti kriminalcem. No pasaran! –rekao bi premjer Milanović. No tako rade i s drugim značajnijim i manje znanim hrvatskim braniteljima. Gaze ih, podmeću, bljuju i pljuju. Što je sve doživio Đuro Glogoški, što su proživljavali još ranije generali Markač i Gotovina, general Basarac, kako je prošao general Glavaš, kako prolaze

šestorica bosanskohrvatskih junaka u Haagu, što su napravili od Mihajla Hrastova, branitelja u Lori, pa sve do nedavno Mladena Miloševića voditelja Braniteljskog portala?

Sreća je da nisu na vlasti razni fumići, s dva razreda škole, bivši vojni tužitelji i partizani, kojima je Boško Buha mogao biti otac. Ti bi ih već davno strpali na Goli otok.

Sve u svemu, da nema Josipa Klemma trebalo bi ga izmisliti. Što mu više podmeću, što lažu i što ga više žele strpati u ropotarnicu, maknuti s javne scene, nama je sve miliji i draži!

Smrt fašizmu, sloboda narodu!

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

Možda se Pavković našalio pozdravom *Smrt fašizmu, sloboda narodu!*

Kardinal Bozanić je na Bleiburgu rekao:

Raspiruje se mržnja, nameće se netrpeljivost i isključivost i nekima kao da je stalo produbljivati neistine ne bi li se produžili sukob i nasilje iz vremena totalitarizma. Po njegovim riječima, nasuprot domoljubnom antifašističkom otporu iz Drugoga svjetskog rata danas se pojavljuje neka nova ideologija antifašizma koju ne nalazimo u suvremenosti drugih europskih zemalja.

Izmišljanje neke fašizacije Hrvatske hrani ideologiju i daju joj priliku da se njezini promicatelji predstavljaju borcima protiv tih pojava, skrivajući pravu narav svoga djelovanja i ne dopuštajući da hrvatsko društvo raste u slobodi, zajedništvu i suživotu.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/15114/Bozani%C4%87-Ponovno-se-name%C4%87u-podjele-Hrvatska-je-dobila-novi-totalitarizam.htm>

<http://narod.hr/eu/kardinal-josip-bozanic-u-nasoj-zemlji-natopljenoj-krvlju-vazno-je-traziti-istinu-da-ne-bismo-ostali-zatvoreni-u-proslost>

Međutim, odavno sam ustvrdio da su naši branitelji istinski antifašisti, a oni koji ih napadaju fašisti. Zar ovaj drugi dio ne podsjeća na riječi našega kardinala?

A isto tvrdi i prof. dr. sc. Zdravko Tomac (7Dnevno, 15. 5. 2015.) govoreći o 'antefašističkom' derneku u Lisinskom:

Najbolji asistent Zorana Milanovića bio je kao i uvijek Ivan Fumić koji je negirao da su hrvatski branitelji devedesetih godina bili antifašisti, da su se borili protiv velikosrpskog fašizma. Fumić je ustvrdio, a za tu krivotvorinu je dobio veliki prostor u medijima, posebno na televiziji, da se branitelji nisu

borili protiv fašista nego da su se borili protiv Titovih antifašista koji su bili za bratstvo i jedinstvo.

Zapravo i izlapjeli Fumić samo potvrđuje tezu da su Titovi antifašisti zapravo fašisti, zar ne?

A da nije problem samo u izlapjelim 'antifašistima' potvrđuju komentari mlađahnih SDP-ovaca o događanju u Bleiburgu Tako poznati ljubitelj Tompsona Grbin kaže:

Oni koji doista žele žalovati za žrtvama strašnog zločina odlaze u Tezno, odlaze u Macelj ili odlaze na Kočevski rog.

Zapravo to je stav njegove stranke SDP koja je nasljednica onih koji su izvršili te strašne zločine:

UBOJICE I NJIHOVI NASLJEDNICI TREBAJU ODLUČIVATI KOJA ĆE SE POSTAJA KRIŽNOG PUTA HRVATSKOGA NARODA UZETI ZA ODAVANJE POČASTI NJIHOVIM ŽRTVAMA:

Da, oni se iznova rugaju onima koje su pobili. Ali, što drugo od njih i možemo očekivati?

Glas Brotnja, 18. 5. 2015.

Kamenjar.com, 18. 5. 2015.

OTVORENO PISMO PREDsjedNICI RH

1.

Poštovana Predsjednice RH,

Nadam se da su Vam Vaši savjetnici skrenuli pažnju na situaciju u kojoj se trenutno nalazi hrvatski branitelj Veljko Marić. O tome nam puno kaže već sam naslov teksta s portala dnevno.hr:

TUGA NA USKRS: Marićeva supruga: 'Veljko je zbog bolesti neprepoznatljiv. Sad ima i kateter..'

<http://www.dnevno.hr/domovina/tuga-na-uskrs-mariceva-supruga-veljko-je-zbog-bolesti-neprepoznatljiv-sad-ima-kateter-5949/>

Na takvo teško stanje hrvatskog mučenika upozorio nas je Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.). Taj tekst Vam šaljem u Prilogu, a možete ga naći i na drugim hrvatskim portalima kao npr.:

<http://portal.braniteljski-forum.com/vijesti/sokantno-prilikom-posjete-veljku-maricu-supruga-i-djeca-nisu-ga-mogli-prepoznati>

<http://hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/36797-zdravstveno-stanje-veljka-marica-iznimno-lose>

http://direktno.hr/en/2014/medijski_partneri/12023/Tijekom-posjete-Veljku-Mari%C4%87u-supruga-i-djeca-nisu-ga-mogli-prepoznati.htm#.VSF-Zw1SvsQ.mailto

Pogledajte reagiranja čitatelja i vidjet ćete kako naši ljudi vjeruju da jedino Vi možete pomoći hrvatskom mučeniku.

U intervjuu Večernjem listu kažete:

Mi jako dobro znamo, a nadamo se da će i u Srbiji to prihvatiti, kako je Domovinski rat bio pravedan i oslobodilački, vojno redarstvena operacija Oluja legalna i legitimna, a general Gotovina zapovjednik pobjedničke vojske.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/kolinda-grabar-kitarovic-necu-dozvoliti-da-se-blati-institucija-predsjednice-drzave-998646>

Vjerojatno je i takav Vaš stav uzrokovan činjenicom da su svjetski moćnici sve do oslobađajuće presude generalima Gotovini i Markaču tvrdili kako je oslobađanje naše domovine zapravo udruženi zločinački pothvat. Sudac Meron je naglasio kako je to nerazumno. Kada netko iz Srbije i spomene Oluju treba ih stalno podsjećati kako je tu bježaniju i kukavičluk Srba sam Milošević najbolje opisao kada je ponašanje svoje vojske usporedio sa zečevima.

Nema dvojbe da će spoznaja o tome u Hrvatskoj sve više jačati i Srbima trebaju optužbe slične ovoj o našem generalu samo zato da bi se odvratila pozornost o zločinačkom karakteru agresije na RH o čemu je nedavno govoreno u presudi povodom naše tužbe za genocid. Drugim riječima mi se ne moramo nadati da će u Srbiji *prihvatiti kako je Domovinski rat bio pravedan i oslobodilački*. To je presudio Sud u Haagu. Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti naša sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i Vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija.

I dok je Hitler govorio:

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.

Milošević je:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi.

Mi danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. **TO SU HRVATSKI BRANITELJI KOJI SU POBIJEDILI FAŠISTIČKOG AGRESORA.**

Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu. To bi bilo isto kao kada bi Njemačka sudila, osudila ga i ubijala nekog Poljaka jer je Hitler agresiju na Poljsku započeo tvrdnjom kako je Poljska napala Njemačku.

Današnja Srbija upravo to i radi i time pokazuje kako je njena politika samo nastavak na onu koju je provodio Milošević.

Oni će to i raditi dokle god mi budemo zaboravljali o njihovoj fašističkoj agresiji, a zapravo sami stavljaajući "smokvin list" na svjetske moćnike koji su podržavali Miloševićev fašizam.

Jasno mi je da Vam nije lako djelovati dok su na vlasti oni koji su i dobili vlast izvršavajući upravo takve želje svjetskih moćnika, ali uvjeren sam da Vi možete naći načina i spasiti život našeg branitelja i antifašiste koji umire u kazamatu države koja se ne želi odreći svoje fašističke prošlosti.

Akademik Josip Pečarić

Uskrsni ponedjeljak, 2015.

PRILOZI:

1. Pismo Mladena Pavkovića
2. Kronologija slučaja Veljka Marića

2.

Poštovana Predsjednice RH,

Nadam se da su Vas Vaši savjetnici upoznali s mojim pismom koje sam Vam poslao na Uskrsni ponedjeljak povodom situacije u kojoj se nalazi hrvatski branitelj Veljko Marić. Međutim, kako do danas nisam dobio odgovor pretpostavljam da nisu. To me ne bi ni iznenadilo jer sam u tom pismu podsjetio na fašistički karakter velikosrpske agresije na našu domovinu. A ne bi bilo prvi put jer mi se nešto slično dogodilo u HAZU kada sam tražio da pošalju e-mailom obavijest o predavljanju moje knjige "*Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba*". "Uzbuna" u Akademiji i naravno obavijest nije poslana. A naslov je samo obrada izjave Slobodana Miloševića kako su njegovi vojnici u "Oluji" pobjegli kao zečevi. Na samom predavljanju je admiral Davor Domazet Lošo, komentirajući naslov, ustvrdio da se od 1995. godine do tada nitko u Hrvatskoj o tome nije usudio progovoriti.

Činjenica je da se ni o fašističkom karakteru velikosrpske agresije do nedavnog nastupa prof. dr. Andrije Hebranga također nije skoro nitko usudio progovoriti. Možda je Vašim savjetnicima posebno zasmetao slijedeći dio mog pisma:

Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu. To bi bilo isto kao kada bi Njemačka sudila, osudila ga i ubijala nekog Poljaka jer je Hitler agresiju na Poljsku započeo tvrdnjom kako je Poljska napala Njemačku.

A zapravo je nevjerovatno kako se upravo i u usporedbi sa Hitlerovim napadom na Poljsku može sagledati fašistički karakter velikosrpske agresije na Hrvatsku. Podsjetit ću Vas na pismo koje je 5. 10. 1991. Vlada Srbije poslala našoj vladi

VLADA REPUBLIKE SRBIJE

Predsednik

Beograd, 5. oktobar 1991.

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Zagreb

Na svojoj sednici od 4. oktobra 1991. g. Vlada Republike Srbije upoznala se sa opasnostima kojima je izloženo civilno stanovništvo i grad Dubrovnik, koji predstavlja deo istorije srpskog i hrvatskog naroda, kao i veličanstveni spomenik svetske kulturne baštine.

Vaša odluka da u gradu od neprocenjive istorijske i kulturne vrednosti smestite vaše paravojne formacije, crne legije i mnogobrojne strane plaćenike i da sa tog prostora započnete oružane napade na naseljena mesta u Hercegovini i Boki Kotorskoj predstavlja krajne necivilizovan, nehuman i nedostojan čin (podcrtao JP).

Nadamo se da ste i sami postali toga svesni i da ćete uložiti potreban napor da sprečite te vaše oružane formacije da razore Dubrovnik, kao što su to učinile sa mnogim drugim gradovima.

Upućujući vam ovaj poziv da sprečite razaranje Dubrovnika, Vlada Republike Srbije izražava čvrsto uverenje da će svi pripadnici JNA i jedinica TO uložiti maksimalne napore da se sačuva ovaj istorijski grad.

PREDSEDNIK

Dr. Dragutin Zelenović

U svezi s napadom na Dubrovnik treba se također sjetiti i izjave vice-admirala Miodraga Jokića, komandanta VPS "Boka" objavljene u titogradskom dnevniku "Pobjeda" listopada 1991.:

"Nije daleko pretpostavka da će ustaše kojim nije stalo ni do kakvih vrijednosti, osim do vlastite kože, sami razoriti stari Dubrovnik, kako bi to nedjelo pripisale JNA."

Gđo Predsjednice, uvjeren sam da Vaš izbor označava i prestanak vremena kada se nitko nije usudio progovoriti o istini. Upravo zato što je tako nešto nametnuto hrvatskom narodu dovelo je do toga da se Srbija i dalje može ponašati i provoditi politiku Slobodana Miloševića.

Nadam se da Vam ova moja pisma mogu biti od pomoći u nalaženju načina za spašavanje života Veljka Marića, koji se suprostavio velikosrpskom fašizmu. Zapravo, Srbija će pokazati da je odustala od velikosrpske politike omogućavanjem brzog povratka Veljka Marića u Hrvatsku, kao i konkretnim rješavanjem svih otvorenih problema kao što je sudbina nestalih, hrvatskog opljačkanog blaga, ratne štete i granice na Dunavu.

S poštovanjem,
 akademik Josip Pečarić
 Zagreb, 13. 4. 2015.

PRILOG: Kopija Pisma Vlade Republike Srbije

16/10 '91 15:51 ☎041427594
 16/10 '91 08:20 ☎277082

MIN. ZAIKNOZEMSTVO ↔ KAS PRED VLADE
 KAS PRED VLADE ↔ MIN. ZAIKNOZEMSTVO

01

VLADA REPUBLIKE SRBIJE
 Председник

16. 10. 1991. *W*

50 - VLADA REPUBLIKE SRBIJE
 18-0-891
 012-08/91-01/07-50301
 0-91-9917

Ustavni predjednik VGH

Београд, 06. октобар 1991.

ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ
 Загреб

На својој седници од 06. октобра 1991. г. Влада Републике Србије упознала се са списицима којима је издвојено црквено становништво и град Дубровник, који представља део историје српског и хрватског народа, као и вањцрквени споменик светске културне баштине.

Вена саопштава да у граду од непроцењиве историјске и културне вредности смештене веће паравојне формације, цркве легије и многобројне стране нападне и да се тог простора започиме оружане нападе на насељена места у Херцеговини и Боки Херцеговској представља крајње нецрквеностан, нумунал и недостојан чин.

Надамо се да сте и сами постака тага свесни и да ћете уложити потребан напор да спречите те веће оружане формације да разоре Дубровник, као што су то учиниле са многим другим градовима.

Упућујући вам овај позив да спречите разарање Дубровника, Влада Републике Србије изражава чврсто уверење да ће сви припадници ЈНА и јединица ТО уложити максималне напоре да се сачува овај историјски град.

ПРЕДСЕДНИК
 Др Душан Зелковић

Tribina Hrvatsko slovo uživo

KAKO SE DANAS BRANI DRŽAVOTVORNO HRVATSTVO

Na tribini Hrvatsko slovo uživo, 9. travnja 2015., predstavljena je knjiga Davora Dijanovića Hrvatska u žrvnju jugosfere, a predstavili su je akademik Josip Pečarić, dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić, Mate Kovačević, Stjepan Šešelj i autor. Donosimo tekst akademika Pečarića

Danas je doista poseban dan jer predstavljamo knjigu doista iznimna hrvatskog publicista Davora Dijanovića. Prije svega sve nas fascinira njegova mladost. O tome pišu i Tomislav Jonjić u Predgovoru i Damir Pešorda u Pogovoru. Pešorda piše:

S gospodinom Dijanovićem prvi put sam komunicirao prije godinu dana ili više kada me zamolio za razgovor za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća. Uočio sam ga već i ranije kao ozbiljnog, politički vrlo upućenog autora široke opće kulture. Logično mi je bilo pretpostaviti da se radi o publicistu srednjih godina pa sam se čudio kako to da ranije nisam primijetio njegove tekstove u tiskanim medijima. Gotovo cijeli život se bavim tekstovima, vlastitim i tuđim, stoga sam uistinu bio iznenađen zrelošću Dijanovićeve političke analize, ali i sigurnošću njegove rečenice. Za takvo što obično je potrebno dulje političko, autorsko i životno iskustvo nego što ga čovjek u dvadesetim, po naravi stvari, može imati.

Slično Pešordi razmišljao sam i ja. Samo je moj zaključak bio drugačiji. Mislio sam da Davor Dijanović uopće ne postoji nego da je to pseudonim nekoga znatno starijega poznatog publicista koji se ne može koristiti svojim pravim imenom.

Izabrani članci, eseji i prikazi uvršteni u ovu knjigu, njih osamdeset i pet, napisani su u razdoblju od ožujka 2009. do veljače 2015. I doista je riječ o izabranim tekstovima, jer ih je Dijanović u ovom razdoblju objavio mnogo više. Primjerice u knjigu nije ušao razgovor sa mnom povodom neizbora prof. dr. sc. Ive Goldsteina u HAZU. A jedan kolega s fakulteta mi je tvrdio da je u tom tekstu bolje opisan sam slučaj nego u drugim mojim tekstovima. Trebam li uopće spomenuti da je za to najzaslužniji bio Dijanović?

Naslov knjige *Hrvatska u žrvnju Jugosfere* jasno definira Dijanovićevu publicistiku, tj. njegovu obranu državotvornog hrvatstva. Zato ne čudi što Jonjić već na početku svog predgovora govori o prastarom načelu prema kome se ne može istodobno služiti dva gospodara. U našem slučaju to je još pogubnije jer je jedan od ta dva gospodara vlastiti narod i interesi države vlastitog naroda, a drugi gospodar jesu oni koji rade protiv interesa toga

naroda i njegove države. To je stalni problem koji imamo. Ja sam o njemu još u osamdesetim godinama prošlog stoljeća govorio kroz pitalicu:

Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

– *Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.*

Naravno, još bi nama i najmanji problem bila velikosrpska politika da nju ne podržava Velika Britanija. Dijanović to itekako dobro zna pa je njegov prvi tekst u knjizi, zapravo studija: *Velika Britanija i balkanske integracije: jučer, danas, sutra!*

Iako su dobrim dijelom nastali kao reakcija na različite događaje u hrvatskome političkom, društvenom i kulturnom životu, slično autoru i ja smatram da tekstovi skupljeni u korice ove knjige imaju veću i trajniju vrijednost od pukoga zbroja članaka, eseja i prikaza objavljenih u periodici i na internetskim portalima, upravo zato što sustavno razobličavaju pojave sluganstva hrvatskih političara i medija. To je služenje stranim gospodarima, a protiv interesa hrvatskog naroda i hrvatske države.

Mislim da govoreći o tom sluganskom mentalitetu ne smijem zaobići ni svoj zavičaj. Poznato je da sam ja Bokelj, a o mojoj Boki Dijanović piše u prikazu knjige Đure Vidmarovića: Hrvatsko rasuće. Teme iz hrvatske dijaspore. Novoizabrani predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća piše o velikosrpskim i crnogorskim posezanjima i pritiscima na bokeljske Hrvate. Naravno, poznato je da su velikosrpski apetiti mnogo veći. Ja ga nazivam velikosrpski kompleks poznat kao hrvatska kulturna baština. Ponašanje Hrvati u Boki pokušavam opravdati šalom: Kada netko kaže Hrvatima Boke kotorske da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. A kada Hercegovcu netko kaže da je ustaša, onda ima besplatno piće do kraja života.

A istina je da su kao i u Hrvatskoj najveći problem oni koji za sebe kažu da su Hrvati, a zapravo su i danas Jugoslaveni. Dakle nije problem u vlastima. "Naši" su krivi što nema uloge kotorskog biskupa u Statutu tamošnje Bokeljske mornarice, odnosno što se u crnogorskim pravnim aktima o Bokeljskoj mornarici ne spominje sv. Tripun nego "kulturna ličnost". Pa nedavno su u Crnoj Gori bili dani nacionalnih manjina i Hrvati su predstavljeni u nošnji bokeljskih mornara.

Na kraju krajeva i mi u Zagrebu smo bili suočeni s dugogodišnjim nastojanjima da se izbaci on "Hrvatska" iz naziva Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb.

Zato je logičan završetak takvih Dijanovićevih tekstova veliki esej, koji bi se sigurno mogao tiskati kao posebna knjiga: Dogme i mitovi jugoslavenskih "antifašista"

Treba naglasiti kako Dijanović već u naslovu šalje svima jasnu poruku stavljajući pod navodnicima riječ "antifašista". Njemu je itekako poznata ona Churchillova kako će u budućnosti fašisti sebe nazivati antifašistima. To je na djelu danas u RH. Čak su osnovali i tzv. Ligu antifašista. Iako sam i sam već pisao i govorio o fašističkom karakteru te Lige, ovdje ću ipak navesti ono što je nedavno u *Bujici* govorio prof. dr. sc. Andrija Hebrang.

Prvo, Hebrang konstatira kako su neki od njih doista mogli biti antifašisti još 1945. da su se suprotstavili poratnim masovnim ubojstvima bez ikakvih suđenja civilima, djeci, ženama, starcima i ponekom vojniku. Umjesto da tako budu antifašisti oni su se pridružili ili do današnjeg dana opravdavaju te fašističke zločine i same zločince, pa to i njih same definira fašistima.

Drugo, Hebrang također ukazuje na 1991. Kada je Hrvatska bila izložena velikosrpskoj fašističkoj agresiji. Oni su se i te kako mogli uključiti u obranu domovine od te fašističke agresije i tako postati antifašisti, ali nisu. Dapače, sa simpatijama su gledali na tu fašističku agresiju, često je i pomagali, a i danas smo svjedoci da su mnogi od njih aktivni u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, na čelu s dojučerašnjim predsjednikom RH Josipovićem.

Međutim, kada upozoravamo na to kako su "antifašisti" u današnjoj RH zapravo fašisti, moramo i stalno isticati činjenicu da danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu, imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. To su hrvatski branitelji koji su pobijedili fašističkog agresora.

I to kako pobijedili! Pa vođa velikosrpskog fašističkog pokreta je svoje vojnike, u srazu s hrvatskim braniteljima, usporedio sa zečevima!

Treba li vas uopće podsjećati kako su navodni antifašisti u RH glavni u napadima na hrvatske branitelje, napadima na istinske antifašiste. A sigurno su glavni i u napadima na inicijativu sudca Turudića o zakonskom sankcioniranju napada na Domovinski rat jer Turudić zapravo traži da se na potpuno istovjetan način, kako je to i uobičajeno kada se govori o fašizmu, treba odnositi i na velikosrpski fašizam.

Naravno, uvijek treba računati i na činjenicu kako su mnoge tzv. antifašističke zemlje pomagale velikosrpski fašizam. Zato se može dogoditi da na osnivanju Fašističke lige, oprostite Antifašističke lige nazoči i norveški veleposlanik, i tako svima pokaže kako mu uopće ne smeta što je "antifašist" Tito deseti najveći zločinac u prošlom stoljeću. Veleposlanik Ofstad se još u svom pismu hvali kako vrlo dobro poznaje povijest regije, a to onda znači, kako kaže naš istaknuti kolumnist Marko Jurić, da on u Titovim masovnim i zvjerskim ubijanjima Hrvata ne vidi ništa što bi ga moglo pokolebati u namjeri davanja bezrezervne potpore osnivanju Antifašističke lige. U svezi s tim Jurić nas

upozorava kako se Norveško veleposlanstvo često nalazi na popisu donatora raznih nevladinih udruga koje su izrazito antihrvatski usmjerene. Ja bih tu još napomenuo da kada Veleposlanik kaže kako poznaje povijest regije, priznaje kako mu je poznato da su uzori Miloševiću bili Hitler i Mussolini. Npr. Veleposlanik sigurno zna kako je Hitler je govorio:

Njemačka će bitisvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Ne treba zaboraviti da se među "antifašistima" našao bivši predsjednik RH Ivo Josipović, od HNES-a osuđen za etičku veleizdaju.

Dijanović se, međutim, ne zaustavlja samo na razobličavanju pojava hrvatskog sluganstva, već na kraju knjige piše o mnogim hrvatskim velikanima, na koje bi se svi trebali ugledati. Ante Starčević, Eugen Kvaternik, dr. Josip Frank, Antun Gustav Matoš, dr. Ivan Merz, dr. Iso Kršnjavi, Milan pl. Šufflay, Vinko Krišković, dr. Ivo Pilar, dr. Feliks Niedzielski, prof. Filip Lukas, dr. Mate Ujević, Petar Grgec, blaženi Alojzije Stepinac, prof. Ivan Oršanić, dr. Ivo Korsky, Bruno Bušić, Smiljana Rendić i na kraju Zvonko Bušić. Nema dvojbe da je Dijanović i ove eseje o velikim Hrvatima mogao izdvojiti kao posebnu knjigu. Međutim, jasno je da ovaj dio Dijanovićeve knjige daje kontrast onom sluganstvu o kojem govori i koji se opisuje u prvom dijelu knjige.

Svakodnevni napadi na hrvatske branitelje kakvi su oni protiv Stožera za obranu hrvatskog Vukovara ili onih protiv stopostotnih ratnih invalida iz šatora u Savskoj kao i odnos prema Veljku Mariću stalno nam pokazuju kako se ništa u Hrvatskoj ne može pokrenuti nabolje sve dok sva vlast ne bude u rukama onih koji vole i svoju državu i svoj narod. Pobjeda Kolinde Grabar Kitarović pokazala je da je narod postao toga svjestan. Ali posao još nije gotov.

Zato Davor Dijanović zaslužuje našu zahvalnost ne samo što je objavio ovako vrijednu knjigu, već i zato što se ona pojavljuje u vremenu kada je i najpotrebnija.

Josip PEČARIĆ

Hrvatsko Slovo, 24. 4. 2015.

Portal HKV-a, 24. 4. 2015.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

Mogu li prijetnje poništiti spremnost za svoj Dom?

NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA SAMOSVIJEST!

Pismo Predsjednici RH i predsjedniku HDZ-a već ima više o 3100 potpisnika. Kao što je poznato potpisuje se na portalu kamenjar.com i Krešimir Kraljević mi je 20. 08. 2015. napisao:

Očito postoji određeni pritisak, par ljudi mi se javilo da ih uklonim s popisa! O kakvim pritiscima se radi postaje očito kada se vidi naslov intervjua Mladog Jastreba u tjedniku 7Dnevno, 21. 08. 2015.: Prijete mi ubojstvom zbog prijedloga da 'Za dom' BUDE SLUŽBENI POZDRAV U OS RH.

Evo tog dijela intervjua:

Zbog čega ste na facebooku promovirali pozdrav 'Za dom spremni'? Nije li Hrvatska već imala previše problema zbog tog pozdrava?

– Ne vidim zašto Hrvatske ima problem s tim pozdravom. Zar samo zato što nam nabijaju kompleks Ante Pavelića? I Tito i Pavelić bili su totalitaristi, a iza niti jednoga od njih nije bila većina hrvatskog naroda. Oni su 'rođeni' nakon što je Stjepana Radića ubio predstavnik Srbije. Na sve ono pozitivno što je Radić stvorio, oni su udarili negativan pečat. Pacifist sam, sljednik nauka braće Radić i vjernik, što znači da ne mrzim i ne posežem za tuđim. U

pozdravu 'Za dom spremni' ne postoji ništa sporno. Ako budemo gledali podsjeća li nešto nekoga na Pavelića ili Tita, onda bi trebali ukinuti cijeli hrvatski narod. Ne samo stari hrvatski pozdrav. Taj pozdrav nema veze s Pavelićem. Zrak, voda, hrana, odjeća i dom su temeljna ljudska prava koja čovjek stječe rođenjem. Protubožje i protuprirodno je to nekome oduzimati. No, u Hrvatskoj su nam sve oduzeli osim zraka, a sada gledaju kako bi i to oteli. Ni dom, kao ustavna kategorija, nije im svet. Kada kažem 'za dom', brinem se za svoje, a ne za tuđe. Nema tu ništa neprimjereno. Zar ćemo zabraniti riječ 'spremni', kao što su zabranjivali slovo 'u', jer je to nekome smetalo, pa su umjesto Univerzijada, pisali Yniverzijada? 'Dom' je, osim toga, bio naziv glasila HSS-a još od 1905. godine, dakle davno prije Pavelića. Onima kojima taj pozdrav smeta, savjetujem da potraže pomoć psihijatra Vojislava Stanimirovića.'

Ostajete pri prijedlogu da 'Za dom spremni' bude službeni pozdrav u Oružanim snagama, te pri tvrdnji da bi taj pozdrav s vremenom postao opće prihvaćen, kao što je i kuna postala opće prihvaćena hrvatska valuta?

– Ostajem kod svega što sam napisao na Facebooku.

Jesu li vas napadali zbog te inicijative, koja je imala dosta veliki odjek?

– Itekako. Dobivao sam prijete i iz Hrvatske i iz Srbije. Prijete iz Hrvatske bile su puno žešće od onih iz Srbije. Prijetili su mi Hrvati. Poručivali su da će me noć progutati. To najbolje govori dokle je dovela ta histerija. Ipak, ostajem kod svog stava. Važno je napokon se suprotstaviti nabijanju kompleksa Hrvatima. Kada počemo kopati jame oko Jasenovca da napokon utvrdimo koliko je točno tamo ljudi stradalo, odmah smo ustaše. Nigdje nema tijela, pa se pitam gdje je tih 700.000 navodno ubijenih Srba? Pitam se, zašto hrvatski političari stalno u Jasenovac idu s obranaškim stavom? Tamo su stradali prije svega Hrvati. Poznato je da je i Vlatko Maček 1941. završio u Jasenovcu kao ideološki protivnik režima Ante Pavelića. I nakon rata tamo su stradavali Hrvati. No, u današnjoj Hrvatskoj ne dopuštaju znanstvenicima da to napokon istraže! Tobožnji hrvatski povjesničari napadaju svakoga tko poželi doznati istinu o Jasenovcu. A kada nema znanstvenih istraživanja uz pomoć kojih bi se doznala istina, ostaju krivotvorine i mit. Navodni povjesničari (Goldstein, Jakovina, Klasić) koji se rugaju onima koji žele razbiti mit o Jasenovcu, trebali bi potražiti pomoć u ordinaciji dr. Vojislava Stanimirovića. Pitanje je kako su uopće došli do svojih diploma.

Naravno, nitko i ne očekuje da će prijete uplašiti posljednjeg zapovjednika obrane Vukovara. Znamo koliku je ulogu pozdrav Za dom spremni odigrao u Domovinskom ratu. Zapravo svi oni koji nastoje taj pozdrav isključivo vezati za Drugi svjetski rat, samo pokazuju svoj odnos prema Domovinskom ratu. Naime, tome znaju nasjesti i mnogi naši ljudi tvrdeći kako je ta krilatica u ovakvom obliku ostala upamćena prvenstveno kao ustaški pozdrav (vidjeti

npr. tekst Ivana Hrstića u Prilozima). Ja nemam toliko godina da se sjećam Drugog svjetskog rata, pa ni onog razdoblja poslije njega kada su masovno ubijane ustaše (čitaj: svi Hrvati koji su bili za neovisnu hrvatsku državu). S druge strane srpski pozdrav s uzdignuta tri pozdrav je nastao u Domovinskom ratu kao simbol srpskih pobjeda i slavlja kada su za protivnika imali razoružanu hrvatsku vojsku. Ali kada je nedavno u slučaju progona našeg Josipa Šimunića dana takova usporedba Srbi su se digli na noge tvrdeći kako nacionalni pozdrav može i napredovati, hoće reći mijenjati se. Tako je i njihov od tri skupljena prsta u Miloševićevo vrijeme, dakle u vremenu kojega sve svi sjećamo, napredovao u tri raširena prsta (vidi ostale priloge koji su prenijeti iz moje knjige HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, Zagreb, 2014.).

Zato mi je drago što je Mladi Jastreb i u ovom intervjuu ponovio i tvrdnju o starom hrvatskom pozdravu. Inače, znamo da je Mladi Jastreb sjajno ukazao na analogan napad na Tuđmana i hrvatsku državu zbog uvođenja kune. Hrstić u svom tekstu daje duhoviti komentar:

No, gle apsurda, kakvo bi to bilo licemjerje zakonodavstva koje traži da se kazna za ZDS plaća u – kunama?

Zapravo, s Mladim Jastrebom smo o prijedlogu da ZA DOM SPREMNI bude službeni pozdrav u Hrvatskoj vojsci razgovarali dr. sc. Josip Stjepandić i ja u Kninu. Na Thompsonovom koncertu smo se našli i s Josipom Šimunićem i govorili smo mu o tom prijedlogu koji je on odmah podržao. I Šimunić i mi došli smo dobrih sat vremena prije početka koncerta. Teško je bilo i popričati s njim jer su svi htjeli fotografirati se s njim. Naravno, drago nam je što je Šimunić jedan od prvih potpisnika našeg pisma.

Sjetimo se i nedavne provokacije Milorada Pupovca na N1 Televiziji:

"Predsjednica države dužna je štiti od poklika "Za dom spremni" i "Ubij Srbina" koji se uzvikuju na stadionima",

(Što mu je Predsjednica odgovorila možete vidjeti na:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/22863/Evo-što-je-Predsjednica-RH-odgovorila-Miloradu-Pupovcu-na-sinoćnje-izjave.htm>)

Hrstić i povezivanje ova dva poklika izvrsno komentirao u svom tekstu. Zapravo je Pupovčevo izjednačavanje ta dva pozdrava strašna optužba protiv njega i njegovog naroda. Naime, Hrvati viču kako će braniti svoj dom i domovinu, a Pupovac kaže kako se to odnosi na Srbe jer će oni opet napasti Hrvatsku. A Pupovac zna da mogu pobijediti samo ako se Hrvati ne brane, zar ne?

Zapravo za nekoliko dana ćemo završiti s prikupljanjem potpisa i pismo poslati Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a. Na neki način na to nas upućuje najnoviji tekst prof. dr. sc. Zdravka Tomca, *Knin i Sinj pokazali su da je 'kukuriku politici' vrijeme iscurilo*, 7Dnevno, 21. 08. 2015. u kome on kaže: *Najprije su htjeli sudski goniti Thompsona zbog pjesme Čavoglave, a onda kada su vidjeli da bi se našli na istoj poziciji kao četnici i velikosrbi onda su*

morali od toga odustati, pa su se morali zadovoljiti medijskim napadima. Stotinu tisuća ljudi na koncertu Marka Perkovića Thompsona, koji se odvijao po istom scenariju kao i svake godine, ali sada ne u Čavoglavama nego u Kninu, bio je završni udarac Kukuriku koaliciji i njihov definitivni politički poraz.

Josip Pečarić

HRVATSKI BESKIČMENJACI

Ivicu Marijačića (Hrvatski tjednik, 26. prosinca 2013., Portal HKV-a, 27. prosinca 2013.) je slučaj Josipa Šimunića natjerao da progovori o hrvatskim beskičmenjacima:

Joe Šimunić oputovao je kući u Australiju, više ogorčen hrvatskim kukavičlukom nego Fifinom zabranom da igra na deset utakmica hrvatske nogometne reprezentacije zbog povika "Za dom, spremni" za koji su Željko Jovanović i Zoran Stevanović rekli da je ustaški.

Izbornik Niko Kovač tražio je od Šimunića da se ispriča. Šimunić nije htio. Odgovorio je otprilike da bi on dao krv za Hrvatsku, a mislio je, i za Niku Kovača. Ali Niko Kovač i mnogi drugi beskičmenjaci, koji su licemjerno tvrdili da je Joe dobar čovjek koji se malo zaletio, a ne da uopće ni za što nije kriv, krv bi eventualno dali jedino za svoje egoizme.

Za razliku od njih, Šimunić je tip hrvatskoga čovjeka koji trpi, ali koji nadživljuje sve nehrvatske i neljudske sustave koje stvaraju takvi beskičmenjaci u Hrvatskoj. U tomu je tragedija svih tih likova, od Josipovića i Milanovića do Nike Kovača i Davora Šukera.

Doista je nevjerojatno kako se neki hrvatski sportaši, koji su bili ponos svom narodu, mogu pokazati takovim beskičmenjacima. Ne zaboravimo da su iz HNS-a odlučili udovoljiti zahtjevu Fifinog delegata i uklonili veliku hrvatsku zastavu na kojoj je pisalo VUKOVAR. Već to je dovoljno da ih definira kao hrvatske beskičmenjake, a kada se zna da se radi o hrvatskoj svetinji to ih definira i kao hrvatsku sramotu. Pogotovu stoga što je u Beogradu, kada je gostovala hrvatska nogometna (fudbalska?) reprezentacija sve vrijeme bila ogromna srpska zastava na kojoj je pisalo BYKOBAP.

Pri tome ih ne opravdava činjenica što to nije izazvalo nikakvo reagiranje od strane nazočnih hrvatskih političara koji ni tada ni poslije ni jednom jedinom riječi nisu pokazali da im smeta takav Fifin zahtjev. Dapače, hajku na Šimunića poveo je ministar Jovanović, onaj isti ministar kojemu nije smetala spomenuta srpska zastava u Beogradu koja simbolizira velikosrpske pretenzije na Vukovar (a tamo se događalo još štošta drugoga, sjetimo se samo kako je spaljena hrvatska zastava). Zapravo, Jovanovića i njegove sunarodnjake čovjek može i razumjeti, jer ipak je Hrvatska vojska u Oluji od Srba, da parafraziramo Slobodana Miloševića, napravila zečeve. Njima je doista svaki melem na ranu dobrodošao. Mnogo gore trebamo misliti o ostalim članovima vlasti koji znaju da su hrvatski sudovi konstatirali da je ZA DOM SPREMNI stari hrvatski pozdrav, a ne nekakav ustaški pozdrav. Svojim nereagiranjem na kaznu Šimuniću, samo su pokazali da ne poštuju ni hrvatske zakone, ni one koji ih provode, tj. da doista samo provode velikosrpski

Memorandum SANU 2. A Šimuniću nisu naštetili, jer su od njega napravili simbol hrvatstva. Njih će narod prezreti, a o Šimuniću već pjesme pjevaju.

Zapravo, ne smije nam samo biti problem u Jovanoviću i ostalim u vlastima, pa ni u Fifi, kojoj ništa ne znači što su imali stručno mišljenje o pozdravu ZA DOM SPREMNI hrvatskog povjesničara prof. dr. sc. Josipa Jurčevića.

Problem su naši beskičmenjaci (tu po meni ne spada ni Josipović ni Milanović). Zato sam im napisao jedno pismo. Poslao sam ga dvojici kolega iz Akademije s upitom što misle o nečem takovom. Kolega Popović ga je odmah i supotpisao:

Otvoreno pismo HOO-u, HNS-u, i drugim sportskim savezima u RH

Poštovani,

pozivamo vas da zatražite osudu svih športaša iz Republike Srbije i Republike Srpske koji svoje pobjede proslavljaju s uzdignuta tri prsta (npr. Novak Đoković i mnogi drugi).

Naime, pripadnici velikosrpske soldateske i tzv. JNA su tijekom ratova 1990-tih u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu s tri uzdignuta prsta proslavljali masovna zvjerstva, ubojstva, silovanja, terorizam i razbojstva što se po međunarodnom pravu smatra elementima genocida, kulturocida i urbocida.

Napominjemo kako su prije Drugoga svjetskog rata Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri raširena prsta kakva danas podiže i Đoković i mnogi drugi pojavio se tek 1988., u vrijeme kada je već počela vladavina Slobodana Miloševića.

Mi smo svi živi svjedoci takvoga proslavljanja, nespojivoga s civilizacijskim normama.

Podsjetit ćemo vas samo što su na taj način sve oni proslavljali u agresiji i terorizmu u RH:

Prije svega genocid!

Agresor je u kratkom roku zauzeo trećinu Hrvatske protjeravši iz svojih domova 384 000 stanovnika hrvatske i drugih nesrpskih nacionalnosti te da je krajem 1991. u Hrvatskoj bilo više od 550 000 prognanih i izbjeglica, a krajem 1992. broj izbjeglica i prognanih prešao je 660000!

U agresiji na Hrvatsku ubijeno je 7263 civila i 6891 vojnika! Od ukupnog broja ubijenih civila gotovo je polovica starijih od 60 godina! Agresor je ubio 3182 žene, ranio 3560 žena, s tim da su stradale žene bile civilne osobe! Masovno ubijanje žena i staraca od 60 i više godina gotovo je školski primjer genocidnog karaktera srpske agresije na Hrvatsku. Agresor je, osim toga, ubio 345 djece s tim što je 108 djece ostalo trajnim invalidima! Bez jednog roditelja je ostalo 4285 djece, a bez oba njih 54. Među zatočenicima srpskih

logora bilo je čak i 219 djece, a kao nestale se još uvijek vodi 15 djece. U ratu je ranjeno 1184 djece, odnosno čak 12 % svih ranjenih bila su djeca! Srpsko crnogorski agresor sustavno je uništavao više od 500 hrvatskih gradova i sela, a samo tijekom 1991. i 1992. izvedeno je više od 30 000 topničkih i zračnih napada po najgušće naseljenim hrvatskim područjima. To je doista bilo prekomjerno granatiranje cijeloga niza hrvatskih gradova.

Srbi su u ratu zvjerski masakrirali 840 hrvatskih vojnika te još 1096 civila. Za ilustraciju ratnih zvjerstava srpske strane ilustrativan je primjer Saborskog. Tamo je vojska ušla sa 40 tenkova i s oko 800 vojnika i ubila tog dana 28 civila pred svjedocima. Od toga je 14 ustrijeljeno, sedam živo zapaljeno, četiri zaklano nožem, dvoje obješeno i jedan poginuo od granate. Od tog broja je bilo 11 žena!

Dodajmo i:

- granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba
- hirošimsko barbarsko granatiranje grada Vukovara i Vukovarske bolnice
- masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari i u okolici Vukovara;
- barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine
- granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale Sv. Jakova, spomenika svjetske baštine
- granatiranje gradova Zadar, Slavonski Brod, Osijek, Gospić...;
- pucanje po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave strojnicama i topovima iz vojarne 'Maršal Tito'
- spaljivanje hrvatskoga sela Čelije, koje je zajedno s crkvom srušeno sa zemljom
- pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu
- organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, njihovo ubijanje, psihološko maltretiranje i silovanje
- progon stotina tisuća Hrvata
- pokolj osamdeset četiri civila i branitelja u Škabrnji
- miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva
- rušenje mostova u RH, paljenje i rušenje desetaka tisuća hrvatskih kuća
- rušenje više od tisuću hrvatskih katoličkih crkava
- postavljanje brojnih minskih polja
- pljačku stoke i žita, drvne građe, tehnike i svega vrijednoga i odvoz u Srbiju
- pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine
- uništavanje hrvatskih nacionalnih parkova i parkova prirode...

Vlasti RH nisu za ta zvjerstva zatražili ratnu odštetu, nisu podnijele tužbu protiv niza kolovođa velikosrpske soldateske i tzv. JNA, a razmišljaju o povlačenju tužbe RH protiv Srbije za genocid podnesene Međunarodnom sudu pravde, koji se proglasio nadležnim za tu tužbu.

Sjetimo se još genocida u Srebrenici i planiranog još većeg genocida u Bihaću, kada je u okruženju bilo 160 000 do 180 000 ljudi koje je spasila Hrvatska vojska!

Drugi kolega iz Akademije mi je odgovorio:

Hvala Ti na poruci. Pročitao sam pismo. Ako si pitao bih li i ja potpisao, nadam se da nećeš zamjeriti, ali ja ovaj puta ne bih bio potpisnik.

Ja ne pratim srpske športaše, i skoro da mi uopće nije važno kako se oni ponašaju. Puno me više muče naše sramotne vlasti i oni oko njih, i na akcije vezane uz to možeš naravno i ubuduće na mene računati.

Zapravo me podsjetio na moj dolazak u Zagreb krajem 1987. Kada sam govorio o fašizmu u Srbiji i o ratu koji nas čeka – svi su me blijedo gledali, Vjerojatno su me smještali u Vrapče. Brat mi je objasnio:

Ovdje Ti nikoga ne zanima niti zna što se događa u Srbiji. Ja znam samo zbog toga što si Ti živio tamo pa sam pratio situaciji tamo.

I zapravo nisam im mogao ništa zamjeriti, jer sam slično reagiranje doživio u Beogradu od nekih tamošnjih Hrvata. Poslije godinu dana zovnu me oni i kažu:

Josipe, sjećaš li se kada si nam prošle godine rekao: Pa zar vi ne vidite što se ovdje sprema? I da znaš – gore je o toga!

Zapravo, gornje je pismo ponajmanje o srpskim športašima. Ono govori o hrvatskim beskičmenjacima. Nitko ne očekuju da bi oni i poslali bilo kome ovakav zahtjev. Ono ih samo treba podsjetiti da svojim beskičmenjaštvom vrijeđaju uspomenu na ono najvrjednije što imamo.

Pozivam čitatelje da supotpisu gornje pismo i pošalju ga bilo onima na koje je naslovljeno, bilo vlastima (i/ili stranim veleposlanstvima). Pokažimo im da svojim postupcima, kako bi rekli Vukovarci (i mi s njima), vrijeđaju uspomenu na bolje od nas!

Dnevno.hr, 7. 1. 2014.

7Dnevno, 10. 01. 2014.

Vlastima ne smeta Miloševićev pozdrav

UZDIGNUTA TRI PRSTA!

Ilija Vučemilović Šimunović, predsjednik Udruge gardijskih brigada i član Stožera za obranu hrvatskog Vukovara pri kraju emisije “Oluja” osvrnuo se i na pozdrav ZA DOM SPREMNI, kazavši:

Mi smo s poklikom ZA DOM išli u smrt!

Doista i ono SPREMNI je skraćeno od SPREMNI UMRIJETI!

I to je osnova napada na ovaj pozdrav!

Vladajući znaju da ne mogu uništiti Hrvatsku ni Hrvate dok god su oni spremni umrijeti za svoj narod i svoju državu! Pogledajte tekst iz Dnevno.hr *Što to čini hrvatska policija? Uhićuje za visoko podignutu ruku, ali prašta onoj na kojoj su pokazana tri prsta!*

<http://dnevno.hr/vijesti/hrvatska/108353-video-sto-to-cini-hrvatska-policija-uhicuje-za-visoko-podignutu-ruku-ali-prasta-onoj-na-kojoj-su-pokazana-tri-prsta.html>

Jasno je da se poklič s kojim su hrvatski branitelji odlazili u smrt nije mogao napadati Tuđmanovoj Hrvatskoj. Tada su obrana i stvaranje Hrvatske bilo nešto veličanstveni.

Međutim, od 2000. imamo vlast kojoj je stvaranje hrvatske države – zločin!

Zato se i napada pozdrav ZA DOM SPREMNI!

To što je to stari hrvatski domoljubni pozdrav – to gore po njega.

Zato je gornja paralela s UZDIGNUTA TRI PRSTA zapravo strašna optužba onih koji mrze Hrvatsku i hrvatski narod.

Zašto? Podsjetit ću vas na tekst, koji sam vam već poslao, iz Dnevno.hr 8. 12. 2013. u kome je dano POVIJESNO OBJAŠNJENJE KAKO JE POZDRAV S TRI PRSTA VEZAN ZA SRPSKI GENOCID U OVOM RATU:

SRBE RAZLJUTILA USPOREDBA ĐOKOVIĆA KOJI POBJEDE SLAVI S TRI PRSTA SA ŠIMUNIĆEVIM 'ZA DOM'

Srbe je razljutila izjava jednog europskog sportaša koji je stavio znak jednakosti između pozdrava hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića 'Za dom' i podignuta tri prsta Novaka Đokovića. Tim pozdravom tenisač proslavlja pobjedu. Večernje novosti zatražile su od povjesničara Dragana Petrovića da im objasni značenje tog Đokovićeve pozdrava. Povjesničar je objasnio kako su nekada, prije Drugog svjetskog rata, Srbi polagali prisegu s tri podignuta prsta, ali spojena. Međutim, tri prsta kakva podiže i Đoković, raširena pojavio se tek 80-ih godina.

Petrović se poziva na fotografije snimljene prije Drugog svjetskog rata gdje Srbi prisežu sa tri spojena prsta. Tri raširena prsta simbolična su za vojnike u nacističkoj Njemačkoj, ali i ustaše u NDH. Povjesničar smatra da bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati. "Tako je bilo i sa srpskim pozdravom. Tri rastavljena prsta, kao naš suvremeni pozdrav, patentiran je 1988., u vrijeme okupljanja Srba iz Srijema, Banata, Kosova i Metohije, koji su zahtijevali promjenu Ustava Srbije. To je bio odgovor probuđenog naroda na provokacije Albanaca, Hrvata i Slovenaca, koji su prkosili s dva prsta, što je anglosaksonska viktoriga. Srbi su tada počeli pozdravljati s visoko uzdignuta raširena tri prsta, obično s obje

ruke i visoko iznad glave”, rekao je Petrović. Vuk Drašković, prema njegovim riječima, nije autor toga pozdrava već zasluge za tri prsta pripadaju Mirku Joviću i osnivaču Srpske demokratske stranke u Hrvatskoj Jovanu Raškoviću.

Kao što vidite, srpski povjesničar potvrđuje da je ovakav srpski pozdrav, koji ne smeta hrvatskim vlastima, nastao godinu dana po dolasku BALKANSKOG KRVNIKA Slobodana Miloševića na vlast u Srbiji! Te godine stranaka u Hrvatskoj nije ni bilo, a pogotovu ne HDZ-a. Povjesničar pokušava opravdati taj zločinački pozdrav povijesnim razlozima. To je dovoljno obrazloženje za sve one koje mrze hrvatski narod i hrvatsku državu. Jer njihove gazde Srbi imaju pravo opravdavati pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme kojim su se slavili svi srpski zločini i genocidi, ali činjenica da je ZA DOM SPREMNI starohrvatski pozdrav ništa im ne znači. Pa koristili su ga Hrvati i u II. Svjetskom ratu i u Domovinskom ratu! A zločin je njima i jedno i drugo, zar ne? Uostalom, kao što im je lijepa i petokraka zvijezda pod kojom su i u Domovinskom ratu ubijani Hrvati!

Glas Brotnja, 14. prosinca 2013.

ODGOVOR BIVŠEM HRVATSKOM VELEPOSLANIKU DR. MLADENU IBLERU, II.

Poštovani i dragi dr. Ibler,

Danas sam dobio i Vaš odgovor na moj e-mail:

„Očigledno je da mlađim naraštajima nedostaje poznavanje hrvatske povijesti. Djelomično zbog slabijeg poznavanja stranih jezika kao i zbog sustavnog "ispiranja mozga" od 1918 godine.

Dvije knjige trebalo bi čim prije prevesti na hrvatski:

Henri Pozzi: "Black Hand over Europe"

Vesna Drapač: "Constructing Yugoslavia".

A analizu članka "Do istrage vaše ili naše" iz Srbobrana 1903. i knjige Ljubice Štefan: "Srpska pravoslavna crkva i fašizam" trebalo bi uvesti u gimnazijsku nastavu povijesti. To je minimum."

Jeste li vidjeli članak Pozdrav 'za dom spremni' ne može u HV, ta je inicijativa protucivilizacijska, Dražena Čurića u Večernjem listu, 26- 08-2015.:

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/pozdrav-za-dom-spremni-ne-moze-u-hv-ta-je-inicijativa-protucivilizacijska-1021192>

*„Akademik **Ivan Aralica** nije potpisao Pečarićevu inicijativu jer se zalaže za to da službeni pozdrav u HV-u ostane onaj pod kojim je ostvorena pobjeda u Domovinskom ratu, ali nije potpuno na Karamarkovoj i predsjedničkoj liniji kada je riječ o spornom pozdravu.*

– Ne bih bio za to da se "za dom spremni" uvodi u vojsku, ali bio bih za to da ne bude inkriminiran pozdrav. Ja sam za to da se može javno njime pozdravljati jer to nije ustaški pozdrav. Ustaški je pozdrav bio "za poglavnika i dom spremni". "Za dom spremni" ubrajam u one izraze koje su ustaše preuzele iz hrvatske tradicije, kao što su, uostalom, preuzeli i kunu. Mi smo tu kunu deustašizirali – zaključuje Aralica.“

Autoru sam napisao:

Zapravo je Vaš naslov ismijao Aralica:) A i povjesničara pripadnika jugo-komunističke paradigme:) Aralicu nisam ni pitao da potpiše. Dakle nije ni mogao znati za nju. Jeste li mu rekli da je povodom napada na Thompsona?

U mojoj knjizi s Matom Kovačevićem, „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“, pogledajte što Aralica kaže povodom takovih napada!

Zapravo ste me obradovali jer Aralica kaže isto sto i ja.

Poslao sam mu moje pismo Vama u kome su potpuno ista objašnjenja kakve daje Aralica i Vaš gornji odgovor.

Napisao sam mu još jedan e-mail:

Bas sam dobio od kolege iz Njemačke:

"Ja sam mislio da je ovaj Despot malo pametniji:

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/na-sramotu-organizatora-i-potpisnika-1021194>".

Očito je Aralica ismijao i Vašeg kolegu Despota :)))“

Obavezno pogledajte današnji tekst Marka Ljubića na [dnevno.hr](http://www.dnevno.hr):

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/panicna-nespremnost-predsjednice-hdz-za-dom-pokazuje-da-slijede-josipovica-u-ratu-s-ustaskom-zmijom-825224>

Posebno su me obradovali i komentari koje sam dobio. Ovdje ću Vam dati samo neke od njih.

Sjajni hrvatski kolumnist i književnik Nenad Piskač piše:

„Što je sve neprijatelj Hrvatske proglasio ustaškim? Iz srpskih vrela izvlačim po sjećanju:

Ustaška je riječ samokres, a pojavljuje se u hrvatskim rječnicima davno prije pojave ustaškoga pokreta.

Ustaška je i riječ časnik, zbog koje je Šreter platio glavom.

Oluju su provele – ustaše (vidi srpske dokumente vojne provenijencije, knjiga je netom izašla iz tiska).

Hrvatska moneta kuna je također bila ustaška i opet će biti kad jednom prestanemo kunama preobilno financirati vlastite neprijatelje.

Ustaše su bili svi koji su ustali protiv velikosrpske agresije i uključili se u Domovinski rat.

Mile Budak je ustaša i onda kad se govori o njegovom književnom djelu, pa i njega i književno mu djelo izbacujemo, ali ne i Nazora...

Republika Hrvatska je također ustaška – obnovljena NDH.

Ustaše su bili i Hrvati u inozemstvu (Đureković, obitelj Ševo, itd...)

Ustaštvo je inzistiranje na hrvatskoj jezičnoj tradiciji. Ustaštvo je hrvatska samosvijest. Ustaštvo je volja za obranu Hrvatske. Ustaštvo je biti Hrvat.

Ustaštvo je i sama pomisao na slobodnu hrvatsku državu. Ustaštvo je sve prije 1918. i sve u razdoblju 1990.-2000. Da bi se prekinulo velikosrpsko ustašovanje Hrvatske, treba imati hrabrosti kakvu je imao Tuđman kad je uveo kunu.

Pridjev ustaški je bila i ostala velikosrpska i petokolonaška batina namijenjena za discipliniranje Hrvata i negaciju hrvatske države. Nije dakle „provokacija“ insistiranje na hrvatskoj tradiciji (jezičnoj, vojničkoj, i svakoj drugoj), već je provokacija trpjeti bez otpora provokacije i smatrati normalnim stanjem kontinuitet protuhrvatskih provokacija, kontinuitet pod kojim smo stenjali i u monarhističkoj i u komunističkoj Jugoslaviji.

Provokacija je svoditi inicijativu za rehabilitaciju hrvatskoga pozdrava Za dom, spremni na razinu i u kontekst predizbornih, strančarskih apetita. Prihvatimo li tezu da je Borkovićeve inicijativa „provokacija“ – kao i potpisana inicijativa, onda je opravdano zapitati se:

1. Jesu li hrvatske postrojbe u obrani od velikosrpske agresije koje su koristile pozdrav za dom spremni, bile provokacija?
  2. Je li pjesma Bojna Čavoglave bila zapravo provokacija namijenjena rušenju dr. Franje Tuđmana i demokratski izabrane vlasti?
  3. Je li MP Thompson velikosrpski projekt za trajnu provocirajuću destabilizaciju Hrvatske?
  4. Je li Šreter rabio riječ časnik zato da izazove pobunu Srba u Hrvatskoj?
  5. Jesu li odnosi kakvi su vladali u Socijalističkoj republici Hrvatskoj zapravo bili najbolje rješenje, budući da je u SRH čak i Univerzijada bila ustaška pa je prekrštena u Univerzijadu, a u Vjesniku su plaćali posebne ljude koji su pazili da prvo slovo pasusa ne počne s velikim U?
- I bezbroj je još takvih logički opravdanih pitanja koja se nameću kad se izbjegava načelno misliti iz hrvatskoga identiteta i kad se svakodnevno rade kompromisi s neprijateljima hrvatske države i hrvatskoga naroda. Ako netko nije za dom spreman, neka se malo odmakne, kad se slegne dim bit će sve normalno, kao što je danas normalan kumski promet. I još samo ovo: Količina velikosrpskih provokacija kojom je ovoga ljeta bombardirana Hrvatska na razini je stanja iz kasnih osamdesetih – gotovo svakodnevna. Na razini politike to bombardiranje u Hrvatskoj prolazi bez ikakve ozbiljne reakcije. Čini se da na političkoj sceni svima odgovara hrvatska šutnja na velikosrpsko bombardiranje. Zato je reakcija na inicijativu o rehabilitaciji staroga vojničkoga pozdrava ovako nervozna i jadna.“*

Drugi naš sjajni publicist Damir Borovčak kratko komentira:

„Treba ukinuti i plaće u kunama jer su na razini provokacije. Možda i srušiti krov crkve Sv. Marka, jer je grb na razini provokacije? Vjerojatno uskoro i HNES treba pohapsiti jer je na razini provokacije? Svakako treba srušiti KBC Rebro jer je na razini provokacije – izgrađena u NDH, otvorio ju je Poglavnik! Kad je koja srpska svinjarija bila na razini provokacije?“

Završit ću s Mirovim komentarom. Nevjerojatno je koliko je ovaj naš student sjajan komentator:

„Istina je da se ovom peticijom (koju sam i ja potpisao) daje municija neprijatelju. No držim da je to nekada i potrebno, posebno u predizborno vrijeme. Već sam ranije komentirao: SDP je po ovom pitanju iskren, a za HDZ nikada nećemo saznati je li to taktiziranje, ili su i oni iskreni i na istoj liniji sa SDP-om i predstavnicima Srba.

Da je inicijativa pun pogodak, najbolji dokaz su predstavnici zečeva. Namjerno koristim Slobin (i Vaš omiljen) izraz zečevi, jer priča se da je bilo 10-ak tisuća branitelja srpske narodnosti (ne znam je li podatak točan, i ne znam koliko ih je još bilo iz miješanih brakova). Dakle nazvati ih "predstavnici

Srba" bila bi nepreciznost i uvreda za časne Srbe. Kažu predstavnici zečeva (prenosi dnevno.hr) ovako:

Potpredsjednik Srpskog narodnog veća, Saša Milošević:

– Ništa nije toliko ukaljalo hrvatsko ime i ništa ne sublimira bolje zločinačku narav ustaškog režima kao pozdrav “Za dom spremni. To nije nikakav “stari hrvatski pozdrav”. “On je jedino i isključivo ustaški pozdrav iz tzv. NDH, a po značenju koji ima, on je isti kao i nacistički pozdrav “Sieg Heil”. Njegovo uvođenje predlažu oni koji su ne samo nostalgični prema tom zlu, već bi da se ono i ponovi. Zabrinjava njihova brojnost, upornost i pozicioniranost. Oni nikad neće postati većina u hrvatskom društvu, ali će ga sigurno učiniti mračnijim i lošijim za život

Predsjednik Koalicije udruženja izbjeglica, Miodrag Linta:

– Očekujemo da EU zabrani rehabilitaciju ustaškog pokreta i zločinačke NDH. Ovo je još jedan u nizu primjera koji potvrđuju da je hrvatsko društvo zadojeno netrpeljivošću i mržnjom prema svemu što je srpsko”.

Čovjek se zapita i nešto o inteligenciji tih ljudi. Oni ne spominju rasne zakone, ne spominju nikakve okršaje sa Srbima, čak nisu spomenuli niti Jasenovac (iako ga vjerojatno podrazumijevaju i to s povećom brojkom žrtava). Naprotiv, oni kažu da je srž zločinačke ideje sadržana u spremnosti za dom. Smiješ biti spreman, Ustav RH kaže da moraš biti spreman, ali ne smiješ to tako izraziti jer su to i ustaše tako izražavale. Ne shvaćaju da su upravo time postali najveći veličatelji ustaštva, jer su sami sprali ljagu s njih.

Znao sam da inicijativa neće proći, ipak sam potpisao - evo zašto:

Neobično mi je razmišljanje naših ljudi. Shvatili su sve ovo tako doslovno i površno, bez imalo vica i dubine. Ne znam što ste Vi mislili dok ste ovo pisali, niti neki biskupi koji su potpisali... Ali čisto sumnjam da je itko ozbiljan mislio da će inicijativa proći. Naprotiv, voda je došla do grla i ovo je **izvrstan potez!** Prije kojih 20-ak godina, Thompson je na Poljudu izlazio na "bis" 4 puta, i 4 puta je bilo "za dom - spremni". I nikome ništa. Slobodna Dalmacija je 11.04.1994. objavila intervju s bojnikom Markom Skejom iz IX.bojne "Rafael vitez Boban". Naslov je "**Čista obraza i za dom spremni**", a možete to vidjeti ovdje: <http://www.zaslike.com/files/muyoe9k5vvcx1031ya9.jpg> Zašto 1994. nije smetalo, a sada smeta? I još se mi Hrvati sklanjamo i pokušavamo "biti mudri"? To smo bili u Domovinskom ratu, kada je trebalo uspostaviti Hrvatsku u nepovoljnim uvjetima. Sada je vrijeme za otvoreniji pristup.

Dakle, prije 20 godina nije smetalo. Pa je počelo pomalo smetati. Pa zatim nevladine udruge (koje su zapravo hrvatski ogranak stranih vlada koje ih otvoreno financiraju) počinju stvarati pritisak. Zatim oni silni progoni Thompsona za "fašizam" kada ga se nastojalo ocrniti po cijelom svijetu. Pa prozivanje reprezentacije zbog puštanja Thompsonove pjesme "Lijepa li si". Pa prijavljivanje svega i svačega na tribinama u cilju stvaranja pritiska. Organizirano pisanje članaka na engleskoj wikipediji koji neistinama ocrnjuju Hrvatsku. Tko god traži površno informacije, najprije naleti na

Wikipediju. A tamo detaljno uz pomoć hrvatskih izvora objašnjeno da smo mi fašisti i nacisti. Što stranci znaju? Ništa. Vjeruju onome što čitaju. Isto kao i njihovi površni novinari koji nešto, eto, moraju napisati. Onda je došlo do progona navijača, pa progon Josipa Šimunića, pritisak ministra Jovanovića... i evo nas u 2015. kada šibenska policija najavljuje da će kazniti Marka Perkovića Thompsona zbog pozdrava "Za dom spremni"....

Zato mi je sasvim logično da se išlo s ovim zahtjevom kao kontrapritiskom. Nisam očekivao onakav primitivan seljački ispad s Pantovčaka. Ali zato je Milanović ispunio sva moja očekivanja. Zakasnio je s reakcijom, jer su se već i u HDZ-u i na Pantovčaku ogradili, no on je ipak napao HDZ kao stranku koja bi vratila Hrvatsku u mrak fašizma i ustaštva. Nije bio izravan kako inače zna biti, ali rekao je sasvim dovoljno da ga se može razumjeti. Doduše, ako HDZ i dođe na vlast, mislim da se neće puno promijeniti. Domoljublje je uvijek svima atraktivno uoči izbora. No to sada nije tema.

I još nešto...

Nije loše spomenuti, kako su ustaše uzeli motiv "dom" i formulirali "za dom spremni", tako su uzeli i motiv "kunu" i uveli valutu kuna. Naravno da kuna nije njihova, ali isto tako ni dom nije njihov. Ima onih koji će me pokušati demantirati i reći da to nije istina, ali moram ih razočarati. Kuna kao novčana valuta (ne kao koža!) uvedena je ranih 30-ih godina 20.stoljeća. Čak i jednostavnim googlanjem bez problema možete pronaći kovanicu od 5 kuna, godina 1934., sa ustaškim simbolom. Zašto je to tako? Ukratko, zato jer su Srbi vršili pljačku preko svojih banaka, pa su Hrvati preko kune spašavali svoj imetak. Ako ćemo biti dosljedni, onda iste kriterije moramo primijeniti i na kunu i na dom. Počevši od povijesnog motiva, do službene uporabe, dolazimo do toga da je oboje ustaško. No to nije sasvim točno! Potrebno je reći da to nije **SAMO** ustaško. To pripada hrvatskom narodu, domovini, državi, kulturi, i ne može se svesti na pripadnike određenog pokreta, kada je već i u njihovo vrijeme do nadaleko nadilazilo njihov pokret.

Za dom spremni nikako nije ekvivalent "Sieg Heil" (pozdrav pobjedi), jer su nacisti pod time pozdravljali svoje pobjede. A mi smo izražavali spremnost da obranimo svoj dom od najezde i zuluma kojeg su nad Hrvatima provodili Srbi. Zapravo, pozivam sve zainteresirane, da pročitaju članak "Ustaški pokret u hrvatskim krajevima". Članak je komunistički, objavljen u Proleteru krajem 1932.godine. Dostupan je i na internetu:

https://hr.wikisource.org/wiki/Proleter/Prosinac_1932._-

[br. 28#Usta.C5.A1ki pokret u hrvatskim krajevima .28str.2-3.29](#)

Pogledajte što komunisti govore: podržavaju ustaški pokret, žele ga preuzeti i doći mu na čelo, upravljati njime i pozvati široke mase na ustanak, kako bi izgradili socijalistički raj na zemlji po uzoru na Sovjetski Savez. **Ali, ne podržavaju Antu Pavelića.** I navode objašnjenje: jer ne želi pozvati mase na ustanak (to je zapravo pametno!), jer ne želi istaknuti zahtjeve za oduzimanje

imovine bogatašima i Crkvi... Evo, i upravo to govorim: nitko nije toliko skinuo ljagu s Pavelića kao sami komunisti i njihovi nasljednici.“

Zar nije smiješno kada Večernji list kaže da je ZDS ustaški i anti-civilizacijski pozdrav, a onda ih Aralica pouči kako se s ZDS može javno njime pozdravljati jer to nije ustaški pozdrav. Jesu li naši novinari iz Večernjaka shvatili što im je Aralica rekao?

Vaš,
Josip

KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU

Gospodin 2+2 iz Slobodne Dalmacije mi je tako lijepo objasnio kako sam ja još i nešto uradio u matematici dok sam surađivao s prof. Mitrinovićem u Beogradu. Naravno, čak i malo dijete bi nešto potpuno drugo zaključilo već iz same činjenice da imam nekoliko puta više radova od prof. Mitrinovića, ali kako mogu srpska služinčad u RH i pomisliti da je moguće nešto drugo. Pa Hrvatska vojska je od Srpske u Domovinskom ratu, da parafraziram Slobodana Miloševića, napravila vojsku zečeva, a hrvatska služinčad još uvijek služi svojim gospodarima. Valjda i ne primjećuju da sada služe – zečevima.

Vratih se u Zagreb i pohvalih se kolegama kako sam postao „Osoba tjedna“. Kažu: Pa dosadni su više s Beogradom. Kada god Te napadnu, budale samo govore gdje si studirao i doktorirao.

A vidim da i drugi reaguju slično. Tako Marko Ljubić, slično mojim kolegama, u svojoj kolumni (7Dnevno, 04. 09. 2015.) kaže:

Pa se navodi danima da je Pečarić doktorirao u Beogradu, objavljujivao u Beogradu, kako je bio dvojac rokerskoga značaja jugoslavenske matematike, čime ga se nastoji anatemizirati kao da je pobjegao iz doline gubavaca, pa sada širi zarazu Lijepom našom. Ne može čitatelj vjerovati svojim očima, da toliki apologeti svega istinski gubavog i ružnog u Beogradu, upravo ono svjetski vrijedno i relevantno u tom istom Beogradu koriste za diskreditaciju ljudi u današnjoj Hrvatskoj. Ako je nešto eksplicitni rasizam, to je Tanja Rudež. Navodna znanstvena novinarka višestruko je, kao i novinari Slobodne Dalmacije, ponovila da je akademik Pečarić radio i živio u Beogradu, doktorirao tamo i tamo objavio svoje prve radove, s očitom nakanom kompromitirati ga Beogradom, koji usput rečeno ima, po svjetskim mjerilima i danas (nažalost), bolje sveučilište od Zagreba. Da je to u svojoj kritici akademika Pečarića uradio neki deklarirani ustaša, čovjek bi to mogao držati normalnim i očekivanim, ali „znanstvena novinarka“ i deklarirana „antifašistkinja“ Rudež zapravo je time unijela potpuni kaos u medijsku i javnu scenu Hrvatske. Antifašisti raspiruju rasizam prema Beogradu.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/utorak-zasto-milanovic-ne-hapsi-pecarica-thompsona-828151>

Ali kada je već tako, zašto im ne bi pomogli. Ja sam već gospodinu 2+2 objasnio kako bi iole inteligentniji novinar pronašao knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. gdje ima puno toga. S obzirom da je tekst namijenjen prvenstveno onima koji su slični Gospodinu 2+2, proširit ću ono što se može naći u Pavkovićevoj knjizi, a i početi ću sa samim počecima moga školovanja.

Osnovno školovanje i gimnazija

Već u prvom razredu osnovne škole bio sam najbolji matematičar. Tata je bio u zatvoru i nitko u obitelji nije ni mislio o mom učenju. Tako je bilo iznenađenje u obitelji kada sam prvi razred prošao s odličnim. I ne samo u obitelji. Čini mi se da je moja učiteljica bila hrabra jer tada se nije moglo dogoditi da netko kome je tata u zatvoru prođe s odličnim. Na završnoj priredbi u gradu dodjeljivanje su knjige odlikašima. Brat i njegovi prijatelji prvo su bili zatečeni, a potom, zajedno s prijateljima, s pravim ovacijama propratili dodjeljivanje te knjige.

Vjerojatno će izgledati smiješno, ali u djetinjstvu sam želio postati liječnik. Želio sam pomagati ljudima. (Čini se da sam to ipak ostvario jer dr. sc. Stjepan Razum tvrdi: *Pečarić je, što je dokazano već toliko puta u njegovim javnim istupima, veliki*

humanist, tj. zaštitnik nezaštićenoga, zaštitnik progonjenog., zaštitnik poniženog.)

Glas dobrog matematičara pratio me je i u gimnaziji, pa se u Kotoru već uvelike počelo pričati o mom talentu za matematiku. Tada mi je brat razbio dječeačke iluzije, rekavši kako je glupo da netko tako talentiran za matematiku studira medicinu. Tada se govorilo da je atomska fizika najteži studij (upisao ga je poznati kotorski vaterpolist Kruno Subotić - tada već igrač beogradskog Partizana), pa sam se odlučio za nju. To je još više učvrstila činjenica da je iz prethodne generacije, pred moj odlazak na studije, na kvalifikacijskom ispitu za Elektrotehnički fakultet u Beogradu samo četiri od njih 900 položilo matematiku, tj. imalo više od 50 od 100 mogućih bodova. Mitrinović je bio Šef katedre za matematiku, pa ima nečega u tvrdnji Gospodina 2+2, zar ne?

U četvrtom razredu sam dobio novog profesora. Na prvom satu obnavljao je gradivo koje nismo završili u drugom razredu. Postavio je jedan zadatak. Ja sam na kraju drugog razreda prelistao ono što nismo učili i ne razmišljajući javio se. I nisam se mogao sjetiti rješenja. Ispratio me je njegov podrugljiv pogled. Slijedećeg sata obnavljao je gradivo koje nismo završili u trećem razredu. Više nije ni pitao zna li netko riješiti zadatke, već je počeo sam rješavati. Ali, to je bilo nešto što sam ja gledao prije par mjeseci. Zatekla ga je moja konstatacija:

- *Profesore to se može riješiti mnogo jednostavnije.*
- *Kako?*

Ja sam diktirao, a on je pisao po ploči, i na kraju će:

- *Vidi, bi stvarno.*

Slično se dogodilo i sa slijedećim zadatkom.

I kasnije sam mu stalno pokazivao kako znam riješiti neke teške zadatke za koje sam bio siguran da ih on ne zna riješiti. Ali nije bio loš profesor. Znao je kako izaći na kraj s malim "monstrumom". Svima je hvalio moj talent, naručio neke knjige za naprednije matematičare, kao i Matematičko-fizički list. Ali je morao pokazati i to da on može riješiti nešto što ja ne mogu. Tako

mi je dao jedan zadatak. Kada ga nisam riješio i on mi je pokazao rješenje. Upalilo je – moj profesor je znao nešto što nisam ja! I dalje je pokušavao. Na pismenim zadaćama bi uvijek imao po jedan zadatak za koji bi vjerovao da ga neću riješiti. Zadaća bi trajala dva sata, a ja bih mu u jednom riješio i svoju grupu i onu drugu. Da po mojim rješenjima može ispravljati zadaće.

Te sam godine bio najbolji na prvenstvu Crne Gore. Bilo je u Titogradu. Morao sam doći prethodnog dana i prespavati u hotelu. Takmičenje je trajalo četiri sata. Ja sam požurio, napustio tamošnju gimnaziju poslije dva sata i ulovio autobus za Kotor. Još dok su drugi rješavali zadatke, ja sam se u autobusu sjetio da nisam završio do kraja jedan zadatak i stigao u Kotor sav nesretan. Kotorska gimnazija je dobila obavijest da sam ja bio najbolji među četvrtim razredima, ali da nitko nije ispunio uvjete za državno prvenstvo. Vjerovao sam da je to istina i da mojih četiri i po zadatka od pet nije bilo dovoljno. Mnogo kasnije sam doznao kako je do te obavijesti došlo. Bilo je mnogo više učenika koji su ispunili uvjete za državno prvenstvo nego što je bilo novaca za njihov put i za nagrade koje su nam bile obećane. Tada je predloženo, da barem pošalju mene jer sam uvjerljivo odskakao od ostalih, ali se zaključilo – ili svi, ili nitko. Zapravo mi nije bilo krivo, jer nagrada je bila stipendija za studij matematike, a ja sam tvrdoglavo želio završiti ono najteže – atomsku fiziku.

Iste godine dobio sam i nagradu zagrebačkog Matematičko-fizičkog lista za rješavanje zadataka iz matematike.

Završila je školska godina. Čuo sam kako je moj profesor to prokomentirao:

- *Sad sam miran do mirovine. Više ne mogu dobiti ovakvoga učenika.*

A ja sam ga zbog onog zadatka koji je on znao - a ja nisam - pohvalio profesoru matematike Više pomorske škole. Začudio sam se kad me je on upitao - je li to taj i taj zadatak.

- *Kako znate?*

- *Pa on me je pitao kako se rješava. Nisam znao, pa smo rješenje našli u jednoj knjizi!*

Tata je umro dok sam bio u prvom razredu gimnazije, a mama je dobila najslabije plaćeni posao. Mogao sam, zapravo, i nešto zaraditi podukom iz matematike. I stvarno bilo je puno njih koje sam podučavao (čak i studente Više pomorske škole), ali sam tek u ljeto prije odlaska počeo naplaćivati te sate. Skupljao sam za put na klasifikacijski ispit koji je bio u rujnu. Na početku sam mogao biti kod ujaka, ali ne bih mogao studirati bez nekakve stipendije. Poslije mojih uspjeha kao matematičara pozvali su me iz kotorske "Elektro-Boke". Obećali su stipendiju uz uvjet da studiram Elektrotehnički fakultet, ali da – naglasili su – ne računam na posao kod njih. Savršeno mi je odgovaralo jer je postojala atomska fizika na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Beograd je bio zgodan izbor i zbog obiteljskih razloga. Brat je studirao u Zagrebu i odužio je sa studijem. Vjerovao je da će njegovo društvo loše

utjecati i na mene, pa me je uputio u Beograd. S druge strane promatrajući njega vjerovao sam da je to dobar izbor iz jednog drugog razloga. Njemu se nije vraćalo iz Zagreba u Kotor. Nakon svega što se događalo našoj obitelji nije ni bilo čudno. Ali on ne bi ni cijelo ljeto bio s nama iako je jako volio more. A ja sam se želio vratiti u Kotor. Toliko Hrvata ga je napustilo. Bilo nas je sve manje i manje. Iz Zagreba se možda ni ja ne bih vratio, a iz Beograda hoću.

Kasnije je brat tu svoju odluku u šali komentirao: „Kako je to bilo glupo. Moglo se samo dogoditi da Ti mene popraviš, a ne da ja Tebe pokvarim.“ A moj profesor matematike? Javili su svojevremeno mi da u nekim crnogorskim novinama (čitaj srpskim novinama u Crnoj Gori) nije bapš lijepo govorio o meni. Ljetos me sestra čekala u jednom kafiću i kaže mi: „Gdje si Ti? Poslala sam Ti poruku da Te čeka Tvoj profesor. Nedavno me i pitao za Tebe. Čekao je pola sata i otišao uz riječi da Ti vjerojatno ne želiš razgovarati s njim.“ Objasnio sam joj da njena poruka meni nije prenijeta. Uspjeli smo doznati broj njegovog mobitela i pozvali ga da se vrati. Rekao je da on nije rekao ništa protiv mene, već su oni izmislili to zato što je on Kotoranin i profesor matematike, pa im je to itekako bilo važno.

Studij

Na kvalifikacijskom ispitu bio sam treći iz matematike među 900 kandidata. Pri tome su mnogi koji su zastupali tadašnju državu na matematičkoj olimpijadi bili lošije plasirani. Ali i to je bilo na meni svojstven način. Ispit se sastojao iz dva dijela od po dva sata. U prvih dvadesetak minuta mnogi su odustajali od ispita i napuštali dvoranu. Među njima sam je napustio i ja. Nastavnica je i mene, kao i sve prije upitala:

- *Napuštate, li ispit?*

- *Nisam lud!* odgovorio sam.

Kada sam tako brzo napustio i drugi dio, samo se nasmijala.

I da sve doista bude u mom stilu, jedinu pogrješku imao sam u zadatku iz nejednakosti – na onom jednostavnijem dijelu zadatka.

Kasnije sam na sjajnim vježbama iz matematike, koje je držao dr. Dobrilo Tošić, doznao da su kotorskoj gimnaziji poslali zahvalu što je odgojila tako dobrog matematičara. Obavijesti s prvenstva Crne Gore, iz Matematičko-fizičkog lista i ovo pismo je vjerojatno jedino pozitivno što se Kotorskoj gimnaziji dogodilo te godine, jer je skandal s učeničkim štrajkom zbog umirovljenja njihove razrednice, a meni jako drage profesorice, sestre poznatog hrvatskog umjetnika Vaska Lipovca, punilo stupce titogradske "Pobjede". Jasno je da sam i ja bio umiješan – podržavao sam slabiju stranu pa su mi (neuspješno) pokušali osvetiti i oduzeti godinu dana tako da ne položim maturu?

Počela je školska godina na ETF-u, a od moje stipendije ništa. Poslije nekoliko mjeseci stigla je. Kasnije sam doznao da je stipendiju dobio rođak

republičkog ravnatelja, pa su je dali i meni. Tada sam već bio u bolnici. TBC. Ostao sam 400 dana. Nisam gubio godine, a netko me je pohvalio nekom od šefova "Elektro-Boke" kako iz bolnice dajem redovito ispite i to na najtežem studiju onom iz atomske fizike. Ovaj je obavijestio upravu i ukinuli su mi stipendiju.

Izašao sam iz bolnice. Na Terazijama sam prodavao studentske novine uzvikujući parole koje nisu bile drage vlastima. Odjedanput se pored mene stvorio načelnik kotorske općine koji je sudjelovao u zbivanjima oko učeničkog štrajka u gimnaziji, i tom prigodom bio na strani onih koji su me pokušali srušiti na maturi.

- *Što to radiš*, - upitao me.

- *Pa zar ne vidite? Prodajem novine. Od nečega se mora živjeti.*

I ispričao sam mu prču o "Elektro-Boki". Rekao mi je da dođem kod njega kada završi semestar i kada dođem doma. I otišao sam. Poslao me ravnatelju "Elektro-Boke" i podsjetio ga kako je atomska fizika na ETF-u i kako se ja držim dogovora. Nije pomoglo. Ali nije sve prošlo tako loše. Načelnik općine je razumio da sam u pravu pa mi je osigurao stipendiju općine – kao pomoć. Uz studentski kredit više nije bilo problema završiti fakultet.

Priča s g. Tatarom, ravnateljem "Elektro-Boke", time nije završila. Mnogo kasnije kada sam već postao uspješan znanstvenik, a on bio u mirovini, sreli smo se u Kotoru. Bio je u društvu s dva naša čovjeka. Prišao sam im, a jedan od njih mi reče:

- *Znaš li g. Tatara? On je bio ravnatelj "Elektro-Boke".*

- *Kako da ne znam. Pa on mi je ukinuo stipendiju!*

- *Vjerojatno zato što ste bili loš student*, - reče g. Tatar.

- *Ne! Zato što sam bio dobar.* – i ispričam cijelu priču.

Bivši ravnatelj se počeo ispričavati, a ja ću njemu:

- *Nemojte se ispričavati. Dapače, ja sam zahvaljujući Vama postao ovo što jesam. Da ste mi ostavili stipendiju i tražili da se vratim u Kotor, što bi bilo od mene?*

On se nastavio se ispričavati, a ja zahvaljivati. Prijatelji su uživali u predstavi.

Istini za volju, u bolnici, u kojoj je bilo puno studenata koji su tu dugo boravili, i nije se moglo puno učiti. Rijetko tko bi položio po neki ispit. Ipak je značajno za moje školovanje bilo i to što su mi u bolnici omogućili pohađanje obaveznih vježbi i ispita. A kada se ukazala mogućnost dobio sam dvokrevetnu sobu. U njoj je bio i brat poznatog beogradskog glumca Rada Markovića. Bio sam mu jako drag. Posjećivao ga je jedan od liječnika s nekog drugog odjela bolnice.

- *Kolega, što studirate?* - upitao me.

- *Nuklearnu fiziku na ETF-u.*

- *Kada imate ispit?*

- *Sutra?*

- *Jel' to spremate ispit?*

- *Ne. Čitam "krimić".*

Slijedeći tjedan evo opet doktora.

- *Kolega, kako je bilo na ispitu? – podrugljivo će on.*

- *Položio sam.*

- *Položili!?*

- *Da, dobio sam sedam.*

I naš doktor ostade u nevjerici. Iz očiju mu vidim:

"Imao je sreće, vidjet ćemo ga na slijedećem ispitu."

I doista, eto njega opet.

- *Kolega, kada imate ispit?*

- *Sutra.*

- *I što čitate? "Krimiće"?*

- *Ne, ovo je "kaubojac". Odličan je.*

I kada je doznao da sam položio i taj ispit po cijeloj bolnici je pričao o jednom geniju koji ništa ne uči, a polaže ispite na najtežem fakultetu.

Naravno, nije baš bilo da nisam učio. Ali u bolnici mi više nije padalo na pamet juriti za ocjenama. Kada sam izašao, završio sam tu drugu godinu studija, a na početku treće mi više nije bilo do ničega. U veljači, na kraju petog semestra nisam izašao ni na jedan ispit. Tada su se ponajbolji studenti odvojili od mene. Upoznao sam i Ankicu. Više nije bilo vremena da nadoknadim propušteno. Bilo je važnijih stvari od studija.

Kada sam počeo uvjeravati sve da se želimo vjenčati, između ostalog da bi završili studije, mislili su da nismo normalni. Ipak smo to uradili. Ja sam bio na početku četvrte, a Ankica na trećoj. Počeo sam sustizati one najbolje. Predzadnji ispit sam ja položio, a oni su pali. Tako sam prvi u generaciji završio fakultet. Godinu dana poslije toga – 1973. god. - rodila se Đilda. To je onemogućilo Ankicu u redovitom završetku studija. Ivana se rodila 1977., a Anđela 1979.

Geomagnetski institut

Vjerojatno vas zanima tko je od profesora najviše utjecao na mene tijekom studija. To je bio već spomenuti nastavnik matematike Dobrilo Tošić, koji je tada radio u Vinči i doktorirao iz fizike plazme. Želio je pomoći na svaki način, pogotovu kada je čuo da sam u bolnici. Na posljediplomskim studijama mi je bio mentor, iako sam magistarski radio iz - geomagnetizma.

- *Tebi bih bio mentor iz bilo čega. – rekao je.*

A ni te posljediplomske studije nisu mogle mirno. Naime, po tadašnjim pravilima zaposlio sam se u Geomagnetskom institutu u Grockoj koji je od tamošnjeg ministarstva znanosti dobivao moju stipendiju, koja je tako postala moja plaća. Obaveza je bila da radim tri dana tjedno u Institutu, a da mi dva dana ostanu za posljediplomski studij. Ravnatelj instituta Radimir Turajlić bio je poznat po tome što je bio jedini učenik najvećeg svjetskog stručnjaka u

geomagnetizmu koji nije uspio doktorirati. U Institutu nije bilo doktora znanosti, tako da je rad magistranata bio itekako važan institutu. Turajlić je imao ljude koji su mu radili na projektima, o čijim plaćama nije trebao brinuti. Kada u vremenu u kome je dobivao njihove stipendije ne bi završili poslijediplomske studije, najurio bi ih i zaposlio nove. Tako smo došli i mi na red. Ja sam došao prvi u "novoj" generaciji takvih poslijediplomanata Geomagnetskog instituta, naravno svi bi poslijediplomske studije upisivali na ETF-u. U Institutu, koji je bio nekih pet kilometara izvan Grocke, dobio sam stan koji su tamo postojali jer su postojala mjerenja koja je trebalo nadzirati, a bilo je praznih stanova. Poslije izvjesnog vremena Turajlić me pozvao na razgovor i tražio da uz malo povećanje stipendije/plaće radim puno radno vrijeme. Znajući sudbinu onih koji su bili prije nas nisam htio pristati. Pitao sam ga zašto to traži.

- *Da bih mogao kontrolirati spremate li ispite*, - odgovorio je.

- *Prvi sam u generaciji završio fakultet bez ičije kontrole i Vi mislite da mene treba kontrolirati. Pa više se ni pitomce vojnih akademija ne kontrolira uče li ili ne.*

Razbjesnio se i postao sam čovjek koji mu je služio za zastrašivanje ostalih: Ako ne slušate proći ćete kao on. Svi su prihvatili raditi puno radno vrijeme. Bio je siguran da neće magistrirati na vrijeme. Zaboravio je da su meni ostala ona dva radna dana, subota i nedjelja. Po ugovoru sam morao njega pitati za temu magistarskog rada. Bio je šokiran kada sam došao priopćiti mu da sam položio sve ispite i zatražio radnju. Znao sam da nije u stanju tako nešto izvršiti, ali sâm sam proučavao neke teorijske radove ruskih znanstvenika iz problematike kojom sam se bavio. Poopćio sam njihove rezultate i na tome magistrirao. Tako je završilo moje školovanje. Naravno, nije moglo proći bez zanimljivosti. Moj rad je bio čista teorija, a u komisiji su mi bila dva stručnjaka za numeričku analizu on, njegov kolega iz Vinče (zanimljivo je da me je Tošić, iako profesor iz Numeričke analize, poslao da ispit polažem kod tog kolege iz Vinče, jer ga je smatrao „jačim“ u tome od njega) i kolege iz Elektromagneike, koji je u to vrijeme najviše koristi računala na fakultetu. Naravno, prvo Tošićevo pitanje je bilo zašto nisam uzeo manje teorijskih problema, ali dao i primjene na kompjutorima. Bio je zadovoljan odgovorom i time eliminirao mogućnost da me i druga dva kompjutoraša pitaju o tome. U Institutu je jedna kolegica tvrdila da je to bilo nekorektno od Tošića, a ja sam tvrdio suprotno. Međutim, Tošićevom bratu, koji je dolazio u Institut ispričali su obratnu priču: ja sam zamjerao Tošiću, a kolegica ga je branila. To je došlo i do profesora Tošića, ali on je to ispričao meni, pa je spletkica ostala bez posljedica.

Tako sam jedini iz te generacije post-diplomanada Geomagnetskog instituta na vrijeme magistrirao, pa mi je direktor morao dati stalni posao. "Poslušne" je htio najuriti, ali smo ga uspjeli pobijediti na Glavnom odboru. Svi su ostali i kasnije magistrirali. Većina i doktorirala. Interesantno je

primijetiti da je u tom institutu koji je bio ustanova SIV-a bilo samo nas dvojica Hrvata: iz prethodne generacije Stjepan Selak i ja. Nas dvojica smo i prvi doktorirali.

Viša pomorska škola - Pomorski fakultet u Kotoru

A kako je počelo to s doktoratom iz matematike? Želio sam se vratiti u Kotor. Jedino pogodno mjesto bila je Viša pomorska škola koja je trebala postati Pomorski fakultet. Profesor Ćirković me je odveo kod dekana profesora Maslovara i dogovorili smo se oko mog preuzimanja katedre za matematiku. Tako bih se vratio u područje koje volim, a zahvaljujući profesoru Dragoslavu Mitrinoviću to je bilo moguće jer je on omogućio doktoriranje, pa i nama koji nismo završili matematiku iz matematike, na ETF-u u Beogradu. Knjiga profesora Mitrinovića "Analytic Inequalities", Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg-New York, 1970. uz knjige Hardyja, Littlewooda i Polya, odnosno Beckenbacha i Bellmana smatra ju se klasičnim u oblasti teorije matematičkih nejednakosti pa je to odredilo oblast iz koje ću raditi doktorat. Zanimljiva je i priča moje suradnje s njim jer su nas i njemački i američki referativni časopisi nazvali kasnije velikim imenima u teoriji nejednakost – kao profesora i njegova učenika (Ne mislim na interpretaciju te suradnje od strane Gospodina 2+2). Dolaskom u Zagreb osnovao sam svoju školu u teoriji nejednakosti koju danas u svijetu zovu ili Pečarićeva ili Hrvatska škola.

Naravno, nije se sve to tako lako moglo ostvariti. Svašta se događalo s ispitima iz matematike na Višoj pomorskoj školi. Protivnici mog povratka u Kotor osigurali su da se mene prvo pošalje u JNA, tako da tamo budem tijekom dvije školske godine, i u to vrijeme raspisali natječaj. Oni koji su bili na mojoj strani javili su mi, pa sam se prijavio. Ja jedini magistar među prijavljenima (dva moja srednjoškolska profesora), jedini sa znanstvenim radovima (istina, ne iz matematike) dobio sam prednost od Komisije. Ali, našli su da mi fali tri mjeseca radnog staža i primljen je onaj koga je željela protivnička struja, ali kao privremeno rješenje. Glavni njegov zagovornik bio je tadašnji predsjednik SSRNCG – budući član predsjedništva Jugoslavije i veliki zagovornik Slobodana Miloševića – Nikola Bućin, Srbin iz Kotora. Bio je moj profesor, pa sam ga savjetovao da doktorat ne upiše iz matematike, jer je mala vjerojatnost da će ga i uraditi. Poslušao je savjet i doktorirao na Fakultetu organizacionih nauka u Beogradu. Kasnije, 1982. godine, kada sam već bio doktorirao, ponovno su tražili matematičara. Ponovo sam se javio na natječaj – sada je to već bio Pomorski fakultet. Iako je natječaj, koji je bio dogovoren sa mnom, za honorarni rad (dok mi ne riješe stambeno pitanje da bih mogao doći s obitelji), a bio sam i jedini kandidat - nije realiziran.

Naravno, ponovo su se potrudili da tako i bude. Moj profesor, sada već dekan, objašnjavao mi je kako su iz Titograda dobili mišljenje da ne mogu biti

izabran, iako su oni iz Kotora to tražili, s obrazloženjem kako sam u Beogradu asistent iz fizike.

-Ja sam asistent tamo kao magistar elektrotehnike, a ovdje sam se natjecao kao doktor matematike sa stotinjak objavljenih radova. Znači li to da sam u Beogradu radio kao vratar na Muzičkoj akademiji, i ovdje bih mogao biti samo vratar.

Odveo me je na Fakultet i rekao svojoj tajnici da mi da to pismo iz Titograda. Ali tajnica mi je poslala i prethodno pismo koje su oni uputili i iz koga je bilo vidljivo da je on tražio odobrenje da on drži te predmete.

-Pa što ste Vi očekivali da će vam odgovoriti?

Vjerojatno je tajnica „nastradala“ što mi je dala i ono prvo pismo.

Doktorat iz matematike

Profesor Tošić je podržao moju želju da poslije magistrature krenem u matematiku i sugerirao mi proučavanje Mitrinovićeve knjige. Kada sam izašao iz vojske, donio mi je doktorsku disertaciju Gradimira Milovanovića obranjenu na Elektronskom fakultetu u Nišu (Milovanović je danas redoviti član SANU). Vrlo brzo sam poopćio rezultate iz dva poglavlja te disertacije i s Milovanovićem objavio svoja prva dva znanstvena rada iz matematike. Objavljena su iste godine u Mitrinovićevom časopisu "Publikacije ETF-a (Beograd), ser. za mat. i fiz." koji je u to vrijeme bio veoma značajan časopis za oblast matematičkih nejednakosti.

Profesor Mitrinović me je tada pozvao da radim doktorat kod njega. Bio je u mirovini, pa je na Fakultetu bio u kabinetu zajedno sa svojim nasljednikom prof. dr. sc. Petrom Vasićem. Nije ga ni često bilo na fakultetu, pa sam mislio da komuniciram s njim preko profesora Vasića. (Tu je bio i docent dr. Ivan Lacković i profesor Janić.) Nisam znao da oni nisu u dobrim odnosima i da ta komunikacija uopće ne funkcioniše. Mitrinović nije ni znao što radim, pa je mentorstvo prepustio onome, koji je znao što time dobiva – profesoru Vasiću. Godine 1979. objavio sam devet radova, od čega šest u Publikacijama ETF-a. S profesorom Vasićem sam se dogovorio da početkom 1980. prijavim doktorat. Zajedno smo sastavili prijavu i predložili da, osim njega, ocjenu podobnosti da i profesor Mitrinović.

Ali čekalo me je iznenađenje. Došao sam kod njih u kabinet i profesor Mitrinović me je napao zbog loše prijave. Profesor Vasić – šuti. Kao da on nema ništa s time. Pobjesnio sam i u momentu kada sam htio uzvratiti, profesor Janić, koji je također bio nazočan, dao mi je znak da šutim. Teško je racionalno odgovoriti kada vam netko općenito prigovara. Čekao sam da kaže nešto konkretno. I dočekao sam. Mitrinović će meni:

- Tvrdiš da ćeš u tezi raditi s Fuchsovom generalizacijom teoreme o majorizaciji. Pa što tu možeš uraditi, kada je Fuchs dao potrebne i dovoljne uvjete za težinsku verziju teorema o majorizaciji?

- *To tvrdite Vi u Vašoj knjizi. Međutim, dokazao sam da to nije točno i napisao rad koji će biti objavljen u Rumunjskoj.*

- *Ima svakakvih dokaza.*

- *Točno, ali moj je provjeravao profesor Vasić.*

U stvari slagao sam bijesan što je Vasić prepustio svu silinu napada na mene, iako smo zajedno pisali moju prijavu doktorata. Mitrinović se okrene njemu:

- *Je li istina?*

- *Jest!* – slaže i Vasić. (Zapravo, Vasić je volio dobru kapljicu, pa baš nije sigurno je li on svjesno rekao neistinu.)

Profesor Janić, s kojim sam imao nekoliko zajedničkih radova, rekao mi je da je Lacković otišao kod Mitrinovića i tvrdio mu da sam ja ukrao neki njihov zajednički rad. Je li to istina ili je problem onih šest radova u Publikacijama (u broju za 1979. g. imao sam šest radova, što je odjeknulo među tamošnjim matematičarima) ili pak u tome što nisam napisao niti jedan rad zajedno s njim – ne znam. Uglavnom, slijedeća dva mjeseca zaobilazio sam njihov kabinet. Nije bilo ni teško jer je profesor Vasić češće bio u kavani preko puta fakulteta znakovita naziva "Domovina". Suludo je bilo imati problema s doktoratom, a profesor Peter Bullen iz Kanade mi javi kako je na Sveučilištu La Trobe u Melbourneu držao predavanja o nekim rezultatima iz moje disertacije. Svašta se kuhalo u ta dva mjeseca, kada sam – uvjeren da Mitrinović nije u kabinetu – pokucao na vrata. Ali u njemu je bio baš on. Pozvao me da uđem. U razgovoru je spomenuo kako nije on pisao onaj dio knjige u kome je grješka o kojoj sam govorio. Očito je pronašao originalan Fuchsov rad i provjerio moju tvrdnju. Osobno je napisao prijedlog za prihvatanje disertacije u kome je napisao:

"Karakteristično je da je Pečarić došao do važnih i interesantnih rezultata za generalne nejednakosti koje su u svijetu obrađivali matematičari od ugleda."

Supotpisnik je bio Vasić, a predvidjeli su Lackovića kao trećeg člana komisije kome su, kao najmlađem, dali moj rukopis. I onda je počelo. Lacković je napisao 141 primjedbu na 180 stranica mog rada u kojima je "pronašao" niz pogrešnih rezultata i čega sve ne. Napisao sam pristojan odgovor i dao ga Vasiću, a na svoj način sam mu i komentirao te "greške":

"Lacković je doktorirao na konveksnim funkcijama, treba napisati s prof. Mitrinovićem monografiju o njima, a ne razumije definiciju n-konveksnih funkcija." (Tvrдио je da je moj rezultat pogrešan jer nije razumio tu definiciju.)

To se ubrzo počelo pričati po fakultetu. Malo po malo pritisak na njega je rastao i on je postajao fleksibilniji. Nije se ni meni isplatilo zaoštavanje odnosa pa sam odlučio disertaciju skratiti na slijedeći način: ono što mislim da je ponajbolje pokazat ću mu da sam u pravu, a ono manje vrijedno ću

izbaciti tako da stekne dojam kako je bio u pravu, a ja ću to publicirati u radovima. Tako je on, zajedno sa mnom, otišao kod Vasića i rekao mu:

"Što se mene tiče, Pečarićeva teza je u redu."

Sâm sam otipkao tezu radeći dan i noć tako da je ona sada bila na 70 stranica i predao im je. Mitrinović ju je opet dao Lackoviću, a ovaj je opet uradio isto: napisao novih 40 primjedbi, sličnih onima prethodnima. I postigao što je želio – profesor Mitrinović se povukao iz komisije! Naravno, ovaj put sam odgovorio, ali s nizom otrovnih komentara. Kako sam doznao da moje prethodne odgovore Vasić nije ni dao Mitrinoviću, ovaj put sam mu posebno naglasio da mu ih obavezno da. I doista poslije izvjesnog vremena Mitrinović mi je rekao kako Lacković nije htio biti zlonamjerman u pisanju svojih primjedbi već je samo htio da teza bude što bolja. Jasno je bilo kako samo hoće da bude zamoljen da se vrati u Komisiju. Kada sam to rekao Vasiću on će:

"E nećemo ga vratiti već ćemo u Komisiju imenovati Boasa i Ky Fana."

Radilo se o najpoznatijim svjetskim matematičarima iz problematike. Boas je u tom momentu bio predsjednik AMS-a i glavni urednik časopisa Amer. Math. Monthly i J. Math. Anal. Appl.

Tako je umjesto završetka cijele priče došlo do daljnjeg zaoštavanja. Lacković je počeo seriju predavanja protiv mojih radova na Fakultetu. Na prvom je krenuo s napadom na dva rada – jedan zajednički s profesorom Janićem, a drugi moj. Bilo je nazočno puno ljudi i njegovih studenata s ETF-a. Najavio je velike pogriješke u radovima, a radilo se o sitnicama koje je prikazao kao velike pogreške i moje neznanje. Tako je na moj odgovor da je to nešto što se podrazumijeva pa sam u stvari radio isto ono što i profesor Mitrinović u svojoj knjizi on komentirao, iskoristivši činjenicu da Mitrinović nije bio nazočan:

"Kada bi to bilo istina, ja bih mu to ozbiljno zamjerio."

Bila je to njegova velika pobjeda, a Vasić više nije htio biti nazočan niti na jednom predavanju – bilo Lackovićevu, bilo mojemu. Odlučio sam u svom odgovoru pokazati kako takvih stvari koje se podrazumijevaju ima u mnogim matematičkim tekstovima i odlučio sam da to pokažem na primjeru Lackovićeve teze. I doista sam našao niz takvih primjera, ali i pravih grješaka. Jedna je bila nevjerovatna. Svojevremeno je upravo s Vasićem objavio poopćenje Hadamardovih nejednakosti i u tezi nađem kako ih je rumunjski matematičar Lupas upozorio na nepreciznu formulaciju same tvrdnje (zgodna formulacija za tešku pogriješku, zar ne?), a on će u tezi dati ispravnu formulaciju. Provjerio sam i ustanovio da je ponovo pogriješio! Na žalost, na mom predavanju je bilo samo nekoliko matematičara s ETF-a i nekoliko s PMF-a, ali poslije mog predavanja profesor Tasković mi je rekao:

"Dosta si mu pokazao!"

(Tasković je kao profesor Matematičkog fakulteta u Beogradu napisao udžbenik „Nelinearna funkcionalna analiza“. Drugi dio „Globalna konveksna analiza“, Beograd 2001., ima preko 1000 stranica, citira me 50-ak puta.)

Ali slijedilo je drugo njegovo predavanje. Kada sam s njim dogovarao termin za moj odgovor on će meni:

- *Kolega, ako budete ponovo govorili o grješcima u mojoj disertaciji, ni ja ni nitko drugi neće vam doći na predavanje.*

- *Kolega Lackoviću, doista ima još toga u Vašoj tezi, ali vi ste na svom predavanju izrekli toliko gluposti, da ću se ovaj put zadovoljiti samo s njima.*

I nitko se osim njega nije pojavio, pa predavanje nisam ni održao.

Održano je još nekoliko sličnih predavanja.

U to vrijeme stigla su mišljenja iz SAD-a. Boas će o tezi napisati:

„Započeo bih sa sljedećim: smatram da bi Pečarićeva teza bila prihvatljiva na svakom američkom sveučilištu, i bolja je od većine teza koje sam vidio.

Pečarić je, u prvom redu, sistematizirao veliki dio materijala koji se pojavio tijekom godina i koji je postao poprilično kaotičan. Ova je sinteza vrijedna sama po sebi.

Drugo, Pečarić je pokazao veliku ingenioznost pronalazeći jednostavnije dokaze nekih nejednakosti i prikladne generalizacije drugih. Tako je postigao bolje razumijevanje mnogih nejednakosti. Također, uspio je ujediniti neke nejednakosti koje su se isprva činile potpuno nepovezanim.

I na kraju, mnogobrojni su njegovi originalni doprinosi ovom polju.“

A Ky Fan će završiti svoj report ovako:

„Smatram da je ova teza gospodina Pečarića znatan doprinos teoriji konveksnih funkcija.

Uživao sam čitajući ovaj materijal, i željno iščekujem tiskanje ove teze.“

Međutim, oni su trebali potpisati i zajedničku ocjenu Komisije u kojoj su pored njih, prof. Vasića bili i profesor Adamović, u tom momentu dekan na matematici PMF-a i profesor Đorđević, šef katedre za matematiku Elektronskog fakulteta u Nišu. Ky Fan ga je dobio na vrijeme i obavijestio Vasića da će uskoro biti u Europi, pa da bi mogao doći u Beograd. Međutim, pismo Boasu je putovalo pola godine, pa se s obranom odužilo, tj. kada je Vasić shvatio da se pismo zagubilo umjesto Boasova potpisa priložio je njegovo pismo.

Lacković je napisao prigovor na njihov referat, a Komisija ga je pozvala da javno iznese svoje primjedbe. Počeo je tako što je tražio da mu ja ne odgovaram jer je on pisao prigovor na izvješće Komisije, ali Komisija je znala da je bolje da mu odgovorim ja. I odgovorio sam. Ukazao sam na cijeli niz

matematičkih bedastoća (na primjer ponovio je i one s drugog predavanja), a u jednom momentu sam ponovio što je on rekao i pitao ga:

- *Jeste li to tvrdili?*

- *Jesam!*

- *Pa to je obična glupost. Evo Vam kreda i dokažite to.*

- *Pa to je lako* – reče i krene pisati. Napisao je jedan red i stane. Valjda je shvatio da to što tvrdi nije točno. Poslao sam ga u klupu riječima:

- *Kolega Lackoviću, matematika Vam se ne čita kao književnost.*

Uvijek morate imati olovku u ruci i provjeriti ono što mislite da vrijedi.

Posebno mi je bila zanimljivo reagiranje profesora (kasnije i akademika) Cvetkovića. Naime, kada sam jednostavnim primjerima pokazao ništavnost Lackovićeve tvrdnje kako moje poboljšanje Levinsonove nejednaki zapravo nije nikakvo poboljšanje, Cvetković se uhvatio rukama za glavu.

Lacković je bio potpuno ismijan, ali ostalo je glasovanje na Vijeću. Kvorum je bio "tanak", a njegovi su svi došli. Ipak sam "prošao".

Čuo sam i komentar Vasićeve "podrške": Jedan profesor je rekao da bi glasovao protiv da je Vasić rekao i jednu jedinu riječ jer moj rad nije branio ni na prethodnim raspravama. Srećom nije ni tada. Sam se izborio za nj. Tezu sam obranio pred domaćim dijelom Komisije.

Lackoviću se teško mirio s porazom. Na Institutu za matematiku, gdje su uglavnom dolazili njegove kolege s PMF-a prijavio je ponovno svoje primjedbe o Janićevom i mom radu, ali i o jednom radu G. Milovanovića i I. Milovanovića (radilo se o očitj tiskarskoj pogriješci što je bilo očito iz njihova dokaza ali on je formulirao kontraprimjer). Počeo je tvrdnjom kako se u posljednje vrijeme pojavio niz loših radova iz matematike pa se eto on bori protiv toga. Bio sam nazočan, ali jednostavno nisu mi ni dozvolili da dođem pošteno do riječi. Jasno mi je bilo da moram odgovoriti i njemu i njima i to tako da sam zakažem svoje predavanje. Pripremio sam odgovor na njegovo predavanje, ali odlučio sam se na mnogo efektivnije predavanje o njegovim rezultatima koje sam naslovio: "O putovima (i stranputicama) u generaliziranju Hadamardovih nejednakosti". Dao sam i sažetak:

"U saopćenju će biti dano niz primjedbi na neke generalizacije Hadamardovih nejednakosti za konveksne funkcije. Na primjer, bit će dani kontraprimjeri za više rezultata dobivenih u doktorskoj disertaciji I. B. Lackovića obranjenj u Nišu na Elektronskom fakultetu."

Počeo sam sa svojim slaganjem s njegovom tvrdnjom o pojavi loših radova u matematici i nastavio:

-Ja ću na ovom predavanju pokazati da se to počelo događati upravo s radovima kolege Lackovića!

Tako je počelo moje dvosatno izivljavanje na njegovim rezultatima. Naravno, izivljavanje i po svima njima, jer mi nisu na njegovom predavanju dopustili pošteno ni odgovoriti na tvrdnje njihovog kolege i bivšeg učenika. Jedan mi je rekao da su oni očekivali moj odgovor na Lackovićeve primjedbe.

- *Ovo je znanstveni seminar na kome se može prijaviti što god želite, ali ja imam spremljeno i to predavanje. Mogu ga odmah održati ako želite.*

Nisu htjeli. Veliki Lackovićev prijatelj profesor Kečkić, koji je umjesto njega i održao jedno predavanje - napad na moj rad, također mi je nešto potihom prigovorio dok sam prolazio pored njega. Uzvratio sam mu na isti način:

- *Ako hoćete mogu pokazati da je netočan i onaj Vaš rezultat koji ste objavili u Mat. Balkanici.*

- *Možete ako želite.*

- *Ma nema potrebe da to svi znaju.*

- *Vidim da uživete u ovome.*

- *Od Vas sam naučio.*

Građevinski fakultet

Poslije ETF-a i Instituta "rat" se nastavio na Građevinskom fakultetu, na koji sam prešao iz Instituta i zaposlio se kao asistent iz fizike. Već sam imao radove iz matematike i na Katedri za fiziku su podržavali moj znanstveni put. Kada sam doktorirao na Katedri za matematiku nisu željeli raspisati natječaj za moje unaprjeđenje. U stvari, jedan njihov asistent je, zbog toga što se moja obrana odužila, doktorirao prije mene, pa mu se nisam želio javiti na natječaj. Morao sam čekati kada će slijedeći njihov asistent doktorirati. Uradio sam još nešto. Povezao sam se s kolegom Radojkovićem s hidro odsjeka i s njim razvio metodu graničnih elemenata. Moje rješenje primjene te metode za određivanje najpovoljnijeg položaja bunara znatno je olakšalo taj problem, a veliko je bilo njihovo zadovoljstvo kada se isti metoda primijenio kod podzemnih zavjesa. Radojković je zbog tih rezultata postao član organizacijskih odbora svjetskih kongresa iz tog područja. Tako sam osigurao potporu ponajboljih ljudi s Građevinskog fakulteta. Pokazao sam im da od mene i oni mogu imati koristi, a ovi drugi matematičari nisu mogli uraditi dovoljno ni za sebe u svojim oblastima, a kamoli tako nešto.

Slijedeće 1983. g. doktorirao je ponajbolji matematičar s Katedre za matematiku GF-a Dragan Janković, pa sam mogao očekivati natječaj koji je namijenjen njemu.

Mislim da sam negdje 1984. ako ne i prije počeo nazirati pojavu tzv. "antibirokratske" revolucije. Teško je bilo sve prešutjeti. Tako su na nekom sastanku govorili o političkim prilikama i konstatirali kako mogu otvoreno govoriti „jer smo ionako svi Srbi ili Crnogorci“. Bilo je dosta Hrvata tamo (za neke sam doznao tek nakon Domovinskog rata), i uglednih profesora. Svi su šutjeli, pa sam ja dobio:

-*S jednim izuzetkom, molim!*

Kako je to bilo vrijeme kada se velikosrpski fašizam stvarao kroz napade na Albance i navodne ugroženosti Srba na Kosovu, oni koji su se protivili mom izboru iskoristili su to što nisam eksplicitan – pa su počeli pričati po Fakultetu kako san ja Albanac.

Prvo mi je to rekao prof. Borelli (potomak plemenite zadarske obitelji), a potom na ulici Ankicu i mene je sreo prof. Ernest Stipanić i to ponovio. Postalo nam je jasno da je jedino rješenje, s obzirom da nisam želio ići vani, odlazak u Hrvatsku. Međutim, stan me je obvezao biti na Građevinskom fakultetu do 1987. godine. Morao sam se ponašati kao da želim ostati tamo.

Prof. Stipanić kao matematičar i Hrvat, bio je na mojoj strani. Ali svoju potporu usudio se iskazivati samo u osobnim kontaktima s drugim kolegama na Fakultetu. Bio je veoma ugledan profesor tamo, ali i Hrvat. A to nikada baš i nije bilo lako biti tamo. Prof. Mitrinović mi je kasnije ispričao kako Stipanić nije ni mogao doktorirati u Beogradu, već je to učinio u Zagrebu. Predsjednik komisije za Stipanićev izbor za docenta bio je upravo prof. Mitrinović. Napisao je prijedlog za izbor. Jedan od supotpisnika mu je potpisao uz riječi:

-Potpisujem samo zato što si Ti napisao prijedlog. Inače, nikada ovom katoliku ne bih potpisao!

Uzgređ budi rečeno ovo KATOLIK bilo je HRVAT. Prof. Stipanić je bio komunist, za vrijeme rata i logoraš (otok Mamula)!

Da, na priče o mom Albanstvu upozorio me je kasnije i moj suradnik prof. Radojković. Rekao sam mu, zbog tamošnjih primitivnih napadaja na Albance:

-Ja bih bio ponosan da sam Albanac, jer su mnoge od uglednih bokeljskih obitelji albanskog podrijetla, ali samo sam Hrvat!

Prof. Borelli i članovi njegove obitelji su posebna priča. Diplomirao sam kod njegova brata koji je bio profesor iz Atomske fizike na ETF-u, a supruga mu je bila knjižničarka u Zavodu za fiziku. Ona mi je maksimalno izlazila u susret s udžbenicima tijekom studiranja, a i kasnije. Kada je čula da odlazimo u Zagreb ispričala mi je jednu doista zanimljivu priču:

Treći brat je svojevremeno otišao s obitelji živjeti u Zadar. Poslije izvjesnog vremena su se vratili. Upisali su kćer u školu. Kada su drugi učenici doznali da je došla iz Hrvatske, počeli su je maltretirati na razne načine. Nije bio problem u jeziku, jer je ona veći dio života provela u Beogradu. Na nju je sve to strašno djelovalo, pa su je odveli psihijatru, koji im je dao spasonosno rješenje: Upišite je u drugu školu i neka tamo uopće ne spominje Zadar i Hrvatsku. I to je pomoglo! Prof. Borellija sam zadnji put vidio u Zagrebu poslije rata. Rekao mi je:

-Znaš li Ti da sam ja postao Hrvat tek s navršениh sedamdeset i više godina života, mada sam jedno vrijeme i radio u Zagrebu i dopisni sam član HAZU. Naime, kao i obično ljetovao sam u Zadru i one godine kada su Srbi na Kosovu imali onaj svoj velikosrpski miting. Ali kada sam se vratio u Beograd, i vidio kakve se sve laži tamo govore o tome – POSTADOH I JA HRVAT.

Suradnja s profesorom Mitrinovićem

S druge strane, došlo je do velike suradnje s profesorom Mitrinovićem. Naime, jedan kolega iz Austrije me je zamolio da mu prenesem jednu poruku. Učinio sam to telefonom, ali na moje veliko iznenađenje Mitrinović je tražio

da dođem kod njega doma. Došao sam i on mi je ponudio da s njim radim monografiju iz geometrijskih nejednakosti. Rekao sam mu da se njima nisam bavio, ali on je tvrdio da ću to dobro uraditi. Dao mi je neki materijal pa sam mu trebao javiti što sam odlučio. Kako uskladiti odnose između toga da on i Vasić nisu u dobrim odnosima? Janiću je Vasić bio kum, ali mi je savjetovao:

"Drži se profesora Mitrinovića. On će uraditi nešto dobro i za Tebe, a Vasić misli samo na sebe."

Počeli smo raditi na toj monografiji, a uz to smo počeli objavljivati i zajedničke radove. Uskoro smo postali tako bliski da sam – bez najave – mogao doći kod njega u svako doba dana. Koliko sam ga samo puta prekinuo dok je ručao.

Ta suradnja pokazala se veoma važnom i za moj kasniji odlazak u Zagreb. Naime, u rad na monografiji uključili smo veliki broj stručnjaka kojima smo slali pojedine dijelove knjige. Njihove komentare bi uvrstili u knjigu. Jednom je Mitrinović spomenuo profesora Volenca iz Zagreba, pa smo kolegi Volencu poslali upit oko sličnog sudjelovanja u radu na našoj knjizi. Dugo nije bilo odgovora. I onda stiže pismo u kojemu nam je Volenec poslao popis od 800 referenci koje nam mogu koristiti u radu na knjizi. Danima je morao raditi na tome. Odmah smo se dogovorili da ga uključimo u rad tako da proširimo knjigu i s poglavljem o simpleksima kojega bi napravio Volenec. To se pokazalo sjajnim rješenjem jer se kasnije u znanstvenim časopisima knjiga najviše citirala upravo zbog tog dijela.

Javio sam se na natječaj Draganu Jankoviću, ali i na natječaj na ETF-u kolegama Vlajku Kociću i Milošu Labanu. Kocić je tada imao 25 radova, a Laban samo 5 pa je bilo jasno da sam se javio na njegovo mjesto. Zašto sam se uopće javio na taj natječaj? U stvari jedan Labanov rad je bio poopćenje jednog mog rada. Kada se taj rad pojavio (i on i Kocić su objavljivali samo u beogradskim časopisima) shvatio sam da je jedno od Lackovićevih predavanja – napada na moje rezultate – bio taj njegov rad, što je inače priglupo – ne možete umanjivati nečiji rad samo zato što znate poopćenje koje se na kraju i tiska. Pozvao sam Labana i pokazao mu kako se i njegovo poopćenje može dalje poopćiti i predložio mu da na tome radimo zajedno s prof. Janićem (bio je u jako lošim odnosima s Janićem, pa će tako moći izglati tu situaciju). Prihvatio je. Međutim, kasnije sam doznao kako je u Matematičkom institutu pričao protiv mene, pa sam mu se javio na natječaj.

Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrsan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću o čijem hvatanju glave rukama sam već pisao. On je jedan od onih koji su završili ETF. Bio je i prvi takav koji je kasnije postao akademik SANU (moj suradnik Milovanović je drugi). Nije me to iznenadilo. Jasan mi je bio i zaključak, jer po tadašnjim zakonima kada bi primili mene, Laban bi ostao na mjestu asistenta ETF-a, dakle imali bi čovjeka više. Iako su po zakonu morali rangirati kandidate oni su, na Cvetkovićevo inzistiranje, to i napisali u zaključku referata:

"Na osnovu izloženog i na osnovu kadrovske plana i potreba Elektrotehničkog fakulteta predlažemo ..."

Napisao sam prigovor na njihov referat. Mitrinović mi je pričao kako mu je jedan kolega s ETF-a rekao kako sam sigurno našao najbolje odvjetnike u Beogradu kad sam imao takav prigovor, na što mu je Mitrinović rekao:

- Ne, to Vam je pisao Pečarić. Znae on Vam je matematičar, pa mu za to i ne treba odvjetnik.

U stvari, odvjetnici ne bi mogli ni napisati takav prigovor, jer je u njemu pored povreda zakona bilo riječi i o matematici. Laban me je jednom napao. Tvrdio mi je kako su njegovi uvijek bili u vlasti i da će učiniti sve da mi djeca imaju problema u školi, a njegov tata – umirovljeni profesor Medicinskog fakulteta, učinit će da opet dobijem TBC. Narugao sam mu se:

- Hoće li mi staviti bacile TBC-a u Coca-colu?

Kada sam odlazio iz Beograda ispričao sam nekim poznanicima tu priču i konstatirao kako će im takvi ljudi vladati državom. Pogriješio sam u onom "takvim", jer je Laban dogurao i do ministra u Miloševićevoj vladi. Inače je bio poznat i po napadom na Jugoslavensku enciklopediju i po zahtjevu da Hrvatska plati Srbiji odštetu zbog NDH.

Izbor na Građevinskom fakultetu

Ali, izbor na Građevinskom fakultetu pretvorio se u pravi rat. Referenti izvanredni profesori Milomir Trifunović i Vladimir Mičić s Građevinskog fakulteta i docenti Miroslav Ašić i Vladimir Janković s PMF-a dali su negativno mišljenje o mom radu. Bilo je tu svega i svačega, a išli su dotle da su čak tvrdili da mi je jedan rad pogrešan, a u stvari su lažno ili iz neznanja konveksnu funkciju proglasili konkavnom i "našli" kontra-primjer. Poznati profesor mehanike s Građevinskog fakulteta Vlatko Brčić izdvojio je svoje mišljenje dajući pozitivno mišljenje o svim kandidatima.

Na negativno mišljenje stiglo niz reagiranja. Reagirali su redoviti profesori Mitrinović, Vasić, S. Vukadinović (Saobraćajni fakultet Beograd) i Janić D. Adamović (PMF Beograd), R. Đorđević (Elektronski fakultet, Niš), izvanredni profesor G. Milovanović (Elektronski fakultet, Niš – danas srpski akademik), kao i docenti s hidro odsjeka GF-a M. Radojković i Č. Maksimović.

Tako je Mitrinović upozorio:

"Pečarićevi radovi prije tiskanja prošli su kroz uobičajenu kritiku. Za 79 znanstvenih radova iz matematike, koje su referenti prikazali, imao je barem 79 recenzenata (u inozemstvu se određuje barem po 2). Svaki rad se prikazuje u tri referativna časopisa. Dakle, najmanje 250 recenzenata je ocjenjivalo Pečarićeve znanstvene doprinose. Valja naglasiti da nijednom radu u referativnim časopisima nije stavljena nikakva zamjerka. Što više, u recenzijama mogu se naći epiteti: 'elegantni rezultati', 'kratki dokazi', 'fascinantna nejednakost', 'ingeniozan identitet'."

Dorđević i Milovanović između ostalog napisali su:

*"Očigledno referenti su se trudili da opovrgnu neke od rezultata do kojih je Pečarić došao. Pri tome su pribjegli poznatom metodu nalaženja kontraprimjera. Međutim, njihova je grješka, koje vjerojatno ni danas nisu svjesni, u tome što su pronašli pogrješan kontraprimjer. Tako, na primjer, u pokušajima da opovrgnu Pečarićeve rezultate iz rada 62, objavljenog u američkom časopisu *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, na prijedlog poznatog znanstvenika profesora Ky Fana sa Sveučilišta Santa Barbara u Kaliforniji navode kontraprimjer koji je pogrješan, jer pretpostavke o funkciji f ne zadovoljavaju uvjete teorema koje je Pečarić dokazao i koje su točne."*

Adamovićeve prigovore je dan na 15 stranica. On navodi i imena prikazivača koji su u referativnim časopisima govorili ono što spominje Mitrinović, i upozorava: *"Profesor P. Bullen (Kanada) držao je u Australiji predavanja o nekim Pečarićevim rezultatima"*, a ove i niz drugih takvi *"činjenica referenti su propustili spomenuti"*.

U tim prigovorima dan je i nepotpuni popis od 14 matematičara koji su profesori matematike na sveučilištima u Zagrebu, Waterloo, Beogradu, Nišu, Skopju i Mostaru, a koji nisu diplomirali matematiku.

Naravno, potporu negativnom mišljenju dao je očekivano Lacković, ali i Institut za matematiku PMF-a koji je izrazio svoje protivljenje izboru kandidata koji nisu diplomirali matematiku. Njima spomenuta imena (Blanuša, Devidé, Zelenko, Palman, Ugrin-Šparac, Đoković, Tošić, Cvetković, Slavić, Simić, Milovanović, Stanković, Lazov i Mesihović) nisu ni trebali biti profesori matematike.

Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće po onom Čosićevom: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti:

"Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Dorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip

Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF."

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

"Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina."

Kako je postojao prigovor što nemam iskustva u nastavnom radu iz matematike 10. siječnja 1986. god. poslao sam dopis dekanu GF-a da na UNESCO-vom postdiplomskom studiju u Novom Sadu držim predavanja iz Uvoda u linearnu algebru. Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu. Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne - dobio sam manje glasova nego prvi put!

Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog toga što se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

"Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

I. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.

II. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku, ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!"

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!

Bilo je više interesantnih i značajnih događaja tijekom moje suradnje s profesorom Mitrinovićem.

Na Mitrinovićev nagovor napisao sam knjigu o konveksnim funkcijama koju je tiskao u seriji koju je on uređivao.

Također, mi je sugerirao da napravimo s profesorom Bullenom englesku verziju knjige o sredinama koju su svojevremeno na srpskom objavili on, Vasić i Bullen. Autori smo trebali biti on, Bullen i ja. Želio sam izgladiti njegove odnose s Vasićem i rekao da bi, s obzirom da je bio koautor prve knjige, bilo dobro da i on radi na njoj s nama. Mitrinović je popustio mojim uvjerenjima i pozvao ga na dogovor. Sutradan mi je rekao da se Vasić protivi tome da i ja budem koautor. Rekao sam mu da u tom slučaju ne računaju na moju pomoć. Poslije izvjesnog vremena zamolio me je da mu dam svoj prilog od nekih stotinjak stranica, a oni će ga objaviti kao prilog knjizi s mojim imenom. Kada je Bullen dobio taj rukopis zamolio me je da to ipak uvrste u odgovarajuće dijelove knjige. Tako su mi se na kraju samo zahvalili u predgovoru knjige.

Od zgodnih događaja s prof. Mitrinovićem iz mojih beogradskih dana treba posebno spomenuti njegov nastup u Matematičkom institutu koji su u Beogradu radili s značajnim profesorima na kraju karijere. Ti razgovori su i snimani.

Na upit o njegovim doktorima, Mitrinović je napravio i svoju rang listu (bio je mentor za preko 30 doktorskih disertacija na sveučilištima u Skoplju, Beogradu, Nišu, Prištini, Kragujevcu i Sarajevu). Iako sam bio asistent (iz fizike) na toj listi, a i nisam bio njegov doktorand, bio sam četvrti (poslije Đokovića, Vasića i Milovanovića) na toj listi uz nevjerovatan komentar:

-Pečarić bi bio uspješan bilo čime da se bavi u životu.

Dugo sam se šalio na račun tih njegovih riječi jer je *mene Bog stvorio samo za matematiku i ništa više* dok me mnogo kasnije moja doktorandica, danas profesorica Aleksandra Čizmešija nije „spustila na zemlju:

-Profesore, pa nemojte pretjerivati. A svi ovi tekstovi iz novina, časopisa...

S Mitrinovićem sam nastavio suradnju. O našim knjigama u referativnim žurnalima objavljen je čitav niz izvrsnih prikaza, često s tvrdnjom kako je knjiga nastala kao *rezultat suradnje dva velika imena u "teoriji nejednakosti"* A o prvoj knjizi o geometrijskim nejednakostima koja se pojavila 1989. godine. Professor D. Pedoe je u čuvenom matematičkom časopisu Amer. Math. Monthly objavio cijeli članak (July-August, 1991).

Vasić se pobunio što u mojim knjigama s Mitrinovićem nije i on koautor. Telefonom me nazvao i najavio odlazak kod Mitrinovića zbog toga. Napisao sam mu pismo u kome sam opisao sve što se događalo oko mene u Beogradu uključujući njegovu ulogu oko mog koautorstva u knjizi sa sredinama. Nije otišao na taj zakazani sastanak!

Prije smrti Mitrinović je pokušao organizirati da sve materijale koje je za života sakupljao pošalje meni u Zagreb. Nije uspio. Umro je 1995. Godine. U Nišu je Gradimir Milovanović organizirao konferenciju posvećenu njemu.

Pozvao me je. Poslao sam tekst o Mitrinovićevom i mom zajedničkom radu u matematici koji sam završio ovako (kako bi rekla gđa Rudež: „priznao sam“):

"Nikada neću zaboraviti što mi je rekao 1987. godine kada sam se pripremao za preseljenje u Zagreb: 'Samo Ti idi u Hrvatsku. Tamo će Ti biti bolje!'"

Tekst nije tiskan u Zborniku s te konferencije. Ali ovaj završetak jeste tiskan, ali na drugome mjestu. Naime, kada su časopisu Banach J. Math. Analysis odlučili jedan broj posvetiti meni zbog mojih zasluga u matematici tako što su pozvali više poznatih svjetskih imena iz moje problematike da objave svoje radove s posvetom meni, napravili su i intervju sa mnom. U tom intervjuu sam dao te riječi profesora Mitrinovića. Bitnu informaciju, kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa novinarki Tanji Rudež nije bio važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi gđa Rudež, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Odlazak

Tijekom ljeta 1986. nazvao me je Mitrinović u Kotor da mi kaže da je u "Politici" (!) objavljen natječaj za Sveučilište u Rijeci. Javio sam se na natječaj i dogovorio da počnem raditi kao predavač, dok mi ne istekne potrebnih deset godina na GF-u zbog stana, a da u tom periodu oni pokrenu sve što treba za moj izbor. Poslije izvjesnog vremena, mimo dogovora, javili su mi da se nisam mogao natjecati za nastavno zvanje, jer nisam imao izbor u znanstveno zvanje.

Preko profesora Volenca, koji je bio iznenađen odgovorom iz Rijeke, pokrenuo sam taj izbor u Zagrebu i ubrzo dobio zvanje višeg znanstvenog istraživača. Volenec je počeo tražiti mjesto za mene na zagrebačkim fakultetima i ubrzo je pokrenut moj izbor za izvanrednog profesora na tekstilnom odjelu tadašnjeg Tehnološkog fakulteta.

Godine 1987. Behdžet Mesihović je branio svoj doktorat u Sarajevu. Zvanično mentor mu je bio Mitrinović, ali u stvarnosti sam to bio ja. I to još od vremena kada sam imao probleme sa svojim doktoratom. Zahvaljujući izboru u znanstveno zvanje bio sam mu u komisiji na obrani teze.

Tada je pokrenut i izbor za novog doktora s Katedre za matematiku GF-a. Naime, na natječaj raspisan za kolegu Jankovića meni je nedostajao jedan glas i nitko nije primljen, pa sam morao čekati kada će opet netko od asistenata s Katedre za matematiku GF-a doktorirati, da bih se javio na natječaj koji bi Katedra morala tražiti. Javio sam se za mjesto izvanrednog profesora (nisu znali da je u tijeku moj izbor za to zvanje u Zagrebu). Kada je to čuo profesor Mičić, koji je bio izvanredni profesor, javio se na isti natječaj za redovitog profesora. Bio je uvjeren da će komisija biti sastavljena od njegovih profesora iz Beograda i da će biti izabran. Međutim, na Fakultetu su odlučili da komisija bude sastavljena od po jednog akademika iz svih centara bivše države. Jasno

mu je bilo da žele izabrati mene, jer u tom slučaju nema nikakvih izgleda, pa je zahtijevao poništenje natječaja. Na Zboru nastavnika i suradnika GF-a za taj njegov prijedlog glasovalo je samo njih četvero. Ni svi članovi Katedre, kojoj je bio šef, nisu mu dali svoj glas. Ubrzo smo se preselili u Zagreb.

Još neke napomene

Doista, ima jedna zajednička crta od osnovnoškolskih klupa do akademika – bio sam prepušten sam sebi. U osnovnoj školi i u obitelji su se iznenadili što sam bio odličan učenik. Fakultet sam završio kao prvi u generaciji iako sam bio 400 dana u bolnici. Doktorirao sam bez stvarne pomoći mentora. Dapače, on je imao više koristi od suradnje sa mnom. Naime, u Srbiji je postojao jedan matematički projekt. Bodovano je ono što ste objavljivali. Na kraju petogodišnjeg projekta imao sam najviši koeficijent – 158,5. Drugi je imao manje od 50. Vasić je – s obzirom da je imao koeficijent iznad 40 – poslije toga postao voditeljem projekta. A samo dva rada mu nisu bila u koautorstvu sa mnom. Kada sam već bio u Zagrebu planirali su napraviti jedinstveni projekt za cijelu Jugoslaviju. Glavni istraživač je trebao biti profesor Vasić.

Vjerojatno su zanimljive još dvije činjenice u svezi s mojim beogradskim danima. Mojih deset godina je istjecalo s 1. studenim 1987., ali su me oslobodili rada u listopadu. Iz Zagreba sam tog 1. studenog otišao tamo po dokumente. Tada su mi dali i zaključak Savjeta fakulteta kojim oni zamjeraju Zboru nastavnika i suradnika GF-a zato što dopušta da s Fakulteta odlaze takvi stručnjaci kakav sam ja. Kao da nisu imali prigodu to sami učiniti kada sam na Zboru nastavnika i suradnika dobio 56 glasova, a protiv i suzdržanih je bilo 57. Zapravo me je to podsjetilo i na priču o mome albanskom podrijetlu. Naime, kada sam već bio izabran u Zagrebu za izvanrednog profesora (preskočivši zvanje docenta) rekao sam to na proslavi doktorata jednog mladog kolege s GF-a. Uslijedila je cinična primjedba da sam izabran zato što sam Hrvat. Prof. Borelli im je na to svima očitao lekciju:

-Pa koliko ja znam po Fakultetu se priča da je on Albanac!

Drugu zgodu mi je javio profesor Mitrinović. Uveli su citiranost kao bitnu značajku izbora na BU, pa su na Građevinskom fakultetu dali da se to uradi za sve nastavnike i suradnike koji su radili u zadnjih nekoliko godina na Fakultetu. Jedan profesor s GF-a je sreo profesora Mitrinovića i rekao mu:

-Onaj Vaš Pečarić nam opet pravi probleme.

Ispostavilo se da sam najcitiraniji znanstvenik na Građevinskom fakultetu.

Glas Brotnja, 10. rujna 2015.

KAKO SMO OBRANILI KOLINDU

Priča mi jedan istaknuti borac za Hrvatsku kako su neki njegovi prijatelji razočarani reagiranjem Predsjednice RH na Peticiju ZDS. Sličan je komentar jednog od najboljih hrvatskih kolumnista dr. sc. Damira Pešorde. Naime evo kako Pešorda (Portal HKV-a) odgovara na pitanje o radu Predsjednice:

Kako ocjenjujete dosadašnji rad predsjednice Kolinde Grabar Kitarović?

Da se razumijemo, izuzetno je važno da je na izborima za predsjednika države Kolinda Grabar Kitarović pobijedila Ivu Josipovića. Što se tiče njezinih poteza na funkciji predsjednice Republike Hrvatske, oni su u velikoj mjeri limitirani predsjedničkim ovlastima i otvorenim neprijateljstvom aktualne vlasti. Dosada njezino držanje i aktivnosti ocjenjujem dobrim, no glede prijepora oko pozdrava "Za dom spremni" mogla se elegantnije izvući. Akademik Pečarić nije zaslužio da ga se naziva neozbiljnim ili provokatorom.
<http://www.hkv.hr/razgovori/21159-d-pesorda-vjerujem-u-karamarkovu-najavu-o-lustraciji-i-progonu-komunistickih-zlocina.html>

Zapravo je ljudima šokantno zvučalo kada su čuli za takovu izjavu iz predsjedničinog ureda znajući da su potpisnici i dva velika hrvatska domoljuba biskupi dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić i niz drugih uglednih hrvatskih intelektualaca. A biskupi Košić i Pozaić i jesu najnapadaniji (uz mene i nadbiskupa Puljića) zbog Peticije ZDS. Da stvar bude još smješnija navode se i njihovi srodni grijesi. Tako za biskupa Košića izdvajaju četiri "smrtna" grijeha:, tj. njegove izjave

1. *Boljševičke i komunističke laži*
2. *Košić je molio boga da Kolinda bude predsjednica*
3. *Košić o ratnom zločincu Kordiću: "On je moralna veličina"*
4. *Hrvatska vlast je nenarodna, tvrdi Košić*

<http://www.telegram.hr/politika-kriminal/dva-istaknuta-crkvena-vjerodostojnika-kosic-i-pozaic-zele-pozdrav-za-dom-spremni-u-hrvatskoj-vojsci-ovo-su-neke-od-njihovih-izjava/>

Dakle, jedan od „smrtnih grijeha“ je što je Biskup molio Boga da Kolinda bude predsjednica

(vidi <http://www.jutarnji.hr/biskup-kolindi--vi-ste-prva-predsjednica-koja-nije-bila-u-partiji--izvucite-hrvatsku-iz-udbasko---komunistickih-ralja--/1272396/>),

a Predsjednici je i on, ne samo akademik Pečarić, neozbiljni provokator.

A zapravo, mislim da moj prijatelj dr. Pešorda nije u pravu.

Možda je Predsjednici takvo grubo obraćanje ponajbolji potez.

Kako je to moguće?

Vratimo se malo unazad. Sjetimo se bezobraznih zahtjeva Milorada Pupovca da se Predsjednica ogradi od pozdrava "Za dom spremni" i "Ubi Srbina".

Potom je najavljena njena nazočnost na Thompsonovom koncertu u Kninu. Nije došla, ali su tamo bili i njen suprug i Karamarko. Odmah sam komentirao da je vjerojatno očekivala napad na nju zbog nazočnosti dok Thompson izvodi Bojnu Čavoglave, a prepun stadion i oko njega, mnogo više od 100,000 ljudi na njegovu ZA DOM odgovara SPREMNI.

Što im je ostalo: TUŽBA protiv Thompsona. Zapravo tužba protiv „Bojne Čavoglave“. Vjerojatno bi se to brzo okrenulo na daljnja Pupovčeva prozivanja i izjednačavanja domoljubnog pozdrava ZA DOM SPREMNI s uzvikom, koji to nije, UBIJ SRBINA.

Zato je Predsjednici kao dar iz vedra neba došla Peticija ZDS. Svojim odgovorom usmjerila je sav bijes jugoslava, pripremljen za nju, na potpisnike Peticije ZDS, prvenstveno na dva naša velika biskupa od čijih riječi stalno strijepe a onda i na mene.

Rezultat znamo: tjerali su nas potpisnike i istjerali dobar dio Katedre za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Sada je njihov bijes okrenut protiv dr. Banca koji je javnosti objavio njihovu sramotnu izjavu, pa čak i neuspjeh iste na samom Fakultetu (vidjeti: <http://kamenjar.com/je-li-katedra-za-povijest-ff-a-sramota-sveucilista-u-zagrebu/>)

U tom bijesu na dr. Banca otkrivaju stvarni scenarij napada na Predsjednicu. To čini dr. sc. Božo Kovačević, nekadašnji ministar i veleposlanik. Tako saznajemo kako su u Kninu "mnoge tisuće onih koji su na kninskom stadionu izvikivali Za dom spremni i to popratili skandiranjem Ubij, ubij Srbina." (Ovo „Ubij Srbina“ nisu čuli pažljivi posjetitelji koncerta. Što je Boži milo, to se Boži snilo, zar ne?) Da je krenuo napad na Predsjednicu to bi u glavnim medijima ubrzo postalo NA DESETKE TISUĆA, ako ne i SVI, po poznatoj srpskoj maniri uvećavanja brojki. A onda Kovačević kaže:

"Zanimljivo je da tu masovnu (...) provokaciju predsjednik HDZ-a nije komentirao premda se ona događala pred njegovim očima i očima njegovih najbližih suradnica i suradnika. Šefica njegove kampanje se čak s pozornice obratila onima koji su prethodno tako gromoglasno izvodili (...) provokacije kličući Za dom spremni i pozivajući na ubojstva Srba i činilo se da je bila upravo oduševljena onim što se ondje zbivalo."

<http://www.telegram.hr/politika-kriminal/revizija-povijesti-kako-se-gura-bizarna-teza-da-ljevica-stoji-iza-ustaskih-ispada-i-peticije-za-dom-spremni/>
Svaka sličnost s Pupovčevim zahtjevom Predsjednici sasvim je slučajna, zar ne?

Istina, moramo priznati da onima koji su čuvši prvi put Bojnu Čavoglave već postali spremni za ZEČEVE u "Oluji". Doista ZA DOM SPREMNI i UBIJ SRBINA i može njima biti isto. Ali Kovačević je bio na istaknutim pozicijama u RH pa očito on samo opisuje scenario koji smo im upropastili Peticijom ZDS. Kakvi bi to tek napadi bili na Predsjednicu koja voli ZA DOM SPREMNI tj. UBI SRBINA, zar ne?

Glas Brotnja

ODGOVOR HRVATSKOM ARHIEPISKOPU ALEKSANDRU

Velepoštovani g. Hrvatski arhiepiskopu Aleksandre,

Bila mi je izuzetna čast i zadovoljstvo staviti i Vas kao potpisnika pisma Predsjedniku HAZU s prijedlogom da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese Deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. Svjetskoga rata i poslije njega te ju zatim trajno provodi.

Tim više što sam i sam upozoravao na stradanja jedinog hrvatskog pravoslavnog Patrijarha, Sv. Germogena i fizičkog uništenja sveg hrvatskopravoslavnog klera.

Ne dvojim da će u okviru Provođenja Deklaracije HAZU posebno voditi računa i o tim stradanjima.

Nepravda koja se Vašoj Crkvi i Vašim vjernicima čini i danas tim je veća što sam uvjeren da nitko od njih nije digao ruku na zajedničku nam državu i svi oni je vole Hrvatsku jednako kao i svi mi.

Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu. Usudio bih se reći da bi to bilo korisnije i za mnoge pravoslavce koji se izjašnjavaju kao Srbi. Kako se neki od njih ponašaju i kako se na njih gleda u Hrvatskoj najbolje je vidjeti u članku velikog hrvatskog kolumniste Tihomira Dujmovića, *Vrijeme apsurdna - Pupovčeva Hrvatska*:

<http://www.slobodnadalmacija.hr/Novosti/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/296795/Tihomir-Dujmovi-Pupoveva-Hrvatska.aspx>

U tekstu Dujmović upozorava kako su najveće zločine nad Hrvatima činili upravo hrvatski Srbi. Potom kaže:

I zato je njima Tuđman drugo ime za zločin. I zato je njima svaka hrvatska država ustaška. I zato se oni izruguju s hrvatskom zastavom. I zato su njima sva prava koja im date premalena, jer oni zapravo traže stare pozicije. I zato su bijesni kad im Predsjednica kaže da imaju sva manjinska prava na najvišem europskom standardu.

I zato su bijesni kad im Predsjednica kaže da su oni etnički Srbi, ali da u hrvatskoj državi mogu biti samo politički Hrvati! Danas njihova elita zaljubljeno sluša Beograd čak i kad odande stižu Šešeljeve riječi da je Domovinski rat bio tek prvo poluvrijeme! Naime, načinom na koji s nama razgovara Beograd jasno pokazuje da im mir i normalni odnosi nisu na kraj pameti.

Naša je tragedija da se za ovih 25 godina nije afirmirala ona snaga kod hrvatskih Srba koja ne misli „beogradski“, tragično je da se šest posto hrvatskih Srba što su u Vukovaru ratovali na našoj strani i deset tisuća

hrvatskih Srba što je ratovalo na hrvatskoj strani, nije afirmiralo kao protuteža današnjoj srpskoj eliti u Hrvatskoj.

Ne treba pri tome zaboraviti da su ih u svemu tome ohrabrivali i danas to rade i vlasti u Srbiji i Srpska pravoslavna crkva. Tako i danas uspoređuju ćirilicu u Vukovaru i latinicu u Beogradu, kao da su Hrvati potpuno razrušili Beograd, kao što su Srbi Vukovar. Zapravo time šalju poruku hrvatskim Srbima da je nekažnjivo ubijanje Hrvata i rušenje hrvatskih gradova. Mnogo više oko toga možete vidjeti ako pogledati razgovor s Vladom Iljkicom iz Stožera i samog Stožera za obranu hrvatskog Vukovara i SOHV:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/ozana-basic/21011-v-iljkic-ne-dirajte-mi-vukovar-na-njega-nemate-nikakvo-moralno-pravo-osim-sutnje-i-postovanja.html>

<http://kamenjar.com/sohv-novi-statut-grada-vukovara-je-tek-prva-u-nizu-pobjeda-zdravog-razuma-u-hrvatskoj/>

ili:

<http://www.dnevno.hr/domovina/pored-najmlade-zrtve-ovcare-16-pronaden-je-njegov-izrezbareni-dupin-odluku-da-igor-umre-donio-je-susjed-824647>

Također, u *manastiru Krka* u Kistanjama prigodom proslave 400 godina bogoslovlje pred više stotina pravoslavnih vjernika liturgijsko slavlje predvodio je patrijarh Irinej koji je svojoj propovijedi istaknuo je kako je manastir na Krki podignut u 14. stoljeću i dodao da to znači da **Srbi** nisu došli s Turcima nego da je ovo područje srpska postojbina, kao i drugih koji tu žive. Očito, Srbi i danas svojataju taj manastir i na neistinama tvrde kako su ga oni osnovali u 13. stoljeću. To tvrdi i patrijarh kojemu je ta neistina potrebna kako bi ustvrdio da su Srbi već u to doba tu bili domicilni narod.

Što je istina o manastiru možete vidjeti na:

<http://www.portaloko.hr/clanak/zvonimir-despot-poducio-patrijarha-irineja-da-su-manastir-krka-osnovali-katolicki-svecenici-/0/77148/>

Posebno zgražanje u Hrvatskoj izazvale su njegove riječi:

Naš narod je puno puta bježao, ali se i vraćao ovamo. To se dogodilo i u naše vrijeme i zla koja su se dogodila su veća jer se to dogodilo u kršćanskom narodu koji je mnogo godina imao iste crkve, i dogodilo se da su se braća podijelila i toliko zla nanijela jedni drugima. Zlo su činili nama susjedi i mi njima, ali mi u mnogo manjoj mjeri. Moramo oprostiti za zlo koje su nama činili, ali i moliti da nama oprostite za ono koje su poneki od nas činili – rekao je patrijarh Irinej, a na novinarski upit da objasni što je mislio pod izjavom da su Srbi činili zlo u manjoj mjeri odgovorio je da to pokazuje ono što se dogodilo jer da je, kako je dodao, srpski narod pod velikim pritiskom morao napustiti ove krajeve i da je tragično ono što mu se događalo, kako je rekao, na putu bježanja od smrti.

Na Sudu u Haagu utvrđeno je da je mnogo manje Srba stradalo u „Oluji“ nego što su oni pobili Hrvata dok su držali taj prostor pod svojom okupacijom. A poznato je da im je Hrvatska omogućila koridore za povlačenje. Slobodan

Milošević o toj srpskoj „bežaniji“ kaže na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

“Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!”

Zanimljivo je vidjeti kako je njegov prethodnik patrijarh Pavle mijenjao svoje stavove suočen s tom „bežanijom“ i srpskim porazom.

S ponovnim proglašavanjem nezavisnosti Hrvatske i izričitim priznanjem njenog predstavnika Franje Tuđmana da je tzv. NDH njena preteča u tom navodno neprekinutom hiljadugodišnjem kontinuitetu hrvatske državnosti, započelo je novo, a po mogućim posledicama možda i pogubnije stradanje Srba u Hrvatskoj. Ti naši sunarodnici, iste vere i krvi, suočeni su sa sledećim kobnim izborom: ili će se oružjem u ruci izboriti za opstanak u istoj državi sa maticom srpskog naroda, ili će biti prisiljeni da se iz te nove Nezavisne Države Hrvatske pre ili posle isele.

Trećeg nema. Za to ih srpska država i srpski narod moraju zaštititi svim legitimnim sredstvima, uključujući i oružanu samoodbranu srpskih života i svih srpskih krajina“, pisao je prvi čovjek Srpske pravoslavne crkve patrijarh Pavle predsjedniku međunarodne mirovne konferencije o Jugoslaviji lordu Peteru Carringtonu koncem 1991. godine. Srpski balvani već su bili razasuti diljem Hrvatske, u Borovu Selu dogodio se pokolj hrvatskih policajaca, u velebitske jame kod Lovinca bačeni su zarobljeni Hrvati, a Vukovar je, pod brutalnim napadima JNA, odbrojavao svoje zadnje dane.

Patrijarhovo pismo, koje je 1. studenog osvanulo i na naslovnoj stranici službenog glasila SPC-a “Pravoslavlje“, predstavljalo je službeni stav najutjecajnije vjerske zajednice u srpskom narodu. A ona je jasno poručivala da svi Srbi trebaju živjeti u istoj državi, a ne u samostalnoj Hrvatskoj, jer “niko posle Drugog svjetskog rata nije Jevreje prisiljavao da žive u zajedničkoj državi sa Nemcima“. Pritom je SPC zdušno podržavao ideju velike Srbije koju je propagirao SANU, a na terenu u djelo provodio Slobodan Milošević...

No, kako je projekt velike Srbije doživljavao poraz za porazom, tako je i u redovima SPC-a splešnjavalo oduševljenje za okupljanje Srba u jednoj državi.

U ožujku 1999., samo tjedan dana prije napada NATO-a na Srbiju, patrijarh Pavle bio je u službenom posjetu Zagrebu i, nakon sastanka sa tadašnjim hrvatskim predsjednikom Tuđmanom, pravoslavno-srpskom narodu u Republici Hrvatskoj poručio da "dileme nema oko opredeljenja za poštovanje hrvatskog ustava i zakona, odnosa prema domovini, te jedne civilizovane integracije u hrvatsko društvo, kao i doprinosa da Hrvatska zauzme svoje mesto u evropskim i svetskim integracijama." ...

Pred svoju smrt patrijarh Pavle je, tada već kao devedesetogodišnjak, definitivno okrenuo leđa ideji koja je bivšu Jugoslaviju, a ponajviše srpski narod, zavila u crno. "A ja kažem: ako bi trebalo da se održi velika Srbija zločinom, ja na to pristao ne bih nikada; neka nestane velike Srbije, ali zločinom da se održava – ne. Ako bi bilo potrebno i nužno jedino da se održi mala Srbija zločinom, ja i na to ne bih pristao. Neka nestane i male Srbije, ali zločinom da se održi – ne. I kad bi trebalo da se održi poslednji Srbin, ja da sam taj poslednji Srbin, a da se održi zločinom – ne pristajem, neka nas nestane ali da nestanemo kao ljudi, jer nećemo onda nestati, živi ćemo otići u ruke Boga Živoga", izjavio je patrijarh Pavle 2007. godine.

<http://www.slobodnadalmacija.hr/Novosti/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/296704/Default.aspx>

Na žalost ponašanje patrijarha Irineja pokazuje da Srbi ništa nisu naučili iz Domovinskog rata. Pri tome ne smijemo zaboraviti ni krivnju mnogih hrvatskih političara koji danas, neki i otvoreno, sudjeluju u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

Uvjeren sam da bi priznanjem Hrvatske pravoslavne crkve sve to umnogome promijenilo.

S velikim poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

U Zagrebu na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima

P.S. U prilogu Vam šaljem jedan moj tekst koji se odnosi na slična ponašanja patrijarha Irineja.

Naslov: Fwd: Pečarić

Datum: Thu, 20 Aug 2015 16:04:09 +0200

Šalje:HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA

<pravoslavlje.hr@gmail.com>

Prima:pecaric@element.hr

Poštovani gosp. Pečariću,

nedavno sam upoznat s Vašim nastojanjem oko toga da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese Deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. Svjetskoga rata i poslije njega te ju zatim trajno provodi.

Osim opće poznatih, bilo je u ta vremena i događaja manje znanih, vezanih uz pravoslavnu crkvu hrvatskog jezika, države i naroda, koje bi hitno trebalo znanstveno istražiti, ponovno ocijeniti i pravnim radnjama ispraviti. Ova godina je 70-a godina od pogubljenja jedinog hrvatskog pravoslavnog Patrijarha, Sv. Germogena i fizičkog uništenja sveg hrvatskopravoslavnog klera (40 svećenika) od jugoslavenskih komunista i oduzeća hrvatskim pravoslavcima svih bogomolja. Tad je to učinjeno drugi put. Prvi put to je učinjeno 1923. osnutkom SPC i ukidanjem hrvatskih pravoslavnih metropolija na teritoriju RH naredbom srbskog kralja, a treći put 2002., ništetnim ugovorom Ivica Račana sa SPC u RH.

Možda niste upoznati, ali danas u RH živi gotovo 17 000 Hrvata pravoslavaca, a nemaju niti jednu bogomolju niti im crkvu priznaje njihova država. Više je Hrvata pravoslavaca nego zajedno pravoslavnih Bugara, Crnogoraca i Makedonaca koji su Hrvati po državljanstvu, čak i kad im pribrojimo sve protestante i razne sekte. Svi oni su priznati od države, mnogi imaju i ugovore o financiranju, iako nitko od njih ne ispunjava minimum uvjeta po Zakonu o vjerskim zajednicama.

Priznanje SPC u RH provedeno 2002. ništetnim ugovorom posebna je priča, s kojom ću Vas rado upoznati, ako Vas zanima, a mislim da bi Vas moglo i trebalo zanimati, jer tu je iza svetosavnog plašta skrivena jezgra najvećih hrvatskih problema zadnjih stoljeće i pol, iza bizantskog grba carske obitelji Paleolog kroji se i krije dugoročni imperijalni program koji oblikuje kolektivnu svijest Srbskog naroda, a iza tog ništetnog ugovora krije se financiranje svega navedenog.

Zainteresiran sam za napredak svoje nove Domovine Hrvatske i Hrvatskog naroda koji me je primio kao svog rođenog te stoga, molim Vas primite moju potporu Vašoj peticiji o donošenju deklaracije o slobodi znanstvenoga istraživanja.

Blagodati Gospoda našeg Isusa Hrista i ljubavi Boga Oca i zajednica Svetoga Duha neka je s Vama,

Hrvatski arhiepiskop †Aleksandar

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

PRILOG

APOLITIČNI, ISTINOLJUBIVI PATRIJARH

VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA IRINEJA

Autor: Josip Pečarić

Dnevno.hr, 14. Siječanj 2014.

Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske.

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 06. siječnja 2014.) upozorava nas kako, za razliku od hrvatskih biskupa i nadbiskupa, srpski partijarh Irinej posjeduje visok stupanj tolerancije:

...istinoljubivi patrijarh Irinej, bez obzira što se radi o stranom teritoriju, pun ljubavi zaželio je sretan Božić svojim sunarodnjacima riječima: “u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji!” Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske. Time pokazuje visok stupanj tolerancije jer se sa vrha Katedrale, kad je jako vedro, vide i Karlovac, a ponekad i Petrinja, ali to za njega valjda nije Hrvatska. Sreća što se s vrha Katedrale ne vidi Dubrovnik jer bi možda netko počeo tvrditi kako je to njegov, a ne hrvatski grad.

Hrvatska akademska zajednica “Kralj Tomislav” posebno upozorava kako Patrijarh nije spomenuo Gorski Kotar i Istru, gdje inače ima relativno dosta pravoslavaca, pa se nedvojbeno izvlači zaključak da ta područja Patrijarh smatra talijanskim teritorijem.

Istina, matematičar sam pa mi povijest i logika i nije jača strana, pa nisam siguran misli li Patrijarh da je i Hrvatska srpska pokrajina (stavljena je između Dalmacije i Slavonije)? A ne spominjanje Gorskog Kotara i Istre samo pokazuje svu tolerantnost srpskog patrijarha jer i pored toga što tamo ima puno pravoslavaca, ipak ih ne smatra srpskim, nego talijanskim teritorijem.

Da, pogledajmo samo taj Dubrovnik. Srbi stalno i ističu da se radi o srpskom gradu, ali i dalje tolerantno dopuštaju da je taj grad u RH, mada je poznato da bi se s Dubrovnikom ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago udvostručilo (ako ne i utrostručilo). A koliko bi bilo tek ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago kada bi mu se pridodalo ono u srpskim pokrajinama Dalmaciji, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji?

Međutim, Patrijarh (a i Hodak) mi je ipak ovom podjelom razjasnio zašto je svojevremeno Račanova partija promijenila naziv Hrvatskog državnog sabora

u Hrvatski sabor. Zahvaljujući njima shvatio sam zašto mi iz Sabora još nisu odgovorio na pismo koje sam im uputio 05. 08. 2012. (Hrsvijet, 05. 08. 2012., Hrvatski fokus, 08. 08. 2012.). Ipak, Knin se ne nalazi u Hrvatskoj. Koliko sam tek grješan kada nisam svojevremeno razumio takve tvrdnje Srba iz Knina u dalekoj Australiji.

U Pismu Hrvatskom saboru spominjem i Patrijarha i njegov tolerantni pogled na Oluju i veliku podudarnost njegovih i mojih stavova (vidjet ćete kako tolerantni Irinej, za razliku od mene, čak i ne spominje kako se radilo o velikom genocidu Hrvata nad njegovim sunarodnjacima):

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Obraćam Vam se ohrabren praksom Hrvatskog sabora da veoma brzo reagira na prijedloge hrvatskih građana, kao što je to bilo u slučaju kada je poznati hrvatski povjesničar predložio da se ukine potpora spomen danu u Bleiburgu, a Sabor je to prihvatio. Vjerojatno vam je poznato da se ja obično ne slažem s Goldsteinima, Teršeličkom, Pupovcem ili patrijarhom srpskim Irinejem. Međutim, već više puta sam naglasio da doista smatram da je Hrvatska načinila neviđeni zločin prema Srbima u Oluji i da se konačno moraju početi obilježavati ta srpska stradanja.

Podsjetit ću da su se svi spomenuti javili uoči obilježavanja ovogodišnjeg Dana domovinske zahvalnosti s jednakim zahtjevima. Hrvatskoj javnosti su oni poznati, pa ću ovdje dati samo potpuno istovjetnu priču koja nam stiže iz Beograda:

Održan pomen nastradalima u “Oluji” u crkvi Sv. Marka

BEOGRAD – Parastos nastradalima u vojnoj operaciji “Oluja” održan je danas u crkvi Svetog Marka sa koje je patrijarh srpski Irinej poručio da opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili sigurno nema.

Parastosu, koji je patrijarh služio uz sasluženje sveštenstva SPC, prisustvovali su prvi potpredsjednik Vlade i ministar odbrane Aleksandar Vučić, načelnik generalštaba VS Ljubiša Diković, pripadnici VS i brojni građani, među kojima je bio i ruski ambasador Aleksandar Konuzin.

Patrijarh je okupljenima rekao da se obraća svima koji su postradali u jednom “bezumnom vremenu” i dodao da su postradala naša braća, sestre i deca, samo zato što su bili Srbi i što su prihvatili pravoslavnu veru (zato su i krenuli u agresiju na Hrvate, nedvojbene zločince jer Hrvati ne žele prihvatiti istu “veru”, op. JP).

Oni su, kako je istakao, bili ne samo prognani, već i strašno postradali na tom putu i bekstvu i traženju spasa u Srbiji (doista i hrvatski ratnici su se zgražavali kada su nailazili na srpske izbjeglice koje su pregazili srpski tenkovi u svojoj paničnoj bježaniji, op. JP).

On je rekao da se sećamo mnogih koji su izgubili “svoje živote i svoje kosti rasuli u krajevima Banije, Like, Korduna i severne Dalmacije”, koji su ostavili

svoje domove u kojima su vekovima živeli i ostavili ih onima koji su im bili neprijatelji” (jasno je da su neprijatelji oni koji nikako ne priznaju da su to djelovi Velike Srbije i da se i danas Srbi potpomognuti hrvatskim vlastima trebaju truditi da u to uvjere te Hrvate – srpske neprijatelje, op. JP).

“A neprijatelji su im bili, draga braćo i sestre, hrišćani koji pripadaju jednoj crkvi, zapadnoj crkvi, protiv hrišćana, koji su pripadali apostolskoj Istočnoj pravoslavnoj crkvi”, rekao je on. (Dodajmo, kako su ti neprijatelji napali Veliku Srbiju koja se prostire i na teritoriji nekakve Hrvatske. Strašno, zar ne? op. JP)

Prema njegovim rečima, teško je naći reči i opravdanja za te strašne zločine koji su se desili pre 17 godina u “zapadnim našim krajevima (strašno je vidjeti kako Hrvati uzurpiraju zapadne srpske krajeve i još se oružjem bore protiv poštenih srpskih vojnika i do zuba (ne)naoružane srpske nejači, op. JP) ili se kasnije desili u našim južnim krajevima gde su Srbi kao nikada u svojoj istoriji postradali”.

On je ocenio da je 20. vek za Srbe predstavljao vek najstrašnijeg stradanja u njihovoj “dugovečnoj istoriji”.

“Zašto se to desilo i zašto je tako bilo i ima li opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili – sigurno da nema”, rekao je patrijarh. (Doista, Srbi su tri put ratovali, kako kaže njihova pjesma koja veliča njihove zasluge za te ratove, a neprijatelji nisu odmah položili oružje iako znaju da Srbi baš i nisu neki ratnici i nisu nikad u povijesti pobijedili kada su sami ratovali. op. JP)

On je naveo i da je posle toliko vremena i toliko “nekakvoga prava demokratskog u svetu u kome živimo”, 250.000, a po nekima i 350.000 onih kojih je rasuto daleko po svetu.

“I to se sve dešava danas, u 21. veku pred demokratskim svetom Evrope i Amerike i desetine hiljada čeka da se vrati odakle je prognano, ali pravde za naš narod u svetu nema”, rekao je partijarh.

(Naravno, problem je bio dok su Hrvati ustrajavali na “ustaškim” vlastima. Sada imaju svoje teršeličke, josipoviće, goldsteinove i dr. pa će sve lakše ići. Pa već sama činjenica da je Patrijarh govorio o zapadnim srpskim krajevima u nazočnosti ruskog veleposlanika potvrđuje opravdanost želja naših političara da im se izađe u susret što je više moguće, jer stalno moraju imati u vidu da u Hrvatskoj ipak živi većina tih neprijatelja o kojima govori Patrijarh, zar ne? Op. JP)

On je napomenuo da se svi nadamo da će kad-tad progovoriti pravda, ako ne ljudska onda će sigurno “progovoriti pravda Božija”.

Irinej očekuje, kako je istakao, “da moćnici ovog sveta učine da se pravda sprovede, da se ljudi vrate svojim domovima, njivama, stanovima i da pravda bude ista prema nama kao i prema drugim narodima”. (Doista, Srbi su samo sproveli želje svjetskih moćnika i doista s pravom traže da ih se za to nagradi. Pokušali su pobiti i 180.000 muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać, ali su ih u tome spriječili Hrvati, što je doista strašan zločin sam po sebi

– Gotovina i Markač i ne bi bili u zatvoru da UN i svjetski moćnici nisu željeli to “čišćenje” muslimana kao i ono u Srebrenici, zar ne? Vidimo danas da vlasti u Hrvatskoj sve to dobro razumiju i traže sve moguće načine da udovolje takvim zahtjevima svjetskih moćnika. Problem su jedino ti zločesti Hrvati, koji slave umjesto da se stide svojih veličanstvenih pobjeda. Op. JP)
Porodice nastradalih u akciji “Oluja” položile su venac, upalili sveće na spomen obeležje nedaleko od crkve Svetog Marka.

Tanjug-Beta (objavljeno: 04.08.2012.)

Ispričavam se čitateljima što se stalno ponavljam. Ali ljudi u Hrvatskoj moraju shvatiti da se strašan zločin tijekom Oluje doista dogodio. I dok svi gore spomenuti ne uviđaju stvarne razmjere tog strašnog zločina, moram po tko zna koji put citirati balkanskog krvnika i miljenika svjetskih moćnika Slobodana Miloševića koji je to sjajno opisao na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

“Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!”

A doista je strašno od ljudi napraviti zečeve, zar ne? Siguran sam da čitatelji zato i razumiju zašto se slažem s Goldsteinima, Teršelićkom, Pupovcem i patrijarhom srpskim Irinejem, Josipovićem,... Zapravo srpski zahtjev da se zabrani proslava dana kada su od njihova naroda pravljene zečevi je doista opravdan. Samo vrhunski političari kakve imamo mi u današnjoj Hrvatskoj uspijevaju (razumljivo veoma teško) uvjeriti Srbe da odustanu od zabrane i samo dodaju tom obilježavanju i srpske žrtve. Na žalost, ono što oni traže ne definira u potpunosti veličinu srpskog stradanja u ovoj akciji hrvatske vojske. Zato sam duboko uvjeren kako se 5. Kolovoza u Hrvatskoj treba obilježavati **DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ZALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!**

*

Doista je izuzetna tolerantnost Patrijarha kada ni povodom ovogodišnjeg Božića nije spomenuo genocide na koji sam upozoravao Sabor iako je svjestan ugroženosti svojih sunarodnjaka:

Progone se Srbi i žele ih istjerati nersbi iz Hrvatske, Bosne i Kosova.

Ili:

Čitav slobodoljubljivi i pravdoljubivi svijet stoji nijem i zapanjen pred činjenicom da se brutalno progona jedno pismo, u ovom slučaju ćirilica, pismo svete braće Ćirila i Metoda. Posebno smo zabrinuti pred činjenicom da se pitanje ćirilice koristi kao paravan za nastavak progona srpskog naroda u Hrvatskoj, za zastrašivanje Srba i njihovog odvracanja od povratka na ognjišta.”

Doista je u pravu Patrijarh. Taj Stožer spominje potpuno razoreni grad, ubijene, zatočene u konc-logorima, silovane,... Pa što je to u usporedbi s pravljnjem zečeva od ljudi?

A da i ne spomenem Vinkovačke braniteljske i stradalničke udruge koje čak tvrde kako je Irinejeva poslanica u duhu Memoranduma SANU i to zato što je Patrijarh govorio o ugroženosti svojih sunarodnjaka. Pa kako se mogu osjećati drugačije nego tako poslije tog genocida u kome su napravljenu zečevi od ljudi. I braniteljske, a pogotovo stradalničke udruge trebale bi biti osjetljive kada se radi o takvim stvarima, zar ne?

Istina, Sabor nije odgovorio na moje pismo, ali je puno pokazatelja kako su svjesni tog hrvatskog genocida na koji stalno upozoravam. Zato i Ivo Josipović i Vesna Pusić s pravom inzistiraju na povlačenju tužbi za genocid. I na tom pitanju se vidi izuzetna tolerancija koja uvijek dolazi iz Srbije. Tako je srbijanski šef diplomacije Ivan Mrkić za RTS kazao kako bi za Hrvatsku bilo bolje da tužbu nikad nije ni podnosila. Ova Mrkićeva izjava reakcija je na riječi Vesne Pusić izgovorene na pravoslavnom domjenku Srpskog narodnog vijeća kada je na povlačenje tužbi pozvao i Milorad Pupovac.

Slično Mrkiću govori i savjetnik srpskog predsjednika za vanjsku politiku Marko Đurić. Uostalom nakon nedavnog susreta s Josipovićem i srpski predsjednik Tomislav Nikolić je u pomirljivom tonu pozvao na povlačenje tužbi za genocid podignutih na Međunarodnom sudu pravde. Nitko od njih (toleratno) nije spomenuo Oluju, ali jest šef srpskog pravnog tima pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, Saša Obradović. On je pravljenje zečeva od Srba u toj operaciji nazvao etničkim čišćenjem, ali nije isključeno da će Srbi na samom suđenju i ukazati na to kao stravičnu genocidnost (sigurno i oni znaju za izjavu Slobodana Miloševića).

Domovinski rat i stravičan genocid pravljenja zečeva od ljudi samo su pokazali koliko su nekadašnje vlasti i posebno hrvatski komunisti bili u pravu kada su govorili o genocidnosti hrvatskog naroda. Pa samo genocidan narod može napraviti tako nešto užasno kao što je pravljenje zečeva od ljudi, zar ne?

Kamenjar.com, 24. 08. 2015.

Glas Brotnja, 24. 08. 2015.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

RADI LI SE O NOVOM PISMU O ZDS?

Kao što znamo akademik Reiner je doživio silne napade zbog prijedloga da se Hrvatski sabor ponovno nazove Hrvatski državni sabor.

Reiner je to komentirao:

“Taj izraz potječe iz 1848. godine, iz 1918., Stjepan Radić je u svim svojim govorima koristio samo izraz Hrvatski državni sabor. Uistinu ne vidim što je to tako strašno u jednom povijesnom nazivu i što to koga smeta”, naglasio je Reiner.

Nije želio komentirati izjave Nenada Stazića (SDP) u sinoćnjem Otvorenom.

“Ne bih komentirao izjave gospodina Stazića. Ustav itekako dobro poznajem i znam da je za promjenu imena potrebna dvotrećinska većina, ali tko kaže da je nećemo imati”, rekao je Reiner.

<http://narod.hr/hrvatska/reiner-sad-cemo-vidjeti-hocemo-li-svi-skupa-raditi-na-boljitku-hrvatske-ili-cemo-se-vratiti-nekakvom-strancarenju>

Vidjeti npr. i tekst Domagoja Anta Petrića:

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/kolumna-domagoj-ante-petric/40896-domagoj-a-petric-hrvatske-institucije-pred-ofanzivom-komunisticke-mafije>

Znamo da je to naziv i iz Tuđmanovog vremena. Ali i iz vremena NDH. Smeta im bilo kakova neovisna Hrvatska pa je moraju izjednačavati s NDH jer su u svojoj dugogodišnjoj vladavini Hrvatskom mogli od mnogih neistina i laži napraviti istine u koje se ne smije dirati!

Zato sam nekolicini prijatelja poslao slijedeći e-mail:

Zar nije komična usporedba slučaja našeg Pisma ZDS i ovoga s Hrvatskim državnim saborom?

Čak su i akademici u glavnim ulogama :))))

Zašto sam spomenuo i to da smo Reiner i ja akademici vidjeti u tekstu:

[http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/djl/22256-sramotno-](http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/djl/22256-sramotno-omalovazavanje-znanosti-i-znanstvenika-svjetske-razine-na-htv-u.html)

[omalovazavanje-znanosti-i-znanstvenika-svjetske-razine-na-htv-u.html](http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/djl/22256-sramotno-omalovazavanje-znanosti-i-znanstvenika-svjetske-razine-na-htv-u.html)

Zapravo trebao sam svoje prijatelje pitati:

Mislite li da će oni državotvorni Hrvati koji su nas napadali uopće vidjeti tu sličnost?

Jesmo li ovako nešto i najavili kada smo u Pismu ZDS napisali:

"Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu nje govala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku."

Zapravo i to Pismo je bilo, uz obranu "Bojne Čavoglave i Thompsona, i još jedan pokušaj da se naučimo kako se ne trebamo braniti od njihovih napada.

To radim, sa skoro nikakvim uspjehom, još od kraja 1987. i one moje tvrdnje da sam ja Ustaša, jer Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge.

A JA VAM NE VOLIM BITI SLUGA.

Istina tu i tamo poneki naš čovjek je to prihvatio pa sam na - mislim Portalu HKV-a - vidio kako to nazivaju i Poučkom akademika Pečarića.

Tako mi i jedan naš biskup piše:

Poštovani akademice, kad je Z. Milanović jučer spomenuo proustašku vlast, sjetio sam se Vas i Vašeg objašnjenja o robovima i ustašama i shvatio na što je ZM mislio. Dakako on bi radije da ostanemo robovi.

Odgovorio sam:

:)

*Zapravo kod mene je umjesto robovi **SRPSKI SLUGA.***

Uz moj komentar kako ja ne volim biti sluga:)

Zapravo to njihovom sluganstvo mi je uvijek bilo gadljivo, a danas kada smo u Domovinskom ratu od Srpske "strašne" vojske napravili vojsku zečeva je to još i mnogo više. Iste želje i Vama, a ja ću ići s knjigom OBA SU PALA:)))

Pogledajte i komentare Pavkovića i Holjevca:

<http://narod.hr/hrvatska/pavkovic-ili-je-milanovic-govorio-istinu-ili-mora-odgovarati-druge-nema>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/milanovic-konacni-pad-odlazi-bez-imalo-dostojanstva-uz-salve-uvreda-dojam-poremecenosti-875134>

Novu verziju te moje priče o Ustašama i Srpskim slugama dao je Marko Ljubić:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dolazi-li-vrijeme-da-svatko-normalan-u-hrvatskoj-postane-ustasa>

Možda doista treba proći 30 godina da Hrvati shvate tu moju poruku i želju da se počnu ponašati upravo tako kako sada najavljuje i Marko Ljubić.

Obično samo napišem prezime poznatim hrvatskim kolumnistima jer svi znate za njih. Sada moram paziti jer postoji još jedan Ljubić - Ivan Ljubić - na čiji sam vas tekst već upozorio, ali sam - izgleda - poslao pogriješan link.

Trebao sam poslati:

<http://kamenjar.com/hrvatska-mora-prihvati-milanovicev-izazovmi-ili-oni/>

Ivan zapravo raščlanjuje zašto treba ići u sukob s Milanovićem i njegovim sljedbenicima koji se ponose jednim od najvećih zločinaca u povijesti, a neki naši državotvorni Hrvati se boje suprotstaviti im se najveličanstvenijom pobjedom u ratu kada su razoružani Hrvati od 4.-5. Europske vojske i njihovim paravojskama napravili ZEČEVE.

Duboko sam uvjeren da bi rezultati izbora bili mnogo povoljniji da se išlo u taj sukob, a ne pokazivao strah od njega i izbjegavao sam. Ali hvala Bogu, ipak je dobro završilo.

O Srpskim slugama čije je predvodnike HNES osudio za etičku veleizdaju vidjeti i tekst

Kazimir Mikašek-Kazo:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/40870-strategija-veleizdaje-nacionalnih-interesa>

Zapravo to njihovo sluganstvo postaje i komično. Tako Milanović za

Splitskog gradonačelnika kaže:

Baldasar doživio čudnu transformaciju, naročito nakon 10. travnja ove godine, kada je “ničim izazvan” polagao vijence na dan NDH.

<http://narod.hr/hrvatska/milanovic-baldasar-polozio-je-vijence-na-dan-ndh-i-potpuno-se-promijenio>

U svom sluganstvu ide toliko daleko da zapravo tvrdi da su Srbija i Velika Britanija zapravo Hrvatska.

Naime svi znamo da su poslušno izvršavali ono što London i Beograd kažu, a tvrdi da su se odluke donosile u Hrvatskoj.

AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU...” (O ČETVRTOM STUPU ‘MOJE’ HRVATSKE)

Naslov današnjeg predavanja, kao i moje knjige „*Ako voliš Hrvatsku svoju*”, Zagreb, 2014. uzet je iz pjesme Vicka Goluže, objavljene u časopisu CRKVA NA KAMENU, Br.7|, Srpanj 2014. stranica 29:

LJUBAV

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Njezino ime
I njezin rod,
Sve što joj činiš
Bit će dobro,
Jer ljubav ima
Božanski kod.

+++

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Sve što možeš
Za nju ćeš dati,
Jer kada zemlju
Srcem ljubiš
Čistu ljubav
I tijelo prati.

+++

Ako ti ime
Hrvatsko smeta
I tvoje srce
Jugu voli,
U svojoj zemlji
Ti si stranac
Kojeg i njezina
Državnost boli.

+++

Ako ne voliš
Hrvatsku svoju
I ako si blizu,
Negdje pri vlasti,
U srcu svome

Gajit ćeš mržnju
Sprdat se njome
I samo krasti.

+ + +

Onaj tko Hrvatsku
Srcem ljubi,
Zlo joj činiti
Nije u stanju,
Jer će slijediti
Vlastito srce,
I ako treba,
- POGINUT ZA NJU !

Knjigu je na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru 05. 12. 2014 predstavio doc. dr. sc. Marko Tokić. Tokić je naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Iako Tokić govori o mojoj Hrvatskoj, uostalom i dr. sc. Damir Pešorda je svom uvodu u knjigu dao naslov *Pečarićeva Hrvatska*, jasno je da oni misle na onu Hrvatsku koju sam stavio u naslovu knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb 2001. Na Hrvatsku kakvu žele svi državotvorni Hrvati.

Također, čini mi se da je dr. Tokić govoreći o četiri stupa Hrvatske govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i najnapadaniji od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Prvo poglavlje knjige govori o njegovom povratku iz zatvora. Davno sam rekao da je osuđen tako što su mu dokazali samo da je Hrvat. I to izuzetan.

Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki

talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. O njemu sam napisao dvije knjige; s Matom Kovačevićem *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. i *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam.

A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta ‘hrvatskih’ ljevičara, a posebno biskup Košić.

Ovu tribinu organizira Hrvatsko katoličko društvo prosvjetnih djelatnika pa vjerujem da se danas trebam posebno osvrnuti na taj četvrti stup i posebno na biskupa Košića. Otud i drugi naslov ovog predavanja: *O četvrtom stupu ‘moje’ Hrvatske*.

Prof. dr. Zdravko Tomac, kaže u svom predgovoru knjige:

Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić (prva o kojoj je pisao prof. Tomac je Dario Kordić, op. JP). U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubu koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade.

Među vama sigurno ima pripadnika sva četiri stupa, a biskup Košić piše i govori o svima. Naravno posebno o našim braniteljima. Tako je napisao i predgovor moje knjige: *Vukovar i njegov stožer*, Zagreb, 2013. U samoj knjizi je dano i biskupovo pismo napisano poslije agresije na Vukovar i nasilnog postavljanja ćiriličnih ploča u našem gradu simbolu Domovinskog rata:

Poštovani Akademici,

Sve same tužne vijesti: smrt Zvonka Bušića i postavljanje ćiriličnih natpisa u Vukovaru. Gospođa Renata Pernar mi piše da „Stožer za obranu Hrvatskog Vukovara vapi za mojom riječju“. Ne znam što bih drugo mogao reći nego da im dajem svesrdnu podršku i da sam zgrožen brutalnošću vlasti koja pokazuje toliki raskorak od osjećaja svoga naroda. Po ovom vukovarskom bih događaju sad mogao slobodno reći da ova vlast nije samo „odnarođena“, kako sam ju nazvao kad je ukinula pokroviteljstvo Sabora nad komemoracijom tragedije u Bleiburgu, nego što više – ova je vlast očito protunarodna! Ona naime ide direktno protiv našeg, hrvatskog naroda, gazi ga i ne poštuje nikakve primjedbe niti opravdane zahtjeve. Svakako, ako postoji i mala opravdana sumnja da podaci o trećini građana grada Vukovara kao pripadnicima srpske manjine nisu točni, nije se smjelo ići s tim. Drugo, zar Vukovar ništa ne znači ovim našim vlastodršcima, zar su oni na pozicijama srpskih osvajača? To je nečuveno u svijetu, toga nigdje nema. Nije čudo da Zvonko Bušić nije mogao više živjeti u takvoj Hrvatskoj, koja postaje – kako rekoh prije godinu dana u Gvozdu – Protuhrvatska! A ne samo Zvonko, toliko branitelja koji su podigli ruke na sebe, kažu više od 1.700. Tko za njih pita? Daj nam, Bože, samo snage da se sve ovo dobro završi, da nitko ne strada i da ova protunarodna vlast već jednom ili prizna svoje pogreške - kao u slučaju lex Perković – i promijeni svoje djelovanje ili odstupi.

Biskup je sudjelovao i na predstavljanju te knjige u Zagrebu 11. 12. 2013. . Njegov govor dan je u mojoj knjizi koja zapravo predstavlja nastavak na knjigu o Vukovaru i njegovom stožeru *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.). Biskup kaže:

Najprije bih rekao da mi je velika čast biti ovdje večeras sa svima vama – koje sve od srca pozdravljam, na prvom mjestu Vas, dragi akademiče Pečariću, također hrvatske generale Mladena Markača, g. Domazeta-Lošu, g. Lukića i Tomu Medveda te domaćina gosp. J. Klemma, kao i sve hrvatske branitelje, kojima dugujemo slobodu naše Domovine, gđu Karolinu Vidović Krišto, sve Vukovarce i branitelje Vukovara, g. Tomislava Josića i g. Vladu Iljkića te članove Stožera za obranu hrvatskog grada Vukovara i sve vas, sudionike ove večeri – čuti vaša promišljanja i podijeliti s vama svoja razmišljanja o ovoj knjizi, ali i o Vukovaru i njegovu Stožeru. Vukovar je za mene uvijek bio grad posebnog pijeteta – kao što su to i naša povijesna mjesta poput grada Zrina, uništenog 1943. ili Gvozdanskog, kojeg su branili 1578. hrabri hrvatski vojnici i u toj obrani junački svi do jednoga izginuli. Vukovar je poput Sigeta, koji je branio "moj" Nikola Šubić Zrinski 1566. – rekao sam za hrvatskog junaka, branitelja Sigeta da je moj, jer je rođen 1508. u Zrinu, župi moje Sisačke biskupije. Vukovar je naša suvremena epopeja, mjesto stradanja ogromnih razmjera, budući da je na nj navalila ogromna mržnja i vojna mašinerija, ali i mjesto ogromne ljubavi iskazane u snazi rodoljuba koji su ga branili. Pred tom žrtvom stojim bez riječi, u dubokoj molitvi za sve koji su poginuli, kao i za sve koji su u toj obrani izgubili svoje zdravlje bilo tijela bilo duše, koji su doživjeli neviđena poniženja, zatvore, silovanja i progonstvo te – konačno nerazumijevanje i stalno uskraćivanje osnovnog poštovanja društva, a na kraju i službene države, sve više i više – do eskalacije krize s postavljanjem dvojezičnih odn. dvopismenih ploča u Vukovaru počam od 2. rujna ove god. na dalje.

Ne mogu a da se ne spomenem prvog predsjednika RH i jedinog pravog hrvatskog državnika dr. Franju Tuđmana, čija je 14. obljetnica smrti bila jučer. Samo bih istaknuo kako mi je neshvatljivo da se od 2000. godine njega ne samo zaobilazi, nego se nasilno i smišljeno provodi i tzv. detuđmanizacija. Zato je državni vrh ignorirao njegov grob, pa i jučer, kao i druge njegove obljetnice i nije mu želio iskazivati nikakvo poštovanje, premda je narod plebiscitom njega i birao i doživljavao ne samo formalno prvim predsjednikom nego i stvarno nacionalnim liderom. Tu se opet nalazim pred enigmom kako je to moguće da naš narod ide – štono se veli – drumom, a naši političari šumom. Mislim da dok ne bude Tuđman poštovan tako da mu na grob dolaze ne tek stranačke delegacije nego najviše državne delegacije, neće biti sreće za našu državu i naš narod.

(...)

Kad spominjem "svetinje", tada ne mislim na svece Katoličke crkve, već na ono što je narodu sveto i veliko, što mu je neophodno, što ne želi i ne može

dovoditi u pitanje, ne želi li dovesti u pitanje sam sebe i svoj identitet, svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

Jedna od takvih svetinja je nesumnjivo obitelj. (...) Naš kardinal Bozanić rekao je, nakon susreta s Papom koji je izrazio zadovoljstvo što je ustavno zaštićen brak u Hrvatskoj, kako je bio iznenađen da je institucionalna vlast bila protiv toga – citiram: "kršeći tako neutralnost države". I za to nitko ne odgovara! No ipak, narod je pobijedio i on sada ima tu svijest da može izvojevati pobjedu usprkos nemoralnim političarima, usprkos veleizdajicama i prodanim dušama.

Jednako se tako na žalost događa i sa svetinjom koje se zove Vukovar. Vukovar je neviđena epopeja, Vukovar je naša suza najgorča, Vukovar je naša rana nezacijeljena, Vukovar je naš ponos i naša najveća nacionalna svetinja. I što ovi bezdušnici uradiše od njega? Umjesto da vidaju rane, umjesto da pomažu i organiziraju čitavu Domovinu da pomogne tom našem simbolu i svetinji, oni su pošli čizmom na njega. Šalju specijalne snage reda, u oklopnim odijelima, sa štitovima i kacigama, oboružane dugim cijevima, da kao neki agresori napadnu. Koga? Hrvatske branitelje. Gdje to? U Vukovaru! Bože, smiluj se ovoj jadnoj bezdušnoj vlasti i istrгни im mač iz ruku, jer njime mogu ozlijediti djecu, njime mogu raniti majke, njime mogu oskrvnuti duše čiste i malene, Bože, njime mogu onečistiti i upropastiti sebe. Ne dopusti da se to dogodi!

Vjerujem da će ova knjiga, i ovaj naš večerašnji skup pomoći da se ne dogodi daljnje ponižavanje Vukovara, a to znači cijele Hrvatske, to znači svih Hrvatica i Hrvata, svih ranjenih duša u ovoj napaćenoj zemlji.

U analizi stanja i događaja, pitamo se: gdje su bili i što su rekli, činili i radili pojedinci i ustanove ove zemlje kad se tako bezdušno pokrenula nova agresija na Vukovar. To bi se pitanje moglo postaviti i s obzirom na događanja oko agresije na obitelj. Prozivam institucije ove zemlje i pitam ih: zašto ste šutjeli? Vi, akademici naše najviše kulturne i znanstvene ustanove HAZU! Vi, članovi Matice hrvatske, Vi, rektori naših hrvatskih sveučilišta! Ako su mediji zaludivali naciju, skrivajući istinu i sipajući laži u uši, u oči i u duše naših ljudi koji nisu mogli znati ono što im nije bilo rečeno, zašto ste vi šutjeli, vi koji biste trebali znati i biti moralni stupovi našeg društva, vi koji predstavljate glas razuma?

Jednako tako prozivam i pitam sve vas, isti imenovani adresati: zašto šutite i dopuštate da se vrši nova agresija na Vukovar? Zar nije Vukovar spasio obraz i vama, zar nije zaustavio krvožednu soldatesku koja je htjela proždrijeti i vas, zar ne osjećate zahvalnost i zar ne vidite da vas ne bi bilo bez Vukovara? Pa kako možete sad šutjeti, kako možete i dalje samo promatrati?

(...)

Zanimljivo je ovdje reći kako je ovo predstavljanje izazvalo kakvo-takvo zanimanje medija. Naime uobičajeno je da se takva okupljanja državotvornih Hrvata uopće ne prate u glavnim medijima, a – da se malo i pohvalim –

pogotovo ne ona moja. Zapravo, riječi našega biskupa su ih dobro uzdrmale pa su uslijedili veliki napadi na njega. Ti napadi su se nastavili i kada je dočekaao Darija Kordića na Plesu. I o tome je dosta napisano i u knjizi *'Ako voliš Hrvatsku svoju'*.

Međutim, brojni nastupi biskupa Košića, i drugih biskupa, kolumnista i mnogih drugih ukazivali su našem narodu da imamo vlast koja ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Tu opet moram posebno izdvojiti jednu propovijed biskupa Košića. Biskup je, naime, predvodio je u 10. 12. 2014. u svetištu Svete Mati Slobode u Zagrebu misu zadušnicu za prvoga predsjednika Republike Hrvatske dr. Franju Tuđmana o 15. obljetnici njegove smrti. Biskup kaže:

Volim razmišljati o predsjedniku Tuđmanu stavljajući ga uz bok s kardinalom Kuharićem. Dva Franje, dva diva: Tuđman kao politički vođa hrvatskoga naroda, a Kuharić kao duhovni vođa vjernika u hrvatskom narodu. Nisu slučajno njihove biste u svečanom atriju Hrvatskoga sabora.

U obimnom „Osobnom dnevniku“ Franje Tuđmana u tri sveska (VL 2011.) jedno od najčešćih imena brojnih ljudi s kojima se susretao i koje spominje ime je Franje Kuharića, koga on još zove i „Imenjaka, Imenjakić, Prvostolnik i Stožernički“ – ukupno čak 124 puta (46+52+26). A radi se o razdoblju od 1973. do 1989. godine, dakle u vremenu prije demokratskih promjena u našoj zemlji. I ne samo da predsjednik Tuđman spominje kardinala Kuharića čije je tekstove i propovijedi rado čitao, nego i piše da ga je posjećivao, da su često razgovarali, da su surađivali. Kaže na jednom mjestu: „treba pitati Imenjaka!“, a ima čestu bilješku: „bio kod Imenjaka“ i sl. Slobodno se može reći da je između dva Franje postojalo prijateljstvo koje je sve više raslo, a povezivala ih je zajednička želja da hrvatski narod konačno bude slobodan. To svjedoči i supruga Ankica u knjizi „Moj život s Francekom“ (VL 2006.), koja je i sama često posjećivala Kardinala i prenosila mu poruke svoga supruga i obratno, prenosila Kardinalove poruke suprugu Franji. Na poseban je način to bilo važno kada je Tuđman više puta bio u zatvoru zbog svojih stavova o pravu hrvatskoga naroda na samostalnu državu. I ta se samostalna država ostvarila pod vodstvom predsjednika Tuđmana – što je kardinal Kuharić nazvao Božjim čudom. Sjećam se, to sam čuo iz kardinalovih usta, kada je rekao da je Hrvatska doživjela tri čuda: prvo je bilo da smo se obranili, a nismo imali čime – čak su nam i zabranili da se branimo; drugo je čudo bilo da je Hrvatska postala ponovno samostalna država – jer sve su sile bile protiv; i treće je čudo bilo, kako je govorio Kardinal, što su nas priznale i one države koje nas nisu željele. Dakle, tko je učinio ta čudesa? Bog! Jedini je Bog autor djela koja se čine nemoguća i zato ih mi, kada se ipak dogode, nazivamo čudesima. No, Bog uvijek uzme neke pojedince i događaje, usmjeri njihove sile i okolna zbivanja tako da se njegovo djelo, izgledalo ono ne znam kako nemoguće, ostvari. Tako je bez sumnje i Franjo Tuđman bio izabranik Božji, Božje oruđe po kojem je Bog nama

Hrvatima darovao slobodu, samostalnu državu i konačno ispunjenje vjekovnog sna, da živimo u samostalnoj domovini, kao svoji na svome, bez tuđih gospodara. To čudo ostvario je Bog po prvom predsjedniku i vrhovniku Franji Tuđmanu, to je čudo bilo moguće uz suradnju tolikih branitelja i hrabrih ljudi koji su svoj život i zdravlje spremni stavili na raspolaganje za to djelo, to se čudo ostvarilo zbog jedinstva čitavoga naroda koji je stajao sa svojim predsjednikom u istoj želji i istom naporu. Bili smo svi tada kao jedan. I oni koji su okruživali Predsjednika, političari, zatim intelektualci, profesori, liječnici, odvjetnici, radnici i seljaci, i naši branitelji na linijama obrane Domovine, i njihove žene i majke s krunicom u ruci i s molitvom na usnama, sinovi i kćeri branitelja u htjenju da se izbori sloboda i pokaže pravo lice našega naroda, toliki mladi i stari – svi smo bili jedno.

Mislim da je to potrebno danas istaknuti jer smo nakon smrti prvog, i mogu reći citirajući akademika Josipa Pečarića – do sada i jedinog pravog hrvatskog predsjednika, svjedoci neprestanog rastakanja onoga što je njemu bilo na srcu kao najveća svetinja – a to je hrvatska domovina. Zašto kažem da je predsjednik Tuđman bio ne samo prvi nego i jedini pravi hrvatski predsjednik? Jer on je volio svoj narod, živio je za njega i za njegovu slobodu. Označio sam u njegovu dnevniku, na Uskrs 15. travnja 1976. riječi koje je zapisao Franjo Tuđman, nakon što je pročitao uskrsnu poruku nadbiskupa Franje Kuharića pod naslovom „Trinaest stoljeća uskrsne nade“. On je zapisao, zapravo uskliknuo: „O puče moj, kad će te tvoja uskrsnja nada izbaviti križnih muka!“ (I, str.257) Tako je on osjećao muke svoga naroda svojima jer je bio jedno sa svojim narodom, želeći mu konačnu slobodu i mir poslije toliko trpljenja.

Gđa Zdravka Bušić, šefica kabineta predsjednika Franje Tuđmana, izjavila je o pokojnom Predsjedniku ovo:

„Ja nikad nisam vidjela čovjeka da je toliko, toliko mnogo puta bio suznih očiju. Skoro uvijek. **Imala sam osjećaj, dok je bio rat, da je on vječito imao pune oči suza.** Jednostavno kao da je to bilo jedno stanje... on je imao tu silnu empatiju i osjećao je za svakog izgubljenog čovjeka, ratnika, onu ženu patnicu, izbjeglicu...“ (film **"Sasvim nepoznati Tuđman"** redatelja Miljenka Manjkasa; VL 18.11.2014.).

Ovako je predsjednik Tuđman mogao reagirati jedino zato jer je volio svoj narod! Sjećamo se svi kako je predsjednik zaplakao od ganuća poslije prvih demokratskih izbora, kad je 30. svibnja 1990. bio uzdignut hrvatski barjak bez zvijezde, a s hrvatskim grbom, na Trgu sv. Marka pred Hrvatskim saborom!

(...)

Također nije moguće ni u jednoj normalnoj državi svijeta da se predsjednik stidi svoj narod zvati imenom, da mu se nikada ne obraća, kao što je to uvijek činio predsjednik Tuđman riječima: Dragi Hrvati i Hrvatice, nego stidljivo sve nas adresiraju kao bezimene građane i građanke! Zamislite, kada

bismo mi u Crkvi to usvojili, morali bismo mijenjati svoje najljepše pjesme, kao npr. pjesmu koju je volio i sveti Papa Ivan Pavao II. „Zdravo Djevo“ – u kojoj kličemo Mariji: „Kraljice Hrvata!“ Zar bismo trebali pjevati: Zdravo Djevo, kraljice građana i građanki...? Besmisleno!

(...)

Slušao sam danas na radiju vijest da je 15. godišnjica smrti predsjednika Tuđmana. Režimski mediji kažu prvo negativne ocijene a onda spomenu i nešto pozitivno, ali manipuliraju čak i predsjednikovim izjavama jer naveli su njegove proročke riječi, kad se vratio iz Amerike: „Nećemo dopustiti ... onima koji sve čine protiv hrvatske neovisnosti...“, a pri tome su izostavili prvi dio te rečenice u kojoj on kaže: „Nećemo dopustiti tim jugokomunističkim ostacima ...“ Kontrolirani mediji ističu da je on bio antifašist, ali prešućuju da se borio i protiv Jugoslavije i protiv komunizma! Znao je on da su Hrvatima upravo te dvije opcije nanijele kroz povijest najviše zla i zato je bio žestoko protiv njih!

Henry Kissinger rekao je predsjedniku Tuđmanu: „Gospodine Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi, za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju zasluga za svoj narod. To će učiniti tek buduća pokoljenja. Ali vjerujte mi, učinit će! Vi ćete biti velik čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom.“ I mi vjerujemo da dolazi vrijeme kada će svi normalni Hrvati i hrvatski građani priznati tu istinu i odati prvom i jedinom predsjedniku dostojno poštovanje i učiti se od njega voljeti, braniti i graditi svoju Domovinu.

Kissingerove riječi našem Predsjedniku bile su i moto moje knjige Za hrvatsku Hrvatsku, a zapravo iz njih izvire i naslov knjige Trijumf tuđmanizma tiskane 2003. u vrijeme najveće detuđmanizacije, tj. rashrvačivanja Hrvatske.

Biskup Košić nas, dakle, podsjeća koliko je Otac Hrvatske države akademik Franjo Tuđman volio svoj narod. On je i stvarao i obranio državu idejom o pomirbi. Koliko je bio veliki pokazuje i činjenica da je 1993. u Komisiju za žrtve rata među mnoge uglednike uvrstio i mladog asistenta s Pravnog fakulteta mr. sc. Iva Josipovića, čiji je otac bio predsjednik partijske komisije koja je odlučivala o sudbinama ljudi, pa i o Tuđmanovoj, poslije Hrvatskog proljeća. A Ivo Josipović nikada nije prihvatio ideju pomirbe, pa je čak u osvajanje predsjedničkog mandata išao s parolom tzv. Nove pravednosti, za koju mu je uzor bio njegov otac. Ideal Nove pravednosti je dakle bio desetak tisuća progonjenih Hrvata. Treba li spomenuti da je Josipović bio veliki zagovaratelj Suda u Haagu uvjeren da će osuditi naše generale iako je kao profesor na Pravnom fakultetu trebao prije američkog sudca Merona znati da su njihove optužbe bile nerazumne. Pogotovu ako znamo da sam i ja, kao netko tko nije pravnik, nazvao odmah suludim, čemu se priklonio i biskup Košić.

Očito je kako gornja propovijed biskupa Košića daje bit i ovog predavanja i istoimene knjige koja se i pojavila u pravo vrijeme – uoči

predsjedničkih izbora. Izbori su se i odvijali u znaku tog naslova.

Primijetiti ću da ne dvojim u tome da su mnogim našim ljudima u potpunoj medijskoj blokadi pomogla i etička osuda Josipovića za veleizdaju od strane HNES-a, kao i optužbe za veleizdaju Mesića, Pusičke i Pupovca. Sigurno su i one mnogima pomogle da razaznaju tko ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu.

Evo jednog svjedočenja o Josipovićevom ponašanju Biskupa Košića s predstavljanja knjige prof. dr. sc. Zdravka Tomca *Crveni predsjednik* u Zagrebu, 28. 10. 2014.:

Kada sam, kao predsjednik komisije Iustitia et pax HBK, 2011. pozvao na molitvu za pravednu presudu generalima A. Gotovini i M. Markaču, tada se on oglasio izjavom da sudu u Haagu neće pomoći molitva nego pravosuđe. Ja sam mu osobno elektronskom poštom poslao kratko pismo gdje sam ga zamolio da ne vrijeđa vjernike u RH, jer osim njega i onih koji ne vjeruju, u RH ima i građana koji vjeruju u moć molitve. Njegov je odgovor bio da on nije želio vrijeđati, ali da treba shvatiti da nije samo molitva dovoljna. Moj je odgovor na to sadržavao pouku o smislu kršćanske molitve koja nije odvojena od života i djelovanja, nego naprotiv potiče na djelovanje i život čini prožet Bogom i njegovom voljom. U ovom dakle slučaju sadašnji predsjednik pokazao se kao čovjek koji ne cijeni molitvu. No, u drugim slučajevima moglo bi se pomisliti da on poštuje molitvu i one koji mole, budući da se često pojavljivao na misama, na hodočašćima, pa i jednom (mislim prije 3 godine) na molitvi za mir „U duhu Asiza“, koja je molitva bila održana i jučer (27.X.2014.) u crkvi sv. Franje na Kaptolu, gdje su bili predstavnici: Židova, muslimana, pravoslavni, evangelika, reformiranih, baptista i katolika. Dakako, pitanje je s kojim motivom tko sudjeluje.

Tada je doista i sudilo pravosuđe koje je sudac Meron i nazvao nerazumnim, označivši tj. definirajući takovom cijelu pravnu znanost kako je tumači i primjenjuje profesor Josipović. A to je bila 8. točka svojevrsne biskupove nadopune HNES-ove osude Iva Josipovića za veleizdaju.

Od posebne važnosti je bila Poruka biskupa HBK za te predsjedničke izbore u kojoj se kaže:

Predsjednik/predsjednica, kao „prvi čovjek hrvatske države“, pozvan/a je voljeti svoj narod, pružati primjer zdravoga domoljublja, poštujući simbole i znakovlje hrvatskoga nacionalnog identiteta i sprječavati rasprodaju nacionalnoga bogatstva.

A kardinal Bozanić će:

Zato bi neodaziv na birališta značio ozbiljno zanemarivanje, a – budući da se radi o općemu dobru – u stanovitoj mjeri i grijeh propustom.

Također spominje i domoljublje:

Svojim ugledom i ulogom, osoba koja obnaša tu časnu službu pozvana je prednjačiti iskrenim domoljubljem.

Zapravo samo spominjanje ljubavi prema svom narodu i svojoj državi, odnosno domoljublje kao nešto što treba imati predsjednik pokazuje svakoj iole inteligentnijoj osobi da u Hrvatskoj nešto nije normalno. Zar bi bilo gdje u svijetu Biskupska konferencija tražila tako nešto što se podrazumijeva samo po sebi. Da, samo u Hrvatskoj mogu se kandidirati pa i pobijediti na izborima oni koji ne vole ni svoj narod ni državu svog naroda.

Znamo kako su izbori završili – porazom onoga koji je postao simbolom čovjeka koji ne voli svoj narod i svoju državu, čovjeka koji se do zadnjega trenutka zalagao za povlačenjem tužbi za genocide samo zato da se ne bi dogodilo to da se u presudi Srbija osudi za agresiju u cilju stvaranja velike, etnički homogene Velike Srbije s elementima genocida u tim nastojanjima.

Moja knjiga *Propade im crvena Hrvatska*, Zagreb, 2015. zapravo upozorava da je praktično propala želja jugo-komunista za uspostavu neoboljševičke Hrvatske, ili Crvene Hrvatske, kako je najavio Josipović u prvoj predsjedničkoj kampanji. Na njenoj uspostavi radili su svo vrijeme. Uspjeli su s lustracijom hrvatskih domoljuba u mnogim ustanovama I, skoro u potpunosti, u glavnim medijima. Ali kada im to nije uspjelo na predsjedničkim izborima, kada su uvjerali mnoge u 80-postotnu popularnost njihovog kandidata, nikoga više ne mogu uvjeriti da mogu zadržati vlast u Saboru.

Uz Crkvu, najveća smetnja su im branitelji, posebice Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni ratni invalidi iz Savske 66. Otud divljački nasrtaj na branitelje u crkvi sv. Marka, ili kako ga je opisao hvarski biskup Slobodan Štambuk *hrvanje između policije i naših branitelja i onda u tom trenutku događa se divna uloga crkve - svećenici staju između jednih i drugih*. A zapravo to je bio napad na Vatikan. Kao u Vukovaru i sada pokazuju mržnju prema onima koji su stvorili njima nevoljenu državu. Prema onima koji su pokazali da njihov voljeni JB Tito nije bio u pravu kada je tvrdio da će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti svoju državu. Zapravo sve ono što je biskup Košić govorio za napad na branitelje u Vukovaru možemo doslovno prenijeti i za ovaj napad. A biskup Košić je govorio i o tom njihovom napadu. U homiliji na Tijelovo, Sisačka katedrala, 4. 06. 2015. biskup je rekao:

Treba spomenuti još jedan neobičan događaj koji graniči s apsurdom u ovoj zemlji. Bivši predsjednik države osnivajući prošle nedjelje novu stranku pozvao je da se više ne dijelimo na one koji su 1941., 1971. i 1991. bili na suprotnim stranama. Čini mi se da je i ova izjava prošla bez posebnih komentara u hrvatskoj javnosti, a zapravo je veoma zabrinjavajuća i posve neprihvatljiva. Doista, s Drugim svjetskim ratom trebalo bi već jednom završiti i ne dijeliti naše hrvatsko društvo, no ta se stranica može zatvoriti jedino nakon što se o svim događajima i neistraženim zločinima ustanovi i prizna puna istina! No, posve je neprihvatljivo da se izjednače oni koji su u hrvatskom društvu 1991. branili Domovinu i oni koji su ju napadali, ubijali civile, palili kuće, razarali crkve. To izjednačavanje je i dovelo do prosvjeda

branitelja, ratnih invalida u Savskoj 66! Pa gdje to ima na svijetu da država jednako kao i njezine branitelje nagrađuje mirovinama i zaštitom svih građanskih prava one koji su tu istu državu oružjem rušili i činili brutalne ratne zločine!? Kako ne zaključiti da postupanje ovakve vlasti, onih koji se vode ovim načelima, nije protunarodno i protuhrvatsko?! To već jednom mora prestati! Naši branitelji imaju svoje dostojanstvo koje se ne smije dovoditi u pitanje ovakvim izjednačavanjem, po kojemu – kako pišu neki poznavatelji – preko 150 tisuća pripadnika oružanih pobunjenika protiv RH sada od te iste države prima vojne mirovine. To je znak nepoštivanja vlastitog dostojanstva i flagrantnog nedostatka poštovanja domovine i onih koji su za nju dali živote, zdravlje i podnijeli najteži teret za njenu slobodu.

Najzaslužniji što policajci nisu do kraja izvršili zločin na teritoriji države Vatikan, dakle u crkvi Sv. Marko pater Ivan Ike Mandurić dao je intervju u Hrvatskom tjedniku, 11. lipnja 2015. iz kojega ćemo izdvojiti samo jedno pitanje i njegov odgovor:

Još ima onih koji tvrde da im nisu jasni ciljevi prosvjeda. Bili ste hrvatski branitelj pa kako gledate na prosvjed?

Nisam zastupnik branitelja, ali kao branitelj mogu reći što osjećam. U Hrvatskoj se nije dogodila sloboda. Hrvati nemaju Hrvatsku. Problem Hrvatske je u njezinu manjku dostojanstva. Hrvatska se borila za slobodu, ali ne samo za to, nego i za dostojanstvo koje je jamstvo slobode. Kad dostojanstva nema, onda je sve krhko.

Ako nema samopouzdanja, samopoštovanja, sve je krhko. I onda bi se ponovno mogao dogoditi neki novi rat, neka nova izdaja nacionalnih interesa, neka nova predaja. Ako nema ljubavi prema sebi samome, prema svome narodu, i ako nema poštivanja i samopoštovanja tog naroda, onda bi se moglo ponovno dogoditi devastiranje hrvatskih vrijednosti itd. A ono se očituje u poštovanju Domovinskoga rata, ugledu Domovinskoga rata i poštovanju branitelja. Branitelji koji su se borili za Hrvatsku ne mogu mirno gledati kako pobjeda u Domovinskome ratu kopni i kako dolazi u pitanje sve ono za što su se borili. U tome smislu oni žele da se nekako javno što jasnije ističe što je za nas Domovinski rat značio i koliko je vrijedio te da se to očituje kroz odnos prema braniteljima. To je ono što traže. U biti samo žele da Hrvatska bude ponosna nacija, ponosna na svoje branitelje, na pobjede, i da tako uči svoju djecu, nove generacije. Ako se to ne bude činilo, ponovno će Hrvatska biti ugrožena i to oni ne mogu dopustiti.

Danas je vidljivo da su kukurikavci shvatili da je većina naroda prepoznala da ne vole svoj narod i svoju državu pa pokušavaju uvjeriti glasače kako oni oduvijek vole i hrvatski narod i hrvatsku državu.

Međutim, nisu još shvatili da trebaju pažljivije pročitati što im je Crkva u Hrvata poručila pred te izbore u svezi s braniteljima.

Nisu razumjeli što je HBK mislila kada je poručila vjernicima:

U tome smislu, od iznimne je važnosti da se predsjednik/predsjednica

Republike zalaže i za iznošenje cjelovite istine o Domovinskom ratu te gaji poštovanje prema svim hrvatskim braniteljima zauzimajući se za ostvarivanje njihovih pravednih zahtjeva.

Odnosno nisu naučili što znače riječi kardinala Bozanića:

Osoba na čelu hrvatske države u tom je smislu nositeljica identiteta Hrvatske, promicateljica njenih vrijednota u Domovini i svijetu, širiteljica istine o njenoj prošlosti, osobito o žrtvi koju je Hrvatska podnijela na putu do slobode, kako zbog strahota totalitarizama dvadesetoga stoljeća, tako i zbog strašne agresije na Hrvatsku u Domovinskom ratu, kada su obranom Domovine postavljeni temelji naše suverene hrvatske države.

Zbog toga je važno da predsjednik/predsjednica ne zaboravi hrvatske branitelje i ljudske žrtve, misleći pritom na stradale u Domovinskom ratu i na njihove obitelji, na one koji se vode kao nestali, na silovane i na zatočene.

Da, nisu shvatili da im Crkva u Hrvata ne vjeruje. Zato ću zaključiti onako kako je i proteklo ovo predavanje: riječima biskupa Košića iz njegove uskrсне čestitke:

Međutim, mi smo znali i u težim okolnostima preživjeti, nadvladati i nemoguće i poput ptice Feniksa dići se iz pepela. Bilo je to i u vrijeme turskih osvajanja, i u vrijeme komunističke represije, a također i u vrijeme Domovinskog rata kada smo u neravnopravnoj borbi izborili pobjedu. Što je bio razlog tomu? Pa upravo naš duh, naša motivacija, čežnja za slobodom, velika vjera da Bog pomaže one koji su nepravedno u nevolji. I ta vjera nam je davala snage i pobjeđivali smo. Možda zato oni koji ne žele slobodnu Hrvatsku ne odustaju od napada na hrvatske branitelje koje na sve načine žele poniziti, od Vukovara do Savske 66 gdje ih se neprestano napada i izvrgava medijskom i političkom linču.

Zapravo ne, završit ću s jednim komentarom iz danas objavljenog razgovora s biskupom Košićem ("Da ova je vlast doista nenarodna I protuhrvatska ne po načinu izbora, nego po vladanju", Hrvatski tjednik, 18. 06. 2015.):

PITANJE: *Nakon posjeta pape Franje Sarajevu mediji su dosta pisali o tomu da se navodno odgađa proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, prenosili su čak I kuloarske price da je process uspjela zakočiti SPC. Znači li to da se mnogim otvorenim pitanjima hrvatsko-srpskih odnosa dodaje još jedno?*

BISKUP KOŠIĆ: *Teško mi je odgovoriti na ovo pitanje jer nemam dovoljno podataka. Činjenica jest, i to su prenijela sredstva priopćivanja, da je patrijarh srpski gospodin Irinej poslao papi Franji pismo kojim osporava svetost blaženog Alojzija I izriče svoje bojazni da bi to moglo lose utjecati na ekumenizam I na hrvatsko-srpske odnose. No ja kao dugogodišnji ekumenski djelatnik odgovorno tvrdim da bi se to moglo dogoditi upravo u suprotnome slučaju, naime ako se kanonizacija bl. Alojzija Stepinca odgodi ili ne dogodi, upravo bi to moglo značajno poremetiti dobre ekumenske I hrvatsko-srpske odnose.*

Da, to je hrvatski biskup! Doista je bio u pravu dr. Tokić kada je za četvrti stup 'moje' Hrvatske izabrao biskupa Košića, zar ne?
HVALA!

Glas Brotnja, 19. 06. 2015.

Kamenjar.com, 19. 06. 2015.

ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“

Zdenko Duka je u Novom listu 7. lipnja 2015 objavio tekst *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u kome kaže:

Hrvatsko nacionalno etičko sudište koje je, najčešće u Vukovaru (jednom mu je najčešće, ne čudi što je bio predsjednik HND-a, zar ne? JP), u nekoliko »sudskih rasprava sudilo« za nacionalnu izdaju dvojici bivših predsjednika RH Stipi Mesiću i Ivi Josipoviću, potpredsjednici Vlade Vesni Pusić, Miloradu Pupovcu, Vesni Teršelič, Carlu Bildtu a »optužnice« čekaju i premijera Zorana Milanovića i Budimira Lončara. Posljednji put kad su se našli, optužili su i mrtvog ali, kako se ono kaže, neumrlog Josipa Broza Tita. Ozbiljniji mediji nisu se dosad detaljnije bavili ovakvim harangama i progoniteljskim glupostima, ali je uvijek pitanje je li baš najbolji pristup takve pogromaštine ignorirati... Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog suda je Zvonimir Šeparović, ujedno i vječiti predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva, a tu su Zdravko Tomac, biskup Valentin Pozaić (ispričavam se ocu biskupu, ali nisam znao da je i on u HNES-u, JP), Josip Jurčević, Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić, Vlado Iljkić iz vukovarskog stožera, Ante Beljo i drugi.

I doista se mora reagirati kada se HNES usudio progovoriti o NEUMRLOM, zar ne? Doista kako se usudio prof. Šeparović biti vječiti predsjednik bilo čega, kada je to dopušteno jedino NEUMRLOM, zar ne?

Ali da je prof. Šeparović i zaslužio da ga se napadne vidljivo je iz činjenice da je baš sada organizirao kao predsjednik obje udruge koje spominje Duka tribinu o Hudoj jami (vidjeti prilog). Kako je na tribini sudjelovao i biskup dr. Vlado Košić. nema dvojbe da će sada Duka i biskupa proglasiti za člana HNES-a, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/agoniju-ljudi-u-hudoj-jami-mozemo-samo-naslucivati>

Istina, pored profesora Šeparovića posebno svoj bijes iskazuje i na profesora Tomca. Sjajno pogodeno jer upravo je prof. dr. sc. Zdravko Tomac u 7Dnevno, 05. 06. 2015., dakle dva dana prije Dukinog teksta objavio veliki tekst o NEUMRLOM: *Počeo proces moralnog suđenja Titu za genocid nad hrvatskim narodom.*

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/poceo-proces-moralnog-sudenja-titu-za-genocid-nad-hrvatskim-narodom-807352>

Koliko su gadni ti članovi HNES-a pokazuje i potpredsjednik HNES-a dirigent prof. dr. h. c. Nikola Debelić koji se usudio pisati o NEUMRLOM:

Nekoliko po(r)uka vladajućim titoistima.

ULJUDNO STE ZAMOLJENI: OTIĐITE – SADA!

Pristaše i apologeti jednog od najvećih ratnih zločinaca JBT, kao i oni koji nisu spremni jasno i nedvosmisleno osuditi njegove zločine kao i zločine njegovog totalitarnog boljševičko-komunističkog režima, trebaju odmah odstupiti s dužnosti u javnim službama RH. Zapravo, to su već poodavno trebali učiniti.

Uz razne hvalospjeve prepoznatljivih izvora upućivanih trostrukom narodnom heroju, premijer se Milanović proslavio izjavom da između Tita i Tuđmana bira Tita. Josip Broz Tito osobno je izdao naredbu „POBITI“ hrvatske zarobljenike i civile. Osobno je organizirao i nadgledao „pokolje nad Hrvatima kakve europska civilizacija ne poznaje“ (M. Đilas, 1977.). U svom govoru u Varaždinu 20. svibnja 1945. Tito je izjavio da obilazi jedinice JA koje vrše konačan obračun s hrvatskim smradom i najavio da će svi koji se ne slažu s njegovom ideologijom gledati svjetlo dana samo do najbliže jame, a u govoru u Ljubljani 28. -30. svibnja 1945. javno se pohvalio „likvidacijom 200.000 ljudi“ u samo dva tjedna. Dva mjeseca prije Bleiburga JBT uputio je zapovijed svim partijskim komitetima i komesarima vojnih jedinica koja je glasila: "Ovih dana pružit će se prilika, da komunistička partija Jugoslavije preuzme vlast na teritoriju cijele države. Ta prilika trajat će samo nekoliko dana, a možda i samo nekoliko sati, i ako u to vrijeme ne likvidiramo sve naše neprijatelje, ta će se prilika zauvijek izgubiti". (Tiskano u: „Politički zatvorenik“, svibanj 2007. str.182.). To je otvoren poziv na genocid.

Ne, gospodo. Birati Tita, Staljina ili Pol Pota može biti osobni izbor pojedinca, ali nije moguće stajati na čelu države i veličati počinitelja najvećeg pokolja nad civilima i zarobljenicima u Europi. Ili vam je možda poznat takav primjer? Nije moguće biti na čelu navodno demokratske i pravne države, a slaviti partizansku JA koja je gotovo na svakom koraku kud 'narodna vojska prođe', za sobom ostavljala zastrašujuća „stratišta i grobišta žrtava jugokomunističke vlasti“, kako je to iscrpno znanstveno obradio prof. dr. Josip Jurčević, a što je ova vlast neodgovorno prešutjela misleći da će time izbjeći glas istine i sud povijesti. Ne, gospodo, svakodnevno izlaze na vidjelo novi dokazi boljševičko-četničko-partizanske strahovlade, neki već istraženi, a neki još čekaju. Tako su tek pred dvije godine otkriveni posmrtni ostaci tridesetak 16-17 godišnjih učenika Hrvatske dočasničke škole, neki još s križićem oko vrata, pobijeni i plitko sahranjeni u Gračanima, selu kraj Zagreba. Zahvaljujući I. i II. Armiji JA i njihovim komandantima, narodnim herojima Koči Popoviću, Peki Dapčeviću, Đoki Jovaniću ali i mnogim drugima, Zagreb je od samog središta grada, na pr. dvorišta Pedagoške Akademije, do uže i šire okolice pretvoren u jedno veliko stratište, gdje još danas mjestimično izranjaju zemni ostaci žrtava krvožednih narodnih heroja. Gospodo, ne može se vladati hrvatskom državom i obilježavati u Kninu veliki dan hrvatske pobjede, a u Srbu slaviti četnički pokolj i etničko čišćenje Hrvata Like i Zapadne Bosne. Da, gospodo, istina se širi, svijet znanosti želi saznat

istinu, jednako kao i mladi naraštaji, oni istražuju i temeljem činjenica stvaraju svoju sliku, često potpuno suprotnu od one polustoljetnih krivotvoritelja i njihovih naredbodavaca. Među novijima istražiteljima povijesne istine je i Piero Scaruffi s poznatog Stanford University koji u knjizi „Najgori genocidi 20. stoljeća“ svrstava JBT među deset najvećih zločinaca 20. stoljeća odgovornog za smrt 570.000 ljudi, a Gunnar Heinsohn sa Sveučilišta u Bremenu u „Leksikonu genocida“ (1989.) iznosi daleko veću brojku stradalnika. Kada ćemo početi slaviti naše, hrvatske, junake, a zločince predati pravdi i izložiti na stup srama? Dok ne cijenimo sami sebe ni svijet nas neće cijeniti. Ne, gospodo, nije moguće voditi državu i slaviti počinitelje genocida. Vjerujem da se slažete te da ćete u tom smislu i postupiti. Sada.

Duka spominje i Vesnu Teršelić:

Vesna Teršelić, predsjednica Documente - Centra za suočavanje s prošlošću je nakon što joj je dostavljena »presuda« HNES-a, prijavila Šeparovića DORH-u i policiji i o tome obavijestila bitne institucije vlasti u zemlji, jer se, prirodno, osjetila uznemirena stavovima »sudišta«. Zvonimir Šeparović je zbog toga bio na obavijesnom razgovoru na policiji. Nacionalno etičko »sudište« vrlo je opasan način političkog djelovanja...

Doista je opasno djelovanje HNES-a. Vidimo to i iz slijedećeg teksta o djelovanju etički optužene za veleizdaju. Sada Teršeličku optužuje i „Bedem ljubavi 1991“ (vidjeti prilog).

Etički osuđeni Milorad Pupovac krenuo je u rat protiv svih koji vole hrvatske branitelje koji su, kao što je poznato napravili najveći mogući genocid: U „Oluji“ su od Srba napravili zečeve, što je svojedobno posebno zabrinulo i samog srpskog Vožda Slobodana Miloševića. Zapravo, očito je Pupovčeva nakana optužiti sve koji su se čak i radovali takovoj zločinačkoj pobjedi. Tako se uskoro možemo nadati da će zečevi dobiti satisfakciju:

PUPOVAC PROGLASIO RAT: Zvonimiru Hodaku, HOS-u, portalu Dnevno, tjedniku 7Dnevno, Bujancu, Ozani Bašić, emisiji 'Piramida' i još mnogima!
<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-proglasio-rat-zvonimiru-hodaku-hos-u-portal-dnevno-tjedniku-7dnevno-bujancu-ozani-basic-emisiji-piramida-jos-mnogima-807605>

Slučajno ili ne, Pupovca je spomenuo i kolumnist tjednika 7Dnevno i portala dnevno.hr Marko Ljubić:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/lupezi-kuve-budale-protiv-lustracije-807136>

Ali vratimo se Duki. Mene je posebno bio zanimljiv dio u kojemu Duka daje mišljenje odvjetnika jer sam očekivao mišljenje koje se mora uvažiti, bez obzira što je očito Duka tražio mišljenje političkih istomišljenika. Ipak struka je struka. Zato me je ipak iznenadilo mišljenje odvjetnika pa sam mu o tome i napisao pismo:

Poštovani g. Emile Havkiću,

Pročitao sam Vaše mišljenje u smiješnom članku Zdenka Duke *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u Novom listu, 07. 06. 2015. Smiješnom zato što piše dojučerašnji predsjednik Hrvatskog novinarskog društva koji je od tog Društva napravio udrugu jedino onih novinara koji su bili spremni služiti samo jednoj političkoj opciji. Ali, za njega mi je razumljivo da se brine zbog takovog njegovog djelovanja jer očekuje promjenu vlasti. Čak je zabavno kada Duka, ne mogavši opovrgnuti ništa iz osuda i optužbi pribjegava etiketiranju, uvredama i sličnim stvarima koje, jasno je, kada ih on koristi nisu govor mržnje., zar ne?

Prirodno je da se u takovim uvjetima ljudi nečiste savjesti boje, pa se Duka može i razumjeti. Jadničak - nedužni.

Međutim, nije mi jasno Vaše ponašanje. Vaša izjava je dana ovako:

Odvjetnik Emil Havkić pita se tko uopće može sam sebe proglasiti nacionalnim etičkim arbitrom i kako su ti arbitri odabrani? Kakva može biti snaga tog sudišta koje izriče presude za nacionalnu izdaju? Tu je riječ o političkoj borbi i političkim kvalifikacijama. Kad bi se ta granica prešla s kvalifikacijama koje bi bile svjesno difamatorne, onda bi to bio sofisticiraniji oblik udruživanja za javno sramoćenje ili javno blaćenje, kaže Havkić

Takve »osude« ugrožavaju sigurnost »osuđenih«. No, u pravosudnom smislu te bi »presude« bilo dosta teško sankcionirati. Recimo, dokazati da je riječ o kleveti - dakle, o namjernom iznošenju neistinitih činjenica. To bi bilo teško dokazati ako postoji procedura, ako saslušavaju neke svjedoke, materijale. Moglo bi se raditi o sramoćenju. Ako je to mišljenje neke političke opcije, teško bi ga bilo podvesti pod govor mržnje, smatra Havkić.

No, to je nešto potpuno drugačije nego kad Šeparovićevo »sudište« sudi za nacionalnu izdaju, kolokvijalno veleizdaju. U osnivačkom dokumentu jasno se ističe, naravno, da se radi (samo) o etičkom sudu pa je »osuda samo moralna a sudi se u slučajevima u kojima su grubo narušena temeljna etička načela u javnom postupanju.« Nacionalna izdaja je izdaja nacionalnih interesa a oni se definiraju »kao cilj koji država ima na ekonomskom, vojnom ili kulturnom području, ali se može uzeti i šire, kao svaki interes koji je od vitalnog značenja za opstanak i prosperitet naroda i države.«

Po struci sam matematičar i sigurno Vam je poznato da su matematika i logika nešto veoma blisko. Smatram da su odvjetnici po definiciji ljudi kojima logika mora biti veoma bliska. Po logici stvari logika, ako je ima, svakom odvjetniku bi nalagala da bude oprezan u svojim izjavama o HNES-u kada zna da mu je predsjednik profesor emeritus s Pravnog fakulteta i član Europske akademije znanosti i umjetnosti, dakle vjerojatno i Vaš profesor, kao i sjajni odvjetnici kakvi su Zvonimir Hodak i Željko Olujčić. Zar doista mislite da znate više o pravu od spomenute trojice?

Već prva rečenica u Vašem komentaru pokazuje da je Vaše mišljene doista veoma problematično. Tvrdite da smo SAMI SEBE PROGLASILI

nacionalnim etičkim arbitrom. Očito komentirate nešto o čemu ne znate ništa ili zlonamjerno iskrivljujete istinu.

HNES je izdalo knjigu *Hrvatske veleizdaje II.*, Zagreb 2015. Prva rečenica - *Uvodne riječi profesora Šeparovića glasi:*

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) nastalo je na inicijativu i prijedlog Hrvatskog žrtvoslovnog društva, kao njegov ogranak, kao građanska inicijativa koja će se baviti analizom pojava etičkih zastranjivanja ljudi i, nakon analize prikupljenih podataka, podizanja etičkih optužbi i donošenja etičkih osuda za nacionalnu veleizdaju.

Molim Vas da meni, valjda kao čovjeku kojemu je kao akademiku iz matematike logika nešto strano, objasnite kako se ovo može poistovjetiti s Vašom tvrdnjom.

Pismo šaljem i gospodi Šeparoviću, Olujiću i Hodaku. Možda mi oni mogu pobliže objasniti to što ne razumijem u Vašoj izjavi.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Moram priznati da je drugi odvjetnik kojega se citira u tekstu bio mnogo oprezniji od Vas:

Odvjetnik Veljko Miljević kaže da ako »suci« ovog »sudišta« navedu bilo što što može štetiti časti i ugledu određenog čovjeka, oni sigurno nisu izuzeti od domašaja kaznenih odredbi o sramoćenju, uvredi i kleveti. Oni »sude« javno i njihove su »presude« postale pristupačne većem broju osoba. Ali, mogli bi biti oslobođeni od odgovornosti, ako uvjere sud da rade u javnom interesu. »Suci« Etičkog »suda« mogu utjecati na one ljude koji na osnivače i članove tog suda gledaju kao na stručne i moralne autoritete, ističe Veljko Miljević.

Zagreb, 09. 06. 2015.

Nadam se da ću dobiti odgovor. Ipak nisam spomenuo NEUMRLOG, zar ne?

Josip Pečarić
10. 06. 2015.

PONOVNI ZAHTJEV ZA UVOĐENJE DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

(Pismo Hrvatskom saboru)

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

U Prilogu imate moj zahtjev od prije tri godine koji sam uputio Hrvatskom saboru tražeći da se 5. kolovoza proglaši Danom domovinske zahvalnosti i domovinske žalosti zbog Srba zečeva. U međuvremenu sam, da bih osnažio taj zahtjev, napisao i knjigu Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

U pismu sam podsjetio na riječi nekadašnjeg predsjednika Srbije Slobodana Miloševića sa sjednice Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. o tome kako su Srbi za vrijeme Oluje “utekli kao zečevi”.

S druge strane vidim kako su srpski političari iz Srbije i iz BiH strpljivo čekali da Hrvatski sabor prihvati moj prijedlog pune tri godine. Uvjereni da nećete prihvatiti moj prijedlog kojim se priznaje najveći mogući genocid učinjen u povijesti (pravljenje zečeva od ljudi) Vlade Srbije i Republike Srpske odlučile su u petak na zajedničkoj sjednici u Beogradu da ubuduće 5. kolovoza obilježavaju kao Dan sjećanja na stradale i prognane Srbe.

<http://narod.hr/svijet/nove-provokacije-uoci-20-obljetnice-oluje-vlade-srbije-i-rs-proglasile-5-kolovoza-danom-sjecanja-na-stradale-srbe>

Uvjeren sam da i vi u Hrvatskom saboru osuđujete ovakve ispade, kao što je ovaj na portalu narod.hr koji taj čin vlada Srbije i Republike Srpske naziva provokacijom. Nisu mnogo bolji ni ovi s portala dnevno.hr koji tvrde da je Srbima hrvatska pobjeda trn u oku, potpuno zanemarujući genocid pravljenja zečeva od ljudi:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/dodik-vucic-se-udruzili-hrvatska-pobjeda-im-je-trn-u-oku-5-kolovoza-bit-ce-dan-kada-ce-se-zajedno-prisjecati-stradalih-srba-811392>

Međutim, postoji još jedan bitan razlog zbog kojega su Vlade Srbije i Republike Srpske odlučile da ubuduće 5. kolovoza obilježavaju kao Dan sjećanja na stradale i prognane Srbe. To je činjenica da će ove godine tradicionalna proslava u Čavoglavama biti preseljena u Knin.

Poznato je iz povijesti da Srbi nisu nikada pobijedili u ratu koji su sami vodili. Zato je UN donio odluku o zabrani kupovanja oružja tako da bi do zuba naoružani Srbi mogli pobijediti razoružane protivnike. Na žalost, u tim

početcima rata pojavio se Marko Perković Thompson koji je pjesmom Bojna Čavoglave utjerao strah u kosti srpskih proslavljenih ratnika. Zbog tog straha od kojih i danas imaju traume, nisu mogli pobijediti razoružanog protivnika. Da i ne spominjemo da im je taj isti

Thompson kasnije u pjesmi Anica kninska kraljica poručivao da mu je dovoljno bokal vina da sam zbog Anice zapali Krajinu do Knina i nekoliko njihovih štabova. Zbog toga su mu svojevremeno i u Njemačkoj zabranili pjevanje te pjesme. A li vratimo se Bojni Čavoglave. Iako Thompson u pjesmi kaže kako će hrabre srpske ratnike goniti i u Srbiji, očito je na njih najveći tj. stravičan učinak imao pozdrav na početku: Za dom spremni! Doista je stravično kada Hrvati kažu da su spremni za Domovinu i umrijeti. Pa kako onda Srbi mogu pobijediti kada čuju taj rasistički povik. A u Hrvatsko ima i danas onih koji ne priznaju kako je vrhunski rasizam spriječiti Srbe da prvi put u svojoj povijesti pobjede u ratu koji su vodili sami, zar ne?

To je tako dobro prepoznala sadašnja hrvatska vlada i njen nekadašnji ministar Jovanović pa je s pravom upozorio na taj vrhunski rasizam u slučaju Šimunić svjetsku nogometnu organizaciju koja je zbog toga rasističkog pozdrava kaznila i Šimunića i HNS.

Da bi se bolje razumjelo Izvješće ruske diplomacije u kojem optužuje Hrvatsku za neonacizam, treba posebno voditi računa o tome što se u tom Izvješću spominje i Thompson. Pisao sam ruskom veleposlaniku u RH zbog netočnosti koje je tom prigodom iznijela ruska diplomacija i o Thompsonu (pismo je dano u mojoj knjizi Živjela nam antifašistička tj. Braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015. koja je nedavno tiskana pa u prilogu dajem tekst poznatog hrvatskog novinara Marka Curaća o tom pismu). Zapravo su oni najvjerojatnije i izabrali netočan navod da ne bi spominjali srpsku "bežaniju" u "Oluji" i spomenutu Thompsonovu ulogu u svemu tome. Njima kao narodu koji zna za pobjede teško je razumjeti zašto netko slavi svoje poraze (Kosovo, pa sada i "Oluja").

Zbog svega toga ponovno pozivam Hrvatski sabor:

PROGLASITE 5. KOLOVOZ DANOM DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!

Akademik Josip Pečarić
Zagreb, 27. 06. 2015.

PRILOZI:

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

(Pismo Hrvatskom saboru)

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Obraćam Vam se ohrabljjen praksom Hrvatskog sabora da veoma brzo reagira na prijedloge hrvatskih građana, kao što je to bilo u slučaju kada je poznati hrvatski povjesničar predložio da se ukine potpora spomen danu u Bleiburgu, a Sabor je to prihvatio. Vjerojatno Vam je poznato da se ja obično ne slažem s Goldsteinima, Teršeličkom, Pupovcem ili patrijarhom srpskim Irinejem. Međutim, već više puta sam naglasio da doista smatram da je Hrvatska načinila neviđeni zločin prema Srbima u Oluji i da se konačno moraju početi obilježavati ta srpska stradanja.

Podsjetit ću da su se svi spomenuti javili uoči obilježavanja ovogodišnjeg Dana domovinske zahvalnosti s jednakim zahtjevima. Hrvatskoj javnosti su oni poznati, pa ću ovdje dati samo potpuno istovjetnu priču koja nam stiže iz Beograda:

Održan pomen nastradalima u "Oluji" u crkvi Sv. Marka

BEOGRAD - Parastos nastradalima u vojnoj operaciji "Oluja" održan je danas u crkvi Svetog Marka sa koje je patrijarh srpski Irinej poručio da opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili sigurno nema.

Parastosu, koji je patrijarh služio uz sasluženje sveštenstva SPC, prisustvovali su prvi potpredsjednik Vlade i ministar odbrane Aleksandar Vučić, načelnik generalštaba VS Ljubiša Diković, pripadnici VS i brojni građani, među kojima je bio i ruski ambasador Aleksandar Konuzin.

Patrijarh je okupljenima rekao da se obraća svima koji su postradali u jednom "bezumnom vremenu" i dodao da su postradala naša braća, sestre i deca, samo zato što su bili Srbi i što su prihvatili pravoslavnu veru (zato su i krenuli u agresiju na Hrvate, nedvojbene zlocince jer Hrvati ne žele privatiti istu "veru", op. JP).

Oni su, kako je istakao, bili ne samo prognani, već i strašno postradali na tom putu i bekstvu i traženju spasa u Srbiji (doista i hrvatski ratnici su se zgražavali kada su nailazili na srpske izbjeglice koje su pregazili srpski tenkovi u svojoj paničnoj bježaniji, op. JP).

On je rekao da se sećamo mnogih koji su izgubili "svoje živote i svoje kosti rasuli u krajevima Banije, Like, Korduna i severne Dalmacije", koji su ostavili svoje domove u kojima su vekovima živeli i ostavili ih onima koji su im bili neprijatelji" (jasno je da su neprijatelji oni koji nikako da priznaju da su to djelovi Velike Srbije i da se i danas Srbi potpomognuti hrvatskim vlastima trebaju truditi u to uvjeriti te Hrvate - srpske neprijatelje, op. JP).

"A neprijatelji su im bili, draga braćo i sestre, hrišćani koji pripadaju jednoj crkvi, zapadnoj crkvi, protiv hrišćana, koji su pripadali apostolskoj Istočnoj pravoslavnoj crkvi", rekao je on. (Dodajmo, kako su ti neprijatelji napali Veliku Srbiju koja se prostire i na teritoriji nekakve Hrvatske. Strašno, zar ne?

op. JP)

Prema njegovim rečima, teško je naći reči i opravdanja za te strašne zločine koji su se desili pre 17 godina u "zapadnim našim krajevima (strašno je vidjeti kako Hrvati uzurpiraju zapadne srpske krajeve i jos se oružjem bore protiv poštenih srpskih vojnika i do zuba (ne)naoružane srpske nejaći, op. JP) ili se kasnije desili u našim južnim krajevima gde su Srbi kao nikada u svojoj istoriji postradali".

On je ocenio da je 20. vek za Srbe predstavljao vek najstrašnijeg stradanja u njihovoj "dugovečnoj istoriji".

"Zašto se to desilo i zašto je tako bilo i ima li opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili - sigurno da nema", rekao je patrijarh. (Doista Srbi su tri put ratovali, kako kaže njihova pjesma koja veliča njihove zasluge za te ratove, a neprijatelji nisu odmah položili oružje iako znaju da Srbi baš i nisu neki ratnici i nisu nikad u povijesti pobijedili kada su sami ratovali. Op. JP)

On je naveo i da je posle toliko vremena i toliko "nekakvoga prava demokratskog u svetu u kome živimo", 250.000, a po nekima i 350.000 onih kojih je rasuto daleko po svetu.

"I to se sve dešava danas, u 21. veku pred demokratskim svetom Evrope i Amerike i desetine hiljada čeka da se vrati odakle je prognano, ali pravde za naš narod u svetu nema", rekao je partijarh.

(Naravno, problem je bio dok su Hrvati ustrajavali na "ustaškim" vlastima. Sada imaju svoje teršeličke, josipoviće, goldsteinove i dr. pa će sve lakše ići. Pa već sama činjenica da je Patrijarh govorio o zapadnim srpskim krajevima u nazočnosti ruskog veleposlanika potvrđuje opravdanost želja naših političara da im se izađe u susret što je više moguće, jer stalno moraju imati u vidu da u Hrvatskoj ipak živi većina tih neprijatelja o kojima govori Patrijarh, zar ne? Op. JP)

On je napomenuo da se svi nadamo da će kad-tad progovoriti pravda, ako ne ljudska onda će sigurno "progovoriti pravda Božja".

Irinej očekuje, kako je istakao, "da moćnici ovog sveta učine da se pravda sprovede, da se ljudi vrate svojim domovima, njivama, stanovima i da pravda bude ista prema nama kao i prema drugim narodima". (Doista, Srbi su samo sproveli želje svjetskih moćnika i doista s pravom traže da ih se za to nagradi. Pokušali su pobiti i 180000 muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać, ali su ih u tome spriječili Hrvati što je doista strašan zločin sam po sebi – Gotovina i Markač i ne bi bili u zatvoru da UN i svjetski moćnici nisu željeli to "čišćenje" muslimana kao i ono u Srebrenici, zar ne? Vidimo danas da vlasti u Hrvatskoj sve to dobro razumiju i traže sve moguće načine da udovolje takvim zahtjevima svjetskih moćnika. Problem su jedino ti zločesti Hrvati, koji slave umjesto da se stide svojih veličanstvenih pobjeda. Op. JP)

Porodice nastradalih u akciji "Oluja" položile su venac, upalili sveće na spomen obeležje nedaleko od crkve Svetog Marka.

Tanjug-Beta (objavljeno: 04.08.2012.)

Ispričavam se čitateljima što se stalno ponavljam. Ali ljudi u Hrvatskoj moraju shvatiti da se strašan zločin tijekom Oluje doista dogodio. I dok svi gore spomenuti ne uviđaju stvarne razmjere tog strašnog zločina, moram po tko zna koji put citirati balkanskog krvnika i miljenika svjetskih moćnika Slobodana Miloševića koji je to sjajno opisao na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

“Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!”

A doista je strašno od ljudi napraviti zečeve, zar ne? Siguran sam da čitatelji zato i razumiju zašto se slažem s Goldsteinima, Teršeličkom, Pupovcem i patrijarhom srpskim Irinejem, Josipovićem,.... Zapravo srpski zahtjev da se zabrani proslava dana kada su od njihova naroda pravljeni zečevi je doista opravdan. Samo vrhunski političari kakve imamo mi u današnjoj Hrvatskoj uspijevaju (razumljivo veoma teško) uvjeriti Srbe da odustanu od zabrane i samo dodaju tom obilježavanju i srpske žrtve. Na žalost, ono što oni traže ne definira u potpunosti veličinu srpskog stradanja u ovoj akciji hrvatske vojske. Zato sam duboko uvjeren kako se 5. kolovoza u Hrvatskoj treba obilježavati DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!

Hrsvijet, 5. kolovoza 2012.

Hrvatski focus, 8. kolovoza 2012.

Marko Curać,

RUSKI VELEPOSŁANIK OGLUŠIO SE I NA DRUGO PISMO AKADEMIKA PEČARIĆA

Nisam dobio odgovor od ruskog veleposlanika Roberta Markaryana na moje pismo u kojem sam reagirao na izvješće ruske diplomacije u kojem optužuje Hrvatsku za neonacizam, izjavio je akademik Josip Pečarić, koji je pismo

uputio još 27. svibnja. Pritom je dodao da i ne očekuje odgovor jer mu ruski veleposlanik u Zagrebu nije odgovorio ni na pismo poslano prije dvije i pol godine.

Ministarstvo vanjskih poslova Ruske Federacije objavilo je posebno izvješće pod naslovom "Neo-nacizam: Opasna prijetnja ljudskim pravima, demokraciji i vladavini prava", u kojemu kritizira jačanje desnih i nacionalističkih političkih pokreta u Europi te "nevoljkost europskih vlasti da pojačaju represivne metode prema takvim pokretima". U tom dokumentu iznose se optužbe na račun Hrvatske za "agresivni nacionalizam, etničku i vjersku netoleranciju usmjerenu uglavnom protiv Srba" te za "konvertiranje 30 tisuća Srba na katoličanstvo, diskriminaciju Cigana i nekažnjavanje povijesnog revizionizma".

Akademik Pečarić, jedno od najpoznatijih svjetskih imena u teoriji nejednakosti, zgraža se nad činjenicom da Rusija podržava velikosrpski fašizam i agresiju na Hrvatsku, a one koji su se obranili proglašavate neo-nacistima! Pri tome se, kako navodi, sramotno vaše Ministarstvo služi nizom neistina. Pečarić predbacuje i neistine koje rusko Ministarstvo piše o najpoznatijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu.

Predsjednik saborskog Odbora za ljudska prava i prava manjina zastupnik Furio Radin tvrdi kako nikad nije čuo za podatak da je 30.000 Srba prešlo na katoličanstvo. "Mislim da se radi neosnovanim brojkama jer bismo se inače time odavno ozbiljnije pozabavili", izjavio je.

Premda se izvješće ruskog ministarstva stidljivo pojavilo tek na malom broju portala nejasno je kako na sve to nije reagiralo hrvatsko Ministarstvo vanjskih poslova. Trguje li ministrica Vesna Pusić ugledom Hrvatske kako bi dobila koji bod u možebitnom izboru za glavnu tajnicu UN-a?

5. KOLOVOZA – DAN „UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“

Poslije nedavnog mog prijedloga Hrvatskom saboru da 5. kolovoza proglase *Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva* Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) predložio je predsjedniku srpske vlade Aleksandru Vučiću da i oni proglase sličan spomen dan - *Dan „uteklih zečeva i bežanije“*. Napomenut ću samo da je poznati hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak 5. kolovoza već proglasio *zečijom traktorijadom* (7Dnevno, 03. 07. 2015.). Evo prijedloga g. Pavkovića:

Otvoreno pismo srpskom premijeru Aleksandru Vučiću

Pavković: Više je „zečeva“ izginulo u „bežaniji“ nego da su se borili

Poštovani gospodine Vučiću,

Ovih ste dana, kao srpski premijer, izjavili kako su Vlada Srbije i Vlada Republike Srpske donijele odluku o zajedničkom obilježavanju 5. kolovoza kao Dan sjećanja na stradale i prognane Srbe. Međutim, moramo Vas podsjetiti na 41. proširenu sjednicu Vrhovnog savjeta odbrane SRJ, koja je održana 14. kolovoza 1995., a kojoj su među ostalim bili nazočni predsjednik Savezne vlade dr. Radoje Kontić, savezni sekretar za obranu Pavle Bulatović, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Momčilo Perišić, predsjednik Srbije Slobodan Milošević, predsjednik Crne Gore Momir Bulatović i drugi. Sjednicu je sazvao i vodio Zoran Lilić, predsjednik SRJ i predsjednik Vrhovnog savjeta odbrane.

Dakle, najviši vojni i partijski vrh propale Jugoslavije.

Ako ste upoznati s radom ove sjednice, a trebali bi, koja je održana svega nekoliko dana nakon veličanstvene Vojno-redarstvene akcije Oluja 95., onda je žalosno i smiješno što 5. kolovoza želite pretvoriti u nešto što nema veze sa zdravom pameti. Naime, baš na toj sjednici ratni se zločinac Slobodan Milošević osvrnuo i na tzv. Republiku Srpska Krajina, odnosno na „stradale Srbe“ iz Knina i okolice. Možda će Vam njegove riječi, koje su prihvatili svi nazočni na ovoj sjednici, pomoći da promijeniti svoju odluku – istine radi.

Milošević je rekao:

- „... Ne bih govorio o jednoj poražavajućoj i ponižavajućoj situaciji – da je sva pomoć koju je dobila Republika Srpska Krajina, praktično, završila kao naoružavanje hrvatske vojske. Zamislite vi taj apsurd: na jednoj strani odbija se mirovni plan, a na drugoj, odbija se da se brani!? Vi ste najstručniji deo ove naše Vojske. Kao što znate, tamo je palo naređenje da svi izađu iz

Krajine tog istog dana, bez čak stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. Da smo tog istog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo, ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne?! Pa, tamo ne bi moglo da se stigne od njihovih kolona kojima su zakrčili sve puteve u bežaniji zajedno sa stanovništvom. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom, nego što bi izginuli držeći linije. To je apsurdna situacija! Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, u uslovima kada su imali sve uslove da se brane, bude doneta koja izazove i egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, za kojih su oni utekli kao zečevi! Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine, napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca: nisu ga mogli braniti ni 12 sati! Oni ga nisu ni branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala ariljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. Sada mi trebamo da se uvlačimo u jednu situaciju, kako je, evo, zbog odbrane građanstva, nama stalo više do te teritorije nego onima koji su na toj teritoriji imali sve uslove da se brane, a odlučili su da „hitro“ svi – pobegnu! Ja neću da govorim o pojedincima, verovatno je bilo primera herojskog otpora, ima primera herojskog ponašanja, ali na žalost takva je odluka tamo doneta i tako se to završilo.“ – naglasio je Slobodan Milošević (Zapisnik sa navedene sjednice str. 23-24.) Dakle, gospodine Vučiću, Vi umjesto 5. kolovoza - Dana sjećanja na stradale i prognane Srbe, povijesne istine radi, trebate proglasiti 5. kolovoza – Danom „uteklih zečeva i bežanijom“!

Pored toga, bilo bi dobro da odgovorite, prije svega izbjeglim Srbima, tko je naredio „bežaniju“, tko je bio taj koji nije želio mir i tko je naposljetku kriv za sve nevolje ljudi – traktoraša, koji su, kako reče Milošević, „utekli kao zečevi“?

*Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)*

Svoj prijedlog Hrvatskom saboru sam poslao još 2012.. Nije bilo odgovora pa sam ga nedavno obnovio kada sam pročitao o Vučićevom prijedlogu. Kao i ja očito i Pavković smatra da nisu baš ni u Srbiji, kao ni mi u Hrvatskoj, baš pogodili s nazivom toga dana. Zato evo nekoliko riječi o predlažuću:

Mladen Pavković je novinar i publicist, živi u Koprivnici. Suradnik više listova i časopisa. Zaposlen u redakciji lista „Podravka“.

Dragovoljno se 1991. javio u 117. brigadu Hrvatske vojske.

Početkom rujna iste godine osmišlja zajedno sa Vladimirom Kostjukom prvi

ratni plakat u Koprivnici, ali i šire – „Hrvatska vas zove!“ Taj slogan godinama je korišten u ovdašnjoj vojarni, ali i drugdje. Glavni urednik je prvog hrvatskog vojnog lista „Gardist“. Inicijator je i organizator brojnih akcija IPD - službe 117. brigade, te je zahvaljujući i njemu ova služba u vrijeme rata stekla status jedne od najboljih, ako ne i najbolje u Hrvatskoj vojsci. Dragovoljno se javio i u 145. borbenu grupu „Jastrebovi“, s kojom je 1992. proveo najteže dane prigodom okupacije Bosanske Posavine, gdje je i ranjen.

Pričuvni je natporučnik Hrvatske vojske.

Objavio sljedeće knjige: „Iskreno govoreći“, (knjiga u obliku novina!), monografija „Stolnik“, mini-monografije: „Martinoviac“, „Oman“, „Dombaj“, „Gregurić“, „Šabarić“, „Sliku tvoju ljubim“, „Vraćam život otpisanima - Slavko Stolnik“ (dva izdanja), „Krug novog života“!, „Misterij Stolnik“, „Ona i oni“, „Hrvatski mučenici“, „Hrvatski vitezovi Domovinskoga rata“, „Živjela Hrvatska s Hrvatskom na čelu“, „Kalnik>>, <<Ja sam general - Ivan Generalić“, „Dnevnik pakla ili 135 sati pada Bosanskog Broda“ (1994), „Istinom protiv sile“, „Napad je najbolja obrana“, „Dok je srca bit će i Croatie“, „Od srca srcu za Hrvatsku“ (dva izdanja), „Hrvatski Orfej - razgovori sa Zlatkom Tomičićem“, „Zemlja rata i zlata“, „Svitanje“, „Tako je i tako nije“, „Bili smo prvi kad je trebalo“ (dva izdanja), monografija „Braća Slavko i Stjepan Stolnik“ (zajedno s Josipom Paladom), „Na rubu grada, na rubu života“, „Jadnici bez Maske“, „Pisma Mladenu Pavkoviću“, „Dnevnik pakla ili 135 sati pada Bosanskog Broda“ (knjiga i kazeta na brajičnom pismu za slijepe), „Razgovori“, „Domovinski rat 1990. - 1996.“, formata 5 x 3,7 cm, „Bili su prvi kad je trebalo“, „Vukovar“, „Razgovori s Josipom Pečarićem“, „Dr. Franjo Tuđman“, „Mojih 99“, „Kata Šoljić“, „Zar smo se za to borili“, „Svakim danom nas je sve manje“, „General pukovnik Ante Gotovina“, „General pukovnik Mladen Markač“, „Slavko i Stjepan Stolnik“, „Ivan Generalić – osobno“, „Registar hrvatskih branitelja, izdajica, dezertera i ratnih profitera hrvatskog Domovinskoga rata“, Josip Jović – Junak hrvatskog Domovinskoga rata....

O njegovu radu objavljena je i monografija „Pobjednik ostaje sam“.

Prema njegovoj knjizi „Krug novog života“ izvedena je i kazališna predstava (scenario Josip Palada).

Hrvatska radio televizija snimila je i 30-minutni dokumentarni film „Zlatno srce Mladena Pavkovića“ (redatelj Darko Dovranić), a jedan film o njegovu radu snimila je i Australaska televizija.

Priredio je i uredio knjige: Ante Bruno Bušić „Svjedok pomirbe“, Otto Reisinger „Rat i mir“, Zvonimir Golob „Dušo moja“, Branko Borković - Mladi Jastreb „Rušitelj ustavnog poretka“, Otto Reisinger „Pero“, „Pakao u obećanom raj“, Damira Mejovšeka, „Kata Šoljić“, Dr. Milan Vuković „Dr. Tuđman u sudskim dosjeima“, „Ante Gotovina“ (dva izdanja), „Dr. Duro Šterk - liječnik u Domovinskom ratu>>, Miroslav Mikuljan „General

Zvonimir Červenko“, Marija Peakić Mikuljan „Nešto kao herbarij“, Antologija domoljubne poezije, Dr. Milan Vukovića „Obrana nije zločin“, „Apeli dr. Vesne Bosanac“, Josip Palada „Mogila“, Antologija hrvatske karikature, „Dr. Franjo Tuđman, ili tako je govorio prvi hrvatski predsjednik i pobjednik hrvatskog Domovinskog rata“,

„Haaški sud: članovi udruženog zločinačkog podhvata», Dr. Ljubomir Radovančević „Na stratištu rata“ i brojne druge.

Stalni je kolumnist „Hrvatskog slova“ i „Glasa Podravine i Prigorja“,

a izmislio je i slogane „Da se ne zaboravi“ i „Bili su prvi kad je trebalo“.

Objavio je i CD „Zlatko Crnkovića u izboru Mladena Pavkovića govori Zvonimira Goloba“, te CD-e sa stihovima Božice Jelušić i Zlatka Tomičića.

Glavni i odgovorni urednik listova: „Magnum“ (1990.-1991.), „Gardist“ (1991.-1993.), prvi vojni list u neovisnoj državi Hrvatskoj, „Podravski tjednik“ (1992), „Za dom“ (1993.-1994.), list Udruge hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Zagreb, „Hrvatski književni list“ (1993.-), kojeg je obnovio s književnikom Zlatkom Tomičićem, te „Hrvatski branitelj“ (1998.-). Objavio je i najmanje novine na svijetu.

Scenarista je i autor desetak dokumentarnih filmova, od kojih nekih i za Hrvatsku radioteleviziju (HTV). Priredio brojne tribine i izložbe na temu hrvatskog Domovinskoga rata, a poglavito su se istaknule njegove samostalne izložbe fotografija o Vukovaru. Tako je više (oko stotinjak!) samostalnih izložbi na teme iz Domovinskoga rata priredio i u: Varaždinu, Koprivnici, Karlovcu, Zagrebu, Kninu, Osijeku, Križevcima, Delnicama i drugdje. Izlagao je u Madžarskoj i Austriji. Fotografije je izlagao i sa Josipom Generalićem i Ivanom Lackovićem - Croatom.

Iznimno je značajna njegova djelatnost kao predsjednika Udruge branitelja, invalida i udovica Domovinskog rata Podravke (UBIUDR).

Potaknuo je mnoge akcije za branitelje, poglavito humanitarne, a najviše za vukovarsku bolnicu, te za siromašne u Kninu.

Desetak godina svaku Novu godinu s hrvatskim braniteljima i stradalnicima Domovinskog rata dočekivao je u Vukovaru, podno Križa na ušću Vuke u Dunav! To je bio jedinstveni doček Nove godine u svijetu, baš u njegovoj organizaciji!

Pokrenuo je Festival zabavne glazbe „Od srca srcu“, Festival šansone „Zvonimir Golob“, Natječaje za najbolju knjigu iz Domovinskog rata, priredio brojne tribine, izložbe ratnih fotografija (i ne samo ratnih!)...

Dosad je objavio oko tri tisuće članaka i tekstova o Domovinskome ratu, odnosno o hrvatskoj povijesti.

Redovni je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Dijaspori (HAZUD) u Baselu (Švicarska).

Njegovom zaslugom podignuto je diljem Hrvatske tridesetak spomen obilježja, spomen ploča i spomen križeva, prije svega onima koji su stvarali hrvatsku državu, od Vukovara, Knina, Zagreba, Varaždina pa do Koprivnice!

Doista je Pavkovićev prijedlog upotpunio moj prijedlog. Bilo bi doista važno kada bi se susjedne zemlje, poslije krvavog rata koji je završio ovako kako je opisao bivši predsjednik Srbije i pokretač tog rata i nazove onako kako je on opisao „Oluju“, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Kamenjar.com, 05. 07. 2015.

Glas Brotnja, 06. 07. 2015.

PREDGOVOR KNJIGE MLADENA PAVKOVIĆA *MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA*

Nekako dok sam razmišljao da upitam Mladena Pavkovića zašto brojna svoja reagiranja ne sakupi u jednu ili više knjiga dobio sam poziv da napišem ovaj predgovor knjige *Moj obračun s ovima i onima*, koja u sebi sadrži njegove kolumne nastale u zadnje dvije-tri godine.

Već sam naslov pokazuje o kakvim se kolumnama radi. Pavković gotovo svakodnevno polemizira s onima koji rade protiv hrvatskih nacionalnih interesa, i rade u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2 o čemu admiral Davor Domazet Lošo kaže (direktno.hr, 06. 07. 2015):

"Ono što se prešućuje u medijima u Hrvatskoj jest da od 2011. godine postoji memorandum koji kaže da Srbija u miru provodi ono što nije dobila u ratu. Srbija mora sve učiniti da sve hrvatske vlade budu slabe u BiH. Vidimo kakve su vlade bile u posljednjih 15 godina, ne zna se koja je bila gora", rekao je.

Dodao je kako se drugi memorandum u Hrvatskoj provodi unutarnjom agresijom, ne vanjskom. "Vlade će biti slabije, a to se iščitava u posljednja dva predsjednika. Unutarnja agresija podrazumijeva blokadu svih stvaralačkih snaga u zemlji. Egzodus ljudi je recimo blokada stvaralačkih snaga. Ali, mi imamo veći problem, a to je demografska slika. Odnosno, danas se najpametniji tjeraju van zemlje", objasnio je Lošo.

"Neprekidno se medijski prostor 'upucava' time da je Hrvatska kriva, unatoč tome što je došla oslobađajuća presuda za generale. Oni se ne mire s Hrvatskom, Domovinskim ratom kao činom dobra, ne mire se s ratom kao najčišćim u povijesti, ne mire se operacijom Oluja koja je dosegla najveću etiku u povijesti, ne mire se s činjenicom da je to jedina operacija koja je spriječila genocid. Oni ne žele da Oluja bude temelj države", rekao je.

Admiral je već ranije ovakvo djelovanje unutar Hrvatske nazvao unutarnja agresija, a one koje sudjeluju u njoj vučjim čoporom.

Nasuprot njima i sam branitelj Pavković piše o svojim suborcima. Tu su Veljko Marić, generali Gotovina i Markač, Dario Kordić, Josip Klem, Đuro Glogoški, Ante Deur, Gojko Šušak, Branimir Glavaš, general Željko Sačić, general Praljak i ostali prvostupanjsko osuđeni u Haagu zbog, vjerovali ili ne, udruženog zločinačkog poduhvata u kome su sudjelovali: Franjo Tuđman, Gojko

Šušak, Janko Bobetko, Mate Boban, i mnogi drugi.

Pavković piše i o Zvonku Bušiću, ali ne zaboravi rođendan gospođe Tuđman. To je i logično jer su svi spomenuti, kao i svi drugi branitelji glavna meta napada pripadnika vučjeg čopora. Oni koji su oružjem izborili neovisnu hrvatsku državu su uvijek bili i bit će trn u oku onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Njihova „krivnja“ je još i veća kada se sjetimo kako su branitelji porazili srpske „ratnike“. Prvo su razoružali Hrvatsku, potom je

Vijeće sigurnosti UN-a zabranilo Hrvatskoj naoružavanje. Tako ohrabreno srpski „ratnici“ su krenuli osvajati hrvatska područja. Ali nisu uspjeli to ostvariti i onih odobrenih 15 dana. Ipak se tu i tamo našlo nešto malo oružja da bi se suprotstavilo agresoru. I znamo kako je završilo „bežanijom“ - srpskih „ratnika“ ili kako ih je „vidio“ Milošević srpskih zečeva - iz Knina.

A tim „ratnicima-zečevima“ služili su i još uvijek služe oni o kojima piše Pavković u ovoj knjizi. To su: Jelena Lovrić, Vedrana Rudan, Veljko Džakula, Antifašistička liga, Josip Manolić, Josip Boljkovac, Ivan Fumić, Predrag Matić, Oliver Frljić, Krunoslav Olujić, Slavko Goldstein, Ante Tomić, Predrag Matvejević, Predrag Lucić, Rade Šerbedžija, Viktor Ivančić, Ante Nobilo...

Piše i o radu Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES-a). Neovisno od toga suda Pavković je pisao o djelovanju onih koje je HNES već etički osudio ili optužio za veleizdaju. To su Ivo Josipović, Vesna Pusić, Stjepan Mesić, Milorad Pupovac, Vesna Teršelić. HNES je pokrenuo postupak i protiv Josipa Broza Tita, koji je – kako izvrsno Pavković uočava - i počasni akademik HAZU i počasni građanin (uz niz drugih sličnih njemu) grada Zagreba.

Pavković piše i o Srbima iz Srbije kao što su Novak Đoković, Vojislav Šešelj, Aleksandar Vučić...

Ovih dana je veliki odjek u domoljubnoj javnosti izazvao Pavkovićev prijedlog Aleksandru Vučiću. I sam sam ga komentirao ovako (kamenjar.com, 05. 07. 2015. i Glas Brotnja, 06. 07. 2015.):

PAVKOVIĆEV PRIJEDLOG VUČIĆU: 5. KOLOVOZA – DAN
„UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“

Poslije nedavnog mog prijedloga Hrvatskom saboru da 5. kolovoza proglase *Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva* Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) predložio je predsjedniku srpske vlade Aleksandru Vučiću da i oni proglase sličan spomen dan - *Dan „uteklih zečeva i bežanije“*. Napomenut ću samo da je poznati hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak 5. kolovoza već proglasio *zečijom traktorijadom* (7Dnevno, 03. 07. 2015.).

Zatim sam dao prijedlog g. Pavkovića i završio:

Svoj prijedlog Hrvatskom saboru sam poslao još 2012.. Nije bilo odgovora pa sam ga nedavno obnovio kada sam pročitao o Vučićevom prijedlogu. Kao i ja očito i Pavković smatra da nisu baš ni u Srbiji, kao ni mi u Hrvatskoj, pogodili s nazivom toga dana. Zato evo nekoliko riječi o predlagaču....

Tekst sam završio s biografijom Mladena Pavkovića koju možete naći na kraju ove knjige.

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK J. PEČARIĆ: VLADAJUĆI MRZE BRANITELJE JER SU UNIŠTILI NJIHOVU SRBOSLAVIJU

UUVOD: „Da bi vladali u Hrvatskoj i omogućili bitan utjecaj iz Beograda na RH vladajući su morali ekonomski uništiti Hrvatsku. Oni to sve ovo vrijeme sustavno i rade. Mržnja koju iskazuju prema braniteljima koji su stvorili neželjenu im državu, tj. uništilo njihovu Srboslaviju je očita. Napad na branitelje u Vukovaru, a posebno i onaj na stopostotne invalide iz Domovinskog rata u crkvi sv. Marka, to tako očito pokazuje. Mržnja ih je toliko zaslijepila da su i u crkvu iako znaju da je to teritorij države Vatikan“. (D. Dijanović)

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM IZLASKA KNJIGE „ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA“

Poštovani gosp. Pečariću, sutra će biti predstavljena Vaša nova knjiga "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska". O čemu pišete u novoj knjizi?

U Predgovoru knjige dr. sc. Stjepan Razum kaže: „*Svaka knjiga akademika Josipa Pečarića svojevrstni je ljetopis događanja u javnome hrvatskome prostoru, a osobito na njezinom političkom planu*“. Knjiga je, zapravo nastavak mojih knjiga „*Ako voliš Hrvatsku svoju*“ i „*Propade im crvena Hrvatska*“. Već naslov prve koja je tiskana prije predsjedničkih izbora daje moto samih tih izbora. Josipović je izgubio izbore, unatoč toga što je u svojim rukama imao sve glavne medije i lažne ankete, zato što smo ipak uspjeli, koristeći portale, lokalne televizije, knjige, uvjeriti veći dio naroda da imamo na vlasti ljude koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu.

Ne treba zaboraviti da je to, na njoj svojstven način govoreći o tome kakav predsjednik/predsjednica trebaju biti učinila i Crkva u Hrvata. Druga knjiga sadrži tekstove neposredno prije i nakon tih izbora. Naslov je zapravo poruka da im neće uspjeti glavna zamisao napraviti od Josipovića najavljenju Crvenu Hrvatsku. Sam naslov ove nove knjige daje osnovni moto parlamentarnih izbora.

Svoj rigidni jugo-komunizam i služenje velikosrpskom Memorandumu SANU 2 zamijenili su borbom za tzv. antifašizam. Pa ovih dana puni su mediji tog antifašizma. Naravno, priča je uvijek ista – ako voliš svoj narod i svoju državu onda si fašist.

Čak su doveli u Hrvatsku svog mentora srbijanskog ministra Vulina koji ih podučava da više moraju naglasiti ulogu „zločinca“ Stepinca u svojim

nastupima. Vujić ih podsjeća da su zatvorili i ubili Stepinca jednom, pa moraju opet i opet. Inače, u knjizi je i komentiran njihov sluganski odnos prema Vulinu u poznatom slučaju kada se Ruža Tomašić usudila na primjeren način odgovoriti srbijanskom ministru. Inače u knjizi su dana i dva poglavlja vezana uz moja pisma za spas Branimira Glavaša i Veljka Marića.

Dva poglavlja knjige posvećena su Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu. Vama je sigurno jasno kolika je važnost njihovog postojanja u Hrvatskoj. Spomenimo samo nedavno otkriće predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac dr. Razuma o lažiranju popisa žrtava, povodom koga je nedavno Josip Jović svoj tekst naslovio: *Čemu služe krivotvorine o Jasenovcu*. Razum, piše Jović, „doktor crkvene povijesti, voditelj Nadbiskupskog arhiva u Zagrebu i predsjednik novoutemeljenog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, u svojem autorskom članku u Hrvatskom tjedniku od 11. lipnja dokazuje kako na popisu od 83.766 jasenovačkih žrtava (prije dvije godine bilo ih je 72.193) ima čak 14.000 lažnih ili 'kloniranih'. Na naivan način sama je Uprava Javne ustanove spomen-područja Jasenovac to potvrdila promijenivši listu koja je stajala na mrežnim stranicama do 1. lipnja ove godine. Razum to, snimivši popis prije i poslije tog datuma, ilustrira samo na prezimenima Bogdan i Božić. Od 443 osobe s prezimenom Bogdan bilo je 167 različitih osoba, dok se ostali ponavljaju, odnosno umnožavaju više, neki i po sedam puta. Nakon 1. lipnja imena koja se ponavljaju (ukupno 14.000) uklonjena su, a na njihova mjesta preko noći su stavljena potpuno nova, koja nemaju veze s Jasenovcem, nego su preuzeta s Popisa žrtava Drugog svjetskog rata Saveznog zavoda za statistiku Jugoslavije iz 1964. Da su ove novoupisane žrtve zaista stradale u Jasenovcu, zacijelo bi se već odavno i našle na tamošnjem popisu“.

Stravična je činjenica da sve više i više izbiva na površinu kako je u navodno strašnim logorima u NDH nađeno manje ostataka žrtava nego u pojedinim partizanskim jamama i stratištima. Laž, koja je osnova velikosrpske politike i koja je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti izgleda je još više pomagala 'hrvatskim' komunistima. S druge strane HNES je već etički osudio za veleizdaju Josipovića, Mesića. Pusićku i Pupovca, a optužio Milanovića, Teršeličku i Lončara. Pokrenuo je i postupak osude Tita i komunizma., što je izazvalo veliko odobravanje u susjednoj Sloveniji. Priča se da je to bila nezaobilazna tema svih razgovora u hodnicima njihova parlamenta.

Sličnost Hitlerovog i Miloševićevog projekta

Pojam „antifašizam“ u Hrvatskoj je do sada u pravilu bio rezerviran za političke sljedbenike propaloga komunističkog sustava. Odakle branitelji u toj pripovijesti?

To objašnjavam na početku knjige definirajući "antifašiste" u RH izjavom Winstona Churchilla: *Fašisti budućnosti nazivat će sebe antifašistima,*

odnosno Antifašiste u RH: *Jedini istinski antifašisti u RH su hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam.* Zapravo, naslov nove knjige i ovakvi tekstovi ukazuju na problem koji imaju kukurikavci. Oni moraju skriti fašistički karakter velikosrpske agresije na RH. Tko se još sjeća usporedbi onoga što je govorio i radio Milošević s onim što je govorio i radio Hitler, Npr. Hitler je

govorio:

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Kao što je Hitler tvrdio da je napad na poljsku odgovor na napad Poljske na Njemačku, tako je i napad na Dubrovnik njihov odgovor na napad Hrvatske na Crbu Goru i BiH. Vjerovali ili ne!

Na taj način kukurikavci „kupuju“ bolju sliku o sebi samima. Proglašavaju se antifašistima, a podržavali su ili sudjelovali u fašističkoj agresiju na Hrvatsku i sudjeluju u politici koja pokušava od agresije, koja je već i takvom prepoznata na Sudu u Haagu, napraviti građanski rat. Poznati kineski ratnik i filozof Sun Tzu je takve nazivao ogavnim ljudima. Ovdje je to još i gore, jer se sve radi poslije veličanstven pobjede u ratu u kome je sam i srpski Vožda Slobodan Milošević svoju vojsku usporedio sa zečevima u srazu s hrvatskom vojskom. A za primjer junaštva tom prigodom je govorio o Vukovaru. Valjda otud i agresija na Vukovar od strane današnje vlade. Sama najava ove nove knjige navela je Vicka Golužu, nekadašnjeg pomoćnika ministra, da napiše pjesmu, koja je svojevrsan odgovor na Vaše pitanje (Kamenjar.com, 22. 06. 2015.):

ČESTITKA DOMOLJUBNOM ANTIFAŠISTI
AKADEMIKU JOSIPU PEČARIĆU!

Braniteljska Hrvatska visi na križu
Hrvatska naša, brate u Kristu,
fašističkom mržnjom truju nam Hižu
Domovinu iz snova – Ljubav čistu!

Domovini iz snova mrtvih heroja
na kojima leži svetost Slobode,
izdajice mnoge duginih boja
u mržnji žele da u smrt ode.

Antifašistima lažnim antifašizam čisti
u kojem sjaji Hrvatski znamen
ustaškom zločinu uvijek je isti
jer u njima plamti Jugoplamen.

Čestitam brate za novu knjigu,
za serum braniteljske ljubavi svete,
Antifašističku Hrvatsku kao brigu
i - lijek protiv kolone pete!

Vicko Goluža

Zapravo, mnogi već u Hrvatskoj izjednačavaju „antifašiste“ s fašistima upozoravajući na njihovu ulogu u masovnim zločinima poslije rata, ali i na njihovu ulogu i odnos prema srpskim zločinima u Domovinskom ratu. Međutim, treba ustrajati u istini o fašističkoj agresiji i pobjednicima nad tom agresijom hrvatskim braniteljima koji su zapravo jedini istinski antifašisti s kraja dvadesetog stoljeća. Zato je to i dano u naslovu moje knjige“!

„Mi ili oni!“

Posljednjih mjeseci svjedoci smo pravoga ideološkog rata na hrvatskoj političkoj-medijskoj sceni koji ponajbolje oslikava rečenica predsjednika Vlade „mi ili oni!“. Kako gledate na sva politička događanja?

Zapravo knjiga i počinje mojim komentarom te Milanovićeve izjave danim neposredno nakon što je izgovorio. Naslov teksta je: "MI ILI ONI" – MI KOJI NE VOLIMO HRVATSKU ILI ONI KOJI JE VOLE. Prije svega da bi vladali Hrvatskoj i omogućili bitan utjecaj iz Beograda na RH morali su ekonomski uništiti Hrvatsku. Oni to sve ovo vrijeme sustavno i rade. Mržnja koju iskazuju prema braniteljima koji su stvorili neželjenu im državu, tj. uništilo njihovu Srboslaviju je očita. Napad na branitelje u Vukovaru, a posebno i onaj na stopostotne invalide iz Domovinskog rata u crkvi sv. Marko, to tako očito pokazuje. Mržnja ih je toliko zaslijepila da su i u crkvu iako znaju da je to teritorij države Vatikan.

Matrica njihovog ponašanja ogleda se npr. kako komentira Jović kod „uspoređivanja dvaju zločina dvaju jednako okrutnih totalitarnih režima. Uobičajilo se po nekoj čudnoj i izvrnutoj logici u tzv. antifašističkim krugovima da se svako spominjanje Bleiburga, na kojemu, kako je beščutno i ideološki ostrašćeno napisala jedna novinarka, nije bilo nedužnih, koji je po nekima drugima bio pravedna osveta i odmazda itd., tumači kao skretanje pozornosti s Jasenovca“. Zapravo je tu jedino upitno jesu li spomenuti

totalitarni režimi jednako bili okrutni. Meni je slika djevojačkih pletenica iz Hude jame, gdje su žive bile zazidane ipak nešto što se s ničim ne da usporediti. A da ne spominje čudne 'igre' brojki žrtava kada se spominju mjesta navodnih masovnih stratišta o kojima piše i sam Jović.

Uostalom, usporedbe njihovog pozdrava „Smrt fašizmu – sloboda narodu“ s hrvatskim pozdravom „Za Dom spremni“. Komunistima je iznad svega smrt (Hrvata), a zločin je kada Hrvat u svom pozdravu kaže da je za svoj narod i svoju domovinu spreman dati svoj život. I onda u tu svoju mržnju uvuku i strance, kao što je bio slučaj sa Šimunićem i Poljudom.

Svjesni zločinačkog karaktera svoje vlasti, neki kukurikavci se opravdavaju kako su se zločini dogodili poslije rata, ali je u ratu bio pravi antifašizam. Naravno i to je povijesna neistina i ovih dana je mr. sc. Mladen Ivezić objavio knjigu: *Ratni zločinac Tito*.

Lustracija

Lustracija je vrlo čest predmet rasprave među političarima i novinarima posljednjih tjedana. Je li prema Vašem mišljenju lustracija moguća?

Poznato je da su od bivših komunističkih zemalja najuspješnije one koje su provele lustraciju. Zapravo u prethodnim odgovorima puno je toga rečeno zašto je ona bila nužna. Nije se smjelo dozvoliti oprost onima koji mrze svoj narod i svoju državu u smislu da se oni mogu u toj državi i dalje baviti politikom. Vidjeli smo što to znači kada osvoje vlast. Cijeli državni aparat i sve medije okrenu protiv vlastitog naroda i vlastite države, a u cilju ostanka na vlasti i provođenja politike koju jedino i znaju. U Hrvatskoj ta je politika bila uvijek usmjerena ka rušenju snage vlastitog naroda, njegova ponosa i dostojanstva. A za račun njihovih gazda! Čak su narodu otvoreno i pokazivali da su im gazde u Londonu i Beogradu!

Davor Dijanović

Portal HKV-a, 24. 06. 2015.

**„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ.
BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM**

„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"- nova je knjiga akademika Josipa Pečarića. Prije par dana predstavljena je u Zagrebu i već je u javnosti ostavila pečat.

- Poštovani akademiče nakon što su knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" i "Propade im crvena Hrvatska" našle svoje mjesto među domoljubnim Hrvatima i odgovorile na niz pitanja prije i nakon predsjedničkih izbora u Republici Hrvatskoj svjetlo dana ugledala je i nova knjiga "„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"-što donosi novi naslov?

Prije svega zahvaljujući g. Oskaru Šaruniću predavljanje se može vidjeti i na YouTubaeu:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xyf9bqxHPCA>

Naslov knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" je i označio predsjedničke izbore u Hrvatskoj. Josipović je imao sve glavne medije u svojim rukama, namještene ankete popularnosti. Međutim, uspjeli smo preko lokalnih medija, portala ukazati većini naroda kako su na vlasti ljudi koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu. Zapravo je još i gore. Ljudi na vlasti su sprovodili velikosrpski Memorandum SANU 2. Bio sam prvi u Hrvatskoj koji je ukazao kako se ne radi samo o nesposobnosti Vlade u rješavanju gospodarskih problema već o svjesnom uništavanju Hrvatske. Jedino tako oni mogu opstati navlasti. Ljudi bez osnovnih sredstava za život ne mogu razmišljati o drugim stvarima. Treba preživjeti. Zato je sada na djelu ideološki dio stare priče ' proglašavanje fašistima onih koji vole svoju domovinu. Tako je krenuo i Domovinski rat. I tada je, ako se sjećate, trebalo stalno dokazivati kako se ne radi o obnovi NDH. Međutim, danas je mnogo toga poznato. Djevojačke kose iz Hude jame su ponajbolji pokazatelj da su oni koji sebe proglašavaju antifašistima, zapravo fašisti. A jedini istinski antifašisti i u Hrvatskoj i u Europi s kraja dvadesetog stoljeća su hrvatski branitelji koji su pobijedili velikosrpsku fašističku (i nacističku) agresiju na svoju domovinu. Poznato je da su "antifašisti" podržavali Miloševića bilo izravno, bilo neizravno, a to čine i danas provodeći Memorandum 2. A sve to je i sadržano u naslovu knjige. Zapravo, još je ponajbolji odgovor na Vaše pitanje dao jedan moj dragi prijatelj poznati hrvatski svećenik don Anđelko Kaćunko rekavši:

Ali od svega ti je najvažniji i najkorisniji NASLOV - jer razbija političko-

ideološko nametnuto jednoznačje pojma ANTIFAŠIZAM. Sjajno si to iskoristio – hrvatska borba za slobodu u Domovinskom ratu doista je bila borba protiv yugočetničkog fašizma s potporom „mafionEUrije“!

**- Glasno progovarate o stanju na vrućoj političkoj sceni u Hrvatskoj-
Vaše viđenje postojećega stanja?**

Dobrim dijelom sam odgovorio u prethodnom odgovoru. Tu treba dodati kako se već sada vidi da je većina naroda Shvatila kako ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu pa su najednom počeli iskazivati tu ljubav. Trajat će to do izbora. Naravno, teško mogu prevariti branitelje, a njima je teško odjedanput početi glumiti kako vole one koji najviše okrivljuju za nestanak njima ljubljene Jugoslavije. Po tome će ih narod uvijek moći prepoznati. Ali evo i najsvježijeg primjera. U subotu sam dobio slijedeći e-mail od gospodina Michaela Packa:

Štovani Josipe,

Pozorno pratim sve Tvoje dopise, kritike i radove. Hvala Bogu, da u Hrvatskoj ima ljudi, koji bez straha javno istupaju i šire istinu, ne samo iz hrvatske prošlosti, već i sadašnjosti. Hrvatska se opet nalazi na raskrižju dobra i zla, istine i laži. Komunistizam, koji se širi od ostataka gerijatričkih sljedbenika titovog zločinačkog režima i njihovih potomaka, zadnjih godina uzeo je maha i tome se svi moramo suprostaviti. Treba se samo držati europskih načela, gdje je komunistički režim označen kao totalitarni. No, to u našoj državi i nije lako, jer ova vlast i njeni sluganti umjetno stvaraju i danas fašiste, jer bez njih nema antifašizma.

U Engleskoj nije lako biti državotvorni Hrvat. Navest ću osoban primjer, koji mi se dogodio prilikom proslave Dana državnosti 17. lipnja u organizaciji Veleposlanstva. Već pri samome kraju svečanosti, skupila se mala grupica nas i sa ponosom smo pričali o našem prvom predsjedniku Dr Franji Tuđmanu. Rekoh, on je otac moderne hrvatske domovine. Na to je Australijski povratnik gđin Cetinich dodao: ali i Dr Ante Starčević je isto otac Domovine, a sad imamo i prvu MAJKU HRVATSKE DOMOVINE, našu predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović. Automatski sam zapjevušio: OJ HRVATSKA MATI, NEMOJ TUGOVATI.....što je grupica prihvatila. U blizini stajao je veleposlanik gđin Grdešić, njegova supruga i još neki, gledeći nas kisela lica. Na kraju, pri izlasku, uljudno sam pristupio Veleposlaniku i rekao: ispričavam se, ako trebam, što smo mi Hrvati malo zapjevali. Uljudno, ali kiselo je rekao: niste trebali. Tad je svom gorčinom nastupila njegova supruga i rekla: niste smjeli pjevati fašističku pjesmu. Odgovorio sam, gospođo, to je domoljubna, nikakva fašistička pjesma. Tri je puta ustvrdila, kako je to fašistička i više je razočarana, jer su s nama pjevali i hrvatski mornarski časnici u uniformi. Hvala Bogu, sa mnom kao svjedok bio je i gđin Franko Cetinich, koji nije

mogao vjerovati svojim ušima. Vratio sam se natrag svojoj maloj grupici, ispričao im, te na kraju priuپیtiao nazočnog bivšeg ministra i SDP-ovca gdina Komadinu: kad bih sada pred Vama zapjevao HRVATSKA MATI, biste li me Vi optužili kako pjevam fašističku pjesmu? Jasan odgovor bio je NE? Ovim činom svi smo se osjetili povrijeđenim, no nije ni čudo reakcije onih, koji skidaju sa zida veleposlanstva umjetnički portrait Dr Franje Tuđmana, sliku darovanu od našeg umjetnika gdina Kauzlarića

Tipičan primjer, kako danas proizvode fašizam u ime antifašizma.

Ima li među Hrvatima nekoga tko nije zapjevao ovu pjesmu? E pa znajte što o vama misle ovi na vlasti s napomenom da za njih riječ ustaša ima značenje kojega su oni godinama stvarali.

-Knjiga „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" govori i o ljudima koji su zaslužni što danas imamo slobodnu Hrvatsku, istinskim domoljubima koji ljube svoj narod i svoju Domovinu

Jedno poglavlje je posvećeno hrvatskim velikanima. Dva su posvećena ljudima koji stradaju zbog ljubavi prema Domovini: Branimir Glavaš (zatvaraju ga u Hrvatskoj) i Veljko Marić (bio u srbijanskom zatvoru, asada je u hrvatskom zatvoru). U prethodnim knjigama dosta sam pisao u skupinama branitelja koji su najzaslužniji što se danas možemo nadati onom što smo svojevremeno prof. Tomac i ja napisali u poznatom otvorenom pismu – želju da nikada više ne vladaju Hrvatskom oni koji je ne vole, niti vole hrvatski narod. To su Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni invalidi iz Domovinskog rata u Savskoj 66. Naravno, o njima pišem i u ovoj knjizi jer je napad u crkvi sv. Marko na stopostotne invalide iz Domovinskog rata pokazatelj ogromne mržnje kukurikavaca na vlasti prema svim braniteljima. Međutim, dva poglavlja su su posvećena i Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu i Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. U subotu sam imao posebno zadovoljstvo na javnoj sjednici predstaviti novog člana HNES-a dr. sc. Stjepana Razuma, predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čovjeka koji je raskrinkao i dokazao kako se u Spomen području logora Jasenovac falsificiraju imena žrtava. Poznato je već svima daje mit o Jasenovcu bila osnova u borbi za očuvanjem Jugoslavije. Laži o Jasenovcu i o logoru u Jadovnom im i danas služe za opstanak na vlasti i u budućnosti za nekakvi novi savez u koje bi nam opet iz Beograda (i Londona) kroјili sudbinu.

- S obzirom kako se približavaju izbori u Hrvatskoj, te kako pojedini političari ne prežu ni od čega kako bi prikupili bodove i vratili povjerenje naroda možemo li uskoro očekivati novu knjigu?

Ja sam svakoga dana u hrvatskoj domoljubnoj problematici. Istina moje

mogućnosti djelovanja su jako ograničene. Čini mi se da nitko u RH nije toliko prešućivan kao ja. Zapravo, moja djelatnost se sastoji od slanja mojih komentara na nešto više od tisuću e-mail adresa, a neki domoljubni portali moje tekstove i objave. Zapravo najredovitije me objavljuje Vaš portal i kamenjar.com. Oba portala su iz Hercegovine, pa to i pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam se nazvao Hercegovcem iz Boke, zar ne? Zapravo to zna i prevariti naše ljude pa neki povjeruju da sam ja doista rodom iz Hercegovine. Tako na Portalu HKV-a, gdje su također objavili Pešordin govor (osim na Vasem govor je objavljen na još nekoliko domoljubnih portala), čitam jedan komentar u kome se kaže kako me je "Herceg Bosna porodila, kamena stina naše Boke mlikom majčinim dojila".

- Dr. Pešorda za Vaš angažman kaže da je sličan angažmanu Noama Chomskog u američkoj javnosti, koliko god bio različit u ideološkom pogledu: *Dok intelektualci "opće prakse" pišu komplicirano ne bi li u očima običnog svijeta ispali pametniji, Pečarić piše jasno, logično i jednostavno, imenujući stvari njihovim pravim imenom. Tako da se može reći da je i u pogledu izraza i stila blizak Chomskom, a udaljen, recimo, od Žižeka, koji je također intelektualac "opće prakse", samo na svjetskoj razini. Pečarić se u svojim tekstovima bavi isključivo hrvatskom politikom i hrvatskom stvarnošću, ako pak govori i o međunarodnim politikama i politikama pojedinih zemalja, to je samo u onoj mjeri u kojoj se te politike tiču Hrvatske. Što mislite o tome?*

Zapravo, poznato je da je Chomsky veliko ime u području lingvistike. Možda je poznato da je studirao i filozofiju. Međutim, on je studirao i matematiku. Čak na MathSciNetu ima četiri članka, pa bi prema uvjetima za izbore u Hrvatskoj mogao biti biran za docenta iz matematike na osnovu samo tih radova. Chomsky ima i Erdősov broj četiri. Zapravo prvi koji je ukazao na sličnost mog rada s Chomskyevim bio je prof. dr. sc. Božidar Tepeš. Kao mentor diplomskog rada mojoj kćeri s istim obrazloženjem joj je predlagao i temu o Chomskom.

- Planirate li knjigu „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" predstaviti u Hercegovini?

Nadam se takovim predstavljanim i veselim im se. Međutim, vjerujem da ću prije takovih predstavljanja stići u Mostar kao matematičar. Naime, u Mostaru organiziramo slijedeću međunarodnu konferenciju *Mathematical inequalities and application 2015 (MIA 2015)*, November 11-15, 2015, Mostar, Bosnia and Hercegovina (International conference organized on the occasion of 60th birthdays of Professors Neven Elezović, Marko Matić and Ivan Perić). Prva je bila u Trogiru, potom u Pakistanu i Južnoj Koreji i prošle godine ponovno u

Trogiru. Sada je na redu Mostar i čini mi se da je to prva međunarodna matematička konferencija koja se organizira u Hercegovini. Plenarni predavači su profesori Constantin P. Niculescu, University of Craiova, Craiova, Romania, Edward Neuman, Southern Illinois University, Carbondale, IL, USA, Zsolt Páles, University of Debrecen, Debrecen, Hungary, Tibor Poganj, University of Rijeka, Rijeka, Croatia, Yuki Seo, Osaka Kyoiku University, Osaka, Japan, Gord Sinnamon, University of Western Ontario, London, Canada.

- Želite li još nešto dodati?

Zapravo, osvrnuo bih se na slijedeći komentar o mom radu s portala HKV-a: *Izvrсна je načina razmišljanja koji je suprotnost onomu koje je nama kroz povijest nametnuto. Kako je u jednom dokumentarcu o sebi sam rekao, mi Hrvati se stalno uvijek nešto branimo, dokazujemo, pravdamo. Moramo znati napasti neprijatelja! Pečarić tako i djeluje.*

Koristim se i porugom. Dobar primjer za to je i moje subotnje pismo Hrvatskom saboru s prijedlogom da 5. kolovoza proglase Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Ali i tu se vidi problem o kome je riječ. Hrvate možete ocrniti najstrašnijim lažima, ali oni Vam se ne žele narugati. Tako vjerojatno ni to moje pismo ne će ugledati svjetlo dana ni na mnogim domoljubnim portalima, a o novinama da ne govorimo.

Upravo zbog takovog pisanja vjerojatno je najpopularniji hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo pogledajte kako on komentira Milanovićevu izjavu u Brezovici **da je “jedina hrvatska vojska u Drugom svjetskom ratu bili partizani“:**

Ne znam je li možda Premijer simpatizer “proleterske“ povijesne škole, čiji su čelnici mladi titoisti Klasić, Jakovina, Markovina i Perica. No ako je slučajno točno što kaže Zoki onda su analogno tome i četnici bili hrvatska vojska! Naime, zajednički partizansko-četnički štabovi djelovali su sve do studenog 1942.g. Dokaz je i operacija Trio u travnju 1942.g., u istočnoj Bosni. Osovinske snage Nijemaca i ustaša porazile su zajedničke snage partizana i četnika. Zapovjednici Sila osovine bili su Paul Bader, Mario Roatta i Jure Francetić. Partizanima su zapovijedali Tito i Koča Popović, a četnicima Jezdimir Dangić i Stevan Botić. Sad Hrvati kao povijesni papci trebaju vjerovati da su četnici Dangić i Botić bili borci za Hrvatsku državu. Naravno i retardiranim je jasno da su se gospoda četnici s drugovima partizanima borili isključivo za velikosrpsku Jugoslaviju koju su, zahvaljujući prvenstveno Franklin Delano Rooseveltu, 1945.g., i dobili. Jednog dana Hrvati bi mogli popušiti i teoriju po kojoj su 5. kolovoza 1995.g. hrvatske gardijske brigade i četnici zajedničkim snagama protjerali neokomunističke snage iz Knina. Naravno, svi će reći da je to notorna glupost, ali ipak.... Povijest oblikuju

povjesničari, a to su, ne zaboravite, razni Klasići, Jakovine, Markovine i Perice.

Međutim, čitatelji se mogu zabavljati na račun premijera pa i na drugačiji način interpretirati ovu njegovu kolosalnu misao. Meni ona pokazuje kako, s obzirom da su se partizani borili kako su i sami govorili i u praksi pokazali za obnovu Jugoslavije, premijer nama poručuje da jedino jugoslavenska (čitaj: srpska) Hrvatska ima smisla. Dakle, tko o čemu – oni opet provode velikosrpski Memorandum SANU 2!

Razgovarala Danijela Šakota

Glas Brotnja, 29. 06. 2015.

PISMO IZ PAKISTANA

Dobio sam niz upita oko mojega nejavljanja tj. ne slanja mojih redovitih „poslanica“. Npr. 20. 10. 2015. piše mi prof. Tomislav:

*Poštovani i uvaženi gospodine Pečariću,
veoma mi je žao, ne samo meni, da se u posljednje vrijeme ne javljate na web stranici. Vaši sadržajni tekstovi su bili višestruko značajni u sadašnjem trenutku Hrvatske povijesti. Bili ste svojevrsan „glas vapijućeg u pustinji“. Slobodan sam upitati da li ćemo uskoro ponovo čitati Vaše izuzetne tekstove?. Molim, ako imate vremena, javite se u čemu je problem.*

Hvala na pozornosti uz srdačan pozdrav -...

Očito mnogi nisu pročitali onaj moj e-mail u kome sam najavio odlazak na šest tjedana u Pakistan, a nekima se, izgleda, moje nejavljanje toliko odužilo da misle da je tih šest tjedana već prošlo.

Vicko Goluža mi je zaželio sretan put na sebi svojstven način:

SRETAN PUT!

U LAHORE SRETNO STIGO
TI GIGANTU LJUDSKOG RODA,
JER SA TOBOM DOMOVINA
U RASKOŠI LJUDSKOJ HODA.

JER U TEBI LJUBAV GORI,
ZA DOM ČASNI BITKU BIJEŠ
PROTIV LAŽI ŠTO SE KOTI,
JER ISTINU SVETU SIJEŠ.

RAFALIMA NJENIM GAĐAŠ
IZRAVNO U METE LAŽI,
DOMOVINU OSLOBAĐAŠ-
ŠTO ISTINU SAMO TRAŽI!

SRETAN PUT!

Vicko Goluža

Goluži moramo oprostiti uobičajeno pretjerivanje kada piše o meni, zar ne? U Lahoreu opet u Abdus Salam school of mathematical science (ASSMS). Nova uprava. Mnogi su iznenađeni kako to da svaki dan netko dođe meni u posjet. Dvanaest mojih doktora znanosti plus tri kojima sam pomogao u tome. Naveed bi došao sa suprugom iz Faisalabada. Odemo iz ASSMS-a njegovim autom i iznenađenje za mene. Sjednem u auto i odjednom čujem:

ZA DOM!

SPREMNI!

I slušam cijelim putem Thompsonove pjesme! Skinuo ih s interneta – za mene! Zna i on da prva mora biti „Bojna Čavoglave“.

ASSMS je meni draga ustanova jer su osmislili centar za razvoj matematike u Pakistanu u kome su profesori gosti iz inozemstva. Tako osiguravaju da im najbolji mladi matematičari doktoriraju u Pakistanu, a ne da odlaze u svijet da rade svoje doktorate, pa puno od njih tamo i ostane. U prvih deset godina bilo je blizu 130 doktora matematike u ASSMS-u.

A onda zastoj, pa sada idemo od početka. Studenti s kojima sam započeo rad čekali su povratak starih mentora. Izgubljeno vrijeme treba nadoknaditi.

A ja obično nastavim raditi sa svojim studentima i kada doktoriraju. Uostalom i taj rad je dio projekta koji imam doma. Ili se varam? Kada je riječ o projektima koje kao znanstvenici imamo doma radi se o malom svjetskom čudu. Naime, projekti su na četiri godine, ali poslije svake godine morade dati izvješće i plan rada za narednu godinu na odobrenje. Druga godina mog projekta u kojemu je još 36 matematičara je počela 01. 06. 2015., a još ne znamo na čemu smo. Radimo već pet mjeseci bez novca i plana. Na kraju nam to neće odobriti i državi uštedjeti te novce. Zapravo dat će ih drugima i hvaliti se kako puno projekta imaju.

Istina, dobili smo nedavno nešto kao mišljenje o radu u prvoj godini. Uglavnom svodi se na to da ono što su nam odobrili i što je urađeno nije sada u redu. Naime, mi imamo dodatan problem kojega nisu bili svjesni. Traže da objavljujemo radove u časopisima priznatim u svijetu. U mojoj problematici su tri časopisa koja se nalaze na svjetskim listama CC i/ili SCIE. Dva tiskamo mi u Zagrebu, a u trećemu sam ja u Uređivačkom odboru. To je doista „strašan“ problem. Jesu odobrili tiskanje u njima, a sada kada imamo i radove tiskane u takvim časopisima – ne valja! Valjda trebamo tražiti časopise iz te problematike koji su priznati malo šire – možda na Marsu. Tko bi to znao. Uglavnom, očit je problem ako ste priznat u svijetu pa još napravite i dva od tri časopisa koji su svjetski priznati. Ne to su „domaći“ časopisi, pa objavljevati i u njima nije dobro. Inače se sva tri časopisa po svjetskim kriterijima svrstavaju među najbolje hrvatske znanstvene časopise.

Ili, kako izgleda kada u prvoj godini tiskaš i monografiju koju su Ti odobrili, pa je onda ne prihvaćaju. Pri tome nam ne daju ni suvislo obrazloženje, već ga dozna dekanica mog fakulteta koja je supotpisnik prijedloga projekta: poslali smo draft knjige bez zahvale Zakladi. Jedan moj kolega je to prokomentirao:

„ Zapravo ne znam sto bih dodao kad je evidentna zla namjera HRZZ. Njima nije cilj pomoći već kazniti. Ne postoji važeći primjerak knjige MIA9 na kojem nema zahvale. Ako nas zele kazniti zbog poslanog pdfa, neka tako bude. Spreman sam im vratiti dvostruke novce iz vlastitog a ne računa izdavačke kuće, pod uvjetom da za njih u životu više ne čujem. Postoji li mogućnost da

tražim povrat dobrog raspoloženja i povrat vjere da kao znanstvenik mogu nešto dobro učiniti za svoj narod? Nek mi to vrate, a ja njima sve sto traže. Novce ćemo ionako cijeli život vraćati, i mi i naši unuci, pa nek se na vrijeme naviknemo.“

Doista, kome se radi na takovim projektima. Upravni odbor Zaklade je sastavljen od šest istaknutih hrvatskih znanstvenika. Pogledao sam u CROSBİ bazi i pronašao da imaju ukupno 653 znanstvena rada. Ako im dodamo i izvrsnog direktora Zaklade 662. U istoj bazi ja imam 669 znanstvena rada. Izgleda mi malo čudno da misle kako mene treba naučiti gdje i što (uobičajeno kod hrvatskih recenzenata) trebam raditi u svojoj problematici. Ali, matematičari jesu malo čudni ljudi, pa ćete mi oprostiti, zar ne.

Uglavnom, u Pakistanu sam. Radim i na hrvatskom projektu iako ne znam hoću li uopće dalje biti u tom projektu. Jer i sam se pitam o *povratu vjere da kao znanstvenik mogu nešto dobro učiniti za svoj narod?*

Kao što vidite, nisam pobjegao od hrvatskih tema u Pakistan.

Dapače, i odavde se moralo popravljati šteta koju čini Zaklada hrvatskoj znanosti. Jedan od onoga što naša grupa s projekta radi su i organizacije konferencija o našoj problematici. To smo i predvidjeli u generalnom planu koji je prihvaćen. Onda je Zaklada odlučila da PO PRAVILU na konferencije može ići jedan ili dva člana projekta. Po pravilu je logično tumačiti da se odnosi na konferencije koje netko drugi organizira, a ne onu koju vi organizirate, zar ne? Ali logika baš nama matematičarima s Projekta izgleda nije jača strana. Sve se dešava uoči prve međunarodne konferencije u Mostaru koju mi organiziramo, a koja je nastavak na seriju konferencija koje smo već održali i koje smo u Projektu i predvidjeli. Ili je problem što se radi o hrvatskom sveučilištu u susjednoj državi?

Bilo kako bilo, mi ćemo nekako održati i tu konferenciju unatoč „nesebičnoj“ pomoći Zaklade, a time i RH!

Kao da se sve svodi na politiku.

Zapravo, Goluzina pjesma je bila i njegovo reagiranje na najavu moje nove knjige:

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!

A knjiga je u međuvremenu i tiskana.

I bez predstavljanja te knjige vidim kako su pisma o kojima ona govori su itekako prisutna doma.

Zar o njima ne govore i Hrvatski biskupi, koji su 19. listopada uputili hrvatskoj javnosti poruku za predstojeće parlamentarne izbore:

„Budući da je hrvatsko društvo zbog svoje kompleksne prošlosti i nedovoljno proučenih stradanja ideološki duboko podijeljeno, saborski zastupnici ne bi smjeli podleći takvim svrstavanjima. Oni moraju pružiti podršku stručnoj javnosti i omogućiti nesmetano povijesno istraživanje. Samo tako pridonijet će cjelovitoj istini o našoj prošlosti i uspostaviti kulturu dijaloga i

nacionalnoga jedinstva. Posebice je važno da saborski zastupnici iznose punu istinu o Domovinskom ratu te njeguju poštovanje prema hrvatskim braniteljima i njihovim opravdanim zahtjevima.“

<http://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/21504-biskupi-pozvali-na-izbore-i-pozdravili-mogucnost-preferencijalnoga-glasa.html>

Vlast u RH od 2000. do danas omogućila je Srbima da zaborave kako su izvršili agresiju na Hrvatsku i kako su taj rat završili kao zečevi u bjekstvu i da traže povratak na vrijeme prije njihove agresije. Pišući o tome Marko Ljubić ukazuje na značaj jednog od tih pisama:

Zašto hrvatske institucije nisu shvatile dalekosežnost inicijative Pečarić & Marušić?

Treba li navoditi koliko je dalekosežna bila reakcija ljetos akademika Pečarića i profesora Marušića s gotovo dvije stotine najsvjesnijih hrvatskih znanstvenika, akademika, intelektualaca i uglednika svih profila, koji su zatražili od HAZU kategoričku osudu nasrtaja Slavka Goldsteina i njegovih satelita na Filozofskom fakultetu, na pokušaj znanstvenoga osvjetljavanja jednoga od najpogubnijih velikosrpskih mitova o milijun srpskih žrtava u NDH?

Treba li isticati da je zastrašujuća činjenica da na to pismo, evo do danas u političkoj kampanji, kada se snage tzv. „Domoljubne koalicije“ zaklinju u povratak nacionalnoga ponosa i dostojanstva, nitko od pozvanih institucija nije ni pokušao snažno i politički reagirati?

Zašto šute hrvatske nacionalne institucije?

Krije li se možda u Pupovčevoj najavi da će nakon izbora ponovo sjesti i razgovarati o „postizbornim koalicijama“ razlog za takvu šutnju?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/stanimirovic-pupovac-istaknuli-zahjev-za-federalizacijom-republike-hrvatske-848092>

Drugo pismo je o onom pozdravu i o pjesmi s kojim me je Naveed dočekao ovdje pjesma „Bojna Čavoglave“. Pismo poslije najave kažnjavanja Marka Perkovića Thompsona zbog pjevanja pjesme koja je itekako značila svima nama u ratu (mislim naravno na nas koji smo željeli neovisnu Hrvatsku) izazvala je očekivane napade na nas od srpsko-hrvatskih ljevičara, ali i od onih u RH kojima su mislili da prijedlog Mladog Jastreba o uvođenju pozdrava u Hrvatskoj vojsci nije primjereno zbog povezivanja tog pozdrava s drugim svjetskim ratom. Davno sam napisao da mi je tako razmišljanje priglužno jer je taj pozdrav bio itekako važan našim braniteljima u ratu, a „Bojnu“ s velikom radošću slušamo već 25 godina. Zar im ne smeta to da tamo neki kriminalci iz nogometne organizacije uz blagoslov sadašnjih vlasti kažnjavaju Šimunića, nogometnu reprezentaciju? Naravno smeta i njima, ali misle kako ne treba pokazati takvima da o hrvatskim temama treba odlučivati hrvatski narod.

Zato je itekako s knjigom i drugim pismom povezana i nedavna premijera filma o Josipu Šimuniću o kojoj piše naš veliki književnik Hrvoje Hitrec:

„...u kinu „Europa“ iliti bivšem Balkanu, održana je premijera filma Jakova Sedlara „Moja voljena Hrvatska“. Morao sam biti nazočan jer potpisujem vezivni tekst filma u kojemu se pojavljuju mnogi hrvatski nogometni reprezentativci (Modrić, Rakitić, Mandžukić...) i naravno Joe Šimunić kojemu je film i posvećen, nazočan projekciji i burno pozdravljen. Kino krcato, aplauzi na otvorenoj sceni, što bi se reklo. Priča o hrvatskom iseljeniku iz Fojnice koji se svojom bistrinom i marljivošću posve dobro snašao u Australiji, a jedno od njegove djece, Josip ili Joe, postalo sjajnim igračem i zaigralo napokon za reprezentaciju - stare domovine.

Josip Šimunić

Stamen, miran i dobroćudan, na terenu beskompromisan. Živio je i igrao u Njemačkoj, zadnjih godina u Hrvatskoj, u Dinamu. Tek kada je počela haranga zbog pozdrava „Za dom“ na koji je publika spremno odgovorila „Spremni!“ – Joe Šimunić je shvatio gdje živi, naime razumio ono što mi koji ovdje dugo živimo odavno znamo. Da se ništa nije promijenilo, da je nakon trijumfa devedesetih veličanstveno smjeli hrvatski narod opet pao u šape boljševika i orjunaša, udbaša i balkanskoga smeća, što je kulminiralo s Josipovićem i Milanovićem. Pokazao je taj slučaj i da „Europa“ (ne kino) i nadalje trlja ruke kada joj se osmjehne prilika optužiti Hrvate da su „fašisti“ u cjelini, bili i ostali, pa je međunarodni nogometni forum (FIFA) drastično presudio Šimuniću i uništio mu karijeru.

Isti taj forum koji je i prije (američka istraga) a zatim i poslije optužen za tešku korupciju i kriminal, proglasio je sebe moralnom vertikalom i reagirao na način mesičevskih antifašista. U filmu je citirana pisana izjava svjedoka optužbe, nekog slovenskog „povjesničara“ koji glatko veli da su u Hrvatskoj oduvijek živjeli Srbi i bili velika većina, a onda su ih Hrvati smanjili na manjinu, zna se. Eto, čak i neki staljinistički povjesničari u Hrvatskoj ne bi išli tako daleko, a ni pravi slovenski povjesnici među kojima ima i onih što se bave bleiburškom temom, zgranuti ravnodušnošću Hrvatske koja odmahuje rukom na ozbiljna istraživanja grobišta Hrvata na tlu Slovenije, a ondje ih je najviše...

Elem, tako je stari hrvatski pozdrav u službenoj crvenoj Hrvatskoj i korumpiranoj svjetskoj proglašen ustaškim pozdravom, uz pomoć prilježnih medija. Pa sam se, gledajući film, i opet u mislima vratio u šator i pred šator, vratio na nestale, budući da je vrlo velik broj pripadnika HOS-a umirao pod hrvatskom zastavom na kojoj je pisalo „Za dom spremni“, a mnogi ranjeni, prostrijeljene kraljeznice, sada su u invalidskim kolicima ili već mrtvi.

Pogibali s tim riječima u Domovinskom ratu, u kojemu (uz iznimke) donedavno vladajuća i nadalje infantilno mladenačka zlatna, uličarska komunistička mladež nije skrivajući se u podrumima ili inozemstvima.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/21547-h-hitrec-crvena-vlast-i-nakon-izbora-zeli-provoditi-istu-politiku.html>

Dodajmo ovome samo da je vlast u RH registrirala i prihvatila stranačka obilježja HČSP na koji postoji taj inkriminirani pozdrav s kojim su pogibali u Domovinskom ratu, a sada kažnjavaju Šimunića, a onda smo im i mi krivi što smo digli svoj glas kada su željeli kazniti i Thompsona i samu „Bojnu Čavoglave“.

Koliko je značajno i drugo pismo u predizbornoj kampanji pokazuje komentar (a tko bi drugi) Marka Ljubića:

Za dom spremni, ovlaštenu Srbina Stevanović i UEFA

Da je neki ustaša na Poljudu narisao slovo „U“, sasvim sigurno milijunima gledatelja diljem Europe to bi prije ukazivalo na privrženost irskim glazbenim legendama U2, nego – nacizmu. Zbog toga je „ustaša“ odlučio prihvatiti ono što nikada nije prihvaćao i što nije bilo njegovo obilježje – kukasti križ. Smrdi, zar ne?

Nitko u svijetu osim nekoliko ljudi u institucijama UEFA-e, koje su tumačenje Šimunićevog vikanja dobili od hrvatske vlade i ovlaštenog Srbina Stevanovića, nije imao pojma što je „Za dom, spremni“, je li to nekakav ustašluk, što je to uopće ustašluk, niti u konačnici, tko su i što su NDH i Ante Pavelić. Pavelić je samo Srbima i političkim Srbima u Hrvatskoj bitan, a današnja Europa i emancipirane nacije se ni ne sjećaju raznih Petaina i ostalih tipova koji su vodili satelitske države pod Hitlerovom okupacijom.

Taj svijet je trebao dobiti odgovarajuću poruku i dobio ju je – poljudskom svastikom.

Je li to bio prirodni nastavak internacionalizacije navodnog hrvatskog nacizma?

Naravno. Posve istoga značaja s onim kada srbijanski predsjednik Nikolić nakon susreta s Papom izlazi pred novinare i govori o milijun jasenovačkih žrtava.

Svim sredstvima se suprotstaviti takvim politikama i trajnoj propagandi, a u Hrvatskoj najoštrije njenim nositeljima, je prvorazredna politička zadaća svakoga tko preferira na to da bude autentična hrvatska nacionalna državna vlast.

Anticipirati „ustaše“ i „biskupe“ kao glavnu prijetnju današnjem hrvatskom društvu jest otvorena velikosrpska provokacija, promovirati to je biti sudionikom i izvršiteljem te provokacije, a ne uviđati nakon svega namjere i aktivnosti velikosrpskog nasrtaja na sve elemente hrvatskoga naroda i društva je – sramotna i namjerna provokacija u službi upravo te politike i ciljeva.

Zbog toga hrvatski narod treba i mora prozivati i HDZ, tražeći od njega da se tijekom ove predizborne kampanje jasno opredijeli o tim pitanjima i

problemima. Samo što nikakav kredit za to nemaju Jurica Pavičić i slični provokatori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/tko-ce-ozeniti-poljudsku-svastiku-848173>

Knjigom smo im poručili:

Na hrvatsku šutnju nismo spremni!

A biskupi su poručili svima nama da i o tome vodimo računa kada izađemo na izbore!

Akademik Josip Pečarić

Glas Brotnja, 28. 10. 2015.

Dragovoljac.com, 28. 10. 2015.

Kamenjar.com, 28. 10. 2015.

Portal HŽD, 28. 10. 2015.

KOMENTARI POSLIJE PREDSTAVLJANJA

Datum: Sun, 29 Nov 2015 11:36:40 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani,

Predstavljanje knjige u petak je prošlo u najboljem redu. Barem tako kažu neki od nazočnih. Zapravo čekam da Oskar to stavi na YouTube pa ćete sami moći vidjeti kako je to izgledalo.

Kako smo pomjerali vrijeme od 19 na 12h neki od vas nisu mogli doći. Ali napraviti ćemo još jedno predstavljanje u Travnom 18.12. Dan prije i u Sisku. Poslije predstavljanja prof. Tomac, dr. Stjepandić i ja bili smo i u

Sisku gdje je Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović nazočila dodjeli studentskih stipendija Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić“ u sisačkom Biskupskom ordinarijatu. Čestitajući stipendistima na dobivenim stipendijama kazala je kako su one izraz velikog povjerenja u njih i ujedno potvrda svega onoga što su do sada postigli u svom školovanju i životu! Zapravo i nas trojica smo prijatelji te Zaklade, a od petka je to i Predsjednica!

<http://predsjednica.hr/objava/1/1/679>

<http://www.biskupija-sisak.hr/>

U subotu smo opet nas trojica nazočili sjednici proširenog Predsjedništva HNES-a, gdje smo se dogovarali o daljnjem radu. Uskoro ćemo održati dvije tribine:

6. prosinca u Mimari (predstavljanje novih knjiga HŽD-a i HNES-a i 11. prosinca u Svetoj Mati Slobode u spomen na Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana i na žrtvu današnjih vlasti vukovarskog viteza Darka Pajičića. Što se tiče predstavljanja u petak posebno me raduje što sam natjerao našega sjajnog kolumnistu Marka Ljubića da sudjeluje u tom predstavljanju i pokaže kako je i u toj ulozi jednako dobar kao kada piše svoje sjajne kolumne u 7Dnevno i na portalu dnevno.hr.

Poslije predstavljanja je morao napisati tekst koji obavezno trebate pročitati JE LI SDSS – ISIL?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/je-li-sdss-isil-863156>

Koliko je izvrsna takova usporedba ponajbolje će nas podsjetiti dvije činjenice (od mnogih):

Sjećate li se kako je francuski predsjednik Mitterrand doletio u Sarajevo i tako onemogućio napad na Srbe, tj. omogućio njihove daljnje zločine u BiH?

A do nedavno ni mi se nismo smjeli sjećati kako je RH spasila Bihać s 160,000 muslimana u okruženju od srpskoga genocida i to poslije genocida u Srebrenici. Znamo kako smo mi prošli zbog toga!

Zapravo Ljubić nas u svijetlu najnovijih događanja podsjeća na etičku osudu Milorada Pupovca za veleizdaju. Citirajmo Ljubića:

Nečuveno je da u hrvatskom javnom životu uopće postoje takvi tipovi. Nije dakle pravo pitanje je li SDSS nasljednik srpskoga ISIL-a ili ISIL, iako smo i za tu dvojbu ponudili relevantne usporednice. Pravo je pitanje danas, tko je to „hrvatski Katar, Saudijska Arabija ili Turska“, dakle tko potpomaže zakonite nasljednike antihrvatskog Kalifata? Smije li bilo tko pred očima hrvatskoga naroda s takvim tipovima i politikama formirati hrvatsku Vladu? Vladu možda, ali hrvatsku – ne.

Zanimljivost s predstavljanjem u petak je i to što je prof. Tomac zakasnio jer je pisao svoju kolumnu za direktno.hr. Obavezno je pročitajte: <http://kamenjar.com/tomac-evo-zasto-predsjednica-mandat-treba-dati-relativnom-izbornom-pobjedniku/>

Kako sam bio u Lahoreu do samih izbora, nisam pratio predizbornu kampanju. Tomac s pravom govori o pritiscima na Predsjednicu. Optužuju je da će prekršiti Ustav, ako postupi po Ustavu i da mandat izbornom pobjedniku. Pričaju mi o lošim Karamarkovim potezima u kampanji. Ne znam hvale li ga ili kude. Jer treba doista biti veliki pa napraviti da jesi važniji od svih zala koje su napravili borci za Srpsku Hrvatsku.

Ja bih ipak prije odao priznanje Srbima. Naime, i u petak sam podsjetio nazočne na onu moju priču s kraja 1987.godine i srpskoj podjeli Hrvata na ustaše i srpske slugu.

Tada sam rekao da ne volim biti srpski sluga. Ima nas takovih, kako pokazuju i ovi izbori, barem pedesetak posto. Ali to samo potvrđuje koliko su Srbi uspješni u tim svojim prosudbama. Treba uvijek imati na umu da je poslije te 1987.e bio rat u kome smo od Srpske vojske napravili zečeve, a još uvijek je skoro pedeset posto u RH njihovih slugu ili – preciznije rečeno – onih koji glasuju za srpske slugu!

Što bi tek bilo da su ostvarili po prvi put pobjedu u ratu koji su vodili sami?

Josip Pečarić

Naslov: SA ZA DOM SPREMNI JE PRAVI NAČIN ZAVRŠITI KARIJERU'

Datum: Mon, 30 Nov 2015 20:43:01 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

1) Joe:

SA ZA DOM SPREMNI JE PRAVI NAČIN ZAVRŠITI KARIJERU
<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/joe-simunic-medu-hrvatima-u-americi-sa-za-dom-spremni-je-pravi-nacin-završiti-karijeru>

2) Joe se sjajno nadovezao na Predstavljanje knjige:

<https://www.youtube.com/watch?v=a6sDh6YYSvk>

3) U knjizi je dio posvećen i predstavljanju u Pakoštanima uz nazočnost našega generala na samom početku hajke na autore Pisma ZDS:

https://www.youtube.com/watch?v=hnx_aqO6gCA

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA
HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB,
2017.**

**DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU
I U HAZU**

Dr. Josip Stjepandić je nedavno prijavio dr. Željka Jovanovića, bivšeg ministra u Vladi Republike Hrvatske zbog znanstvenog nepoštenja:

U znanstvenim bazama podataka Scopus te crosbi, utvrdio sam da je isti objavio više znanstvenih radova u vrijeme dok je ili bio u predizbornoj kampanji ili obavljao dužnost ministra u Vladi Repu-blike Hrvatske...

Dr. Stjepandić navodi šest takvih radova, pa dalje kaže:

Dr. Jovanović se u predmetnom slučaju kao odgovorna osoba u instituciji, koja financira znanstvenu djelatnost, nalazio u dubo-kome i višestrukome sukobu interesa. Osim toga, dvojbeno je, ko-liko je on uopće mogao naći vremena za znanstvenu djelatnost pored intenzivne i zahtjevne političke djelatnosti. Stoga mi se njegovo koautorstvo čini vrlo upitnim. Takva djelatnost ne služi na čast niti njemu, niti osobama što su omogućile, pomagale ili pak sudjelovale u takvoj djelatnosti.

U svjetlu tih dvojbi, u međuvremenu sam podnio prijavu Committee on Publication Ethics (COPE).

Što se tiče akademika Rudana dr. Stjepandić konstatira:

Vrlo je znakovito da se Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju pod

Vašim predsjedanjem nije javno očitovao o ovome, po mojemu dubokome uvjerenju duboko neetičnome postupanju dr. Jovanovića, iako je u tu djelatnost umiješan i akademik Pavao Rudan, tajnik HAZU, jer je kao urednik dopustio objavljivanje članka pod rednim brojem 6. Nakon provjere kod više mojih kolega urednika, odgovorno tvrdim da je po općem uvjerenju dužnost urednika Rudana bila da odbaci takav članak zbog teške povrjede znanstvene etike, te sve koautore stavi na popis autora isključenih iz budućeg objavljivanja ("black list").

Budući da akademik Rudan nije postupao po službenoj dužnosti urednika časopisa, on je svojim nedjelovanjem omogućio da se razvije neetična praksa, te je objavljeno još 5 članaka po istome uzorku.

O tome je dr. Stjepandić upoznao i HAZU:

From: Stjepandic, Josip

Sent: Tuesday, November 1, 2016 6:33 AM

To: Kabinet Predsjednika (kabpred@hazu.hr);

jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;

rudan@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;

andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;

marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;

pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;

fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzcifuch@ffzg.hr;

knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;

trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;

Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;

protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;

andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos

Očito je da među onim akademikima kojima je dr. Stjepandić poslao ovu informaciju nisam bio ja. Međutim, u svom kratkom odgovoru koji pod naslovom koji nosi i ovaj tekst objavljuje portal Hrvatsko nebo glavni tajnik HAZU spomenuo je i mene. Kako sam na taj način prozvan, na iste adrese poslao sam i svoj odgovor:

Poštovani,

Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-

PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprijemljena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/>

Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: *Advances in Transdisciplinary Engineering*, *Reviews in Transdisciplinary Engineering*, *Concurrent Engineering in the 21st Century*, *Systems Engineering in Research and Industrial Practice*, *International Journal of Agile Systems and Management*, Associate Editor: *Journal of Industrial Information Integration*, *Journal of Industrial Integration and Management*, Editor: *Advanced Engineering Informatics*, Editor: *Journal of Aerospace Operations*, *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems*) da govori o znanstvenom nepoštenju.

Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:

Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]

Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30

An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr;

jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;

tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;

andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;

marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;

pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;

fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzcicfuch@ffzg.hr;

knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;

trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;

Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;

protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;

andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr

Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan,

prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE

*MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM,
PAVAO RUDAN*

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a po-vodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba". U tekstu HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH, J.P.) je na samom predstavljanju knjige utvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno). Spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem:

Dana 24. travnja o. g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995. g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom, Pečarićevim kolegama academicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima)...

U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:

Dana 22. 04. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24. 4. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićевой tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje "JAZU, oprostite HAZU", a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom, nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24. 4. 2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem

Odgovorio sam mu:

Dana 24. 4. 2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da ćete naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7>

S druge strane, razumljivo je zašto je u svom "odgovoru" dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Pohvalio sam kolegu Rudana:

Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakvo njegovo

priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2. – 14. mjestu, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti>

<http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.

Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime, povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige "Oba su Pala" u kome sam pisao o tome ("HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE").

Vjerovali ili ne, i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije po-vezao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov: Za predsjednika HAZU

Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,

Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?

Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.

Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po

objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa.

Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši mini-star Željko Jovanović, a u njegovim da?

Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:

(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)

Od 5 takvih radova 3 u Collegium antropologicum!

Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.

Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

**UMJESTO POGOVORA:
PISMO PREDSDJEDNIKU HRVATSKOG SABORA I
MINISTRU ZNANOSTI**

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora i Ministre znanosti,

Zahvaljujem se na pismu koje ste Vi Predsjedniče Sabora uputili Ministru znanosti u kome stoji:

"Na temelju članka 44. Stavak 6. Poslovnika Hrvatskog sabora upućujem na razmatranje predstavku gospodina akademika Josipa Pečarića vezano za nagradu Hrvatskoj zakladi za znanost."

Moram priznati da ste me poštovani Predsjedniče iznenadili. Kao što znate poslao sam Vam četiri e-maila. U prvom sam Vas izvijestio o nagradi-rugalici koju smo dodijelili HRZZ-u zbog pokušaja onemogućavanja prve međunarodne matematičke konferencije na hrvatskom sveučilištu u Mostaru. U drugom sam komentirao jedan pokušaj obrane HRZZ-a. U trećem sam Vam poslao knjigu "Pišem pisma, odgovora nema / Navodno Hrvatska zaklada za znanost" s molbom da iz sredstava s projekta koja sam prestao koristiti tiskam tu knjigu. U četvrtom sam Vas izvijestio kako su u HRZZ poslije više od godinu dana stalnih upozorenja shvatili što znači njihova odluka o sudjelovanju na konferencijama "po pravilu". Treće i četvrto pismo sam zato uputio i predsjedniku Saborskog odbora za obrazovanje, znanost i kulturu.

Vraćanje predmeta na Ministarstvo nisam ni u snu mogao očekivati. Znam za ping-pong u diplomaciji, a ovo mi dođe kao nekakav ping-pong u znanosti. Naime, još prije skoro godinu dana, točnije 02. 12. 2015. pisao sam o nizu problema koje proizvodi HRZZ, a on mi je 09. 12. 2015. odgovorio:

"...obavještavam da sam iste odmah proslijedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja. Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestiti ćemo Vas o ishodu."

Obavijest još nisam dobio, a Vi njima vraćate moje prigovore! Ping-pong, zar ne?

Kako se Vi u svom dopisu pozivate na Pravilnik, možda ste ih željeli upozoriti tj. dali nova tri mjeseca za to? Ili samo obilježavamo prvu godinu od kada sam pisao ministru znanosti?

Moj zahtjev Vama bio je jedino u svezi s tiskanjem spomenute knjige, a Ministarstvo nije iznad Zaklade jer ju je osnovao Hrvatski sabor, pa nema logike da ste mislili na to. Ako mislite da Ministarstvo može financirati tu knjigu, dok na Projektu imam "zamrznuta" sredstva za tako nešto doista mi nije logično.

Naravno, ako Ministarstvo hoće tiskati knjigu ovih pisama koja bi itekako

trebala biti zanimljiva povjesničarima znanosti jer se radi o knjizi-dokumentu o uzaludnim pismima bit će nam drago. Nadamo se da ipak nećemo čekati tri mjeseca da bi to doznali.

Ovdje smo spomenuli samo problem s konferencijom koji je doista zanimljiv. Naime, pravilnik koji su imali omogućavao je Zakladi da financira i konferenciju na bilo kojem hrvatskom sveučilištu. Oni su sada, poslije nagrade koju smo im dodijelili, isključili Mostar! Taj pravilnik im je omogućavao financiranja odlazaka više od dva naša sudionika na konferencije koje organiziraju hrvatski znanstvenici u svijetu (zar se time hrvatska znanost ne bi trebala ponositi?), a oni su najnovijom odlukom i to onemogućili.

Kako u Upravnom odboru imaju i dva akademika doista mi je neobično ovoliko nerazumijevanje što je od koristi za hrvatsku znanost, a što nije. Da ne spomenem i napad na hrvatske znanstvene časopise koji su postigli zavidan ugled u svijetu, o čemu sam vam pisao u prethodnim e-mailovima, a posebno u samoj knjizi. Doista, u Zakladi se trude opravdati podnaslov moje knjige, zar ne?

Kako je jedan od te dvojice kolega akademika glavni tajnik HAZU, jedino na što me podsjeća ovakvo ponašanje HRZZ-a jeste sukob koji sam imao s glavnim tajnikom kada je odbio slanje drugim akademikima obavijesti o predstavljanju moje knjige: Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, iako je u toj obavijesti pisalo da je jedan od predstavljača admiral Davor Domazet Lošo. I ovih dana se ta knjiga spominje povodom članka u internetskom izdanju njemačkog tjednika Die Zeit. Naime, tamo je objavljen 17. studenoga, dan prije 25. obljetnice tragedije u Vukovaru, članak pod naslovom "Mržnja prema Srbima u špici sezone" u kome autorica Ana Marija Pasic izmišlja "nasilno protjerivanje (kao da postoji nenasilno protjerivanje!) 250.000 Srba" godine 1995., koje se navodno svake godine slavi 5. kolovoza.

Reagirao je naš poznati znanstvenik iz Njemačke dr. sc. Josip Stjepandić (Editor-in-chief je u: *Advances in Transdisciplinary Engineering*, *Reviews in Transdisciplinary Engineering*, *Concurrent Engineering in the 21st Century*, *Systems Engineering in Research and Industrial Practice*, *International Journal of Agile Systems and Management*, Associate Editor: *Journal of Industrial Information Integration*, *Journal of Industrial Integration and Management*, Editor: *Advanced Engineering Informatics*, Editor: *Journal of Aerospace Operations*, *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems*) i tom prigodom govorio i o spomenutoj knjizi:

"To je bio povijesni događaj bez presedana da vojska naoružana do zuba (preko 500 tenkova, preko 20 ratnih zrakovlova) naprosto petama dade vjetra i pritom gaji svoje vlastito stanovništvo (više u filmu:

<https://www.youtube.com/watch?v=n5FKsle2b1A&oref=https%3A%2F%2F>

http://www.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3Dn5FKsle2b1A&has_verified=1).

Nekoliko dana kasnije se čak Slobodan Milošević, tadašnji srbijanski predsjednik i prema tome njihov vrhovni zapovjednik, narugao da je tzv. Srpska Vojska Krajine pobjegla kao skupina zečeva. Tu ciničnu usporedbu hrvatski matematičar Josip Pečarić, trenutačno najproduktivniji svjetski znanstvenik po metodologiji researchgate

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), uzeo je za povod da napiše satiričnu knjigu o tome tobožnjem genocidu: "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Šteta, da se Vaša autorica nije nimalo informirala."

A za tu knjigu se ni obavijest o predstavljanju nije mogla poslati u HAZU. Slično kao što se pokušalo onemogućiti konferenciju u Mostaru, konferencije koje organiziraju hrvatski znanstvenici u svijetu, ili omalovažiti časopise koje su na svjetskim listama zato što su ih stvorili u Hrvatskoj hrvatski znanstvenici!

A ja pišem pisma...

S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Dopisni član DANU

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI
AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.**

**PISMO PREDSEDNIKU «NAVODNE HRVATSKE
AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI»³**

Poštovani g. Predsjedniče HAZU,
Poštovano Predsjedništvo,
Poštovane kolegice akademkinje, poštovane kolege akademici,

Zahvaljujem se Predsjedniku akademiku Zvonku Kusiću na lijepom izlaganju. Međutim s obzirom da je jučer u Hrvatskom saboru Glavni tajnik Akademije akademik Pavao Rudan branio naše izvješće za prošlu godinu i ukazao na neke veoma važne činjenice mislim da ih trebam komentirati zato da bi se time mogli pohvaliti i sljedeće godine. Iz izlaganja Predsjednika Kusića očito je da ste zadovoljni nastupom Glavnog tajnika.

Ali ja sam dobio informaciju od jednog kolumniste, jednog kolege sa sveučilišta i jednog saborskog zastupnika (a već imamo i na youtube) koji se baš ne služi na čast ni njemu ni Akademiji:

“Glavni tajnik HAZU akademik Rudan Vas je spomenuo, ne izrijeком doduše, ali mu je poseban krimen vaš prijedlog Predsjednici da se u Hrvatsku vojsku uvede pozdrav "Za dom spremni", te mu je problematično Vaše

---

³ Naslov je dan na portalu Kamenjar.com:

<http://kamenjar.com/pismo-predsjedniku-navodne-hrvatske-akademije-znanosti-i-umjetnosti/>

rođenje u Crnoj Gori i studiranje u Beogradu itd.” Preciznosti radi spomenimo da se radi o prijedlogu Mladog Jastreba koji su potpisnici Peticije ZDS podržali.

Istina je da sam u prošloj godini napisao knjigu “Dva pisma koja su skinula maske”, međutim Pismo ZDS nije upućeno Akademiji već Pismo HAZU i potpisalo ga je niz akademika, nadbiskupa, biskupa, sveučilišnih nastavnika i drugi javnih osoba. Logično bi bilo očekivati da – ako već govori o tome u sklopu Izvješća o radu HAZU – govori o tom pismu. Istina Akademija je odgovorila poslije više od dva mjeseca i odgovor je doživio niz podrugljivih komentara. To što je propustila tada učiniti Akademija ove godine je učinila Biskupska konferencija i kardinal Bozanić u svom govoru u Vukovaru.

S druge strane činjenica da je u ime Akademije Glavni tajnik spomenuo moje rođenje u Crnoj Gori itekako je veoma značajna! Prva pomisao je kako je time uvrijedio sve Hrvate izvan Hrvatske koji Hrvatsku vide kao svoju domovinu. I to u ime Akademije! A ovdje vas je Predsjednik, ne bez ponosa, izvijestio i o posjeti mom Kotoru.

Međutim, kada sam prije dvije godine tražio da se sve vas obavijesti o predstavljanju knjige “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”, dakle knjige satiričnog naslova koji govori o izjavi Slobodana Miloševića, a koju je predstavljao admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) Glavni tajnik je to odbio učiniti. Ne samo da je na taj način branio Vožda od poruge nego je tvrdio nešto zbog čega sam ga sam doživio kao nekoga kome je Milošević veoma drag. Naime iznio je posebnu teoriju o prebrojavanju krvnih zrnaca tvrdeći da su mi, dok sam živio u Srbiji, Srbi bili sunarodnjaci. O tome sam pisao i Predsjedniku i objavio u tjedniku 7Dnevno⁴ ne navodeći ime Glavnog tajnika. Međutim od jučer je jasno da je u takav pogled uključena i Akademija jer u njeno ime Glavni tajnik spominje i Crnu Goru. Očito sam po tom velikom dostignuću Akademije tada bio Crnogorac. Valjda sam i izabran u Dukljansku akademiju nauka i umjetnosti, o čemu vas je izvijestio Predsjednik, zato što sam Crnogorac. Uostalom, kako je svojevremeno tvrdio i sam Milošević u Haagu kada je pročitao moju knjigu “Sramotni sud u Haagu” i tražio dozvolu da je kopira. Pri tome, jasno, tako nešto ne važi za Srbe! Sam Glavni tajnik je takvo svoje ponašanje sam i definirao u Saboru: Identifikacija s agresorom. A svoju zaštitu Slobodana Miloševića pokušao je u Saboru obraniti lijepim riječima o akademiku Franji Tuđmanu, mada dvojim da govoreći o mojoj biografiji nije želio asocirati i na činjenicu da je i veliki hrvatski predsjednik također živio i radio u Beogradu. A da je ipak Glavni tajnik dobar srpski učenik pokazuje da je morao nešto malo reći i neistinito. Nisam završio fakultet 1975. nego 1972. kao prvi u svojoj generaciji upisa iako sam 400 dana bio u bolnici, a magistrirao sam početkom 1975. S obzirom da Glavni tajnik izučava moju

---

⁴ Vidi u Prilozima.

biografiju još od vremena neizbora prof. dr. Iva Goldsteina u HAZU sigurno je to morao znati. Morao bih objaviti i smiješne odgovore Glavnog tajnika iz prepiske koju ste vi svi dobili u onoj knjizi koju sam tada napisao oko tog izbora i poslao samo Predsjedništvu HAZU. Naime, sada Glavni tajnik veliča dr. Tuđmana, a ta pisma će pokazati koliko mu je bilo do Oca moderne Hrvatske kada se borio da u HAZU uđe onaj koji je velikog hrvatskog predsjednika proglasio najvećim revizionistom u Hrvatskoj povijesti! Zar to nije degutantno?

S obzirom da je očito Akademiji vrlo važna Peticija ZDS, molim Vas da imate u vidu da je o njoj dosta pisano i u mojoj knjizi "Oba su pala", koja je objavljena ove godine, Mogu Vam, poštovani Predsjedniče Akademije, u tu svrhu poslati pismo koje sam dobio u ime Predsjednice RH prije predstavljanja te knjige u Klubu Veterana Zagreba u nazočnosti više Tuđmanovih generala u kome piše:

"Predsjednica Republike srdačno Vam čestita na novoj knjizi, još jednom prinosu što ga dajete suvremenoj domoljubnoj političkoj misli, te upućuje srdačne pozdrave Vama, poštovanim promotorima i svim sudionicima predstavljanja."

Postoji mogućnost da ova dvojakost u prebrojavanju krvnih zrnaca za Srbe i Hrvate ipak nije stav Akademije. Naime objavljeno mi je i sljedeće:

"U sklopu izvješća HAZU zastupnik Bunjac postavio pitanje Jovanoviću pozivajući se na dr. sc. Josipa Stjepandića o sukobu interesa. Ovaj mu je odgovorio da je dr. Stjepandić frustriran..." Ovdje se radi o optužbi poznatog hrvatskog znanstvenika koji živi i radi u Njemačkoj, a koji je glavni urednik ili urednik više znanstvenih časopisa. On je pored Jovanovića optužio i Glavnog tajnika HAZU za znanstveno nepoštenje, a o tome je izvijestio i Akademiju, a i akademika Rudana. Glavni tajnik je arogantno odgovorio uplećući u taj odgovor i mene! A Jovanović je sebe optužio po onom dobro poznatom – na izuzetcima se potvrđuje pravilo. Naime, on je našao izuzetak nekoga tko i inače puno objavljuje, pa je puno objavljavao dok je bio na nekoj funkciji. Naš "veliki" znanstvenik je tako sebe poistovjetio s takvim znanstvenikom. Vjerovali ili ne!

A pitanje je tko je doista frustriran? Evo jučer su tri moja doktora prošli na Vijeću FER-a za redovite profesore. Tri časopisa koja sam stvorio su na CC I/ili na SCIE listama. Na web of Sciences imam 574 rada, a Jovanović ima čak 5 CC radova od kojih su mu tri u časopisu čiji je glavni urednik Glavni tajnik HAZU, a koji je sada zajedno s Jovanovićem optužen za znanstveno nepoštenje! Valjda je zato sebe usporedio s jako produktivnim znanstvenikom! Misli naš bivši ministar: Kada već toliko objavljuje u časopisu Glavnog tajnika HAZU onda na takvu usporedbu ima pravo!

A sva tri moja časopisa su po Scopusu bolje rangirani od časopisa akademika Rudana, pa me i ne čudi što Upravni odbor HRZZ-a u kome je i Glavni tajnik HAZU smatra kako moji časopisi nisu dobri časopisi.

A sve to doista nekoga mora frustrirati, zar ne? Napomenut ću samo da je u odgovoru na pitanje zastupnika Mišića, Glavni tajnik u ime Akademije govorio uvredljivo o Hrvatima znanstvenicima u dijaspori. Logično je da tako govori o njima kada ga je jedan od njih prijavio za znanstveno nepoštenje, zar ne?

Naravno, nije na meni da odgovorim što je istina. Radi li se o “znanstvenom” otkriću HAZU, ili o korištenju Sabora za pravdanje optuženih za znanstveno nepoštenje uvjerenih da je dovoljno nekoga napasti zbog Peticije ZDS pa da ne moraju govoriti o svom znanstvenom nepoštenju. Kako je Peticija ZDS pisana zbog obrane od napada na Thompsona i simbola Domovinskog rata “Bojne Čavoglave”, možda bi moglo optuženim za znanstveno nepoštenje pomoći to što je Pupovac jučer zapravo tražio da se mladima zabrani pjevati Thompsonove pjesme. A da i ne spominjem zahtjev za povrat imena Hrvatski državni sabor ili priču o Predsjednici i povijesnoj hrvatskoj zastavi. Nadam se ipak da će mi Akademija razriješiti dvojbu: krvna zrnca ili optužba za znanstveno nepoštenje!

Akademik Josip Pečarić

15. 12. 2016.

AKADEMIKA RUDANA ZA PREDSJEDNIKA HAZU! (PISMO PREDSJEDNIKU HAZU)

Poštovani Predsjedniče HAZU g. akademiče Zvonko Kusiću,

Vidim da moj govor još nije poslan kolegama academicima. To nije ni loše jer im možete poslati i ovaj e-mail. Kolegama će biti zanimljivo znati da je Glavni tajnik, ničim izazvan, napao kolegu Popovića i mene u Hrvatskom saboru i kako. Nazvao je Oca moderne hrvatske države akademika Franju Tuđmana „Najveličanstvenijim čovjekom na ovim prostorima“ što je doista točno. Međutim degutantno je da to kaže čovjek koji istovremeno tvrdi da su oni koji su živjeli u Srbiji u to vrijeme bili Srbi. Prevodeći ono što je tvrdio za mene eto takav nam „Srbin“ onda dođe u Hrvatsku i stvori državu☺.

Time se on, vjerovali ili ne, dodvorava većinskoj stranci, a posebno Predsjednici kada tvrdi da je naše Pismo ZDS (obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave) provokacija, a Predsjednica je tvrdila da je samo „na razini“ provokacije. Zapravo pitanje je, kada znamo kakvo je njeno iskustvo s hrvatskom povijesnom zastavom, ruga li se njoj Glavni tajnik HAZU?

Žalosno je da to većini kolega u Akademiji sam napad u Saboru koji se prenosi na televiziji na kolege ništa ne znači, pa je takovo sramotno ponašanje i dovelo da sam održao samo polovinu svog govora.

Kako je Glavni tajnik imao kod sebe i knjigu koju je Akademija izdala 1995. na prijedlog akademika Tuđmana, očito je on unaprijed isplanirao taj svoj istup.

Zašto?

Logično je pretpostaviti da kolega sebe vidi kao Vašeg nasljednika pa je iskoristio Sabor u kome je većinska stranka HDZ da im se predstavi u najljepšem svijetlu. Pri tome je zaboravio da je u Saboru dr. Miroslav Tuđman koji se rodio u Beogradu pa je i on bio Srbin po teoriji Glavnog tajnika, a koju je HAZU očito prihvatila.

Da stvar bude gora, tu svoju „teoriju“ o „Tuđmanovom Srpstvu“ Glavni tajnik je izložio kada nije dozvolio da se obavijest o predstavljanju moje knjige satiričnog naslova pošalje svim academicima.

U e-mailu Vama u kome se traži da se ipak kolege obavijeste o predstavljanju, vidi se još jedan razlog zašto to nije učinjeno: „Srbin“ prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je također bio predstavljatelj te knjige! Pa zar da Akademija šalje obavijest o predstavljanju knjige nekadašnjeg „Crnogorca“ koju predstavlja nekadašnji „Srbin“. Evo tog e-maila u kome je dana cijela prepiska:

Naslov:Re: pozivnica

Datum:Tue, 22 Apr 2014 17:34:59 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

CC: rudan@hazu.hr

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU!

Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika Rudana (GLAVNOG TAJNIKA HAZU!), da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika Rudana stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pecaric je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja.

Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik Rudan to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik Rudan imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mi da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog na 1., 2. i 6. mjestu.

Pozivamo Vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića:

HRVATSKI GENOCID:

NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA

Knjigu će predstaviti:

*Zvonimir Hodak, odvjetnik i kolumnist
Prof. dr. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
Admiral Domagoj Domazet Lošo
i autor*

Predstavljane knjige održat će se u četvrtak 24. 04. 2014. u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb, s početkom u 19h.

"Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!"

*Slobodan Milošević
na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije
14. kolovoza 1995.,
nakon operacije Oluja.*

„Odgovor“ Glavnog tajnika je i jučer bio sličan kao i dr. Stjepandiću:

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM,

PAVAO RUDAN.

Moramo priznati da ga već ovako inteligentan odgovor prikazuje kao izvrsnog kandidata za Vašeg nasljednika, zar ne?

S obzirom da je nekadašnjeg „Srbina“ Franju Tuđmana prof. dr. sc. Ivo Goldstein (po „teoriji“ Glavnog tajnika također bivšeg „Srbina“ jer je

doktorirao u Beogradu) proglasio najvećim revizionistom u Hrvatskoj povijesti (bolje reći Srpsko-hrvatskoj istoriji) u prilogu Vam ponovno šaljem pismo Razredu za društvene znanosti „NETOLERANTNI“ REVIZIONISTI u kome se daje govor nekadašnjeg „Srbina“ prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana na predavljanju moje knjige koje sam spomenuo u onom podrugljivom pismu Predsjedniku i Predsjedništvu HAZU koje imate u Prilogu mom govoru kojega sam uspio do polovice izgovoriti u HAZU!

LICEMJERNA ČESTITKA

Poštovani Predsjedniče HAZU-a g. akademiče Zvonko Kusiću,
Dobio sam Vašu čestitku:

Poštovani,

U svoje ime i u ime članova Uprave akademika Jakša Barbića, Velimira Neidhardta i Pavla Rudana te gospođe Marine Štancl, zahvaljujem Vam na uspješnoj suradnji u protekloj. 2016, godini,

U posljednje vrijeme aktivnost Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti sve je intenzivnija i zapaženija u javnosti, što jača utjecaj i ugled Akademije kao najviše znanstvene i umjetničke ustanove u Republici Hrvatskoj i omogućuje joj kvalitetno ispunjavanje njene misije u očuvanju hrvatskoga nacionalnog identiteta, promicanju najviših vrijednosti nacije i razvoju hrvatskog društva. Dragocjen doprinos tome dali ste i Vi osobno i svaki pojedini član svojim znanstvenim i umjetničkim djelovanjem. Vjerujem da će tako biti i u sljedećoj godini.

Želim Vam sretan Božić te sretnu i uspješnu novu, 2017. godinu!

S poštovanjem i zahvalnošću,

Predsjednik

Akademik Zvonko Kusić

U Zagrebu 12. prosinca 2016.

Mislim da je doista licemjerno poslati mi je poslije riječi koje je o meni, a i o akademiku Stanku Popoviću, izrekao u ime Akademije Glavni tajnik akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru (na dan kada su na FER-u tri moja doktora znanosti birani za redovite profesore):

„Mi imamo različite ljude u Akademiji i ti ljudi predlažu različite stvari. Neki ljudi na primjer iz Akademije, dvojica, predlažu i predložili su gospođi predsjednici Republike da se u Hrvatsku vojsku uvede pozdrav „Za dom spremni“ i iz ureda gospođe predsjednice odlično su odgovorili: To je neozbiljno i na granici provokacije!

Ja bih rekao da je to stvarno možda i provokacija, jer čovjek koji je to predložio je rođen 1948. godine u Socijalističkoj Republici Crnoj Gori. Završio je studij na Univerzitetu u Beogradu 1975. godine (netočno: 1972. godine, JP). Završio je magisterij nauka na Univerzitetu u Beogradu 1977. godine (netočno: 1975. godine, JP). Postigao je stupanj doktora nauka na Univerzitetu u Beogradu 1982. godine i onda dolazi nama ovdje i predlaže nam takve stvari (podcrtao JP).

Onaj drugi, koji je uz njega to također napravio, član je Saveza komunista i sekretar na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Ja kao liječnik shvaćam kolege što znači identifikacija s agresorom i da su se neki ljudi uistinu uplašili nekih stvari.“

Dakle, Akademiji, koja bi trebala biti znanstvena ustanova, nije važno što sam došao 1987. g. i od tada za Zagrebačko sveučilište – dakle za hrvatski znanost

- napisao više od 1000 znanstvenih radova u znanstvenim časopisima (Ima li tko više u RH?), nije važno što je iz moje znanstvene škole izašlo preko 40 doktora znanosti, stvorio 3 znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama najboljih svjetskih časopisa, a od 6 najboljih hrvatskih po Scopusu pola je mojih, već je Akademiji važno što sam rođen u *Socijalističkoj Republici Crnoj Gori*, a posebno je važno pa tri puta ističete što sam sve završio na *Univerzitetu u Beogradu*.

Zapravo i ne iznenađuje takav stav Akademije. Ne samo zbog toga što je u Akademiji zabranjeno slanje obavijesti moje knjige koju su predstavljali admiral Davorin Domazet Lošo i general prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, a naslov je ismijavao agresore na Hrvatsku kroz tvrdnju Slobodana Miloševića (poslao sam vam je misleći da za nju u Akademiji ne znaju) da su u „Oluj“ njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi!

Naime dobio sam sljedeća pisma od akademika Davorina Rudolfa:

Datum: Wed, 5 Oct 2016 15:57:32 +0000 (UTC)

Šalje: Davorin Rudolf

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Osobito poštovani kolega,

Želim Vas obavijestiti da sam danas, u funkciji predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a uputio pisma predsjedniku Akademije akademiku Kusiću i rektoru Sveučilišta u Zagrebu prof. Borasu, a u povodu diskriminacijskih postupaka i kršenja ljudskih prava i sloboda vaših, uvaženog akademika i hrvatskog znanstvenika.

Kopije pisama poslao sam i tajniku vašega Razreda akademiku Dujelli radi obaviještenosti.

Srdačno Vas pozdravljam,

s poštovanjem,

Davorin Rudolf

Naslov: Re:

Datum: Tue, 18 Oct 2016 17:08:11 +0200

Šalje: Davorin Rud <davorin.rudolf@yahoo.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani i dragi kolega,

Nisam dobio do danas odgovore našeg predsjednika ni rektora Zagrebačkog sveučilišta. Sačekat ću još neko vrijeme, potom ću - ako ne dobijem odgovore - uputiti nova pisma i zatražiti obavijesti jesu li, i ako jesu, što su poduzeli radi zaštite vaših temeljnih prava i digniteta svoga člana.

Žao mi je zbog vaših teškoća. Osobno ću učiniti sve da se predmet, tužan za naše dvije najviše znanstvene i znanstveno-obrazovne institucije, pokrene i riješi kako nalažu i naš status i naše osobne odgovornosti.

Hajde da Vas barem malko umirim: ova naša reagiranja kazuju da ipak ne vlada duboka hrvatska šutnja.

Želim Vam svako dobro,

Davorin Rudolf

Zapravo riječi koje je izgovorio Glavni tajnik u ime Akademije, samo pokazuju da se u Akademiji ne slažu s mišljenjem Predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a. Dapače postupa se upravo u skladu s onim pojavama zbog kojih predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a smatra da su kršenje mojih prava. Istina, pljesak koji je na Skupštini dobio Glavni tajnik zbog svog nastupa u Hrvatskom saboru i ponašanje nekih akademika na Skupštini HAZU-a, kada su ometali moju obranu od tih napada, pa sam zbog toga odustao održati je do kraju, također pokazuju kakav je doista stav Akademije.

Dapače, liječnička dijagnoza u ime Akademije da je moj dolazak u Zagreb u vrijeme kada je Milošević došao na vlast u Srbiji i to poslije dva neuspjela pokušaja povratka u moj Kotor, u Zaljev hrvatskih svetaca (iz Akademije bi rekli u Crnu Goru), zapravo nekakva „identifikacija s agresorom“ je sama po sebi vrlo znakovita!

Koliko je apsurdno da npr. Akademiji, a ni mom Razredu, ništa ne znače tvrdnje iz HRZZ-a o tome kako spomenuti časopisi nisu dobri već se u Hrvatskom saboru daje, zapravo, podrška tim napadima i važnija im je Peticija ZDS. Akademiji je čak problem gdje sam se rodio ili gdje sam školovan. Pri tome se u Saboru lažno tvrdi *da smo mi* (kolega Popović i ja) *predložili da se u Hrvatsku vojsku uvede pozdrav „Za dom spremni“*. To je prijedlog legende Domovinskog rata Branka Borkovića – Mladog Jastreba, a moja ideja je Peticija ZDS kojom smo podržali njegov prijedlog, kao da je to nekakva nečasna ili protuzakonita radnja. Znači li to da Akademija, korisnik državnog proračuna, nije upoznata sa člankom 46 Ustava RH ili ga naprosto ne priznaje? Onako čisto antropološki!? A Peticija je pisana u cilju obrane Marka Perkovića Thompsona i njegove legendarne pjesme „Bojna Čavoglave“, ali i HOS-ovaca.

O tome pogledajte nastup Mladog Jastreba u „Bujici“:

BUJICA 19.12.2016. BRANKO BORKOVIĆ - MLADI JASTREB: "ZA DOM SPREMNI" UVESTI U HV!

https://www.youtube.com/watch?v=JV_QONklt3U

Meni je strašno vidjeti takav odnos Akademije, dok Mladi Jastreb priča kako su HOS-ovci svojim tijelima krčili put kroz minska polja za naše ljude u bijegu iz grada-heroja!

Zato mislim da je ovakva Vaša čestitka, blago rečeno, licemjerna!

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

U Zagrebu, na dan kada brani svoj doktorat još jedna kolegica iz „moje“ znanstvene škole

Pismo šaljem s molbom za komentar:

Gđi Kolindi Grabar-Kitarović, Predsjednici RH, s obzirom da se iz Akademije pozivaju na njenu izjavu, a već sam je upozorio na slične pojave;

G. Boži Petrovu, Predsjedniku Sabora RH, s obzirom da se radilo o Izvješću Hrvatskom saboru o radu HAZU;

Generalu Ivanu Tolju, koji je predstavljao moju knjigu „Oba su pala“ u kojoj je dosta tekstova oko Peticije ZDS za njegovo mišljenje i po mogućnosti za dobivanja mišljenja Hrvatskog generalskog zbora;

Saborskom zastupniku dr. sc. Miroslavu Tuđmanu s obzirom da su u Akademiji odbili poslati obavijest o predstavljanju knjige koju je on predstavljao, a u Saboru se sada pozivaju na Oca moderne hrvatske države akademika Franju Tuđmana;

prof. dr. sc. Vladu Jukiću, zbog liječničke dijagnoze iz Akademije izrečene u Hrvatskom saboru.

ZAŠTO JE BUDIMIR LONČAR GOST NA PROSLAVAMA HAZU-A?

(Milko Brković: Moj rad u Akademijinom Zavodu)

Poštovane kolegice akademkinje,
Poštovane kolege akademici,

Moja jučerašnja čestitka objavljena je na portalima kamenjar.com.i Glas Brotnja:

<http://kamenjar.com/donkihотовski-boj-legitimitet-pozdrava-dom-spremni/>
<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-donkihотовski-boj-legitimitet-pozdrava-dom-spremni/>

Ispričavam se što vam pišem na Badnjak, ali mislim, iako sam obećao pomoći Glavnom tajniku Akademije u njegovim plemenitim naporima izučavanja moje biografije, upoznati vas s malo više s dr. sc. Milkom Brkovićem čiji komentar sam dao u toj čestitki. Naime on je bio dugogodišnji zaposlenik, dapače i ravnatelj, našeg zavoda u Zadru.

Malo sam skratio njegov e-mail.

Dragi akademiče Pečariću!

Vas se bar boje, vjerojatno radi matematike, a mene su kao srednjovjekovca i kao bosanca, čiji su roditelji iz Dalmacije doselili u Bosnu, ali ja sam, priznam, rođen u Bosni kao Hrvat, koji se bavi hrvatskim i k tomu bosanskim srednjovjekovljem, koje je za mene također dio hrvatskog srednjovjekovlja, jer je činjenica da je Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo, pa sve do Turaka pa čak i dalje, automatski uključivalo Bosnu i kasniji Bosanski banat i Kraljevstvo u Hrvatsko Kraljevstvo, koje je Unijom iz 1102. godine apsorbirano u Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo. Ludovik I. Veliki (1342.-1482.), inače bosanski zet čija je žena Elizabeza (po domaću Jelisaveta) bila iz starohrvatskog roda Bribirskih Šubića. Odoh ja daleko, ali ukratko. Naime, ja sam u Akademijin Zavod za povijesne znanosti došao krajem 1988. godine s tadašnjeg Fil. fak. u Zadru, na kojem sam završio povijest i filozofiju, magistrirao i doktorirao iz povijesti, deset godina radio kao bibliotekar za stranu periodiku, najprije na određeno i sa srednjom školom, a onda s višom znanstvenom spremom. Dugo sam godina bio ponizan i nisam znao da s fakultetskom spremom imaš veću plaću. Kad mi je "dopizdilo" onda sam rekao dekanu, sada pokojnom, prof. dr. Julijanu Mediniju, "profesore, kad mi već ne priznajete Božji fakultet, tj. Teološki iz Zagreba, zašto mi ne priznajete ovaj vaš vražiji u Zadru". Nakon toga su mi priznali visoku stručnu spremu, ali u nastavu nisam mogao, jer tobože po statutu onaj koji je završio i teološki fakultet ne može raditi kao pedagoški

djelatnik na visokoškolskim ustanovama. Obrazloženje sam prihvatio bez pogovora, ali sam nakon deset godina rada u knjižnici Fil. fak. Zadar otišao, krajem spomenute 1988., u Akademijin Zavod u Zadru i to kao doktorand na duplo manju plaću od bibliotekara na Fil. fak. Zadar. Sjećam se da su mi neki od tadašnjih redovnih profesora govorili, pa ti si lud čim ćeš hraniti troje djece, odnosno "troje tičad" kako se izrazila tadašnja profesorica s Odsjeka za francuski jezik, prof. dr. sc. Vera Gerresdorffer. Ali, meni je u glavi bila Clio i nije me nitko magao svrnuti. Dolaskom Nove Hrvatske bili su izjednačeni fakulteti, magisteriji i doktorati na svim znanstvenim i nastavnim ustanovama, tako da sam ja ni kriv ni dužan došao na svoje. Sjećam se da mi je tadašnja šefica računovodstva na fil. fak. Zadru, četnikuša, u oči rekla, "bre ti si znao da će se promeniti država, jer inače koja bi budala otišla u Jugoslovensku akademiju na pola manju plaću". Ustvari je i bilo tako. God. 1990. dr. sc. Šime Peričić daje otkaz na upravitelja Zavoda i onda, kako Akademija nije imala u Zavodu nijednog doktora, mene gurnuše za upravitelja a šef i voditelj mi je bio akad. Mate Suić. Počeli su novi projekti i ja sam napravio projekt "Istraživanja prošlosti južne Hrvatske". Projekt je bio prihvaćen od Ministarstva znanosti RH, ali sam ja prepustio ulogu glavnog istraživača dr. sc. Š. Peričiću. Potom Peričić odlazi u mirovinu a ja za sljedeće razdoblje preuzimam voditeljstvo projekata, naravno jer sam svaki put sam pravio nacrt. Sve je to klapalo, uz sve podmetnute klipove, do 2009., odnosno do smrti akad. M. Suića kada mi za šefa dolazi jedan akademik iz Zagreba, zamislite Akademija stavlja njega za voditelja svoga Zavoda u Zadru, inače mog prof. asistenta Ivandiji iz crkvene povijesti na Tel. fak. u Zagrebu i kasnijeg kućnog prijatelja, a imali su akad. Tomislava Raukara koji se bavio dalmatinskom poviješću. Smrću akad. Suića naziva me iz II. Razreda Dora Čulo da gdje je onaj projekt što je vodio akad. Suić. Odgovorio sam da ja ne znam za taj projekt, valjda bi vi u Akademiji a posebno u Razredu trebali znati gdje je taj projekt. (...) Da skratim, nakon dvadesetak godina voditeljstva i glavnog istraživača na projektu "Istraživanja prošlosti južne Hrvatske" moje izvješće ne prolazi s obrazloženjem (...) da financijsko izvješće Računovodstva nije pozitivno. Tu se debelo prevario jer sam prije njegove odluke primio izvješće Računovodstva u kojem je sve čisto. Originalni dokument sačuvan u zavodskoj pismohrani i kopija u osobnoj pismohrani. Uz to sam zamoljen (...) da dobrovoljno dadem ostavku na upraviteljstvo, što sam i učinio uz upit da se nisam postavio na mjesto upravitelja i da me automatski skinu kako su me i postavili. Odgovoreno mi je da to oni mogu uvijek, ali je radi mira bolje da to učinim dobrovoljno. (...) Uprava akademije me je postavila za upravitelja radi toga što u predratnoj godini nisu imali koga, nisam bio ni u jednoj stranci i to zbog povijesne struke, koja mora biti iznad svih stranaka, i radi opterećenja da fratri, iako sam bivši, ne bi trebali biti strančari. K tome se mislilo da Hrvatska neće nikad zaživjeti i da će to trajati manje nego NDH. O tome me je najviše maltretirao (...), govoreći mi, ali uvijek se okretao da li

neko čuje, da (...) trebam dati nogu u tur i otjerati ga iz Zavoda, a on je imao na radno mjesto mediavelista jednog skojevca, inače moga prijatelja i kolegu, koji uopća nije znao što je srednji vijek a kamo li radove, da Jugoslaviju treba vratiti etc. etc. Elem na kraju sam, doduše, od pojedinaca u Akademiji proglašen ustašom i klerofašistom, a od svega toga istina je da mi je otac bio 33 mjeseca domobran kuhar u vojarni Črnomerac, u kojoj je jedan od moje braće kasnije služio zločestog zločinca Jožu, da je prošao Križni put da li od Dravograda ili Bleiburga, žao mi je što nisam zapisao, preko Zagreba Vojvodine, Kosova i završio u Vašu Černu goru, u kojoj mu je nakon logorovanja život spasio neki musliman, čemu se sve do smrti čudio, i da nikad nije priznao da su domobrani prava hrvatska vojska već da su ustaše prava hrvatska vojska, kao da je bio ljubomorani što ga nisu mobilizirali u Antinu vojsku. Pitali smo ga kako to kad su ustaše bili koljači, a on kao stočar nikad nije imao snage zaklati janje, ovcu ili govedo, uvijek bi zvao susjede muslimane da to učine. Između ostaloga, kazivao je nakon ropstva da su on i mnoštvo domobrana dobili "odsustvo" i vlakom kroz Liku putovali svojim domovima kada su partizani napali vlak. Kazivao je, mi se domobrani sakrili pod drvene klupe u vlaku, kad li se probudiše trojica ustaša i zapitaše zašto je vlak stao usred šume i usred noći. Kad su im saopćili zašto, izletjeli su iz vlaka i rastjerali "šumske podlace" kao zečeve. Također se, između ostaloga, sjećam kad su ih u kolonama gonili nazad kroz Zagreb da su ih žene sa stambenih zgrada polijevali vrućom vodom i govorile "ubite govna domobranska", a on jednu prepoznao i uzvratilo joj pa jesam li ti prije nekoliko dana, kao da je on znao koliko je prošlo dana dok su ih dotjerali do Zagreba, krao od vojske hranu i brašno i spasio ti djecu od gladi, a ona se povukla s prozora i nije više urlala. Možda mu je to kasnije spasilo život. Etc. etc. Elem, kad su me smijenili, naravno uz peticiju nekolicine kolega (...) na čemu sam im bio zahvalan, ali nisam govorio da mi ne bi još što napakirali (...) Dakle, moj je glavni grijeh bio što sam imao projekt, jer sam trebao staviti akademika da bude voditelj a ja da i dalje radim za njega i osobito što sam u naziv projekt stavio "južna Hrvatske", što mi je i akademik (...) u oči sasuo. Sve se to događalo u doba ministra Jovanovića, (...)

Pozdrav, M. Brković.

P. s. Naravno, slijedom prethodnog, Vaš kolega akad. Rudan mi je kao Glavni tajnik potpisao rješenje po kojem nisam imao pravo raditi još onu "pišljivu" jednu godinu u Akademiji, na što su imali pravo čak i administrativni službenici, iako sam imao zvanje znanstvenog savjetnika - trajno zvanje i k tomu naslovno zvanje redovitog profesora - također trajno zvanje, pola postignutog u socijalizmu a pola u tzv. demokraciji Hrvatske. Prije toga je (...), kako su mi kazivali Akademijini mišići, urlao da ustaši treba dati otkaz. Mislim da sam jedini u Akademiji kojem tu "pišljivu" godinu Akademija nije produžila, ali sve u doba Željka Jovanovića i njegovog prethodnika balavog

Slobodana Uzelca, ondašnjeg zamjenika davanja hrvatskih kuna ("love") Akademiji, budućeg redovitog akademika, između ostalog, radi onoga što sam Dubrovnik trpao u južnu Hrvatsku, a kamo li Hum i Bosnu, što su oni u srednjem vijeku to doista i bili, i što sam predavao u Mostaru, o čemu drugom nezgodom i drugo, ali "nesmim" reći. Citiram Diocleciana koji radi svoga kupusa (izvori su ispustili i ribe) nije htio prihvatiti kandidaturu za ponovnog cara, ne bih dao svoje masline, iako bosanac koji ne jede maslinovo ulje, k tomu voćnjak (kruške, jabuke, orasi, trešnje, maraske) za sve titule naše Akademije! Pozdrav, za Dom, vivat Academia.

*

Pismo dr. sc. Milka Brkovića podsjetilo me je i na jedan moj veliki propust. Stalni, bolje reći viđeniji, gost proslava Dana HAZU je nekadašnji Ministar vanjskih poslova SFRJ Budimir Lončar. Nikako da stignem upitati Upravu Akademije zašto ga poziva. Je li on to zaslužio zato što je na njegov prijedlog Hrvatskoj VS UN-a uvelo embargo na uvoz oružja, tj. ukinuo nam pravo na samo- obranu? Moj propust je utoliko veći jer sam jedan od potpredsjednika Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta koje je Budimira Lončara etički osudilo za veleizdaju!

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24866-budimir-loncar-mracni-lik-jugokomunizma.html>

Akademik Josip Pečarić

24. 12. 2016.

RUDAN KAO PILSEL?

Poštovane kolegice akademkinje,
Poštovane kolege akademici,

Kao što znate obećao sam pomoći akademiku Pavlu Rudanu u njegovom proučavanju moje biografije. Znamo kako se tim svojim istraživanjima pohvalio u Hrvatskom saboru u sklopu obrane Izvješća o našem radu u prošloj godini. Zapravo mi nije jasno zašto se hvalio, ali činjenica je da je tako pokazao kako mi u HAZU baš i nismo ponekad imuni od pogriješka. Sjetimo se što je Glavni tajnik rekao iz moje biografije:

rođen 1948. godine u Socijalističkoj Republici Crnoj Gori (netočno: Narodna Republika Crna Gora, JP).

Završio je studij na Univerzitetu u Beogradu 1975. godine (netočno: 1972. godine, JP).

Završio je magisterij nauka na Univerzitetu u Beogradu 1977. godine (netočno: 1975. godine, JP).

Postigao je stupanj doktora nauka na Univerzitetu u Beogradu 1982. godine.

O rođenju, o Zaljevu hrvatskih svetaca (akademiku Rudanu je draže reći: o rođenju u Crnoj Gori) već sam vam pisao (<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/22/akademik-josip-pecaric-roden-1948-godine-u-socijalistickoj-republici-crnoj-gori/>).

Želeći ispuniti obećanje listao sam svoje publicističke knjige i podsjetio se kako je više novinara, kolega pa i članova HAZU-a već istraživalo moju biografiju. Čini se da akademik Rudan nije sebi postavio jednostavan zadatak. Nije ni meni samo kada govorim o mojim beogradskim diplomama, pa ću nadam se uspjeti upozoriti na ona istraživanja koja mi se čine najkorisnija našem Glavnom tajniku.

Tko je uzor Rudanu: Prosperov ili Pilsel?

Zanimljivo je kako je akademik Rudan svoje izlaganje u Saboru povezo s peticijom ZDS, baš u vrijeme kada se ZDS vezuje s pločom u Jasenovcu, šarafcigerom koji je za nju potreban (pretpostavljan onaj isti koji su upotrijebile ubojice jednog od 11 HOS-ovaca s te ploče i vadili mu njime oči), pa i one ploče koje je Sanader dao skinuti.

Dakle i one za dr. Mila Budaka. Povodom toga smo 2004. godine zatražili obnovu političkih procesa. O tome vidjeti knjigu:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.

I tada je istraživana moja biografija. Tomislavu Klauškom iz Slobodne Dalmacije sam zreo za kaznenu prijavu pa "onda konstatira kako je javnosti *"malo poznato da je novopečeni Hrvat iz Boke sve do 1991 godine (netočno: 1987. godine, JP). živio u Beogradu, gdje je diplomirao i predavao na fakultetu"*.

Čini se ipak da je Glavni tajnik proučio taj članak jer je godina netočna (ili je to uobičajeno kod proučavatelja moje biografije?), ali znamo kako je i akademik Rudan tvrdio da su Srbi moji sunarodnjaci dok sam živio u Beogradu, a postao Hrvat kada sam došao u Zagreb.

Moj odgovor dan je u spomenutoj knjizi na str.80.-86., a odmah potom na str. 87.-96. moj odgovor na sličan napad Draga Pilsela. Taj tekst sam nedavno ponovno objavio i izazvao niz pohvala (<http://www.safaric-safaric.si/ndh/20150421%20Pecaric%20PILSELOVE%20Budalastine.htm>).

Glavni tajnik je, vjerujem, koristio Pilselova istraživanja moje biografije, a vjerojatno nije proučio moj odgovor na njih jer sam ja slučajno vidio taj tekst tek poslije godinu dana, pa evo dijela mog odgovora:

Naime, on (Drago Pilsel, JP) je istog dana na internetu "Index.hr" objavio tekst Sveti Ante Pavelić. Zanimljivo je da istog dana njegov tekst prenosi (?) mreža s jugoslavenskom adresom <http://www.pcnet.cg.yu/>.

"Jedan od autora peticije, akademik Josip Pečarić, bokeljski Hrvat, obrazovan u Beogradu koji se, prema meni dostupnim izvorima, izjašnjavao i kao Srbin, a u Hrvatsku stigao sredinom osamdesetih uz pomoć struktura JNA (pomogle su mu, naime, veze supruge, kćeri oficira te vojske), da bi se danas žestoko busao u svoja hrvatska prsa i grlato galamio protiv navodnih širitelja tvrdnje o genocidnosti hrvatskog naroda, a to su isti oni koji zagovaraju uklanjanje spomenika Budaku i svih ulica koji taj ratni zločinac ima po Hrvatskoj ("Novi list" podsjeća da ih trenutno ima u 17 gradova), smatra da Mile Budak nije i ne smije biti smatran ratnim zločincem."

Tako sam doznao da sam se izjašnjavao kao Srbin. Vjerojatno zato i nisam mogao u Beogradu godinama napredovati s doktoratom iz matematike i velikim brojem objavljenih radova (moj petogodišnji stvaralački rad imao je po tamošnjim kriterijima koeficijent 158,5 dok je prvi matematičar poslije mene imao koeficijent manji od 50!). Očito su Pilselovi "izvori" dobro znali da samo njemu mogu prodati takvu glupost, ili barem da je on jedini toliko priglup da to i objavi. Pilselu tako dragi Srbi nisu mi mogli oprostiti što sam se "izjašnjavao kao Srbin". Valjda sam zato tek dvije godine poslije predaje doktorata uspio doktorirati i to poslije niza javnih napada na moj rad? A uspio sam samo zato što sam pokazao da nije pogrešan moj doktorat već doktorat njihovog glavnog eksperta, koji je i dobio zaduženje da mi onemogući doktoriranje!

A možda su Pilselu njegovi izvori samo ispričali jednu moju priču (ili je on sam pročitao) iz koje je on zaključio da sam se ja izjasnio kao Srbin. Naime, kada smo svojevremeno doznali za srpsku priču kako je cijela Dalmacija

srpska zemlja, rekli smo majci: "Mama, pa Ti nam nisi rekla da si Srkinja!" A ona će nama: "Pa ja vam to ne znam ni izgovoriti!" Razina inteligencije g. Pilsela je takva da je on ovo i mogao razumjeti kao izjašnjavanje Srbinom. A koliko li tek Pilsel obožava JNA. Doista, kako se neki znanstvenik s velikim brojem objavljenih radova, koji kao Hrvat nije mogao napredovati u Srbiji, može doseliti u Hrvatsku. Pa naravno: pomoću JNA! Zna se tko se borio za bratstvo i jedinstvo: JNA. Kada su vidjeli da jedan takav Hrvat ne može biti izabran u Beogradu, JNA mu je odmah našla mjesto u Zagrebu. A s obzirom na njihovu izuzetnu vrijednost lako su mogli prevariti matematičare u Zagrebu. Uvjerili su ih da je to što radi Pečarić dobro, iako to očito nije kad objavljuje u imperijalističkim zemljama kao što su SAD i sl. Ovi, znajući da su ovi iz JNA mnogo bolji matematičari od njih samih, odmah su napisali pozitivno izvješće. Vjerojatno su i upozorili ostale na Matematičkom odjelu PMF-a da su Pečarićev rad pozitivno ocijenili vrhunski matematičari kakvi su oni iz JNA, pa ga je Fakultetsko vijeće jednoglasno izabralo u zvanje izvanrednog profesora, preskočivši zvanje docent, a ubrzo prijevremeno i u zvanje redovitog profesora. Vjerojatno su za te preporuke iz JNA znali i u HAZU pa je vjerojatno to i bilo ključno u izboru za akademika. Puno voli JNA ovaj naš Pilsel, zar ne?

Ili možda Pilsel zna da je za moj dolazak u Zagreb važnu ulogu odigrao profesor Hrvoje Kraljević, kasnije ministar u Račanovoj vladi? Hoće li nam sa svojom tvrdnjom sugerirati na nekakve veze Kraljevića s JNA? Ali, zar i to ne bi bilo priglupo? U tom trenutku je možda samo jedan matematičar u Hrvatskoj mogao imati stotinjak objavljenih radova koliko sam ih imao ja. Pa valjda Kraljević zna da je ta činjenica itekako dovoljna da budem izabran, i da mu za to ne treba nikakva veza s JNA? Tko je doista mogao uvjeriti Pilsela u neki takav podatak? Je li mu se samo netko narugao, a on pametan koliko jeste, povjerovao da je istina nešto tako priglupo i smiješno?

Moja supruga se oduševila kad je od Pilsela doznala da je kćer oficira JNA. Misli da će Pilselova preporuka pomoći da joj tata dobije mirovinu oficira JNA. Ona u stvari ne razumije što Pilsel hoće reći. Naime, kako je lako ustanoviti da joj otac nije oficir JNA očito je kako Pilsel zna da joj je majka petljala nešto s nekim oficirima JNA. Jasno je da Pilsel mora znati što je neki oficir JNA radio po slavonskim selima tamo neke 1947. godine, zar ne?"

Spomenuta mreža s jugoslavenskom adresom zapravo je crnogorska adresa i oni su prenijeli cijeli moj tekst s komentarom:

Bravo za akademika Pečarića!

Posebno je zanimljivo da je Pilsel upleten i u priču oko mojih časopisa, pa sam taj tekst dao u knjizi:

J. Pečarić i M. Kovačević, *Kraj vremena veleizdajnika?*, Zagreb, 2009.

Možda akademik Rudan nije u Saboru spomenuo moj znanstveni rad jer je od Pilsela doznao kolika je uloga JNA u svemu tome.
A možda je znao kako sam ismijao prof. dr. sc. Slobodana Prosperova Novaka zbog istraživanja mog rada u matematici:

Gospodine predavaču, nastavite pisati o svemu i svačemu, jer time činite uslugu Hrvatskoj, vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002. str. 197.-202.

Tu sam rođenom Beograđaninu komentirao one njegove opaske o meni kao beogradskom matematičaru, odnarođenom bokeljskom Hrvat u sl. Doista je puno uzora mogao imati Glavni tajnik, zar ne? Ja sam isključio iz podnaslova Klauškog zato što je priglupo on ponovio ono što je tvrdio Prosperov. Očito nije ni pogledao moj odgovor Prosperovu, pa sam na potpuno isti način ismijao i njega. Dakle, ostaje pitanje tko je uzor Rudanu: Prosperov ili Pilsel? Ipak Pilsel.

HAZU i napadi u Saboru zbog izvješća za 2005.-u godinu

Zanimljivo je da je Izvješće HAZU-a za 2005.-u godinu napao saborski zastupnik, prof. dr. sc. Ivo Banac inače Dopisni član HAZU-a. Posebno se osvrnuo na akademike Vladimira Paara (i tada je napadnut!) i Dubravka Jelčića, a mene nije imenovao (kao ni Rudan!) već spominje hysterizirajućeg matematičara, a spominje i moje doseljenje iz Beograda. Moj odgovor je u HAZU iskopiran u 150 primjeraka i podijeljen svim saborskim zastupnicima. Poslije me je jedan saborski zastupnik iz HNS-a (vjerovali ili ne) rekao da je više od 80% zastupnika na mojoj strani.

Banac je svoj tekst tiskao u Feral Tribune-u, a ja sam ga prenio u knjigu, tiskanu kao vlastita naklada, Kako su rušili HAZU?, Zagreb 2006. U istoj knjizi je tiskano i to moje pismo saborskim zastupnicima, ali i odgovor akademika Paara, koji je također tiskan u Feral Tribune-u.

Knjiga govori i o napadima na HAZU, poglavito povodom neizbora dopisnog člana HAZU-a Miroslava Radmana u redovitog člana HAZU-a. Akademija je našla i sponzora tako da su knjigu dobili svi akademici. Kako je kolega Rudan te godine izabran za redovitog člana HAZU, vjerojatno je i on dobio.

Kako su se napadi na HAZU nastavljali akademik Petar Strčić mi je predložio da knjigu proširim i da to prošireno izdanje izda Akademija, ali meni se to nije učinilo zanimljivim.

Neizbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina

Iako sam već dosta pisao u svezi s ovim neizborom, dodao bih da se i tu spominjao Beograd. To je dano u mom tekstu „Beogradski doktori“, a može se naći u knjizi (str. 92.-100.) koju imamo i u akademijinoj knjižnici: J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

U tom tekstu pišem kako Davor Krile pita prof. dr. Iva Goldsteina (*Slobodna Dalmacija* od 30. 5. 2012.):

Njegova nekompetencija ostala je u sjeni činjenice da vas je za promoviranje „genocidnosti hrvatskog naroda“ optužio čovjek koji je, gle stereotipa, svoju karijeru izgradio u Beogradu?

Goldstein je odgovorio: *Ni na to nemam komentara.*

Morao sam se narugati:

Ali Krile se u ovom pitanju ruga Goldsteinu kada spominje kako sam ja navodno karijeru izgradio u Beogradu. Krile zna da ja u Beogradu nisam mogao sa stotinu objavljenih radova dobiti nikakvu poziciju u matematici, tj. bio sam asistent iz fizike, pa je jasno da zapravo misli na samog Goldsteina, koji je doista, poslije neuspjeha u Zagrebu, doktorirao u Beogradu.

Peticija ZDS

Kako sam već konstatirao nekako se slučajno Glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan sjetio Peticije HOS-a i reagiranja Predsjednice RH Kolinde Grabar Kutarović u vrijeme velikih napada njegovih istomišljenika na ploču u Jasenovcu. Pogledajte kako danas, unatoč stavu Glavnog tajnika HAZU (i Akademije), o pozdravu ZDS i o samoj ploči ona odgovara na pitanje:

Je li distrakcija i stalno vraćanje na pozdrav “Za dom spremni”?

“Mislim da je dobro što je premijer Plenković predložio osnivanje povjerenstva stručnjaka i povjesničara koje bi definiralo odnos prema svem znakovlju totalitarnih režima. Dakle, i nacističkog, i fašističkog, i komunističkog. Pravna smo država i moramo poštovati pravne norme. Činjenica je da grb postoji u statutu udruge koji je na snazi u periodu nekoliko hrvatskih vlada i nijedna ga nije dovela u pitanje. Ovdje je bitno da je riječ o spomeniku 11-orici poginulih hrvatskih branitelja i to nema nikakve veze s bivšim ustaškim logorom. To nije poruka Jasenovcu ili Srbiji, već iskaz pijeteta prema 11 mladića koji su poginuli pod tom zastavom braneći Hrvatsku. Želim jasno naglasiti, u Hrvatskom saboru nijedna strana ne zastupa proustašku

ideologiju koja bi se otvoreno zalagala za ustaški režim. U našem susjedstvu ima parlamentarnih stranaka i visokih dužnosnika čiji je program zapadna granica Srbije na liniji Virovitica - Karlovac - Karlobag, i to se ondje smatra legitimnim političkim programom Nemojmo, dakle, dopustiti da nam stalno nabacuju tu "ustašku guju", a onda se mi u Hrvatskoj šutamo međusobno i od toga radimo prvorazredno političko pitanje, što u konačnici iskrivljuje percepciju o samoj državi."

<http://www.hkv.hr/razgovori/25639-predsjednica-rh-kad-bi-taj-grb-s-bijelim-poljem-bio-upitan-morali-bismo-preslagati-crijepove-na-krovu-crkve-sv-marka.html>.

O Peticiji ZDS pisao sam u knjigama:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, *Oba su pala*, Zagreb, 2016., str.392.

Naravno, kada je krenula hajka zbog Peticije ZDS spominjalo se i vrijeme koje sam proveo u Beogradu. Jedan tekst tu posebno treba izdvojiti jer je pokazao koliko nisko može biti sluganstvo nekih u RH. Dok akademik Rudan kao Glavni tajni ne dozvoljava najavu knjige kojom se ismijava srpski kukavičluk u „Oluji”, a još k tome predstavljaju je ljudi koji su itekako zaslužni što imamo državu (admiral Davorin Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman), dotle novinar „Slobodne Dalmacije” Ivica Ivanišević pokušava uvjeriti svoje čitatelje kako neki hrvatski matematičar ne može uraditi puno ako mu šef nije netko iz Srbije. Ne smeta mu ni to što taj iz Hrvatske ima 3 do 4 puta više znanstvenih radova od onog iz Srbije. Morao sam mu se narugati, nazvao ga gospodinom 2+2 i Slobodnoj poslao tekst koji ona nije objavila. Tekst je dan u prvoj knjizi na str. 106.-110.

Međutim, toliko sluganstvo i to onima koji su od hrvatskih ratnika bježali kao zečevi natjeralo me da napišem sjećanja na te Beogradske dane. Tekst KAKO JE BILO BITI HRVAT-MATEMATIČAR U BEOGRADU dan je na str.238.-268. iste knjige, a dostupan je i na Internetu:

<http://glasbrotnja.net/kako-je-bilo-biti-hrvat-matematicar-u-beogradu/>

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 26. 12. 2016.

JURE KRIŠTO, GOLDSTEINOV I PONOVO OSUĐUJU STEPINCA

Jure Krišto, Holokaustologija Ive i Slavka Goldsteina

*

Oba članka možete naći u mojoj knjizi: *Zabranjen akademik – Prevarom u HAZU*, Zagreb, 2012.

Zapravo mogao sam navesti i propovijed biskupa Pozaića (Blagdan Gospe Lurdske 2009.):

“U svijetu krivokletnika i veleizdajnika, kvislinga i podanika, zavidnika i željnih osvete, glo-balizacije = gro-balizacije = korupcije, gdje sami sebe odličjima odlikuju – i još se nazivaju moralna vertikalna, tu: ona neugasiva žed za harmonijom bića budi i podržava čežnju za životom istine u ljubavi. dok nam šošteri i šloseri, laureati kumrovečki i šoroševečki, pišu: pravopis, gramatiku, leksikon, povijest – navodna Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (podcrtao JP) uvježbava strogu šutnju – šutnju izdaje. Opet je u modi poštena inteligencija.”

Moramo pohvaliti Akademiju jer imamo u RH doista problem s Katoličkom crkvom u kojoj mnogi djeluju na tragu Stepinca. Da ne kažem da je biskup Pozaić, zajedno s biskupom Košićem i potpisao Peticiju ZDS. Tako su podržali i Thompsona, i “Bojnu” i HOS-ovce. A eto vidimo da je to bio fašizam. HAZU, ispravno, mora biti protiv fašizma, zar ne?

Nadam se da će i HAZU pisati Ministru Vulinu i tako se još jače ograditi od mog djelovanja!

Može se Akademija pohvaliti kako nije htjela ni slati obavijest o predstavljanju moje knjige, koju su promovirali admiral Domazet i prof. Tuđman i koja je neprikladno govorila o hrabrim srpskim vojnicima (*Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014. – u Pakošanama na predstavljanju je bio nazočan i general Gotovina, a znamo i o njegovoj ulozi u fašističkom Domovinskom ratu na što nas stalno i upozoravaju iz Beograda!), što je bilo potpuno u skladu s pismom naše mladeži g. Ministru. A da i ne spomenemo nedavnu fašističku izjavu admirala Domazeta o tome kako se Hrvatska ne treba bojati toga što se Srbija naoružava, jer ako nas napadnu mi ćemo im opet uzeti to oružje kao što smo učinili u Domovinskom ratu. Ponovno se pokazalo koliko je bio Glavni tajnik u pravu kada nije dozvolio da vam se pošalje poziv na predstavljanje moje knjige koja veliča hrvatski genocid u “Oluji”. Admiral Domazet ponovno aludira kako su srpski ratnici zečevi, zar ne? A to jest fašizam! Iste zastrašujuće fašističke poruke koje se mogu iščitati i iz Thompsonove pjesme “Bojna Čavoglave”. Pa kako hrabri srpski ratnici ne bi “begali” u “Oluji” kada su morali stalno slušati “Bojnu” od koje im se krv ledila u žilama ?

A da ne spomenem kako se HAZU treba ispričati g. Ministru zato što sam jedan od onih koji tvrde da su oni vodili fašističku agresiju protiv Hrvatske (na žalost takvih u RH danas ima puno), što je očito već iz naslova moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015. Naravno, bio sam svjestan mog neprimjerenog djelovanja pa nisam ni tražio da se pozivi za predstavljanje te knjige Uprava Akademije pošalje svima vama drage kolegice akademkinje i kolege akademici.

Da, doista je velika stvar što se i HAZU pridružila istini: Fašisti su bili oni koji su branili svoju domovinu, a ne agresori!

Akademik Josip Pečarić

02. 01. 2017.

HAZU I ZEČEVI

Poštovane kolegice akademkinje,
Poštovani kolega akademici,

Vjerujem da ste danas vidjeli kako je izaslanik srbijanskog premijera Vladimir Božović ponovio riječi premijera Aleksandra Vučića "da se nadamo da nikada više neće biti Jasenovca, da nikada više neće biti Oluje, da nikada više neće biti ubijanja ni progona".

Vučićev izaslanik nam u Zagrebu poručuje: "Branit ćemo Srbe svim sredstvima."

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/72620/Vučićev-izaslanik-u-Zagrebu-Branit-ćemo-Srbe-svim-sredstvima.htm>

"U svom govoru na domjenku SNV-a u Novinarskom domu, Vladimir Božović, izaslanik predsjednika Vlade Republike Srbije, koristio je iste teze kao i Slobodan Milošević, posebice kad je govorio o navodnoj ugroženosti Srba u Hrvatskoj i namjeri Srbije da ih 'brani svim raspoloživim sredstvima', - kaže se u Priopćenju MVP RH.

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/72625/Stier-reagirao-Vučićev-izaslanik-koristio-teze-kao-i-Milošević.htm>

Zar vas, drage kolegice i kolege, ne podsjeti ovo ponavljanje Oluje nekog srpskog političara u RH reagiranje Glavnog tajnika HAZU kada vam nije htio poslati obavijest o predstavljanju moje knjige: *Hrvatski genocide: Napravili zečeve od Srba*. Obavijest nije poslana ni kada sam poslao Upravi Akademije Miloševićev citat u kome je srpsku vojsku u "Oluji" usporedio sa zečevima. Valjda je Uprava zaključila kako je to itekako pametna odluka jer su predstavljači bili neki od najodgovornijih što su hrvatski branitelji od agresorske fašističke vojske napravili – zečeve!

Nije na tom ministarstvu da reagira na govor Milorada Pupovca. Npr. Milorad Pupovac nas uči:

"Stradanje jednoga od nas ne može biti razlog za vrijeđanje spomena i sjećanje na stradanje bilo kojega drugoga od nas."

Pitanje je: Odnosi li se to na naše HOS-ovce? Kako onda Pupovac i slični njemu mogu vrijeđati spomen ploču poginulim HOS-ovcima. Valjda ih ne smatra jednako vrijednim jer su u Hrvatskoj branili Hrvatsku.

Ali reagirao je jedan od onih hrvatskih Srba kojima su trebale hrvatske vlasti ići pokloniti se i čestitati im Božić, poznati branitelj iz Vukovara Predrag Pedja Mišić:

"Pa ni u ove dane blagdana nemate ni stida ni srama.

Prvo ta ista matična država je pripadnike mog naroda dovela u situaciju da se stidimo i sramimo zločina koje je počinila srbočetnička armija, politikom Miloševića, Adžića i ostalih velikosrba i četnika.

Provodeći politiku velike srbije ubijala, protjerala stotine tisuća Hrvata, Srba, Mađara, Rusina i svih drugih koji su se suprotstavili velikosrbstvu, da budem jasniji klanju i ubijanju žena djece i staraca, od Ovčare, do Škabrnje.

Danas nakon 25 godina u srcu Hrvatske glavnom gradu lijepe naše držite velikosrpske govore koji neodoljivo podsjećaju na devedesete.

Sram vas bilo uoči Tri kralja, u iščekivanju rođenja Isusa po julijanskom kalendaru, nemate ni stida ni srama, kako bi i imali kad vjernici niste nikad bili.

Gospodine Milorade vama i vašoj bratiji otvoreno s imenom i prezimenom poručujem velikosrbe i četnike pobijedili smo 91, pobijediti ćemo i sada, neću vam dozvoliti da moju domovinu ikada više ugrozite.

Ljubav prema Bogu i Domovini je jača i veća nego ikada prije.

Pripadnicima mog naroda poruka ljubavi Hristos se rodi, a vi idite u matičnu državu.

<http://kamenjar.com/predrag-pedja-misic-gospodine-milorade-pa-ni-ove-dane-blagdana-nemate-ni-stida-ni-srama/>

Pa zar nije prirodno ponašanje i Pupovca i onih u Srbiji kada HAZU zabranjuje samo slanje obavijesti o takvoj mojoj knjizi s takvim predstavljacima?

Zar nije prirodno takvo njihovo ponašanje kada ih HAZU štiti od poruge?

Zar ne bi bilo prirodno očekivati da HAZU bude na strani Mišića i drugih Srba, a bilo ih je mnogo, koji su branili hrvatsku domovinu?

Umjesto toga vama je, drage kolegice i kolege, važnije je li vam prihvatljiv symbol i pozdrav pod kojim su HOS-ovci i mnogi drugi branitelji ginuli za Hrvatsku. i to danas – toliko godina poslije veličanstvene hrvatske pobjede!

S druge strane, moram reći kako sam izgleda bio nepravedan prema glavnom tajniku HAZU. Tvrdeći kako sam rođen u tada nepostojećoj Socijalističkoj Republici Crnoj Gori on je zapravo htio naglasiti kako sam rođen u Kotoru, zar ne? Htio je da se mnogo više piše o mom rodnom gradu. To je tako razumljivo i naša Marija, pa evo i nove njene pjesme na tom tragu.

Naslov:RE: NOVO PISMO PRIJATELJIMA

Datum: Wed, 4 Jan 2017 20:06:05 +1000

Šalje:marija

Prima:'Josip Pečarić' <pecaric@element.hr>

DIV KOTORSKI

Profesore, Božji daru,
Sine puka hrvatskog,
Kao svijeća na oltaru
Izgaraš zbog roda svog.

Snagu uma Bog ti dao
Strepi pred njim dušmanin,
Junaštvom se opasao
Kotorskoga kraja sin.
Neka sikte ljute zmije
Nek pucaju strijele, grom,
"Za Dooom!" širom Kroatije
Josip kliče snagom svom.
Zalud mržnja i osveta
Zalud vrišti paklen vrag,
Naš Pečarić, div kotorski
Stijegu, Križu, čuva trag.

Marija Dubravac, Brisbane

A kad je već tako evo jedna zanimljivost: ZDS je čini se postao općeprihvaćeni pozdrav u RH. Eto vidim ga i u podnaslovu teksta Nenada Piskača:

Kad ONO i DSZ za dom spremno krene

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25696-n-piskac-ono-i-dsz-u-kontekstu-nove-srbijanske-agresije-na-hrvatsku.html>

Dr. Stjepandić, koji je optužio bivšeg ministra Jovanovića i Glavnog tajnika HAZU-a za znanstveno nepoštenje, mi je poslao link na:

<http://narod.hr/hrvatska/ustaske-mirovine-antifasisticke-mirovine-sto-znamo-njima>

S napomenom: *Vidi na dnu teksta.*

Pogledao sam. Pogledajte i vi. ☺

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

05. 01. 2017.

TKO JE KOČANOVA 'KUMICA' IZ AKADEMIJE?

Drage kolegice akademkinje,
Drage kolege akademici,

Poznati hrvatski književnik dr. Sc. Stijepo Mijović Kočan piše u Hrvatskom tjedniku 05. 01. 2017. i o ZDS, i o nama, pa kaže:

Moj drugi dragi prijatelj, Vjenceslav Čížek (inače i moj prijatelj, moj Hrvat iz Boke, da tako kažem jer ne znam kako bih morao reći po najnovijem stajalištu Akademije jer je rođen 1929. godine kada nije bilo Crne Gore ni socijalističke ni narodne, J.P.), „hrvatski Mandela“, napisao je aforizam „Svatko od nas po glavu da ima/ kojim pravom/ zar nije dosta narod / samo s jednom glavom“. Za taj verbalni delikt, istina i još neke slične, dobio je u Titovoj Jugoslaviji 17 godina robije, gdje je i oslijepio...).

Ono što nije napravila država, onemogućivši samu sebe kao da i nema glave, a i nije je imala, trebale su napraviti hrvatske znanstvene ustanove. Zar za tako važnu stvar kao što je znanstveno utvrditi žrtve totalitarnih režima vlastita naroda i uvesti nas u predio slobode i demokracije, prije svih nije pozvana Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, ta to je najviša znanstvena...itd. !? Međutim, koju, čiju glavu vi tamo vidite? Ima li tamo uopće neke glave koja bi se mogla vidjeti kao samomisleća te nacionalno svjesna i odgovorna glava?! (Ako je HAZU – HAZU, a ne HJAZU? Bit će da je i tu prvo ono drugo!)

Onaj akademik koji ovih dana govori nešto u Saboru, to je rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu! A Akademija! Bože, ne oprostite im ništa! Oni znaju sve što ne čine!

Dakle imamo među nama nekoga tko je u Saboru govorio *rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu*. Nagradno pitanje za sve nas je:

Na koga je to mislio poznati hrvatski književnik?

Ako vas doista zanima o svrstavanju Akademije nedavno u Hrvatskom saboru, bolje reći pokazivanju da smo papskiji od Pape (Predsjednica je svojevremeno rekla da je Peticija ZDS “na razini provokacije”, a Glavni tajnik u ime svih nas kako je to provokacija), pogledajte i što drugi hrvatski intelektualci misle o tome. Da ne spomenem opet Kočana koji upozorava kako su oni koji su “za odbijanje obrane Doma” zapravo “za dezerterstvo”. Istina, to možda Akademija samo pokazuje svoje pozicije jer će u Povjerenstvu za suočavanje s prošlošću biti uključen i HAZU.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/u-povjerenstvo-za-suocavanje-s-prosloscu-bit-ce-ukljucen-i-hazu-1140583>

Ali govoriti u Saboru rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu nije previše inteligentno da bi se opravdalo takvo povjerenje, zar ne?

Pogledajte tekst prof. dr. Stipa Kuteše koji nas podsjeća na predsjedničine riječi, na koje sam vas već i ja upozorio, a koje pokazuju kako Glavnom tajniku nije bilo baš inteligentno govoriti u ime svih nas, a rekla je ono što je već davno (i bez briselskih i berlinskih konzultacija) morao reći svaki hrvatski političar, a to je: „Ovdje je bitno da je riječ o spomeniku 11-orici poginulih hrvatskih branitelja i to nema nikakve veze s bivšim ustaškim logorom. To nije poruga Jasenovcu ili Srbiji, već iskaz pijeteta prema 11 mladića koji su poginuli pod tom zastavom braneći Hrvatsku. Želim jasno naglasiti, u Hrvatskom saboru nijedna strana ne zastupa proustašku ideologiju koja bi se otvoreno zalagala za ustaški režim“. Time je predsjednica pokazala da ipak osluškuje mišljenje većine svojih državljana. U takvim bi stvarima morala biti odrješitija. Ona mora, po svojoj dužnosti braniti nacionalni interes. Stoga je na mjestu njezina izjava: „Nemojmo, dakle, dopustiti da nam stalno nabacuju tu „ustašku guju“, a onda se mi u Hrvatskoj šutamo međusobno i od toga radimo prvorazredno političko pitanje, što u konačnici iskrivljuje percepciju o samoj državi.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25717-s-kutlesa-predstava-oko-pozdrava-zds-kao-dio-specijalnog-rata-protiv-hrvatske.html>

Varaju se oni među vama koji misle da se radi o slučajnom ekscesu Glavnog tajnika. Ta politika u Akademiji osjeća se svo vrijeme ove uprave. Već sam vas podsjetio kako je bilo s (ne)izborom prof. dr. sc. Iva Goldsteina, koji je tek kasnije postao onaj čuveni veleposlanik sa slikom J. B. Tita u svom uredu, ali ipak je kao kandidat za redovitog člana HAZU bio pozvan na proslavu Akademije, ugostiše ga za predsjedničkim stolom, a šikanirali su neke zaposlenike koji su podržali moje Pismo Predsjedniku i Predsjedništvu Akademije (o tome sam pisao u knjizi “Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!”).

Srećom Goldsteina nismo izabrali, pa – koliko znam – nije bilo posljedica za one kojima nije povijest ako tvrdiš da su se Srbi svetili zbog genocida koji je napravljen nad njima, a primjer za to je 5 (PET) dana poslije uspostave NDH. Itd., itd... Genocidnog li naroda, zar ne?

Međutim, kada sam pisao spomenutu knjigu iz nje se moglo iščitati kako govorim o tome kako ni tada u medijima nisam mogao braniti se.

Vjerojatno niste obratili pozornost kako sam spomenuo sličan odnos u Akademiji prema meni u pismu poslanom vam 31. 05. 2012.:

Četvrto pismo HAZU-u

GOLDSTEINOVA PRIJEVARA

Poštovane kolegice akademkinje,

poštovani kolege akademici!

Prije svega ispričavam vam se što sam mnogima od vas dosađivao tražeći kopiju pisma prof. dr. Iva Goldsteina. Kao što je poznato, moje pismo poslano

je Predsjedniku i Predsjedništvu naše Akademije 24. 4. 2012., a njegov odgovor Razredu za društvene znanosti 25. 4. 2012. Vjerujem da je većini od vas poznato i mišljenje u svezi s tim koje kruži u Akademiji:

Iz njega, (Razred za društvene znanosti, J. P.) inače, odmah nakon njegovih sjednica i prije izborne skupštine, "cure" načelno tajne i povjerljive informacije: hitro ih se šalje kandidatu I. G., a pogoduje mu se i na skupštini. Doista, nevjerovatno je kako je hitro dostavljeno moje pismo kandidatu, a njegov odgovor meni nije barem dan prije skupštine, kada je već odlučeno da se oba pisma tamo pročitaju. Kopiju pisma sam uspio tako dobiti tek mjesec dana nakon je ono bilo u Akademiji.

Na taj način mi je onemogućeno da na samoj skupštini svoje izlaganje posvetim pitanju ZNANSTVENOG NEPOŠTENJA!

(...)

Zanimljivo je da me nitko od vas nije upitao:

Kako je moguće da ste pismo dobili tek mjesec dana nakon što je ono pročitano na Skupštini HAZU-a?

Tražio sam ga odmah. Glavni tajnik me je uputio kod neke gospođe u Administraciji. Ona mi ga nije mogla dati. Otišao sam opet kod Glavnog tajnika. Još sam ispao zločinac što sam ga tražio.

Na kraju sam ga dobio od jednog kolege, ali s napomenom da nikome ne kažem da mi ga je on dao.

Ako su se tako odnosili prema kolegi akademiku i tada, a i u niz slučajeva nakon toga, čudi li vas najnoviji kada je vjerojatno prvi put u povijesti u ime akademije Glavni tajnik napao u Hrvatskom saboru dvojicu kolega akademika, a trećega nije ni pokušao braniti već je branio onoga tko ga je napao.

Zato ljudi – ne rijetko – misle i pišu ovako:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/01/07/zorica-vukovic-akademici-i-akademici/>

Srećom, akademik Reiner je branio kolegu Paara u Saboru.

Znam da su mu neke kolege prigovarali zašto nije branio i nas. Ali mi smo napadani zbog Peticije ZDS. A on je predlagatelj da se Hrvatski sabor opet nazove Hrvatski državni sabor. Zbog toga je bio žestoko napadnut. Uostalom isto kao i Predsjednica zbog povijesne hrvatske zastave. Da nas je pokušao braniti ispalo bi da brani sebe, zar ne?

Zato ipak ne mislim da se na njega ne odnosi pitanje iz naslova ovog teksta.

Zato je doista teško pitanje:

Koji akademik je u Saboru govorio rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

09. 01. 2017.

P.S. Nisam spomenuo onu zabranu slanja pozivnica za predstavljanje moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba", zato što će nas svakim danom sve više i više mnogi podsjećati na to.

Evo i danas vidim veliki dio kolumne Zvonimira Hodaka posvećen je – zapravo – tome:

Jutarnji smatra da je "Tradicionalni božićni domjenak koji organizira SNV ove godine bio u znaku incidenta sa spomen pločom postavljenom poginulim pripadnicima HOS-a u Jasenovcu na kojoj je ustaški pozdrav "Za dom spremni". Mi ostali, kojih je u RH 70% prema vaših ni 30%, smatramo da je "tradicionalni božićni domjenak" SNV protekao u znaku vulgarnog ispada Velimira Božovića, izaslanika predsjednika Vlade Republike Srbije. Isti je poručio hrvatskim Srbima da će ih "matična država štiti u svim problemima i iskušenjima, kad budu ugroženi, braniti svim raspoloživim sredstvima". Do posljednjeg traktora... Srbi su stari ratnički narod. Od svih povijesnih bitaka pamti se tzv. Cerska bitka koja je vođena od 12. do 24. kolovoza 1914., g. i gdje je na slivu rijeke Jadar, srpska vojska pobijedila austrougarsku vojsku. Od tog vremena pa nadalje, nogometnim rječnikom rečeno, baš im ne ide. Nula bodova. Par zlobnika koji kao lešinari prate moju kolumnu odmah će zaroktati – a Vukovar!? Dragi obrijani i depilirani (po)četnici, Vukovar je jedan od najtežih ako ne i najteži fijasko koji ste doživjeli u "istoriji ratovanja". Tri mjeseca armija od 60 tisuća izvježbanih vojnika, uz podršku artiljerije, tenkova i "vazduhoplovstva", jedva je u "produžetku" svladala 1.500 slabo naoružanih branitelja. To je na sjednici Vrhovnog saveta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. konstatirao sam vožd Slobodan Milošević. Doduše, u stilu Dobrice Ćosića, "nabrijao" je 1.500 branitelja na 6.000, a 3 mjeseca razvukao na 6 mjeseci. No, kao branitelj Mile Dedakovića-Jastreba znam da je, tijekom sudskih procesa, utvrđeno kako je brojka od 1.500 branitelja bila točna. Sloba je na toj sjednici rekao za one koji su branili SAO Krajinu za vrijeme Oluje da su "utekli kao zečevi, a sad traže da ih Jugoslavija brani..." Nadalje hvali Sloba pripadnike "Treće armije u Evropi" da su "više izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što bi izginuli držeći linije". Sada, na pravoslavni Božić, dolazi u Zagreb posebni izaslanik iz Srbije i prijeti "svim raspoloživim sredstvima". Jeste li primijetili kako su se Hrvateki, gledajući prijeteću figuru "srpskog oficira" na TV, počeli tresti? Od smijeha! Međutim, hrvatska politička elita je hrabro i prkosno odšutila ovo izazivačko busanje u prsa. Ludu hrabrost pokazao je tek Ivo Stier, ministar vanjski poslova, kad je rekao: "Takav diskurs vrijedan je svake osude..." Da prisutnim Hrvatima do kraja začepi gu....ce Milorad Pupovac je diplomatski ublažio prijeteću "miroljubivu" poruku Božovića tako što je nagradio "uglednog historičara" Hrvoja Klasića za promicanje "jugoslavenske sinteze" iliti za "bratstvo i jedinstvo" (ispričavam se što i

njega nisam spomenuo kao ozbiljnog kandidata za HAZU s predsjednikom akademikom Pavlom Rudanom, JP). *Premijer Plenković održao je govor u "božićnom duhu s porukama dijaloga, suradnje, tolerancije, suživota i okrenutosti budućnosti."* Mene je osobno impresioniralo ovo "okrenutost budućnosti". Proradio mi je stari "uvjetni refleks" i podsjetio me na staru latinsku: "Si vis pacem, para bellum" ili ako želiš mir, spremaj se za rat. Premijer je na kraju otkrio "najmilijoj manjini" dobro čuvanu tajnu, a koja ih je doslovno zaprepastila. Naime, hrabro i u pola glasa rekao je: "Hrvatska je nakon pravednog obrambenog rata, u kojem je bila žrtva srpske agresije, ostvarila slobodu i nezavisnost..." Na licima nazočnih podržavatelja Božovića jasno se ocrtavalo iskreno čuđenje u stilu "prosto ne možemo da verujemo" ili "idi bre da se lečiš..." Predsjednica RH je s "tajanstvenog puta po SAD-u" poslala poruku, a čestitku je uputio i mitropolit ljubljansko-zagrebački Porfirije. Ne zna se je li je čestitka bila obična ili "zvučna", s miroljubivim pjesmuljkom "Šta se ono na Dinari sjaji..." Dok se katolička Crkva uporno kompromitira klerikalizacijom Hrvateka dotle pravoslavna uporno propagira "mir Božji, Hristos se rodi". A nakon toga, kao i u svakom slavlju, zakolje se jagnje i baci pesma "Što se ono na Dinari sjaji.." Probajte zamisliti što bi se desilo da se takva primitivna provokacija desila u prisustvu dr. Franje Tuđmana. Mislim da znate. Zbog toga Tuđman ostaje faraon prema svim sadašnjim političarima. Državnik!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/od-pilsela-do-lijeve-medijske-falange-nitko-nikada-nije-postavio-pitanje-sto-je-milanovic-radio-u-sad-u-kojim-je-poslom-mesic-bio-u-kini-989597/#axzz4VAzsxikc>

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

**MOJ GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE
„DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE“ U
SPLITU**

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatoru Hrvatskoj udruzi Benedikt i predsjedniku Udruge g. Vidi Popoviću, domaćinu Dominikanskom samostanu u Splitu predstavljajući i dragim prijateljima jednom od najboljih hrvatskih kolumnista i publicista Josipu Joviću i dr. sc. Josipu Stjepandiću koji je napisao i sjajni Predgovor knjizi, a suautor je i prvog pisma u knjizi – Peticije ZDS. Poseban gost nam je Marko Perković Thompson, zbog koga je i napisano to prvo pismo – pismo obrane hrvatskog branitelja i njegove pjesme "Bojna Čavoglave" od najava kažnjavanja.

Mnogi u Hrvatskoj govore kako se u medijima stalno nameću priče o ustašama i partizanima, a zapravo se radi o suptilnom pokušaju da se hrvatski branitelji i Domovinski rat poistovjete s nametnutom slikom o Ustašama i NDH. Na to, čini mi se bez nekog velikog uspjeha, pokušavam upozoriti svojim knjigama. O tome govorim već u naslovu prethodne knjige „ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, T.J. BRANITELJSKA HRVATSKA“.

Zapravo radi se tome da je dojučerašnja vlast u Hrvatskoj predvodila provođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. po kome se izjednačavaju agresori i napadnuti. U tom cilju je ponajbolje stalno govoriti o ustašama, proizvoditi nekakav fašizam i tako natjerati Hrvate da se stalno brane i tako

ne stignu ni pomisliti na činjenicu da su nedavno preživjeli i pobijedili u ratu protiv velikosrpskog fašističkog agresora. Pobijedivši velikosrpske fašiste hrvatski branitelji su postali istinski antifašisti.

Pozdrav ZA DOM SPREMNI im je u tom pogledu posebno važan jer su ga koristili Hrvati i u Drugom svjetskom ratu i u Domovinskom ratu pa tako velikosrpskim slugama iz RH (znate za moju tvrdnju iz 1987. kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske slugu i kako ja ne volim biti sluga) pruža idealni primjer za izjednačavanje NDH i Domovinskog rata i svih nas koji volimo hrvatsku državu i radujemo joj se.

Na žalost, ima i Hrvata koji se boje suprotstaviti se takovim poistovjećivanjima jer bi morali jasno i glasno reći da to rade velikosrpske slugu u cilju sprovođenja spomenutog Memoranduma SANU 2.

A srpske slugu u Hrvatskoj itekako znaju koliko je veliki značaj "Bojne Čavoglave" i pozdrava ZDS u Domovinskom ratu. Zato se od 2000. godine stalno napadaju i Thompson i ZDS, a ne spominje četnička pjesma "Slobodane, šalji nam salate / Bit će mesa, klat ćemo Hrvate, a danas – zbog našeg pisma – pokušavaju razdvojiti sam početak "Bojne" tj. pozdrav ZDS od ostatka pjesme (valjda iz uvjerenja da glupi Hrvati ne znaju da je to jedna jedina i neponovljiva "Bojna Čavoglave").

To je tako zorno pokazao Prosvjed zbog zabrane Z1 televizije. Ono što bi Hrvatima trebalo biti najvažnije jeste priznanje Milanovića o njegovom sudjelovanju u velikosrpskom Memorandumu SANU 2 (podsjetit ću vas da je on od HNES-a etički osuđen za veleizdaju). "Jučer smo vidjeli filofašistički marš u Zagrebu, to je ono što donosi HDZ, to nećemo dozvoliti, to se neće raditi u Zagrebu, najstrašnije u toj priči, da je to predvođeno dvojicom filofašista, a jedan od njih je potpredsjednik Sabora. Prvi put da dužnosnik dođe pred instituciju, i to pred jedno neovisno vijeće, i upadne jednoj građanki, Zagrepčanki, uglednoj novinarki, koja samo radi svoj posao, poklanjajući joj četničke kokarde i insinuiru da nije Hrvatica."

Doista, što može biti veće priznanje služenju Memorandumu od poistovjećivanja onih koji su pobijedili velikosrpske fašiste s – vjerovali ili ne – fašistima. Istina je da možemo tako shvatiti i njegove tvrdnje poslije gubitka vlasti da su većina Hrvata Ustaše, a očit dokaz je i dok je vlast bila u njihovim rukama kada su željeli povući tužbu za genocid protiv velikosrpskog fašističkog agresora. Time su sigurno bitno utjecali na nedonošenje pravedne presude. Ali i takva presuda kakva jest pokazuje da su sve radili kao izvršitelji velikosrpskog Memoranduma SANU 2, jer je u njoj jasno označen agresor koji je u cilju osvajanja hrvatskih teritorija vršio genocidne radnje. Da su uspjeli s povlačenjem optužbe lakše bi im bilo "dokazati" da su naši branitelji zapravo fašisti, zar ne?

Prof. Zdravko Tomac (direktno.hr, 30. 09. 2016.) kaže:

Kažnjavanje televizije Z1 trodnevnom zabranom emitiranja i neargumentiranom presudom da se na toj televiziji dogodio govor mržnje,

agencija za telekomunikacije stala je u obranu četništva a neopravdano kaznila one koji govore istinu o četništvu.

Time je učinjena nevjerovatna šteta hrvatskom narodu i posebno hrvatskim braniteljima. Hrvatski narod i hrvatski branitelji borili su se protiv četničke agresije u Domovinskom ratu. U trajnom sjećanju generacija hrvatskog naroda ostat će snimka četnika kako pjevaju u okupiranom Vukovaru "Slobo šalji nam salate bit će mesa klat ćemo Hrvate"

Zapravo je i sama obrana četništva itekako važna u Memorandumu SANU 2 jer se time osigurava još veći pritisak na branitelje kroz njihovu fašizaciju i poistovjećivanjem sa slikom koja je stvorena o NDH. Koliko su jadne te velikosrpske sluge ponajbolje nam pokazuje Igor Vukić, čiji je otac Srbin kao dijete bio u Jasenovcu. Naslov njegovog najnovijeg teksta u Hrvatskom tjedniku (28. 01. 2016.):

NDH i ZAVNOH u Ustavu bi trebali zamjeniti mjesta – AVNOJ i ZAVNOH borili su se za Jugoslaviju i u ime toga cilja masovno su pogubili čitave narodne skupine.

Međutim mislim da je to što SPC provodi velikosrpsku politiku ovdje manje značajno.

Koliko su srpske sluge uspješne u tome vidimo i ovih dana kada se neki poznati branitelji i pravaši ograđuju od pozdrava s kojim su njihovi prijatelju ginuli u Domovinskom ratu. I to danas kada su isapali smiješni sličnim napadima na prijedlog da se Hrvatski sabor ponovno nazove Hrvatski državni sabor!

Ovdje je još značajnije što se to događa povodom Prosvjeda za TV Z1 povodom tvrdnji gđe Rakić koje su očito rasističke. Zato sam namjeravao poslati navedenog gđi pismo:

PODNESETE OSTAVKU ZBOG RASISTIČKOG VRIJEĐANJA HRVATA!

Poštovana gđo Rakić,

Obraćam Vam se zbog poznate činjenice da je Vijeće za elektroničke medije, kome ste Vi predsjednica, donijelo odluku o oduzimanju koncesije televiziji Z1 na tri dana. Oduzeta je zbog emitiranja emisije "Markov trg" koju je urednik i voditelj Marko Jurić objavio porukom svima koji šeću Cvjetnim trgom da budu oprezni jer je blizu crkva u kojoj stoluju četnički vikari.

Ne mislim da ste Vi i članovi Vijeća toliko priglupi da niste odmah shvatili da se radi o satiričnom završetku emisije, jer bar spominjanje „četničkih vikara“ je očita asocijacija na „ustaškog vikara“ kako je blaženog Stepinca nazvao jedan član Vlade RS.

Zapravo i da nije satira to bi značilo da tvrdite kako su Hrvati niža rasa pa ne mogu govoriti isto što kaže neki srpski ministar, zar ne? (ne treba nas čuditi kada i sam Porfirije kaže da je to "medijski napad pojedinaca i udruga na SPC, njene svećenike i srpski narod u RH, pa njihova vojska je "jučer" bježala poput zečeva; JP).

Još više sam se šokirao vidjevši što ste odgovorili g. Juriću („Bujica“, 27. 01. 2016.), a o čemu je pisao i sam Jurič:

Na kratkom razgovoru u Agenciji za elektroničke medije pitao sam **Mirjanu Rakić** da mi citira u kojem sam djelu svoje satiričke objave širio mržnju ili poticao na nasilje.

Mirjana Rakić mi je odgovorila: "Vaša ideja ne potiče građane na misao da žive u sigurnoj državi."

<http://www.maxportal.hr/marko-juric-sto-sam-sve-rekao-mirjani-rakic-i-zasto-ona-brani-pupovcev-govor-mrznje-2/>

Doista je priglupa tvrdnja da satira može poticati građane da ne žive u sigurnoj državi, pa ne vjerujem da ste na to mislili. Ostaje mi objašnjenje kako Vi smatrate da su Hrvati priglupi ljudi, koji ne znaju što je satira, pa je tako nešto doista moguće! Ti priglupi Hrvati su po Vama shvatili Juriča kako tvrdi da će „četnički vikari“ iz crkve doista juriti po Cvjetnom trgu s noževima u rukama, zar ne?

Mene, kao pripadnika hrvatskog naroda, ste duboko povrijedili, a uvjeren sam i mnoge druge Hrvate. Zato smatran da je najmanje što možete učiniti jeste Vaša neopoziva ostavka na funkciju koju ste iskoristili da tako rasistički vrijeđate nas Hrvate.

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 28. 01. 2016.

Odustao sam od slanja takovog pisma jer je očito da je besmisleno pisati Mirjani Rakić. Primjerenije bi bilo o tome pisati Hrvatskom (državnom) saboru ili DORH-u, zar ne?

Vratimo se Milanoviću. Zapravo, znamo da ljudi teške kvalifikacije koje se odnose na njih kažu za druge. A Milanović je izgleda koristio i riječ "filonacizam". A rasizam i jest nešto što je vezano uz nacizam, zar ne? Da doista ljudi puno toga kažu sami o sebi, zar ne?

Drugo pismo govori o najavi zabrane knjige o Jasenovcu u kojoj se daje istina o ovom logoru. Laži o Jasenovcu su oduvijek imale važnu ulogu u borbi za očuvanje Jugoslavije. To se danas još proširuje jer pričajući o Jasenovcu skriva se istina o brojnim srpskim konc-logorima devedesih godina prošlog stoljeća. O tome treba pogledati članak dr. sc. Stjepana Razuma "Logor Jasenovac je komunističko-velikosrbski mit", Hrvatska vjernost. Časopis za hrvatski martirologij. Gospić, 10./2015., br. 11, kolovoz 2015., str. 55-58. Dakle i tu srpske sluge u RH pomažu realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

Kako u tom članku dr. Razum govori i o drugom našem pismu, ja ću svoje izlaganje završiti s tim djelom njegova teksta:

Pismo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti

Povodom nerazumnog napada navedenih samoproglasnih "učitelja" na članove Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, prof. dr. sc.

Matko Marušić i akademik Josip Pečarić sastavili su pismo predsjedniku Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zvonku Kusiću, u kojem traže da Akademija donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i "da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega". Taj je zahtjev supotpisalo oko 200 akademika, biskupa, profesora i znanstvenika.

Zahtjev je vrlo važan prije svega zbog toga što se preko njega, a osobito preko zahtijevane deklaracije o slobodi znanstvenoga istraživanja oslobađa hrvatsku sveobću, a osobito znanstvenu javnost od nametnutih autoriteta koji sebe smatraju vlasnicima istine, a sve ostale, koji tu istinu propituju, guraju na stranu. Uvažavajući ovaj zahtjev Akademija će osloboditi znanstvene mogućnosti hrvatskih znanstvenika i pospješit će očišćenje hrvatskoga javnoga prostora, zagađenog jugoslavenštinom i totalitarističkim komunizmom. Neki novinari tim povodom pišu da se ovim zahtjevom traži lustracija hrvatske sveučilišne zajednice.

Bez obzira na prijam ovoga zahtjeva kod Akademije, već je sam zahtjev polučio veliki uspjeh zbog toga što je hrvatska javnost postala svjesna da su joj samoprolašeni jugokomunistički autoriteti nepotrebni i da je došlo vrijeme da se ti autoriteti konačno uključe u hrvatsku stvarnost ili da nestanu s javne pozornice.

HVALA!

2. veljače 2016.

www.hu-benedikt.hr

ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU

Mirela Pavić nam je u svojoj najnovijoj kolumni "Plašikracija" (Hrvatski tjednik, 04. 02. 2015.) najbolje objasnila zašto srpskim slugama u RH smeta pozdrav *ZA DOM SPREMNI*. *Završila ga je s*

SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU! LIAM SHI!

Doista je velika vjerojatnost da oni kad čuju ZDS (ili kako to Kinezi kažu Liam shi) to doista dožive kao *Smrt fašističkom antifašizmu*.

Znamo da je pozdrav ZDS na kineskom prvi u Hrvatskoj objavio dr. sc. Josip Stjepandić. Radeći u Njemačkoj s kolegama iz različitih država ustanovio je kako taj isti pozdrav postoji u mnogim državama. To se i moglo očekivati jer bi bilo doista nevjerojatno da najljepši pozdrav bude nešto čega smo se samo mi sjetili, zar ne?

Zanimljivo je da je dr. Stjepandić u istom broju Hrvatskog tjednika objavio svoje otvoreno pismo riječkom gradonačelniku koje također završava s LIAM SHI:

***Kada biste prema pok. Vidasu bili tako blagi i puni razumijevanja kao
prema Frliću, spora ne bi bilo***

Štovani družo Obersnel,

s velikim zanimanjem čitao sam Vaš odgovor objavljen u „Hrvatskom tjedniku“ br. 589 od 7. siječnja. Kao prvo, moram Vam čestitati da ste napokon počeli čitati „Hrvatski tjednik“, trenutačno najbolju tiskovinu u Hrvatskoj. Preporučam Vam pretplatu, kako biste postigli makar protutežu prema neokomunističkim tiskovinama, yutarnjim i yučernjim, novim i dalmatinskim, koji žive od ekonomski besmislenih, ali skupo plaćenih oglasa iz stanovitih krugova, a svoju egzistenciju brane predstečajnom nagodbom, s ciljem da bi izokrenuli sliku stvarnosti, umjesto da informiraju. Isto tako, učinili biste veliku stvar, kad biste „Hrvatski tjednik“ preporučili članovima Vaše Partije. Tu se mogu dobiti neke vrlo korisne informacije npr. o lažima i manipulacijama o Jasenovcu, da o razvoju Plašikracije ne govorimo.

U Vaš sukob sa župnikom Zovkom ne bih želio ulaziti, makar je žestina Vaše kritike vrlo znakovita. Podsjeća me na ona stara, dobra vremena, kad je optužba da se „Crkva bavi politikom“ bila uvod u njezin progon. Je li to Vaš jedini nesporazum s njim ili Vam stalno krv pije, žaoka otrovna klerofašistička? Slobodno upitam da li ste vlč. Zovka prijavili njegovu biskupu i što Vam je on na to odgovorio? Mislim da bi to zanimalo sveopću javnost, napose čitatelje HT. Vaše brojke o dobrim djelima za hrvatske branitelje zbilja su impresivne. Šteta da niste naveli koliko ste zahtjeva za potporu odbili i koliko je samoubojstava zbog toga počinjeno, da bi se dobila sveukupna slika. Usporedba s iznosima novca darovanim „antifašistima“, udbašima i

kosovcima bila bi sigurno vrlo zanimljiva. Isto tako pretpostavljam da bi Vam hrvatski branitelji bili zahvalni kad biste u Vašem djelokrugu dio novca odvojili za njegu znakovlja Republike Hrvatske. Pozorni promatrači uočili su da je hrvatski stijeg u Vašem gradu često u nepriličnome položaju i stanju, a Vas to nimalo ne brine. Kako je to moguće u jednom uređenome gradu poput Rijeke? Nije li Vas bilo sram da hrvatski stijeg stoji na pola koplja na onaj dan, kad bi zapravo morao svijetliti i vijoriti iznad grada? Znete li koliko to vrijeda hrvatske branitelje?

Lijepo je da ste se pobrinuli za nadgrobni kamen za preminulog branitelja Vidasa. Da ste poštovali njegovu posljednju volju i taj kamen opremili onako kako je pokojnik želio, pokazali biste svoju ljudsku veličinu i nitko pa ni vlč. Zovko ne bi se bunio. Ovako, otvarate opravdanu sumnju u Vaše znanje i stvarne nakane. Vaše obrazloženje nema uporišta u zakonu (npr. presuda Prekršajnog suda Zagreb VII-J-D-3504-2008 od 14.4.2009). Je li pravomoćni pravorijek hrvatskog suda za Vas mjerodavan ili pak samo sud Vaše Partije? Znači li to da hoćete isprovocirati pravni spor? Hoćete prikazati pok. Vidasa kao zločinca? Ili će na njegovu nadgrobnome spomeniku uskoro osvanuti crvena zvijezda petokraka, „simbol ljubavi, zajedništva i slobode“ (pogotovo u Vukovaru, gdje se pok. Vidas borio!)? Je li to kontinuitet ponašanja koje pokazuje intendant Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, koji između ostalog negira postojanje hrvatskog jezika? Još jedna povrjeda Ustava, na koju uopće niste reagirali, da o sankcijama ne govorimo!? Čovjek da se zapita, kad će te uvesti ćirilicu u Rijeku, ako potajno već niste!? Oprostite, ali teško je oteti se dojmu da je oštrica zakona kod Vas rezervirana za domoljube poput pok. Vidasa. Kad biste prema njemu bili tako blagi, puni razumijevanja kao prema Vašem intendantu, spora ne bi bilo.

Glede pozdrava „Za dom spremni“ akademik Josip Pečarić napisao je cijelu knjigu. U privitku Vam šaljem stenogram moje prezentacije ove knjige održane 18. prosinca 2015. Ja sam se ovom temom počeo baviti kad je hrvatski vitez Josip Šimunić bio onako bezdušno kažnjen. Da li slučajno, prijavu su podnijela dva velikosrbina iz Rijeke! Šimunića poznam kao uzornog športaša iz Njemačke. Malo koji Hrvat ostvario je ugled kao on, o čemu ne treba trošiti riječi. Ako se selidbom iz Njemačke u Hrvatsku prometnuo u rasista i ksenofoba, onda je to jedino mogao prouzročiti nepedagoški utjecaj kukuriku vlasti u tome razdoblju. Šimuniću je učinjena velika nepravda! Umjesto njega, Milanovića i Jovanovića je trebalo kazniti kaznom neigranja recimo za sljedećih sto godina!

Ukratko, pitao sam moje prijatelje i kolege iz oko tridesetak zemalja širom svijeta (regiyun pritom nije bio zastupljen) kakve emocije kod njih izaziva kad kakav športaš kaže da je „za dom spreman“. Ne ćete vjerovati, ali profesor iz Brazila je rekao da nakon što su njihovi nogometaši izgubili sa 1:7, nogometašima uopće ne vjeruje, pa ni onda kad kažu da su „Ligado à terra natal“. Za njega je to pitanje časti. On je osobno uvijek ZDS. U Njemačkoj je

biti ZDS vrlina, koja se može testirati npr. na mrežnoj stranici Druge njemačke televizije (ZDF):

<http://typentest.zdf.de/wie-heimatverbunden-sind-sie>

Da budem skroz iskren, ja sam na tome testu skroz propao (ali stoga ne ću zatražiti članstvo u Vašoj Partiji!), a ako Vaše fotografije ne varaju, Vi biste me hametice potukli već u prvom pitanju: "Da li volite domaće iće i piće"! Štoviše, velika je ironija da ste Vi više ZDS nego svaki neuhranjeni predstavnik neprijateljske emigracije!

Najzanimljiviji odgovor dobio sam iz najmnogoljudnije zemlje na svijetu. Jednom Kinezu velika je čast kad mu se kaže da je ZDS, doslovce prevedeno: „onaj koji odiše domovinom“ ili „onaj po kome se može namirisati domovinu“ (nešto kao Hercegovac ili Bokelj u Hrvatskoj). Zato ću ovo pismo zaključiti tim pozdravom.

Da zaključim: nitko u svijetu nema problem reći da je za dom spreman, osim jedne agresivne manjine u Hrvatskoj, kojoj očigledno i Vi pripadate. Da taj pozdrav nije izum Ante P. možete utvrditi na poleđini gore navedene knjige akademika Pečarića, gdje je citiran napjev koji su pjevala djeca u virovitičkom kraju 1921. godine. Ili da predložimo pozdrav: Za regiyun spremni? Bi li tada bio mir u kući?

Stoga ću ovo pismo zaključiti jednim, nadam se konstruktivnim prijedlogom: Organizirajte predstavljanje gore navedene knjige u Rijeci, koje bi održali akademik Pečarić, profesor Tomac (bivši član Vaše Partije!) i moja malenkost. Pozovite zainteresiranu javnost, ona dva velikosrbina, intendanta Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, sve protivnike Hrvatskog državnog sabora, neprijatelje Marka Perkovića Thompsona, sve udbaše i kosovce (kojih navodno ima puno u Rijeci), pa ćemo razmijeniti argumente. Ako to ne učinite, mogli biste proći kao komunistički dinosaur (previše ideološke mase, a premalo pameti, da bi mogao preživjeti). Ne brinite, ne ćemo doći „s lijepom našom haubicom“ (taj uradak Vas nije vrijeđao, zar ne?) ili nekim drugim sličnim instrumentom. Da Vaše antifašističko srce od sreće poskoči, pozdravit ću Vas starim pozdravom iz Kine, bratske zemlje u kojoj još uvijek vlada Vaša sestrinska Komunistička Partija:

恋家 (Liam Shi)

Dr. Josip Stjepandić
Bensheim, Njemačka

S druge strane SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU tjera srpske sluge da proćlašavaju domoljubne Hrvate ustašama. Dakle, imamo ono što sam objasnio krajem 1987.:

- Ja sam Ustaša! Znate, Srbi vam dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja vam ne volim biti sluga!

Zapravo sam na neki način i predvidio da će Milanović na kraju prihvatiti srpsku podjelu Hrvata. Na to su me podsjetili urednici s portala kamenjar.com jer su danas objavili tekst:

Fašisti te napadnu, okupiraju, a kad ih pretvoriš u zečeve – proglase te fašistom

Radi se o predstavljanju moje knjige "*Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*" iz 2014. godine koji je tada objavio portal narod.hr. S obzirom da je – čini se – sam tekst izazvao prilično zanimanje kod čitatelja idanas, šaljem vam ga ponovno:

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“ Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“. „Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar. Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Berlinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je. „Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj konstataciji snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristiti metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurd“. Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac. Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima,

znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima. Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija. „Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman. Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom. „Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti. „Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom. „Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno. Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi. „Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“. Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifasisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički. „Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“. Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije. „Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo. Izvor: narod.hr

<http://kamenjar.com/fasisti-te-napadnu-okupiraju-a-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>.

Zapravo se čini kako sam zaslužen na crnim listama HRT-a kako tvrdi Mladen Pavković:

... kako to da na ovoj televiziji, koju vodi nekakvi „posljednji nositelj Titove štafete“, nikada, ali baš nikada ne možemo čuti ni gledati hrvatske intelektualce, akademike poput Aralice, Jelčića ili Pečarića, ili redatelja Jakova Sedlara, a još manje one koji uređuju ili surađuju u „Hrvatskom slovu“, „Hrvatskom tjedniku“, na portalima poput „Direktno“ i tome slično?

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-na-crnim-listama-hrt-a-jedino-su-hrvati-tako-je-bilo-tako-je-i-sada/>

Naravno, meni je uvijek iznova šokantno kada vidim to sluganstvo Srbima. Još je veće kada su hrvatski branitelji od srpskih “hrabrih” vojnika napravili zečeve. Išlo je dotle da su čak htjeli povući i tužbu za genocid samo zato da Srbija ne bi bila optužena za genocid koji su načinili u Hrvatskoj i ne samo njoj. Naravno i to što su se najveća državna tijela stavila na stranu svojih gazda izostala je pravedna kazna, ali Srbija je ipak osuđena kao agresor koji je u cilju osvajanja izvršio niz genocidnih radnji.

Da bi izliječili strašan kompleks da su sluge onima od kojih su branitelji napravili zečeve, stalno pokušavaju izjednačiti branitelje s ustašama, fašistima i sl. Do jučer je to bilo uvijeno, ali danas nastupaju otvoreno.

To je jako dobro jer nova hrvatska vlast mora konačno vidjeti s kime ima posla i “slušati” što kažu srpske sluge. Naime, najbolji su ministri i drugi dužnosnici koje srpske sluge najviše napadaju! U ovom trenutku to je očiti ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. I svi bi se morali ugledati na njega!

Akademik Josip Pečarić

04. 02. 2016.

GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?

Jučer je bilo puno vijesti. Nekako mi se sve vrti na strašnu istinu kako je pozdrav ZA DOM SPREMNI najveći mogući zločin.

Počelo je sa ZDS:

Naslov: Osijek nikad neće biti Ocek!!!

Datum: Wed, 23 Mar 2016 22:19:27 +0000

Šalje: Stjepandic, Josip

<http://www.vecernji.hr/nogomet/jedina-mrlja-u-osijeku-bilo-je-skandiranje-za-dom-spremni-1070804>

Tko o čemu, neokomunisti o ZDS.

Pogledam i vidim;

"Jedina mrlja na utakmici je što su navijači u dva navrata skandirali **"Za dom spremni"**."

Strašno je vidjeti koliko je mnogo Hrvata spremno umrijeti za domovinu, zar ne? Moj imenjak ne razumije kako je to bio pozdrav HOS-ovaca u domovinskom ratu. A ti su bili strašni. Još dok je Hrvatska bila bez oružja utjeravali su strah u kosti srpskim hrabrim ratnicima. Pa s tim pozdravom započinjao je Thompson svoju pjesmu "Bojna Čavoglave". S onom strašnom porukom: Stići će vas naša ruka i u Srbiji. Thompson je očito već tada znao da će sve završiti velikim bijegom zečeva, pardon hrabrih srpskih ratnika u "Oluji".

U Domovinskom ratu Srbima su svi branitelji bili ustaše. Valjda je to bila posljedica tog silnog straha koje su izazivali HOS-ovci i Thompson. Danas su i oni i njihove sluge u RH shvatili da to nisu bili svi već se radilo samo o HOS-ovcima i Thompsonu. To je vidljivo i iz najnovijeg Biltena SNS.a tj. Milorada Pupovca. Najveći dio je i posvećen pozdravu ZDS, tj. HOSovcima i Thompsonu.

Na žalost, za razliku od Pupovčevih Srba, mnogi Hrvati misle kako je HOS bio u Domovinskom ratu dio regularne Hrvatske vojske, pa je napad na ZDS napad na Domovinski rat. Tako je i moguće da Ivan Ljubić čak napiše i članak s naslovom: Zašto vičemo – "Za dom spremni":

<http://kamenjar.com/zasto-vicemo-za-dom-spremni/>

Ne vodeći računa o ulozi ZDS u pravljenju zečeva od hrabrih srpskih ratnika u "Oluji", Ljubić piše:

Upravo je „Za dom spremni“, iako će se svima učiniti kao trivijalno pitanje, pitanje na kojem testiramo koliko vrijedimo kao narod. „Za dom spremni“ je granica hrvatske suverenosti, bio tijekom 90ih kada su hrvatske granice bile tamo gdje su stajale trupe HOS-a, a bio je i tijekom Drugoga svjetskoga rata, bez obzira na sve zločine. Ne znam za Nikolu Šubića Zrinskoga, ali kao da je

bitno? Zločini jesu počinjeni i oni su, riječima Hasanbegovića doista najveće moralno posrnuće našega naroda, ali oni ne mogu osporiti, koliko god teški bili, snažnu težnju hrvatskoga naroda da se bori za svoju slobodu. To je univerzalno pravo. I to je, rekao bih, ključan problem. Zašto bi Hrvati bili žilava i zajebana nacija, ako mogu biti nesigurni poltroni koji se mjesecima dvoje poslati vojsku u nadzor vlastitih, tzv. zelenih granica. Jer naravno, hrvatski vojnik će odmah otvoriti vatru na svakog nesretnika kojega vidi. Nema šanse da odradi važan posao logističke ispomoći. Umjesto da Vlada RH poltronski osuđuje poklič „Za dom spremni“, bilo bi mnogo pametnije da upregne sva sredstva koja ima da se u međunarodnom kontekstu taj poklič dekriminalizira i rastumači iz naše perspektive, a ne one Željka Jovanovića ili Zorana Stevanovića. Zanimljivo je također primijetiti da se vikalo ZDS bez ikakvih problema na svakoj utakmici reprezentacije dobrih 15ak godina, sve do trenutka kada je preko noći to postao jasan znak da si fašist te da smatraš rasne zakone pozitivnima. Svojedobno je prvi slavuj među komentatorima Drago Ćosić digao glas i protiv pokliča „U boj u boj za narod svoj“. Zemljo otvori se. Da se nastavilo tim tempom od hrvatskih navijača bi se uskoro očekivalo da navijaju za suparničku momčad.

A Zrinski je itekako važan. Kada su usporedili Đokovićev pozdrav s tri prsta nastao u Miloševićevo vrijeme s Šimunićevim, srpski povjesničari su objasnili da je prirodno da se neki nacionalni simbol mijenja i svi su bili sretni i zadovoljni.

Glupo je bilo uspoređivati to s Šimunićevim pozdravom jer ZA DOM postoji i kod Zrinskog. Ipak je ZDS u Domovinskom ratu imao za posljedicu pravljenje zečeva od Srba, zar ne? Ali tu vezu koja nije bila jasna kod Ćosića postala je jasna iz slijedećeg reagiranja:

HRVATSKA VITEŠKA BRATOVŠTINA
P E T R A Z R I N S K O G
Časni stol Čakovec

«Dunja Vejzović jedna je od najvećih opernih umjetnica koje je Hrvatska dala svijetu». Tako počinje intervju novinara Branimira Pofuka s potpisnicom apela Kulturnjaci 2016., objavljenom u subotnjem broju Večernjeg lista. Na pitanje novinara zašto je digla svoj glas zahtijevajući ostavku ministra Hasanbegovića, Dunja Vejzović odgovara da se s novim ministrom u Hrvatsku ušuljala netolerancija, radikalizam i nacionalizam te nastavlja: Baš kao i mnogi Nijemci, tako i ja začepim uši kad u operi Majstori pjevači dođe ono mjesto Das deutsche Volk, das deutsche Reich, iako jako volim Wagnera. Za mene nema razlike kad slično mjesto dođe i u Zrinskom.....Svaka država ima svoje nacionalno djelo s takvim mjestima koja izazivaju nelagodu, koja spadaju u prošlost.....».

Gospođa Vejzović misli, dakako, na operu Ivana pl. Zajca, Nikola Šubić Zrinski, koja opisuje tursku opsadu Sigeta 1566. godine. Točnije, misli na završnu ariju: *U boj, u boj*. Dakle, početkom rujna ove godine obilježavamo 450. obljetnicu slavne Sigetske bitke. Ako je veliki francuski državnik, kardinal Richelieu, zapisao da je spomenute godine samo čudo moglo spasiti Europu, a da se to čudo dogodilo u Sigetu, onda je naša časna zadaća da u prigodi obljetnice te bitke Europu podsjetimo da je to čudo bilo djelo Hrvata. Arija će se izvesti u Sigetvaru, na autentičnom mjestu na kojem se dogodio pokušaj proboja preostalih branitelja iz plamtećeg grada, a koji opisuje arija *U boj, u boj*. Događaju će nazočiti predsjednici Hrvatske, Mađarske i Turske.

Ideja o postavljanju opere Nikola Šubić Zrinski u Sigetvaru izvorna je ideja Bratovštine Petra Zrinskog – Časni stol Čakovec, pa stoga ljubazno molimo «jednu od najvećih opernih umjetnica koje je Hrvatska dala svijetu» da nam pobliže objasni na koji dio arije bismo trebali začepiti uši. I zašto. Pogledajmo, dakle, tekst:

U boj, u boj!
Mač iz toka, braćo,
nek dušman zna kako mrems mi!
Grad naš već gori,
stiže do nas već žar:
rik njihov ori,
bijesan je njihov jar!
K'o požar taj grudi naše plamte,
utiša rik mača naših zvek! K'o bratac brata
Zrinskog poljub'te svi!
Za njim na vrata,
vjerni junaci vi!
Sad, braćo!
Pun'mo puške, samokrese,
naše grome, naše trijese,
neka ore, ruše, more!
Brus'mo ljute naše mače,
neka sijeku jače, jače!
Pun'mo puške, samokrese,
naše grome, naše trijese,
neka ore, ruše, more!

Sad zbogom bud',
dome naš zauvijek,
oj, zbogom,
od svud i svud
na te dušman ide prijek.

*I već u grob
 sveti trup sklada tvoj,
 al' neće!*
Za te sin svak u boj se kreće!
Dome naš, ti vijekom stoj!
Hajd' u boj, u boj!
Za dom, za dom sad u boj!
Ma paklena množ
na nj diže svoj nož;
Hajd' u boj!
Nas mal, al' hrabar je broj!
Tko, tko će ga strt'?
Smrt vragu, smrt!
Za dom, u boj, za dom u boj!
Za domovinu mrijeti kolika slast!
Prot dušmaninu!
Mora on, mora past'!

Čakovec, 22. ožujka 2016.

mr. sc. Zlatko Bacinger, bacinger@net.hr;

predsjednik Bratovštine Petra Zrinskog – Časni stol Čakovec

<http://narod.hr/kultura/bratovstina-petra-zrinskog-dunji-vejzovic-na-koji-dio-arije-bismo-trebali-zacepiti-usi>

Pa zar nije sve jasno. Pa koliko li se puta tu ponavlja ZA DOM. Kako je tek gđi Dunji Vejzović poslije učinka pravljenja zečeva u "Oluji" znati da je sve sadržano u:

Za dom, u boj, za dom u boj!

Za domovinu mrijeti kolika slast!

Prot dušmaninu!

Mora on, mora past'!

A Hasanbegović je nosio kapu HOPS-ovaca. A on kao povjesničar itekako zna za strah koji su oni izazivali kod hrabrih srpskih vojnika još dok su Hrvati bili razoružani. Kakav je to tek užasan strah bio kada su se Hrvati naoružali.

A on se tamo slika s HOS-ovskom kapom. Strašno, zar ne?

Razumijem i 100% hrvatskog ratnog invalida Maria Filipia kada kaže za Dunju Vejzović:

“Jedna od najvećih opernih umjetnica” je ujedno jedno od moralno najbijeđenijih ljudskih bića u državi

Ali moramo uvažiti koliko je strašan hrvatski genocid pravljenja zečeva od Srba, zar ne. Osim toga gđa Vejzović nam zapravo kaže da nije problem zbog toga što se ZDS koristio i u NDH. Problem je u genocidnosti hrvatskog naroda koji takav narod opjeva i u svojoj najpoznatijoj operi. Srpske slugu u Hrvatskoj, za razliku od gđe Vejzović, u svom strahu to ne smiju otvoreno reći

pa upozoravaju samo na NDH. Moramo razumjeti i njih. Od srpskih slugu postati sluge zečevima mora biti strašno.

To ipak počinju razumijevati i kod nas. Jučer sam dobio i ovu vijest:

Naslov: Pravda i pravo

Datum: Thu, 24 Mar 2016 08:03:15 +0100

Šalje: Zenga Croatian

bez lustracije je i ovo moguće

<http://www.vecernji.hr/crna-kronika/alavanja-osloboden-optuzbi-za-zvjerstva-u-borovu-selu-sudac-sve-sto-se-zbivalo-u-skoli-posljedica-je-smisljene-akcije-jna-teritorijalci-nisu-sami-odlucivali-1070689>

Očito i Zenga kao branitelj ne razumije koliko je strašan genocid pravljenja zečeva. Ali to razumiju u Haagu. Zato je prirodno da se danas, kada je to postalo jasno, smanjuje osuda za uobičajeno masovno ubijanje ljudi. Mora se napraviti razlika između klasičnog genocida i strašnog pravljenja zečeva:

Haaški sud presudom Karadžića pretvorio u srpskog sveca!

...Presuda je bila odavno zacrtana jer čak niti ovakav privremeni Tribunal nije imao izbora, osobito nakon procesa pred stalnim međunarodnim sudom u Haagu. Naime, taj sud je u presudi u procesu Bosna i Hercegovina protiv Srbije za genocid, presudio genocid u Srebrenici, ali nije teretio Srbiju. Srbija je ostala netaknuta. Srbija je i danas u obrazloženju presude ostala netaknuta i to je po mom mišljenju najvažniji element ove presude.

Sve ostalo je posve očekivano...

Ništa se neće dogoditi, prije svega zbog toga što Srbija i danas uz pomoć odavno zasijanih satelita u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, koji danas ostvaruju upravo zakapanje zločina i afirmaciju zločinaca, radi održavanje i uspostavljanja prilagođene velikosrpske paradigme, vješto kontrolira i posljedice ovakve presude.

U Hrvatskoj to radi pola hrvatske politike, sve nevladine udruge „antifa“ profila, zatim prije svih bivši rukovodioci, političari i vojnici Republike Srpske Krajine, koji su nakon poraza legalizirani pod pritiscima svijeta u hrvatski politički i državni poredak...

Iako je ministar vanjskih poslova Miro Kovač bolje od svih ostalih naglasio nužni pravac korištenja ove presude izjavom: „Radovanu Karadžiću jest presuđeno. Ali još uvijek nije pobijeđen njegov duh, kao ni naslijeđe njegove zločinačke i genocidne politike. Tek kada se to postigne, moći će doći do pomirenja među ljudima u Bosni i Hercegovini i šire“, veliko je pitanje koliko državne i političke moći ima ovakva Hrvatska postarati se da se trajno politički osudi Karadžićev duh, koji i danas sasvim legalno djeluje u Hrvatskom saboru. Zove se Milorad Pupovac...

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/haaski-sud-presudom-karadzica-pretvorio-u-srpskog-sveca-907481>

Pogledajte npr.:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/posljednji-karadzicev-zlocin-masakr-na-sarajevskoj-trznici-video-907353>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43073/Presuda-je-skandalozna;-tko-sve-sudi-u-Haagu-dobro-da-nije-i-oslobo%C4%91en.htm>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43086/Karad%C5%BEi%C4%87eva-presuda-je-politi%C4%8Dki-diktat-po-kojem-ina%C4%8De-Ha%C5%A1ki-sud-postupa.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/nazor-kod-presude-karadzicu-problematicno-je-sto-se-sudilo-covjeku-a-ne-i-njegovu-djelu>

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sramota-karadzicu-ista-kazna-kao-paravinji/>

Josip Pečarić

25. 03. 2016.

"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA

Predsjednica Kolinda Grabar – Kitarović kaže kako na utakmici između Hrvatske i Izraela nisam čula skandiranje 'za dom spremni':

"Prije utakmice sam na Facebooku pozvala na dostojanstveno navijanje protiv rasističkih povika. U svakom slučaju to osuđujem", kaže predsjednica, i dodaje da se zbog toga ne može sankcionirati nogometnu reprezentaciju.

"To je nemoguće kontrolirati, toga se možemo riješiti jedino edukacijom. Policija je odradila sjajan posao, spriječila je sve što se moglo spriječiti."

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/kolinda-grabar-kitarovic-na-stadionu-nisam-cula-skandiranje-za-dom-spremni-1071485>

Da one koje tvrde da je ZDS rasistički pozdrav treba educirati potvrđuje biskup Uzinić.

Gostujući u emisiji "Intervju tjedna" Hrvatskog radija, on je odgovarajući na novinarsko pitanje o hrvatskoj opterećenosti prošlošću te ispadima govora mržnje u javnom prostoru istaknuo kako se nadao da ćemo se nakon izbora prestati baviti ideološkim podjelama i politikanstvom, te kako mu se čini da je nekome u interesu da hrvatski narod ostane razjedinjen. Kao što znamo duboka podjela je najavljena s Milanovićevim ILI MI ILI ONI, a ovo što se nastavilo događati najavio je tvrdnjom da će gubitnici vlastima prirediti pakao. Educiranje oko pozdrava ZDS započeo je biskup rekavši:

"Nadao sam se da ćemo se nakon izbora prestati baviti tim stvarima. Treba se time baviti, ali ne za političke poene nego na povijesnoj razini i utvrditi istinu. Na temelju te istine se može stvarati društvo koje ima zajedničke nazivnike. Ta situacija koja se događa oko ideoloških prepucavanja, a time smo strašno zatrovani zadnjih 5-6 godina, ponekad imam osjećaj da je to dirigirano ili izvana ili možda iznutra. Kao da netko ima interes da kao narod budemo razjedinjeni oko nebitnih stvari. To se odnosi i na pozdrav 'Za dom spremni'. Oni koji to danas kažu ne zazivaju ustaška vremena, ali to isto nje toliko bitan pozdrav da bi oko njega trebali trošiti toliko vremena i da bi on trebao mutiti strasti među nama", rekao je Uzinić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43217/Uzini%C4%87-Imam-osje%C4%87aj-da-netko-dirigira-ideolo%C5%A1kom-podjelom-dru%C5%A1tva.htm>

Bivšem pomoćniku ministra socijalne skrbi Vicku Goluži sigurno neće biti jasno da nekome uopće treba edukacija:

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
DOMOVINI KLICAT GLASNO

ZA DOM SPREMAN ŽIVOT DATI
LJUDSKOM UMU NIJE JASNO?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
S KOJOM HRVAT ZA DOM KLIČE
DA JE ŽIVOT SPREMAN DATI
SVE DOK ŽIVI, DOK SE MIČE?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
SAMO KAD JE HRVAT SPREMAN
ZA DOM DATI ŽIVOT GOLI
ZNADE SAMO JUGONEMAN.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
KOJU SVAKA RIJEČ BOLI
JUGOJATA KOJE GRAKĆE
I KAD HRVAT BOGA MOLI.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
SVAKE RIJEČI, SVAKOG ZNAKA
U KOJOJ SE NE NAZIRE
ZLOČINAČKA PETOKRAKA.

Ali zar nije ponajbolji način za biti u paklu: od ljubavi praviti pakao? Može li se educirati npr. uredništvo *Jutarnjeg lista* koja već u naslovu teksta kaže:

PREMIJER JE PRISUSTOVOAO NA UTAKMICI NA KOJOJ SE SKANDIRALO 'ZA DOM' Protiv ustaštva se ne reagira običnim kurtoaznim priopćenjem

<http://www.jutarnji.hr/premijer-je-prisustovao-na-utakmici-na-kojoj-se-skandiralo--za-dom--protiv-ustastva-se-ne-reagira-obicnim-kurtoaznim-priopcenjem-/1548837/>

Zar nije logičnije da oni znaju da je ova država stvorena na Domovinskom ratu u kome su pozdrav ZA DOM SPREMNI koristili HOS-ovci, a i mnogi drugi branitelji, kako nas upozorava stopostotni hrvatski ratni invalid Mario Filipi:

Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu

znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je "mrlja". A takve spodobе same nisu više nego upravo to – mrlje.

Zapravo zar nije upravo to o čemu piše Filipi ono zašto se danas inzistira o "ustaškom" pozdravu. Ima i logike u tome. Toliko mrze branitelje koji su im oteli njihovu Jugoslaviju, pa im je draže da je ZDS isključivo ustaški pozdrav. Bolje i ustaški, samo da nije braniteljski. Uzgred budi rečeno branitelji su danas jedini istinski antifašisti jer su pobijedili fašističke agresore na svoju državu! A kad je tako jesu li oni koji su protiv hrvatskih branitelja – rasisti? Kako educirati one kojima su HOS-ovci ustaše i fašisti? Kakvi su to ljudi koji tako nešto kažu za one kojima je Vukovar skinuo kapu:

Stiže medalja za junaštvo u ratu!

(...)

<http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550>

Da, mogu li se educirati oni koji znaju da je Hasanbegović snimljen s kapom HOS-ovaca, a po onom *Lažu Srbi i to im je od Boga dano* optuže ga da je nosio ustašku kapu?

Mogu li se educirati oni koji u svome podaničkom životu nikad, ni u mislima, nisu napustili *region*? Kad su našega imenjaka Šimunića srpske sluge onako dušmanski napali i osudili, drugi imenjaka Stjepandić, pripadnik „neprijateljske emigracije“ u Njemačkoj, počeo se raspitivati po svijetu, kako na taj pozdrav gledaju u drugim zemljama. Vidi zla: koga god je pitao, svi su ZDS, a nitko nije ZRS (za *region* spreman)! Kad hoćete počastiti Nijemca, onda mu kažete da je „heimatverbunden“, a Kinezu „liam shi (恋家)“. U Kamerunu živi 20 milijuna stanovnika, koji govore 200 jezika. U svakome tom jeziku ima naravno i pozdrav ZDS i nitko se od njih zbog toga ne smatra rasistom.

Zar ne može predsjednica Grabar Kitarović preko svoje diplomatske mreže doznati ono što je doznao dobro umreženi znanstvenik Stjepandić? Zašto njega ne pita za mišljenje? Je li problem možda u tome da predsjednica nema nijednog savjetnika iz dijaspore, koji bi joj rekao kako o domoljublju razmišljao u slobodnome svijetu?

Mogu li se educirati oni koji napadnu Predsjednika Sabora akademika Reinera zbog prijedloga da se Hrvatski sabor ponovno nazove imenom koje je promijenjeno 2000. tvrdnjom da je to ustaški naziv? Zar nije očito da oni samo javno manifestiraju svoju mržnju prema hrvatskoj državi? Tko može takove educirati?

Mogu! Ali stalnim ponavljanjem istine. Za edukaciju takovih sigurno može dobro poslužiti i batina, tj. Ne davati im hrvatske (USTAŠKE) kune koji oni tako puno vole, kao ni medijski prostor.

I tko bi tu bili profesori? Oni koji brane jugokomunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti kakvo su npr. Jakovina, Goldstein, Klasić,.. ili oni koji njeguju hrvatsku paradigmu? Zar hrvatskim političarima ne bi trebalo biti mnogo važnije što kaže bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest prof. dr. sc. Mirko Valentić? Pogledajmo što on kaže o nedavnom Pupovčevom biltenu u "Hrvatskom tjedniku", 24. 03. 2016.::

ZA PUPOVCA JE HRVATSKO DOMOLJUBLJE GOVOR MRŽNJE

...Postavimo društvu oko Biltena SNV te brižnome Miloradu Pupovcu i javnome glasilu "Novosti" otvoreno pitanje: Zašto Srbima u Hrvatskoj smetaju koncerti Marka Perkovića Thompsona i njegova pjesma "Ne ćete u Čavoglave niste ni prije", ili njezin uvodni dio koji počinje sa starodrevnim hrvatskim pozdravom "Za dom spremni"... Pravo pitanje glasi: što li se danas mota po glavama izdavača "Biltena no.6" i njihovog idejnog vođe Milorada Pupovca? Gospodo, pravo političko pitanje danas glasi: na kojoj to strani treba tražiti govor mržnje u kojem se napada i Predsjednica Republike Hrvatske: ono najljepše što nam semoglo dogoditi poslije smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana?

Naravno, jasno jeda je govor mržnje očit kod svih onih koji danas u RH sprovode velikosrpski Memorandum SDANU 2.

Edukacija može pomoći samo kod onih koji nesvjesno HOS-ovce i druge branitelje i njihov pozdrav poistovjećuju s ustašama.

Ili da budemo pošteniji u tome. Ako su njima oni Ustaše, možemo li mi prihvatiti dosadašnje historiografiju o NDH, kao istinitu. Očito ne!

Ja zapravo mislim da je ponajbolja edukacija humor, kako nas uče HOS-ovci. Jednostavno – treba im se rugati. A nitko ne zaslužuje više ruganja nego oni koji zapravo sprovode srpske interese u RH. Čak je i Milošević njihove ratničke idole i njihovu "bežaniju" u "Oluji" usporedio sa zečevima. A oni još uvijek sanjaju zečeve i njihove slugu na vlasti u RH.

Narugao sam im se veći i zbog hajke na ZDS u Osijeku. Naslov teksta bio je: **GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?**

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239>

Zapravo kada su Srbi i njihove slugu u RH u pitanju nije jasno je li to šala na njihov račun ili je doista istina, tj. Za njih je zaista ZDS i "Bojna Čavoglaver" izazivao toliki strah, da su nakraju doveli do njihove "bežanije" u "Oluji"?

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerte s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloba” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

27. 03. 2016.

"ZA DOM SPREMNI" ITEKAKO SMETA PORAŽENIMA U DOMOVINSKOM RATU I SRPSKIM SLUGAMA U RH

Naslov: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:18:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: portal@vijesti.me

CC: Zvonko Dekovic <zvonomird@t-com.me>, Adrijan Vuksanović <adrvuk@gmail.com>, Aleksandar Dender <info@denderarch.com>, sikil@t-com.me, Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

Novinar Siniša Luković u „Vijestima“ je objavio tekst *"Za dom spremni" nikom ne smeta*. Naslov je doista priglupe, jer tako nešto nisam nikada tvrdio. Baš suprotno tomu. Tijekom srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku veliku ulogu odigrao je hrvatski branitelj Marko Perković Thompson s pjesmom „Bojna Čavoglave“ koja počinje s ZA DOM SPREMNI. Ona je itekako smetala agresorima i njihovim slugama u RH, ulijevala im je strah u kostima. I tako je to do današnjeg dana. Isto je to i s regularnim dijelom Hrvatske vojske u Domovinskom ratu HOS-om. ZA DOM SPREMNI je njihov pozdrav iz Domovinskog rata, a i oni su u tom ratu bili strah i trepet agresorskim vojnicima, pa ih se pokušava proganjati i do danas. PA DOISTA JE PRIGLUPO TVRDITI DA TAKVIMA TAJ POZDRAV NE SMETA!

Po onoj tvrdnji bivšeg srpskog predsjednika Dobrice Ćosića kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti i novinar Luković tvrdi:

„Pečarića je prošle nedjelje u posjetu Tivtu dovela i HGI, koja je to iskoristila za predizbornu kampanju - Zagrepčanin ...“

Naime, lako je utvrditi da sam u Tivtu bio gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“:

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/akademik-josip-pecaric-u-posjetu-hrvatskom-nacionalnome-vijecu-crne-gore>

Uvjeren sam da je novinar „Novosti“ pročitao u tom tekstu:

Predsjednik Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore Zvonimir Deković i Adrijan Vuksanović, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“ izrazili su izuzetno zadovoljstvom ovim posjetom, znajući da je ovo jedinstvena prilika razgovarati s gospodinom Pečarićem zbog njegovih rijetkih dolazaka (...) Nakon posjeta Vijeću i Dux radiju domaćini su s gostima prošetali marinom Porto Montenegro i sastali s ministricom u Vladi Crne Gore gospođom Marijom Vučinović, koja je akademiku približila rad jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori – Hrvatske građanske inicijative, koja će sudjelovati na predstojećim izborima 17. travnja u Tivtu. Gospodin Pečarić

je iskazao izuzetnu potporu HGI - ju i poželio uspjeh na izborima, ali i izrazio izuzetno zadovoljstvo samim djelovanjem hrvatske stranke u Crnoj Gori.

Zar u Crnoj Gori još uvijek postoji progon svega hrvatskog kada je nekome nenormalno da netko za koga se tvrdi da je „jedan od najbrilijantnijih svjetskih matematičara“ i koji je bio u Boki gost na Večeri Bokeljske mornarice ne smije biti gost „Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore“ i to u trenutku kada je izabran za dopisnog člana DANU?

A što se tiče mog susreta s gđom ministricom Marijom Vučinović, tj. moje podrške HGI dovoljno je samo navesti kako mi je izbor u DANU čestitao bivši veleposlanik i saborski zastupnik, povjesničar, književnik i autor knjiga o Hrvatima Boke kotorske:

Poštovani akademiče Pečarić,

čestitam Vam na izboru za dopisnog člana Dukljanske akademije. Vašim izborom iskazana je čast i svim Hrvatima u Crnoj Gori, posebno onima u Boki kotorskoj. Njihov konstruktivan i mudar rad pomogao je stabilizaciji hrvatsko-crnogorskih odnosa. Danas je Hrvatska građanska inicijativa dio koalicije vladajućih stranaka, a gospođa Marija Vučinović članica Vlade Crne Gore. Vaš izbor u Dukljansku akademiju, na političkoj razini znači daljnje približavanje dviju susjednih Država, a to je snažan prilog stabilizaciji u geopolitičkom prostoru i dokaz kako nekada sukobljene zemlje mogu graditi mostove suradnje i uvažavanja. Bez agresivnih nakana, bez nastavljanja rata političkim, juridičkim, jezičnim i kulturološkim sredstvima. Neka Vam je sa srećom.

*Đuro Vidmarović, predsjednik Hrvatskoga kulturnoga vijeća
Zagreb, 29. 03. 2016.*

Smeta li g. Lukoviću ovakav rad HGI?

Moram priznati da me je zabavila tvrdnja g. Lukovića *kako ja svojim društveno -političkim angažmanom sablažnjavam javnost u Hrvatskoj.*

Njemu je „javnost u Hrvatskoj“ očito onaj prosrpsko/projugoslavenski dio javnosti. Oni, kao i Luković ne spominju ni vezu moje inicijative ZDS s Thompsonom, i s HOS-ovcima jer ih boli poraz tj. neuspjeh srpsko-crnogorske agresije na Hrvatsku. Poraz koji je najslikovitije opisao Slobodan Milošević (sjednica Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.):

Molim vas, 6 tisuća Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) – Tamo je pala zapovijed da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista,

donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uvjete da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Meni je razumljivo kada je g. Lukoviću „ustaški“ pozdrav onaj kojim su od hrabre srpske vojske hrvatski branitelji napravili hrabre zečeve u „bežaniji“. Smeta mi kada je to isto slučaj sa srpskim slugama u RH. Pa zar nisu agresori i njihove sluge u RH tvrdili da su hrvatski branitelji ustaše? To su im i danas. Normalno je da takve sablažnjava moj društveno -politički angažman. Izgleda je slično i među onima koje zastupa i g. Luković. Njima su i akademici Mladen Lompar i Jevrem Brković bili ustaše. Jesu li im i danas?

S druge strane poznato je da su mnogi akademici, nadbiskupi, biskupi, sveučilišni nastavnici, generali itd. podržavali niz moj otvorenih pisama i sl.

Pogledajmo podnaslov Lukovićevog teksta:

„Rođeni Kotoranin inicirao je da se ustaški pozdrav iz Drugog svjetskog rata - “Za dom spremni”, uvede kao službeni pozdrav hrvatske vojske...“

Neistina! Inicijativu je dao legendarni zapovjednik obrane Vukovara Branko Borković Mladi Jastrebo. Ja sam predvodio peticiju potpore inicijativi legendarnog Mladog Jastreba, a poslije ponovnih napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ s kojom je on počeo svoj veličanstveni koncert u Kninu. Thompson je još jedan Lukovićev „ustaša“ („neskriveno veliča ustaštvo“) jer je branitelj (dakle „ustaša“) i pjeva o Domovinskom ratu i hrvatskom narodu. Uostalom, obranu Vukovara spominje i Milošević u svojoj priči o zečevima. O Peticiji ZDS pisao sam u dvije svoje knjige: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015., i *Oba su pala*, Zagreb, 2016.

Predsjednica RH je povodom predstavljanja ove druge čestitala na „još jednom doprinosu što ga dajete suvremenoj domoljubnoj političkoj misli“.

I predstavljatelj te knjige je bio itekako vezan za „Oluju“ i zečeve o kojima je govorio Milošević: general Ivan Tolj hrvatski književnik bio je glasnogovornik HV u „Oluji“. Evo njegovih riječi:

Hvala Vam za još jedan veliki doprinos, kojim ste obdarili našu hrvatsku, kulturnu, znanstvenu i političku zbilju. Pokušavam zamisliti prazninu kojom bismo bili "ispunjeni", da nema stotina i stotina Vaših tekstova, desetaka i desetaka dosad objavljenih Vaših knjiga i radova. Ne samo da ste najveći hrvatski matematičar i jedan od najboljih u svjetskim razmjerima - već ste, a to me osobito raduje, čovjek i Hrvat, posve posvećen dobru našega naroda i Domovine. Pravi ste melem mnogim ranama naše prošlosti i sadašnjosti, koja nije onakva kakvom smo je sanjali i za koju su živjeli, umirali i ginuli ponajbolji sinovi hrvatskoga naroda na svim našim Križnim putevima, sve do Domovinskoga rata i stjecanja državne nezavisnosti i punoga međunarodnog priznanja. Iz vaših knjiga, između ostaloga, iščitavam potrebu za žurnim prestankom rashrvaćivanja i ugrožavanja samoga opstanka naše mlade

države i naroda. Nakon ratne, slavne, i oslobodilačke Oluje, a i nakon svih naših pogrešaka i propusta od 1995. naovamo, potrebna nam je posvemašnja duhovna, gospodarska, demografska, kulturna i obrazovna Oluja. Vi u Vašim knjigama i tekstovima, detektirate "mlinsko kamenje" koje nas pritišće i neda nam da izronimo i da se okrenemo prema životu i budućnosti. Nije točno, kao što neki pišu i govore, da ste, da smo, "desničarski" uronjeni u prošlost. To govore oni koji se desetljećima bave iskrivljavanjem i krivim, namjernim interpretiranjem naše povijesti s ciljem da nas ocrnjivanjima i po tisuće puta ponovljenim lažima, mitovima i pretjerivanjima što duže drže da tapkamo u mraku i igramo njihovu igru, svih mogućih "izama" i totalitarizama. Svako osvjetljavanje spornih pitanja i razračun s nametnutim krivotvorenim i lažnim hipotezama iz prošlosti vrlo, dežurni "povjesničari" nazivaju ustašizacijom. Jasno je, da to oni namjerno i programirano pišu i govore. Sve čine da se ne dogodi ova druga Oluja. Znaju oni da bez osvjetljene prošlosti, nema svjetla u sadašnjosti, pa prema tome ni u budućnosti. Jer, njima još uvijek "u tunelu usred mraka svijetli zvijezda petokraka", bez obzira na sva zlosilja koja su pod tim znakom počinjena nad hrvatskim narodom. Vaša će nova knjiga, kao, uostalom, i sve dosadašnje, izazvati i slaganja i neslaganja. Neslaganjima se, osobno tako mislim, više veselim. Možda nam otkriju još pokojeg novog "genija" na hrvatskoj, društvenoj, znanstvenoj, kulturnoj i političkoj sceni. Možda ima još "genijalnijih" od recimo Tvrtka Jakovine i "obrazovanijih" i "stručnijih" od Slavka Goldsteina. Osim toga, neslaganja će nam donijeti još koju Vašu knjigu. Dobronamjernima na radost, zlonamjernima na žalost.

Nemojte misliti da je general Tolj jedini hrvatski general ili admiral koji je predstavio neku moju knjigu. Bilo ih je još. To znate i Vi jer ste na svom portalu dali sliku s predstavljanje jedne od mojih knjiga i to upravo onu koju je predstavljao današnji hrvatski ministar branitelja general Tomo Medved!

Mene zato veseli što sam g. Lukoviću *kontroverzni naučnik koji društveno - političkim angažmanom sablažnjava javnost u Hrvatskoj*. Zahvaljujem mu što je svojim tekstom ohrabrio mnoge da glasuju za one koji štite hrvatske nacionalne interese u Crnoj Gori – za Hrvatsku građanski inicijativu. Iznad svega mu zahvaljujem što me svrstao među druge „ustaše“ poput hrvatskih branitelja, generala „biskupa-nacista“ u RH najpopularnijeg HRVATSKOG biskupa dr. sc. Vlada Košića koji je pisao predgovore i predstavljao moje knjige, a ja sam bio recenzent i predstavljao njegove knjige „Biskup na prvoj crti“. Braniteljske udruge (po Lukoviću – ustaške) organiziraju predstavljanja mojih knjiga, a posebno mi je draga uspomena na generala Bobetka (sigurno ga se sjećate!), koji je pri svojevremenom osnivanju generalske udruge inzistirao da jedini govornik bude i jedan civil – očito Lukovićev „ustaša“ – Josip Pečarić.

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

dopisni član DANU

redoviti član HAZU

P.S. U isto vrijeme kad i Luković *Za dom spremni* (koji se koristi i u kineskoj vojsci - '*Liam shi*') spominje i poznata hrvatska kolumnistica Mirela Pavić u Hrvatskom Tjedniku, 07. 04. 2016.

Jok: manijakalne podjele na 'mi, oni', urlanje na srpskim televizijama kako vole srpske birače koji im daju glas – devet od deset Srba glasuje za Milančeta, vrijeđanje, omalovažavanje, niski udarci, mržnja koja se uredno servirala u blasfemičnoj satiri na Yutelu (sad imaju NI za nastavak 'nerevanšizma'), gromoglasni pokličići 'dugarice i drugovi' koji su simbolično ostatci onoga što se poput duhova i avetinja prizivalo posljednje četiri godine u unutarnjoj i vanjskoj politici; 'šatoraši' koji su im trn u oku od prvoga dana nesrutne Savske ceste; smijeh i ismijavanje nad ostacima mrtvih žrtava; etiketiranje 'ustašlukom', 'fašizmom', sve to, zapravo, podsjeća na govore srpskih radikala, iako se stalno pokušavala optika vratiti i rječnik prikazati obranom od 'poludjele desnice'. Pa im lipo na sve 'drugove i drugar'ce' odgovoram Pečarićevim – '*Liam shi*!' Aj nek ga zabrane, nek provaju. Oni, vrhuška u državi, ili bilo koja nevladina udruga! Mogu odma odstupiti i lijevo i desno i tobož desno i (o)sridnji!

12. 04. 2016.

PRILOG:

HGI: SINIŠA LUKOVIĆ NAM CRTA METU NA ČELIMA

Degutantno je Hrvatsku građansku inicijativu optuživati za šovinizam i ustaštvo, jer kao što je poznato, Hrvati u Crnoj Gori nisu nikad bili protiv države u kojoj žive. Za Crnu Goru smo bili i borili se kad je ideja njene neovisnosti bila u manjini. Mi smo bili dio te manjine i zajedno trpjeli s njome, kako bi 2006. ostvarili svoj san.

Sada nas dopisnik Vijesti Siniša Luković optužuje za skretanje u desno i šovinizam. I sve to zbog posjeta dr. Josipa Pečarića našoj hrvatskoj zajednici. Radi javnosti dužni smo istaći nekoliko činjenica koje ovaj pokušaj diskreditacije HGI-ja čine neuspješnim.

Dr. Pečarić je boravio u Crnoj Gori na poziv Bokeljske mornarice iz Kotora, kako bi nazočio Bokeljskoj večeri. Dakle, neistina je da ga je HGI dovela, kako tvrdi tivatski dopisnik. Za g. Lukovića nisu problematični (i ne treba da budu!) oni koji su pozvali dr. Pečarića. Njih ne optužuje za skretanje u desno. Što pozdravljamo!

Dr. Pečarić je bio veliki borac za crnogorsku nezavisnost. U pojedinim organizacijama s crnogorskim prefiksom obnašao je i visoke dužnosti. Crnogorski intelektualci koji su surađivali i imali potporu od akademika Pečarića, za g. Lukovića nisu problematični (i ne treba da budu!).

Dr. Pečarić je znanstvenik svjetskog ranga. Pripada skupini najproduktivnijih matematičara s više od 1000 objavljenih znanstvenih radova. On je deseti svjetskih matematičar koji je prešao brojku od 500 radova. Njegovim je

imenom nazvano nekoliko identiteta i nejednakosti, a o primjenama Mond-Pečarićeve metode na operatore u Hilbertovim prostorima objavljene su i dvije monografije. Ima blizu 200 suradnika iz zemlje i svijeta.

Poznavajući njegova znanstvena dostignuća, kao velika zalaganja za neovisnu Crnu Goru, Dukljanska akademija nauka i umjetnosti primila je dr. Pečarića u svoje članstvo.

Međutim sve navedeno nije dovoljno za visoke kriterije dopisnika g. Lukovića. Smeta mu akademik Pečarić, borac za crnogorsku državnost, a ne smetaju mu pojedini publicisti kojima je upravo crnogorska državnost i njena neovisnost, bol neprolazna.

Novinar, za kojeg nije poznato kada i na kojem je univerzitetu stekao to profesionalno zvanje, ne govori da su pored dr. Pečarića i brojni drugi dali potporu Hrvatskoj građanskoj inicijativi. Prije nekoliko dana kod nas je boravio i Josip Juratović, zastupnik njemačkog parlamenta, Bundestaga. Poznato je da g. Juratović zastupa socijaldemokratske ideje i vođen je ljevičarskim svjetonazorom, ali njegov posjet i potpora nama, za g. Lukovića nije interesantna, a ni korisna kada političke predstavnike Hrvata treba oklevetati. Iako se donjo lastovski dopisnik uredno informirao s portala Radio Dux-a, o posjetu zastupnika Juratovića, on je to namjerno ignorirao.

Na ovaj način Siniša Luković, crta metu na čelima predstavnika hrvatskog naroda u Crnoj Gori, a istodobno raspiruje nacionalnu mržnju.

Jasno je javnosti, kako tivatskoj, a tako i crnogorskoj, da se g. Luković aktivno uključio u predizborne aktivnosti i stao na strani Tivatske akcije. Sve što kaže ili uradi ova politička skupina dobiva puni medijski tretman od strane Vijesti. Ne čudi to od g. Lukovića. Potrebno je samo pogledati Listu kandidata za odbornike Skupštine Tivta, na kojoj se pored supruge i zeta, nalazi i bliski rođak g. Lukovića. Ova familijarna partija Siniše Lukovića, zvana Tivatska akcija, ulaže uzaludne napore da, kako su i obećali, ugase jedinu stranku Hrvata u Crnoj Gori. Nismo iznenađeni, jer znajući ih, svjesni smo da je uzaludnost njihova dominantna karakterna osobina.

S ovim završavamo polemiku na ovu temu s tivatskim dopisnikom, jer imamo važnija posla za građane Tivta od nagomilavanja bezvrijednog papira, što je Lukoviću jedini poziv.

Marija Vučinović,

Predsjednica Hrvatske građanske inicijative

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/hgi-sinisa-lukovic-nam-crta-metu-na-celima>

Naslov:Fwd: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Tue, 12 Apr 2016 11:28:39 +0200 (CEST)

Šalje: Mihailo Jovovic <mihailo.jovovic@vijesti.me>

Prima: pecaric@element.hr

Poštovani,

Vrlo rado ću objaviti Vaš odgovor, ako ga prethodno prilagodite crnogorskom Zakonu o medijima.

S poštovanjem
Mihailo Jovović
glavni urednik

LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI

Govoreći o mojoj knjizi "Brani li Goldstein NDH?" akademik Dubravko Jelčić je konstatirao kako to nije knjiga iz povijesti već iz matematike, samo je predmet proučavanja jednog matematičara bila knjiga iz povijesti. Slično mi je jedan naš povjesničar objašnjavao kako je problem kod naših povjesničara što im logika nije jača strana. I dok je to pravilo kada su u pitanju oni povjesničari koji njeguju jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti, može se toga pronaći i kod onih koji njeguju hrvatsku paradigmu.

Meni su zanimljiviji ovi drugi. Zato mi je posebno zanimljiv bio nedavni razgovor s dr. sc. Mariom Jarebom u Hrvatskom tjedniku br. 602. Naime rijetko se može naići na tekst u kome se na različite načine tretiraju slična pitanja kao što je u tom intervjuu učinjeno s pozdravom Za dom spremni i novčanicom kunom; "Zašto bi pozdrav Za dom spremni trebalo zabraniti kada i Nijemci, Francuzi i svi drugi imaju i koriste insignije iz prošlosti koja isto nije bila baš „slavna“, ali nitko im ne prigovara. Zašto bi se Hrvati trebali odreći pozdrava koji je u raznim inačicama prisutan 500 godina?

Pozdrav se pojavljuje početkom 30-ih godina prošloga stoljeća u ustaškoj organizaciji i u ustaško-domobranskom pokretu.

Uspostavom NDH, pojavljuje se kao službeni pozdrav pokreta i na neki način u državnim ustanovama i posvuda do početka kolovoza 1942. kada se novim propisnikom ustaškoga pokreta dodaje „za dom i poglavnika“ iako je i sam Pavelić, iz razumljivih razloga, do kraja rata pozdravljao isključivo sa „Za dom spremni“ jer bi bilo blesavo da pozdravlja samoga sebe. Dakle, inačica „Za dom spremni“ pojavljuje se početkom 30-ih. To je tako. Postoje neke priče da je to i stariji pozdrav, pa da ga je Pavelić preuzeo, no uvijek se govorilo ili Za dom, ili Za domovinu, falilo je nešto. Vrag vam leži u detaljima. Kad kažete Za domovinu naprijed je jedno, a kad kažete Za domovinu s Titom naprijed, onda je to pozdrav pionirske organizacije.

Po toj logici, sve bismo mogli zabraniti, svaki pozdrav kroz povijest korišten je jer svaki okaljan ubijanjima, pa i križ jer su pod tim znakom razarani i ubijani gradovi i ljudi u križarskim ratovima, pa pozdrav 'Smrt fašizmu...', a pod sloganom francuske revolucije giljotinirani su protivnici?

Ako smo se opredijelili za demokratske vrijednosti, problem je da se nešto što je bilo dio jednoga totalitarnoga sustava ne bi se trebalo danas više koristiti. Treba dati objašnjenje zbog čega je 91. došlo do ponovne uporabe toga pozdrava

Treba, po vama, kazniti HOS-ovce koji su ginuli u oslobađanju Domovine s tim pozdravom na usnama?

Ne treba. Priča je opet kompleksna i ne da se objasniti u dvije rečenice. Od trenutka 1945. imate pola stoljeća totalitarnoga komunističkoga režima koji sve hrvatsko nastoji okarakterizirati ustaškim. Gubi se kod mnogih ljudi bilo kakva kritičnost prema tome režimu.

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute 'kuna', koristile su ju ustaše i asociira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavonske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav 'Za dom spremni'. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši - hrvatskoj revolucionarnoj organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je službeni pozdrav Ustaše - hrvatskoga oslobodilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom."

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske "slavne" ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inačica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav.

A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inačicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:

Ustaška kuna' opasnija od četnika i okupacije

U istom tjedniku (Arkizin, J.P.) nekoliko mjeseci ranije (godina je 1994., J.P.), Goldstein nam daje odgovor i na ovo pitanje. „Proglašenje kune za hrvatski novac je najjača identifikacija Republike Hrvatske s ustaškim režimom“, govori dok njegovi sunarodnjaci trpe progonoštvu i topničke napade. Smeta mu ustanovljeni Ured za nacionalnu sigurnost (UNS), „koji zasigurno ne slučajno ima iste inicijale kao njezin NDH-zijski pandan“, smetaju mu činovi u Hrvatskoj vojsci koji su „slični ustaškima“, ali sve se to donekle da podnijeti jer se „čovjek s tim susreće vrlo rijetko“, ali kuna! Ona je dio svakodnevnog života, „bez nje s jednostavno ne može“. Zbog toga je za naše antifaašiste te 1994. uvođenje kune „direktna izdaja hrvatskih nacionalnih interesa, destabilizacija unutrašnjeg političkog života i političkih odnosa Hrvatske sa svijetom“. Što se u međuvremenu s tim dokazom hrvatskog fašizma i ustaštva dogodilo? Goldstein kaže da, kada se kuna uvede „Hrvatska nikoga neće moći uvjeriti da to nije pozivanje na fašističke tradicije“. On te 1994. cinično predviđa i „veliko oduševljenje pobunjenih Srba“, koji bi se u slučaju uspostave hrvatskog suvereniteta u UNPA zonama morali suočiti s „ustaškim novcem“, koji je uveden kako bi se zadovoljili „ustašonostalgicari na desnom krilu HDZ-a“. Zanimljivo, lijevo krilo HDZ-a nikada nije proglašavano komunističkim nostalgicarima, oni su za naše antifaašiste uvijek demokrati.

Hrvatska kao izvor trajne nelagode

„Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“, bio je stav ne samo Goldsteina. Bila je to mantra čitavog „antifašističkog pokreta“ koji se u izmasakriranoj Hrvatskoj brinuo za komunističko čudoređe. Što se u međuvremenu dogodilo? Što je s nelagodom koju kuna izaziva kod antifaašista? Zašto nitko danas ne govori protiv nje, iako su pale mnoge zakletve da se s time nikada neće prestati? Je li kuna još uvijek dokaz našeg fašizma? Jesmo li zbog nje fašistička država? Kako bi izgledalo da danas netko u znak prosvjeda protiv kune najavi njezino javno spaljivanje, kao što je to svojevremeno najavio Goldstein? Bi li uistinu itko ozbiljan pomislio da

se radi o opravdanom „antifašističkom“ prosvjedu? Koliko je još onih koji smatraju da smo se zbog imena svoje valute „identificirali s tradicijama NDH“? Tko će sazvati tiskovnu konferenciju i kazati ono što je govorio antifašist Manolić nakon što se razišao s Tuđmanom: „Kuna nikada u povijesti nije bila hrvatski novac... bila je legalno platežno sredstvo jedino u NDH. Ni Židovi ni Srbi neće je moći prihvatiti kao svoj novac... Mi ne možemo ozbiljno računati na integraciju okupiranih područja sa stvarima poput kune...“

Rašeta, Račan, Budiša i Čičak – svi protiv kune

U Feral tribunu na sam Dan državnosti, 30.05. 1994., antifašist Boris Rašeta piše tekst pod naslovom „VALUTA ZA KSENOFOBE“. Tekst započinje konstatacijom kako će pobunjeni Srbi loše reagirati na uvođenje kune, jer će se tim činom „obnoviti njihove svijetle uspomene na Pavelićevu NDH“. Rašeta predviđa i prosvjede raznih svjetskih židovskih organizacija i najavljuje da će promocija kune, „značiti promociju ksenofobije kao službene državne ideologije“. Sugerira li i danas upotreba kune ono što nam povodom tog Dana državnosti poručuje Rašeta kada kaže: „Kuna uistinu sugerira samo jednu poruku: u Hrvatskoj nema mjesta za stanovite kategorije stanovništva“. Uistinu? Zašto se s tom porukom slaže Dražen Budiša, koji kaže: „Stav HSLS-a je jasan. Mi smo ga iznijeli i u Županijskom i u Zastupničkom domu Sabora i bili smo protiv kune“, nije jasno, ali je zato jasan i razumljiv stav antifašistički nastrojenog Ivice Račana. On je toliko uvjeren u uspjeh hrvatske države da, prognozirajući nam gospodarski krah, kaže: „Nije možda ni loše da odium padne na novčanicu s neadekvatnim nazivom“. I Čičak, u svojoj antifašističkoj fazi, upozorava: „Posebno skrećemo pažnju na sve prisutniju pojavu unutar institucija, i hrvatske vlasti i društva, da se mukotrпно stečeni demokratski prostor urušava osvetničkim ponašanjem snaga koje su, historijski i oružano, poražene u II. svjetskom ratu“.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/slavko-goldstein-hrvatski-partizani-nisu-se-borili-za-samostalnu-nezavisnu-hrvatsku-drzavu-918023>

Ako Jareb ne vidi podudarnost njihovih napada na kunu i današnjih napada na ZDS, onda tu nema pomoći.

Zato mi je Jarebova tvrdnja kako te inačice kune nisu usporedive s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti mi je smješna. ZDS su HOS-ovci i mnogi drugi koristili u Domovinskom ratu i doista mi je smiješno reći da je ZDS nevažna epizoda iz suvremene hrvatske povijesti. Ne zaboravimo dr. Jareb je dio hrvatskoga povjerenstva u razgovoru sa srbskom stranom glede bl. Alojzija Stepinca!

Zato pogledajmo inačicu ZDS danu u himni Gromova:

S neba oluja ognjena
Borci bez straha i mane
Ko udar velikih valova

Gromovi Hrvatsku brane
Rame uz rame braća Hrvati
U povijesni krenuli boj
Topovi grme u daljini
Gromovi stali u jedan stroj
Gromovi,
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Brani se Jadransko more,
Hercegovina, Banija, Lika
Baranja, Slavonija ravna
Zagorje, Dalmacija dika
Sve hrvatske zemlje drage
Neka se ne plaše
Branit će ih Gromovi
Svaku grudu zemlje naše.
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Čisti se hrvatska zemlja
Od uljeza, bande zle
Gromovi su otrov
Željezna šaka za krvnike sve
Branit će grudu svoju
Slobodi i dom svoj
Od Boga borci dani
Gromovi! Spremni, za dom!
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći
Gromovi
Gromovi
nisu kao nebeski
Gromovi,
još su jači, još su žešći

Jasno je zašto Srbima i srpskim slugama u RH smeta ZDS i zašto im je to ustaški pozdrav, kada se zna kakav je učinak izazivao među njima. Sigurno je

teško od čovjeka postati zec, a još gore služiti takovima. Ali što treba državotvornim Hrvatima da se toga stide, doista nije jasno!

Akademik Josip Pečarić

02.05.2016.

PISMO GĐE GAUPP

Zapravo sam za sve ja kriv jer sam spomenuo intervju dan Lovrički:

Naslov: zaustavite hajku na Predsjednicu; Re: Fwd: Znete li kome je Predsjednica dala intervju? - REAGIRANJA
Datum: Tue, 3 May 2016 18:19:14 +0200
Šalje: dunja <dunja.gaupp@bluewin.ch>
Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani Josipe,
iznenađena sam i ožalošćena ovolikom dozom mržnje i netrpeljivosti prema Predsjednici RH koju si ustvari ti pokrenuo. Nevjerojatno je kako brzo i lako neki domoljubi napadaju svoje ljude. U trenutku kada netko napravi potez s kojim se ne slažemo, slijedi drvlje i kamenje – mnogo je onih koji su spremni baciti prvi kamen.

Nedopustivo je za našu predsjednicu reći da je “teška prevara”, a i sve druge kvalifikacije uvaženih pametnjakovića sramotne su i nedostojne intelektualca, domoljuba i katolika! Kao da dobrih poteza nije bilo, a bilo ih je daleko više nego nekima navodno neprihvatljivih. Zaustavite hajku na predsjednicu Grabar-Kitarović!

Dunja Gaupp

Pogledajte i:

<http://kamenjar.com/markov-trg-hnd-krovna-udruga-za-promicanje-novinarskog-totalitarizma/>

KOMENTAR:

Lijepo je vidjeti kad gđa Dunja smatra da treba držati lekcije našim kolumnistima, doktorima znanosti i ostalima koji su komentirali moj upit.
VALJDA SAM JA KRIV I ZA ODNOS PREMA HOSOVcima I NJIHOVOM POBJEDONOSNIM ZNAKOVLJEM.

KRIV SAM ZATO STO SU HOSovci o ostali branitelji napravili zečeve od "hrabrih" srpskih ratnika, a takvi sigurno moraju biti ustaše, zar ne?

Ako se netko sjeti za što sam sve ja kriv neka mi javi.

Treba me razotkriti do kraja da ne bi Mirela Pavić ovako pisala:

<http://kamenjar.com/kako-je-pricidnica-izabirala/>

Ja ne dvojim da je Predsjednica otišla na noge HND-u da upozori na ponovno šikaniranje naše Karoline:

<http://kamenjar.com/marko-juric-danas-na-dan-slobode-medija-ponovo-je-suspendirana-karolina-vidovic-kristo/>

Javite mi kako je branila Karolinu!

Pozz Josip

04.05.2016.

HRVATSKI SUDCI KAO MILICAJCI

(pismo sudcima Ustavnog suda RH)

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Niste mi odgovorili na moje pismo od 11. 05. 2016. što sam i očekivao. Kako bi i mogli negirati činjenicu da su sudci Visokog prekršajnog suda RH „znali“ što je naš proslavljeni nogometaš Josip Šimunić mislio kada je poslije pobjede naše reprezentacije uzvikivao „Za dom“. U Prilogu vam šaljem tekst iz Hrvatskog tjednika od 26. 05. 2016. u kojem je komentiran taj neokomunistički postupak sudaca u RH. Vjerojatno su mnogi i bili sudci u vrijeme komunističke vladavine u bivšoj državi kada su sudci također sudili ljudima jer su znali što oni misle.

Osobno volim tako sudce usporediti s milicajcima. Ne znam je li vam poznat slučaj iz Mostara i jednog milicijskog izvješća iz tog vremena koje govori o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti“. Istina, vaši sudci znaju tko je počinitelj koji je uzviknuo „Za dom“, ali kao što su milicajci u Mostaru znali koje je nacionalnosti nepoznati počinitelj, tako i ovi vaši „sudci“ znaju da je Šimunić mislio i zagovarao ustaše a ne branitelje i Domovinski rat. Možda baš i nisam u pravu pa jadni naši sudci misle da je Domovinski rat bio prije Drugog svjetskog rata pa je logično da Šimunić koristi pozdrav iz vremena u kojem je živio, zar ne?

Ako je to tako trebali ste mi lijepo objasniti tako da svi Hrvate konačno nešto nauče iz povijesti. Oni naime misle da je Šimunić živio u vrijeme Domovinskog rata i da je ponosan na naše branitelje i HOSovce kojima je to bio službeni pozdrav.

Šalu na stranu, jasno je da je biskup Mile Bogović u pravu kada u istom broju Hrvatskog tjednika kaže:

„Imali smo i na sudu slučajeva da se sudac ruga branitelju, ne samo za ono što je loše učinio, nego i za ono što je kao branitelj bio dužan učiniti.“

Da, rugaju li se i sudci Visokog prekršajnog suda hrvatskim braniteljima koji su s pozdravom Za dom spremni umirali za Hrvatsku? Ili se jednostavno svete HOS-ovcima koji su u vrijeme Domovinskog rata izazivali takav strah kod agresora da su se bojali samih oznaka HOS-a (poznato je kako su iz opkoljenog Dubrovnika tražili da im se pošalju oznake HOS-a zbog straha koji su imali agresorski vojnici od HOS-ovaca. Zbog tog straha je počela osveta prema HOSovcima još u vrijeme Račanove vladavine, a očito se nastavlja i danas pa, kako kažu u Hrvatskom tjedniku: Visoki prekršajni sud samostalno je, bez ikakva zakonska uporišta, procijenio da taj pozdrav sadrži elemente rasne i nacionalne mržnje. HOSovci su im krivi što je taj strah rastao tijekom rata i prenio se na cijelu Hrvatsku vojsku, pa je u „Oluji“ kulminirao velikom „bežanijom“ srpske vojske koju je Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

Na vama, je poštovani sudci Ustavnog suda RH da objasnite hrvatskoj javnosti da se zapravo ne radi samo osudama bez ikakva zakonska uporišta, već naprotiv. Itakako postoje zakonska uporišta za taj pozdrav, pa je kriminalna radnja osuđivati i Šimunića, i Thompsona i mnoge druge. Npr. pripadnici HOS-a su sa svojim znakovljem sudjelovali na mimohodu 04. 08. 2015, pored ostalih postrojbi, nitko nije podnio prekršajnu prijavu protiv predsjednika Vlade RH niti predsjednice RH, koji su mimohod organizirali., ali poslije ove odluke Visokog prekršajnog suda i to je moguće, zar ne?

Vašim pojašnjenjem omogućili bi i hrvatskim političarima da se suprotstave najnovijim stranim autoritetima u hrvatskoj povjesnici kao što su oni iz svjetskih nogometnih organizacija, a i domaćih koji nisu ni pokušali zaštititi Šimunića, pa i danas tvrde kako policija treba postupati protiv zakona kada je u pitanju pozdrav Za dom spremni:

"Mi nemamo instrumente za obraniti se od svih tih kazni. Policija radi ogroman posao, ali zapinje. Tko je iscrtao svastiku na Poljudu? Budimo realni, FARE je podražaj za huligane koji žele zlo Hrvatskoj. Nama je Svjetsko prvenstvo u Rusiji ključ svega. Plašim se da nas žele izbaciti s njega!", otkrio je Šuker i zaključio kako kao član vlade Uefe ne može puno napraviti.

"Objašnjavam tim ljudima, ali oni imaju svoje mišljenje. Nema tu popusta", rekao je predsjednik HNS-a.

<http://direktno.hr/en/2014/sport/49861/Alarmantno-upozorenje-%C5%BEele-nas-izbaciti-sa-Svjetskog-prvenstva!.htm>

Iako vi znate o kojim zakonskim uporištima govorim, ipak ću ponoviti ono što je nedavno na Okruglom stolu HOS-a govorio kandidat za ustavnog sudca g. Pero Kovačević:

- a) Pokojna Vera Stanić i on su 1994 uspjeli uvjeriti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) Predsjednik Tuđman 1. listopada 1991 donio zapovijed (koju je napisao sam Kovačević) da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) Znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji Kovačević uvrstio pripadnike HOS-a iz 1996.
- e) Dolaskom na vlast Račan je poništio dijelove tog zakona iz 1996. koji su se odnosili na prava HOS-ovaca.

Da, Račan se odmah počeo svetiti onima koji su izazivali strah kod agresorskih vojnika prvo od HOS-ovaca a potom od svih hrvatskih branitelja. Takav strah koji je doveo do toga da ih Slobodan Milošević tadašnja nada mnogih u Hrvatskoj nazove zečevima.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić
03. 06. 2016.

THOMPSONOV ZNAČAJ (Odgovor gđi Veri Primorac)

Draga gđo Vera,

Zahvaljujem Vam na lijepim riječima koje ste mi uputili. S obzirom da dobivam slična pisma i od drugih čitatelja mojih poruka, to mi doista puno znači, ali i obvezuje da nastavim sa svojim radom.

Naslov: Re: ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Datum: Sat, 11 Jun 2016 18:23:56 +0200

Šalje: Vera Primorac

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

Ne mogu a da Vam ne izrazim osobnu zahvalnost zbog svega što ste činili i što činite. Dirnuli ste me u srce svojim obraćanjem svima nama. Zato moram od srca reći: Iskreno Vam se divim. A onda i iskreno priznati: Bili ste mnogima, od samog početka, Zvijezda vodilja koja je visoko, i iznad svih ostalih, sjala i sjaji sve do sada.

Bili ste mnogima, kada bi nam, ponekad, "potonule lađe", svojim tekstovima, knjigama i porukama...i poticaj za dalju borbu.

Kažete kako treba mu odati priznanje što nas je i njegova pjesma održala (mislili ste na Thompsona i slažem se), ali i dodajem:

Trebamo i Vama odati i priznanje i zahvalu.

Bili ste nam i putokaz i inspiracija za sve ono što smo mi, tek male kapi, tome mogli doprinijeti.

A Vi ste nam, vjerujte mi, svojim uradcima i osobnim angažiranjem, uvijek podizali moral i davali snage za naše djelovanje i pisanje. Pa, evo i sada, ali na jedan drugi način!

Nisam bila član HDZ, moram priznati. Jer, moja jedina stranka uvijek je bila-Hrvatski narod. Ma gdje bio.

Ali, sada, kao što i Vi naglašavate, treba biti uz Karamarka. Treba spriječiti "antifašističke" vampire da se ponovo vrate na vlast i da nam ponovo piju krv i žive na našoj grbači.

Zbog toga sam se odlučila, baš sada, učlaniti u HDZ, iako pod stare dane i ne baš dobrog zdravlja. Jer, ako nešto ne učinim, čini mi se da ću od bijesa-puknuti.

Ne će NAS i ne će ME- slomiti.

Zato sam, upravo zbog Vas, odlučila i ponovo pisati o svemu o čemu i treba pisati. O svim izdajicama koje su se prodavale i prodaju " za Judine škude". O

svima onima koji nas krađu i rasprodaju. O svima onima koji nas žele raseliti i uništiti i moralno i materijalno.

O svima onima koji nam žele nametnuti neke druge vrijednosti-i kulturne i duhovne.

Ali, ne će ići!!! Hrvati jesu trpeći, ali kada se čaša žući prelije, nitko nam tada ne može stati na put.

Nazivaju nas fašistima.

Naše domoljublje im je ustaštvo.

Izruguju se Lijepom našom.

Napadaju branitelje.

Kažu kako nam se u grudima skriva ustaška zmija.

Smeta im „Za dom spremni!

A zar netko normalan može postojati a ne biti spreman... za svoj DOM i DOMOVINU?

Lako im je bilo prije, moram priznati, manipulirati s narodom. Ali nema više! Istina je isplivala na svijetlo dana. U velikoj mjeri, zahvaljujući i Vama i Vašoj neizmjerne ljubavi i odanosti prema Hrvatskoj i Hrvatima.

HVALA VAM!!!

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Vera Primorac

Međutim, treba uvijek voditi računa da je mali broj ljudi do kojih dopiru moji tekstovi i da se moj doprinos ne može uspoređivati s doprinosom onih koji su na javnoj sceni stalno napadani, a s druge strane su dostupni svima i svojim porukama biti uzor svim našim ljudima kojima je Hrvatska u srcu.

Što se tiče mog teksta o Karamarku ili bilo kome koga napadaju srpske sluge u RH poruka je jasna:

Kada oni napadaju nekog Hrvata – TREBA GA BRANITI. A sami sa sobom trebaju raščistiti jeste li dovoljno pametni pa razumijete zašto ga napadaju oni koji ne vole Hrvatsku ili ne razumijete.

Kamo sreće da su to shvatili mnogi državotvorni Hrvati kada je nakon prošlogodišnjeg koncerta u Kninu nastavljen dugogodišnji napad na Thompsona.

U subotu smo dr. sc. Josip Stjepandić i ja bili gosti biskupa Košića u Sisku na Thompsonovom humanitarnom koncertu. Desetak tisuća ljudi okupilo se ispred sisačke katedrale kako bi podržalo potrebite studente Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić“. Drugi puta u godinu i pol dana brojni Siščani i gosti pristigli iz cijele Hrvatske i ovoga su puta pokazali svoje veliko srce i želju za pomoći. Bilo je sjajno biti među tim ljudi, pogotovu što je bilo puno mladih.

<http://narod.hr/kultura/foto-thompson-pjevao-sisku-pred-deset-tisuca-ljudi-stipendije-studentima>

Meni je posebno bilo drago jer Thompsonov koncert počinje Tuđmanovim govorom, a dr. sc. Marko Tokić sa Sveučilišta u Mostaru je svojevrmeno konstatirao kako moja Hrvatska ima četiri stupa: Tuđman, Dario Kordić, Thompson i biskup Košić.

Kamo sreće da su neki državotvorni Hrvati razumjeli što se događa s našom Peticijom ZDS, kojom smo branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i naše HOSovce. Kao što sam napisao u tekstu koji komentirate:

„Bilo kako bilo, tada se pokazalo kako su i državotvorni Hrvati – zbog vlasti – spremni izdati one koji su nam svojom krvlju izborili slobodu. Tada su krenuli u poraz, nastavilo se s istim ponašanjem na izborima...“

Nije im ništa govorila ni činjenica da su svi koji su nas napadali izbjegavali reći da smo našim Pismom branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i HOS.

Čini se da su sada shvatili da svi oni koji napadaju Thompsona zapravo iskazuju svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Postali su – nadam se – svjesni da količina mržnje prema Thompsonovim domoljubnim pjesmama i njemu samo pokazuje koliko je Thompson velika zaprijetka srpskim slugama u ostvarenju njihovih protuhrvatskih ciljeva.

Možda su oni koji nisu ljetos branili Thompsona, „Bojnu“ i HOS razumjeli o čemu se radi sada kada je na red došla i Thompsonova pjesma „Lijepa li si“.

Predsjednica kaže

“Obožavam slušati Thompsona, a slušala sam ga često u automobilu s mojom djecom dok su bila mala”, rekla je Kolinda Grabar Kitarović i dodala da ju je pjesma ‘Lijepa li si’ uvijek podsjećala na domovinu dok je radila izvan Hrvatske.

<http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-obozavam-slusati-thompsona/>

Tomislav Karamarko:

‘Danas smo svi uz Vatrene. Želim vam da pokažete junačko srce i da uz gromoglasnu podršku s tribina pokažete zašto smo nogometna nacija!’ – objavljeno je na glavnom mrežnom profilu Tomislava Karamarka, a na tu je rečenicu pridružen i video clip pjesme ‘Lijepa li si’.

Miljan Brkić:

Iskrene čestitke hrvatskoj reprezentaciji na igri, Vedranu Ćorluki želim brzi oporavak od svih udaraca koje je danas primio, a navijači čekaju i na tribinama i pred ekranima nove prilike za navijanje:

“Sve bih dao da je vidim

ponosnu i lijepu k'o u snovima

sve bih dao da je vidim i opet bih spreman stao, svoj bih život dao”

Nadajmo se da je to vrlo važan ali prvi korak u ponašanju naših političara koji žele biti hrvatski političari. Mnogo je važnije kada će oni iz obrane preći u napad na one od kojih su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu napravili „zečevima“ i one koje te „zečeve“ i danas podržavaju i služe im!

Pročitajte i kako su Hrvati Francuske stali u obranu Thompsonove navijačke pjesme 'Lijepa li si' (naravno, ne možemo očekivati da je to podržao tamošnji veleposlanik, pa njegov otac je počeo hajku na Thompsona prije petnaestak godina):

<http://narod.hr/clanak/procitajte-hrvati-francuske-stali-obranu-thompsonove-navijacke-pjesme-lijepa-li-si>

Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni piše:

Druga pomalo zaboravljena tema je priglupa diverzija koja je osvanula 12. lipnja 2015. g., na travnjaku stadiona na Poljudu. Prisjetimo se uznemirujućeg ubojstva koje se ne tako davno dogodilo u Splitu kada je na Marjanu ubijena meksikanska turistkinja. Bez značajnih tragova i što je još važnije bez vidljivog motiva splitska policija riješila je slučaj. Ubojica je već iza rešetaka. Kad pišem ovu kolumnu, točno je godinu dana od kada je neki "desničarski ustašoid" nanio veliku štetu demokratskom imidžu Lijepe Naše. Prošla je godina dana, a od nacističkog diverzanta ni traga. Naravno, logikom naših još iz Juge istreniranih medija svastiku je mogao nacrtati samo zadržati ognjištar koji, kad god dolazi kući nakon utakmice, pozdravlja sve oko sebe sa "Za dom spremni!". Intelektualni proleter, odnosno novinari, žestoko su napali "nepoznatog junaka", očito fašista koji je bacio sjenu na sjajne NOB tradicije nepokorenog Splita. Došao "fašist" ili nekadašnji "narodni neprijatelj" i pod okriljem noći nacrtao zloglasni nacistički znak. Jednostavno, zar ne? Upozorava me gospodin Ervin Lapena na brojne nelogičnosti pa čak i gluposti u ovoj diverziji. Motiv je danas jasan svima, osim tipovima kao što je Berto Šušak i Nada Hren. Cilj je bio diskreditirati tobožnju "ustašku zmiju" koja nesmetano plaši hrvatske antife. Nitko nije ni spomenuo da se tu radilo o tehnološki i sigurnosno vrlo složenom procesu. "Ucrtavanje" u travnjak svastike velikih dimenzija da bi ona bila lako uočljiva predstavlja tehnički, tehnološki i sigurnosno vrlo komplicirani pothvat. Za to je potrebno stručno hortikulturno znanje, vještina i iskustvo, tehnička oprema i sredstva, herbicid i dovoljno vremena da se čitava operacija provede, a da bi "nacist" mogao na vrijeme nestati. Za takav sinopsis potrebna je odgovarajuća logistička potpora te sigurnosno-obavijesni uvjeti. Kad još uzmemo u obzir neosporne činjenice da je stadion na Poljudu ograđen, da postoje danonoćni čuvari, da postoji 80 nadzornih kamera i da nitko nepozvan ne može ući ni izaći, onda se može zaključiti kako se radi o savršenom scenariju koji je briljantno proveden. Sad se postavlja pitanje tko je mogao, neopažen od 80 kamera, unijeti na travnjak tehničku opremu, sredstva i posudu sa herbicidom te imati dovoljno vremena da sve to izvede i na kraju da neopažen i nesnimljen sve to iznese sa stadiona? Hrvatska se našla na naslovnica liberalne Europe. Splitski orjunaši mogli su uz bevandu zadovoljno zapaliti duvan, a Ante Tomić, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Branimir Pofuk, Jelena, Rada, Sanja i slični likovi mogli su još jednom poslati u "cijeli svijet" poruku kako njihov antifašizam treba braniti i hraniti dodatnim eurima kako bi se oi ovdje i dalje borili za ljudska prava i

demokraciju. Danas je 12. lipanj ljeta Gospodnjeg 2016.g., a tko je zamislio i realizirao antihrvatsku diverziju na Poljudu ne znamo i vjerojatno nikada nećemo ni doznati? Dočim je daleko zahtjevniji, teži i zamršeniji slučaj nesretne Meksikanke riješen u roku "odmah".

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/lovostaj-na-ina-u-prestao-je-kada-je-lijes-s-tudmanom-spusten-u-zemlju-na-mirogoju-930063>

Mali ispravak prve rečenice. Predsjednica već i ponavlja zahtjev da se konačno uhvate počinitelji diverzije na Poljudu!

„Prije godinu dana, podmuklo, pod okriljem noći, iscrtana je svastika na Poljudu. Uvjerena sam da to nije učinio nitko tko voli svoju Domovinu. Ponovno pozivam nadležne institucije, prije svih MUP, da pronađu počinitelje, a prave navijače da pokažu kako se navija za našu Hrvatsku.“

<http://narod.hr/clanak/predsjednica-pozvala-prave-navijace-da-pokazu-se-navija-nasu-hrvatsku>

Sigurno je u pravu ako vjeruje da će tako jednostavnije izbiti na vidjelo koje su osobe iz vrha srpskih slugu u RH izravno upletene u ovu protuhrvatsku akciju. Oni kojima je to trebalo poslužiti da s optužbe hrvatskog naroda na ustašluk preokrenu na optužbu za fašizam. Nekako mi se čini da su i oni postali svjesni da im u narodu optužba za ustašluk ništa ne znači jer je već očita podjela u RH na one koji su ustaše i one koji su srpske slugu. Drugim riječima, čini se da je mnogima postalo jasno da je mnogo ogavnije biti srpski sluga jer je još i čuveni kineski filozof i ratnik Sun Tzu one koji rade protiv svog naroda nazvao najogavnijim ljudima!

Hoće li i Predsjednica i Karamarko shvatiti kako su važniji branitelji, HOS, Thompson i „Bojna Čavoglave“, pa i Joe i njihov ZDS pa se konačno suprotstaviti ogavnim napadima na veliki broj Hrvata tako što će sve one koji ih napadaju zbog pozdrava ZDS optužiti za pružanje potpore velikosrpsko fašističkoj agresiji na RH, tj. optužiti njih za fašizam – vidjet ćemo:

<http://www.dnevno.hr/uncategorized/za-dom-spremni-vikali-navijaci-hrvatska-ih-popljuvala-929963>

U subotu sam s Markom mogao popričati i vidjeti kako isto mislimo i o činjenici kako se mnogi bezuspješno trude da ljude uvjere kako se trebaju odreći sebe samih – tj. pozdrava ZDS. Umjesto da objasne istinu u ulozi ZDS u Domovinskom ratu i to da ZDS napadaju oni koji su bili na strani agresora. Pogledajte/poslušajte slijedeća dva linka:

MILANOVIĆ STAO U OBRANU MAŽIĆA, SVOG FAŠISTE

11. lipnja 2016.11. lipnja 2016.

Zoran Milanović stao u obranu Marija Mažića ujedno i člana mladeži SDP-a Sisak. Za RTL televiziju je ukratko izjavio “Ne vidim čemu hajka na Marija Mažića, njegovo je legitimno pravo tražiti zabranu nečega što nas sviju vrijeđa zaključio je Milanović ” .

Znači li ova izjava predsjednika SDP -a Zorana Milanovića da i njega vrijeđa pjesma Lijepa li si Marka Perkovića Thompsona ostavljamo vama na

zaključak! Ovo je ujedno, usuđujemo se reći presedan u novijom povijesti Hrvatske.

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/milanovic-stao-u-obranu-mazica-svoga-fasiste/>

Milanović i SDPovci slave 1.maj uz Thompsonov hit 'Lijepa li si', u Čakovcu <https://www.youtube.com/watch?v=Usjv3bLtoGY>

Slave uz pjesmu koja ih vrijeđa. Oni su izbor mnogih koji im na izborima daju svoj glas! Pa samo srpskim slugama može smetati pjesma „Lijepa li si“, zar ne?

Što bi rekao Sun Tzu – najogavniji ljudi.

Kako netko tko vjeruje da voli Hrvatsku može biti u bilo čemu zajedno s ovakvim ljudima? Ako jesi – razmisli malo. Možda i shvatiš u čemu i zašto griješiš- Jednom sam rekao nekim našim intelektualcima kada su napadali Tuđmana:

Možda će te za desetak godina i razumjeti zašto je to Tuđman uradio!

Draga gđo Primorac, možda sam Vam pojasnio razloge zašto sam napisao tekst

ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Biskup me pitao zašto ga i ranije nisam napisao?

Jednostavno zato što su ga sada počeli napadati oni koji su ga do jučer podržavali. Spremni su odreći se i najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasanbegovića iako im je stranka na Saboru svojim glasovanjem dala do znanja da treba ići putem kojemu je danas simbol ministar Hasanbegović. Da i ne spomenem kako im je dobra zamjena za njega Pupovac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vlada-s-pupovcem-znaci-da-je-stepinac-zlocinac-pokolj-hrvata-u-srbu-junacki-cin-branitelji-kriminalci-a-hrvatski-narod-genocidan>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/prebrojavanje-krvnih-zrnaca-politicka-korektnost-i-izdaja-hrvatske>

Moj tekst iskazuje nadu da će Karamarko to shvatiti i krenuti oštro tim putem. Čini mi se da sadašnja potpota Thompsonu koju daju danas i Predsjednica i Karamarko i Brkić pokazuje da su shvatili poruku danu u tom mom tekstu (malo da sam sebi laskam) odnosno da su napokon sami zaključili isto što sam rekao u njemu!

Hvala Vama draga gđo Primorac

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ništa drugo valjda vide kako je HOS prisutan u Francuskoj i ne samo sa ZDS. Zapravo ZDS je i na taj način tamo:

NICOLIER NA TRIBINAMA

FRANCUSKA SLAVI HRVATSKOG HEROJA: Merci, Jean Michel Nicolier!

Snježana Vučković, Ponedjeljak, 13. Lipanj 2016

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Hrvatski navijači su tijekom nogometne utakmice razvukli transparent na kojem je pisalo “Merci, Jean Michel Nicolier”.

Tako su Francuzima, ali i cijeloj Europi, ukazali na heroja koji se kao strani dragovoljac priključio obrani Hrvatske i Vukovara.

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Jedna od tih prilika, možda i najbolja do sada, na nogometnim tribinama ovog velebnog natjecanja, pokazala je da se poginuli Jean – ne zaboravlja...

<http://www.dnevno.hr/domovina/francuska-slavi-hrvatskog-heroja-merci-jean-michel-nicolier-930103>

13. 06. 2016.

PISMA MLADENA KOSTIĆA

Večernji list izvještava o ponovnoj zabrani Thompsonovog koncerta u Švicarskoj. Kao i 2009. Švicarci pokazuju kako i dalje podržavaju velikosrpsku agresiju pa se aktivno pridružuju onoj poznatoj "Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti". Naravno, ne treba zaboraviti da im u tome pomažu i srpske sluge u Hrvatskoj. Laži Švicaraca su iste:

"Blick u svom članku navodi kako je hrvatski pjevač **Marko Perković** "povezan s nacionalističkom scenom u Hrvatskoj" te da je negativno upao u oči pozdravom "**za dom spremni**" koji slavi fašistički ustaški režim...

Neue Zürcher Zeitung objavio je intervju s povjesničarom Stefanom Dietrichom pod naslovom "Ja smatram koncert problematičnim". Dietrich u njemu kaže: "Marko Perković alias Thompson simbolizira ekstremni hrvatski nacionalizam. Neke njegove pjesme ne govore samo o ratu u 1990-ima nego i o takozvanoj '**Nezavisnoj državi Hrvatskoj**', **Hitlerovoj i Mussolinijevoj satelitskoj državi.**"

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/thompson-u-svicarskoj-nije-dobrodosao-prekinuta-prodaja-karata-za-njegov-koncert-1101116>

Prilikom Švicarskih laži 2009. govorio sam pred Švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu:

http://www.hkz-kkv.ch/prosvjed_potpore_thompsonu.php

Najgore u cijeloj priči je to što su prošle godine švicarski Hrvati peticijom koju je potpisalo njih 5000 izborilo za istinu o Thompsonu. Među njima fra Šito Ćorić, mr. Frane Vugdelija, Dr. Edo Krušlin, prof. Ivan Matarić, dr. Vlado Šimunović, dr. Davor Pavuna, Vinko Sabljo, dr. Franjo Zovko, dr. Pavo Medved ...

<http://fenix-magazin.de/peticijom-se-kod-policije-izborili-za-istinu-o-thompsonu/>

Ponovna zabrana je pljuska svim Hrvatima, a posebno našim sunarodnjacima u Švicarskoj kojima pokazuju koliko ih Švicarci malo cijene. Koliko Švicarcima ništa ne znače njihove riječi:

"Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnute europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda."

Istina veliki doprinos tomu dale su hrvatske vlasti koje i u Hrvatskoj progone pozdrav ZDS iako je to pozdrav HOS-a. Istina mnogima u svijetu koji su se nadali i koji su pomagali velikosrpsku agresiju to je i pravi razlog napada jer znamo kako su agresorski vojnici umirali od straha samo kada vide oznake HOS-a, da bi u "Oluji" u paničnom bjekstvu pobjegli tako da ih je sam Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

I ovom prigodom se posebno iskazao Mladen Kostić iz HNES-a svojim pismima švicarskim i hrvatskim vlastima:

Naslov: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sat, 30 Jul 2016 14:10:34 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>,
Tamara.Demoli@predsjednica.hr

CC: Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic
<zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com, "Profesor
Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir
<velimir.bujanec@gmail.com>

Štovani gospodine Ministre Dr. Kovač,

*štovana gospođo Demoli savjetnice za vanjsku politiku iz Ureda predsjednice
Države Hrvatske,*

*ovih dana ste dobivali moju poštu i reakciju na neke švicarske novine i portale
kopije (CC) u svezi sramnih laži i skandaloznih optužbi ne samo na najboljeg
pjevača u Hrvatskoj gospodina Marka Perkovića Thompsona nego i na nas
Hrvate. U međuvremenu je četničko-komunistička banda uspjela kod grada
Schlieren u Švicarskoj isposlovati zabranu koncerta Marku Perkoviću
Thompsonu! Povijest se ponavlja i hitno Vas molim da nešto učinite da se ova
sramna trakavica završi i da se koncert održi!*

*Postavlja se pitanje što radi Veleposlanstvo u Bern-u? Ili konzulat u Zürich-
u?*

*Potpuno je neprihvatljivo da se hrvatskom branitelju ponovo zabranjuju
koncerti a četnici po Švicarskoj mogu pjevati što požele!*

*Molim Vas javite se ili poduzmite diplomatskim kanalima što je u Vašoj moći!
Unaprijed Vam se zahvaljujem i želim sve najbolje.*

Sa štovanjem

Mladen Kostić

Naslov: Aw: Re: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sun, 31 Jul 2016 00:30:52 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: tmedved01@gmail.com, Tomo.Medved@branitelji.hr

CC: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>,
Tamara.Demoli@predsjednica.hr, Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka
busic <zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com,
"Profesor Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>,

Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>, Josip Pecaric
<pecaric@element.hr>

Štovani gospodine Ministre hrvatskih branitelja Medved,

na poticaj našeg dragoga gospodina Akademika Josipa Pečarića obraćam Vam se za zamolbom da pomognete u ovome problemu koje ga sam dolje već opisao pri dnu Maila kojega sam poslao Ministru MVP gospodinu Dr. Kovaču i u Ured predsjednice Države Hrvatske!

Meni je poznato da Vi imate puno posla ali Vas od srca molim da zajedno sa Vašim kolegom iz MVP gospodinom Ministrom Dr. Kovačem ovo pitanje riješite, neprihvatljivo je i uvreda za sve nas Hrvate koji volimo hrvatske branitelje zabrana prije svega branitelju gospodinu Marku Perkoviću Thompsonu da svojom pjesmom ohrabri svoj hrvatski narod, neprihvatljivo je da nekoliko Mailova stigne u ured gradonačelnika švicarskog gradića Schlieren i da se koncert nakon nekoliko plaćenih lažnih tekstova u koruptnom švicarskom tisku i da se na osnovu toga donese zabrana da pjeva gospodin Marko Perković Thompson! Na ovaj način se grubo krše ljudska prava gospodina Perkovića, ali i hrvatskog naroda kojemu pripada i moja malenkost!

Ako se kojim slučajem ne bih dalo riješiti ovaj problem, zahtijevam da se pozove švicarskog Veleposlanika u RH i uruči mu se prosvjedna nota a ako ona ne urodi plodom treba se razmisliti i o još drastičnijim mjerama naprimjer opozivu Veleposlanika u Švicarskoj, jer do kada ćemo mi trpjeti uvrede od razno raznih čudnih ljudi čudnog imena koji pojma nemaju što se dogodilo u Domovinskom ratu a nakon par lažnih Mailova razno raznih Stazića, Pupavaca, Goldsteina, Yuratovića, Yusipovića, Vilovića, donose zahtjev za zabranom koncerta!

Još jednom molim i pozivam gospodina Ministra MVP Dr. Kovača kao i Ured predsjednice da se ovaj problem riješi što je moguće prije!

Unaprijed se zahvaljujem i radujem se odgovorima.

Najsrdahnije Vas pozdravljam.

Sa štovanjem

Vaš

Mladen Kostić

Podsjetit ću vas kako je Vlaho Orepić, ministar unutarnjih poslova u tehničkoj Vladi, gostovao u nedjeljnoj emisiji N1 televizije. Upitan je li uzvik za "Za dom spremni!" ili natpis tog sadržaja u Hrvatskoj zabranjen, Orepić nije dao jasan odgovor. "Policija postupa u skladu sa zakonima RH. Kod nas je sve ispolitizirano, pa i to. Tvrdim da naše društvo u ovom trenutku nije sposobno pričati o vlastitoj prošlosti...Iznova upitan treba li policija kažnjavati nekoga ako uzvikuje "Za dom spremni!", ponavlja: "Policija radi po zakonu."

<http://narod.hr/hrvatska/orepic-izbjegao-reci-je-li-zabranjen-pozdrav-za-dom-spremn>

A zapravo ne postupa jer nigdje nije zabranjen pozdrav ZDS, ali je ušao u pravne akte u svezi s HOS-om.

Prošle godine su 4. kolovoza na paradi u Zagrebu ispred predsjednice države i predsjednice vlade ponosno nastupali i HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, a već sutradan - kada je Thompson otpočeo svoj koncert u Kninu s Bojnom Čavoglave Šibenska policia podnijela je prijavu protiv njega jer pjesma koju Thompson pjeva četvrt stoljeća počinje sa ZDS.

To je po Orepiću ono "po zakonu"!

Zapravo treba razmisliti i o kažnjavanju Thompsona i zbog događaja u Srbu. Opet su tamo na udaru Opepićeve policije bili oni koji su uznemiravali okupljene Thompsonovom pjesmom „Lijepa li si“:

U Hrvatskoj ništa novo. Kako bi rekao moj legendarni vodnik prve klase u Bitoli "Status quo vadis." Boris Miletić je, u općoj konformističkoj letargiji, odlučio malo nas prodrmati. Balkanska "Švajcarska." Puna zaposlenost. Dionice rastu iz dana u dana. Sir pun rupa k'o inače. I da bi niskotlakaše digao u normalu, Boris objavi sliku putovnice Republike Istre. Je li to baš Republika Istra ili Demokratska Republika Istra, još nije do kraja razjašnjeno. Uostalom, poruka je jasna. Istarska koza. Sve čisto k'o boza.

Istra je posebna. Istra je svijet za sebe. Boris je poludio na govor mržnje u Srbu. Mrzitelji pjevali "Lijepa li si..." "Zna Boris autora. Neće taj u Arenu sve dok su živi Bajaga, Lepa Brena, Ceca, Bora Čorba. Mrzitelji lansirali zlobnu priču o svećeniku Jurju Gospodnetiću kojeg su hrabri, ali gladni partizani nabili na ražanj i živog ga ispekli. Boris zna da je to laž. Istarski svećenici Božo Milanović i Josip Pavlišić su bili aktivni u NOB, ali ih nitko nije nabio na ražanj. Boris pojma nema o pokoljima 27.srpnja 1941.g. Hrvata u selima Obljaju, Koritima, Luci, Ugarcima i Crnom lugu, o paljenju rimokatoličke crkve sv. Ilije Proroka, o zaklanih 62 Hrvata u jednom danu od čega petero žena i devetero djece. Ma, hajte' molim vas!!! Pa da je to istina onda bi afirmirani historičari tipa Hrvoja Klasića, Tvrtka Jakovine, Dragana Markovine i Vjekoslava Perice o tome pisali u Zborniku "Heroji NOB-a" Osim toga, ako su toliki "narodni neprijatelji" zaista i bili malo priklani to je zbog toga što drugovi četnici još nisu imali svoje Državno sudbeno vijeće, pa nisu mogli Savu Štrbca, osobnog frenda Zokija Pusića, imenovati sudijom. No, sa Savom ili bez Save isto bi im se pisalo. Hrvatska je jedinstvena. Kao i obično. Istra je spremna za punu državnost. Samo da se Istarski ipsilon finalizira. Međimurski župan Posavec uvjeren je da su Međimurci sposobni ući sami u EU kad bi im se "morti" pripojili Varaždin i Koprivnica. Dalmacija regija davno ne da miran san na oči njihovim orjunašima. Dosta je Zagreb muzao devize koje Dalmacija sama sa svojih deset prstiju svako godine zaradi. U tom kolu jedino nema Dubrovnika. Oni su još za vrijeme rata

pokušali osnovati Dubrovačku republiku. Na nesreću, uz dubrovačke rodoljube, pojaviše se i pripadnici HOS-a pa zajedno rastjeraše miroljubive Crnogorce na Srđu. Ipak, Dubrovnik je republika i to demokratska sve dok joj je na čelu dužd Vlahušić koji se nešto spominjao i kod neuspjelog odcjepljenja za vrijeme rata. Kad svemu ovom dodate uvijek aktualnu granicu koja je i danas ucrtana u glavama naših komšija, Vulina, Dačića, Nikolića, Šešelja (a to je Karlobag, Ogulin, Karlovac i Virovitica) što nam ostaje? Ostaci ostataka. – reliquiae reliquiarum. A ako se Istra sa nadahnutim Borisom Miletićem ipak odvoji s kim će onda Boris sklopiti postizbornu koaliciju. Mora izabrati između Forza Italija, Sjeverna liga ili Kalabrijska ujedinjena mafija. Problem je u tome što se i Kalabrijska mafija isto tako želi odvojiti od Italije... Približavanjem 5. kolovoza i proslave pobjedonosne Oluje Milorad Pupovac izvješćuje nas o zahtjevu krajiških Srba, izbjeglih po Oluji iz RSK, da im Hrvatska nadoknadi penzije koje su primali od RSK-e. Mislim da je taj njihov zahtjev krajnja dRSKost!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-nasi-domaci-profesionalni-ljevicari-napokon-se-slazu-s-papom-franjom-943239>

Da oni se Thompsonovom pjesmom, zapravo, bore protiv zaslužanih penzija koje su izborili boreći se devedesetih protiv ustaša, Zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A što kaže Thompson:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/56230/Thompsonova-poruka-za-proslavu-oslobođenja-u-Kninu-i-Čavoglavama.htm>

01.09. 2016.

HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA

Poštovani,

Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprijemljena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/>

Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: Advances in Transdisciplinary Engineering, Reviews in Transdisciplinary Engineering, Concurrent Engineering in the 21st Century, Systems Engineering in Research and Industrial Practice, International Journal of Agile Systems and Management, Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration, Journal of Industrial Integration and Management, Editor: Advanced Engineering Informatics, Editor: Journal of Aerospace Operations, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems). da govori o znanstvenom nepoštenju.

Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:

Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]

Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30

An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr; jaksabarbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr; andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr; marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr; pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr; fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzičfuch@ffzg.hr; knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr; trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr; Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr; protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr; andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr

Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku

Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM, PAVAO RUDAN.

Pavao Rudan

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a povodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”. U tekstu *HAZU i protunarodna vlast*, *dnevno.hr*, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) je na samom predstavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem::

Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića “Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba”. Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom Pečarićevim kolegama academicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima)...

U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićevoj tvrdnji.

Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU”, a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: “Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!” Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem,

Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7>

S druge strane razumljivo je zašto je u svom „odgovoru“ dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Pohvalio sam kolegu Rudana:

Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakvo njegovo priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2.-14. mjestu, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti>

<http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.

Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige „Oba su Pala“ u kome sam pisao o tome („HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE“).

Vjerovali ili ne i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije povezoao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov: Za predsjednika HAZU

Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,

Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?

Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.

Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa. Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši ministar Željko Jovanović a u njegovim da?

Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:

(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)

Od 5 takovih radova 3 u Collegium antropologicum!

Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.

Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

05. 11. 2016.

„DIE ZEIT“ BI DRUGI PUT TREBAO DATI RIJEČ „GLUPIM TURISTIMA“, A NE NOVINARKI KOJA SVUDA VIDI SAMO MRŽNJU I ŠOVINIZAM

Štovani dame i gospodo,

Vaš članak „Mržnja prema Srbima u glavnoj sezoni“

(<http://www.zeit.de/kultur/2016-11/kroatien-jugoslawienkrieg-balkankrieg-kindheit-10nach8>) nedvojbeno otkriva jednu stvar: autorica rado poseže za flašom i cigaretama – po najvećoj ljetnoj vrućini i to od ranoga jutra!

Znatna količina različitih vrsta alkohola uz dodatak drugih opojnih sredstava izgleda je izazvala potpuni misaoni kaos, koji je teško razvezati. Autorica je započela s Donaldom Trumpom i završila svojom srdžbom prema svakoj „na nulu“ ošišanoj glavi i „glupim turistima, koji ništa ne razumiju.“

Možda „glupi ljudi“ naprosto premalo piju, te ne konzumiraju hašiš!?

Jedno je jasno: iz nekog svog razloga Vaša autorica Ana Marija Pasic mrzi Hrvatsku do dna duše. Samo iz tog razloga izmišlja „nasilno protjerivanje (kao da postoji nenasilno protjerivanje!) 250.000 Srba“ godine 1995, koje se navodno svake godine slavi 5. kolovoza.

Stvarnost je potpuno drugačija: toga dana je oslobođen dio Hrvatske, koji su bili okupirali Srbi. Oko 100.000 Srba napustilo je Hrvatsku tih dana, jer nisu htjeli prihvatiti hrvatsku vlast. Polovica njih se poslije predomisli i vratila u Hrvatsku. Da je hrvatske vlast tada dulje oklijevala, onda ne bi samo Hrvatska ostala u ratnome stanju s 300.000 prognanika, nego bi srpski ratni stroj nakon Srebrenice pregazio i enklavu Bihać te tamo vjerojatno počinio još veće krvoproliće nego u Srebrenici (15.000 žrtava).

To je bio povijesni događaj bez presedana da vojska naoružana do zuba (preko 500 tenkova, preko 20 ratnih zrakoplova) naprosto petama dade vjetra i pritom gazi svoje vlastito stanovništvo (više u filmu:

https://www.youtube.com/watch?v=n5FKsle2b1A&oref=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3Dn5FKsle2b1A&has_verified=1.

Nekoliko dana kasnije se čak Slobodan Milošević, tadašnji srbijanski predsjednik i prema tome njihov vrhovni zapovjednik, narugao da je tzv. Srpska Vojska Krajine pobjegla kao skupina zečeva. Tu ciničnu usporedbu hrvatski matematičar Josip Pečarić, trenutačno najproduktivniji svjetski znanstvenik po metodologiji researchgate

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), uzeo je za povod da napiše satiričnu knjigu o tome tobožnjem genocidu: „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“. Šteta, da se Vaša autorica nije nimalo informirala. Vojno-redarstvena akcija „Oluja 95“ bila je predmetom postupaka pred oba međunarodna suda u Den Haagu, koji su okončani oslobađajućim presudama za Hrvatsku i njezine vojne zapovjednike. Da te operacije nije bilo, onda

vjerojatno ne bi bilo niti Hrvatske u EU. Je li to činjenica, koja Vašu autoricu tako strašno smeta?

Koliko je „šovinizma, rasizma i netrpeljivosti” u Hrvatskoj najbolje mogu provjeriti onih 2 milijuna njemačkih te 8 milijuna drugih turista, među kojima su i Srbi, koji svake godine posjećuju Hrvatsku i uživaju u čarobnim prirodnim ljepotama i velikodušnim domaćinima. Ostaje nada da će ugledni medij poput „Die Zeit“ drugi puta radije dati riječ „glupim turistima“, među koje se broji i potpisnik ovog pisma, nego razuzdanoj konzumentici raznoraznih opojnih sredstava, koja svuda vidi samo mržnju i šovinizam. Zdravim i trijeznim ljudskim razmišljanjem ovaj se klevetnički članak ne da objasniti, pogotovo što je objavljen više od tri mjeseca nakon „traumatičnog doživljaja“, točno na neslužbeni dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata 18. studenog kada se „pojedinačni akti genocida prema nesrpskome stanovništvu u Vukovaru” (tako stoji u presudi Međunarodnog suda u Den Haag-u protiv Srbije iz 2015. godine) obilježavaju po 25. put.

Vaš je mrežni posluživač ovih dana sigurno zatrpan dopisima uvrijeđenih Hrvata. Prav Vam budi i ostaje nada da će te imati dovoljno hrabrosti za ispriku.

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

20. studenog 2016.

Hrvatskonebo.com, 25.11.2016

Dragovoljac.com, 25.11.2016

Narod.hr, 25.11.2016

Kamenjar.com, 25.11.2016

Epilog:

Na temelju prijave više Hrvata, ovaj prekršaj novinarske etike razmatra njemačko Vijeće za medije (Presserat).

**DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI',
ZAGREB, 2017.**

28. 02. 2016.

**LISINSKI:
JOSIP PEČARIĆ, ZAVRŠNA RIJEČ**

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim vam se što ste u ovako velikom broju došli na Petu javnu sjednicu Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

GOVOR MRŽNJE - MANIPULACIJE MEDIJIMA - HRVATSKA TREBA LUSTRACIJU. Čuli ste niz izlaganja koje su izvrsno objasnili teme današnje javne sjednice. Iako smo ovdje više od tri sata ipak su neki govornici morali skratiti svoja izlaganja, a neki od predviđenih govornika nisu uspjeli ni reći ono što su trebali govoriti. Srećom u publikaciji koju HNES priprema bit će objavljeni i cijeli tekstovi onih koji su danas govorili i tekstovi onih koji nisu dobili riječ.

Vjerujem da ipak očekujete da se i ja osvrnem na teme današnje sjednice. Da počnem s lustracijom. Zapravo meni kao matematičaru malo je neprecizno reći "Hrvatska treba lustraciju". Naime, ja sam u današnjoj Hrvatskoj itekako lustriran na razne načine pa čak i kao znanstvenik. Vjerujem da o tome ponešto i znate (a o jednom takvom slučaju, koji se vjerojatno može svrstati u takvu vrstu lustracije, možete vidjeti u mojoj najnovijoj knjizi "Oba su pala"). Dakle, ono što mislimo reći jeste ona druga lustracija kakva je sprovedena u drugim bivšim komunističkim zemljama.

Zapravo nisam siguran da mogu precizno reći što je točno Govor mržnje. Ipak sam samo matematičar, zar ne? Odavno u medijima znaju reći da sam "ustašoidni akademik" (zajedno s kolegama Aralicom i Jelčićem). Vjerojatno se sjećate i hajke na mene kao ustašu povodom Peticije ZA DOM SPREMNI. Ali je li to govor mržnje? Pa oni za sve one koji vole hrvatski narod i hrvatsku državu kažu da su ustaše. Pa je li onda to govor mržnje? Mene su prijatelji pitali ljetos zašto ne tužim medije koje su tako pisali o meni. Odgovorio bih im kako ih ne mogu tužiti jer oni samo kažu ono što sam sam o sebi kao ustaši govorio još 1987. godine (a i prije dok nisam živio u Hrvatskoj). Naime upozoravao sam kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske sluge: A JA VAM NE VOLIM BITI SLUGA!*

Govor mržnje je vjerojatno kada kažu da smo fašisti. Ali to Milanović tvrdi za veći dio hrvatskog naroda. Dakle ista priča. Istina ovdje je očito da je to laž. Laž koja ih dobro definira kao srpske sluge (Matoš o Srbima: Oni lažu – to je njima od Boga!). Ali sjetimo se kako je upravo njih definirao Churchill kazavši da će u budućnosti fašisti nazivati sebe – antifašistima.

Zapravo ja tvrdim da ja jesam antifašista, ali ne takav kakvi su spomenuti fašisti

jer postoje danas i istinski antifašisti, dakle ljudi koji su se borili i pobijedili fašiste. To su hrvatski branitelji koji su pobijedili u Domovinskom ratu fašističke velikosrpske agresore. I to kako pobijedili. Da parafraziram njihovog "vožda" Slobodana Miloševića hrvatski branitelji su od srpske vojske napravili zečeve!

Vidim po vašem smijehu i odobravanju da vas moji komentari zabavljaju, ali da pređem i na ono zbog čega uopće danas i govorim.

Sve to je sadržano već u naslovu moje knjige "Živjela nam antifašistička tj. Braniteljska Hrvatska". (To je prva knjiga u trilogiji PROTIV FAŠIZACIJE HRVATSKE – vidjeti prikaz u najnovijem broju Hrvatskog tjednika.)

Predsjednik Šeparović je u svom govoru predložio zaključke s kojima će se obratiti Hrvatskom saboru, Vladi RH, predsjednici RH, ministru kulture i hrvatskoj javnosti. Ja ih neću ponavljati jer ste svih deset zahtjeva sigurno dobro sjećate i svaki ste pozdravili velikim pljeskom. Ipak vas pozivam da se izjasnimo o tim zaključcima.

Ovako dugotrajan pljesak znači samo jedno: Zaključci su prihvaćeni.

Hvala svima!

* Jedan moj nedavni komentar: *Kada će neki državotvorni Hrvati shvatiti da je srpskim slugama isti Hasanbegović i Peticija ZDS? U oba slučaja smeta im HOS, a kod Peticije to što je bila u obranu Thompsona, Bojne Čavoglave. Zapravo smeta im Domovinski rat.*

Ako se ne suprotstaviš odmah - radiš za njih. Svjesno ili nesvjesno!

"Povjesničar (valjda ISTORIČAR, JP) Tvrtko Jakovina kaže da treba upozoriti kad nekoliko tisuća ljudi u središtu Zagreba uzvikuje ustaške

pozdrave, a među njima se nalazi i potpredsjednik Hrvatskog sabora. Također je osudio i stavove ministra kulture Zlatka Hasanbegovića, ali i peticiju koja traži da se u Hrvatsku vojsku uvede pozdrav „za dom spremni“, koju su potpisali brojni ljudi iz akademske zajednice, među kojima su i dekani fakulteta.”

Pozivaju ovog ISTORIČARA iako je tražio oduzimanje posla onima koji znaju za ulogu HOSA i Bojne u Domovinskom ratu, dakle o holokaustu govori čovjek koji potpisuje nacističke, ili ako hoćete fašističke peticije!

A nedavno je Igor Vukić opisao kako je pobjegao kada je pozvan na raspravu o Jasenovcu:)))

PRILOG

HNES – Hrvatsko nacionalno etičko sudište
Zagreb, 27. veljače 2016. - Mala dvorana Vatroslav Lisinski

Peta javna sjednica
GOVOR MRŽNJE - MANIPULACIJE MEDIJIMA
HRVATSKA TREBA LUSTRACIJU
ZAKLJUČCI

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/40440/Ipak-odr%C5%BEana-sjednica-HNES-a-%C5%A0eparovi%C4%87-za-Direktno-o-zaklju%C4%8Dcima.htm>

GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Pupovac je “odgovorio” Brkiću. Zapravo nije ništa smislenom mogao ni reći osim to da je Brkić “najpoznatiji diplomac u Hrvatskoj“. Činjenica jest da je Brkić mnogo više vremena potrošio u pravljenje zečeva, da parafraziramo Slobodana Miloševića, od Pupovčeve braće i ostale srpske vojske.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-odgovorio-brkicu-brkicu-vracam-etikete-mozda-mu-pomognu-da-ude-u-vladu-902573>

Bivši ministar obrane Andrija Hebrang, koga vjerovali ili ne, ne spominju za Direktno.hr. komentirao je verbalni sukob između Milorada Pupovca i Milijana Brkića. U potpunosti je podržao Brkića kazavši da Pupovac odavno ne predstavlja stav srpske nacionalne manjine. Sam naslov I podnaslov teksta je posebno zanimljiv:

Hebrang objasnio zašto su u pravu svi koji smatraju Pupovca uvredom
Gospodin Pupovac se osjeća ugroženim vjerojatno zato što je izbore izgubila vlada u kojoj je trećina dužnosnika bila srpske nacionalnosti, kazao je Hebrang

Hebrang je postavio nekoliko pitanja za Milorada Pupovca.

"Javno ga pitam imaju li Hrvati u Srbiji i djelić onih prava koje ima srpska manjina u Hrvatskoj?! Pitam ga zašto je zagovarao ćirilicu u Vukovaru, kad je svaka agresorska granata i svaka čahura imala ćirilični natpis. Pitam ga ne bi li se mi Hrvati trebali osjećati ugroženima kad se prema hrvatskim braniteljima hrvatska politika i hrvatsko pravosuđe odnose lošije nego prema bivšim pripadnicima agresorske vojske. Osjeća li se ugroženim zato što hrvatski proračun financira list koji vrijeđa hrvatska obilježja? Smatram uvredom svog naroda to što Milorad Pupovac nikad nije priznao srpsku agresiju i za nju se ispričao, kao i to da nitko nije osuđen za smrt osam tisuća hrvatskih civila, među kojima su čak polovina ubijene žene i djeca. Imam puno sličnih pitanja za gospodina Pupovca, ali od njega ne očekujem suvisle odgovore jer on za svoju korist politizira hrvatsku prošlost i hrvatsku sadašnjost. Pa zato svima koji njegove izjave vrijeđaju poručujem da nije važno što kaže, nego tko kaže".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41492/Hebrang-objasnio-zašto-su-u-pravu-svi-koji-smatraju-Pupovca-uvredom.htm>

Da je za Pupovca važna RH kao krava muzara vidi se već iz naslova teksta:

Pupovac: ako netko misli ugušiti manjine smanjivanjem novaca – neće
<http://direktno.hr/en/2014/domovina/41613/Pupovac-ako-netko-misli-ugušiti-manjine-smanjivanjem-novaca---neće.htm>

Naravno, Pupovac u manjine ne ubraja one Srbe – hrvatske branitelje, koji bi doista itekako zaslužili brigu i pomoć i hrvatske države i svih nas! Kao da je uredništvo portala Glas Brotnja to i očekivalo od njega pa je naslov mog prethodnog teksta PREDSDJEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015. bio:

Josip Pečarić: Kako SNV koristi novac koji im daje hrvatski narod pokazao je njihov bilten 'GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA'

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/78558>

Već sam konstatirao kako je tekst iz Novosti prepun laži i poluistina („poluistina je gora od laži“). Ali poznato je da je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, oni rade ono što jedino znaju (u ratu i nenaoružani Hrvati od njih naprave zečeve) – lažu. Problem je u njihovim slugama u Hrvatskoj. Pa upravo je iz Novosti potekla laž o ustaškoj kapi ministra Hasanbegovića, i imali su podršku cijele „lijeve“ Hrvatske. Davno sam konstatirao: Jednom sluga – uvijek sluga! Jednom izdajica – uvijek izdajica! O lažima i poluistinama u ovom srpskom pamfletu možete pogledati u tekstu:

Željko Sakić: Pupovac prozvao za govor mržnje u suradnji s proustaškim strankama

<http://narod.hr/hrvatska/zeljko-sakic-pupovac-prozvao-za-govor-mrznje-u-suradnji-s-proustaskim-strankama>

Zapravo je besmisleno upozoravati na sve laži i poluistine kod onih kojima je laž najviše pomogla u povijesti, kako reče bivši predsjednik Srbije književnik Dobrica Ćosić, koji je tu istinu i opjevao:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Što očekivati od njih kada u RH nije sankcionirano morbidno pozivanje na ubojstvo Thompsona, na što nas upozoravaju Thompsonovi fanovi:

REAKCIJA NA SRPSKI BILTEN

PORUKA PUPOVCU i SNV-u od Thompsonovih fanova: Znamo što ih smeta, možda su se prepoznali u njegovim stihovima!

(...).

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/poruka-pupovcu-thompsonovih-fanova-znamo-sto-vas-smeta-prepoznali-ste-se-u-negovim-stihovima-902412>

Očekivano, oklevetani ili „oklevetani“ reagiraju različito. Jedni se zahvaljuju Novostima i Pupovcu jer su po njihovom izboru uvršteni u ponajbolje Hrvate na čelu s Predsjednicom. (Podsjetit ću na tekst s portala direktno.hr

GOVOR MRŽNJE - BILTEN SNV-A: NAPALI PREDSJEDNICU, SMETA IM I THOMPSON I NAŠ KOLUMNIST.

Uz predsjednicu izdvojili su Thompsona, a onda se hvale što je s njima i njihov kolumnist.)

BOŽIDAR ALIĆ: PORUKA MILORADU PUPOVCU

“Poštovani druže”

MILORAD PUPOVAC,

Ovim Vam se kratkim pisamcem, iskreno zahvaljujem, što ste i mene, uvrstili u Vašu

TISKOVINU MRŽNJE

naspram

ISTAKNUTIH HRVATA

I DOMAJE NAM HRVATSKE

u Vašem biltenčiću....

Bio bih, uistinu zabrinut za sebe i svoje djelovanje, da me niste uvrstili među NAJČASNIJE HRVATE

....Tomislava Karamarka, Marka Perkovića Thompsona, Marka Juriča, Velimira Bujanca

i još mnoge, meni, a i SVIM HRVATICAMA

i HRVATIMA drage i časne ljude !

Posebice sam Vam zahvalan što sam i u društvu gospodje

PREDSJEDNICE HRVATSKE

Kolinde Grabar Kitarović

!

Ovime Vas izvyješćujem kako sam Vašu tiskovinu

i Vašeg novinara Viktora Ivančića tužio prijeko odvjetničkog ureda

g. Željka Olujića...

U nadi, kako ću naći svoje mjesto i u Vašem

BILTENČIĆU MRŽNJE

i u 2016. godini Gospodnjoj,

pozdravljam Vas...

BOG I HRVATI !

Božidar Alić

<http://kamenjar.com/bozidar-alic/>

Mladen Ivezić komentira:

Ljudi, Srbi!

Na 26. s. vašega Bulletina br. 6. objaviste moje ime s još podosta imane častnih i mudrih ljudi pa Vam na tome zahvaljujem kao i na činjenici da me označavate kao revizionista.

Šteta što niste čitali koju od mojih 7 knjiga.

Ondje ćete vidjeti moje pohvale Momčilu Đujiću, četnicima Banje Luke i Ozren planine pa sve na zapad, koji su do svršetka Nezavisne Države Hrvatske ratovali za Poglavnika.

Ustaški režim nije bio zločinački, što su priznali i Tito i njegovi jer nikada nisu podignuli tzv. obtužnicu Pavelić-Artuković i Poglavnika, nikada nitko od 1945. godine nije ni pokušao optužiti za ratne zločine i sl.

Tijekom Nezavisne k nama su doma, u središte Zagreba, dolazili medački četnici u punoj opremi. Zloglasna i krvavoruka (skoro 100 % srbska) titovska Šesta lička divizija uvijek se žalila da, ako napadne hrvatski Bilaj, ustašama pomažu medački četnici a, napadne li Medak, četnicima pomažu bilajski ustaše.

Ne širim ja nikakvu mržnju, nego to čini Pupovac s kompanijom, što stalno žele sukobiti pravoslavce i Srbe s Hrvatima

Nasuprot krvoločnosti partizanske i četničke literature, evo vam jedna ustaška, koju je pjesnik Stjepko Trontl posvetio nekoj materi koju je svakodnevno, i u snijegu i vjetru viđao na groblju:

Ustaški grob

*Bio je s onima što nisu vjeru
u Boga i pravdu gubili.
Godinu dana je tomu;
i sinka su joj ubili.*

*A bio je majci jedina sreća,
mrtav jedina misao.
Ne plači za mnom, mamo moja,
tako je sinak pisao.*

*Razcvjetalu trešnju donijela mu je,
pred grobom zastala mama.
Tu bukti baklja, vienac tu je
i trobojka; on je s nama.*

*Ljudi Srbi!
Budite sa mnom: Za dom spremni!*

Mladen Ivezić

Naravno ima i drugačijih reagiranja:

Marko Jurič: Pupovčev šovinistički pamflet u najcrnijoj udbaškoj maniri prokazivanja

(...)

Zamislite kakve bi bile reakcije kada bi neka hrvatska udruga objavila popis nepoćudnih Srba?

<http://kamenjar.com/marko-juric-pupovcev-sovinisticki-pamflet-u-najcrnijoj-udbaskoj-maniri-prokazivanja/>

Poznati hrvatsko kolumnist, književnik Nenad Piskač opisuje kako je on oklevetan pa kaže:

Autor s pravom drži, da je u njegovom slučaju riječ o etnički, jednostranački, jednoetnički i totalitarno motiviranom napadu SNV-a i VSNMGZ-a na njegov osobni integritet, njegovu hrvatsku narodnost, ljudsko, profesionalno i braniteljsko dostojanstvo, čast i ugled, koje uživa kao Hrvat, hrvatski državljanin, kolumnist, književnik i hrvatski branitelj, kao i napad na ugled i vjerodostojnost elektroničkog medija u kojemu godinama objavljuje. Štoviše, da je riječ o perfidnom govoru mržnje, suptilnoj prijetnji i nedvojbena nasilju, što u konačnici predstavlja napad narečenih nakladnika i, djelomično, stranke SDSS, na slobodu govora i mišljenja zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske, a sve zbog toga kako bi se spornom publikacijom u domaćoj i inozemnoj javnosti stvorio lažni dojam o ugroženosti Srba u Hrvatskoj, te tako nanijela šteta međunarodnom ugledu Republike Hrvatske, što je po mom mišljenju krajnji cilj publikacije. Mit o ugroženosti Srba u Hrvatskoj hrvatska je historiografija znanstveno obradila, pa ga ovdje nije potrebno dodatno obrazlagati, ali će radovi hrvatskih povjesnika o toj temi dobro doći u dokaznom postupku.

Tražim odyjetnika i djelovanje mjerodavnih državnih ustanova

Oklevetani autor izražava solidarnost s drugim osobama, počevši od predsjednice Republike Hrvatske, gospođe Kolinde Grabar-Kitarović, koje su se, kao i on, zlonamjerno, specijalnoratovskim metodama pronašle u spornoj publikaciji SNV-a i VSNMGZ. Pozivam oklevetane kolege novinare da se okupimo oko zajedničke tužbe i paralelno predlažem im i privatnu tužbu. Bez sudbenoga pravorijeka, ova će se praksa nastaviti.

Stoga obavještavam javnost da je ovaj tekst skica za privatnu tužbu protiv nakladnika. Prema meni je izvršeno jednoetnički, jednostranački, politički i etno-trgovački motivirano nasilje. Moj tekst je iskorišten za protuhrvatsko djelovanje. Kako oklevetani autor nema znanja i vještine potrebne za vođenje sudbenoga procesa, ovim putem poziva odvjetnike, doma i u izvandomovinstvu, bez obzira na njihovu nacionalnost, da mu se jave ako žele pro bono voditi sudbeni proces. Pro bono zato što autor (zajedno s medijem u kojem objavljuje) nije poput SNV-a, VSNMGZ-a i SDSS-a na izdašnoj proračunskoj skrbi.

Bez obzira na najavljenju privatnu i eventualnu zajedničku tužbu, tuzemno i inozemno oklevetani autor poziva mjerodavne državne službe da izađu iz puževe kućice i da se po službenoj dužnosti, bez straha od bilo koga, prihvate posla otkrivanja i procesuiranja protuhrvatskog djelovanja, osobito onoga financiranoga hrvatskim novcima. GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA U 2015. radikalna je primjer širenja etničke netrpeljivosti. Čudi me da je to promaklo uredničkom oku Saše Miloševića.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/23097-nenad-piskac-trazim-odvjetnika-za-spor-protiv-srpskog-narodnog-vijeca.html>

Zapravo logično im je na udaru – prije svih. Predsjednica. Njen izbor označio je početak pada. Ostao im je sami ILI MI – ILI ONI, tj. od branitelja stvarati Ustaše.

Nedavno sam Vam poslao slijedeće:

Dr. Stjepandić se ruga:) :

Naslov: *Puppy protiv mladog jastreba*

Datum: *Tue, 8 Mar 2016 15:57:31 +0000*

Šalje: *Stjepandic, Josip*

Prima: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/419461/HDZ-je-napustio-demokracanstvo-zato-raste-govor-mrznje-i-nasilje.html>

„Upozorila je i na inicijativu da se u službenu vojnu uporabu vrati ustaški pozdrav 'Za dom spremni' koju je, podsjeća, pokrenuo Branko Borković koji 'slovi za najizglednijeg kandidata za ministra branitelja'. 'Ovu inicijativu predsjednica Republike osudila je tek nakon inzistiranja javnosti', dodala je Opačić.“

Imenjače, da se kandidiramo za kakvog ministra, pa da nas SDSS poklopi. Kakva bi to bila čast!?

MOJ KOMENTAR:

Ipak im je na kraju i ZDS kriva Predsjednica:)))

ILI:

Što god više se neki državotvorni Hrvate trude dokazati crvenim fašistima tj. srpskim slugama da nisu ustaše, to će ih ovi sve više i više optuživati za to. Nisu ni oni glupi - protivnika tučeš ongdje gdje pokaže slabost!!!

Jesu li se ipak previše razigrali?

Hrvatska vlast treba omogućiti Pupovcu i sličnima da dokažu istinitost njegovih riječi:

Ovo je i moja zemlja, kao i zemlja onih koje predstavljam!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41396/Pupovac-Brki%C4%87u-Ovo-je-i-moja-zemlja-kao-i-zemlja-onih-koje-predstavljam.htm>

Ne dajte im hrvatske (ustaške) kune i onda će doista moći pokazati da je ovo doista njihova zemlja!

Akademik Josip Pečarić

11.03.2016.

HNES U BILTENU SNS-A

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je 18. 04. 2015. etički osudilo za veleizdaju Vesnu Pusić, Stjepana Mesića i Milorada Pupovca. Te etičke osude, dakle i osudu Milorada Pupovca možete pronaći na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979>

<http://kamenjar.com/hrvatsko-nacionalno-eticko-sudiste-osudilo-vesnu-pusic-stjepana-mesica-milorada-pupovca/>

Zato je prirodno i HNES našao u popisu onoga što je vrijedno u RH po mišljenju Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba u njihovom godišnjem biltenu pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."

"Hrvatsko nacionalno etičko sudište, osnovano 2014., u nekoliko održanih javnih "sudskih rasprava" osudilo je nacionalnu izdaju niza osoba iz javnog života. Podsjetimo, predsjednik Hrvatskoga nacionalnoga etičkog suda je Zvonimir Šeparović, bivši ministar pravosuđa i vanjske politike u HDZ-ovoj vladi, a tu su i bivši političari Zdravko Tomac i Ante Beljo, biskup Valentin Pozaić, povjesničar Josip Jurčević, odvjetnik Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić (misle na mene, op. Josip Pečarić), Vlado Iljkić iz Stožera za obranu hrvatskog Vukovara i drugi. U aprilu 2015. Sudište je "presudilo" bivšem predsjedniku Stjepanu Mesiću, bivšoj ministrici Vesni Pusić i saborskom zastupniku Miloradu Pupovcu. "Teško je predvidjeti učinak ove presude, ali jedno je sigurno: ovakve osobe ne bi trebale obnašati dužnosti koje danas obnašaju. Vesna Pusić počela je još kao mlada osoba raditi protiv hrvatskih nacionalnih interesa, a što se tiče Stjepana Mesića, on je zajedno s Pusić stao na stranu Srbije i krenuo izjednačavati žrtve s agresorima (...) S druge strane, imamo Milorada Pupovca koji zloupotrebljava svoju saborsku poziciju za širenje četničkih ideja, optužen je za četničku veleizdaju...", objasnio je ovu odluku Zvonimir Šeparović u razgovoru za Dnevno.hr. Početkom novembra u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu održali su novo "suđenje" na kojem je za "genocid i druge zločine nad Hrvatima" osuđen Josip Broz Tito. U Lisinskom je osuđen i premijer Zoran Milanović, a skupu je prisustvovao biskup Valentin Pozaić, glumac Božidar Alić, Zdravko Tomac te osuđeni ratni zločinac Dario Kordić. Kako prenose mediji, oko 3.000 uzvanika skandiralo je "Za dom spremni"."

Ako se sjetimo da je teksta o spomenutim etičkim osudama u dnevno.hr bio **VELIKI DAN ZA HRVATE: Osuđeni Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac!** Očito je to veliko priznanje potpuno zaslužno, zar ne?

Naravno mnogi prozvani izražavaju svoje zadovoljstvo zbog toga. Tako i na portalu direktno.hr kažu:

Srpsko narodno vijeće i Vijeće srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba izdali su godišnji bilten pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." Bilten, u kojem se navode da je proteklu godinu obilježilo "povećanje broja fizičkih napada i prijetnji umjerenih prema Srbima u Hrvatskoj te uništavanje imovine u njihovom vlasništvu", također je prepun prozivki. Prozvana je i Predsjednica RH, kao i njen popis počasnih gostiju na inauguraciji, ali i kolumna Ivana Blažička na našem portalu.

Zato su s portala pitali za mišljenja o tome dva naša istaknuta odvjetnika i članova HNES-a Željka Olujića i Zvonimira Hodaka.

U tekstu **'SRBIN PO PROFESIJI' - OLUJIĆ: PUPOVČEV PAMFLET POLUPISMEN JE URADAK I SVOJEVRSTAN GOVOR MRŽNJE**

(direktno.hr, 10.03.2016) dani su Olujićevi komentari:

"Prije svega drago mi je da sam svrstan u grupaciju gospodina Pupovca, no to ukazuje na sve ono što oduvijek i govorim. Radi protiv srpske manjine u RH, ovakvim animozitetima postiže kontra efekt. To je prije svega vađenje iz konteksta pojedinih ljudi koji su istaknuti, pa tako i moja malenkost. Hrvatsko nacionalno etničko sudište proglasilo ga je krivim za veleizdanju što je iznijeto u presudi, a dostavili smo to medijima i gospodinu Pupovcu. On je i dalje, umjesto da se na određen način ispravi, u doslovnom značenju kako sam ga prozvao – Srbin po profesiji. To je nešto što ukazuje, ne da on brine o nacionalnoj manjini i njihovim interesima već isključivo materijalnim i permanentnom širenju države koja je devedesetih srušena i više ne postoji, a to je Jugoslavija", rekao je Olujić.

Je li bilten svojevrsan govor mržnje?

"On je ono što sam rekao i kad ga se pomno iščita pomnije, taj pamflet je polupismen uradak. Da ne analiziram, nisu u stanju napisati jednu prosto proširenu rečenicu. I svojevrsan je govor mržnje, tužno je da se na čistac izvodi jedna nacionalna manjina i da se pokušava svaditi s ostatkom. To je katastrofalno za manjinu koju zastupa Pupovac", zaključio je Olujić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41666/Oluji%C4%87-Pupov%C4%8Dev-pamflet-polupismen-je-uradak-i-svojevrsan-govor-mr%C5%BEnje.htm>

Zvonimir Hodak u tekstu ETNOBIZNIS - PROZVANI HODAK O BILTENU: SPRDANJE S NAŠOM HIMNOM JE ŠTO - GOVOR

LJUBAVI? (dnevno.hr, 10.03.2016.) kaže:

"Osobno mislim da je to pamflet i to prilično jeftin! Od 22 nacionalne manjine u RH samo jedna manjina doživljava prijetnje, šikaniranje. Prema samo jednom manjini je uperen govor mržnje čak i da je to istinito bilo bi previše i isforsirano od Pupovca, Novosti... U tom pamfletu od 70-80 stranica našao se svatko tko je spomenuo Pupovca i na popisu potencijalnog širitelja mržnje. Brkić je rekao da 'u Hrvatskoj nitko nije ugrožen i nikom se ne prijeti, a oni

koji misle da je opasno, neka ode tamo gdje neće biti ugrožen'. Ta je izjava odmah proglašena govorom mržnje. Australški premijer je rekao da tko ne prihvaća običaje, ne sviđa im se Australija i neprekidno cmizdre, neka odu tamo od kud su i došli, ako im je loše. Nitko Australiju zbog toga ne može proglasiti filoustaškom. Oni koji žive u toj zemlji, ili su građani te zemlje ili politički građani, oni koji žive u Hrvatskoj ne trebaju biti građani države. Odnosno, država iz koje su došli nakon izgubljenog rata cmizdre i plaču, i tuže se međunarodnoj zajednici. Ako im se odgovori pristojno i konkretno kao što je Brkić napravio, opet skaću da je govor mržnje! Zašto Australci i Britanci mogu reći ako vam se ne sviđa, vratite se od kuda ste došli? Kako mogu i Nijemci reći migrantima da ako im se ne sviđa u Njemačkoj da se vrate od kud su stigli? Svima je to dozvoljeno samo ne Hrvatima! Nitko ne bi primjetio govor mržnje ako se ne uputi Pupovcu jer onda nastupa lijeva medijska faranga, odmah su iznenađeni i uvrijeđeni", rekao je Hodak.

Je li bilten svojevrsan govor mržnje?

"Čak ga ne bih tako nazvao... To je tužakanje, s obzirom da je preveden na engleski jezik da se međunarodnoj zajednici pokaže da je neodrživo težak položaj Srba u RH. Nigdje se ne spominje pravi govor mržnje u Novostima gdje su se narugali hrvatskoj himni. To nije navedeno kad živite s jednim narodom kojeg ste nedavno okupirali, a sad živite u toj državi i sprdate se njihovom himnom, to je govor ljubavi. Naravno, to je etnobizis! Što bolje prodati svoju poziciju s materijalnog aspekta ili kuskog sve u okviru harange i hajke protiv srpskog naroda. Kako bi se onda trebali ponašati prema Pupovcu? Neki Srbi su bili u Domovinskom ratu, i oni su marginalizirani. Oni se smatraju čudacima, to su ljudi koji su shvatili da je Hrvatska njihova zemlja. Politički Hrvati žele u miru živjeti u Hrvatskoj, dok Pupovac i njegova kamarila žele daleko više od suživota", naglasio je Hodak.

Shvaćate li bilten ozbiljno?

"Spominje se govor mržnje što sam savjetovao Branimiru Glavašu da tuži Pupovca jer ga je nazvao ratnim zločincem. Kad je Vrhovni sud ukinuo pravomoćnu presudu ne može ga se nazivati ratnim zločincem dok sud ne potvrdi. Nema više presude, više ne može biti proglašen krivim. Pošto sam pisao, da bi Glavaša mogao tužiti jer ga proglašava ratnim zločincem, odmah sam na listi osoba koje šire govor mržnje", zaključio je Hodak.

Podsjetimo, u Biltenu se Hodak spominje kao potpisnik Peticije ZDS a u spomenutom tekstu na dnevno.hr navode i slijedeće: "Drugi kolumnist, odvjetnik Zvonimir Hodak, putem istog medija sredinom februara savjetovao

je Branimiru Glavašu da tuži Pupovca zato što ga je nazvao ratnim zločincem".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41653/Prozvani-Hodak-o-biltenu-Sprdanje-s-na%C5%A1om-himnom-je-%C5%A1to---govor-ljubavi.htm>

Novi član HNES-a Kazimir Mikašek-Kazo također je reagirao na Bilten pa u tekstu *REGISTAR IZDAJNIKA MILORADA PUPAVCA* (kamenjar.com, 09. 03. 2016.) među ostalim kaže:

Etičke osude koje je izreklo HNES za razliku od Pupavčevog pamfleta vrve etičkim, ali i utuživim dokazima protiv pojedinaca koji su na ovakav i onakav način izdali hrvatske nacionalne interese. HNES nije nacionalno obojio svoje etičke osude! Naprotiv među optuženima i osuđenima nesrazmjerno je više građana hrvatske nacionalnosti nego srpske nacionalnosti.

Čini se da je kap u Pupavčevoj čaši mržnje i bijesa upravo prelila presuda HNES-a, presuda Vojmiru Stanimiroviću, gdje je preciznim dokazima utvrđena njegova odgovornost kao suučesnika u zločinu na hrvatskoj Golgoti, na Ovčari 1991. god.

Pozivam pravosudna tijela Republike Hrvatske na istragu svih aspekata eklatantnog napada na hrvatsku samostojnost, na hrvatsku demokraciju. Pozivam represivni aparat da konačno ispitaju sve aspekte možebitnih kriminalnih radnji ovog etnobiznismena, kriminala njegove „Tesla banke“ i da otkriju prave razloge ovog ponovnog izazivanja vala govora mržnje. U pitanju je nacionalna sigurnost, a iz svega stoji poražena Vlada Zorana Milanovića i puzajući državni udar u trenutku kada treba usvojiti državni proračun koji bi konačno stabilizirao ovu parlamentarnu i Vladinu većinu u Republici Hrvatskoj.

<http://kamenjar.com/registar-izdajnika-milorada-pupavca/>

S obzirom da je ovakvo raščišćavanje djelovanja Milorada Pupovca, koje vidimo ovih dana, najzaslužniji Miljan Brkić koga je u svom komentaru spominjao i Zvonimir Hodak, ne čudi što iz srpskih redova kreće još jedna „optužba“ – ona za ratni zločin:

ŠTRBAC TEŠKO TERETI MILIJANA BRKIĆA: 'On je zapovjedio masakr na Velebitu!'

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/strbac-tesko-tereti-milijana-brkica-je-zapovjedio-masakr-na-velebitu-902607>

Ja teško mogu prigovoriti ovakvoj optužbi zato što sam o tome napisao cijelu knjigu u kojoj sam i sam optužio Hrvatske branitelje za najveći mogući genocid – U „Olujci“ su napravili zečeve od Srba“ („Hrvatski genocid:

Napravili zečeve od Srba“, Zagreb, 2014.)! A za taj strah koji su branitelji sustavno ugrađivali u kostima slavnim srpskim ratnicima neosporno je itekako odgovoran i Miljan Brkić, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Po novom Proračunu RH Srpsko Narodno Vijeće će umjesto prošlogodišnjih 7.700.000 kn dobiti 1.800.000 kn.

ULOGA ZLOČINAČKOG POZDRAVA ZA DOM SPREMNI U GENOCIDU NAD SRBIMA U DOMOVINSKOM RATU

Prof. dr. sc. Andrija Hebrang u svojoj knjizi Zločin nad civilima u srpsko-crnogorskoj agresiji na Republiku Hrvatsku govori o hrvatskim žrtvama:

Analiza prikupljenih podataka nedvojbeno pokazuje da je Srbija uz pomoć JNA i naoružanih srpskih civila izvršila genocid. Rezultati pokazuju da je na hrvatskoj strani ubijeno 7 263 civila, uz još oko 800 nestalih koje nismo uvrstili u evidenciju jer nisu identificirani, dakle njihov civilni status treba tek dokazati.

Podatci pokazuju da su Srbi i JNA u agresiji pobili više civila nego što je poginulo vojnika na hrvatskoj strani obrane. Genocid dokazuje i struktura ubijenih civila, jer je među ubijenima 47 posto starijih od 60 godina a čak 47 posto žena i 5 posto djece! Zašto je to tako? Zato što je srpska artiljerija temeljem strategije genocida okružila naselja i tukla po domovima nezaštićenoga stanovništva.

Ogromna većina ubijenih civila stradala je u svojim domovima i to tijekom 1991. godine, kada hrvatska obrana još nije imala oružja da zaštiti naselja. Nadalje, precizne evidencije ranjenih pokazuju da je među 30 520 teških ranjenika četvrtina civila, od kojih je tri četvrtine stradalo u svojim domovima.

Analiza vrste ozljeda pokazuje da su najteže ozljede glave s prijelomima kostiju lubanje i čeljusti, amputacije ekstremiteta i opsežne mišićne ozljede bile češće u civila nego u vojnika! Genocidna strategija uključila je i rušenje 17 hrvatskih bolnica i preko stotinu ambulanti, tri tisuće silovanja, 200 000 hrvatskih domova, deportacije u koncentracijske logore u Srbiju, rušenje crkava...<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/16526-dr-a-hebrang-povlacenje-tuzbe-za-genocid-bila-bi-mirnodopska-izdaja-hrvatske.html>

Znamo da je i Sud u Haagu u presudi tužbi za genocid konstatirao da je izvršena agresija na RH u cilju stvaranja Velike Srbije i pri tome izvršene genocidne radnje.

Međutim, očito je da sve to ipak nije palo na plodno tlo u RH. Ponašanje današnje oporbe, Srba u RH i van nje kao i nekih s vlasti pokazuje da je ipak posrijedi ono o čemu sam pisao i dao u naslovu knjige: „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“. Poznato je da je sam Slobodan Milošević kukavičluk srpske vojske u „Oluji“ usporedio sa zečevima!

To je možda najočitije u odnosu na pozdrav ZA DOM SPREMNI koji su koristili u Domovinskom ratu pripadnici HOS-a, a i mnogi drugi branitelji. Taj pozdrav, vidljivo je i danas, tjera strah u kostima svih sudionika u agresiji na RH, i onima koji su ih podržavali (sjetimo se da je poslije „Oluje“ Mate

Meštrović, iznenađen činjenicom da se tadašnja oporba nije radovala pobjedi u „Oluji“ napustio zbog toga njihove redove i prešao u HDZ).

Lako se može pokazati da je zato u hrvatskim medijima od 2000-e mnogo više pisalo o tom pozdravu i on je bio mnogo veći problem od onoga o čemu je pisao prof. Hebrang ili ono što ima presuda u Haagu.

Sjećamo se kako su HOS - ovcu bili strah i trepet agresorima već u prvim danima rata, kada je Hrvatska bila razoružana, a isto je bilo s Thompsonovom „Bojnom Čavoglave“ koja počinje tim pozdravom. Drugim riječima, nije slučajno to što smo gledali srpsku vojsku kao zečeve u „Oluji“, jer se radi o strahovitom strahu koja je izazvana stalnim suočavanjem s pozdravom ZA DOM SPREMNI. Dok su hrvatski branitelji bili bez oružja, „hrabi“ srpski ratnici su mogli i učiniti ono o čemu govori Hebrang i Sud u Haagu, ali kada je došlo do ravnopravnog odnosa snaga, morala je nastupiti masovna preobrazba Srba u zečeve.

Na istom tragu je i najnoviji bilten *Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."* Dakle ne treba čuditi što je ZA DOM SPREMNI najveći govor mržnje i nasilje nad Srbima, pa ga u Biltenu prozivaju nekih tridesetak puta.

Zato je zgodno da navedemo te dijelove iz njihovog Biltena jer doista treba razumjeti taj iskonski strah onih čiji su najhrabriji vojnici zbog njega postali zečevi.

(...)

Dakle, nema dvojbe da je pozdrav ZA DOM SPREMNI mnogo veći zločin nego sve ono što navodi i prof. Hebrang i Sud u Haagu i da su potpuno u pravu Srbi i njihove sluge u RH što stalno upozoravaju na genocidni karakter tog pozdrava. U „Oluji“ je već izazvao takav genocid, zar ne?

Koliko je taj pozdrav veliki zločin pokazuje i činjenica da se i mene proziva zbog Peticije ZDS, ali ništa im ne smeta stalno pisanje o zečevima u „Oluji“. O njima zna pisati i odvjetnik i Zvonimir Hodak i Mladen Pavković pa ni njih ne prozivaju zbog toga.

Zato ću podsjetiti kako sam već u dva navrata pisao Hrvatskom (DRŽAVNOM) Saboru sa zahtjevom:

PROGLASITE 5. KOLOVOZA DANOM DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!

Na žalost odgovor nisam dobio. Da je Sabor pokazao sućut prema tom iskonskom strahu Srba od hrvatskih branitelja, posebice od onih koji ratuju uzvikujući ZA DOM SPREMNI, sigurno bi Srbi u RH lakše prihvatili i prevazišli taj strah!

Akademik Josip Pečarić

ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?

U svom komentaru: *Publikacija koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba* prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslužuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država?

U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko.

Svoj komentar prof. Kutleša završava ovako:

Ukratko, publikaciji koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba treba potpuno uskratiti financiranje, a ima elementa i za sudsko gonjenje odgovornih za tu publikaciju. Pupovac je uostalom, kao i nedavno Stanimirović, osuđen od strane Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) za veleizdaju RH. Njega su neki nazvali „zločincem za pisačim stolom“.

Tko je prof. dr. sc. Stipe Kutleša?

Znanstveni je savjetnik u Institutu za filozofiju u Zagrebu i redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Rođen 1955. u Duvnu (Tomislavgradu), B i H. Osnovnu školu pohađao je u Duvnu i Zagrebu. Gimnaziju završio u Zagrebu (1974.). Diplomirao filozofiju (A) i povijest (B) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1979) i fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982.). Magistrirao na poslijediplomskom studiju "Povijest i filozofija znanosti" u Dubrovniku (1986.). Doktorirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993.). Boravio na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (1999.).

Bio je zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i od 2002. u Institut za filozofiju u Zagrebu gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002-06). Sudjelovao u nekoliko znanstvenih projekata, a sada je voditelj znanstvenog projekta „Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike“ (191-1911113-1095).

Predaje na Hrvatskim studijima (od 1993.), na Filozofskom fakultetu DI u Zagrebu (od 1994.), na PMF-u u Zagrebu 1993./94.), na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1996.-98-), na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK). Mentor više diplomskih radova, 4 magisterija i 2 doktorata.

Glavni je urednik Filozofskog leksikona Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ (2012.).

Pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003. i od 2014.).

Organizator godišnjih filozofskih simpozija Odjela za filozofiju Matice hrvatske u Sarajevu (2003.-06.). Izlagao na znanstvenim skupovima i kao pozvani predavač u zemlji i inozemstvu.

Član uredništva časopisa Filozofska istraživanja, Synthesis philosophica, biblioteke Filozofska istraživanja (1995.-2004.), Croatian Journal of Philosophy (2001.-04.), član savjeta časopisa Croatian Journal of Philosophy (od 2005.), Prolegomena (od 2002.), Metodčki ogledi, Hrvatska misao (od 2007.), Nova prisutnost (od 2009.). Član Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovlje i matematiku Matice hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva.

Član Organizacijskog odbora simpozija "Dani Frane Petrića" (1992.-2005.), znanstvenih skupova Instituta za filozofiju, simpozija FFDI u povodu 300 obljetnice rođenja Ruđera Boškovića i dr.

Suraduje s Leksikografskim zavodom "M. Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon), Maticom hrvatskom, s Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom i dr.

<http://branjiteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-nekoliko-desetljeaca>

Nije ni čudno da čovjek s takovom biografijom zna precizno detektirati stvari. Dok većina naših ljudi misli da je SNV kažnjeno zbog svog protuhrvatskog djelovanja – ono je itekako nagrađeno, a kako navodi prof. Kutleša društva koja se bore za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa još uvijek nisu dobrodošla. Njih se materijalno ne stimulira, pa kao Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac moraju tražiti donacije, da bi uopće radili ono što im je zadaća. Evo proglasa s tim u svezi ovog društva:

Svim domoljubnim Hrvatima u Domovini i svijetu,

i svim istinoljubivim ljudima!
Poziv na novčano podupiranje rada
Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Društvo su 2014. godine osnovali hrvatski povjesničari, akademici i novinari kako bi ustanovili što realniju sliku događaja u ratnom i poratnom logoru u Jasenovcu, tj. od 1941. do 1951. godine. Predsjednik društva je dr. Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupijskog arhiva u Zagrebu, a tajnik Igor Vukić, novinar i publicist iz Zagreba.

Među članovima društva su i javni djelatnici kao što su Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Tomislav Vuković, Mato Artuković, Goran Ante Blažeković, Branko Hebrang, svećenici Stjepan Kožul, Anđelko Košćak, Vladimir Horvat, publicisti Mladen Ivezić, Smiljana Šunde, Stipo Pilić i drugi. Društvo je 2015. godine izdalo knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“, u kojoj su prikupljeni dosadašnji rezultati njegovog rada. U knjizi su tekstovi dr. Vladimira Horvata, Igora Vukića te Stipe Pilića i Blanke Matković.

Istraživanja članova društva za razdoblje Drugog svjetskog rata pokazuju da je Jasenovac bio radni logor, odnosno zatvor za aktivne protivnike Nezavisne Države Hrvatske te za skupinu Židova koja je bila izuzeta od deportacija u njemačke logore. Postupci protiv Židova, uključujući i deportacije, bili su provedeni pod snažnim njemačkim pritiskom.

Osim nekoliko kažnjavanja zbog održavanja discipline (nakon bijega zatočenika ili zbog sumnje u dizanje pobune) u jasenovačkom logoru do 1945. nije bilo skupnih, masovnih likvidacija. Nakon 1945. godine logor nastavlja raditi kao sabiralište za hrvatske domoljube, zarobljenike te stvarne ili izmišljene protivnike komunističkog režima. U Staru Gradišku i Jasenovac dovođeni su i prvi kažnjenici zbog Informbiroa prije no što su preseljeni na Goli otok. Odatle i pridjev "trostruki" u nazivu društva.

Istraživanja se temelje na izvornim arhivskim dokumentima, razgovorima s bivšim zatočenicima, na analizi objavljenih knjiga i članaka o logoru i drugim autentičnim povijesnim izvorima. U tom smjeru društvo će nastojati raditi i u narednom razdoblju.

Utvrđivanje realnih činjenica o događajima iz Drugog svjetskog rata i poraća još uvijek je opterećeno dnevno-političkim utezima. Zbog toga povjesničari koji rade u ustanovama koje financira država i nakon gotovo 25 godina hrvatske samostalnosti izbjegavaju osjetljive povijesne teme. Jasenovac i općenito Nezavisna Država Hrvatska za njih su zabranjene teme. Stoga će se tim temama i u narednom razdoblju baviti uglavnom nezavisni istraživači koje okuplja naše društvo.

Dosadašnji smo rad temeljili na dobrovoljnom i besplatnom angažmanu pojedinaca. Budući da su još uvijek veliki izazovi pred nama, a i mnogi osporavatelji, želimo započeti intenzivnije proučavanje fenomena Jasenovac, a to znači punim radnim vremenom barem jednoga istraživača.

U tu svrhu obraćamo se svim hrvatskim domoljubima i svim istinoljubivim ljudima da kao pojedinačni donatori i podupiratelji novčano pomognu istraživanje fenomena Jasenovac. S obzirom na to da je duhovno zdravlje nacije osnovni preduvjet svakoga napretka pa tako i gospodarskoga, očekujemo pomoć i od gospodarskih subjekata.

Pozivamo vas da pomognete objektivno i nezavisno istraživanje logora u Jasenovcu i drugih zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata i poraća.

Društvo je pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske. Novčano poslovanje obavljamo preko bankovnog računa, čime osiguravamo transparentnost i namjensko trošenje darovanog novca. Donacije je moguće uplatiti na račun Društva kod Privredne banke:

IBAN: HR3523400091110722737   SWIFT: PBZGHR2X

Imena donatora objavljuvat ćemo na našoj mrežnoj stranici, a u budućnosti vjerojatno i u tiskanom obliku, osim ako to netko od donatora izričito ne želi.
www.drustvojasenovac.wordpress.com.
e-pošta: drustvo.jasenovac@gmail.com.

Za Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,
Igor Vukić, tajnik [v. r.]
dr. zn. Stjepan Razum, predsjednik [v. r.]

Koliki je značaj ovog društva pokazali su ponajbolje oni kojima nije u interesu zaštita hrvatskih nacionalnih interesa. Prošla protunarodna vlast je odugovlačila godinu dana sa sa mnogom registracijom Društva. Kako je društvo ubrzo tiskalo značajnu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, Krenuli su napadi. Tadašnji Posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH Slavko Goldstein (inače (ne)svršeni srednjoškolac) je dao izjavu koja je zabrinula mnoge u Hrvatskoj. Njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*. Zato je svojevremeno poslano Pismo HAZU s pozivom za slobodu znanstvenog istraživanja koje su potpisali npr. akademik Josip Pečarić, prof. dr. sc. Matko Marušić, akademik Andrej Dujella, dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački, akademik Dubravko Jelčić, akademik Marin Hraste, akademik Andrija Kaštelan, dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski, prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu, prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, Ante Ivas, biskup šibenski, akademik Stanko Popović, akademik Žarko Dadić, akademik Ivan Aralica, prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član

HAZU-a, akademik Frano Kršinić, dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski, mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, akademik Stjepan Gamulin, prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za

filologiju, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU, Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti, prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije

znanosti i umjetnosti, prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i niz drugih znanstvenika, kao npr. prof. Kutleša, i poznatih javnih osoba.

Koliki je značaj Društva ponajbolje je pokazao sam Slavko Goldstein, sada bivši Posebni savjetnik za kulturu, jer je najavljena njegova knjiga PROTIV ovog Društva. Ne knjiga protiv neke knjige već protiv Društva! O tome vidjeti moj tekst: *PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?*

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/josip-pecaricpriznaje-li-slavko-goldstein-da-su-on-i-njegov-sin-kavanski-povjesnicari>

Naravno, Društvo je zato moralo biti spomenuto u protuhrvatskoj publikaciji SNV-a i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ) *Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.* pa na str. 20 govore o Stjepanu Razumu, predsjedniku revizionističkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a na str. 26.-28.:

(...)

Dakle, i nova hrvatska vlast je odlučila financirati protuhrvatske udruge. Da to nije slučajno pokazuje i primjer bivšeg predsjednika Stjepana Mesića, kojeg je kao i Pupovca HNES etički osudio za veleizdaju. Povodom odluke Sabora da mu se SAMO smanje novci za rad njegovog Ureda Marko Ljubić u tekstu znakovita naslova: *Ukidaju li Most i Domoljubna koalicija Mesićev status, ili ga štite?* konstatira:

„Mesiću se na ovaj način daje novi impuls političkog života i otvaraju vrata za novi val neprijateljevanja protiv Hrvatske. Samo je pitanje dana kad će mu razni Soroši i tko ga god zatreba za svoje prljave ciljeve, zbog „nerazumijevanja“ hrvatske vlasti dati sve što treba.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/ukidaju-li-most-i-domoljubna-koalicija-mesicev-status-ili-ga-stite>

Zato je prirodno upitati li se:

Štiti li i nova vlast protuhrvatsko djelovanje Milorada Pupovca i njegovog *Srpskog narodnog vijeća*?

Akademik Josip Pečarić

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerte s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloba” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

31.03. 2016.

LJUBIĆEVE PORUKE VLADAJUĆIMA

Kolumnist tjednika *7Dnevno* Marko Ljubić na portala *dnevno.hr* svakodnevno nam piše *Dnevni detektor*. Prateći ga iz dana u dan rekao sam na predstavljanju moje knjige *Oba su pala* da mi je žao zbog toga. Naime, bilo bi korisnije za sve nas da ga mi ne čitamo, nego recimo Predsjednica kao svog savjetnika. Moj komentar je doživio kao šalu. A šala nije bila. Vjerojatno je na nju i zaboravio, ali prije dva dana je počeo ostvarivati – mogli bi reći skoro pa doslovno - ono što sam mislio. Naime, njegov tekst ima naslov: *Savjetnik Predsjednice Mate Granić zove na put, a nigdje polazišta, cilja, ni prijevoznog sredstva*

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/savjetnik-predsjednice-mate-granic-zove-na-put-a-nigdje-polazista-cilja-ni-prijevoznog-sredstva>

Kada već nije nitko "došapnuo" moju sugestiju, u svom *Dnevnom detektoru* počeo je ostvarivati ono što sam sugerirao. Pročitajte cijeli tekst, ali posebno ću upozoriti na dio:

Neće se kapitalizirati sam po sebi ni niz neupitnih zaključaka iz presude ICJ u predmetu Hrvatska protiv Srbije za genocid, koji potvrđuju srpsku agresiju, niz genocidnih radnji i planiranih sustavnih zločina na teritoriju Hrvatske protiv hrvatskog naroda.

Bolje bi bilo da Mate Granić, kad je već savjetnik, sugerira Predsjednici korištenje tih stavova najviše međunarodne pravne institucije koji su neoborive činjenice na kojima počiva formalni svjetski poredak, nego da manirom vraća općinjava – budućnošću. Nitko se ne bi odrekao tih ocjena i presuda pri izradi bilateralne ali i vanjsko-političke platforme u svijetu. Zašto ih se do sada odriče Republika Hrvatska u odnosima prema Srbiji?

Više puta sam napisao da će biti zabavno ustanoviti kada će hrvatski političari početi spominjati taj zaključak Suda u Haagu. Da je Ljubić savjetnik Predsjednice umjesto Granića, to bi sigurno odavno i učinila, zar ne?

Meni je posebno zanimljivo kako Ljubić objašnjava značaj pozdrava ZA DOM SPREMNI. Naime, još s napadima na Thompsona postalo mi je jasno da su napadi na ZDS zapravo napadi na Domovinski rat i na samu neovisnost hrvatske države. Iako godinama upozoravam na to, ipak su moćni mediji i jugokomunistički povjesničari uspjeli nametnuti javnosti mišljenje kako se radi o pitanju NDH. A očito je da su i Thompsonova *Bojna Čavoglave* i HOS-ovci itekako zaslužni za hrvatsku pobjedu u Domovinskom ratu. Toliko sjajnu pobjedu da je i Slobodan Milošević usporedio svoju vojsku sa zečevima! Tako se oni ne spominju ni u sjajnom pismu dr. Ružice Čavar *Zašto Vam smeta što su Hrvati Za dom – Spremni!*

<http://kamenjar.com/dr-ruzica-cavar-zasto-vam-smeta-sto-su-hrvati-za-dom-spremnii/>

A HOS-ovci i njihov pozdrav ZDS se nisu spomenuli ni u nedavnom Markovom Trgu gdje je također bilo riječi o ZDS:

<http://kamenjar.com/markov-trg-treba-li-dekriminalizirati-ustastvo/>

VLADA MORA ZUROFFUI 'ZUROFFIMA' U HRVATSKOJ JASNO REĆI – ZDS JE HRVATSKI NACIONALNI USKLIK

Autor: Marko Ljubić

U Hrvatskoj se vodi bjesomučna kampanja potpunog amnestiranja i reafirmacije niza komunističkih, jugoslavenskih i velikosrpskih simbola, pod kojima je ubijeno i progonjeno stotine tisuća ljudi, a sjećanja i dana žive u milijunima Hrvata.

Zbog pozdrava „Za dom spremni“ i golemog nesnalaženja aktualne hrvatske Vlade, očita je potpuna legalizacije podmukle antihrvatske ideje i stupice postavljene već od prvih dana postojanja hrvatske države na njenom razvojnom putu. Hrvatska Vlada klizi u sukob protiv dijela svoga naroda, koji nikada nitko nije uspio dobiti.

Znači li stvarno pozdrav ZDS toliko većini hrvatskog naroda?

Ništa više od desetine sličnih simbola ili pojmova.

U čemu je onda problem?

U nasilju. U tome što se nasiljem nad tim pozdravom, simbolikom i hrvatskim narodom, prepoznaje rukopis antihrvatskih silnica, projugoslavenskih, antisuverenističkih i velikosrpskih snaga, politika i njihovih pripadnika koji danas u Hrvatskoj bezobrazno presuđuju kao moralni arbitri hrvatskome narodu. I istodobno još bezobraznije inzistiraju na simbolici koja je do jučer značila smrt, zlo i najteže zločine. I komunistički režim i velikosrpsku agresiju osudio je cijeli svijet, što deklaracijama i potpuno usuglašenim stajalištima, što presudama svjetskog pravnog poretka.

Ta bezobrazna neprincipijelnost i nasilje nad kriterijima smeta ljudima koji svoj otpor iskazuju na masovnim skupovima.

Kao i hrvatska država, pogrešno se i sami zagovornici ZDS brane od nasrtaja i optužbi.

Nebitno je, je li taj pozdrav stari hrvatski, jesu li ga koristile ustaše ili bilo tko drugi. Potpuno nebitno. Jer, ulazeći u polemike s nositeljima ustašizacije i fašizacije svega hrvatskoga, a pogotovo samih temelja suvremene hrvatske državnosti, zagovornici ZDS počesto dolaze u poziciju afirmirati i veličati i one elemente iz NDH koje nikada nitko razuman ne može, niti bi smio braniti. A bilo ih je.

Iz tih polemika, prijepora i sukoba zagovornici ZDS ali i niza autentičnih nacionalnih simbola i vrednota, pod stalnim pritiskom napuštaju simboliku i

pojam „hrvatski“, „hrvatsko“ upravo svojim protivnicima i neprijateljima svega hrvatskoga, pribjegavajući alternativama u simbolici, ponašanju, politici, kulturi i uopće u ljudskoj komunikaciji. Niti jedna od tih alternativa, u ovome slučaju ustašluk, ne može biti, niti smije biti dostojna zamjena za – hrvatsko.

To je tanak led, zamka koju hrvatski neprijatelji i prije svega izdajničke silnice u zemlji žele.

Nikada nitko u svijetu ne bi pridavao važnost tome pozdravu da iz Hrvatske, pismima i peticijama niza antihrvatskih filijala u formi navodnih nevladinih udruga a zatim i same države, nije u svijet odaslan „ustašluk“, „govor mržnje“ pa na koncu, kad to nije bilo dovoljno – fašizam i nacizam.

Zbog toga je izrazito neprihvatljivo nereagiranje Vlade i saborske većine na nedavni bilten SNV-a kojim se na hrvatskom i engleskom jeziku, uz financiranje i potporu države i grada Zagreba, svijetu šalju laži o mržnji prema Srbima u Hrvatskoj.

Što je hrvatska Vlada morala učiniti?

Vlada je morala jasno i glasno, prvo u Hrvatskoj, a odmah uz to i nevladinim internacionalnim udrugama, pa i notornom ali nezanemarivom Zuroffu, jasno reći da je ZDS poklič pobjedničke hrvatske vojske pri oslobođenju zemlje s čime se današnje hrvatske generacije identificiraju. S potpunim razlogom, jer je Domovinski rat i nastanak samostalne hrvatske države prijelomnica u hrvatskoj nacionalnoj povijesti. To što je taj ili sličan pozdrav koristio Pavelić ne smije biti razlog odustajanja od svoga identiteta.

Ako ćemo stvari gledati načelno, a država jedino tako mora postupati, današnja država ne smije svojim neprijateljima prepustiti da Pavelićevom sjenom ugrožavaju ili kriminaliziraju temelje nacionalnog identiteta.

U Hrvatskoj se vodi bjesomučna kampanja potpunog amnestiranja i reafirmacije niza komunističkih, jugoslavenskih i velikosrpskih simbola, pod kojima je ubijeno i progonjeno stotine tisuća ljudi, a sjećanja i dana žive u milijunima Hrvata.

Drži se ljudskim pravom, pravom na slobodu misli i govora afirmacija tih simbola. Istim pravom se brani niz srpskih simbola pod kojima je razarana Hrvatska i pod kojima su učinjena nevjerovatna zla pred očima cijeloga svijeta.

Pristajući na uvažavanje senzibiliteta Srbima i neokomunistima prema događajima u Drugom svjetskom ratu, a istodobno legalizirajući njihovo osporavanje prava na senzibilitet hrvatskom narodu prema događajima od nazad dvadeset godina, hrvatska država izravno diskriminira svoj narod i čini ga potpuno neravnopravnim.

Elementarna stvar s koje današnja hrvatska Vlada mora poći jest da riječi i poklici „Za dom Spretni“ nisu ništa drugo nego izraz nacionalne identifikacije sa svojim domovinom. I točka.

Uporište te objave i nacionalne politike je HOS, slavne postrojbe koje su branile i obranile Republiku Hrvatsku i slobodne dijelove Bosne i Hercegovine.

A to su temelji suvremene hrvatske državnosti.

Ako Vlada ne zauzme takav stav, prepustit će nekolicini marginalnih osoba neodgovorno upravljanje jednim dijelom nacionalnoga identiteta, a pozdrav ZDS to jest, što god tko mislio o tome. Ali, što je daleko opasnije, otvorit će širom vrata i tisuće prigoda i njima i neprijateljima hrvatskog naroda, za stalno izazivanje problematičnih situacija, pa i onih međunarodnih, koje ozbiljnoj državi jednostavno – ne trebaju.

Što god nasrtaji bude snažniji, što god ponašanje Vlade i hrvatske službene države bude negativnije prema ZDS i sklonije principima i namjerama poznatih antihrvatskih platformi, uzvikivanje ZDS će biti snažnije, masovnije i naravno, pogodnije i za uvođenje i pojmova i simbolike koja umjesto u hrvatskom, traži afirmaciju i priznanje u – ustaškom. Drugim riječima, država tek snažnom zaštitom simbolike ZDS stječe nacionalnu legitimnost za osudu zloćudnosti iz režima NDH, inače će, s jedne strane sve nekritički afirmirati zagovornici NDH utapajući nacionalni identitet u paraustaški, što je jednako štetno kao i ciljana specijalnoratovska fašizacije hrvatskoga naroda preko izmišljenog antifašizma. Danas, bez obzira na slabosti društva i države nitko tko cijeni i voli svoj rod i domovinu nema potrebe biti ništa drugo već – Hrvat. Sve ostalo je ili bijeg, ili neprijateljstvo.

Dakle, legalizacije ZDS pitanje je zrelosti, ali i nužnosti.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vlada-mora-zuroffu-i-zuroffima-u-hrvatskoj-jasno-reci-zds-je-hrvatski-nacionalni-usklik>

Jednom riječju "savjetnik" i Predsjednici i Vladi RH Marko Ljubić samo uporno ponavlja da smo mi ponosan narod i da se usklade s tim moraju ponašati i hrvatski političari. Od onih koji su do jučer bili na vlasti, to se ne može očekivati. Oni su se borili za ponos srpskog naroda, koga sigurno nije moglo biti poslije one "bežanije" ili "juriša zečeva" u "Oluji", pa su se SPREMNO uključili u provođenje velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Ali ovoj vlasti koju danas imamo itekako bi bilo pametno poslušati Marka Ljubića, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

24.04.2016.

THOMPSON I SRPSKE LAŽI

Nakon što je srbijansko ministarstvo vanjskih poslova uručilo prosvjednu notu hrvatskom veleposlaniku u Beogradu Gordanu Markotiću zbog izjava hrvatskog ministra vanjskih i europskih poslova Mire Kovača hrvatskim medijima 16. travnja "u kojima se vrijeđa i omalovažava Republika Srbija", ali i zbog Marka Perkovića Thompsona, oglasio se i sam pjevač. Thompson je u svom odgovoru, zapravo, održao lekciju Ministarstvu vanjskih poslova RH i samom ministru Kovaču koji nije reagirao na očite laži kojima se služi srbijansko ministarstvo vanjskih poslova po onoj Čosićevoj: Laž je najviše pomogla Srbiji u njenoj povijesti. Naime u svom odgovoru naše ministarstvo sve prepisuje predizbornim aktivnostima u Srbiji. Drugim riječima mogu u tu svrhu lagati i u prosvjednoj noti koju upućuju RH.

Za razliku od njih Thompson reagira na laž:

"Organizatori su tijekom tribine pustili dvije moje pjesme, 'Bojna Čavoglave' i 'Samo je ljubav tajna dvaju svjetova' čiji sam autor te dokumentarni film 'Tko je Marko Perković Thompson'.

Dakle, gnjusna je laž da su organizatori puštali bilo kakve druge pjesme već spot pjesme koja je obilježila početak moje karijere i Domovinski rat te spot ljubavne pjesme koja je nastala ovih godina. Na taj način, puštajući te dvije pjesme iz dvaju razdoblja (ratno i mirnodopsko) organizatori su vjerojatno željeli dočarati djeci bit života, a to je život u ratu i miru."

<http://direktno.hr/en/2014/zivot/45832/Thompson-%C5%BEestoko-odgovorio-na-notu-Srbije-koja-je-i-njega-prozvala.htm>

Podsjetimo se: "Ministarstvo vanjskih poslova Srbije izražava posebnu zabrinutost zbog sudjelovanja hrvatskog pjevača Marka Perkovića Thompsona na vjerskoj tribini za mlade u katoličkoj školi u Šibeniku, 16. travnja 2016. i predavanja koje je održao učenicima osnovne i srednje škole, uz pjesme 'Čavoglave', i 'Jasenovac i Gradiška Stara', u kojima se veličaju ustaštvo i upućuju prijetnje Srbima", istaknuto je u priopćenju srbijanskog ministarstva.

Naravno u Ministarstvu vanjskih poslova Srbije itekako znaju da druga spomenuta pjesma nije Thompsonova, ali im je važnije proglasiti "Čavoglave" ustaškom pjesmom, dakle opet slagati. Itekako znaju da je to pjesma iz Domovinskog rata, dakle iz rata u kome je velikosrpska fašistička agresija završila velikom "bežanijom" srpske vojske - "bežanijo m" zbog koje je Slobodan Milošević usporedio "hrabru" srpsku vojsku sa zečevima.

Da hrvatska vlast doista smatra kako je današnja Hrvatska stvorena u Domovinskom ratu itekako bi na službenu notu i službene laži u njoj morala reagirati jer su napadnuti srpskim lažima i hrvatski branitelj Thompson i

simbol Domovinskog rata pjesma "Bojna Čavohlave" pa i u konačnici i Domovinski rat.

Svi se sjećamo, a vidimo da to traje do današnjih dana, kada u RH to sprovede srpske sluge, kako su Srbi u Domovinskom ratu hrvatske branitelje, a i ne samo njih, zvali ustašama. Na tim pozicijama je, očito slijedi iz ove note, Srbija i danas. To se može i razumjeti. Valjda im je to jedini mogući način kako sami sebi mogu objasniti svoj kukavičluk i "bežaniju". Kako sami sebi mogu objasniti svoju poziciju zečeva u ratu s Hrvatima.

Zapravo sama prosvjedna nota je dana zbog izjava hrvatskog ministra vanjskih i europskih poslova Mire Kovača hrvatskim medijima 16. travnja "u kojima se vrijeđa i omalovažava Republika Srbija", priopćeno je u četvrtak u Beogradu.

Kako je objavljeno na službenoj internetskoj stranici srbijanskog ministarstva, "Ministarstvo smatra neadekvatnim da se u javnim izjavama dužnosnika Hrvatske primjena zakona Srbije opisuje riječima 'povijesna perverzija', a Srbiji implicira da je 'država iz koje su potekli planovi za ratove 1990-ih' ". Ministarstvo vanjskih poslova Srbije drži kako bi "uzdržavanje od ovakvih ocjena s hrvatske strane ubuduće pridonijelo unapređenju bilateralnih odnosa i dobrosusjedske suradnje".

Naime u intervjuu za Jutarnji list od 16. travnja ministar Kovač rekao je: "Jasno je da potpuna suradnja s Haaškim sudom kriterij u pregovorima. Isto tako je vrlo jasno da država iz koje su potekli planovi za ratove 1990-ih ne može biti sudac i policajac za ratne zločine za sve zemlje bivše Jugoslavije – uključujući Hrvatsku. Zamislite. To je apsurdno, pače povijesna perverzija, i onemogućava dobrosusjedsku suradnju".

Što je sporno u ovim tvrdnjama ministra Kovača? Pa očito je sporan hrvatski kukavičluk kada govori o državi iz koje su potekli planovi za ratove 1990-ih, a ne o državi koja je u presudi stalnog suda u Haagu u sporu o genocidu jasno definirala Srbiju kao agresora na RH u cilju stvaranja homogene Velike Srbije a pri tome su agresori činili genocidne radnje. Navedeno je i niz mjesta gdje je to učinjeno!

Zapravo, srbijansku prosvjednu notu možemo shvatiti kao lijek na njihovu dušu. Jer sigurno im je melem na duši kada poslije srpskih zečeva u "Oluji" već godinama gledaju zečeve u hrvatskoj politici.

Valjda zato i spominju Thompsona – hrvatskog branitelja čija je pjesma simbol Domovinskog rata – a hrvatski zečevi, pardon političari ga proganjaju od Račanovog vremena pa do danas. Dopustili su izjednačavanje branitelja sa ustašama, Thompsona i "Bojnu Čavoglave" a danas su dočekali da i sebe vide u istim ulogama.

Takvim svojim ponašanjem i sami su definirali takvu svoju poziciju zečeva pa već i ne pokušavaju sakriti svoju poslušnost svjetskim gazdama. Evo kako to komentira sjajni hrvatski kolumnist dr. sc. Damir Pešorda govoreći o

nedavnom slučaju kad je otac s bebom u kolicima, kojega je vozač dobro naciljao, bacio se i gurnuo kolica te nasrtaj nije uspio. Dok smo u prvom slučaju ime podivljalog vozača saznali vrlo brzo, u drugom slučaju vozač je dugo vremena slovio samo kao "strani državljanin". Dobrom poznavatelju naših medija odmah je bilo jasno da je vozač iz Srbije, jer da je bio iz Bosne i Hercegovine, Slovenije ili Mađarske, saznali bismo to istog trenutka. Međutim, kad je izgrednik iz Srbije, mora se tomu pažljivo pristupiti. Da ne bismo uznemirili Milorada Pupovca. Koji bi se prijeteći rasplakao da bi Bruxelles i Washington odmah poslali srednjerangiranog diplomata da ga utješi, a Orešković i Grabar-Kitarović bi rezolutno osudili fašizam i tvrdo se zakleli da će se popraviti i neće više griješiti.

<http://hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/42480-damir-pesorda-travanjska-kronika>

Evo nekoliko komentara tri komemoracije u Jasenovcu iz kojih je očito kako vladajući ne razumiju da je RH stvorena u Domovinskom ratu i da im ne smije biti ništa važnije od Domovinskog rata::

"Jedino je Reiner dao izjave novinarima nakon komemoracije. Izrazio je i žaljenje zbog odvojenih komemoracija u Jasenovcu.

– Tužan sam što se odavanje pijeteta nevinim žrtvama ispolitiziralo od nekih ljudi i što se pretvorilo, nažalost, u ono što ne bi trebalo biti. Ti isti su prije dvije godine glasno negodovali zbog dvije kolone u Vukovaru, a sada izbjegavaju državnu komemoraciju. Meni je drago što je sve prošlo dostojanstveno – rekao je Reiner odgovorivši i na pitanje o tome kako spriječiti uzvike "Za dom spremni" na hrvatskim ulicama.

– Ja ne mogu rješavati sve probleme u društvu, pa ni takve koje izazivaju, srećom, marginalne skupine u Hrvatskoj. Ima toga i u drugim, razvijenim zemljama, ali se o tome ne priča toliko kao ovdje – rekao je Reiner branivši i svoju inicijativu da se Sabor nazove Hrvatskim državnim saborom.

– Time se manipuliralo. Izraz Hrvatski državni sabor se koristio i prije NDH. Stjepan Radić je bio govornik u Hrvatskom državnom saboru, a on nije bio ustaša. Ne vidim po čemu bi to bilo nešto čudno, ako se za to steknu uvjeti – zaključio je Reiner.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/zeljko-reiner-komemoracija-je-bila-dostojanstvena-i-nije-bila-vezana-uz-politiku-1078525>

Za vrijeme komemoracije bilo je vrlo neugodno promatrati kompletan hrvatski politički vrh koji je na vreloom suncu u stavu mirno bez riječi stajao puna dva sata. Ni jedne godine nije se ništa slično dogodilo. Prije svega da državna delegacija dođe ovako brojna i u ovako visokom sastavu, da ovoliko dugo ostanu poput nijemih statista i to sve dok i posljednja delegacija nije položila svoj vijenac. Podsjetimo, predsjednica K. G. Kitarović je na službenom putu, a na komemoraciji u Jasenovcu nazočili su Reiner, Orešković, Karamarko, Hasانبegović, Kovač, Bandić, Šustar, Šprlje i brojni

saborski zastupnici pa se s pravom može postaviti pitanje ima li netko tko nije bio na komemoraciji?

<http://kamenjar.com/povijesni-dan-za-hrvatsku-u-jasenovcu-prvi-put-polozeni-vijenci-za-stradale-od-1941-1951/>

Bit će zanimljivo vidjeti koliko će ih se usuditi doći na Bleiburg? Zapravo mene je ovaj komentar podsjetio na izvrstan tekst don Anđelka Kaćunka:

<http://blog.vecernji.hr/don-kacunko/sto-povezuje-danasnju-katolikofobiju-nacizam-i-antisemitizam-8107>

Naime, meni je izgledalo kao da cijeli državni vrh u pokajničkom čina (Kaćunko predlaže za početku svete mise) moli:

"Mi, predstavnici naroda zločinaca, ispovijedamo se Bogu svemogućemu i vama predstavnici naroda žrtava, da sagriješili smo vrlo mnogo mišlju, riječju, djelom i nimalo propustom. Naš grijeh, naš grijeh, naš preveliki grijeh! I zato molimo Jahvu, državu Izrael, Anti-defamacijsku ligu, Centar Simona Wiesenthala i sve njihove podružnice, kao i vas predstavnici naroda žrtava, da nam se smilujete i nikad nam ne oprostite! Amen."

Nasuprot tome vlast bi mogla poslušati što im kaže fra Zlatko Špehar:

Tzv. antifašizam je bio uradak velikosrpske politike protiv državotvorne i slobodarske volje hrvatskog naroda. Da je bio protiv fašistički orijentiranog režima, hrvatski narod bi ga prihvatio. Budući da je taj isti tzv. antifašizam 'fašizirao' cjelokupni hrvatski narod - i to pokušava i danas nastaviti, ne može se na njemu ništa graditi: i EU je osudila režime nacizma, komunizma i fašizma..... A RH je članica EU!? Ili?

<http://croexpress.eu/vijest.php?vijest=7612>

Ako razumiju poruku fra Zlatka, možda će razumjeti i zašto uporno ponavljam još od 1987. kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A Srpski sluga ne možeš biti djelomično. Kao ni Izdajnik: ili jesi ili nisi!

Koliko god se trudila – hrvatska vlast im je još ustaška. Slijedi daljnje posipanje pepelom, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

05. 06. 2016.

O USTAŠAMA I SRPSKIM SLUGAMA

Vjerojatno očekujete moj tekst u svezi s najnovijom krizom vladajuće koalicije. Međutim, ne vidim što bih mogao reći što već nisam rekao. Točna je tvrdnja Tomislava Karamarka:

“HDZ je već previše ustupaka napravio i ne možemo tako raditi.”

Zapravo je njegova najveća krivnja i krivnja HDZ-a upravo to stalno popuštanje (Mijo Crnoja, Zlatko Hasanbegović, Predrag Šustar, Milijan Brkić). Istina u srazu srpskih slugu i ustaša (kako sam još 1987. objasnio da Srbi djele Hrvate) imali smo tipično ponašanje u skladu s interesima koje ove dvije grupacije zastupaju. Srpske sluge su neumorno lagale, a ustaše se nisu usudile (tipično hrvatski) uzvratiti istom mjerom. Dok su srpske sluge sprovodile velikosrpski Memorandum SANU 2, ustaše se nisu usudile podsjetiti ih da su pokušali osloboditi Srbiju od optužbe za agresiju, a istovremeno su optuživali Hrvatsku za agresiju na BiH. Stalno sam p(r)ozivao vladajuće da govore o presudi stalnog suda u Haagu o srpskoj agresiji sa ciljem stvaranja homogene Velike Srbije pri čemu su izvršene mnoge genocidne radnje, a srpske sluge su takovu presudu pokušavale spriječiti. Uzalud.

Nije ustašama bilo lako. Zamjerali bi se moćnicima u svijetu koji su podupirali fašističku velikosrpsku agresiju. Kada bi njima nešto tako i rekli, ovi bi lako upozorili ustaše u vlastima kako su i oni poslije 2000. g. sudjelovali u tome. Valjda su zato u HDZ-u i izabrali taktiku popuštanja. Bio sam uvjeren da će napad na drugog čovjeka HDZ-a otrijezniti vladajuće. Već sam napisao kako je očito da će poslije drugog čovjeka na red doći i prvi čovjek HDZ-a. Ili kako kaže Ilija Vincetić:

Saga oko Brkića, (u kojoj je Karamarko propustio pokazati odlučnost) otvorila je prostor za juriš na njega.

<http://hrvatskonebo.com/2016/06/04/ilija-vincetic-plaudite-acta-est-fabula-pljescite-igri-je-kraj/>

Nerazumno je kako je Karamarko mogao misliti da MOST neće nastaviti. Pa njih je promovirala Radmanovizija, a prvi izbor im je bio SDP, zar ne? Zato baš i ne mogu prihvatiti riječ „postao“ u tvrdnji Marka Juriča:

Božo Petrov je postao lutka u Milanovićevim rukama.

Naime, Jurič počinje svoj tekst ovako:

Nevjerojatno koliko je Božo Petrov opsjednut Karamarkom. Toliko da ruši vladu zbog afere koja možda to i nije. Bar dok to ne kaže Povjerenstvo o sukobu interesa. Ali čak i ako jest sukob interesa, zar je to dovoljan razlog za izazivanje krize i odlazak u nove izbore u kojima vrlo vjerojatno na vlast dolazi stara garnitura Milanovićevih šakala i hijena?

Pa Petrov itekako zna i znao je kako se radi o šakalima i hijenama koji mrze Hrvatsku. Ali oni su ga i stvorili. Morali su jer Petrovu netko još i može povjerovati kada kaže kako voli Hrvatsku.

<http://kamenjar.com/marko-juric-bozo-petrov-je-postao-lutka-u-milanovicevim-rukama/>

Podsjetit ću samo kako je prije mjesec dana govorio biskup Košić o tome u čemu sudjeluje Petrov i MOST:

Čudno je doista da se danas diže prašina kako Hrvatska postaje fašistička i nacistička, te da ju treba defašizirati i deustašizirati. To dakako nije istina. Jer istina je da se šuti o pravom problemu, a to je da Hrvatsku treba dekomunizirati! Naime, za sve zločine „desničara“ – koji su i daleko preuveličani – zna se i čitav državni vrh već 25 godina hodočasti na ta mjesta, ali se zato skriva istina i nitko od službenih vlasti ne želi priznati da je Hrvatska, a i Slovenija, kao i Bosna i Hercegovina puna prikrivenih grobišta koja nisu obilježena niti istražena, jer se neprestano zataškavaju zločini partizana i komunista. Zašto su nositelji bivšeg režima u RH ukinuli spomenuti Ured za istraživanje komunističkih zločina, zašto su ukinuli pokroviteljstvo Hrvatskog sabora nad komemoracijom u Bleiburgu, zašto su donijeli tzv. lex Perković – ako im je bilo stalo do istine o svim zločinima a ne do zataškavanja komunističkih zločina? Sa žalošću moramo ustvrditi da još uvijek, niti nakon 25 godina od stvaranja moderne Hrvatske kao države nemamo jasan službeni stav o tome da su komunisti počinili najgore i najbrojnije zločine nad hrvatskim civilima, razoružanim vojnicima i osobito nad svećenicima i pripadnicima Katoličke Crkve! To je optužba koja stvarno mora zacrvenjeti lice svake dosadašnje vlasti u RH i zato smatram da je došlo vrijeme da se to ispravi. Nije li – barem neobično – da ne kažem i namjerno sramotno, što ni jedan jedini počinitelj zločina sa strane komunističkih egzekutora nije ni priveden pravdi, a kamoli osuđen, dok su s druge strane, po Argentini hvatani starci koji su već bili jednom nogom u grobu samo da bi se demonstriralo da su oni počinili zločine i tako ih se optužilo i osudilo? Samo je jedan navodni počinitelj komunističkih zločina bio priveden na saslušanje i – odmah pušten. To je sve što je hrvatsko pravosuđe u ovih 25 godina poduzelo da kazni komunistički režim koji još uvijek u dušama mnogih vlada i rukovodi mnogim odlukama. Da nema Njemačke i suda u Münchenu ni jedan udbaša ni komunistički zločinac ne bi do danas stao pred lice pravde. Pitam se: je li to Hrvatska kakvu smo svi htjeli, koju su htjeli oni koji su se krvavo borili za nju i dali svoje živote za njezinu obranu, kada je bila brutalno napadnuta i kada su ju komadali oni isti koji sada ne dopuštaju osudu komunizma! Zašto to kažem? Jer su ti isti s jedne strane srpski četnici, koji su zamijenili kokarde crvenom zvijezdom, i s druge strane oni udbaši koji su crvenu zvijezdu zamijenili hrvatskim grbom vrlo dobro sakrili svoje krvave tragove, ali nisu očistili svoje savjesti i nisu zadobili oproštenje naše izmučene nacije! To će

biti moguće tek kada se Hrvatska jednako službeno, kao i s nacizmom i fašizmom, obračuna i s komunizmom! A to se još nije dogodilo.

Pitam vas, tko više kako se uzdiže ustaštvo u Hrvatskoj? Kažem vam: preobučeni četnici u antifašiste i udbaši preobučeni u hrvatske političare i novinare. A riječ je o istoj matrici onih koji mrze sve što je hrvatsko i katoličko. No, narod pamti, narod sve zna. I što je najvažnije – Bog sve vidi! Ni narodu ni Bogu nije se moguće sakriti.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3462-homilija-na-blagoslovu-spomen-ploe-u-klotar-ivaniu-06052016>

Biskup je zapravo govorio o srpskim slugama i ustašama, zar ne?

Drugim riječima, Petrov i MOST jesu za Hrvatsku, ali za Srpsku Hrvatsku, zar ne?

Petrov je prekjučer „urbi et orbi“ obznanio da je čist pred Bogom. Ne mogu to osporiti, ali da nije čist pred svojom savješću i građanima RH, lako ću ustvrditi i dokazati. U Ministarstvo unutarnjih poslova postavio je podoficira jugovojске koji blokira sve istrage, pače i najtežeg kriminala, a odgovorne za teški kriminal nagrađuje službenim automobilom. Tako će slučajevi atentata na hrvatskog branitelja Pajičića, milicijski juriš na branitelje u crkvi Sv. Marka, kukastog križa na Poljudu, optužbi protiv Gorana Radmana (koji je izumio Petrova) i mnogi drugi ostati nerazjašnjeni. Zato progon hrvatskih branitelja poput Josića i Culeja ide naprijed.

Ima li boljeg dokaza da su Petrov i MOST zapravo srpski sluge, koji skupa s Milanovićem rade na istoj misiji?

Prijatelj mi veli da je otac Bože Petrova jedina osoba, koja može utjecati na njega. Predložio je da mu napišem otvoreno pismo. Eto, ako mu ovaj tekst dođe u ruke, pozivam ga da razmisli u kakvu će nevolju njegov sin uvaliti Hrvatsku i hrvatski narod. Je li ikad pomislio da će njegov sin postati srpski sluga, istodobno se pozivajući na Boga Svevišnjega?

Srpske sluge su kulturu bili praktično preuzeli u svoje ruke. Pomrsio im je konce ministar Hasanbegović. Dovedli su onoga koji im je već pomagao u antihrvatskim poslima - francuskog književnika i filozofa Alaina Finkelkrauta. On doista jest na samom početku pomagao Hrvatskoj, ali vrlo brzo je prešao na stranu srpskih slugu u Hrvatskoj. Vjerojatno on nije ni svjestan toga, pa ga treba podsjetiti kako se zajedno s njima tada upustio u rasističku hajku protiv Hercegovaca. Hrvatski književnik akademik Slobodan Novak (*Hrvatsko slovo*, 13. rujna 1996.) o tome kaže:

”A kad ste već spomenuli nedavni Finkielkrautov interview u ”Hrvatskom obzoru”, moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije s bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorgerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjera; ne čuvajte se

bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina po Zagrebu, Splitu i Rijeci - nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju. ...”

Zato pogledajte:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/jure-vujic-zbunio-finkielkrauta-potpisao-je-protiv-hasanbegovica-a-nije-znao-odgovor-na-ovo-pitanje-927746>

Zapravo u sprovođenju velikosrpske politike srpskim slugama je uvijek najvažnije bilo imati školstvo u svojim rukama. Ovih dana smo svjedoci s koliko strasti su se srpske sluge borile da isključivo oni imaju pravo odlučivati što će naša djeca učiti.

Prof. Matko Marušić upozorava na slijedeća dva teksta:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/djeco-budite-streberi-u-protivnom-jednog-cete-dana-raditi-za-strebera-926964>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-paar-izlozio-ovo-su-prijedlozi-kurikularnih-promjena-u-20-tocaka-927592>

Svi odgovori u dva članka dvaju pametnih ljudi, konstatira prof. Marušić.

Već sam upozorio na komentar Marka Ljubića. Ljubićev tekst su prenijeli i drugi portali:

<http://glasbrotinja.net/vijesti/hrvatska/dan-steta-da-plenum-trgu-nije-predvodio-ректор-boras>

<http://kamenjar.com/steta-je-da-plenum-na-trgu-nije-predvodio-ректор-boras/>

Čini se da u HDZ-u dvoje oko toga treba li se Karamarko povući ili ne. O razlozima koji govore u prilog Karamarkove ostavke vidjeti na pr.:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hdz-protiv-hdz-a-umjesto-da-se-rijese-profesionalnih-nasih-otkrili-neprijatelja-oreskovica-pa-zatrubili-juris>

<http://kamenjar.com/tomislav-karamarko-jednim-starim-borilackim-potezom-moze-odnijeti-veliku-pobjedu/>

Nisam političar pa se ne bih opredjeljivao oko toga. Nekako vjerujem da bi nakon Karamarka na odstrijel došao sljedeći član HDZ-a, koji bi isto tako trebao odstupiti „u interesu općeg dobra“, kako ga definiraju srpske sluge: Hasanbegović, Šustar ili Kovač. Ja bih radio ono što nitko od političara neće (zato ja i nisam političar). Počeo bih se držati principa, jer je zapravo u cijeloj priči problem što se naši političari ne ponašaju po napatku našeg kardinala pok. Franja Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje.“

Uostalom kako je to itekako moguće i sami su pokazali ovih dana po pitanju ulaska u EU Srbije:

<http://kamenjar.com/miro-kovac-uvazeni-su-nasi-zahtjevi-prema-srbiji/>

To je sigurno bio dodatni razlog na sveopći napad srpskih slugu na ustaše!

A imaju priliku upravo ponoviti isto sada kada im FIFA kažnjava nogometnu reprezentaciju zbog izmišljenog ustašluka, jer navijači uzvikuju pozdrav kojim su HOS-ovci i ostali branitelji napravili od jedne od najjačih vojski u Europi – kako kaže Slobodan Milošević – zečeve. FIFA se time samo pridružuje fašističkoj velikosrpskoj agresiji, jer je poznato da su i agresori i srpske sluge u RH naše branitelje nazivali ustašama, a posebno su se bojali upravo HOS-ovaca. Toliko da im je Račan dolaskom na vlast ukinuo sva prava! A Milanovićeva vlada je i omogućila ovaj napad na hrvatski nogomet, zar ne?

Srpskim slugama itekako odgovara da nam nekakva nogometna mafija iz svijeta drži lekcije iz naše povijesti, pogotovu kada to služi njihovoj osnovnoj zadaći služenju velikosrpskom Memoranduma SANU 2.

Na žalost znamo: naši državotvorni političari imaju probleme zato što se ne drže naputka kardinala Kuharića, a onda i logično imamo probleme i svi oni koji ga se žele ili čak i pokušavaju držati.

19- 06- 2016.

PREDSJEDNICI JE THOMPSON UZ BOK STEPINCU, A BOJNA ČAVOGLAVE JE NAPRAVILA VIŠE SRBA ZEČEVA OD OLUJE!

Predsjedničin intervju:

SADA je problem pozdrav ZA DOM :)))

Kao što sam rekao u Bujici idealna prilika je bila da ih podsjeti kako je Bojna Čavoglave odgovor na Srpsku agresiju i podsjeti srpsko gledateljstvo na odluku stalnog suda u Haagu u tužbi za genocid:

Srbija je izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene velike srbije i pri tome napravila niz genocidnih radnji.

Predsjednici je to ispod razine pozdrava na početku "Bojne Čavoglave" pa im to i ne spominje!

Drugim riječima još gora uvreda Srbima jer je po njoj gori učinak "Bojne Čavoglave" na stvaranje Srba zečeva od same Oluje kada je to konstatirao Slobodan Milošević!

Moramo li onda razmisliti o zamjeni:

ZA SRBIJU, ZA OTADŽBINU ili ZA REGIYUN! :)))

Inače jako je lijepo bilo čuti kako je Srbima uz Stepinca najvažniji Thompson, pa odmah poslije njene priče o Stepincu oni pitaju za Thompsonove pjesme. Srbe vrijeđa što on voli hrvatski narod, jer je očito problem u Bojni i pravljenja zečeva od njihovih "hrabrih" ratnika kao učinka te pjesme!

Meni kao autoru knjiga i peticija o Thompsonu doista je to veliki kompliment!

<http://vijesti.hrt.hr/339950/ekskluzivni-intervju-sa-srbijanskim-premijerom-vucicem-hrt1-2000>

<http://kamenjar.com/grabar-kitarovic-vucic-otvorit-ce-kljucna-pitanja-izmedu-srbije-rh/>

Znate da sam upozoravao kako ni MOSTu nije važno to_što je prethodnoj vlasti Hrvatska bila agresor na BiH a svim silama se trudila osloboditi RS od optužbe za agresiju tražeći povlačenje tužbe. Šteta što hrvatski političari ne znaju to koristiti. Ali najnoviji događaji u Francuskoj razotkrivaju MOST. Vidjeti tekst Marka Ljubića.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/опасna-banalizacija-dogadaja-u-francuskoj-potpuno-je-razotkrila-orepica-petrova-kao-zastitnike-antihrvatskih-interesa-932045>

O tome na svoj način piše i Bujanec:

http://direktno.hr/en/2014/kolumne/51770/OSTOJA=-OREPINA-istos**nje-drugo-pakovanje!.htm

21. 06. 2016.

OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ

Vidim da je na Youtube-u emisiju Bujice u kojoj smo bili prof. Jurčević i ja do sada bilo 11.837 pregleda. Meni je posebno zanimljivo bilo to što je tekst koji sam vam dao s naslovom *Glas Brotnja o Bujici* nije precizna informacija. Naime tekst je napisao sam Velimir Bujanec. Kako nisam primijetio da on sam daje takove tekstove u kojima tako detaljno opisuje o čemu se govorilo u njegovoj emisiji, nisam ni stavio njegovo ime na kraju teksta koji sam vam poslao. Ali ipak sam provjerio u Glasu Brotnja i doznao da je g. Bujanec zaista autor tog teksta. Isprika g. Bujancu.

Mislio sam da je svima jasna poruka koju sam dao na kraju emisije s srpskom podjelom nas Hrvata na Ustaše i Srpske sluge. Rekao sam: A ja vam ne volim biti sluga. Promijenio sam uobičajen način kada prvo izazovem šok tvrdnjom: „Ja sam Ustaša“, a onda dam i ovo o podjeli. Međutim, jučer me je na ulici sreo jedan gospon i pitao me što sam htio reći na kraju emisije s tim kako ne volim biti sluga. Rekao sam mu:

„Kada Vam netko kaže da ste Ustaša, nemojte se ljutiti. Dapače zahvalite se čovjeku zato što i on vidi kako Vi niste Srpski sluga.“

O Bujančevim emisijama piše i Hodak:

Zašto se "Posljednja večera" nikako nije mogla održati u Hrvatskoj? Zato jer bi Hrvati izdali Isusa još za vrijeme doručka!

Branimir Pofuk, notorni jugonostalgicar, opet se propeo iz petnih žila da nas trgne iz sna duboke fašizicacije Lijepa naše. Dežurni "liberalni" higijeničar ogorčen je na TV emisiju "Bujica" koja je preživjela usprkos Mirjani Rakić i vojnički discipliniranoj medijskoj blokadi lijevih medija. Uključujući naravno i Večernjak u kojem naš Brane Pofuk uporno propagira "bratstvo i jedinstvo". Brane je energično protiv "zatvaranja očiju i začepplivanja nosa pred tom pojavom." Ta "pojava" je izuzetna gledanost te emisije izvan "nacionalnih frekvencija" tri velike televizije. Brani je neshvatljivo da se u Bujici pojavljuju Predsjednica Republike, šefovi stranaka, ministri i akademici. Da su se svi pojavili u "Nedjeljom u 2" Brane ne bi "ni reč rekel". Ali u Bujici...?! Bujanac, direktan kakav već je, a što je i razlog izuzetne gledanosti same "Bujice", okomio se "na mladog aktivistu" koji je upozorio UEFU da na francuskim stadionima spriječi izvođenje himne hrvatske nogometne reprezentacije i navijača "Lijepa li si". Kaže Pofuk: "Što je u njoj sporno, tema je u koju se ovdje neću upuštati". Naravno on zna, ali neće ognjištarima otkrivati kakva se to fašistička podvala krije u naoko benignom naslovu "lijepa li si".

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-se-posljednja-vecera-nikako-nije-mogla-odrzati-u-hrvatskoj-zato-je-bi-hrvati-izdali-isusa-jos-za-vrijeme-dorucka-932189>

U emisiji s dva podpredsjednika HNES-a (Jurčević, Pečarić) tema je bio pozdrav ZDS, a kako je o njemu bilo riječi i u intervjuu Predsjednice to sam komentirao u tekstu: *Predsjednici je Thompson uz bok Stepincu, a Bojna Čavoglave je napravila više Srba zečeva od Oluje!* Tekst je inače objavljen na Glasu Brotnja.

Jedan dragi prijatelj mi je jučer napisao:

Poštovani akademiče,

sve je u pitanju, crni su oblaci nad Hrvatskom, postoji mogućnost da sve izgubimo, a ne samo pozdrav. Ako dođe do komunističke diktature neće Vas spasiti status akademika. Sada treba doista skupiti sve glave na hrpu, ako želimo opstati. Politika je ostvarenje mogućeg. Dobiveno na bojnome polju gubi se lagano za zelenim stolom.

Moj sin je jučer napustio Domovinu, jer ovdje nema za njega mjesta, premda je mladi čovjek s doktoratom znanosti, a Vi mi insistirate na pozdravu.

Odgovorio sam mu:

Da, jer su se s pozdravom odrekli HOS-ovaca. A prodaja branitelja je znak da su neki spremni prodati Domovinu. Evo sto mi je o tome napisao jedan branitelj:

Poštovani akademik Josip mi ne živimo u državi Hrvatskoj ta država je nešto imaginarno, ona ne postoji u mnogim glavama tako zvanih, po potrebi, Hrvatskih političara, za njih nije problem biti livo ili ti desno, bitan im je samo tron, kruna te takozvane njihove države. Za krunu sve će dati, prodati čaču, mater, dicu samo im je bitna kruna iz nje proizlazu sva moć, upravljanja ovim bjednim, zatucanim Hrvatskim pukom ispranog mentalnog sklopa. Pa u povodu tog morbidnog presjedničinog intervjua mali prilog od moje malenkosti. Moj objavljeni komentar na facebooku.

"Poštovana" predsjednice Hrvatske države, zašto poštovana pod navodnicima iz jednostavnog razloga zato što ne zaslužujete moje poštovanje. Predsjednik države koji zaslužuje moje poštovanje je onaj koji se neće bez pogovora pokloniti onima koji su do jučer klali, masakrirali, žerili, palili, uzduž i popriko mojoj domovini. Upravo vi vašim večernjim nastupom te istima dajete propusnicu da u nekoj bližoj budućnosti pođu stazama kojima su u krvavom piru harali devedesetim prošlog stoljeća. Predsjednice Za Dom nije nikakvi ustaški pozdrav jer ja ne prihvaćam da mene Hrvatskog vojnika dragovoljca Domovinskog rata vi etiketirate epitetom ustaše. Za vas i sve vama sličnima ja sam Dragovoljac, Hrvatski vojnik sudionik svetog Domovinskog obrambenog rata. Kao što su ZNG legalne hrvatske ratne postrojbe tako je i HOS ako n iste upoznati legalna, ozakonjena postrojba oružanih ratnih formacija Hrvatske države. Ako je HOS po zakonu legalna formacija a Je tada

je i amblem HOSa na kojem pišr Za Dom Spremni legalan i zakonski dozvoljen. Poradi ovih razloga nadam se da se na sljedećim predsjedničkim izborima nemate namjeru kandidirati, eto moja malenkost bar što se mene tiče to vam ne preporuča jer moj glas ako Bog da nećete dobiti."

Inače me čudi kako se hrvatski intelektualci ne zapitaju: "A zašto je njima tako važan pozdrav?"

Sve mi se čini da će i HDZ samo nastaviti Sanaderovim putem.

I onda će im biti kriv ZDS a ne oni sami jer se ne žele suprotstaviti i braniti branitelje!

Bog,

Josip

P.S. Čini se da nisi gledao Bujicu:)))

Kasnije sam vidio kako i Marko Ljubić daje usporedbu intervjua Predsjednice i Predsjednika Vlade Srbije:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

Kada sam spomenuo Sanaderov put mislio sam na ono što je rekao Igor Peternel:

Izaberimo Plenkovića jer tako žele lijevi mediji

"Nekad je HDZ bila ozbiljna stranka. Neki su govorili i opasnih namjera! Nekad im je predsjednik stranke posprdno ismijavao guske u magli i vragove -crvene, žute i zelene, a koji su ga istovremeno itekako respektirali.

Danas im te guske i ti isti vragovi smjenjuju i postavljaju predsjednike! Tužno !!

Ajmo, Plenkija za predsjednika...hitno! Jer tako žele Jutarnji, RTL, Index.hr i Nacional!! A ni GONG nije protiv",

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

A Sanadera uz Plenkovića veže i Marcel Holjevac (ali i Milanovića!) u dnevno.hr:

NOVA NADA ILI NOVI SANADER?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/novi-predsjednik-hdz-izbor-vladimira-seksa-veleposlanstva-u-buzinu-ili-pantovcaka-932321>

Dakle Plenković i Milanović, velika koalicija koju zagovaraju. Korak smo do Srpsko-hrvatske Hrvatske.

O svemu ovome uvijek je dobro pročitati Benjamina Tolića:

<http://kamenjar.com/benjamin-tolic-strvinarska-gozba/>

Strvinarska gozba, kaže Tolić.

A bez strvinara nema ni Srpsko-hrvatske Hrvatske, zar ne?

03. 07. 2016.

UZ EMISIJU RADIO MOST MELBOURNE HB MOSTAR

Na poziv Petra Gele iz Melbournea sudjelovao sam danas na Radio mostu MELBOURNE HB MOSTAR. U 15-29 min trebalo je ponešto reći o nizu zanimljivih pitanja.

A doista živimo u zanimljivim vremenima. Davno sam podijelio Hrvate na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati. Danas to otvoreno priznaje i Milanović (MI ili ONI). Prije su se morali pretvarati kao da su Hrvati. Danas više ne. Zašto bi se pretvarali da vole Thompsonovu pjesmu Lijepa li si, kad ona ne govori o Srbiji, zar ne? Zapravo sam ja tu podjelu davno i označio kao srpsku podjelu Hrvata na Ustaše i Srpske slugе, zar ne? Nedavno sam o tome govorio u Bujici, a ponovio sam i pitalicu o četnicima i Jugoslavenima, tj. O poštenim i pokvarenim četnicima.

Budućnost Hrvatske itekako ovisi od događaja u HDZ-u. Pred nama su izbori za predsjednika najveće hrvatske stranke Ali sjetimo se kako se baš i ne možemo pouzdati u ono što je danas ostalo od te stranke. Sjetimo se kako se manipulacijom može preko noći srušiti mnogo toga. Dovoljna je nekakva komisija koju je izglasao SDP dok je bio na vlast, a pritom je tadašnja oporba na čelu s HDZ-om napustila Sabornicu. Evo kako je to sjajno komentirao Igor Peternel iz HHO-a o odluke Povjerenstva u slučaju Tomislava Karamarka:

Dakle povjerenstvo za sukob interesa se direktno umiješalo u sastav izvršne vlasti, osudivši predsjednika jedne stranke za djelo koje ne postoji, pa se u skladu s tim on nema mogućnosti niti žaliti.

U čitavoj priči jedino je povjerenstvo za sukob interesa u sukobu interesa obzirom da ih je postavila partija, a ne konsenzus,, i kao tako postavljeni predstavljaju politički sud, cirkus, čije su mišljenje HDZ i kompletna javnost trebali s gnušanjem ne samo odbiti već i ismijati, a povjerenstvo smijeniti!!

E sad, da nije bilo tog povjerenstva, ne bi bilo ni novog uzleta MOSTa, ne bi Predsjednica bila opet jako važna, ne bi SDP imao šansu za povratak na vlast, ne bi Šeks izmislio Plenkovića i ne bi kojekakvi lobiji bili zadovoljeni.

Puno je previše razloga bilo za to da Dalija i ekipa odigraju svoju rolu!!

A glupi narod guta ....!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/53122/Puno-je-previ%C5%A1e-razloga-bilo-za-to-da-Dalija-i-ekipa-odigraju-svoju-rolu.htm>

I doista "Povjerenstvo" zapravo ustvrdi da Karamarko može naštetiti zemlje, odnosno pomoći ako je u pravu i optuži ga jer on kao predsjednik stranke opasnih namjera može samo naštetiti. I HDZ odmah to prihvatiti.

Nije neobično što je Peternel spomenuo Plenkovića. Spomenuo sam u emisiji kako to u Hrvatskoj nazivaju Projekt Sanader II. I Sanadera su podržavali svi oni koji ne vole ni hrvatski narod ni Hrvatsku. Isto je sada s Plenkovićem. Marcel Holjevac to duhovito komentira:

"Osobno, da sam u HDZ-u, bio bih jako skeptičan prema kandidatu kojeg mi preporučuju protivnici. Uz sve konje koje imaju u HDZ-u, ne treba im još i trojanski. A između trojanskog konja i konja kao takvog, većina ljudi će radije izabrati konja kao takvog. Dakle Milanovića."

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/marcel-holjevac-oj-partijo-iz-tri-dijela-ponovo-ces-biti-cijela-935526>

Međutim sreo sam neke kolege koji su istinski hrvatski orijentirani koji misle suprotno od Holjevca. Oni su valjda sretni što im mrzitelji svega hrvatskog poslije Sanadera sada nađoše i Plenkovića (ispričavam se g. Peternelu ako Šeks ima prvenstvo u tome).

Zar nije zanimljivo vidjeti hoće li i u kojem broju uspjeti HDZ-ovce uvjeriti da im nije na jb ol ji kandidat onaj za kojega oni znaju i vjeruju kako je najbolji dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Na kraju emisije sam i sugerirao HDZ-ovcima da ne gledaju i čitaju glavne medije tj. da ih isključe, a uključe MOZAK. Kao što nam opjeva Marija Dubravac (Brisbane):

*Da je nama Hrvatina Zlatko,
Pošten, skroman, spolja i iznutra,
Lustraciju proveo bi slatko,
Zemlja bi nam procvjetala sutra.*

Zato Hasanbegovića pokušavaju uvjeriti kako su HDZ-ovci glupi ljudi pa oni neće glasovati za onoga kojega najviše vole, tj. Natjeravaju da sami priznaju da su glupi kada vole takvoga doktora znanosti, a ne onoga kojega im lijepo nude svi mrzitelji Hrvatske.

Pa kažite da se ne nalazimo u zanimljivom vremenu.

Naravno znamo kako se pokušava slomiti kraljeznica hrvatskom narodu napadima na pozdrav ZA DOM SPREMNI pa je i o tome bilo riječi na Radio mostu. Tako sam dobio prigodu ponoviti sve ono što i inače pišem o tim napadima zbog uloge koji je taj pozdrav odigrao u Domovinskom ratu. Sjećamo se da su im svi branitelji bili ustaše, država im je bila Tuđmanova ustaška država i sl. Zapravo sam i danas zapanjen činjenicom kako vrijeme prolazi, a Srbi i njihove sluge u RH sve više i više iskazuju svoj strah od ZDS. Tako je Srpski ministar vanjskih poslova Ivica Dačiću to već nacistički pozdrav. Jadničak naš mali, od svakog našeg branitelja mu se priviđa Hitler. S obzirom da su, po Miloševiću, naši branitelji od slavni srpskih junaka (kako su se tek bojali od samih HOS-ovih oznaka) napravili zečeve, nije ni za čuditi se. Dok se naši političari ne usuđuju spomenuti stalni sud u Haagu i njihovu

presudu o agresiji Srbije na Hrvatsku u cilju stvaranja homogene Velike Srbije uz načinjenih mnogih genocidnih radnji, dakle dok se naši političari ne usude ni pomisliti da se radilo o fašističkoj agresiji Srbije na Hrvatsku, njima su već hrvatski branitelji od Ustaša postali Nacisti. Tko zna, možda su čuli kako danas reći nekome u RH da je ustaša znači pohvaliti ga da nije Srpski sluga, zar ne?

<http://hr.n1info.com/a134494/Svijet/Regija/RH-je-jedina-zemlja-u-EU-gdje-se-pljesce-pozdravu-ZDS.html>

Bilo je još zanimljivih pitanja: Australski Hrvati, Hrvati u Boki, Hercegovci... Govoreći o Hrvatima u Boki ispričao sam nedavnu priču kada sam dao potporu hrvatskoj stranci na lokalnim izborima u Tivtu, pa ih je neki tamošnji Hrvat u crnogorskim novinama napao za ustašluk zbog poznate Peticije ZDS. Narugao sam se jer su i Crnogorci držali Dubrovnik u okruženju, pa su se i oni panično bojali HOS-ovaca i ZDS.

Da, čeka nas zanimljiv rasplet u HDZ-u. Doznat ćemo koliko je ostalo onih koji su za ponosnu Hrvatsku i onih drugih. Vidim da je to sjajno opisao Mario Maks Slaviček govoreći o onima koji su ZNA SE i onima koji su ZA SE.

<http://www.dnevno.hr/domovina/maks-slavicek-ima-snaznu-poruku-za-hdz-ovce-935687>

Ako najpopularniji HDZ-ovac Hasanbegović ne bude kandidat za predsjednika znat ćemo: ZA SE!

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvaćaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinitu povijest! Razlika u prošlogodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremnii'-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada zakazali kada nisu procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to

strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s kunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovijedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobađajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševiću omladincu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj drže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanom obliku i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svjesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.*

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada.

Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovitu reafirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumijevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga

vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH režima, usporedivo je s probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredijeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ću završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima:

Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. “Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju...” poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbošanu paradigmatički stav Srbije prema njihovim “zapadnim pokrajinama”. Miroljubiv, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski “brat” Nikola je napisao između ostalog “Do istrage vaše ili naše”. Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je “znanstveno” obrazložio. Srbi pobjeđuju jer im to “garantuje proces opšte evolucije”, pa onda “prirodna životna snaga” i što je najvažnije “nadmoć na bojnopolju”. Zanimljivo je to bulažnjenje o Srbima kao vojnicima koji su, od stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je “treća armija u Evropi”. Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako “Srbina vojnika” nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihnuli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Sloba javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijele turistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih “vekovnih ognjišta.” Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvima u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani...o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je “otac domovine” Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima

s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjera mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati “nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života“. Da nemaju “svijesti o zajedničkoj pripadosti“ te da “u tuđim slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama.“ Na ove poruke “mira i ljubavi“ koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednodušne i energične poruke “fašistima“ koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Peđe Grbina, Kolinde, Branimira Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme “Čavoglave“. Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugonostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

14. 09. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE ZVONIMIRA HODAKA „LIJEVOM NAŠOM / KOLUMNE“

Dozvolite mi da vas sve pozdravim i izrazim svoje veliko zadovoljstvo što me je dragi prijatelj Zvonimir Hodak pozvao da večeras sjedim za ovim stolom s njim. S obzirom da ste se okupili u tako velikom broju ja ću iskoristiti priliku pa ću nešto i reći o njegovoj knjizi „Lijevom našom / Kolumne“, Alfa d.d., Zagreb 2016.

Kao što vidimo iz naslova to je knjiga njegovih kolumni. Kolumne Hodak redovito objavljuje već pet godina na portalu dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno, a u knjizi je dan niz onih objavljenih u razdoblju od 13. siječnja 2014. do 11. siječnja 2016. Predgovor je napisao još jedan Josip za ovim stolom prof. dr. sc. Josip Jurčević koji je posebno naglasio činjenicu da Hodak i u životu govori onako kako i piše i u tome uživaju svi oni koji imaju tu sreću biti s njim u društvu. S obzirom da je Hodak jedan od najistaknutijih članova HNES-a i sam sam imao sreću upoznati takovog Hodaka. Kao što znate najčešći komentatori na hrvatskim portalima su najistaknutiji članovi HNES-a i Hodak i Jurčević, i Šeparović, Tomac, Olujić... Sam Hodak je toliko puno puta komentirao dnevna događanja na pozive s raznih portala i novina, da bi vjerojatno posebnu knjigu mogao objaviti samo s tim svojim komentarima.

Ali vratimo se njegovim kolumnama i ovoj knjizi. Moram priznati da mi svaki ponedjeljak počinje s Hodakom tj. njegovom kolumnom na portalu. Sigurno se i on sjeća kako sam ga jednog ponedjeljka u panici zvao jer njegove kolumne nije bilo do 11h. Očiti pokazatelj teške ovisnosti, zar ne? Siguran sam da i mnogima od vas njegove kolumne znače tako puno, pa ću ovdje pročitati jedan komentar s portala narod.hr dan povodom izlaska ove knjige: *„Zaista je g. Hodak, u vrijeme najveće komunjarske objesti (2011.-2014.) bio melem na dušu hrvatsku ranjenu. Upravo tako: svaki ponedjeljak - hop na kolumnu, pa se malo nasmiješ, pa - usprkos njihovoj sili i vladavini osjetiš i vidiš da su toliko šuplji i bijedni-da ti je jasno da će im se sve raspršiti ko mjuhurčić od pjene!“*

Zapravo ovaj komentar pokazuje kako je Hodak popunio jedan važan vid otpora silnicima koji nas često dovode do uvjerenja kako smo nemoćni išta učiniti za boljitak naše domovine, za naš ponos i dostojanstvo. A da je poruga, ironija, vic i sarkazam itekako ubojito sredstvo za to, zar ne? Na žalost moj dojam je da u Hrvatskoj malo ljudi to zna. Ispričat ću vam jedno moje iskustvo s tim u svezi:

U vrijeme kada se predsjednika Tuđmana napadali da je s Miloševićem u Karađorđevu dijelio BiH nastala je moja priča „Dobar čovek Sloba“. Naime,

kada bi netko napadao Predsjednika zbog te navodne podjele, odgovorio bih mu:

-Znači Vi tvrdite da je Slobodan Milošević dobar čovjek!

-Nisam to rekao!

-Ali to je istovjetno s tvrdnjom o podjeli BiH. Vi očito razgovor Tuđman-Milošević doživljavate ovako. Kaže Sloba Franji: „Znaš Franjo mi Ti imamo 2000 aviona, 3000 tenkova, 2000 teških topova,... A vi ono imate ona dva kamiona kalašnjikova koje ste nedavno prošvercali preko Mađarske, nekoliko stotina minobacača. Imate i ono grozno oklopno vozilo iz Splita. Ali Franjo bre, ja sam Ti dobar čovek. Evo ruke – pola Bosne meni pola Tebi!

Učinak je bio razoran pa sam to pokušao i objaviti u Hrvatskom slovu i nisam uspio. Prvi put sam objavio u „Spremnosti“ iz Sydney-a 1999., a u Hrvatskoj tek 2000. Naravno u Hrvatskom slovu, gdje sam je već objavljivao nekoliko puta. I ne samo u Slovu.

S pojavom tekstova Zvonimira Hodaka je popunjena jedna velika praznina u hrvatskoj publicistici, ali na nezgodan način. On je doslovno popunio tu prazninu jer se sada nitko neće tako lako upustiti u takovu vrstu pisanja svjestan da će ga uspoređivati s Hodakom. A tko bi poželio tako nešto?

Ovim predstavljanjem svoje knjige Hodak je, vjerovali ili ne, pokazao i svoju racionalnost. Vi vidite da je nas trojica ovdje, a on je zamislio nas četiri. Naime, Hodak zna da ja u svojim tekstovima volim citirati još jednog sjajnog hrvatskog kolumnistu g. Marka Ljubića. I eto, igrom slučaja, Marko Ljubić je objavio sjajan prikaz ove knjige *Sa Zvonimirom Hodakom putevima "Lijeve naše"* na portalu narod.hr

Evo nekoliko misli g. Ljubića:

Njegova knjiga kolumni je knjiga pripovijetki, snažnih, netipičnih utoliko važnih, pripovijetki koje, kako su godinama otvarale svaki radni tjedan ranojutarnjim čitanjem i relaksacijom mnogima, a mnogima i gorkom mukom i nevoljom, ovisno o tome kako se tko u tome prepoznavao i snalazio, ovisno i o intelektualnim mogućnostima projekcije tako običnih poruka na svoju svakodnevnicu, zapravo danas u njegovoj knjizi „Lijevom našom“ nude sustavniji pristup i nužno nameću čitav niz pitanja svakome od nas. Tko hoće i zna, naravno.

Hodak kakav jest na taj način je otišao i od – ponedjeljka, pretvarajući ga u cijeli tjedan svakome tko uživa u njegovim rečenicama, prisposodobama, ironiji, vicu i sarkazmu.

(...)

On refleksom sjajnog intelektualca ne pridaje gotovo nimalo značaja svakodnevnim prolaznicima u politici, tipovima s margina pristojnoga društva i koliko toliko pristojnih vrednota, tu i tamo će čisto da u svojim kronikama prethodnoga tjedna ostavi jasan znak ili uporište o realnom vremenskom trenutku, spomenuti nesretnike, naročito progresivce iza kojih stupaju trupe antifa u javnosti i po zagrebačkim ulicama. Iz priče u priču, iz kolumne u

kolumnu Hodak nasilnicima ponavlja da su progresivci, nadriknjiževnicima da su književne veličine, antifa feministkinjama da su ženstvene ističući snažnom ironijom njihove primitivne ispade i svodeći ih na karikature a ne na žene, polunovinarima će priznati gigantizam njihove misli i dijela, budalama će pripisati svu pamet svijeta zadajući im nužnost pronalaženja kakve podrumine za smještaj tolikoga znanja, a sebi i svojim čitateljima, zapravo već pokretu, jednostavno prisvojiti ognjište, dom, tradiciju. I grijati srca i um.
<http://narod.hr/kultura/marko-ljubic-zvonimirom-hodakom-putevima-lijev-nase>

I Ljubić, slično Jurčeviću posebno komentira Hodakov pojam „Žikina dinastija“. Naime Jurčević u svom Predgovoru kaže kako ga „Hodak često koristi kao naziv moćnog društvenog sloja koji je fatalistički zarobljenik jednogumne jugokomunističke paradigme – sadržajni je i jasniji od svih opisa i nabiranja koje za istu skupinu koriste društvene znanosti“.

Mene posebno obraduje kada Hodak piše o zečevima iz jednostavnog razloga što i ja često parafraziram poznatu Miloševićevu izjavu od 14. kolovoza 1995., dakle tjedan dana poslije „Oluje“. Napisao sam i knjigu s naslovom „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“. Prije Kazala stavio sam Hodakove riječi:

DOMOVINSKI RAT

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Uz ovo spomenimo da za današnju srpsku vlast bivši predsjednik Srbije Boris Tadić kaže da vodi makijavelističku pa i nacističku politiku.

Kaže mi kolega kako su ga Tadićeve riječi podsjetile na moje, dakle i Hodakove, tvrdnje. Još 1987. godine bio sam šokiran koliko ljudi u Hrvatskoj nisu bili svjesni rastućeg fašizma u Srbiji. Ni pred rat mnogi nisu bili svjesni, Tako sam u to vrijeme na jednoj tribini o Hrvatima u drugim republikama tadašnje države u HIC-u bio iznenađen velikim pljeskom prepune dvorane predstavniku Hrvata iz Slovenije koji je uvjeravao naše Janjevce da trebaju ostati živjeti na svojim ognjištima u takovoj Srbiji. Rekao sam im da ću polemizirati s njihovim pljeskom:

„Zamislite da su sada trestesete godine i da smo Židovi u Njemačkoj. Istim riječima kolega vas uvjerava da ostanete živjeti ovdje. Što mislite koliko će vas za 10 godina biti živih?“

Samo je jedan od nazočnih dva puta udario dlanom o dlan i potom tajac.

A danas mi u Hrvatskoj vidimo da su se fašističkom agresoru u takovim optužbama pridružili „hrvatski“ ljevičari. Nedavno je Hodak i njih uključio u gornju definiciju poručivši im:

„Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.“

Istina mnogo ranije je Hodak ukazao na fašistički karakter tzv. hrvatskih antifašista navodeći riječi Winstoni Churchilla:

„Fašisti će u budućnosti sebe nazivati antifašistima.“

Zapravo nije ni važno je li Churchill autor ovih riječi ili nije. One doista sjajno opisuju tzv. hrvatske antifašiste koji su otvoreno ili prikriveno bili uz velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, pa će ih „Oluja“ doista pratiti do kraja njihovih života u njihovim zečjim dušama, zar ne?

Zanimljivo je da sam i u ponedjeljak čekao na Hodakovu kolumnu. Valjda zbog izbora, koje Hodak komentira:

Izbori su prošli. Za HDZ dobro, za ljevicu loše, a za duboko podijeljenu Hrvatsku još lošije.

Čini mi se da nam on samo najavljuje kako ćemo itekako i ubuduće čekati na njegove kolumne bez obzira što nam se smiješi „Europska Hrvatska“.

Ili upravo zbog toga. Sjetimo se riječi bivšeg francuskog vojnog biskupa Michela Dubosta, na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, kada je rekao da se divi nama Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. Čini mi se da će nam Zvonimir Hodak i ubuduće pisati s nostalgijom o hrvatskoj Hrvatskoj! Na radost svih nas!

HVALA!

16. 11. 2016.

TRIBINA “NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI” U KRAPINI

Dozvolite ma da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima velečasnom Tomici Šestaku i g. Krsti Radaku koji je i moderator ove tribine. G. Radak je doista održao sjajno uvodno predavanje. Velika zahvalnost i novoizabranom podpredsjedniku HNiP-a g. Marku Ljubiću, dragom prijatelju i suradniku koji je i pisac predgovora jedne od tri moje knjige koje večeras predstavljamo, na njegovim sjajnom govoru. Hrvatska šutnja je itekako doprinijela da mi tek danas mnogo više govorimo o zločinima nad Hrvatima, o Hudoj jami, Vukovaru, Škabrnji, i drugim hrvatskim križnim putevima. Sam naslov tribine je podnaslov jedne od tih knjiga.

U knjigama su dani moji tekstovi nastali tijekom 2015. i 2016. godine.

U njima je dan niz mojih otvorenih pisama, govorim o navodnim antifašistima u RH koji su zapravo bili na strani velikosrpskog fašističkog agresora, o HNES-u, o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac itd.

Zapravo moj publicistički rad ponajbolje je definirao doc. dr. sc. Marko Tokić, predstavljajući u Mostaru moju knjigu “Ako voliš Hrvatsku svoju”, govoreći o četiri stupa moje Hrvatske (“Oba su pala”, str. 63-64):

Tokić je naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

«O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Iako Tokić govori o mojoj Hrvatskoj, uostalom i dr. sc. Damir Pešorda je svom uvodu u knjigu dao naslov *Pečarićeva Hrvatska*, jasno je da oni misle na onu Hrvatsku koju sam stavio u naslovu knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb 2001. Na Hrvatsku kakvu žele svi državotvorni Hrvati.

Također, čini mi se da je dr. Tokić govoreći o četiri stupa Hrvatske govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i najnapadaniji od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Prvo poglavlje knjige govori o njegovom povratku iz zatvora. Davno sam rekao da je osuđen tako što su mu dokazali samo da je Hrvat. I to izuzetan.

Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. O njemu sam napisao dvije knjige; s Matom Kovačevićem *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. i *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam.

A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta ‘hrvatskih’ ljevičara, a posebno biskup Košić.»

U knjizi “Oba su pala” imate cijelo moje predavanje o ovom velikom hrvatskom biskupu a posebno je danas važno pročitati što je on na predstavljanju moje knjige “Vukovar i njegov stožer” na str 66.-69.

Kada već govorimo o četiri stupa na to se sjajno nadovezao stopostotni hrvatski ratni vojni invalid Mario Filipi govoreći o četiri stupa laži, četiri stupa laži protiv hrvatskog naroda i hrvatske države:

1. Stepinac; 2. Za dom spremni; 3. Jasenovac; 4. Ustaše.

Njegov tekst “Ljuljaju se stupovi laži” dan je u knjizi “Dva pisma koja su skinula maske” str. 203.-205.

Zapravo u mojim knjigama naći ćete puno tekstova oko tog trećeg stupa laži - hrvatskog pozdrava ZDS.

Naime, poznato je da sam vodio Peticiju o ZDS kada sam, uz biskupe Košića i Pozaića bio žestoko napadnut u medijima prošle godine. Tada su krili kao zmija noge činjenicu da je peticija bila u obranu Marka Perkovića Thompsona i simbola Domovinskog rata njegove pjesme “Bojna Čavoglave”, s kojom je Thompson započeo koncert u Kninu prošle godine. Ove godine napad se ponovio, ali su sada očekujući pobjedu na izborima otvoreno napali i Thompsona i Bojnu. Pokazali su otvoreno da im je cilj napada i tada bio Domovinski rat.

Napadi ne prestaju do današnjih dana i u knjizi “Oba su pala” imate jedno poglavlje o napadima na mene kao znanstvenika. Uostalom slične napade su doživjeli i kolege povjesničari, pa nedavno i voditelj Hrvatskih studija član suradnik HAZU prof. dr. sc. Mario Grčević.

Pozdrav ZDS je njima posebno važan jer su ga koristili mnogi branitelji u Domovinskom ratu a bio je i službeni pozdrav naših HOS-ovaca koji su bili strah i trepet neprijatelju. Činjenicu kako je to i pozdrav iz NDH pokušavaju iskoristiti i nametnuti mnogima svoju važnost jer eto važnija je pobjeda partizana u Drugom svjetskom ratu nego branitelja koji su pobjedom u

Domovinskom ratu stvorili njima neželjenu RH! A to je itekako dobrodošlo mnogima u svijetu koji su podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku. Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bio napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. I umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!

Kako im je danas pozivanje na tzv. Antifašizam glavno u napadima na svako hrvatstvo, jednu od knjiga koju večeras predstavljamo nazvao sam "Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska. Naime, antifašistima se mogu zvati oni koji su pobijedili fašističku agresiju, a ne oni koji su je aktivno ili pasivno pomagali. A hrvatski branitelji su porazili velikosrpski fašizam!

Blago rečeno porazili.

Čini mi se da nisam slučajno na tapetu u RH kao i mnogi drugi sličnih pogleda. Evo nekoliko mojih tvrdnji koje pokazuju da sam s pravom tako tretiran. Ali eto i to ću pokušati objasniti u znaku broja četiri:

1)Prije svega moje stalno ukazivanje na riječi Slobodana Miloševića koji je sedam dana poslije "Oluje" usporedio svoje "borce" sa zečevima, a kao suprotni primjer dao je hrvatske branitelje u Vukovaru. Naslov knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" izuzetno je loše dočekan. Nedavno sam ponovno pisao o HAZU i predavljanju te knjige):

U tekstu HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) je na samom predavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

Doista je to bio strašan genocid – napraviti od ljudi zečeve. Strašno, zar ne?

A ovakvi kao glavni tajnik HAZU i mnogi političari, umjesto da se rugaju "zečevima", dopuštaju da im razni pupavci, šerbeđije i sl. čak i vladu sastavljaju, da ne spominjemo ostalo.

2) Ovih dana smo svjedoci događaja u Orašju. Bošnjaci su izgubili rat od Srba, spasili ih Hrvati, a žele biti pobjednici. Što im ostaje nego ponašati se po onoj mojoj tvrdnji:

Kad hoćeš od nekog naroda stvoriti neprijatelja - spasi ga od genocida.

A koliko je strašan taj njihov kompleks. Čak i američki vojni ataše kaže kako ih je general Gotovina spasio od genocida ravnom onima iz Drugog svjetskog rata, a oni bi sudili našem velikom generalu!

3) Antifašisti i danas govore o hrvatskim domoljubima kao o ustašama i fašistima. Ovo drugo je naglašeno u zadnje vrijeme jer im to "opravdava" ime, ali posebno je značajno to da smo im ustaše. Kao sve dobre sluge oni znaju što gazde žele, a znamo dobro da su Srbi i mediji i političari i običan narod u Domovinskom ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama, a RH Tuđmanovom ustaškom državom. Zapravo, samo su potvrdili moju staru tvrdnju:

Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja ne volim biti sluga.

Kada sam nedavno to ponovio u "Bujici" sutradan me je na ulici zaustavio jedan gospodin i pitao što sam time htio reći. Objasnio sam mu:

Znate, kada vam netko kaže da ste ustaša nemojte misliti da Vas je uvrijedio. Baš suprotno, on Vam je samo rekao da niste srpski sluga. A to je itekako velika pohvala, zar ne? Pa pogledajte te srpske sluge kod nas. Kako netko može biti njihov sluga i pošto su od njih hrvatski branitelji napravili zečeve? Ogavno zar ne?

4) A kako se ponašaju hrvatski političari? Od 2000-e do danas čini se vrijedi moja tvrdnja:

Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.

Izrekao sam je uvidjevši da Sanaderov dolazak na vlast treba moćnicima jer Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu. Nadam se da to i danas nije slučaj i da im ovakva vlast treba da bi osudili mog velikog prijatelja generala Praljka i ostale Hrvate iz BiH.

Akademik Josip Pečarić

05. 12. 2016.

SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!

Jutros sam upozorio naše „antifašiste“ ili kako ih više volim nazivati srpske sluge kako nisu dovoljni brzo reagirali na upute koji im je dao srbijanski ministar Vulin:

„Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpsko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Čini se da sam kriv i za ovaj ispad glasnogovornika njihovih gazda sudeći po onome kako je govor novog predsjednika SDP-a komentirala Mirela Pavić:;

„...Mladi Bernić pozdravlja je nakon pobjede svoju štakorsku drugarsku propalu organizaciju ispičutura i linguza, čisto fajn. Što bi se reklo (o.p. K-antiša) 'plisnivo'. A i mora je reć – 'zdravo'. Jerbo je vjernik. Razumite li me? Prisiklo me kad san vidila naslov da ih je pozdravlja 'starim hrvackim pozdravom', tila san odma Pečariću i emigraciji dojaviti, prije čitanja teksta, kako ćemo se sad svi lipo upisat u partiju jerbo je prva progledala i kako će in bit pozdrav dopušten. Sva srića da nisan, moga je ljude herc strefit, a ja širit dezinformacije. Etogac...“

Zato me je doista obradovalo vidjeti kako su danas svi krenuli u akciju slijedeći Vulinov uput. Napad je uslijedio mjesec dana poslije postavljanja poginulim HOS-ovcima a uslijedio je tek kada su dobili impuls iz Beograda. Valjda su se svi javili trudeći se pobijediti u pokazivanju svoje lojalnosti svojim gazdama. A gazde to od njih i očekuju jer moraju poništiti učinak od velikog hrvatskog genocida kada su napravili zečeve od njihovih vojnika!

„*„Trećina članova Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav zatražila je zbog postupanja evidentno suprotnom izvorišnim osnovama Ustava, uznemirenja građana i nanošenja štete ugledu i interesima Republike Hrvatske sazivanje sjednice odbora na temu postavljanja ploče u Jasenovcu. Nadamo se da će predsjednik odbora to učiniti što prije, a još više se nadamo da sjednica neće biti niti potrebna, odnosno da će nas Vlada preduhitrit”*, objavio je Arsen Bauk danas poslijepodne na svojem Facebooku.

Zahtjev, kojeg potpisuju Peđa Grbin, Arsen Bauk, Vesna Pusić, Orsat Miljenić, Tomislav Saucha i Siniša Hajdaš Dončić, tako će temu spomen ploče s natpisom 'Za dom spremni' dovesti u Sabor.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pusic-i-ekipa-zele-raspravu-u-saboru-o-ploci-u-jasenovcu-979903>

Ovaj put je to njihovo otvoreno prozivanje Domovinskog rata kojim su Hrvati porazili njihove srpske gazde. Naime, u Jasenovcu je u čast poginulih HOS-ovaca postavljen spomenik s grbom tih naših branitelja koji su bili strah i trepet agresora. Kako su svi naši branitelji za Srbe i njihove sluge bili ustaše, prirodno je da oni traže uklanjanje „ustaškog“ pozdrava.

Podsjetimo, UDHOS grada Zagreba postavio je spomen-ploču za poginule pripadnike HOS-a u Domovinskom ratu 1. satnije „Ante Paradžik“ u Jasenovcu. Svečano otkrivanje i blagoslov spomen-ploče dogodio se 5. studenog 2016. godine uz prigodni program na Trgu Kralja Petra Svačića 8 u Jasenovcu.

Na spomen ploči stoji “Neovisnost i suverenost Republike Hrvatske životima su izborili i bojovnici Hrvatskih obrambenih snaga – HOS-a, 1. satnije ‘Ante Paradžik’”. I dana su njihova imena - imena naših heroja koji su dali svoj život za svoju domovinu:

Mario Huis, Dino Simić, Zlatko Klasić, Ivan Bebić, Miroslav Martinovski, Miro Petrin, Davor Milaković, Slavko Jager, Željko Grgić, Željko Barić i Milan Špoljarević.

Zato itekako treba pročitati tekst Ivana Starčevića:

<http://kamenjar.com/hos-je-nas-ponos-cime-se-vi-ponosite-druze-bauk/>

Od Pupovca se to može i očekivati. On ipak nije sluga, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovo-napada-nova-meta-ploca-jasenovcu>

Mario Maks Slaviček kao branitelj je odgovorio jednom od gazdi:

<http://www.dnevno.hr/domovina/konacni-obracun-maks-se-obratio-pupovcu-stao-sam-u-srbu-pred-vase-vozilo-sjecate-se-979854>

Pupovčevi Srbi su ipak danas sa traumom zečeva pa su tražili zaštitu i u EU:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mi-njih-kruhom-oni-nas-kamenom-srbi-hrvatsku-prijavili-europskoj-uniji-zbog-hos-a-i-za-dom-spremni-979798#axzz4RtyIYQGb>

U ratu su se bojali samih oznaka HOS-a, a strah je opstao do danas. To doista treba razumjeti, zar ne?

Naravno, moraju se javiti i drugi SDP-ovci (Komadina), ali i HNS-ovci:

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69642/Neprihvatljiva-i-zabrinjavaju%C4%87a-%C5%A1utnja-vlasti-na-sramotni-natpis-u-Jasenovcu.htm>

I ne samo oni:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69581/Zoran-Pusić-o-HOS-ovom-natpisu-'Za-dom-spremni'-u-Jasenovcu.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nova-pljuska-predsjednici-premijeru-i-orepicu-zidovka-ih-napala-zbog-spomenika-poginulim-hos-ovcima-979764#axzz4RtyIYQGb>

Za razliku od ranijeg ponašanja iz vlasti ipak drugačije reaguju i upozoravaju kako nedavno grb HOS-a nije smetao ni SDP-u (valjda još nisu imali naputak iz Srbije):

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69647/Natpis-u-Jasenovcu-je-s-grba-udruga-koju-je-registrirala-Ra%C4%8Danova-Vlada.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/stier-natpis-dom-spremni-spomeniku-jasenovcu-s-grba-udruga-koju-registrirala-racanova-vlada>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69618/Načelnica-Jasenovca-odgovorila-na-napade-vezano-za-HOS-ovu-ploču.htm>

Za razliku od napada na Peticiju ZDS kada je to bilo još drastičnije za konstatirati. Naime naša peticija je bila zbog napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, dakle simbola Domovinskog rata. A dan prije velikog koncerta u Kninu bila je parada u Zagrebu gdje su nastupali HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj stoji ZDS! Ispred Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH. Čak je svoje mišljenje promijenio i prof. dr. sc. Ivo Banac, koji me je prošle godine sobno napao zbog Peticije ZDS:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69655/Znak-HOS-a-u-Hrvatskoj-je-legalan-pa-i-na-spomen-ploči-u-Jasenovcu.htm>

Naravno, od današnjeg HDZ-a ipak ne možemo očekivati da će stati u potpunosti iza Domovinskog rata iz jednostavnog razloga što ne smiju reći istinu, a to je da su se HOS-ovci, ali i mnogi drugi branitelji sa ZDS borili protiv velikosrpskog fašizma! Ne smiju jer moraju dokazati nekakvo svoje europsko, a znamo da su u Europi podržavali, a mnogi aktivno sudjelovali, u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Podsjetimo se što o tome kaže najpopularniji HDZ-ovac:

„Ja živim u Frankopanskoj ulici, pored Trga maršala Tita i moja majka je uznemirena, jer joj je on likvidirao oca i oduzeo imovinu, puno ljudi je uznemireno u Hrvatskoj”, rekao je na N1 televiziji Zlatko Hasanbegović glede pitanja o postavljanju spomen ploče poginulim pripadnicima HOS-a u mjestu Jasenovac.

Hasanbegović objašnjava da je grb HOS-a legalno registriran u Registru udruga.

“Ono što mene zanima je da li je problem u Jasenovcu ili je općenito grb udruge HOS to što bi trebalo zabraniti. Ja ukazujem samo na jednu činjenicu, da treba ustanoviti što je s činjenicom da je grb legaliziran. To je spomen obilježje poginulim pripadnicima HOS-a imenom i prezimenom koliko sam primijetio. Osobno ne znam, vidio sam to preko portala. U svakom slučaju treba uvažavati osjećaje ljudi, odnosno potomaka žrtava”, poziva na

razboritost i pijetet prema svim žrtvama II. svjetskog rata najpopularniji političar HDZ-a.

Dodaje da je potrebno napraviti civiliziranu i javnu raspravu o tome što je poželjno i dozvoljeno u Hrvatskoj, dodavši da grad Zagreb istovremeno ima Trg ratnog zločinca Tita i ploču postavljenu bojovnicima HOS-u u dijelu grada koji se zove Kustošija.

Načelnica Općine Jasenovac Marija Mačković (HDZ) izjavila je u ponedjeljak kako ne vidi ništa sporno u tome što je sudjelovala u otkrivanju spomen ploče u sjećanje na poginule pripadnike HOS-a.

[http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-
imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-
zrtvama-totalitarizma](http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-zrtvama-totalitarizma)

[http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-
poginule-navedene-imenom-prezimenom/](http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-poginule-navedene-imenom-prezimenom/)

Zanimljiv je ovaj intervju jer zorno pokazuje kakvo djeluju srpske sluge u medijima.

Zapravo, sve dokle oni koji su na vlasti ne shvate da se napad na Domovinski rat izdaja ove države, imat ćemo situaciju da se broj srpskih slugu u RH povećava. Na to upozorava Hodak u današnjoj kolumni:

„Od pada Berlinskog zida do 5. kolovoza 1995. g. bilo je dovoljno vremena da se definitivno riješimo naših “živih mrtvaca“ zaraženih virusom jugoslavenstva. No pokazalo se da smo svi zajedno debelo podcijenili taj žilavi virus. Pogledajte i čitajte Velimira Viskovića, Radu Šerbedžiju, Nenada Stazića, Borisa Dežulovića, Antu Tomića, Branimira Pofuka, Sanju Modrić, Igora Mandića, Juricu Pavičića, Vedranu Rudan, Olivera Frljića, Milu Kekina i da ne nabrajam jugo kolonu u tzv. masmedijima i televizijama. Pok. Tuđman je jednom, u času depresije i pesimizma, procijenio da ih je oko 20%. I pogriješio. Sad je već očito da ih je oko 30 %.“

[http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-
mnogo-zivih-mrtvaca-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-
979717#axzz4RtyIYQGb](http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-mnogo-zivih-mrtvaca-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-979717#axzz4RtyIYQGb)

Zar nije nevjerojatno, Milošević nazove svoje vojnike-pobjegulje u „Oluji“ zečevima, a broj srpskih slugu se poslije toga povećava? Ima li što ogavnije od takovih ljudi?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Serija članaka o pozdravu ZDS dana je na portalu Hrvatsko nebo:

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-1-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-1-dio/)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-2-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-2-dio/)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-3-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-3-dio/)

08. 12. 2016.

ZDS ILI KAKO SE IZJEDNAČAVA AGRESOR I ŽRTVA

Koliko je bilo veliko junaštvo HOS-ovaca i koliki je strah i otuda tolika današnja mržnja prema njima svih onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu ponajbolje opisuje priča iz Dubrovnika kada su iz opkoljenog grada tražili oznake HOS-a, ako im već ne mogu poslati HOSovce, jer se agresorski vojnici panično boje tih oznaka. Oznaka na kojima stoji ZDS. Zato je logično da su se na Vulinov poziv sve srpske sluge u RH digle na noge zbog spomen ploče u Jasenovcu.

Novinar Večernjeg lista poslao je Hrvatskom memorijalno-dokumentacijskom centru Domovinskog rata upit i o ploči u Jasenovcu i pozdravu *Za dom spremni*, ali su objavili samo manji dio odgovora dr. sc. Anta Nazora. Cijeli odgovor možete naći na portalu narod.hr:

<http://narod.hr/hrvatska/vecernji-list-objavio-manji-dio-odgovora-evo-sto-povjesnicar-ante-nazor-rekao-pozdravu-dom-spremni-trgu-marsala-tita>

Dr. Ante Nazor govori i o junaštvu HOS-ovaca:

Broj pripadnika HOS-a nije bio velik u odnosu na ukupan broj hrvatskih branitelja, no razlog zašto ih poštujem leži u činjenici da su u Domovinskom ratu 1991. bili na najtežim dijelovima svih bojišta u Hrvatskoj – na istočnoslavonskom, posebice na Sajmištu u Vukovaru i Bogdanovcima, Vinkovcima, Osijeku, na zapadnoslavonskom – upravo u Jasenovcu, na dalmatinskom bojištu – npr. u Dubrovniku tijekom najtežih napada na grad, na ličkom bojištu oko Gospića, pa 1993. u Škabrnji u iznimno teškim okolnostima nakon operacije Maslenica, pa u operaciji „Zima 94“ kad je trebalo krenuti u napad, itd. Upravo ta činjenica da su dragovoljno odlazili tamo gdje su borbe bile najteže, tamo gdje mnogi koji moraliziraju o njihovim motivima i oznakama nisu imali hrabrosti biti, čini mi se važnijom od kontroverzi vezanih uz nazive pojedinih postrojbi HOS-a i sam natpis na njihovom amblemu.

Moram priznati da je nastavak njegovog odgovora potpuno nerazumljiv:

Općenito gledajući, žalosno je što neki još uvijek ne razumiju da moderno hrvatsko društvo ne može biti stabilno ako se gradi na ruševinama ideologija iz Drugog svjetskog rata koje su podijelile hrvatski narod, i ne žele prihvatiti činjenicu da je Domovinski rat najvažniji i najčvršći temelj suvremene hrvatske države, na kojem treba graditi budućnost Republike Hrvatske. Zato je potrebno isticati važnost Domovinskog rata, kao i simbole i pozdrav Domovini iz toga razdoblja hrvatske povijesti, na koje smo posebno ponosni, a simbole totalitarnih režima pospremimo u muzeje.

Tko ne razumije? Ne možeš biti ponosan na HOS-ovce, a smatrati da je njihov pozdrav simbol totalitarnog režima. Ne možeš tvrditi da je *Domovinski rat najvažniji i najčvršći temelj suvremene hrvatske države* i tvrditi kako je pozdrav najboljih naših sinova koji su izborili slobodu na način na koji dr. Nazor i opisuje u *simbole totalitarnih režima*. Jer tako i sam pokazuješ da zapravo misliš kako je Drugi svjetski rat važniji od Domovinskog rata. A to rade i srpske sluge koje napadaju ZDS, zar ne?

Ako je hrvatska država nastala na Domovinskom ratu onda se ne može reći: *Zato, ako se inzistira na zabrani pozdrava "Za dom spremni", uz objašnjenje da je kompromitiran jer su za vrijeme Drugog svjetskog rata "ustaše pod tim pozdravom ubijale nevine ljude", što je nažalost točno, onda se ne može zažmiriti pred činjenicom da su mnogi nevini ljudi ubijeni pod parolom "Smrt fašizmu – sloboda narodu". Dakle, važnije od zabrana je edukacija i suočavanje s karakterom vlasti u pojedinim razdobljima hrvatske povijesti.*

Educirati doista treba sve koji izjednačuju ZDS s ovim pozdravima koje spominje dr. Nazor. Morao bi nam on uz takovo izjednačavanje reći barem neke jedinice iz Domovinskog rata koje su se s tim pozdravima koristile u borbi za slobodu. A sigurno zna da su ih koristili fašistički agresori!

Zar nije tako nešto uvredljivo za HOS-ovce?

Moje iskustvo, s obzirom da sam puno pisao o ovome a i prvi sam potpisnik Peticije ZDS, jeste da se mnogi drugi branitelji ljute što se izdvajaju samo HOS-ovci uz ZDS jer su mnogi drugi branitelji koristili i umirali sa ZDS na usnama. I tada je bio napad na Domovinski rat („Bojna Čavoglave“ i Thompson).

Tako je tadašnji predsjednik Vlade RH Zoran Milanović rekao:

Potpisnicima peticije za uvođenje usklika "Za dom spremni" kao službenog pozdrava u Oružane snage RH poručio je neka pogledaju što je prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman, na skupovima kada se osnivao HDZ, govorio o ulozi Hrvata u partizanskom pokretu i što je taj pokret značio za hrvatsko nacionalno biće. Ista poruka, naglasio je, vrijedi i za HDZ, "ali i sve one koji žele vratiti Hrvatsku u mrak", istaknuvši kako nekima u državi očito smeta što stvari u Hrvatskoj idu naprijed i na bolje.

A dan prije Thompsonovog koncerta ispred njega i Predsjednice države promarširali su HOS-ovci na paradi sa zastavom na kojoj je pisalo ZDS! Dakle, službeno je ZDS pozdravljao iz svečane lože, a nije mu palo na pamet da iz poštovanja hrabrih HOS-ovaca predloži da neka jedinica HV-a njeguje tradicije HOS-a i da im službeni pozdrav bude ZDS. Kako je i mogao kada mu je ministar bio Jovanović!

S druge strane treba istaknuti i one koji itekako razumiju kako je hrvatska država nastala na Domovinskom ratu i kako doista treba iskazivati poštovanje, a ne educirati, naše branitelje i sve one koji ih istinski poštuju.

Zato pogledajte tekst Krešimira Karteka:

Viteštvo HOS-ova ratnog puta neokaljano je ratnim zločinima

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/69907/Vite%C5%A1tvo-HOS-ova-ratnog-puta-neokaljano-je-ratnim-zlo%C4%8Dinama.htm>

Iako je dobro pročitati cijeli tekst izdvojit ću samo dio o ZDS:

Držim, naime, da je svaka Jugoslavija u nekoj od svojih faza, pripremne, izvršne, zaključne ili svake navedene imala obilježja velikosrpstva te da je stoga dovoljno okupaciju nazvati jugoslavenskom. Činjenicu da su jedanaest mladića svoje živote, svoje ovosvjetovno postojanje žrtvovali za ideal već utemeljene demokratske Hrvatske i njezinu neovisnost implicitno spomenute organizacije i pojedinci čak spominju, ali to ne konzumiraju u punom značenju njihove žrtve. Naime, nema nikakve sumnje u to da su bojovnici HOS-a bili potpuno podređeni obrani demokratske, ne nikakve drukčije, Hrvatske te da se podređenost tom cilju očitala u sporazumnim ili spontanim podređenostima zapovjedništvima Hrvatske vojske. Ono što se svakako mora naglasiti jest to da su od prvog do zadnjeg, svi bojovnici HOS-a bili dragovoljci u obrani i oslobođenju Hrvatske i da je viteštvo njihova ratnog puta potpuno i neokaljano, odnosno da nisu sudjelovali ni u kakvom ratnom zločinu. To se drugim riječima može nazvati i velikim doprinosom ugledu Republike Hrvatske.

Kad sve to ipak nije dovoljno, želi se secirati sastavne dijelove njihova ratnog djelovanja i vojnog identiteta te naknadnom pameću i moralom amputirati tri riječi, riječi koje su se koristile i u nekim zloćudnim dokumentima Nezavisne Države Hrvatske. Doista nisam prepoznao korištenje kovanice „za dom spremni“ u tom obliku prije uspostave NDH. Kao što nikad prije uspostave NDH nije postojala kuna kao naziv valute ili kao što nikad prije NDH Lijepa naša domovino nije imala priliku postati službenom himnom. Za vrijeme NDH tiskano je više od tri tisuće stranica Hrvatske enciklopedije, hrvatski je jezik zakratko, ali svejedno vrlo značajno, oslobođen tuđica te oplemenjen Šulekovim i Parčićevim novotvorenicama, snimljen je prvi zvučni slikopis... Sve te discipline, unatoč naporima, nisu uspješno prikazane kao ustaške jer su od iznimnog značaja za hrvatski identitet i kulturu.

(...)

Usklik „za dom spremni“, stoga, svoju je plebiscitarnu legitimaciju dobio devedestih godina u obrani moderne Hrvatske. Kažem plebiscitarnu, jer, kao što je briljantno ustvrdio dr. Tomislav Jonjić, u situaciji ugroze od političkog i biološkog uništenja, hrvatski je narod potražio, prepoznao i odabrao između ostalih upravo taj usklik. Zašto ujedinjeni sinovi ustaša i partizana nisu odabrali usklike „bez Boga, bez gospodara“, „za domovinu s Titom naprijed“ ili „smrt fašizmu – sloboda narodu“, to je ujedno i pitanje i odgovor.

Naposljetku, ako se ostrašćeni Jugoslaveni vode logikom da se zvijezda petokraka i savezništvo Jugoslavenske armije i četnika iz četrdesetih ne mogu nikako dovoditi u izravnu vezu sa zvijezdom petokrakom i istim savezništvom iz devedesetih, zašto im je toliko teško tu logiku primijeniti na taj usklik? Zato

što se ne osjećaju dijelom hrvatskog nacionalnog kolektiva i zato što ne osjećaju ono što većina osjeća. I to je njihovo pravo u demokraciji kakvu su za njih izborili između ostalih i HOS-ovci. Problem nastaje kad oni, često iz zadržanih položaja ili pera bivših članova CK SKH, većini žele nametnuti svoj sentiment kao društvenu normu. Tada posežu i za neozbiljnim argumentima - presudama, poput one Josipu Šimuniću kojemu je suđeno po Zakonu o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima. Njihovo ponašanje tada izaziva društveno ogorčenje, a to je instanca koja u njihovoj doktrini predstavlja temelje revolucije. Ironično, zar ne?

*

A nema dvojbe da su oni koji napadaju HOS-ovce i njihove simbole koje su odobrile hrvatske vlasti protiv hrvatske države ili misle samo na svoje osobne interese. Jer istina je: jako je profitabilno danas biti srpski sluga u RH. Ogavno jest jer su HOS-ovci i drugi branitelji od srpske vojske u „Olujji“ napravili zečeve, ali profitabilno jest!

Vlast nudi „cjelovito rješenje“ o simbolima iz totalitarnih režima. Što nam zapravo nudi? Izjednačavanje odnosa prema simbolima koje su koristili branitelji i agresori u Domovinskom ratu!

Tako mi jedan dragi kolega i prijatelj kaže:

Mislim da je Plenkovićeva fraza o reguliranju odličan „ulaz“ u zakon koji bi zabranio zvijezdu i Tita!

Činjenica jeste da svi govore kako se pokušava izjednačiti žrtva i agresor. A u stvarnosti u RH je krivac žrtva, a slavi se agresor. Orepić sam kaže da zakonski nije reguliran odnos prema ZDS. To tvrdi i Plenković. Ali napadaju one koji koriste ZDS, a ne i one koji nose simbole agresora na Hrvatsku.

Dakle vlast, kako i kaže moj prijatelj tek pokušava izjednačiti žrtvu i agresora. A nije im ni u snu da se stvari postave na svoje mjesto: Da se fašističkim agresorima to i kaže i počne se u skladu s tim ponašati.

Josip Pečarić

PS. Obavezno pogledajte što vas pitaju pripadnici ATJ Lučko:

<http://www.dnevno.hr/domovina/dusebriznici-budite-iskreni-smeta-li-vam-hos-ov-grb-ili-njegovi-pripadnici-koji-su-se-usudili-prezivjeti-980623/>

A o HOS-ovcima kao antifašistima u pravom smislu te riječi vidjeti:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/milorade-ne-zelis-porast-ustastva-u-hrvatskoj-za-pocetak-odjei-sa-svojim-proslavama-u-srbu-980644/>

09. 12. 2016.

VULIN I SRPSKE SLUGE

Čini se kako Vulin nije u potpunosti zadovoljan radom srpskih sluga u Hrvatskoj. Zato ih upozorava da treba u istu ravan staviti i ustašku zastavu i ZDS u Jasenovcu:

“Teško je naći ružniji primjer mržnje prema jednom narodu. Ne mogu razumjeti kako je to čokolada proizvedena u Srbiji veće zlo od ustaške zastave pod kojom se Kitarović nedavno slikala, a zbog čega se nije ispričala, kao što nije osjetila potrebu da se ispriča ni zato što se na jasenovačkom stratištu pojavio spomenik na kojem piše ustaški pozdrav ‘Za dom spremni’.”

<http://narod.hr/svijet/napadi-iz-srbije-hrvatsku-predsjednicu-cokolada-proizvedena-kod-nas-vece-zlo-ustaske-zastave-pod-kojom-se-slikala>

Meni se ipak čini da je on malo prestrog prema njima jer oni se doista trude i daju sve od sebe. Pa zar može nešto zamjeriti Bojanu Glavaševiću.

Tako na portalu Glas Brotnja pišu o njemu:

“Još je drastičniji primjer Bojana Glavaševića.

Siniša Glavašević krajem 1991. kaže:

“Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu 1991.”Branili su zemlju i rame u rame, ko ratnici svjetla stali protiv tame...“

<http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKI-BRANITELJI/Da-nije-bilo-HOS-a-Vukovar-bi-pao-vec-u-rujnu-mjesecu.-VIDEO>

Danas mu se vlastiti sin ruga kao veliki ratnik tame:

Glavašević prozvao Plenkovića: Maknite HOS-ovu ploču, to je sramota!

SDP-ovci Bojan Glavašević i Arsen Bauk najavili su da će svakoga dana u Saboru upozoravati premijera Plenkovića da mora maknuti HOS-ovu spomen ploču s natpisom ‘Za dom spremni’ iz Jasenovca.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69827/Glava%C5%A1evi%C4%87-prozvao-Plenkovi%C4%87a-Maknite-HOS-ovu-plo%C4%8Ddu-to-je-sramota!.htm>

Hoće li im neko od državotvornih svaki dan citirati Sinišu?

Sinišu Glavaševića od tog ratnika tame, njegovog sina, zapravo brane na portalu narod.hr: ...”

<http://glasbrotnja.net/zds-hos-smetaju-novoj-pomirbi-pomirbi-djece-partizana-iz-svih-stranaka/>

O Bojanu piše i Marko Ljubić:

Točno na tom tragu se vodi godinama javno lešinarenje nad nesretnom djevojčicom, s čime se uveliko nadilazi smisao i sadržaj okolnosti koje su izazvali, upravljali s njima i danas ih pokušavaju potpuno izbrisati iz javne memorije hrvatskoga naroda, tadašnji zločinci, sa srpske i prosrpske strane u Hrvatskoj. Tragikomično je bilo za govornicom gledati mlađahnoga Bojana

Glavaševića, koji je izrastao u najopskurniju političku figuru u Hrvatskoj, kako zorno svime što čini svjedoči o dramatičnim posljedicama ciljanoga javnoga predimenzioniranja žrtve Aleksandre Zec. Naime, Bojan Glavašević danima ratuje protiv svih vrednota i simbola koji njegove političke mentore uznemiravaju, čak i simbola s kojima je, i uz koje je njegov pokojni otac Siniša umro u Vukovaru i postao nacionalni simbol hrvatskoga otpora. Ponašanje Bojana Glavaševića istinski podsjeća na izgubljenoga nesretnika koji nastoji nasilno pronaći uzdrmani identitet izvan svoje obiteljske tragedije i simbolične ostavštine svoga velikoga oca i koji se nastoji oprati pred zločincima, pokušavajući na neki perverznan način zapravo pomoći zločincima da se moralno regeneriraju bez kajanja i prihvatanja odgovornosti.

Očito Vulin ne prati dovoljno rad srpskih slugu u Hrvatskoj i nije svjestan da nije njihov rad samo u ustaškim simbolima. On nije svjestan koliko je važan slučaj ubojstva srpske djevojčice Aleksandre Zec. Jedino se njeno ime zna, ali ne i imena 400 ubijene hrvatske dječice od strane fašističkog srpskog agresora. Zna li Vulin koliko je veliko postignuće srpskih slugu kada su uspjeli naučiti Hrvate kako je ipak vrjednija jedna srpska žrtva od 400 hrvatskih. I sada se netko usudio u RH reći:

„Zbog površnosti hrvatskog pravosuđa tragedija obitelji Zec nanijela je veliku štetu Hrvatskoj. Taj tragični slučaj medijski je predimenzioniran do te mjere da je u sjeni ostao podatak da je, osim Aleksandre Zec, još preko 400 djece poginulo tijekom velikosrpske agresije, a za što također nikad nitko nije odgovarao“.

S pravom su srpske slugue natjerale da se takvi kazne i vladajući u (Srpsko-) Hrvatskom Saboru pospu pepelom zbog takove sramote.

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-urednik-tv-kalendar-a-postupio-istinski-novinar-a-javno-kaznjavanje-promocija-manipulacije>

A oni zbog toga prozivaju i Predsjednicu RH:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/antifasisti-odrzali-komemoraciju-za-obitelj-zec-na-ovom-mjestu-trebala-bi-biti-predsjednica-981107/#axzz4SFQ7Qo9G>

Vulin ne zna da se oni moraju boriti i za simbole onih koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku. Npr. poznati odvjetnik Željko Olujić daje prednost braniteljima i njihovom pozdravu ZDS, a ne zvijezdi petokraki koju su s ponosom nosili hrabri agresori sve dok u stravičnom genocidu u “Oluji” te ustaše nisu od njih napravili zečeve. Zna li Vulin koliko je velika stvar ostati i pobijediti u RH poslije te pretvorbe hrabrih srpskih fašista u zečeva?

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69973/Olujić-o-povjerenstvu-za-'Za-dom-spremni'-Veći-je-problem-petokraka.htm>

Vulin nije svjestan koliko je velika stvar održavati uvjerenje u RH kako nisi srpski sluga nego antifašista. Pogledajmo što kaže Željko Soldo, pripadnik HOS-a:

“Poručio bih svima onima koji ne razumiju ili ne žele razumjeti vrijeme u kojem živimo i koji ne poštuju hrvatsku državu i one koji su sebe ugradili u temelje moderne hrvatske države, koji nama imputiraju fašizam, da su upravo dragovoljci HOS-a istinski hrvatski antifašisti. Mi smo na prvoj crti '91. lomili kičmu srpskim fašistima. Upravo danas fašizam buja u Srbiji, gdje rehabilitirani četnici pljuju po Republici Hrvatskoj. Sedam stotina poginulih dragovoljaca doista je ogromna žrtva. Ploča koju smo podigli u Jasenovcu je spomen na naše suborce i nikad ih nećemo zaboraviti”, istaknuo je Soldo, poručivši onima kojima te ploče smetaju, neka zaobiđu i ploče i gradove u kojima se one nalaze.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pripadnici-hos-a-nemojte-nas-tonizirati-nismo-ucinili-zlocine-980938/#axzz4SFQ7Qo9G>

A da i ne spomenemo naslov knjige:

J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015*
Vulin mora znati da nije samo uspjeh Beograda već i srpskih slugu u RH pridobiti Bakira Izetbegovića na napadima na ustaše koji su od srpskih hrabrih ratnika u Oluji spašavajući Bihać od genocida ravnom onim iz Drugog svjetskom ratu, kako je rekao tadašnji američki vojni ataše. Tako je Bakir stao uz bok Bojanu jer je njegov otac odlukom od 2. kolovoza 1992. godine, dakle u vrijeme dok Tuđman to još nije učinio, HOS proglasio sastavnim dijelom Teritorijalne obrane Bosne i Hercegovine.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/bakire-budite-ozbiljni-hos-s-nacistickim-znakovljem-priznao-je-i-vas-otac-i-drzava-981151/#axzz4SFQ7Qo9G>

Vulin mora znati kako nije uvijek jednostavno angažirati poštenu inteligenciju da u stranim medijima i sebe svrsta u slugu, jer u RH ima i onih koji tvrde da ne vole biti slugu.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/svijet/jesu-li-pogodili-plenkovic-nema-snage-za-obracun-s-radikalima-zato-oklijeva-s-jasenovcem-981017/#axzz4SFQ7Qo9G>

Pri tome, u RH postoje nekakva društva i pojedinci koji javno objavljuju ono što mi znamo, a to je da u Jasenovcu nije pronađeno ni 500 kostura, a mi smo nametnuli brojku od 80.000 i trudimo se povećati. Ne obaziremo se na ukazivanja na besmislenost tih popisa jer se danas neki u RH usude pokazivati sve bedastoće u tim našim popisima. Evo jednog razgovora koji je imao jedan od takovih, još i – što je doista nedopustivo – akademik povodom njegova teksta

- *Dragi Joško,*

ogorčen sam na naše SDP-ovce. Pozdrav "Za dom spremni," ako je i korišten tijekom NDH, pa to partizanima ne ide pod šinjel, apsolutno je rehabilitiran, ako se uopće smije tako govoriti, tijekom Domovinskog rata. Nisam bio za stvaranje HOS-a, ali im priznajem izvanredno junaštvo i patriotizam. Konačno, davali su mlade živote za ovu našu slobodnu Državu. Moj je djed bio u logoru Jasenovac i imam pravo na objektivan komentar. Za razliku od ovih naših Bauka i Marasa koji nemaju veze s Jasenovcem, osim što im u glavama nije sve posloženo kako treba. Spomen-ploča u Jasenovcu je legitiman iskaz sjećanja na mladiće koji su poginuli za Domovinu i postavljena je u mjestu, a ne na spomen-području. Podignuta je u suglasnosti s Načelnicom i vodstvom Općine. Dakle legitimno. Osim toga, poštovani akademiče, Spomen-područje Jasenovac svojataju komunisti jugoslavenske orijentacije, što je apsurd. To je mjesto koje pripada svima koji su ondje stradali, a nisu svi stradali za Staljinove brkove i Titovu Jugoslaviju, ali prije svega pripada Istini. Ondje se treba moliti za pokojnike, za njihove duše, svaki sukladno svojoj vjeri, a ne politički zloupotrebljavati jednu tragediju. Politiku treba odvojiti od groblja. Ja želim poći u Jasenovac zbog djeda koji nije bio partizan, niti komunist, već radićevac. Ne želim da moje osjećaje sebi pripisuju komunisti. Židovi su posebna priča. Prema toj se priči treba odnositi s poniznošću. Na žalost, ovo su samo dobre želje. Jasenovac će, nažalost, zbog raskola u našem društvu, i dalje biti malj koji će koristiti titoisti i jugobolesnici kako bi kompromitirali Hrvatsku, zapravo samu ideju naše Države. Njima je bliži srpski ministar Vulin, nego hrvatski ministar Tomo Medved. Jasenovački mit traje, a i stvaran je desetljećima upravo s ciljem kako bi se proglasila zločinačkom i sama ideja hrvatske Države.

- Djed Ti je stradao u Jasenovcu?

- Da, i zbog toga imam moralno pravo reagirati kao hrvatski rodoljub i državotvorni Hrvat. Dopustili smo da komunisti i jugoboljševici pretvore Jasenovac i svoj plac-dram za destruiranje Republike Hrvatske i njezino prikazivanje u svijetu kao fašističke zemlje.

- Jesi li istraživao više oko toga?

- Na žalost, nisam istraživao povijest. Moj je otac bio razočaran onim što su donijeli partizani, s oduzimanjem žita, nasilnom kolektivizacijom, etc, pa o svemu ranijem nije želio pričati. Baka je primala neku minimalnu naknadu zbog djedovog stradanja u Jasenovcu. Koliko se sjećam od mame djed je stradao tijekom savezničkog bombardiranja Jasenovca. Ali krivi su ustaše Luburićevci, uglavnom iz Hercegovine, koji uopće nisu shvaćali slavonske seljake i njihov odnos prema šumi. Ondje su svinje i stoka i moralo se poći paziti i hraniti živinu. Oni nisu uopće znali da mi u Slavoniji imamo tzv. carevine, a to su šume u kojima smo slobodno žirili svinje i gojili stoku. Istina, po šumama su se smucali partizani, Zbog toga su naši seljaci govorili: BANDA BANDU BIJE, A SELJAKA OBADVIJE. Otac je završio rat kao partizan, ali nikakvih privilegija nije imao. Motika i lopata ranije i kasnije.

*Što više kada se suprotstavio komunistima jer su šume carevine pretvarali u branjevine, završio je u zatvoru. To Ti je povijest.
- Ipak mi je drago da nije stradao od hrvatske ruke!*

Zato mislim da u ime svih srpskih slugu s pravom mogu reći:

Druže Vuline, morate znati da mi u (Srpsko-) Hrvatskoj znamo koji su sve problemi u našoj zajedničkoj borbi za pravednu srpsku stvar. Pogledajte samo kako ima i onih koji upozoravaju na rat braće Srba u naših slugu iz Hrvatske i BiH protiv RH:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70018/Vodi-se-hibridni-rat-protiv-nas--iz-Banja-Luke-Beograda-ali-i-Hrvatske.htm>

A zapravo, Vulin i druge gazde u Srbiji sve to dobro znaju. Ali moraju prigovarati slugama. Kako drugo još možeš s njima. Koristiš ih, a gade ti se!

Josip Pečarić

13. 12. 2016.

ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA

Kardinal Franjo Kuharić je na susretu u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997. rekao:

«Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.»

Na žalost od 2000.-e godine kao da nema u Hrvatskoj političara koji razumije ovo pravilo.

To pokazuje i Marko Ljubić u svom najnovijem tekstu:

Hrvatskoj je cilj trajno riješiti odnose sa Srbijom i bez obzira na pritiske danas, upravo danas u ovakvoj Europi ima za to najbolju priliku. Njemačka ranjivost zbog sankcija, koju uz ostalo popravljaju podvođeći Hrvatsku Srbiji, ili bar pokušavajući, kako bi nam mogli postrojiti počasnu gardu, dati nam kakvu pohvalu ili nagradu izvan festivalske konkurencije za neki Hribarov film, prilika je da Hrvatska jednostavno kaže – moramo poštovati načela.

A ta načela su:

Agresor na Hrvatsku, Srbija, mora platiti ratnu štetu, pri čemu su perverzne priče o tome da bi Srbija bankrotirala. Ne bi. Štetu treba plaćati pedagoški, stotinu godina, na način da boli, ali ne ugrožava, da se na toj obavezi odgajaju generacije Srba.

Srbija mora vratiti Hrvatskoj sve što Hrvatskoj kao slobodnoj državi iz zajedničke ili specifične povijesti pripada. Baš sve i bez cjenkanja. Od arhiva, do svih vrsta umjetnina, dobara, svega.

Konačno, ako bi Hrvatska danas pristala ovakvoj Srbiji, s rukama s kojih se cijedi krv stotina tisuća ljudi još uvijek, otvoriti proces bezuvjetnoga približavanja Europskoj uniji, odnosno preko nekih banalnih proceduralnih finti, preko kojih smo, da se ne zavaravamo uz ustupke Srbiji i mi postali članicom, onda je nužno hrvatskom narodu jasno reći da je takva Europska unija propast civilizacije te da nam je bolje biti izvan toga zla. Jer afirmacija zla i načela ujedinjene Europe nisu mogući u istom identitetu.

Dakle, što je u ovome trenutku ključno prepoznati?

Čija je riječ teža, Plenkovićeva da Srbija mora ispuniti kriterije za ulazak u Europsku uniju, pri čemu navodi nekoliko, redom gotovo nebitnih i sekundarnih zahtjeva Hrvatske, ne otvarajući uopće pitanja koja je trajno cementirao Stalni međunarodni sud u Haagu proglašavajući Srbiju agresorom i međunarodnim zločincem, ili Merkeličina da je strateški interes Europske unije priključenje ovakve Srbije, ujedno obaveza Hrvatske uz isticanje te obaveze kao nekakve privilegije tipa budali šamara?

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-je-li-plenkovic-dobio-vojne-pocasti-u-berlinu-na-kredit-ili-za-zasluge>

Ali nije me Ljubić ponovno podsjetio na kardinala, već razgovor s prijateljima oko najavljenog povjerenstva koje treba odlučivati o simbolima iz prošlosti.

Konstatirao sam kako bi tu komisiju trebali nazvati pravim imenom: Komisija za izjednačavanje žrtve i agresora u Domovinskom ratu.

Zašto?

Pa već sama nakana da se uspoređuje zvijezda petokraka i pozdrav Za dom spremni je van svake pameti.

Svaki narod, svaka država koja je nastala i obranila se u ratu od agresora nikada ne bi ni pomislila niti formirala komisiju koja treba u isti koš znakovlje agresora i branitelja.

Činjenica je da danas u RH imamo situaciju da su agresorski simboli dobrodošli, ali braniteljski nisu. Prijedlog je možda motiviran time da je bolje i izjednačiti žrtvu i agresora, nego imati sadašnju situaciju kada se svi koji su bili ili su još uvijek protiv hrvatske države nametnuli takovu perverznu situaciju. Njima je Domovinski rat zločin, ali to ne smiju javno reći pa se pozivaju na nekakav antifašizam Hude jame ili Drugi svjetski rat. Zapravo najtočnije ih je zvati srpskim slugama jer je jednostavno usporediti što traže oni a što oni iz Srbije. Dapače lako je ustanoviti da rade ono što im diktiraju iz Srbije.

<http://kamenjar.com/vlatko-cvrtila-srbija-nas-zeli-diskreditirati-prikazati-nestabilnu-drzavu-koja-koketira-s-prosloscu/>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70085/Tomac-'Novi'-SDP-u-samom-početku-nadmašio-sve-Milanovićeve-grozote.htm>

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/bernardic-plenkovic-mora-ukloniti-spomenik-hos-u-i-reci-da-je-ndh-najveca-sramota-hrvatke-povijesti/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/45229-tomac-bernardic-mora-znati-da-je-45-a-je-bila-godina-masovnih-zlocina-i-hudih-jama>

<http://kamenjar.com/igor-peternel-neunistiva-ekipica-istom-partijskom-zadatku/>

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/ovo-je-verica-niksic-a-ovo-lazi-branimira-pofuka-iz-vecernjaka-o-aleksandri-zec/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/da-između-402-djece-ubijene-u-agresiji-i-aleksandre-zec-postoji-uzasna-razlika-ona-jedina-nije-ubijena-zbog-nacionalnosti-982240/#axzz4SFQ7Qo9G>

Takvima se sjajno ruga, jer drugo i ne zaslužuju, Zvonimir Hodak:

“To je stvarno apsurdistan! Zemlja je to kojoj se nameće etnička odgovornost za jedan brutalni zločin, za ubojstvo Aleksandre Zec, a da pritom nitko ne smije ni spomenuti 402 djece ubijene za vrijeme agresije na tu zemlju. Jedna novinarska budaletina postavlja pitanje u kakvoj je uzročnoj vezi smrt 402

djeteta sa ubojstvom obitelji Zec. Što mu odgovoriti nego "idi bre da se lečiš" mada je po svoj prilici neizlječiv. Zemlja je to u kojoj skoro svakodnevno čitamo "mudre" analize dnevno-političkih događaja od čovjeka koji je svojim svjedočenjem 1972.g. otpravio u Staru Gradišku mnoge studente koji su u jednom trenutku povjerovali u Hrvatsku. Čovjek koji je detaljno opisao grozne zločine HV-a u Oluji te u obliku knjige sve to poslao u Haag. Tu knjigu je Haški sud proglasio potpuno pravno irelevantnom i nije dobila status dokaza. I danas taj čovjek, Žarko Puhovski, kaže: "Ako neće država, spornu ploču trebaju skinuti građani". Koji građani? Možda oni koji su ubili 11 boraca HOS-a? Možda građani Borova sela koji su digli spomenik četničkom ubojici Vukašinu Šoškočaninu i koji mirno godinama ponosno stoji na oltaru otadžbine. Možda građanin Bojan Glavašević koji mudruje: "Sramotan spomenik u Jasenovcu, fašistički je". Mudri Bojan koji je to postao naknadno, nakon rata. Vjerojatno je flomasterom na muda dodao slovo R. Njegov otac Siniša Glavašević, hrvatski ratni heroj javio je iz Vukovara: "Da nije bilo HOS-a Vukovar bi pao u rujnu mjesecu". Njegova jabuka nije pala daleko od stabla, ali je nažalost bila istrulila... Država smo u kojoj "fol legalisti" tipa Puhovskog, Glavaševića, Hrvoja Klasića, Jelene Lovrić, Milorada Pupovca ...skaču na zadnje noge zbog HOS-ovog grba koji je potvrđen u Uredu državne uprave kao integralni dio znaka Udruge dragovoljaca HOS-a. Kao takav je legitimno registriran pri Ministarstvu uprave još 1993.g. Pred Visokim vojnim sudom vođen je bio proces Paragi, Dedakoviću i Đapiću u kojem je poanta bila ideja da se HOS proglasi paravojnom jedinicom pod vodstvom trojice optuženih. Sva trojica su oslobođena. Utvrđeno je da je HOS regularna jedinica HV-a. Tu presudu suca Kosa potvrdio je i Vrhovni sud RH. Usput rečeno, svu trojicu optuženika branio sam ja i zato si uzimam pravo raspravljati o statusu HOS-a koji danas osporavaju upravo oni koji su priželjkivali i osuđujuću presudu na Visokom vojnom sudu u Zagrebu ili oni koji su pred hosovcima bježali kao zečevi kako je to plastično u času iskrenosti rekao njihov Slobodan Milošević. Ćirilične ploče u Vukovaru. Kome to smeta? <http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/bakir-kao-i-uostalom-vulin-iskusni-pokerasi-vade-iz-rukava-adut-koji-odlucuje-ustase-982047/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hitrec upozorava i da se itekako treba utvrditi povijesna istina. Predlagačima je problem Jasenovac, dakle srpko-komunistički mit kojima su čuvali Jugoslaviju. Laž koju su koristili svo vrijeme najveće moguće Srbije koju su zvali Jugoslavija, pa je prirodno da je srpskim slugama taj mit važan i danas. Danas kada su hrvatski branitelji od vojske njihovih gazda napravili zečeve to im je jedino ostalo:

U aferoznom tjednu hrvatsko-srpska ćelija našla je još jednu poslasticu za opanjkavanje, za faši-ranje Hrvatske. U mjestu Jasenovcu podignuta je ploča ubijenim pripadnicima HOS-a, s velikim križem i sitno ispisanim slovima na njihovu ratnom i mirnodopskom obilježju, Za dom spremni. Zagrebačko-

beogradska ćelija podignula se na noge lagane, zar u Jasenovcu, urlaju po medijima i u Saboru, mičite to odmah. Ploča ih je razgnjevila više od filma „Jasenovac – istina“ ili znanstvenih istraživanja Igora Vukića i Blanke Matković o trostrukom logoru Jasenovac. Ne žele oni znati da su hrabri jasenovački HOS-ovci s tim riječima ginuli za slobodu moderne, demokratske Hrvatske, ne žele znati ništa drugo do li da je to navodno isključivo ustaški pozdrav, jer povijest ne znaju, a o Drugom svjetskom ratu učili su iz solunaških udžbenika. Stvar se malo zakomplicirala budući da je dokazana zakonitost tih triju riječi na hosovskoj oznaci, pa je ćelija progutala slinu. (Usput: na ne tako davnoj vojnoj smotri u Moskvi, razgovijetno se čulo kako ruski vojnici gromko viču: „Za dom svoj!“)

Kad smo već kod Jasenovca i predimenzioniranja, došlo mi je u ruke izvješće Petra Lungova, atašea, upućeno bugarskom veleposlaniku Jordanu Mečkarovu - o posjetu stranih dužnosnika akreditiranih u Zagrebu hrvatskom koncentracijskom logoru Jasenovac. Dokument br. 40/ T. A. Iz Bugarskog državnog arhiva, objavljen u zborniku Bugarska i NDH 1991.- 1944. Izvješće je pisano u Zagrebu 7. veljače 1942., vrlo iscrpno. Skupina akreditiranih, među kojima je bio i Lungov, sastojala se od predstavnika njemačkih, mađarskih, bugarskih i rumunjskih atašea za tisak, a bila je tu i predstavnica Associated Pressa. Iz opširnog teksta izdvajam bilješku o kartoteci svih zatočenika koja se čuvala u zgradi u mjestu Jasenovac, o dokumentima u tri primjerka. Dalje navodi Lungov da se godišnje iz državnoga proračuna odvaja za logore 200 milijuna kuna. „U Hrvatskoj ima pet koncentracijskih logora sa 20.000 zatočenika“, piše ataše, „a u logoru Jasenovac smješteno je oko 1500 ljudi.“ Odveli su skupinu i u sam logor, okružen bodljikavom žicom i drvenim kulama za stražu, vidjeli ljude koji ondje rade u ropskim uvjetima, u željezariji, ciglani i pilani i drugdje. Svaki zatočenik je imao broj na „traci“, Židovi su nosili žute trake, Srbi plave, a Hrvati crvene. Lungov je nabrojio desetak baraka, te dodao da se gradi još 25.

Skupinu su vodili Eugen Kvaternik i „Maks“, kako Lungov bez prezimena navodi privremenog zapovjednika logora. Kvaternik je hvalio kartoteke zatočenika, nazivajući ih vrlo dobrim.

Gdje su te kartoteke?

Da ruski vojnici gromko viču:

ZA DOM SVOJ!

S druge strane na objede po njemačkom tisku u kojima sudjeluju srpske slugе iz RH reagira dr. sc. Josip Stjepandić:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/1523-dr-stjepandic-treba-li-hrvatima-zabraniti-da-budu-za-dom-ili-samo-spremni>

Naravno on iznova upozorava kako je i Ivo Josipović za ZDS kad mu to koristi za zgrtanje ustaških kuna! Uostalom svima njima su ustaške kune drage i obilato ih nagrađuju njima.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45231-damir-pesorda-kregar-i-napoleon>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/svijet/general-glasnovic-u-ndh-je-bio-pozdrav-za-dom-spremni-i-novac-se-zvao-kuna-kako-to-da-miloradima-pupovcima-ne-smeta-kuna-982070/#axzz4SFQ7Qo9G>

<http://direktno.hr/en/2014/dijaspora/70301/VIDEO-Glasnović-u-Australiji-opleo-po-komunistima-te-komentirao-NDH.htm>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/45241-lustracija-je-primarna-za-opstanak-drzave-hrvatske>

Podsjetimo se da im je prvi na udaru bio Marko Perković Thompson. Od njega su stalno dobivali isti odgovor. Dan je i u naslovu njegovog najnovijeg intervjuja:

<http://narod.hr/kultura/marko-perkovic-thompson-svog-stava-pjesme-ne-odricem-se-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu>

<http://kamenjar.com/thompson-svog-stava-neke-pjesme-se-ne-odricem-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu/>

Smeta im i HNES:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/25527-j-novak-novo-vodstvo-hrvatskog-zrtvoslovnog-drustva.html>

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/25493-hnes-kao-zov-hrvatske-savjesti.html>

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/70303/Ovako-Petrov-odgovara-Šeparoviću-braneći-'svog'-ministra-Orepića.htm>

Naravno oni uvijek tvrdo zastupaju svoja prosrpska stajališta. Kada su na vlasti ili očekuju povratak na vlast izravno ih propagiraju, a kada nisu onda se pozivaju na drugi svjetski rat. Kao srpske sluge znaju da je laž najviše pomogla u povijesti. Dodajmo da je poluistina gora od laži. Zato je prošlo ljeto prikrivano da je peticija ZDS bila u obranu Thompsona i “Bojne Čavoglave”, dakle simbola Domovinskog rata, a od ljetos se ide otvoreno na njih. Na HOS-ovce! Jer su se Srbi panično bojali HOS-ovaca.

Imaju sreću što gazde znaju što treba raditi. Uvijek kada ne mogu ostvariti njihove interese srpske sluge dovedu nekog iz HDZ-a na vlast. Nekog koji se našao u HDZ-u samo zato što smo pobijedili u ratu, a jednako dobro bi se snašao i u SDP-u, da nije tako bilo.

Kada Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu, doveli su na vlast Sanadera. To sam svojevremeno i predvidio tvrdnjom:

Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!

Mnogi državotvorni Hrvati sumnjaju da je isti slučaj i sada. Je li Plenković onaj koji će im definitivno donijeti tako željeno izjednačavanje žrtve i agresora? Boji li se on reći, kao i svi drugi od 2000.-e stranim gazdama da su podržavali srpski fašizam i agresiju na Hrvatsku?

Evo što im poručuje Holjevac:

Zato je premijer Plenković iz Briselske bojne u kojoj su mu Milanović i Sanader bili suborci posve promašio kad je rekao kako je 70 godina od 2. svjetskog rata sazrelo vrijeme za konsenzus u Hrvatskoj. Ne radi se uopće o Drugom svjetskom ratu. HOS nije sudjelovao u Drugom svjetskom ratu, iako se pozivaju na neke ideološke aspekte ustaštva. Radi se o Domovinskom ratu. Domovinski rat je završio prije 21 godinu, i sazrelo je vrijeme da se postigne konsenzus, koji glasi:

– Nitko u Hrvatskoj nema pravo sporiti bilo kakva spomen obilježja veteranima Domovinskog rata, bilo gdje u RH. Što se “ZDS” tiče, to je bio službeni pozdrav te postrojbe, i dio je službenog i ozakonjenog znakovlja te postrojbe. Ako nekom taj pozdrav smeta, neka prvo zabrani “antifašističko” znakovlje poput petokrake pod kojima su ubijani i progonjeni Hrvati u Hrvatskoj, od 45. do 95., i pod kojim se ratovalo protiv Hrvatske, pa možemo razgovarati. Ako nekom smeta samo postavljanje spomen obilježja poginulim braniteljima u “svetom srpskom” Jasenovcu, neovisno o “ZDS”, onda je to veći problem, onda taj netko ne poštuje samu hrvatsku neovisnost i smatra branitelje iz DR kao takve ustašama, pa mu kao takvom zapravo nije ni mjesto u neovisnoj Hrvatskoj. A po reakcijama, od onih iz Istre do onih iz Vlade, reklo bi se da je upravo to većini problem.

Dodao bih dvije stvari.

Prvo: kada kažu da je ZDS ustaški pozdrav, treba se sjetiti da su u Domovinskom ratu Srbi i “antifašisti” nazivali branitelje ustašama. Sve branitelje, a ne samo HOS-ovce. A hrvatsku državu su nazivali Tuđmanova ustaška država. Dakle treba tzv. antifašistima priznati da su u pravu to uzeti kao njihovo priznanje da su i u Domovinskom ratu bili na strani fašističkog agresora.

Drugo: Kada govore o braniteljima i svima koji su bili za slobodnu i neovisnu hrvatsku državu kao o fašistima isto tako treba to shvatiti kao priznanje da su bili na strani fašističkog agresora. Oni sebe proglašavaju antifašistima zbog hudih jama i križnih putova, a branitelje koji su slomili istinsku fašističku agresiju proglašavaju fašistima. Zapravo sami sebe definiraju kao fašiste.

I zbog jednog i zbog drugog jasno je kako je veleizdaja u RH veoma profitabilno zanimanje!

Josip Pečarić

**THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU,
ZAGREB, 2017.**

**BRANITELJI DODJELJUJU THOMPSONU VELIKU
ZLATNU PLAKETU**

Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.), u suradnji s drugim Udrugama proizašlim iz Domovinskog rata, željela je proglasiti Marka Perkovića Thompsona – Junakom hrvatskog Domovinskog rata!

Komentirao sam tu odluku naših branitelja, ali komentar nisam objavio jer sam doznao kako će mu udruge dodijeliti Veliku zlatnu plaketu za sve što je uradio.

Međutim, čitajući novi Hrvatski tjednik (17. 08. 2017.) i tekstove o Thompsonu glavnog urednika Ivice Marijačića i niz komentara hrvatskih intelektualaca zaključio sam da sam taj svoj komentar ipak trebao objaviti.

Evo ga:

Doista zaslužen priznanje. Thompson je bio i branitelj, ali priznanje je zaslužio zbog svojih pjesama. Njegova pjesma „Bojna Čavoglave“ koja počinje pozdravom ZA DOM SPREMNI je s jedne strane podizala moral i našim braniteljima, ali i svima drugima tijekom rata, ali i tjerala strah u kostima fašističkim agresorima. Sličan učinak imala je i pjesma „Anica Kninska Kraljica“. U njoj je Thompson predvidio način na koji će rat biti okončan. Predvidio je ono o čemu je govorio Milošević poslije „Oluje“ kada je svoje vojnike usporedio sa zečevima.

Istovremeno to je i priznanje svima onima kojima je Bog podario neki talent, a koji su oni iskoristili u obrani Hrvatske izloženoj velikosrpskoj fašističkoj agresiji.

Thompsonove pjesme, kao i druge budnice, itekako su bile potrebne hrvatskim ljudima izloženim fašističkoj velikosrpskoj agresiji jer je ta agresija vršena uz blagoslov svjetskih moćnika koji su, da bi osigurali uspjeh te fašističke agresije oduzeli pravo hrvatskom narodu na samoobranu tzv. zabranom na uvoz oružja. Koliko je ta odluka bila zločinačka jasno slijedi iz činjenice da su prethodne komunističke vlasti dozvolile razoružanje Hrvatske. Nažalost, hrvatski narod je te iste, koji su napustili Sabor kada se izglasavala odluka o neovisnosti, doveo na vlast 2000-e godine. Oni su odmah počeli s tzv. detudmanizacijom, a zapravo rashrvaćivanjem Hrvatske. Pored Oca moderne hrvatske države dr. Franje Tuđmana i njegove obitelji, ratnog ministra Gojka Šuška, hrvatskih generala odmah im je na udaru bio i Thompson. I tako sve do današnjeg dana.

S druge strane narod i branitelji su itekako znali zašto je baš on na udaru onih kojima je mrska i sama pomisao na hrvatsku državu. Zato su njegovi koncerti bili iznimno posjećeni, a oni u Čavoglavama pokazivali su vlastima da narod i branitelji više vjeruje njemu nego njima. Hrvatski intelektualci su slijedili svoj narod i branili su Thompsona otvorenim pismima i knjigama:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, *Propade im crvena Hrvatska*, Zagreb, 2015. Prije dvije godine Čavoglave su prebačene u Knin. Napadi su se ponovili i hrvatski intelektualci su reagirali kao i ranije i otvorenim pismom:
4. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015.

Istina tada su krili da je napad na Thompsona i Bonu Čavoglave. Već prije toga je bilo očito da svoj napad usmjeravaju na poklič ZA DOM SPREMNI s kojim počinje “Bojna”.

Prošle godine, uvjereni u svoju pobjedu na izborima, otvoreno su napali i Thompsona i “Bojnu”, a svoj napad su proširili i na u Hrvatskoj legalni znak HOS-a tako što su u Kninu priveli legendarnog zapovjednika HOS-a zbog uzvikivanja tog ratnog pokliča.

Naravno, treba posebno napomenuti kako mrziteljima Hrvatske smetaju sve Thompsonove pjesme jer pjevaju o ljubavi prema Bogu, svom narodu, domovini, braniteljima, ali pokazuju i ukazuju tko su naši neprijatelji. To je tako zorno pokazao napad na pjesmu “Lijepa li si”!

Krenuo je napad na HOS zbog spomen ploče poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu zato što je na ploči legalan znak HOS-a. Oni koji nisu željeli Hrvatsku nikada neće oprostiti njihovo junaštvo i pobjede u Domovinskom ratu: Škabrnja, Dubrovnik, Vukovar... Poznato je da su se fašistički agresori

bojali i samih njihovih oznaka u kojima je bio njihov poklič ZA DOM SPREMNI.

Isto se ponovilo i ove godine, kada je HDZ-ova vlast prihvatila ucjene onih koji su u "Oluji" bježali kao zečevi i njihovih podupiratelja i iz Srbije i iz Hrvatske.

Marko Lubić piše o tome:

Milorad Pupovac čita kao hrvatskom predsjedniku vlade javnu lekciju zbog potpore ministarstva branitelja proslavi u Slunju riječima: „Ako je Vlada odlučila da financira neki koncert, onda mora voditi računa o tome da taj novac bude utrošen onako kako treba biti utrošen, a ne za veličanje zločinačkog režima kakav je bio ustaški režim za vrijeme NDH“...

Protonamjesnik SPC-a Stanko Antić uz Pupovca na komemoraciji stvarnim ili navodnim srpskim žrtvama nakon Oluje poručuje:

„Nadamo se i molimo Boga da Srbi u ovim krajevima više nikad ne stradaju kao u posljednja dva rata, iako svi vidimo da država prešutno blagosilja vaspostavljanje ustaštva, te se ponovo u društvu većinskog stanovništva nameće pitanje konačnog rješenja za Srbe u Hrvatskoj“.

A hrvatska vlast ponizno sluša iako su svjesni da Srbi ne govore istinu (Dobrica Ćosić: Srbima je laž najviše pomogla u povijesti). Kao da želi potvrditi onu svoju staru izreku:

KAD GAZDA MJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU!

A kad Srbi uz potporu svjetskih moćnika ne govore istinu – tako se mora ponašati i hrvatska vlast i sudstvo, zar ne?

Opet imamo napade na Thompsona i HOS: Knin, Slunj... Velikosrpski Memorandum SANU 2. na djelu!

Zato ću, uz čestitku Thompsonu na zasluženom priznanju koje mu daju njegovi suborci, dati komentar poznatog hrvatskog kolumniste Ivice Marijačića:

U svojoj kroatofobiji, gradonačelnik Knina malo što razumije, no sva sreća da narod razumije i ima daleko ispravniji odnos prema hrvatskoj državi i od predsjednice i od premijera i od kninskoga gradonačelnika. Koliko god pokušavali oduzeti narodu proslavu Oluje i svesti je na nekakav elitistički happening s amputiranim nacionalnim nabojem, na kojega imamo pravo barem na Dan pobjede, narod je jednostavno otišao u Slunj na koncert Marka Perkovića Thompsona. Ono što smo vidjeli u Slunju jamstvo je čvrste i slobodne Hrvatske, a ono što smo vidjeli i čuli u Kninu vodi u ponavljanje povijesti, dakle u nove ratove.

Oluja je, s obzirom na minimalan broj žrtava na neprijateljskoj strani, jedna od najčišćih operacija u povijesti ratovanja. Ono malo što ih je bilo, bile su kolateralne žrtve. Vlastodršci su sramotno dopustili da minimalne kolateralne žrtve na neprijateljskoj strani daju ton obilježavanju Oluje i da način proslave diktira jugonacionalistički ološ u Jutarnjem listu ili na HTV-u te eksponenti

beogradske politike u Srpskome nacionalnome vijeću. Kanađani su doslovce izmislili bitku svoje vojske u Medačkome džepu protiv Hrvatske vojske, izmislili pobjedu, na posebno organiziranoj svečanosti dodijelili visoka odličja zapovjednicima svoje vojske. Deset godina im je trebalo da priznaju i shvate kako nikakve bitke ni pobjede nije bilo. Hrvatska, pak, jednu zadivljujuću operaciju kakva je Oluja, zahvaljujući beskičmenjacima u politici, baca u blato na sramotu povijesti i na sramotu svoga naroda.

Akademik Josip Pečarić

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentaram poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafačiger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar ja pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unaprijed opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno ćuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen

je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeren sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Akademik Josip Pečarić

PISMO GRADONAČELNIKU MARIBORA

Poštovani g. Andreju Fištrave gradonačelniče grada Maribora,

Hrvatski portali javljaju kako je Slovenska policija dala preporuku gradskim vlastima u Mariboru da se zabrani koncert Marka Perkovića Thompsona, zakazan u tom gradu za subotu.

Obrazloženje je nešto što bi mogli svrstati u rubriku „Vjerovali ili ne“!

U prilogu Vam šaljem veliki intervju koji je dao Marko Perković Thompson slovenskom tjedniku iz koga možete lako zaključiti kako je doista smiješno govoriti o velikim rizicima kada do sada na Thompsonovim koncertima nije nikada bilo nikakvih problema.

Spominju i nekakve posjete iz drugih država EU!? Je li to kršenje ljudskih prava i glazbenika i njegovih fanova iz EU?

Zašto vaša Policija misli da bi se po prvi put mogla dogoditi i neka kaznena djela na tom koncertu? Odakle im takova saznanja kada toga nije do sada bilo? Ili možda Slovenska policija priprema nešto takvo?

Na kraju se konstatira i ovo:

„Slovenska policija uz to navodi da se u Mariboru pojavila i informacija o mogućem okupljanju Thompsonovih protivnika, što je povećavalo sigurnosne rizike za policiju i mogućnost sukoba, te da organizatori koncerta nisu imali točne podatke o profilu publike koja će pratiti koncert.“

<https://narod.hr/kultura/slovenska-policija-preporucila-zabranu-thompsonova-koncerta-mariboru>

Thompson pjeva već više od 25 godina. Istina je da su njegove pjesme znale utjerati strah u kosti fašističkih velikosrpskih agresora na našu domovinu. Vjerojatno su one i doprinijele da u „Oluji“ fašistički agresori pobjegnu kao zečevi, kako je njihovu „hrabrost“ opisao njihov „vožd“ Slobodan Milošević. Tvrdi li zapravo Vaša policija da eto oni poslije 25 godina misle kako su pronašli hrabrost pa će doći na taj koncert?

Ili se Vaša policija jednostavno ruga tim „junacima“ koji se eto i poslije 25 godina boje Thompsonovih domoljubnih pjesama, tj. želi li Vaša policija dati za pravo Slobodanu Miloševiću kada je na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

Molim vas, 6 tisuća Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) – Tamo je pala zapovijed da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista,

donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uvjete da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Ako je to doista tako, treba upozoriti Vašu policiju da ne smije tako postupati, bilo da zabranom pokušava izmijeniti povijest i poraz fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu pretvoriti u pobjedu, bilo da se agresorima ruga zbog te čuvene zečje „bežanije“.

S poštovanjem

Prof. dr. sc. Josip Pečarić.

Redoviti član HAZU

Dopisni član DANU

PRALJAK I THOMPSON

Najbolju poruku o Marku Perkoviću Thompsonu dali su danas hrvatski maturanti:

<http://direktno.hr/zagreb/video-maturanti-slave-uz-thompsona-hrga-nisu-krezubi-ni-seljacki-odjeveni-86122/>

t-Portal će već u naslovu istaknuti da je ZA DOM SPREMNI, zapravo ustaški pozdrav. Jer su hrvatske branitelje Srbi i njihove sluge uvijek nazivali ustašama:

Maturanti s uzdignutim desnicama i fašističkim pozdravom krenuli na norijadu

Dio zagrebačkih maturanata proslavu posljednjeg dana škole započeo je ispruženom desnicom i uzvikujući 'za dom spremni'. Policija nije reagirala

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/maturanti-s-uzdignutim-desnicama-i-fasistickim-pozdravom-krenuli-na-norijadu-20170519>

Znamo da je napad na Thompsona napad ne Hrvatsku.

Zato ne čudi da se oglosio učenim Milorada Pupovca Glavašević:

Uredništvo Thompsonovog fejsa 'satralo' Bojana Glavaševića

Uredništvo Thompsonovog Facebooka odgovorilo je na upit Glavaševića o pjesmi 'Bojna Čavoglave' i stihu 'Za dom spremni'

Datum objave: 19.05.2017

"Gospodin Bojan Glavašević nas je preko medija zamolio da objasnimo prvi stih Thompsonove pjesme 'Bojna Čavoglave'."

Početak je to statusa kojim su urednici Facebook stranice Marka Perkovića Thompsona odgovorili na pitanje SDP ovog saborskog zastupnika.

"Bojna Čavoglave počinje sa stihom ZA DOM SPREMNI!

Za dom spremni je službeni pozdrav zakonom priznate Hrvatske postrojbe iz Domovinskog rata HOS-a kojoj je u početku Domovinskog rata i sam Thompson pripadao.

Da je postrojba HOS-a legalna i priznata zakonom, pa tako i njihova obilježja, potvrđuje Hrvatski sabor u kojem Vi sjedite", dodaju, pozivajući se Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji.

"Cijela Hrvatska pamti riječi izravnog svjedoka herojstva HOS-ovaca, ratnog izvjestitelja Siniše Glavaševića (kojeg su kasnije srpski okupatori zatukli) s Hrvatskog radio Vukovara: 'Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu'.

Iako ste bili jako mladi 1991. godine, vjerujemo da vam vaši mentori nisu do kraja isprali mozak i da znate tko je bio taj ratni izvjestitelj.

Eto gospodine Bojane Glavaševiću, nadam se da smo Vam donekle uspjeli objasniti prvi stih pjesme (Bojna Čavoglave).

Pod tim pozdravom su pali hrvatski branitelji, kraj tog pozdrava je pao i ratni izvjestitelj Siniša Glavašević da bi svi mi danas mogli biti slobodni od srpskog

okupatora koji su u to vrijeme klali i ubijali gotovo svakodnevno", navodi uredništvo Thompsonovih stranica.

<http://direktno.hr/zivot/urednistvo-thompsonovog-fejsa-satralo-bojana-glavasevica-86066/7>

Nema potrebe ni spomenuti da je kako je Glavaševićevog mentora HNES etički osudio za veleizdaju. Zato spomenimo samo najnovije tekstove:

<http://direktno.hr/medijskipartneri/silvana-oruc-ivos-pupovce-srami-se-86032/>

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26762-j-jovic-kako-su-mediji-postedjeli-milorada-pupovca.html>

Dakle, Pupovčev Glavašević pokušava na Pupovčev način interpretirati riječi njegovog oca po krvi: **'Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu'**.

Moj je otac, za razliku od onih koji to danas ne čine, razlikovao ljude od ideologije. Priznanje je dao ljudima, a ne ustaškom pozdravu o kojemu mi danas govorimo. To dvoje nikada nije bilo i nikada neće biti isto. Moj otac je to znao", napisao je Glavašević.

<http://direktno.hr/direkt/glavasevic-moj-je-otac-priznanje-dao-ljudima-a-ne-ustaskom-pozdravu-86099/>

Drugim riječima Pupovčev Glavašević kaže da je njegov otac tvrdio kako su HOS-ovci učinili da Vukovar nije pao do rujna zato što su Srbi, čiji je glasnogovornik u RH M. Pupovac, uvažavali što su oni dobri ljudi, a ne da su ga krvavo branili uz pozdrav ZDS☺

Još smješnije je Glavaševićevo izvlačenje Tuđmanove izjave:

*Potom je objavio snimku nastupa **Franje Tuđmana** iz 1992. godine, kada je prvi hrvatski predsjednik u emisiji '2 u 9' izjavio da je među HOS-ovcima bilo i hrvatskih fanatika, mladića s hrvatskim idealima, ali je začuđujuće da su nasjeli onima koji im oblače crne košulje i fašističke oznake iz izgubljenog Drugog svjetskog rata.*

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/thompson-izvukao-oca-glavasevicu-on-uzvratilo-tudmanovom-izjavom-o-hos-u-20170519>

Ispada da Pupovčev Glavašević tvrdi da su po njegovom ocu Hosovci zaslužni što Vukovar nije pao do rujna mjeseca zato što su HOSovci nasjeli onima koji im oblače crne košulje i fašističke oznake iz izgubljenog Drugog svjetskog rata. Koliko glup možeš biti kada ne slijediš svoga prirodnog oca nego Pupovca.

Strašno!

Uredništvo Thompsonovog portala je odgovorilo pristojno:

"Vidimo da se gospodin Bojan Glavašević uskoprcao na Twitteru. Svašta brlja, ali nije nam komentirao zakon koji smo mu poslali linkom. Gospodin Bojan Glavašević i dalje krši zakon i deklaraciju o Domovinskom ratu nazivajući Hrvatske branitelje ustašama. Ne mislimo voditi polemiku s gospodinom Glavaševićem, ali eto bar da se osvrnemo na njegove gluposti.

Pa gospodine Glavaševiću, Hrvatska postrojba iz Domovinskog rata (HOS) nije nosila na odori zvijezdu petokraku već svoj znak s pozdravom 'Za dom spremni'".

Pozvali su ga "da prestane kršiti zakone Republike Hrvatske nazivajući pozdrav na odorama Hrvatskih branitelja ustaškim".

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonovi-administratori-glavasevicu-krsite-zakon-nazivajuci-dom-spremnii-ustaskim-pozdravom>

Ovdje se moram malo korigirati i sam. Stalno upozoravam kako su Srbi i Srpske sluge u RH hrvatske branitelje nazivali ustašama.

To su činili i Bošnjaci:

<http://croative.net/ekskluzivno-imamo-dokumente-armije-bih-iz-1993-zene-djecu-zatvoriti-ustase-pobiti/>

Hrvatske vlasti se nisu nikada suprotstavile tome, dapače mnogi su sudjelovali u tome. Pogledajte izvrsne raščlambe Marka Ljubića i Mladena Pavković:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-tko-stvarni-autor-zabrana-thompsona-ga-kazniti>

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-prvo-hrvati-zabranili-koncerte-thompsona-a-sada-placu-kad-to-drugi-cine/>

Također pogledajte i Meri Cetinić i Nenada Piskača:

<http://direktno.hr/zivot/meri-cetinic-unistili-su-vicu-vukova-a-sada-zabranjuju-thompsona-86047/>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/26760-duh-vladimira-cerine-zabranio-je-thompsonu-koncert.html>

Maturanti slave uz Thompsona:

<http://direktno.hr/zagreb/video-maturanti-slave-uz-thompsona-hrga-nisu-krezubi-ni-seljacki-odjeveni-86122/>

A svi koji su priželjkivali pobjedu fašističkog velikosrpskog agresora otvoreno ili prikriveno zamjeraju Thompsonu što se ne odriče pjesme koja je umnogome učinila da su se Srbi, po Slobodanu Miloševiću, na kraju rata pretvorili u zečeve.

U Sloveniji:

<http://direktno.hr/zivot/svjetonazorske-polemike-stranaka-oko-thompsona-u-sloveniji-se-nastavljaju-86108/>

<https://narod.hr/kultura/slovenska-oporba-policijska-zabrana-thompsonovog-konzerta-temelji-se-na-politickoj-procjeni>

I Hrvatskoj. Recimo HHO kaže:

Uz to vjerojatno je do promjene stava politike došlo i zbog nepromišljene i neprofesionalne najave voditelja emisije Bujica, Velimira Bujanca od 15.05.2017., o tome da će koncertu nazočiti i Janez Janša, jedan od lidera slovenske oporbe. Time bi koncert hrvatskog rock glazbenika prestao biti samo glazbeni događaj i postao prigoda za možebitno javno okupljanje slovenske političke oporbe.

<http://kamenjar.com/hho-zabranom-koncerta-zbog-politickih-procjena-slovenska-policija-postaje-politicka-policija/>

Meni je ovo smiješno jer sam prije toga već napisao dva otvorena pisma gradonačelniku Maribora, a danas smo u Bujici vidjeli samog Janšu koji kaže da je odlučio ići na Thompsonov koncert iz protesta zbog izjava slovenskih političara o našem velikom pjevaču.

<http://kamenjar.com/ekskluzivno-janez-jansa-bujici-podrzao-thompsona-novi-koncert-mariboru-dva-tjedna/>

Dakle, zabrana i takve izjave zbog kojih Janša odluči protestirati HHO-u nije problem već im je problem to što je Bujica o tome progovorila. Vjerovali ili ne.

Izdavačka kuća je objasnila zašto je njima Thompson ustaša:

Marko Perković Thompson veliki je humanitarac koji rado pomaže zajednici i često se odaziva humanitarnim akcijama i projektima"

<http://direktno.hr/zivot/i-thompsonova-izdavacka-kuca-reagirala-napade-svog-izvodaca-86155/>

A uz Thompsona su uvijek i njegove „ustaše“, tj. branitelji:

<http://direktno.hr/domovina/nadamo-se-da-ce-predsjednica-i-premijer-doci-thompsona-arenu-86169/>

Uz Thompsona je i „neprijateljska emigracija“:

IZJAVA ZA JAVNOST

THOMPSON: DISKRIMINIRAJUĆA ZABRANA PRAVA NA RAD

Prigodom sramotne zabrane prava na rad i rasprodanog koncerta Marka Perkovića Thompsona u Mariboru ove subote 21. svibnja 2017., gadljivo je slušati iz Slovenije, a još gadljivije ponegdje iz Hrvatske otrcane klevete i laži protiv njega, a prozirno preko njega protiv hrvatskih branitelja, hrvatske države i općeljudskih vrijednosti.

Uz mjestimičnu neukost, neinformiranost i podložnost manipulaciji, u pozadini stoji sračunata prljava metoda s kojom se hrvatski narod manje-više susreće kroz svoju povijest, posebice od 1918., kad se kroz napadanje, omalovažavanje, progone pa i ubojstva istaknutih pojedinaca ciljano nastojalo onemogućivati u djelovanju istaknute hrvatske pojedinice, a da bi tako onemogućili i oblatili plemenite težnje i temeljne narodne vrijednosti.

Ovakva dosad toliko puta na našem narodu isprobana zlobna difamacija i diskriminacija, u ovom slučaju jednog simbola otpora svakom hrvatskom agresoru i dva desetljeća vodećega hrvatskog pjevača Marka Perkovića Thompsona, zaziva konačno ozbiljnu i djelotvornu reakciju udruga za ljudska prava jednako kao i hrvatske države.

Ni službeno vodstvo hrvatske kat. Crkve ne smije više stajati skrštenih ruku u ovom i sličnom slučajevima, jer se radi o osnovnim ljudskim pravima i vrijednostima. Ta predugo podnosimo difamaciju i diskriminaciju na ponekim mjestima i u svojoj mladoj državi, primjerice, onu u Puli prema Thompsonu.

*Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić,
glasnogovornik HRVATSKOG SVJETSKOG KONGRESA (HSK)*

*Mr. mr. Frane Vugdelija,
CHORUS CROATICUS, voditelj*

Švicarska, 18.5.2017.

Biskup Košić je na jučerašnjem predstavljanju knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir i o napadima na Thompsona:

- U razmatranju problema, koji autor naziva „kvadraturom kruga“ – ciljajući na to da je nerješiv – ne sviđa mi se citirani Jerko Zovak koji, premda dopušta legalnost pozdrava HOS-a „Za Dom spremni!“, smatra da je provokacija i uvreda žrtvama to što je spomenik s tim natpisom postavljen u Jasenovcu (304). Mislim da je baš Jasenovac dobro mjesto gdje bi se već jednom trebali razriješiti prijepori između istine i laži, i zato držim da onima koji su pod domoljubnim znakom i simbolom ZDS poginuli za sadašnju državu Hrvatsku, ne za NDH, treba stajati spomenik upravo takav kakav odražava njihovo domoljublje. Ne razumijem kako se ne bi moglo zaustaviti sve te zapjenjene osporavatelje koji bi, poput gđe šrafscigerovke, uklanjali spomen na najveću žrtvu koju su naši branitelji podnijeli za slobodu Domovine. Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.

- Još bih pohvalio zauzimanje prof. Tomca koji jasno obara tezu o tome da u Hrvatskoj postoji ekstremna desnica. To jako dobro ilustrira na primjeru prof. Anđelka Milardovića, kojemu je bilo zabranjeno napredovanje na FPZ uz tvrdnju da je „hrvatski nacionalist“ (355). Tom primjeru mogli bismo pridodati i Marka Perkovića Thompsona koga progone ne Nijemci, niti Austrijanci, niti Slovenci, nego Hrvati koji ga u inozemstvu denunciraju, koji

svoju zemlju proglašavaju fašističkom, koji rade zapravo sami sebi o glavi, ali toga nisu svjesni. Tu bih citirao Matoša: „Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, al` ne nađe štrika za toliko Juda“. A njih treba prokazati i ne se braniti nego prijeći u napad. Ja volim nogomet i gledao sam mnogo utakmica, ali još nisam vidio da je ijedna momčad pobijedila a da nije izvela ni jedan napad, samo se braneći.

<http://direktno.hr/direkt/video-kosic-u-ostrom-govoru-prozvao-hrvate-koji-se-odricu-thompsona-86088/>

Na supotpisivanje pisma Praljak za Nobelovu nagradu pozivaju vas i drugi portali:

<http://direktno.hr/domovina/pecaric-i-kosic-traze-da-se-praljka-nominira-nobelovu-nagradu-86089/>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/5030-potpisite-peticiju-na-stranici-kamenjar-com>

Dakle:

Supotpišite na

kamenjar.com: <http://kamenjar.com/predlozite-general-a-praljka-nobelovu-nagradu-mir/>

Moram vas upozoriti na komentar naše Marije:

Maria Dubravac

Brisbane, Queensland, Australia

*Hranio si me kad sam bio gladan
Neobučen, smrznut, odbačen i jadan.
Plako si sa mnom i k srcu me svijo
U svojem domu ljubavljju me grijo.
Dođi i primi vijenac od lovora
Dobro se djelo nagraditi mora.*

Portal Hrvatsko nebo vas podsjeća tko je veliki hrvatski general Slobodan Praljak:

<http://hrvatskonebo.com/hercegbosna/2017/05/19/prirucnik-slobodan-praljak-ustavna-problematika-u-komunistickoj-jugoslaviji-pocetak-priprema-za-agresiju/>

Do sada imamo preko 600 potpisa!

Josip Pečarić

<http://kamenjar.com/praljak-i-thompson/>

JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?

Stiže nam 5. kolovoz i opet se vlast pobrinula za dvojbu – gdje ići. Ne tako davno pitanje je bilo Knin ili Čavoglave, a sada evo Knin ili Slunj. Da hoće li se ići tamo gdje poziva vlast ili gdje pjeva Thompson.

Zvonimir Hodak piše:

„Oduševio me gradonačelnik Knina Marko Jelić. Jedna nova, moderna rasa lokalnih političara. Nema više Thompsona ni Čavoglava. Kaže progresivni Markan: “Moramo se držati temelja ove države, a to je antifašizam“. Nije Markan bio raspoložen za malo širu eksplikaciju svojih ideja zatucanim ognjištarima k'o recimo Miši Krstičeviću iz Ploča. On je iz okolice Knina i zna da su antifašisti iz 4. Splitske isprašili antifašiste Mile Martića. Znači, ne samo građanski rat nego pomalo čak i bratoubilački. Udari brat na brata. Brat Jozo na brata Jovana. A ni jedan nije imao pojma što danas progresivni gradonačelnik zna. Rat je bio odlučan još 1943.g. negdje u balkanskim gudurama kad je ZAVNOH donio odluku i zadužio Maršala da najkasnije do 1974.g. donese Ustav po kojem će najkasnije do 5. kolovoza 1995.g. Hrvatska postati nezavisna država. Hrvatska, a rijeka Sava neka teče uzvodno sve do Beograda. Da je u ta kozmička vremena barem Marko Jelić bio nekakav faktor X pa da objasni Gotovini i ostalim slijepcima da je rat buržoaski recidiv, da su pametni ljudi još u 1993.g. pozvali Tuđmana da bude malo više miroljubiv pa da za ministra obrane imenuje Slaveka Goldsteina, da smo svi na istoj strani i Martić, i Mladić, i Zoran Erceg, i Heni Erceg, kapetan Dragan, Ađić, Kadrijević, Milošević, Stanimirović, Veselin Šljivančanin, Mate Granić, Josip Manolić, Stipe Mesić, Đakula, Stanimirović itd., te da ista banka financira i jedne i druge... Čudno je kako je baš Marko Thompson uletio u neki angažman za 5. kolovoza. Možda su ga istarski antifašisti zamolili da im otpjeva “Po šumama i gorama“ u Areni punoj bikova iz Pomplone. Bilo bi previše dosadno sad iznositi zaključke mitskog ZAVNOH-a koji govori o Hrvatskoj isključivo kao jugoslavenskoj republici. U tu šarlatansku priču danas vjeruju Klasić, Jakovina, Markovina i naš Markan Jelić. Možda čak i oni koji su ga izabrali na čelo Zvonimirovog grada.“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/osim-admirala-domazeta-nitko-se-ne-usudi-ni-posumnjati-da-se-pozari-podmecu-u-pravnoj-terminologiji-zatvoreni-krug-indicija-predstavlja-dokaz-1046108/>

Doista je smiješna priča ta Markanova tvrdnja da se mora držati „temelja ove države, a to je antifašizam“. Doista su hrvatski branitelji pobijedili velikosrpski fašizam u Domovinskom ratu, a njemu je problem hrvatski branitelj Marko Perković Thompson. Problem mu je istinski antifašist i vjerojatno zato što zna učinak njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ u toj pobjedi i istjerivanju velikosrpskih fašista iz Zvonimirovog grada.

Dakle malo tko može povjerovati da je Markanu do antifašizma. Čini se da on žali za velikosrpskim fašistima koje su iz Knina protjerali hrvatski branitelji. Protjerali ih kao – kako je rekao Slobodan Milošević – zečeve.

Kada je bila dvojba Knin ili Čavoglave stotine tisuća ljudi biralo je Čavoglave. Samo dvije godine vlast je izdržala s Thompsonom u Kninu. Previše ih je njegov koncert podsjećao na utekle zečeve, pa ga ove godine nema.

A i te dvije godine su pokušali na sve načine napasti Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Prije dvije godine smo ih pokušali zaštititi poznatom Peticijom ZDS. Tada su još i krili da su im Thompson i „Bojna“ bila glavne mete napada. Prošle godine, uvjereni u pobjedu jugo-opcije na izborima to nisu ni krili.

Mnogi koji su potpisali Peticiju ZDS prije dvije godine imaju probleme i danas. U najnovijem Hrvatskom tjedniku od 27. 07. 2017. ima tekst o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike: ***Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića.***

<https://narod.hr/hrvatska/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica>

<http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/>

Pismo je slično onima koje je svojevremeno pisao Predsjedniku Akademije i Rektor u Zagrebačkog sveučilišta akademik Davorin Rudolf kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU, a na koje nije dobio nikakvog odgovora. Posebno mi je drago što potpisnici nisu matematičari već sudionici *Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjstvu*.

Kako su napadnuti i moji suradnici (u pismu se spominje zaustavljeni projekt, a zapravo je zbog mene kažnjeno 36 hrvatskih matematičara), oni su odlučili organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (**Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia**)

svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama.

A kad već odgovor nije dobio akademik Rudolf i to kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU teško da će se ispuniti želja jednog velikog hrvatskog domoljuba koji mi je napisao:

Poštovani Akademiče,

Primate moju potporu s obzirom na pismo Predsjednici i predsjedniku Vlade. Vidio sam to na web-str. Narod. Drago mi je i nadam se da će polučiti uspjeh. Pozdrav iz mog rodnog ...

Meni je zanimljivo samo pitanje hoće li kolege iz svijeta uopće dobiti nekakav odgovor. Podsjetiti ću kako su brojna moja pisma i dana su u mojim knjigama „Pišem pisma, odgovora nema 1 i 2“.

Kao što su glupi napadi tzv. antifašista koji su po pravili podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, takvi su i napadi kojima smo izloženi mi potpisnici spomenute peticije. Čak sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni te napade iz HRZZ-a i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Usljedio je i napad u Hrvatskom saboru koji je pokazao da ni moja Akademija nije baš „čista“ u svemu tome. Zapravo, vjerojatno je to što su u Saboru spominjali Peticiju ZDS samo dobar izgovor jer mnogima od njih nije draga moja uloga u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a.

Svoja pisma sam objavljivao i po raznim hrvatskim portalima, tako da nisu izostala mnogobrojna pisma podrške. Npr. istog dana kada je u Hrvatskom tjedniku objavljen gornji tekst dobio sam slijedeću poruku:

Poštovani Akademike!

Tvoja ljudska uzvišenost koju je u ova bremenita vremena teško dosegnuti, tjera me da ti poželim svaku životnu radost i novu mladost...

*ŽELIM DA TE ZDRAVLJE PRATI
POPOT TVOGA UMA BISTROG
KOJI NEDA DA DOM BLATI
LAŽ KROZ POVIJEST GADA ISTOG.*

*ŽELIM DA TE LJUBAV NOSI
DOMOLJUBE ZA DOM SPREMAN
KOJA LAŽ I MRŽNJU KOSI
ŠTO IH SIJE JUGONEMAN.*

*PODRŠKU TI ŽELIM DATI
DIČNE BOKE SLAVNI SINE
JER TE RODI MILA MATI
ZA LET LJUDSKI U VISINE...*

Vicko Goluža

Thompson je na najnoviji napad odgovorio tako da misli svoje koncerte organizirati svake godine u drugom mjestu. Meni je ipak žao za Čavoglavama. Ako ništa drugo, mnogi su tada na moru pa im je lakše doći u Čavoglave. Naravno, volio bih da nisam u pravu i da se ostvari želja organizatora da koncert u Slunju bude istovjetan onima u Čavoglavama:

<http://direktno.hr/domovina/video-pogledajte-mocnu-najavu-thompsonovog-koncerta-u-slunju-93369/>

Jer su ti Thompsonovi koncerti u Čavoglavama bili nešto doista posebno, i mnogi nisu bili sretni što je prethodne dvije godine išao s njim u Knin.

S druge strane koncerti u Čavoglavama su jasno pokazivali kako vlast vodi politiku koja nije prohrvatska. Doista je smiješno da ne može Predsjednik Vlade, poput gradonačelnika Dubrovnika Mata Frankovića izgovoriti jednu, jednostavnu rečenicu: *Ako ZDS nije smetao 1991. godine, zašto bi smetao danas?*

<http://portal.braniteljski-forum.com/vijesti/gradonacelnik-dubrovnika-ako-nam-hos-nije-smetao-91-zasto-bi-nam-smetao-danas>

A prava istina je da je njima ZDS i HOS smetao i 1991. i danas, smetali su i i tada i danas svi branitelji jer su se suprotstavili onima koji su se borili za voljenu im Jugoslaviju tj. Srboslaviju.

Da, možda je i ovogodišnji izbor Slunja ustupak hrvatskoj vladi da se jasnije odredi prema hrvatskim nacionalnim interesima.

Josip Pečarić

PRILOG

Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića

Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama došao je u situaciju da inozemni znanstvenici upućuju peticiju predsjednici i premijeru hrvatske države zbog 'koordinirane kampanje' protiv njega, što po njihovoj ocjeni "predstavlja zanemarivanje zaštite ljudski prava". Skupina znanstvenika, s 24. u Singapuru, poslala je 14. srpnja peticiju hrvatskoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću u kojoj navode da su 'ružne novosti' pristigle do njih o profesoru Josipu Pečariću, znanstveniku svjetskog ugleda i značaja. 'On je kontinuirano izložen uvrjedama i zlostavljanju od režima u Hrvatskoj. Na primjer, važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga. To je tim bolnije, jer postoji stalna potreba za talentiranim i kvalificiranim ljudima poput nje', napominje se na početku peticije. Kako navode, takva situacija ih

navodi na zaključak da su profesor Pečarić i njegova obitelj 'predmet koordinirane kampanje' te da takvo postupanje u jednoj članici EU poput Hrvatske 'predstavlja zanemarivanje zaštite ljudskih prava'. Potpisnici pozivaju hrvatsku predsjednicu i premijera da provjere jesu li prava profesora Pečarića i njegove kćeri 'zaštićena na odgovarajući način'. Peticiju su potpisali: dr. Ronald C. Beckett, Deakin University, Australija; dr. Cees Bil RMIT, Australija; dr. Milton Borsato, Federal University of Technology, Paraná, Brazil; dr. Osiris Canciglieri junior, Pontifical Catholic University of Paraná, Brazil; dr. Chun-Hsien Chen, Nanyang University of Technology, Singapur; dr. Shou-Yan Chou, NTUST, Tajvan; dr. Fredrik Elgh, Jönköping University, Švedska; dr. Gloria Lucia Giraldo Gómez, Universidad Nacional de Colombia, Kolumbija; dr. Kazuo Hiekata, The University of Tokyo, Japan; dr. John P.T. Mo, RMIT, Australija; dr. Margherita Peruzzini, University of Modena and Reggio Emilia, Italija; dr. Essam Shehab, Cranfield University, Velika Britanija; dr. Josip Stjepandić PROSTEP, Njemačka; dr. A.J.C. Trappey, National Tsing Hua University, Tajvan; dr. German Urrego, Universidad de Antioquia, Kolumbija; dr. Wim J.C. Verhagen, TU Delft, Nizozemska i dr. Nel Wognum, TU Delft, Nizozemska.(mc)

Hrvatski tjednik, 27- srpnja 2017- str. 20

RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ

Objavio

Mladen Pavković

01/08/2017

Akademik **Josip Pečarić** (r.1948.) neprestano je na udaru, a poglavito u zadnje vrijeme. Sad mu je i neki načelnik Općine Tisno zabranio da u općinskim prostorijama održi predstavljanje svoje knjige „Dnevnik u znaku „Za dom spremni“! Meni su, u Varaždinu, u vrijeme komunizma, zabranili tribinu s prof. dr. Bogdanom Krizmanom samo zato što je pisao o ustašama! Kuda to vodi? A Pečarić nije bilo tko. Rođen je u Kotoru i doktor je matematičkih znanosti, a osim što je redoviti član HAZU aktivan je i član „The New York Academy of Science“. Ako je suditi po objavljenim znanstvenim radovima sigurno je najplodniji hrvatski znanstvenik. Autor je niza zapaženih knjiga u kojima je obrađivao Jasenovac, Thompsona, sud u Haagu, „Za dom spremni“, itd. Svojedobno (2006.) objavio sam i knjigu s naslovom „Razgovori s Josipom Pečarićem“. Tada mi je uz ostalo rekao da je na njega imao iznimni utjecaj Domovinski rat, jer „kad imate agresiju na vašu zemlju morate se suprotstaviti – puškom ili perom. Ili niste čovjek!“

A on je, kao malo tko, neprestano u okršajima...

– Gospodine Pečariću, stječe se dojam da iako ste među ostalim i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), iako uživete izniman ugled među intelektualcima u svijetu da imate jedino problema u Hrvatskoj? Kakvi su to problemi?

– Svi Hrvati koji se zauzimaju za suverenu ponosnu Hrvatsku imaju problema u njoj. Kada sam ja u pitanju dugo se to ogledalo u sustavnom prešućivanju svega što radim. To je išlo dotle da su u medijima prešućivane i međunarodne znanstvene konferencije u moju čast. Poslije poznate Peticije ZDS otvoreno su na udaru i moj rad i moja obitelj i moji suradnici. O toj “koordiniranoj kampanji” protiv mene nedavno su pisali Predsjednici i Premijeru i znanstvenici s 24. Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu u Singapuru. O tome je pisao *Hrvatski tjednik*, 27. srpnja 2017., a tekst je prenijelo i nekoliko domoljubnih portala. Najbitniji problemi su spomenuti u toj Peticiji: *važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga*. Skoro je godina dana kako je u Ministarstvu odvjetnik Zvonimir Hodak pokrenuo upravni nadzor zbog toga, već je treća vlada i iz Ministarstva nam daju za pravo, ali ništa se ne rješava zbog autonomije sveučilišta. Napominjem da Peticiju nisu pisale moje kolege matematičari. Na

spomenutom projektu je 36 hrvatskih matematičara koji su očito kažnjeni zbog mene. Njihov odgovor na tu kaznu je slijedeći: odlučili su organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (*Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia*) svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama. A već ranije su se i narugali HRZZ-u koja je pokušala spriječiti prvu međunarodnu matematičku konferenciju u Mostaru tako što su im se zahvali na financiranju radova s te konferencije (odobrena je bila u sklopu projekta a pritom je s priglupim komentarom uskraćeno financiranje odlazaka članova projekta na tu konferenciju).

– Tko su ti koji vam stvaraju probleme?

-Vjerojatno sam prvi krivac ja sam. Imam preko 1100 radova u znanstvenim časopisima, stvorio sam tri časopisa koji su u svjetskim bazama i mnogo toga što baš nije drago nekim kolegama. Tu im je krivac i izdavačka kuća „Element“ jer su im oni krivci za izdavanje tih časopisa (od tri časopisa iz moje problematike koja su na svjetskim listama – dva izdaje „Element“). Prljavi posao oko projekta „odradila“ je HRZZ (vidjeti moju knjigu „Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost“). Obrazloženje HRZZ-a je tako glupo da sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni to obrazloženje i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Naravno sigurno mnogima smeta ono što piše i u Hrvatskom tjedniku: „Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama...“ Što se tiče moje kćerke tu nisam jedini krivac. Naime ona je doktorirala i suradnica je prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu i on je napisao jedno pismo u kojemu je pobrojao i dokazao kakvim se neistinama služe na Filozofskom fakultetu u napadima na njega i moju kćerku za koju kaže da je kolateralna žrtva napada na njega. Međutim, čini se da i tu ima hrvatskog jala. Kolegica koja je bila u komisiji je istog dana izabrana za višeg znanstvenog suradnika kada i moja kćerka, a mentor joj je bio profesor Boras, iako je magistrirala kod prof. Tuđmana. A uvjeren sam kako Boras ima kompleks niže vrijednosti kada je u pitanju profesor Tuđman. Naime on je doktorirao kod profesora Tuđmana 15 godina nakon što se zaposlio na FF-u s 47 godina života. Dakle, sve što je postigao u životu postigao je zahvaljujući prof. Tuđmanu koji i slovi kao istinski znanstvenik na tom Zavodu. Naravno, kada je počela detuđmanizacija mladi znanstvenici su odlazili od Tuđmana. Moja kćerka nije! Zbog tog kompleksa prema svom mentoru Miroslavu Tuđmanu Boras pokušava (i uspijeva) zaposliti samo svoje suradnike na Zavodu, time

ruši izvrsnost struke i u krajnjoj liniji ruši i samu opstojnost informacijske znanosti na FF-u.

– Kada su na čelu JAZU bili akademici Štampar, Novak ili Sirotković ni jedan se akademik nije žalio...

– Vjerojatno se u to vrijeme kada je Partija sudjelovala u izborima, tj. kada nepodobni nisu mogli biti redoviti članovi Akademije, takvih koji bi se žalili nije ni moglo biti u njoj. Međutim ovo što se dogodilo s ovom upravom vjerojatno je nešto najniže što se ikada dogodilo. Naime glavni tajnik Akademije je iskoristio izvješće o radu Akademije u Hrvatskom saboru da bi napao dva druga akademika. Pri tome mu nije bilo važno što su oni uradili već gdje je jedan rođen i gdje je studirao i je li drugi prije 50 godina bio član Partije.

Nije ni branio trećeg akademika od lažnih napada bivšeg ministra Jovanovića, već je bivšeg ministra uspoređivao s nobelovcima, vjerovali ili ne. A taj isti Glavni tajnik je još ranije onemogućio slanje obavijesti u Akademiji o predstavljanju moje knjige „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“, koju su predstavljali admiral Davor Domazet Loše i prof. Miroslav Tuđman (uzgred budi rečeno on je i general). Zapravo mislim da sam ovoj upravi priredio neugodnost još kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a. Napominjem da je to bio prvi veći neuspjeh tadašnje vlasti (Josipović-Milanović). O svemu tome više možete naći u mojoj knjizi „Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost“.

– Kako tumačite činjenicu da Miroslav Krleža nije ni među 42 počasna člana HAZU, koliko ih ima ova institucija? Pa, kad smo već kod akademije, u vrijeme komunizma malo je tko mogao postati njezin član ako nije bio vezan uz Tita i partiju, odnosno NOB-e... Dok danas, kako se čini, malo tko može biti član HAZU ako je vezan uz Tuđmana i Domovinski rat!?

– Krleža je bio redoviti član akademije. A čini mi se da sve ovo što sam do sada rekao pokazuje koliko ste u pravu. Poznato je kako u vrijeme bivše države je bilo teško državotvornim Hrvatima postati redoviti član akademije. Međutim među izvanrednim članovima je bilo i takvih. Predsjednik Tuđman je razmišljao i o ukidanju JAZU i stvaranju nove akademije, ali je odustao od toga zbog ideje o pomirbi. Netko se tada sjetio i samo spojio redovite i izvanredne članove. Svi su postali redoviti članovi pa je i među njima bilo državotvornih Hrvata. Međutim treba ipak ponoviti kako je takva Akademija u slučaju (ne)izbora Goldsteina, kada je dobio najmanje glasova u povijesti izbora, bila je prva koja je zadala udarac tadašnjim ljevičarskim vlastima. Posebno moram istaknuti akademika Davorina Rudolfa koji je kao Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU odmah reagirao na napade na mene. Napisao je pisma i Predsjedniku Akademije i Rektor Borasu.

Odgovore nije dobio! Rektor Boras ne odgovara ni na slične upite iz Ministarstva znanosti!

– Neprestano se javljate domoljubnim komentarima, a takve su vam i knjige. Je li vas u tome recimo podržava Ministarstvo kulture, je li otkupljuju vaše knjige?

–Napisao sam preko 40 takvih knjiga, a Ministarstvo kulture je otkupilo 50 primjeraka jedne od njih.

– A da li vas zovu na razne prijeme koje organizira državni vrh?

– Šalite li se? Mislim da im nije drago da ih netko poveže sa mnom.

– Što mislite, zbog čega jedan Pupovac „vlada“ Hrvatskom, ili se to nama samo tako čini?

– Logično je da on vlada Hrvatsko jer ima i osobne zasluge u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Sjetite se samo one njegove laži iz vremena Domovinskog rata (po Dobrici Ćosiću laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) o prekrštavanju 11000 srpske djece. Tuđman je bio i ostao kriv zato što je unatoč željama svjetskih moćnika porazio i ponizio srpsku vojsku napravivši zečeve od njih kako je to sjajno primijetio Slobodan Milošević, a ja bio napadnut zbog knjige s takvim naslovom u HAZU. Zato današnja vlast mora svjetskim gazdama stalno pokazivati kako je nesretna zbog tog Tuđanovog „zločina“. A Pupovac je idealan za tako nešto, zar ne?

A zbog čega su zapostavljeni hrvatski branitelji, od kojih se dosad najmanje tri tisuće ubilo?

– Pa i oni su itekako sudjelovali u „zločinu“, stvaranju hrvatske države, zar ne?

– Imaju li u ovoj Hrvatskoj ljudi poput vas svoju budućnost?

– Na takvo pitanje sam odgovorio još u vrijeme Račanove vladavine. Rekao sam: „Račan vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim. Ipak je meni bolje!“

– Nego, kako to da vas već nisu pokušali i uhititi, odnosno naći vam nešto da vas sprema onkraj brave? Možda smiješno pitanje?

–Niste prvi koji me to pitate. Obično kažem kako imam najboljeg mogućeg zaštitnika. Vjerovali ili ne to je J. B. Tito. On je rekao svojimima“ „Akademičke ne dirajte“. Zapravo mi je žao današnje Titoljubce. Njihovi očevi su u Titovo vrijeme mogli i ubijati ovakve državotvorne Hrvate, a ovi danas jadni ne mogu. Pa kako da vam ih ne bude žao, zar ne?

– Često pišete i o Marku Perkoviću Thompsonu...U čemu je njegov „problem“?

– Da, dvije knjige su o njemu, ali i u mnogim drugima sam pisao o Thompsonu. Sam Thompson je jednom rekao da sam ga više ja branio nego što je on branio sam sebe. Zato ću ovdje dati što je o Thompsonu napisala naša sjajna novinarka Karolina Vidović Krišto:

„Thompson nije samo domoljub, on je daleko više od toga. On je dragovoljac obrambenog Domovinskog rata.

Po profesiji je kantautor, pjevač i umjetnik. I kao takav njegov rad vrijedi onoliko koliko je umjetnički vrijedan i koliko je tražen. Međutim, on i u ovoj kategoriji nadmašuje ostale. Njegov rad, njegove pjesme i njegova umjetnost imaju i kulturno-obrazovnu vrijednost. On odgaja naraštaje u zdravom domoljublju i čestitosti. Mnogi nisu znali tko je bila Diva Grabovčeva, tko su bile Drinske mučenice. Mnogi dragovoljci koji teško podnose nepravde u društvu i blaćenje svoje države, utjehu su našli upravo u Thompsonovim stihovima.

On popularizira čestitost, hrabrost, ljubav, odanost – sve ono što mnogi njegovi kritičari pljuju, a rado bi u svome društvu imali ljude upravo s takvim vrlinama.“

Pripremate li neku novu knjigu, neki novi okršaj?

Što se tiče mog pisanja dovoljno je citirati što je o tome na nedavnom predstavljanju knjige prof. Tomca rekao veliki hrvatski domoljub biskup dr. Vlado Košić:

“Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.“

Zapravo zadnja peticija koju spominje biskup Košić, a koju je i on potpisao zajedno s biskupom Pozaićem i akademikom Jelčićem i koju je potpisalo još 900 naših ljudi je i osnova nove knjige: ‘SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA’ / GENERALU PRALJKU NA DAR.

Želite li još nešto dodati, poručiti?

Na izborima naši ljudi pokazuju da im je bliža suverenistička ponosna Hrvatska. Naši političari to samo znaju dobro iskoristiti za vlastite interese. Dokle će to biti tako – vidjet ćemo. Možda poslušaju jednu moju preporuku koju je svojevremeno u Bujici naveo Luka Podrug: „Pred izbore isključite televizore, a uključite mozak“. Jedino tada neće moći pobjeđivati sluge svjetskih moćnika i prestat će se ostvarivati jedna druga moja tvrdnja: „Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu.“

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ/Kamenjar.com**

VUČIĆEVO PRIZNANJE

Doista me istovjetnost komemoracija koje su priredili u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju uvjerilo da se moram ispričati hrvatskom narodu zbog svog djelovanja.

Srbijanski premijer i novoizabrani predsjednik te države Aleksandar Vučić optužio je Hrvatsku, slično onima sa subotnje komemoracije u Jasenovcu, kako pokušava oživjeti ustašku ideologiju te je zaprijetio kako će se Srbija odlučno suprotstaviti 'pokušajima da se ponovi ono što se zbilo u prošlosti'. Kazao je kako se u NDH 'zanosno i s veseljem' ubijalo Srbe te kako je na temelju 'master-plana' o istrjebljenju cijelog naroda ustaški režim pobio 'više od milijun ljudi'.

Vučić je istaknuo kako je žalosno to da ideolozi takvog zločina poput Mile Budaka (vidjeti npr. knjigu: D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.) imaju svoju ulicu u više od petnaest gradova u 'europskoj Hrvatskoj'.

'Sa žalošću moram konstatirati da smo svjedoci pokušaja povampirenja ustaške ideologije', kazao je srbijanski premijer ustvrdivši kako se sada pokušava provesti 'revizija slike' o kardinalu Alojziju Stepincu (vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.) s ciljem skidanja njegove odgovornosti za počinjene zločine. Čini se da nije daleko dan kada će uslijediti zahtjev za reviziju slike o (Anti) Paveliću i prenošenje njegovih posmrtnih ostataka', kazao je Vučić spomenuvši u tom kontekstu kao neprihvatljivo isticanje ploče s ustaškim pozdravom u Jasenovcu. 'Nikome i nikada više nećemo dopustiti ni 'Bljesak ni 'Oluju', kazao je Vučić.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/vucic-i-dodik-hrvatska-ozivljava-ustasku-ideologiju-20170423>

Na Vučićeve tvrdnje reagirao je poznati hrvatski novinar Velimir Bujanec. Oštro se osvrnuo, kako kažu na portalu narod.hr, na ove provokacije i govor mržnje koji je Vučić ponovno usmjerio put hrvatskog naroda.

"VUČIĆU, PA NISMO MI VAS PITALI ZA 'BLJESAK' I 'OLUJU' - MI SMO TO NAPRAVILI!

Fakat ne znam što je ovom Vučiću?! Neprestano spominje da "neće više nikad dopustiti Bljesak i Oluju"... Pa Hrvati ga nisu pitali za dopuštenje 1995. i neće ni u budućnosti, bude li trebalo! Vučiću: TKO SE MAČA LAČA, OD MAČA I POGIBA", napisao je poznati novinar na svom Facebook profilu.

Slično piše i poznati kolumnist Marcel Holjevac:

Pa se tako sad ponovo govori o "povampirenom ustaštvu u Hrvatskoj", a notorni četnik Vučić je opet ponovio da Srbija nikada i nikome više neće dozvoliti "Bljesak" i "Oluju". Doduše, Srbija nije dopustila ni Bljesak ni Oluju ni prvi put. Vučić je izgleda zaboravio da ih nismo ni pitali za

dopuštenje. Dodao je da se Srbija i RS također trebaju suočiti s vlastitim greškama, sa zlom u kojem su činjeni zločini u ime Srba. No, i on je bio jedan dio tog zla, i to ne treba zaboraviti. To natezanje oko komemoracije traje otkad SDP više nije na vlasti. Slično natezanje gledamo svake godine u Kninu, i u Vukovaru. Antifašisti šumom, Hrvati drumom, reklo bi se..

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/slucuj-jasenovac-sukob-domovinskoga-i-drugoga-svjetskoga-rata-a-ne-fasizma-i-antifasizma-1019471/>

Hrvoje Hitrec kaže kako je Vučić ponovio pomalo zagonetnu prijetnju da se Bljesak i Oluja ne će ponoviti.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/26582-h-hitrec-razaranje-hrvatske-kulture-priprema-za-buducu-agresiju.html>

Za razliku od onih s komemoracija koje su organizirali u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju

Bujanec i mnogi drugi u RH ne razumiju da i jedni i drugi svo vrijeme ukazuju na činjenicu kako su se i oni u NDH i oni u Domovinskom ratu borili za neovisnu Hrvatsku, dakle ustašku Hrvatsku. Prva je bila Pavelićeva a druga Tuđmanova, ali obje su ustaške države“.

Ne smijem biti nepošten prema SDP-u jer su i oni sudjelovali u subotnjoj komemoraciji. Kako je glavni razlog za tri komemoracije (četvrt – žrtvama poslijeratnog logora Jasenovac nije bilo) pozdrav ZA DOM SPREMNI ovdje ću dati samo komentar Zvonimira Hodaka:

SDP je opasno zaprijetio Banskim dvorima. Imate osam dana da maknete HOS-ovu ploču u Jasenovcu, a petnaest dana da promijenite grb na ploči. Klasičan primjer pucanja samom sebi u nogu. Grb HOS-a s pozdravom ZDS legaliziralo je Ministarstvo uprave u Vladi Ivice Račana. Nakon Račana SDP je bio na vlasti još četiri godine pa “zloglasnom“ grbu nije pala ni jedna “ustaška“ dlaka s glave. Ako ova Vlada ne bude poštivala prekluzivne rokove od osam i petnaest dana, SDP će još jednom postaviti oštro pitanje Vladi. I tako u beskraj... barem dok ne prođu lokalni izbori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/nije-lose-bit-prvi-u-drzavi-u-kojoj-ministarstvo-kulture-financira-predstavu-u-kojoj-glumica-izvlaci-hrvatsku-zastavu-iz-supra-1019520/>

Holjevac razumije, kako i sam naslov njegovog teksta kaže, da se tu radi o sukobu Domovinskoga i Drugoga svjetskoga rata, a ne fašizma i antifašizma: *Ne radi se tu samo o tabli u Jasenovcu, ni pozdravu. Radi se o Domovinskom ratu, ne o ustašama iz Drugog svjetskog. Iako su i veterani Domovinskog rata od “antifašista” općenito smatrani ustašama, krezubim ognjištarcima, šatorašima, i tako dalje. Stare partizančine, i one nepismene, pa i najgori nasilnici, poput Manolića i pokojnog Boljkovca, pak uživaju status uglednih starina, unatoč krvavim rukama iz prošlosti. Veterani, i kad su ostali bez ruku*

i nogu u ratu poput Glogoškog, su često narodni neprijatelji i vječni ustaški sumnjivci i smutljivci. Svake godine u Jasenovcu slušamo o potrebi suočavanja s prošlošću. Ta prošlost je dobro poznata, a često i debelo krivotvorena te zloupotrebljavana u dnevno-političke svrhe. Jasenovac je bio jedan od temelja Miloševićeve ratnohuškačke propagande: "moramo pobiti ustaše prije nego ustaše ponovo pobiju nas". Kako je završilo, poznato je. Uglavnom, Jasenovac nije uzrok razdora, već samo, uz Knin i Vukovar, jedno od mjesta gdje se pokazuje koliko je Hrvatska podijeljena na onu "antifašističku" i onu "domoljubnu". Onu koja je pobijedila u Drugom svjetskom ratu, a poražena je u Domovinskom (htjela ona to priznati ili ne) i one koja je dobila Domovinski rat, a kasnije bačena na margine. Protiv te društvene marginalizacije ona se ponekad bori i provokacijama poput ploče u Jasenovcu. Danas svi govore, i Pupovac i Bernardić, da se Hrvatska ne bi trebala dijeliti. Pitanje je samo na kojoj se platformi treba ujediniti. A to svakako nije ona "antifašistička".

Istovjetnost Domovinskog rata i NDH može se iščitati i iz teksta **Domagoja Sremca Jurčića na portalu Hrvatsko nebo koji uspoređuje spomen obilježja u Jasenovcu s onima iz Domovinskog rata u Vukovaru:**

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/04/24/domagoj-sremac-jurcic-ne-bih-ali-pretjerase/>

Koliko su ispravne optužbe koje smo čuli na ovim komemoracijama svjedoče nam i činjenice o ponašanju ministrice Obuljen koja je uvjerala Pupovca i Krausa da odustanu o tvrdnji o istovjetnosti NDH i današnje Hrvatske tj. da odustanu od svojih komemoracija u Jasenovcu:

<http://direktno.hr/direkt/obuljen-nagovarala-pupovca-krausa-i-amerikance-da-odustanu-od-bojkota-83363/>

odnosno ministra Orepića koji na posredan način priznaje tu istovjetnost tvrdeći kako je podizanje spomen obilježja HOS-ovcima, tj. hrvatskim braniteljima kojih su se fašistički agresori najviše bojali, zapravo isprazno desničarenje od strane pojedinaca koji nemaju nikakve veze s domoljubljem.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/orepic-o-jasenovcu-hos-ovcima-i-za-dom-spremni-zloupotrebljavanje-ispraznim-desnicarenjem-pojedinaca-koji-nemaju-veze-s-domoljubljem/5944057/>

Suprotno mišljenju Bujanca i Holjevca, mene je obradovala Vučićeva tvrdnja kako su oni odobrili Oluju i više to nikada i nikome ne bi dozvolili. Predsjedniku Republike Srbije moramo vjerovati zar, ne?

Zašto me je obradovao?

Ja sam već u naslovu knjige, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014. optužio hrvatski narod za najstrašnji genocid u povjesti čovječanstva genocid pravljenja zečeva od ljudi (pozivajući se na poznatu izjavu Slobodana Miloševića). Također sam, ne znajući da su to pravljenje zečeva od Srba dozvolili u Beogradu, u dva navrata pisao Hrvatskom saboru

tražeći uvođenje DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA.

Doista mi je sada strašna spoznaja da ipak za takav stravičan genocid nisu krivi samo pripadnici hrvatskog naroda nego im je taj užasni genocid pravljena zečeva od ljudi dozvolila vlast u Beogradu. To su sigurno znali i u Saboru pa mi nisu ni odgovorili na moje prijedloge.

Iako je strašna spoznaja da sam osudio svoj narod za najstrašniji genocid u povijesti - genocid pravljena zečeva od Srba, ipak je mnogo veće zadovoljstvo što za taj genocidu nismo krivi samo mi.

Poslije Vučićeva priznanja, sa takvom spoznajom o podijeljenoj odgovornosti za zločin genocidnog pravljena zečeva od Srba, Hrvatski sabor bi mnogo lakše usvojiti moj prijedlog o promjeni imena Dana Domovinske zahvalnosti, zar ne?

Josip Pečarić

KAKO SRBI MOGU U RATU POBIJEDITI HRVATE?

Očito je kako svjetski moćnici nisu prežalili srpski neuspjeh u agresiji na Hrvatsku. Sve su učinili da bi to omogućili i doživjeli su neuspjeh. Prvo su komunisti razoružali Hrvatsku, a potom oni Embargom na uvoz oružja UN-a zapravo oduzeli nam pravo na samoobranu. Rezultat znamo – veliki hrvatski genocid u kome su od hrabre srpske vojske napravili zečeve. Uslijedilo je kažnjavanje preko suda u Haagu. Još uvijek su jedino Hrvati osuđeni u tom sudu kao agresori. Agresori jer su protiv volje svjetskih moćnika obranili svoju zemlju. Zbog svega navedenog bilo je to užasno ponižavanje svjetskih moćnika, pa je logična želja za osvetom.

Srbi nisu mogli pobijediti ni razoružane Hrvate!

Kako im omogućiti pobjedu?

Da, treba učiniti sve da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI!

Lekcija je naučena u Domovinskom ratu kada je postojao HDZ koji je predvodio obranu. Zato sada i ta stranka mora pomoći svjetskim moćnicima. Vidjelo se i do sada kako ni oporba, ali ni vlast u RH ne spominje presudu stalnog suda u Haagu i njihovu presudu po kojoj su Srbi agresori koji su htjeli stvoriti homogenu Veliku Srbiju i pri tome izvršili niz genocidnih radnji.

Ali ključ srpske pobjede u ratu je da Hrvati ne budu ZA DOM SPREMNI, pa u tome sada mora sudjelovati i HDZ!

Znamo da je Sanader bio protiv ZDS!

Ne mogu vjerovati svojim očima dok čitam kako Plenković obrazlaže tu svoju poslušnost prema svjetskim moćnicima pa za ZDS kaže:

„...kontekst ustaškog režima u Jasenovcu i taj slogan ne idu”.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/arialica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

Doista teško je povjerovati da netko iz neke domoljubne stranke izvali ovakvu glupost. Zar doista predsjednik Vlade misli da je legalni HOS-ov grb SLOGAN?

Pa valjda mala djeca znaju koja je razlika između Grba i Slogana!

Teško je vjerovati da g. Plenković ne zna tu razliku, ali ipak tvrdi ovako nešto. Ostaje nam jedino zaključiti kako je jadno biti predsjednik vlade u RH, čiji su branitelji učinili da srpski bježe kao zečevi, a on mora sprovesti velikosrpski Memorandum SANU 2, odnosno služiti svjetskim moćnicima u njihovoj nadi da mogu omogućiti Srbima pobjedu u ratu za koji je očito da se već sada pripremaju. Jadno da jadrnije ne može biti, zar ne?

Da stvar bude još gora on je to izjavio poslije sastanka najužeg vodstva stranke, pa je to izgleda kolektivna pamet najužeg vodstva vladajuće stranke.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/arialica-odgovorio-pitanjem-uklanjanje-hos-ove-ploce-a-zasto-stranke-ljevice-ne-uklone-komunizam-iz-svoje-ideologije-1056538/>

A to je strašno i kada ne razmišljamo na taj način. Dovoljno se samo zadržati na velikosrpski Memorandum SANU 2 po kome treba Srbima – gubitnicima u ratu – omogućiti pobjedu u miru.

Sjajan komentar dao je sjajni hrvatski kolumnist Marko Ljubić:

Maknu li HOS-ovu ploču Hrvatska će kapitulirati pred snagama koje su poražene u “Oluji”

30. Kolovoz 2017.

Ako će Hrvatska šutjeti na rušenje spomenika svojim braniteljima, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su poginuli za našu slobodu.

Premijer Andrej Plenković kaže da će naći zakoniti način za zamjenu ploče u spomen poginulim pripadnicima HOS-a. Pazi, on ne dovodi u pitanje krajnju odluku, a to je micanje uspomene na poginule hrvatske junake na čijoj se ostavštini uzdiže današnja država.

On traži način kako ispuniti zakonito uništenje temelja te države i istodobno ispuniti zahtjev političkih skupina koje su između ostalog dovele do rata i pucale na poginule hrvatske ratnike.

Hitler je tražio zakonit način kako se riješiti Židova, zakonito je komunistički poredak pobio preko pedeset milijuna ljudi, zakonito je osuđen Stepinac.

Problem je jedino što su ti zakoni bili u službi zla.

U čijoj službi je zakonitost koja će omogućiti zamjenu spomenika, jer to nije obična ploča nego spomenik poginulim Hrvatima?

Na kojim je izborima takva politička volja dobila potporu?

Protiv skidanja ploče, osim braniteljskih udruga javno se izjasnio samo Milijan Brkić izjavom da je “spomen-ploča HOS-a postavljena zakonito, a ne na silu i činjenica je da je na njoj ratni grb legalne postrojbe iz Domovinskog rata koja u svom ratnom putu nema ni najmanje mrlje”.

Ploču bi, sukus je Brkićeve izjave, “željeli maknuti oni koji nisu željeli Hrvatsku, a ne samo da je nisu željeli već su i radili protiv njene slobode i neovisnosti.” Ostali se nisu oglasili

Ako smo spali na Milijana Brkića, makar bio potpredsjednik Sabora i podpredsjednik vladajuće stranke, ako će Hrvatska šutjeti na ovo, postavlja se razumno pitanje jesmo li svi zajedno izdali ljude koji su ginuli za našu slobodu.

Potpuno je pogrešno govoriti da je nametnuti problem spomenika HOS-ovcima ustavno ili pravno pitanje. To je dramatično važno političko pitanje koje odgovara na dvojbe o samoj biti današnje države. Je li ona hrvatska država ili je potpuno kapitulirala pred snagama koje su vojno potučene Olujom.

Rušenje spomenika isto kao da im grobove raskopamo.

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6664-maknu-li-hos-ovu-plocu-hrvatska-ce-kapitulirati-pred-snagama-koje-su-porazene-u-olujji>

Ipak ima i u HDZ-u onih koji su protiv služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Tako su svoja mišljenja iznijeli i akademik Ivan Aralica, za koga se smatra da je svojevrsni ideolog desnice, Đuro Perica, jedan od utemeljitelja HDZ-a, ali i Miroslav Tuđman, HDZ-ov zastupnik i sin pokojnog prvog predsjednika Republike Hrvatske. U istom članku dano je kako *Aralica smatra da će trenutak uklanjanja HOS-ove ploče ili samo "za dom spremni" s te ploče biti početak kraja Plenkovićeve vlasti. Dodaje da će tim činom premijer Plenković sam sebe srušiti i izgubiti vlast.*

"HOS-ova ploča mora ostati u Jasenovcu, a protivnike te ploče treba uvjeriti da ZDS u njezinu grbu ne znači slavljenje ustaškog režima, nego da je ta ploča postavljena u spomen žrtvi pripadnika HOS-a. Drugo, stranke ljevice moraju shvatiti da komunizam kao osnova njihove stranačke ideologije mora biti uklonjen. Treba izjednačiti komunizam i fašizam, a iz antifašizma apstrahirati komunističko vodstvo", rekao je Aralica za Večernji. Podsjetio je da se ni Ivica Račan ni Stjepan Mesić nisu obračunali sa simbolima totalitarnih režima.

"Plenković i dalje ima šansu odgoditi odluku o ploči do donošenja zakona čije će smjernice predložiti Povjerenstvo", zaključio je Aralica.

"Rješenje je u ocjenama režima jer su određeni simboli u različitim vremenskim i političkim kontekstima imali različita značenja. Ovakve reakcije na HOS-ovu ploču u Jasenovcu i pritisci da se ona ukloni posljedica su preimenovanja Trga maršala Tita. Uklanjanjem HOS-ove ploče, zapravo uklanjate ljude koji su ginuli za demokratsku Hrvatsku, a oni koji to rade zauzimaju stranu velikosrpskih agresora koji su tvrdili da su hrvatska politika i hrvatska ideja ustaške", poručuje Miroslav Tuđman nakon jučerašnjih riječi premijera Andreja Plenkovića.

<https://narod.hr/hrvatska/miroslav-tudman-uklanjanjem-hos-ove-ploce-zapravo-uklanjate-ljude-ginuli-demokratsku-hrvatsku>

Sjajan komentar na Facebooku, o temi aktualnoj posljednjih dana, dala je i predsjednica udruge U ime obitelji, dr. Željka Markić. Kako sam puno puta već upozoravao na činjenicu da su Srbi i njihove sluge u RH još u ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama izdvajam samo sličan dio iz njenog reagiranja:

"Svako micanje spomen-ploče u Jasenovcu prije toga – u ovim političkim i društvenim okolnostima – bilo bi jedino čin odricanja od 11 mladića koji su poginuli braneći slobodu Hrvatske i pristajanje na velikosrpsku, jugoslavensku tezu da su hrvatski branitelji – bili "ustaše".

<https://narod.hr/hrvatska/dr-zeljka-markic-ne-micati-spomenik-hos-jasenovcu-mijenjati-izborni-zakon>

Gđa Markić dobar dio teksta posvećuje i napadima na Thompsona jer su napadi na ZDS i počeli napadima na njega. Zanimljiv je i komentar varaždinskog gradonačelnika Ivana Čehoka koji je u svojoj izjavi stao na stranu našeg popularnog pjevača:

„Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s pokličem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist!''.

<http://direktno.hr/direkt/dom-spremni-pjesmi-cavoglave-nema-veze-s-ustastvom-96309/>

Ali kada govorimo o ZDS trebate ponovno poslušati i Thompsonovu pjesmu Bijeli križ (vidjeti npr.

<http://croative.net/video-kako-hohstaplerska-niskorisnih-stranka-pokusava-obmanuti-hrvatsku-javnost/>).

Slično Čekohu koji se 'zabrinuo' oko ustaštva bana Jelačića zabrinuli su se i mnogi drugi.

Je li ustaša Mišo Kovač koji u pjesmi 113. šibenska brigada pjeva "za dom spremni Šibenčani".?

Ivan Sklizović mi piše:

S obzirom na to da je gotovo sve rečeno "jasno i odjelito" (claro et distincto; usp. Descartes), odlučio sam svoj obol komunikaciji dati nadopunom pjesama.

Danas vrlo popularni glazbenik Siniša Vuco, zajedno sa svojim Milovčanima, također je bio za Dom spreman!

<https://youtu.be/gGmp5dcPIrU>

Naravno, tu je i prekrasna pjesma dragoga nam Marka Perkovića Thompsona, "Bijeli križ".

<https://youtu.be/x3nx-mZho0M>

Drugovi iz HNS-a očito nisu upoznati sa službenom pravaškom himnom.

<https://youtu.be/RDepD2Fopo4>

Također, u prilogu vam dostavljam dvije fotografije. Jedna prikazuje veterane udruge "Grobnik" iz Rijeke, a druga grb udruge "Nezavisni dragovoljci hrvatski", koje je i moj otac član.

Hoće li i te dvije časne udruge s vremenom postati "sporne"?

Ali vratimo se napadima na ZDS i HNS-ovaca i HDZ-ovaca (koji planiraju ponoviti samo zakonski splitski scenario sa spomenikom našim HOS-ovcima()).

Oni znaju da su ZDS ustaše usvojile za svoj pozdrav 1932. godine, ali uporno vezuju ZDS za drugi svjetski rat.

Jasno je i zašto.

Već sam pisao kako je to u to vrijeme bio antifašistički pozdrav jer je to bilo vrijeme velikosrpske zločinačke diktature, pa je jasno da svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2 o tome ne žele govoriti.

Miro Banović je dao izvrsnu raščlambu njihove priče o ZDS, koju je na mnoge adrese poslao g Damir Borovčak, pa ću ovdje izdvojiti samo taj dio:

HNS-ove laži o nastanku "za dom spremni": Ljeto 1932. nije vrijeme diktature Ante Pavelića, nego vrijeme diktature kralja Aleksandra. Najstariji pronađeni zapis u točno toj formi je iz emigrantskog glasila "Ustaša" (izvor: povjesničar M. Jareb). To je vrijeme najžešćih srpskih progona u Kraljevini Jugoslaviji, vrijeme kad se prema nekim (bjelovarskim) pričama ispostavljao i račun obitelji strijeljanog (trebalo je platiti metke). Pavelić je bio proganjen (mislim i sudski osuđen na smrt, treba provjeriti) od strane Kraljevine Hrvatske stranke i političko djelovanje zabranjeni. Narod likvidiran od četnika sličnih "vikend-četnicima" u Domovinskom ratu. Masovno naseljavanje srpskih solunaša 20-ih godina i progon Hrvata i Nijemaca, za posljedicu je imao sve veće progone Hrvata u četnička divljanja u 30-im godinama. Tada su se na stranu ustaškog pokreta svrstali i protufašisti-komunisti (vidi Proleter, prosinac 1932), izdali upute komunistima da sebe stave na čelo pokreta i svrgnu Pavelića jer je on blizak fašistima (obrazloženje: protivni se oduzimanju imovine bogatašima i Crkvi, protivni se općenarodnom ustanku i orijentira se na ustanke manjih skupina - zanimljiva definicija fašizma). Komunisti (protufašisti) nazivaju vlast Kraljevine Jugoslavije "velikosrpskom vojnofašističkom diktaturom" usmjerenom protiv nesrpskog pučanstva i radništva. (usput možete vidjeti i komunistički izvještaj iz Like o tome kako se postupalo prema Hrvatima, Ličanima). U tim okolnostima potpuno je opravdano bilo uvesti krilaticu "za dom spremni", pozvati narod na ustanak i oslobođenje domovine, i stvaranje hrvatske države. Tko tvrdi suprotno, mislim da je ravan četničkoj ideologiji.

Međutim, vrijeme je da se u Hrvatskoj počne razbijati mit u ustašama. Vidjeli smo koliko laži oni koriste u služenju velikosrpskoj politici. Zamislite kako je to moglo biti u drugoj Jugoslaviji i koliko laži su mogli 'ugraditi' u svijest naših i ne samo naših ljudi. Danas kada su prokazane mnoge od tih laži oni se ponašaju kao da to nije bitno. I dalje govore isto, služe se istim lažima, a HDZ mora prihvatiti istovjetno ponašanje što je i vidljivo na primjeru ZDS.

Huda jama i djevojačke kose ih ostavljaju ravnodušnim.

(Istovjetan je njihov odnos prema Domovinskom ratu. Tako Hasanbegović upozorava kako je Pupovac odbijao izdvojiti Vukovar kao mjesto posebnog pijeteta, a želi to napraviti u Jasenovcu:

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-pupovac-odbijao-izdvojiti-vukovar-mjesto-posebnog-pijeteta-a-zeli-to-napraviti-jasenovcu>)

Istina, Hrvatima je teško biti tako bešćutni, ali kada se postavlja pitanje o zločinima i zločincima treba inzistirati na istini.

Jasno je da oni koji moraju provesti Memorandum SANU 2 to ne smiju prihvatiti. To se pokazalo još ranije kada je Petrov službeno predložio Plenkoviću da član Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac bude u Plenkovićevom Vijecu za prošlost, pa to nije usvojeno.

Zato pogledajmo kako to radi biskup Košić (iz njegove homilije izdvajam dio koji mediji nisu spomenuli, jer sam se i sam u nekim nastupima kao rugao

Paveliću jer za razliku od Tita on nije ni uvršten u listu svjetskih najvećih zličinaca a JB Tito je među deset najvećih):

Kada govorimo o zločinima fašista i nacista, tada bivši komunisti i sve glasniji neokomunisti viču u sav glas da je i NDH bila fašistička tvorevina, da su u njoj počinjeni fašistički zločini, što jednostavno nije istina. Zločini vlasti i vojske NDH bili su reakcija velikosrpskih, četničkih zločina, tako da se npr. Poglavnika ne može uspoređivati s Maršalom, nego bi ga se moglo usporediti s četničkim vojvodom, jer jedno su bili zločini megazločinaca – Führera, Ducea, Generalissima i Maršala, a drugo su bili regionalni zločini četničkih vojvoda i poglavnika. Ali zločini su zločini jer u njima su stradali, uglavnom bez suda, a i kada je taj sud bio organiziran, bio je to montirani i prijeki nepravedni sud, na svim stranama – ljudi, osobe. Ljudi a ne banda, ljudi a ne – kako ih se nazivalo – smeće. Ljudi su to koji su možda bili i zavedeni, možda i prisiljeni sudjelovati boriti se u nekim vojskama, a pripadnici hrvatske vojske bili su najčešće ljudi motivirani domoljubljem i željom da stvore i obrane svoju državu Hrvatsku, i zato nisu zaslužili smrt. Na kraju bilo je to protiv svih konvencija o ratovanju, osobito protiv Ženevske konvencije koja nije dopuštala zarobljene vojnike predati u ruke vojski koja ih je progonila jer je velika opasnost da se ona osveti i da ih pobije.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/4148-homilija-na-euroopski-dan-sjeanja-na-rtve-totalitarnih-reima-2017>

Da, biskup nas zapravo uči kako se treba boriti da Hrvati budu ZA DOM SPREMNI. Dok su ZA DOM SPREMNI svjetski moćnici se neće usuditi poslati Srbe u novi svoj i njihov poraz!

Josip Pečarić,

ZNAČAJ BOJNE ČAVOGLAVE

Eva Kirchmayer Bilić opisuje kako je doživjela ovogodišnju proslavu u Čavoglavama u tekstu **Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i hrvatskih branitelja A.D. 2013.** Hrvsvijet, pa kaže:

Potom se onaj isti usklik i poziv „Za dom!“, poznat iz završnog zbora iz opere „Nikola Šubić Zrinjski“ Ivana pl. Zajca iz 19. stoljeća, zaorio u 21.stoljeću i iz Markovoga grla, do stotinu tisuća odgovora: „Spremni!“. *Bojna Čavoglave i opet je doslovno zatresla drevnu zemlju ubijenog Kralja Dmitra Zvonimira, obgrljenu impresivnim crvenim dimom brojnih 'bengalki'. Pjevati Čavoglave u Čavoglavama,...*

I doista *Bojna Čavoglave* je i danas trn u oku i Srbima i njihovim hrvatskim slugama i svima koji imaju koristi od promoviranja velikosrpske politike u Hrvatskoj.

U situaciji kada su se takvi dokopali i vlasti i svih glavnih medija nama ostaje jedino ismijavati sve njih jer nikada u povijesti nitko nije pokazao takav kukavičluk kao Srbi u Domovinskom ratu pa ih je sam Milošević zbog tog njihovog bezglavog bjegstava (kada su tenkovima gazili i svoj narod u bjegstvu) usporedio sa zečevima. I doista, zar se može reći za domaće sluge koji i poslije toga služe svojim beogradskim gazdama išta reći osim da su najogavniji među najogavnijima pripadnicima ljudskog roda?

Thompson je upravo *Bojnom Čavoglave* predvidio konačan rasplet rata i to u trenutcima dok je Hrvatska bila razoružana. Njen psihološki učinak na te najogavnije među najogavnijima danas kada smo ih vidjeli u ulozi „zečeva u bjegstvu lako je znati.

Ali nikada ne treba zaboraviti ni psihološki učinak na nas same koji smo na kraju krajeva morali i napraviti od njih zečeve u bjegstvu. Zato sam doista zahvalan prof. dr. sc. Franji Plavšiću koji mi je poslao jedan svoj tekst koji govori i o tome.

Prof. Plavšić je rođen 1946. Diplomirao je na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu 1970., magistrirao 1973., doktorirao 1981., redoviti sveučilišni profesor toksikologije na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu od 1990. Radio u Plivi, IRB, na Rebru kao pročelnik Zavoda za toksikologiju i kliničku farmakokinetiku, kao predstojnik Centra za biomedicinska istraživanja KBC-a. Od 1998. ravnatelj Hrvatskog zavoda za toksikologiju. Predavao ili predaje toksikologiju na dodiplomskim i poslijediplomskim studijima više fakulteta (Farmacija, Veterina, Medicina, PMF, Tehnologija, Forenzičke znanosti u Splitu itd.) Bio ili jest član brojnih državnih povjerenstava i stožera (npr. Glavni stožer saniteta, Državni eko-stožer do ukidanja, Stožer Državne uprave za zaštitu i spašavanje, Krizni stožer

Ministarstva zdravstva itd.). Dragovoljac Domovinskog rata! Osnovao u svibnju 1991. Toksikološku službu Glavnog sanitetskog stožera i bio njezin zapovjednik tijekom Domovinskog rata, a do nasilnog ukidanja 2000. obnašao dužnost pročelnika Odsjeka za toksikologiju Kriznog stožera Ministarstva zdravstva. Sudjelovao u svim obrambenim i oslobodilačkim akcijama Hrvatske vojske te svim važnijim organizacijskim poslovima toksikološke zaštite od 1986. do 2005. (Univerzijada, tri posjete sv. Oca Pape, Mimohod oružanih snaga Republike Hrvatske, zbrinjavanje nesreća s kemikalijama kao npr. Plitvice 1997. ili požar PUTO, II Svjetske vojne športske igre, dijalizacijske katastrofe, itd.) Autor oko 170 tiskanih znanstvenih i stručnih radova od čega preko 50 u časopisima koje citira CC, urednik desetak stručnih knjiga, autor 3 međunarodna patenta, autor ili koautor više od 250 izvješća na kongresima, autor više desetaka stručnih elaborata, mentor više od 60 kvalifikacijskih radova. Aktivno se bavi zaštitom okoliša i drugim javnim djelatnostima. Jedan od osnivača pokreta za zaštitu prirode "Lijepa Naša" i član njezinog prvog predsjedništva, bio član više saborskih ili gradskih povjerenstava za ocjenu stanja u okolišu ili recenzija studija utjecaja na okoliš. Održao više javnih predavanja o ektotoksikološkim problemima u Hrvatskoj. Član Društva hrvatskih književnika i nositelj više književnih nagrada.

Evo teksta ovog našeg uglednog znanstvenika i književnika:

NIKAD NIJE KASNO

“Ovisi gdje idete.” - okrznuo nas je pogledom prometni policajac sveudilj gledajući hoće li se tko pojaviti s namjerom kretanja u nepreporučenu smjeru na ovom drniškom križanju tik uz riječicu Čikolu.

“Samo do Čavoglava! Službeno! Gospodin je došao iz Zagreba, pa da nam ne propadne trud.” - pokušavao je moj gostoprimalac saznati od policajca što više detalja glede tih blokada na cestama. Meni je bilo neugodno, jer zapravo nisam imao baš nikakva službenog posla na mjestu prema kojem smo namjeravali krenuti, ali prilika se nije smjela propustiti makar morali dio puta pješačiti zbog ove blokade.

“Do Čavoglava može, ali dalje će vas naši zaustaviti. Možete meni lagat' koliko 'oćete, al' naši ne puštaju i gotovo.” - dobacio je policajac pomalo nezainteresirano okrećući se prema nadolazećem kamionu, koji je stizao iz grada i na policajčev znak zabrane prolaska samo je odmahnuo rukom i mirno se uputio na cestu prema Šibeniku. Tako su se ponašali i svi ostali ne mareći što ih policajac preusmjerava, a moj pratitelj je silno ponosno i stalno tumačio kako to govori o raspoloženju njegovih ljudi u županiji. Naši branitelji zatvorili iz protesta cestu odmah iza Čavoglava zbog tjeralice za generalom Norcem i ja sam potpuno pristajao uz njih, ali mi se nekako činilo da to ipak ne bi trebalo smetati

izvršenju mojeg zavjeta. Na kraju je ispalo da i neće, jer je moj pratitelj i gostoprimac bez odlaganja sjeo u automobil i pozvao me na suvozačko sjedalo. Jurnuli smo praznom cestom vozeći pokraj Čikole uzvodno, a ja sam morao priznati kako je krivica za neugodnosti u potpunosti na meni. Trebao sam to davno obaviti. A opet, naprosto nije bilo prilike. Bio sam od 1995. godine barem dva puta u Drnišu, ali svaki put je to bila neka hitnja, kao ono poslije Oluje kad je trebalo obaviti hitan i tajni posao u sasvim napuštenoj vojarni, pa nikome nije padalo na pamet voditi me do izvorišta Čikole. Privatna putovanja su me pak vodila na druge strane i nikako nisam stizao otići u zaleđe Šibenika.

Radoznalo sam motrio zanimljivi krajolik pokušavajući pratiti riječi mog gostoprimca, koji mi je davao iscrpne podatke o kraju kroz koji prolazimo, ali uglavnom sa stanovišta događaja u Domovinskom ratu. Još uvijek je to bila glavna tema razgovora u mojim brojnim susretima s ljudima iz ratom stradalih krajeva. Zato mi i nije bilo teško nagovoriti gostoprimca na ovaj put. Čim je čuo razlog moje želje za putovanjem odlučio je bez odlaganja krenuti put izvora Čikole. Poslovni razgovor smo stvarno mogli voditi jednako u automobilu putujući prema Čavoglavama kao i u njegovu uredu, a vjerojatno je računao kako dolazi u povoljniji položaj pri razgovoru ispunjavajući moju privatnu želju. Zapravo nisam zbog toga trebao osjećati grižnju savjesti budući nije u igri bio veliki novac i gospodin je naprosto bio na mene upućen. Meni je pak bilo važno ispuniti taj zavjet iz prosinca 1991. ponovljen negdje u travnju 1992. godine. Tog teškog prosinca bio sam pred osobnim slomom, što zbog nacionalnih što zbog obiteljskih tragedija uzrokovanih ratom. Nakon pada Vukovara ni jedan događaj me nije mogao istrgnuti iz teške depresije u koju sam propadao unatoč svijetla u daljini, kao npr. uspješni pomaci u zapadnoj Slavoniji. Doma je uz moje brojne prognanike bilo najteže i ja sam uglavnom iskorištavao svaku priliku za potrebne i nepotrebne terenske zadatke. Nisam mogao više podnositi taj dugotrajni put kroz trnje, a to je valjda svaka budala mogla na meni opaziti. Jedno jutro mi je prije sastanka Stožera u sobu nahrupio Radovan noseći u ruci nekakav kazetofon i tražeći nek mu posvetim barem nekoliko minuta. Bez uvoda stisnuo je gumb i iz uređaja je odjeknula jednostavna melodija o nekakvim Čavoglavama. Prvi trenutak sam htio Radovana izbaciti iz ureda, jer mi u ono vrijeme nije bilo do glazbe niti do praćenja tijekom razvoja rodoljubnih napjeva. Onda sam naglo zastao osjećajući izuzetnu bliskost s tim jednostavnim pjesmuljkom. Naprosto me ta pjesmica krijepila i kao da sam njome dobivao nekakvu energetska ili stimulativnu injekciju izravno u venu. Točno je odgovarala mom raspoloženju s kraja 1991. godine. Ova mala pjesma mi je govorila kako i drugi razmišljaju na meni sličan način. Jedino nisam znao gdje su te Čavoglave, ali mi se

rečeno činilo sasvim nebitnim, jer su Čavoglave u tim vremenima bile i sam grad Zagreb. Moram priznati kako sam nabavio video snimku rečene pjesme i višekratno je gledao na televizoru uživajući u krezubu glavnom izvođaču shvaćajući ponovo kako je to prva i jedina izvorna pjesma s ratišta. Već tada sam obećao sam sebi otići u Čavoglave i napiti se vode s izvora Čikole. Onda sam koji mjesec kasnije učvrstio svoju odluku kada mi se nećak vratio iz srpskih logora u jednoj od onih proljetnih razmjena zarobljenika. Dečko je bio stvarno u tešku fizičkom i psihičkom stanju, ali ga je pjesma o Čavoglavama jednako potaknula kao i mene koji mjesec ranije. Tako sam još jednom potvrdio sam sebi kako moram posjetiti to čudno mjesto negdje tamo u zaleđu Šibenika. Zavjeti su zato da se odgađa njihovo izvršenje, ali ovo se ipak previše otegnulo i bio sam odlučan pješačiti, ako se autom ne uspije doći do izvora Čikole.

“Evo smo stigli. Treba se samo spustiti do jezerca.” - nasmijao se moj pratitelj zaustavljajući automobil na uskom puteljku iznad kuće u gradnji. Putem mi je objasnio da do Čavoglava nema smisli ići, jer je sam izvor iz pjesme smješten u ovom zaseoku, a naselje Čavoglave je jednako neatraktivno kao i ovo gdje se nalazi izvor. Drugačije sam to zamišljao sjećajući se kako izvođači pjesme u televizijskom spotu stoje pokraj malog atraktivnog vodopada, kojeg su očito branili i obranili. Ovo što sam vidio nije me moglo oduševiti niti me podsjećalo na televizijski spot iz 1991. godine. Divlja gradnja na sve strane zapriječila je prilaz malom jezercu u kojeg uvire voda iz okomite stijene iznad njega. U tom času nije bilo traga izvorištu budući je drniški vodovod zahvaćao vodu ispred njega u nekoj od krških kaverni, pa je onda tek malo vode dotjecalo u jezero. Iz jezera se voda cijedila preko onih vodopada iz spota tako škrto da sam vodopad tek mogao slutiti. Odmahnuo sam rukom i uputio se za mojim gostoprincem niz neuređenu padinu do jezerca zapažajući usput kako je divlji graditelj unakazio cijelu obalu iznad jezera prema selu. Zastali smo u šutnji na rubu plitkog jezera i ja sam bio zahvalan pratitelju na razumijevanju. Čuo sam od njega putem kako su se upravo tu između vodozahvata i jezera vodile odlučujuće bitke za cijelo područje ovih zaselaka, a četnici su uspjeli dan ili dva držati vodozahvat pod svojim nadzorom. Međutim, dvadesetak metara udaljeni izvor Čikole nisu nikada uspjeli osvojiti. Kasnije su hrvatski branitelji vratili cijeli Miljevački plato, ali su bitke za izvorište postale legenda. Sagnuo sam se i zahvatio skupljenim šakama malo vode iz jezera i više prolio nego popio. I onako nisam bio žedan nego sam smatrao kako upravo to trebam napraviti. Shvatio sam kako uopće nije važna prirodna ljepota tog škrtog krajolika niti me se tiče divlja gradnja u nekakvom zaseoku pokraj vodozahvata. Nisam dolazio ovamo zbog krajolika nego zbog razloga koje je danas teško objasniti onome tko ih ne razumije. Uostalom ti isti ne razumiju ni ove blokade cesta, a oni što blokiraju ceste razumjeli bi bez i jedne riječi

obješnjenja razloge mog dolaska na ovo neatraktivno mjesto. Mokrim rukama rastrljao sam onih nekoliko suza preko lica da se ne bi pomislilo kako sam plakao i uputio se natrag prema automobilu s osjećajem zadovoljstva zbog konačno ispunjene obveze.

Malo je vjerojatno da će netko iz današnjih vlasti pročitati ovaj tekst. A ne bi bilo loše za njih same. Jer sigurno im nije jasno kako je moguće da Hrvati više vjeruju Thompsonu nego njima i pored svih pritiska na velikog hrvatskog kantautora. Dapače, što ga više napadaju – sve više i više ljudi razumije kolika je uloga *Bojne Čavoglave* u našim životima. Vjerojatno im trebamo zahvaliti što zbog njihovih napada na Thompsona danas možemo čitati i istinitu priču o posjetu našega književnika prof. dr. sc. Franje Plavšića izvoru Čikole prije više godina.

Josip Pečarić

Hrsvijet, 17. 08. 2013.

VJERUJE LI ITKO JOSIPOVIĆU?

Izjava predsjednika Josipovića o Thompsonu u Večernjem listu od 11. 08. 2013. podsjetila me je na dan uoči predsjedničkih izbora. Tada sam na Hrvatskom radiju slušao kako jedna slijepa učiteljica, s više od sedamdeset godina životnog iskustva, uspoređuje kandidate Josipovića i Bandića:

Bandić mnogo toga ne zna. Za godinu dvije, on to može i naučiti. Ali Josipović neće nikada naučiti voljeti Hrvatsku i hrvatski narod!

Vratimo se onome što je Josipović rekao:

*Moram priznati da Thompson ima prilično uspješnih pjesama, ali...
'Dok u Čavoglavama ima ustaških simbola, tamo mi nije mjesto'*

A sjetimo se što je govorio te izborne 2009. godine:

Avangardnog skladatelja posjetitelji su pitali kakav je muzičar Thompson. "Nije loš muzičar, dapače. Ali poruke koje šalju nemaju veze s glazbom. To su poruke nekih prošlih vremena, poruke koje mogu generirati mržnju i netoleranciju", komentirao je Ivo Josipović na net.hr-ovom chatu. (<http://danas.net.hr/hrvatska/thompsonove-poruke-mogu-izazvati-mrznju>)

Izgleda kao da Josipović pokušava dokazati da može i zavoljeti i Hrvatsku i hrvatski narod, pa je od Thompsonovih *poruka koje mogu generirati mržnju i netoleranciju* napredovao do *ustaških simbola*. Ali to mu teško ide. Naime, kao naučio je da to što Thompson u svojim pjesmama govori o ljubavi prema Bogu, hrvatskom narodu, braniteljima i obitelji za hrvatski narod koji hrli Thompsonu na proslavi Oluje (više od 120.000 naspram 5.000 u Kninu) nije nešto što generira mržnju i netoleranciju, ali iz svoje kože ne može. Zato mu je problem što (kako je izvijestila PU šibensko-kninska) su na nekoliko štandova zaplijenjene majice, zastave i upaljači sa simbolima NDH. Sigurno Josipović misli kako su neki od posjetitelja po džepovima imali i kape sa simbolima iz NDH, a ne zvijezde petokrake. Dakle, Josipović bi možda i došao kada bi policija pretresla džepove svih tih 120.000 posjetitelja. A on bi sigurno išao i po štandovima u kupovinu i bilo bi doista strašno da slučajno naleti na neki štand na kome se može naći ono što je zaplijenila policija, a ne može i zvijezda petokraka, zar ne?

Netko će mi sigurno prigovoriti što zamjeram predsjedniku države što uopće razmišlja o tome što će možda zateći na štandovima i što ne razumijem kolika je njegova vidovitost kada unaprijed zna što će tamo naći.

Međutim, vjerojatno je problem, kao što znamo iz čuvenog Thompsonova koncerta u Zagrebu, da se među 120.000 ljudi sigurno nalazio i jedan s ustaškom kapom. Sjećate li se kako se tada tresla Hrvatska. A znamo da je tada onaj koji je shvatio kolika je ustašoidnost hrvatskog naroda to što se jedna ustaška kapa našla među 130.000 ljudi bio Slavko Goldstein koji je i danas

blizak predsjedniku Josipoviću, a i savjetnik je izviždanog predsjednika vlade Milanovića.

Da predsjednik Josipović stalno misli na riječi stare učiteljice govori i slijedeća njegova rečenica:

- Neću ići k Tadiću u Beograd gledati utakmicu sa Srbijom. Gledat ću je u Zagrebu i navijati za Hrvatsku. Mislim da je pobjeda sasvim ostvariv cilj.

Znate li predsjednika neke države koji mora naglasiti da kada igraju reprezentacije njegove države i neke druge države treba naglasiti da će navijati za svoju državu? Jasno je da Josipović mora jer su državnom vrhu već poslije prve utakmice branitelji poručili kako znaju da su oni navijali za agresorsku državu – Srbiju. Pitanje je:

Vjeruje li netko Josipoviću da neće navijati za Srbiju kada znamo da je glavna karika u sprovođenju Velikosrpskog Memoranduma 2.?

Tim prije je najzabavniji Josipovićev komentar zviždanja Milanoviću:

- Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Odmah i pitanje:

Vjeruje li netko da su Josipović i ostali iz državnog vrha doista došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu? Ako netko vjeruje pljuje li taj u lice svim braniteljima?

Zašto?

U puno tekstova i knjiga objasnio sam ulogu predsjednika Josipovića u onome o čemu je, zapravo, govorio general bojnič u miru Damir Krstičević u Kninu. Krstičević je pozdravio i trojicu generala, Gotovinu, Markača i Čermaka:

Oni su za razliku od nas vodili dva rata, rat za Hrvatsku i rat za istinu na sudu u Haagu, u oba rata su pobijedili i dokazali da je hrvatski narod vodio pravednu borbu za slobodu i neovisnost.

Za prvi rat je od velike važnosti uloga predsjednika Savjeta Predsjednika Republike Ive Josipovića za vanjsku politiku i međunarodne odnose Budimira Lončara (valjda ga nisu zaboravili pozvati u Knin?). Engleska povjesničarka Carol Hodge u knjizi "*Britain and the Balkans*" (Britanija i Balkan), navodi da se Budimir Lončar (Ministar vanjskih poslova SFRJ) zalagao za embargo na uvoz oružja u doba kada je agresorska Jugoslavenska narodna armija imala ogroman arsenal oružja. Hrvatska tada nije bila opremljena za odgovarajući otpor četvrtoj najjačoj vojnoj sili Europe. Tada je uveden embargo na isporuku oružja kao jedna od glavnih poluga politike međunarodne zajednice i onemogućen svaki značajniji pokušaj Hrvatske kao i BiH na pravo na samoobranu.

Drugi rat ne bi mogli ni voditi da Hrvatska nije prepustila nadležnost nad osloboditeljskim akcijama *Bljesak* i *Oluju* Sudu u Haagu. Po međunarodnom pravu obaveza i pravo je svake države da to učini i nitko nema pravo pozvati

na odgovornost vladu za eventualne zločine koji su zbog toga napravljeni. Hrvatska se morala odreći tog prava da bi se sudilo našim generalima. Josipović se sam hvali kako je 1998. dao ostavku na članstvo u Komisiji za suradnju sa Sudom u Haagu zato što tom sudu Hrvatska nije prepustila to svoje pravo, a 2000. bio je autor Deklaracije Sabora koja je Haagu to prepustila. Poznato je čak da je svoj tekst prije dao na uvid Sudu u Haagu nego hrvatskim vlastima!

Dakle, Lončar i Josipović su najvažnije (protuhrvatske) osobe za ta dva rata iz Hrvatske. Zato je doista nepravedno što je izviždan Milanović a ne on. Zapravo, kada su nedavno izrečene prvostupanjske presude generalu Praljku i ostalim Hrvatima iz BiH, jedina izjava vladajućih političara, koju su pozitivno komentirali i izvrsni kolumnist Tihomir Dujmović i odvjetnica generala Praljka, bila je ona Milanovićeva.

Istina, Josipović je izviždan u Kninu 2010. godine, a poznato je koliko je bila njegova briga za stradalih (po Haagu) 44 Srba u Oluji. Tako je 2011. u Kninu rekao:

Oluju ne slavimo da bismo proslavili rat nego mir koji je pobjeda donijela. Blistava hrvatska vojna akcija ne smije biti dovedena u pitanje zbog nečasnih postupaka pojedinaca odgovornih za zločine protiv naših sugrađana srpske nacionalnosti. Zločin je zločin bez obzira tko je žrtva, a tko počinitelj i treba ga kazniti.

Jadranka Kosor je tada posebno pozdravila generale Antu Gotovinu i Mladena Markača te izazvala gromoglasan pljesak. Predsjednik Josipović se tek naknadno ustao ali ni tada nije zapljeskao, Ovih dana snimka kako Josipović sjedi dok su svi nazočni na bini stajali i pljeskali našim generalima kruži internetom. Šteta je jedino što uz taj snimak ne ide i Josipovićev ovogodišnji komentar:

Bilo je lijepo vidjeti s koliko je poštovanja" u Kninu dočekan general Ante Gotovina, protiv kojeg je Haški tribunal vodio proces zbog zločina počinjenih tijekom 'Oluje'.

Slijedeće 2012. godine Josipović će ponoviti:

Pobijediti u miru znači i pružiti ruku našim sugrađanima srpske nacionalnosti i njihove žrtve priznati i pokloniti im se.

To je godina kada su današnje vlasti već najavljivale promjenu naziva tog blagdana tako da bi se uzelo u obzir to o čemu priča Josipović. Zato sam tada i uputio prijedlog Saboru da se taj dan nazove Dan Domovinske zahvalnost i domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Još nisam dobio odgovor.

Ove 2013 godine predsjednik Josipović je u svom govoru naglasio potrebu pomirenja i „pružanja ruke onima koji su bili na drugoj strani“, te potaknuo na prihvaćanje nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Prema izvješćima zviždali su mu na ovo prvo jer je poznato da ti kojima mi trebamo pružiti ruku i danas ne prihvaćaju hrvatsku državu. A zapravo vjerojatno je još gore ovo drugo jer je to insinucija da se u Hrvatskoj ne

prihvaćaju nacionalne manjine što je neistina. Ružna optužba koja pokazuje što je stara učiteljica mislila kada je tvrdila da Josipović nikada neće naučiti voljeti ni Hrvatsku ni hrvatski narod!

Ili griješim. Možda on misli, na sebe jer nikada nije spomenuo kako je Olujom spašeno 160 do 180 tisuća muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać. Valjda su mu oni mnogo manje vrijedni od onih 44 Srba.

Josip Pečarić

Hrsvijet, 13. 08. 2013,

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB,
2018.**

DR. SC. DAVOR PAVUNA

Dragi moj Joško,

Ne mogu Tebi napisati 'hladan i neutralan' uvod.

Pa, znanstvenik sam i itekako znam da preko 500 citata i preko tisuću radova u matematici nejednakosti je gotovo nezamislivo:

Da, dragi Bog Ti je udijelio poseban Genij!

Sa znanstvenih susreta itekako znam koliko si skroman i samo-zatajan i moji časni prijatelji i kolege prirodnoznanstvenici rado i ponosno govore o Tvojim brojnim uspjesima.

Jer taj Božji dar kojim razmatraš nejednakosti u matematici je izuzetno bitan i nedvojbeno je dio Tvoje osobne, duboke percepcije! Ti razne oblike nejednakosti odmah (u)vidiš, a posvuda su bitne! Nema vjetra bez razlike tlakova, a tako je i sa silnicama polja, sa silnicama duha ... i sve je to dio dinamike života i društva i *zato si Ti itekako 'opasan' dragi moj Joško:*

Sve Ti precizno vidiš, što mnogima promakne!

Ova Tvoja nova knjiga "Matematika, pjesme i nogomet" je vrlo bliska i mom srcu. Naime, sve one dekade diktature jugo-boljševika sam nekako preživio jer volim i matematiku i pjesmu i nogomet. Al' upravo zato, želim pridodati još poneki osobni uvid, utoliko prije što sam trenutku pisanja ovog uvoda u Tvojoj (i mojoj) Boki Kotorskoj. Znaš, davne 1952. kad si Ti već bio malen dječarac, i ja sam bio tu, u Kotoru: Moja majka, učiteljica Stanka, je

zatrudnjela, te me radosno nosala po zaljevima Boke ...no, moj otac veterinar Hrvoje, je isposlovao selidbu, da bi se sin rodio u Hrvatskoj ...

I dan danas se Hrvati seljakaju i posvuda smo planetarno, a tehnologija nam sad i pomaže: kolike obitelji su povezane 'elektronski', pa i Ti i ja. A Duh i Ljubav za Hrvatsku itekako dijelimo i sve smo slobodniji! Istinskim Planetarnim Hrvatima, događaji koje ljetos doživjesmo, nadasve Vatrene i Thompson, su jasan pokazatelj da nam je duh naroda neuništiv, pa nemam potrebe komentirati divne uvide iz Tvoje knjige jer svatko će ih sam otkriti i opet uživati.

Al' u kontekstu buđenja samosvijesti naroda, neke bitne istine moram ponovo naglasiti: a nadasve ***prvi Pečarićev poučak (PPP)!***

I u mojoj, 'pop-verziji', Tvoj PPP jako boli mrzitelj jer je izuzetno precizan: ***"Ako nisi za veliku srbiju, ti si 'ustaša'!"***

Dakle, PPP jasno sažimlje godine okupacije i agresija raznih oblika jugo-boljševičkih manipulacija, antihrvatske insinucije "znanstvenih-intelektualaca", uz bezbrojne, opsesivne laži velikosrpske agresije sotonjara. Niti jednu riječ iz tobož-povijesti koju su nam "znanstveni-intelektualci", jugo-hermafroditi pisali NE vjerujem, al' ***niti jednu***: Upravo o tome govori i ova Tvoja knjiga!

Tko razumije PPP, odmah prestaje pratiti soroš-medije ili slušati bezbrojne laži masoniziranih "objektivnih" kvazi-intelektualaca, mrzitelja svega Božjeg, Svetog i Hrvatskoga.

Tvom PPP-u dodajmo i kolokvijalno ***"udba udbi udbu udba"*** (preko 75 godina), i skoro sve ***nejednakosti*** iz naše novije povijesti su u tome! Svakodnevno vidimo kako lažu i krađu, kako po svijetu blate i napadaju nas Hrvate, samo zato jer JESMO Svoji, Hrvati !?!

Sve to Ti piše Tvoj brat u Kristu, Davor, Hrvat, koji je cijeli svijet prošao i to kao uspješan znanstvenik uz stotine predavanja i publikacija u kvantnoj fizici ... i kako znaš ja istinski VOLIM i LJUBIM sve autentične narode i narodnosti svijeta i *imam bliske prijatelje i intimuse diljem svijeta ...*

Al' masono-veliko-srpstvu glavna prepreka su upravo takvi Planetarni, Normalni Hrvati Domoljubi! Usput, zato je jedino meni nedavno zabranjen ulazak na konferencije u Srbiju!

Eto, zato ***PPP oslobada*** jer samo orijunaši mogu bulazniti da će se agresija mitova velikosrpstva smiriti u opet nekoj mi6-masonskeo zapadno-balkanskoj 'tvorevini'! Istinski matematičari, hrvatski Domoljubi, Thompson i Vatrene Sve To Znaju i Pjevaju Suvereno, Radosno i Glasno! I pjevam u srcu Majci Hrvatskoj i ovog trena ☺

Ne, ti brojni 'Orwellovi sluge' i razni antikristi ne mogu nas pokoriti. Kristov smo marijanski narod i pobjeda je naša, pisano jest. To se sada jasno vidi. Pa i zato PPP toliko smeta mrzitelje jer većina mladih su stasali i SHVATILI:

Prvi Pečarićev Poučak = Pobjeda Svakog Normalnog Hrvata!

Zato mladi radosno PJEVAJU uz pobjede nogometaša ... TO boli 'velikosrpske zečeve', soros-medije, jugofilne hermafrodite, kvazi-intelektualce anacionalnog zla Orwellizma !

Da, budemo mi i dalje glasno pjevali "Lijepa li si" i sve što Thompson pjeva i sve što naš marijanski narod rado iz srca pjeva! Jer kako nas je učio otac Tomislav Ivančić: "Tko je jednom razgovarao s Bogom, taj više ne sumnja u njegovo postojanje i još više, to ga komuniciranje mijenja." A Hrvati jesu maleni, ali Božji, marijanski narod kojeg je vjera iznjedrila i spasila od bezbrojnih agresora kroz povijest. Pa, tko od "susjeda" nas nikad nije napao!?! Eh, bit će još puno duhovnih i životnih izazova, al' uz vjeru i molitvu bude i radosnih pobjeda i proslava, i da: i matematike, pjesama i nogometa ... Aleluja!

Eto, sretan Ti opet taj vječni 39. Božji rođendan, dragi moj Joško, i neka ti je s uspjehom i ova i svaka knjiga, a bude ih još!

Uz Domoljubni, Božji Pozdrav, koji razni jugo-hermafroditi, svi antikristi i hrvato-mrzitelji i opet ne podnose, al' eto, ne mogu nam ga 'zabraniti':

Hvaljen Isus i Marija!

Tvoj Davor

Naslov:KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?

Datum: Fri, 31 Mar 2017 07:18:03 +0200

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Čini mi se da s godinama me prati i sve više pogriješaka. Neuspjelo predstavljanje knjige «Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'», a jučer i odluka da prije mog teksta pošaljem intervju dr. sc. Josipa Stjepandića. Danas vam šaljem taj moj tekst napisan prije dva dana:

Josip Pečarić

KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?

“Sve dok u Jasenovcu stoji ploča s ustaškim pozdravom “Za dom spremni”, neće biti uvjeta za sudjelovanje u službenoj komemoraciji žrtvama i sudionicima proboja iz tog ustaškog logora 22. travnja”, zaključila je, kako piše portal dnevno.hr, skupština Srpskog narodnog vijeća koje će zajedno sa antifašistima i dvije židovske organizacije tog dana biti na komemoraciji u Mlaci.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-ucjenjuje-bojkotirat-cemo-jasenovac-sve-dok-ne-maknete-ustasku-plocu-1012400/>

Jasno je da time Srpsko narodno vijeće po tko zna koji put pokazuje svoje nepoštivanje RH i njenih zakona. Predsjednica države Kolinda Grabar-Kitarović je više puta naglasila da je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen poginulim hrvatskim braniteljima u Domovinskom ratu.

<http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-srbija-ta-koja-potencira-puzajuce-ustastvo-ga-ne-vidim/>

Dakle pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku u kojoj su sudjelovali mnogobrojni Srbi iz Hrvatske, protestiraju protiv ploče u spomen na one koji su branili i poginuli u toj obrani RH od fašističkog velikosrpskog agresora!

Predsjednica je upozorila kako je na ploči dan simbol HOS-a koji je odobren u RH.

A pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku i danas pokazuju svoje nepoštivanje države u kojoj žive ne poštivajući ono što je zakonski regulirano u RH. Možemo slobodno reći da i dalje sudjeluju u fašističkoj agresiji na Hrvatsku! Oni i danas tvrde ono isto što su fašistički velikosrpski agresori tvrdili u Domovinskom ratu nazivajući branitelje ustašama a RH Tuđmanovom fašističkom državom.

Istina, možda ih se može i razumjeti. Krenuli su u tu agresiju potpomognuti od svjetskih moćnika. Komunisti tj. Samozvani antifašisti su prvo razoružali

Hrvatsku, a potom su joj svjetski moćnici zabranili samoobranu tzv. Embargom na uvoz oružja i time se svrstali uz fašističkog agresora. A fašistička velikosrpska agresija završila je tako što su – kako reče Milošević – kao zečevi bježali iz Hrvatske. Isto bi im se dogodilo i u BiH da ih tamo nisu spasili svjetski moćnici zabranivši Hrvatskoj vojsci osvajanje Banja Luke, što su kasnije u SAD-u i sami požalili.

Kako se Predsjedničiniim stavovima pridružio i Predsjednik Vlade Andrej Plenković, sve je upućivalo na potpuni poraz namjere da se zabranom pozdrava ZDS izvojeva barem jedna pobjeda fašističkog agresora, kao i poraz politike onih koji su u RH provodili i još uvijek provode velikosrpski Memorandum SANU 2.

Kako je Milanovićeve vlada uspjela tu velikosrpsku fašističku težnju legalizirati kod svjetske nogometne federacije, kroz presude s nevjerojatnim lažnim konstrukcijama protiv RH i hrvatskog naroda, a oni su ucjenjivali RH i uoči utakmice s Ukrajinom, to je postala idealna prigoda da Hrvatska konačno zauzme prohrvatski stav i poslušna savjet prof. dr. sc. Zdravka Tomca: *„Državno vodstvo mora jasno reći da su pod pozdravom Za dom spremni ginuli mladi ljudi u borbi za demokratsku a ne ustašku Hrvatsku. Činjenica da je u Domovinskom ratu stvorena demokratska ne ustaška Hrvatska, da je danas zahvaljujući tim braniteljima, koji su ginuli s pozdravom Za dom spremni boreći se za dom i domovinu, Hrvatska članica Europske unije i NATO-a i uvažavana demokratska država čiji vojnici širom svijeta pomažu brojnim narodima u borbi protiv terorizma i neslobode.*

Hrvatsko državno vodstvo mora se jasno, razgovijetno i odlučno obratiti hrvatskoj javnosti i međunarodnoj javnosti i objasniti zašto ne prihvaća optužbe da je Hrvatska ustašizirana i fašizirana država.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/26211-z-tomac-scenarij-nacionalne-katastrofe.html>

Kako smo prije utakmice trebali predstaviti moju knjigu „Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'“ mogli su i to predstavljajući iskoristiti za tako nešto. Predsjednica je svojim pismom pozdravila sudionike predstavljanja. Predsjednik Vlade nije odgovorio na poziv.

„Problem“ utakmice s Ukrajinom i tzv. sprečavanje „skandiranja zla“, po tvdnji Predsjednika Hrvatskog helsinškog odbora, Ivana Zvonimira Čička, riješen je ubacivanjem u publiku velikog broja agenata koji su uspjeli spriječiti takvo skandiranje.

<http://net.hr/danas/hrvatska/sef-hho-a-otkrio-pozadinu-dogadaja-na-tribinama-ubaceni-agenti-i-branitelji-sprecavali-su-skandiranje-zds/>

Tako smo doznali i da je pozdrav HOS-ovaca od kojih su se srpski vojnici doista strašno bojali i POZDRAV ZLA!

Vlada je odgovorila tako, a umjesto Plenkovića odgovorila je i izravno ministrica kulture Nina Obuljen-Koržinek, koju je zapravo postavio u Vladu

Milorad Pupovac, govoreći o „ustaškom pozdravu“ kada je posjetila spomen područje Jasenovac zajedno s američkim posebnim izaslanikom za pitanja holokausta Thomasom Yazdgerdijem:

„Hrvatska vlada vrlo se jasno odredila oko ustaškog pozdrava na spomen ploči u Jasenovcu.“

<http://www.novilist.hr/Vijesti/Hrvatska/Obuljen-Korzinek-s-americkim-diplomatom-Vlada-se-jasno-odredila-o-ustaskom-pozdravu-u-Jasenovcu>
<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/4069-obuljenka-proglasila-pozdrav-na-hosovoj-spomen-ploci-ustaskim>

Dakle potpuno suprotno od prethodnih izjava Predsjednika Vlade. Radi li se ovdje o klasičnoj poniznosti hrvatskih političara koji se ne vode za suverenističkom politikom pa se klanjaju svakom službeniku koji nam dolazi iz tzv. velikih? Ili jednostavno Obuljen sluša onoga tko ju je postavio za ministricu – Milorada Pupovca?

Šutnja predsjednika Vlade sugerira, nažalost, ono prvo. To sugeriraju i napadi na Damira Markuša dragovoljca Domovinskog rata, hrvatskom branitelju i pripadniku HOS-a:

<http://www.dnevno.hr/domovina/zorica-greguric-okomarkusa-se-plete-udbaska-hobotnica-1012236/>

<http://www.dnevno.hr/domovina/hos-na-nogama-znamo-tko-podvaljuje-markusu-dalje-od-njega-1010828/>

I zato je u pravu prof. dr. sc. Josip Jurčević kada kaže:

„Najdublje institucijsko penetriranje moći Pupovca i njegovog petokolonaškog klana te svega negativnog što oni nose i znače događalo se u vrijeme vladavine Ive Sanadera i njegove dvojnice Jadranke Kosor, te to predstavlja jedan od glavnih demokratskih, socijalnih i nacionalnih krimena Sanadera i njegovih odabranika u HDZ-u. Stoga za nacionalne interese i demokratske procese u Hrvatskoj bilo važno što prije istražiti i saznati je li Plenković glade Pupovca naivno uletio u zamku sanaderovskog okruženja ili se radi o nečem još pogubnijem.“

<http://www.hkv.hr/razgovori/26365-prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/03/29/prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije/>

Navodni izgovori kako se vlast mora savijati pred moćnicima i njihovim službenicima više nemaju nikakvog smisla od kada je istina o Jasenovcu ugledala svijetlo dana i kroz usta donedavno prvog „antifašiste“ u RH bivšeg predsjednika RH Stjepana Mesića. Taj snimak možete naći na Internetu, ali svakako ga treba pročitati i u komentaru Ivice Marijačića: Snimka Mesićeva govora iz 1992., Hrvatskin tjednik, 26. siječnja 2017. zapravo te njegove riječi potvrđuju istraživanja pogotovu članova Društva o trostrukom logoru

Jasenovac. Ovdje ću podsjetiti samo na knjigu, kojoj sam bio recenzent, nedavno preminulog Vladimira Mrkocija i umirovljenog profesora FFDI.a, Hrvatskih studija i pročelnika Hrvatskog povijesnog instituta u Beču isusovca dr. Vladimira Horvata: *Ogoljela laž logora Jasenovac, Zagreb, 2008.*

Poslije Mesićeve potvrde svih tih istraživanja priča o „ustaškom pozdravu“ koji ne smije biti u Jasenovcu jer se to protivi najvećoj srpskoj laži je doista besmislena!

Zato ne mogu vjerovati da se može ostvariti ono što tvrde na portalu dnevno.hr: „*Uopće ne treba sumnjati da će Plenkovićeva vlada udovoljiti Pupovcu, a nauštrb poginulih HOS-ovaca kojima je ploča i podignuta.*“

Takvo ponašanje bi bilo ravno napadu na Domovinski rat. No takovi napadi ravni su veleizdaji!

Zapravo cijela priča samo potvrđuje onu potrebu svjetskih moćnika i samih Srba za barem jednu „pobjedu“ u Domovinskom ratu, pa makar bila izvojevana više od 20 godina poslije tog rata. Srbima, koji ne znaju što je pobjeda u ratu koji su vodili sami, to doista mora biti jako važno. A činjenica o tome da su rat sa razoružanim protivnikom unatoč potpori svjetskih moćnika strašno je i njima i onima koji su ih podržavali!

Problem je što ponašanje Predsjednice koja u posljednje vrijeme inzistira na suverenističkoj politici itekako im odmaže u tome. A svijest u hrvatskom narodu da se ne radi samo o izdaji onih koji su ginuli sa ZDS za Hrvatsku, već se radi o izdaji hrvatskih nacionalnih interesa sve je veća i veća.

Komentar dr, sc. Josipa Stjepandića:

Trebalo bi nadodati da je Goran Hadzic osnovao SDSS, Plenkovićeva koalicijskog partnera, te da se sadašnje vodstvo SDSS-a nikad njega nije odreklo.

Na koncu, ako bi se ZDS zabranio, onda bi RH povrijedila pristupni ugovor s Europskom unijom, jer je ta kovanica u drugim zemljama uobičajena. Ja bih u tome slučaju tužio RH pred Europskim sudom za ljudska prava.

Čak razmišljam o tome da napišem upit Junckeru. Imam previše posla, ne stignem sve.

29. 03. 2017.

Naslov:KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS?

Datum: Sat, 15 Apr 2017 16:52:17 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:predsjednik@vlada.hr, pitanja@mup.hr, Marko Perkovic
<mpt.cavoglave@gmail.com>, Marko Skejo
<markoskejo@gmail.com>, damir.markus@sk.t-com.hr

CC:ministarstvo@branitelji.hr

KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS?

Jedan je detalj najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Velika subota je dan tišine i molitve. Jučer, na Veliki petak, g. Ivan Bradvica mi je poslao pjesmu koju moram podijeliti sa svima vama:

Gospodine Josipe!

Na današnji dan je razapet bogočovjek Krist na križu.

KRIŽ (Krist Razapet Istinom Života)

Bog na križu
čovjek na križu
otac na križu
majka na križu
djed na križu,

baka na križu, dijete na križu, susjedi na križu, život je na križu, razapeta je zajednica, razapet je pojedinac, razapinju ga obveze i htijenja, razapinje ga nemir okruženja, razapet je čovjek neshvaćanjem drugog

*razapet je čovjek
u samom sebi.*

*Razapeto je tijelo
duhom poslanja*

*razapet je čovjek
traženjem mira*

*razapet je čovjek
neznanjem pastira*

razapet je čovjek

tišinom mira.

*Nagrada uskrsnuća, mira i spokoja
slijedi nakon iskustva vlastite žrtve
u savladavanju prepreka i okova
nametnutih iskušenja i kratkih
životnih rokova.*

U duhu vjere vjerujem da križ kojeg su nosili branitelji u Domovinskom ratu te današnji križ podnošenja laži, kleveta, mržnje, izdajica, neznanja i nemoralna nakon lustracije će uroditi uskrsnućem istine.

*Za dom spreman!
Za domovinu spreman!
Za istinu spreman!*

A je li hrvatska vlast za istinu spremna?

Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Članak počinje izvrsnom rašlambom revizionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povijesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. Itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podrivaju temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako

posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Međutim prof. Rendić – Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma *nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe (poput irskoga nacionalnog pokreta i stranke Sinn Féin– Mi sami) popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature* (podcrtao JP).

Strategija antirevizionista je izvrsna jer oni tako uspijevaju zaustaviti istraživanja hrvatskih povjesničara o srpskom fašizmu koji – očito – nije vezan samo za Domovinski rat. Zato imamo i tvrdnje kako su neke zločine npr. logore ustaše izmislili i stvarali prije Hitlera.

Tako se u Hrvatskoj malo zna kako je vladika Nikolaj Velimirović, koga je Hitler odlikovao 1934. g., godinu dana kasnije izdao knjižicu „Nacionalizam Svetog Save“ u svojim srednjim pedesetima lucidno zapaža: „*Ipak se mora odati poštovanje sadašnjem nemačkom Vođi, koji je kao prost zanatlija i čovek iz naroda uvideo da je nacionalizam bez vere jedna anomalija, jedan hladan i nesiguran mehanizam. I evo u XX veku on je došao na ideju Svetog Save, i kao laik poduzeo je u svom narodu onaj najvažniji posao, koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju.. Otuda je nacionalizam srpski, kao stvarnost, najstariji u Europi.*”

Zapravo, komunistički antirevizionizam je mnogo gori od srpskog jer ga provode Hrvati. Danas je to u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Jasno je da o ovim činjenicama ne smije biti riječi ni u tom Povjerenstvu jer Predsjednik Vlade kaže:

“Hrvatska mora tražiti konsenzus i odrediti se prema pitanju prošlosti, totalitarnih režima 20. stoljeća, jasno osuditi režim između 1941. i 1945 godine, dakle ustaški režim tijekom kojeg su počinjeni brojni zločini, ali isto tako na trezven način analizirati sve ono što se dogodilo nakon 1945. godine”.

<http://narod.hr/hrvatska/plenkovic-najavio-povjerenstvo-suocavanje-s-prosloscu-krajem-veljace>

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost i onih koji je ne dovode u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u

Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS.

„Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravljao sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneci HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeden je iz bivše Jugoslavije. Pa i cifre za kazne u tom zakonu još su uvijek izražene u njemačkim markama... Ne znam što je to u glavama onih koji proganjaju Marka Skeju ili Damira Markuša. Skejo je optužen za članak 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, a kod Markuša je bila riječ o članku 14, koji se inače upotrebljava za vrijeđanje nečijih osjećaja i morala, kada netko gol trči po cesti! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: *“Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...”*

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/odvjetnik-koji-brani-hos-ovce-i-bbb-na-sudu-obranio-za-dom-spremni-pa-porucio-skeju-su-prijavili-po-zakonu-prepisanom-iz-jugoslavije-1017046/>

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti *profesionalan, predan u svom radu i objektivan* postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima. Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru

upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećete naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti.

Jesu li žrtve komunističkog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoj ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav, iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

<http://www.24sata.hr/news/valho-orepic-domovinski-rat-nece-isprati-za-dom-spremni-504085>

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

"Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira", kazao je.

<http://www.nacional.hr/vlaho-orepic-odgovor-o-karakteru-uzvika-za-dom-spremni-trebaju-dati-povjesnicari-i-pravosuđe/>

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo.

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika

„Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?

Akademik Josip Pečarić

Veliki subota 2017.

P.S. Ipak u nadi da se radi o neznanju, a ne svjesnom provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2. šaljem i Predsjedniku Vlade i Ministru policije pozivnicu na predstavljanje moje knjige: „Dnevnik u znaku *Za dom spremni*“.

JOSIP PEČARIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovolikom broju došli na ovo predstavljanje i posebno počasnog gosta g. Damira Markuša.

Josip Šimunić je u Kanadi i on vas sve pozdravlja. S napadima na njega i završava ova knjiga. Zahvaljujem se organizatoru Udruzi zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara na čelu s našom Zoricom Gregurić koja je najzaslužnija što se ovo predstavljanje uopće održalo i koja je sjajno i sudjelovala u njemu. Posebna zahvalnost i HVIDRI Zagreb u čijem Domu smo se okupili. Knjiga je tiskana zahvaljujući gospodi Vinku Markulinu, Stanku Šariću i Branku Hrkaču pa i njima ide posebna zahvalnost.

Danas je s nama trebao biti i prof. dr. sc. Zdravko Tomac. Umjesto ovdje on je u bolnici pa ga pozdravljam u ime svih nas. Imamo veliko zadovoljstvo što je umjesto prof. Tomca danas govorio prof. dr. sc. Josip Jurčević, koji je i inače trebao predstavljati ovu knjigu, ali je zauzet predstavljanjima svoje najnovije knjige. Zvonimir Hodak i Marko Ljubić su i danas pokazali zašto ih smatraju ponajboljim hrvatskim kolumnistima.

Još jedan naš sjajni kolumnist Damir Pešorda, nesuđeni predstavljatelj na onom neodržanom predstavljanju napisao je prikaz knjige iz koga izdvajam:

„Moram priznati da sam u početku i sam mislio da bespotrebno poteže to pitanje, no kako je vrijeme odmicalo, postajalo mi je sve jasnije da je Pečarić dobro predosjetio što će se događati. Stalnim povezivanjem Hrvatske s NDH Hrvatska je postala svojevrstni talac određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina. Uzalud se vlast svake godine po više puta zaklinjala da neće skrenuti s antifašističkog puta, dovoljno je bilo da na nekom stadionu navijači iz protesta viknu Za dom spremni, pa da se cijela Hrvatska pribije na stup srama kao fašistička. Tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja je dostatno zrela, samosvojna i domoljubna da rehabilitira pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji je svojim besprijeornim angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistila od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti.“

Da imamo takvu vlast ne bi ni nastale mojih šest knjiga:

Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!,
Zagreb, 2015.

Oba su pala, Zagreb, 2016.

Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost,
Zagreb, 2017.

Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost? Zagreb, 2017.

Ništa se još promijenilo nije (s dr. sc. Josipom Stjepandićem), Zagreb, 2017.
Dnevnik u znaku "Za dom spremni", Zagreb, 2017.

Danas, na dan ovog predstavljanja Kazimir Mikašek-Kazo na Kamenjar.com piše za njih kako *nemaju snage dodatno zaštititi najljepši braniteljski pozdrav „Za dom spremni“ već ponižavaju akademika Josipa Pečarića jednog od najvećih matematičara u povijesti Hrvatske dozvoljavajući da se s njim našutavaju bijedna partijska novinarska piskarala na čelu s veleizdajnicima iz Srpskih novosti, a ti isti veleizdajnici debelo su plaćeni iz državnog proračuna.*

Knjige „*pišem pisma, odgovora nema 1. i 2.*“ poklonio sam Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti, tako se iz njih mogu uvjeriti kakvi su napadi zbog ZDS kod nas, kako se napada i moje suradnike, znanstveni rad i obitelj.

A onima na vlasti moramo stalno govoriti i ukazivati na interes hrvatskog naroda. Kada ga oni ne provode. Iako je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara poslala mnogima iz vlasti pozivnice na ovo predstavljanje, ja sam u nekoliko slučajeva to i sam učinio otvorenim pismima. Na primjer g. Andreju Fištravcu gradonačelničeku grada Maribora ili gđi Lori Vidović, pučkoj pravobraniteljici RH.

Neću ovdje navoditi što sam pisao u pozivu pučkoj pravobraniteljici jer je o njoj prije dva dana pisao i g. Hodak. Kako je o knjizi sjajan tekst napisao g. Marko Ljubić, koji bih želio tiskati umjesto predgovora neke naredne moje knjige i red je da ovdje više citiram g. Hodaka:

"... I tako je naša Lora sa 12 godina staža dobila životnu priliku da pomete pod Lijeve naše s HOS-om. "Pripravila" se Lora, kako bi rekli Zagorci, i otkrila Slavici Lukić majku svih istina: "Pozdrav "Za dom spremni" je posve jasno nezakonit!" Slavica bi mogla na kraju godine ući u najuži izbor za Pulitzera. Ali nisam posve siguran bi li Slavica najpoznatiju svjetsku novinarsku nagradu željela uopće primiti. Naime, Joseph Pulitzer, rođen je 1847.g, nešto više od 100 godina prije rekordnog smaknuća Mile Budaka. Što i nije neki problem. Ali je problem što je nesretni Joseph rođen 10. travnja pa bi naša Lora mogla zaključiti da je njegovo rođenje "posve jasno nezakonito". Da je Lora pročitala Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12.veljače 2013.g. vidjela bi u članku 2. stavak 1. tko su sve hrvatski branitelji iz Domovinskog rata. Između ostalih izrijekom se navodi da su to članovi Hrvatskih obrambenih snaga (HOS). Možda Lori fale one tri nesretne godine pa ne zna da je Račanovo Ministarstvo uprave priznalo HOS i njegov vojni grb "Za dom spremni" kao legalan i legitiman, a što znači da se smije slobodno koristiti. Ali naša Lora je pravica pa je, da bude "ziher", ušla u statističku analizu sudske prakse u odnosu na taj pozdrav koji uništio miran i pastoralan san

našim antifama. Lora ni ne pomišlja da u Pulitzerovoj analizi otkrije u kojem je to zakonskom tekstu izriječkom navedeno da je ZDS "posve jasno nezakonit". Poziva se na Visoki prekršajni sud i Ustavni sud RH. Krasno! Međutim, rješenja u prekršajnom postupku donose niži prekršajni sudovi. Na žalost po Loru i Slavicu tu statistika pokazuje malo više od bikinija. Nedavno je sudac Prekršajnog suda u Daruvaru Petar Malivuk oslobodio vukovarskog branitelja Damira Markuša s jednostavnim obrazloženjem da je pozdrav "Za dom spremni" legalan pozdrav potvrđen rješenjem Ministarstva uprave RH. I što sad? Jasno je danas i zadnjoj budali da je borba hrvatske ljevice, antifa i gledatelja Žikine dinastije protiv legendarnog pozdrava iz Domovinskog rata čista utopija. HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckat po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da i što onda? U toj, kako komunjare vole reći "takozvanoj državi", pjevala se i Lijepa naša... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava."

Kao što vidimo i g. Hodak piše o našem današnjem počasnom gostu.

O tom suđenju g. Markušu sam i ja pisao u tekstu KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS? koji je bio svojevrsna pozivnica za današnje predstavljanje Predsjedniku Vlade RH i Ministru policije.

Zapravo pokušavam odgovoriti na pitanje je li hrvatska vlast za istinu spremna.

Zato ću ovo predstavljanje završiti s mojim pokušajem odgovora na to pitanje iz te „pozivnice“ Predsjedniku i Ministru:

„Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

Članak počinje izvrsnom raščlambom revizionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povijesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. Itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podrivaju temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko

da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih *koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost* i onih koji je ne dovode u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS.

„Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravljao sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije. (...)! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom, himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: *“Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o*

pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir..."

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti *profesionalan, predan u svom radu i objektivan* postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima. Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećete naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Gradan Zagreba Jakovu Sedlaru, op. JP).

Jesu li žrtve komunističkog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoj ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav, iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

"Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira", kazao je.

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo. Nekako nas samo podsjećaju na miliciju iz prošle države i onog čuvenog izvješća Mostarske milicije o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti“, zar ne?

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika *„Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako*

uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata. “

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?“

*

Odaziv tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je Predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njenu suverenističku politiku. U današnjem Hrvatskom tjedniku Ivica Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?

„KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“

Dozvolite mi da se zahvalim vama koji ste došli na ovo predstavljanje kao i svima koji su zaslužni za njegovu organizaciju

A posebno se zavaljujem današnjem predstavljaju g. Luki Podrugu. Ispričat ću vam jednu priču o Zagrebu i Splitu koju sam ja napisao a g. Podrug je ispričao na televiziji, čini mi se u Latinici.

Razgovaraju Štef i Stipe. Štef će Stipi:

- Znaš li Ti što je Zagreb za Split?
- Ne znam!
- Europa!
- Jest imaš pravo. Ali znaš li Ti što je Split za Zagreb?
- Ne znam.
- HRVATSKA!
- Jest imaš pravo.

Obje knjige koje danas predstavljamo su u znaku pozdrava ZA DOM SPREMNI, a sadrže naša pisma i tekstove iz prošle godine. Zapravo se nadovezuju na knjige koje smo već predstavljali u Splitu a koje su nastale poslije naše Peticije ZDS od prije dvije godine.

Obrana Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, koja počinje s tim pozdravom naših HOS-ovaca, bili su povod za tu peticiju. I on i Bojna, kao i sami HOS-ovci, su i ove godine na udaru svih onih koji se ne mire s hrvatskom pobjedom u Domovinskom ratu, svih tzv. Jugoslavena bolje reći svih srpskih slugu. A hrvatska vlast nema hrabrosti suprotstaviti im se.

Ne suprotstavljaju se onima koji u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2. svugdje gdje mogu prave probleme hrvatskim domoljubima proglašavajući ih fašistima i ustašama., tj. pokušavajući sukob s braniteljima (koje su i tijekom rata proglašavali ustašama) prenijeti na 2. Svjetski rat.

Zapravo Thompson ih je odavno „pročitao“ i opjevao:

*Domoljublje prozvali fašizam
tako brane njihov komunizam*

Koliko je to točno pokazala je današnja slovenska politika koja javno pokazuje da su im na srcu Titovi koljači. Mnogi su u Hrvatskoj bili šokirani kada su vidjeli snimak partizanskih orgija slovenskih vlasti:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/05/22/hrvatsko-nebo-video-slovenija-puna-komunizma-starog-pravog-revolucionarnog-ubilackog/>

O tome je u Bujici govorio i šef oporbe u Sloveniji Janez Janša:

„Tek sada, kada je objavljeno nekoliko intervjua s gospodinom Perkovićem, dio slovenske javnosti upoznat je da se radilo o plasiranju laži zbog čega još uvijek postoji šansa, koja nije velika, da se taj koncert ipak održi! Ako će zabrana ostati, to će značiti da u Sloveniji više neće biti pravne podloge niti za održavanje bilo koje partizanske proslave,“ bio je jasan Janša

<http://kamenjar.com/ekskluzivno-janez-jansa-bujici-podrzao-thompsona-novi-koncert-mariboru-dva-tjedna/>
<http://kamenjar.com/thompson-nevjerojatno-da-clanica-nato-a-ne-moze-osigurati-jedan-koncert/>

A Thompson im je odavno, u istoj pjesmi, poručio:

*Istok, Zapad, svako brani svoje
 a ja ne sm'jem ono što je moje oduvijek
 jedini moj svijet*

*I samo zato za njih sam fašista
 a nikad nisam htio tuđe ništa
 samo nju, zemlju slobodnu*

Zapravo ponašanje slovenskih vlasti koji kliču „Smrt fašizmu – sloboda narodu“, a smeta im što su Hrvati ZA DOM SPREMNI dati život, zaslužuju porugu. A to ponajbolje radi Zvonimir Hodak:

„Slovenci su osjetljivi na ratne huškače. I oni su prošli kroz krvavi trodnevni rat. Zlobni Hrvati kažu da je bio samo ”operetni” i tvrde da kraće od tog rata traje jedino biciklistička utrka oko Slovenije. I tako je slovenska policija zabranila ”pjevački fašizam”

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-rh-svi-mogu-pjevati-osim-thompsona-cak-i-mitropolit-porfirje-kad-zanosno-i-prkosno-pjeva-onu-o-kokardi-popa-dujica-1027201/>

Slave zvijezdu petokraku, a državu su dobili u ratu protiv te iste zvijezde!

Slično je i u BiH. Prije dva dana sam poslao slijedeće pismo:

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske
 Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
 Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Šaljem vam u prilogu otvoreno pismo: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR. Potpisnici su biskupi dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, akademik Dubravko Jelčić i ja. Pismo je supotpisalo veliki broj naših ljudi, a odustali smo od daljnjeg sakupljanja zbog najnovijih događanja u BiH gdje se pokušava zabraniti održavanje skupa podrške hrvatskim uznicima u Haagu zakazanog za 8. lipnja uz koncert Marka Perkovića Thompsona.

Pri tome je za hrvatskog branitelja i najpopularnijeg hrvatskog pjevača rečeno kako je on deklarirani fašista pa taj nastup „vrijeđa sve poštene građane i antifašiste ne samo ovoga grada već i šire i produbljuje podjele u našem gradu”,

Zapravo, kao nedavno u Sloveniji, pokazuje se kako i u BiH postoje podržavatelji i suučesnici u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na RH, BiH i Kosovo i sprovođenju najnovijeg Memoranduma SANU 2.

Kao što znate na Thompsona se napada zbog uloge koju je odigrala njegova pjesma „Bojna Čavoglave“ u pobjedi nad fašističkim velikosrpskim agresorom.

Ona je bila himna branitelja ‘ovih naših prostora’ pa je notorna činjenica da su Bojnu Čavoglave, samo u nešto izmijenjenom obliku, pjevali branitelji Sarajeva u teškim godinama opsade tog grada...“

<http://direktno.hr/zivot/poslusajte-sarajevsku-verziju-cavoglava-pod-kojom-se-branilo-sarajevo-86730/>

Hrvatska je više puta spasila BiH, a „Olujom“ je spašeno, poslije pokolja i genocida u Srebrenici, 160000 ljudi u Bihaću i oko njega od genocida koji bi po izjavi tadašnjeg vojnog atašea SAD-a bio jednak onima u Drugom svjetskom ratu.

Zato im Marijan Knezović s pravom kaže:

„Shvaćaju, ali ne žele sebi priznati da oni koji će u Mostaru podržavati šest heroja u Haagu, time odaju zahvalnost ljudima koji su spasili i Bošnjake od toga da ih Srbi u Bihaću pokolju kao zečeve. Bošnjaci su prvi koji bi trebali nominirati šestorku za Nobelovu nagradu za mir, budući da je zahvaljujući hrvatskim vojnim snagama u RH i BiH spriječena izgledna i puno kobnija Srebrenica.“

<http://kamenjar.com/marijan-knezovic-antivilizacijski-je-od-pravednika-raditi-zlocince-i-drzati-ih-u-haagu-godinama/>

Napad na Thompsona je istovjetan nedavnom napadu na Vas gđo Predsjednice, kada su na srpskoj televiziji HAPPY TV tvrdili kako ste u Lourdesu pjevali ustašku pjesmu "Lijepa li si" koja je zabranjena u mnogim državama.

Ponašaju se, kako sam već više puta istaknuo, po pravilu:

AKO ŽELIŠ OD NEKOG NARODA STVORITI NEPRIJATELA – SPASI GA OD GENOCIDA!

Zbog svega toga očekujem pozitivan odgovor i na naše otvoreno pismo u prilogu, a bilo bi doista sjajno kada bi svi otišli i na najavljeni skup i koncert u Mostaru.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Iako u svojim tekstovima zagovaram činjenicu da je ova država nastala u Domovinskom ratu i naš odnos prema bilo čemu moramo prvenstveno vezivati uz taj rat. Dakle, nama mora biti najvažnije da su s pozdravom ZDS mnogi naši branitelji, a posebice HOS-ovci ginuli za Hrvatsku, a oni koji se pozdravljaju sa „Smrt fašizmu – sloboda narodu“ su sudjelovali, ili u najmanju ruku podržavali, fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku pa je suludo uspoređivati tj. izjednačavati ta dva pozdrava. U Domovinskom ratu je ZDS bio antifašistički pozdrav a ovaj drugi fašistički.

Međutim dozvolite mi malo odstupanje od toga. Naš poznati povjesničar Prof. dr. sc. Ivo Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma *nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature* (podcrtao JP).

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/44393-ivo-rendic-miocevic-tri-povijesna-revizionizma>

Što se tiče Drugog svjetskog rata postoji jedan jednostavan logičan pristup: Ako su im naši branitelji fašisti i ustaše, možemo li uopće vjerovati povjesnici koju su takvi pisali poslije Drugog svjetskog rata? Možemo li vjerovati njihovim tvrdnjama o ustašama, kada nam oni zapravo sami kažu da su oni bili isti kao naši branitelji u Domovinskom ratu?

Sv. Leopold Bogdan Mandić ljubio je svoj hrvatski narod. Premda je kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljani Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatiti talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“. Vidjeli smo prošle godine s koliko mrže su o njemu pisali isti oni kojima smeta pozdrav ZA DOM SPREMNI. Zar i ove njegove riječi ne nose istu poruku kao i taj pozdrav. Zato ću završiti ovo predstavljanje ponavljajući njegove riječi: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“.

Razgovor s akademikom Pečarićem: Mnogi u Hrvatskoj se nadaju kako će hrvatska šestorka u Haagu biti osuđena

Portal HKV-a, 24. listopada 2017.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"

Poštovani, 25. listopada u 18 h u Domu branitelja HVIDRA (Slovenska 21, Zagreb) bit će održano predstavljanje Vaše knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku". Možete li ukratko iznijeti sadržaj knjige?

Knjiga počinje poglavljem o dodjeli nagrade koju su branitelji dodijelili Thompsonu. Potom idu komentari o najnovijim napadima kao što su npr. oni u Mariboru ili poslije veličanstvenog koncerta u Slunju u poglavlju NAPAD NA THOMPSONA NAPAD JE NA HRVATSKU. Uz napade na Thompsona zadnje dvije godine imamo i napade na HOS pa je zatvaranju HOS-ovaca u Kninu i napadima na spomen obilježje HOS-ovcima u Jasenovcu posvećeno jedno poglavlje knjige. Tu uvijek treba voditi računa da su napadi na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu Bojna Čavoglave, kao i napadi na HOS-ovce zapravo napadi na Domovinski rat, a time i na Hrvatsku! Potom je dan niz tekstova u svezi s albumom i koncertima Ora et labora od onog u Splitu do završnog koncerta nedavno u Zagrebu.

Marko Perković Thompson posve sigurno pripada krugu politički i medijski najnapadanih ljudi u Hrvatskoj. Skriva li se po Vama iza tih napada činjenica da Thompson u svojim pjesmama zastupa nacionalne i obiteljske vrijednosti koje su već nekoliko desetljeća predmet sustavnih napada sve dekadentnijih političkih i financijskih elita zapadnih zemalja?

Da je to tako svjedoči i činjenica da je ovom knjigom kompletirana moja trilogija sličnih knjiga o Thompsonu. Prve dvije su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

S obzirom da ti napadi već dugo traju i u drugim mojim knjigama ima niz tekstova ili čak i cijelih poglavlja o tome. Zapravo sve knjige poslije Peticije ZDS se bave tim napadima jer oni su već prošireni na sve što je domoljubno u RH. Sjetite se samo kako su srpski fašistički agresori tijekom domovinskog

rata otvoreno tvrdili da su ustaše svi branitelji, ne samo Thompson i HOS-ovci, a Hrvatsku su nazivali Tuđmanova ustaška država. To danas „hrvatski“ ljevičari otvoreno rade i imaju potporu tih dekadentnih zapadnih elita. Pri tome smo imali vlasti u RH koje se tim svjetskim moćnicima nisu usudile reći da su upravo oni ti koji su podržavali i često puta izravno sudjelovali u velikosrpskoj fašističkoj agresiji i da su branitelji ti koji su pobijedili fašističkog agresora (dakle i njih) jedini istinski antifašisti danas! A Thompson je svojim pjesmama pružao otpor takvima i bio putokaz mladima učeći ih o hrvatskim vrijednostima, učeći ih o ljubavi prema Bogu, Domovini, braniteljima, obitelji...

Kad već govorimo o napadima na obiteljske vrijednosti, zanima nas kako komentirate tzv. Istanbulsku konvenciju, kojim se želi stvoriti pravni okvir za promicanje tzv. rodne ideologije?

Kad već spominjete napade na obitelji neovisno od Vašeg pitanja, a vezano za napade na Thompsona i moja obitelj je izložena prljavim napadima. To je išlo i tako daleko da je moja kćer izgubila posao na Filozofskom fakultetu poslije deset godina rada na tom fakultetu i sa zvanjem višeg znanstvenog suradnika, što znači s pet puta boljim uvjetima (znanstvenim radovima) od onoga što se traži za zvanje docenta.

Glavni akteri u tim napadima su najbliži suradnici rektora Borasa, spomenut ću samo jednu kolegicu koja je isti dan izabrana u zvanje višeg znanstvenog suradnika, a bila je u samoj komisiji koja se bavila ovim prljavim poslovima. Da bi se na ponovljenom natječaju izravno uključio i sam rektor Boras kako bi na to mjesto izabrao svoju doktorandicu koja ima manje znanstvenih radova i niže znanstveno zvanje od moje kćerke.

Poznato je kako rektor Boras ima kompleks manje vrijednosti u odnosu na profesora Tuđmana koji je istinska veličina u njihovom području. Naime dr. Boras je poslije 15 godina rada na FF-u uspio doktorirati s 47 godina života. Pogodite kod koga. Kod prof. Tuđmana. A mojoj kćerki je trebalo mnogo manje vremena, 4 godine, da doktorira kod prof. Tuđmana, poslije sedam godina je postala viši znanstveni suradnik, da bi izgubila posao poslije deset godina. Pri tome da bi rektor Boras ostvario svoje interese ne odgovara na upite iz Ministarstva, predsjednika odbora za ljudska prava HAZU, niti na odvjetničke upite.

Očigledan je kompleks niže vrijednosti kod rektora Borasa u odnosu na prof. Tuđmana. Koji ide tako daleko da pokušava eliminirati sve ono što je stvorio njegov mentor.

Taj kompleks manje vrijednosti kod nekoga tko je postao rektor je doista zanimljiv.

Na Filozofskom fakultetu su svjesni vrijednosti prof. Tuđmana pa su ga predložili za profesora emeritusa. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li biti i potvrđen na Senatu ili će kompleks manje vrijednosti biti važniji.

Ali vratimo se Vašem pitanju. Jasno je da se Istanbulsom konvencijom pokušava na mala vrata uvesti rodna ideologija u zakonodavstvo. Pri tome im je to od posebne važnosti u RH jer je u izravnom pokušaju to onemogućeno referendumom o braku koji je organizirala udruga U ime obitelji gdje Željke Markić. Gđa Markić i danas zajedno s Crkvom u Hrvata vodi računa da u tome ne uspiju i imaju našu potporu. Zapravo svjetskim moćnicima je cilj uništavanje obitelji i nacionalnih država jer im je s nezaštićenim pojedincima lakše manipulirati. A Thompson pjeva i o obitelji. Sjetimo se samo kako je svojevremeno na čelu gay-parade u Splitu bio i transparent protiv Thompsona.

Posljednjih godinu-dvije aktualno političko pitanje predstavlja tzv. kurikularna reforma, tj. reforma školstva. Kako kao sveučilišni profesor s nekoliko desetljeća rada u području obrazovanja gledate na prijepore oko navedene reforme?

Zapravo to je vrijeme poslije naše obrane Thompsona i „Bojne Čavoglave“ pa sam bio prisiljen baviti se konkretnim temama iz znanosti, tj. napadima na moje suradnike i na moj znanstveni rad koji su uslijedili odmah poslije Peticije ZDS. Naime prvo je na scenu stupila Hrvatska zaklada za znanost s napadima na rad na mom projektu na kome je uz mene 36 hrvatskih matematičara. Napadi su bili nevjerojatno priglupi tako da sam predlagao i vještačenje stručnjaka iz Vrapča. Posebno je bilo čudno što su u Upravnom odboru Zaklade i dva akademika. Kada je jedan od njih glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru ničim izazvan napao nas dvojicu akademika potpisnika Peticije ZDS zbog toga na najprimitivniji način postalo je očito o čemu se radi. Slično rektoru Borasu na naše komentare i pisma nisu odgovarali pa su tako nastale moje knjige:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Za takvo sramotno ponašanje Akademije razlog vidim i u mojim „grijesima“ tj. ulozi u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU ili pak zbog sukoba s akademikom Rudanom kada nije dozvolio slanje pozivnica kolegama akademikima za predstavljanje moje knjige: J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Naime na pozivnici je stajalo da knjigu predstavljaju i admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je također general HV-a. Jasno Vam

je kako je naslov nastao na čuvenoj izjavi Slobodana Miloševića kako su srpski „hrabri” ratnici u „Oluji” bježali kao zečevi.

Opravdanje nalazim, kao i u slučaju rektora Borasa, u činjenici da je Po Scopusu od 6 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa 3 koja sam ja osnovao i sva tri su dobro plasirani na svjetskim listama najboljih časopisa, a jedini koji je osnovao kolega Rudan je ispao s tih lista iako je niz akademika objavljivalo u njemu, a imaju i institut u toj problematici. Naravno izdavačka kuća za ta tri časopisa je nagrađena tako da se promijenio pravilnik na način da oni više ne dobivaju potporu za te časopise.

Koliko su smiješni ti napadi na moj projekt potvrđuje i činjenica da su me kolege iz Rusije pozvale da budem glavni istraživač na njihovom znanstvenom projektu pa sam sada Senior Researcher na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN (Moskva).

S druge strane u pitanjima obrazovanja odgovarajući odbor u Akademiji vodi akademik Vladimir Paar pa je bilo jasno da će se Akademija po tom pitanju postaviti na ispravan način koji štiti interese RH. Uostalom vidite da je i on napadan upravo zbog toga.

Za oko mjesec dana očekuje nas izricanje pravomoćne presude hrvatskoj šestorci u Haagu. Kako komentirate činjenicu da se o tome u medijima gotovo uopće ne govori?

Zapravo se mnogi – ne samo u medijima – nadaju da će oni biti osuđeni i tako bi RH postala jedini krivac za rat. Ne agresori već oni koji su se branili, ali su to radili protiv želje svjetskih moćnika. Mnogi u Hrvatskoj su odrasli pod ideologijom Marksa i Engelsa kojima su Hrvati najgori narod na svijetu. Dobri učenici Marksa i Engelsa su to 'pretočili' u tzv. genocidnost hrvatskog naroda. Jadnici cijeli život moraju raditi i govoriti protiv svog naroda da bi sebe opravdali od toga.

Zapravo ja nisam tu samo za komentare što se tiče hrvatske šestorke u Haagu. Npr. biskup dr. Vlado Košić je na nedavnom predstavljanju nove knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu dva biskupa (Košić i Pozaić) i dva akademika (Jelčić i Pečarić) da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir koji su supotpisali skoro tisuću naših ljudi:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija

zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže“.

Portal HKV-a već tjednima objavljuje feljton dr. sc. Miroslava Međimorca U OČEKIVANJU HAAŠKE PRESUDE HRVATSKOJ ŠESTORCI. Uskoro ćemo nas dvojica objaviti i knjigu u kojoj će biti njegovi i moji tekstovi pod naslovom: General Slobodan Praljak.

Iseljavanje mladih ljudi iz države postalo je mračnom svakodnevicom današnje Hrvatske, a nema nikakve sumnje kako razlog iseljavanja nije samo loša ekonomska situacija, nego i činjenica da ljudi gube vjeru u Hrvatsku. Kako gledate na ovaj problem? Što učiniti da se spriječe daljnji negativni trendovi?

Da, bez ponosa nema ni želje za ostankom u Hrvatskoj. U vrijeme rata i Tuđmana vjerojatno je bilo najteže, ali tih deset Tuđmanovih godina bile su deset najponosnijih godina u mome životu, a vjerujem i u životima mnogih Hrvata.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/27864-razgovor-s-akademikom-pecaricem-mnogi-u-hrvatskoj-se-nadaju-kako-ce-hrvatska-sestorka-u-haagu-biti-osudena.html>

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE *THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU*

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovoliko velikom broju došli na ovo predstavljanje. Zahvaljujem se i udrugama Zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara i HVIDRI što su organizirali ovo predstavljanje i svima koji su sudjelovali u tiskanju knjige. Koliko vidim tu je g. Branko Hrkač koji je napravio niz korica za moje knjige pa i za ovu koju danas predstavljamo.

Glavni u cijeloj ovoj priči je Thompson. Jučer sam dobio poruku od njega da je bolestan, prehlada i viroza a mora ozdraviti do subote jer ima koncert u Osijeku. Pozdravljam ga i u vaše ime s nadom da će u Osijeku imati sjajan koncert kako nas je i naučio.

Današnji predstavljači nisu samo sjajni predstavljači knjige tako da poslije njihovih izlaganja autoru i ne ostaje puno toga za reći. I naš HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić i Mate Kovačević i Marko Ljubić imaju itekako puno izravnih zasluga za nju. Biskup Košić je jedan od potpisnika Peticije ZDS koji je i zbog nje puno napadan. Manje je poznato da smo nas dvojica godinu dana poslije te peticije napisali novo pismo u kojoj smo je upozorili da ćemo imati ovo što danas imamo zato što nisu prihvatili tu Peticiju, tj. da se ovu hajku na branitelje može zaustaviti upravo prihvaćanjem ono što smo tada predlagali. Mate Kovačević je najmlađi od 50 osnivača HDZ-a, onog Tuđmanovog HDZ-a koji je stvarao Hrvatsku. Uz to je sa mnom napisao i prvu knjigu o Thompsonu, prvu u trilogiji koju danas imamo. A Marko Ljubić je zapravo dao najvrijednije tekstove u ovoj trećoj knjizi: jedan u uvodnom dijelu i posljednji o nedavnom Thompsonovom koncertu u Zagrebu.

Teško je reći još nešto, a da oni to već nisu rekli. Zapravo bih ovdje trebao završiti s mojim sudjelovanjem u predstavljanju. Autor bi trebao biti pristojan, zar ne?

Osim toga moj jučerašnji intervju na Portalu HKV-a povodom ovog predstavljanja prenijeli su i drugi portali pa ste vjerojatno već i pročitali što sam imao za reći.

Međutim, siguran sam da vi baš i ne očekujete da ću biti pristojan. Zato ću iskoristiti ovu prigodu da komentiram razliku u gledanju na pojam junaštva između nas i Srba.

U tom intervjuu sam spomenuo i Glavnog tajnika HAZU akademika Rudana i moju knjigu HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA i zabranu slanja poziva ostalim akademikima za njeno predstavljanje. A naslov knjige koju su predstavljali admiral Davor Domazet Lošo i prof. dr., sc. i general Miroslav Tuđman je baziran na riječima Slobodana Miloševića na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja:

„Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!“

A Thompson je svojim pjesmama „Bojna Čavoglave“ i „Janica Kninska kraljica“ itekako doprinijelo tom pravljenju zečeva od „hrabrih“ srpskih ratnika. Ta briga u HAZU za ostavštinom ratnika Slobodana Miloševića svoju kulminaciju je doživjela ne tako davno u Hrvatskom saboru kada smo kolega Popović i ja prozvani od strane akademika Rudana zbog Peticije ZDS - peticije u kojoj smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

Nije Milošević bio jedini u Srbiji koji su se stidjeli takovog ponašanja njihovih „hrabrih“ ratnika. Problem je u tome što je Milošević zapravo Crnogorac pa ima drugačiji pogled na junaštvo od onoga koji imaju u Srbiji pa je vjerojatno utjecao sa svojim pogledom na mnoge u Srbiji. A što je Srbima junaštvo pokazao je ovih dana Srbijanski ministar obrane Aleksandar Vulin rekavši kako je njegovo ministarstvo službeno uputilo zahtjev srbijanskoj Vladi da uspostavi praznik DAN RATNIKA, rekavši kako ‘Srbija ne smije zaboraviti heroje koji su je branili u najtežim danima’.

‘Dosta smo se po tuđoj volji stidjeli naših junaka. Na njih moramo biti ponosni. To je osnovni razlog iz kojeg sam predložio da Dan ratnika bude ustanovljen kao praznik. To će biti dan kad će heroji ratova biti dobrodošli u našim vojarnama i školama i kada će dobiti prostor u medijima. To rade sve zemlje u svijetu i nema nijednog razloga da i mi to ne činimo’, izjavio je ministar obrane.

Dodaje kako su sudionici ratova devedesetih godina dugo bili zanemareni i bez odgovarajućih počasti. Raskid s tom praskom, tvrdi, mora se dogoditi.

‘Sebe nećemo predstavljati boljima nego što jesmo, ali nema ni šutnje. Neće se više naši bivši vojnici prisjećati ratnih dana u kućama i kavanama. Sve važne datume obilježavat će u domovima vojske, gdje im je i mjesto. Oni su bili vojnici koji su se odazvali na poziv svoje države’, zaključio je Vulin.

<https://kamenjar.com/skandal-vulin-predlaze-dan-ratnika-u-kojima-ce-slaviti-one-koji-su-90-ih-razarali-hrvatsku-bih/>

Dakle ono što je Miloševiću i drugima pa i meni kukavičluk usporediv sa zečevima, Srbima je junaštvo. Ono čemu se Milošević rugao, a rugao sam se i ja, Srbima i akademiku Rudanu je nešto drugo.

Ja se mogu ipak i koliko-toliko opravdati, tj. posuti pepelom po glavi, jer sam u spomenutoj knjizi - tako mrskoj akademiku Rudanu - objavio i tri teksta o najvećoj srpskoj ratnoj pobjedi.

O čemu se radi (navod iz te knjige):

Još 3. 6. 1996. (Večernji list – inozemno izdanje) upozorio sam i Crnogorce kada su pokazali nerazumijevanje značenje pobjede u Vukovaru za Srbe.

O čemu se radilo? Crnogorski nezavisni tjednik Monitor narugao se Srbima tvrdeći kako je Vukovar srpsko Galipolje jer su Srbi imali daleko više žrtava od branitelja iako je "...za vrijeme borbi JNA, zajedno sa srpskim paravojnim formacijama, koncentrirala oko grada snage jačine 30.000 do 50.000 ljudi, dok je branitelja Vukovara bilo između 1500 i 1800. Prednost srpske strane u tenkovima i topovima bila je upravo nevjerojatna 100 : 1 (...) POBJEDA, uz ovakav odnos snaga, međutim, uvrštena je u program proučavanja unutar tzv. jugoslavenskog školskog sustava i smatra se SVIJETLIM PRIMJEROM". Monitor piše i o Ovcari i svemu što je uslijedilo nakon "svijetle" pobjede.

U spomenutom tekstu to sam komentirao ovako:

Naravno, onaj tko malo bolje poznaje srpsku povijest znat će da je veličanje takve pobjede kod Srba nešto najnormalnije. Iz jednostavnog razloga što to jest pobjeda. A Srbi nemaju pobjeda kojima se mogu dičiti u ratovima koje su vodili sami. Još krajem prošlog stoljeća zaratili su s Bugarima i bili poraženi za nekoliko dana. Dali su povoda i za Prvi svjetski rat. I tu su imali nekoliko "pobjeda" na početku rata kojima se ponose na isti način kao i s Vukovarom. Naime, tada su Hrvati u austrougarskoj vojsci bacali oružje i s podignutim rukama bi išli predati se svojoj "braći". A braća bi ih poubijala. Na isti način na koji se Monitor čudi slavljenju "pobjede" u Vukovaru, Srbima se čudio Krleža za slavljenje ovih pobjeda iz I. svjetskog rata. Ali, pitam se ja, pa čime onda da se pohvale. Pa u Vukovaru se ona šaćica ljudi branila i odolijevala tolikoj sili 3 mjeseca, a u ovim pobjedama u Prvom svjetskom ratu ubijani su ljudi s rukama dignutim uvis! A ima još jedna stvar. Danas se parafraziraju Miloševićeve riječi kao "Srbi ne znaju raditi, ali znaju bježati!". Zaista, vukovarska epopeja hrvatskih ratnika, doprinijela je da četiri godine kasnije vidimo kako cijela srpska vojska iz tzv. "Krajine" bježi zajedno s narodom. Ipak, tu se radi samo o "Krajini", dok je u I. svjetskom ratu bježala cijela cjelcata srpska vojska preko Albanije u Grčku. Istina, cijeli narod nisu tada mogli povesti sa sobom, jer ne bi uspjeli pobjeći. Visoke i surove su albanske planine.

Kao da sam tada znao za Miloševićeve riječi izrečene poslije Oluje kada je o srpskim vojnicima govorio kao o zečevima, a usporedio ih upravo s hrvatskim braniteljima Vukovara, koji su ga toliko impresionirali da je tvrdio kako su branili Vukovar čitavih šest mjeseci.

Miloševića je očito tek Oluja naučila kako treba gledati na srpsku povijest i zašto ga je srpski akademik i povjesničar Vaso Čubrilović (za vreme gimnazijskih dana postao je član organizacije Mlada Bosna i bio je sudionik

u atentatu na prijestolonasljednika Franca Ferdinanda 28. Lipnja 1914. godine u Sarajevu) upozorio: "Ratuj s kim god hoćeš, samo nemoj s Hrvatima jer ćeš taj rat izgubiti." Slično je Miloševića – čini se – upozoravao i Milovan Đilas.

U knjizi sam dao više o tom ratu Srba i Bugara, tj. srpskog poraza od Bugara, koji zbog bolje naoružane i osposobljene srpske vojske koja je krenula u rat protiv još uvijek "mlade" bugarske vojske u Bugarskoj nazivaju ratom "*bugarskih dočasnika protiv srpskih generala.*"

Dakle, nije isključiva krivica na Thompsonu i drugim hrvatskim braniteljima što je Milošević nametnuo nekima u Srbiji da se stide svojih ratnika. Jednostavno je kod Srba „junaštvo“ nešto sasvim drugačije. Oni su svjesni da je njima LAŽ, a ne RAT, najviše pomogla u povijesti. Uostalom vidimo po tolikim napadima kojima je izložen i Thompson i mnogi od nas kako su oni sposobni da i poslije strašnog poraza u Hrvatsko ima i danas mnogih srpskih slugu koji i poslije tog pravljenja zečeva od „hrabrih“ srpskih ratnika raditi i dalje za Srbe, i zajedno sa Srbima ponavljati kako su u Hrvatskoj sve same ustaše.

Priznajmo, pa doista su ustaše oni koji su od „hrabrih“ srpskih ratnika napravili zečeve! A Thompson je doista među najvećim krivcima za to!

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U VARAŽDINU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima što su omogućili ovo predstavljanje dva dana uoči Thompsonovog koncerta u Varaždinu.

Posebna zahvalnost našem vrsnom kolumnisti Marku Ljubiću. Zapravo i Uvod i zaključni dio knjige je u znaku njegovih tekstova.

Simbolički se u ulozi Thompsona, kojega se napada još od promjene vlasti 2000.-e godine, našao vaš gradonačelnik Ivan Čehok. I on je napadnut zbog tog koncerta – koncerta hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona kojega organiziraju hrvatski branitelji.

Ako sugrađani koji su branili ovu državu imaju želju ili volju organizirati ili pomoći u organizaciji koncerta, naravno da mi kao gradska vlast to nećemo dovoditi u pitanje i o tome ideološki raspravljati - Čehokov je načelni stav.

Osvrnuo se gradonačelnik i na famozni pozdrav 'Za dom spremni'. Smatra da on nema isključivo ono značenje koje mu se pridaje, već da je bitno postaviti ga u kontekst.

- Koliko znam, taj njegov pozdrav dio je pjesme Bojna Čavoglave, koja je tijekom rata motivacijski, stimulacijski i kohezivno djelovala na hrvatske branitelje. Ako je netko u sklopu te pjesme povikao 'Za dom spremni', onda to nema apsolutno nikakve veze s ustaškim pokretom. To je dio pjesme na koji su ljudi koji su odlazili u rat i ginuli u ratu imali pravo. Tako da netko može vikati 'Za dom spremni' i krenuti na četnike 1991., jer '91. nije bilo ustaša, ali je bilo četnika. Svaki simbol treba gledati u kontekstu. Ako netko stavi srp i čekić, meni to samo po sebi nije neprihvatljivo, ali ako stavi srp i čekić u kontekstu komunističkih zločina, onda je to neprihvatljivo. Jednako je s pozdravom 'Za dom spremni'. Na kraju krajeva, ban Jelačić je kretao u rat protiv Mađara iz Varaždina s pokličem 'Za dom spremni'. Pa nije Jelačić fašist! Jednako kao što ljudi ne znaju da je službeni ustaški pozdrav bio 'Za dom i poglavnika spremni'. Dakle, to je hrvatski pozdrav kojim se kretalo u rat davno prije pojave ustaškog pokreta - dao je svoje viđenje gradonačelnik.

<http://varazdinski.rtl.hr/politika/cehok-povik-za-dom-spremni-u-pjesmi-cavoglave-nema-nikakve-veze-s-ustastvom>

Zapravo, nevjerojatno je da se u RH danas uopće može napadati hrvatske branitelje koji su nas obranili od fašističke velikosrpske agresije. A napada ih se upravo zato. Čak i kada govore o pozdravu ZDS treba uvijek istaknuti da je to doista pozdrav Ustaša iz 1932 g. – dakle iz vremena fašističke velikosrpske diktature. To se ne spominje jer bi bilo jasno da je ZDS nastao kao antifašistički pozdrav!

Oni kojima ne smetaju komunistički zločini (na listama najvećih ubojica iz prošlog stoljeća JB Tito ima uvijek zapaženo mjesto, a Pavelića na tim listama nema) zapravo smetaju hrvatski branitelji jer su mnogi od njih na razne načine podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na RH, a poznato je da su fašistički agresori nazivali hrvatske branitelje ustašama, a našu državu Tuđmanova ustaška država.

Zato ću vam danas pročitati moj govor s dodjele nagrade koju su hrvatski branitelji, dakle „ustaše“ po onima koji napadaju i vašeg gradonačelnika, dodijelili Thompsonu:

NAGRADA THOMPSONU - SIMBOL BORBE PROTIV SRPSKE HRVATSKE!

Danas Marku Perkoviću Thompsonu hrvatski branitelji dodjeljuju „Velika zlatna plaketa“, za sve što je učinio za dobrobit slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države, i što je bio među prvim hrvatskim dragovoljcima Domovinskog rata.

HRVATSKI BISKUP dr. Vlado Košić trebao je također danas govoriti o Thompsonu, ali nije mogao jer je danas blagdan Male Gospe. Međutim jučerašnjim komentarom poslije skidanja spomen ploče hrvatskim herojima HOS-ovcima u Jasenovcu biskup je obilježio i ovu dodjelu nagrade:

Sramotno postupanje vlasti, šarafciger-vlasti. Ako bude sutra braću Srbe smetala hrvatska himna, ova će ju vlast zabraniti jer su i ustaše pjevali tu himnu. Živjela srpska Hrvatska!

A naš Thompson se evo više od četvrt stoljeća bori protiv uspostave Srpske Hrvatske. Počeo je kao mladi HOS-ovac. Vukovar je pao prije nego što je on došao na red da ode braniti ga. Pjesma „Bojna Čavoglave“ je postala legendarna budnica. Velikosrpskim fašističkim agresorima unosila je strah u kostima sve do današnjih dana. Ona i druge njegove pjesme itekako su doprinijele da se u „Oluji“ ostvari ono što je on i predvidio pjesmom „Anice, Kninska kraljice“: fašistički agresori bježali su kao zečevi. Sa zečevima ih je usporedio njihov „vožd“ Slobodan Milošević.

Da, Thompson je unapred opjevao takvo poniženje. Zato je on na meti svima koji su se borili i koji se bore za Srpsku Hrvatsku.

Tijekom Domovinskog rata i dok je bio živ istinski hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman, takvi u Hrvatskoj se nisu smjeli puno čuti. Znamo kako ih je brzo sredio naš Predsjednik kada su isto što rade sa ZDS pokušali s kunom!

Ali dolaskom komunista i njihovih saveznika na vlast 2000.-e počeo je progon svih onih koji su im smetali i u ratu ponizili u uspostavi Srpske Hrvatske. Među prvima na udaru je i Thompson.

Čini mi se da je najveći udar na njega bio 2008.-e poslije velikog koncerta u Zagrebu. Tada su hrvatski intelektualci reagirali Pismom zahvale Thompsonu. Spomenut ću samo neke: akademici Aralica, Ašperger, Barišić, Bogišić, Dujella, Jelčić, Kušan, Popović, Trinajstić, biskupi Bogović, Ivas i

Pozaić, general Rojs, admiral Domazet Lošo, Josip Botteri, Dodig, Hitrec, Lang, Lukšić, Mihanović, Mintas-Hodak, Olujić, Pavuna, Sedlar, Tomac, Tuđman, Vidmarović,...

Nisu uspjeli ušutkati Thompsona, već su njegovi koncerti, a posebno onaj u Čavoglavama postali simbol otpora uspostavljanju Srpske Hrvatske.

Prije dvije godine izgledalo je da je ideja Srpske Hrvatske konačno propala jer je Thompson pozvan da koncert iz Čavoglava premjesti u Knin. Ali ponovljen je napad na njega pa smo reagirali Peticijom ZDS. Mnogi od nas su imali neugodnosti zbog toga, a akademike potpisnike su kasnije prozivali i u Hrvatskom saboru.

Prije dvije godine su još i krili da je Peticiju bila obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave“, ali prošle godini to više nisu krili. Shvatili su i da moraju i proširiti te napade pa su napadnuti i naši HOS-ovci.

Srpskoj Hrvatskoj ne odgovara i to što Thompson pjeva o hrvatskim vrjednotama: o ljubavi prema Bogu, domovini, hrvatskom narodu, braniteljima. Smeta im i pjesma „Lijepa li si“.

Ove godine su svi ti napadi kulminirali pa je eto došlo do uspostave Srpske Hrvatske. Imamo vladu kojoj je zapravo predsjednik Milorad Pupovac, ili kako je jučer u Hrvatskom tjedniku rekao Ivica Marijačić Plenkovićeva misija „upravo i jest da u tandemu s Pupovcem provodi velikosrpsku politiku u Hrvatskoj“.

Zato ova dodjela braniteljske nagrade Marku Perkoviću Thompsonu nije uobičajena nagrada. Ona je naša molba da nastavi svoju borbu protiv Srpske Hrvatske. Uvjeren sam da će on tu borbu nastaviti pa mu zato i čestitam na nagradi –simbolu borbe protiv Srpske Hrvatske!

Govor je dan u knjizi koju danas predstavljamo.

Vjerojatno su naši stavovi doprli do vlasti i može se “u zraku” osjetiti promjena pa i nas možete vidjeti u medijima pa i na HTV-u. Doista je bilo nevjerojatno da onima koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2. su svi glavni mediji širom otvoreni umjesto da se boje i pomisliti a kamoli i napadati hrvatske branitelje.

Nadam se da ova kao i druge slične knjige doprinose jačanju svijesti naših ljudi kako trebaju biti ponosni na svoje branitelje i na sami sebe jer smo mi generacija koja je napadnuta i u Domovinskom ratu od do zuba naoružanih vojnika fašističke osvajačke vojske napravili zečeve - da se podsjetimo izjave njihovog “vožda” Slobodana Miloševića.

Oni koji napadaju hrvatske branitelje, dakle i Thompsona i vašeg gradonačelnika, ostaju samo sluge tim zečevima. Može li biti išta odvratnije od toga?

HVALA!

Josip Pečarić

Govor na predstavljanju knjige Marka Ljubića

RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim autoru g. Marku Ljubiću što mi je omogućio govoriti na večerašnjem predstavljanju njegove knjige RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Naš autor je rođen u Ljutom Docu 1960. godine. Gimnaziju je završio na Širokom Brijegu, Fakultet političkih znanosti, smjer novinarstva, 1983. godine u Sarajevu. Bio je dopisnik iz Hercegovine zagrebačkoga *Večernjeg lista* i sarajevskih *Večernjih novina*. Povremeno je pisao analize, komentare i polemike u *Našim Danima* i *Oslobođenju*, hrvatskom dvotjedniku *Obzor* iz Sarajeva, te *Slobodnoj Dalmaciji*. Stalne komentare i analize objavljivao je u *Hercegovačkom tjedniku* koji je utemeljio 1991. koji je izlazio dvije godine. Utemeljio je i širokobriješko dvotjedno glasilo *Vrisak*. Moram priznati da se ne sjećam Ljubićevog pisanja iz tog razdoblja, jer tada nisam puno pisao pa ni pratio novine u kojima je on pisao. Ljubić je potom napravio duži prekid, a treba i naglasiti kako je bio sudionik oslobodilačkoga Domovinskog rata u postrojbama HVO-a. Novinarstvu se vratio godine 2014.

Pisao je komentare za portal *politikaplus.com*, portal *dnevno.hr* i tjednik *7dnevno*, te za portal *narod.hr*. Danas piše redovnu kolumnu „Rasprave o državnosti“ na portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća – *hkv.hr*. Zapravo sam zapazio njegove tekstove na portalu *dnevno.hr* i tjedniku *7dnevno*. Pojavili su se baš kada sam ja prestao surađivati s tim portalom i tjednikom. Zapravo sam brzo shvatio da su „umjesto mene“ našli vrhunskog profesionalca i čudio sam se kako ne znam za tako vrsnog komentatora. Ubrzo su svi znali za njega pa je često pozivan u raznim emisijama na svim televizijama. Gledatelji u emisijama u kojima su se mogli javljati nisu krili svoje oduševljenje njegovim raščlambama, a bio sam svjedokom kada ga na ulici zaustavljaju i zahvaljuju mu se zbog toga.

Zapravo kolumnist Marko Ljubić u svojim tekstovima, ali i u javnim nastupima, na jedinstveni način pokazuje kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, uočavanju bitnih u odnosu na umjetno i manipulativno ponuđene nebitne dvojbe i probleme. On zna tu zbilju predočiti širokom krugu čitatelja na način koji je svima razumljiv i blizak. S druge strane kako su te raščlambe doista sveobuhvatne i precizne, uvijek sam se pitao zašto on nije savjetnik bilo Predsjednice RH bilo u Vladi RH. Njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje njegovim čitateljima, mnogim državotvornim Hrvatima, pa je nedvojbeno Ljubić jedan od najpopularnijih hrvatskih kolumnista, ali da je savjetnik Predsjednice RH ili Predsjednika Vlade i oni bi imali koristi jer je očito da im suverenistička politika nedostaje u sugestijama koje dobivaju od svojih savjetnika. S Ljubićem kao savjetnikom

Predsjednica ne bi trebala pohađa doktorski studij na Fakultetu političkih znanosti jer sigurno bi od Ljubića mogla puno naučiti. Istini na volju, a što Predsjednica može naučiti na Fakultetu političkih znanosti, što može naučiti od recimo Dejana Jovića? Tko bi mogao povezati Jovića već s onim što govori naslov ove knjige: RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI?

Nisam ja prvi koji je primijetio taj znanstveni pristup u tekstovima Marka Ljubića. Davno su njemu sugerirali da nastavi znanstvenu karijeru i upiše doktorske studije. Na žalost Ljubić to nije prihvatio. Da jeste bilo bi manje nas njegovih čitatelja kojima njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje ali bi odgajao mnoge druge koji bi učili, studirali i doktorirali proučavajući njegove tekstove pa bi se smanjila mogućnost da današnji glavni mediji u RH budu anacionalni kakvi jesu.

Ovako nam ostaje nada da će studentima doći u ruke njegova knjiga RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI i da će shvatiti da u rukama drže udžbenik iz koga mogu mnogo više naučiti od onoga što uče na fakultetima na kojima imamo razne joviće, jakovine, markovine i slične. Pri tome treba uvijek imati na umu da je to udžbenik koji je stvaran u trenutcima kada se stvarala povijest pa su tekstovi pisani ne samo za buduće čitatelje već je Ljubić njih pisao i onima koji su odlučivali o Hrvatskoj s nadom da će oni nešto i naučiti prije nego donesu odluke važne za našu sudbinu i sudbine onih koji dolaze poslije nas.

Ljubić je danas često pozivan i da predstavlja knjige drugih autora. Posebno bih naglasio njegove tekstove i predstavljanja knjiga o generalu Praljku. Znamo da hrvatske vlasti žele da hrvatski narod zaboravi velikog generala kojega je prvi Ljubić usporedio s Nikolom Šubićem Zrinskim, a kasnije je Hrvatsko slovo ovu godinu i proglasilo njihovom godinom – godinom i Nikole Šubića Zrinjskog i Slobodana Praljka. Pa i na nedavnom skupu u Splitu, zahvaljujući Ljubiću, pročitano je pozdrav s predstavljanja knjiga o Praljku i 70.000 ljudi je pokazalo hrvatskim političarima kako je njihova želja da narod zaboravi Praljkov čin samožrtvovanja tj. sebedarja za svaj narod uzaludan. Zato ne čudi što o njima Zvonimir Hodak piše:

Da, pada mi na pamet jedna kolektivna obvezna državna psihijatrijska opservacija: jedno od pitanja moglo bi glasiti "Što mislite o Haaškom sudu kroz prizmu činjenice da je četnik Šešelj na slobodi, a Slobodan Praljak pod zemljom?" Kladam se da bi puno odgovora glasilo: "Pa što, oba su slobodna. Fala Bogu!"

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/ljevicare-mozemo-usporediti-sa-golubovima-ima-ih-jako-puno-ne-sluze-nicemu-a-na-kraju-sve-zaseru/>

Koliko je Ljubić izuzetan u svom radu pokazuje slučaj s dva otvorena pisma koja smo napisali 2015. godine. Prvo je pismo HAZU-u u kome smo tražili donošenje deklaracije o slobodi znanstvenog istraživanja, a drugo Peticija ZDS koja je bila usko povezana s prvim pismom. Prvo pismo je potpisalo niz akademika, nadbiskupa, biskupa, sveučilišnih nastavnika i drugih uglednih

ljudi u RH, recimo i današnji predstavljatelj Ljubićeve knjige biskup Košić koji je bio potpisnik i Peticije ZDS. Značaj tih pisama nitko u RH nije tako dobro razumio kao Marko Ljubić koji je puno pisao o njima, imao sigurno i neugodnosti zbog njih, ali je upravo on i natjerao HAZU, točnije Predsjednika HAZU-a, da nam odgovore (čini mi se da su odgovorili prije njemu nego nama) konstatirajući „ne vidimo da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja“ što je bilo jadno kada se zna tko je sve u Pismu HAZU tvrdio suprotno tome. Akademiji nisu ništa pokazivali ni napadi na potpisnike, pa i na nadbiskupa Želimira Puljića predsjednika HBK kada je konstatirao:

„Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma.“

Naravno Predsjednik HAZU je još tada znao da je protiv pozdrava kojim je branjen Vukovar. Kasnije smo vidjeli kako je i Ljubić, za razliku od niza drugih državotvornih Hrvata, ispravno ocijenio važnost ta dva pisma jer je kasnije Plenković formirao *Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima* čiji je predsjednik bio Predsjednik HAZU, a sastav takav da osigura unaprijed donesen zaključak kojim se rehabilitira zvijezda petokraka pod kojom je izvršeno mnog zločina i pod kojom je napadnuta Hrvatska u Domovinskom ratu, a zabranjena pozdrav ZDS s kojim su mnogi branitelji uključivši i HOS-ovce branili i obranili Hrvatsku od fašističke agresije natjeravši agresore da bježe iz Hrvatske kao zečevi, kako je njihov bijeg opisao njihov vođa Slobodan Milošević.

Zapravo ovo o čemu sam govorio opisuje već prvo poglavlje ovog udžbenika: HRVATSKA DRŽAVNOST IZMEĐU NACIONALNOG IDENTITETA I DRUŠTVENIH PODJELA Ljubićeva osnova misao vezana uz 9 studija u ovom poglavlju je:

Državna politika mora stvoriti pretpostavke ujedinjenja hrvatskog naroda na poziciji pobjednika, a ne na uspomeni na žrtvu komemoriranu tijekom nekoliko prigodnih dana. Istinu o našim ključnim događajima mora pisati pobjednički narod, a ne poraženi zločinac.

A sam naslov prve studije puno govori:

Temeljni razdor: Hrvatski suverenizam ili neojugoslavenski regionalizam

I tako redom imamo poglavlja:

NEGATORI HRVATSKE DRŽAVNOSTI s 9 studija;

ILUZIJA HRVATSKE DRŽAVNOSTI S POLITIČKIM SRPSTVOM sa 6 studija;

KOST U GRLU – HRVATI BOSNE I HERCEGOVINE sa 7 studija; i POLITIČKA KULTURA I KULTURA DRŽAVNOSTI s 8 studija, a završna studija je *Kako Hrvatsku izvesti na staze nacionalnoga uspjeha?*

Završit ću ovo izlaganje s riječima autora koje je sam izdvojio iz ovog posljednjeg poglavlja:

U svim fazama razvitka svake, baš svake državnosti, izborni sustav i zakonodavstvo ključni su instrumenti upravljanja razvitkom državnoga poretka. Nema važnijega od toga, niti postoji alternativa. Drugim riječima, dok je na snazi trenutni ustavni i pravni poredak države, baš nitko ni pod kakvim okolnostima ne može ostvariti stabilnost društva i države, niti može postići svrhu te stabilnosti – razvoj svih društvenih i nacionalnih potencijala. Stabilnost sama sebi ne može biti svrhom, niti nosi pozitivno obilježje, ako se svodi na održavanje i reprodukciju vladajućega poretka. Takvu stabilnost ima, primjerice, Sjeverna Koreja.

Na kraju mi ostaje jedino da autoru čestitam na ovoj knjizi s nadom da ćemo uskoro i njegove druge tekstove naći u ovakvim njegovim knjigama na što ga i obavezuju njegove riječi u uvodu o tome kako mu „gotovo svakodnevno prilaze ljudi, osobito poslije javnih nastupa na manje-više alternativnim televizijskim i radio postajama, tiho mi upute riječi potpore, udjele Božji blagoslov, zahvale i gotovo u pravilu pitaju – gdje se mogu pročitati vaši tekstovi?“

Josip Pečarić

SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA

Ono što raduje jest činjenica da danas mnogi u Hrvatskoj govore o srpskom fašizmu- Nekada nas je bilo malo, ali danas ne više. Zbog toga je Vučić i prisiljen uspoređivati Hitlera i Tuđmana. Naime, kod njih je uvijek ista obrana za zločine koje su učinili, čine ih ili će tek učiniti: Optuži protivnike za njih. Jer, kako reče Dobrica Ćosić: Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti.

Tako o fašizmu velikosrbijanske politike govori dr. sc. Sanja Bilač u tekstu: „Dr. sc. Sanja Bilač: Pupovčev utjecaj – Četništvo i ideja velike Srbije postali su dio mainstream politike hrvatskog vodstva“:

Svojim ponašanjem aktualna je hrvatska vrhuška potvrdila da su četništvo i ideja velike Srbije postali dio mainstream politike hrvatskoga vodstva. Takva politika dopustila je Miloradu Pupovcu da izokretanjem teza stvara percepciju otpora i protivljenja Srbinu Miloradu Pupovcu. A to je smišljena podvala. Jer je riječ o neprihvatljivoj velikosrbijanskoj politici koju on zastupa, a ne njegova etnička pripadnost. Hrvatsko vodstvo, umjesto jasne osude velikosrbijanske politike i zločina, kaznenih progona prema počiniteljima, naplate ratne odštete, iznošenju činjenica koje potvrđuju fašizam velikosrbijanske politike, govori o pomirbi, suradnji i dobrosusjedskim odnosima. Poznaje li svijet državu i narod koji je nakon okupacije svoga teritorija i zločina provedenog nad svojim narodom, tim istim zločincima i okupatorima, koji se nisu odrekli takve zločinačke politike, nudili ruku pomirenja i tražila dobrosusjedske odnose? Je li netko nacistima ponudio ruku pomirenja i tražio pomirbu? Kakva su to mjerila i kriteriji? I tko je aktualnoj vladi dao pravo da u ime hrvatskog naroda traži pomirenje? Hoće li ova vlast uskoro napraviti korak dalje pa tražiti oprost zbog toga što su Hrvati oslobodili svoju zemlju?

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-sanja-bilac-pupovcev-utjecaj-cetništvo-i-ideja-velike-srbije-postali-su-dio-mainstream-politike-hrvatskog-vodstva>

A Petar Horvatić fašizam stavlja već u naslovu svoga teksta: „17. kolovoza 1990. Knin – kako je balvan revolucijom počeo fašistički ustanak s elementima genocida?“:

Na današnji dan 17. kolovoza 1990. u okolici Knina počela je otvorena oružana pobuna Srba poznata pod imenom Balvan revolucija. Time je, u stvarnosti, počeo sustavni i planirani (od Beograda i JNA) teror Srba na cestama, maltretiranje i progoni ljudi, uhićenja, a ubrzo i prva ubijanja golorukog hrvatskog naroda.

Sve je to bio uvod u opći fašistički ustanak kojemu je cilj bio stvoriti etnički čistu državu Srbiju na teritoriju Hrvatske. Tako da današnje riječi profašističkog predsjednika Srbije Vučića o nacizmu i fašizmu u Hrvatskoj

zvuče smiješno, jer su još živi ljudi koji se svega sjećaju, i za razliku od 1945. godine smiju i reći što se događalo.

<https://narod.hr/kultura/video-17-kolovoza-1990-knin-kako-je-balvan-revolucijom-poceo-fasisticki-ustanak-s-elementima-genocida>

Ovaj tekst je izazvao zanimljivu raspravu o srpskom fašizmu. Dat ću samo prvi komentar:

Prascic • a day ago

Balvan revolucija nije fašistički ustanak, nego velikosrpski ustanak. Hrvatski branitelji nisu antifašisti, nego hrvatski domoljubi. Fašizam kao ideologija je pao još 40-ih. Fašizam kao krovni pojam kojim označavamo ideologije koje mu slične, može se koristiti. Ali se ne bi trebao koristiti. Nitko zapravo niti ne zna što je to fašizam. Nisu to znali ni prije 2. svjetskog rata, ni za vrijeme, ni nakon. Jedan od najboljih tekstova o tome napisao je Orwell - Što je fašizam? - no niti on nije znao odgovor. U jednom legendarnom govoru sluga Božji nadbiskup Fulton Sheen opisao je 12 trikova pomoću kojih će davao zavesti mnoge duše. Jedan od njih je i njegova tvrdnja da nas želi osloboditi od fašizma, ali nikad neće objasniti što je zapravo fašizam. Dakle ni Sheen ne zna što bi to točno bilo. Fašizam je sve i ništa istovremeno. Moj otac je dragovoljac Domovinskog rata. Pitajte ga je li bio u ratu protiv fašista? Reći će vam - NE. Pitajte ga je li on antifašist - reći će vam NE.

Razumijem da se kod nas u Hrvatskoj sve gleda kroz terminologiju "fašist" i "antifašist". Zadnjih godina akademik Pečarić dosta često naglašava da su hrvatski branitelji antifašisti, a srpski agresori fašisti. No zašto bi Pečarić imao potrebu iznositi tvrdnju koja jednostavno nije točna? Iz jednostavnog razloga: prije toga se godinama i godinama hrvatske branitelje proglašavalo fašistima, a srpske postrojbe su sebe proglašavali antifašistima. Po tim definicijama fašist je nešto agresivno, osvajačko, primitivno i odvratno, a antifašisti su plemeniti ljudi koji podnose žrtve i hrabro se bore ne bi li nas od takvih oslobodili. Vrh srpske vojske 90-ih je govorio da ide Hrvatsku i Jugoslaviju osloboditi od fašizma. A onda se dogodio Vukovar. Za njih, fašisti su bili oni koji su vikali "Za dom spremni" ... pogledajte tko danas tvrdi da je "za dom spremni" fašizam i jasno vam je kakav taj odnos ima prema Domovinskom ratu i koliko pameti u glavi ima. No, da se vratim na temu, upravo su ti događaji razlozi da netko branitelje naziva antifašistima, a srpske agresore fašistima. Jer su to riječi na koje se svi ovdje pale. Međutim treba biti svjestan da je to zapravo pogrešno. I na žalost ide u prilog starim antifašistima koji žele tvrditi da su oni temelj Hrvatske, a branitelji - antifašisti - su je samo oslobodili.

Bilo bi mi izuzetno drago da se srpsku agresiju više ne naziva fašističkom, a hrvatsku obranu da se ne naziva antifašističkom. Izvorno, antifašizam je zlo koje je instalirala komunistička partija. Nije svaki antifašist bio komunist, ali svaki antifašistički potez budno je nadzirala komunistička partija. O zločinima da ne pričamo.

Jasno je da ne mislim da je želja dana na kraju dobra. Dapače, nije bitna definicija nečega već je bitno kako se to doživljava. Ili: ne znamo što je elektricitet, ali ga itekako koristimo! Kada Vas netko napada da ste fašist ne treba se zbog toga 'smrznuti' (= prepasti). Pogotovu ako imaš mnogo bolje argumente dokazati da je to taj koji Te napada. Mene ne zanima zašto su komunisti odlučili da se trg u Zagrebu naziva Trg žrtava fašizma iako talijanski fašisti nisu nikoga ubili u Zagrebu. Ali nije loše spomenuti da je to zato što su komunisti bili saveznici nacistima, pa je to možda zato. Je li zato usvojen pojam fašizma, a ne nacizam? A sigurno ni Staljin nije zaboravio tko mu je bio saveznik, zar ne? Neki danas s pravom govore o srpskom naci-fašizmu. Meni ne smeta ni ako ga zovu srpski nacizam. Da su o tome govorili hrvatski političari, danas bi Vučić bio smiješan. A oni se ne usude govoriti ni o presudi stalnog suda u Haagu tj. o srpskoj agresiji u cilju stvaranja homogene Srbije pri čemu su izvršili niz genocidnih radnji! Zato dr. Bilač govori to što govori!

Evo kako, zapravo i o tome, govori biskup Košić (iz govora na Otvaranju međunarodne Konferencije MIA 2018.):

„Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“ „

Drugim riječima, kada nas napadaju treba okrenuti pilu naopako. Ili napasti njih – ili ih ismijati.

A ovom pitanju sam posvetio i jednu knjigu: „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska“. Tada je sa mnom razgovarao Davor Dijanović (Portal HKV-a, 24. 06. 2015.) Dat ću dio razgovora u kojem ukazujem na činjenicu kako je Miloševićev uzor bio Hitler:

Sličnost Hitlerovog i Miloševićevog projekta

Pojam „antifašizam“ u Hrvatskoj je do sada u pravilu bio rezerviran za političke sljedbenike propaloga komunističkog sustava. Odakle branitelji u toj pripovijesti?

To objašnjavam na početku knjige definirajući "antifašiste" u RH izjavom Winstona Churchilla: Fašisti budućnosti nazivat će sebe antifašistima, odnosno Antifašiste u RH: Jedini istinski antifašisti u RH su hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Zapravo, naslov nove knjige i ovakvi

tekstovi ukazuju na problem koji imaju kukurikavci. Oni moraju skriti fašistički karakter velikosrpske agresije na RH. Tko se još sjeća usporedbi onoga što je govorio i radio Milošević s onim što je govorio i radio Hitler, Npr. Hitler je

govorio:

Njemačka će bit isvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Gorasu dva oka u istoj glavi.

Kao što je Hitler tvrdio da je napad na poljsku odgovor na napad Poljske na Njemačku, tako je i napad na Dubrovnik njihov odgovor na napad Hrvatske na Crbu Goru i BiH. Vjerovali ili ne!

Na taj način kukurikavci „kupuju“ bolju sliku o sebi samima. Proglašavaju se antifašistima, a podržavali su ili sudjelovali u fašističkoj agresiju na Hrvatsku i sudjeluju u politici koja pokušava od agresije, koja je već i takvom prepoznata na Sudu u Haagu, napraviti građanski rat. Poznati kineski ratnik i filozof Sun Tzu je takve nazivao ogavnim ljudima. Ovdje je to još i gore, jer se sve radi poslije veličanstven pobjede u ratu u kome je sam i srpski Vožda Slobodan Milošević svoju vojsku usporedio sa zečevima u srazu s hrvatskom vojskom. A za primjer junaštva tom prigodom je govorio o Vukovaru. Valjda otud i agresija na Vukovar od strane današnje vlade. Sama najava ove nove knjige navela je Vicka Goluzu, nekadašnjeg pomoćnika ministra, da napiše pjesmu, koja je svojevrsan odgovor na Vaše pitanje (Kamenjar.com, 22. 06. 2015.):

*ČESTITKA DOMOLJUBNOM ANTIFAŠISTI
AKADEMIKU JOSIPU PEČARIĆU!*

*Braniteljska Hrvatska visi na križu
Hrvatska naša, brate u Kristu,
fašističkom mržnjom truju nam Hižu
Domovinu iz snova – Ljubav čistu!*

*Domovini iz snova mrtvih heroja
na kojima leži svetost Slobode,
izdajice mnoge duginih boja
u mržnji žele da u smrt ode.*

Antifašistima lažnim antifašizam čisti

*u kojem sjaji Hrvatski znamen
ustaškom zločinu uvijek je isti
jer u njima plamti Jugoplamen.*

*Čestitam brate za novu knjigu,
za serum braniteljske ljubavi svete,
Antifašističku Hrvatsku kao brigu
i - lijek protiv kolone pete!*

Vicko Goluža

Zapravo, mnogi već u Hrvatskoj izjednačavaju „antifašiste“ s fašistima upozoravajući na njihovu ulogu u masovnim zločinima poslije rata, ali i na njihovu ulogu i odnos prema srpskim zločinima u Domovinskom ratu. Međutim, treba ustrajati u istini o fašističkoj agresiji i pobjednicima nad tom agresijom hrvatskim braniteljima koji su zapravo jedini istinski antifašisti s kraja dvadesetog stoljeća. Zato je to i dano u naslovu moje knjige“!

Nemojmo biti nepravedni prema Miloševiću. Nije samo Hitler bio njegov uzor. To je bio i Mussolini. Vjerojatno ste zaboravili šalu koja je kružila o tome: U jednom muzeju u Italiji Milošević nikako da pogodi čiji je portret koji bi gledao. I na kraju je bio siguran:

-Ovo je sigurno Mussolini!

-Ne g. Miloševiću. To je ogledalo, odgovoriše mu.

Da, govorim o srpskom fašizmu, mada je očito da to argumentiram sa srpskim nacizmom. Ali kad oni govore o fašizmu, zašto im ne izaći u susret. Pa i Churchill se pripisuje ova rečenica o fašistima, a ne o nacistima, zar ne?

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGA “PIŠEM PISMA, ODGOVORA NEMA 1. I 2.”

Dozvolite mi na početku da se zahvalim svima vama koji ste došli na ovo predstavljanje, FER-u što su nam ga je omogućio kao i predstavljajama dr. sc. Nevenu Elezoviću, red prof. u trajnom zvanju s FER-a, dr. sc. Sanji Varošanc, red prof. u trajnom zvanju s MO PMF-a i dr. sc. Ivanu Periću, red prof. u trajnom zvanju PBF-a. Pozdravljam i one koji su bili pozvani, a nisu došli.

Prof. Varošanc je moj prvi doctor, a bila je i predsjednik Hrvatskog matematičkog društva. Prof. Perić mi je najbliži suradnik i s njim sam u svakodnevnim raspravama. Na prof. Elezovića sam bio ljubomoran zbog svih ovih napada her nisam znao smeta li im više on ili ja. Međutim, kada ga je jedan akademik (!) upozorio da može firma “Element” imati problema jer ja koristim njihovu e-mail adresu postalo je jasno da je prednost na mojoj strani. Oni su govorili o prvoj knjizi s podnaslovom “Navodna Hrvatska zaklada za znanost”. Kada su govorili o konferenciji u Mostaru koju smo mi organizirali za koju su naknadno tvrdili u HRZZ-u da ne možemo sudjelovati u većem broju iako sam im objašnjavao da tako ne mogu tumačiti riječ “u pravilu”. Radilo se o prvoj međunarodnoj matematičkoj konferenciji u Mostaru! Mi smo konferenciju ipak održali, a u HRZZ-u su nedavno donijeli tumačenje da na konferencijama u RH može biti više sudionika s projekta. Zapravo od hrvatskih sveučilišta isključili su samo Mostar pa bi već sama ta činjenica opravdala podnaslov te knjige.

Kada vidimo na koliko pisama samo iz ove dvije knjige nismo dobili odgovore čini mi se da bi bilo mnogo bolje da sam ostao u Australiji odakle sam još 1998. godine dobio poziv za preseljenjem kao znanstvenik i dobio takvu vizu. Trebalo je ostati 2 godine tamo za dobivanje državljanstva, a ja sam se vratio poslije 22 mjeseca. Samo smo iskoristili tamošnji trogodišnji projekt za moj boravak u Adelaide-u, a pri tome je sredstva projekta koristilo i više mojih suradnika iz Hrvatske pa su bili tamo na mjesec ili dva dana. Da sam ostao u Australiji i pisao od tamo, pa makar zahtijevao da ja sastavljam Vladu, očito bi mi odgovarali, zar ne:) Prva knjiga ne bi pokazala što se doista dogodilo s našim projektom HRZZ-a da se nije dogodio napad Glavnog tajnika HAZU akademika Pavla Rudana u Hrvatskom saboru, kada je izvješće o radu Akademije iskorišteno za politički obračun s akademikom Stankom Popovićem i sa mnom.

Napad na mene je bio izuzetno glup. U godini proslave 850. obljetnice katedrale svetog Tripuna u mom rodnom Kotoru i dolaska u Zagreb tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića Glavnog tajniku sam rođen u Socijalističkoj (!?) Republici Crnoj Gori, fakultet, magisterij i doktorat stekao u Beogradu i onda došao u Hrvatsku predlagati Peticiju ZDS. Točno je da sam došao u Zagreb

prije 30ak godina i stvorio znanstvenu školu iz koje je izašlo preko 40 doktora matematičkih znanosti, napisao sam preko 1000 znanstvenih radova u matematičkim časopisima i stvorio 3 znanstvena časopisa koji su na svjetskim listama, ali o tome ni riječi. Glavnom tajniku bi trebalo nekoliko života za takav učinak (srećom to mu i ne treba da bi postao i predsjednikom ovakve Akademije). Ali važnija je Peticija ZDS. Zbog takvog ponašanja akademik Rudan je uz akademika Silobrčića kod nekih izvrsnih hrvatskih kolumnista opisan i prihvaćen kao današnji predstavnik JAZU.

S druge strane u pravu je i professor Elezović da je Akademija pala na razinu piljarica kada im je toliko važno gdje je tko rođen. Zato me i ne čudi što je link na moj razgovor s fram Mariom Knezovićem u kome je bilo riječi i o tome s radija Međugorje na portal narod.hr dan u sklopu mog govora s predstavljanja u Sisku:

<http://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-istinsko-suocavanje-s-istinom-iz-2-svjetskog-rata-i-poraca-tzv-antifasista-doista-bi-bilo-bolno>

I kada se očekivala neka isprika na Skupštini HAZU je njegovo ponašanje ocjenjeno kao vehementno, a meni praktično onemogućeno da iznesem svoje mišljenje tj. nekakvu obranu. Da se čovjek zapita: Koliki je dio JAZU u HAZU?

Zapravo tako je Akademija pokazala da je duboko upletena u sve što se događalo s našim projektom iz HRZZ-a i zašto više od godinu dana nije bilo nikakvih suvislih odgovora niti iz Zaklade niti iz Ministarstva znanosti.

Što se tiče Peticije ZDS poznati hrvatski kolumnist Marko Ljubić konstatira na portalu narod.hr kako je novoosnovano vladino Vijeće za suočavanje s prošlošću osnovano zahvaljujući Peticiji ZDS, a pogotovu Pismu HAZU koje smo inicirali prof. dr. sc. Matko Marušić i ja od prije dvije godine i naglasio kako je to pobjeda suverenističke Hrvatske. Za Pismo HAZU on kaže:

“Tada je peticiju koju je potpisalo više od dvije stotine akademika, profesora znanosti, biskupa (spomenuo bih i nadbiskupa Barišića, JP) i pripadnika akademske elite u Hrvatskoj, ignorirao doslovno sve do jedan tzv. pretežiti ili mainstream medij, vlada je šutjela, a HAZU se usudio poslati nakon moga višemjesečnoga inzistiranja isključivo meni tada, izbjegavajući ostale medije, izjavu u kojoj kažu da nisu primijetili prijetnje i sprječavanje slobode znanstvenog istraživanja, ali se ipak zauzimaju za – slobodno istraživanje i primjenu znanosti na sva moguća društvena pitanja.”

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-politicka-odluka-o-formiranju-vijeca-pobjeda-je-suverenisticke-hrvatske>

A nedavno je dr. sc. Damir Pešorda napisao o Peticiji ZDS:

“Kad je više od dvije godine Josip Pečarić krenuo u svoj donkihotovski boj za legitimitet pozdrava "za dom spremni", mislio sam da troši previše energije za relativno nevažnu stvar. Međutim, pokazalo se da dobro predosjetio neke maligna trendove u našem društvu i pokušao ih preduhitriti. Kad je ovih dana zbog jedne benigne ploče u Jasenovcu hrvatska, navodno desna, vlast pljunula

samoj sebi u lice, i to po tko zna koji put – morao sam priznati da je Pečarić bio u pravu. Dok se jasno ne suprotstavimo ucjenjivačima, oni nas neće prestati ucjenjivati. Svi ti pupovci, bauci i ostale pusičke od takvih ucjena i za takve ucjene i žive.” Nisam očekivao da se Pešordin tekst može odnositi i na HAZU. Sumnjao sam da sve neugodnosti koje imamo i moja obitelj i moji suradnici su posljedica Peticije ZDS. Pisao sam nekim kolegama i prijateljima o tome. Podršku mi je dao akademik Davorin Rudolf, koji je o tome pisao i Predsjedniku Akademije i Rektor Zagrebačkog sveučilišta u funkciji predsjednika Znanstvenog vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a. Nitko nije reagirao, a u mom Razredu kome je uputio svoja pisma konstatirano je:

“Nitko nas nije ništa pitao pa i ne moramo davati svoje mišljenje.” Akademik Rudolf je na isti način reagirao i kod nastupa Glavnog tajnika u Saboru. Ovaj put je moj razred u Akademiji zauzeo slijedeći stav: *“Razred se ne slaže s tvrdnjama i osuđuje izjave koje su o članovima Razreda akademikima Vladimiru Paaru, Josipu Pečariću i Stanku Popoviću iznesene tijekom rasprave o godišnjem izvješću Akademije u Hrvatskom saboru dana 14.12.2016. Razred podržava znanstveni i stručni integritet tih svojih članova.”*

Dok je moj razred razmišljao o te dvije rečenice ja sam napisao knjigu koju večeras predstavljamo – dakle ovu s podnaslovom “Je li Akademiji važna znanost?”. Pri tome pretpostavljam da će Tajnik Razreda akademik Andrej Dujella imati problema, ako ih već nema, i zbog ove dvije rečenice. Prema podnaslovu knjige vjerojatno mu neće pomoći ni to što je ovih dana postao počasni doctor Sveučilišta u Debrecinu, na što mu čestitamo I ovom prigodom!

I mi smo ovih dana dobili čestitku. Ministarstvo je ostalo pri odluci da se ukine financiranje naša tri časopisa koja su na svjetskim listama, i po Skopusu su među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na 2., 4. i 6. mjestu. U Elementu nisu predvidjeli kakva će pravila biti donesena pri kraju prošle godine a važit će retroaktivno. Na neki način potpora sličnog i još goreg ponašanja u HRZZ-u, a s druge strane i podrška Akademiji zbog mog neprimjerenog ponašanja. Naime prije nekoliko godina sam poslao popis 50 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa po Scopusu. I tada su moja 3 časopisa bila među 6 najboljih, ali još bolje plasirana. Bili su na 1., 2. i 6. mjestu! Dok sam ja mislio da je to nešto dobro i da je normalno da o tome obavijestim Akademiju, ispalo je da nije. Naime u to vrijeme je časopis Glavnog tajnika Akademije izbačen s tih lista. Kada vidimo najnovija reagiranja iz Akademije, jasno je u čemu sam pogriješio, zar ne? A da sve bude još gore od tri časopisa iz Teorije matematičkih nejednakosti koji imaju impact factor dva su naša, a jedan od njih ima i veći impact factor od Springerovog časopisa!

Zato je lijepo i od Ministarstva znanosti što podržava članove Uprave Akademije - i ne samo njih - u tim duševnim bolima i što je na ovakav način

kaznilo krivce za te boli! Doista je sramotno imati 3 (TRI) časopisa s impact faktorom dok Glavnom tajniku izbacuju njegov!

Naravno u knjizi sam se osvrnuo i za druge razloge koje opravdavaju Akademiju u njenim postupcima.

Počnimo od trenutka kada su sljedbenici Titove partije pobijedili i na predsjedničkim izborima i na onima za Sabor. Bili su uvjereni da se vraća razdoblje od 45, da će dugo vladati i mogu raditi što god hoće. Međutim, prvi poraz su doživjeli tako što unatoč snažne potpore Uprave Akademije prof. dr. sc. Ivo Goldstein nije postao akademik. Tu sam se itekako zamjerio mnogima, a moja e-mail prepiska s Glavnim tajnikom dana je u knjizi. Čak su neki koji su me javno podržali imali neugodnosti. Srećom Goldstein je dobio najmanje glasova u povijesti Akademije – manje od 1/3 nazočnih, pa je ostalo samo na neugodnostima.

Potom sam se usudio tražiti od Akademije da – kao i za neke moje druge publicističke knjige – pošalje poziv academicima za predstavljanje moje knjige “Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba”. Predstavljajući su bili i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, koji je usput rečeno general, i admiral Davor Domazet Lošo! Glavni tajnik je s pravom to odbio učiniti jer sam “zlonamjerno” iskoristio Miloševićevu usporedbu njegovih hrabrih ratnika u “Oluji” sa zečevima. Pa svima je poznato da su naše branitelje Srbi nazivali ustašama a Hrvatsku – Tuđmanova ustaška država, a ja podržavam takove i još mi predstavljaju knjige jedan general i jedan admiral. Strašno, zar ne? Tekst o tome objavio sam tada u tjedniku 7Dnevno i dan je i u ovoj knjizi.

POSLANE KNJIGE

Datum: Mon, 3 Apr 2017 13:55:04 +0200

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, andrej.plenkovic@vlada.hr <andrej.plenkovic@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, sbarisic@phy.hr

CC: Andrej Dujella <duje@math.hr>, nejednakosti@googlegroups.com

Poštovana gđo Predsjednice RH,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani g. Ministru znanosti i obrazovanja,

U subotu sam vam poslao moje knjige: *“Pišem pisma, odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost”*

i

“Pišem pisma, odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost”

Povod za to je činjenica da je prošlo već deset mjeseci od treće godine Projekta Nejednakosti i primjene HRZZ-a, a da nismo dobili od HRZZ-a ocjenu rada u drugoj godini.

U prvoj knjizi na str. 149-157 dan je Popis (Tablica) radova koje smo dali uz Izvješće za drugu godinu rada na Projektu. Dajem vam ga i u prilogu ovog pisma.

Očito nam je njihovim neodgovaranjem skoro dvije godine onemogućen rad na Projektu koji traje četiri godine. Sredstva smo dobili za prvu godinu, a za drugu su nam dali pola sredstava, ali su i tu polovinu umanjili za sredstva za koju su tražili povrat. A tražili su povrat, kako možete i vidjeti u prvoj knjizi za nešto što su nama odobrili i što smo uradili.

Mislim, da vi možete naći normalne recenzente koji lako mogu shvatiti kako u HRZZ-u ne znaju ili ne žele ocijeniti project Nejednakosti i primjene na način kako to dolikuje nekoj znanstvenoj ustanovi.

Mnogi u RH i van nje misle da se radi o političkoj odmazdi zbog mog publicističkog i državotvornog djelovanja.

Tako dr. sc. Josip Stjepandić piše (Hrvatski tjednik, 30. ožujka 2017.):

“Drugi, drastičan primjer, jest akademika Josipa Pečarića, kojeg je kukulele vlast rezala gdje je stigla. Najprije su mu uzeli projekt, onda otpustili kćer (tzv. “kolateralna žrtva” po M. Tuđmanu), da bi mu aktualna vlast ukinula subvenciju za znanstvene časopise, iako njih 3 spadaju među 6 najboljih časopisa u Hrvatskoj. Budući da su o ovome slučaju već napisane knjige, očekivalo se da će ministar Barišić odmah po preuzimanju dužnosti pozvati

Državnu reviziju i DORH da malo promotre Hrvatsku zakladu za znanost. Dosad za to na žalost nema nikakvih naznaka.”

I doista druga knjiga pokazuje da je to otišlo toliko daleko da je u Hrvatskom saboru, na raspravi o radu Akademije, Glavni tajnik Akademije govorio o Peticiji ZDS, spominjući u svom napadu kao glavne argumente gdje se tko rodio ili stekao neku diploma, a da to nije zasmetalo niti jednom zastupniku u Saboru

A Peticija je pisana kao potpora Marku Perkoviću Thompsonu i njegovoj “Bojni Čavoglave”, koja počinje sa ZDS!

A i najnovija istraživanja pokazuju da je unatoč višegodišnjem medijskom linču većina naroda podržava HOS-ov pozdrav ZDS, bolje reći podržava činjenicu da ova država postoji zahvaljujući Domovinskom ratu.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/bravo-hrvatska-za-dom-spremni-pozdrav-podrzava-vise-od-50-posto-hrvata-1013884/>

Doista je nevjerojatno da se itko kažnjava zbog mog publicističkog i državotvornog rada, a kažnjavanje 36 znanstvenika koji su moji suradnici je strašno! To ide toliko daleko da im se ne odobrava ni novi project pozivanjem da su članovi mog projekta, dakle projekta kojega deset mjeseci od kako smo u njegovoj trećoj godini nisu ocijenili- A za rad u drugoj nisu dali sredstva ni za drugu polovinu druge godine, uz oduzimanje dijela za prvu godinu uz obrazloženje koje je doista nešto što bi trebali promatrati u bolnici u Vrapču. Zato vam predlažem da na osnovu popisa radova koji imate natjerate HRZZ da nadoknadi sredstva koja smo odradili i tako omogućiti nastavak rada u četvrtoj godini onima koji su spremni uopće raditi na projektu jedne takve ustanove kao što je HRZZ. Mi stariji istraživači to ne želimo, ali mlađi moraju zbog svog napredovanja.

Također, očekujem da će te po završetku tog projekta osigurati da se HRZZ ne sveti i dalje suradnicima na ovom projektu kada se budu ponovo natjecali. Mlađi suradnici itekako moraju imati potporu u RH u svom znanstvenom radu, a po novom zakonu su uvjeti za njihovo napredovanje još veći nego do sada, Izgleda da je sretna okolnost što je od mojih 220 suradnika, samo nešto više od 40 u RH, pa su jedino oni mogli biti izloženi ovoj “osveti”!

Zapravo mi je drago primijetiti kako je Predsjednica RH gđa Kolinda Grabar-Kitarović ispravno procijenila spomenute osjećaje naših ljudi pa je nedavno pozdravila sudionike predstavljanja moje knjige *Dnevnik u znaku “Za dom spremni*. Time je i potvrdila svoju suverenističku politiku!

Normalno bi bilo da nisu na udaru ni HOS, ni Bojna Čavoglave, ni Hrvatski Državni Sabor, ni hrvatska povijesna zastava, već oni koji napadaju vrijednosti Domovinskog rata i hrvatski jezik jer na njima počiva ova država. Ali takvi se ne napadaju, već suradnici i obitelji onih koji traže da RH bude suverena država – onakva kakvu nam je ostavio njen predsjednik akademik Franjo Tuđman.

Vi u svakom slučaju možete pomoći da se ispravi nepravda kojoj su izloženi moji suradnici!

S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Dopisni član DANU

Naslov:Re: Poslane knjige

Datum: Tue, 25 Apr 2017 19:53:51 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, andrej.plenkovic@vlada.hr <andrej.plenkovic@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, sbarisic@phy.hr

CC: Andrej Dujella <duje@math.hr>, nejednakosti@googlegroups.com, josip.stjepandic@gmail.com

Poštovana gđo Predsjednice RH,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani g. Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani g. Ministre znanosti i obrazovanja,

S obzirom da, izuzev zahvale Predsjednika Vlade na darovanim knjigama, nisam dobio nikakav odgovor na moj e-mail od 3.4.2017. šaljem vam tekst sa stranica Matematičkog odsjeka PMF-a:

**MATEMATIKA JE NAJBOLJE RANGIRANO ZNANSTVENO POLJE
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU NA TAIWANSKOJ LISTI
19.04.2017.**

U medijima se često spominju razne liste na kojima se rangiraju sveučilišta i njihove sastavnice. Najčešće se ističe tzv. Šangajska lista, no na njoj su rangirana samo sveučilišta u cjelini, a ne i pojedine struke. Postoje i druge liste na kojima se rangiraju sveučilišta, ali i pojedina znanstvena područja i polja unutar njih. Rangiranja se najčešće vrše prema scientometrijskim podacima, tj. temeljem znanstvenih radova koje su objavili djelatnici sveučilišta. Pritom se gleda kvaliteta časopisa u kojima su radovi objavljeni te njihova citiranost. Među takvim listama najčešće se spominju NTU ili Taiwanska lista te lista koju radi US News & World report.

Na zadnjoj NTU listi (za 2016.,

<http://nturanking.lis.ntu.edu.tw/DataPage/TOP300.aspx?query=Mathematics&y=2016>) matematičari sa Sveučilišta u Zagrebu zauzeli su 175. mjesto u

svijetu, a 64. u Europi, što je najbolji plasman kojeg je bilo koja struka unutar Sveučilišta ostvarila u 2016. Napomenimo da 175. mjesto dijelimo s Edinburghom i Eindhovenom dok su iza nas sveučilišta u Montrealu, Oslu, Bordeauxu, Ljubljani, Amsterdamu, Montpellieru, Zaragozi, Madridu (Charles III), Utah, Illinois (Chichago) i mnogi drugi. Od ostalih kolega sa Sveučilišta Agronomija je 196. na pripadnoj listi. Sveučilište u Zagrebu, u cjelini, nije ušlo među 300 najboljih. Napomenimo da se kod ovog rangiranja broje radovi matematičara sa svih sastavnica Sveučilišta.

Na sličnoj listi koju radi US News & World report,

<https://www.usnews.com/education/best-global-universities/university-of-zagreb-502783> matematika se našla na 153. mjestu u svijetu. Zagrebačko Sveučilište je na 606. mjestu, a od pojedinih struka i opet se među prvih 300 na pripadnoj listi plasirala agronomija i to na 142. poziciju.

<https://www.math.pmf.unizg.hr/hr/matematika-je-najbolje-rangirano-znanstveno-polje-sveucilista-u-zagrebu-na-taiwanskoj-listi>

Kako se i vi ili u znanosti ili imate pomoćnike koji se bave pitanjima znanosti molim vas da mi odgovorite na dva pitanja:

Mogu vam pomoći malo u promišljanju oko odgovora šaljući vam dio pisma u kome je dana jedna moja zanimljiva prepiska s akademikom Dujellom.

Naslov: Re: AW: AW: ĐIKIĆEV PLAGIJAT

Datum: Sun, 22 Jan 2017 20:53:08 +0100

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Prima: Stjepandic, Josip,

Ivan.Dikic@biochem2.de <Ivan.Dikic@biochem2.de>

CC: andrej.plenkovic@vlada.hr <andrej.plenkovic@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>

Dragi imenjače,

Napokon da nađem malo vremena da Ti odgovorim sada već na dva Tvoja e-maila (21. 01. 2017. i 22. 01. 2017.).

Zanimljivo mi je bilo čitati Tvoj komentar:

„Moraš pripaziti da drug Jovanović ne bi utvrdio da je tvojih skoro 2000 radova zapravo gomila plagijata, koje si prepisao od zečeva traktoraša!»

Kao da si znao za moje dopisivanje s tajnikom moga razreda u Akademiji akademikom Andrejom Dujellom od nedavno i počasnim doktorom Sveučilišta u Debrecenu. Mi se šalimo na istu temu. Naime, u petak navečer sam mu (...)

Nastavili smo:

JP: Prešao sam i 4000 citata na MathSciNetu!

AD: Svaka Ti čast!

JP: Tko ima najviše kod nas od matematičara (poslije mene)?

AD: Pečarić 4029, Dujella 826, Vondraček 725, Tadić 682, Muić 435, Drmač 341

JP: Inače važan je podatak i koliko autora. Kod mene ih je 1376!

AD: Kod mene je 826 citata od 153 autora. Daleko smo svi od Tebe :)

AD: Od dijaspore: Bestvina 1801 (od 774), Mikelić 1521 (od 1065), Grunbaum 2701 (od 2369)

JP: Možeš se igrati i vidjeti koliko vas iz MO ima ukupno kao ja.

Otud i negativna mišljenja za moj projekt:))

AD: 9! Na onih 5 koje sam već napisao (ja, Vondaček, Tadić, Muić, Drmač), još treba dodati Šikića (279), Adamovića (275), Primca (269) i Marušića-Paloku (259) i to ispadne 4091 :)

JP: A vjerojatno je slično i s brojem radova?

AD: Po broju radova u MathSciNetu, čini mi se ide (nakon Tebe) nekako ovako: Čerin 149, Pogany 146, Volenec 119, Dujella 100, Perić 75

JP: Tu Bogami moraš još puno dodati:)

JP: A Pogany i Perić su na mom projektu:)

AD: Ako maknem penzionere, zbrajat ću do preksutra :)

AD: Vrlo ugrubo, čini mi se da mi treba 42 djelatnika sa PMF-MO da te dostignemo po broju radova :)

Dakle pitanja na koje očekujem vaše odgovore su:

1. Što mislite koliko je moj osobni doprinos činjenici da je matematika tako plasirana?
2. Dobili ste moje knjige pa vam je jasno da se radi o razlozima i političke naravi. Zar vama kao najvećim predstavnicima vlasti u RH to nimalo ne smeta?

Odgovarajući mi na ove upite nadam se da ću dobiti odgovor i na ono o čemu sam vam pisao u prošlom e-mailu.

S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Dopisni član DANU

Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem:

Praktično imamo veliku koaliciju

Portal HKV-a, 04. srpnja 2018.

**RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM
PEČARIĆEM POVODOM MEĐUNARODNE
KONFERENCIJE U ČAST NJEGOVA
SEDAMDESETOG ROĐENDANA**

Od četvrtog do osmog srpnja u Zagrebu se održava međunarodna konferencija u povodu sedamdesetog rođendana akademika Josipa Pečarića, hrvatskog matematičara i znanstvenika svjetskog ugleda. Tim povodom kratko smo razgovarali s akademikom Pečarićem, o samoj konferenciji, ali i drugim aktualnim temama.

U tijeku je međunarodna konferencija u povodu Vašega sedamdesetog rođendana. Možete li nam reći nešto više o samoj konferenciji, temama, govornicima...?

Zapravo to je već treća takva konferencija. Prve dvije su bile u Trogiru, a ova se održava u Zagrebu od 4. do 8. srpnja. Prva je bila povodom mog šezdesetog rođendana, a druga povodom tisuću mojih radova u znanstvenim matematičkim časopisima. Napominjem da nijedan znanstvenik u RH nema toliko radova u znanstvenim časopisima. Osim ovih, bile su još tri konferencije Mathematical Inequalities and Applications koje smo mi, Seminar za nejednakosti i primjene iz Hrvatske, organizirali u Pakistanu, Južnoj Koreji i Mostaru. Na konferenciji sudjeluje 80 matematičara. Od toga je pola njih iz svijeta, a druga polovina iz Hrvatske. Prijavilo se oko 120, ali su neki imali problema različite vrste: vize, sredstva, obaveze na njihovim sveučilištima pa nisu mogli doći. Neki su već objavili ili su poslali svoje radove posvećene toj godišnjici u drugim časopisima jer nisu mogli doći.

Otvaranje Konferencije je u četvrtak u hotelu „Internacional“ i govorit će moja dekanica prof. dr. sc. Sandra Bischof. O om domoljubnom radu govorit će biskup dr. Vlado Košić koji će i blagosloviti konferenciju, a o mom životu i radu u matematici profesor Lars-Erik Persson bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva i dobitnik najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba. Na kraju će o našem časopisu Mathematical Inequalities and Applications koji slavi dvadesetu godišnjicu govoriti prof. dr. sc. Neven Elezović. To je prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten u SCIE listu.

Danas Hrvatska ima pet CC i/ili SCIE časopisa, a tri izdaje naša grupa odnosno izdavačka kuća „Element“. I ne samo to. Već godinama su ta tri naša časopisa po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa. Plenarni predavači su profesori: Tamas Erdélyi, SAD; Mario Krnić, Hrvatska; Zsolt Páles, Mađarska; Ivan Perić, Hrvatska; Lars-Erik Persson, Švedska; Vladimir Dmitrijevič Stepanov, Rusija.

Kako komentirate činjenicu da je konferencija medijski ignorirana?

Ignorirane su bile i one prethodne dvije konferencije. Jasno Vam je i zašto. Oštar sam kritičar svih vlasti od 2000-e. Napisao sam 40-ak knjiga koje se vlastima (i oporbi) s mojim kritičkim osvrtima ne sviđaju, pa mediji znaju koga treba ignorirati. Tako su žrtve mojih prohrvatskih stavova i te moje konferencije. Istina ovaj put su me zvali sa HRT-a s prijedlogom da u emisiji „Dobro jutro Hrvatska“ govorimo o Konferenciji. Vidjet ćemo hoće li išta biti od toga.

Vi pripadate samom vrhu svjetske matematike kad su u pitanju matematičke nejednakosti. Cijeni li Vas se više u Hrvatskoj ili u inozemstvu?

Što se tiče Hrvatske ne mogu reći da me poneko ne cijeni. Ali mnogi čine sve što mogu da me se onemoguću u radu. Spomenute časopise više ne financiraju, Hrvatska zaklada za znanost zaustavila mi financiranje znanstvenog projekta, na kojemu je bilo 36 znanstvenika i tako i onemogućili normalan rad, a s tako glupim obrazloženjem da gluplje ne može biti. To i ne čudi kada znamo da su u HRZZ-u glavni u odlučivanju iz uprave HAZU-a (o tome sam napisao i knjige: Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017.. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017.), kojima sam se zamjerio kada sam se javno usprotivio izboru prof. dr. sc. Ive Goldsteina za akademika. A vidite danas kolika bi sramota bila za HAZU da je on član. Dovoljno je spomenuti njegove nedavne nastupe na televizijama što mu je priskrbilo naziv Ivo Drobilica.

Čak su me prošle godine prozivali u Hrvatskom saboru (Glavni tajnik HAZU-a) zbog Peticije ZDS od prije tri godine, kao što danas iz Srbije prozivaju hrvatske nogometaše jer poslije pobjede pjevaju Thompsonovu „Bojnu Čavoglave“. Ako se sjećate i Peticija ZDS je pisana u obranu Thompsona. DA, na svečanoj večeri Konferencije Thompson će uz Dražena Žanka i Stanka Šarića biti moj gost. Zapravo oni meni osobno dođu kao zamjena za uobičajene pokrovitelje konferencije. Naime ja sam otklonio svaku mogućnost da HAZU bude pokrovitelj.

Inače izvanjski sam član i Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

S druge strane još prošle godine izabran sam za senior istraživača u Moskvi na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN pa ću nastaviti znanstveni rad za to sveučilište. Njima sam dovoljno dobar za znanstveni rad, a u RH nisam. Kada Zagrebačkom sveučilištu i hrvatskoj znanosti nisam dobar ni poslije 1100 znanstvenih radova, četrdesetak doktora matematičkih znanosti, tri svjetska časopisa dobro je da netko tko je pokazao da cijeni moj rad ima i nekakve koristi od tog rada. Imam i oko 230 suradnika iz cijelog svijeta pa ću nastaviti suradnju s mnogima od njih.

A u svijetu pokazuju da cijene moj rad i na druge načine. Zbog mojih zasluga u matematici, posvećen mi je jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je četiri godine kasnije i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim mojim istraživanjima posvećen je i članak „Accentuate the negative“, Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

I dalje ste aktivni u akademskom životu?

Da, ali s odlaskom u mirovinu prekinut ću svaku vezu sa Zagrebačkim sveučilištem. Naime dr. Boras, rektor tog sveučilišta odigrao je sramotno prljavu ulogu u protuzakonitom izbacivanju moje kćerke s fakulteta. I on i ona su doktorirali kod prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, samo je on doktorirao u 48-oj godini života i trebalo mu je 15 godina da doktorira, a moja kćerka je za upola manje i doktorirala i izabrana za znanstvenu suradnicu i izabrana za višu znanstvenu suradnicu. Istina on je u narednih 15 godina munjevito napredovao, i uz to postao i dekan i rektor. I sve to na Filozofskom fakultetu u vrijeme detuđmanizacije. Kad je takva osoba birana velikom većinom za rektora, ja doista nemam što tražiti na takvom sveučilištu, tj. ne želim imati nikakvu vezu s njim.

Naravno treba spomenuti da su organizatori Konferencije TTF, FER iz Zagreba i PMF iz Splita, a ima i još fakulteta koji su zahvalni za doktore matematičkih znanosti koji rade na tim fakultetima. Meni je posebno drago što je na FER-u u jednom danu za redovite profesore izabrano njih troje koji su kod mene doktorirali. Jednom se jedan kolega upitao tko bi predavao matematiku na hrvatskim sveučilištima kada ne bi bilo mojih četrdesetak i Jankovih dvadesetak doktora matematičkih znanosti.

Kako komentirate aktualnu društveno-političku situaciju?

Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. *Memorandum Vjerojatno i sam odnos vlasti prema meni puno govori. Na žalost sve što sam pisao o tome pokazalo se istinitim. Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata.* Zapravo koristim i ovu prigodu čestitati Vlastima u Srbiji jer su glavni u provođenju Memoranduma SANU 2 mnogi iz vlasti i oporbe u RH. Praktično imamo veliku koaliciju u RH kojoj su stalno na udaru hrvatski nacionalni interesi. Stalno su im na udaru i branitelji i Crkva u Hrvata.

Srećom otpora ima i nedavna skupljanja potpisa za dva referenduma to najbolje pokazuje. A koliko je sve to teško pokazuje to da je Thompson dobio spor oko pokušaja zabrane legendarne pjesme iz Domovinskog rata „Bojne Čavoglave“. Dvadesetak godina traju pokušaji zabrane te pjesme jer simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu i veliku „bežaniju“ njihove vojske koju je sam Milošević usporedio s zečevima. Napisali smo više knjiga o tome, ali progon Thompsona i „Bojne“ je nastavljen, da bi poslije toliko godina u obrazloženju presude stajalo ono što svaka budala zna: Pjesma je iz Domovinskog rata i Thompson je pjeva onako kako je u ratu pjevana, tj. u izvornom obliku.

Pripremate li neku novu publicističku knjigu?

Svjedoci smo ovih dana hajke na Igora Vukića zato što je razotkrio laž logora Jasenovac. Svjedoci smo i nepravilnosti kojima je izložena sjajna novinarka i urednica na HTV-u Karolina Vidović Krišto zato što je osmislila nastup Vukića i dr. Klasića o toj temi. Očito je trebala znati da će onaj koji zastupa laž o Jasenovcu odbiti nastupiti u toj emisiji jer je za razliku jugo-komunističkih povjesničara u RH Vukić istinski istraživač. On je u 15 minuta svog nastupa u potpunosti ogolio tu laž i gđa Vidović Krišto je morala biti kažnjena. Zato smo dr. sc. Stjepan Razum i ja odlučili pripremiti knjigu Razotkrivena Jasenovačka laž, koja će uskoro ići u tisk.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/29776-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju-u-rh-kojoj-su-stalno-na-udaru-hrvatski-nacionalni-interesi.html>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Naslov:MIA 2018

Datum: Thu, 5 Jul 2018 22:20:15 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi prijatelji,

Laudato TV je napravila izvrstan prilog o Konferenciji:

<https://laudato.tv/emisije/izdvojeno/izdvojeno-5-7-2018-konferencija-povodom-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/>

Razgovor s Portala HKV-a prenijeli su i neki drugi portali:

<https://kamenjar.com/razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/05/razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11730-razgovor-s-akademikom-josipom-pecaricem-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Sniman je i prilog za Dobro jutro Hrvatska!

Zahvaljujem se na mnogobrojnim čestitkama. Izdvojit ću samo jednu zbog mjesta odakle je poslana:))) :

"Dragi Akademice, želim Vama i Vašim suradnicima uspješan rad Konferencije, na slavu ljudskog duha i imaginacije, na slavu Bogu koji je nas upravo duhom stvorio na Svoju sliku i priliku, čemu ste Vi svojim životom tako sjajno posvjedočili pred znanstvenicima i akademcima diljem svijeta, te osobiti pred svojim hrvatskim narodom. Vi ste svjedok duha našega naroda, njegove snage, povijesnog karaktera i nepobjedivosti u teškim vremenima. Osobito mi je drago da su uz Vas sjajni hrvatski ljudi, jednako kao i Vi promicatelji duha i savjesti, vjere i hrabrosti, nas preuzvišeni biskup Vlado Košić i umjetnik Marko Perković Thompson.

Pozdravljam Vas iz Dubaija.

Vas Marko Ljubić"

U narednim danim ću sigurno poslati govor biskupa Košića. Djelić je dan u prilogu na Laudato TV. Mojim kolegama iz svijeta njegov govor se posebno svidio.

Pozz

Josip

NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA

Da su povezani nogomet i Thompson može se vidjeti ovih dana kada pobjede hrvatskih nogometaša i sami nogometaši i mnogi u Hrvatskoj slave uz Thompsonove pjesme. S druge strane kod naših susjeda konsternacija: Hrvati slave pjevajući pjesme čovjeka koji je jedan od najvećih krivaca za genocid koji su hrvatski branitelji napravili u povijesti ljudskog roda: NAPRAVILI SU ZEČEVE OD SRBA.

O neobičnoj(?) vezi nogometa i matematike moglo se čuti i na Otvaranju konferencije MIA 2018:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/09/lars-erik-persson-dedicated-to-the-70th-anniversary-of-my-dear-friend-and-colleague-josip-pecarid/>

Profesor Lars-Erik Persson je i pokazao hrvatski dres sa svojim imenom koji je dobio prije deset godina na konferenciji MIA 2008, na kojoj je bio i predsjednik Znanstvenog odbora.

Postojala je šansa da u polufinalu igraju Švedska i Hrvatska. Lars-Erik je gledao utakmicu s Englezima (prva utakmica u subotu) i poslije utakmice sjedilo je poveće društvo sudionika Konferencije. Želio je platiti piće svima nama uz obrazloženje da je to zato što je Švedska izgubila.

U društvu je bio i jedan od plenarnih predavača Vladimir Dmitrievič Stepanov iz Moskve (i on je na slici iz 2008.-e u hrvatskom dresu). Javio se i on:

„Kako Rusija i Hrvatska igraju večeras, a ja ujutru odlazim pa vas neću vidjeti, bilo bi najbolje da vam ja platim piće unaprijed.“

Poslije pobjede stigla je i nogometna čestitka:

Naslov: Birthday, victory

Datum: Sat, 7 Jul 2018 23:07:20 +0200 (CEST)

Šalje: Gilanyi, Attila <gilanyi.attila@inf.unideb.hu>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

CC: Attila Gilanyi <gilanyi@inf.unideb.hu>

Dear Josip,

I send you my best wishes in connection with your 70th birthday.

I very much regret that I couldn't go to Zagreb this time (as I wrote you, I take part at EURO 2018 in Valencia) and, in particular, I regret that we couldn't follow together this excellent match today.

Congratulations for your marvelous team!

With kindest regards,

Attila

Mnogi sudionici Konferencije vjerojatno su vidjeli kako uz naše nogometaše pjeva i Predsjednica RH. Mogli su prepoznati i pjesmu.

Kako to?

Dan prije imali smo na Konferenciji svečanu večeru. Moji gosti su bili moji prijatelji: Stanko Šarić, Dražen Žanko i Marko Perković Thompson. Žanko je otpjevao – a što bi drugo – „Od stoljeća sedmog“. Stanko je prvi put zapjevao „Bokeljsku noć“. Zapravo, on je prvo otpjevao „Ne dirajte mi ravnice“, a onda je najavio Thompsona spomenuvši i moje tri knjige o Thompsonu. Uobičajena slika – svi dolaze slušati i pjevati s njim. Pa i oni iz kuhinje. Thompson je najavio svoju pjesmu rekavši:

Dragi Profesore,

Ja ne znam koje bi riči trebao upotrijebiti za kazati Ti hvala.

Zaista, mislim, danas smo se malo dotakli toga da je pjesma Bojna Čavoglave, koju bi Ti sad najrađe čuo - to ćemo za neku drugu prigodu - obranjena zahvaljujući upravo Tebi, Tvom trudu i nastojanju da se obrani ta istina. A upravo ta pjesma i to vrijeme je ona prava istina koju ćemo mi dok smo god živi čuvati i nastojati prenijeti na naše mlade naraštaje.

Evo kao što sam reka, najrađe bi Ti da pjevam pjesmu Bojna Čavoglave ali ćemo, kažem, to nekom drugom prigodom, otpivat ćemo „Lijepa li si“, znam da Ti je isto jako draga.

A sutradan su i sudionici konferencije mogli čuti kako i Predsjednica zajedno s nogometašima slavi pobjedu pjevajući „Lijepa li si“. Pjevali su je i na Trgu Bana Jelačića i na mnogim drugim mjestima. Kao što se pjevala i „Bojna Čavoglave“.

Naravno, oni ne bi mogli vjerovati da smo im rekli kako je vlast u Hrvatskoj godinama progonila Marka. Pozdrav hrvatskih branitelja koji je ledio krv u žilama vojnicima fašističkog agresora smetao im je čak i u grbu HOS-a koji je vlast odobrila, pa su uklonili i spomen ploču HOS-ovaca koji su dali svoj život u obrani domovine.

I zbog toga ne iznenađuje ono što je napisao pater Ike Mandurić povodom najave da će danas u Moskvi biti predsjednici Vlade i Sabora:

Lako je ono bilo ovih dana igrati za Hrvatsku; za narod, i pred pukim narodom, kojemu i momci i pripadaju, jer isti smo. Čisti i nevini, neprijetvorni, srčani kakvi su i igrači. Ali u srijedu će biti teško: Igrati pred izdajnicima, Plenkovićem i Jandrokovićem, koji će hiniti da su tamo u ime nas. A nisu, i već dugo to nisu. Da stida imaju, kao što nemaju, ne bi ni došli krasti igru koja nije za njih. Ali tako to biva. Uvijek neko zlo dolazi obesčasti ono što je sveto.

<https://kamenjar.com/pater-ike-manduric-svaka-cast-englezima-ali-hrvatska-se-voli-jace/>

<https://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET

Dva izuzetna gosta na matematičkoj konferenciji MIA 2018 bili su biskup Košić i Marko Perković Thompson. Njih je prof. dr. sc. Marko Tokić svojevremeno proglasio stupovima Pečarićeve Hrvatske. Danas, kada su vatreni vratili ponos hrvatskom narodu mnoge zanima i što oni misle o nogometu.

Pogledajte kako je biskup Košić pratio utakmicu:

<https://narod.hr/sport/biskup-kosic-otkrio-pratio-utakmicu-sto-nam-razini-drzave-nudi-primjer>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-radujem-se-velikoj-pobjedi-hrvatske-nogometne-reprezentacije/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/kosic-o-uspjehu-vatrenih-bogu-dugujemo-ovu-veliku-promociju-hrvatske-koja-se-dogada-kroz-nogomet-128175/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/vlado-kosic-o-vatrenima-su-zlatni-decki-i-daj-im-boze-da-dodu-do-kraja-128151/>

A što kaže Thompson bilo je u Bujici, ali i na:

<https://kamenjar.com/marko-perkovic-thompson-dajte-sve-od-sebe-i-neka-se-srce-hrabro-bori-nek-vatra-gori-do-pobjede/>

A kako sam ja vidite na slici s mojim unucima u prilogu:)))

Što je Marko rekao na zvaničnoj večeri Konferencije dano je na:

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

A Biskup je komentirao Thompsonove riječi:

Od srca čestitam na ovim riječima, na svemu što se lijepo dogodilo na Konferenciji, na našim Vatrenima i na onome što se s njima u vezi događa u našoj Hrvatskoj! Pridružujem se zahvali Markovoj i želim – da večeras opet slavimo...

A svi koji ne vole Hrvatsku ili samo služe svjetskim moćnicima ne vole ni Thompsona ni biskupa. Tako biskupa napadaju da rehabilitira fašiste:

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-govore-da-rehabilitiram-neke-fasiste-a-samo-molim-za-pokojne-koji-su-poginuli-u-strasnoj-osveti/>

Istina, ja znam za fašističke agresore na Hrvatsku od kojih su naši branitelji napravili zečeve.

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Znam i za domaće fašiste koji sebe nazivaju antifašistima (mada su istinski antifašisti oni koji su pobijedili fašističke agresore u Domovinskom ratu).

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Više puta sam se sjetio kako se Biskup jednom našalio na moj račun:

"Akademik Pečarić javno prizna da je ustaša, a još ga nisu priveli na obavijesni razgovor."

Da, ustaša, a u znanstvenom odboru konferencije MIA 2018. su dva izuzetna matematičara iz Srbije (jedan od njih srpski akademik)!

A što misli jedan moj profesor iz Beograda (mentor mog magistarskog rada) doznao sam jučer. Nisam bio u kontaktu s njim od kada sam došao u Zagreb, a on mi piše:

"Dragi Pečariću,

Ziv sam. Trenutno sam najstariji zivi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd. (vidjeti:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>, J.P.)

Sve što si tu napisao je potpuno tačno!!!

Naravno, nikada ti nisam govorio kakvo sam ja maltretiranje doživio.

Možda ću ti jednom opširnije pričati. ..."

Jesu li naši političari dovoljno inteligentni da to razumiju?

Razumiju li što govori naš poznati kolumnist Marko Ljubić kada piše:

Ruska priča hrvatskih mladića

Tu priču će nosači mraka pokušati ugasiti, kao što su uspjeli ugasiti toliko svjetala, zadnje ono generala Praljka iz haške sudnice

<http://projektvelebit.com/ruska-prica-hrvatskih-mladica/>

Razumiju li oni ono što im je napisao pater Ike Mandurić, jer su se naglo probudili i počeli uslikavati u hrvatskim dresovima?

Ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-thompson-i-nogomet/>

DALIĆ O THOMPSONU: PJEVAO JE PJEVAČ KOJI JE NAŠA HIMNA

Koliko su velike sluge u hrvatskim vlastima i medijima pokazuju i prokazuju Vatreni:

(VIDEO) Modrić otkrio pozadinu oko nastupa Thompsona: 'To je bio naš prvi uvjet, čim smo ušli u finale – samo Marko'

<https://narod.hr/sport/video-modric-otkrio-pozadinu-oko-nastupa-thompsona-to-nas-prvi-uvjet-cim-smo-usli-finale-marko>

A sluge kao sluge. Drhte što će im reći i napisati oni u Srbiji (od čije je vojske hrvatska vojska napravila zečeve), u BiH, Sloveniji, ... Ne žele ispuniti PRVI UVJET Vatreneh! Moraju svima pokazati da usprkos silnog ponosa kod hrvatskih ljudi Hrvatska u kojoj su oni na vlasti i dalje sluganska zemlja.

Svi im govore i pišu da trebaju biti kao Vatreni, a oni će: Ne! Mi smo sluge i samo sluge. Podsjeća li vas to na onu moju:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA; JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Zato sam odmah upozorio da će se to dogoditi kad sam vidio da nema Thompsona na najavi dočeka, a Thompson mi je tada rekao da mu je isto vrijeme Modrić i Dalić rekli ovo o čemu govori Modrić.

A Luka je veličanstven:

<https://narod.hr/sport/hrvatica-prekrasnom-porukom-usutkala-one-napali-vatrene-zbog-thompsona-branitelja-jeste-li-primijetili-djecaka-cijelo-vrijeme-luku>

I Dalić:

Dalić o Thompsonu: Pjevao je pjevač koji je naša himna

<https://kamenjar.com/dalic-o-thompsonu-pjevao-je-pjevac-koji-je-nasa-himna/>

<https://narod.hr/sport/video-pravi-odgovor-najboljeg-izbornika-svijetu-provokacije-srdacan-zagrljaj-marka-perkovica-thompsona-zlatka-dalica>

A oni se rugaju Vatreanima i me žele uraditi ono što su oni željeli:

<https://kamenjar.com/redatelj-koji-su-narodu-ukrali-domoljublje/>

<https://narod.hr/sport/nevjerojatna-izjava-kresimira-dolencica-nakon-cirkusa-trgu-bana-jelacica-ugasili-thompsonu-mikrofon-ostavili-igrace-cjedilu-a-kaze>

Ne daju ni ovu pjesmu:

<https://narod.hr/sport/video-evo-glase-stihovi-pjesme-koju-zatrazio-najbolji-igrac-svijeta>

A boje se Bojne Čavoglave s kojom smo pobijedili u Domovinskom ratu. Jer su njihove gazde željele da pobjede oni od kojih su naši branitelji napravili zečeve!

Kad se jave u Njemačkoj, ne prođu dobro jer tamo živi predsjednik HAZUDD-a (koga su osporavali oni članovi HAZUDDa koji mrze Tuđmana, biskupa Košića i Thompsona):

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/18/dr-josip-stjepandic-urednistvu-die-welt-a-ako-ne-razumijete-hrvatsku-dusu-onda-o-njoj-ne-biste-trebali-niti-pisati/>

Ante Baraba komentira:

Svaka čast profesore, samo se meni čini da jugende vode cijelo Ministarstvo vanjskih poslova kada baš nitko nije reagirao na navedeno i sve ono od ranije i to se ponavlja, zato i imao državotvorca Beljaka, koji vodi prvu narodnu općenarodnu stranku u Hrvata, HSS-u!?. O našim povijesnicima ne treba ni "a" kazati.

Strašno je vidjeti da im ni želju ne žele (smiju) ispuniti:

<https://narod.hr/sport/cast-hrvatskom-nogometasu-beba-peruu-dobila-ime-luka-modric>

ali zato:

<https://kamenjar.com/splitskom-rivom-se-ori-geni-kameni-bravooo-splite/>

Sam sam odavno rekao da ne možemo očekivati od sluga da budu nešto drugo. Zato sam ih upozorio kada nisu stavili sami Thompsona da dočeka Vatrene. Tek onda sam doznao o samog Thompsona da su to od njega tražili i Dalić i Modrić. Sada i sam Marko o tome priča:

<https://kamenjar.com/video-thompson-odgovorio-na-sva-pitanja-postavljena-u-medijima-ovih-dana/>

Vatreni su tražili da im pjeva i ČAVOGLAVE. Sluge su se od toga usr...

Ljudi bi iskoristili to da zajedno s Vatrenima i cijelim narodom iskoriste upravo Thompsona i pokazu svijetu da poslije Vatrenih ništa nije isto u hrvatskoj politici.

A oni:

<https://kamenjar.com/sve-dok-thompson-kao-ilegalac-mora-biti-prosvercan-na-pozornicu-hrvatska-nije-pobijedila/>

Možemo li pobijediti birajući na izborima sluge?

Jesu li sluge - takve vrste - ljudi?

Birajmo ljude, a ne sluge!

Hrvati mogu i smiju biti sluge samo Bogu i svom narodu. Davno je to rečeno: **BOG I HRVATI!**

Josip Pečarić

PO-SLUH (U) DRUGIH

Po-slušati pametnog čovjeka

Pametno je i poželjno

I nema tu grijeha

To je obično za roditelja

Utjeha
Dijete ga sluša
Možda ga otac
I
Kuša
S tim da djetetu bude bolje
I
Pripremi ga za životno
Bojno polje
Ali
kad djete poraste
A
umjesto oca posluh od njega
Očekuje neka sumnjiva duša
I ona ga kuša
Ali
Ne da čovjeku bude bolje
Već njemu
I
Njegovoj ideji
Koja se često s roditeljskom
Kosi
I
Onda čovječe ne znaš više
Tko si
Jer
Slušat ćeš vođu
Onog u stranci i to
Bezpogovorno
Pa čak i onda kad se
Od tebe traži da pojedeš
Govno
I
Mimo svoje savjesti
Digneš ruku
Danas za
Istanbulsku
Kad svom narodu
i
Zdravom razumu
daješ
Pljusku
Sutra za nešto

Još gore
Jer tvoj šef zna
Kako na tebe poslušniče
Računati more.

Dr Jure Burić

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-dalic-thompsonu-pjevao-pjevac-nasa-himna/>

DA, MI NISMO SRPSKE SLUGE - MI SMO USTAŠE!

Cijeli svijet se divi Vatrenima. Pogledajte samo ovaj tekst:

www.bitno.net/vjera/aktualnosti/jedan-od-najcitanijih-katolickih-portala-u-poljskoj-nabrojao-pet-stvari-koje-svi-katolici-mogu-nauciti-od-hrvata/

Puno puta sam govorio o podjeli Hrvata na Ustaše i Srpske sluge. Morate razumjeti koliko je teško ovim drugima. Sve su učinili da njihove gazde kojima vjerno služe pobijede u ratu.

Razoružali su Hrvatsku itd, itd.

A onda hrvatski branitelji napraviše od Srba zečeve!

A oni im i dalje služe.

Sjajne sluge zar ne.

Javlja mi da na srpskoj televiziji satima raspravljaju o Thompsonu, vatrenima, ustašama, „Oluji“ (čitaj: zečevima) i sl. Jadne Srpske sluge u RH. Oni još nemaju toliko prostora u medijima da slijhede svoje gazde. Težak je posao biti sluga, zar ne?

Netko je komentirao – besmisleno je njima dokazivati da nismo ustaše.

Pa i jeste besmisleno jer oni znaju da to nije točno.

Kako to?

Jer njima je voljeti i boriti se za Hrvatsku, za hrvatski narod istovjetno s „biti ustaša“.

Jučer sam vam pisao o tome. Jeste li pogledali snimak „Bujice“ u kojoj je naš poznati fizičar i bivši savjetnik američkog predsjednika dr. sc. Davor Pavuna govorio o tome (Prvi Pečarićev Poučak):

Naslov: Re: B(E)LJAK

Datum: Wed, 18 Jul 2018 19:28:13 -0700

Šalje: Davor Pavuna <davor.pavuna@gmail.com>

Prima: pecaric@element.hr

Dragi Voljeni Časni Brate Pečariću!

Mnogi ne poznaju Prvi Pečarićev Poučak (PPP), niti Majku-Matematike-Logiku:

1) PRVI Pečarićev Poučak, koji SVAKI domoljuban građanin mora znati napamet u 3 ujutro:

Tko nije za SANU2 (= za velikosrbiju i masonsku Orwell "državu") taj je "ustaša"!

2) Posljedično:

Ako izuzmemo oko 10'000 masonskih i SANU-slugana, mrzitelje koji kontroliraju medije i vlast, svi 'ostali' tj. oko 95-99% Hrvata (od skoro 7 milijuna planetarno) su (po PPP) 'ustaše'!

*SANU2 svjesni Branitelji ... Dalić, Modrić, Pečarić, Thompson ... Vatreni ...
... i cijeli NAROD su NORMALNI, domoljubni HRVATI!*

3) *Po Prvom Pečarićevom Poučku, Narod nije za SANU2, niti za masoneriju: Dakle, po PPP: Hrvati su "ustaše" ... i kolokvijalno tako mi6-udba-yu-vlast i govori o narodu!*

P.S. Usput, po definiciji čak demoNkracije, to ipak ne može biti "državni udar":-)

P.P.S. Kako li se €U\$R slugani misle oporaviti, kad >500'000 NORMALNIH, "koji su čekali tramvaj" nije moguće samo tako anihilirati: u boj, u boj, za Dom Svoj!

Bog i Hrvati :-)

Andrea Latinović zapravo piše o PPP kada svoj tekst naslovljava:

Gjenero: Pjevanjem Thompsona Vatreni poručuju - mi nismo establišment, mi smo dio naroda

<https://direktno.hr/direkt/gjenero-pjevanjem-thompsona-vatreni-porucuju-mi-nismo-establisment-mi-smo-dio-naroda-128707/>

Naravno, taj portal se smatra HDZ-ovim pa članak zapravo pokušava opravdati politiku te stranke. A to može samo kod naivnih jer svi znaju da ono što predsjednik te stranke misli, njegov glasnogovornik „privatno“ javno kaže: <https://kamenjar.com/s-drzavnim-udarima-u-demokratskoj-zemlji-se-ne-sali-u-bilo-kojem-kontekstu/>

Zapravo je zabavno vidjeti koliki je strah kod njih izazvao uspjeh onih koji su sa svojim narodom, a ne s njima!

A nije im lako:

<https://kamenjar.com/nije-vrsaljko-legao-na-voljenu-zastavu-s-onakvim-djecacki-snenim-izrazom-lica-zato-sto-je-slusao-jazz/>

<https://kamenjar.com/bujica-specijal-docek-zlatka-dalica-u-varazdinu/>

<https://www.hkv.hr/razgovori/29871-n-prkacin-mozemo-vise-ali-nas-oni-koji-nam-stavljaju-okove-komunisticke-proslosti-koce-i-vuku-u-svoj-mulj.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29873-prof-dr-sc-zdravko-tomac-samo-emocionalni-hrvati-trebaju-upravljati-hrvatskom-drzavom.html>

Osniva se i nova stranka:

<https://www.hkv.hr/vijesti/politika/29866-poticajna-skupine-za-osnivanje-pokreta-za-hrvatsku-buducnost-phb-proglas-hrvatskomu-narodu.html>

Usporedite što nam Plenković govori preko svog glasnogovornika (da nije tako odmah bi mu se zahvalio na uslugama) i predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/19/dr-josip-stjepandic-urednistvu-suddeutsche-zeitung-magazina-vas-clanak-warum-dieser-auftritt-der-kroaten-alles-kaputt-macht-je-vrhunac-poruge-i-zlocestih-podmetanja/>

Stjepandić po tko zna koji put radi ono što treba hrvatska država!

Jasno je zašto je i u samom HAZUDD-u imao za protivnike one kojima smetaju i Tuđman i biskup Košić i Thompson, zar ne?

Međutim, članica HAZUDD-a je i komentirala njegov tekst:

Maria Dubravac

HRVAT

*Ne dirajte u Hrvata potomak je slavni ljudi.
Kud korača svuda nosi hrabro srce usred grudi.
Ne dirajte u Hrvata on je kao vatra živa.
Ne boji se krvi, rata, ljubav za dom ne sakriva.
Ne dirajte u Hrvata on je slika mrtvog djeda.
Poštenje mu dušu hvata, tuđe neće svoje ne da.
Ne dirajte u Hrvata po svijetu mu leže kosti,
Rad' tuđinca nepoznata podnio je žrtve dosti.
Ne dirajte u Hrvata svakome će pomoć dati.
Srce mu od suhog zlata, takvi su vam svi
Hrvati.*

Hrvatska je Zemlja sveta, nek paklena čuje neman,

Dok je vijeka, dok je svijeta, Hrvat bit će Za Dom spreman!

Marija Dubravac, Melbourne, 1970.

Bravo g. Stjepandiću! Dušmani, ostavite Hrvate na miru.

Kako je glavnu ulogu u mom jučerašnjem tekstu imao čovjek s dva prezimena (izludit ću jer vidim u današnjem „Hrvatskom tjedniku i treću varijantu – Mirela Pavić tvrdi kako je on Beljak-Bljakson koga *privlače drugi muški, izgleda*), moram spomenuti činjenicu da je prva na njegovu sramotnu izjavu reagirala Marijana Petir:

<https://kamenjar.com/marijana-petir-beljak-je-sramota-hrvatske-politike/>

Pogledajte i ovo:

<https://narod.hr/sport/zasto-vatreni-toliko-vole-thompsona>

Odgovorio im je Paul Pogba (svijet je obišla njegova fotografija kako se klanja Zlatku Daliću na veličanstvenom uspjehu):

<https://direktno.hr/sport/dalic-predivno-odgovorio-pogbi-zbog-fotografije-koja-je-obisla-svijet-128690/>

Zaključak prepustimo Marinu Vlahoviću (današnji *Hrvatski tjednik*):

Nakon što je Hrvatska nogometna reprezentacija pokorila svijet i ostvarila senzacionalni uspjeh, imamo atipičnu političku situaciju. Kako je hrvatska vanjska politika dotakla dno, jer sve domoljubno i vrijedno iz nje je protjerano, naši domaći priučeni birokrati partijskoga mentalnog sklopa i bez trunke nacionalnog ponosa, našli su se u neočekivanim okolnostima i prilikama.. Stranci se dive naciji koju oni preziru.

Josip Pečarić

O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA

Josip Jović piše:

Stoljećima su im branili ime, jezik i povijest, otkidali im i cijepali zemlju, stoljećima su nad njima vladali stranci. I kad je stvorena samostalna država nastavili su im govoriti da su fašisti, razbijali su im spomenike, zatvarali generale, zabranjivali pjesme i pjevače, gurali ih tamo gdje ne žele, poprijeko gledali na komemoracije nevinim žrtvama, govorili im da su primitivni, nesposobni i promašeni, nametali moral koji im je stran i neshvatljiv.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/50980-josip-jovic-hrvatska-je-takvo-sto-prvi-put-vidjela>

A Ivica Šola:

Uspjeh naše reprezentacije je jednostavan, kao i kod branitelja, igrali su za nešto što ih osobno nadilazi, za obitelj, za vjeru i domovinu.

<https://kamenjar.com/ivica-sola-postherojsko-drustvo-i-thompson/>

Zapravo Dalić, Modrić i svi Vatreni su pokazali kako se jedino može odgovoriti na sve to. Oni su govorili o Bogu, ponosu svog naroda, o braniteljima. Oni su i svojom igrom to pokazali. I osvojili su cijeli svijet.

Npr. kolega sa sveučilišta *Southern Illinois University* nam piše:

Dear Colleagues,

My warm congratulations for Croatian national football team for their accomplishment. I was rooting for them all the way.

Pokazali su kako oni koji su se prodali onima koji su protiv njihovog naroda, a koje Sun Tzu naziva najogavnijim ljudima, zapravo krajnje neuspješnim. Najogavniji imaju praktično sve medije i vlast u svojim rukama, a Modrić, Dalić i Vatreni sruše sve što su najogavniji godinama uradili.

Zapravo je izuzetan način kako su ih u potpunosti razgoltili pred cijelim narodom. Mato mi piše: *Sad tek vidim koliki je doseg Tvoje borbe za Thompsona.*

Da, napisao sam tri knjige o Thompsonovoj borbi protiv najogavnijih. On je bio jedini na kojemu su stalno lomili zube. A onda su mu se pridružili Dalić, Modrić i svi Vatreni. A sada je uz Dalića, Modrića, Thompsona i Vatrenih skoro cijeli narod!

Jedna kolegica mi piše sva ponosna što je za razliku od sramotnog ponašanja Vlasti u Zagrebu, Thompson pjevao u Varaždinu. Zabranjivali Thompsona ili ne svi pjevaju njegove pjesme. A kako će to tek biti u Livnu:

<https://narod.hr/sport/stizu-hrvati-iz-hrvatske-i-cijele-herceg-bosne-bit-ce-to-veliki-spektakl-na-doceku-zlatku-dalicu-u-livnu-izbornik-dobio-i-mural>

I dok mi se do jučer činilo da samo ja pišem o Thompsonu, to sramotno ponašanje vlasti i taj bestijalan odnos prema Daliću, Modriću i Vatrenima učinili su da danas nema hrvatskog kolumniste koji na piše o Thompsonu.

Zvonimir Hodak mi je očitao lekciju. Naime poznato je da sam i ja, a i on, često upozoravao na „hrabre“ srpske ratnike – zečeve. Međutim, Hodak u

najnovijoj kolumni govori i o ovim najogavnijim ljudima u RH kao o zečevima.

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/smrt-fasizmu-a-oko-nas-sve-sami-fasisti/>

Doista kako sam mogao srpske „junačine“ nazivati zečevima, a zaboraviti na srpske sluge u RH?

Hodak im poručuje:

A sad bi se 90 posto nas koji smo za Vatrene i Thompsona trebali ujediniti s 10 posto orjunaša, udbomlata, jugonostalgičara... samo zato jer su oni metastazirali u sve pisane i elektroničke medije pa ih propale političarke uvažavaju vjerujući valjda kako će im se tako prečiti malo njihove moći. Malo sutra. Dugo, dugoo i uzaludno će to čekati. Uostalom, crknut ćemo mi, ali crknut ćete i vi... s time da smo mi već sad apsolutni pobjednici.

Doista pa tko bi želio biti s najogavnijima? Ali u tom Hodakovom tekstu ima nešto što ih itekako zabrinjava. Znamo da je Tuđman govorio o 20 posto takvih, Hodak je do nedavno spominjao i 30 posto. A sada vidimo da su Dalić, Modrić, Thompson i Vatrene tu brojku smanjili na 10 posto. Ako ih je i toliko, jer neki spominju pet posto! Pa već internetom kruži lista onih *koji pišu (pišaju) za strane medije i stvaraju sliku o nama.*

Zapravo najogavnijima nije bilo lako. Svi su govorili da se vlast treba ugledati na Vatrene. A na vlasti je HDZ. Ipak je to Tuđmanova stranka. Što ako Plenković poslušaa. Odnos prema Thompsonu i Vatrenima na dočeku u Zagrebu pokazao je najogavnijima da mogu nastaviti s dosadašnjom politikom.

Ali sluša ih samo 5-10 posto ljudi. Mladi pjevaju Thompsonove pjesme. Davno sam komentirao kako ih Thompson na taj način nauči više o domoljublju od cijelog hrvatskog školstva. Sjetite se da nas je Glavni tajnik Akademije prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona, i sl.

Plenkoviću ostaje samo Velika koalicija. Pa nek traje dok traje. Valjda su zbog naslova jučer u narod.hr dali dobar dio mog intervjua uoči konferencije MIA 2018:

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Plenković može imati veliki problem u Predsjednici. Ovisno o tome kako ona odgovori na pitanje koje joj je izravno postavio Marko Ljubić:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29900-m-ljubic-predsjednice-vrijeme-je-zagrliti-thompsona-pred-svojim-narodom-i-cijelim-svijetom.html>

Mene i osobno zanima njen odgovor jer smo s Pantovčaka imali različite „vjetrove“ i kada je bio u pitanju pozdrav ZDS, a i moja konferencija (vidi sliku).

Josip Pečarić

BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA (GOVOR NA PREDSTAVLJANJU U KAŠTEL SUĆURCU)

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Ivanu Deliću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u svetištu Gospe na Hladi Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju.

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrjednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu...

A bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...“ Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...“ ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...!“ itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

A danas smo doživjeli da skoro cijeli svijet slavi Hrvatsku poslije velikog uspjeha Vatretnih. A Vatretni su samo isticali vrjednote o kojima je govorio francuski vojni biskup i o kojima pjeva Thompson. Na kraju su tražili da ih dočeka Thompson, čovjek koji svo vrijeme promiče hrvatske vrijednote i koji

je zbog toga stalno na udaru svih onih koji ne vole Hrvatsku, ili za interes svjetskih moćnika pokušavaju 'ubiti' te vrjednote u hrvatskom narodu. Zapravo Vatreći su ponajbolje pokazali koliko su za svjetske moćnike opasne te vrjednote. Pa u mjesec dana skoro cijeli svijet je pokazao da su im one važne i oduševljen je hrvatskim narodom koji ih je uspio – unatoč svim nevoljama – sačuvati. Čini se – sačuvati za cijeli svijet! I dok nam je don Kaćunko govorio kako *sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro dobro što je bilo u Domovinskom ratu*, zahvaljujući Vatrećima običan puk u cijelom svijetu mogao je vidjeti te hrvatske vrjednote na djelu. I pokazao je koliko su im te vrjednote drage! Zato su oni koji poslušno izvršavaju zahtjeve svjetskih moćnika i pokušali spriječiti sudjelovanje Thompsona na dočeku Vatrećih i nastavljaju hajku protiv Thompsona i Vatrećih. Jer hrvatske vrjednote o kojima je još prije 15 godina govorio francuski vojni biskup su doista opasnost za njih. Zato i vlasti u Hrvatskoj pokazuju prema Thompsonu i Vatrećima takav prezir unatoč tome što je danas „podjela“ u hrvatskom narodu izrazito nepovoljna za slugansku vlast: 95% naroda se ponosi svojim vrjednotama, a zanemarivih 5% je protiv. Pri tome se ponašaju kao bijesni psi jer su svjesni da im je zadatak na kome rade – dakle uništenje neovisne Hrvatske – definitivno propao. Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečene tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU je odbio poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

Zapravo i naslov knjige i čestitka portala dragovoljac.com je poruka kako se odnositi prema svim mrziteljima Hrvatske. Treba im se rugati. Tako se narugao i Zdravko Pilić *Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!* Tamošnjem načelniku kada je odbio dozvoliti predstavljanje knjige u službenim prostorijama:

[https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

[otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorio o tome kako se nekomе treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom

mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i s vama ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!

Josip Pečarić

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrjednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: ‘Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?’

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato ‘preporučio’ da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno ‘vaspitava’ i ‘zamjerio’ kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

[https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

[otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika](https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika)

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne?

Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’. I o tome sam govorio u Svetištu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje „Bojne Čavoglave“ s pozdravom „Za dom spremni“

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekomе treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrijednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrijednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao- pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: 'Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno'

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i 'hrvatskom genocidu' pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu "pjevač, pjesnik i Hrvat".

Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom

Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomića je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgicar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina".

Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frljiću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: “Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi“. Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: “Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaje sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom “Oklo za oko...”

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: “Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep.”

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. ”na oružje građani”, ”Formirajte svoje bataljone”, ”Koračajmo”, ”Neka nečista krv natopi naše brazde!” Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatuu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku “Lijepa li si...”

> Filip Hrgović: ‘Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima’

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu “napaćenih” koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli “napaćeni i mućeni” narod revolucionari su se hrabro obraćunali s upraviteljem Bastille markizom de

Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojniče! Ne trpi Miletic ustaštvo. "Lijepa li si"... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrška!" Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i 'danom žalosti zbog pravljena zečeva od Srba' i tako na državnoj razini prizna 'taj stravičan 'hrvatski genocid' o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

* Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom "Jensenove i povezane nejednakosti" (Jensen's and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je "veliko ime u teoriji nejednakosti". Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE
PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

JOSIP PEČARIĆ

U HRVATSKOJ SE POLITIKA NE VODI RAZUMOM

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste se u ovolikom broju okupili na predstavljanju nove dvije knjige o generalu Praljku. Zahvaljujem se i Hrvatskom slovu što je organizirao predstavljanje i što je ovu godinu proglasio i godinom generala Praljka. Posebna zahvalnost ide današnjim sjajnim predstavljateljima prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu, književnici gđi Nevenki Nekić i kolumnisti g. Marku Ljubiću, Njihovi tekstovi o našem velikom generalu imaju posebno mjesto u ovim knjigama. Naši političari kažu kako se politika ne vodi srcem nego razumom. Lijepo je što priznaju da oni ne vode politiku srcem.

Ali vode li je razumom?

Zapravo trilogija o generalu Praljku pokazuje da naši političari politiku ne vode razumom. Barem kada su u pitanju hrvatski nacionalni interesi. To sam pokušao objasniti i svojim pozivima Predsjednici RH, predsjednicima Sabora i Vlade. Poslao sam ih tri puta.

Prvo sam im poslao samo poziv.

Potom sam pozivu dodao slijedeće:

Riječi koje obavezuju:

Gđa Kolinda Grabar-Kitarović, Predsjednica RH, povodom knjige „General Praljak“:

„Doprinos generala Slobodana Praljka obrani Hrvatske i Bosne i Hercegovine od velikosrpske agresije te obrani opstojnosti hrvatskog naroda na njegovim povijesnim prostorima tijekom Domovinskoga rata od velike je važnosti. Ovih dana, kada se nadamo pravednom sudskom pravorijeku i njegovu oslobađanju, kao i oslobađanju drugih hrvatskih uznika, ova knjiga izlazi kao doprinos istini o njemu i o tom povijesnom razdoblju borbe hrvatskog naroda za slobodu, istini koju je on nakon rata na mnoge načine ustrajno branio svojom riječju. Ujedno je ova knjiga svojevrsna zahvalnica za sve što je učinio za svoj narod.“

Sigurno obavezuju nas autore. Koga još?

U trećem pozivu poslao sam tekst koji je dan na portalu *narod.hr* u kome je dan pregled pojavljivanja ovih knjiga, ali i ove riječi Predsjednice. Ali dao sam im i što sadrže ove knjige, tj. odgovor na zadnji upit kroz nedavne riječi g. Ljubića, koje nisu izrečene povodom ovih knjiga, ali kao da jesu:

Tek ovih dana dolazi do stvarnoga pokazivanja dubine i značaja čina pokojnog generala Praljka u haaškoj sudnici, koji je posve racionalno, pribrano i s punom sviješću izbora, oduzevši si život pred očima cijeloga svijeta, poslao jasnu poruku o nužnim i jedino spasonosnim standardima u svojoj Hrvatskoj. Hrvatska naime nema izgleda bez uspostavljanja vrlo visokih standarda i zahtjeva pred ljude kojima se smije i može ukazati nacionalno povjerenje.

Nikakav kompromis tu ne može biti spasonosan put ili rješenje.

Narod toliko izranjavan kroz povijest, toliko izvrgnut i danas smrtonosnim prijetnjama u samoj svojoj društvenoj strukturi, mora nužno inzistirati na iznimno visokim standardima svoje države da bi uopće imao šanse na odgovor tim izazovima i na svoj opstanak...

Kad su tisuće ljudi u neposrednom sjećanju mogli žrtvovati život za slobodnu i dostojanstvenu društvenu zbiljnost, kad je general Praljak mogao umrijeti za poruku nužne časti bez koje se ne može i ne smije živjeti ...

Inače je njihovo pozivanje na simboliku hrvatskih junaka – ruganje tim junacima.

A ruganje tim junacima sigurno nije vođenje politike razumom, zar ne?

Zapravo riječi koje je Predsjednica izgovorila o generalu Praljku u politici koja se vodi razumom moraju biti obaveza i za nju i za sve političare koji vode ovu državu. Ne može biti razumno reći tako nešto o slavnom hrvatskom generalu pa potom prijeći preko toga zato što je neki politički sud koji su osnovali oni koji su podržavali i pomagali fašističku agresiju Srbije na Hrvatsku i koji je presudio na sramotan način biti važniji od riječi Predsjednice RH!

Ne može se razumna politika voditi na tako nerazuman način.

Protuhrvatska politika vođena je i prije Praljkova čina samoŹrtvovanja i sebedarja. Sjetimo se samo napada na simbol Domovinskog rata “Bojnu Čavoglave” i uklanjanja spomen ploče hrvatskim braniteljima u Jasenovcu na zahtjev fašističkog agresora – agresora koji su pred hrvatskim braniteljima bježali kao zečevi – kako reče Milošević-

Ali ta protuhrvatska politika intenzivirana je poslije Praljkovog samoŹrtvovanja. Njegova snažna poruka o kojoj i govore ove knjige dovela je do toga.

Svjedoci smo joj iz dana u dan:

Hoće zabraniti pozdrav ZDS s kojim su branjeni Vukovar, Dubrovnik, Škabrnja, s kojim se branila Hrvatska, a veliča zvijezda s kojom su fašistički agresori napadali Vukovar, Dubrovnik, Škabrnju, s kojim se napadala Hrvatska.

Priređuje se veličanstveni, ili ako hoćete ponizni doček predsjedniku države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku i koji se posebno istakao u toj fašističkoj agresiji.

Ubrzano se ide na usvajanje protuhrvatske, protukršćanske i protuprirodne Istambulske konvencije. Ako nekome to nije jasno neka pogleda jučerašnju Bujicu i ono što o njoj govori HDZ-ovac prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić. Zato osjećam potrebu posebno se zahvaliti današnjim predstavljacima naše knjige što su se suprotstavili usvajanju te protuhrvatske, protukršćanske i protuprirodne konvencije.

Zato autore ove knjige obavezuje čin samoŹrtvovanja i sebedarja generala Praljka.

A morao bi obavezivati sve – posebno hrvatske političare. Tada bi oni vodili HRVATSKU politiku! Moj Bokelj i veliki hrvatski donator australski Hrvat Marko Franović je za ovakvo ponašanje 'naših' političara rekao:

OPET SU POSTALI JANIČARI!

HVALA!

PISMO UREDNIŠTVU PORTALA KAMENJAR.COM

Poštovano Uredništvo,

Doista me iznenadilo vaše pismo u kojem mi javljate o neugodnostima koje ste imali zbog objave predstavljanja knjiga o generalu Praljku:

Naslov: Re: Predstavljanje knjige

Datum: Fri, 23 Mar 2018 19:28:47 +0100

Šalje: <kamenjar.com@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Zbog ove najave <https://kamenjar.com/predstavljanje-dviju-knjiga-ii-i-iii-autora-akad-pecarica-i-dr-sc-m-medimorca-o-gen-praljku/>

nam je danas facebook blokirao facebook stranicu, a ja sam dobio 30 dana blokade također! :(

Očigledno, sam spomen na pokojnog generala, smeta! :(

Da, danas kažnjavaju zbog najava predstavljanja knjiga i to onih o kojima je izvijestila čak i HTV istog dana u Dnevniku 3., a i Laudato TV:

<https://laudato.tv/emisije/izdvojeno/izdvojeno-23-3-2018-predstavljanje-dvije-nove-knjige-o-generalu-praljku/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/03/24/video-predstavljanje-dvije-nove-knjige-o-generalu-praljku/>

Ne tako davno palili su knjige ili zatvarali ako bi posjedovao neku – po njima nepodobnu knjigu, zar ne?

Jasno je da im general Praljak – blago rečeno – smeta. Sve rade da ga se uopće ne spominje, jer on nameće pitanje što su hrvatske vlasti radile da bi pomogli njegovoj obrani.

„Pomogli“, vjerojatno vas nasmijavam je su sve radili da mu odmognu, zar ne?

On je (umjesto njih) branio Hrvatsku, a svojim činom samožrtvovanja tj. činom sebedarja pred cijelim svijetom poništio sve zločinačke nakane tog „suda“.

Dali su ogromne novce, dovele ogroman broj „stručnjaka“ i sve ih je general Praljak porazio. Kao da sam to i najavio još 31. siječnja 2002. na predstavljanju knjige *Sramotni sud u Haagu*:

Naime, umjesto da se general boji optužbi za navodne ratne zločine jer uviđa kako je to sudstvo kojemu istina ništa ne znači, pa se nevine ljude osuđuje na drakonske kazne, tužitelji i suci boje se suočiti s generalom jer znaju koliko će ispasti glupi i smiješni.“

Iste godine su u samom Sudu potvrdili istinitost mojih riječi. O tome je nedavno svjedočila njegova odvjetnica Nika Pinter. Evo djela intervjuja koji to pokazuje

:

Koliko mu je bilo opasno svjedočiti za Mladena Naletilić Tutu? Djelovalo je kao da ga tužitelj, Kenneth Scott, iz pozicije svjedoka u predmetu Naletilić uvlači u poziciju optuženik u predmetu Prlić...

- Nije to Scott mogao učiniti, on nije bio dorastao Praljku. Činjenica je da se upravo zato što je Praljak bio suveren u predmetu Naletilić, jako zamjerio Scottu. Uvjerena sam da je Scott imao Praljka kao svoj projekt. U jednom je trenutku sutkinja Maureen Harding Clark rekla Scottu: "Kolega Scott, jako ste dugo odvjetnik, imate veliko iskustvo. No, morate znati da se u svojoj karijeri možete sresti s osobom koja je jača od vas". To je bio Praljak.

Kada je to bilo?

- Tijekom unakrsnog ispitivanja u slučaju Naletilić. Scott tada nije uspio od Praljka dobiti ništa što bi mu koristilo i mislim da je odatle proizlazila ta Scottova fiksacija na Praljka. Kasnije se to pokazalo i u suđenju Praljku. Scott je bacao naočale, izlazio iz sudnice. Jednom je prilikom, usred rasprave, izašao iz sudnice i u predmetu nije bilo tužitelja! Svi smo samo gledali što se događa, ostavio je praznu tužilačku klupu. Sasvim nedolično ponašanje i da je to napravio bilo tko od branitelja, bio bi kažnjen. Možda sam subjektivna, ali to se događalo. Mislim da je početak Praljkove optužnice bilo to svjedočenje 2002. godine.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/braniteljica-slobodana-praljka-za-jutarnji-otkriva-dosad-nepoznate-dijelove-haske-slagalice-mislim-da-optuznicu-nije-procitao-evo-zasto/6850899/>

A kada vidimo ovakvo ponašanje jednog stranca, možete zamisliti kako se zbog Praljka boje oni u RH koji su pomagali Haagu ili nisu ništa učinili da pomognu Praljkovoj obrani.

Poštovana redakcijo, ima još jedan razlog zašto im se nije svidjela vaša najava predstavljanja knjiga o generalu Praljku. Naime vi ste u toj najavi stavili i riječi Predsjednice RH o našem generalu. A na samom predstavljanju sam i ja govorio o tome kao o riječima koji obavezuju:

„Zapravo riječi koje je Predsjednica izgovorila o generalu Praljku u politici koja se vodi razumom moraju biti obaveza i za nju i za sve političare koji vode ovu državu. Ne može biti razumno reći tako nešto o slavnom hrvatskom generalu pa potom prijeći preko toga zato što je neki politički sud koji su osnovali oni koji su podržavali i pomagali fašističku agresiju Srbije na

Hrvatsku i koji je presudio na sramotan način biti važniji od riječi Predsjednice RH!

Ne može se razumna politika voditi na tako nerazuman način.

Protuhrvatska politika vođena je i prije Praljkova čina samožrtvovanja i sebedarja. Sjetimo se samo napada na simbol Domovinskog rata „Bojnu Čavoglave“ i uklanjanja spomen ploče hrvatskim braniteljima u Jasenovcu na zahtjev fašističkog agresora – agresora koji su pred hrvatskim braniteljima bježali kao zečevi – kako reče Milošević.

Ali ta protuhrvatska politika intenzivirana je poslije Praljkovog samožrtvovanja. Njegova snažna poruka o kojoj i govore ove knjige dovela je do toga.

Svjedoci smo joj iz dana u dan:

Hoće zabraniti pozdrav ZDS s kojim su branjeni Vukovar, Dubrovnik, Škabrnja, s kojim se branila Hrvatska, a veliča zvijezda s kojom su fašistički agresori napadali Vukovar, Dubrovnik, Škabrnju, s kojim se napadala Hrvatska.

Priređuje se veličanstveni, ili ako hoćete ponizni doček predsjedniku države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku i koji se posebno istakao u toj fašističkoj agresiji.

Ubrzano se ide na usvajanje protuhrvatske, protukršćanske i protuprirodne Istambulske konvencije.“

Današnji prosvjed u Zagrebu pokazao je da je narod itekako svjestan toga!

Ili kako je na predavljanju knjiga rekao prof. dr. sc. Miroslav Tuđman:

Podnaslovi ovih knjiga sve govore. A ti podnaslovi su:

U OBRANI HRVATSKOG NARODA

i

S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠU PRESUDU.

Pitanje je znaju li hrvatski političari čitati i treba li im to netko objasniti.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

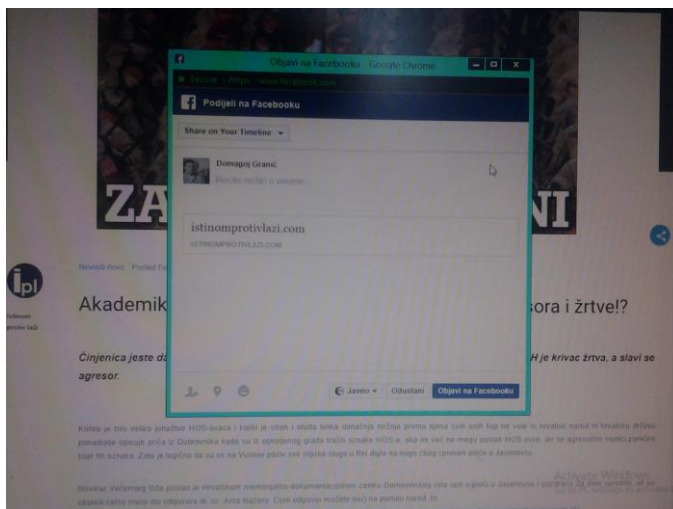
Feb 16, 2019.

ZDS ILI IZJEDNAČAVANJE AGRESORA I ŽRTVE!?

Činjenica jeste da svi govore kako se pokušava izjednačiti žrtva i agresor. A u stvarnosti u RH je krivac žrtva, a slavi se agresor. I blokiraju dijeljenja objava kako hrvatska istina ne bi daleko otišla.

Koliko je bilo veliko junaštvo HOS-ovaca i koliki je strah i otuda tolika današnja mržnja prema njima svih onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu ponajbolje opisuje priča iz Dubrovnika kada su iz opkoljenog grada tražili oznake HOS-a, ako im već ne mogu poslati HOS-ovce, jer se agresorski vojnici panično boje tih oznaka. Zato je logično da su se na Vulinov poziv sve srpske sluge u RH digle na noge zbog spomen ploče u Jasenovcu. Jučer ponovno hrvatski narod etiketira ustašama.

Koliko su jadni i bijedni, pokazuje i ova blokada dijeljenja teksta akademika Pečarića

Novinar Večernjeg lista poslao je Hrvatskom memorijalno-dokumentacijskom centru Domovinskog rata upit o ploči u Jasenovcu i pozdravu Za Dom spremni, ali su objavili samo manji dio odgovora dr. sc. Anta Nazora. Cijeli odgovor možete naći na portalu narod. Hr <http://narod.hr/hrvatska/vecernji-list-objavio-manji-dio-odgovora-evo-sto-povjesnicar-ante-nazor-rekao-pozdravu-dom-spremni-trgu-marsala-tita>

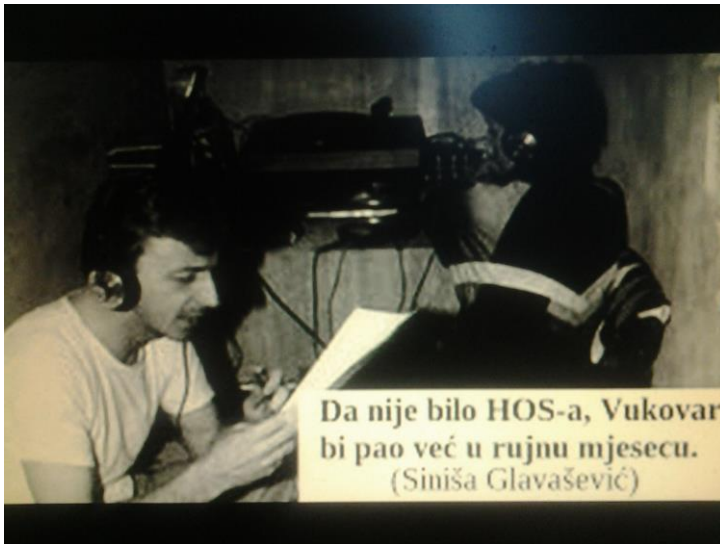
Dr. Ante Nazor govori i o junaštvu HOS-ovaca:

*'Broj pripadnika HOS-a nije bio velik u odnosu na ukupan broj hrvatskih branitelja, no razlog zašto ih poštujem leži u činjenici da su u Domovinskom ratu 1991. bili na najtežim dijelovima svih bojišta u Hrvatskoj – na istočnoslavonskom, posebice na **Sajmištu u Vukovaru i Bogdanovcima, Vinkovcima, Osijeku**, na zapadnoslavonskom – upravo u Jasenovcu, na dalmatinskom bojištu – npr. u **Dubrovniku** tijekom najtežih napada na grad, na ličkom bojištu oko **Gospića**, pa 1993. u **Škabrnji** u iznimno teškim okolnostima nakon operacije Maslenica, pa u operaciji „Zima 94“ kad je trebalo krenuti u napad, itd. Upravo ta činjenica da su dragovoljno odlazili tamo gdje su borbe bile najteže, tamo gdje mnogi koji moraliziraju o njihovim motivima i oznakama nisu imali hrabrosti biti, čini mi se važnijom od kontroverzi vezanih uz nazive pojedinih postrojbi HOS-a i sam natpis na njihovom amblemu'.*

....'Općenito gledajući, žalosno je što neki još uvijek ne razumiju da moderno hrvatsko društvo ne može biti stabilno ako se gradi na ruševinama ideologija iz Drugog svjetskog rata koje su podijelile hrvatski narod, i ne žele prihvatiti

činjenicu da je Domovinski rat najvažniji i najčvršći temelj suvremene hrvatske države, na kojem treba graditi budućnost Republike Hrvatske. Zato je potrebno isticati važnost Domovinskog rata, kao i simbole i pozdrav Domovini iz toga razdoblja hrvatske povijesti, na koje smo posebno ponosni, a simbole totalitarnih režima pospremimo u muzeje....

Tko ne razumije? Ne možeš biti ponosan na HOS-ovce, a smatrati da je njihov pozdrav simbol totalitarnog režima.

Naši političari HOS-ovce nazivaju ustašama! Jasno je i zašto, a još je jasnije tko su "naši" političari!

Zato, ako se inzistira na zabrani pozdrava "Za Dom spremni", uz objašnjenje da je kompromitiran jer su za vrijeme Drugog svjetskog rata "ustaše pod tim pozdravom ubijale nevine ljude", onda se ne može zažmiriti pred činjenicom da su mnogi nevini ljudi ubijeni pod parolom "**Smrt fašizmu – sloboda narodu**". Dakle, važnije od zabrana je edukacija i suočavanje s karakterom vlasti u pojedinim razdobljima hrvatske povijesti.

Moje iskustvo, s obzirom da sam puno pisao o ovome a i prvi sam potpisnik Peticije ZDS, jeste da se mnogi drugi branitelji ljute što se izdvajaju samo HOS-ovci uz ZDS jer su mnogi drugi branitelji koristili i umirali sa ZDS na usnama. I tada je bio napad na Domovinski rat („Bojna Čavoglave“ i Thompson).

Tako je tadašnji predsjednik Vlade RH **Zoran Milanović** rekao:

'Potpisnicima peticije za uvođenje usklika „Za Dom spremni“ kao službenog pozdrava u Oružane snage RH poručio je neka pogledaju što je prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman, na skupovima kada se osnivao HDZ, govorio o

ulozi Hrvata u partizanskom pokretu i što je taj pokret značio za hrvatsko nacionalno biće. Ista poruka, naglasio je, vrijedi i za HDZ, „ali i sve one koji žele vratiti Hrvatsku u mrak“, istaknuvši kako nekima u državi očito smeta što stvari u Hrvatskoj idu naprijed i na bolje.'

A dan prije Thompsonovog koncerta ispred njega i Predsjednice države promarširali su HOS-ovci na paradi sa zastavom na kojoj je pisalo ZDS! Dakle, službeno je ZDS pozdravljao iz svečane lože, a nije mu palo na pamet da iz poštovanja hrabrih HOS-ovaca predloži da neka jedinica HV-a njeguje tradicije HOS-a i da im službeni pozdrav bude ZDS. Kako je i mogao kada mu je ministar bio Jovanović! S druge strane treba istaknuti i one koji itekako razumiju kako je hrvatska država nastala na Domovinskom ratu i kako doista treba iskazivati poštovanje, a ne educirati, naše branitelje i sve one koji ih istinski poštuju.

Zato pogledajte tekst Krešimira Kartela: (Viteštvo HOS-ova ratnog puta neokaljano je ratnim zločinima)

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/69907/Vite%C5%A1tvo-HOS-ova-ratnog-puta-neokaljano-je-ratnim-zlo%C4%8Dinima.htm>

Iako je dobro pročitati cijeli tekst izdvojiti ću samo dio o ZDS:

'Držim, naime, da je svaka Jugoslavija u nekoj od svojih faza, pripremne, izvršne, zaključne ili svake navedene imala obilježja velikosrpstva te da je stoga dovoljno okupaciju nazvati jugoslavenskom. Činjenicu da su jedanaest mladića svoje živote, svoje ovosvjetočno postojanje žrtvovali za ideal već utemeljene demokratske Hrvatske i njezinu neovisnost implicitno spomenute organizacije i pojedinci čak spominju, ali to ne konzumiraju u punom značenju njihove žrtve.

Naime, nema nikakve sumnje u to da su bojovnici HOS-a bili potpuno podređeni obrani demokratske, ne nikakve drukčije, Hrvatske te da se podređenost tom cilju očitala u sporazumnim ili spontanim podređenostima zapovjedništvima Hrvatske vojske. Ono što se svakako mora naglasiti jest to da su od prvog do zadnjeg, svi bojovnici HOS-a bili dragovoljci u obrani i oslobođenju Hrvatske i da je viteštvo njihova ratnog puta potpuno i neokaljano, odnosno da nisu sudjelovali ni u kakvom ratnom zločinu. To se drugim riječima može nazvati i velikim doprinosom ugledu Republike Hrvatske.

Kad sve to ipak nije dovoljno, želi se secirati sastavne dijelove njihova ratnog djelovanja i vojnog identiteta te naknadnom pameću i moralom amputirati tri riječi, riječi koje su se koristile i u nekim zloćudnim dokumentima Nezavisne Države Hrvatske. Doista nisam prepoznao korištenje kovanice „za dom spremni“ u tom obliku prije uspostave NDH. Kao što nikad prije uspostave

NDH nije postojala kuna kao naziv valute ili kao što nikad prije NDH Lijepa naša domovino nije imala priliku postati službenom himnom.

Za vrijeme NDH tiskano je više od tri tisuće stranica Hrvatske enciklopedije, hrvatski je jezik zakratko, ali svejedno vrlo značajno, oslobođen tuđica te oplemenjen Šulekovim i Parčićevim novotvorenicama, snimljen je prvi zvučni slikopis... Sve te discipline, unatoč naporima, nisu uspješno prikazane kao ustaške jer su od iznimnog značaja za hrvatski identitet i kulturu.

Usklik „za dom spremni“, stoga, svoju je plebiscitarnu legitimaciju dobio devedesetih godina u obrani moderne Hrvatske. Kažem plebiscitarnu, jer, kao što je briljantno ustvrdio dr. Tomislav Jonjić, u situaciji ugroze od političkog i biološkog uništenja, hrvatski je narod potražio, prepoznao i odabrao između ostalih upravo taj usklik. Zašto ujedinjeni sinovi ustaša i partizana nisu odabrali usklike „bez Boga, bez gospodara“, „za domovinu s Titom naprijed“ ili „smrt fašizmu – sloboda narodu“, to je ujedno i pitanje i odgovor.

Naposljetku, ako se ostrašćeni Jugoslaveni vode logikom da se zvijezda petokraka i savezništvo Jugoslavenske armije i četnika iz četrdesetih ne mogu nikako dovesti u izravnu vezu sa zvijezdom petokrakom i istim savezništvom iz devedesetih, zašto im je toliko teško tu logiku primijeniti na taj usklik? Zato što se ne osjećaju dijelom hrvatskog nacionalnog kolektiva i zato što ne osjećaju ono što većina osjeća. I to je njihovo pravo u demokraciji kakvu su za njih izborili između ostalih i HOS-ovci. Problem nastaje kad oni, često iz zadržanih položaja ili pera bivših članova CK SKH, većini žele nametnuti svoj sentiment kao društvenu normu.

Tada posežu i za neozbiljnim argumentima – presudama, poput one Josipu Šimuniću kojemu je suđeno po Zakonu o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima. Njihovo ponašanje tada izaziva društveno ogorčenje, a to je instanca koja u njihovoj doktrini predstavlja temelje revolucije. Ironično, zar ne?’

A nema dvojbe da su oni koji napadaju HOS-ovce i njihove simbole koje su odobrile hrvatske vlasti protiv hrvatske države ili misle samo na svoje osobne interese. Jer istina je: jako je profitabilno danas biti srpski sluga u RH.

Ogavno jest jer su HOS-ovci i drugi branitelji od srpske vojske u „Oluji“ napravili zečeve, ali profitabilno jest! Vlast nudi „cjelovito rješenje“ o simbolima iz totalitarnih režima. Što nam zapravo nudi? Izjednačavanje odnosa prema simbolima koje su koristili branitelji i agresori u Domovinskom ratu!

Dakle vlast, pokušava izjednačiti žrtvu i agresora. A nije im ni u snu da se stvari postave na svoje mjesto: Da se fašističkim agresorima to i kaže i počne se u skladu s tim ponašati.

Akademik Josip Pečarić

PS. Obavezno pogledajte što vas pitaju pripadnici ATJ Lučko:

<http://www.dnevno.hr/domovina/dusebriznici-budite-iskreni-smeta-li-vam-hos-ov-grb-ili-njegovi-pripadnici-koji-su-se-usudili-prezivjeti-980623/>

A o HOS-ovcima kao antifašistima u pravom smislu te riječi vidjeti:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/milorade-ne-zelis-porast-ustastva-u-hrvatskoj-za-pocetak-odjei-sa-svojim-proslavama-u-srbu-980644/>

<http://istinomprotivlazi.com/uz-kavicu/973-zds-ili-izjednacavanje-agresora-i-zrtve>

ZDS I PUPOVČEV SRPSKI PATRIOTIZAM

Za Srbe je Matoš rekao: „Oni Lažu. To je njima od Boga.“

Tako je i Pupovac komentirao izjavu Predsjednice.

On na početku kaže:

Predsjednica je u petak izjavila da je 'Za Dom' jedna od povijesnih varijanti hrvatskog pozdrava i pokliča, a 'Za Dom spremni' službeni, kompromitirani pozdrav NDH koji treba razlikovati od pokliča 'Za Dom spremni' pripadnika postrojbi iz Domovinskog rata, koji je dio njihovih nikad zabranjenih insignija.

Pupovac na pitanje novinarkе NI televizije kaže (snimak je dan i u večerašnjoj Bujici, JP) da razlike u pozdravima nema. "Ne postoji razlika. Možda postoji razlika među ljudima koji su to uzvikivali. I sigurno postoji. Možda neki znaju što to znači, možda neki ne znaju što to znači. Ali oni koji su uveli pozdrav 'Za Dom spremni' u vrijeme Domovinskog rata su znali što to znači", rekao je Pupovac.

Naravno Pupovac zna da je ZDS nastao 1932. godine kao antifašistički pozdrav i odgovor Ustaša na srpski fašizam u Prvoj Jugoslaviji, a doista je fašizam borba protiv srpskog fašizma, a u Domovinskom ratu se ZDS koristio protiv srpske fašističke agresije, pa je Pupovac u pravu da nema razlike između ZDS i ZDS.

Međutim u svijetlu Matoševe tvrdnje nama je zanimljiviji dio u kome on sebe definira kao dobrog Srbina.

Svi znaju, a vjerojatno mu je to i donijelo veliko poštovanje i kod Sanadera i kod Plenkovića, o njegovim lažima tijekom Domovinskog rata o prekrštavanju srpske djece i o dr. Šreteru, za koje nije nikada odgovarao, Dapače vidimo kako je nagrađen. On dalje tvrdi:

"Tko je to govorio? Izato su slike poglavnika Pavelića imali u svojim uredima, zato su se pozdravljali s dizanjem desne ruke u zrak i pozdravljali su se sa 'Za Dom spremni' i smatrali su se nasljednicima ustaša" (podcrtao JP), dodao je saborski zastupnik srpske nacionalne manjine.

Pupovac smatra kako se tom izjavom predsjednice i dalje 'drže otvorena vrata za ustaško nasljeđe'. "To znači da se unosi smutnja i nered među ljude, to znači da se i dalje drže otvorena vrata za ustaško nasljeđe u Hrvatskoj i da se sam Domovinski rat zapravo na taj način povezuje s time".

<https://direktno.hr/domovina/pupovac-oni-koji-su-uveli-za-dom-spremni-u-vrijeme-domovinskog-rata-smatrali-su-se-nasljednicima-ustasa-148417/>

Nećemo spominjati da je veliki ratni ministar Gojko Šušak pozdravljao sa ZDS da ne bi povrijedili zastupnika srpske nacionalne manjine jer je Šušak bio ministar koji je na kraju natjerao 'hrabre' srpske ratnike da pobjegnu, kako reče Slobodan Milošević, kao ZEČEVI. To je davno bilo, a jedan drugi bivši Tuđmanov ministar i veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec danas kaže, *Rečeni pozdrav spominjem u knjizi ipak samo na jednom mjestu: već je siječanj 1992. i u Osijeku se nešto lakše diše, u Tvrđi velika svečanost oko datuma međunarodnog priznanja Hrvatske, puna dvorana vojske, izlazi stasiti zapovjednik i vikne „Za Dom !“, a stara se zgrada zatrese od odgovora „Spremni“.* Nitko od tih hrabrih ljudi nije mjerio kukuruz, štono riječ, nije podignuo ruku u skladu s rimskim pozdravom, nije slavio Pavelića ni Hitlera, ne (podcrtao JP), *bilo je to izgovoreno iz srca odvažnih hrvatskih vojnika koji su već u mnogim krvavim danima 1991. dokazali da su za dom spremni dati sve.*

U nastavku je Hitrec unaprijed odgovorio Pupovcu:

I ne će meni nitko docirati, posebno ne oni koji su se u onim strašnim vremenima skrivali ili bili tijelom ili samo duhom na neprijateljskoj strani, kao što su i sada. Ni oni hrvatski političari koji su se dali navući u zamku pa se panično brane od možebitne optužbe za neoustašluk, dok istodobno srbijanska štampa nema skrupula pa i nadalje baš sve Hrvate naziva ustašama – baš kao u vrijeme rata.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/31330-h-hitrec-smrtopis-povijesti-u-hrvatskom-skolstvu.html>

Međutim, ipak treba uvažavati Pupovčevu potreba da se dokaže kao pravi Srbin, a ne etno-biznismen pa ću navesti što za njih kaže veliki srpski književnik i bivši predsjednik Srbije Dobrica Ćosić:

Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bijedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.

(iz romana "Deobe")

U tom znaku je Pupovac govorio i o pokrštanju, i o dr. Šreteru. A ovdje ga zbog toga prozivaju. Pa očito je da se u Hrvatskoj ne poštivaju nacionalne manjine, kada vidimo ne poštivaju njihove glavne osobine tj. iskazivanje patriotizma. Ali zato još uvijek imamo Plenkovića koji to zna cijeliti, zar ne?

Josip Pečarić

POGLEDAJTE snimak Bujice i:

<https://kamenjar.com/barabara-jonjic-lomu-se-i-dalje-koplja-okolo-zds/>
<https://direktno.hr/direkt/od-svih-politicara-hrvatskoj-desnici-dapic-prvi-reagirao-istup-milorada-pupovca-148475/>

PUČKA PRAVOBRANITELJICA BRANITELJE PROGLAŠAVA FAŠISTIMA

Doista je nevjerojatno da i poslije pravomoćne presude o „Bojni Čavoglave“ pučka pravobraniteljica pokušava na perfidan način dokazati da su hrvatski branitelji – fašisti. Pogledajte kako su joj odgovorili na Thompsonovoj stranici:

POZDRAV 'ZA DOM SPREMNI'

NA THOMPSONOVOJ STRANICI 'EKSPRESNO' ODGOVORILI LORI VIDOVIĆ: GOVORI NEISTINE I DALJE!

Pučka pravobraniteljica Lora Vidović u četvrtak je od Ministarstva unutarnjih poslova (MUP) zatražila da ju obavijesti jesu li pokrenuli postupak nakon što je na službenoj Facebook stranici pjevača Marka Perkovića obožavateljima upućena poruka sa fašističkim pozdravom, "budući da iz prakse međunarodnih i nacionalnih sudova proizlazi da je korištenje sintagme 'za Dom spremni' protupravno".

Pravobraniteljica podsjeća da je na službenoj Facebook stranici pjevača Marka Perkovića Thompsona vidljiva objava "Pozdravljamo Vas sa starim hrvatskim pozdravom kojeg smo s ponosom koristili u Domovinskom ratu. ZA DOM SPREMNI!" uz video zapis koji prikazuje izvedbu pjesme "Bojna Čavoglave" na koncertu povodom Dana pobjede 5. kolovoza 2015. u Kninu. "Ovaj sadržaj objavljen je 20. veljače u 12,02 sati, a na dan 25. veljače 2019., objavu je vidjelo oko 108 tisuća ljudi, podijeljena je 870 puta, a komentirana je 470 puta", ističe pravobraniteljica.

Thompsonova službena stranica je na Facebooku objavila odgovor pučkoj pravobraniteljici.

Evo što su napisali:

"U pokušaju da hrvatske branitelje iz Domovinskog rata koji su koristili pozdrav "Za Dom spremni" proglasi fašistima, a hrvatsku javnost uvjeri kako je taj isti pozdrav iz Domovinskog rata zakonom zabranjen, gospođa pravobraniteljica Lora Vidović sa svojim neistinama ide i dalje tako da nam pod svaku cijenu želi smanjiti broj posjećenosti na Facebook stranici.

Želimo ispraviti gospođu pravobraniteljicu Loru Vidović jer u svojim priopćenjima ne piše istinu koju bi svi mi građani Hrvatske od nje očekivali. Naime, netočno je da je objavu vidjelo oko 108 tisuća ljudi već je odgledan

video onoliko koliko ona kaže, a objavu je vidjelo preko 665 000 ljudi. Screenshot u privitku "

<https://direktno.hr/direkt/na-thompsonovoj-stranici-ekspresno-odgovorili-lori-vidovic-govori-neistine-i-dalje-148599/>

http://dalmatinskiportal.hr/vijesti/thompson--/42167?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=Razmjena%2bprometa

Zapravo, to nije prvi takav pokušaj pučke pravobraniteljice. Moj odgovor na taj pokušaj od prije dvije godine dajem u Prilogu. Pozvao sam je i na predstavljanje moje knjige „Dnevnik u znaku 'Za Dom spremni'“ koju je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara, a počasni gost bio je naš HOS-ovac Damir Markuš. Pravobraniteljica se nije odazvala. Vjerojatno se bojala od Markuša i drugih fašista koji su fašističke srpske agresore natjerali na bijeg, Sam Milošević ih je usporedio sa zečevima!

Josip Pečarić

RUDI TOMIĆ: PREDsjednica OPET - POSRNULA!

02.03.2019.

GLAS HRSVIJETA

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović napravila je krivi korak koji će ostaviti trajne posljedice.

Na konferenciju za medije (16.02.2019.) Predsjednica RH dala je opširno izvješće o obavljanju državnih poslova u njezinom četiri-godišnjem mandatu. Nabrojila je susrete s velikim brojem svjetskih državnika, među kojima je izdvojila sastanak s kineskim predsjednikom Xijem, američkim predsjednikom Trumpom, ruskim predsjednikom Putinom, kancelarkom Merkel i drugima, ali ne i srpskog predsjednika Vučića, jer je zbog njega na Pantovčaku posrnula i "pala na nos."

Kolinda Grabar Kitarović je rekla da su njezini brojni susreti s državnima imali samo jedan cilj - "da se glas hrvatske čuje, prepozna i uvažava". Kazala je kako je u ove četiri godine mandata imala 115 +1 službenih državnih putovanja te da je primila 44 strana izaslanika, što je veoma impresivna statistika. Trebala je također istaknuti, da su je u Banskim dvorima pratile tri veleizdajničke Vlade: Ona Zorana Milanovića, Tihomira Oreškovića i Andreja Plenkovića.

Predsjednica, s ponosom je naglasila kako je svoj Ured premještala iz županije u županiju, doduše to je nova pojavnost u praksi državnika, s nakanom da se upozna "iz prve ruke" o gospodarskom i demografskom stanju u županijama. Sigurno je u Ličko-senjskoj županiji sreća staru čeljad i vidjela porušene kuće, opustošena sela, dvorišta, ulice i livade zarasle trnovitom dračom gdje se množe zmije i igraju zečevi.

Novinar HRT-a postavio je Predsjednici "važnije" pitanje: "Treba li Hrvatskoj realnije suočavanje s ustaškom prošlošću i da li je 'Za Dom spremni' stari hrvatski pozdrav?" Predsjednica je opet posrnula, jer je bez predaha izustila pokajnički odgovor:

"Kad je riječ o pozdravu 'Za Dom spremni', počinila sam grešku rekavši da je to povijesni pozdrav jer mi je to u više navrata rekao netko od mojih savjetnika. Međutim, prihvaćam stav stručnjaka da to nije stari hrvatski pozdrav. Taj je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv", odgovorila je Predsjednica RH." (maxportal.hr)

Za Dom spremni nije samo simboličan pozdrav nego ima mnogo veće suštinsko značenje u obiteljskom, duhovnom, domoljubnom i općenito u nacionalnom poimanju hrvatskog čovjeka za svoj dom i za svoju domovinu - Hrvatsku. Još Hrvatska ni propala dok mi živimo ! (Ljudevit Gaj)

Dakle, svima kojima smeta hrvatski pozdrav Za Dom spremni, neka se SPREME seliti iz Hrvatske, jer sramota je, grijeh je i muka je, da žive u državi

koju strastveno mrze. U ovom moralnom, domoljubnom i državotvornom pravilu nema izuzetaka (no exception!): Mrzitelji države hrvatskog naroda - iš iz Hrvatske!

Tako su s neprijateljima postupali stari Rimljani, tako postupaju sve nacionalne vlade u svijetu - izgone neprijatelje iz svoje države. Isto tako "državljanstvo se može izgubiti, da može biti oduzeto, u slučaju kada je neki državljanin tako ugrozio i tako žestoko napao Hrvatsku, pa bi mu se moglo i oduzeti, ako se radi o veleizdajniku." (Zvonimir Šreparović)

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, jedini je pravedni sud u Republici Hrvatskoj, koje je do sada, nakon sudskih rasprava, osudio Tita i druge ratne zločince za genocid, kao i veleizdajnike koji i danas sjede u Hrvatsko saboru. Profesor Zvonimir Šeparović i HNES su također jedina državotvorna institucija koja, umjesto Vlade, vrši lustraciju u Hrvatskoj - po zakonu poravednosti i čestitosti. Ex aequo et bono

Stara narodna poslovice: "S kim si, takav si"

Koliko je važno znati tko su prijatelji Hrvatske, još je važnije saznati tko su neprijatelji Hrvatske. U svim antihrvatskim udruženim pothvatima, u minulih 100 godina, harangiraju elementi imperijalističkog velikosrpskog šovinizam u političkom, vjerskom i društvenom porivu / nagonu: srpsko-crnogorskih četnika, srpsko-jugoslavenskih partizana, srpsko-hrvatskih jugoslavenskih fašista, (anti)fašista i šovinista, srpsko-crnogorskih agresora, srpsko-židovskih jugoslavenskih (anti)fašista, muslimansko-srpskih i jugoslavenskih (anti)fašista, srpsko-engleskih (anti)fašista, srpsko-francuskih (anti)fašista, srpsko-talijanskih (anti)fašista, srpsko-slovenskih (anti)fašista, srpsko-hrvatskih komunista, srpsko-četničke pravoslavne crkve u Srbiji i Hrvatskoj, srpsko-ruskog bratstva, te srpsko-četničke i komunističke 'pete kolone' u Hrvatskoj.

Nema naroda niti države u svijetu koja ima više vanjskih i domaćih neprijatelja nego naša Hrvatska. Ali, istini za volju, za ovakav kobni teret pod kojim Hrvatska stenje, imaju velike zasluge brojni hrvatski Quisling-zi - od Ivana Šubašića do Andreja Plenkovića,

Više od sto (100) godina kako velikosrpski šoviniisti drže hrvatski narod u mat-poziciji. Netom se pojavi ideja za samostalnom i slobodnom državom hrvatskog naroda, srpska vlada u Beogradu i Srbi u Hrvatskoj i u svijetu dignu se na zadnje noge i optužuju Hrvate da su "izvršili zločin nad srpskoj nejači". Hrvatskoj je nametnuta hipoteka "ustaštva", te čim netko kaže ili napiše ZDS srpska diplomacija hitno izvješćuje o buđenju "genocidnog naroda u regionu". Ovim činjenicama treba dodati još jedan adut da se među Hrvatima uvijek nađe veleizdajnika, uljeza i profitera, koji su spremni, NE ZA dom, nego biti sluge agresora i okupatora zbog mržnje bližnjeg svoga i - zavisti. Sicilski tirani nisu izumili veće muke od zavisti.

Na žalost, dvije tisućite godine, tj. od povratka komunista na vlast (koje je instalirao Dražen Budiša sa svojim liberalima i u kompi s Ivicom Račanom),

od tada je Hrvatska čini se ponovno izgubila slobodu. I do dan danas se, od tog izdajničkog čina, osjećaju brojne tragične posljedice, i od tada Hrvatska nema državotvornu vladu.

"Sabor je, u doslovnom smislu, postao 'politički kokošinjac' koji se narodu ogadio gdje se jedva kad čuje koja plemenita i politički mudra misao, već se samo čuje gromoglasno kokodakanje. Svađanje, pljuvanje jednih po drugima, pri tom zanemarujući Ustav, što pokazuje najnoviji saborski 'pravilnik gdje je poništio potpise za referendum o Izbornom zakonu i Istanbulskoj konvenciji i sl. To pokazuje da su tzv. političari u Vladi i Saboru spremni na sve, da su u svako doba spremni prekršiti bilo koju ustavnu odredbu, i sve prilagoditi svojim osobnim interesima i protuzakonitom vladanju, ali prilagoditi i interesima svojih nevidljivih gospodara u EU, i Srbiji, pa bilo po kojem pitanju."(Mile Prpa)

Radi manjka tako bitnog i željenog osnaženja nacionalnog osvješćenja, došla su teška iznenađenja: ustoličeno je šest veleizdajničkih vlada: Račanova, Sanaderova, Kosorkina, Milanovićeva, Oraškovića i Plenkovića, i dva veleizdajnička predsjednika RH Mesića i Josipovića. Radi veleizdajnički vlada i predsjednika nemamo još ni određene, a kamo li učvršćene granice; radi toga Talijani svojataju hrvatsku Istru i Dalmacija, Srbi svojataju hrvatsku Krajinu, Srem, Banat, Bačku i Dubrovnik, Slovenci svojataju hrvatsko more, Bošnjaci također svojataju hrvatsko more za Bošnjačku mornaricu. Ovakav ishod je - učitelj za luđake!

Idemo dalje: "U Mimari agresorska 'Vojska srbije' slavila svoj rođendan! To su dopustili HDZ i njegov čelnik Andrija Plenković. Na četničko-velesrpskom derneku našao se i Milan Bandić, antifašist iz Pogane Vlake. Onaj koji ništa ne čita jer jako punu - dela! Time je Plenković potvrdio svoj blagi odgovor svome prijatelju Antoniju Tavanjiju kada je poručio da su Istra i Dalmacija talijanske. Dozvolom (ili dopuštenjem) velikosrpskim vlastima u Beogradu da slave rođendan agresorske vojske usred Zagreba potvrda je Plenkovićeva izdajništva i želje za vlašću. To je i potvrda da ga u svemu Milorad Pupovac drži u šaci i da se zato sve bezobraznije i primitivnije odnosi prema Hrvatima nazivajući nas sve 'neiživljenim pederima i huljama!'" (Marijan Majstorović)

Idemo još dalje: „Naglasiti neshvatljivo poniženje koje je Hrvatska ovih dana doživjela proslavom dana agresorske vojske u Mimari u Zagrebu. 'U glavnom gradu Republike Hrvatske koju je jedna tuđa osvajačka vojska brutalno poharala, dvadeset godina nakon toga rata, tu istu vojsku slavimo i odajemo joj sve počasti uz sudjelovanje hrvatskih predstavnika svih organa državne vlasti, naravno i uz financiranje iz Državnog proračuna RH. Suludo! Tako nešto može se dogoditi samo u državi, Bože mi oprosti, koju vode luđaci." (Mile Prpa)

ZDS je i danas oličje borbe za državu

Titovi partizani, u borbi protiv NDH, imali su domaćeg saveznika u Dražinim četnicima, kao i vanjske saveznike u Hitlerovim nacistima i Musolinijevim

fašistima, kojima je doista podjednako smetalo ustaštvo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Poistovjećivanju ustaštva s pozdravom ZDS, onda - "svi Hrvati su ustaše", objasnio je akademik Josip Pečarić, kada je iz Argentine dobio zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931. na kojoj je pisalo Za Dom spremni.

Najbolje se može shvatiti smisao pozdrava ZDS iz niza sudskih procesa, posebice onaj protiv hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koje je dobio odvjetnik Davor Karašić, u čijem zaključku stoji: "Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupili onako kao se postupilo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata." Odnosno masakr na Bleiburg i u Kolonama smrti.

Akademik Josipo Pečarić objavio je najviše knjiga i tekstova u Hrvatskoj o povijesti i važnosti pozdrava ZDS. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na značajnim svjetskim jezicima o pozdravu Za Dom spremni. Taj pozdrav nije kompromitiran, ali (anti)fašisti ga hoće kompromitirati kako bi koalicijski partneri (četnici, partizani i europjci) dali podršku Plenkovićevoj vladi i Predsjednici Grabar Kitarović za još jedan mandat. I maloumni mogu shvatiti nakane veleizdajničkih partijskih i stranačkih čelnika u RH.

Američki veleposlanik u RH Robert Kohorst na svom Twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar Kitarović. Dobio je prvu lekciju u otvorenom pismu od akademika Pečarića, a potom od brojnih Hrvata u Americi, koji su Kohorsta zasuli komentarima i činjenicama: "Poslali smo mu fotografiju medalje američkog Kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše Pro patria paratus aut vincere aut mori. To doslovno znači 'Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti'. (Branimir Banović)

Iz povijesti je poznato da ono što se zabranjuje, još dublje ulazi u dušu naroda, jednostavno iz prkosa. Kad se za vrijeme Tita pjevala pjesma Ustani Bane i Vilo Velebita bila je kažnjavanja i zatvorom, a svi su je pjevali bez obzira na zapriječenu kaznu. A danas više kad nije zabranjena nitko je ne pjeva. U narodu je duboko pojavno ušao pozdrav ZDS, i po onom Lenjinovom Ako nešto nije u redu, tada se ne može smijeniti narod.

Ustaše su smetale Hitleru i Musoliniju

"Budući da su pak Nijemci u svojoj vanjskoj politici pokazivali namjeru da svaka država ima dobiti doista satelitske i poslušne vlade koji bi bez smetanja izvršavali sve što njemački ratni stroj zahtjeva, to su ocjenjivali ustaše nepogodnim elementom za provođenje svojih ciljeva. S druge strane talijani su također smatrali ustaše jakom smetnjom u svom polaganom zauzimanju Dalmacije. Pri tome su Nijemci nalazili na povoljan odziv u izvjesnim

domobranskim redovima, kojima je lebdjela pred očima mogućnost likvidiranja ustaštva na sličan način kako su to Nijemci izvršili u Rumunjskoj zajedno s generalom Antonescu-om a protiv Željezne garde. (...)

Ustaštvo je bilo apsorbirano po cijelom narodu u tolikoj mjeri organski, ali nikad nije bilo u statusu stranačke organizacije. Postalo je zauvijek osigurano u živoj svijesti naroda kao stalni djelotvorni čimbenik njegove sadašnjosti i budućnosti. Ideja o državi i pripravnost na borbu za državu postale su općenarodne vlastitosti, koje ne mogu biti okviri i monopol za jednu organizaciju, nego samo temelj svim organizacijama." (Ivan Oršanić)

Bez obzira koliko su žestoki napadaji na ustaštvo, Nezavisnu Državu Hrvatsku i pozdrav Za Dom spremni, neprijateljski udarci ukazuju, da nisu bili uperene samo na ustaški režima nego na - Hrvatsku i hrvatski narod, kao i danas. Kako su se Hrvati borili sa odanošću Za Dom spremni u ratu od 1941. do 1945. isto tako su se tako odlučno borili s pozdravom Za Dom spremni u Domovinskom obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Uvijek s istim ciljem i željom za slobodu, nezavisnu i demokratsku državu hrvatskog naroda. Sve druge tvrdnje su veleizdajničke, šovinističke i - luđačke!

Zašto su Hrvati stalno u obrambenom ratu?

Hrvatski su branitelji u Domovinskom obrambenom ratu pobijedili oružane snage JNA (četvrtu silu u Europi) i srpsko-crnogorske četničke čete, čemu su se divile velike države i vojni stručnjaci u svijetu. Imamo slobodnu, ali nakon tolikih veleizdajničkih vlada te ulaska u Europsku Uniju, gotovo da smo izgubili samostalnu državu. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava upozorio je da je Hrvatska suočena s kontinuiranom velikosrpskom puzajućom agresijom pri čemu je grad Vukovar epicentar te agresije.

"U tom otvorenom suučesništvu u toj agresiji sudjeluju i pripadnici hrvatske političke garniture na čelu s premijerom i predsjednikom HDZ-a Andrejom Plenkovićem koji se nizom svojih postupaka u posljednje vrijeme priključuje novoj ofenzivi što se koordinirano vodi iz Beograda. U njoj sudjeluje velikosrpska 'peta kolona' na čelu sa zastupnikom u Hrvatskom saboru i predsjednikom SNV-a Miloradom Pupovcem, ključnim svjedokom u slučaju dr. Ivana Šretera, i uz svesrdnu potporu vodećih medije na čelu s hrvatskom radiotelevizijom." (Vjekoslav Krsnik)

Srpsko-četnička pravoslavna crkva nije u puzajućoj agresiji, nego još uvijek u otvorenom ratu protiv hrvatskog naroda i katoličke vjere u Hrvata. Patrijarh Irinej pohvalio se kako su u Vatikanu spriječili Stepinčevu kanonizaciju, te objavio tekst u beogradskim "Večernjim novostima", kako je Stepinac znao za ustaške zločine i skriveno podupirao logor u Jasenovcu. Evo teksta u originalu: "Ustaške okrutnosti ne sastoje se samo u ubistvima. Starci, žene i deca redovno su prvo strašno zlostavljani, pa tek onda ubijani. Ovi nevini Srbi prikovani su na panjeve, plamen vatre lizao njihova gola jezika, njihova je koža zguljivana, otvorene rane peskom i solju posipane, oči kopane, uši, nosevi i jezici odseceni. deca su bacana u vatru, kipuću vodu i krečine.. I još

mnogo užasnih zločina je učinjeno o kojima kulturno čovečanstvo uopšte ne može da ima predstavu." Patrijarh Irinej ne skriva zmijski otrov niti vučju ćud te s ovakvim gnjusnim opisivanjem izmišljotina izaziva užas kod srpskog čitateljstva, a mržnju kod hrvatskog naroda.

Evo još 101 dokaza, zašto treba izbaciti Srpsku pravoslavnu crkvu iz Hrvatske.

"Cilj ovakvih tekstova nije povijesna istina... nego se radi o propagandi kojoj je cilj proizvodnja mržnje i odgoj novih srpskih naraštaja za neke nove ratove motivirane umobolnim velikosrpskim planovima i programima koji se u svakoj prilici oslanjaju na kult 'ugroženog Srbina'." (Davor Dijanovići)

Nije bitno, da li je pozdrav: stari hrvatski, povijesni, ustaški, ili jednostavno - hrvatski. On je bio, i biti će, neuništiv inspirirajući obrambeni poziv i pozdrav hrvatskog naroda - Dok mu živo srce bije!

Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a oholost političara najavljuje diktaturu. (Codex.....)

Rudi Tomić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53146-rudi-tomic-predsjednica-opet-posrnula>

AKO JE 'ZA DOM SPREMNI' USTAŠKA STEČEVINA, ČIJE SU ONDA HRVATSKI GRB, KUNA, HIMNA...?

02.03.2019.

GLAS HRSVIJETA

Živa istina: „Ustaški je pokret simbole, riječi i izraze našao u bogatoj riznici duha i povijesti hrvatskoga naroda i svjestan njihova općeljudskoga i starohrvatskoga značenja pokušao ih iskoristiti za ciljeve svoga političkoga pokreta, a pokret na taj način približiti narodu kako bi ga narod prihvatio.

Da je tomu tako, upravo dokazuju objašnjenja iz glasila Hrvatske seljačke stranke iz 1941. godine koja se danas pojavljuju u elektroničkim medijima, a nikako ne da bi ti tekstovi dokazivali nekakvo vlasništvo ustaškoga pokreta nad hrvatskim leksikom ili nad hrvatskim duhom.

Tim više što je službeni pozdrav ustaškog pokreta na prvom mjestu veličao Poglavnika, tek potom ono što je Hrvatima sveto.”

(Neva Mihalić, Hrvatski tjednik, br. 480., 2013.)

Naime: Službeni pozdrav za vrijeme NDH odnosno krilatica Ustaškog pokreta glasilo/la je 'Za dom i poglavnika spremni', zbog kojeg pojedinci poput Jakovine, Klasića, Markovine, Ive Goldsteina...i izraz 'za dom' (i bez dodatka spremni) smatraju fašističkim!

Pero Kovačević iznosi 2019. godine mišljenje, da povijest ne završava s Drugim svjetskim ratom, te da je pozdrav 'Za Dom spremni' - kao službeni pozdrav postrojbi HOS-a - zadobio u Domovinskom ratu drugačiji sadržaj, nego što je on bio ranije.

Slično mišljenje osim Pere Kovačevića iznosi i koordinacija braniteljskih i stradalničkih udruga iz Splita u srpnju 2017. god., koja u zajedničkom priopćenju navodi da se izjednačavanjem toga pozdrava s ustaškim pozdravom pokušava 'narušavati čast i dostojanstvo svih onih koji su ga časno nosili, od kojih su mnogi poginuli'...za svoj dom, itekako spremno!

Potpisnici zajedničke izjave iz Splita također iznose da je pozdrav HOS-a 'čist kao suza' jer pod njim nisu proganjani ljudi po vjerskoj, rasnoj ili nacionalnoj osnovi niti je bilo koji pripadnik HOS-a optužen za ratni zločin u Republici Hrvatskoj ili susjednoj BiH...izuzev Tomislava Merčepa objekta na kojem se izivljava kilavo hrvatsko pravo-suđe!

U priopćenju koordinacije još se iznosi kako su u razdoblju NDH korištena i neka druga hrvatska državna obilježja, koja se nepromijenjena koriste i danas - primjerice povijesni 'ustaški' grb na hrvatskoj zastavi, pjevala se, dakako i danas se pjeva, 'ustaška' himna 'Lijepa naša', naziv novca bio je 'ustaška' kuna kao što je i danas, bili su isti 'ustaški' nazivi vojnih postrojba i činova kao što

su i danas; te da se ne mogu i ne smiju svi hrvatski simboli pripisivati ustaškom režimu, samo zato što ih je i on koristio.

-Krajem kolovoza 2015. god. pokrenuta je internetska peticija na inicijativu nekadašnjeg zapovjednika obrane Vukovara Branka Borkovića - Mladog Jastreba. Po tvrdnjama organizatora potpisalo ju je 3.200 osoba.

Inicijativa je bila da se pozdrav 'Za Dom spremni' uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH, a potpisnici su od predsjednice RH i predsjednika HDZ-a zahtijevali da predlože izmjene Zakona o hrvatskoj vojsci kako bi se pozdrav 'Za Dom spremni' uveo u službenu vojnu uporabu.

Predsjednica RH je do jučer s ponosom držala kako taj lijepi i domoljubni pozdrav ima svoje korijene u slavnoj povijesti hrvatskog naroda, a od jučer je promijenila svoj stav po licemjernoj matrici: ja rekla, ja i porekla:

-„Prihvaćam činjenicu koju su rekli povjesničari, da to nije povijesni hrvatski pozdrav. Međutim poanta te izjave nije bila na tom dijelu rečenice, nego da je on(pozdrav) kompromitiran i neprihvatljiv i tu je poanta i na to se treba usredotočiti!“

Pretpostavljamo da je Predsjednica poslušala savjete poznatih kriptopovjesničara kao što su Jakovina, Klasić, Markovina, Goldstein i ina protuhrvatska klatež, a moguće joj je tu ideju imputirao onaj notorni, koalicijski partner, filo-četnik Milorad Pupovac, ili je prihvatila sugestiju državnih savjetnika 'u sjeni', kalibra Bude embargo-Lončara ili ortodoksnog yugo-fila Dejana Jovića!?

Mila nam Predsjednica očito ne shvaća da je taj pozdrav, moguće i dijelom kompromitiran za vrijeme NDH, itekako 'osvjetlan', ničim okaljan, u cijelosti rehabilitiran tijekom Domovinskog rata a osvjetlaše ga upravo HOS-ovci, uvijek ZA DOM SPREMNI, svojom borbom i svojim životima koje položise na oltar Domovine...u borbi protiv srbo-četničkih simbola, šajkače i kokarde!

I da ti pamet stane, eto nam i kraljevske kokarde i četničke šajkače u našoj Mimari; još jedno hrvatsko uprknučje!

(tumačenje: prkno=dupe, guzica, uprknučje=podilaženje, uvlačenje u dupe; autor poeme o Uprknučju je lucidni splitski arhitekt Jerko Rošin)

Ako već ne znamo cijeniti svoje povijesne vrednote onda smo sluganski itekako spremni veličati tuđe pa makar se radilo i o stiliziranoj četničkoj šajkači odnosno kraljevskoj kokardi, vjerovali ili ne...na proslavi Dana srbijanske vojske-Miloševićevih zečeva.....i to u centru Zagreba, u Mimari.

Manjkao je samo mitropolit-kantaautor, preosvešteni Porfirije pa je cijelo društvo moglo uglas i neometano zapjevati onu četničku, borbenu: 'što se ono na Dinari sjaji, Đujićeva kokarda na glavi'!

Očekujemo da se u znak reciprociteta i dobro-'komšijskih' odnosa Srbije i Hrvatske proslava Dana Oluje 5.kolovoza ove godine održi u kulturno-športskoj dvorani Pinki u Beogradu uz nastup Marka Perkovića-Thompsona s pjesmom Bojna Čavoglave i pokličem ZA DOM!; cijela dvorana će sigurno uzvratiti ...SPREMNI!

Svečanu proslavu svakako bi trebao voditi Krešo Beljak, koji i dalje vjeruje u bratstvo i jedinstvo Hrvata i Srba!

Damir Kalafatić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53144-ako-je-za-dom-spremni-ustaska-stecevina-cije-su-onda-hrvatski-grb-kuna-himna>

**JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB,
2019.**

DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC

(1)

Dr. Jareb i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. svima pokazuje zašto sam ga usporedio s nekim iz nižih razreda osnovne škole. On i sam konstatira kako je ne-akademik i ne-matematičar ali je povjesničar po struci. Zapravo je sada bolji povjesničar nego što je bio.

O čemu se radi?

Pokazalo se da on zna da se za pozdrav Za Dom spremni tvrdilo da je ustaški i domobranski pozdrav. Shvatio je da i pučkoškolci znaju da tvrdnja da je to ustaški pozdrav podrazumijeva kako mora dokazati da su ga prvi koristili Ustaše. U prethodnom pismu to nije znao, pa je to dokazivanje kako je ZDS ustaški pozdrav bilo komično.

Istina on ponavlja ono što je rekao i prvi put tj. navodi što on zna kada su ga koristile Ustaše, Dobar povjesničar, a za nadati se je da će dr. Jareb to u budućnosti i postati, naveo bi točne podatke kada su ga koristili Domobrani. A da ne govorimo o tome da bi i znao naglasiti zašto je to važno.

Jareb, dakle samo konstatira kako *na njegovu prvotnu uporabu u sklopu UHRO-a upućuje činjenica da se u dostupnim domobranskim grasilima i dokumentima počinje pojavljivati kasnije nego u Ustaši i dokumentima UHRO-a.*

Dobar povjesničar bi sigurno dao i kada se po njegovim spoznajama prvi put pojavljuje kod Domobrana.

S obzirom da se u dokumentu iz 1936 izrijekom tvrdi da je to domobranski pozdrav, bilo bi zgodno vidjeti slične dokumente u kojima se izrijekom tvrdi da je to ustaški pozdrav. Naime, nije isto znati kada ga netko koristi ili kad ga se tako naziva. „Žrtva“ Jarebovog sakrivanja od javnosti spoznaja o domobranskom pozdravu ZDS je i kolumnist Zvonimir Hodak. Da se o tome znalo sigurno ne bi naslovio svoju kolumnu sa: „Smije li se koristiti domobranski pozdrav 'ZDS' iz 1936.“ Istina Hodak je i izvrstan odvjetnik. Dakle logika mu jest jača strana pa mu nije palo na pamet to „otkriće“ pripisati meni kao što je to učinio dr. Jareb.

Istina čak i takav povjesničar kakav je dr. Jareb ipak sada zna da se mora i ograditi pa konstatira *Moguće je dakako da bi buduća istraživanja mogla izmijeniti sadašnje spoznaje o tome kada je točno i kako nastao pozdrav Za dom spremni i tko ga je prvi koristio*. Ali nastavak pokazuje da još ne razumije što to znači za njega koji je praktično sakrivao činjenicu o domobranskom pozdravu, a o tvrdnji dr. Iva Rendić Miočića kako je tada i ZDS i kao ustaški pozdrav bio zapravo antifašistički pozdrav da i ne govorimo. To valjda nije uočio (nebitno mu je) u mom tekstu.

Dr. Jareb pokazuje da zna kada je posvećena domobranska zastava koju nije on predočio hrvatskoj javnosti i na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931.

Dakle, njemu je važnije pokazati da zna kako je posvećena u svibnju 1934, a ne objasniti datum na samoj zastavi. Dobar povjesničar bi znao da MORA objasniti godinu 1931. jer ono što on citira kao dokaz za ustaški pozdrav nije ranijeg datuma.

Naravno kao 'ugledni matematičar' takve stvari očekujem od dobrog povjesničara. Zato sam i pisao nizu naših povjesničara. Valjda je i zato dr. Jareb shvatio da postoji mogućnost da će to netko ozbiljno istraživati, a ne prema potrebi Plenković-Pupovčeve politike, pa je pametno što je ipak dozvolio mogućnost da konačni rezultat ne budu u skladu sa željama Plenkovića i Pupovca. Zapravo me i zabavlja da povjesničar po struci mene koji sam napisao više od 1200 znanstvenih radova, 90 knjiga, stvorio tri časopisa koji su na svjetskim listama i oko 60 doktora matematičkih znanosti upućuje da umjesto povjesničara proučavam vrela. Duhovito ili priglupo? Zabavno je, bilo kako bilo.

Raduje me što je dr. Jareb shvatio da sam „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“. Još malo treba napredovati pa će znati kako je lijepo biti poklopac Plenković-Pupovčevim povjesničarima. Čini mi se da je bio na dobrom putu pa mi je svojedobno ustupio svoja dva teksta za knjigu „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!“, Zagreb, 2012. Knjiga je o zaustavljanju izbora Goldsteina u HAZU.

Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana, dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvim svakom loncu poklopac“.

S druge strane kada vidimo kako je povjesničarima jarebima logika nešto strano, ne čudi me što je nekadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić tražio da napustim profesuru iz matematike i dođem raditi u HIP.

Možda je i znao kako jarebi neće razumijeti značaj činjenice da je ZDS i domobranski pozdrav, pa je meni povjerio da odgovorim dr. Milanu Bulajiću na njegovu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Uvijek je zanimljivo kada netko nešto 'zaboravi' komentirati. Tako dr. Jareb ne spominje moj raniji tekst o njegovom pogledu na razliku uporabe ZDS i kune u NDH s kojim ja počinjem svoj tekst Zato treba dati i to što on ne spominje.

Prvo dajem pitanja s njegovim odgovorima:

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute 'kuna', koristile su ju ustaše i asociira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavonske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav 'Za Dom spremni'. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši – hrvatskoj revolucionarnoj organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je službeni pozdrav Ustaše – hrvatskoga oslobodilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom.”

Moj komentar je bio:

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u

inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske "slavne" ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inačica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav.

A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inačicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:...

Očito je da dr. Jareb nije ništa razumio ni tada, ali nije odgovorio. Šteta, još bi ponešto naučio. Čak je i Predsjednica u svom nedavnom „popravnom“ govoru o ZDS znala važnost varijanti istoga kroz povijest. Ono što zna spomenuti srpski povjesničar još je daleko od spoznaja dr. Jareba. Cijeli tekst LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI može se naći na internetu.

Završit ću ovaj tekst s onim što je svojevremeno Slavko Goldstein rekao o kuni, a što danas mnogi iz Pupovac-Plenkovićeve koalicije govore za ZDS:

„Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“

Tada smo imali Tuđmana, pa su Goldstein i njemu slični brzo zaboravili što misle o kuni. Danas imaju Plenkovića i Pupovca i njihove povjesničare pa mogu raditi što god im je volja!

Akademik i matematičar
Josip Pečarić

Tekst je poslan Portalu HKV-a, ali je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. Gdje je objavljen s naslovom koji je I dan, dok na Portalu nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematicara-pecarica.html>

Gornji tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

LJEVIČARI SU VUČIĆEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS

(ODGOVORI MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI)

Dragi Miro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog pisma Predsjednici.

To o čemu mi pišeš pokazao je i sudski spor koji se vodio poslije tog koncerta, a koji je Thompson dobio. Ali dobro je da si to napisao jer je važno znati na što su sve spremni hrvatski političari u provođenju Memoranduma SANU 2.

To je sjajno, kako sam već pisao, pokazao srpski predsjednik Vučić kada je na obilježavanju srpske „bežanije“ u „Oluji“ naveo riječi iz Thompsonove pjesme „Bojna Čavoglave“, zbog koje Thompsona u RH proganjaju skoro 20 godina i time je Vučić pokazao kako su svi ti koji su proganjali Thompsona to činili da bi se dodvorili gubitnicima u ratu – srpskim fašističkim agresorima.

Tvoj komentar nas podsjeća kako su dijelovi našeg sudstva izravni sljedbenici boljševičkog sudstva. Sjetimo se presude Josipu Šimuniću kada su sudci „znali“ na što je on mislio kada je uzvikivao „Za Dom“. Ne na Domovinski rat i Vukovar (u utakmici u Beogradu je na srpskoj zastavi pisalo Vukovar ćirilicom i nije bilo problema, a na toj utakmici su tražili i hrvatske slugе su izvršile da se ukloni hrvatska zastava na kojoj je pisalo Vukovar!), već su oni znali da misli na NDH. Koliko je veliko to sluganstvo, zar ne?

Zapravo nitko nije tako dobro objasnio kao Vučić u čemu je glavni problem s „Bojnom Čavoglave“!

On je naveo „stići će vas naša ruka i u Srbiji“. Naravno, tu je Thompson predvidio samu *bežaniju*, zbog koje je Milošević govorio o srpskim 'ratnicima' kao o zečevima. S obzirom da sada znamo zahvaljujući akademiku Aralici kako je i Tuđman znao da su „četnici šampioni u *bežaniji*“ jasno je da Thompson u svojoj pjesmi misli i na to – šampioni su tako dobri u bježanju da ih možeš stići tek u Srbiji!

Na koncertu u Splitu, o kome je zapravo, govorio Vučić, je 100,000 ljudi na Thompsonovo „Za Dom“ uzvratilo „Spremni“.

Presuda zbog Gline, a i izbori koji slijede su razlog zašto Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku od 8.8.2019. piše:

„Ova je godina pokazala da je uzalud Plenkoviću Vijeće za prošlost, uzalud mu bijedni poltroni poput Zvonka Kusića u HAZU i u Ustavnomu sudu, uzalud mu sve, najveličanstveniji i najdivniji pozdrav *Za dom spremni* nitko ne može istisnuti iz hrvatskog naroda. Hrvati znaju da se pod tim pokličem nikada nije činila agresija ni prema komu u susjedstvu. Sada već toga postaje svjesna i najviša vlast, I aktualna predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović kaže da je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar, uključujući, dakle, i

pozdrav *Za dom spremni* prihvatljiv. Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović sam se prošle godine obratio, u prigodi slučajnog susreta, glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu rekavši mu da policije više neće pisati prijave zbog pozdrava ZDS u pjesmi Čavoglave, a one što ih je do sada pisala, njegova su pogreška, priznao je Thompsonu ministar Božinović.“

Lijepo je to za pročitati. Ali što je sa Šimunićem. Što je s drugim koji su stradavali zbog ZDS (moji suradnici, obitelj, čak i časopisi,...)?

Što se tiče „hrvatskih“ ljevičara - oni nastavljaju po starom. Nije im problem što je poslije Vučićeva prozivanja „Bojne Čavoglave“ jasno svima čije su sluge. Vjerojatno su Vučićev govor doživjeli kao ukor što nisu postigli zadani cilj oko ZDS, pa im je ono prvo manja briga.

Spomenut ću samo da su branitelji odgovorili „pučkoj pravobraniteljici“:

<https://kamenjar.com/branitelji-odgovorili-puckoj-progoniteljici/>

zato što sam prije dvije godine reagirao na slične njene budalaštine. Tekst:

PISMO I POZIV PUČKOJ PRAVOBRANITELJICI GDI LORI VIDOVIĆ

<https://kamenjar.com/pismo-poziv-puckoj-pravobraniteljici-gdi-lori-vidovic/>

<https://hu-benedikt.hr/?p=89069>

objavljen je i u knjizi „Matematika, pjesme i nogomet“.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

Naslov: Re: PISMO PREDSDJEDNICI

Datum: Sat, 10 Aug 2019 15:17:30 +0200

Šalje: Miro Banović <mibanovic1@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademice,

spominjete Glinu i "za dom spremni". Ne sjećam se jesam li Vam pisao o tome, ali ako i jesam - nije loše ponoviti.

Dečki, starosti oko 20 godina, među njima jedan kojeg poznajem, bili su na tom koncertu. Policija im je već po dolasku u Glinu radila probleme zbog SLUŽBENE poznate crne HOS-ove zastave na kojoj piše "za dom spremni".

No kad su je spremili, pustili su ih. Kažu da se kasnije na koncertu moglo bez problema mahati, nitko više nije kontrolirao. No neki drugi nisu poslušali upute "milicije", a njih ništa ne razbjesci toliko kao kad im u lice odbijete poslušnost. Uz dužno poštovanje prema službi (imam i ja prijatelje u policiji), to je kao da ignorirate psa koji čuva dvorište ili želi vašu pažnju. Takvi koji nisu željeli ukloniti obilježje (ne znam točno koje), bili su kažnjeni.

Policijsko priopćenje za javnost koje je bilo dostupno i na službenim stranicama i u medijima, govorilo je o nedozvoljenim obilježjima. Bilo je, kažu, nekoliko prekršaja. Ako se dobro sjećam, četiri. Poslao sam im e-poštu sa zamolbom da mi kažu koja su to točno četiri nedopuštena obilježja bila. Obećali su mi odgovoriti ali da im najprije kažem radim li za medije i za koji

točno. Kažem im da pitam privatno, ali će možda biti objavljeno na nekim portalima. Nisu mi odgovorili ništa. Pustio sam mjesec dana, pa im ponovno poslao mail sa podsjetnikom na njihovo obećanje. Ni na to mi nisu odgovorili. Znajući kako sustav funkcionira, odustao sam.

Dakle nikad nismo doznali koja je to NEDOZVOLJENA obilježja policija sankcionirala (iako od ljudi koji su tamo bili pouzdano znam da je bar nešto od toga HOS-ovo), nikad doznali tko je propisao što je dozvoljeno a što nije i nikad nismo čuli argument zašto je nešto nedozvoljeno ili nije (čak ni onaj besmisleni, pupovački, da je sve to fašizam i ugroza Srba).

lp

Miro Banović

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17577-akademik-pecaric-ljevicari-su-vucicev-govor-dozivjeli-kao-ukor-sto-nisu-postigli-zadani-cilj-okolo-zds>

Dragi Miro,

Ja sam spomenuo poslušnost naših oko zahtjeva delegata. Samo mi je u sjećanju zastava i to sam stavio u pismu.

Sada mi je mnogo zanimljiviji taj strah srpskih slugu u Hrvatskoj od Vučića i činjenice da ih je on prekorio jer nisu osigurali da se „Čavoglave“ više ne smiju pjevati u RH i tako ih se poštedi duševnih boli. Mi to i ne možemo znati jer ipak su oni jedini u povijesti tako masovno od ljudi postojali zečevi.

Zapravo sam očekivao da će te patnje naših ljevičara bolje opisati Zvonimir Hodak. I nisam se prevario. Pogledaj u njegovoj današnjoj kolumni:

„TUĐMAN JE STVAR S HOS-OM RIJEŠIO KAKO LIJEVA FALANGA NIJE OČEKIVALA, DOBRO ZNAM, TROJICU OPTUŽENIH BRANIO SAM JA

(...)

Tuđman i HOS

Ivanka Toma i dalje ratuje s novijom hrvatskom povijesti. Kaže moja “vječna“ inspiracija: “Tuđman je u ratu razoružao HOS, a današnji se HDZ-ovci boje Skeje”. Analogno citiranoj mudrosti, HDZ se boji razoružati Skeju ili da ga onako demokratsko-antifašistički strpa u zatvor. HOS-ovci su se, kako je i znano, tri mjeseca u Vukovaru borili, ginuli i kršili zakon derući se Z.D.S. To je išlo na živac i progresivnoj JNA, a po Ivanki, i Tuđmanu. Da se razumijemo, dr. Tuđman nije simpatizirao HOS, Paragu, Đapića i Dedakovića, ali o nekom “razoružavanju” HOS-ovaca Ivanka i njeni mogli su samo sanjati. Tuđman je stvar s HOS-om odlučio riješiti na način koji ni Ivanka, a ni lijeva medijska falanga nisu očekivali. Vojni sud u Zagrebu je u lipnju 1993. g. podigao optužnicu protiv Dobroslava Parage, Mile Dedakovića, Ante Đapića i Ante Prkačina zbog kaznenog djela ugrožavanja ustavnog poretka Republike Hrvatske, planiranje državnog udara, neovlaštenog pribavljanja oružja i

stvaranja paravojske HOS-a. Tužiteljstvo je odustalo od kaznenog gonjenja protiv Ante Prkačina prije početka procesa. Bilo je jasno da je dilemu oko HOS-a Tuđman želio riješiti putem pravosuđa. Optužnica je bila vrlo opasna s predviđenim vrlo visokim kaznama.

Lijeve "demokratske" javnosti je s velikom nadom čekala pravosudni kraj HOS-a i Lepoglavu za optužene. Međutim, nakon nekih šest mjeseci sud je, nakon saslušanja brojnih generala, političara pa i Josipa Perkovića, donio oslobađajuću presudu po svim točkama optužnice. Sudac Damir Kos, današnji sudac Vrhovnog suda Hrvatske, detaljno je obrazložio razloge kojim se sudsko vijeće vodilo u donošenju baš takve odluke. Možete si samo zamisliti kako je to pogodilo razne feralovce, orjunaše, jugonostalgičare i lijevu medijsku falangu. To njihovo zaprepaštenje i razočaranje lijepo je opisao jednim svojim aforizmom Tomislav Mihanović: "Nije znao da je brodovlasnik dok mu sve lađe nisu potonule". Doslovno tako. Sve lađe su im potonule, ali nos im je i dalje ostao iznad vode. Tuđman je tako dobio pravosudni pravorijek koji je kasnije, po žalbi Vojnog tužitelja, potvrdio i Vrhovni sud RH. Time je problem HOS-a bio riješen demokratski, putem suda. Usput rečeno, trojicu optuženih branio sam ja, što je po tadašnjem ZKP-u bilo moguće. Da tu presudu Dr. Tuđman nije shvatio kao svoj ili HDZ-ov neuspjeh dokaz je i to što me potom angažirao za zastupanje i u nekim svojim osobnim predmetima. Naravno, Ivanka Toma sve to dobro zna, ali ipak ne škodi malo lijevičarske revizije povijesti. Teško je priznati da je HOS drugostupanjskom presudom Vrhovnog suda RH priznat kao legalni dio Hrvatske vojske. I na kraju opet malo Tomislava Mihanovića: "Kako produžiti kratku pamet?" Moj prijatelj Binder se javlja na fejsu: "Imam neke ideje, ali ni jedna nije za ispod deset godina zatvora".

(...)

Bez trunke srama je, recimo, i Ivan Zvonimir Čičak. On je u progresivnoj i slobodarskoj Slobodnoj Dalmaciji svojim istomišljenicima Anti Jelaski i drugovima iskreno priznao da je ZDS "isključivo i jedino pozdrav ustaškog pokreta". Svjedoci su mu Ante Pavelić, Vinko Nikolić, Ivo Banac, Aleksandar Ranković i Šokre Beljak. Prepametni Zvonac odmah je i otkrio zaostalom puku tko je zapravo HOS. Nema tu ni Vojnog suda ni Vrhovnog suda RH, naš nezavršeni pravnik tvrdi da je HOS "klasična fašistička falanga sa svojom privatnom vojskom..." Sad mu još ostaje jedan dijalektički razgovor s Ivankom Tomom i Sašom Lekovićem o sudbini HOS-a kad na vlast dođe Dalija Orešković.

Srame li se možda Lora Vidović i Slavica Lukić? A i zašto bi se one sramile? Zato što ne znaju pravo. Ma hajte, molim vas! K'o da zna pravo sutkinja koja za uzvik "Bog i Hrvati" vjeruje da je remećenje javnog reda i mira. Lora recimo, uvijek blago naslonjena na Slavicu, ovako razmišlja: "Kako je po odlukama Visokog prekršajnog suda i Ustavnog suda, ZDS kažnjiv u svim okolnostima bez iznimke...". Ima li ijedan dragovoljac koji bi se malo

potrudio i dičnoj pučkoj progoniteljici objasnio da u RH zakone ne donose ni prijateljica Slavice Lukić na Visokom prekršajnom sudu, ni SDP-ovi sudci Ustavnog suda Hrvatske. Zakone donosi jedino i isključivo Sabor RH. Dok se takav jasan i nedvosmislen zakon ne donese, ovo je jedna negledljiva "prosjačka opera" s izvođačima bez sluha i glasa. Europske institucije, prije svega Vijeće Europe, davno je osudilo i fašističke, nacističke i komunističke zločine i ikonografiju. Ako jednog dana zakonom normiramo ZDS, onda moramo donijeti i zakon o zabrani komunističkih simbola! Što ćemo onda s Kumrovečkim plesom vampira, s 27. srpnjem i neočetničkim klanjem koji nam se godinama prodaje pod tobožnji antifašizam? I dok Sabor RH ne donese konkretan i jasan zakon, trud Slavice i Lore je obično mrčenje papira."

Doista sam dobro uradio što nisam puno komentirao ove jadnike iako ih je bilo mnogo više koji su se javili. Da, jadnici su oni koji moraju biti slugе Vučiću i njegovima od kojih su hrvatski ratnici načinili zečeve, zar ne?

Pozz

Josip Pečarić

Naslov: Re: ODGOVOR MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI

Datum: Sun, 11 Aug 2019 14:36:15 +0200

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric pecaric@element.hr

Sve ste rekli, samo još nedostaje jedan detalj. Iste te večeri koje je Josip Šimunić vikao "za dom" na što je publika odgovarala "spremni", dogodilo se nešto preko čega smo olako prošli. Prije utakmice delegat FIFA-e je tražio da se ukloni transparent "ZAPAMTITE VUKOVAR". I taj transparent je uklonjen. A tih dana je bila obljetnica Vukovara.

O tome su pisali npr.

Večernji list: <https://www.vecernji.hr/vijesti/stozer-zeli-znati-ko-je-s-maksimira-uklonio-transparent-904871>

T-portal: <https://www.tportal.hr/sport/clanak/fifa-naredila-skidanje-natpisa-zapamtite-vukovar-20131120>

Dnevno (arhivirana stranica kako je izgledala 25.11.2013.):

<https://web.archive.org/web/20131125022143/https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/105366-foto-sramotno-hns-prije-utakmice-skinuo-transparent-zapamtite-vukovar.html>

lp

Miro

USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA

Raduje me kada vidim kako naši ljudi već dobro razumiju onu moju tvrdnju, koju je dr. Davor Pavuna nazvao Prvi Pečarićev poučak (PPP), kako postoji podjela Hrvata na Ustaše i Srpske sluge.

Zato mi je drago kada 'hrvatski' ljevičari, jugoslavi, 'antifašisti' i slični stalno vide i govore o Ustašama u Hrvatskoj.

Prvo zato što time pokazuju kako ima puno Hrvata koji se povodi za onom mojom iz te priče: „A ja vam, ne volim biti sluga“.

A drugo što oni tako javno priznaju da oni JESU srpske sluge.

Problem je što su svi glavni mediji u rukama srpskih slugu, a i glavne stranke u RH (HDZ i SDP).

I dok se od SDP-a to moglo i očekivati, oni nikada i nisu željeli neovisnu Hrvatsku, mnogo veći problem je što to imamo s HDZ-om.

Dobiju izbore pozivajući se na Tuđmana, a onda su na vlasti s najvećim neprijateljima i Tuđmana i Hrvatske.

Danas oni koji su od hrvatskih branitelja bježali poput zečeva (sjetimo se Miloševićeve tvrdnje) vladaju Hrvatskom preko ljudi iz Tuđmanove stranke.

Sun Tzu je neprijatelje svoga naroda nazvao najogavnijim pripadnicima ljudskog roda. Da bi pobijedio neprijatelja bez oružja, dobro plati te najogavnije da rade za tebe, sugerirao je kineski filozof i ratnik

To znaju i ovi na vlasti iz HDZ-a. Slušaju Vučića, klanjaju mu se i tu i tamo kao nešto protestiraju, tek toliko da se Hrvati ne dosjete da je Pupovac pravi vladar RH.

Naravno, pred izbore je lijepo slušati ih jer se tada sjete i Tuđmana. Recimo Predsjedničine sadašnje predizborne nastupe. Bez njega nema ostanka na vlasti. A kad je ponovo dobiju, imaju Vučića i Pupovca.

Ne mogu ne priznati da se i moja akademija nije uklopila u to. Bivši predsjednik je itekako stekao glas vodeće osobe iz Akademije koji provodi takvu Plenkovićevu politiku.

Zato ću ovdje dati samo dio Hodakove najnovije koji se odnosi na njegov nedavni nastup na HTV-u i način na koji on zapravo obrazlaže Plenkovićevu politiku (mada naslov ne razumijem: Postoji li u ovoj Hrvatskoj relevantni političar koji će imati muda i odgovoriti Vučiću? – zašto bi odgovarali svome gazdi?):

U Temi dana od 23. kolovoza akademik Zvonko Kusić tvrdi da je današnja Hrvatska nastala u borbi protiv NDH. Sad je jasnije zašto se Zvonko ne zove Zvonimir. On je na vrijeme shvatio da po hrvatskom zakonu nije isto ako se napadne neki čovjek ili ako se napadne Srbin. Problem je u tome što je taj zakon davno u primjeni, mada još nije ni napisan, ni u Saboru usvojen! Gledam "zakonodavca" Pupovca na TV-u. Jedino ne shvaćam što će mu brada... Jel' to ona nijansa s početka kolumne?

(...)

Definitivno živimo u epohi podijeljeni na "klerofašiste", ustašoidne, ognjištare, rigidne desničare, primitivne rasiste, troglodite, fašiste, naciste, mrzitelje Srba, Židova i Roma, imigranata, Soroša, Angele Merkel, Macrona, EU-a, Pupovca, Vučića, SDSS-a, NOB-a, Tita, 6. ličke...i ako nastavim ode stranica. A na drugoj strani su sami partizani, antife i Zvonko Kusić koji nas podučava da smo nastali boreći se protiv NDH i svih ovih gore citiranih. Svi su oni sam cvijet demokracije. I sad se sjetite Tuđmana i 1991. pa do kolovoza 1995. I probajte si odgovoriti na kojoj strani su bili jedni, a na kojoj drugi. Po Kusiću su se ustaše i klerofašisti...borili protiv NDH, a za državu Hrvatsku, a što po njemu dokazuje Ustav RH.

Poštovani akademice, tko je ginuo u Vukovaru, Maslenici, Gospiću, Dubrovniku, Lici, Dalmaciji, Slavoniji...? Ustavotvorci ili oni s krunicom oko vrata i usklikom ZDS na usnama? I danas smo na kraju jednog shizofrenog puta gdje pobjedonosno stoji bradati Pupi i prijeteći podiže prst: "Ne bih želio da ova zemlja doživi isto ono iskustvo koje je imao jedan pokušaj u 20. stoljeću da se stvori hrvatska država, a koji je kolabirao sa sramotnim krajem zato što je bio temeljen na mržnji i nasilju prema Srbima...takav ishod nije nerealan pa da i ova država zbog opsesivne mržnje prema Srbima...doživi jednaku sudbinu kao i marionetska država od '41. do '45. godine".

Dragi bradati Pupi, ne strahuj i ne boj se da će se još jednom ponoviti Bleiburg, Macelj, Huda jama, Križni put, Gračani, Savska cesta, Ovčara, Škabrnja, Borovo selo...i ne prijeti se. I tebe i Kusića treba podsjetiti da je i sam Tuđman, Titov general, rekao u Lisinskom da je NDH, između ostalog, bila i izraz želje hrvatskog naroda za svojom državom. I nakon ove ružne Pupovčeve prijetnje napokon je država Hrvatska našla snage da, kako to i priliči suverenoj i pobjedonosnoj zemlji, odgovori Pupovcu, traktorašima, Vučiću, Đukanoviću Bizonu, Kusiću, Orjuni, yugozombijima...te tresne šakom o stol i pošalje im dugo očekivanu poruku: RH i Vlada i dalje će raditi sve da Republika Srbija i BIH uđu u EU....

<https://direktno.hr/kolumne/postoji-li-u-ovoj-hrvatskoj-relevantni-politicar-koji-ce-imati-muda-i-odgovoriti-vucicu-165225/>

Hodak zapravo govori o podjeli iz naslova, zar ne?

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-ustasa-srpski-sluga/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17806-ustasa-ili-srpski-sluga>

JE LI PUPOVAC ZALJUBLJENIK U ZDS?

(PISMO DR. JURI BURIĆU)

Dragi prijatelju,

Zahvaljujem Ti se na Tvom današnjem e-mailu SPREMNI!!!

S P R E M N I !!!

Za Tita i partiju - SPREMNI !

Za kokardu - SPREMNI !

Za petokraku - SPREMNI !

Za progon Hrvata - SPREMNI !

Za ubijanje Hrvata - SPREMNI !

Za pljačku i palež - SPREMNI !

Za mito i korupciju - SPREMNI !

ZA DOM ! - NE !

ZA DOM ! NE I NE !

ZA DOM ! NE BRE NIKAD - NE !

I ne trebate bijednici - bitno je da smo mi za naš HRVATSKI DOM - SPREMNI !!!

A tad je sva vaša spremnost

Ravna nuli

Jer ste

Jad

I

Vaša spremnost

Pretvara se u

Smrad !!!

Dr Jure Burić

29.kolovoza 2019.

A sada malo poduži "post scriptum" na gornju temu.

Ako je ovaj stari Hrvatski pozdrav kroz povijest -poglavito onu iz Drugog svjetskog rata i bio kompromitiran, onda je u vrijeme ovog nama nametnutog Domovinskog i te kako rehabilitiran.

Idemo po redu kao da objašnjavamo djeci u prvom razredu Pučke škole.

- 1. Jesu li Hrvatsku napale Srbo Crnogorske postrojbe pod znakom zvijezde petokrake i kokarde ? - JESU!*
- 2. Jesu li napali razoružan Hrvatski narod? - JESU !*

3. Jesu li nas progonili sa svojih ognjišta pljačkali, palili, mučili i ubijali? JESU!
4. 4. Jesu li nas odvodili u logore po Srbiji i Crnoj Gori- JESU
5. 5. Jesu li to čini pravog pravcatog FAŠIZMA? JESU !
6. 6. A kako se zovu ljudi koji se bore protiv fašizma? - ATTIFAŠISTI !

Dakle svi Hrvatski vojnici i oni koji su se njima pridružili bili su ANTIFAŠISTI!

Među njima najhrabriji i najodaniji bile su postrojbe HOS-a na čijim je odorama bilo upravo "sporno obilježje ZA DOM SPREMNI !!!"

I taj "ZA DOM SPREMNI" hrabro i vrlo učinkovito borio se protiv FAŠISTA - ledeći im samo na taj povik krv u žilama !

Jesu li ti hrabri mladići s tim istim povikom na usnama umirali ? - Pa naravno da jesu !!!

Pa zašto im onda taj stari Hrvatski pozdrav koji su u Domovinskom ratu uzvisili do svetosti danas osporavate?

Zašto ih zbog njega kažnjavate?

Radi Drugog Svjetskog rata ?

Pa bio je Domovinski - zar ste zaboravili?

Radi poražene vojske i one kukavelji što nam je državu rascjepkala i htjela stvoriti Veliku Srbiju?

Pa zar ne zaslužuju kaznu i to puno veću od one koju su dobili - pa i tu da im taj mrski pozdrav i danas bude u ušima i upozorava ih : NE DIRAJTE NAM NAŠU DOMOVINU HRVATSKU ! jer tko god je dirne i kad god je dirne - doživjet će opet BLJESKE I OLUJE !

Radi dobrosusjedskih odnosa i one manjine u Hrvatskoj?

Neka susjedi budu sretni što nemamo želju za osvetom, a dobar dio Srpske manjine časni su stanovnici i vlasnici svoje Domovine - Hrvatske koji je poput Predraga Mišića i njemu sličnih Srba beskrajno vole i taj im pozdrav niti malo ne smeta !

Pa radi koga onda ?

Pupovca i njegove kukavelji koji se toliko osjećaju ugroženi u Hrvatskoj da je pravo čudo što iz nje već davno nisu otišli ?

A možda i bi da im nisu drage "Ustaške kune"- beskrajno drage!

Ako je samo radi njih- idite brate - sreća vam pjevala idite slat će mo ih za vama gdje god u Svijetu bili - samo idite !!!

I jedna mala crtica iz prošlosti - iz vremena Domovinskog rata.

Kao Prvi župan Dubrovačko- Neretvanski obilazio sam postrojbe Hrvatske vojske na mom području.

Najdojmljiviji dolazak bio je u zaleđu Dubrovnika kod postrojbi HOSA !

Red, rad i disciplina- željezna disciplina sa zapovjednikom koji odaje sigurnost i

snagu kojeg se bezpogovorno sluša.

*Sve je čisto i uredno - i pod šatorima i " u krugu" - ma čisto dok pogled seže!
Vojnici i njihov zapovjednik utegnuti i uredni kao da se spremaju za smotru.
I to je tako svaki dan i u svako vrijeme.*

Ne samo danas.

Zapovjednik nas je lijepo primio i počastio, ali ponajviše obećanjem koje je izgledalo tako sigurno i obećavajuće: " budite u svom Gradu mirni i spokojni, jer dok su postrojbe HOSA ovdje četnička noga na ovo Hrvatsko tlo neće kročiti"

Hvala gospodine zapovjedniče neka Vas i Vaše hrabre branitelje Bog čuva i brani !!!

Dr Jure Burić

Vjerojatno će Te iznenaditi naslov mog komentara-odgovora.

A pitanje je logično.

Već sam naveo što piše na naslovnici Hrvatskog tjednika od 22. 9. 2019.:

„Nikada Hrvati nisu tako masovno prihvaćali Za dom spremni!“

A to je rezultat koji je velikim djelom posljedica djelovanja Milorada Pupovca.

Radi se o veoma iskusnom političaru i sveučilišnom profesoru, pa se je logično zapitati treba li njegove namjere razumjeti prema rezultatu koji je postigao.

A doista je istina da je hrvatski narod danas, dakle zahvaljujući djelovanju Milorada Popovca, mnogo svjesniji koliko je Hrvatima važan usklik ZA DOM SPREMNI.

Srbima je to odavno jasno. Znali su da nemaju šanse protiv Hrvata sve dok su oni ZA DOM SPREMNI.

Braniteljima je bilo jasno, i Ti – i ne samo Ti – lijepo opisuješ svoje iskustvo kao župan. Meni je posebno draga priča kada ste tražili da u obranu Dubrovnika dođe još HOS-ovaca, a ako ne mogu doći oni da vam pošalju oznake HOS-a jer se fašistički agresore užasavaju od činjenice da se moraju boriti protiv HOS-ovaca.

Danas se javljaju i srpske sluge u RH i govore protiv ZDS. Uplašeni da će u Tuđmanovo vrijeme proći kao što i prolaze sluge agresora, nisu se smjeli čuti, pa eto u skladu sa njihovim gospodarima koji su od hrvatskih branitelja bježali poput zečeva, kako im je „tepao“ Milošević, i ovi naši se ohrabriše pa su danas sve ono što si tako lijepo opjevao..

A sluge kao sluge – Svi im se rugaju.

Pogledaj na primjer Ljubićev ili Pavkovićev tekst u svezi ustrašenog sveučilišnog profesora „istoričara“ kome su prijetili HOS-ovim simbolima i sa ZDS:

<https://priznajem.hr/novosti/marko-ljubic-o-klasicu-pricaju-viceve-a-on-misli-da-mu-prijete/99019/>

<https://www.braniteljski-portal.com/pavkovic-o-klasicu-anonimne-prijetnje-primaju-i-drugi-pa-nisu-prva-vijest-u-udarnim-tv-emisijama>

Svima u RH koji su protiv ZDS je zato ZDS isto što i „Ubi Srbina“. I doista, zar ZDS ne podiže moral i spremnost Hrvata na obranu, a to automatski znači da će Srbi kada opet pokušaju ratom osvojiti hrvatsku zemlju ili biti ubijeni ili postati zečevi.

A što je gore od toga?

Ima, ima.

Gore je biti sluga zečevima“

O ponašanju srpskih sluga na vlasti puno je pisano ovih dana. Pogledaj npr. Ljubičev tekst

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-pupovac-pretvorio-sramotnog-plenkovica-iz-suhog-u-srpsko-zlato/98934/>

Pupovac je izgleda – svjestan da takvi ne mogu osvijestiti hrvatski narod o značaju ZDS, taj zadatak odlučio sam odraditi. I to je izvrsno i učinio.

Pozz

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17837-je-li-pupovac-zaljubljenik-u-zds-pismo-dr-juri-buricu>

Komentar Davora Pavune

Dragi moj Joško,

Ti antikristi su zli, glupi i totalne neznalice:

Kad bi znali barem elementarnu FIZIKU

shvatili bi da će broj SPREMNIH rasti ... i to

Direktno proporcionalno broju SANU2 slugana!

Svaki Pupijev ispad ... i čak i u Rovinju i u Puli odjednom imaš 5 novih ‘ustaša’!!!

Iz Istre idu MLADI na Thompson koncerte!!!!

Pa, nisu MLADI Hrvati velikosrpski zečevi !

Ukratko, razni antihrvatski SANU2 sluge:

1. Ne poznaju i ne razumiju PPP

2. te da su oni SANU2 Miloševićevi zečevi

3. te da su MLADI Hrvati sve više SPREMNI !!!

Zahvaljujući antifa-agitpropu i \$oro\$ medijima

Mi Jesmo

SPREMNI

Bogu Hvala.

Tvoj Davor Pavuna iz Rovinja

Profesor Dr.sc. Dipl. Ing, sluga Isusov

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

ČIJA JE OVO PREDIZBORNA KAMPANJA? (Pismo dr. Juri Buriću)

Dragi Jure,

Tvoj tekst dobio sam jučer, a dan prije na predstavljanju moje knjige komentirao sam isto. Zahvaljujući Bujici to predstavljanje je dano na Internetu:

<https://www.facebook.com/groups/2432863783613271/permalink/2510582499174732/>

Zahvaljujem se na čestitki i Tebi i svima drugima koji su mi čestitali.

Kao što znaš predstavljajući je bio i admiral Davor Domazet Lošo. Kako je prethodni govornik dr. sc. Josip Stjepandić govorio i o predsjedničkom kandidatu dr. sc. Miroslavu Škori spomenuo sam kako je u izbornom timu dr. sc. Miroslava Škore. Konstatirao sam kako se ova izborna kampanja zapravo svela na dvoboj Škore i Plenkovića. Naime, upravo je naš admiral gostujući nedavno u Bujici upozorio kako su i predsjednica Kolinda Grabar Kitarović i Zoran Milanović Plenkovićeve kandidati, ali mu je glavni kandidat Milanović s kojim se već tri puta sastao. Dodao sam kako je upravo slučaj o kome ti pišeš potvrdio da je to tako.

Naime, ne vjerujem u slučajnosti. Ovo s njenim govorom u režiji njenog izbornog stožera koji je zapravo HDZ-ov (čitaj: Plenkovićev) stožer, pokazuje koliko je naš admiral bio u pravu. Zato već postaje komično kako su svi HDZ-ovci za Kolindu, a na samom početku naprave da joj se danas svi smiju.

Jesi li gledao jučerašnju Bujicu gdje je „predsjednica“ bila gost poslije pet godina?

Kako meni zamjeraju što se uopće petljam u ovakve teme kada sam ja znanstvenik, ovo je tema koja je itekako povezana sa znanošću jer su oba kandidata u znanosti. Škoro je doktor znanosti a Plenković magistar.

A i oba Plenkovićeve kandidata su itekako u znanosti. Znamo već da je Predsjednica u svom mandatu – bila izvrsni doktorand koja treba uskoro postati i doktor znanosti. (Neću komentirati to što je Škoro prije doktorirao, pa onda postao kandidat, a predsjednica se usudila pokazati svoje znanstvene ambicije tek kada je postala predsjednica.)

Međutim, Milanović, iako ne pokazuje nikakve ambicije za formalnim titulama u znanosti je mnogo iznad njih. I iznad magistra, i iznad doktorandice i iznad doktora znanosti, vjerovali ili ne?

Naime, u mojoj knjizi *HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA*, Zagreb, 2014. možeš naći seriju tekstova u kojima predlažem Zorana Milanovića za akademika. Dakle za redovitog člana HAZU.

A radi se o PET tekstova koji su pod naslovom:

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA?

Objavljeni u tjedniku 7Dnevno, 7. veljače 2014.; 14. 02. 2014. 14. 03. 2014. i portalu Dnevno.hr, 12. 02. 2014.; 18. 02. 2014. 09. 03. 2014.; 12. 03. 2014.; 17. 03. 2014.

Podsjetit ću kako sam shvatio da je Milanović itekako zaslužio biti akademikom poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su *ustaše*, tj. *Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije*, pa sam konstatirao kako nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika.

Spomenut ću samo kako sam tada upozorio_

“Nema dvojbe kako je Milanovićeve kritika Crkve u Hrvata potpuno ispravna. Zar nisu svi biskupi trebali biti u Saboru u trenutcima kada predsjednik Vlade RH iznosi u javnost svoje veličanstveno otkriće o tome kako su *ustaše*, tj. *Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije*?”

Dragi prijatelju, vjerujem da Vam je sada potpuno jasno koliko je predsjednik Vlade u pravu što je njegov izbor g. Milanović kome je učinjena velika nepravda pa nije još tada izabran za akademika.

Toga je svjesna i gđa predsjednica. Uostalom na to nas je upozorio i predsjednik njenog izbornog stožera kada je najavio da će Plenković biti pobjednik na izborima već u prvom krugu, tj. da će u drugom krugu biti oba Plenkovićeve kandidata.

Zato sam siguran da ni sada, kada je poslije onoga o čemu Vi pišete („moj Vam je savjet odustanite od daljnje blamaže dok Vam nije kasno“) ona neće

poslušati Vas, jer s pravom smatra da je Plenković u pravu, i da je njegov izbor Milanovića za budućeg predsjednika NAJBOLJI IZBOR.

Da nije tako, ona bi Vas sigurno poslušala, odustala bi i podržala dr. Škoru.

Dragi Jure, srdačan pozdrav od Tvog prijatelja.

Josip Pečarić

P.S. Vjerujem da su čelni ljudi sadašnje vlasti još tada primijetili koliko sam bio u pravu, znali su da naši znanstvenici – pogotovu ne oni u HAZU – nisu na dovoljno visokoj razini da bi razumjeli svu veličinu mog prijedloga, pa su sve učinili da postanem ruski znanstvenik. Stvarno su izuzetni, zar ne?

Naslov: ČIJA JE OVO PREDIZBORNA KAMPANJA

Datum: Fri, 4 Oct 2019 09:39:46 +0200

Šalje: Jure Burić

Prima: pecaric@element.hr

ČIJA JE OVO PREDIZBORNA KAMPANJA

Čija je ovo predizborna kampanja gospođo Predsjednice?

Vaša ili Vašeg PR-a?

Po svemu sudeći Vaša nije, jer da jest ne biste dopustili da Vam ovako prozirno podmeću i od Vas rade “lutku na koncu” - koja se ne smije niti nasmijati, niti podignuti ruke u zrak, niti povisiti ton pa niti na koncu slušateljstvu i gledateljstvu zahvaliti, a da Vam Vaš PR to ne dopusti.

Na što ste se sveli gospođo Predsjednice?

,Vi koja imate i “stas i glas” kojem ne treba ništa popravljati već samo ono što Vam je dragi Bog da pametno upotrijebiti.

I umjesto da te Božje darove pametno koristite, Vi suludo slušate tamo neke PR- ove “gelibtere” koji su produkt vremena i pomanjkanja zdravog razuma onih koji uopće njihove savjete traže.

Pa kako smo mi uopće do sada funkcionirali.

Ljudi su odavna dobre govore držali i ljude umješno uvjerali i bez ovih “novih radnih mjesta”, koji mi sve više nalikuju na asistente djece s posebnim potrebama.

Što uopće možete u narednom vremenu očekivati, čemu li se nadati, kakvu potporu HDZ—a prihvaćati kad su Vas već na prvom koraku osramotili.

Zamislite samo podlosti : podijeliti medijima nešto što je bilo samo isključivo namijenjeno Vama kako bi bili uvjerljiviji i pametniji. Ovako nešto ja nikad ne bih prihvatio jer bi pokazao svoju nesposobnost komuniciranja s ljudima i budućim biračima,

Osim ako Vam nije bila nakana staviti na uvid umijeće Vaše glume, jer u današnjoj tehnici moguće je bezbroj puta ponoviti Vaš govor prateći naputke s papira i ocijeniti kakva ste glumica?

Po meni jako, jako loša i moj Vam je savjet odustanite od daljnje blamaže dok Vam nije kasno.

Ovo ne vrijedi samo za Vas već i za sve ostale kandidate koji bi Vašim stopama krenuli.

I jedan mali istiniti osvrt.

Bio sam nazočan prije par godina u jednom Saborskom uredu kad je jedna dama nešto pisala razgovarajući s nama, a onda je zamolila "trenutak šutnje", jer je završavala pisanje govora ali ne svoga, već visokog HDZ -ovog dužnosnika,

Kad je završila upitao sam je: jel' to pišete često i je li tog " pametnjakovića" stid barem pred Vama dok taj "svoj" govor "prodaje" nama.

Samo se nasmijala, ali vidim da joj se i te kako isplatilo, jer je danas na vrhunskoj poziciji,

Neka!

Barem joj neće nitko govore pisati!!!

Dr Jure Burić

Ravno, 2.listopada 2019.

ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?

GOVOR NA POČETKU PREDSTAVLJANJA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste došli na predstavljanje knjige koja u naslovu ima riječ MATEMATIKA. Da je problem s tom riječi u naslovu vidio sam s knjigom koja joj je prethodila MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, Zagreb, 2018. str. 347. Da sam umjesto riječi ‘pjesme’ stavio THOMPSON, a umjesto ‘nogomet’ VATRENI sigurno bi ljudima bila zanimljivija.

Istina, sada postoji i riječ POLITIČARI, a kada se pogledaju i korice koje je opet izradio Branko Hrkač, nekako sve to asocira na MAJMUNSKA POSLA. Naravno pozvao sam i političare i to tako što sam npr. Predsjednici RH i predsjednicima Vlade i Sabora uz naslov ZBOG „BOJNE ČAVOGLAVE“ I ZDS SUKOB POLITIČARA I MATEMATIČKIH ČASOPISA napisao:

S obzirom da sam vam svojevremeno (uzaludno) poslao moje knjige:

Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245. i

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212., a sada vam šaljem nastavak na njih i poziv na predstavljanje.

Kao što sam očekivao, a u skladu s naslovima knjiga koje sam im poslao, nije bilo odgovora ni sada.

Iz naslova pod kojim sam im poslao poziv jasno je da je ova knjiga povezana s prethodnim knjigama o onima koji su stradali zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI. To su i Thompson i Šimunić. O nedavnom predstavljanju knjige JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', Zagreb, 2019. str. 362 veliku reportažu dao je tjednik „Nacional“. Pišu o HVIDRI i slavlenu ustaškog pozdrava. Naravno srpskim slugama je uvijek drago sve podsjetiti na činjenicu da su hrvatske branitelje tijekom Domovinskog rata i sve do danas Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj nazivali ustašama. Zato je i ovo predstavljanje u dvorani Udruga specijalne policije iz Domovinskog rata RH, a organizirala ga je Udruga udovica hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata RH Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Zahvaljujem im na tome.

Poslao sam isti poziv HRT-u s naslovom TREBAM LI SE ZAHVALITI HTV-U? (PISMO RAVNATELJU HRT-A), kada sam vidio da će biti veliki razgovor s jednim od glavnih likova u ovoj knjizi – onog političara koji nam dolazi sa Zagrebačkog sveučilišta – rektora tog sveučilišta. U novom pismu sam komentirao taj nastup tj. činjenicu da nisu ni pokušali osporiti navode o Rektoratu iz ove knjige. Time su samo potvrdili vrijednost same knjige.

Posebna zahvalnost predstavljateljima. To su Prof. Đuro Vidmarović, predsjednik DHK-a, koji je napisao Predgovor, prof. dr. sc. Neven Elezović koji je i krivac što časopisi o kojima je riječ uopće postoje, a koga se vjerojatno

sjećate s HTV-a kao zvijezde u kvizu “Brojke i slova”, i akademik Andrej Dujella o kome ćete i čitati u samoj knjizi. Tim redom će i oni govoriti o knjizi. Politolog i kolumnist Jure Vujić je bolestan. Tekst njegovog govora ću dobiti I nadam se da će ga netko objaviti. Kako je I ovo predstavljanje najavilo samo dva portala, ako ga nitko ne objavi sigurno će biti u drugom dijelu ove knjige. Naime, kako je ova knjiga posvećena mojim Q1 časopisima u njoj su samo tekstovi povezani s početkom napada na te časopise

GOVOR NA KRAJU PREDSTAVLJANJA

Još jednom veliko hvala predstavljajcima.

Prije neki dan dr. Stjepandić mi je poslao link teksta iz Nacionala:

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Poslao sam ga jednom prijatelju. Odgovorio mi je:

Ma te budale iz tog portala...kako su predstavljanje prenijeli kao ustaški dernek

(...) takav vid pisanja o Hrvatima i našoj istini (misli na moju knjigu, JP) i povijesti očito bi trebao biti zabranjen pa njima, ali NEĆE IĆI.. samo to.

Moj odgovor bio je:

Zapravo su zgodni za komentiranje.

Prvo što se vidi je kako o onome što smo govorili Jurčević i ja nije, u inače velikom tekstu, bilo ni riječi.

Podsjećam na presudu Bojni u kojoj je jednako osuđeno ZA DOM i ZDS :)

A Jurčević je jedini povjesničar, kako sam i naglasio na Predstavljanju, koji je uvijek govorio o oba pozdrava!!!

A ja sam usporedio sa Đokovićeva TRI prsta!

Zločest si prema novinarima - očito im je jasno da je glupo poslije toga pisati o USTAŠKOM pozdravu, a oni moraju.

Zaključili smo njegovim odgovorom:

Ah, za mene to "viša matematika". Hehehe...

Moraju, jadni.. a i mi s njima...

Ali zar nije sjajno kako „Nacional“ brani Plenkovića? Spominju ipak i mene jer sam u najavi admirala Davora Domazeta Lošu rekao kako je “pravi Plenkovićev kandidat Milanović” i da “moramo pobijediti Plenkovića”.

Zapravo ja sam tvrdio da na izborima imamo dvoboj između Plenkovića i Škore, jer su i Kolinda Grabar Kitarović i Milanović Plenkovićeви kandidati.

A slično našem Admiralu vjerujem da je glavni Plenkovićev kandidat doista Milanović.

A meni je i neprirudno da Škoro nije kandidat ljudi koji su ono što su postigli u životu postigli radeći svoj posao, a ne zato što si bio u Ministarstvu vanjskih poslova pa si dobro naučio tko su gazde u svijetu i koga trebaš slušati.

A i obećao sam da ću glasovati za Škoru. Svjedok mi je upravo akademik Dujella. Poslije jednog sastanka u Akademiji izašli smo zajedno s još jednim kolegom Na ulici me uhvatio za lakat jedan prolaznik:

- Josip Pečarić?
- Da!
- Hercegovac iz Boke? Nazvao me po naslovu jedne moje knjige.
- Da, taj sam.
- Jesmo li za Škoru?
- Jesmo! - Obećah mu.

Tko zna naslov te moje knjige sigurno je pravi, zar ne?

Da, izbori su pred nama i sve je u znaku tih izbora.

Svojevremeno je Luka Podrug u Bujici citirao moju izjavu u svezi s izborima: *Isključite televizor, a uključite mozak.*

Baš jučer čitam jednog poznatog hrvatskog kolumnistu i vidim da sam jako pogriješio s tom izjavom. Čini mi se da mnogi, za koje vjerujem da itekako koriste svoj mozak, kada dođu izbori – ISKLJUČE GA!

Prof. Vidmarović u svom Predgovoru za mene tvrdi:

On je intelektualac suverenističkog opredjeljenja koji želi slobodno i samobitno razmišljati i ostvarivati slobodu javnog govora.

A u jučerašnjem tekstu čitam kako smo mi 'suverenisti opsjednuti Aleksandrom Vučićem i Srbima, tako da smo isti kao oni, jer su Srbi isto tako u svojim medijima opsjednuti Kolindom i Hrvatima':

Tako njihov medijski promotor Velimir Bujanac Kolindino ugošćavanje Vučića stalno koristi kao bazuku protiv nje. A isti taj Bujanac zaboravlja da je on u Bujici dao ogroman medijski prostor Vučićevu učitelju, četničkom vojvodi i ratnom zločincu, Vojislavu Šešelju, tepajući mu Vojo.

Možete li vjerovati da je netko usporedio dovođenje predsjednika države koja je izvršila fašističku agresiju na Hrvatsku, a Predsjednica Hrvatske poziva u trenutcima kada su ponovo Srbi koristili laži o Jasenovcu na izložbi u SAD-u u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda s činom dovođenja bilo koga sa strane nekog novinara u svoj show? A zapravo im je tim činom samo pružila potporu Srbima u njihovim lažima, što je Vučić i pokazao tijekom posjete.

Kad isključiš mozak, to je moguće zar ne?

Čitam dalje:

K tome, Zekanoviću i suverenistima, koji ne daju Vučiću u Sabor na skup europskih Pučana, uzor je Orban, a isti taj Orban bio je najjači Vučićev lobist da ga se primi među europske Pučane!? Dakle, Orban, Vučićev lobist je Bujancima i Zekanovićima prihvatljiv, a njegov pulen Vučić nije? Protestira li Zekanović onda i protiv Orbana? Zna li Zekanović uopće išta o odnosima Budimpešte i Beograda? Očito-ne.

Kad isključiš mozak doista možeš svima pokazati da ne znaš da Plenković sluša Pupovca. To znaju i na karnevalima gdje Plenković pleše kako Pupovac svira, zar ne? A da Pupovac javno ide u Beograd po Vučićeve instrukcije, to

vide i mala djeca. Samo to ne vidiš kada isključiš mozak pa se čudiš što to zna i Orban koji je suverenist. Za razliku od hrvatskog kolumniste koji je isključio mozak Orban zna da je njegova razina Vučić u Srbiji i Plenković u Hrvatskoj. A znamo i to da se divio Tuđmanovoj Hrvatskoj, a jasno je da mu se gadi poslušnička Plenkovićeva Hrvatska. Orbanovu zemlju nije napala Vučićeva Srbija već Hrvatska. Zato je logično da se Zekanović i hrvatski suverenisti drukčije ponašaju prema Srbiji od Orbana. Zajedno im je samo gađenje prema onima koji vjerno služe Srbe od čije su vojske hrvatski branitelji napravili zečeve.

Još nešto od našeg kolumniste :

Kampanja postaje cirkus, pogotovo kada na istoj strani vidite Škorine Bujance zajedno s Mesićem i sličnima u koaliciji protiv Kolinde. Ali ne čudite se. Prije nego što je pobjegao od rata, Škoro je svoj put započeo 1990. u Savkinoj Koaliciji narodnog sporazuma, pa je prirodno da ga završi u Koaliciji narodnog nesporazuma,

Da, kada isključiš mozak doista Ti je važnije to što je Škoro 90-ih bio za „hrvatsku ružu“ Savku, nego što je Kolinda sudjelovala u progonu i hapšenju hrvatskih generala, ili o njenom članstvu u nekakvim ložama i sl. A odavno sam napisao kako će biti lijepo slušati Kolindu pred izbore. Govorit će sve što i ja pišem godinama. Ali tko je toliko glup da joj vjeruje?

Jasno je da će mnogi isključiti mozak pa otud i pitanje iz naslova ovog govora:
**ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM
 ČASOPISIMA?**

Da u vrijeme izbora sve postaje cirkus, zar ne?

HVALA?

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18857-zelite-li-i-dalje-valst-koja-ratuje-cak-i-s-matematickim-casopisima>

ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?

Pročitao sam samo pola naslova o tome što govori predsjednička kandidatkinja Kolinda Grabar Kitarović i nisam mogao doći k sebi:

Kolinda Grabar Kitarović: 'Neki su tamburali po Americi dok smo mi ovdje davali potporu ljudima.

<https://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-neki-su-tamburali-po-americi-dok-smo-mi-davali-potporu-ljudima/>

Zašto?

Prvo sam pomislio da gđa kandidatkinja i trenutna predsjednica ima bračnih problema pa prebacuje suprugu što je u ratu samo davao potporu ljudima jer piše u množini.

Zatim sam pomislio da misli na onoga čiji je kandidat dakle na Predsjednika Vlada Plenkovića i čuvenu Briselsku bojnu. Nešto slično govori i general Glasnović u Bujici:

<http://glasbrotinja.net/general-glasnovic-padao-berlinski-zid-plenkovic-isao-stazama-revolucije-proucavao-marxa-kardelja/>

Na kraju sam shvatio da je dr. sc. Miroslav Škoro i kompozitor i pjevač pa svira i tamburu uz sve ostalo što on jeste, pa gđa Predsjednica voli isticati tamburicu jer joj je za doktorat znanosti trebalo biti prvo predsjednica, a dr. Škoru nije.

Ipak, valjda joj je jasno da će to svima biti jasno da se radi o tome.

Pa zašto joj je to trebalo?

I onda se sjetih da ima itekako važan razlog za to.

Bolje je da se priča o Škorinom tamburanju nego o njenom ispijanju šampanjca s Carlom del Ponte u trenucima kada su uhitili generala Gotovinu. Zanimljivo je da je o tome i o takvim ljudima danas pisao Zvonimir Hodak u tekstu KAKO JE SLOBA SMODLAKINE 'SOKOLE' PRETVORIO U 'ZEČEVE':

Na fejsu strši jedno jednostavno pitanje: "Zašto Srbi imaju pravo na traume od prije 78 godina, a Hrvati nemaju pravo na traume koje su se dogodile prije 28 godina i kasnije?". Na to pitanje je, međutim, još davno odgovorio Antun Gustav Matoš referirajući se na hrvatska legendarna izdajstva i urođena poltronstva. Mogli bi započeti od Zvonimirove kletve. Možda je ipak bolje uzeti neki noviji primjer. Ono što se dogodilo 7. prosinca 2007.g. Tog je dana "demokratska, antifašistička u suštini projugoslavenska Hrvatska" skočila od zadovoljstva na svoje rahitične nožice. Lišen je bio slobode Ante Gotovina, ratni pobjednik, čovjek koji je 5. kolovoza 1995.g. stavio konačnu točku na hrvatsku državnost. Tadašnje Šeksova nadahnuta krilatica "Locirati, identificirati, uhititi i transferirati" je razveselila, štoviše razgalila duše naših progresivnih "antifa", JNA penzionera, orjunaša, jugo-nostalgičara i

petokolonaša. Osjećali su u zraku blaženu sigurnost. Dolijao je...! Haag će "zabiti zadnji čavao u lijes Tuđmanove države", kako je to kasnije bila proročanski napisala novinarka Jutarnjeg prije izricanja drugostupanjske presude. Od tog 7. prosinca 2007.g. karta je krenula sve "kriptokomuniste" tako da su prvostupanjsku presudu dočekali kao očekivanu kaznu onima koji su se drznuli dirnuti u njihovo "bratstvo i jedinstvo".

Unatoč razgaljenosti osuđujućom presudom generalu, sama kazna od 24 godine robije nekako im se činila kao truli kompromis. No tu je i drugostupanjski sud pa im je ostala još uvijek živa nada kako je moguće i povišenje kazne. E, ali onda je došao sudac Theodor Meron. On je 19. listopada 2011.g. bio izabran za predsjednika Suda za bivšu Jugoslaviju. Zahvaljujući baš njemu drugostupanjska presuda je šokirala sve te razgaljene "kriptokomuniste". Donesene su oslobađajuće presude za oba generala i to tako da su tri suca bila za oslobađanje i nadglasali ona dva koja su bila za osuđujuće presude. Bila je to pobjeda 3:2 ili pobjeda u "produžetku"! Dovoljno se prisjetiti mase ljudi koji su dočekali generale u Zagrebu na Trgu bana Jelačića ispunjeni iskrenom radošću.

Međutim, bila je to istodobno i doživotna trauma za sve "kriptokomuniste", orjunu, antife i razne EU poltrone. Naime, dok je pobjednički general Gotovina bio nesklon životu u blizini šarmantne "ljepotice" Carle del Ponte, raspisana je bila za njim potjernica uz sirenski zov od pet milijuna kuna tko ga "odcinka". Ni Cinkarna Celje nije mogla konkurirati hrvatskim judama u borbi za jackpot od pet milja. Zlobno ću se prisjetiti te parade izdaje, mržnje, lakomosti i želje da se jednim udarcem ubiju dvije muhe. Prodati Gotovinu, i k tome još za gotovinu. Bivši "najdugovječniji" Tuđmanov ministar Mate Granić tada se, na pitanje što bi napravio da vidi na ulici Antu Gotovinu, diplomatski "izvukao" rekavši: "Kad bih vidio umirovljenog generala Antu Gotovinu odmah bih nazvao dva broja. Prvo bih nazvao premijera Ivu Sanadera i njega informirao, a zatim i Antu Đapića (čiji je savjetnik u to doba bio). Policiju ne bih zvao. Nema razloga ne vjerovati Mesiću i Sanaderu kad kažu da se ne nalazi u Hrvatskoj". Koji rašomon u glavi našeg Očenašeka. Mesić je generale Gotovinu i Markača prisilno umirovio, a Sanader organizirao harangu i potjeru za Gotovinom. A Mate im vjeruje i vjeruje...

Klasična izdaja nečinjenjem

Vječni svjedok protiv studenata 1971.g, a kasnije i svjedok u Haagu protiv hrvatskih generala, Žarko Puhovski bio je partijski rezolutan: "Naravno da bih prijavio. Treba prihvatiti da je to naš sud" (haški !!!)... Danijela Trbović, ocvala zvijezda HRT-a, bila je moralna i principijelna: "Ja bih ga prijavila bez ikakvog dvoumljenja jer zakon treba poštivati. Nismo se borili da bi netko bio iznad zakona. Pametan zna čemu služi pojas. Jest da smo 'od stoljeća sedmog' tu, ali što se tiče EU-a, sami smo se doveli u ovu situaciju. Prijavila bih ga zbog građanske dužnosti, ali ako bi mi dali novac, 10% bih dala u humanitarne svrhe, a ostalo bih sebi donirala". Sanja svraka iz udruge

B.A.B.E. tada je izjavila: "Prijavila bih ga bez razmišljanja". Kao da je netko od nje tražio da razmišlja! "Što se tiče nagrada, ja bih novac jedino uzela da ga dam svojoj udruzi... to bi bilo dobro. Gotovinu stavljaju iznad zakona jer Hrvati vole mitove i legende...". Međutim, legendu koju sigurno naša Sanja podržava je drug Tito. Mi pak, pomoću Istanbulske konvencije, podržavamo našu Sanju i futramo je našom lovom. Spomenimo samo kako ni Danijeli Trbović "ljubav" za gotovinom od Gotovine nije nikada naškodila na HRT-u. Vjerojatno joj je kod zadnjeg promaknuća i pomogla kao jednoj od prvoborkinja za gotovinu od Gotovine. Vesnin brat Zoran Pusić je tada, na pitanje bi li "odcinkao" Gotovinu, izjavio: "Bih, zvao bih policiju. Te nagrade, koje nude za Gotovinu, Amerikanci i naši, mogle bi se upotrijebiti za mnogo dobrih stvari...".

Prijavili bi ga bili i Radimir Čačić, Damir Kajin, Ingrid Antičević-Marinović... Geneza izdaje u Hrvata je dugačka, još od Kralja Zvonimira pa do odlaska "gusaka u maglu". Kada su Gotovina i Markač zajedno osuđeni na 42 godine zatvora hrvatska politička elita izdajnički je čkomila i mučala, jedna i prestrašena od jedne haške bleferice. Klasična izdaja nečinjenjem.

Izdaja do izdaje. Jučer, danas, sutra... Recimo ona od 20. studenog 1918.g. na splitskoj rivi. Evo kako je splitski gradonačelnik dr. Josip Smolaka dočekao 2. bataljon 13. pješadijskog puka Timočke divizije: "Dobro nam došli nepobjedivi sokolovi naši! Dobro nam došli osloboditelji naši, ponosni naš cvijete, najljepši i najmiliji. Blagoslovljen bio čas kad vas vidjesmo. Blagoslovljena vam svaka stopa bila!". "Nepobjedivi sokoli" su, onako usput rečeno, "popušili" brojne bitke i ratove - od Kosovske bitke pa nadalje. Jedinu pravu bitku koju su dobili je Cerska bitka od 16. do 19. kolovoza 1914.g, kad su srpske snage, pod vodstvom Stepe Stepančića, pobijedile austrougarske snage oko planine Cer. Ali za orjunaša Smolaku oni su bili "nepobjedivi sokoli". Dana 20. studenog 1918.g. on im se bestidno i poltronski uvlačio, a 7. prosinca 2007.g. mi smo izdali čovjeka koji je ponizio "nepobjedive sokole" u zadanom roku od četiri dana. Potrpali su se na traktore i oterjali Slobi. Na Vrhovnom savjetu obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.g. "nepobedive sokole" pohvalio je i sam njihov vođa Slobodan Milošević: "Pobegli su kao zečevi, a sad traže da ih Jugoslavija brani. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što su izginuli držeći liniju". Tako je Sloba Milošević ušao u povijest, između ostalog, i po tome što je Smolakine "sokole" pretvorio u "zečeve".

No, u jednoj stvari čak je i Milošević pokazao više karaktera od naše političke elite. Nije lovio svoje generale po Mesićevom "regionu" i Europi kako bi ih poslao u Haag, a sve da bi se uvukao Carli del Ponte. Stoga je drugostupanjska presuda Gotovini i Markaču na istoj razini s Olujom jer bez te tijesne i dramatične odluke Oluja bi danas iz usta naših petokolonaša bila predmet opće sprdnje - kao nastala je na genocidu prilikom osvajanja Knina.

Ne bi imalo nikakve veze što je čak i po presudi iz Haaga bilo utvrđeno da je u toj vojno-redarstvenoj akciji poginuo slovom i brojem - jedan srpski vojnik.
<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-sloba-smodlakine-sokole-pretvorio-u-zeceve-175467/>

Doista, gđa Predsjednica nas samo tjera da odgovorimo na pitanje:
ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?

Josip Pečarić

DRAGI PRIJATELJI

Tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU je zapravo povezan s dvojicom mojih velikih prijatelja s juga Hrvatske. To su dr. sc. Stijepo Mijović Kočan i dr. Jure Burić.

Nekolicini prijatelja posvetio sam knjige. Zadnja je bila ona s dragom prijateljicom hrvatskom pjesnikinjom Malkicom Dugeč o mom Bokelju Vjenceslavu Čižeku. O njemu i o drugim dragim Hrvatima iz moje Boke pisao sam i u knjigama o Boki. Nisam o još jednom prijatelju za koga u Hrvatskoj mnogi ne znaju. A trebali bi. To je Miro Glavurčić, slikar i književnik. Pogledajte njegov intervju iz 2010. godine:

<http://www.matica.hr/vijenac/435/Hrvati%20ne%20silaze%20s%20Kri%20%20BEnog%20puta/>

Puno je dragih prijatelja diljem svijeta.

Ipak današnji dan je povezan s dvoje mojih prijatelja iz daleke Australije i jednog iz Kanade.

ANTE ŽANETIĆ

Danas je peta godišnjica smrti Anta Žanetića:

18. Prosinca 2014. Ante Žanetić – splitski orjunaši i komunisti tri puta pretukli legendu Hajduka na rivi!

<https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi>

ANTE ŽANETIĆ LULI: Prvi Hrvat uvršten među najboljih 11 nogometaša svijeta!

<https://poskok.info/ante-zanetic-luli-prvi-hrvat-uvrsten-medu-najboljih-11-nogometasa-svijeta/>

Ante je potpisao mnoga moja otvorena pisma tijekom niza godina. Sreli smo se samo jednom – kada sam 2001. predstavljao knjigu *Serbian myth about Jasenovac* u nizu australskih gradova. Ta knjiga i jest bio projekt Australskih Hrvata.

Naš susret je opisao sam Žanetić braneci me od jednog napada na portalu Hrvati Amac. Na žalost nisam mogao to naći na Internetu.

Umjesto toga evo nekoliko Žanetićevih poruka:

11.10.2011

Ja Ante Zanetic, nekoć igrač splitskog Hajduka, dajem svoj potpis na Novo pismo, koje želite sastaviti. Dokle će se Hrvatska i hrvatski narod toliko ponižavati od domaćih izdajnika, i zapadno evropskih hohštaplera. Rasizam...

Tony Zanetic

16.10.2011.

Zajedno?

prima: Josip Pecaric

...

Čestitam Vam na upornosti i neizmjerne ljubavi prema našem napaćenom hrvatskom narodu.

Mnogo sreće i dobrog zdravlja

6.4.2012.

Najveća vrlina jednog čovjeka ljubav prema svome narodu i svojoj Domovini. Niti ste vi ili ja veći nacionalista, nego sto su Englezi, Francuzi, Nijemci ili drugi narodi na svijetu. Samo masoni i hrvatski Janjičari se bore protiv Hrvatske i hrvatskih nacionalista. Onaj, koji voli svoj narod i svoju Domovinu, poštuje i tuđe narode. Hrvatske Janjičare, ala Mesić, Sanader, a sada jedan veliki Juda na Pantovčaku sin komandanta Golog otoka, je srpski Janjičar, kao predsjednik Hrvatske, kako je taj naš narod politički nepismen, kao i takozvani političari, koji vode takozvane strančice desnice.

Bog Vas Ante Zanetic

14.5.2012.

Bravo poštovani Pečariću,

Tako se inteligentno i sa istinom brani Hrvatska i hrvatski narod. Šteta, što svi akademičari i hrvatski intelektualci ne raskrinkaju Croatofobe poput Goldsteina, Puhovskog, Mesića, Josipovića, Pusičke, Sterna, Čička, raznih takozvanih falsifikatora poput, Kuljiša, Butkovića, Jorgovića, i ostalih hrvatskih Juda.

Bog Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

28.6.2012.

Guardian veliča Thompsona: Ispravak

prima: Josip Pecaric

2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam članak "Međunarodna hajka na hrvatskog Domoljuba Marka Perkovica Thompsona " Taj članak odmah možete pronaći, tražeći Hrvati u svijetu na lijevoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah će se pokazati taj članak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoć hrvatskih Juda. Srdačan pozdrav Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

6.8.2012.

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE
ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

prima: Josip Pecaric

Poštovani,

Dok Terselicka i Pupovac nabrajaju srpske žrtve za vrime Oluje, nevjerojatno, koliko smo mi Hrvati zaboravni. Za vrime srpske okupacije i za vrime mandata UN-a Srbi su ubili, oko 600 Hrvata i Hrvatica, a da zato nitko nije odgovarao. 1200 Hrvata i Hrvatica je poginulo od Srpskog granatiranja Osijeka, a zato nitko nije odgovarao. Pupovac i Terselicka se brinu o srpskim žrtvama, a tko se brine o hrvatskim, nitko.

Sada imamo većinu Ministara su Srbi : Ranko Ostojić Ministar policije Srbin, čuveni Ministar za sport i kulturu Zeljko Jovanović Srbin, Rajko Ostojić ministar za zdravstvo Srbin, ministar za turizam Veljko Ostojić Srbin, Opačićka Srpkinja, glavna na HRT Mirjana Rakić Srpkinja i uz to poznata udbašica. Boze sačuvaj Hrvatsku. Srbi su sada više privilegirani, nego za vrime Blaževića i Bakarica zahvaljujući hrvatskim politički nepismenim biračima, i čuvenim političarima takozvanih desničarskih stranka, koji rade po nečijim direktivama.

Bog Ante...

MARIJA DUBRAVAC

Za Mariju i njene domoljubne pjesme sigurno znate. O njenim pjesmama i o njoj možete vidjeti i u mojoj nedavnoj knjizi *Je li političarima kriva matematika?*

I danas je pjesmom komentirala moj tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU:

'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI USKI LJUDI'

*Drečala Brena, tresla se arena,
U Vukovaru mnogi plak'o grob:
'O jadni rode, o slijepi rode,
Zar ćeš do vijeka biti tuđi rob?
Umrijesmo mi za svetu slobodu -
Ti gasiš baklje pradjedovske, plam.
Skladaš Hrvatskoj posmrtnu odu,
Zatireš podlo stare slave, znam!
Krv naša još Vukovarom teče -
'SLOBO, SALATE!' urla četnik-vrag!
SRBIJI U SLAVU KLAT ĆEMO HRVATE -
STOLJEĆU SEDMOM, NESTAJE TRAG!
Drečala Brena na hrvatskoj grudi,*

*Svjetina glupa sazda joj hram.
'O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI ŠUPLJI LJUDI'
Ti slijepci što gase svog ognjišta, plam'.*

Marija Dubravac

Pozz vam poštovani profesore

*MATOŠ: O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,
O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!*

Matoše slavni – ništa se nije promijenilo!

RUDI TOMIĆ

Rudija sigurno čitate pa samo vam prenosim njegov e-mail s prilogom:

Naslov: Fw: odlikovanje

Datum: Wed, 18 Dec 2019 18:16:28 +0000

Šalje: Rudi

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe, šaljem Vam ovu pošiljku koju sam jutros dobio, uvida radi; šaljem Vam također osvrt u privitku. Nalazimo se pred velikim blagdanima, pa želim Vama i Vašim najmilijima Sretan Božić i blagoslovljen Novu 2020. Godinu!

Ostajem uz prijateljski pozdrav s odanošću Vaš, Rudi

From: Dolores Skreb <Dolores.Skreb@predsjednica.hr>

Sent: December 18, 2019 8:18 AM

To: ruditomic

Subject: odlikovanje

Poštovani gospodine Tomić,

Ovim putem želimo izvijestiti kako smo u Uredu predsjednice primili Vašu e-poštu vezanu uz dodjelu novog odlikovanja Velereda predsjednika Republike Franje Tuđmana s lentom i Danicom. Kao što Vam je poznato, Predsjednica Republike je ovo odlikovanje, u prigodi obljetnice smrti pokojnog predsjednika, posmrtno dodijelila kardinalu Franji Kuhariću, nadbiskupu

zagrebačkom. Stoga, koristimo prigodu zahvaliti na Vašem obraćanju i sugestijama kojima ste izrazili svoje mišljenje o osobama dostojnima ovog Veleređa, a koja ćemo sigurno pozorno razmotriti.

Uz srdačne pozdrave, želimo Vam svako dobro u prigodi predstojećih blagdana.

S poštovanjem,

Dolores Škreb, dipl. iur.

savjetnica i tajnica Povjerenstva za civilna odlikovanja i priznanja

Ured predsjednice Republike Hrvatske

Office of the President of the Republic of Croatia

Pantovčak 241, 10 000 Zagreb

T. +385 1 4805 371

F. +385 1 4805 346

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

**VELIKI RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S
AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM**

Svake godine komemoracija u Jasenovcu na određeni način uznemiruje javnost. Ne, odavanjem počasti, već izjavama pojedinih političara, koje imaju najmanje veze s II. svjetskim ratom, a više s obračunavanjem s povijesti...

Mislom da ogromna većina Hrvata zna da je Jasenovački mit, ili ako hoćete Jasenovačka laž, bio glavna karika u pokoravanju hrvatskog naroda. Zato je svima koji rade protiv neovisnosti hrvatske države i u vrijeme bivše države a i danas to i ostao. S obzirom da hrvatskom državom vlada Srpsko-hrvatska koalicija, a poznato je kako je LAŽ najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti, jasno je da i njihovim slugama u RH laž ne može smetati. Svjesni su kada prihvate biti srpske sluge onda moraju koristiti i laži.

Zbog čega se uvijek „koplja“ lome na žrtvama Jasenovca, dok se za druge logore iz komunističke prošlosti, ali i one iz Domovinskoga rata uopće i ne pita?

Jasenovačka laž tj. enormno preuveličavanje broja žrtava je komunistima trebala da se sakriju enormno veliki broj zločina koje su oni sami učinili. Sve komisije koje su ih trebale istražiti oni bi opstruirali ili ukinuli. Spomenut ću samo što možete pročitati na naslovnici novog Hrvatskog tjednika: Čak 55.915 žrtava na jasenovačkome popisu lažno je ili nepouzđano, ostale tek treba provjeriti. Kineski filozof Sun Tzu je davno nazvao takve ljude

najogavnijim ljudima. Ali zaboravio tog slavnog Kineza. Pogledajmo samo što je napisala majka Jean-Michela Nicoliera, Lyliane Fournier u povodu skandalozne izjave Zorana Milanovića o bacanju ploče, za slobodu Hrvatske, poginulim HOS-ovcima: „*Žao mi vas je što ne znate što znači voljeti svoju Domovinu, i ne znate što znači boriti se za interese svoga naroda. Uistinu vas žalim jer ja kao Francuskinja imam veću ljubav za Hrvatsku nego što će te vi ikada imati za ikoga. Moj sin leži negdje zakopan u hrvatskoj zemlji, moj sin vapi za pravdom i istinom. Moj sin je bio ZA DOM SPREMAN kada je trebalo, za Hrvatski dom i ljubio je tu Hrvatsku do zadnjeg daha, dao je svoj život za nju.*

S gnušanjem odbacujem ovu vašu današnju izjavu, sramite se ako u vama ima imalo ljudskosti. Jer taj sin ste mogli biti vi da ste znali kako se ljubi, samo mi se čini da bi vaše kosti i vaš spomenik očito bio s one strane Dunava. Moje srce kuca za moga sina, mog Hosovca, moga Francuza, a opet više Hrvata nego što ćete vi ikada biti, za mog Jean-Michela. I ja, njegova majka, na današnji dan kada sam napunila 75 godina ponosno, iz dubine duše kličem ZA DOM SPREMNI, a vi, vi se sramite jer ste grubo povrijedili osjećaje hrabrih ljudi. Neka vam dragi Bog oprost, ja ne mogu!“

<https://kamenjar.com/pismo-majke-jean-michela-nicoliera-milanovicu-moj-sin-je-otisao-u-vukovar-kada-ste-vi-otisli-iz-hrvatske-sramite-se/>

Vi ste mnogo pisali o Jasenovcu, objavili i neke knjige. Jeste li zbog toga imali i neugodnosti?

Vaš kolega veliki hrvatski kolumnist Josip Jović je nedavno o nekim neugodnostima napisao u prikazu jedne moje knjige:

Pisao je, tako, o sustavnoj proizvodnji jasenovačke mitologije u funkciji diskreditacije cijele nacije, branio je Tuđmanovu baštinu u jeku „detuđmanizacije“, zagovarao je dostojanstvo branitelja i optuženih pred međunarodnim i pred domaćim sudovima, stao je u obranu prava Hrvata iz Herceg-Bosne, itd. Zbog svega toga dospio je na crnu listu „desničara“ iliti „ekstremnih“ desničara, što mu je zapriječilo pristup tzv. mainstream medijima.

Da, napisao sam prvu knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ 1998, ponovljeno i drugo izdanje 2000 koje su prevedene na engleski. Zadnja knjiga je s dr. Stjepanom Razumom „Razotkrivena Jasenovačka laž“. Pokušali su spriječiti samo predstavljanje. U tome su ih podržale i neke poznate novine u svijetu. S pravom, jer je u knjizi pisano o napadima na knjigu Igora Vukića i o tome kako se „istoričar“ Hrvoje Klasić bojava sučeljavanja s njim na HTV-u. U knjizi je pisano i o sjajnoj urednici Karolini Vidović –Krišto koja od tada ne nastupa na HTV-u jer je morala znati da ne smije jednom znalcu kakav je Igor Vukić suprotstaviti jednog nezalicu koji mu se neće usuditi doći na sučeljavanje. Ovih dana će izaći i engleski prijevod ove knjige pa će o svemu tome moći čitati i oni koji ne znaju hrvatski.

Dakle imam puno razloga za poseban tretman u RH. Po onom Titovom napatku „Akademike ne dirajte“ imamo ovo o čemu je pisao Jović, ali zato mnogo veće probleme imaju članovi moje obitelji, suradnici, znanstveni rad. Meni je zabavno vidjeti koliko su se potrudili da hrvatska javnost ne zna za međunarodne konferencije meni u čast, za uspjehe u znanosti koje imamo i za koje nas se kažnjava itd.

Koliko se HAZU čiji ste redovni član uključila u uvijek aktualnu temu – Jasenovac, odnosno NDH?

Pa teško im ja i mogu zamjeriti ako se ne uključuju kada vide kako se Srpsko-hrvatska koalicija odnosi prema meni koji imam najviše objavljenih znanstvenih radova, stvorio sam tri znanstvena časopisa sa impact faktorom, a dva su Q1 časopisi, što moje kolege smatraju jednim od najvećih uspjeha hrvatske matematike, iz moje znanstvene škole je izašlo 40-ak doktora matematičkih znanosti u RH itd. Ja sa 72 godine sam još uvijek među mlađim akademikima. Od koga bi oni stariji imali bilo kakvu zaštitu kad i vlast i oporba samo rade ono što svjetski moćnici, koji ne vole Hrvatsku, od njih traže.

Ne čini li vam se da većina akademika „spava zimski san“?

Meni je veća briga da to tako i ostane, tj. pokušati zaustaviti pohod na Akademiju onih koji bi iz nje radili protiv interesa našeg naroda ili samo za svoje interese.

Zbog čega su se po vama ljevičari, ali i ne samo oni, uhvatili za pozdrav „Za dom spremni“?

Vidjeli ste kako je majka Jean-Michela Nicoliera dva puta uskliknula pozdrav ne samo naših HOS-ovaca. I njoj je vjerojatno poznato da je od srpskog Memoranduma SANU 2. taj pozdrav uz Jasenovačku laž glavno oružje u nastavku rušenja hrvatske državnosti. Zapravo i progoni o kojima sam već govorio nisu bili tako jaki kao od trenutka kada sam imao značajniju ulogu u Peticiji ZDS. Njom smo još 2015. branili i Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ od hajke koja je tada pokrenuta iz ureda bivše predsjednice i koja traje do današnjeg dana. A kakvi su ljudi političari-sluge pokazuje i priča kako je dan prije nastupa Thompsona u Kninu bio mimohod HV u Zagrebu. Predsjednica je tada bila protiv nastupa HOS-ovaca, a Milanović, tj. njegova vlada je nije podržala. Valjda je čovjek kasnije doznao što svjetski moćnici i Memorandum SANU 2 zahtjeva od njih.

Pratite li Hrvatski sabor. Manje-više tamo gledamo i slušamo kako tek nekolicina zastupnika raspravlja...

Ne pratim. Doista je tamo jako malo sabornika koje valja poslušati. A snimke njihovih nastupa ionako u Bujici možemo vidjeti.

Nego, ima li nade za ovu i ovakvu Hrvatsku, poglavito kad pretežno mladi bježe preko granice kao „glavom bez obzira“?

Još u komentaru za Hrvatski tjednik prije Nove godine sam napisao kako očekujem i formalno na vlasti Veliku koaliciju koja bi svakome tko je ima i malo hrvatstva u sebi trebalo otvoriti oči, što bi na vlast trebalo dovesti ljude kojima majka Jean-Michela Nicoliera i nitko drugi neće pisati ovakva pisma.

Možemo li znati- je li vas zovu na državna primanja, jel vam se javlja netko iz političkog državnog vrha?

Prijatelji ostaju prijatelji i kada su politički neistomišljenici. Da imam ih u hrvatskim vlastima, ali nisu u poziciji da bi me mogli pozivati na nekakva primanja.

Kako gledate na sve ovo što se trenutačno događa oko školstva?

Unuk mi ide u I. razred Osnovne škole pa sam uključen kao dida. Poznato je da sam kao akademik mogao biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu, ali kako je rektor tog sveučilišta bio uključen u prljavoj hajci na moju kćerku, odbio sam poslije umirovljenja bilo kakvu suradnju s tim sveučilištem. Kako sam na znanstvenom polju surađivao s Moskovskim sveučilištem RUDN, to se na Scopusu moji radovi vode kao rezultati tog sveučilišta. U RH nikoga od odgovornih to ne zanima. Glavno im je da se oni mogu svetiti djeci nepodobnih roditelja, zar ne? Zato i nisam baš netko tko bi Vam o tome trebao govoriti.

Relativno često čitamo i čujemo da se pojedine intelektualce i nagrađuje, da primaju i odličja. Evo, ove godine Nagradu Grada Zagreba primit će čak i dva akademika... Nu, nismo čitali da ste i vi primili neko državno priznanje, odličje...

Srećom ne dijele nekakve svečane kazne. Tu bi me vjerojatno brzo kandidirali. Zapravo podsjetili ste me da je Nagrada Grada Zagreba bila osnova niza mojih tekstova rugalica, a koji su dani u mojoj knjizi „Borasa za akademika“ objavljenoj na portalu dragovoljac.com. Naime tu nagradu je rektor i dobio, a obrazloženje je bilo doista idiotsko. Naravno, ambicije da postane i akademik i uz takva ili slična obrazloženja nisu mu se ostvarila. Priča se da je bilo puno intervencija, a nije dobio niti jedan glas u svom razredu. Možda i ne zna što su tekstovi rugalice pa je mislio da ga ja doista predlažem. Istini za volju strah me je da to nije slučaj i sa Milanovićem. Naime, u mojoj knjizi *HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA*, Zagreb, 2014. možete naći seriju tekstova u kojima predlažem Zorana Milanovića za redovitog člana HAZU a objavljeni su u tjedniku 7Dnevno, 7. veljače 2014.; 14. 02. 2014. 14. 03. 2014. i portalu Dnevno.hr, 12. 02. 2014.; 18. 02. 2014. 09. 03. 2014.; 12. 03. 2014.; 17. 03. 2014. Podsjetit ću kako sam shvatio da je Milanović itekako zaslužio biti akademikom poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o

holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su *ustaše*, tj. *Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije*, pa sam konstatirao kako nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika. Što ako i on ne zna za tekstove rugalice, pa je iskoristio odlazak u Jasenovac da nas podsjeti na taj moj stari prijedlog.

Što mislite, zašto se Hrvati ne vraćaju u Hrvatsku?

Nadam se da hoće kada opet budemo imali hrvatsku vlast.

Kako provodite dane otkako nas je zahvatio koronavirus?

Znanost i rad na knjigama. Nadam se uskoro i stotoj knjizi.

Hoćemo li ikada saznati tko je kriv za ovu pandemiju?

Hoćemo. Ima puno znanstvenika kakav je dr. Sladoljev.

Želite još nešto reći, dodati, poručiti?

Sigurno se sjećate kako je kao predsjednik države i Stipe Mesić nastupao u interesu onih koji ne vole hrvatsku državu i hrvatski narof. A onda je u „Bujici“ objavljen razgovor s njim iz vremena kada je bio u vrhu Tuđmanove vlasti. Evo njegovih tadašnjih tvrdnji:

Bujica: Stipe Mesić osporava „istinu“ o Jasenovcu!

Jeste li zabrinuti da u Jasenovac ima dobrih ukopa negdje oko 25 tisuća Srba?

Mesić: Samo nemojte se zavaravati. Jasenovac je radio poslije rata još dvije godine. A u grobovima ima duboko ukopanih Hrvata. Mi ćemo sada tražiti da se iskopaju one nove rake. Pa ćete vidjeti da su to domobrani i ustaše i... čerkezi i tko sve ne... I to ćemo morat' svjetsku komisiju dovest' da se vidi tko je tu.

Da bi to raskrinko'. Samo ne moš' sad kopati. Tito je znao da je to falsifikat jer je trebalo prikazat' što veće žrtve da se dobije... Ali on nikad nije posjetio Jasenovac! I kad su papu tražili da dođe, tražili su... Može ali ako posjeti Jasenovac! Onda je papa rekao „Samo ona mjesta koja je i Tito posjećivao“ U Jasenovcu nikad nije bio!

A možda se on bojao onih poslijeratnih što je spremio...

Ne, ne nije htio! Znao je! Pa znao je to..

Mi smo uzeli vremenski period u kojem je egzistirao taj logor pa smo to onda računali – 700 tisuća, i onda smo došli do tih brojaka... ne znam koliko je sekundi prošlo da se ubije jedan čovjek.

To je nemoguće! To što su oni rekli to je nemoguće! Drugo, tu nije bilo plinskih komora. I drugo, moramo još nešto priznati. Ono što logoraši sami priznaju ... Oni koji su objektivni. Druga stvar Tribunčić i ti budalaši. Oni koji su bili sa Šimom... (Šime Klaić) Ljudi su umirali kao što se i inače u ratu umire od tifusa, dizenterije... Od ovoga, od onoga. I umirali su. Ali to su bili

radni pogoni. Bilo bi glupo, kaže, da netko k'o se nauči radit' u kožari... I sad ga ti ubiješ jel... I tko će sutra radit'? Trebalo je prerađivat' kožu. Trebalo je za vojsku. Prema tome ti pogoni su radili. Ljudi su ubijani ali prije dolaska u Jasenovac. Kad je došao on u Jasenovac on je već bio praktično spašen jer je onda bio kao radnik potreban! Ta ubistva jednostavno nisu istinita, kaže, prošlo je po petnaest, po mjesec dana da nitko nije umro niti je ubijen. Ali, umirali su ljudi. Pa jasno da su umirali. Djeca iscrpljena, s materama su došli pa su i umirali. Bilo bi glupo reć' da nije bilo smrti. Dvadeset pet tisuća je puno. Ali nisu to samo Srbi, Boga ti. Slušajte to je bila institucija. Institucija logora koja je u to vrijeme bila ne samo tu nego u cijeloj Europi. Institucija koja je izolirala ljude koji su mogli aktualnom režimu smetati. I zato ga je izolirao. Da je tu bilo i smrti, bilo je! Normalno da je bilo. Ali da se izmišljaju takve podvale i laži da su časne sestre ubijale u Jastrebarskom gdje su one po cijenu života žrtvovala se da budu i same zaražene od tifusa, spašavale djecu i hranile tu djecu. Ta djeca na kraju sad i priznaju kao što je, recimo, onaj Milivojević Dragan koji je isto dijete negdje sa Kozare. Ali on se izjašnjava kao Hrvat i njega su te časne sestre i spasile.

Da ponovimo riječi koje je majka Jean-Michela Nicoliera napisala Milanoviću, a zapravo i Mesiću, Josipoviću i mnogim sličnima:
Ja kao Francuskinja imam veću ljubav za Hrvatsku nego što će te vi ikada imati!

rekao je na kraju akademik Pečarić.

Razgovarao: Mladen Pavković

<https://kamenjar.com/veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/04/23/veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem/>

<https://www.tjedno.hr/55-915-zrtava-na-jasenovackom-popisu-je-lazno-ili-nepouzvano/>

<http://glasbrotnja.net/veliki-razgovor-m-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21120-veliki-razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem>

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/57316-josip-pecaric-jasenovacka-laz-je-komunistima-trebala-da-se-sakrije-veliki-broj-zlocina-koje-su-oni-sami-ucinili>

TKO JE OD HRVATSKIH BISKUPA SRPSKI SLUGA?

Danas me je jedan dugogodišnji prijatelj iznenadio. Shvatio sam da konačno razumije moju tvrdnju kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. Pitao sam ga je li razlog tomu jučerašnje pismo predsjednika DHK Đura Vidmarovića u kome mi on piše o toj podijeli.

Kaže mi da ga je uvjerio Srpski patrijarh Irinej svojim odgovorom na Pismo Hrvatskih biskupa. “Uostalom, neka ista gospoda izvole dokazati i pokazati da nema **ustaški nastrojenih biskupa** u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji. Sudeći prema njihovim izjavama u hrvatskoj javnosti, lako se može zaključiti da oni nisu manjina u okviru svoje crkve u Hrvatskoj”, ustvrdio je Irinej. Zapravo, g. Vidmarović je rekao isto:

Čitao si odgovor naših biskupa patrijarhu Irineju, ali i njegov odgovor. Ništa nije korigirao. Za njega, jednako kao i za Šešelja i njegovoga učenika Vučića, vrijedi podjela koju navodiš: Hrvati se dijele na ustaše i srpske sluge.

Očito je da poslije Irinejeve potvrde moje tvrdnje, koju je svojevremeno naš poznati fizičar Davor Pavuna u „Bujici“ nazvao Prvim Pečarićevim poučkom, nitko iole inteligentniji u RH ne može dvojiti oko takve podjele. Od onih koji su se već svrstali u srpske sluge nitko iole inteligentniji ne bi smio očekivati da će promijeniti svoje opredjeljenje (rekao sam i: „Jednom sluga – uvijek sluga; tj. jednom izdajica – uvijek izdajica).

Uvijek kada govorim o takvoj podjeli dodam i svoje opredjeljenje u odnosu na takovu podjelu: Ja vam ne volim biti sluga!

Srpski patrijarh je prozvao hrvatske biskupe da izaberu: Ili su ustaše ili srpske sluge. Bit će zanimljivo hoće li netko od njih ubuduće dokazivati kako nije ustaša, dakle pokazati Irineju da je srpski sluga.

Jučer su u Zagrebačkoj katedrali vjernici velikim pljeskom pozdravili sve nazočne biskupe. Kada znamo kakav pljesak je dobio biskup Košić, jasno je da vjernici ne vjeruju da su njihovi pastiri srpske sluge.

Oni koji to jesu u RH, a doista ih ima previše, kao sluge se moraju dokazivati u svim onim osobinama koje prevladavaju kod njihovih gazda. U hrvatskom slučaju to je još ogavnije jer se to događa poslije veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu kada su hrvatski branitelji od srpskih vojnika – da parafraziramo Slobodana Miloševića – napravili zečeve.

S obzirom da sam vam o svemu tome pisao u nizu mojih tekstova, ovdje vam dajem tekst prof. dr. sc. Iva Rendić – Miočevića:

LAŽNO VELIČANJE SVOGA NARODA KAO RASIZAM

Američki psihijatar Robert Jay Lifton u knjizi Liječnici nacisti (hrvatski prijevod 2015) protumačio je sličnost „velike Srbije“ i „Trećeg Reicha“, koji

su bili spremni likvidirati sve koji su narušavali čistoću Volka. Ovu općenitu tvrdnju koja se, naročito u velikosrpskoj agresiji krajem dvadesetoga stoljeća, pokazala istinitom valja objasniti u sklopu razvoja moderne srpske države.

1. Nebom određena sveta dominacija Srba i Crnogoraca nad južnim Slavenima

Velikosrbi su imali državne genocidne programe poput Načertanija I. Garašanina iz prve polovine XIX. stoljeća, prijedloga Isterivanje Arnauta koji je za Stojadinovićevu vladu 1937, sastavio crnorukaš V. Čubrilović te plana Homogene Srbije četničkog ideologa S. Moljevića iz 1941. Povijest nemilosrdno razotkriva velikosrpski blok koji je u dugome trajanju do kraja XX. stoljeća provodio svoj udruženi zločinački poduhvat koji podrazumijeva množinu osoba, postojanje plana, namjere i cilja i sudjelovanje u zajedničkom zločinačkom poduhvatu. Blok čine: SPC, Crna ruka, “znanost”, državna politika, obrazovanje, i velikosrpske vojne i civilne organizacije uz sudjelovanje hrvatskih Velikosrba, Posebnu objedinjujuću ulogu u bloku ima mitologija (Kosovski mit i dr.).

No, mlada srpska država imala je velikih problema zbog dugoga bivanja pod osmanlijskom vlašću i, posljedično, kulturnoga zaostajanja te oživljavanja kulta predaka, vjerovanja u mitske i povijesne heroje, oživljavanja kulta predaka, militarizma i religijskoga mesianizma (M. Velikonja, 2003.). Te su probleme imali i drugi južnoslavenski narodi pod tuđinskom vlašću. Oslobodivši se Osmanlijske vlasti Srbija postaje slobodna država koja se nastojala uključiti u europsku civilizaciju. No, to uključivanje bilo je zapravo pseudodifuzija u kojoj se prihvaćaju napredne tekovine sa ciljem da se ostvari nadmoć nad protivnicima koje valja podložiti. Tu se u prvome redu radi o Hrvatima. Zbog kulturnoga zaostajanja u vrijeme Osmanlija, Srbija se našla u teškoj situaciji jer su joj nedostajale mnoge vrijednosti koje su narodi Zapada kroz to vrijeme razvijali. Rješenje je bila krađa tuđih vrijednosti (npr. dubrovačke književnosti) da bi se prikrija praznina. No, pri ovakvim raspravama zanemaruje se uloga grotesknoga veličanja srpskoga naroda koje je postalo jedan od važnih temelja srpskoga rasizma. O tome će ovdje biti riječi. Rasističke ideologije, pa tako i velikosrpska, smatraju da su neke rase vrjednije i superiornije od drugih pa one trebaju dobiti superiorni položaj makar i silom. Uoči Balkanskih ratova vladika Nikolaj Velimirović, kao predstavnik vrha SPC, formulirao je ideju o tome da je Srbe i Crnogorce Nebo predodredilo za misiju i dominaciju nad južnim Slavenima. Ta je dominacija po njemu sveta i trajna kao što je prirodno pravo božanskoga karaktera statično i nepromjenjivo. Inspiracija Velimiroviću bio je Njegoš. Teorija o srpskoj dominaciji utemeljena je u “znanstvenoj” argumentaciji J. Cvijića. Velimirovićeva misao dugotrajno živi među velikosrbima. Oni svoje zločine nad drugima smatraju pravednom prevencijom i misle da ono što je njima dopušteno raditi drugima nije.

2. Od „Vrača pogađača“ do moderne srpske astrologije i Deretića
 Mlada srpska država trebala je u XIX. stoljeću indoktrinirati Srbe u «srpskim zemljama» izvan granica Srbije. To je bio način da se pokrene patrijarhalna «ugrožena» masa izvan otadžbine. Najbolji je primjer takve indoktrinacije djelovanje S. Lazića usred Zagreba krajem XIX. stoljeća. Lazićevim djelovanjem bavio se M. Artuković 1991. u prilogu Vrač pogađač, (Povijesni prilozi 10) pa ćemo koristeći se njegovom analizom, iznijeti Lazićeva mišljenja koja se uostalom poklapaju i sa sadržajem školskih udžbenika u Srbiji iz tog vremena.

Sima Lukin Lazić je 1890. došao iz Beograda u Zagreb i postao je urednik Srbobrana, a zatim je u Biču i posebno u Vraču pogađaču iznio velikosrpske ideje poistovjećujući srpstvo i pravoslavlje i ističući zahtjev za širenjem granica Srbije. To su ideje koje je zastupala Srpska samostalna stranka. Već u Biču Lazić ističe da je Austro-Ugarska glavni neprijatelj srpstva. U tom listu Lazić je pisao da su Srbi oslobodili Liku od Turaka te je zbog toga Lika srpska. Dubrovnik je srpski grad što se u Biču izražava stihovima:

Da si mi vazda slavan

Moj srpski Dubrovniče.

Kako s Hrvatima može biti sloge kada oni smatraju srpskog pjesnika fra A. Kačića Miošića svojim? – piše Bič.

Lazić u Srbobranu polemizira s hrvatskim političarima, a svoje je ideje izrazio u knjigama Kratka povjesnica Srba i Srbi u davni. Te su se knjige tiskale u 30.000 primjeraka, a u njima su se iznosile zaista fantastične tvrdnje. Srpska kulturna povijest stara je, prema Laziću, dvadeset tisuća godina. Srbi su u stara vremena naselili cijelu ondašnju Rusiju, Njemačku, Francusku, Austro-Ugarsku, Balkan, sjevernu Afriku i Mezopotamiju. Srpsko oružje bilo je pod Trojom. Isus Krist bijaše Srbin, a to su bili i najpoznatiji rimski carevi. Srbi koji su srušili Rimsko Carstvo u najstarije doba imali su pismo i kulturu čije su tekovine preuzeli drugi narodi. Najznačajnija otkrića (kotač, plug, čekić, ralo, srp, motika) srpsko su djelo. Stari grčki i rimski pisci, doduše, ne spominju Srbe njihovim imenom jer su ih «srbožderi» (prvi je bio Herodot) nazivali drugim imenima mrzeći ih i bojeći ih se.

Lazićeve knjige su brzo rasprodane, a protesti Stanoja Stanojevića zbog takva pisanja nisu mnogo značili.

Vrač pogađač bio je satirički list i isticao je srpsku državnu ideju koja je inače bila i glavna ideja Srpske samostalne stranke. Humoristički list osporavao je hrvatsko nacionalno biće i negirao je hrvatsku državnu ideju, a Slavoniju (sa Srijemom), Liku i Dalmaciju smatrao je srpskim zemljama. Svi su štokavci Srbi bilo je nezaobilazno mišljenje Vrača, a Srba je deset milijuna. Vrač pogađač je, dakle, usred Zagreba propagirao velikosrpsku ideju, a uz to mu je zadatak bio napadati hrvatsku opoziciju i prikazivati Katoličku crkvu kao neprijatelja srpskog naroda. Valja napomenuti da je taj humoristički list izražavao antisemitizam, a pojmovi su se «čivutski» i «hrvatski» povezivali.

Poslije antisrpskih demonstracija u povodu poznatog članka Srbi i Hrvati što ga je u Srbobranu napisao N. Stojanović («do istrage vaše ili naše») Vrač pogađač prelazi u Novi Sad. List je šest godina u Zagrebu propagirao velikosrpsku državnu ideju ističući srpsku ugroženost i negirajući hrvatski narod.

Kraći osvrt na humoristički list Vrač pogađač omogućuje nam da shvatimo kako je velikosrpska politika stvarala svoje medijatore koji su imali zadatak činiti isto ono što je činio školski sustav u Srbiji, a to je razvijanje srpskog agresivnog nacionalizma i priprema za stvaranje velike Srbije «dokazujući» srpska povijesna i etnička prava na teritorije koji se protežu čak na Istru. Patrijarhalna srpska sredina u Hrvatskoj, kojoj su se sve ove ideje prenosile, bila ih je spremna prihvatiti, jer su joj one pružale «perspektivu obrane». Te su ideje prihvaćali i mnogi srpski intelektualci u Hrvatskoj, a one žive sve do danas.

Problematikom srpske propagande u drugoj polovici devetnaestoga stoljeća M. Artuković se detaljnije bavio 2001 godine u knjizi Srbi u Hrvatskoj (Khuenovo doba).

Mitovi o srpstvu nikada nisu nestali. Oni su se npr. ponovno budili uoči srpske agresije krajem XX. stoljeća. Pretiskivale su se stare knjige, a političari i svećenici raspričali su se o „ugroženom“ srpskom narodu – narodu Neba. Navodimo jedan zanimljivi primjer. Tijekom 1993. godine jednom tjedno Treći kanal TV kao državna televizija prikazivao je emisiju Horoskop koja je trajala jedan sat, a u kojoj je astrologinja na svoj način ponovno iznosila već davno razrađene misli. Astrologinja je tvrdila kako su vampiri koji dolaze sa Zapada živi i sišu srpsku krv. To su Kohl, Genscher, Kouchner i Kozirjev. Owen je mr. Dead (smrt), a Vance majstor crne magije koji vraća protiv Srba pomoću zvijezde Sirijusa. Njegovo je ime Cyrus magijsko.. Ti su vampiri među Srbima.. Oni su živi, na televiziji se mogu prepoznati po šiljastim ušima. Srpski su vampiri dobri i jaki, a vampiri sa Zapada znaju kakva je nekad bila moć srpske bijele i crne magije. Srbi su imali Bel-boga i Crn-boga. Zapadne vampire treba plašiti jačim vampirima. Astrologinja smatra da su Srbi najstariji narod na svijetu. Po cijelom se svijetu mogu susresti srpske riječi. Sorbonne dolazi od srpske riječi Serb.

Kada bismo pomislili da je srpskom povijesnom ludilu konačno došao kraj, pojavio se 2007. godine vrhunski srpski intelektualac Jovan I. Deretić (rođen 1937.) čiji je glavni predmet istraživanja srpska antička istorija koja, prema njemu postoji od 2000. godine p. n. e, pa do 7. stoljeća. U svojim radovima Deretić prema Wikipediji iznosi ove tvrdnje:

“Aleksandar Veliki je zapravo srpski vojskovođa Aleksandar Karanović i on je treći srpski vojskovođa koji je u svom pohodu na istok došao do Indije. Pre njega su to učinili Nino Belov i Serbo Makaridov.

Ostali slovenski narodi su proistekli iz srpskog naroda.

Hrvati su poreklom avarsko pleme koje je primilo srpski jezik.

Srpsko pismo (srbica) je najstarije evropsko pismo iz koga su se razvila sva kasnija evropska pisma.[11]

Srbi su dobili Kosovsku bitku

Dušanovo carstvo je obuhvatalo značajno veće teritorije.

Prvi rimski car navodno Srbin, bio je Maksimin Rašanin 235. godine n.e. Od toga vremena upravni centar Carstva prelazi iz Rima u Sirmijum, grad koji je prema Deretiću, bio glavni grad rimske Srbije. 248. godine, počinje neprekidna srpska dominacija Carstvom i trajati će sve do smrti cara Valentinijana II, 392. godine. Puna 144 godine Srbi su vladali Rimskim carstvom bez prekida”.

Mnogi priznati srpski povjesničari i profesori kritizirali su neznanstvene tvrdnje Deretića i ostalih neoromantičara i upozoravali na opasnost ovakvog proizvoljnog tumačenja izvora i povijesti. U toj kritici ističu se akademik Božidar Ferjančić i Radivoj Radić profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu.

Detaljniji podatci o Deretićevom djelovanju mogu se naći u Wikipediji.

3. Zaključak

Pretvaranje srpskoga naroda u harlekina na svjetskoj pozornici

Danas je međunarodnoj zajednici jasno da je Srbija krajem dvadesetoga stoljeća počinila genocid (Vukovar, Srebrenica...), a u Hrvatsko se konačno znanstveno razotkriva dugotrajnost velikosrpskoga genocidnog postupanja prema Hrvatima (Stjepan Lozo, 2017, Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima – projekt „Homogena Srbija“ 1941.). Međutim, srpska propaganda i dalje po svijetu širi neistine o zbivanjima zadnjih stoljeća optužujući Hrvate – ustaše kao krivce za sve zločine. Te neistine šire isti oni koji su kao ubojice za pisačim stolom, poticali velikosrpsku agresiju krajem dvadesetoga stoljeća. No, ti isti ubojice u dugom trajanju, a u pravom ludilu, lažno prikazuju Srbe kao poseban narod u povijesti nadmoćan u svakom pogledu svojim susjedima. Rasistički efekti tih laži bili su tragični. Oni su slični efektima Hitlerova Mein Kampfa iako postoji velika razlika. Hitlerovom programu nitko se ne smije, dok falsificirana povijest Srba izaziva podsmijeh upućenih ljudi širom svijeta. Svojim ludilom ubojice za pisačim stolom izložili su srpski narod ruglu, te je on postao masovni harlekin na svjetskoj pozornici. Mentalno stanje srpskoga naroda kao rezultat dugotrajnoga održavanja velikosrpske ideje i, posebno, posljedica velikosrpske agresije krajem 20. stoljeća Bogdan Bogdanović 1995. ovako ocjenjuje:

„Moja braća Srbi nisu svesni razmera tragedije u koju su uvukli i druge i sebe. Otpočeli su dekompoziciju srpske nacije i njeno moralno ubistvo. Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne ludačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije.“(Izvor: Neznase.ba, 7. srpnja 2015.).

„Druga“ Srbija odlučno istupa protiv velikosrpskoga ludila, pa tako reagira i na teze Deretića i drugih neoromantičara. Nadajmo se da će ti istupi u budućnosti uroditi plodom. Prepreka nastojanjima „druge“ Srbije je još uvijek živa aktivnost velikosrpskih energenata među kojima veliku ulogu igra Srpska pravoslavna crkva koja negira velikosrpske zločine, a zločine pripisuje susjedima. Hrvati su postali glavni žrtveni jarci. O pripisivanju zločina drugima svjedoči jedna karakteristična izjava patrijarha Irineja iz 2017. koja se ovdje navodi prema protestnom pismu hrvatskih biskupa Irineju iz 2018. godine. Patrijarh je tada, govoreći o stradanju srpskoga naroda tijekom XX. stoljeća, izjavio da je najtragičnije to što su ona došla jednim delom od muslimana, a mnogo više od naše braće rimokatolika. Zatim je izjavio da Pravoslavna crkva toliko godina očekuje da čuje riječ kajanja i izvinjenja braće rimokatolika. Prema Irineju mnoge ideje prošlosti i danas su prisutne u tim narodima, a narod koji stvara istoriju na zločinu, na krvi drugoga naroda, taj narod nema budućnosti. Nevjerovatno! Prema dokazima o velikosrpskome genocidu krajem dvadesetoga stoljeća riječi patrijarha tako dobro pristaju upravo velikosrpskim genocidnim postupcima u dugome trajanju. Ocjena patrijarhova razmišljanja je jednostavna: Njegova Svetostlaže. Očito je SPC šireći dugo vremena grupnu zasljepljenost, socijalnu zarazu i automatsko nesvjesno razmišljanje u svome narodu i tražeći žrtvene jarce u vanjskoj skupini sama upala u tu zamku laži. To se dogodilo i njegovoj Visosti patrijarhu. Ovdje valja napomenuti da je SPC 1998. kanonizirala nepostojećega svetog Vukašina Jasenovačkog kojega su ustaše tobože masakrirali u vrijeme NDH u jednoj noći kada su dva ustaše navodno zaklali više od dvije tisuće Srba. Osvetnički efekti ove priče vidljivi su, a priča danas dopire i do Ujedinjenih nacija. No, SPC za ovu sramotnu kanonizaciju nije tražila mišljenje pravoslavno-katoličke komisije kao što se to dogodilo u slučaju kanonizacije Alojzija Stepinca.

Poseban je problem vodstvo Srba u Hrvatskoj nesposobno za samoanalizu koje nikada nije jasno priznalo odgovornost Srba za događaje u Hrvatskoj na kraju 20. stoljeća, premda ih na to potiče „druga“ Srbija (S. Biserko).

Ivo Rendić – Miočević

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2019/02/11/lazno-velicanje-svoga-naroda-kao-rasizam/>

Nedavno je i dr. Mato Artuković, koga citira Rendić - Miočević napisao u *Hrvatskom tjedniku* od 24. siječnja 2019. tekst *Čijom se baštinom ponose dr. Milorad Pupovac i Srpska demokratska samostalna stranka?* Spomenut ću što kaže za Srpsku samostalnu stranku čije je glasilo bio *Srbobran*:

„Srpska samostalna stranka bila je izrazito antihrvatska i antisemitska. Ta je stranka optuživala Hrvate za filosemitstvo i isticala to kao jedan od bitnih uzroka sukoba Hrvata i Srba. Hrvati su mješavina svega i svačega, a ponajviše 'sinova judinih'. 'Zgoljni Hrvati', 'obrezani Hrvati', 'novohrvati', 'Hrvati

Mojsijeve vjere', 'poliveni' i 'nepoliveni otadžbenici', tj. Židovi, stalno su na stupcima Srbobrana i drugih srpskih novina kao dokaz i hrvatske nesposobnosti i netolerantnosti prema Srbima i slaboga slavenskog osjećaja. Ta je stranka zagovarala velikosrpsku ideju u Hrvatskoj i za Kraljevinu Srbiju je svojatala i Slavoniju, i Srijem, i Dalmaciju. Žestoko se odupirala da se bilo koja ustanova u Hrvatskoj nazove hrvatskim imenom. Za nju Hrvatska nije postojala, nego su tu Srijem, Slavonija, Lika, Kordun, Banija, Hrvatska, Zagorje, Dalmacija, 'ovostrane srpske zemlje', 'naše zapadne zemlje', 'naši zapadni krajevi', a sve su to 'srpske zemlje' koje moraju pripasti Srbiji. Hrvatska kultura, napose hrvatska književnost i jezik, ne postoje, nego su to Hrvati ukrali Srbima.“

Da srpskim slugama je doista sve objašnjeno još prije više od sto godina, zar ne*
ne*

Josip Pečarić

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH?

Trebam li ovo i ja komentirati osim podržati Karolinu?

Podsjetit ću da sam o tome nedavno napisao tekst i zbog toga podržao Škoru:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19211-jedino-skoro-govori-o-fasistickoj-srpskoj-agresiji>

I govorio;

https://youtu.be/_38PEk7Jpx4

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabrao-tko-ce-bit-predsjednik-hrvatske/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19634-podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabrao-tko-ce-bit-predsjednik-hrvatske>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20063-gostovanje-na-australskom-radiju-3zzz>

O brojnim knjigama da i ne govorim.

Spomenut ću ipak ovu posljednju objavljenu na dragovoljac.com „Borasa za akademika“ koja govori o nekim posljedicama potpore Bojni Čavoglave i nagradama za one koji takve progone sprovode.

<http://dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

Karolina Vidović Krišto oglasila se uoči možebitne sudske farse vezane uz Thompsona i ZDS

20/02/2020

Željko Maršić

Novinarka i urednica HRT-a Karolina Vidović Krišto ustraje u obrani istine o Domovinskom ratu. Uoči, kako kaže, možebitne sudske farse Odjela za javni red i mir Visokog prekršajnog suda, a vezano uz pjesmu Čavoglave Marka Perkovića Thompsona, Vidović Krišto oglasila se putem FaceBook-a. Njezinu objavu prenosimo u cijelosti:

Ako trebamo uzeti u obzir kontekst koji nam je povijesno najbliži i koji nam je najviše obilježio uporabu ovog pokliča – a trebamo! – onda je to kontekst hrvatskog Domovinskog rata, od 1991. godine. Mnoge postrojbe ZNG, Hrvatske vojske, HOS, imaju svoje himne u kojima je poklič “Za dom spremni”.

Vojnici koji su s kunicom oko vrata obranili Hrvatsku u časnom, pravednom, obrambenom Domovinskom ratu pozdravljali su se i bodrili pokličem “Za dom spremni”. Bili su spremni umrijeti za svoju domovinu.

Ključno je naglasiti da je riječ o – na međunarodnom sudu potvrđenoj – časnoj obrani od vojne agresije. To je suvremeni, činjenični i legitimni kontekst

pokliča “Za dom spremni” koji je u hrvatskoj povijesti u različitim okolnostima korišten još od 16. stoljeća do danas.

Ovo sam napisala i objavila 24. siječnja 2014. g. u povodu rasprave o Joeu Šimuniću.

Danas ove riječi ponavljam u čast Žarku Manjkasu Crvenkapi i svim dragovoljcima obrambenog Domovinskog rata, u predvečerje još jedne možebitne sudske farse koja spomenute činjenice ne će moći izbrisati.

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-oglasila-se-uoci-mozebitne-sudske-farse-vezane-uz-thompsona-i-zds/>

Pupovčeva supruga opet vrši pritisak na sud kako bi se zabranila pjesma ‘Čavoglave’: Evo što je odgovorio Thompson

Slavica Lukić, supruga Milorada Pupovca, predsjednika Samostalne srpske demokratske stranke (SDSS) objavila je u Jutarnjem listu članak o tome kako će u petak Odjel za javni red i mir Visokog prekršajnog suda donijeti konačnu odluku o eventualnoj dozvoli ili zabrani korištenja pozdrava ‘Za dom Spremni’ u pjesmi ‘Čavoglave’ Marka Perkovića Thompsona. Te će se odluke morati držati i ostali suci, budući da će ona biti obvezujuća, a Marko Perković Thompson odgovorio je putem svoje službene Facebook stranice.

Thompson: Pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, bore se protiv države koju smo krvlju ostvarili

Njegovu objavu prenosimo u cijelosti:

“U vrijeme dok se još uvijek iz crne zemlje iskopavaju ostaci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koje pojave sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za ćudoređe, nikad nisu zamjerali ni mržnju ni smrt koju su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje.

>Otkud Pupovčevoj supruzi povjerljive informacije o statusu presude Thompsonu?

>Davorin Karačić: Zahvaljujem profesoru Ivi Josipoviću na peticama; naučio me kako obraniti pozdrav “Za dom spremni”

Mi se ne bojimo nikoga osim dragoga Boga ali se istodobno u čudu pitamo, je li uistinu moguće da SUD Republike Hrvatske može i pomisliti biti servis tih istih malih pojava kojima ne smeta samo naš izraz iz Domovinskog rata kojim smo branili život i Dom, nego im pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, kojega u svojoj mržnji ni ne vide u drugom svjetlu, smeta i država koju smo krvlju ostvarili”, poručio je Thompson.

<https://narod.hr/hrvatska/pupovceva-supruga-opet-vrsi-pritisak-na-sud-kako-bi-se-zabranila-pjesma-cavoglave-evo-sto-je-odgovorio-thompson>

Datum: Tue, 25 Feb 2020 19:45:49 +0000

Šalje: Rudi Tomic

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

da su u Imotskom, uz ove pedere, još spalili Antu Tomića, bio bih im neizmjerno zahvalan. Ima još veliki broj gadova u RH koje je trebalo simbolično staviti na lomaču, kao one u Imotskom, Zadru, Šibeniku, Sinju, posebice one koji su oponašali - Jovanku i Tita u Rijeci.

Tvoji osvrti, dragi Josipe, o Zečevima i njihovim slugama, klasično je djelo koje treba biti u školskim udžbenicima.

Srdačan pozdrav i svako dobro, ostajem s odanošću ZDS, Tvoj prijatelj

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONOFBIJA)

Pitaju me zašto nisam, kada sam pisao o spominjanju masona u Thompsonovoj pjesmi E, MOJ NARODE, dao u prilogu tekst don Anđelka Kaćunka o Thomsonofobiji napisan iste 2002. godine. (Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvvijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208.)

To je itekako zgodno ponovno pročitati jer je u to vrijeme „Bojna Čavoglave“ bila „zločin“ jer je u Domovinskom ratu, pa sve do današnjih dana ledila krv u žilama sudionicima fašističke srpske agresije na Hrvatsku i njihovim podupirateljima u Hrvatskoj. To je očito i iz Kaćunkovog teksta gdje on spominje *„osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu.*

Pozdrav ZDS im je postao zločinački pozdrav tek poslije Memoranduma SANU 2.:

O provoditeljima Memoranduma SANU 2 možete čitati iz tjedna u tjedan u tekstovima Zvonimira Hodaka. A njima je gotovo uvijek meta i Thompson. Jest da je veliki strah u kostima i Bojna, ali ipak Memorandum je obaveza koju ne mogu ignorirati: Evo što o svemu tome piše Hodak i danas. Počinje s **'Desni centar je obična izlizana floskula'**

Pantovčak su lijevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano zakukurikala uvjereni da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše: "Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zaslužuje isključivo izobilje korona virusa i nestašicu zaštitnih maski". Na stranu činjenica da je Hina polako postala Tanjugova sestra blizanka i da je ta transformacija prošla nezapaženo, onako ispod radara.

To što se Vlada RH pravi mutava na ovakav ispad Sandre samo je dokaz da je "desni centar" obična izlizana floskula. Hinina suradnica nema pojma o referendumu "U ime obitelji" kada se 70% građana opredijelilo za definiciju braka između muškarca i žene. To se odnosi i na definiciju obitelji, a sad nam iz Tanjuga Sandra javlja o napadu na "duginu obitelj". Hrvatski ljevičari izgubili su rat 5. kolovoza 1995. godine, ali zato danas vladaju Hrvatskom i preko SDP-a i preko HDZ-a. Svojedobno su obje stranke bjesomučno napadale referendum "U ime obitelji", ali narod ih nije podržao pa su popušili. Danas preko Ustavnog suda promoviraju "duginu obitelj" kao da se referendum nikada nije ni održao.

Samo se u Hrvatskoj isplati izgubiti i rat i referendum. I zato trebaju promjene, novi ljudi i nove vizije. Kovač, Tomasović, Škoro, Penava, Stier,

Brkić... Oni trebaju i moraju postaviti sanitarni koridor raspojasanim ljevičarima koji su uvjereni da ih je napokon karta krenula. Prvi hrvatski vojnik koji je dao život za RH bio je Josip Jović iz Imotskog. Naravno da to Bartolovička ne zna. Ali i da zna ona bi vjerojatno zazivala generala Kadrijevića (iz Imotskog) da dođe spašavati "duginu obitelj" ili Stazića s crvenom zvijezdom na čelu.

I što sad? Referendumom smo definirali što je brak i obitelj. U Imotskom su na karnevalu spalili istospolnu zajednicu s djetetom Stazićem. Ljevičari su se odmah digli na zadnje noge kako je stravično spaljivati "dijete". Međutim, to "dijete" je bio Stazić. Stvarno, jadno djetetašce! Sad treba zbog nečije sujete i taštine ukinuti satiru. Podnositelj kaznene prijave protiv onih koji su organizirali karneval u Imotskom je Bauk (komunizma koji baulja RH). Bravo Arsene! On savršeno osjeća što je satira, a što kazneno djelo. Klasična satira na koju se valjaju od smijeha za njih je samo kad Pupovčeve Novosti na naslovnici objave sliku glave Thompsona između srpa i čekića na kojoj se lijepo vidi kako iz pjevačevog vrata teče krv. Isto vrijedi i za predstavu notornog Frljića u Kerempuhu kad on u predstavi stavlja živim suvremenima biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuje ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri "jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo".

Film "Ministarstvo ljubavi" izruguje se udovicama branitelja Domovinskog rata, Portal Index kod dolaska tijela svetog Leopolda Mandića u RH, opisuje to kao "nekrofilске orgije", a spaljivanje krnje s likom Kolinde, Tuđmana i Bozanića za ljevičare je vrhunska satira. Mesićevi gnjusni vicevi o Tuđmanu odmah nakon njegove smrti ljevičarima su bili tako smiješni. Još se valjaju od smijeha i Arsen i Sandra i Sanja Modrić kad su "Novosti" našeg Pupija Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini nazvali "nacionalnim smetlištem". Urnebes je kad Frljićeva glumica vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja "režira" kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisom "zaštitnik pedofila" pa prikazuje oralni seks s kipom. Kad netko postavi pitanje u kojoj zemlji mi to živimo onda se orkestrirano javljaju Sandre Bartolović, Sanje Modrić, Žonje, Rudanice i započinje prožvakano lamentiranje o opasnosti od ekstremne desnice, fašizma, šovinizma... Pri tome potpuno zaboravljaju da je rat u RH započeo čvrsti "antifašist" Slobodan Milošević.

Samo se neke smije pljuvati i spaljivati

Imamo novu ažuriranu aplikaciju u Hrvatskoj koga se smije pljuvati i spaljivati. Tuđmana, Plenkovića, Kolindu, Bozanića, "desničare", Crkvu... ali "dete" Stazića, Tita, Pupovca...nikako jer je to onda odmah govor mržnje i šovinizam. Beljakovo "čuđenje" o samo 100 ubijenih emigranata od strane UDB-e, e to je vrhunska satira. Oduševljava me po tko zna koji put i legendarni podoficir JNA Ante Tomić. Jedini je on shvatio pravu dimenziju "dugine obitelji". Jedini je on shvatio kako produžiti kratku pamet. Kaže:

"Čitav Generalski zbor nije napravio nešto tako hrabro i odvažno kao ovaj par. Njihovo junaštvo, vjerujte, veće je od Oluje i Vukovara"(!!!). Ne smješajte se cinično. Naš Ante to zaista iskreno vjeruje.

<https://direktno.hr/kolumne/sve-sto-se-dogada-u-hrvatskoj-navodi-na-zakljucak-da-se-bivsi-komunisti-kao-dosljedni-ateisti-ne-daju-krstiti-argumentima-184175/>

O posebno zanimljivoj manifestaciji Thomsonofobije iz vremena kada je to definirao don Kaćunko piše mi Miro Banović:

Naslov: "Za dom spremni" na Jelačićevom trgu 2003.

Datum: Sat, 29 Feb 2020 23:18:51 +0100

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Slučajno sam naišao na video, snimku dočeka zlatnih rukometaša sa svjetskog prvenstva, 2003. godine. Netko mi je rekao da su tada rukometaši tražili (i pjevali) zajedno s Thompsonom i Bojnu Čavoglave. Ne znam je li to istina, tu snimku nisam nigdje vidio (ako je uopće snimljeno). Međutim, ima ova gdje rukometaši s Thompsonom pjevaju "Lijepa li si". U sred pjesme Marko Perković Thompson s pozornice 3x viču "ZA DOM" a narod 3x odgovara "SPREMNI".

Video je dugačak, ovo je poveznica na taj

trenutak: https://youtu.be/D_Sz69JBq6g?t=6215 (ako je poveznica ispravna trebalo bi vam otvoriti video na 1 sat 43 minute i 35 sekundi).

Ako malo vratite natrag, i pogledate i ostale kadrove s prepunog Trga bana Jelačića, vidjet ćete da je ogromna zastava koja ima grb s prvim bijelim poljem gore kraj bana. Takvih zastava ima i po ostatku trga, zajedno i sa svakakvim drugim varijantama hrvatskih povijesnih zastava.

Podsjećam, u to vrijeme predsjednik je bio ustaša Mesić, premijer Račan, to je početak veljače 2003.

A zapravo o tome slučaju sam pisao i prvi upozorio da će se Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti dogoditi isto kao kada su rukometašima zabranili nastup Thompsona na proslavi tog svjetskog prvenstva. O tome sam pisao u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ali knjiga nije bila zanimljiva čitateljima. Valjda im nije jasno da se pjesme odnose na Thompsona, a nogomet na vatrene i da je tu upravo Thompson veza i s nogometašima i rukometašima.

Poglavlje NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA je na str. 249-340, a recimo već u tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!

Dana je najava ponavljanje priče s dočeka rukometaša – svjetskih prvaka:

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci ipak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u

tekstu: *Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta! Hrvatsko slovo*, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

Vidimo kako je još Slavko Goldstein tada upozoravao sve i u Srbiji i njihove sluge u RH da je ZDS ono što treba biti glavna meta napada na Domovinski rat i Hrvatsku.

Potpuno drugačija priča je bila kada je u naslovu knjige bilo i ime glavnog protagonista Josipa Šimunića (*Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.). Ogromna posjećenost, uz veliku reportažu jednog "Nacionala". Vjerovali ili ne*?

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Da je riječ matematika u naslovu knjige „opasna“ za čitatelje pokazala je „sudbina“ knjige *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317. Naime, knjiga na najbolji mogući način pokazuje koliki su poslušnici hrvatski političari, pa čak i oni koji su nekakvi znanstvenici. Napali su i časopise koji su po svjetskim mjerilima među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i koji su Q1 časopisi, a sve zbog ZDS i Bojne Čavoglave. Sve zbog Memoranduma SANU 2 koji hrvatski političari moraju vjerno provoditi. Knjiga je posvećena njihovim žrtvama – časopisima, a na predstavljanje su se bojali doći i oni koji su među najzaslužniji za uspjeh tih časopisa. Da, ta THOMSONOFOBIJA čuda stvara, zar ne*?

Josip Pečarić

**GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.**

PROF. DR. SC. DON JOSIP ČORIĆ

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA

Uvod – s brda s dola

Jedan od citata iz Svetog pisma koji bi odgovarao našem večerašnjem skupu, posebno kad se radi o meni, napisao je veliki Pavao svom učeniku Timoteju:

1. ‘Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom...propovijedaj Riječ, uporan budi – bilo to zgodno, bilo to nezgodno’. (2 Tim 4, 1-2). Ne želeći nikome dijeliti lekcije, ali u ovo vrijeme gdje se u živo ostvaruje rimska poslovice – panem et circenses – ‘kruha i igara’ doista nije vrijeme za ovakve skupove. Europsko nogometno prvenstvo.

2. Nikada do sada nisam predstavljao knjigu, a da ju nisam vidio. Ipak nemojte brzo stvarati zaključak da je nisam pročitao, kako se to usuđuju raditi neki. Više se užive u knjigu, koju predstavljaju, a da je nisu ni vidjeli ni pročitali. Meni je preostalo skinuti s e-maila 438 str. I bi tako.

3. Naći se u društvu trojice Josipa nije tako česta pojava, no pravi bi zgoditak bio kada bi nam se, zbog partije briškule ili trešete, pravio društvo još jedan Josip. U nedostatku boljega dobro bi nam došao i onaj s Dedinja, ako je njemu vjerovati da je tamo. Zbog svega iznesenog obećavam da ne ću biti opširan, jer knjige i članci akademika Pečarića, premda pripadaju polju, koje mnogima, posebno studentima, služi kao groblje, tj. matematici, pisane su stilom čovjeka

koji zna što piše, kome piše i kako piše. Rekla bi istočna braća: *'Piše bre uprošćeno k'o pasulj.'* Piše tako da uvijek pogada u srž problema u koji ulazi tehnikom kirurškog skalpela, a sve impregnirano obiljem važnih stručnih i povijesnih činjenica, posebno onih koje su povezane uz teške trenutke naše hrvatske sadašnjosti, često opterećene krvavim teretima prošlosti.

Povod pisanju knjige pod naslovom *'Rasizam svjetskih moćnika'* jest naše pismo VS-u UN-a napisano povodom rasističkih prvostupanjskih presuda našim generalima i junacima Gotovini i Markaču.

Ali, danas je i promocija novih akademika HAZU-a. Imaju li ta dva događaja ikakve veze? Vjerovali ili ne, doista imaju. Naime, tri sjajna hrvatska znanstvenika, potpisnika našeg pisma, danas promoviraju u akademike: prof. dr. sc. Andrej Dujella, (matematičar), prof. dr. sc. Dario Vretenar i prof. dr. sc. Davor MILIČIĆ. Prof. Miličić rođen je 1962. godine. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u dobi od 23 godine i stekao stupanj doktora medicinskih znanosti u dobi od 27 godina. Vodeći je kardiolog Hrvatske.

Obilježavanjem 20. obljetnice obrane Zadra i okolice vidimo da veličina naroda nije u njegovoj brojnosti i vojnoj nadmoći, nego u snazi duha i vjere. Kad je agresor počeo uništavati što nam je najmilije, ljude, crkve, spomenike, škole, poduzeća, razbuktao je što je živjelo duboko u našem srcu, a to su vjera, hrabrost, želja za slobodom. Jer čovjek je za slobodu stvoren, poručio je biskup Jezerinac, istaknuvši da se u prigodi te obljetnice sjećamo svih hrabrih ljudi koji su se agresoru oduprli s kunicom u ruci i iznjedrili velikog generala koji nepravedno leži u zatvoru u Hagu. (Jezerinac)

Spomenuo je i hrvatske vrjednote: vjeru, hrabrost, želju za slobodom. Zašto hrvatske, možete me upitati. Pa, mi smo u Domovinskom ratu pokazali da smo skoro svi bili spremni dati svoje živote za slobodu svoga naroda. Tko se time **može danas pohvaliti?** Sve se vrijeme borimo da očuvamo vrjednote koje bi trebale biti univerzalne – ali više nisu. (32)

Kako lijepo zvuče riječi bivšega francuskog vojnog **biskupa Michela Dubosta** na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu.⁵ Rekao je *da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.*

Zato ću vas vratiti u vrijeme kada nas je fizički napustio Otac hrvatske države. Akademik Pečarić se je tada našao u Australiji. Iako nije bio član HDZ-a, na njihovoj komemoraciji je rekao:

Jučer nas je sve zatekla tužna vijest: umro je predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman. Umro je utemeljitelj i prvi predsjednik voljene nam Hrvatske. Umro je utemeljitelj samostalne i samobitne

⁵ *Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003

Republike Hrvatske, sanjane stoljećima, umro je ostvarivši sva svoja obećanja o suverenitetu hrvatskog naroda. Umro je predsjednik svih Hrvata. I onih u Hrvatskoj. I onih u Bosni i Hercegovini. I onih u Boki kotorskoj, Srijemu, Bačkoj, Banatu, Kosovu, Austriji, Mađarskoj. I onih diljem cijeloga svijeta pa i nas u Australiji. Umro je čovjek koji je obilježio ovu epohu. Umro je čovjek koji je stvarao najljepše stranice hrvatske povijesti. (35)!

Danas je sve više i više očito kako svjetske velesile nisu željele neovisnost Hrvatske. Zato su dopustile agresiju na Hrvatsku. I ne samo dopustile, nego i aktivno pomagale. Embargo na uvoz oružja u situaciji kada je Hrvatsku napala armija za koju se smatralo da je među 3 – 4 najjače u Europi, kada su Hrvatsku napale mnogobrojne četničke horde, predstavljalo je oduzimanje Hrvatskoj i hrvatskom narodu prava na samoobranu. U takvim uvjetima doista je trebalo i hrabrosti hrvatskih ljudi, ali i iznimne pameti onih koji su ga predvodili, da bi se postigao cilj – neovisna hrvatska država. Predvođeni dr. Tuđmanom to smo i ostvarili. Ostvarili smo nešto što jest ravno čudu – hrvatsko čudo. (36)

Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takvo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojemu je bitan jedino **pojedinaac**. Svijet u kojem nema mjesta ni za obitelj niti za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i **Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.** (str. 38.)

Duboko sam uvjeren da će povijest pokazati da je **dr. Franjo Tuđman najveći sin** kojega je ikada rodila hrvatska mati. Ali i ne samo to. Danas mnogi **dr. Franju Tuđmana** uspoređuju po mnogo čemu s tvorcem Njemačke – Bismarckom. To i ne iznenađuje, doista je dr. Tuđman vjerojatno najveći političar i državnik s kraja dvadesetog stoljeća. Napadi onih kojima je **onemogućio ostvarenje njihove antihrvatske politike** to najbolje pokazuju.

(...)

Kao da sam ovaj tekst pisao danas, a ne prije 12 godina, zar, ne? (38)

(...)

General Praljak je sucima tog “suda” to i rekao:

“Vi se ponašate kao da vam je svejedno radi li se o ljudima, stoci, miševima, glupanima, ... majmunima.” Nikomu od svjetskih moćnika ni tada niti u mnogobrojnim sličnim slučajevima nisu zasmetale laži koje su servirane u tom “sudu”. Nisu im smetale takve “vrjednote”. Nisu ni trebale, jer pripadaju njihovom svjetonazoru, zar ne? Vidjeli smo kako su pokušali lažima dokazati da je bilo žrtava u tom “prekomjernom” granatiranju. A istina

je da nema dokaza o bilo kojoj civilnoj žrtvi ili ranjenoj osobi u tom granatiranju.

Ponavljam, predsjednik Tuđman im je zbog toga odmah bio ratni zločinac! (41) Pa već na početku najblistavije ratne operacije u hrvatskoj povijesti svjesno su obmanjivali svjetsku javnost o **prekomjernom granatiranju** kojega očito nije bilo. Dakle, svjesno su išli na uskraćivanje prava jednoj državi na oslobađanje okupiranih područja.

Najstrašnja je činjenica da je glavni rezultat te operacije bilo **spašavanje 100 000 muslimana u navodno** od UN-a zaštićenoj zoni Bihać. To se sve odvijalo poslije genocida u drugoj od UN-a zaštićenoj zoni – onoj u **Srebrenici**. (43) A poznato je da je cilj svjetskim (bolje reći europskim) moćnicima bio: *Poslije takvog genocida moći će se proglasiti Srbe pobjednicima u ratu.*

To je onemogućila Hrvatska, oslobodila je svoja okupirana područja, što joj je bilo zabranjeno, spriječila je genocid u Bihaću proporcionalan onom u Drugome svjetskom ratu. Zato je Hrvatska kažnjena.

Da, to je **Europa kojoj navodno težimo**. To je Europa u kojoj, kako je rekao francuski vojni biskup, nema onih vrijednosti koje mi Hrvati imamo. To je Europa koja je uspjela i svakim danom uspijeva sve više i više u Hrvatskoj zatrti naše vrijednosti. **Na rukovodeće položaje u vlasti i u oporbi dovedeni su uglavnom oni ljudi koji njeguju njihove, a ne hrvatske vrijednosti.**

Razumljivo je da mnogi katolički biskupi, pa i Sveti Otac, žele Europsku Uniju u kojoj su dominantne hrvatske vrjednote, jer se doista radi i o – nekad – općepriznatim vrjednotama.

Ali, tu se zaboravlja na činjenicu da ovo nije Tuđmanova Hrvatska, kada smo doista mogli biti “narod nade”. Danas, kada svuda imamo raspoređene one, kako ih je nazvao **kineski filozof, najniže i najodvratnije ljude, teško je da Hrvatska može išta promijeniti u takvoj Europi.**

Zato autor ponavlja ono što je zahtijevao još 2002. godine na predavanju “Sramotni sud u Haagu” u Dubrovniku:

Kada već Pravilo našega kardinala ne provode oni koji bi to trebali – hrvatski političari – i oni na vlasti i oni u oporbi, ostaje da to rade naši ljudi. Mislim da je izvrstan primjer naše nedavno **Pismo VS-u UN-a**. Slobodno se može reći da je poteklo iz naroda. Potpisalo ga je 17 akademika, 2 biskupa i 1 nadbiskup u miru, a supotpisalo ga je skoro 2300 naših ljudi, među njima i oko 250 sveučilišnih nastavnika i znanstvenika.

Vjerujem i mnogi među nama. **To govori da doista ima mnogo ljudi kojima su svete hrvatske vrjednote i kojima je itekako važno da naš narod očuva svoj ponos i dostojanstvo.**

Slično je bilo i s Prosvjedom Hrvatskom saboru. U samo dva dana imali smo skoro 1000 potpisnika!

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

(...)

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ... (50)

**(U POVODU RASISTIČKIH PRESUDA U HAAGU OD 15. 4. 2011. –
Tekst je objavio tjednik Nacija, 9. 11. 2012.)**

Prof. **Miličić** je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta, koji – čini mi se – danas postaje akademikom. Evo što je on napisao:

‘Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južno hrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristio ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta. Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.’ (149)

Poslušajmo velikog velikosrpskog proroka, čiju pjesmu pjevahu ‘osloboditelji’ Vukovara:

Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate.

Razočaran zbog srpske nepobjedivosti, šest dana nakon Oluje izjavljuje:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

O ponašanju pojedinih nametnutih vođa hrvatskog naroda nema smisla trošiti riječi. Autor se je obraćao svim važnijim karikama hrvatske političke sudbine. Veoma uljudno mu je odgovorila tadašnja premijerka gđa Jadranka Kosor, kojoj on odgovara:

Poštovana predsjednice Vlade RH,

zahvaljujem Vam na Vašem pismu od 4. listopada 2011.

Moram priznati da ste me ugodno iznenadili, bez obzira što će mnogi od potpisnika Pisma VS-u UN-a povjerovati da je razlog za Vaš ovakav odgovor skori izbori.

Međutim, činjenica je da ste nas pozvali na razgovor i daljnju suradnju iako sam u pismu Vama napisao:

Oni su dužni boriti se protiv rasizma svugdje u svijetu, pa samim tim i u svojim redovima. Naše je pismo i napisano povodom rasističkih presuda hrvatskim generalima Gotovini i Markaču u Haagu, dakle u sudu koji je UN i osnovao.

Upozorit ću Vas da je nedavno u "Hrvatskom listu" američki vojni ataše potvrdio isto ono što tvrdimo i mi: General Gotovina i Hrvatska vojska operacijom "Oluja" i spašavanjem Bihaća spriječili su genocid razmjern onome iz Drugog svjetskog rata. Činjenica da je spašavanje stotinjak tisuća ljudi nevažno onima koji vode UN optužujuća je za njih.

Da su oni toga svjesni ponajbolje govori činjenica da se u Hrvatskoj od 2000. godine praktično i ne smije spomenuti taj veličanstveni pothvat Hrvatske vojske. Ne spominju ga političari ni vi na vlasti ni iz oporbe. Ne spominje se u glavnim medijima. Ne treba biti previše inteligentan i zaključiti da se radi o diktatu svjetskih moćnika, jer koja bi zemlja uz takav "gromoglasan muk" dopustila da budu držani u zatvorima i suđeni na drakonske kazne njihovi najčasniji ljudi samo zato što su spasili toliko veliki broj ljudi.

Za razliku od Vas, "hrvatske" televizije su se potrudile potvrditi ove moje tvrdnje, pa nijednoj od njih nije bila neka vijest pismo koje je VS-u UN-

a uputilo 20 biskupa, nadbiskupa i akademika i supotpisalo još više od 2200 Hrvata diljem svijeta (recimo samo da je tu bilo više od 200 sveučilišnih nastavnika i znanstvenika). Nesposobnost ili antihrvatstvo? Prosudite sami. (169)

(...)

Ne čudi, također, što im je profesor Tuđman posebno izvukao iz moga teksta i pravilo našega kardinala Franje Kuharića:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.

(u Predsjedničkim dvorima 29. rujna 1997.) (170)

Izjednačavanje agresora i žrtve

Dok normalno pravo, bazirajući se na rimskom pravu, ne zastupa načelo da je netko kriv dok ne dokaže nevinost, nego je netko nevin dok mu se ne dokaže krivnja, vrhovi ove naše zgažene države, uglavnom pravnici ili doktori prava šalju svoje najzaslužnije ljude ‘belosvetskim protuvama’ da pred njima dokažu da nisu učinili to što im se prebacuje da su učinili. To pak nije važno, jer prije suda si osuđen. Vuk je uvijek u pravu, posebno kada pije vodu iznad janjeta. Nije se čuditi. Tiskovina ‘Svijet’, 22. 6. 2011. donijela je vijest kako je na Zagreb Gay Prideu sudjelovalo 73 profesora pravnog fakulteta! Na zdravlje! Valjda zbog toga tako visoko kotira fakultet jurisprudentiae u Zagrebu.

Iz knjige Margaret Thatcher “Ratovi na Balkanu”

“Dole piše: U prvom pasusu gospođa Thatcher je posjetila Vukovar 1998. godine i kaže “*da bi se svatko barem jednom u životu trebao suočiti s materijalnom stvarnošću zla.*” Jer, kad je vidjela Vukovar, “*vidjela je kako zlo poprima stvaran lik, da ga čovjek nikad ne može zaboraviti.*”

“U tom pasusu (drugi op. a.) gospođa Thatcher kaže da su zapadne vođe suočeni s tom prijetnjom, misli se na Jugoslaviju, počinili **tri ključne pogreške**. “*Prvo: Pokušali su zadržati Jugoslaviju i time su Jugoslavenskoj Armiji dale do znanja da se inozemstvo, da se dakle ne će usprotiviti njezinim nadstojanjima da silom spriječi ocjepljenje. Drugo: Međunarodna zajednica je nametnula embargo, a time je Slovincima, Hrvatima i Bošnjacima uskraćena obrana. I treće: Citiram kao treće: “U pokušaju da se “nepriстано” podjeli krivnja zbog tih događaja, dok je zapravo jedna strana bila **agresor**, a druga pak žrtva, Zapad je postao svojevrsan **sukrivac** za počinjene zločine.*”

“*Nije to bio nikakav*”, citiram, gospođa Thatcher citira, “*veliki trenutak za Europu*” kako je utvrdio tadašnji luksemburški ministar vanjskih poslova Jacques Poos, bio je to trenutak **europske sramote**.”

Jeste li ikada čuli da Josipović govori slično gđi Thatcher?

Očito je da gđa Thatcher mnogo bolje zna što se doista dogodilo na ovim prostorima.

Za razliku od predsjednika Josipovića, gđa Thatcher zna da je tu postojao agresor i žrtva. I zna koje konzenkvencije iz toga slijede. (215)

Možemo li ovdje mirno sjediti pred blagdan sveca čitavog svijeta, a da nam misli ne odlete onamo bez kojega bismo još uvijek uživali u **Jajčevoj Jugoslaviji**. Ante, dobri naš Ante, Bog nam te vratio u domovinu kojoj jedinoj pripadaš. **Oj Hrvatska mati...**

Naš susret večeras je poticaj da iskoristimo svoju pismenost, svoju ljubav prema domovini, prema majci Crkvi i zahvalimo Bogu što nam je dao ljude koji bi se najlakše mogli izvući da ništa ne rade, jer posao akademika je nešto što traži dva života. Ja sam ponosan da nikada nisam izostavio svoj potpis na lucidni i dobro izvagani tekst mog imenjaka. Znam da se to ne sviđa ni ocu ni sinu Goldsteinu, kao ni onima, koji govore o besparici, ali se ne ustručavaju stati u tzv. prve redove one populacije, koja po dru filozofije, na temelju bez ikakvih istraživanja ustvrđi i ostade čitav. 'U Splitu ima najmanje 20 000 gay populacije.' Osim onih ne znam koliki je broj, ali svakako 50 % manji od broja predobro naoružanih policajaca – i koje skaču od veselja govoreći svojim materinjim, odnosno ćalinim jezikom: srpskim i slovenskim, kad bi došli imaginarni zaljubljenici u sve što je istospolno, onda bi ih trebalo osiguravati najmanje 30 000 policajaca. Toliko ih, čini mi se, nema ni EU. Moralo bi ih se uvesti iz USA ili iz Kine. Živile internacionalne brigade slobode mišljenja. I hvala dragi prijatelji. Molimo za pobjedu protiv azzura.

Split, 12. 6. 2012. u Velikoj sjemenišnoj dvorani u Splitu – u 20 s.

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

UVOD

U knjizi „Holokaust u Zagrebu“ jedno poglavlje su autori Slavko i Ivo Goldstein posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni zbog knjiga: *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998. i

Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadam“. Ponavljam, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina.

Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana.

Odgovorili su Goldsteinovi tekstem „Akademik Pečarić uporno laže“.

Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne?

Kada su to vidjeli u Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati!

Ali u HAZU su htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne!

S obzirom da je i Hrvatski predsjednik Franjo Tuđman bio akademik, kao što sam i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002.:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Poznato je da sam se suprotstavio takvoj sramoti. O tome sam napisao knjigu „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?!“, Zagreb, 2012.

U HAZU se nisu pomirili s neuspjehom izbora Iva Goldsteina – danas poznatijim kao Ivo Drobilica, pa su uskoro prestali slati obavijesti o predstavljanjima mojih knjiga. Zanimljivo je da je prva bila „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ koju su predstavljali i sin predsjednika Tuđmana prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i admiral Davorin Domazet Lošo.

Čovjek za kojega je niz njegovih kolega dokazalo da zapravo i nije istinski znanstvenik (vidjeti na pr. moju knjigu: *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.) i dalje nastavlja ono što je radio sa svojim ocem: stvarati lažnu hrvatsku povijest. Ovu priču o povjesničaru Tuđmanu nastavlja i dalje uz, vjerovali ili ne, potporu hrvatskih vlasti kojima je na čelu stranka koju je stvorio akademik Franjo Tuđman pa mu je ‘Tuđman je rodonačelnik povijesnog revizionizma, revizionisti i dalje tvrde da ustaše nisu bili fašisti’ <https://hrvatskonebo.org/2020/06/24/goldsteinova-metoda-goldsteinov-obraz/>.

Kada mu odgovori istinski povjesničar dr. sc. Ante Birin on ga tuži sudu. Tekst dr. Birina dan je u ovoj knjizi u poglavlju s naslovom nesuđenog hrvatskog akademika: TUDMAN IM JE RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“

I danas je potpora hrvatskih vlasti očita. Tako Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković tvrdi:

„Nulta je tolerancija na revizionizam“

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/jasenovac-milanovic-hosovu-plocu-treba-baciti-na-komemoraciji-za-bleiburg-nikad-nisam-bio-i-necu-plenkovic-nulta-tolerancija-za-revizionizam>.

U HAZU baš i nisu zaboravili to što pokušaj stvaranja hrvatskog akademika od jednog ‘istoričara’ nije uspio.

Poslije toga krenuo je očit napad na mene, a pogotovu poslije Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Nedavno je Thompson dobio na sudu i taj spor. U mnogim od tih napada na mene istaknuto mjesto su imali članovi Akademije. Spomenimo samo prozivanje u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS.

Iako je Predsjednik odbora za ljudska prava HAZU tražio da me se zaštiti od tih napada, to je teško moglo biti ostvareno u Akademiji, kada su oni koji su me trebali zaštititi bili u isto vrijeme oni od kojih me je trebalo zaštititi.

Najbizarniji je bio napad na moje matematičke časopise. Iako su po Scopusu tada tri moja časopisa bila među pet najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa

usvojeno je da oni nisu dobri. Kada su dva od njih uvršteni u Q1 časopise planiranu knjigu sam podijelio na dva dijela i prvu „Je li političarima kriva matematika“ posvetio tim časopisima..

Zato ću ovaj Uvod završiti Predgovorom te knjige uz napomenu da sam Rektor Zagrebačkog sveučilišta i njegovoj ulozi u svemu ovome posvetio knjigu „Borasa za akademika“, portal dragovoljac.com.

Stjepan Razum:

ISTINOM PROTIV LAŽI

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip i RAZUM, Stjepan. *Razotkrivena jasenovačka laž*. Nakl. Društvo za izraživanje trostrukog logora Jasenovac. Zagreb, 2018., 508 stranica.⁶

1. Poštovani ljubitelji knjige i istine, preuzvišeni biskupe Vlado, dragi Siščani. Živimo u doba izokrenutih vrijednosti. Svi smo tomu svjedoci. Očigledna istina se nieće, a promiče se laž. Knjiga, koju večeras predstavljamo, ima u svom naslovu rječ laž. Laž, koja se odnosi na ratni logor ili sabirno polje Jasenovac i koju sročiteljski dvojac tom knjigom razodkriva.

Osma zapovied Božja slovi: Ne reci lažna svjedočanstva, dakle, ne laži! Unatoč tomu, ovaj svijet, u kojem živimo, satkan je od laži. Jasenovac je očiti primjer takve laži. Rekli bismo, velike laži. No, u odnosu na sveukupnost svjetskih laži, to je zapravo mala, neznatna laž. Možemo samo slutiti, o kakvim se sve lažima radi ...

Svi koji smo svoju školsku naobrazbu stekli do godine 1990., morali smo učiti poviest tzv. Narodnooslobodilačke borbe i učiti o junačkim podvizima 'hrabrih' partizana. Istodobno smo bili podučavani o hrvatskim ustašama, koji su prema tadašnjem, a nažalost i današnjem prevladavajućem naobrazbenom sustavu, utjelovljenje zločina. Posljedično, i država koju je ustaški pokret obnovio – Nezavisna Država Hrvatska, jest plod zločina, pa, ako je već postojala u stvarnosti, sada ne bi smjela postojati u našem sjećanju, pa ni kao predmet proučavanja.

Završetkom Drugoga svjetskoga rata, svijet se blokovski podielio, ali je osobito bio podieljen na pobjednike i gubitnike rata. Tada su pobjednici napisali poviest toga rata, koja nije vjerodostojna, jer je jednostrana. Pisali su i pišu poviest toga rata i tadašnji gubitnici, ali se njihov pogled na tu poviest ne uzima u obzir, on ne može doći u školski sustav, kako bi mladi naraštaji bili upoznati i s drugčijim pogledom na ta ratna događanja sredinom XX. stoljeća. Plod tog jednostranog pogleda na događaje Drugoga svjetskoga rata, pogleda pobjednika, jest da imamo lažnu sliku i lažnu spoznaju o tom ratu.

No, nije sveukupnost laži, koja nas okružuje i sputava, time izcrpljena. Običan je čovjek podvrgnut laži na svakom koraku, počevši od lažnih obećanja političara, preko lažnih podataka radi gospodarskog izcrpljivanja, lažnih prikazivanja drugih naroda i država radi poduzimanja ratnih osvajanja, pa sve do lažne slike Svietu, odnosno oblika ove Zemlje na kojoj živimo.

---

⁶ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige 13. ožujka 2019. u Velikom kaptolu u Sisku.

Laž je duboko ukorijenjena u dielu čovječanstva, koji se odmetnuo od Boga Stvoritelja i koji nastoji mimo i nasuprot Bogu stvoriti raj na Zemlji. Prvi odmetnik od Boga Stvoritelja, Boga praotca našeg Jakoba-Izraela, koji se objavio pod imenom Jahve, jest pobunjeni i odpali anđeo Lucifer, t.j. Sotona. Taj neprijatelj, koji je postao Otac laži, kako ga nazvao Gospodin naš Isus Krist – Ješuah Hamašiah, lažju je zaveo već prve ljude – Adama i Evu prije oko šest i pol tisuća godina, i nastavlja zavoditi tijekom ciele poviesti sa svrhom, da se ljudski rod odmetne od svoga Boga Stvoritelja i Odkupitelja, te da se prikloni njemu.

Znamo, da postoje ljudi, koji su pristali surađivati sa Sotonom, nastojeći ovaj svijet graditi s njime, a protiv Boga. Očiti takav primjer dogodio se pod kraljem Nimrodom u Babilonu. Čovjek se tada toliko uzoholio, da je želio biti jednak Bogu, Njegov suparnik. Babilonski pokušaj neprestano se u poviesti čovječanstva ponavlja. To su ljudi, koje jednim imenom nazivamo babiloncima, odnosno u posljednjih 300 godina, masonima. To su stvarni gospodari svijeta. Oni su i gospodari ratova. Ratovi nisu spontana pobuna pojedinaca ili skupine nezadovoljnika, nego su ratovi najunosnija grana gospodarstva za gospodare svijeta. Kad žele oploditi svoje bogatstvo, tada upriliče neki novi rat, pa bio to i svjetski rat. U posljednje doba, zahvaljujući omrežju pa i objavljenim knjigama na hrvatskom jeziku, moguće je o njima više saznati. Središte masona tijekom poviesti se premještalo, a usidrilo se do današnjega dana u Londonu. Stoga se samo neupućeni čude tomu, kako to i zašto Britanci imaju odlučujuću rječ u europskoj i svjetskoj politici. U školama, ne samo našim hrvatskim, već diljem celoga Svjeta, ne uči se ništa o tim gospodarima Svjeta i o njihovoj ulozi u ratnim događanjima. Ali se zato uči, da je Adolf Hitler započeo Drugi svjetski rad, da je Ante Pavelić provodio fašizam i tome slično. A oni su samo dobro ili loše odigrali uloge, koje su im ti gospodari namienili. Inače, pred javnošću se ti gospodari rata predstavljaju čovjekoljubcima – filantropima, humanistima i humanitarcima, sve sa svrhom, kako bi pokazali, da im je stalo do čovjekova napredka i da u tom smislu rade.

Teško je današnjem čovjeku odmaknuti se od takve nametnute slike Svjeta, u kojem su uloge unapried zadane i koje se moraju odigrati prema očekivanjima gospodara. Samo su riedki oni, koji se uspiju odhrvati i osamostaliti u vlastitom djelovanju, kao što je to uspjelo predsjedniku Franji Tuđmanu i zahvaljujući tomu ponovno je obnovio samostalnu državu Hrvatsku. No, gospodari Svjeta mu to nisu oprostili, što je platio cienom svoga života.

2. Pitanje Jasenovaca nije od nekog svjetskoga značenja. Ono je od jugoslavena i velikosrba umjetno napuhano. Napuhano je do razine mita. U poznatoj knjizi “Inter arma caritas” (“Djelotvorna ljubav između oružja”) logor Jasenovac se uobće ne spominje. Rječ je o dvosveščanoj knjizi, koju je objavio Tajni vatikanski arhiv o djelatnosti Vatikanskog obaviestnog ureda za

ratne zarobljenike (1939.-1947.). Taj je ured primao dnevno preko 1000 zahtjeva, koje su pojedinci i obitelji slali u traženju svojih izgubljenih i zarobljenih. Tako je nastalo oko četiri milijuna listića s podacima traženih ljudi. Iz te knjige saznajemo, da su u doba Drugoga svjetskoga rata otvorena sabirna polja (logori) za vojnike u gotovo svim zemljama, koje su bile uključene u rat. No, poviestna znanost im ne pristupa cjelovito, jer se povjestničari usredotočuju na logore pod vlašću Talijana i Niemaca. Ukoliko je fašistička Italija zauzela područje Hrvatske, u toj se knjizi navode i talijanski logori u Hrvatskoj. U logoru na otoku Rabu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, nedostatka hrane i međunarodne skrbi izgubilo živote oko 1500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dielu toga logora Talijani su zatvorili 2700 jugoslavenskih Židova, koji su već ranije bili zatvoreni na drugim mjestima po Dalmaciji i u logoru u Kraljevici. Na riečkom području, talijanski su sabirni logori bili ustanovljeni u Bakru, Kraljevici i u samoj Rieci. U lipnju 1942. na otoku Molatu, upravitelj Dalmacije opremio je logor, u kojem je držao 3500 osoba. U tom je logoru u roku od godine dana izgubilo živote više stotina zatočenika. Manji su logori bili ustanovljeni u Vodicama, Osljaku, Zlarinu, Divuljama i Ugljanu. Kad usporedimo navedene brojke tih talijanskih logora na hrvatskom ozemlju, s posljednjom poznatom brojkom od 1654 stradale osobe u ratnom logoru Jasenovac, tada vidimo, da nema nikakvog razloga jasenovački logor izdvajati iz sveukupnosti logorskoga sustava, koji je postojao u svim državama uključenim u Drugi svjetski rat. Stoga ne treba čuditi, što navedena dvosveščana vatikanska knjiga ni jednom riečju ne spominje logor Jasenovac.⁷ Ta činjenica potvrđuje izpravnost zaključaka hrvatskih povjestničara i iztražitelja logora Jasenovac, koji djeluju unutar Društva za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca.

3. Knjiga, koju večeras predstavljamo ovdje u Sisku, već je jednom predstavljena u Zagrebu, 17. siečnja ove godine. Štiva s toga predavljanja objavljena su na hrvatskim mrežnim portalima, pa ste ih mogli već i pročitati.

---

⁷ *Inter arma caritas. L' Ufficio In formazioni Vaticano per i prigionieri di guerraituito da Pio XII (1939-1947).* U dva sveska: I. *Inventario* [Popis gradiva]. II. *Documenti* [Izprave]. Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *Collectanea Archivi Vaticani*, 52. Nakl. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 stranica. — Uzp. RAZUM, Stjepan. *Inter arma caritas. L' Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947).* 'Djelotvorna ljubav između oružja. Vatikanski obavijesni ured za ratne zarobljenike koji je osnovao Pio XII. (1939.-1947.)'. U dva sveska: I. 'Inventario' (Popis gradiva). II. 'Documenti' (Izprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: 'Collectanea Archivi Vaticani', 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 str. Odj.: *Ocjene i prikazi*. U: *Fontes. Izvori za hrvatsku povijest*, 11. Nakl. Hrvatski državni arhiv. Zagreb, 11./ 2005., (tiskano 2006.), str. 315-321.

Stoga nema potrebe ovdje ponavljati, ono što je već rečeno u Zagrebu. No, ukratko želim reći, da ova knjiga sročiteljskoga dvojca, akademika Josipa Pečarića i mene predstavlja zbirku raznih članaka objavljenih tijekom posljednjih osam godina, a tiču se zbilje i mita ratnoga logora Jasenovca. Ta štiva nisu napisana na temelju arhivskoga iztraživanja – takvu je knjigu napisao Igor Vukić, koja je također prošle godine objavljena, nego su ona izraz naše sudobne borbe za istinu o hrvatskom narodu i o njegovoj ulozi u Drugome svjetskome ratu.

Svi su članci razvrstani unutar pet poglavlja. Prvo je poglavlje naslovljeno “O ‘Jasenovcu’ u knjigama J. Pečarića” (str. 13-253). To je okostnička zbirka članaka akademika Pečarića, objavljenih u njegovih osam predhodnih knjiga: (1.) “Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU?!” , Zagreb, 2012. (str. 13-25); (2.) “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”, Zagreb, 2014. (str. 26-62); (3.) “Ako voliš Hrvatsku svoju”, Zagreb, 2014. (str. 63-84); (4.) “Živjela nam antifašistička t.j. braniteljska Hrvatska”, Zagreb, 2015. (str. 85-134); (5.) “Dva pisma koja su skinula maske! Na hrvatsku šutnju nismo spremni”, Zagreb, 2015. (str. 135-145); (6.) “Oba su pala”, Zagreb, 2015. (str. 146-237); (7.) “Ništa se još promijenilo nije”, napisana s dr. zn. Josipom Stjepandićem, Zagreb, 2017. (str. 238-247) i (8.) “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’”, Zagreb, 2017. (str. 248-253). Budući da je unutar tih osam svojih knjiga akademik Pečarić objavio i neke moje članke, drugo poglavlje ove naše zajedničke knjige nosi naslov: “Još neki prilozi Stjepana Razuma” (str. 254-327). Uglavnom se tu radi o člancima objavljenim u našem hrvatskom tisku ili na mrežnim portalima. Budući da se u doba uređivanja te knjige u javnim priobćajnicama razvila hajka protiv Igora Vukića zbog njegovoga gostovanja na hrvatskoj dalekovidnici, u ovu smo knjigu unutar trećega poglavlja, naslovljenoga “Hajka na Igora Vukića” (str. 328-424), prikupili članke u Igorovu obranu. Hajka se razvila i protiv novinarke Karoline Vidović-Krišto, koja je u svojoj dalekovidničkoj odašiljci ugostila Igora Vukića, pa smo u četvrtom poglavlju, naslovljenom “Karolinin nestanak po drugi put” (str. 425-454), objedinili članke u njezinu obranu. Ne želeći da se izgubi ili padne u zaborav bilo koji vriedan i koristan članak za probitak naše hrvatske zbilje, u petom smo poglavlju, naslovljenom “Zaključni tekstovi” (str. 455-500), objedinili one članke, koji su na našim mrežnim portalima objavljeni u zaključnom potraju uređivanja ove naše knjige.

Tako se u ovoj knjizi, osim članaka akademika Josipa Pečarića i mojih nalaze članci mnogih hrvatskih uglednika, povjestničara, novinara i iztraživatelja, kao što su: dr. zn. Nikola BANIĆ, Lili BENČIK, Juraj CIGLER, Andrea ČERNIVEC, Davor DIJANOVIĆ, Zorica GREGURIĆ, Hrvoje HITREC, Zvonimir HODAK, mr. zn. Mladen IVEZIC, Milan IVKOŠIĆ, Josip JOVIĆ, Anđelko KAČUNKO, Mate KNEZOVIĆ, dr. zn. Mladen KOIĆ, Marko LJUBIĆ, Ike MANDURIĆ, Ivica MARIJAČIĆ, Željko MARŠIĆ, dr. zn. Matko MARUŠIĆ,

Vladimir MRKOČI, Nevenka NEKIĆ, Javor NOVAK, Damir NUIĆ, Mladen PAVKOVIĆ, Zlatko PINTER, Kazimir SVIBEN, Franjo ŠOLJIĆ, Željko TRKANJEC, Andrija TUNJIĆ, dr. zn. Boštjan TURK, S. VUČKOVIĆ, Igor VUKIĆ i Tomislav VUKOVIĆ. Želio sam sva ova imena pročitati, kako bismo vidjeli, da nije mali broj hrvatskih iztraživača i promicatelja hrvatske istine pod ovim našim zajedničkim svodom nebeskim. Uz to još treba reći, da je predgovor knjizi napisao ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Jure Krišto, a pogovor isto tako ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Mato Artuković.

Knjigu je objavilo naše Društvo za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca, kojemu je to druga nakladnička knjiga. Društvo je osnovano 6. lipnja 2014. i s tim svojim knjigama, a još više mnogim javnim nastupima i objavljenim člancima, opravdalo je svoj osnutak i sada već skoro petogodišnje djelovanje. Hrvatska se javnost ne da više, da tako kažem “vući za nos”, jer je hrvatski čovjek i preko djelovanja našega Društva i ovih knjiga spoznao, da nam je desetljećima nametana laž o jasenovačkom ratnom logoru, preko koje se laži željelo držati hrvatski narod u pokornosti, da se ne usudi pomisliti na vlastitu državu. Premda već i danas možemo sasvim dobro razlučiti što je jasenovačka zbilja, a što jasenovački mit, ipak nam se još i dalje boriti za hrvatsku istinu, jer je naša politička elita navezana na komunističko-jugoslavenski mentalni sklop, i još uvijek joj je istina ono, čime nas je indoktrinirao propali bivši komunistički sustav. Zapravo, boriti nam se je, da razodkrijemo povezanost naše političke elite s londonskom masonskom središnjicom, koja toj eliti, a zapravo svojim poltronima, nameće ono što treba vjerovati i politiku, koju treba provoditi.

Zahvaljujem na pozornosti!

PISMO PROF. MARUŠIĆU

Dragi Matko,

Kako svi i očekujemo od Tebe sjajan Ti je tekst o dr. Ester Gitman i njenom značaju za hrvatsku povijest. Zapravo za RH!

Tri glavne točke na kojima se i danas ruši hrvatska država su Stepinac, Jasenovac i Domovinski rat.

1. Stepinac. Još u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji povodom izlaska moje knjige „Brani li Goldstein NDH“ rekao sam:

Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati.

Zapravo ta moja knjiga je trebala biti odgovor na knjigu Goldsteinovih „Holokaust u Zagrebu“. Već sam bio napisao (i objavio kao feljton) odgovor na njihove napade na Stepinca, kada sam doznao da je pokrenuta velika hajka na povjesnika dr. sc. Juru Krišta koji je napisao negativnu kritiku dijela knjige o Stepincu. Zato je nastavak moje knjige sastavljen dobrim dijelom od mojih odgovora na napade na njega. Znalo ih je biti i 5 tjedno u raznim novinama.

Sigurno je velika stvar to što za istinu o Stepincu čini dr. Gitman. Koliko to može utjecati na one kojima su laži o Stepincu u njihovim planovima za napade na Hrvatsku – vidjet ćemo. Sigurno im je teško nekoga tko je učinio toliko dobra stalno optuživati. Je li u toj igri i Papa Franjo, ne znam. Ali da im koristi – koristi im. S druge strane problem im je i što među vladajućima u RH ne mogu lako naći onoga tko bi podržao te napade jer bi to u Hrvatskoj značilo političku smrt. Vidimo da je i Predsjednica dodijelila odličje dr. Gitman. Ali to im je pokazao puk u Zagrebačkoj katedrali kada je s ovacijama propratio spominjanje imena biskupa Košića.

2. Jasenovac. Zapravo ovaj Tvoj tekst doživljam i kao nastavak na naše Pismo HAZU iz 2015. koje je potpisao čitav niz hrvatskih uglednika (nadbiskupa, biskupa, akademika, sveučilišnih nastavnika, književnika,...) A povod je bio tadašnji napad na knjigu o Jasenovcu autora B. Matković, V. Horvata, S. Pilića i I. Vukića. I nedavno si reagirao na sličan napad na moju i dr. Razumovu knjigu sa sjajnim Otvorenim pismom Efraimu Zuroffu. Na ta istraživanja upozoravaš i u ovome tekstu kada kažeš: *Zato od toga dana u javnost trebaju, s trubama i bubnjevima, izaći i djela, argumenti i dokazi B. Matković, S. Loze, V. Horvata, N. Banića, R. Leljaka, M. Koića, S. Pilića, I. Vukića, S. Razuma, J. Jurčevića, M. Ivezića i drugih hrvatskih povjesničara koji su raskrinkali sve glavne krivotvorine hrvatskih neprijatelja. Oni koji izobličuju hrvatsku povijest, poput S. Koren, I. Goldsteina, H. Klasića, T. Jakovine i njima sličnih, neka se tim hrvatskim povjesničarima suprotstave znanstvenim argumentima, u javnosti, da svi možemo vidjeti tko je u pravu!*

Kao da i u tom dijelu ukazuješ na našu knjigu „Raskrinkana Jasenovačka laž“ jer je jedno poglavlje posvećeno napadima na Igora Vukića i njegovu knjigu „Radni logor Jasenovac“ i posebno na HTV emisiju kada se Klasić prepao i

nije se suprotstaviti Vukiću. Jasno je da bi takvi kao Klasić ispali smiješni u takovim suprotstavljanjima.

Milošević je srpske vojnike poslije njihove „bežanije“ u Oluji podrugljivo usporedio sa zečevima. A znate li što se dogodilo kada se Klasić ponašao kao zec? Odgovorni na HTV-u su za to optužili urednicu Karolinu Vidović Krišto. Vjerovali ili ne! Valjda je trebala i očekivati da onaj koji kao povjesničar zastupa prosrpske interese mora pobjeći od onoga koji govori istinu. Da pravo pitanje je:

Tko i kada će se ispričati Karolini Vidović Krišto?

Naravno u knjizi „Razotkrivena jasenovačka laž“ jedno poglavlje je i posvećeno njoj!

Međutim, laži o Jasenovcu su toliko puta korištene tako da ima puno ljudi i u RH koji vjeruju u njih, a da ne spominjemo one vani. Pa pogledaj samo što glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić za Predsjednicu kaže kako sudjeluje u širenju takvih neistina tj. kako je u Jasenovcu govorila morbidne laži na račun Hrvatske (prepričala sudbinu djevojke stradalnice logora za koju se odmah utvrdilo da uopće nije stradala i da nije bila u Jasenovcu). Tome treba dodati i onu epizodu kada je na neshvatljiv način pozvala Vučića u Zagreb. Je li i tu bio Jasenovac u igri, tj. je li svjetskim moćnicima poslije reagiranja u RH na velikosrpsku izložbu laži o Jasenovcu postalo jasno da im i Jasenovac zahvaljujući radu povjesničara koje Ti spominješ sve manje koristi u borbi protiv RH, pa otud i tog posjeta?

3. Domovinski rat. Teško je i pobrojati sve načine na koje je napadan Domovinski rat. Spomenut ću napad na pozdrav Za Dom spremni s kojim je branjena Hrvatska od fašističke srpske agresije uz rehabilitaciju znakovlja agresora. Traje u kontinuitetu od 2000.-e. Počelo je napadima na Thompsona, HOS-ovce i sve to traje do današnjih dana. U tu kampanju se uključio Predsjednik Vlade pa je na zahtjev agresora ili onih koji su ih podržavali skidao i spomen-ploče poginulim braniteljima (Jasenovac), Međutim i pored velikih kampanja većina ljudi u RH su i dalje uz branitelje i njihov pozdrav s kojim su ginuli boreći se protiv fašističkog agresora. Pa se nedavno u to uključila i Predsjednica, a ubrzo joj je u pomoć priskočio američki veleposlanik. Suočena sa reagiranjem naših ljudi morala je ustuknuti. Ljudi traže da netko uputi zahtjev Predsjedniku SAD-a da iz RH povuče takvog veleposlanika.

Da nisam spomenuo Sud u Haagu koji je dugo bio glavni instrument u rukama onih koji su rušili Hrvatsku, a uz pomoć svih vlada u RH. Uspjeli smo ih onemogućiti u slučaju naših generala Gotovine i Markača. Ostali su im osuđeni Hrvati iz BiH. Međutim strašan udarac zadao im je general Praljak svojim sebedarjem za istinu i za svoj narod. Vlast nije ni došla na komemoraciju velikom generalu, Predsjednica je tada pobjegla iz Zagreba, a u Sunju izbacila njegovo ime iz svog govora, kao što je u Sisku izbacila ime Đure Brodarca.

Dr. Međimorec i ja uskoro predstavljamo knjigu *General Praljak IV.* (u Hrvatskom slovu 21. 3. 2019., a predstaviti će je uz nas autore general i saborski zastupnik dr. sc. Miroslav Tuđman, i naši sjajni kolumnisti i publicisti Mato Kovačević i Marko Ljubić). Pri tome treba posebno naglasiti podnaslov ove knjige, koji je itekako u skladu sa svime do sada rečenim: *S prijezrom odbacujemo vaše podaništvo*

ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU

Poštovani dr. Jukiću,

Zahvaljujem Vam se na Vašem komentaru mog pisma dr. Marušiću koje je tiskano na kamenjaru:

<https://kamenjar.com/tri-glavne-tocke-na-kojima-se-i-danas-rusi-hrvatska-drzava-su-stepinac-jasenovac-i-domovinski-rat/>

Vaše pismo mi je posebno zanimljivo što daje neke naslove i od Vaših tekstova:

Poštovani akademiče Pečarić,

Dobar dan. Ispričavam se na smetnji, vaše pismo prof. Matku Marušiću me potaklo na javljanje. Pokrstili ste Matka u Marka pa se jedan Marko javlja. Osobno Vam se zahvaljujem na vašoj borbi za Hrvatsku, za nacionalni identitet i istinu. Mnogo ste napravili u razotkrivanju laži i podvala koje nam se serviraju (Haški sud i drugo).

Pročitah vaše lijepo i poticajno pismo prof. Matku Marušiću pa sam slobodan predložiti da se organizira simpozij: Istinom protiv laži, na kojem bi se argumentirano osporile laži o Jasenovcu, Jadovnom, Stepincu... Imamo dovoljno kvalitetnog materijala, imamo povjesničare i druge kvalificirane stručnjake pa ne bi trebalo biti poteškoća. Nažalost HAZU (JAZU) ne želi pokrenuti sveobuhvatno istraživanje, ne želi braniti nacionalne interese i istinu (za njih je to dnevna politika). Naši neprijatelji su našim novcem objavili preko tisuću naslova s lažima. Svako dvije godine organiziraju takozvane naučne skupove i ponavljaju laži, na Velebitu podižu obilježja i stvaraju novi mit - Jadovno.

Naš narod je jako zaboravan pa ga treba stalno podsjećati knjigama, predavanjima, člancima, filmovima, simpozijima, obilježavanjima obljetnica i obilascima povjesnih hrvatskih mjesta.

Molim vas razmislite o mom prijedlogu.

Lijep pozdrav i želim vam dobro zdravlje.

Sa štovanjem dr. Marko Jukić

P. S. Ja sam kolega od Matka. Pišem za portal Hrvatske udruge Benedikt, <https://hu-benedikt.hr/?cat=162> i croatian.net (DA SE NE ZABORAVI i osvrti na društvena zbivanja)

Evo naslova NEKIH objavljenih članaka:

Muzej u Jasenovcu je nacionalna sramota!, Sunday, 30 September 2018 20:05
Jadovno i Šaranova jama – Kontraverze i manipulacije, Monday, 3 September 2018 15:17

Jasenovac – crtica o „povjesničaru“ Slavku, Wednesday, 29 August 2018 15:44

Komunističko-četnička manipulacija o broju žrtava Drugog svjetskog rata, Thursday, 23 August 2018 17:40

Četnički dernek u Srbu 2018., Sunday, 29 July 2018 20:46

Četnički derneći po Hrvatskoj – do kada?, Monday, 23 July 2018 21:55

Od čega se ogradio HRT?, Sunday, 3 June 2018 21:41

Do kada će se u Srbu slaviti genocid nad Hrvatima?, Thursday, 27 July 2017 9:00

Kome smeta dr. Zlatko Hasanbegović?, Sunday, 18 September 2016 17:10

Četnički zločini 27. srpnja 1941. godine!, Sunday, 17 July 2016 21:21

Kome smeta HOS-ova ploča u Jasenovcu?, 28. 8. 2017. itd.

Da borba protiv laži ostavljena je nama kojima povijest nije struka, a povijesna znanost je u rukama onih koji promiču jugo-komunističku paradigmu u povijesti.

Suočeni smo s onim, a to zapravo i Vi konstatirate, o čemu je nedavno pisao dr. Razum, navodeći riječi Đura Zatezala: “Gospodine Razum, Vi ste me svojim predavanjem dotjerali korak do groba! Ali ništa zato! Mi smo svoju istinu proširili po svijetu, i na engleskom jeziku, pa vi ne možete sada tu više ništa promijeniti!”

Predlažete simpozij? Ne jedan. Seriju takovih simpozija. I to bi bio samo djelić potrebnoga.

Spominjete i moje knjige o Sudu u Haagu. Bilo ih je doista poprilično. Ali tada je i dr. Milan Vuković organizirao seriju znanstveno-stručnih skupova o Haagu. Naše Otvoreno pismo tridesetak biskupa i akademika VS UN-a, koje je supotpisalo nekoliko tisuća naših ljudi, podržala je tada i Predsjednica Vlade, a njen Ministar vanjskih poslova je obećao dijeliti to pismo na Generalnoj Skupštini na sastanku u Ministarstvu na kojem smo bili nazočni akademik Dubravko Jelčić, biskup Valentin Pozaić i ja. Sjećam se njihovog zadovoljstva u Ministarstvu kada smo im rekli da je pismo poslano i svim veleposlanstvima u RH. Na žalost takva pomoć je izostala kada su u pitanju bili Hrvati iz BiH. Znamo epilog: samodarje našeg velikana generala Praljka. A ni mi za ovo nemamo potporu od vlasti u RH. Pogledajte samo što danas o tome Piše Zvonimir Hodak:

Histerična borba protiv ZDS-ni (kojoj je podlegla i predsjednica) u stvari je borba protiv onih koji su iz ljubavi prema Hrvatskoj ginuli u postrojbama HSP-a kao i onih koji i danas svoje osjećaje, pa i spremnost za Hrvatsku žele javno izricati. Odricanjem od pozdrava ZDS predsjednica se odrekla barem oko tisuću dragovoljaca koji su poginuli s tim pozdravom na usnama. Još snažniju poruku poslala je preko Mate Granića poslavši ga na proslavu "vojske Republike Srbije" u muzej Mimara. Bila je izložba zečeva u muzeju Mimara.

<https://direktno.hr/kolumne/saborski-zastupnik-zeljko-glasnovic-navodno-primio-prijetece-pismo-s-metkom-148131/>

Draži su im zečevi, kako ih je 'nazvao' Milošević, od naših branitelja.

Naravno, u obranu Predsjednice uključio se i HDZ koji je svoju poslušnost prema zečevima pokazao kada je skidana ploča u Jasenovcu, a i formirajući podobnog Vijeća za suočavanje s prošlošću s unaprijed postavljenom

zadaćom o očuvanju postignutih laži iz doba NDH i zabranom povezivanja otvorenih pitanja o kojima piše dr Marušić s fašizmom u Prvoj Jugoslaviji. Predsjednica je ispunila zadaću pokazala je da je bliska HDZ-u tj. da su joj draži zečevi od branitelja. Time je zasigurno osigurala podršku HDZ-a i njihovog najvažnijeg saveznika Pupovca, da ne kažem Vučića-
<https://kamenjar.com/jandrokovic-protiv-predsjednice-grabar-kitarovic-se-vodi-dosta-prljava-kampanja/>

Očito je koliko je teško to što radimo i želimo raditi kada imamo takve političare.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

MILANOVIĆ U JASENOVCU

Ispad predsjednika Milanovića u Jasenovcu komentirao je i don Anđelko Kaćunko u intervjuu koji je s njim imao Mladen Pavković. Naime na pitanja *kako doživljava sve ovo što se događa oko logora Jasenovac*, don Kaćunko među ostalim kaže:

– U ovom času, to je najprije sredstvo tzv. odvrćanja pozornosti, veoma uhodan i uspješan model u strategiji medijske propagande. Nakon što se narod zasitio pranja mozga koronom i kovidom, svjestno je u Jasenovcu bačena ta ‘udica’, a njezin nastavak je nekulturan ispad istoga ‘počinitelja’ u Okučanima. U oba slučaja riječ je o ‘pljuvanju’ na hrvatske branitelje. Sam ‘Jasenovac’, kao pojam i fenomen, već šezdeset pet godina služi Sotoneriji kao sredstvo za ponižavanje i ‘ubijanje u pojam’ Hrvatskoga naroda, na isti način kako se Nijemce ‘Auschwitzom’ ucjenjivalo i ponižavalo nabijanjem kompleksa ‘genocidnosti’. Agresivni yugo-okupatori duha i teritorija Hrvatske tako su Hrvate držali u pokornosti sve do 1990. godine, ali svojom moćnom političko-medijsko-diplomatskom mašinerijom to žele činiti i dalje, ponavljajući stare laži i mitove o broju stradalih u tzv. koncentracijskom logoru Jasenovac od ruke ‘zločinačkog režima NDH’, čime se stalno imputirao i insinuirao cijelom hrvatskom narodu zločinački mentalitet. Međutim, nakon što je već predsjednik Tuđman osamdesetih godina prošloga stoljeća uzdrmao temelje jasenovačke mitomaske mega-laži(!), ta ‘crvenofašistička’ antihrvatska santa leda ubrzano se otapa, unatoč grčevitim nastojanjima antifoidne fronte da raspadajućoj lešini udahne život. Naime, upornim znanstvenim i publicističkim radom ter istraživanjem neustrašivih boraca za ISTINU – kao što su Igor Vukić, Roman Leljak, dr. Koić i drugi (a mislim da je i akademik Pečarić, možda čak prvi u demokraciji, jednom svojom knjigom značajno ‘načeo’ jasenovački mit..., a i pokojni Mladen Schwartz je jakim riječima ubitačno i ubojito točno razkrinkavao ‘jasenomitomaniju’), mrzitelji hrvatskoga naroda postupno ostaju bez svojega najjačeg oružja. Jer istina gotovo nikada ne izlazi na svjetlo dana naglo, i njezino svjetlo obasjava razum sporije nego izlazeće sunce zemlju, ali ipak nju ni najcrnji oblaci ne mogu zaustaviti. Tako se i u Hrvatskoj događa gotovo isto što je u Americi izveo hrabri američki povjestničar Norman Finkelstein, rodom Židov – svojim djelom INDUSTRIJA HOLOKAUSTA totalno je razobličio manipulacije tzv. židovskih organizacija i njihovu gramzivost za dolarima... Ja sam se u tom smislu ‘zgodno’ poigrao riječima pa sam negdje na internetu objavio komentar s naslovom, po prilici: Zašto JA SE NOVCA ne odričem... Naravno, premda je sve u svijetu spoj biznisa i ideologije, kod nas je u ovom slučaju naglasak na biznisu ucjenjivačkom ideologijom!

<https://kamenjar.com/don-andelko-kacunko-samo-nas-vjera-i-znanje-mogu-spasiti-od-neprilika/>

<http://www.hrvvijet.net/index.php/drustvo/40-vjera/57422-don-andelko-kacunko-od-pocetka-sam-rezolutno-bio-protiv-zatvaranja-crkvi>

Posebno mi je drago što je don Kačunko spomenuo i pokojnog Mladena Schwartza. Naime, kada sam napisao seriju tekstova rugalica s prijedlogom da se Milanovića ili Goldsteina izabere za akademika u 3. nastavku sam upozorio na jedan značajan Schwartzov prilog. (Prvi dio završava ovako: moramo istaknuti samog Milanovića kao kandidata za našeg novog akademika. Poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su *ustaše*, tj. *Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije* nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika.)

To ruganje na račun Milanovića i Goldsteina je danas dobilo novu potvrdu Milanovićevim istupom u Jasenovcu, a Goldsteina zbog jedne od njegovih gluposti već zovu Ivo Drobilica. U najnovijem Hrvatskom tjedniku (7. svibnja 2020.) imate tekst dr. sc. Anta Birina s naslovom koji sve govori: Ivo Goldstein – mračni profesor na strani zla i smrtni neprijatelj povijesne istine. Posebno raduje što će knjiga „Razotkrivena Jasenovačka laž“ ovih dana izići i na engleskom jeziku, a u njoj je i ova serija članaka o znanstvenim „zaslugama“ današnjeg Predsjednika RH, pa je eto zaslužio i prijedlog da ga se izabere za akademika. Nadajmo se da će njegova najnovija dostignuća biti samo potvrda tih njegovih zasluga i da će konačno i on u akademike.

Što se tiče ZDS vidimo da sličnih „znanstvenika“ ima i u sudstvu. Josipa Šimunića su osudili jer znaju što je on mislio kad je poslije pobjede uzviknuo Za dom. Naravno njima je „ Svjetski rat bio poslije Domovinskog rata pa je prirodno Joe mislio na taj skorašnji rat, zar ne=

A Thompsona proganjaju odavno. S pravom, jer se srpskim fašističkim agresorima ledila krv u žilama kada bi čuli „Bojnu Čavoglave“ i ZDS u njoj. Zato se danas boje svake Thompsonove pjesme. Pa i ove najnovije. Naime Crnogorska javna televizija počela program na Dan pobjede Thompsonovom pjesmom "Ne boj se". Taj potez razbjescio je mnoge (uplašene) Srbe, prenose srbijanski mediji.

<https://kamenjar.com/crnogorska-javna-televizija-pocela-program-na-dan-pobjede-thompsonovom-pjesmom/>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/srbi-bijesni-ustaski-pjevac-cestitao-crnogorcima-dan-pobjede-1400954>

A Srpsko-hrvatska koalicija kod nas mora se ponašati sukladno s onim što misle u Srbiji, zar ne. Ipak je i Thompson krivac što su na kraju rata njihovi hrabri vojnici bježali kao zečevi. I onda da tamo negdje neko pušta njegove pjesme.

Zato mi imamo predsjednika koji će im uvijek pokazati da je protiv onoga što tako straši naše susjede, a i premijer mu daje podršku u tome. Dr. sc. Zlatko Hasanbegović kaže kako je ‘Plenković otišao korak dalje i od Josipovića i od Milanovića i od Mesića’:

<https://narod.hr/hrvatska/video-dr-sc-zlatko-hasanbegovic-plenkovic-je-otisao-korak-dalje-i-od-josipovica-i-od-milanovica-i-od-mesica>
A što se tiče ZDS Zvonimir Hodak im poručuje: *To je postao pozdrav domovini u zoru 5. kolovoza 1995. g, u zoru odlučujuće bitke za Tuđmanovu i našu državu.*

<https://direktno.hr/kolumne/o-strasnom-krimenu-zlate-hrvoj-sipek-i-oslobodilackom-8-maju-45-koji-se-s-pravom-moze-slaviti-u-samo-jednom-mjestu-193648/>

A Hodak nam u tom tekstu pokazuje kako je zapravo 1945. zacementiran sluganski odnos mnogih „osloboditelja“ prema Srbima. Nije ih izliječila ni činjenica da su hrvatski branitelji od njihovih „hrabrih“ ratnika napravili zečeve, vjerovali ili ne?

Josip Pečarić

**PRILOG:
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA
ZA AKADEMIKA? (III.):
PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA**

Kao što smo pokazali u drugom dijelu ovog teksta, oni koji ne priznaju genocidnost hrvatskog naroda pokušavaju zlonamjernim interpretacijama umanjiti ili obezvrijediti veliko Milanovićevo otkriće i povezanost ustaških zločina s tom genocidnošću. Vjerojatno je bilo i dobronamjernih koji su samo pokazali nerazumijevanje, što je čest slučaj kada se radi o epohalnom otkriću. Pojedinci su očekivali da će nekakvo reagiranje stići i iz Poljskog veleposlanstva. Nije! Ali jest od izraelskog veleposlanika.

U reagiranju Đure Vidmarovića (*Ili premijer Milanović vrlo loše poznaje povijest ili je intrašovinist?*, Portal HKV-a), 30. 1. 2014. spominje i to veleposlanikovo pismo:

"Na upit o tome novinara Jutarnjeg lista da se referira na govore hrvatskih čelnika, iz veleposlanstva države Izrael stigla je poruka u kojoj se de facto, doduše indirektno, baca sjena antisemitizma, čini se na većinu Hrvata. Citiram ovu neobičnu diplomatsku obavijest prema tekstu u spomenutim novinama od 29. siječnja 2014.:

"Ne, veleposlanik Yosef Amrani ne referira se ni na jedan od spomenutih govora, već na percepciju o holokaustu koja prevladava u hrvatskoj javnosti, a koju veleposlanik primjećuje već neko vrijeme".

Moram kao književnik koji je svojim radom doprinio upoznavanju hrvatske javnosti sa židovskom poezijom, te poviješću cionizma i poviješću povratka Židova u staru domovinu, ali i kao bivši veleposlanik, utješiti uvaženoga kolegu da u hrvatskoj javnosti nema spora oko percepcije Holokausta. U Hrvatskoj nema antisemitizma. Oni koji su skrivili zločine nad Židovima u Hrvatskoj, davno su ubijeni. I ne samo krivci, ubijene su desetine tisuća drugih građana, zajedno s ženama i djecom, samo zbog sumnje da su podržavali NDH.

Ubijani su i njihovi unuci zbog grijeha djedova. Neka netko hrabar kaže javno koliko bi to danas trebalo istrijebiti hrvatske populacije pa da se skine oblak zločina koji su učinili naši djedovi? Tek je malen broj dužnosnika NDH preživio dobivši azil u Argentini i SAD-u. Zanimljivost naše današnje situacije leži u činjenici da postoje pojedinci, raspoloženi protuhrvatski, koji bi željeli da u Hrvatskoj ima antisemitizma, jer im normalna situacija ne odgovara.

S druge strane G. Borić već naslovom pokazuje što misli o Milanovićevu epohalnom otkriću: Antisemitski ispad premijera Zorana Milanovića / PRVO MASOVNO UBIJANJE ŽIDOVA POČINILI SU NACISTI 3. RUJNA 1939., pa

se postavlja pitanje je li se Veleposlanik javio baš u ovom trenutku zbog tog (navodnog) antisemitizma u govoru Predsjednika Vlade RH

Pogledajmo dvije Borićeve rečenice koje su posebno izdvojene:

hrvatska javnost svačega se načula od toga neznalice i prznice kojega će se jednoga dana njegova Partija stidjeti.

Koristiti se Međunarodnim danom sjećanja na holokaust za izvrtnje istine, mogu samo oni kojima je mržnja pomutila pamet.

Posebno je zanimljiv Borićev opis zasluga druga Tita i njegove Jugoslavije, koji dodatno pojašnjava zašto bi izraelski veleposlanik pomislio da je Milanović, kao čelnik SDP-a koja je sljedbenik Titove partije, nastupio s antisemitskih pozicija:

uskoro su u Jugoslaviju počeli stizati ne samo palestinski ranjenici i studenti nego i gerilci koji su u blizini Beograda uvježbavani u svojim zločinačkim "vještinama". Tko zna koliko je izraelskih Židova stradalo od njihovih atentata. U međunarodnoj politici Titova Jugoslavia stavila se na stranu protivnika Izraela pa je u Ujedinjenim narodima glasovala za rezoluciju u kojoj se cionizam izjednačava s rasizmom. Titova vlast nikad nije pokušala popraviti odnose s Izraelom iako je Jeruzalem dugo pružao ruku pomirnicu (...)

U svemu ovome najviše začuđuje da savjetnik za kulturna pitanja premijera Milanovića i istaknuti član židovske zajednice u Zagrebu Slavko Goldstein nije upozorio svoga 'štićenika Milanovića kako nijekanje nacističke likvidacije na tisuće Židova prije 10. travnja 1941. znači omalovažavanje žrtava holokausta i stanovitu rehabilitaciju krivaca za najveći zločin u novijoj povijesti čovječanstva. Mržnja Milanovića i Goldsteina protiv ustaša ne bi smjela biti toliko velika da Pavelićev režim proglase gorim od Hitlerova, da hrvatske 'šegrte' u zločinima stave iznad njihovih njemačkih 'majstora'. Bilo je obratno. Američki tužitelji u procesu protiv njemačkih generala s bojišnice u jugoistočnoj Europi od 1941. do 1945. došli su do ovoga važnoga zaključka: 'Mišljenja smo da je Hrvatska cijelo vrijeme o kojemu je riječ bila zaposjednuta zemlja i da su za sva djela koja je počinila hrvatska vlada bile odgovorne okupacijske sile'. (Holm Sundhausen; 'Geschichte Jugoslawiens', Stuttgart, 1982.) Pametnome dosta."

Zapravo i ne iznenađuje ponašanje Slavka Goldsteina. Da ima nekakvu školu, vjerojatno bi on, a ne Milanović ili njegov sin bio kandidat za HAZU. Znamo da njegov sin nije uspio u prošlom pokušaju u HAZU samo zato što akademici, na žalost, nisu razumjeli – bolje reći nisu bili u stanju razumjeti – to je u PET – ŠEST dana smješten i sam genocid i osveta! Pa zar nije u *Oluji* napravljen genocid stvaranja zečeva od ljudi u isto tako kratkom razdoblju? Ali sada Milanović proširuje vrijeme genocida do napada na SSSR i ne

spominje osvetu, pa sam uvjeren da će biti mnogo uspješniji s tim starim akademikima.

Zbog ovakvih tvrdnji, kakve su ove Borićeve, koje imaju za cilj negirati veličanstveno otkriće predsjednika Vlade dobro je pogledati u cijelosti izjavu izraelskog veleposlanika danu HINI:

Ljudi krivo poimaju povijest: Holokaust je počeo prije 'konačnog rješenja'

'Europa je šutjela, svijet je šutio. Kristalna noć, koja se dogodila u studenome 1938. bila je izravni napad na nevine ljude, oduzimanje njemačkoga državljanstva Židovima samo zbog njihovog židovskog porijekla, nije bila dovoljna Europi i svijetu da se probude'

Cilj Međunarodnog dana sjećanja na holokaust 27. siječnja podsjećanje je na to da su zločini protiv židovskog naroda počeli puno prije odluke njemačkih vlasti o "konačnom rješenju" u siječnju 1942. godine i ljudi od autoriteta toga bi dana u svojim govorima trebali podsjetiti i na zvjerstva nacističkog režima, ali i na ravnodušnost međunarodne zajednice, priopćio je izraelski veleposlanik u Hrvatskoj Yosef Amrani.

"Holokaust je povijesna činjenica i neshvatljiv povijesni događaj i ne može biti vezan uz datum održavanja konferencije na Wannseeu 20. siječnja 1942. godine i odluku njemačkih vlasti da unište židovski narod u procesu s nazivom 'konačno rješenje'... Nažalost, taj proces, usuglašeni napor da se židovski narod učini krivcem za sve društvene i gospodarske nedaće u Europi započeo je i prije i proizlazi izravno iz nacističke ideologije i antisemitizma", priopćio je Yosef Amrani.

"Govori i komentari ljudi od autoriteta toga važnoga dana trebaju podsjetiti na zvjerstva, na okrutnost nacističkoga režima i apatiju međunarodne zajednice", dodaje Amrani u priopćenju.

Po njegovim riječima, Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta, trebao bi nas podsjetiti na "povijest, slijed događaja" i biti "pouka budućim generacijama".

No, primjećuje Amrani, "opće poimanje mnogih ljudi jest da je holokaust započeo sa sistematskim istrebljenjem židovskog naroda u koncentracijskim logorima i plinskim komorama". To međutim, dodaje, ne može biti vezano uz spomenuti datum od 20. siječnja 1942. i odluku o 'konačnom rješenju' i podsjeća da nirnberški zakoni iz 1935. nisu bili dovoljni da probude Europu i svijet.

"Europa je šutjela, svijet je šutio. Kristalna noć, koja se dogodila u studenome 1938. bila je izravni napad na nevine ljude, oduzimanje njemačkoga državljanstva Židovima samo zbog njihovog židovskog porijekla, nije bila

dovoljna Europi i svijetu da se probude", stoji u priopćenju izraelskog veleposlanika.

Amrani u obraćanju javnosti ističe da su ljudi slani u koncentracijske logore i prije 1941. "Bili su Židovi, bili su komunisti, bili su homoseksualci", dodaje Amrani i poručuje da "treba upamtiti da su koncentracijski logori bili političko oruđe režima te su ljudi slani u logore iz jezivih razloga".

"Holokaust je stajao života, među mnogim drugima, i 6 milijuna Židova, samo zato što su bili Židovi i svi oni nikada ne smiju biti zaboravljeni. Uništenje židovskoga života, kulture i zajednica u tridesetim i četrdesetim godinama 20. stoljeća je vječna povijesna tragedija", kaže Amrani u priopćenju.

"Dok su sjećanja i pouke živi u našoj svijesti, kao ljudska bića trebamo učiti i podučavati povijest kakva se stvarno dogodila", zaključuje izraelski veleposlanik.

S obzirom na značenje znanstvenog otkrića predsjednika Vlade, što su pokazala i brojna reagiranja, kao i spomenuta negiranja (recimo samo kako jedan podnaslov Borićeva teksta ima naslov: *PROGON ŽIDOVA U NDH NIJE BIO ONAKAV KAKVIM GA PRIKAZUJU (POST)KOMUNISTI*) uputio sam veleposlaniku Izraela sljedeći e-mail:

----- Original Message -----

Subject Za veleposlanika g. Yosef Amrania –
:Wansee

Date: Sat, 08 Feb 2014 19:25:19 +0000

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: info@zagreb.mfa.gov.il

Velepoštovana ekscelencijo g. veleposlaniče,

Velepoštovani g. Yosef Amrani,

bilo mi je drago pročitati Vaše nedavno pismo. Kako sam upravo dobio tri slike iz muzeja u Wanseeu, posebno me je zaintrigirala karta konclogora (jedna od slika). Naime, na području bivše Jugoslavije vidljiv je samo jedan logor, onaj na Sajmištu u Beogradu. Kako pišem za jedan hrvatski tjednik, molio bih Vas za Vaš komentar u svezi s time.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA U TISNOM

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim na dolasku na ovo predstavljanje i čestitam Vam jučerašnji Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se don Lazaru Čibariću na organizaciji i ovog predstavljanja i mojoj kolegici prof.dr.sc. Zdravki Božikov na lijepom riječima o mojoj knjizi *MOJIH STO KNJIGA*.

Knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan. To je bilo iznenađenje za njega. Uspjeli smo u tome i došao je izravno s puta na prvo predstavljanje u Zagrebu ne znajući što ga čeka. Samozatajan kakav jest i danas mu nije drago što je ova knjiga posvećena njemu. Kada je to shvatio komentirao je činjenicu da se predstavljanje odvijalo na Dan antifašizma. Naime mi u RH imamo i takav blagdan iako se Churchill pripisuje ona tvrdnja da će se fašisti u budućnosti nazivati antifašisti.

Stanko je upozorio na predstavljanje na taj dan komentirajući kako i doista treba biti tada jer sam ja puno pisao o istinskim antifašistima. Dakle ne onim iz Churchillove dosjetke. I doista sam godinama upozoravao na činjenicu kako političari u RH kao poslušne sluge svjetskih moćnika ne smiju ni spomenuti da je srpska agresija na Hrvatsku zapravo bila fašistička agresija. Tako to imamo i u naslovu jedne od ovih sto mojih knjiga: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015

A Hrvatska iz godine u godinu sve više napreduje u toj sluganskoj politici. Ali sve je više naših ljudi koji razumiju da se srpski fašizam treba nazivati pravim imenom- Pogledajmo samo naslov jednog današnjeg članka s portala narod.hr:

I DOK HRVATSKA SLAVI POBJEDU NAD VELIKOSRPSKIM FAŠIZMOM IZ SRBIJE DELIJE ŠALJU VELIKOSRPSKE PRIJETEĆE PORUKE...

Tekst završava sa citatom:

‘‘Svako u amanet nek’ ostavi svom sinu, srpsku trobojku da zavijori u Kninu’’

<https://narod.hr/sport/i-dok-hrvatska-slavi-pobjedu-nad-velikosrpskim-fasizmom-iz-srbije-deli-je-salju-velikosrpske-prijetece-poruke>

Moramo razumjeti naše susjede čiji fašizam je doživio slom u Hrvatskoj. Zato sam u dva navrata predlagao Hrvatskom saboru da se 5. kolovoza slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Jučer sam i povodom toga izjavio sućut svima poštovateljima srpskog fašizma pogotovu srpskim slugama u RH. Sigurno će Vam biti zanimljivo kako je taj moj prijedlog, a zapravo Miloševićeve tvrdnje o Srbima-zečevima, komentirao svojedobno prof. dr. sc. Andrija Hebrang:

Odlična Vam je ova sarkastična ideja o promjeni naziva Dana domovinske zahvalnosti. Jedino mi je žao zečeva jer su to drage plahe životinjice, a oni koji su bežali iz Knina bili su sve samo ne dragi i plahi. Naime, Slobodan Milošević je tu bežaniju prikazao samo zato da opravda najveći vojni poraz Srbije u njezinoj povijesti. Bežanije je bilo, ali tek nakon što su dali snažan otpor hrvatskim snagama, ali su slomljeni u par sati. Taj PORAZ ih je natjerao u bežaniju. Dakle, ipak su nešto bolji od zečica, jer su prije trka dali žestoki, ali uzaludni otpor. Kada su drugovi u Beogradu vidjeli da ne mogu zadržati hrvatski teritorij, aktivirali su rezervnu opciju bijega kako bi natjerali međunarodnu zajednicu da ih političkom akcijom vrate i kao prognanike ponovno nasele u Hrvatsku. Na sreću, to smo predvidjeli i spriječili što ubrajam među najveće udružene uspjehe Hrvatske vojske na terenu i hrvatske diplomacije u svijetu. Tako su Srbi poraženi na dva, do tada samo njihova mitska područja, vojnom i diplomatskom. Danas to žele neutralizirati razni Josipovići, Matići, Pusići, Puhovski, Goldsteini.... dovođenjem srpskog zločinca Veljka Džakule, iz čijih izjava se čita novi velikojugoslavenski zadatak. On kaže da treba slaviti i srpske žrtve u isti dan, kako bi svi opet imali zajednički praznik! To je kao da u isto dan svijet slavi antifašiste i Hitlera! Ne će to biti lako spriječiti, jer podržavaju svemoćni mediji preko primjerice Butkovića, koji izmišlja intervjuje i ne plaća porez ali uspješno ruši hrvatski državni i nacionalni identitet. Zato mu je unaprijed oprošten kriminal. To je nova opasnost koju treba spriječiti, da žrtve koje su pale nisu uzaludne!

Jedino što se promijenilo u odnosu na vrijeme kada je Hebrang pisao svoj tekst jeste što se skoro za sve medije može napisati ono što je on govorio za jednog Butkovića, i što umjesto Džakule imamo Pupovca koji je stvarni državni poglavar.

Tekst je dan u mojoj knjizi *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013. u Četvrtom pismu tadašnjem Predsjedniku Vlade RH Zoranu Milanoviću s prijedlogom da generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir zbog sprječavanja genocida u Bihaću.

A vidimo da se danas hrvatska vlast hvali kako je ostvarila ono što je Džakula tražio još tada, ali je ostvario tek Pupovac sa sadašnjom garniturom vlasti.

Iako je knjiga iz 2013. naslov idealno opisuje to jučerašnje obilježavanje Dana pobjede. Hrvatska je priznala rasističku ideju o tome da nekoliko ubijenih Srba vrijedi isto koliko i svi Hrvati nastradali u fašističkoj agresiji. Umjesto mog prijedloga, tj. onoga što je Hebrang pozdravio kao svoju sarkastičnu ideju srpske slugu su uspjele pretvoriti u stvarnost ono što je tada tražio Džakula. A to i jest u skladu sa stvarnošću u kojoj je stvarni državni poglavar Milorad Pupovac. I mnogo je gore od konstatacije Ivana Penave:

Ogromno je poniženje da se o Gruborima “trguje i priča” na 5. kolovoza.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22577-penava-ogromno-je-ponizenje-da-se-o-gruborima-trguje-i-prica-na-5-kolovoza>

A dobro konstatira Joško Buljan u današnjem „Hrvatskom tjedniku“:

Tko god ističe ratni incident u Gruborima kao mjesto zločina u odnosu na Oluju i stotine mjesta većih pokolja srpske fašističke vojske u Domovinskom ratu, svjesno čini zločin protiv hrvatske države.

A Ivica Marijačić kaže:

Proslavu Oluje ove je godine uništio Plenković, a Hrvatska je postišena. U trgovini s Pupovcem, on je izjednačio srbijansku agresiju i hrvatsku obranu. Hrvatska država klanja se kolektoralnim pojedinačnim srpskim žrtvama i izjednačava ih s planiranim masovnim hrvatskim žrtvama politike države Srbije.

Da, zato sam ja i naslovio knjigu iz 2013. *Rasizam domaćih slugu*, zar ne?

Danas je Milanović (formalni) Predsjednik države nedavno sam mu napisao pismo, slično onih 12 iz spomenute i priložio knjigu:

Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

U knjizi sam dao svih tih 12 pisama, ali i dio o najnovijem američko-hrvatskom dokumentarni film “Operacija Oluja” Naime, povodom 25. obljetnice “Oluje”, Hrvatski filmski Institut darovao je hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu dokumentarni film “Operacija Oluja”. Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij dr. sc. Miroslav Međimorec i dr. Dorothy McClellan. Tim povodom iz Hrvatskog instituta pišu o svom filmu koji je doživio ovacije američkih ratnih veterana:

“Operacija Oluja” bila je odlučna bitka hrvatskog obrambeno-oslobodilačkog rata za nezavisnost i cjelovitost hrvatske države u kojoj su Hrvatska vojska i policija porazile srpskog agresora te s njim i velikosrpsku politiku koju je provodio ratni zločinac Slobodan Milošević. “Oluja”, koju je Republika Hrvatska pokrenula u mjesecu kolovozu 1995., označena je kao najveća europska kopnena vojna operacija nakon Drugoga svjetskog rata i opravdano je postala krunski dragulj hrvatskog Domovinskog rata.

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, I dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir. ...

<https://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/34692-pogledajte-americko-hrvatski-dokumentarni-film-operacija-oluja.html>

Tražio sam od Milanovića da osigura prikazivanje filma na HTV-u mada mi je bilo jasno da je to nemoguća misija jer u filmu tadašnji američki veleposlanik Peter Galbraith govori o srpskoj agresiji na Hrvatsku kao o fašističkoj agresiji, a to je ono što svih ovih godina hrvatski političari itekako dobro znaju, a ne govore o tome. Da govore, ne bi dugo ostali u svojim foteljama, a za njih su spremni prodati i vlastitu majku, zar ne?

A Srbi, koji sami kažu da im je laž najviše pomogla u povijesti stalno govore o tuđem navodnom fašizmu tako da drugi ne bi vidjeli istinu – njihov fašizam. Srpske slugu u RH pokorno ih slijede.

Proslava je „Olije“ pa je i moja sestra u Kotoru ponovno na udaru. Na prozorima je stavila crnogorsku i hrvatsku zastavu.

Na you tubeu možete naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu je fašist Predsjednik Crne gore Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

A o Thompsonu je niz mojih knjiga među ovih sto.

Tako i danas u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“ Joško Čelan u članku o Sačekuši protiv Thompsona govori o podloj medijsko-obavještajnoj operaciji njemačkog dnevnika „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ i njegova novinara Martensa protiv Marka Perkovića Thompsona kaže:

„Akademik Josip Pečarić, veliki hrvatski domoljub i intelektualac, odavno je i s debelim razlogom Marka proglasio 'politički najvažnijim živim Hrvatom', tako da je ova spletko moćnoga lista istinski sotonskoga nadahnuća – tek jedna u nizu (nakon *Bilda*, *Der Spiegel* i, za sada posljednjeg, podjednako utjecajnog švicarskog *Neue Zuercher Zeitung* - *HZZ*) – važan pokazatelj do koje je mjere vladajući liberalni fašizam spreman odbaciti svaki obzir u postizanju svojih orwellovski opasnih planetarnih ciljeva.“

Javio mi se i redatelj nagrađenog filma i predložio da diljem svijeta skupimo potpise ta Nobelovu nagradu. Zapravo teško je i pomisliti da bi se ona mogla sprovesti u Hrvatskoj s vlastima koji slave i ostvaruju Džakulinu ideju i svoje sluganstvo i koje su za to osigurale potporu skoro svih medija..

Zato i ne čudi što se nas akademika u svezi s proslavom „Oluje“ sjeti naš branitelj i publicist Mladen Pavković:

U vrijeme kad svi govore i pišu o 25-toj obljetnici Vojno-redarstvene operacije Oluja, članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) manje-više šute, tj. pokrili su se preko ušiju. Tek tu i tamo netko se javi, poput akademika Josipa Pečarića, ali unatoč njegovim izvanrednim rezultatima, znanstvenim i publicističkim, stavljen je na marginu, jer se ga doživljava kao ekstremnog desničara i nacionalistu.

A biti „nacionalista“ i voljeti svoju Domovinu danas nije jako poželjno, već se otvoreno traži da i majke koje su u hrvatskom obrambenom i pobjedničkom Domovinskom ratu izgubile svoju djecu i najmilije „moraju“ (!) voljeti svoje neprijatelje, odnosno one koji se nikada nisu i ne će pokajati za svoje grijehе koje su u ovom slučaju učinili prema hrvatskom narodu.

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-hrvatski-akademici-opet-sute/>

<https://www.tjedno.hr/duh-memoranduma-sanu-zivi-a-nasi-akademici-sute-i-nose-vijence-u-brezovicu/>

Da, sve se traži da bi vlast ispunila zadaću koju su dobili od svjetskih moćnika, zar ne?

Josip Pečarić

<http://bezczure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu>

TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?

Nije jednostavno odgovoriti na pitanje iz naslova. Škoro je upozoravao da je glas za Plenkovića zapravo glas za Pupovca. I sam sam odavno najavio ostanak Srpsko-hrvatske koalicije na vlasti. Za Hrvatsku bi bilo bolje da imamo veliku koaliciju tj. da umjesto eskort dama imamo uličnu prostituciju u hrvatskoj politici. Prije bi ljudi shvatili da prostitucija i nije baš nešto pa i ako je dobro plaćena.

Meni su bile smiješne nade o nekakvoj hrvatskoj koaliciji u kojoj je i Plenkovićev HDZ. Istina naivni Bernardić je veličanjem zločinca JB Tita uveliko pomogao Plenkoviću i Pupovcu. Oni su slijedili ono što ih je naučio svojevremeno Slavko Goldstein kada je sve ljubitelje komunizma uvjeravao da se trebaju odmaknuti od zločinca i držati se „antifašizma“. Plenković je to razumio pa je veličao zvijezdu petokraku, napadao HOS-ovce i njihov ZDS. Čak mu je i Goldsteinov sin bio u onoj komisiji za rehabilitaciju zvijezde petokrake.

Već tada je Plenković sve rekao o sebi jer je poznato da je Tuđman uvijek Goldsteinima bio i ostao RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“.

(Uvijek sam bio ponosan što su uz njega stavljali i mene, a posebno ona njihova konstatacija iz 2002.:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.

O mojoj knjizi na tu temu „REVIZIONISTI U HAZU“ pisao sam i Predsjedniku HAZU i Ministrici znanosti. Sve u skladu s naslovom mojih knjiga „Pišem pisma, odgovora nema!“)

Uostalom Plenković je odmah i „otrčao četnicima“ kako kažu na portalu dragovoljac.com.

Međutim ono što je izuzetno Plenkovićevo postignuće je mnogo veće od onoga što je rekao Stjepan Tuđman: *Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!*

Neosporno je i to izuzetno ostvarenje. Međutim meni je u pameti stalno ono Tuđmanovo o 20% onih u Hrvatskoj koji ne vole Hrvatsku. Tada je jasno bilo da je ostali vole i da su svi bili spremni dati život za Hrvatsku. Bili su ZDS!

U kafiću sam u nedjelju uvečer komentirao rezultate izbora. Mladi susjedi koji su za sebe rekli da su apolitični i koji su iz različitih krajeva Hrvatske kažu kako su im očevi rekli da Hrvati nisu sposobni sačuvati državu. Da, pričali su im o tom sluganstvu koje se danas manifestira tim sluganskim odnosom prema Srbima, što je doista odvratno jer se radi o sluganstvu prema onima od kojih su naši branitelji napravili, da parafraziram Miloševića, ZEČEVE.

Iznenadili su me i ispričao im o mojim nastupima devedesetih godina kada sam na to upozoravao maše ljude. O tome ima niz tekstova u mojoj knjizi: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dovoljno je pogledati tekst *Put u Australiju: gostovanja na hrvatskim radijima*.

Tekst iz 1996. godine pisan je za Maticu, časopis HMI, ali nije tiskan.

Već na početku spominjem svoj prvi dolazak kroz jedan komentar australskog Hrvata:

Tako gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22.veljače 1994.god.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgličnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu".

Zapravo ono o čemu sam govorio svojim mladim susjedima može se vidjeti u slijedećim dijelovima teksta:

“Sindrom zoološkog vrta” (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam “sindromom zoološkog vrta”. Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji. Priča o sindromu zoološkog vrta svidjela se našim ljudima, a u Melbourne se ravnatelj hrvatskog radija 3ZZZ, Sergio Marušić uključio u razgovor govoreći o jednom drugom sindromu zoološkog vrta. Naime, govorio je o našim ljudima koji su se cijeli život borili za nezavisnu Hrvatsku, a danas kada je imamo više ne znaju prepoznati nacionalni interes i za ne vjerovati je koliko i kako danas govore protiv hrvatske državne politike.)

Ministarstvo za useljeništvo (Melbourne). Povratak (Adelaide, Sydney).

Doista, raduje podatak da se oko 30.000 naših ljudi već vratilo u Hrvatsku. Poslije nekoliko dana boravka u Melbourneu vidio sam koliko su naši ljudi ogorčeni na ponašanje hrvatske oporbe prigodom donošenja odluke u Saboru o uspostavljanju Ministarstva za useljeništvo. I s pravom su bili ogorčeni na te “europske” stranke. Ali logika tih oporbenjaka je vrlo jednostavna. Jer tko

će se vratiti u Hrvatsku. Tko će ostaviti ovo relativno blagostanje i vratiti se u novu borbu za Hrvatsku. Pa najvjerojatnije upravo državotvorni Hrvati. A ti sigurno neće glasovati za te "europske" stranke. Argumenti oporbe su bili smiješni. Kažu treba se boriti protiv iseljavanja, a ne za useljavanje. Kao da upravo useljavanjem tj. povratkom naših ljudi i njihovog kapitala neće postići veće blagostanje u Hrvatskoj i time, naravno ne samo time, učiniti da ljudi ne odlaze, već da se i oni koji su sada otišli počnu vraćati. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih "sindromom zoološkog vrta", i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: VRAĆAJTE SE!

Očito je kako već skoro trideset godina upozoravam i pišem isto. Izbori su pokazali da danas imamo puno Hrvata koji su ravnodušni prema Hrvatskoj. Koji vjerojatno nisu ZDS. Da je Tuđman imao takvu Hrvatsku nikada ne bi uspio u stvaranju države. Ravnodušna Hrvatska bi shvatila da mnogi nebi poginuli za domovinu da su spremni slušati i služiti balkanskom krvniku, da je za to Tuđman bio spreman, kao što to danas čini Plenković.

S druge strane imamo dvadesetak posto istinskih Tuđmanista. I nije bio u pravu moj dragi prijatelj pokojni Krsto Papić kada mi je prorekao da ću ja biti posljednji Tuđmanist.

Ima nas! IMA!

Josip Pečarić

<http://bezcenzure.hr/izbori/tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-tko-izborni-pobjednik-pupovac-plenkovic/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22217-tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic>

ČESTITKA NIKOLI ŠTEDULU, STIJEPU MIJOVIĆ KOČANU I NE SAMO NJIMA

Dragi Nikola i Stijepo,

Čestitam Vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.

Čestitam i svima koji istinski slave hrvatsku „Oluju“.

Jasno nam je da ima puno onih kojima trebam izraziti sućut.

U dva navrata predlagao sam Hrvatskom saboru koji nije više hrvatski da se danas slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.

Dakle moja sućut svima onima koji kako reče veliki hrvatski književnik Petar Šegedin 'strasno mrze svoj narod', a koje ja jednostavno nazivam srpskim slugama – sućut povodom Dana žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.

O tome vidjeti i najnoviji tekst Mladena Pavkovića:

<http://hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/58218-u-obiljezavanju-oluje-milosevica-se-ne-smije-presutjeti>

O tom proširenju ima i u nedavnoj knjizi koju sam poslao Predsjedniku Države uz molbu da osigura na HTV-u onima koji slave „Oluju“ zadovoljstvo da na današnji dan odgledaju taj film.

Nikola mi je to prokomentirao:

Ako ga ne prikažu na HTV-u u ovo vrijeme proslave u Kninu, onda je njihova sluganska politika perverznija nego što bi se moglo i zamisliti.

Stijepo mi je poslao slijedeći komentar:

OKUPATOR NAM I DANAS KROJI KAPU

Piše: dr. sc. Stijepo Mijović Kočan

Dragi Joško,

Ja sam trenutno deset km daleko od prvoga kioska i ne čitam redovito novine te ne pratim recentna politička zbivanja, ne gledam ni tv-dnevnik, niti jedne od televizija; tu se, posredstvom tv-papiga, vidi štošta nebitno i nevažno, a ono za Hrvatsku bitno i važno rijetko kada, ako i tada. Pročitao sam što si odgovorio doktoru Juri u Ravno i što je pisala o susretu s Josipovićem dok je bio predsjednik RH, ona moja kolegica sada razvikana književnica Simić (kao i moj pok. prijatelj Novak Simić i još nekako!?) Drago mi je da sam to pročitao, ona znade pripovijedati, a ima i o čemu. Svi političari, osim ponekih na lokalnim razinama, obahate se, obezobrazu, kao i taj Josipović, tipičan velikosrbski slugan, s kojim se srbijanski predsjednik Tadić svojevremeno izrugao, darovavši mu tiskovinu u kojoj se o Hrvatima govori krajnje šovinistički, doista s mržnjom i ponižavajuće. Ponizio je time ne samo njega, nego i cijeli hrvatski narod, a da to taj Josipović nije niti osjetio, nije znao,

komesar mu to nikada nije „saobštio“; on je jedan od onih opasnih „školovanih budala“, ali školovanih naopako (sve su nas namjerno tako naopako školovali!). No, ima i jednu zaslugu: javno je rekao tko se to u Hrvatskoj uspješno bavi etno-biznisom. Trguje i vlastitim i našim narodom te ubire profit. I, evo toga etno-biznisa u Saboru. Iz Tvojega sam pisma makar donekle obaviješten o zbivanjima.

Toj Srbkinjici iz kolone 1995., danas zastupnici u HRVATSKOM DRŽAVONOM SABORU i svima drugima valja reći ovo: Došlo je do trenutka kada se OKUPATORI HRVATSKE i njihovi pomoćnici nameću i provociraju i u HDS. ŽELE IZJEDNAČITI OKUPATORA I ŽRTVU. Ako predsjedavajući Sabora ili bilo tko drugi to vidi kao pomirbu, politički je slijepac!

Upravo je suprotno. Legalni i legitimni kraljevsko-jugoslavenski OKUPATORI Hrvatske 1918. proizveli su USTAŠE! Današnji hrvatski okupatori, KOLABORANTI/suradnici tih OKUPATORA u njoj žele to isto, a to nije dobro da se ponovi! Hrvati i Srbi u Hrvatskoj mogu sjedati zajedno u HDS, ali OKUPATORI (ili njihovi zagovarači) i ŽRTVE - NE!: To nije na korist, nego na štetu i Hrvata i Srba u Hrvatskoj. Radite li, gospodo, protiv toga, radite i protiv sebe i protiv svih nas! OKUPATORI I ŽRTVE NE SMIJU SE IZJEDNAČAVATI! (Tako je pisala i meni mlađahna kolegica Simić!)

Makar Dubrovčani mogu znati da je naš Grad sagrađen na čvrstoj stijeni i da je zato i danas stabilan i bit će čvrst dok i nas i njega bude – ad aeternam! Nasuprot tomu, građevina bez čvrstih temelja, a na klizavu terenu osuđena je srušiti se i prije nego se sagradi. Upravo takva je i građevina takozvane pomirbe uz proslavu 25. obljetnice OLUJE: na skliskom terenu trenutačne potrebe za obstanom na vlasti još četiri godine. To je iznimno klizav i nepouzdan teren za bilo kakvu tobože nacionalnu pomirbu. Lažna slika o svemu!

Barata se podatkom da je u obrani Domovine u Domovinskom ratu sudjelovalo oko deset tisuća hrvatskih Srba. Ni njima ni nama ne treba nikakva pomirba, mi smo već pomireni kao što smo pomireni i bili, u ratu i u miru, a i sada smo u miru i suživotu. Ni Srbima u Hrvatskoj ni nama Hrvatim ne trebaju politička prikazanja u koje nitko ne vjeruje!

Pa, komu onda ta politička prikazanja trebaju? OKUPATORIMA Hrvatske i njihovim suradnicima koji upravo bezočno, bahato, provokativno, bezobrazno i nadasve lukavo okupiraju i zakonodavnu i izvršnu vlast u Hrvatskoj. Okupatorov suradnik pametniji je i vještiji političar od svih hrvatskih političara zajedno, politički daleko nadmoćan svima u recentnoj hrvatskoj vladi! Žele postići u miru što im nije uspjelo u ratu. Tko im je to omogućio ZNA SE! Dakle, zna se i zašto to radi hrvatska vlada, uz pripomoć i podporu olinjale prostitutke Europe čiji interesi trenutno nisu i hrvatski nacionalni i državni interesi, nisu! I tu se sve lažno prikazuje. Koje ćemo novce dobiti „iz fondova EU“? Svoje, i to manje od uložениh u te fondove, i kredite.

Kakvo je to prikazanje o kojemu je riječ? To je opaka podvala izjednačavanjem krivnje koja se izvodi iz činjenice da jedan hrvatski ministar iz vlade za vrijeme Oluje „ide u Grubore“, srbsko selo u kojemu su ili pripadnici hrvatske vojske ili civili, tko li već „počinili zločine“, desetak ubijenih, navodno (točne podatke ne znam i ne zanimaju me). Za taj zločin u tom srbskom selu krivi su pobunjeni SRBI OKUPATORI HRVATSKE, NE Hrvati. Za sve zločine u Hrvatskoj tijekom obranbenog Domovinskog rata krivi su okupatori. Ako među braniteljima ili iz osvete ima nečije konkretne pojedinačne ili skupne krivice, kaznite ih, a ne to uzdizati na nacionalnu i državničku razinu „dviju strana u ratu“. U Domovinskom ratu postojali su samo OKUPATORI I OKUPIRANI. Da okupatori okupiranim kroje kapu dok su okupirani, jasno je. Ali nakon pobjede nad okupatorima u ratu, da im suradnici okupatora kroje i zakonodavnu i izvršnu vlast - sve je to suludo. Neodgovorno prema svim hrvatski državljanima. Pogrešno. I ne može dobro završiti!

Pozdravljam Te

Stijepo

P.S. „Naletio“ sam slučajno na tv-govor generala Ante Gotovine u Kninu. Sjajan vojnički govor. Kratak. Znakovit, s jasnom porukom. Vojska je jedini čimbenik naše sigurnosti, ako i to neodgovorni vlastohlepci ne razore, ne daj Bože!

Stijepo spominje „zasluge“ bivšeg predsjednika Josipovića. Mene je ovih dana na njega podsjetio njemački ljubitelj srpske fašističke agresije **Michael Martens koji u tekstu "Štete nakon oluje"** komentira oslobađajuću presudu za generala Gotovinu u žalbenom postupku, pa napominje da je to onda dovelo do toga "da za zločine koji su tada počinjeni, a koje Haški tribunal nikada nije doveo u pitanje, do danas nisu izrečene kazne".

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/najugledniji-njemacki-list-o-olujisto-se-u-dalmatinskom-zaledu-tocno-dogadalo-prije-25-godina-15011761>

Zapravo, govori isto što je govorio Josipović poslije prvostupanjske presude našim generalima koja je izazvalo veliko negodovanje kod nas. Josipović je tada izjavio – slično onome što je komentirala i književnica koju spominje Stijepo – zločina je bilo i netko za njih MORA odgovarati.

To je isto što danas i radi hrvatska vlast s izjednačavanjem pojedinačnih zločina s hrvatske strane s ratnim zločinom agresije – fašističke agresije.

A zapravo radi se i o rasizmu jer, kako se upitao Robert Pauletić:

Vrijedi li jedna srpska žrtva zaista 1000 hrvatskih?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/robert-pauletic-vrijedi-li-jedna-srpska-zrtva-zaista-1000-hrvatskih-1421407>

Zato sam bio siguran, dragi Nikola da današnja vlast neće prikazati film o „Operacija Oluja“ jer u njemu i tadašnji američki veleposlanik govori o

srpskom fašizmu. Fašizmu koji su podržavali i koji još uvijek podržavaju svjetski moćnici koji su mentori današnjih hrvatskih vlasti.

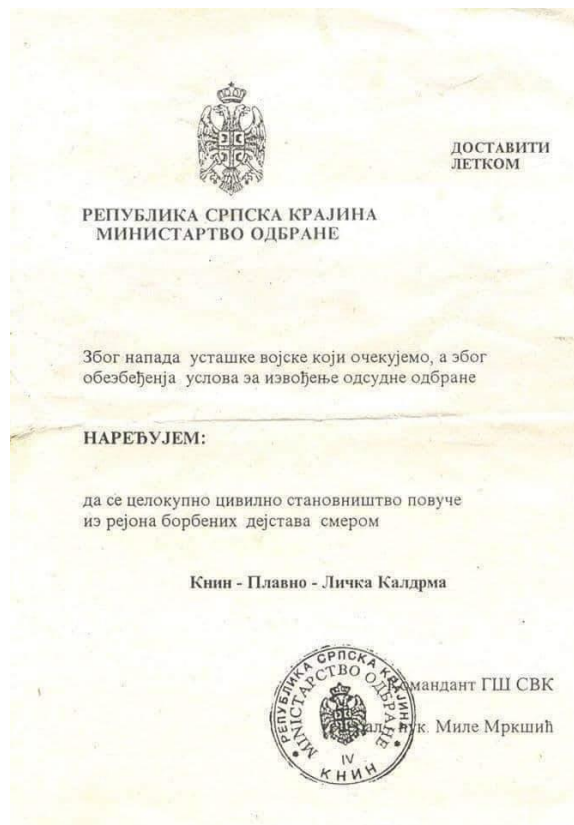
Pri tome ne zaboravimo da se ti moćnici nisu pomirili sa samim postojanjem hrvatske države, pa je zadaća današnjih hrvatskih vlasti da stalno rade protiv vlastite države.

To je tako očito kada se vidi njihov odnos prema amblemu HOS-a – koji je zvanično odobren od hrvatskih vlasti.

Zabranjujući ga oni pokazuju svjetskim moćnicima – svojim gazdama – što misle o Tuđmanovoj državi. Tako Milanović kaže:

"Neka viču, neka se deru na mene, ali neka ne oblače tu majicu. Ako Plenković obuče tu majicu? Neće, neće. Neće je obući, to njemu smeta isto kao meni.", <https://www.vecernji.hr/vijesti/milanovic-o-hos-ovim-majicama-neka-se-deru-na-mene-ali-neka-je-ne-oblace-to-smeta-i-plenkovi-1421698>

Također je očit taj odnos prema hrvatskoj državi kada se vidi i njihov sluganski odnos prema Miloradu Pupovcu i drugim iz stranke koja je sudjelovala u agresiji na RH. Sjetimo se da su im i danas svi državotvorni Hrvati ustaše kao što je bilo službena politika fašističkog agresora na Hrvatsku. Pogledajte samo njihov dopis iz „Oluje“:

Zato je meni žao i onih hrvatskih branitelja koji moraju sudjelovati u proslavama njihove veličanstvene pobjede, pa čak i primati odličja, od ljudi koji 'strasno mrze svoj narod'. Od ljudi koji otvoreno pokazuju kako ne vole svoju državu rugajući se znakovlju koje je odobrila „njihova“ država, uklanjajući i spomen obilježja onima koji su dali svoje živote za stvaranje te države.

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI:

- 1) Dr. Jure Burić, ZVONIMIROV GRAD
- 2) Mile Pletikosa, GROBAR REPUBLIKE HRVATSKE
- 3) Mile Pletikosa, KRALJICA OLUJA
- 4) Vera Primorac, OLUJA +SVIH OLUJA
- 5) Stanko Šarić:

<http://bezcenzure.hr/vlad/cestitka-nikoli-stedulu-stijepu-mijovic-kocanu-i-ne-samo-njima/>

NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH (PISMO G. STJEPANU TUĐMANU)

Dragi Štef,

Zahvaljujem Ti na pohvalama mog govora s predstavljanja u Tisnom o ulozi ZDS u sluganskoj hrvatskoj politici:

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa>

Nije prošlo puno vremena pa se sve potvrdilo u Kninu.

Potom je i sam Pupovac ukazao na činjenicu da će i dalje ZDS služiti da hrvatski političari dokazuju svoju odanost Memorandumu SANU 2. tako što ZDS:

‘Treba maknuti iz legalnog prostora. To je, bez obzira što se koristio tijekom rata 1991. – 1995., taj pozdrav je originalno ustaški pozdrav, pozdrav jedne kvislinške tvorevine koja je bila zločinačka i koja je počinila genocid na židovima, Romima i Srbima, koja je istrebljivala sve protivnike režima, prije svega, antifašiste. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba’,

Upitan hoće li to biti uvjet za ostanak SDSS-a u Vladi, Pupovac je rekao: “Ne govorimo u uvjetima, to je zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji koji trebaju znati da ovako nešto, kao što smo čuli na margini, je nešto što teško kompromitira Hrvatsku i teško narušava ono što je izgrađeno i ono što se treba sagraditi u odnosima između Hrvata i Srba.”

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovno-protiv-zds-treba-ga-maknuti-iz-legalnog-prostora>

Naravno, Srbima je laž najviše pomogla u povijesti pa Pupovac laže da je ZDS pozdrav iz NDH jer, kao što znaš već sam se narugao Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je to isto tvrdio (Hrvatske sluge moraju lagati kada to rade Srbi), pa je u naslovu mog pisma na portalu narod.hr to i istaknuto:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

A te 1932. godine imali smo prvu Jugoslaviju i fašističku vlast u njoj. Dakle ZDS je nastao kao antifašistički pozdrav

S druge strane srpski pozdrav s tri prsta je nastao iz vremena fašističke vlasti Slobodana Miloševića.

Vidjeli smo kako prikazivanje filma o „Oluji“ koji je nagrađen u SAD srpske sluge na vlasti u RH ne dozvoljavaju jer u njemu tadašnji veleposlanik SAD-a u RH govori o fašizmu Slobodana Miloševića.

Kako bi to smjeli dopustiti kada u isto vrijeme sluganski prihvaćaju srpski zahtjev koji je još iznio Veljko Džakula prije sedam godina kako „*treba slaviti i srpske žrtve u isti dan*” kad i hrvatske.

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom>

Srpske sluge na vlasti su još i naprednije pa je recimo Predsjednik Vlade zaboravio da se u Kninu slavio dan POBJEDE.

Dragi Stjepane, vjerojatno se sjećaš da sam još u momentu kada se Plenković htio tući u Saboru kada mu je rečeno da je veleizdajnik i komentirao kako ISTINA NAJVIŠE BOLI!

Naravno, s takvim hrvatskim predsjednikom vlade oduševljen je Srpski patrijarh Irinej. Davno sam već ukazao na svu veličinu srpske politike koja je uspjela da vodstvo RH provodi Memorandum SANU 2. Irinej u istoj rečenici gdje govori o pomirenju, spominje genocid nad Srbima u Hrvatskoj, ali eksplicitno ne govori odnosi li se to na II. svjetski rat ili Domovinski rat.

<https://narod.hr/svijet/patrijarh-irinej-hvali-napore-plenkovica-za-pomirenje-procitajte-sto-je-govorio-o-stepincu-katolickoj-crkvi-i-oluji>

Malo preciznija je bila srpska premijerka gđa Ana Brnabić, koja je prema „Jutarnjem listu“ izjavila 8. kolovoza 2020.:

„Želimo pomirenje, mir, ne tražimo od vas da se ispričavate, priznate genocid u Jasenovcu, ali želimo da nas pustite da tugujemo taj dan ili tih dana. Želimo pomirenje, ali ne i poniženje, na koje nećemo pristati.“

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/razumjela-bih-da-milosevic-ode-slavit-oluju-nakon-sto-srbi-dobiju-struju-ovako-je-to-ponizenje-15012652>

Velika gesta srpske premijerke – neće tražiti da priznamo srpske laži o Jasenovcu.

Danas kada smo napisali toliko knjiga i razotkrili srpski i komunistički mit o Jasenovcu prave veliki ustupak hrvatskim vlastima. Kažu im : Samo nastavite slušati naše zahtjeve koje vam danas prenosi Pupovac pa nećete morati i dalje poslušno govoriti o našim lažima o Jasenovcu.

Dovoljno je da i dalje budete svi protiv ZDS jer to s postojanjem NDH od 1932. godine je doista malena laž u odnosu na milijardu žrtava u Jasenovcu, zar ne?

A Pupovac im je i poručio da je iskazivanje poniznosti i sluganstva u RH *zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji.*

Nevjerojatno je na što se svela hrvatska politika. Pitam se je li Slobodan Milošević mislio na ovo kada je govorio kako su Srbi pobjednici u ratu, a

gubitnici u miru. Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti pa je Balkanski krvnik vjerojatno znao da će izgubiti u ratu, ali će pobijediti u miru. Vjerojatno je računao na srpske sluge u RH i na onu čuvenu tvrdnju velikog kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrijednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

U Srbiji znaju da su od hrvatskih vlasti dobili ono što su od svojih slugu i očekivali. Prvi najvažniji korak je učinjen. Nije bilo lako. Moralo se poništiti sve vrednote, kupovati ili ucijeniti mnoge, mnoge zamijeniti i smjestiti odane velikosrpskoj stvari. Sve to je i mnogo više od onoga što je govorio Sun Tzu. Naime, ovdje smo oružani rat imali. Hrvatski branitelji su od srpskih ratnika napravili zečeve. A sada je trebalo ideju Sun Tzua sprovesti među pripadnicima pobjedničkog naroda. Moralo se naći ogavnije i od najogavnijih ljudi. Uspjeli su. Ostaje nam vidjeti kako će se to dalje odvijati. Škabrnja je tu. Vukovar uskoro. A mnogo toga treba učiniti samo da izliječe srpske boli poslije pravljenja zečeva od njihove treće-četvrte armije u Europi!

Dragi Štef, još jednom hvala na lijepim komentarima mog teksta o srpskim slugama i ZDS. Kao što vidiš - bit će i gore, A i napadi na ZDS.

Pozz

Josip

<http://bezcenzure.hr/vlad/nagrada-srpskim-slugama-u-rh-pismo-g-stjepanu-tudmanu/>

HRVATSKA VLAST PODRŽAVA SRPSKI FAŠIZAM

I najnovija reagiranja saborske zastupnica Karoline Vidović Krišto pokazuju kako današnja hrvatska vlast podržava srpski fašizam.

Odgledajmo njenu raščlambu:

Karolina Vidović Krišto ukazala na 'opasnu manipulaciju slučajem Grubori'

Nezavisna saborska zastupnica, Karolina Vidović Krišto, ukazala je na svome Facebook profilu na, kako je navela, opasnu manipulaciju slučajem Grubori. Njezinu objavu prenosimo u cijelosti.

Manipulacija slučajem Grubori

1945. godine češki predsjednik Beneš donio je čuvene dekrete prema kojima je češke državljane njemačke narodne manjine jednostavno protjerao iz Češke. Do dan danas, iako su i Njemačka i Češka članice EU, nijedan protjerani Nijemac nije dobio nijedan Cent obeštećenja. Ovdje uopće ne treba raščlanjivati što je prethodilo Beneševim dekretima, svi znamo što je Adolf Hitler napravio Češkoj.

Nitko razuman, bio on Čeh ili Nijemac, ne će opravdati protjerivanje nedužnog djeteta s njegova ognjišta, samo zato što je Nijemac, ali nitko razuman ne će relativizirati uzročnike i posljedične patnje Drugog Svjetskog rata.

U Gruborima se dogodio pojedinačni zločin koji nije bio u nikakvoj organizaciji ili vezi s hrvatskom državom. Štoviše, nije utvrđeno tko su počinitelji: ne zna se koje su pripadnosti, ni s kojeg su područja došli.

U utorak, 25. kolovoza 2020., predstavnici hrvatske Vlade oklevetali su vlastitu državu te uvrijedili sve hrvatske državljane, bez obzira na njihovu narodnu pripadnost, jer su svojim činom izjednačili hrvatske žrtve i srbijanskog agresora. Povrh svega dopustili su predsjedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću da pošalje svog izaslanika u Grubore.

Taj isti Vučić je u skupštini Republike Srbije izjavljivao kako će za jednog ubijenog Srbina ubiti 100 Muslimana (može se i danas pogledati na Youtube-u), te je aktivno sudjelovao u agresiji na Hrvatsku.

Hrvatska Vlada zna kako postoji presuda međunarodnog suda pravde u kojem je nedvojbeno utvrđeno da je Republika Srbija izvršila agresiju na Hrvatsku, da je Republika Srbija vršila etničko čišćenje na okupiranom hrvatskom teritoriju, te masovna ubojstva. Hrvatska Vlada ovim činom prekršila je prisegu koju je dala u Hrvatskom saboru, da će skrbiti o hrvatskim interesima, jer jučerašnjim činom kojim pojedinačni zločin u Gruborima, koji svaki

normalan čovjek osuđuje, lažno prikazala kao grijeh hrvatske države i operacije Oluja.

U presudi hrvatskim generalima Gotovini i Markaču Operacija Oluja dobila je ocjenu izvrsno organizirane i vojno čisto provedene akcije, te su odbačene sve klevetničke i lažne brojke navodno ubijenih u toj akciji. Jasno je kako je na teritoriju od 10.000 km² nemoguće spriječiti pojedinačne incidente.

Ali razmjeri veličine teritorija, brzine provedbe same operacije i broj žrtava potvrđuju posebnu skrb tadašnjih hrvatskih vlasti da spriječe osvete i razbojstva.

Sustavno klevetanje i blaćenje hrvatske države i nacije je, nažalost, projekt, u kojem beogradsko ultranacionalističko vodstvo mimo svih međunarodnih presuda i utvrđenih činjenica pokušava na temelju laži prikriti i umanjiti svojju, te izmisliti nepostojeću, hrvatsku krivnju.

U tome svesrdno sudjeluju aktualna hrvatska vlast potpomognuta mainstream-medijima, napose Jutarnjim listom. Evo jedan primjer. Jutarnji list je u svom naslovu prenio otrovnu i lažnu kvalifikaciju kako se hrvatska država jučer u Gruborima razvela od zločina. U prijevodu – Jutarnji list prenosi da je hrvatska država činila sustavne zločine. U tome je poanta: žele nam nametnuti krivnju koju nemamo.

Usto, potpredsjednik hrvatske Vlade nedavno je izjavio kako se konzultira s Beogradom, jer – kao – to rade sve narodne manjine sa svojim matičnim državama.

Međutim, nijedna razumna država na svijetu ne će dopustiti da njezin član Vlade dobiva upute od druge države. To je u uređenim državama kažnjivo djelo za koje je predviđena i kazna zatvora.

Ne treba ovdje ponavljati kako je izbor dužnosnika samo na temelju njegove narodne pripadnosti u Hrvatskoj protuustavan. U nijednoj europskoj državi predstavnik narodne manjine nema i ne može imati mjesto u Vladi samo zato što je pripadnik narodne manjine.

Uvijek se nameće pitanje kako je sve ovo moguće?

Dragi prijatelji, uvijek ću se vraćati na uzročnike hrvatskih problema: devastirane institucije hrvatske države. Da DORH i sudovi rade svoj posao, da su procesuirali srpske ratne zločine i utvrdili činjenice, te spriječili kršenje hrvatskog Ustava i zakona, sve ovo se ne bi moglo događati.

Zato je borba za pravnu državu ključna za razvoj Hrvatske i našu budućnost. Pravda i vladavina prava nemaju alternativu, napisala je Vidović Krišto.

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-ukazala-na-opasnu-manipulaciju-slucajem-grubori/>

Jasno je da hrvatski političari kao vjerne sluge svjetskih moćnika koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku to i moraju činiti. Sluge moraju biti sluge, zar ne? Zato je moguće da pobjednici u ratu postanu sluge

poraženih. Zato je moguće da Hrvatskom vlada Srpsko-hrvatska koalicija na čelu s Pupovcem.. To je itekako važno svjetskim moćnicima koji na taj način dokazuju ispravnost svoje podrške srpskoj fašističkoj agresiji.

Karolina Vidović Krišto kao sjajna novinarka koju su stalno zabranjivali itekako dobro zna kolika je važnost medija u toj potpori hrvatskih političara srpskom fašizmu. Pogledajmo zato najnovije njeno otvoreno pismo HTV-u:

KV Krišto HTV-u: U ime svih žrtava srpske, crnogorske i agresije JNA zahtijevam od HRT-a pridržavanje zakona te izvršavanje svojih javnih obveza

26 Kolovoz 2020 18:05

HRT kao servis vladajućih, a ne hrvatskih građana

Ignoriranje žrtava srpskih koncentracijskih logora i silovanih žena iz Domovinskoga rata, nanosi nepodnošljivu bol njima i njihovim Obiteljima n/r Glavnog ravnatelja HRT-a Kazimira Bačića

Glavni ravnatelju Hrvatske radiotelevizije,

Dana 14. kolovoza u Hrvatskoj se spominjemo Dana logoraša srpskih koncentracijskih logora. Kao što je poznato na taj dan 1992. iz Republike Srbije pušteno je na slobodu 714 logoraša srpskih koncentracijskih logora - hrvatskih dragovoljaca, branitelja i civila. Razina kojom ste vi, Hrvatska radiotelevizija, popratili ovaj događaj sramotna je i protucivilizacijska.

14. kolovoza 2020. u središnjem Dnevniku HRT-a niste objavili ni vijest o ovom događaju. Prešutjeli ste u potpunosti i spominjanje ovog događaja toga dana u Nemetinu, mjestu gdje je 14. kolovoza 1992. na slobodu pušten najveći broj hrvatskih logoraša srpskih koncentracijskih logora.

U Nemetinu su ove godine na taj dan, među ostalim, bili i potpredsjednik Hrvatskog sabora, te još pet saborskih zastupnika od kojih i jedini hrvatski saborski zastupnik u aktualnom sazivu Sabora koji je bio logoraš srpskih koncentracijskih logora i koji je upravu u Nemetinu 1992. pušten na slobodu - Stipo Mlinarić Čipe.

U središnjem Dnevniku, koji je toga dana trajao 37 minuta, niste pronašli mjesto za ovu vijest. Urednička procjena? U tom istom Dnevniku ste zato, u duhu partijske a ne javne televizije, posvetili minutu i 30 sekundi javljanju s Jelse u kojem su hrvatski državljani od urednika Dnevnika i novinarka na terenu u povodu Dana općine Jelsa (?) doznali kako su u ovo mjesto od 3.691 stanovnika došli, citiram, "posebni izaslanik hrvatskog premijera Andreja Plenkovića Vili Beroš, rođeni Jelšanin" i, citiram, "Zoran Milanović koji tradicionalno ljetuje na otoku Hvaru" (?).

Osim što je s moralnog aspekta neprihvatljivo, HRT je elementarno kršio zakon, jer kao što znamo prema Zakonu o HRT-u čl. 5, čl. 6, čl. 7, javni mediji dužni su medijski izvještavati o svim relevantnim događajima u Hrvatskoj:

čl. 5: "HRT u svojim programima mora zadovoljiti interese javnosti na državnoj (...) razini."

čl. 6, (1): "U ostvarivanju programa, HRT je dužan: - promicati nacionalne interese, pridonositi poštivanju i promicanju temeljnih ljudskih prava i sloboda, domoljublju"

čl. 7, (1): "HRT je dužan: - trajno, istinito, cjelovito, nepristrano i pravodobno informirati javnost o činjenicama, događajima i pojavama u zemlji i inozemstvu od javnog interesa"

Ovdje Vas podsjećam da je Republika Srbija u ratnoj vojnoj agresiji na Hrvatsku jedno vrijeme držala okupiranim hrvatski teritorij, pritom vršila etničko čišćenje te sustavne ratne zločine. To je presudio i međunarodni sud u den Haagu, u obrazloženju presude po hrvatskoj tužbi za genocid protiv Republike Srbije.

U toj agresiji iz Hrvatske je u Republiku Srbiju odvedeno oko 7000 hrvatskih državljana koji su na zvjerski način mučeni, a mnogi su i umoreni pri tim zvjerskim mučenjima. O brutalnosti tih srpskih logora postoje naravno izvješća međunarodnog Crvenog križa, povjerenika UN-a za ljudska prava, itd.

Žalosno je da vas kao javni medij, koji financiraju hrvatski porezni obveznici, moram podsjećati na ove činjenice.

Međutim, isto tako vas upozoravam da svojim postupanjem planski i sistematski kršite navedeni zakon, te time snosite osobnu odgovornost, jer patnju logoraša, patnju njihovih obitelji, patnju silovanih žena vi nemate pravo prešućivati i omalovažavati.

U ime svih žrtava srpske, crnogorske i agresije JNA zahtijevam od HRT-a pridržavanje zakona te izvršavanje svojih javnih obveza.

Karolina Vidović Krišto

Saborska zastupnica, članica Odbora za informiranje, informatizaciju i medije

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22756-kv-kristo-htv-u-u-ime-svih-zrtava-srpske-crnogorske-i-agresije-jna-zahtijevam-od-hrt-a-pridrzavanje-zakona-te-izvrsavanje-svojih-javnih-obveza>

U dvjema knjigama smo ukazali na činjenicu koliko je bila značajna uloga u razotkrivanju tzv. borbe protiv revizionizma, pa je zbog toga imala velike probleme upravo na HTV-u gdje je radila:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, *Karolina Vidović Krišto*, Zagreb, 2020.

To i nije neobično kada znamo da je predsjednik Vlade istovremeno i predsjednik stranke koju je osnovao akademik Franjo Tuđman i koji se

suprostavio fašističkoj srpskoj agresiji i ponizio njihovu vojsku koju je na kraju sam Milošević usporedio sa zečevima. A povjениčara Tuđmana, Plenkoviću bliski „istoričar“ Ivo Goldstein naziva OCEM POVJESNOG REVIZIONIZMA. A Plenkoviću je: „Nulta tolerancija na revizionizam“ (<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/jasenovac-milanovic-hosovu-plocu-treba-baciti-na-komemoraciji-za-bleiburg-nikad-nisam-bio-i-necu-plenkovic-nulta-tolerancija-za-revizionizam>).

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22784-hrvatska-drzava-podrzava-srpski-fasizam>

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

HRVATSKU RUŠE, A MI JE MORAMO ZIDATI⁸

Prije svega, dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim.

Zahvaljujem se Samostanu bl. Augustina Kažotića što su nam ustupili ovu prekrasnu dvoranu za današnje predstavljanje. Pater Vjekoslav Lasić nam je večeras ne samo domaćin, već je i izvrsno vodio ovo predstavljanje. Zahvaljujem se svima koji su sudjelovali u tiskanju knjige: Izdavačkoj kući *Element* za tisak, a samostalnom likovnom umjetniku Branku Hrkaču za grafičko i likovno oblikovanje. Nadasve se zahvaljujem današnjim predstavljacima. Dipl. ing. Zdravko Vlaić je urednik knjige, a zapravo me on i nagovorio da je tiskam. Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je i suodgovoran za Pismo VS-u UN-a, jer sam se upustio u sakupljanje potpisa za to pismo na njegov nagovor. U knjizi će te više naći i o njegovoj sukrovnji za nastajanje knjige “Rasizam suda u Haagu” koja je i bila povod nastanku Pisma VS-u UN-a. Vjerojatno vam je neobično što je akademik Dubravko Jelčić predstavljac skoro svake moje knjige, a neke smo i napisali zajedno. On i nezaboravni Dubravko Horvatić još su prije dvanaest godina tražili od mene da se mnogo više bavim publicistikom. Dakle, itekako je i on suodgovoran za moje pisanje, pa tako i za ovu knjigu.

Za kraj sam ostavio svog prijatelja našega poznatog književnika dr. sc. Stijepa Mijovića Kočana jer je on napisao prekrasan Predgovor knjizi. Ako se ponekad i zapitate o svrsi ovakvog našeg rada u ovim tmurnim hrvatskim vremenima, ponovo pročitajte njegovu pjesmu *Zidanje crkve*, jer ona njegova

---

⁸ Izlaganje s predstavljanja knjige „Rasizam svjetskih moćnika”, održano 9. svibnja 2012. u Zagrebu

crkva je naša i njegova Hrvatska. Iako je napisana 1991. godine, ona zapravo opisuje što nam se događa i danas, ali i govori nam što nam je činiti. Ruše nam Hrvatsku, a mi je moramo zidati, zar ne? Ali, Kočan sve to mnogo ljepše kaže:

Zidanje crkve

*I sve te razorene crkve
bljeskom pri pogotku osvjetljaju u meni moju crkvu
koju bijah zapustio i zanemario i bje se urušila
te kako koji zvonik pada kako koje zvono mre
tako je moja crkva u meni veća i uznositija
tako od čvršće građe
tako je svaki novi plotun
utiskuje sve snažnije u moje biće u moje bilo
u memoriju*

*te je tako moja crkva u mojoj vjeri
nepogodiva nerazrušiva i vječna
i gotovo da sam zahvalan njihovoj mržnji
jer njome jača moja ljubav
u crkvi
u meni*

*pa i kad bi me ubili
pa i kad bi nas sve pobili
a ne će jer svatko zapravo puca u sebe
takva crkva – nevidljiva njihovu oružju
nadrast će nadživjeti sve nas
i njezino će zvono
označiti spokoj našim u humusu pomiješanim kostima*

Da, Kočan nam govori i čemu služe ovakve knjige i čemu služe naša otvorena pisma.

Mnogi tekstovi u samoj knjizi našli su svoju potvrdu i u najnovijim događajima – prvenstveno onim oko ekspertize vojnih stručnjaka iz SAD-a, Kanade i Velike Britanije poslane Suda u Haagu: Tribunal ne prihvaća te vojne eksperte kao prijatelje Suda; Teršelička vodi novinare u Haag po instrukcije, glavni tužitelj Serge Brammertz napada hrvatsku vlast što proslavlja *Oluju*, odgovor Gotovinina odvjetnika Luke Mišetića i Brammertzu i Teršelički; Teršelička organizira okrugli stol uz sudjelovanje Predsjednika države, čelnih ljudi zakonodavne vlasti i šefa delegacije EU-a u Hrvatskoj; predavači Haaškog suda obilaze hrvatske škole i fakultete, pa školarcima i studentima navodno pomažu da razumiju rad i ovlasti Tribunala koji je osudio hrvatske generale; i konačno imamo izjavu Suda da će uvažiti ekspertizu vojnih stručnjaka.

Međutim, i dalje “gromko” odjekuje šutnja doslovno svih o onome na što ukazuje naše pismo i ova knjiga: GLAVNI UČINAK OLUJE BIO JE

SPAŠAVANJE STO TISUĆA MUSLIMANA U BIHAĆU. Sve to sugerira da će i završna presuda biti rasistička: naglasak će biti na najrasističijem dijelu iz prvostupanjske presude:

Gotovina je znao da Srbi odlaze pod topničkom paljbom, da je trebao znati da će neki Srbi ostati u “Krajini” te da je zbog toga trebao znati da će biti prilika za zločine, zbog čega su isti bili “prirodne i predvidive posljedice” zločinačkog plana progona Srba uz pomoć topničkog granatiranja.

Dio o topničkom granatiranju sam po sebi je smiješan ako se znaju učinci tog granatiranja, a Sud je to znao, još više je postao smiješan kada se doznalo za Miloševićev opis tog “progona” kao bijega zečeva.

Prirodne i predvidljive posljedice pada Bihaća poslije onoga što se događalo u Srebrenici tom “sudu” navodno uopće nisu poznate. Nisu navodno poznate ni hrvatskim medijima niti Vladi, iako o tome javno progovara tadašnji američki vojni ataše, koji kaže da je Olujom *spriječen genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*. To ne spominju čak ni obrane hrvatskih generala niti spomenuti vojni stručnjaci. Jesu li naši učenici i studenti znali upitati predavače iz Haaškog suda zašto je zločin spašavanje stotinu tisuća muslimana u Bihaću?

Zato ne vidim razloga zašto bih promijenio mišljenje o spomenutoj ekspertizi vojnih stručnjaka dano još 17. siječnja 2012. Portalu HKV-a:

Dakle, upitno je je li ova ekspertiza imala za cilj da se samo obrane hrvatski generali, ili želi skrenuti pažnju sa zasluga naših generala u sprječavanju genocida takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu. Američki vojni ataše sigurno zna spomenute eksperte, pa bi ih mogao upozoriti i na ovaj najznačajniji učinak operacije “Oluja” i predložiti im da, bez obzira prihvati li “Sud” u Haagu njihovu ekspertizu ili ne, pokrenu postupak da se generalu Gotovini dodijeli Nobelova nagrada za mir!

Još ću vas u svezi s knjigom upozoriti na poglavlje: U SUSRET NOVIM RASISTIČKIM PRESUDAMA: GENERAL PRALJAK KAO INSPIRACIJA.

Do danas naše pismo VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA u BiH-u potpisalo je oko 1300 naših ljudi. A general Praljak nam nije samo bio inspiracija, već Pismo sadrži cijeli njegov završni govor u Haagu. Ova i slične promocije imaju za cilj sakupiti što više potpisa, pa oni koji to žele mogu to učiniti i danas.

Portal HKV-a, 24. svibnja 2012.; HRSvijet, 24. svibnja 2012.

PROF. DR. FRA ANDRIJA NIKIĆ
OSVJEŠĆIVANJE SUVREMENIKA⁹

Hvaljen Isus i Marija!¹⁰

Dragi prijatelji hrvatskog naroda!

Dragi domoljubi!

Dragi Josipe!

Dobro došli u kolijevku hrvatske kulture i duha u Hercegovini i širem području.

U ime *Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti* koju smo ovdje osnovali prije desetak dana i *Hrvatskog kulturnog društva Napredak iz Mostara* koje ima na leđima 110 godina, pozdravljam akademika Josipa Pečarića, drage goste i sve vas ovdje okupljene. Ovaj naš matematičar svjetskog glasa i plodan pisac pravi je ljubitelj istine. On neumorno istražuje ratne okolnosti, oslobodilačke podvige hrvatskih branitelja i poratno suđenje osloboditeljima. Po tome je on veteran velikoga srca koji je sebi namijenio istraživati istinu o tome tko su bili napadači, a tko branitelji, tko zločinci, a tko žrtve jer ta istina još uvijek nije jasna

Prisjećajući se njegovih djela, akademika Josipa Pečarića ne treba posebno predstavljati. Ipak, nije zgorega ponoviti nekoliko podataka: Riječ je o čovjeku iznimne znanstvene biografije i bibliografije. Poznatiji je u kulturnom svijetu daleko izvan hrvatskih granica nego među svojim narodom. Uistinu teško je biti prorokom u svom zavičaju. Svojim rezultatima s područja matematike ubraja se među vrhunske svjetske matematičare, a povijesnim knjigama i studijama iz povijesti hrvatske Boke kotorske dovodi u sumnju istovjetnost osobe. Naime neki misle da je jedan Josip Pečarić matematičar, a druga osoba istoimeni povjesničar. Međutim, to je isti Josip Pečarić. On nam ponovno dolazi na razgovor u Hercegovinu i neke gradove Južne Hrvatske.

Josip je, uz ostalo, napisao knjigu *Hercegovac iz Boke*. Njegovu tvrdnju da *Svaki kamen u Boki govori hrvatski*, ja bih, uz njegovo odobrenje i izraze zahvalnosti na prepoznatljivosti, primijenio i na ovaj u Hercegovini: I u Hercegovini, ali i Bosni kamen već gotovo dvije tisuće godina ima kršćansku dušu i četrnaest stoljeća govori hrvatski.

Josip Pečarić se ne prestaje zalagati za spas hrvatskih velikana. On ponavlja predsjedniku Vlade Zoranu Milanoviću da generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu. Pisma s novim potpisima čekaju svoje ukoričenje. Dok očekujemo odgovor na potonji prijedlog, proširujem njegovu pozadinu:

---

⁹ Predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića u Mostaru

¹⁰ Na početku našega susreta želim se povezati sa subjektima večerašnjih izlaganja. To su naši branitelji, uznici i mi okupljeni u ovom Hramu hrvatske misli i duha u Mostaru. Stoga ćemo se pomoliti za učvršćenje naše pripadnosti jednom narodu.

Umjesto da tvorac Republike Hrvatske dr. **Franjo Tuđman sa svojim generalima dobije Nobelovu nagradu, neprijatelji hrvatskog naroda i domaći izdajnici, ne umaraju se ocrnjivati Obrambeni rat i njegove vođe** svodeći to najveličanstvenije djelo na “udruženi zločinački pothvat”.

A Srbi, “sebi kao agresori, s ciljem rušenja hrvatske samostalnosti i slobode daju ovlasti optuživanja i suđenja žrtvama njihove agresije. Tu se krije negiranje hrvatske pobjede nad agresorom i srpsku podmuklu svijest o urođenoj laži.”¹¹

Srpski pjesnik Zmaj Jovo Jovanović 1883. godine je napisao, a aktualno je i danas:

*Hrvat se ne bori da što otme kome:
Čuva sveti oganj na ognjištu svome
I dok tako čini u najteži dani
i Bog je i pravda na njegovoj strani.*

I dalje nastavlja Zmaj Jova:

*A kuda će Srbin?
zar on da se dade
putu na kom nema
zakona ni pravde.*

To je Zmaj Jovo Jovanović pjevao kada je znao da je Hrvatska bila do Zemuna, kad se govorilo o hrvatskoj Subotici, a još pred Drugi svjetski rat Banovina je bila u Šidu.¹² U novije vrijeme velikosrpski književnik Dobrica Ćosić, ili kako su ga Srbi prozvali: “otac srpske nacije”, u romanu “Deobe”

¹¹ Zahtjevi velikosrba glase: “Omogućiti Srbima izlaz na more i stvoriti državu za zapadnom granicom duboko na teritoriju Hrvatske, kako bi Srbi živjeli u jednoj državi (tzv. Velika Srbija), cilj je srpske politike već od sredine 19. stoljeća. Stvaranje Jugoslavije (prve i druge), u kojim su Srbi kao najbrojniji narod dominirali (posebice za vrijeme prve Jugoslavije), taj je cilj uglavnom bio ostvaren. Međutim, želja dijela srpske političke elite za potpunom dominacijom Srbije nad ostalim jugoslavenskim republikama, koja je javno izražena sredinom 1980-tih, u konačnici je prouzročila raspad Jugoslavije.” ANTE NAZOR, **Velikosrpska agresija na Hrvatsku 1990-ih** (*Republika Hrvatska i Domovinski rat: pregled političkih i vojnih događanja 1990., 1991. – 1995./1998.*), Zagreb, prosinac 2011., str., 188. Usp., MILAN VUKOVIĆ, *Glas naroda – glas Božji*, **Hrvatski list**, 19. siječnja 2012. str. 48. – 49. s porukom: Zakon o ništetnosti ne smije ni pravno ni politički biti poništen jer dok je njega, Srbija nema što tražiti ni poduzimati protiv hrvatskih branitelja.

¹² [1] Citirajući navedeno upozorenje prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman je rekao: “Mi to ne tražimo, ali želimo da hrvatski narod bude suveren u svojoj Hrvatskoj državi, a vi Srbi i Mađari i svi drugi da uživate sva građanska i etnička prava. Mi vam to jamčimo, ja vam jamčim kao državni poglavar, s čitavim Saborom, sa svom Vladom, sa svim županima koji su ovdje i koje kao što reko, obvezujem da provode takvu politiku. Prihvatite i evo nam budućnosti i blagostanja.”

potvrdio je da je laž “vid srpskog patriotizma” i “potvrda njihove urođene inteligencije”.¹³

Na portalima se često može pronaći navedeni citat književnika Ćosića¹⁴ uz brojne komentare. Između njih izdvajam samo jedan: Valja početi s općim mišljenjima o Srbima kao notornim lažljivcima, čime su već postali predmetom raznih izreka, kao na primjer: Laži, laži tako dugo dok laž ne postane istina! Time ćeš dokazati da si Srbin. Poznata je izreka: Lažeš kao Srbin. Nedavno smo čitali u tisku: Srbinu nije laž porok, nego ponos!

Potonju tvrdnju “*o urođenoj laži*” potkrepljuje i *Proslov* u knjizi: Dr Jovan Radulović, *Slavno doba Mostara*, Mostar, 2010. Drugo izdanje knjige priredili su dr. Ranko Popović i dr. Draga Mastilović. Tu umirovljeni hercegovački episkop Atanasije¹⁵ uz ostalo poručuje: “(...) *Mostarska Stara i nova crkva, i pre njih Žitomisljić, rušeni su nam do temelja, ovaj posljednji već po ko zna koji put, i to nedavno. I obnovljeni, i obnavljaju se, dobrotom, trudom i izdivenijem dobrih i vernih Hercegovaca. Srušen je nedavno i Stari most na Neretvi usred Mostara, ne od Srba sa istoka, već od drugih sa zapada. Obnovljen je od UNESKA (koji obeća, ako održi reč, pomoći i obnovu Nove crkve). Žitomisljić je, rekosmo, obnovljen od Hercegovaca, onih koji žitom misle o Hljebu Života. (...) Ovaj narod, gospodine moj, očuti ili otpeva reči ili ih veže u čvorove... I ide dalje nesalomljen, narod Pravde Božije! Ide da seje po svoj zemlji žito i zvezde mira. Ne svetio se. To mu ne daju mučenici Žitomisljića, Klepaca, Prebilovića, Čavša. Ako bi se svetio bilo bi to, mesto žita, njive gladi...*” (str. II. – III.).¹⁶

Autor uz ostalo aludira na rušitelje sa zapada. Po svoj prilici pod tim misli na katolike, koji su, po njegovom mišljenju srušili i Stari most. Međutim, Stari most je srušen velikom količinom eksploziva i to u vrijeme i u trenutku kad je, po riječima muslimanskog mostarskog prvaka Safeta Oručevića, trebao pružiti “*najveću pomoć Bošnjacima*” u ratu s HVO-om, a pravoslavnu su

¹³ [2] Cijeli tekst Dobriše Ćosića glasi: “Lažemo da bismo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu. Lažemo iz ljubavi i čovečnosti, lažemo iz pošenja. Laž je vid našeg patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.”

¹⁴ Dobriša Ćosić je bivši predsjednik “Socijalističke Republike Jugoslavije”.

¹⁵ Atanasije Jefitić (r. 26. XII. 1937.) godine 1992. izabrao je za Episkopa Zahumsko-Hercegovačkog. Umirovljen je 1999. godine. Živi u manastiru Tvrdoš. <http://www.spcoluzern.ch/index.php?pg=1291&lang=srl>

¹⁶ Dr Jovan Radulović, *Slavno doba Mostara*, Izd...SPKUD Gusle – SPCO Mostar, Mostar, 2010. str. I-VI. Drugo izdanje knjige priredili su dr. Ranko Popović i dr. Draga Mastilović.

crkvu srušili trojica imenom i prezimenom poznata muslimana i da za to nisu kažnjena.¹⁷

Poslušajmo i drugu stranu. General Slobodan Praljak napisao je knjigu *Urbicid koji su počinile postrojbe JA pod vodstvom Momčila Perišića nad Mostarom u ljeto '92, činjenice*. Zagreb, svibanj 2007. On, kao svjedok, haški uznik i analitičar, tvrdi da su razaranja Mostara u proljeće i ljeto 1992. izvršili četnici s topništvom JNA i general Perišić (a istu rabotu kasnije nastavila Vojska Republike Srpske). Praljak upozorava na knjigu *Urbicid u Mostaru '92*, grupe autora hrvatske i muslimanske – bošnjačke narodnosti. Nedvosmisleno je da su četnici izvršili agresiju na Mostar i počinili ne samo urbicid, nego i genocid nesrpskog stanovništva. U prvom dokumentu Komande Bilećkog korpusa od 19. travnja 1992. komandant general major Momčilo Perišić naređuje svim artiljerijskim jedinicama da, uz ostalo, otvore artiljerijsku vatru na Cim, Iliće, Bijeli Brijeg i Donju Mahalu. Drugi dokumenti dopunjavaju navedeno. Tijekom višemjesečnog granatiranja u Mostaru su četničko srpske jedinice izvršile urbicid, te počinile genocid, kulturocid, i sakralocid. Oni su pobili brojno nesrpsko stanovništvo i razorili gotovo sve sakralne objekte. *“Mostar danas”*, piše u knjizi grupe autora, *“srpnja 1992. godine, ima razrušene džamije, spaljene i granatirane crkve, spaljene najljepše građevine austorugarskog perioda, biblioteke i historijsku građu u pepelu, mostove u rijeci...”*¹⁸ Učinjen je pokušaj da se uništi sve ono što je proizvod civilizacije islama i civilizacije Zapada, ne uvidjevši da vandalizam ne može uništiti tradiciju, kulturu i duhovnost, jer *“Grad je prvotno nastao kao dom Božji: mjesto gdje se čuvaju vječne vrijednosti i otkrivaju božanske mogućnosti. Premda su se simboli izmijenili, ono što stoji iza njih ostaje... Mješavinu božanstva, moći i ličnosti koja je dala život antičkome gradu treba sada odvagnuti u smislu ideja i kulture našeg vremena i uklopiti u nov okvire grada, regije i čitavog našeg planeta”*. (L. Mumford).¹⁹ Što se to dogodilo? Tko je počinio urbicid nad Mostarom? Pročitajte knjige, pogledajte slike u monografiji URBICID koja je objavljena nakon četničkih razaranja Mostara još 1992. godine uz pomoć njihove JNA. Prošetajte Mostarom, pa ćete i nakon dvadeset godina, prepoznati još uvijek jezive tragove djelovanja JNA, četnika i crnogorskih hordi.

1. Kratki životopis

¹⁷ Usp. Grupa autora, *Stari mostovi u Mostaru*. Izd. “Crkva na kamenu”, Mostar, 2004.

¹⁸ Eksploziv u temelje Starog mosta postavili su srpski rušitelji mostova, a njega su aktivirali pripadnici bošnjačke armije.

¹⁹ Grupa autora, *Urbicid '92*, Mostar – Zagreb, 1992. hrvatski i engleski tekst, Drugo izdanje, str. 23. Prvo izdanje objavljeno je iste godine.

Iz Josipove bibliografije izdvajam nekoliko podataka. Rođen je 3.²⁰ rujna 1948. u Kotoru. Oca su progonili i zatvarali, pa je obitelj patila zbog svog hrvatskog podrijetla. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje. Svi su zapazili njegove posebne sposobnosti prema matematici. Želeći se vratiti u Boku, odlazi na studij u Beograd. Tamo je 1972. godine diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom je fakultetu i magistrirao, a 1982. obranio je doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom *Jensenove i srodne nejednakosti*. – Obiteljski je čovjek i ima tri kćeri koje prate znanstveni put svog oca.

Znanstveno područje rada akademika Josipa Pečarića jesu *nejednakosti*. Jedan je od vodećih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti i među najproduktivnijim svjetskim matematičarima s više od 700 znanstvenih radova, sa 70-ak radova na konferencijama i u knjigama, 60-ak iz elektrotehnike, geofizike, geologije, građevinarstva, fizike i povijesti, 14 matematičkih monografija te dva visokoškolska udžbenika. Njegovim je imenom nazvano nekoliko identiteta i nejednakosti, a o primjenama Mond-Pečarićeve metode na operatore u Hilbertovim prostorima objavljena je monografija, dok se druga upravo priprema. Po broju citiranih znanstvenih radova, svrstan je **među prvih deset matematičara svijeta** koji na MathSciNetu imaju više od 500 članaka. Četiri njegove matematičke knjige objavljene su izvan Hrvatske. Urednik je poznatog matematičkog znanstvenog časopisa *Mathematical Inequalities and Applications* koji se objavljuje u Zagrebu.

Uz to Josip Pečarić je proučavao i pisao knjige iz povijesti. Josip piše i djela iz publicistike, povijesti, te o svojoj Boki kotorskoj, želeći na taj način vratiti Hrvate Boke kotorske, odnosno Boku kotorsku Hrvatskoj. Pečarić ističe jedinstvenu hrvatsku i katoličku kulturnu baštinu tog kraja, te upozorava na svijest i savjest hrvatskog naroda i hrvatske države.²¹

Primljen je u Akademiju. Vodeći autoriteti u svojoj struci – teoriji nejednakosti napisali su o njemu jedinstvene sudove. Ima desetak doktora, a stručni radovi iz Pečarićeve škole citiraju se između 30 % i 40 % od svih svojevrсно specijaliziranih studija.

Josip Pečarić je erudita vrhunske svjetske znanosti. On radi s ljubavlju i zadovoljstvom. U Kotoru nije mogao dobiti radno mjesto, pa se uputio u Zagreb. Profesor je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, a bavi se teorijom matematičkih nejednakosti. Uz to je gostujući profesor u više zemalja, gdje je voditelj doktorandskih studija. Osnivač je više međunarodnih matematičkih časopisa, koji se tiskaju u Zagrebu, čime je hrvatsku prijestolnicu pretvorio u jedno od svjetskih matematičkih središta. Autor je i

²⁰ U životopisu Josipa Pečarića piše da je rođen 2. rujna 1948. godine. Prema riječima samog Josipa, točan je nadnevak 3. listopada. U obitelji je imao još brata i sestru.

²¹ <http://www.halapa.com/biogkratak.html>

više od osam stotina znanstvenih radova, pa samim time spada među desetak vodećih matematičara na svijetu. Nu Pečariću je matematika tek jedno od mnogih polja njegove zauzetosti.

Uz priznatog stručnjaka iz matematike bolji je povjesnik od cijeloga niza domaćih stručnjaka, a u publicističkom području i danas je jedan od najčitanijih hrvatskih auktora. S Pečarićevim tekstovima sreo sam se sad već u pomalo poodmaklim devedesetim godinama, čitajući britke i informativne tekstove o hrvatstvu Boke kotorske, ali i cijeloga obalnog područja, sve do Bara.

Pečarić je objavio dvadesetak knjiga, koje su redom, a i uvijek pravodobno išle u samu srž mnogih hrvatskih problema. Tako je, samo da navedem neke, svojom briljantnom knjigom **“Srpski mit o Jasenovcu”** do srži raskrinkao polustoljetna sustavna podmetanja srpske, komunističke i jugoslavenske historiografije i propagande, a time na sebe navukao i bijes cijeloga “čopora” prijepornih javnika, profesionalnih lažaca, kvaziznastvenika, ali i različitih političkih i medijskih moćnika. U jeku pak silne protuhercegovačke kampanje nizom izvrsnih analiza, koje su kasnije postale sastavnim dijelom knjige *Hercegovac iz Boke*, čiji sam naslov spomenuo, nije samo branio hercegbosanske Hrvate i njihovo pravo na jednakopravnost s druga dva naroda u BiH. On matematičkom preciznošću i ledenom logikom raskrinkava politikantske pamflete raširene po javnim medijima s gotovo posvemašnjom zlorabom cijeloga arsenala različitih žanrova. Već je tada upozoravao na toleranciju i razvoj “rasističkoga” odnosa prema Hercegovcima. U jeku napadaja na hrvatskoga pjevača Marka Perkovića Thompsona akademik se Pečarić ponovno živo zauzeo za slobodu i pravo na javni govor. Rezultat tih publicističkih radova jest i knjiga *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*. U knjizi *Kraj vremena veleizdajnika?* sabrani su tekstovi o “veleizdajničkoj” politici bivšega predsjednika Republike Stjepana Mesića. Cijeli niz Pečarićevih knjiga posvećen je javnoj obrani hrvatskih branitelja, časnika i generala, koje su progonili domaća politika, sudovi i tzv. Međunarodni sud za ratne zločine na području bivše Jugoslavije u Haagu. Zločinačku narav suda obradio je u jednoj, *a rasizam, kao njegovu posebno tankočutnu inačicu, obradio je u drugoj knjizi*. Knjiga pak, koju danas predstavljamo *Rasizam svjetskih moćnika* svojevrsni je proširak već ranije obrađenih tema. U njoj akademik Pečarić, raščlanivši pojedinačne probleme, zapravo raskrinkava postojeći suvremeni svjetski poredak. Rasizam je takav kakav jest, manje ili više nepravedan, što je za politiku, koja počiva na realizmu golih interesa, barem zadnjih dva stoljeća ionako manje važno pitanje.

2. Rasizam svjetskim moćnika

Knjiga Josipa Pečarića, *Rasizam svjetskih moćnika*, objavljena je u Zagrebu, ožujka 2012. godine. Knjiga je sastavljen od šest dijelova. Ona je uglavnom sastavljena od više susljednih priča. Prvom poglavlju Pismo (str. 32. do 137.) prethodi Predgovor iz pera Stijepe Mijovića Kočana. Poglavlja u knjizi koji

večeras predstavljamo *Rasizam suda u Haagu* zaključuje *Pogovor fra Ivana Maletića*.

Stijepo Mijović Kočan se poslužio Ezopovom basnom o Vuku i janjetu da bi našim suvremenicima predstavio Haaški sud za ratne zločince. Nakon janjetove krivnje da je zamutio vuku vodu, premda je bio na nižem toku, Stijepo upozorava: I u Haagu je izneseno više činjenica koje nepobitno dokazuju da optužbe nisu istinite, brojne od njih i u ovoj knjizi navode se i pokazuju, ali Sud je Gotovinu ipak osudio, kako je i naumio napraviti. Zato je i osnovan. Ne da štiti pravo nepravedno optužen Janjeta, nego da kazni Janje jer je ovoga puta umaklo vučjim čeljustima, te vojnim operacijama Bljesak i Oluja oslobodio se od tiranina i tiranije, odnosno od okupatora i okupacije. (str. 9.). Sud Ujedinjenih naroda ne postoji stoga da nagradi sprječavanje krvoprolića (u Bihaću gdje se moglo očekivati ubojstvo oko 160 000 muslimana), on je osnovan s određenom drugom nekom svrhom, suci su zbog toga tu! Da ispune tu i takvu svrhu. U njoj treba “izjednačiti krivnju” itd., itd. O tome je ovdje zapravo riječ! Kakve činjenice, takvi dokazi! (str. 10.)

Carla del Ponte je bila svjetska moćnica dok je obnašala ulogu haške tužiteljice. Ona je izjavila da su “Srbi kurvini sinovi, a Hrvati podmukli kurvini sinovi” (str. 11.) To je ne samo rasizam, nego i šovinizam! Hrvati su tako nazvani jer su branili Domovinu. Mi smo krivi jer smo Hrvati. Samo i po tome smo izloženi političkom odstrjelju. Da smo malobrojni krivi su Osmanlije, odnosno muslimani s odvođenjem mladića u janjičare a djevojaka u hareme, te uništavanjem kršćanske civilizacije. Djevojke su odvodili, kako svjedoči Fran Mažuranić jer su lijepe, a mladiće da se bore u osmanlijskim redovima protiv hrvatskih branitelja jer poznaju jezik. Iako smo malobrojni ne zaboravimo, upozorava akademik Pečarić: “Zar tračak svjetla u mraku ne znači puno?” (str. 389.)

Stijepo upisuje Josipa Pečarića i naslijeđenu zaštitnu uzrečicu Bokeljske mornarice *Fides et honor – vjernost i čast*. A Bokeljska mornarica je najstarija na svijetu uljuđena građanska družba utemeljena davne 809. godine – danas ima 1203 godine. Tu jedinstvenu i u svijetu kulturnu i strukovnu udrugu očuvali su do danas bokeljski Hrvati, Kotorani, a Josip Pečarić je iz Boke kotorske, rođeni Kotoranin pa s kime si svjetski politički moćnici misle da imaju posla, s nekom “balkanskom ruljom”, imaju li oni ikakva boljeg obrazovanja? – pita se Stijepo Mijović Kočan (str. 14. – 15.).

Uistinu časno je stati u Josipovu obranu, svjedočeći da je u *Pismu* “napisana istina i da se to ne može spriječiti, ako i ne uđe ‘u kanon’ čitanosti i priznatosti.” (str. 15.). Srbi su agresori na hrvatska područja. Rušili su naše samostane, crkve, kapelice – kipove – dušu hrvatskog naroda. Svijet je ovaj tiran tiraninu, a nekmoli duši blagorodenoj, doista: Svijet je “sostav paklene nesloge” kaže Njegoš u *Gorskom vijencu*. U nj ratuje duša s tijelom, more s bregovima, zima s toplinom, vjetri s vjetrovima, živina s živinom, čovjek sa čovjekom, dnevi sa noćima, dusi s nebesima, ali za nas je najsudbonosnije da ratuje “narod sa narodom”. Međutim, kada smo napadnuti, ako se sami ne

obranimo od okupatora, nitko nas ne će obraniti. Pečarićeva knjiga i to dokazuje. Nema tko reći riječ za nas, ako je sami ne izgovorimo. (str. 29.). Izgovorena riječ vraća “slamku spasa” jer svaki rat je ‘poguba ljudske naravi’ kako je zapisao Marin Držić. Pečarićevo pismo, potpomognuto tolikim potpisima, kojih je u hrvatskim srcima mnogo više nego ih je na papiru, kao i cijela knjiga koju imate u ruci – znači snagu, znači otpor, znači prosvjetiteljsku i rodoljubnu svjetlost koja osvjetljava jedino doista ispravno: obranu dostojanstva i opstanka Domovine, jedine koju imamo (str. 30.)

Potom slijedi korpus knjige – str. 31. do 382. stranice – koja je svojim sadržajem, rekao bih, knjiga dokumenata s domoljubnim razmišljanjem i komentarima. Josip je upozorio na činjenicu ulaska u Europsku Uniju i naglasio: *Možemo ući u Europsku Uniju pod jednim uvjetom: neka nam se ispričaju zato što su – oni, Europska Unija! – sudjelovali u nacističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!* – (na korici).

3. Sadržaj knjige Rasizam svjetskim moćnika

“Obilježavanjem 20. obljetnice obrane Zadra i okolice, piše Josip Pečarić, vidimo da veličina naroda nije u njegovoj brojnosti i vojnoj nadmoći, nego u snazi duha i vjere.” (str. 32.). Francuski vojni biskup Michel Dubost rekao je da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti”. (32.) Hrvate je Papa Ivan Pavao II. proglasio “narodom nade” (43.). Taj narod nade stala je Europska Unija, slušajući srpske diplomate, optuživati i osuđivati kao svjetski moćnici. Pečarić piše: “Moraju nam se ispričati zbog sudjelovanja u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku” (str. 44.). Hrvatska vlast mora izvršiti i sačuvati naše dostojanstvo, čast i ponos (str. 47.).

Znatan dio knjige posvećen je pismima – Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda. “Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.” Poput proroka hrvatski rodoljub Josip Pečarić stupa pred Ujedinjene narode i pokušava ispitati njihovu savjest u odnosu prema hrvatskom narodu. Uz susljednih 25 “Ne tražimo...” uime hrvatskog rodoljubnog naroda Josip Pečarić prelazi na zahtjeve: “Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje!” I slijedi pet životnih zahtjeva (str. 49.). Pismo je prevedeno na svjetske jezike i stiglo adresantima.

Odgovor, koliko mi je poznato, nije stigao autoru, ali haški tužitelji nastavljaju uništavati hrvatske velikane, odnosno Republiku Hrvatsku. *Rade što hoće, ali ne će dokle hoće!* – poručuje hrvatski narod.²²

U svijetu postoje razlike. “Amerika, Izrael i Engleska, zabranili su svojim vojnicima odgovarati pred nekakvim “internacionalnim sudom”, s uputom da taj “internacionalni sud” nema nikakvog prava, optuživati i suditi njihovim

²² Čujem da je tridesetak osoba odbilo ili napustilo sudjelovati u radu Haaškog suda. Razloge nam daju naslutiti.

vojnici. Ali pored toga “internacionalnog suda”, netko se je sjetio i uspostavio je ICC, Internacionalni kriminalni sud, koji optužuje i sudi hrvatskim vojnicima, hrvatskom narodu za hrvatsku borbu i hrvatsku pobjedu... Optužuju i sude hrvatskom vojniku Anti Gotovina za “prekomjerno” granatiranje Knina, od čega je poginuo, samo jedan civil. Hrvatski obraz je čist i nema toga pojedinca niti naroda, koji hrvatskom narodu, borbi hrvatskog naroda, može prigovoriti. Hrvatski narod nema straha pred ISTINOM i hrvatski narod, koji je branio svoj opstanak, na svojoj zemlji u svome domu, zahtjeva ISTINU, piše Ante Kunek.²³ Hrvatske branitelje gotovo svakodnevno pronalaze i sude čak i u Beogradu.

U pismu Haaškome tribunalu da smo usprkos zabranama izborili slobodu – i sada imamo i presude za taj “zločin”. Tvrđnju je potkrijepio izjavama. U pismu predsjednici Vlade RH piše: “da je nedavno u Hrvatskom listu američki vojni ataše potvrdio isto ono što vidimo i mi: General Gotovina i Hrvatska vojska operacijom Oluja i spašavanjem Bihaća spriječili su genocid razmjern onome iz Drugoga svjetskog rata. Činjenica da je spašavanje stotinjak tisuća ljudi nevažno onima koji vode UN optužujuća je za njih. (165.). Konkretnije: “Nema dvojbe da bi se svjetski moćnici zgražali i spriječili pokolj 100.000 bilo kakvih životinja. Za muslimane u Bihaću ih nije bilo briga. Valjda su im manje vrijedni od životinja.” (str. 273.). Zato je neobično što je izostalo reagiranje barem nekih muslimanskih država na presude hrvatskim generalima koji su spasili toliki broj muslimana od – od svjetskih moćnika – planiranog pokolja. Jer to bi bio najbolji način da se odgovori na tzv. kršćanski fundamentalizam! (str. 274.) Upućeno je Pismo i predsjedniku Hrvatskog sabora (174. – 206.) U pismu, uz ostalo, Pečarić prosvjeduje “protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana” (173.)

U trećem dijelu akademik Pečarić, najavljuje rasističke presude: General Praljak kao inspiracija (207. – 240.) U ovom dijelu upozorava na prenaplašenu činjenicu da se čelni ljudi grupacije oporbenih stranaka nisu radovala pobjedi Hrvatske vojske. Zatim upozorava na činjenicu da su domoljubi šokirani činjenicom da postoji “toliko mnogo Hrvata koji strasno mrze svoj narod” (str. 240.)

U četvrtom dijelu opisuje život uz rasističke presude (241. – 321.). Značajna je konstatacija: Za “dva dana” od “naroda nade” do naroda bez ponosa i dostojanstva.

*Jučer gledam sliku naroda
Baca cvijeće po herojima
A već sutra pobjednike sude*

---

²³ Dobio 13. listopada 2012.

Prodaše ih za Judine škude – kako to simbolično kaže Marko Perković Thompson (242. – 243.). Poslije presude generalima u Haagu, očito je da su svjetski moćnici oni koji je nisu željeli i još uvijek je ne žele, u svemu uspjeli.”(str. 246.) Svjetski moćnici su se uzdali u “srpsku državu” koju su željeli stvoriti u Hrvatskoj i njezinu vojsku, njihove trupe (UNPROFOR) pomagale su im u etničkom čišćenju te ‘države’ od nesrba, a onda ‘glavni grad’ Knin nisu mogli braniti ni 12 sati. Svjetski moćnici su puno uložili u svoj plan, a onda je od onih, koji su bili njihovi izvršitelji Tuđman napravio – ZEČEVE! (267.). Razmišljanje akademik Pečarić zaključuje: “Da, ostaje nadati se da će slava nadživjeti Antu Gotovinu, sramota će nadživjeti Stjepana Mesića, Ivicu Račanu, Ivu Sanadera i Ivu Josipovića, kao i njihove stereotipne podanike.” (str. 262.)

U petom dijelu doneseni su razgovori i govori (323. – 427.) Tu su, rekao bih, doneseni biseri političke analize stanja u Hrvatskoj posljednjih dvadesetak godina. Hrvati su “pobijedili u ratu i to da su Srbi, kako Milošević reče, bježali kao zečevi.” (str. 338.). Vlast je uspjela rasprodati gotovo sve što je hrvatsko, a Srbi osnivaju Srpsku banku u Zagrebu. Što mislite o tome?! Presude u Haagu su presude “Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu” (str. 339.) “U učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja se budno paziti ‘ideojugonostalgičara’ koji se, pritajen, još uvije nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu (341.) U svom govoru u Munchenu uz ostalo je rekao:

Tuđman je kriv, nakon što je spasio toliko muslimana, i što uopće postoji hrvatska država.

Tuđman je kriv što svjetskim moćnicima nije uspjelo instalirati nekakvu srpsku državicu u Hrvatskoj.

Tuđman je kriv što je od vojske te kvazidržave napravio, kako kaže Slobodan Milošević, zečeve.

Tuđman je kriv što je time ponizio svjetske moćnike...(353.)

Tuđman je kriv što je stvorio Državu, koju njegovi nasljednici, prema programima i uz pomoć neprijatelja, još uvijek nisu uspjeli uništiti!

On je Hrvatima ostavio poruku da ostanu narod nade. Hrvatska to nije, ali narod jeste! (usp. 354.) Prikazi završavaju riječima fra Ivana Maletića: Ako Moćnik – (pada mi na pamet onaj vuk iz početka A. Nikić) – zaželi Lijepu Našu, mogli bismo zaplakati s biblijskim pjesnikom, smjerno je poklonimo njemu, jer on je Moćnik naš. Druge alternative, u teoriji relativizma, valjda nema. Prva kost za glodanje – demokratizacija već je u našoj utrobi. Pečarić nas upozorava da je Moćnik spremio i drugu kost za glodanje. Ne jedimo njegove objede. (str. 438.)

Ova knjiga je, većim dijelom, zbir dokumenata s brojnim potpisima i komentarima. U knjizi na površinu probijaju Pečarićeve organizacijske sposobnosti, kojima je u samo nekoliko trenutaka sposoban pokrenuti cijelu lavinu reakcija na ključne probleme, ali i te reakcije usustaviti u svojevrzni

mrežni intelektualni pokret, koji postaje moćna sila i u uvjetima potpunoga medijskog mraka.

Nije li ovo dostatno da se izađe na ulice? No, hrvatski kmetovski mentalitet, samo ogovara, ali ne smije i ne usudi se ni na kakve proteste.

Podsjećam javnost da je u Hrvatskoj nekim čudom još uvijek živo 39.611 partizana koji primaju prosječnih 2.721 kunu mirovina.

– Da je Drugi svjetski rat završio prije čak 67 godina, a Domovinski rat prije samo 17 godina. Unatoč tome broj primatelja mirovina Hrvatske vojske i branitelja za samo 22.226 osoba premašuje sudionike NOR-a. – Ako su svi preživjeli partizani 1941. godine imali samo 18 godina, danas bi svi oni trebali imati prosječno 89 godina.

Prema popisu iz 2001. godine u RH ima samo 11.578 muškaraca starijih od 85 godina.

– Svota koju Hrvatski zavod mirovinskog osiguranja = HZMO isplaćuje čudnovato preživjelim partizanima iznosi cca 1,3 milijarda kuna što je, naravno, znatno više od svih prijevremenih mirovina žena, koje su radile više od 30 godina na poslu, da bi ostvarile pravo na svoju prijevremenu mirovinu.

– U Hrvatskoj je poginulo 12.637, a ranjeno više od 20.000, dok je na teritoriju Bosne i Hercegovine poginulo 9.639, a ranjeno 14.563 Hrvata. To je poznato široj javnosti, Ali, da ih je od ukupnog broja poginulih i ranjenih u Hrvatskoj, *više od 60 % podrijetlom iz Hercegovine.*²⁴ To rijetki znaju!

Dnevni list od 10. listopada 2012., na prvoj stranici donosi vijest: “10.000 pripadnika HVO-a ostaje bez mirovina iz Hrvatske?!” U daljnjem tekstu uz ostalo piše: “ovdje je riječ o više od 10.000 pripadnika HVO-a koji su od 1997. do 2001. ostvarili pravo na invalidninu, a dio njih i na braniteljsku mirovinu, ali im rješenja o invalidnini na temelju ranjavanja na južnom bojištu ili istočnoj Slavoniji nikada nisu dostavljena. Zato nisu mogli ostvariti ostala prava: skrb, na knadu i za tuđu pomoć ili stambeno zbrinjavanje, što je pravi razlog najavljenom tužbi...” U naglašenom tekstu stoji: “Glavni argument Hrvatske bit će činjenica da su odluku o isplati invalidnina pripadnicima HVO-a na svoju ruku, bez zakonske podloge, donijeli Franjo Tuđman i Gojko Šušak...”²⁵ “Promjenom zakona o pravima branitelja u RH, koji je u pripremi, vrlo lako se ljudima koji su tužili Hrvatsku mogu naći argumenti po kojima će se od njih tražiti da vrate novac koji su primili od te zemlje...”²⁶

Pečarić s oko 1500 uglednih hrvatskih intelektualaca poziva utemeljitelje Haaškoga suda **da Hrvatskoj vrate natrag žive naše branitelje.** Jer

²⁴ VIKTOR NUIĆ, **Istina o «Hercegovračkom slučaju»**, Drugo dopunjeno izdanje, Zagreb 1998., str. 46.

²⁵ DRAGAN BRADVICA, *10.000 pripadnika HVO-a ostaje bez mirovina iz Hrvatske?!*, **Dnevni list**, 10. listopada 2012., str. 8.-9.

²⁶ BRADVICA, D., *10.000 pripadnika HVO-a ostaje bez mirovina iz Hrvatske?!*, **Dnevni list**, 10. listopada 2012., str.9.

pripadnici Hrvatske vojske te generali Ante Gotovina i Mladen Markač tijekom devedesetih godina spasili su **i zaštitili** muslimansko-bošnjački narod u UN-ovoj zaštićenoj zoni u Bihaću. S pravom se akademik Pečarić pita: **zašto je potpuno oslijepila božica pravde**, pretvorivši se u politikantski cirkus nijekanje vlastite egzistencije, koja je još od rimskoga prava, osim naravno u sustavima totalitarnih diktatura, gledala barem na jedno svoje oko. Josip upozorava na vlast u Republici Hrvatskoj poslije 2000. godine, kada su nerazboriti **pojedinci iz tada novoizabrane vlasti u Hrvatskoj pristajali na gotovo sve uvjete da bi opravdali svoje preuzimanje vlasti nad Republikom Hrvatskom.**

Umjesto zaključka

Dragi prijatelji kulture!

Radujem se večerašnjem boravku akademika Josipa Pečarića među nama. U njegovu dolasku prepoznajem apostolsku revnost obilaska hrvatskog naroda u stoljećima vlastitim krajevima. Vi vraćate nadu ovom ispraćenom i varanom narodu – posljednjih godina od predvodnika vlasti u Lijepoj nam domaji.

Draga braćo i sestre!

Moramo se osvijestiti i ostati *narod nade*. Prisjetimo se da je biskup Valentin Pozaić upozorio 5. kolovoza 2012. u Mariji Bistrici, da se u današnjoj Hrvatskoj – nadodajem: a još više u Bosni i Hercegovini – “mračna komunistička prošlost ne kažnjava, već nagrađuje. Štoviše, uspoređuju se masovni ubojice i teroristi s hrvatskim braniteljima – što je znak krajnje moralne izopačenosti. I premda je ta ideologija jedno od najvećih zala u povijesti čovječanstva, nije ih sram.” Uvjeren sam da dijelim s vama uvjerenje da je u Bosni i Hercegovini stanje za hrvatski narod još gore. Za osloboditi se toga zla u Hrvatskoj biskup je progovorio o pohodu lustracije, opisavši njezin put – od Pantovčaka, preko Markova trga s obje strane, Zrinjevca, Prisavlja do pohoda cijele Domovine, naglasivši da se ne zaboravi da guja u hrvatskim njedrima stoluje i koti nove antihrvatske guje.... Te zločine nikada ne smijemo zaboraviti, ni prešutjeti; naprotiv, moramo dizati glas istine i o počiniteljima toga zla: a to je zločinački komunistički antihrvatski, anti-teistički – protubožji režim, i njegovi brojni sateliti – koji još i danas sablasno kruže i marširaju Lijepom našom domovinom, uživajući neizrecive privilegije društvene, političke i financijske.”²⁷

“Danas ovaj narod ponižen”, rekao je biskup Živković, “i pognut poput prosjaka puže i kuca pred vratima umorne starice Europe, sprema žrtvovati ne samo svoje sinove nego i mnoge vrijednosti i bogatstva za mrvice koje preostaju na stolovima njezina bogatstva i moći”, riječi su upućene ne samo brojnom vjerničkom mnoštvu na Udbini, nego svim Hrvatima u domovini i iseljeništvu. Zabrinut za svoju domovinu Hrvatsku reći će i ovo: “Mnogi danas

²⁷ <http://www.ika.hr/index.php?prikaz=vijest&ID=143470>

Hrvatsku doživljavaju kao zemlju bez nade, prepunu ljudi savladanih letargijom i beznađem – od nazočnih branitelja do mladih koji svugdje osim u njoj vide svoju budućnost”. Biskup je tom prigodom pozvao Crkvu, ako želi ostati vjerna svome poslanju, da ne smije šutjeti, da ne smije popustiti pred napastima interesa i kompromisa i da mora “poput proroka stati na stranu istine bez obzira na cijenu koju će za to morati platiti”.²⁸

Moj život u Hercegovini tijekom minulih desetljeća uvjeravao me je da živim s nekim Hrvatima koji mrze što su Hrvati.

Takvih je bilo mnogo kada je Hrvatom u Hercegovini teško bilo biti! To se pokazalo i za Obrambenog rata – posebno u časovima pobjede hrvatskih branitelja. To se ponavlja i na izborima u gotovo stopostotnim hrvatskim općinama.

Nažalost, ne osjećam samo to ja, nego i još neki na ovim stranama. U takvoj sredini nastavljam živjeti, svjestan da će takvih i u buduće biti. Drugi neka čine što hoće, ali ja sam odgovoran za svoja djela i korake.

Josipe, znate da ne samo u Hrvatskoj, naglašavam u Vladi Republike Hrvatske, ali i u Bosni i Hercegovini, ima podosta Hrvata koji mrze što su Hrvati. Oni mrze i ustanove koje imaju prvu riječ u nazivu s pridjevom H – **Hrvatsko** kulturno društvo... **Hrvatska** akademija, – kod Matice taj je pridjev na drugom mjestu, pa su, čini se, i odnosi drukčiji... Čak imamo neke koji vode društvo s istim imenom, a pokazuju da mrze njegovu nacionalnu odrednicu. To nas, čitajući Vaše knjige, razgovore i pisma, ne čini manjim Hrvatima, nego potiče da ostanemo Hrvati i da i one braćom zovemo!

Pred sobom imamo brojne uzore. Bogu zahvaljujemo za njih, jer nas oni, usprkos svemu, vuku naprijed.

Napisao sam i to s ponosom ponavljam: Tuđmanovo glavno djelo po kojem će ostati ne samo zapamćen, nego i trajno štovan jest Republika Hrvatska. Napadači zaboravljaju da je državnik dr. Franjo Tuđman svojim radom i žrtvom za hrvatski narod povijesni tijek usmjerio novim pravcem. Stvorio je Državu! Samo još jednom je to u tisućljetnoj povijesti hrvatskog naroda uspjelo! Više od toga nije mogao ni sanjati. I to je dosta!²⁹

Hvala dobrom dragom čovjeku, akademiku Josipu Pečariću na još jednoj knjizi. U knjizi je ispisan vapaj istinskog domoljuba. Ona je i tužna knjiga zbog tolikog opisanog ponižavanja Hrvata. Nadalje, ovo je knjiga istine, jer poslije čitanja ove knjige znamo više i bolje o hrvatskim braniteljima, posebice osuđenim generalima i onima koji s Praljkom čekaju presude, akademik Josip Pečarić **podigao je neuništivi spomenik**.

Zato, treba pozdraviti i čitati i knjigu akademika Josipa Pečarića *Rasizam svjetskih moćnika* i ostale njegove knjige jer je on iz plejade onih hrvatskih

²⁸ www.:hkv.hr/hrvatski list/13071.domazet

²⁹ Usp. ANDRIJA NIKIĆ, **Dr. Franjo Tuđman, Tvorac Republike Hrvatske**, Mostar, 2000.

pisaca kojima je istina ne samo preča od prijatelja, kako bi rekao Aristotel, nego zato što je jedino na istini moguće graditi trajnu sigurnost i živjeti u slobodi, kako nam u ušima odzvanjaju Isusove riječi. Bez istine, poručuje prof. Miroslav Tuđman, – *sve je samo primirje i prikivanje pravih uzroka i razloga povijesnih stranputica* (str. 396.).

HRSvijet, 20. listopada 2012

THOMPSONOVA ULOGA U HRVATSKOM GENOCIDU

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 3. 2. 2014; 7Dnevno, 7. 2. 2014.) kaže:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve oni te proglašavaju fašistom!

Nema dvojbe kako je to, nažalost, općeprihvaćeno mišljenje u Hrvatskoj. Hrvati, nažalost, nisu svjesni činjenice kako je pravljenje zečeva od ljudi najveći mogući genocid, a to se doista dogodilo u Domovinskom ratu.

To pokazuje i nedavni slučaj Peđe Grbina, koji komentira Josip Jović u tekstu *Što je Hrvatskoj Srbija?*:

Mladi se i korpulentni zastupnik SDP-a Peđa Grbin iznenada se našao na političkom uzletištu. I činilo se kako mu nema kraja. Ne, ne bi ga kao predsjednika saborskog Odbora za Ustav u tome omelo nepoznavanje ili tendenciozno tumačenje ustavnog poretka zemlje, ali bi mu posjet pulskom noćnom klubu u sitne sate, kojom prilikom je u podnapitom stanju zapjevao Thompsonove Čavoglave, mogao nanijeti neočekivano velike probleme.

Nije problem u tome što je bio pijan, već što je na čuđenje svekolike medijske javnosti zapjevao jednu nepoćudnu pjesmu koja dira u same temelje uznapredovanog bratstva i jedinstva, u nešto što je opet postalo sveto, naročito za vlast i stranku kojoj pripada.

Zapravo, kada jedan tako visokopozicionirani SDP-ovac pjeva Thompsonovu pjesmu, jasno pokazuje koliko svekolika javnost u Hrvatskoj još nije svjesna Thompsonove uloge u hrvatskom genocidu pravljena zečeva od Srba! Ljudi nisu svjesni kako je Thompson u svojim pjesmama zapravo opisivao Srbe kao zečeve! I ne samo to, nego je pjevajući te pjesme od njih i stvarao zečeve. A pjeva ih i danas. I on, i mnogi Hrvati. Pa i Peđa Grbin!

Podsjetimo se: "Bojna Čavoglave" pojavila se početkom rata u vrijeme kada je zahvaljujući Račanu i Lončaru učinjeno sve da Hrvatska bude razoružana i tako omogućiti Srbima da prvi put u povijesti pobjede nekoga protiv koga ratuju sami. I Srbi su doista pobjeđivali razoružane protivnike. Strah u kostima uvukla im je ta Thompsonova pjesma. Počinje sa starim hrvatskim pozdravom koji su koristile ustaše (i u modificiranom obliku), pa su prirodno Srbi već s tim početkom pjesme bili prestravljeni.

Zapravo, jasna je i Thompsonova krivnja zbog i danas prisutne ustaške zmije u RH, kako je to lijepo opisao predsjednik Ivo Josipović. Pa ta zmija je tako vidljiva na Thompsonovim koncertima na kojima on uvijek pjeva i "Bojnu Čavoglave" pa se među 100.000 – 150.000 nazočnih pojave i 2 – 3 ustaške kape. Kada se to dogodilo u Zagrebu 2008. godine vlast je sve učinila da se

konačno zaustavi Thompson. Tjednima se pisalo o te 2 – 3 kape (srećom imamo u RH g. Slavka Goldsteina koji uvijek prepozna tako veliko iskazivanje potpore ustaškom pokretu), zabranjivalo se Thompsonu pjevati i u zemlji i inozemstvu. Na žalost, nije se uspjelo jer je imao potporu nepoštene inteligencije koja nikako da prihvati dobro poznatu činjenicu o genocidnosti hrvatskog naroda, koja je potvrđena i u "Oluji" kroz stravični genocid kada su od Srba napravljeni zečevi.

O toj potpori nepoštenih intelektualaca dovoljno je pogledati knjige: M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008; J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Sve je jasno kada vidimo kako je biskup Ante Ivas završio svoju nedavnu propovijed u Grozdanskom:

Istina je da treba bježati od zla i napasti Zloga, od sila i opsjednuća Davolskih, koje kao da sve više zauzimaju maha... Ali, ima vremena kad ne smije biti uzmaka, kad se ne smije bježati, bez obzira na cijenu. To su vremena kad se nasrće na našu vjeru i pouzdanje u Boga, na njegovu Istinu i ljubav, na njegove zakone i zapovijedi. Ne smije biti uzmaka pred napadima na naše obitelji i djecu. Ne uzmiče se kad je napadnuta Domovina, njeni branitelji i graditelji. Naš Gospodin nije uzmicao ni pred križem. Mnogi su ga slijedili, kao i Gvozdanski mučenici, i unatoč smrt, pobijedili! Zahvaljujući njima "još smo tu na tvrdoj siki!"

Čujemo li mi danas jeku njihovu i poziv? I kao da slušamo odgovor, kad s Markom braniteljem iz Čavoglava pjevaju tisuće mladih diljem Hrvatske i svijeta:

*Zapali vatru, neka gori.
 Od sebe daj sve najbolje.
 Nek se srce hrabro bori
 Nek vatra gori do pobjede,
 Prijatelju moj.
 Digni se kad padneš,
 Rođen si za let,
 Rođen da se boriš
 Da bolji bude svijet.
 Jesi li odlučan i čvrst?
 Jesi li u sebi slobodan i čist?
 Digni se kad padneš,
 U tebi je snaga,
 U tebi je Krist!*

Bog Otac nam danas evanđeljem poručuje: "Krist, to je Sin moj ljubljani. U njemu mi sva milina... Slušajte ga!" Sveti naši mučenici Gvozdanski, koji niste uzimali ni pred smrću, molite za hrvatski narod. Amen.

Znamo da se pokušalo i tužbama na sudu, ali u dva takva slučaja sudovi nisu osudili uzvikivanje starog hrvatskog pozdrava *Za dom spremni!* Prisjetimo se i slučaja pravnice s HRT-a koja je koncem prošle godine dobila izvanredni otkaz jer je navodno "u kasne noćne sate sa službenog telefona puštala jednom muškarcu Thompsonovu pjesmu Čavoglave!" (U obrazloženju ove odluke stajalo je kako "raspiruje nacionalnu mržnju, i to putem službenog telefona, dakle na račun HRT-a!")

Vidimo kako je naša vlast doista sve pokušavala u Hrvatskoj, pa kad nije išlo, nedavno je pozvala u pomoć inozemne institucije da se zaustavi stari hrvatski pozdrav *ZA DOM SPREMNI!* Da, znamo kako je prošao Josip Šimunić. Znamo da su mu preko Interneta dali potporu na stotine tisuća ljudi. Meni je 31. 1. 2014. iz Argentine stigao sljedeći e-mail:

Dragi Josipe,

Kako sam Vam već javila, mi Hrvati iz Argentine i Južne Amerike potpisali smo i poslali pismo našem dragom Joeu Šimuniću. Kako doznajemo, Joe je presretan i zahvalan što mu potpora dolazi i iz Južne Amerike. Drago mu je što nismo zaboravili od kuda su nam korijeni.

Mi Hrvati iz Argentine smo uz obitelj, uz branitelje, uz Vukovar, uz Hrvatsku. Jer Hrvatska je isto naš Dom!

Veliki pozdrav!

Stella Hubmayer

Evo pisma, koje mi je poslala gđa Stella (potpisalo ga je 164 tamošnjih Hrvata):

Dragi junačino Joe,

s ponosom, mi, mlada generacija hrvatskih roditelja i djedova iz Argentine, podupiremo Vaš rodoljubni istup, koji nema ništa zajedničkog s interpretacijama toga vašeg oduševljenog rodoljubnog izraza s politikom, ili kakvom fašističkom ideologijom.

Ponosni smo, ponavljamo, Vašim patriotskim istupom, i nepokolebljivo, Hrvatska mladost iz Argentine i Južne Amerike stoji čvrsto uz Vas.

Uz stoljetni hrvatski pozdrav Za dom spremni!

Hrvati iz Argentine

Možda se radi o neukosti, ali Hrvati ne razumiju, iako im je to lijepo objasnio Puhovski (Dnevno.hr, 27. 1. 2014.) kako četnici nisu fašisti. Oni su samo željeli napraviti Veliku Srbiju. Ali ustaše to jesu jer su se borili za neovisnu hrvatsku državu, a to jest fašizam, zar ne? Tu suptilnu razliku nije razumio ni akademik Franjo Tuđman. O tome nam je govorio Carl Gustaf Ström u *Hrvatskom slovu*, 8. 11. 2002. gdje je naveo Tuđmanove riječi:

Znate li koliko je pravih, uvjerenih fašista bilo u Hrvatskoj 1941. godine? Najviše pedeset. Svima ostalima fašizam nije značio ništa – oni su samo željeli neovisnu i suverenu Hrvatsku. Budući da su im tadašnje fašističke sile nudile državu, oni su se preobukli u njihove odore. Da su im Amerikanci, Englezi, Francuzi ili čak Sovjeti nudili hrvatsku državu, oni bi išli s njima.

Poznati hrvatski književnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u tekstu *Otišlo je predaleko ukrivo!* zaključuje kako se, onda, može tvrditi (samo) kako je fašistički poklič "Za Poglavnika i dom spremni":

Gledao sam nogometnu utakmicu na kojoj je izboreno svjetsko prvenstvo i dobro vidio i čuo što je Josip Šimunić rekao. On je viknuo u mikrofon „za dom“, a cijeli je stadion u više navrata odgovorio "spremni". (Slično je to tako i u najpopularnijoj hrvatskoj operi "Nikola Šubić Zrinjski" Vatroslava Lisinskog, 1819. – 1854., a to je polovica pretprošloga stoljeća!) Nije to, dakle, bio fašistički, nego antifašistički poklič jer odbačena je njegova fašistička krivotvorina i to je nepobitno tako bilo pred svačijim očima i ušima. Dakle, kazniti nekoga tko je pred cijelim stadionom odbacio fašistički, eo ipso prihvativši antifašistički, a zapravo starinski rodoljubni poklič, nastao davno prije pojave fašizma – ne bi smio ni na koji način biti upitan, a nekmoli kažnjiv. Ili treba kazniti i Šimunića i sve gledatelje i sav hrvatski narod ili nikoga!

(To je već i bilo javno rečeno! Uopće, suludo je, fašistično je kažnjavati nekoga zbog izgovorenih riječi, ako nikoga ne vrijeđaju: fašisti su svoje majke, kao i svi ostali, zvali "mama", dokazano; nije da će i ta riječ stoga biti prokazana kao sumnjiva, ako je izgovori netko od Hrvata?!)

Naravno, i on griješi jer je u osnovi genocidnost hrvatskog naroda. I Šimunić i Thompson su znali za veliki genocid stvaranja zečeva od Srba u *Oluji*.

Šimuniću još možemo i progledati kroz prste jer je taj poklič, koliko je autoru ovog teksta poznato, jedini takav grijeh. Ali potpuno drugačija je priča Thompson. Pogledajmo što on kaže u samoj pjesmi "Bojna Čavoglave":

*Čujte srpski dobrovoljci, bando, četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava!*

Da, stići će ih naša ruka i u Srbiji. Prestrašno! Pa kako se ne bi i danas bojali te pjesme kada su na kraju doista i pobjegli u Srbiju, kao zečevi.

Svjesni tog zločina sudjelovanja u pravljenju zečeva od Srba pjesmom "Bojna Čavoglave" bili su i Švicarci, pa su 2009. uskratili Thompsonu vizu.

Svi znamo kako su Nijemci temeljiti. Oni itekako znaju i srpsku povijest, pa su sigurno predvidjeli i hrvatski genocid pravljenja zečeva od Srba. Zato i ne čudi kako su tu najavu genocida prepoznali u Thompsonovoj pjesmi *Anica – kninska kraljica*, pa su mu zabranili da je pjeva u njihovoj zemlji. I doista, Thompson pjeva:

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina
Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

Pa zar nije jasna poruka da su Srbi zečevi. Thompson, i pored bokala vina koji je popio, sigurno ne misli da bi mogao zapaliti Krajinu i dva tri srpska štaba, da ne zna da će oni postati zečevi koji će pobjeći čim ga vide? A da sve bude još gore, u "Oluji" su pobjegli pred cijelom vojskom, a ovdje zbog Thompsona, Anice i bokala vina!

Zbog svega toga je i opravdana hajka vlasti na našeg kantautora. A činjenica da ga na portalu Hrvsvijet proglašavaju i osobom godine, da biskup s Thompsonom završava svoju propovijed pokazuje kako je u pravu bio predsjednik Josipović kada je govorio o ustaškoj zmiji, zar ne?

Dnevno.hr, 9. veljače 2014.

Glas Brotnja, 10. veljače 2014.

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.

**IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI
PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI,
SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA**

Davor Dijanović

Početak prošloga tjedna Srpsko narodno vijeće (SNV), privatno leno poznatoga "etnobiznismena" Milorada Pupovca, objavilo je Izjavu o pravima Srba u Hrvatskoj, u kojoj se ističe da u proteklih pet godina položaj Srba u Hrvatskoj nije unaprijeđen, nego je u nizu aspekata i unazađen, te se, kako su nas izvijestili mediji, navode zadaci u borbi za neostvarena prava i za očuvanje onih koja su ostvarena.

25.02.2018. u 22:10

Velika skupština SNV-a očekuje da će Vlada i državne institucije aktivno i tijesno surađivati na realizaciji ciljeva navedenih u Izjavi, među kojima je i zahtjev da institucije srpske zajednice, posebno SNV i Zajedničko vijeće općina (ZVO) "moraju" dobiti status manjinskih samouprava. Riječ je, zapravo, o novoj inačici starog prijedloga iz 2010., koji je spriječen intervencijom Vesne Pusić (što mnogo toga govori o tadašnjem HDZ-u), prema kojemu bi srpsko ZVO na području istočne Slavonije, Baranje i

zapadnog Srijema dobilo pravnu osobnost. Prevedeno na ne-ezopovski rječnik lišen političke korektnosti, riječ je o prijedlogu koji bi u perspektivi omogućio nove *krajiške balvanIe* na teritoriju Republike Hrvatske. U Izjavi se, dakako, spominje i "govor mržnje" prema Srbima, njihovim institucijama i znamenjima njihova identiteta koji ostaje problem koji je "izvor strahova i asimilacije pripadnika srpske zajednice".

Koji dan nakon što je javno objavljena Pupovčeva Izjava o novoj vječitoj ugroženosti srpskog naroda u Hrvatskoj (to je nešto kao "vječiti povratak fašizma"), Milorad je (zasigurno suznoga i tužnoga oka i plačljivoga glasa) u Sarajevu propovijedao o položaju Srba u Hrvatskoj. Na tribini koju je organizirala sarajevska srpska Kulturno-prosvjetna udruga "Prosvjeta" Pupovac je naglasio kako je pogoršanje položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj započelo oslobađajućom presudom generalima 2011., a mračnoj srbofobnoj atmosferi pridonio je Tomislav Karamarko koji je HDZ pretvorio u stranku "ekstremizma i nacionalizma". Pupovac je na tribini dodao i to da je "veliki problem" što je školski sustav u Hrvatskoj – pazite sad – "izrazito kroatocentričan", posebno u povijesti, književnosti, umjetnosti i znanosti. Školski sustav u Hrvatskoj, državi u kojoj je većinski narod hrvatski, vjerojatno bi trebao biti srbocentričan pa bi onda uvijek pred kamerama tužni Milorad Pupovac Suzni bio zadovoljan.

Kult "ugroženog Srbina"

U pozadini Izjave SNV-a, kao i Pupovčeve sarajevske kakofonije o pogoršanju položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj, zapravo se krije kult "ugroženog Srbina", koji je jedan od konstituirajućih, ključnih elemenata velikosrpske ideologije.

O čemu se radi?

Kako bi utvrdili što je to kult "ugroženog Srbina" i koja je njegova funkcija u ostvarivanju zločinačkog plana stvaranja "Velike Srbije", morat ćemo se vratiti u prošlost, a u tome će nam pomoći izvrstan znanstveni rad dr. sc. Mate Artukovića "Ugroženost – bitni element velikosrpske ideologije".

Nakon stvaranja Kneževine Srbije 1815. godine, a posebno nakon što je 1882. proglašena Kraljevina Srbija, srpske vlasti razrađuju strategije i programe s ciljem stvaranja "Velike Srbije", u koju bi, kad govorimo o hrvatskim zemljama, trebale ući Dalmacija, Lika, Krbava, Banovina, Slavonija, Srijem, Bosna i Hercegovina. Hrvatski Srbi (porijeklom mahom pravoslavni Vlasi koje je Srpska pravoslavna crkva (SPC) predanim i ustrajnim radom posrbila) po nalogu Beograda započinju borbu za "priznavanje" i "ravnopravnost" Srba u Hrvatskoj, koja se u svojoj biti svodi na pitanje hoće li srpski narod u Hrvatskoj biti priznat kao "srpski politički narod", tj. kao nositelj državnosti, što za Hrvate, naravno, nije prihvatljivo, jer priznati narodu taj status znači dati pravno mogućnost legitimnog odcjepljenja.

Od 1848. srpsku politiku organizira i u Hrvatskoj djeluje Jovan Živković, koji je plaćeni agent srpske vlade. Srbi iz Hrvatske bore se za proširenje Srbije te protiv bilo kakve mogućnosti da se afirmiraju pojmovi "hrvatski" ili "Hrvatska" kao integrativni. Hrvatski Srbi Hrvatskoj osporavaju čak i one zemlje gdje je Hrvatska povijesno kao država nastala. Dok Hrvati brane svoje pravo na određene zemlje koje su bile cijelu poznatu povijest hrvatske, Srbi te isključivo hrvatske zemlje žele pripojiti Srbiji, odnosno na Hrvatsku gledaju samo kao na plijen Srbije. To je bit hrvatsko-srpskog spora od 19. st. pa do danas.

Prikazivanje vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti

Jedna od dominantnih ideja velikosrpske ideologije, jedno od glavnih sredstava u borbi da se hrvatske zemlje priključe Srbiji, postaje kult "ugroženog", "obespravljenog" Srbina. U promicanju tog kulta, otkriva nam u spomenutom radu dr. sc. Artuković, veliku ulogu igraju srpske novine u Hrvatskoj, od kojih valja izdvojiti "Srpski glas", "Vrač Pogađač", "Srbin", "Srpski zabavnik" i zagrebački "Srbobran" koji je osnovala i financirala srpska vlada (moderni srbobran "Novosti" razlikuje se od svoga slavnog predšasnika tek po tome što ga od vremena Sanadera financira Hrvatska vlada i što je tu i tamo umotan u jugoslavensku ambalažu). Spomenuti srpski tisak objavljuje samo one informacije koje druge predstavljaju kao nepravедnike i krivce. Većina dopisa u tim tiskovinama počinje po nekoj formuli "Srbin je kriv što je živ", "Protiv nas raj i pakao", ili "o jedna li si ti srpska srećo", "za Srbina nigdje zaštite, nigdje pravde, nigdje zakona" ili "nevolja je samo za Srbina stvorena" ili "srpski narod ima neprijatelja kao ni jedan drugi na svijetu".

Sklonost za prikazivanjem vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti, najistaknutija je značajka dobrog dijela Srpske samostalne stranke koja tada djeluje u Hrvatskoj. Povijesna djela izašla iz pera pisaca ove stranke, "obrađuju samo veličinu svojeg naroda ili njegovih članova i u isto vrijeme konstantnu ugroženost Srba, ističući trajnu izmjenu suprotnosti između 'djela srpskih predaka', njihovu nepravédnu ugroženost i 'nedjela srpskih zlotvora'" (Artuković).

"Ugroženi Srbi" usred Zagreb Hrvatima najavili istrebljenje

Istina je, međutim, upravo suprotna. Sva istraživanja stvarnog položaja Srba u Hrvatskoj do Prvoga svjetskog rata, pokazuju da se ne radi o "ugroženom" narodu, nad kojim se provodi "genocid", nego o narodu u usponu, "narodu kojemu se ničim ne ugrožava narodno biće i koji je na temelju te slobode stvorio sve svoje najvažnije ustanove..." (Artuković). U jednom od svojih predratnih radova ovo priznaje i srbijanski akademik, notorni velikosrpski pamfletist Vasilije Krestić.

Da ne možemo govoriti ni o kakvom "ugroženom narodu", pokazuje i činjenica da su srpski "samostalci" (Srpska samostalna stranka) usred Zagreba navijestili Hrvatima rat "do istrage naše ili više", tj. do istrebljenja. Rat je, poznato je, navijestio Nikola Stojanović u "Srbobranu", u članku pod naslovom "Srbi i Hrvati", a taj članak, smatra Artuković, "nije običan članak, nego programatski put koji se slijedio u srpskim intelektualnim krugovima cijelo 20. stoljeće, a i danas se slijedi u mnogim temeljnim mislima".

Analizirajući srpski tisak iz tog vremena, Artuković piše kako je u njemu stvorena slika protivnika "koja će biti, kao u primitivnih naroda, predmet svakog mogućeg napada u nadi da će, što ta slika bude unakaženija i nakaznija, neki nevidljivi duh otkloniti od tvorca takvih slika svu nesreću, kojom prijeti i uvijek se osvećuje nesklad sa životnom stvarnošću". Slika svakoga protivnika srpske nacionalne misli u srpskom tisku je jednako bez imalo ljepote, bez ljudskih crta.

Srpski političari antisemiti Hrvate optužuju za filosemitizam

Zanimljivo, uz hrvatsku posebno je nakazna slika Židova. Artuković o tome piše: "Na karikaturama 'Vrača Pogađača' Židov je mala, usaljena nakaza, velikoga nosa i grabežljivih očiju, pod kojim stenje i dušu ispušta njegov dužnik. Jedan od trajnih elemenata u ideološkoj strukturi svega tzv. opozicionalnog srpskog novinstva i cjelokupne izdavačke djelatnosti je antisemitizam. Posebno je karakterističan za Srpsku samostalnu stranku. U listu Vrač Pogađač npr. termini 'čivutski' i 'hrvatski' redovito su spojeni. Kao što je sve hrvatsko bogalj, nula, sve židovsko je pokvarenost, trulež. 'Hrvatstvo' i 'čivutstvo' u Vraču Pogađaču i u drugim srpskim listovima, pa i u Srpskom Sionu, uvijek su u simbiozi.

Kao jedan od bitnih razloga sukoba Hrvata i Srba, srpski tisak navodi filosemitstvo Hrvata. Hrvati su mješavina svega i svačega, a ponajviše 'sinova Judinih'. 'Zgoljni Hrvati', 'obrezani Hrvati', 'novo Hrvati', 'poliveni' i 'nepoliveni otadžbenici' tj. Židovi, stalno su na stupcima srpskog tiska kao dokaz i hrvatske nesposobnosti i netolerantnosti prema Srbima i slabog slavenskog osjećaja. Samostalci su neprestano optuživali hrvatsku opoziciju osobito Stranku prava, za nepatriotske simpatije prema Židovima. Osuđivali su Židove da usmjeravaju hrvatsku politiku na štetu interesa srpskog naroda i Srbije, da na štetu narodnog načela ističu kozmopolitizam i 'dekadentnu' zapadnjačku kulturu. Ali i konkurentska snaga Židova srpskim trgovcima igrala je važnu ulogu u stvaranju trajno prisutnog antisemitizma, koji je zapravo opća pojava kod svih srpskih opozicionih stranaka".

"Ugroženi Srbi" su bez grijeha

Dok druge prikazuje kao one koji tlače "ugrožene Srbe", srpski tisak ni u jednom primjeru ne navodi niti jedan grijeh srpske strane. "Srbin bez grijeha prema bilo kome i uz to od svakog ugrožen – to je najdublje uvjerenje iza

kojega su se utaborili srpski ideolozi. To je polazna točka svakog saobraćanja s drugima, a osobito s onima s kojima govore najsličnijim jezikom, s Hrvatima. No sličan je stav i prema Albancima, Grcima, Mađarima, Rumunjima. Srpski ideolozi vlastitu stvar znaju obrazložiti samo negiranjem i optuživanjem drugoga. Nikada, niti na jednom mjestu nismo našli priznanje da bi nositelji službene vlasti ili predstavnici Srba općenito u ime srpske ideje učinili bilo kome, bilo kada bilo kakvu nepravdu“ (Artuković).

Jasenovački mit, transmisija kulta "ugroženog Srbina“, poslužio je kao pogonsko gorivo za agresiju na Hrvatsku

Kult "ugroženog Srbina“ kasnije je pretočen u mit o Jasenovcu. Najdramatičniji učinak ideologije "ugroženog Srbina“ je suludi mit o 700.000, milijun pa i dva milijuna Srba ubijenih u tom logoru. Stvarne brojke, dakako, daleko su od istine, najnovija istraživanja nedvojbeno pokazuju da su i sadašnje brojke od 80.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu krivotvorene, no jasenovački mit, kao transmisija kulta "ugroženog Srbina“, poslužio je kao pogonsko gorivo da bi se opravdala srpska agresija na Hrvatsku devedesetih. Godinama prije početka rata, u srpskom novinstvu, od vjerskoga do studentskog tiska, trajala je "sustavna kampanja, koja je očito imala za cilj prikazati Srbe kao 'ugroženi' narod. Napisane su i cijele biblioteke s istom nakanom (Gojko Đogo, Vuk Drašković, Vojislav Lubarda, Milić Stanković, Jovan Radulović, Dobrica Ćosić, Danko Popović, i mnogi drugi koje zbog opsega ovoga rada moram ispustiti). Ta kampanja prikazivanja, ili bolje rečeno intenzivnog oživljavanja 'kulta ugroženog Srbina', mita o ugroženosti Srba s generacije na generaciju, trajala je cijelo desetljeće koje je prethodilo ratu, iako je on latentno živio sve vrijeme u komunističkoj Jugoslaviji. A 'kult ugroženog Srbina' proširen je isključivo zato da bude priprava i isprika za rat“ (Artuković).

Kreiranju jasenovačkog mita bitno su doprinijeli i hrvatski komunisti koji su legitimirali sulude velikosrpske brojke, kojima je cilj bio dehumanizirati čitav hrvatski narod.

Aktualan Pupovčev "ugroženički“ narativ i optužbe o pogoršanju položaja srpske zajednice u Hrvatskoj (Pupovac je, tj. njegova stranka čiji su članovi i mnogi bivši *balvanaši*, dragi čitatelji, dio vlasti, što najbolje govori o istinitosti tih optužbi) zapravo je samo produžetak kulta "ugroženog Srbina“ u novim okolnostima. A iza tog kulta je u pozadini nikad umrla ideja stvaranja "Velike Srbije“, koja bi obuhvatila i hrvatske zemlje, koje je pred nekoliko godina u svojoj božičnoj homiliji nabrojao srpsko-pravoslavni patrijarh Irinej (SPC je oduvijek lučonoša velikosrpsstva, a SPC je svetcima proglasila i mnoge neprijeporne zločince, o čemu u svojoj knjizi "Bizarni sveci srpske crkve“ piše crnogorski publicist Miroslav Ćosović). Doduše, nakon što je dobar dio Srba 1995. pobjegao iz Hrvatske (Milošević bi rekao "pobegli kao zečevi“) velikosrpska je ideja u Hrvatskoj bitno oslabljena, no ona i dalje živi,

a danas posebno na meti ima Banovinu i istočne krajeve Hrvatske (u kojima živi značajan postotak srpskog stanovništva) s obzirom na to da je riječ o krajevima teritorijalno bliskima Republici Srpskoj i Srbiji. U tom planu sudjeluju očito i domaći srpski predstavnici revitalizacijom kulta "ugroženog Srbina" i zahtjevima koji su usmjereni na postizanje statusa konstitutivnosti. Novinar i književnik Nenad Piskač ovako je sjajno sublimirao bit moderne velikosrpske ideje: "Priču bismo, dragi naši prvašići, mogli skratiti na sljedeći misaoni sklop koji već danas morate naučiti napamet kao i tablicu množenja ili abecedu: Ako mi Srbi nismo u Dalmaciji, Lici, Krbavi, Banovini, Slavoniji i Srijemu politički narod, onda smo neravnopravni. Ako smo neravnopravni, onda smo ugroženi. Tko nas u tim oblastima ugrožava? Hrvati. Tko su Hrvati? Ako već ne žele biti Srbi katoličke 'vere' što smo im velikodušno ponudili, ako ne žele biti, osim časnih iznimaka, niti plaćene sluge Beograda, onda su oni genocidan narod budući da nas trajno ugrožavaju u zapadnim srpskim oblastima. Ako su genocidan narod, a jesu, moraju biti jer tako kaže naša narodna pjesma i 'istorija', srpska crkva i izložba u UN-u, moraju se neprestano ispričavati, trajno 'izvinjavati' i beskrajno nam plaćati za svoj istočni 'greh grehova'. Grijeh se sastoji samo u tome što su Hrvati opstali svoji na svome. Biti politički narod na tuđemu teritoriju cilj je kulta srpske ugroženosti".

Problem nije u Beogradu, nego u Zagrebu

Kult "ugroženog Srbina", inherentan velikosrpskoj ideji, u posljednjih dvjesto godina postigao je značajne rezultate; Srbija je značajno povećala svoj teritorij, pa i na račun povijesno hrvatskih zemalja (istočni Srijem, Bosanska krajina/Turska Hrvatska). Uspjesi velikosrpske ideje pritom ne bi bili mogući bez asistencije hrvatskih političara, posebno onih jugoslavenske provenijencije, koji su Srbima davali privilegije, često na štetu većinskoga hrvatskog naroda. I Svetozara Pribićevića i Milorada Pupovca hrvatski su političari jugofilne orijentacije učinili političarima nacionalnog predznaka. Hrvatski političari su ti koji danas toleriraju četničke spomenike u Hrvatskoj (npr. spomenik Šoškočaninu u Borovu Selu). Hrvatski političari su ti koji su velikosrpskoj ideji dopustili da pentrira i u same državne institucije (npr. u Ministarstvo kulture u kojemu imamo stanovitoga bivšeg obavještajaca tzv. SAO Krajine).

Srbija i Beograd imaju svoje interese, koji su i danas dobrim dijelom velikosrpskog karaktera, no problem je primarno u Zagrebu. Koliko su hrvatski političari slabiji, jadniji, nesposobniji i više skloni jugofilnoj izdaji, toliko je jača i velikosrpska ideja u Hrvatskoj. Jugoslavenska ideja uvijek *in ultima linea* ide u korist prosrpske ideje i predstavlja negaciju hrvatske državnosti. Hrvatski pak Srbi trebali bi iz povijesti izvući zaključke i shvatiti da ih u Hrvatskoj ne ugrožava hrvatski narod, nego ih ugrožava beogradska

čaršija sa svojom patološkom, nasilničkom i zločinačkom idejom Velike Srbije u kojoj se prečanske Srbe tretira kao monetu za potkusurivanje. Glavni grad hrvatskih Srba je Zagreb, a ne Beograd. Milorad Pupovac Suzni nije njihov zaštitnik, nego etnobiznismen koji funkcionira i živi od proizvodnje konflikata i raspirivanja međunacionalne netrepeljivosti. Da je Hrvatska ozbiljna država, što nažalost nije, Pupovac bi se najprije morao ispričati za laži o prekrštavanju srpske djece devedesetih, a DORH bi se, da je zaista riječ o ne-političkoj instituciji, pozabavio njegovom ulogom u nikad realiziranoj zamjeni dvojice zarobljenih srpskih liječnika iz Siska i hrvatskog liječnika dr. Ivana Šretera. Srpski su liječnici pušteni, a Šreter je ubijen, iako je Pupovac jamčio da će biti zamijenjen. O tome se šuti, ali *pupovčanje* i podgrijavanje kulta "ugroženog Srbina" su u punom zamahu. Pa i u samim državnim institucijama i na račun hrvatskih poreznih obveznika, na račun države čija je temeljna karakteristika nakon 2000. godine jugofilno samoukidanje.

Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina

Ovu kolumnu završit ćemo odlomkom iz sjajne knjige prof. Ivana Oršanića "Vizija slobode", odlomkom nad kojim nam se i danas valja zamisliti i koji nam i danas daje pouku koji su izvori hrvatskih problema: "Otrov Balkana je u jugoslovenstvu. Nosioci otrova na Balkanu jesu nosioci jugoslovenstva. U najdubljem povijesnom smislu krivnju za zločine na Balkanu ne nose ni srpska ni hrvatska državna ideja, jer ove izražavaju načela samoodređenja i srpskog i hrvatskog naroda; krivnju nosi jugoslavenska zabluda. Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina, jer je protiv ideje slobode i samoodređenja svih njegovih naroda. Mi moramo biti protiv Srbije u konkretnom smislu, jer drukčije nije moguće, ali u idejnom i temeljnom smislu mi moramo biti protiv jugoslavenske zablude. U izvornom smislu ispravno je antijugoslavensko stajalište, jer smo po jugoslovenstvu postali srpskom kolonijom. U tom poslu naša je stvar da se jugoslavenska zabluda potpuno dotuče, ali ne obranom Jugoslavena, a napadanjem Srba, nego napadanjem Jugoslavena, Jugoslavije i jugoslovenstva, te životom u našoj državnoj ideji, a stvar je Srbijanaca, da se oslobode zastarjelih ambicija Pravoslavne crkve i da žive u svojoj državnoj ideji tako da na granicama Hrvatske i Srbije ne bi stajali luđaci, koji se htjeli smatrati ideolozima i svecima, nego stanovnici normalno priznatih i ostvarenih načela u cijelom svijetu. Samo u tom slučaju moglo bi se očekivati i na Balkanu razvitak solidarnističkih odnosa kakvi postoje i među drugim narodima. Međutim kod Jugoslavena-Hrvata opaža se kompleks čudnog izživljavanja. Stalno napadaju na Srbijance, umjesto da napadaju sebe i svoju zabludu. Ako su Pašić i Aleksandar Karađorđević Srbi, to je normalno i što mi tu imamo napadati. To što Maček, Šubašić, Meštrović, Tito i Bakarić nisu Hrvati, kao što su oni Srbi, to je abnormalno i glupo, to treba napadati. Mi bismo pak ove htjeli zaobilaziti,

nepovijesno, i blagonaklono, te ih osloboditi krivnje 'lajanjem' na Pašića, Aleksandra i Rankovića i time prihvatiti shvaćanja da su ovi krivi zato što nisu Jugoslaveni, a ne oni prvi što nisu Hrvati. Hrvatsvo se ne može definirati kao neko antimađarstvo, antitalijanstvo, antifrancustvo, antisrpsvo i kao mržnja na druge narode, nego se mora definirati kao antijugoslavenstvo, jer to isključuje hrvatska državna ideja u svim svojim pozitivnim političkim, kulturnim, socijalnim, ekonomskim i vjersko-moralnim projekcijama kao nešto neprirodna, kao sociološki i povijesni monstrum“.

<https://direktno.hr/kolumne/iza-kulta-ugrozenog-srbina-koji-propovijeda-milorad-pupovac-suzni-skriva-se-zlocinacka-ideja-114331/>

VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.

JOSIP PEČARIĆ

PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI

Mnogi su komentirali Pupovčevu skandaloznu izjavu o stradalima u potresu. Tako Ivica Šola u tekstu *Od Pupovca nas može spasiti jedino dječja pravobraniteljica. Ali ona šuti...* kaže:

Da, navijači su vrijeđali Milorada Pupovca, etnobiznismena, prije čijih snobovskih izjava baš nitko u Hrvatskoj nije spomenuo koje je nacionalnosti koji poginuli ili unesrećeni. Zašto taj isti Milorad koji vještinom glumačkog profesionalca cvili kako mu nije bitna ničija nacionalnost nije došao na požare u Split ili u Gunju kada su bile poplave, nego ovdje gdje su nastanjeni Srbi?

<https://kamenjar.com/ivica-sola-od-pupovca-nas-moze-spasiti-jedino-djecja-pravobraniteljica-ali-ona-suti/>

Slično su reagirali i navijači KK Zadar:

<https://narod.hr/hrvatska/uz-prekrizenu-sliku-pupovca-i-truta-navijaci-kk-zadar-poslali-poruku-evo-sto-kazu>

Naslov Šoljinog teksta je podrugljiv, kao što je podrugljiv i naslov teksta Tomislava Jelića u današnjem Hrvatskom tjedniku: PUPOVČEVE SRPSKE ŽRTVE USTAŠKOGA POTRESA.

Obrazloženju „govora mržnje“ zbog kojeg je uhapšen mladi navijač izrugao se sjajni hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Dani nakon divljanja prirodnih sila, odnosno manjih potresa, donijeli su divljanje lokalnih političara nezadovoljnih najavljenom dodjelom novaca, dodjelom navodno po stranačkom ključu, ili nezadovoljnih podjelom kućica za kampiranje i sličnim zaklonima za nevoljnike. Političari iz vrhova vlasti u Hrvatskoj prešetavali su se umjesto da uzmu lopate u ruke barem za fotoreportere, pojeli nešto kobasica i otišli. U šetnji je viđen i M. Pupovac, a bolje da nije. Dok su se svi ti mladi ljudi, navijači i nenavijači, pretrgnuli da pomognu ne pitajući komu pomažu, što je tko i tko je tko, antipatični Pupovac našao je shodnim baviti se etnomatematikom, a to je ljude rasrdilo, kako ne bi, i one koji su godinama živjeli drugdje, izbjegli pred noževima srpskih terorista pa im se sada duše uzbunile i vratila sjećanja na Vučića u Glini 1995. i podsjet kako je Petrinja, recimo, izgledala nakon što je vraćena Hrvatskoj, zapuštena i zagađena, pa ipak nesrušena jer Hrvatska vojska nije razarala topovima hrvatske gradove. Jedan je navijač, kažu vijesti, uhićen jer je Pupovcu dovikivao "Ubij Srbina" što je po sebi nelogično jer zašto bi Pupovac ubijao Srbe, a inače nepotrebno jer si je Pupovac na potresenoj Banovini sam pucao u nogu. Prosim policiju i sudstvo da puste mladića na miru. Ako je već u zakone ušla mržnja, lijeva izmišljotina, još nije ušao gnjev, a tu se o gnjevu radilo.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35543-h-hitrec-veliko-finale-krvozedne-2020.html>

Hodak u dijelu svoje kolumne pod karakterističnim naslovom Petrinja danas izgleda kao Vukovar 1991. godine... spominje i Vučića i Pupovca: Čak je i Vučić poslao milijun eura. Toliko šalje i siromašna Makedonija. Oni znaju što je potres. U Skoplju je 1963. g. poginulo 1070 ljudi u velikom potresu.

I dok B.B.B., Torcida, Armada, Fancuti, Demoni i ostali "huligani" rade, raznose, donose i pomažu, iznenada se pojavio najrelevantniji političar Lepe njihove, **Milorad Pupovac**. K'o matematički robot odmah je izbacio prve rezultate i simultano ih preveo na hrvatski jezik: "Poginulo je dvoje Srba i jedna djevojčica iz mješovitog braka". Znajući koliko je Pupi liberalan, napredan i progresivan, uvjeren sam da je pod "mješoviti brak" mislio na brak između muškarca i žene. Svi koji su poginuli naša su hrvatska tragedija i svi su iz mješovitih brakova.

I dok nas je ambis u koji je upala Petrinja i ostali okolni gradovi i mjesta paralizirao, dogodila se još jedna velika nesreća. Osam mladih ljudi, svi rođeni 2001. g. nađeno je u jednoj kući u Posušju mrtvo. Vjerojatno zbog neispravnih plinskih instalacija. Kako se niz nesreća ne bi napokon zaustavio, pobrinuo se nepoznati volonter iz Zadra koji je na ulici verbalno izvrijeđao - zamislite koga? Pupovca! Pravna država je u tom slučaju reagirala munjevito. K'o ugriz kobre! "Zločinac" je odmah lišen slobode. HRT je taj dašak svjetlosti emitirao odmah na početku svog slabo gledanog Dnevnika, a kad ih je već krenulo, vijest iz Posušja "munjevito" su objavili u 33. minuti

dnevnika. Tako se "pravna država" opet jednom istakla u zaštiti izvještavanja o "najrelevantnijem".

<https://direktno.hr/kolumne/kao-da-smo-u-apstraktnom-amfiteatru-iz-kojega-promatramo-nasu-tragediju-ali-mi-smo-stari-narod-koji-ce-se-i-iz-ovoga-zla-podici-kao-ptica-feniks-219420/>

I sam sam se narugao u svom komentaru poslanom prijateljima 2. 1. 2021.: STRAŠAN NAPAD NA PUPOVCA - DOBACIO MU ZDS I UHAPŠEN;

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24437-skoro-za-pupovca-i-u-zemljotresu-postoje-nasi-i-vasi>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24440-mladen-pavkovic-u-ovoj-nesreci-pupovac-prebrojava-krvna-zrnca>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24441-dr-zeljka-markic-pupovca-nista-ne-ilustrira-bolje-od-intervjua-za-tanjug>

Očito ljudi nisu shvatili da je Pupovac prebrojavajući krvna zrnca nakon potresa osigurao pomoć iz Srbije i povrat malog djelića popljačkanog iz Hrvatske ☺

Naravno nigdje u svijetu ne smiješ tako napadati glavnog u državi pa je Vlada njegovog potrčka Plenkovića odmah reagirala i onog koji je dobacivao hrvatskom vladaru ZDS i time ga podsjećao da su od njegovih u Hrvatskoj napravili ZEČEVE odmah uhapsili:

„Uhićen 25-godišnjak koji je u Glini poticao na mržnju i vrijeđao Pupovca“

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/uhicen-25-godisnjak-koji-je-u-glini-poticao-na-mrznju-i-vrijeđao-pupovca-foto-20210101>

Izgleda da podrugljive tekstove opravdava i najnoviji upit vlastima Portala narod.hr o tome je li uhapšeni navijač KK Zadar srpske nacionalnosti:

<https://narod.hr/hrvatska/je-li-srbin-vikao-pupovcu-ubij-srbina>

Moram naglasiti da samu svom komentaru jasno stavio do znanja da Plenković mora slušati, a to je uvijek radio, ono što mu naredi Pupovac, koji to obično radi tako da cijela javnost u RH to vidi. Tako on i njegovi od koji su hrvatski branitelji napravili zečeve može javno ponižavati Predsjednika vlade. To naravno ne propušta naglasiti ni Vjekoslav Krsnik već u naslovu svog komentara: Dno dna sveučilišnog profesora Milorada Pupovca i sljedbenika, uključujući premijera Plenkovića

<https://bezcenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24491-dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica>

Vidim da nitko ne spominje prvi dio Pupovčevog naloga Plenkoviću da uhapsi onoga koji mu je dobacivao „strašne“ povike. Evo tih Pupovčevih riječi:

“Mnogo je bolje da se pobrinu za one koji me pozdravljaju s pozdravom “Za dom spremni” i koji mi pjevaju “Ubij, ubij Srbina. Ubij ga” usred Gline. I to baš usred Gline”, kazao je zaključno Pupovac.

<https://kamenjar.com/pupovac-odgovorio-na-prozivke-to-nije-nikakva-podjela-po-etnickim-osnovima-neka-mi-to-ne-zamjere-salonski-humanitarci-i-dusebriznici/>

Dakle prvo je dao ZDS a tek onda „ubij Srbina“. Prvo je dao ono što je osnova u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, - pozdrav ZA DOM SPREMNI. A to je jasno njegovim sljedbenicima na čelu s Plenkovićem da ga se mora poslušati. Inače će se naći na udaru zbog nesprovođenja Memoranduma SANU 2. A zbog toga ih se i drži na vlasti, zar ne? Zato je uhićenje i uslijedilo tako brzo,

Vjerojatno je razlog mnogima što prešućuju ZDS jer im se čini da je ono 'Ubi Srbina' mnogo gore i vjeruju da je to razlog zašto vlasti spominju samo to u optužbi mladog navijača KK Zadar.

Ali to što je ZA DOM SPREMNI važniji Pupovcu od onog 'Ubi Srbina' ima i logično objašnjenje. To pokazuje da Srbi i njihove sluge u RH znaju da pobijediti Hrvate mogu samo ako oni prestanu biti spremni dati svoj život za svoj narod i svoju domovinu. Takav Hrvat neće ubijati Srbe ako opet pokrenu fašističku agresiju na Hrvatsku. Da, zato je Pupovcu, Plenkoviću i drugima mnogo gori ZDS od 'Ubi Srbina'.

Ali, uzalud se nadaju. Hrvati su već navikli da od srpskih naci-fašista prave zečeve. A sve je bliže dan kada će mnogi progledati i shvatiti onu staru „Poturica gori od Turčina“, ili u prijevodu „Posrbica gori od Srbina“.

<https://bezcenzure.hr/vlad/pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremn/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24531-pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremn>

PROF. DR, SC. NEVEN ELEZOVIĆ, ZAGREB, 2021.

HAAŠKI SUD PREUZIMA ULOGU SRPSKOG MITA O JASENOVCU

Akademiče Pečariću, nedavno ste se vratili iz Pakistana gdje ste godinu dana zajedno sa znanstvenicima iz Pakistana i iz drugih dijelova svijeta surađivali na znanstvenoistraživačkim projektima. Možete li čitateljima Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća opisati ovu suradnju?

Vjerojatno imate dojam da sam bio tamo godinu dana zato što me nije bilo u javnosti nešto više od godinu dana. Već nekoliko godina odlazim u centar za razvoj matematike u Pakistanu (obično po šest tjedana po semestru). To je Abdus Salam School of mathematical science u Lahoreu (ASSMS). To je jedinstvena škola u svijetu, a i dobila je svjetsko priznanje kao jedna od najistaknutijih znanstvenih ustanova u toj regiji. Vjerojatno Vam je poznato da obično iz manjih zemalja šalju svoje talentirane matematičare (i ne samo njih) u velike zemlje da bi doktorirali. Oni ponajbolji obično i ostanu u tim zemljama. U ASSMS-u rade suprotno – oni upisuju na doktorske studije ponajbolje mlade matematičare (na natječaj se javi njih dvjestotinjak, a prime ih dvadesetak), a dovode iz svijeta priznate stručnjake. Tako osiguravaju da im ponajbolji mladi matematičari i ostanu doma. To je tamo državna politika. Kod nas nije. Naravno, u Hrvatskoj sam učinio koliko sam mogao, kao slobodan strijelac, da nam što manje mladih matematičara odlazi vani, a i da oni koji ne mogu ili nisu mogli otići mogu doktorati. Zapravo, cijelo svoje znanstveno djelovanje podredio sam tom cilju. Tako je do sada iz „moje”

znanstvene škole doktoriralo njih 27, a do kraja godine očekujem da će ih biti 32. U Hrvatskoj ih ni u jednoj drugoj matematičkoj oblasti nije doktoriralo više. Iz znanstvene škole velikoga hrvatskog matematičara i domoljuba Zvonimira Janka (Heidelberg) doktoriralo je njih 16.

Kod drugih naših profesora još manje. Naravno, da bi to postigao morao sam raditi i na drugim stvarima. Uz pomoć profesora Nevena Elezovića i izdavačke kuće „Element” osnovao sam 4 znanstvena časopisa koji se tiskaju u Zagrebu. Jedan od njih je prvi hrvatski matematički časopis na SCIE listi, a drugi je jedini hrvatski matematički časopis i na CC i SCIE listi i to od prvog broja. I moja grupa u ASSMS-u je najveća. Do sada ih je doktoriralo 4, a još 8 radi na svojim doktoratima. Suradujem i s ostalim kolegama tamo. Počeo sam suradnju s dva tamošnja profesora (Rumunji i Gruzijac), ali i s nekim drugim kolegama iz svijeta koji rade u istim područjima matematike. Posebno mi je bila draga suradnja s mojim doktorandom iz Pakistana i kolegicom iz Izraela, zato što Pakistan i Izrael nemaju nikakve međusobne odnose. Naravno, sve to je bilo moguće zato što sam jedan od 5 najproduktivnijih svjetskih matematičara s oko 800 znanstvenih radova, te više priručnika i 15 monografija o nejednakostima (7 na engleskom su izdale poznate izdavačke kuće u svijetu). Zbog mog doprinosa matematici međunarodni časopis Banach J. Math. Anal. (na CC i SCIE listi od prvog broja) posvetio mi je jedan svezak. Organizirana je i međunarodna konferencija u Trogiru 2008. u čast moga 60. rođendana na kojoj je sudjelovalo 130 matematičara iz cijeloga svijeta, a njihovi radovi su objavljeni u 3 sveska dva naša časopisa. Ta konferencija je nastavila svoj život kao svjetska konferencija i druga je održana upravo u Lahoreu, a treća se treba održati u Južnoj Koreji.

Pakistan je država smještena u južnoj Aziji, a graniči ne samo s Indijom i Kinom, nego i s Afganistanom i Iranom, dakle zemljama koje se u našim medijima označavaju kao opasne po zapadne demokratske vrijednosti. Kakav je Vaš dojam o ovom dijelu svijeta? Je li slika koju potenciraju naši mediji realna?

Prije svega bih rekao da je slika koju stvaraju mediji u Hrvatskoj i svijetu u službi svjetskih moćnika. Ravnatelj ASSMS-a mi je jednom rekao da kada vani čita što pišu o Pakistanu ni on ne bi došao. Na prošlogodišnjoj konferenciji tamo, mnogi su pozvani predavači u strahu odbili doći. Znam se našaliti kako je doista nevjerojatno kako se polovici od njih baš tada „razboljela majka”. Hrvatska grupa je bila brojna. Bojali su se doći, a onda bili oduševljeni. Jedna kolegica mi je poslije konferencije napisala: „Profesore, kad god ja ne želim negdje otići, opet me natjerajte da odem!” Profesor Ivan Perić je bio tamo nekoliko puta. Često razgovaramo o Pakistancima. Različita civilizacija, ali ljudi s kojima komuniciramo izgledaju zadovoljniji, topliji od nas. Je li to ta „opasnost po zapadne demokratske vrijednosti”?

Zapravo i ne znam što znači „biti opasan po zapadne demokratske vrijednosti“. Je li to nešto dobro ili loše? Ivan Miklenić u Glasu Koncila, a prenosi i Vaš Portal³⁰, upozorava na paralelu Bleiburga i Haaga pa kaže:

Zastrašujuće posljedice što velika međunarodna sila nije poštivala međunarodno pravo prema hrvatskim vojnicima i civilima, a koji su imali povjerenje i nadu u nju smatrajući je pravnom, demokratskom i humanom, još uvijek ostaju kao izazov za poštenu i vjerodostojnu ispriku. No umjesto te civilizacijske geste, po općem uvjerenju u Hrvatskoj, baš ta velika međunarodna sila dala je svoj veliki doprinos baš za takvu hašku presudu, te je time i nehotice otkrila da su njezini politički interesi daleko važniji od života mnogih ljudi, od istine, pravde i poštivanja dostojanstva hrvatskoga naroda.

A upravo sam i sam u nedavnom izlaganju na Tribini HIP-a (što je također prenio Vaš Portal³¹) spomenuo svoj tekst iz 1996. godine u kome sam govorio kako su naše vrijednosti mnogo iznad tih zapadnih demokratskih vrijednosti. Kao i Miklenić sada i ja sam još tada upozoravao na činjenicu da njima nisu važni ljudi. Nije im ni važna sloboda drugih, nego samo njihova i onih kojima je oni dozvole. Zato smo našem dragom Papi, sada već blaženiku, Ivanu Pavlu II. i bili „narod nade“: bili smo narod koji je izborio svoju slobodu unatoč onima koje krasi „zapadne demokratske vrijednosti“. Zato je za svoj stoti posjet izabrao „narod nade“, a prva poruka mu je bila u Dubrovnika ona o slobodi!

A o slobodi svoga naroda pjeva Marko Perković Thompson. Pjeva i o drugim hrvatskim i općeljudskim vrjednotama: obitelji, braniteljima, svom narodu, Bogu. Ali te vrjednote su opasne po zapadne demokratske vrijednosti. Thompsonu su zabranili ulazak u EU! Obrazloženje je ispod svake civilizacijske razine, kao i presude našim generalima u Haagu. Moj govor o tome ispred Veleposlanstva Švicarske također ste objavili na Vašem Portalu³².

Kako se u Pakistanu doživljava nagli gospodarski uspon susjedne Indije i Kine, a kako vojni uspon Irana, kojega neki danas drže za najmoćniju državu Bliskoga istoka?

Zapravo, mislim da se sve te zemlje od Maroka do Indonezije u velikoj mjeri okreću razvoju znanosti. U mojim časopisima posljednjih godina imamo veliki broj radova poslanih iz tih zemalja. A i sam nastanak ASSMS-a svjedoči

³⁰ Ivan Miklenić pohvalio, ali i kritizirao Hebranga i Karamarka u Bleiburgu, Portal HKV-a, 22. svibnja 2011.

³¹ Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a, "Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima...", Portal HKV-a, 13. svibnja 2011. i 18. svibnja 2011.

³² Govor akademika Josipa Pečarića s prosvjednog skupa u petak u Zagrebu, Portal HKV-a, 12. listopada 2009. Zanimljivo je da se u tijeku akcije sakupljana potpisa Pismu VS-u UN-a pojavio i napad na knjigu o Thompsonu.

tome. Zato u Lahoreu ne razgovaram o tome. U ASSMS-u se na sve moguće načine pokušavaju prilagoditi nama. A ako ne razgovaramo o matematici, teme su nam obično one općeljudske. Ako nisam zadovoljan nečim što se ne uklapa u moj pogled na svijet uvijek se trude postupiti po mojim uvjerenjima. Ali i pouče me ponešto. Kada sam, razočaran, pričao kako moj narod na izborima bira one koji služe svjetskim moćnicima, ravnatelj ASSMS-a profesor Alla Ditta Raza Choudary mi je pričao kako su mnogi i kod njih (a Pakistan je zemlja od 160 milijuna ljudi) vjerovali da Pakistanci ne mogu sami voditi svoju zemlju, nego to moraju raditi Englezi. Moji studenti mi kažu da je slična situacija onoj u Hrvatskoj i kod njih. Što i jest logično. Kada smo svjetskim moćnicima važni mi (a ima nas manje nego u pola Lahorea), kako ne će biti tako velika zemlja!

Pri tome treba naglasiti da profesor Choudary itekako vodi računa o našoj sigurnosti, tako da mi znamo da kada nas pozove sigurno nam se ne može dogoditi ništa loše.

Povod za naš razgovor, međutim, prije svega je predstavljanje Vaše nove knjige „Rasizam suda u Haagu – 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?“, za koju su predgovor napisali prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i akademik Dubravko Jelčić. Kako je knjiga sadržajno koncipirana?

Zapravo, ideju za nastanak ove knjige dao je moj prijatelj i suradnik Mate Kovačević. Naime, kada smo doznali kakve su haaške presude popisao sam sve svoje tekstove o tom „sudu“ (otud podnaslov knjige). Mate je inzistirao na knjizi sa svim tim tekstovima.

U prvom poglavlju su dana moja pisma ministarstvima znanosti, kulture i vanjskih poslova, s molbom za financiranje. Uz njih sam priložio i spomenute recenzije iz kojih izdvajam:

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman:

U svim Pečarićevim radovima poruka je jasna, argumentacija logički neoboriva, matematički precizna. Kada je riječ o haškim optužnicama protiv hrvatskih generala, snaga i logika njegovih teza i argumenata kao da ima ishodište u poruci kardinala Franje Kuharića koju citira u uvodu knjige: „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.“

Akademik Dubravko Jelčić:

Vještina njegova pera i čvrsta, doista matematička logika daje uvjerljivost njegovim spisima i jamči vrijednost (i ove) njegove knjige. Anegdoticnost, kojoj autor također nerijetko pribjegava, povećava zanimljivost njegova pisanja (ustvari: pripovijedanja). Ali valja odmah upozoriti na specifičnost Pečarićeva stila i bitnu odliku njegove kritičnosti: ona se afirmira podrugljivošću, a ona ostvaruje ironijom i

sarkazmom, što njegovim spisima pribavlja literarnu dimenziju. Time je čitateljima zajamčena draž čitanja.

Trebam li reći da mi iz ministarstava uopće nisu odgovorili? Ni službenici, a kamoli ministri kojima sam pisma uputio. Znali smo da i ne će. Pa neposredno prije tih presuda potiho su donijeli zakon u Saboru da će sa suđenjima nastaviti u Hrvatskoj.

Potom u knjizi slijede poglavlja: *Umjesto Predgovora, 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?, Rugajmo se rasistima! i Umjesto zaključka.*

U kojem se oblicima manifestira rasizam Haaškoga suda? U knjizi pišete da je na Haaškomo sudu nekome dovoljno dokazati da je Hrvat, e da bi bio osuđen kao zločinac.

Zapravo rasizam tog suda sadržan je već u naslovu moje knjige *Priznajem, Hrvat sam!* To se doista i dogodilo u predmetu Kordić. U prvostupanjskoj presudi bilo je navedeno niz konkretnih zločina zbog kojih je Kordić osuđen na 25 godina!

Njegovi odvjetnici su u žalbi dokazali da je Kordić nevin po svim tim konkretnim zločinima. U drugostupanjskoj presudi su uvažili sve što su odvjetnici dokazali, zadržali se na jednoj jedinoj (koja nema veze sa zdravom pameti) i presudili opet 25 godina!

Drugim riječima, Kordiću su dokazali jedino ono što su i mogli: Hrvat je. I to izniman! Pa je i kazna jednog rasističkog suda tome i primjerena, zar ne?

Vjerojatno se scenarij trebao ponoviti i na suđenju generalima Gotovini i Markaču. Međutim, u mnogim našim tekstovima obarali smo sve što su oni stavljali u svojim optužnicama. Na kraju im je odvjetnički tim zagorčao posao. Oborili su im svaku smislenu optužbu već u prvostupanjskoj presudi, što odvjetnik generala Gotovine Luka Mišetić u svom nedavnom obraćanju hrvatskoj javnosti zapravo i konstatira. Sudu su ostale samo one besmislene, pa su kao i u slučaju Kordić presudili na osnovu njih. Dokazali su im, zapravo samo da su Hrvati. I to ne baš bilo kakvi.³³

A cijeli postupak oko suđenja generalima Gotovini i Markaču prepun je rasističkog ponašanja tužitelja i sudaca u Haagu. To i navodim na početku knjige:

Rasizam:

U presudi hrvatskim generalima tvrdi se da nije važan kontekst u kojemu su se navodni ratni zločini dogodili. Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić kaže da je u pravu kod bilo kojeg prekršaja, a kamoli zločina, važan kontekst u kome se on odigrao.

Kontekst nije važan u odnosima viših i nižih bića (više i niže rase). Dakle, Hrvatima kao ljudima niže vrste, nije moglo pasti na pamet –

³³ Josip Pečarić: Kazne jednoga rasističkog suda – Priznajem, Hrvat sam!, Portal HKV-a, 24. svibnja 2011.

svetiti se. To je djelo njihovih vođa. Oni su to isplanirali pa su i odgovorni za to. Zato sam rekao:

„A onda nam ti jaki (preko Haaga, a i izravno) poručuju:

DA, TO PRAVO IMAJU SVI NARODI, ALI VI HRVATI NISTE UČINILI TO ZATO, NEGO ZATO DA BI ISTJERALI SRBE. JER VI STE GENOCIDAN NAROD! Ako to nije rasizam, priznajem, ja doista ne znam što je rasizam.”

Sjetimo se da od prvog dana Oluje imamo tvrdnju o tzv. prekomjernom granatiranju Knina i optužbu da je predsjednik Tuđman zločinac. Prekomjerno granatiranje u kome je stradao JEDAN civil! Svima nam je pred očima razrušeni Vukovar i brojni pobijeni njegovi građani. To nije bilo prekomjerno granatiranje. Razrušen je grad u kome su živjela bića niže vrste i pobijeni su brojni pripadnici bića niže vrste. Ali u prekomjernom granatiranju Knina ubijen je jedan čovjek. Za to je sigurno odgovorna Vlada (...)

A kad strada jedan čovjek itekako je važno naći topničke dnevnik. Treba cijelom svijetu pokazati koliko je golem zločinački pothvat učinila vlada nižih bića kada je stradao jedan civil (...)

Gotovina je spasio 150 000 muslimana iz Bihaća od sudbine koje su doživjeli u Srebrenici. Ali to su Muslimani, kao i Hrvati, bića niže vrste. Kako se Gotovina usudio spašavati bića niže vrste, umjesto da spašava dvjestotinjak bića više vrste. Umjesto da se proglasi pobjeda bića više vrste, pobijeno je njih nekoliko stotina (...)

Jedna od tvrdnji koju je moguće pronaći u knjizi jest i ona da Haaški sud preuzima ulogu srpskog mita o Jasenovcu. U kojem smislu?

Izmišljeni brojevi žrtava logora u Jasenovcu bili su osnova u rasističkoj tezi o genocidnosti hrvatskog naroda, a u cilju sprječavanja svake pomisli o stvaranju hrvatske države. A državu smo stvorili i normalno je „glavni zločinac” Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman. Cijeli sud u Haagu podređen je suđenju tome „zločincu”. To sjajno opisuje u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19. svibnja 2011. kršćansko-demokratski zastupnik u njemačkom Bundestagu Klaus-Peter Willsch. Već sam naslov njegova teksta puno govori: *Mrtvačka sinoda u Haagu*³⁴:

Godine 897. u Rimu se dogodio jedan znameniti spektakl. Tada svježe izabrani papa Stjepan VI., suočen sa sumnjama u zakonitost svog imenovanja, svom je prethodniku Formozu, devet mjeseci nakon njegove smrti, upriličio crkvenopravni sudski proces. Tijelo pape Formoza tada je izvučeno iz groba, navučena mu je papinska odora te je postavljeno na tron. Ishod presude mrtvačke sinode znao se već od

³⁴ Klaus-Peter Willsch: Presuda je skandalozna, nepravedna i opasna, Portal HKV-a, 23. svibnja 2011.

samog početka. Ona je Stjepanu bila potrebna da bi si osigurao vlastiti legitimitet.

Slična farsa dogodila se je na Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji u Haagu 15. travnja 2011. Tog je dana sudsko vijeće proglasilo krivim pokojnog hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana za progon pobunjenog srpskog stanovništva prilikom ponovnog preuzimanja hrvatskih područja koja su bila pod srpskom okupacijom. Time ga je sud stavio u isti koš s drugim mrtvacom: Slobodanom Miloševićem.

Ta je presuda skandalozna, nepravedna i opasna.

Skandalozna, jer sud time naknadno pruža moralnu nadogradnju politici ekvidistancije prema agresoru i žrtvi koju su u najboljem slučaju provodili „posebni prijatelji“ Hrvatske. S obzirom da Haškom sudu, za razliku od rimske kurije iz 9. stoljeća, nije dopušteno suditi mrtvacima, on je u zatvor poslao hrvatske vojne zapovjednike Antu Gotovinu i Mladena Markača: na 24, odnosno 18 godina...

Međutim, postavlja se logično pitanje: Zar je „zločin stvaranja hrvatske države“ doista tako veliki da su svjetski moćnici dopustili da se oni kao naredbodavci, a ne suci u Haagu, pokažu cijelom svijetu kao nasljednici pape Stjepana VI.? Otkud takva slijepa mržnja prema Tuđmanu?

Odgovor je jednostavno naći u nedavno objavljenim transkriptima sa sjednice Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja. Slobodan Milošević tada kaže:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?

Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. Da smo istog tog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo, ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne?! Pa, tamo ne bi moglo da se stigne od njihovih kolona kojima su zakrčili sve putove u bežaniji zajedno sa stanovništvom. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Dakle, kada im je već Tuđman stvorio državu, željeli su stvaranjem države u državi tzv. RSK onemogućiti njezino postojanje. Predstavnici UNPROFOR-a su zapravo štitili tu njihovu „državu“, a ne nesrpsko pučanstvo u njoj. I onda je Tuđman ponizio svjetske moćnike. Za 12 sati njihova „država“ je praktično nestala, a vojsku te „države“ Tuđman je pretvorio u čopor zečeva.

Zato mu je Haag presudio s 24 (Gotovina) plus 18 (Markač) godina. Zapravo mrtvi Tuđman je za sada osuđen na 42 godine zatvora za „zločin“ stvaranja hrvatske države i poniženje koje je nanio svjetskim moćnicima (to je valjda pravnički – za njihove duševne boli). Ali, ako se tome dodaju presude koje su već dosuđene hrvatskim braniteljima u Hrvatskoj i na koje se Hrvatski sabor najnovijim zakonom i obvezao, to će biti mnogo, mnogo više.

A dodajmo tome i „zločin“ koji je napravio Tuđman u BiH. Sjetimo se želja i postignutih rezultata svjetskih moćnika u susjednoj državi:

Dopustili su pokolj u Srebrenici, u njihovoj navodno zaštićenoj zoni.

Osudili su Darija Kordića bez ikakvih dokaza, zato što je spriječio isti takav pokolj u drugoj njihovoj zaštićenoj zoni.

Sada su osudili Gotovinu i Markača zato što je zapravo Tuđman spriječio još veći pokolj koji su trebali u Bihaću izvršiti njihovi saveznici Srbi.

Kako su svjetski moćnici planirali da nakon pokolja u Bihaću proglase Srbe kao pobjednike u ratu, jasno je da je i to veliki razlog da sude mrtvom Tuđmanu, kao što je i papa Stjepan VI. sudio svom prethodniku.

Sjetimo se samo Kordićevih 25 godina, a tko zna koliko će dobiti šestorka iz BiH na čelu s iznimnim generalom Slobodanom Praljkom. Kako i za njih možemo reći kao i za Gotovinu i Markača: preko njih sude mrtvom Tuđmanu. Možemo konstatirati da će „Sud“ u Haagu osuditi mrtvog Tuđmana na stotine i stotine godina!

Haaški sud označili ste i kao „lokomotivu prema Zapadnom Balkanu“. Smatrate li da se iza sve agresivnije nametanog koncepta „Zapadni Balkan“ odnosno „Jugosfera“ – unatoč konstantnome paljetkovanju o ulasku u EU – zapravo skrivaju pokušaji obnove Jugoslavije, na koje je još pokojni predsjednik Franjo Tuđman upozoravao prije svoje smrti?

Da, upravo tako. Očito je i kroz to da svjetski moćnici žele vratiti na staro, koliko je god moguće. Jer ipak, rat se dogodio, Hrvatska je pobijedila u ratu, a i „zečevi“ su bježali, zar ne? Jasno je da je cilj ostvariti formulu $6 - 1 + 1$ (Jugoslavija – Slovenija + Albanija). Zapravo, tu poništavaju Tuđmanovu pobjedu i žele napraviti nešto gore od bivše Jugoslavije. Tamo su sve hranili Slovenija i Hrvatska, a sada bi to radila samo Hrvatska. Na kraju krajeva i mi smo sudjelovali u Tuđmanovu „zločinu“ pa trebamo biti kažnjeni!

Iako se politika Velike Britanije opravdano drži glavnim krivcem za sramotne haaške presude, mišljenja sam da one ne bi bile moguće bez izdajničke asistencije dijelova hrvatske političke nomenklature. Vaše mišljenje?

Ne samo njih! Ne zaboravimo i ulogu glavnih medija. Zapravo se sve odigralo po poznatim scenariju kako zavladati raznim zemljama. To je izvrsno opisao Josip Jović u svojoj knjizi *Život po protokolima*. U spomenutom članku s Okruglog stola HIP-a³⁵ posebno sam upozorio na uloge dva predsjednika RH. Kako je izdajnička Mesićeva uloga poznata posebno sam upozorio na Josipovićeovu ulogu. Ponovit ću:

- 1. Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj. na one koje prave razliku između ratnog zločina i zločina u ratu.**
- 2. Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu jest prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je ovakve poglede na kraju elaborirao u knjizi RATNI ZLOČINI – Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007., skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti sa željenim postavkama.**
- 3. Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i optužnica i presuda generalima.**
- 4. Suprotno pravnim normama tvrdio je da generali trebaju otići na Sud dokazati nevinost.**
- 5. Čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.**
- 6. Na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj, drže tog naputka!**

Kineski ratnik-filozof Sun Tzu za ljude koji provode tuđe interese na račun interesa svoga naroda kaže da su najniži i najodvratniji. Zato mi dopustite da se takvima narugam onako kako sam to učinio u spomenutom članku:

Kineski filozof Sun Tzu nije ni sanjao da će njegovo djelo tek danas dobiti svoju ispravnu interpretaciju. On je govorio o najnižim i najodvratnijim ljudima kao o nečem lošem. Ali mi znamo da su takvi ljudi nešto najbolje moguće, zar ne? A oni koji su najistaknutiji ispred svih takvih u svijetu sigurno su oni najniži i najodvratniji u Hrvatskoj. Pa tko se drugi može pohvaliti s time da je jedini u povijesti, u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, izručio generale pobjedničke vojske da im sude i pri tome odigrao najznačajniju ulogu u njihovoj osudi!

---

³⁵ Izlaganje akademika Josipa Pečarića s Okruglog stola HIP-a, "Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima...", Portal HKV-a, 18. svibnja 2011. Izlaganje je dano i u ovoj knjizi.

Na desnoj strani političkoga spektra unazad nekoliko mjeseci događaju se znatna politička preslagivanja. Osnovano je nekoliko političkih stranaka ili pokreta kao što su „Hrast“, „Akcija za bolju Hrvatsku“, „Volim Hrvatsku, ne u EU“ itd. Tu je još i pravaški dio spektra, koji je razbijen na nekoliko stranaka. Što je u ovakvim okolnostima potrebno učiniti kako bi se hrvatskim biračima ponudila jedna prepoznatljiva i koherentna nova opcija?

Zapravo ja i nisam najpogodnija osoba da „pametuje“ o tome. Vjerojatno Vam je poznato da sam stajao iza mnogih akcija koje su pokretane među hrvatskim intelektualcima. Kada smo izašli s otvorenim pismima za zaštitu Marka Perkovića Thompsona mediji su vjerovali da smo kadri načiniti ovo što je sadržano u Vašem pitanju. Rukovodeći se „Načelom sv. Franje“ nagovorili smo profesora Miroslava Tuđmana da bude kandidat. Vjerovali smo da to što iza tog prijedloga stoje hrvatski akademici kao što su Aralica, Barišić, Jelčić (pa i ja, ali i ne samo ja) i mnogu drugi hrvatski intelektualci, na kraju i Hrvatsko kulturno vijeće predstavlja dovoljnu garanciju da nam državotvorni Hrvati vjeruju. Objašnjavao sam kako nam mediji ne će biti skloni i da nam mogu pomoći samo dvije stvari: bez obzira što je Tuđman najbolji kandidat ipak je on Tuđman – i to mora probiti tu blokadu. Ali to nije dovoljno ako ne budemo jedinstveni. Naravno, pokazalo se da smo bili oholi i da se baš ne drži do naših mišljenja. Kako sam jednom rekao: Svi su za jedinstvo pod jednim malim uvjetom – da baš on bude glavni. Kada danas vidimo koliko „lidera“ imamo, zar nije bolje da ja šutim? Tada sam bio ohol vjerujući da mi nešto značimo. Danas znam da je bolje šutjeti i ne biti ohol.

Koji su Vaši daljnji projekti i što bi čitateljima poručili za kraj?

Zapravo je sve vezano za Haag. Pa će i moja poruka biti u svezi s tim: Znam da je veoma teško i našim osuđenim braniteljima i njihovim obiteljima. Ali oni nose samo Tuđmanov „križ“. Oni su izabrani da zamjenjuju u tim osudama najvećeg čovjeka u hrvatskoj povijesti. Veličina njegove, a time i njihove, osude samo govori koliko je veličanstveno djelo koje je on, a s njime i oni, napravio. Svi mi bili bi ponosni da smo na njihovom mjestu!

Portal HKV-a, 26. svibnja 2011.

ANKICA TUĐMAN, ZAGREB, 2021.

ZA DOM SPREMNI

Jednostavno je fantastičan pozdrav koji Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo

Hrvatska bi morala uvesti pozdrav ZDS u Hrvatsku vojsku u prigodi polaganja prisege te kod pozdrava počasnih straža. Taj pozdrav nikoga ne ostavlja ravnodušnim kao iskaz domoljublja koji je i upozorenje svim mogućim neprijateljima da ne diraju Hrvatsku

Piše: **STJEPAN TUĐMAN**

Vrlo zanimljivo, pa i jadno, slušati i gledati nekakve kriptokomuniste i iskompleksirane, dakle ne-normalne Hrvate, kako žele odlučivati o tomu smijem li ja biti *za dom spreman!* Pa oni mogu odlučivati isključivo o tomu hoće li tek prikriveno ili ipak javno voljeti svoju crvenu zvijezdu petokraku, odnosno srp i čekić! Ja bih htio da to čine javno, kako bismo točno evidentirali tko su i koliko ih ima, pa da onda jednoga dana - kada napokon provedemo lustraciju. donesemo zakonsku odredbu kojom se zabranjuje njihovo javno djelovanje i zagađivanje javnoga prostora. Ako se ti isti ne bi pridržavali zakona, onda slijedi prvo novčana kazna, a potom i zatvorska.

A što se tiče samog ZDS-a, ja sam uvjeren da je svaki onaj tko voli svoju obitelj i svoju Domovinu – za dom spreman. ZDS zvuči i kao zavjet, pa bi ga

trebalo uvesti u Hrvatsku vojsku prilikom polaganja prisege i kod pozdrava počasnih straža. Sada se u HV-u koristi nekakav „Pozdrav Domovini!“.

A što zapravo znači ta blijeda riječ „pozdrav“? Je li to „Dobro jutro Domovino“ ili možda „Laku noć Domovino“ ili pak „Zbogom Domovino“?

?

Ima mnogo protivnika hrvatske države, hrvatske nezavisnosti i hrvatske opstojnosti. Pa tako svi ti antihrvati, kao i oni iskompleksirani Hrvati (na njih sam posebno alergičan) govore kako je ZDS ustaški pozdrav, pa se zato ne bi smio koristiti u demokratskoj Hrvatskoj.

To kao argument ne drži vodu iz više razloga.

Naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da NDH nije ni postojala. Ali, drugovi, povijest se ne može zanijekati.

PRVO. *Za dom spremni* spominje se u Hrvata puno prije nego što je nastao ustaški pokret!

DRUGO. Što je loše u tome da se ZDS koristio i u vrijeme NDH? Tada je postojala i HRVATSKA KUNA, i HRVATSKA POŠTA, i HRVATSKA ŽELJEZNICA i HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA itd. Sve same smislene i hrvatskoj državi i društvu korisne stvari.

Možda po logici Plenkovićevog *Povjerenstva za suočavanje s prošlošću* sve te institucije ne bi trebale imati pravo postojanja u današnjoj Hrvatskoj!?

Dakle, ovi naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da Nezavisna Država Hrvatska nije ni postojala – i to ne zbog njezina režima – već zbog jasno izražene volje hrvatskog naroda da ima vlastitu državu.

Ali, drugovi, povijest se ne može zanijekati. Shvatite konačno da je NDH bila stvarnost, da je imala svoje državne institucije, svoj državni teritorij, svoju vojsku i da je bila jedna od etapa u borbi hrvatskog naroda za vlastitom državom, koju smo konačno i trajno ostvarili u Domovinskom ratu!

TREĆE I JEDINO RELEVANTNO. Izričaj (poklič, ili zavjet) **ZA DOM SPREMNI** jednostavno je fantastičan! ZDS nikoga ne ostavlja ravnodušnim. ZDS je prije svega iskaz domoljublja, ali istovremeno i upozorenje svakome tko ima bilo kakove pretenzije na hrvatsku grudu da su tu Hrvati i da su spremni pod svaku cijenu obraniti svoj dom!

Ovaj izraz „za dom spremni“ toliko je dobar da bi ga Republika Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo, tako da se nitko osim nas Hrvata ne smije njime koristiti!

S pozdravom *Za dom spremni*,

Stjepan TUĐMAN

Da, i ovaj tekst pokazuje svu bijedu onih u RH koji sprovode velikosrpske interese – dakle interese države čiji su ratnici u RH pretvoreni u zečeve. Valjda naše prokletstvo stane u mojoj tvrdnji koja je na portalu dragovoljac.com uzeto za naslov mog jučerašnjeg pisma:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA. JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK
IZDAJICA

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26575-jednom-sluga-uvijek-sluga-jednom-izdajica-uvijek-izdajica>

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

**MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM,
2021.**

**DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I
ZDS**

U nizu tekstova upozoravao sam kako se istaknuti hrvatski političari i dužnosnici moraju dokazivati svoje sluganstvo svjetskim moćnicima napadanjem na pozdrav ZA DOM SPREMNI. Naime svjetski moćnici su odobrili ili su naložili, a i na razne načine i pomagala naci-fašističku agresiju Srbije na Hrvatsku. Međutim, HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman je porazio agresore, a i ponizio i njih i njihove nalogodavce jer je od navodno moćne srpske agresorske vojske napravio vojsku sastavljenu od zečeva. Ti svjetski moćnici neće odustati od svojih ciljeva jer dobro znaju koliko u RH ima onih koji strasno mrze svoj narod (Šegedin) ili da u njoj ima više izdajica od svih drugih europskih naroda zajedno (Matoš). Srbi su tim svjetskim moćnicima pomagali u ostvarivanju njihovih (i svojih) ciljeva, pa je prirodno nastaviti ostvarenje istih ciljeva samo drugim metodama. O tome i govori Memorandum SNU 2. koji tako zorno opisuje današnju Hrvatsku (i ne samo nju) iako je pisan prije 12 godina.

Kako su Hrvati pobjednici u ratu idealno je napadati ZDS.

To je pokazala bivša predsjednica još 2015 kada je napala Peticiju ZDS kojom se branilo „Bojnu Čavoglave“. U to vrijeme Predsjedniku Vlade Milanoviću nije smetao amblem HOS-a sa ZDS.

Karamarko nije napadao ZDS. Nije mogao bini ni predsjednik Vlade iako je PET puta pobjeđivao na izborima. Smijenjen je i doveden je

Plenković koji je odmah dokazao odanost svjetskim moćnicima uklanjajući spomen-ploče poginulim HOS-ovcima jer je na njoj bio hrvatskim zakonima odobren amblem sa ZDS. Koja odanost: Predsjedniku vlade jedne države važnije su želje svjetskih moćnika od zakona države kojoj su na čelu!

Predsjednica nije pokazala čvrstinu u svom odnosu prema ZDS. Nije joj pomoglo ni dovođenje Vučića pa je ritualno napadom na ZDS morala pokazati da je Plenković iznad nje u hijerarhiji slugu svjetskim moćnicima. Ostala je borba za mjesto čelnika u tom sluganstvu- Kako je Milanović, sada kao predsjednik države, pobrao simpatije mnogih govoreći istinu o onima o kojima su svoje rekli Šegedin i Matoš, morao je i on dokazati svoju odanost svjetskim moćnicima oštrim napadima na HOS-ovce.

O infantilnim napadima na „Bojnu Čavoglave“ i ZDS od Predsjednika Ustavnog suda sam pisao u više navrata. Vidimo da je i novi predsjednik Vrhovnog suda izborio tu poziciju napadajući ZDS. Da se idealno uklapa u tu slugansku priču Šegedina i Matoša pokazuju već i naslovi o tom njegovom sluganstvu:

Hrvatski tjednik od 21. 10. 2021:

Tko je novi predsjednik Vrhovnog suda RH
NOVOIZABRANI PREDSJEDNIK VRHOVNOG SUDA RADOVAN
DOBRONIĆ

Pozdrav *Za dom spremni* pod kojim je branjen Vukovara, smatra fašističkim,
Agresorski mu simboli ne smetaju, lustraciju i ne spominje

Mladen Pavković reagira tekstem:

PAVKOVIĆ: DOBRONIĆ JE U SVEZI ZA DOM SPREMNI POBRKAO KRUŠKE I JABUKE

24. listopada, 2021.

Piše: Mladen Pavković

Tek izabrani predsjednik Vrhovnog suda RH Radovan Dobronić u jednom je dnevnom listu (23.10.2021.) dao naslutiti da će svima onima koji će i dalje na ovaj ili onaj način upotrebljavati poklič „Za dom spremni“ doći kraj.

Rekao je uz ostalo da se “kod nas prikazuje kao da je taj poklič nešto što je stvar ideoloških prijepora između ljevice i desnice, pa onda su jedni za ustaše, drugi za partizane, pa je, eto, normalno da nikad ne mogu postići dogovor o tom. To je sasvim pogrešno. Kao društvo, prije svega moramo povući jasnu crtu između onoga što je crno, a što bijelo. Ne može tu biti neka fluidna razlika poput one da je u nekim uvjetima taj poklič dopušten, a u nekima nije. Stvari su jasne: pod tim su pokličem ljudi bili ubijani bez ikakvog povoda i razloga, na temelju nepojmljivih kriterija koji ne mogu i ne smiju postojati. Tu nema nikakve dvojbe. Ne može se civilizacija- a pravni sustav jest temelj civilizacije – zasnivati na tome da se veličanje zločina imalo tolerira. I u tome dijelu trebamo slijediti primjer Njemačke i Austrije. Oni su tu ideologiju na neki

način uvezli u Hrvatsku, oni su se toga vrlo jasno odrekli, a mi sad lutamo- bi ne bi. A, osim toga, u Ustavu jasno i glasno piše da je Republika Hrvatska nastala na temelju stečevina ZAVNOH-a, Ustavni sud je u više odluka rekao svoje, izdao i priopćenje o tome. Pravni poredak je jedinstven, konzistentan, i stajališta Ustavnog suda moraju se poštovati. Ali, čak i da nema odluka Ustavnog suda i da ne piše u Ustavu to što piše, to je civilizacijski pitanje, nikako ideološko. Sve stranke i svi pojedinci koji sudjeluju u javnom životu, od lijevih do krajnje desnih, ne smiju imati nikakvih problema s tim da osude taj poklič kao apsolutno nedopušten. U Austriji su upravo desne stranke uvele zabranu svih takvih pozdrava i simbola“ – objasnio je Dobronić.

Korumpirano pravosuđe

I što sad reći na sve to? Kao prvo, poklič „Za dom spremni“ nije i ne može biti „najvažnije“ pitanje s kojim bi se Vrhovni sud pod njegovim vodstvom odmah trebao baviti, tim prije jer od kritika na račun ovog pozdrava već godinama odlično žive pojedinci, ala pupovci, teršelić, krausi, klasići, puhovski i slični. Drugo, građani Hrvatske već godinama upozoravaju da je pravosuđe korumpirano, da se optužuje i sudi po načelu „ovog hoćemo, ovog nećemo“, da se nitko ne pita odakle pojedinim sucima i tužiteljima bogatstvo kao da imaju prihode poput milijunaša, („svi“ su uglavnom bogatstva naslijedili!?), zašto se na optužnice i presude čeka godinama, zašto se ništa ne događa sucima i inima koji sude poput onog „ne treba se držati zakona kao pijan plota“, zatim zašto se ne ispita i ne objavi tko je od zaposlenih u pravosuđu u vrijeme komunizma sudio i osuđivao nevine Hrvate, a danas je na još većim i boljim položajima (čak i njihova djeca) itd. i tome slično.

Gospodin Dobronić je u svezi pokliča „Za dom spremni“ pomiješao kruške i jabuke. Naime, jedno je (ili bi trebao biti) ovaj poklič iz II. svjetskog rata, a drugo onaj iz hrvatskog obrambenog Domovinskoga rata, kad smo se borili protiv srpskog i inog agresora. Ako su Hrvati i to pretežno mladi, mogli i ginuti uz ovaj pozdrav za oslobođenje slobodne i samostalne hrvatske države (i to tada nikome nije smetalo!) i kad nisu imali na umu ni AVNOJ ni ZAVNOH onda ostavimo to povijesti i povjesničarima, tim više ako se Vrhovni sud želi baviti i ovakvim i sličnim temama onda se neka bavi i pokličem „Smrt fašizmu-sloboda narodu“ s kojim su partizani i komunisti pobili više nevinih ljudi nego je stradalo u čitavom Domovinskome ratu.

„Tu nema nikakve dvojbe“-rekao bi novi predsjednik Vrhovnog suda, koji bi se morao pozabaviti i pitanjima poput. tko je i kako pobio, masakrirao na stotine tisuća nevinih Hrvata od Križnih putova, Maceljske šume pa do Jazovke, jer je i to civilizacijsko pitanje.

Također bi bilo važno da se Vrhovni sud zapita: kako je moguće za pet ili deset tisuća navodno pronevjerenih kuna doći na stup srama, pa i u zatvor, a za milijune pronevjerenih eura, pojedinim osuđenim kriminalcima naše pravosuđe može staviti sol na rep, kad im pred njihovim očima (vjerojatno i uz njihovu dozvolu) odu odmarati u BiH, dok ne nastupi zastara?

Što o tome kaže AVNOJ, a što ZAVNOH?

Također je neshvatljivo da su dosad samo Perković i Mustać u zatvoru, da ih je osudio njemački sud, dok na tisuće drugih Udbaša žive kao slobodni i ugledni (!) građani?

Je li bi u Njemačkoj ili Austriji ili Izraelu netko tko je čitav II. svjetski rad bio na istaknutoj vojnoj dužnosti fašista i nacista odmah se po njegovu završetku mogao zaposliti i u Uredu predsjednika države ili Vlade ili policije ili vojske?

Gdje je bio 1991.?

Ne znamo, je li zna novi predsjednik Vrhovnog suda da je u Hrvatskoj dosad otkriveno najmanje oko 150 masovnih grobnica iz Domovinskoga rata, a da još nitko zbog toga nije odgovarao, ili da hrvatski sudovi u 90 posto slučajeva sude srpskim četnicima i ratnim zločincima u – odsustvu?

Tko je i kada odgovarao za srušeni Vukovar, spaljenu Škabrnju, zgažen Voćin, Pakrac ili Saborsko?

Hrvatski branitelji, koje se danas sve više progoni, marginalizira i prešućuje nisu hrvatsku državu ostvarili s crvenom zvijezdom petokrakom ni kapom s tri roga, već s oružjem, krvlju i krunicom oko vrata!

Stoga, kako god okrenuli, poklič „Za dom spremni“ nije i ne može biti najvažnije pitanje s kojim bi se trebao baviti novi predsjednik Vrhovnog suda, već može bitno prije odgovoriti (zašto ne?) – gdje je bio i što je radio 1991.?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28278-mladen-pavkovic-dobronicu-hrvatska-drzava-nije-nastala-na-stecevinama-zavnoh-a-vec-na-krvi-hrvatskih-branitelja>
<https://www.tjedno.hr/pavkovic-dobronic-je-u-svezi-za-dom-spremni-pobrkao-kruske-i-jabuke/>

Spomenut ću da sam i ranije upozoravao na takav Dobranićev stav. On je kao i svi drugi morao javno pokazati svoju odanost svjetskim moćnicima:
<https://direktno.hr/direkt/pogledajte-sto-je-radovan-dobronic-u-programu-napisao-o-izrucenju-udbasa-i-pozdravu-zds-244306/>

Internetom kruži PRISEGA 123 BRIGADE HV POŽEGA 19 01 1992

i/ili:

VIDEO POSTROJAVANJE ZA PAMĆENJE UZ ZDS! EVO KAKO SU
 1992. REAGIRALI HRVATI NA POJAVU LEGENDARNE 123.

BRIGADE...SRUŠIT ĆEMO JNA PAST ĆE SAO KRAJINA!!

<https://www.braniteljski-portal.com/postrojavanje-za-pamcenje-uz-zds-evo-kako-su-1992-reagirali-hrvati-na-pojavu-legendarne-123-brigade-srusit-cemo-jna-past-ce-sao-krajina>

Uz komentar:

Ovu snimku bi trebalo pustiti u Hrvatskom saboru da je svi zastupnici vide (posebno oni protuhrvatski), kao i nehrvatski mediji. Može li i koji zastupnik to organizirati?

Posebno zbog novo izabranog suca Vrhovnog suda Dobronića i njegove prve izjave za medije.

Zapravo ne znam što bi se postiglo s tim jer njihove gazde boli poraz u Domovinskom ratu i ona vojska zečeva u bijegu. Zastupnici su znali za Dobronićev sluganski stav koji je pokazao napadima na ZDS pa je ipak skoro jednoglasno izabran u tom 'Hrvatskom' saboru.

Zato neću završiti ovaj tekst sa ZDS (već sam upozorio na tekst Marija Filipija o tisućugodišnjoj Himni hrvatskih mornara sa ZDS) već s kunom, koju su napali još devedesetih godina ali ih je HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman brzo ušutkao. Danas je ponovo na udaru ta ista kuna. Zato za kraj pjesma Anta Nadomira Tadića Šutre o kuni. Naime, Šutra piše: *U Osoru se godine 1018. kuna prvi put spominje kao platežno sredstvo u Hrvata. Grad Osor, koji se nalazi na spoju dvaju naših otoka Lošinja i Cresa, te godine je Veneciji dao danak četrdeset kuna (odnosno njihovih krzana) za slobostinu grada. Godine Gospodnje 2018. Hrvatski(državni) sabor slavi tisućitu obljetnicu toga rijetkog jubileja. Bolje reći – trebao je slaviti, a nije. Zašto nije?*

TISUĆU KUNA

Tvoja koža u početku biše
ogrtič i vatra, voda i zrak,
al za puk naš to i jošte više;
i pripadnost, i odanost i znak.

I bila si temelj našeg naštvā,
plaha i čvrsta, mater i žrtva –
junačica našega junaštva
i još vendraš jerbo nisi mrtva.

Skrivena i otkrivena kudriš,
skrušenoga pogleda od svega,
jer je neki, or'o, mudriš
na postelju tvoju staru lega.

Uklesana u osorski kamen,
osornu i vedru, čuvali te
plemstvo i svećenstvo kano znamen,
i ka mater u njidrima dite.

Ćuh nečega, iz pučine mora,
oluju će užgat ka i žiška
buktinju iz – tek – daška lahora.
I lipa će šumi biti viška...

Uz mrtvu lipu smrznuta kuna,
a mi u šumi, bez pokrivača...
O, Bože moj, ima li računa –
s orl'ima se igrati skrivača?

Kako je lipa uz lipu kuna,
koja – evo – tisuć' lita dura.
Hrvate je, kroz toliko buna,
štitila kad kiši i zabura.

Uz bilicu zlatica se vere,
a oblak opet tutnji nad njima.
Drvosiča kroz šumu se dere
i mrk' brka lipi lišće cima.

Na žuljevit' nan ruke Job sida,
a lažni sjaj iz Nirvane viri,
sad bi svako nami zapovida –
poklisari, proroci i žbiri...

A kuna naša draga – nek traje
u sarc vikov, ka u dugoj niski,
slavni' pređa – kroz sve zavičaje –
jer smo vazda bili s njome bliski!

Ante Nadomir Tadić Šutra

U Kninu 18. veljače godine Gospodnje 2018. (I. korizmene nedjelje) *Iz zbirke Stožina, Naklada Bošković, Split, 2019.*

Zapravo je zanimljiva i dalje utrka za prvog hrvatskog slugu. Kad je sudstvo u pitanju Predsjednik Ustavnog suda je Plenkovićev HDZ-ovac, a Predsjednik Vrhovnog suda Milanovićev čovjek. Zanimljiva utrka, zar ne?

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28292-dobronic-i-ostali-hrvatski-duznosnici-i-zds>

BITI HRVAT U CRNOJ GORI

Crna Gora iz pogleda crnogorskih Hrvata

Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim podmetanjima demoralizira, a kamoli učini indiferentnom prema vrijednostima koje smo kroz povijest stvorili i baštinili

Današnja Crna Gora sličí „teatru apsurdá, gdje je okosnica radnje paradoks“; poslužít ćemo se riječima pokojnoga don Branka Sbutege pri pokušaja egzaktnog opisa trenutne situacije u kojoj se nalazi Crna Gora. Što je ono što je apsurdno i paradoksalno u sadašnjoj Crnoj Gori? Početkom trećega desetljeća trećega milenija nove ere i dalje smo primorani svjedočiti retrogradnim idejama i rušilačkim retorikama za koje smo mislili da su konačno ostale u prošlom vremenu.

Apsurdno je da danas umjesto građanske, multikulturne, multikonfesionalne i multietničke Crne Gore, ujedinjene u ideji stvaranja moderne, proeuropske i prozapadne crnogorske države, temeljene na tekovinama najbolje europske prakse jačanja i poštivanja građanskih, ljudskih i manjinskih prava, prepoznajemo dvije civilizacijski dijametralno suprotne i odvojene Crne Gore – prvu, kojoj pripadamo i mi, Hrvati, prije svega Boke i Primorja, gdje smo autohtono stanovništvo, sa svojom pripadnošću srednje- i južnoeuropskim civilizacijskim vrednotama i mediteranskim načinom života i poimanja bitnih civilizacijskih, kulturnih i religijskih vrijednosti, ali kojoj pripada i crnogorsko stanovništvo stare, katunske Crne Gore, koji su pružali otpor otomanskoj dominaciji, srpskom hegemonizmu i proruskoj interesnoj sferi; i drugu i posve drukčiju Crnu Goru kojom dominira proruska, antinatiovska i antiintegracijska perspektiva. Koliko apsurdno toliko i paradoksalno jest da je današnja Crna Gora, umjesto da je (p)ostala *antemurale christianitatis* postala dominion interesa koji su sve samo ne proeuropski i retrogradnih ideja koje vraćaju „oslobođenu“ Crnu Goru u okove iz kojih se uspješno oslobađala od svojega osamostaljenja, za koje smo aklamacijom glasali.

Hrvati Crne Gore stoje uz prozapadnu, višenacionalnu i multikulturalnu Crnu Goru

Sukob dvije Crne Gore

Sve civilizacijske vrijednosti na kojima se gradila samostalna Crna Gora nakon prošlogodišnjih izbora i u razdoblju jednogodišnje vladavine „apostolske vlade“ dovedene su u pitanje. Retrogradne ideje retroaktivno su sve proeuropski misleće u Crnoj Gori, a tu ubrajamo i Hrvate, vratile na početak. Pod retrogradnim idejama mislimo na negiranje genocida u Srebrenici od strane bivšega ministra pravde, ljudskih i manjinskih prava, otvorenog veličanja lika i djela Draže Mihailovića od strane predsjednika Općine Nikšić, i na tvrdnju ministrice kulture, prosvjete, sporta i mladih da je

ona „žena četnik“, neosuđivanje i nereagiranje od strane lokalnih čelnika tivatske općine, a i nekih drugih općina, na otvoreno i neskriveno propagiranje velikosrpskih ideja i fašističko-šovinističkih poruka upućenih pripadnicima manjina.

O govoru mržnje, koji je prevladao medijskim prostorom Crne Gore, s patološkom mržnjom, manipulacijom činjenicama, gnusnim objedama i uvredama te otvorenim prijetnjama smrću suvišno je govoriti koliko je retrogradan i kakve sve implikacije može imati ukoliko (pravna) država ne nađe mehanizme da se izbori s tim problemom i kazni počinitelje na ne samo zakonski primjeren nego i na društveno prihvatljiv način. Resocijalizaciji počinitelja kaznenih djela mora prethoditi rehabilitacija, u čemu su mentalitetske odlike one druge i drukčije Crne Gore vrlo ograničavajući faktor. U svjetlu navedenoga, teško da Hrvati Crne Gore mogu kao ozbiljnu i logički valjanu prihvatiti proeuropsku retoriku nove vlasti, kao i njihove tvrdnje da žele i manjinske narode u Crnoj Gori u vlasti, dokle god se osjećamo ugroženim od strane te druge, njihove Crne Gore. Bipolarnost je prevelika u ovom slučaju, nepremostiva i nefunkcionalna.

Poguban utjecaj Srpske pravoslavne crkve

Apsurd je i paradoks način na koji je proteklog ljeta oformljena vlast u Crnoj Gori. Naime, dominantan faktor koji je doveo drugu i drukčiju Crnu Goru na vlast, a za premijera osobu za koju smatramo da ne pripada istom civilizacijskom krugu kao prva, naša Crna Gora, nije bila slobodnomisleća

Crna Gora, već je to bila Srpska pravoslavna crkva (SPC), a dominantna politička ideja bila je ne samo svrgnuti s vlasti Demokratsku partiju socijalista i njezine koalicijske partnere, ponajviše manjinske nacionalne stranke, već dezavuirati eurointegracijski put Crne Gore i uspostaviti u Crnoj Gori dominion njima oprečnih interesnih sfera. Da apsurd bude veći, političke stranke koje su sudjelovale na izborima u Crnoj Gori i osvojile većinu nisu same odlučivale o tome tko će formirati vlast, već se, kao dominantan čimbenik, iskristalizirala opcija koja je bila izbor SPC-a u Crnoj Gori. Kroz poznate litije, koje nitko od pripadnika drugih naroda nije doživljavao kao svoje, i koje su zapravo bile politički manifest, a ne vjersko okupljanje, SPC u Crnoj Gori utječe presudno na političku opredijeljenost njezinih sljedbenika i njihovu nepodijeljenu potporu srpskoj i anticrnogorskoj opciji. Uz litije, drugi jasan dokaz utjecanja SPC-a na političke tokove u Crnoj Gori jest nedavno ustoličenje novoga mitropolita SPC-a u Crnoj Gori Joanikija.

Umjesto udaljavanja od dosega one prve, prave Crne Gore, ishod svih pritiska zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta

Za mjesto ustoličenja mitropolita crnogorsko-primorskog paradoksalno je izabrano upravo Cetinje, koje je kroz stoljeća i do danas ostalo brana državnoga, pravnog i političkog identiteta Crne Gore i branik vjerskog identiteta Crne Gore. Izabrali su Cetinje, na kojemu je zanemariv broj vjernika SPC-a u Crnoj Gori, u odnosu na Podgoricu, recimo, koja je glavni grad Crne Gore i grad u kojemu se nalazi Saborni i najveći hram u Crnoj Gori, koji je sagradila SPC uz pomoć crnogorske države, i u čijoj je kripti sahranjen prethodni mitropolit SPC-a u Crnoj Gori Amfilohije Radović. Ustoličenje u Podgorici bilo bi također po svim kanonima, a što je posebno važno, uz nazočnost vjernika SPC-a, uz daleko manje mjere osiguranja i uz vrlo malu vjerojatnost za bilo kakav incident. Ali u slučaju takva posve legitimna ustoličenja u Podgorici ne bi bila poslana poruka SPC-a i njezinih eksponenata onoj našoj Crnoj Gori. Poruka je imala doslovnu, fizičku dimenziju, u obliku akcije dolaska episkopa, odnosno budućega mitropolita SPC-a Joanikija te patrijarha Porfirija helikopterom Vojske Crne Gore na Cetinje, u srce Crne Gore i članice NATO-a. O tome svjedoči ulazak crkvenih dostojanstvenika u Cetinjski manastir prekrivenih zaštitnim pokrivačima i u pratnji specijalne policije s dugim cijevima. Njihov taktički desant, jer kako drukčije nazvati dolazak vjerskih poglavara vojnim helikopterom i bez ijednoga kršćanskog obilježja i bez križa, poruka je svima onima koji su je htjeli razumjeti – sposobni smo zauzeti srce Crne Gore i demonstriramo ovom prigodom želju za superiornošću nad Crnom Gorom, članicom NATO-a! Srce te Crne Gore jest srce one prve, i naše Crne Gore. Moglo je sve biti drukčije, kako je pokazalo i ustoličenje episkopa nikšićko-budimljanskoga Metodija, bez incidenata i u nazočnosti oko deset tisuća vjernika u Beranama, gdje je najveći

broj građana pripadnika SPC-a. Ustoličenje je održano i u prisutnosti premijera Crne Gore i velikog broja ministara i lokalnih dužnosnika koji su bliski SPC-u, ali koji su kršili sve epidemiološke mjere koje su sami donijeli.

Sačuvano hrvatsko pamćenje

„Hrvatsko srce za Crnu Goru“ bio je izborni slogan jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori, Hrvatske građanske inicijative, koji je naišao na nepodijeljene simpatije i naklonost. Takva Crna Gora je ona gdje će i Hrvati uvijek biti sastavni dio, aklamacijom, kao 2006, bez obzira na izborni rezultat nacionalne političke stranke. Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim malverzacijama i podmetanjima demoralizira ili demotivira, a kamoli učini indiferentnom prema jedinstvenim vrijednostima koje smo tijekom povijesti stvorili i baštinili. Umjesto udaljavanja od dosega one prve Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta, zahvaljujući i tome što je hrvatska autohtona zajednica u Crnoj Gori, poglavito u Boki, u zadnjem desetljeću vratila neprocjenjive povijesne, kulturne i identitetske artefakte koji će ostati upamćeni i sačuvani kao trajno dobro hrvatskoga naroda, ali i crnogorske države. Ovdje prije svega mislimo na epohalnu ediciju: *Kotorski misal*, *Kotorski lekcionar* i *pontifikal*, *Barski oficij* i *Parčićev misal*, čiji nastanak seže od daleke 1166. godine do početka 20. stoljeća, koje su se nalazile u Nacionalnoj biblioteci u Berlinu, Nacionalnoj biblioteci u Sankt Peterburgu, odnosno Parizu, što potvrđuje pripadnost hrvatskoga naroda u Crnoj Gori kršćansko-europskom civilizacijskom krugu.

U našim nastojanjima imali smo uvijek svesrdnu potporu Ogranka Matice hrvatske u Boki kotorskoj, financijsku potporu kroz državne institucije za manjine one prve, multietničke Crne Gore, a imamo i svesrdnu pomoć Središnjega državnoga ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Ministarstva kulture i ostalih institucija kulture, kao i izvanrednu suradnju s vrhom vlasti u RH, napose s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova, na čelu s ministrom Gordanom Grlićem Radmanom, koji nam pružaju otvorenu podršku za način na koji predstavljamo hrvatsku zajednicu u Crnoj Gori. Na tom tragu, pravo na podršku ostalim manjinskim narodima u Crnoj Gori od strane njihove matične države nikome ne osporavamo, ali to ne smije biti na štetu ostalih etničkih i vjerskih zajednica, suprotno interesima Crne Gore na njezinu proeuropskom putu kao ni na račun dobrosusjedskih odnosa matične države odnosno manjine i Crne Gore.

Primjer koji ćemo navesti prilično je eklatantan po pitanju i dobre i loše prakse. Naime, Skupština Općine Kotor 18. kolovoza, točno na datum zatvaranja zloglasnoga logora Morinj u istoimenome mjestu u kotorskoj općini, preimenovala je zatvoreni bazen u Škaljarima. Prije je nosio ime Nikše Bučina, kojega su ubili četnici 1944, a sada je nazvan po Zoranu Džimiju

Gopčeviću, poznatom sportašu i zapovjedniku straže u morinjskom logoru u kojemu je mučeno više od tri stotine zarobljenika iz Dubrovačko-neretvanske županije, kao i pojedini Hrvati iz Boke kotorske koji su odbili pucati na svoju braću u Konavlima. Apsurdno je i žalosno da je prijedlog preimenovanja dao upravo izmanipulirani Kotoranin koji se izjašnjava kao Hrvat. Reakciju na prijedlog za preimenovanje bazena u Kotoru kao prvo je priopćilo Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore, a zatim su reagirale i Hrvatska građanska inicijativa, hrvatske i druge nevladine udruge, neovisni intelektualci iz Crne Gore, aktualne vlasti iz Konavala, Dubrovnika i Dubrovačko-neretvanske županije i dr. Reakcija ove druge, sadašnje službene Crne Gore na brojne osude preimenovanja izostala je, ali nije ona Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH, što je za malobrojnu hrvatsku zajednicu „vjetar u leđa“ i znak da njezini naponi nisu ostali neprepoznati, već naprotiv, na što smo javno zahvalili s „Hvala, Hrvatska“.

SPC u Crnoj Gori provodi politiku žrtvovanja dijela naroda kako bi se ostvarile velikodržavne ideje gdje cilj opravdava sredstvo, a i sredstvo i cilj daleko su od evanđelja iza kojega se skrivaju. Cilj je ona druga, drukčija, sve samo ne proeuropska Crna Gora, antiernogorska Crna Gora. Javno izražavanje ovakvih ideja, nažalost prihvaćenih od velikog dijela sljedbenika takve retorike, prisutne u diskursu nove vlasti, te konstantno isticanje sintagme „srpski svet“, dovela je do situacije u kojoj su Hrvati u Crnoj Gori nepoželjan izbor.

Autor: Zvonimir Deković

<https://biramdobro.com/bitihrvat-u-crnoj-gori>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/38215-z-dekovic-bitihrvat-u-crnoj-gori.html>

Subject: EKSKLUZIVNO: Prve žestoke reakcije na Dekovićevo promišljanje na temu Hrvata u Crnoj Gori

Date: Sat, 16 Oct 2021 08:49:59 +0200

From: Odsjev

P o š t o v a n i,

netom od nedavnog objelodanjivanja široj javnosti teksta gosp. Zvonimira Dekovića, predsjednika Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, neočekivano su uslijedile prve žestoke reakcije, koje svakako vrijedi pomnim okom pročitati.

Otvaramo javnu polemiku na razmatranje gospodina Dekovića, i molimo sve zainteresirane aktere, da svojim konstruktivnim priopćenjima, komentarima il' pak opservacijama doprinesu *kulturi dijaloga* u današnjem svijetu medija.

Pri tome, naglašavamo da ćemo objaviti i stavove s kojima se kao Uredništvo u potpunosti ne slažemo, no, uvažavajući 'neotuđivo' pravo na slobodu mišljenja, ne samo deklarativno i figurativno...

Treba naglasiti bitno od nebitnog, iskristalizirati idejnu i istinsku suštinu od nerijetko dekorativnih provizornih i proizvoljnih sfumata (predočavanja il' pak slikanja mekim zamagljenim tonovima i rasplnutim obrisima naše poljuljane stvarnosti).

Naime, naša naizgled 'bizarna' svakodnevnica - upravo potrebuje ljude koji govore (kako bi rekli Bokelji Hrvati) 'zbore' Istinu, jer bez Istine nema BUDUĆNOSTI!

LINK: <https://biramdobro.com/ekskluzivno-prve-zestoke-reakcije-na-dekovicovo-promisljanje-na-temu-hrvata-u-crnoj-gori/>

Hvala Vam unaprijed na suradnju, otvorenosti i dijalogu,

KOMENTAR

U svezi s tekstom g. Dekovića mogu samo dodati dio mog govora s ljetosnje promocije mojih knjiga u Tisnom koja govori upravo o položaju Hrvata u Crnoj Gori:

*Predstavljanje je, zapravo, poslije Dana pobjede pa je svojevrsni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":*

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićevoj tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljena zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijeli smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorilo-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Sjetimo se svojevremenih napada i na Dekovića i Vuksanovića jer sam bio njihov gost u Tivtu prigodom mog izbora za izvanjskog člana DANU. Tada su imali problema jer su doveli čovjeka koji brani „Bojnu Čavoglave“, Thompsona i ZDS.

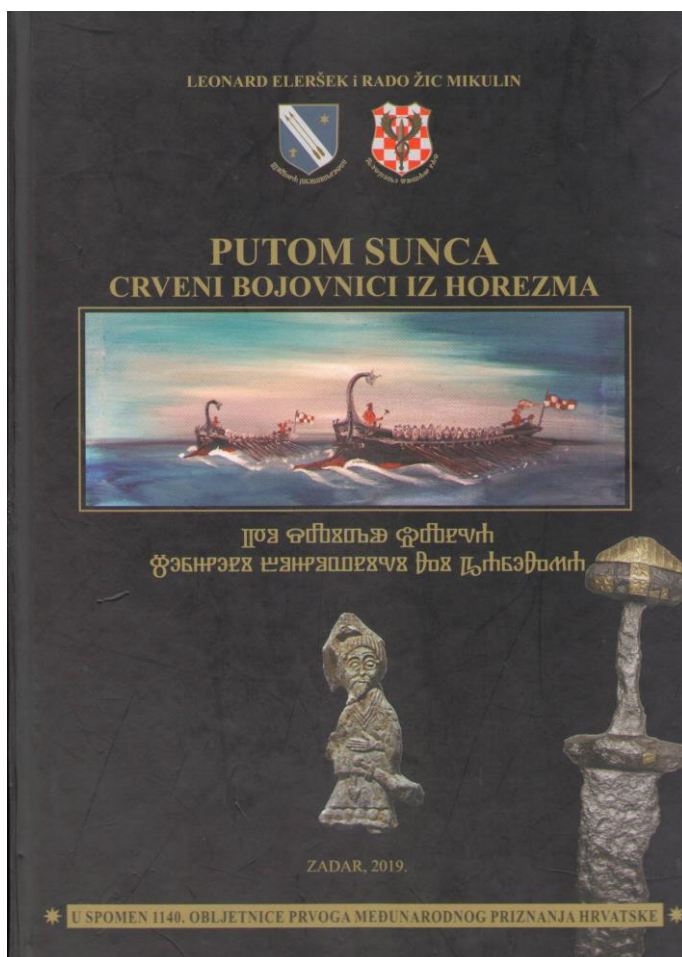
A u jučerašnjem tekstu

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

pisao sam o tekstu Marija Filipija u kome je dana tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice u kojoj imamo ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. Filipi koristi tekst HRVATSKA MORNARICA iz knjige „*Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici zeHorezma*“ („*Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma*“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek.

O tome je pisano u poglavlju HRVATSKA MORNARICA. Ono što je meni posebno drago jeste činjenica da na početku teksta daju i sliku Bokeljske mornarice iz Tivta it 1905. godine.

Mario Filipi mi je poslao i preslik tih stranica iz knjige pa vam šaljem i tu stranicu sa tom slikom.

1000 година од оснивања - 100 година од оснивања

HRVATSKA MORNARICA

Čini se kako postoji tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice, pjesma od koje su stoljećima strepili svi dušmani i *jizdajice* Hrvata, himna pomorske sile čije je moćno brodovlje, kundure i sagene u za Hrvate neprocjenjivo važnom remek-djelu *O upravljanju Carstvom* ovjekovječio bizantski car Konstantin VII. Porfirogenet. Pjesma je vrlo stara i dolazi iz vremena mnogo starijih od baruta, iz doba u kojem se vojevalo hladnim oružjem, kad su hrvatski brodovi naoružani podvodnim kljunom (rostrum) razbijali bokove dušmanskih galija, helandija i dromona, a hrvatski mornari naskakali na njihove palube. Tu bi davoriju naša Hrvatska ratna mornarica trebala oživjeti, uzeti je za svoju himnu i pjevati u sjećanje na sve naše plovbane, skupbane, korbane, ojbane, jidbane, rugbane, hučbane, sve naše hrabre ormance, mornare, naute, ali i riječne naute, efure, podsjetiti nas na sve one koji su svojom krvlju i znojem sačuvali za nas ovaj *kus* sinjega mora i *kraja*. Trebalo bi je pjevati onako kako su je pjevali naši stari, na našem lijepom čakavskom jeziku, kojim su govorili Francipanovi, Zvonimirovi, Branimirovi, Domagojevi i Burutusovi mornari. Ovo je priča o pjesmi „Ormanci“ (Mornari) iz priče „Kumpanija od venca“ (Društvo od vijenca), koju je na Puntu 1952. zapisao šesnaestogodišnji Rado Žic Mikulin. U toj Radovoj priči zapisan je samo refren, a kasnije je na međumrežju pronađena cijela pjesma, koju je Rado ondje ranije objavio uz objašnjenje: *Ormanci su bile postrojbe koje su u ormanicama vozile iz puntarske drage s donje strane otoka Krka, a ormanice iz Omišlja, vozile su gornjom stranom otoka i za vrijeme Franci-*

Slika 119. Spomen na brojne hrvatske pomorske bratovštine čuva tek nekolicina povijesnih društava, a najpoznatija među njima je Bokeljska mornarica s juga hrvatskog Jadrana. Bokeljska mornarica (prvotno Kotorska mornarica) hrvatska je bratovština kotorskih pomoraca. Prema tradiciji, nastala je 809., kada su kotorski mornari sudjelovali u preuzimanju moći sv. Tripuna, koji je postao zaštitnikom grada Kotora i bratovštine kotorskih mornara. U XII. st. poprimila je izrazito vojni značaj, a od polovice XIII. st. postaje staleškom organizacijom bokeljskih pomoraca. Prvi sačuvani Statut potječe iz 1463. Na slici je Bokeljska mornarica u Tivtu 1905. Izvor: Hrvatska enciklopedija.

TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA (DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)

Biskup dr. Vlado Košić i u najnovijoj propovijedi upozorava: Domovinski rat trebao bi biti zlatnim slovima upisan u sjećanje svakog Hrvata:

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-domovinski-rat-trebao-bi-bit-zlatnim-slovima-upisan-u-sjecanje-svakog-hrvata>

Samo u Hrvatskoj mora na to upozoravati veliki HRVATSKI biskup, zar ne? Hrvatskim političarima Domovinski rat služi kao lopta u utakmici za poziciju prvog sluga među Hrvatima - sluga onima koji nisu željeli Hrvatsku i imaju nečasnu ulogu u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naglašavam ono „među Hrvatima“ jer je jasno da je glavni u tome i njihov nadređeni dr. sc. Milorad Pupovac. Glavni je iz jednostavnog razloga što je naci-fašistička agresija Srbije na Hrvatsku trebala svjetskim moćnicima, a kako su poraženi u Domovinskom ratu na djelu je i osveta i jedinom HRVATSKOM Predsjedniku Franju Tuđmanu i hrvatskim braniteljima. Osveta je utoliko veća što stranka koju je osnovao Tuđman mora ponizno izvršavati naređenja poraženih naci-fašističkih agresora tako u svim ideološkim pitanjima odlučuje Vučić preko Pupovca. Zato su oni koji služe svjetskim moćnicima srpske sluga.

Više puta sam napisao da su tri pitanja oko kojih se sluga svjetskim moćnicima ne smiju previše razlikovati:

1. Laži o Stepincu
2. Laži o Jasenovcu
3. Laži o ZDS

Laži o Stepincu

HDZ kao navodno demokršćanska stranka ne može izravno napadati hrvatskog sveca. Ali zato imaju Porfirijevu televiziju kojoj daju punu podršku. Znamo da ta televizija na blagdan zaštitnika Hrvatske daje intervju sa patrijarhom SPC koja je imala jednu od najvažnijih uloga u srpskoj naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku da bi odmah potom dovela i jednog od 'istoričara' iz Hrvatske. Kada je preko 3000 Hrvata - skoro 20 generala HV-a - tražilo od svih vodećih institucija u RH odgovornost za to vlast ih je ignorirala. S druge strane spomenuti povjesničar izgleda postaje kandidat Predsjednika države za veleposlanika:

POTENCIJALNI VELEPOSLANICI

***MILANOVIĆEVA LISTA Predlaže kompromitirane i islužene političare,
jedan je čak u uredu istaknuo Tita***

<https://direktno.hr/domovina/milanoviceva-lista-evo-koja-su-cetiri-imena-potencijalnih-veleposlanika-sporna-plenkovicu-248853/>

Milanović bi za veleposlanika profesora koji nimalo diplomatski više na ljude?

<https://narod.hr/hrvatska/milanovic-bi-za-veleposlanika-profesora-koji-nimalo-diplomatski-vice-na-ljude>

Grlić Radman o Milanovićevim kandidatima: Jedan od njih dok je bio veleposlanik u sobi je držao Titovu sliku

<https://narod.hr/hrvatska/grlic-radman-o-milanovicevim-kandidatima-za-veleposlanike-jedan-od-njih-dok-je-bio-veleposlanik-u-sobi-je-drzao-titovu-sliku>

Obrana predloženog veleposlanika samo govori o projugoslavenskoj poziciji današnjeg HDZH-a:

Goldstein: 'Točno je da sam u veleposlaničkom uredu držao Titov portret, vidio ga je i Plenković'

<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-tocno-je-da-sam-u-veleposlanickom-uredu-drzao-titov-portret-vidio-ga-je-i-plenkovic>

Laži o Jasenovcu

Naš 'istoričar'-veleposlanik je poznat po izmišljotinama o Jasenovcu. Drugi njegov kolega koji je također poznat po izmišljotinama o Jasenovcu, odnosno po tome da se nije usudio pojaviti na toj televiziju i sučeliti se sa stvarnim stručnjakom dobiva seriju od 12 epizoda na istoj televiziji iako je poznato da je njegov rad na tome na razini partijskih pamfleta,

Pogledajte kako su hrvatski povjesničari ocijenili tu njegovu seriju (Hrvatski tjednik od 28. 10. 2021.):

Doc. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar na zadarskom sveučilištu:

Klasić je branitelj nametnutih mitova;

Igor Vukić, istraživač, publicist i najbolji poznavatelj Jasenovca:

Nema znanja pa mu serija vrvi glupostima;

Dr. Tomislav Jonjić, povjesničar i odvjetnik:

Nedoučeni hohštapler;

Dr. Stjepan Lozo, povjesničar iz Splita:

Doživljam ga kao biće s traumom;

Dr. sc. Blanka Matković, povjesničarka na sveučilištu Warwick:

Klasić je produkt truloga i nakaradnog društva;

Dr. sc. Mato Artuković, povjesničar:

Nosi masku koju su mu nabili, a maska nosi njega;

Prof. dr. Josip Jurčević, povjesničar:

Grubi izvršitelj provokacija.

Po hrvatskim portalima mogu se naći i druga slična reagiranja hrvatskih povjesničara. Spomenut ću slijedeća:

Povjesničar dr. sc. Mario Jareb o seriji 'NDH':

Autor nije kompetentan, sljedeće epizode bit će 'zanimljive', ali ne na čast i slavu historiografije

<https://direktno.hr/direkt/povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan-sljedece-epizode-bit-ce-zanimljive-ali-ne-na-cast-i-slavu-historiografije-245115/>

Dr. sc. Ivica Granić:

Ono dr. sc. pokraj imena Hrvoja Klasića izgleda kao čista sprdnja
<https://www.maxportal.hr/kolumne/dr-ivica-granic-ono-dr-sc-pokraj-imena-hrvoja-klasica-izgleda-kao-cista-sprdnja/>

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović:

Šteta uloženog novca, srednjoškolska filmska radionica bi s manje sredstava isporučila kvalitetniji sadržaj

<https://direktno.hr/direkt/hasanbegovic-komentirao-klasic-ev-dokumentarac-steta-ulozenog-novca-srednjoskolska-filmska-radionica-245211/>

Spomenut ću mojih 25 pisama predsjednicima Države, Sabora, Vlade i HAZU povodom izmišljotina kandidata predsjednika države za veleposlanika koji su ismijani u The Jerusalem Post-u. Valjda je taj prijedlog Predsjednika za autora izmišljotine o drobilici u Jasenovcu za veleposlanika nekakav odgovor na ta moja pisma.

Laži o ZDS

Jasno je da je svjetskim moćnicima najveći problem izgubljeni Domovinski rat u kojemu su nadigrani i poniženi od HRVATSKOG predsjednika. Teme Stepinca i Jasenovca su zato korisne, ali Domovinski rat i činjenica da je sam Milošević svoje vojnike u srazu s hrvatskim braniteljima usporedio sa zečevima. Zato laži o ZDS su njihov napad na Domovinski rat.

U ovom momentu je još uvijek zanimljivo takmičenje između Predsjednika države i Predsjednika Vlade jer čelni čovjek „Možemo“ još nije toliko jak da bi gazde mogle otpisati jednu od te dvije jugoslavenske opcije okupljene oko Plenkovića i Milanovića.

Pojedini okršaju su krajnje komični. Npr. takav mi je okršaj oko pitanja tko je vrhovni zapovjednik HV: Onaj koji jeste Vrhovni zapovjednik, ili je Vrhovni zapovjednik onako koji zapovijeda samo u ratu, a po zakonu je – tvrde – u miru samo formalni vrhovni zapovjednik. Danas ako su u HDZ-u onda to zastupaju i neki generali bliski ili članovi te stranke, a 2015. je bilo obrnuto. Ima naravno i onih koji su isto mislili i tada i sada:

ADMIRAL DOMAZET LOŠO ZA NAROD.HR: MILANOVIĆ JE VRHOVNI ZAPOVJEDNIK I ON JE TAJ KOJI ZAPOVIJEDA

<https://narod.hr/hrvatska/admiral-domazet-loso-za-narod-hr-milanovic-je-vrhovni-zapovjednik-i-on-je-taj-koji-zapovijeda>

<https://direktno.hr/direkt/podsjetimo-sto-su-2015-govorili-milanovic-i-kotromanovic-premijer-i-ministar-obrane-248831/>

Gledajući neke nastupe Milanovića ne bi me iznenadilo da kaže da izgleda ovi iz HDZ-a misle da su SDP-ovci te 2015. bili u pravu, pa kako su oni na tom pozicijama djeluje kao i on tada kada je bio čelni čovjek HDZ-a. Ili može samo posjetiti na svoju davnu tvrdnju da je Plenkoviću mjesto u SDP-u a ne u HDZ-u.

S druge strane Možemo može jednostavno pokazati svjetskim moćnicima da su oni ti koji će napasti u potpunosti Domovinski rat što su pokazali s muralima u Zagrebu,

Milanović preko Dobronića pokazuje da je što se tiče ZDS spreman ići dalje od Plenkovića. Istina Plenković je uklonio spomen-obilježje poginulim HOS-ovcima zbog od hrvatske države odobrenog amblema ali se njegova Komisija za obranu zvijezde petokrake nije usudila predložiti potpunu zabranu ZDS, dakle pozdrava pod kojim je branjen Vukovar, ali su i od agresorskih vojnika pravljene zečevi. Kao što znamo Dobronić je za potpunu zabranu tog pozdrava zbog kojih se od vojnika koje su svjetski moćnici poslali na Hrvatsku pravljene ti zečevi. Kako sam u nizu tekstova već pisao o tome, dat ću raščlambu Dijane Majhen o tome:

POČETAK KONAČNE KRIMINALIZACIJE DOMOVINSKOG

30 Listopad 2021

Kada se birao predsjednik Vrhovnog suda, nitko tko hrvatski diše nije imao nikakav izbor. S jedne strane Mrčela, koji je osudio jednog od najzaslužnijih branitelja na temelju iskaza osuđenih četničkih zločinaca, da bi nakon osude bio promptno unaprijeđen, što prije toga nije uspijevao. S druge strane Dobronić, protivnik lustracije, ljubitelj tita i petokrake te prema mom mišljenju, mrzitelj hrvatske vojske. Dva zla, od kojih ne znaš koje je gore. Stoga ovo što Dobronić radi nije ni malo neočekivano. On poslušno odrađuje što mu je naložio onaj koji ga je i predložio za funkciju. I usput provodi i svoja osobna uvjerenja.

Nisu prošla ni dva dana od njegovog imenovanja a on je jasno pokazao kako nije tu da se bavi pravom, nego ideologijom. U biti, kako je tu da kriminalizira do kraja Domovinski rat.

Kažem do kraja, jer ta kriminalizacija traje godinama i godinama. A počela je još u vrijeme kada ona golubica nije poletjela. Da bi se nastavila bezbrojnim suđenjima i trpanjima u zatvor hrvatskih branitelja, kako bi cijeli svijet vidio da je hrvatska vojska bila zločinačka.

Još smo se mi nekako i držali, usprkos crvenim hordama koje su polako, milimetar po milimetar zauzimale sva važna mjesta u državi, odakle su mogli djelovati. Držali smo se usprkos Račanu, Milanoviću, lopovskom vođi lopovske družine Sanaderu, čija je stranka HDZ u biti i pokrenula pitanje zabrane ZDS. Ne komunjare, nego HDZ, to ne smijemo nikada zaboraviti.

No, dolazak briselskog namjesnika i ljubitelja četnika Plenkovića sve je to ubrzao.

Ne zaboravimo, Pupovac je najavio zabranu ZDS puno prije nego je Dobronić izabran. To ne bi mogao uraditi da nije imao Plenkovićevu podršku. I pri tome ne treba puno kriviti Pupovca. On samo provodi svoju velikosrpsku politiku, dok Plenković izdaje svoj narod.

A misli li netko kako će zabranom ZDS sve to stati, ljuto se vara.

Ne muči se Pupovac i ne trguje ovako kako bi kriminalizirao samo HOS. Nakon HOS-a, bit će malo zatišja. A onda su na redu sve postrojbe hrvatske vojske, jer, svakoj će se naći nešto. Tako dugo dok svi branitelji ne budu proglašeni ratnim zločincima, Domovinski rat bude proglašen građanskim, a Srbiju se ne opere od bilo kakve agresije, kako bi na miru ponovno mogla smišljati 'istine' o 1000000000 poginulih srpskih civila u ratu. Samo nastavak priče o Jasenovcu.

To je konačni Pupovčev cilj. A Plenković protiv toga nema ništa, jer on je ipak bježao dok se ratovalo, ova zemlja nije njegova zemlja nego samo odskočna daska za daljnju karijeru a do Hrvatske i Hrvata mu je stalo kao do lanjskog snijega. On će na sve pristati samo da bi zadržao manjinske ručice, taman da nas sutra počnu vješati po banderama.

ZDS je naša posljednja crta obrane. Iza toga nema ništa osim konačne kapitulacije prohrvatskih snaga,.

Stoga je od primarnog značaja upravo ZDS. Možemo mi govoriti o ekonomiji, demografiji i ostalim stvarima koje svakako jesu bitne. Ali sve to skupa neće značiti ništa ako do kraja izgubimo državu. A izgubit ćemo ju prođe li zabrana ZDS.

Ova pandemija korone odlično služi vladajućoj srpsko-hrvatskoj trgovačkoj koaliciji. Zabrana masovnog okupljanja, čitaj, zabrana prosvjeda. Kako pogodno za vladajuću elitu, zar ne? I čini se kako će trajati vječno, kako narod ne bi mogao izaći na ulice i reći što misli.

Da se ja pitam, svi bi izašli na ulice i itekako prosvjedovali. Svi sa majicama na kojima piše ZDS pa neka nas sve pohapse. Ako mogu.

Oni koji nam bacaju prašinu u oči govoreći kako prošlost nije bitna, kako ZDS nije bitan, ne žele dobro ni Hrvatima ni njihovoj djeci. Njima je potpuno svejedno hoćemo li ponovno biti tuđe sluge a ne svoji u svojoj zemlji. I živo im se fućka za to što ta djeca sve više odlaze van jer ne mogu podnijeti sve nepravde, korupcije i političke trgovine u zemlji za koju osjećaju da je sve manje njihova.

Nema budućnosti bez ispravno napisane prošlosti.

Pa tako, nema budućnosti za zemlju koja se odriče najboljih među nama, onih koji su umirali, krvarili i borili se do zadnjeg daha kako bi nam sačuvali zemlju.

Ako se njih odrekemo, odrekli smo se svega.

A kukavice i ne zavređuju imati svoju zemlju. Oni su tu da služe, ne da vladaju.

Do sada se pokazalo da služe odlično.

Ne dopustimo tim kukavicama da nam otmu zemlju. Previše je hrvatske krvi prosuto po njoj da bi nam briselski namjesnici i četnici određivali što na njoj smijemo, a što ne smijemo raditi.

Ovo nam je posljednja šansa za usprotiviti se i pokušati dobiti svoju zemlju natrag.

Propustimo li ju, za sve će biti prekasno.

Diana Majhen

<https://www.dragovoljac.com/index.php/diana-majhen/28336-diana-majhen-pocetak-konacne-kriminalizacije-domovinskog-rata>

A što o Dobronićevom prilogu takmičenju za prvog slugu u Hrvata još jednom je govorio Mario Filipi:

MARIO FILIPI: ZA DOBRONIĆA BI NAJPAMETNIJE BILO DA
ODMAH PODNESE OSTAVKU

31. listopada 2021.

U emisiji 55 minuta kod Željke gostovao je hrvatski branitelj, novinar i autor monodrame „Kako glumiti normalnog čovjeka“, Mario Filipi.

Progovorio je o tome kako je otišao braniti Hrvatsku u Domovinskom ratu, o pozdravu Za dom spremni, veslačkoj karijeri u kojoj je bio svjetski prvak i uklanjanju BBB-ovog murala po nalogu Grada Zagreba.

O sloganu Za dom spremni

Pokušao sam osobno gospodinu Dobroniću dati do znanja ono što ja znam, a možda on ne zna o pozdravu Za dom spremni, koliko je taj pozdrav zapravo star. Stavio sam naglasak na ono što većina Hrvata ne zna, a niti sam ja znao dok nisam pročitao knjigu Rade Žica Mikulina: „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“ u kojoj je zabilježena himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara, koji su na svojim brodovima zvanim ormanice dominirali Jadranom. U svojoj himni spomenuli su pozdrav „za dom spremni“ na puntarskoj čakavici. U toj je pjesmi sadržan politički i vojni program hrvatskog naroda – da će onome tko se usudi ući s napadačkim indicijama u Hrvatsku, biti „probijen brod“ i da će izaći poražen iz Hrvatske.

Mnogi ne znaju da su Hrvati, odnosno hrvatski knez **Porga** s papom Agatom, sklopili sporazum da Hrvati neće nikada napasti drugoga nego da će čuvati svoju granicu, neće ratovati izvan svoje države. Budući da je to tako, a svi napadaju Hrvatsku – od Franaka pa do Saracena, Turaka i ostalih, zadnje sad u Domovinskom ratu. **Dok se braniš, nikoga ne napadaš i u toj stalnoj**

obrani Hrvatima je dom postao svetinja za koju vrijedi umrijeti i od te ideje nastao je taj pozdrav.

U 106. brigadi, gdje su dečki sebe zvali Vod smrti, bio sam nekad u akcijama. Ljudi su se preko Motorole dozivali i provjeravali je li sve u redu. **I u centrali je jedan rekao: Za dom, a odgovor drugog s druge strane bio je: Spremni. Dakle, to je bio način na koji se komuniciralo.**

Niti smo Europljani, niti Hrvati, nismo ništa ako je Za dom spremni civilizacijsko pitanje. Očito je da to nije tako, da smo mi vrlo stari narod, sa svojom kulturom. Ako gospodin Dobronić tako misli njemu bi bilo najpametnije da sad odmah podnese ostavku. **Ako sad nastavi, a nastaviti će, napraviti će veliko zlo,** a kad bude morao otići, bit će mu puno gore.

Kakav je to sudac koji sudi o povijesti? Sudac pravnik – svaki pravnik bi trebao biti ovisan isključivo o činjenicama, o dokazima. Bez dokaza nema presude. Međutim, vrijeme će pokazati i presuditi njemu.

O tome kako je otišao u rat

Otišao sam dragovoljno na istočno bojište i ostavio ženu i dvoje djece kod kuće – osmogodišnjeg sina i trogodišnju kćer. Bilo je i onih koji su ostavili i petero djece. Na ratnom radiju Nova Gradiška, objasnio sam zašto sam došao baš na istok države, a iz Zagreba sam. Rekao sam: Moj otac je, zbog okolnosti, bio partizan. Nakon rata su ga prevarili i smjestili na 50 godina ropstva. Ja ne želim to ponoviti. Da mene kune moja unučad zato što nisam obranio državu, bolje je poginuti. Najprije sam bio član stožera saniteta, odnosno ratnog saniteta, tad sam još bio novinar i tražio sam da me šalju na teren.

Neki me dan danas znaju pod imenom: Novinar. To mi je bilo kodno ime u to doba. Ali za razliku od novinara išao sam s dečkima u akciju, ne samo na konferencije za tisak. Trudio sam se biti tamo gdje je zanimljivo. Odnosno, tamo gdje se gine. Čuvenog 13. listopada u Nuštru, bio sam teško ranjen i odveli su me u Brod. Bilo je pravo čudo što sam preživio jer mi srce nije stalo ni onda kad sam izgubio puno krvi, poslije su mi dva dečka dala krv. Kasnije sam ih tražio da im zahvalim ali ih nisam uspio pronaći.

Nakon tri dana prevezeni smo u Austriju. Bilo je smiješnih scena jer je bolnica bila napravljena od nekakvog armiranog betona i sve se čulo. Kad bi se zalupila vrata bilo gdje u bolnici sve bi se čulo. Kad bi se bilo gdje snažno zalupila vrata od vjetra to je djelovalo kao kad pada minobacačka granata i onda bi se svi stresli. Pa se netko sjetio i rekao: Idioti, niste u ratu, ovo je Austrija.

O ustašama i izbjegavanju otvaranja određenih pitanja

Kad desničarima, koji se nađu ispred kamera kao ja, netko spomene ustaše onda se on zajapuri i krene pravdati – da nije bio ustaša i nema s time ništa. Međutim, nažalost, to nije istina – mi svi imamo veze i s NDH i s ustašama jer preko NDH i preko ustaša oni nama uništavaju Domovinski rat. Dakle,

snimljen je film o Dvoru u kojem je prikazano da je 12 ili 13 duševnih bolesnika ubijeno i za to je okrivljena postrojba koja je oslobodila Dvor, a koja je prije toga spašavala srpske civile koji su bježali pred srpskim tenkovima. Nakon toga, kad su ušli u Dvor, pronašli su mrtve ljude. Dakle, **naša kinematografija, financirana hrvatskim novcem poreznih obveznika prihvati srpsku laž – i lažno optuži hrvatsku vojsku.** To je čisti primjer kako nam žele promijeniti povijest. A mi koji smo živi svjedoci svega toga – pred našim očima mijenjaju našu povijest.

To su radili u 2. svjetskom ratu. **Kad se spominje moje pismo i kad se spomenu ustaše ne žele otvarati i to pitanje.**

Partizanski je mit da je u Jasenovcu ubijeno 700.000 ljudi. Istraživači Igor Vukić i Roman Leljak otkrili su, pregledavajući dokumente u Zagrebu i Beogradu, da je u Jasenovcu umrlo 1700 ljudi i to većinom od tifusa. Masovna ubojstva se zapravo sastoje od strijeljanja osoba koje su osuđene na smrt presudom ratnog suda i to samo za teška masovna ubojstva civila. To su bili komandanti četnički i partizanski.

Još jedan partizanski mit je vezan uz Šaranovu jamu koju komunisti zovu Jadovno gdje je navodno je bačeno 40.000 ljudi. Bio sam tamo i pročitao da je u nju bačeno 475 ljudi iz Grubišnog Polja koje je 300 kilometara udaljeno od njega, a pročitao sam podatak da je u ratu poginulo oko 300 ljudi iz Grubišnog Polja. Manje ih je poginulo ukupno nego ih je bačeno u Šaranovu jamu. To je glupo. A zapravo kad su ljudi ušli u Šaranovu jamu i **snimili ju kamerom iznutra, ta je snimka dostupna, vidjelo se da tamo nema ni jedne ljudske niti životinjske kosti.** Nitko nije bačen u Šaranovu jamu!

Treći mit je da su 12.000 djece s Kozare poubijali krvoločni ustaše. 12.000 djece s Kozare je bilo gotovo mrtvo jer su ih partizani ostavili u šumi i pobjegli. Ta su djeca dovezena u Sisak i u Jastrebarsko u jezovitom stanju ali liječnici su uspjeli spasiti oko 85% djece. Umrlo je 1150 djece koje se nije moglo spasiti. I nikome nije palo na kraj pameti ubiti dijete.

I ta tri mita su srušena i raskrinkana.

I što je tu necivilizacijski?

Ako se, slikovito rečeno, zločini mjere veličinom i brojem onda su komunistički zločini – partizanski i oni poslije rata veliki kao kamion, četnički su veliki kao kombi, a ustaški kao dječji autić za igru. Mora se znati razmjer, ali i druge stvari – uzrok, posljedica, tko je započeo ali je važno reći da je na listama najvećih masovnih zločinaca Tito je 10. ili 14. kako koji časopis objavljuje. Ali na listama nema Ante Pavelića. I nitko o tome ne priča!

Bojim se da Dobronić i oni slični njemu nisu sposobni primiti novo znanje jer imaju ideološki opran mozak i čim čuje neki podatak koji se njemu ne sviđa samo kaže da to nije bilo tako.

<https://narod.hr/hrvatska/mario-filipi-za-dobronica-bi-najpametnije-bilo-da-odmah-podnese-ostavku>

ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU (TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA 3.)

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog jučerašnjeg teksta iako me je rastužilo:

Subject: *Odg: TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA,, 2.
(DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 7.)*

Date: *Tue, 2 Nov 2021 12:29:04 +0100*

From: *Djuro Vidmarovic*

To: *'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>*

Poštovani kolega Joško,

divim Ti se kako imaš živaca pisati sve ove nacionalno zabrinute, ali tako strašno razvojem situacije emocijama nabijene tekstove? Ja nemam snage, a treći infarkt mi nije neophodan. No, tužan sam, zbunjen, frustriran... Nekome je u interesu da ovaj narod što više zavadi i podijeli, da se što više mladih obitelji iseli... Morati ću sve to malo studioznije pogledati kako bih došao do suvislog zaključka. Jer ovo što neki ljudi rade, ova svađa na vrhu, izjave ovoga sudca, pisanje „Novosti“, TV propaganda, titoistički revival ispada apsurdno i neubrojivo. A bojim se kako u tom ludilu ima sistema. Nastojim biti umjeren, smiren, djelovati pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja, a onda se sve sruši jer neki političari djeluju destruktivno i huškački. Bojim se za budućnost svojih unuka. Ponekad bih volio umrijeti.

A jasno je da me je rastužilo zbog Tvoje završne rečenice. Nadam se da nisam i ja malo doprinio tome. Ljetos kada si autobusom došao u Tisno na jedan dan iako znamo za Tvoje udare da bi (sjajno) predstavljao moje knjige. U razgovoru sam Ti rekao da je odnos vlasti prema Tebi gori nego prema meni jer Ti doista djeluješ tako kako si napisao, a je - nadam se žestoko - napadam vlast. A ta vlast tj. vladajuća stranka koju si stvarao, jednako se sveti i Tvojoi i mojoj obitelji. Istina kada vidim koliko nastupaš po Lijepoj našoj (nagrada generalu Ivanu Tolj, knjiga biskupa dr. Vlada Košića i generala Ivana Tolja) čini se da im itekako smetaš. Ti bi trebao znati da političari ne razumiju da netko iz njihovih stranaka može imati za prijatelja nekoga koji ih napadaju. Kada kažem 'nadam se žestoko' to je obaveza koju mi je ostavio Dragutin Tadijanović jer je posljednja rečenica koju mi je rekao bila: SAMO TI NJIH ŽEŽI. Tome bih dodao i riječi jednog predsjednika DHK koji je pišući predgovor mojoj knjizi napisao:

Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko

to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Taj Predsjednik DHK zvao se Đuro Vidmarović!

I u tome što si napisao u prvoj rečenici pokazuje da je točno kako Ti djeluješ pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja o pomirbi. Današnji predsjednik stranke koju je Tuđman osnovao ta 'Tuđmanova' pomirba je pomirba NAPADNUTIH Hrvata i pripadnika naroda naci-fašističkog agresora koji sprovode tzv. Politiku 'srpskog sveta' što se svodi na podršku naci-fašističkom agresoru. Zato Predsjednik Vlade svoje viđenje politike pomirbe definira u najnovijem sukobu:

MILANOVIĆ NE BIRA RIJEČI, IZ VUKOVARA PORUČIO: STIEROV DJED BIO JE UBOJICA, A OTAC GRLIĆA RADMANA KOMUNJARA
<https://direktno.hr/domovina/milanovic-ne-bira-rijeci-iz-vukovara-porucio-stierov-djed-bio-ubojica-otac-grlica-radmana-komunjara-249068/>

Milanović kaže:

"Ovaj treći je držao Titovu sliku u uredu. Ja to ne preporučujem, ali kako nekome uzeti to pravo kad je Tuđman deset godina držao Titovu bistu", rekao je Milanović te dodao da je riječ o prozivkama na račun Ive Goldsteina koji bi navodno trebao biti veleposlanik u Grčkoj.

"Kako to da uzmeš nekom Goldsteinu? To je vrlo nisko, pokazuje da se prema ljudima ponašaju kao prema čunjevima. Ne radi se tu o Goldsteinu, on je ugledni profesor, s njim se mnogi neće složiti, u nekim stvarima ni ja", kazao je predsjednik države i nastavio: "Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku doveden je u pitanje i Stier koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova, predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić, čiji je otac bio istaknuta komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu. A to koordinirao Plenković za koje znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo."

1. Prvo je smiješno uspoređivati djelovanje državnika Tuđmana koji promiče i ostvaruje pomirbu djece partizana i ustaša koji se bore za Hrvatsku

u vrijeme kada nije bilo ni rezolucija o osudi svih totalitarnih režima s djelovanjem veleposlanika u vrijeme kada je već bilo poznato da je Tito jedan od deset najvećih ubojica. Čini mi se da Stier kao starac koji je uređivao USTAŠKE novine jako mladoliko djeluje. Ili su možda iseljeni Hrvati USTAŠE i Milanoviću, kao što su to svi Hrvati koji su za nezavisnu Hrvatsku Srbima i svim srpskim slugama u RH. Vjerojatno Predsjednik države ne zna što je PPP pa bi bilo dobro da pogleda doista uglednog znanstvenika Davora Pavunu u 'Bujici' ili moju knjigu o 'ustašama' tj. Hrvatima izvan Hrvatske: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Meni je posebno draga pohvala Milanovića ministru Gordanu Grlić-Radmanu iako mi izgleda da on toga nije svjestan. Naime sve ovo o čemu pišem pokazuje kako je on – za razliku od Milanovića – doista shvatio bit Tuđmanove pomirbe. Tome bih dodao da je ministar Radman za istinu o Jasenovcu jer danas znamo mnogo mnogo više o tome, mada je Tuđman u cilju pomirbe i borbe za Hrvatsku u to uključio i Jasenovac prijedlogom da on bude spomen mjesto za sve hrvatske žrtve. To su tada spriječili žestokim reagiranjem oni u Hrvatskoj koji su zaslužni za laži o tom radnom logoru u NDH a koji danas moraju zbog zahtjeva njihovih gazda održavati oba kandidata u borbi za čelno mjesto sluge svjetskim moćnicima.

Tada sam i napisao svoj prvi tekst objavljen u *Hrvatskom slovu* podržavajući mišljenje Javora Novaka.

Zanimljivo je da on i ja i danas slično mislimo:

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

Gdje je kraj šamaranjima?

Bilo je samo pitanje vremena kad će nam savršeno nezrela ekipa političara u vrhu države dokazati da to stvarno i jesu te svima pokazati kako se razaraju državne institucije i to one najvitalnije poput vojske. Zalutali u vlast, Izbavitelj i Milanče, ni ne znaju drugačije. Njihov ego raste u nebesa i ni ne pada im napamet da sjednu za stol te napokon prestanu puniti skandal-stupce u domaćim (i stranim) medijima. Njima još nije došlo do mozga da upravo ovakav scenarij sa svađama, čak s uvlačenjem i Hrvatske vojske, fašističkoj Srbiji najviše odgovara. Njima još nije došlo do svijesti da dok se oni prepucavaju i razaraju državu, da dok se oni bave samima sobom, pljačkaši i mrzitelji Hrvatske grabe trčecim korakom i raznose ju. Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Za dom spremni

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela omrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: “mišad grize ali po tlih gmiže”.

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav *Za dom spremni*. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni vojni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest - auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predočili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma” (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt. No, ono za što nema baš nikakvih dokaza, osim pjene na ustima, jest da srbijanska četnička kokarda, pod kojom se klalo po Hrvatskoj najmanje od 1918-te do 1995-te, je neki progresivan simbol. A on, zločinački kakav je, u RH još nije zabranjen! Štoviše o njemu se uopće i ne govori. Muti se istina a optužbe zabadaju u junački ZDS a ne u genocidne četničke kokarde.

Isto tako, krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta koljačka petokraka s Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava *Za dom spremni*. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima. Zečevima koji su se kukavički razbježali u samo dva dana. To bi ova ekipa samozvanih antifašista željela poništiti, okrenuti naopačke i vratiti se na poziciju u kojoj su bili privilegirani, podmazani. Oni bi na poziciju Saveza

boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. Etnički su biznismeni tek puki mrzitelji svega hrvatskoga. Inkasatori hrvatskih kuna. Drečeći prosjaci, koji bi da im se da još i više.

Zbog toga se tako pjene, ma kakav pozdrav... Jasenovac, ZDS, razne izmišljene jame, pervertirano izokrenuti antifašistički ustanci, u stvari klanja hrvatskoga naroda i okretanja na žaru katoličkog svećenika, elementi su njihova trajna etničkog biznisa. Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaču za Ukrajincem Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: "Nema povratka na staro!" E ali oni bi upravo to htjeli. I kad u tome ne bi za njih bilo obrta i masnog novca, nikada se oni ne bi bavili Jasenovcem ili ZDS-om. Više se niti ne bune protiv kune, dapače: što više kuna da im je. A to je inače ustaška kuna? Ma kakva povijest. Oni imaju svoju, nepromjenljivu, te kao takvu punu negaciju znanosti o povijesti. Njima povijest počinje 08. svibnja 1945.

Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispali je svoj argument: "To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!" – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti "argumenti" takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: "Mišad grize ali po tlih gmiže".

(...)

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

Dragi Đuro,

Ti znaš koliko se ponosim s činjenicom da sam ja bio jedini koautor našem prijatelju pok. Akademiku Dubravku Jelčiću kome sam posvetio knjigu i kome je svojevremeno Sanader prebacio prijateljstvo sa mnom:

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com.

Slično smo planirali Horvatić koga spominje Novak. O tome vidjeti:

J. Pečarić, *Dubravko Horvatić*, Portal dragovoljac.com.

Zato me i ne čudi odnos prema Tebi zbog našeg prijateljstva. Uostalom i sam često pogriješim i zamijenim Sanadera i Plenkovića. A o toj sličnosti piše i Nenad Piskač:

NENAD PISKAČ: SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/02/nenad-piskac-sanaderov-uputnik-o-zaboravu-i-okretanju-dosljedno-se-provodi/>

Meni je doista duhovit Piskačev komentar o Dobroniću i ZDS:

Na čelo vrhovne sudbene vlasti došao je za dom nespreman sudac.

Dragi Đuro,

Svakim danom sve više i više će ljudi razumjeti moju tvrdnju da je prema nečijem odnosu prema ZDS najjednostavnije prepoznati tko radi protiv interesa hrvatskog naroda.

U borbi za prvog slugu u Hrvata Milanoviću (njegov kandidat je postao predsjednik VS i odmah donio prednost Milanoviću). Vladajući odmah uzvraćaju:

KAJTAZI GLEDE ZABRANE ZDS-A TVRDI: SVE ĆEMO SE DOGOVORITI, MANDAT TRAJE JOŠ TRI GODINE

<https://narod.hr/hrvatska/kajtazi-glede-zabrane-zds-a-tvr-di-sve-cemo-se-dogovoriti-mandat-traje-jos-tri-godine>

PROZVALI I PLENKOVIĆA I MILANOVIĆA

MALENICA ODBIO PRODULJITI REGISTRACIJU UDRUGE
BOJEVNIKA HOS-A JER NISU IZBRISALI POZDRAV 'ZA DOM
SPREMNI' IZ STATUTA

<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruge-bojevnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

A da to o važnosti uče i suverenisti vidi se iz reagiranja njihovog predsjednika:

PAVLIČEK KOMENTIRAO POTEZ MALENICE ZBOG POZDRAVA
'ZA DOM SPREMNI': JOŠ JEDNA SRAMOTA U NIZU AKTUALNE
HRVATSKO-SRPSKE KOALICIJE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28419-pavlicek-komentirao-potez-malenice-zbog-pozdrava-za-dom-spremni-jos-jedna-sramota-u-nizu-aktualne-hrvatsko-srpske-koalicije>

Srdačno Tvoj,
Joško

**DOPISIVANJE S LILI BENČIK,
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

ŠKABRNJA 2021.

Poštovana gđo Benčik,

Nisam Vam odmah odgovorio iako sam dvojio oko toga.

Zašto?

U momentu kada sam dobio Vaš e-mail čitao sam novi broj 'Hrvatskog tjednika' i reagiranje g. Juraja Ciglera iz Čakovca:

Šerbedžija nije početnik, on je pokvareni četnik.

Čitam u Hrvatskom tjedniku broj 894 od 11. studenoga 2021. kako vaš suradnik Joško Čelan Šerbedžiju naziva početnikom. Ne slažem se s tom tvrdnjom!

Prema vlastitoj tvrdnji dotični glumac je Jugoslaven koji od početka radi protiv Hrvatske (i to dobro unovčuje), tako da se nikako ne može tretirati početnikom u svojoj raboti. Mislim da je mnogo precizniji naziv 'pokvareni četnik' suglasno klasifikaciji hrvatskog akademika Josipa Pečarića. Kao što ste vjerojatno već čuli, njegova definicija razlike između četnika i Jugoslavena glasi: 'Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik'. Šerbedžijino jugoslavenstvo, a i nekih drugih 'uglednih' ličnosti možete vidjeti u video-isječku koji je kružio internetom i gdje su u društvu Šerbedžije bili Danko Končar, odvjetnik Anto Nobilo i ostali koji su pjevali Po šumama i gorama.

Dvojio sam da vam odmah odgovorim i ovo spomenem jer mi se učinilo da bi ovo bilo dobro da pročita Josipovićeve kćerka koja je ipak završila fakultet isti kao i ja, pa u njenu moć logičnog rasuđivanja ne smijem sumnjati bez obzira koliko je važan odgovor u obitelji.

Rano u jutru sam krenuo iz Zagreba s arhiepiskopom HPC Aleksandrom i njegovom suprugom. U Karlovcu nam se pridružio podpredsjednik tek registrirane udruge hrvatskih pravoslavnih branitelja. U Škabrnji smo se u kući Marka Miljanića našli s predsjednikom te udruge pukovnikom Ratkom Despotom i Josipom Stjepandićem. Inače, Ratko Despot rođen je 1955. u mjestu Bulić pored Benkovca a prilikom pokušaja atentata na predsjednika Tuđmana u travnju 1990. u Benkovcu, on je javno grupi četnika u policijskim odorama izjavio: „Dobit ću svoju hrvatsku državu i svoju Hrvatsku pravoslavnu crkvu”. To njegovo čvrsto stajalište i hrabro ratovanje u obrani hrvatske domovine doveli su do toga da ga je RSK osudila na smrt (u odsutnosti) i objavila nagradu za njegovu glavu. A danas je osnovao udругu, a vjerujem da će uskoro i hrvatska država imati vlast u rukama hrvatskih domoljuba pa će i registrirati HPC.

Vjerujem da znate da sam više puta naglasio da je ZDS ono što nam jasno pokazuje tko je od hrvatskih političara sluga onih svjetskih moćnika koji nisu željeli Hrvatsku i koji su na razne načine pomagali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku.

To im je u sjajnoj propovjedi – zapravo – rekao zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško:

„Bilo bi nam drago da se i neprijatelji odlučuju za dobro, ali trideset nas je godina hrvatske slobode, ostvarene na vukovarskim i drugim žrtvama, naučilo da smo mi u Hrvatskoj mnogo veća prijateljstva samima sebi, odnosno svojoj sreći”, poručio je Šaško.

Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara

Govoreći o simbolici Vukovara Šaško je rekao da je Vukovar postao simbolom koji nas nadilazi, da nigdje nema toliko života koliko ga ima u simbolu jer on okuplja, povezuje, komunicira, po njemu se prepoznajemo, u njemu otkrivamo smisao i vrednote, a njime izražavamo osjećaje, pripadnost i nade.

No, dodao je, simboli lako postaju i susretišta prijateljstva i poprišta sukoba. U hrvatskome društvu se povremeno unese takozvani ‘problem simbola’, odnosno preispitivanje o tome koji su simboli prihvatljivi za suvremenu Hrvatsku, upozorio je.

Ako budete željeli čuti, Vukovar će vam reći, istaknuo je Šaško, dodavši da svaki narod vuče određena opterećenja iz prošlosti. Naglasio je da opravdanost korištenja simbola treba proći provjeru smisla, a rat protiv Hrvatske, posebice u Vukovaru, zorno pokazuje tu provjeru.

„Zbog toga nisu potrebna ni posebna vijeća ni povjerenstva, ni akademske rasprave ni duboke semiotičke i semantičke raščlambe. Dovoljno je vidjeti

koje su i kakvo znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je znakovlje bilo na odorama ljudi koji su Vukovar branili, štitili živote drugih pronoseći svoje živote”, rekao je Šaško.

Ocijenio je da je došlo vrijeme kada se, osobito mladima, mora odgovoriti na jednostavna pitanja, poput toga – “Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar? Koji su to ‘totalitarizam’ zastupali i promicali ljudi koji su ovdje branili svoj dom?”

“I dovoljno je potražiti simbole koji su ostali na stratištu Ovčare ili na minskim poljima, na kojima je ljudskost prožeta božanskom ljubavlju ostavljala dijelove tijela i živote, da bi ženama, starcima i djeci otvorila stazu do slobode”, dodao je.

Vukovarsko zajedništvo, tako potrebno i samom Vukovaru, sposobno odgovoriti na svaku podjelu

Vukovar i Hrvatska branjeni su snagom povjerenja. To je bio oslonac jednih drugima, bez kojega nije bilo moguće podnijeti takve napore. Povjerenje – ta dragocjena snaga međuljudskih odnosa, naglasio je Šaško, upitavši zar ovih mjeseci, u teškoćama koje nas pritišću, ne vidimo narušenost, čak i izostajanje povjerenja u našem narodu?

“Za povjerenje je ključna istina”, rekao je Šaško dodavši: “Kako možemo očekivati povjerenje naroda u jednome važnom pitanju, ako istina izostaje u drugim važnim pitanjima? Ako istina nije uzeta kao kriterij za pročišćavanje spomena naše nedavne prošlosti; ako se neistina promiče glede Drugoga svjetskog rata i poraća te tadašnjih žrtava; ako se neistinom brani stečene povlastice nositelja i dionika komunističke ideologije i njihovih potomaka”.

<https://kamenjar.com/biskup-sasko-dovoljno-je-vidjeti-koje-su-znakovlje-nosili-ljudi-koji-su-vukovar-razarali-a-koje-je-bilo-na-odorama-branitelja-vukovara/>

Tekst cijele homilije dan je na portalu HKV-a:

<https://www.hkv.hr/domovini/domovinski-rat/38511-vukovar-i-skabrnja-homilije-mons-saska-i-mons-puljica.html>

Skejo i njegovi HOS-ovci su sigurno slušali biskupa

(<https://direktno.hr/domovina/vukovar-stigli-i-pripadnici-hos-predvodio-ih-skejo-250715/>)

koji zapravo govori koliko je on i njegovi vrjedniji od cijele hrvatske vlasti i većeg dijela oporbe. (Nedavno sam na dragovoljac.com objavio i knjigu o HOS-u.)

A meni je izgledalo kao da sam i ja u Vukovaru. Slično je bilo i kada je u Vukovaru propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Tada su vlasti pokazale svoju 'ljubav' prema Hrvatskoj tako što su isključili Thompsonu mikrofon. Ja sam se u Kninu na predstavljanju moje knjige „Matematika pjesme i nogomet“ upitao je li zapravo biskup Živković u Vukovaru predstavljao tu moju knjigu:

„Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).

A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Iz biskupove propovijedi je i ovo:

Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljebu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!

Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.

A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske:

Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: čija je ovo livada, čija je ovo trava? Pitat će, čiji je ovo Vukovar, čija je ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma 'Anica – Kninska kraljica'.

Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.“

A moja Ankica mi jutros komentira riječi biskupa Šaška: „Govorio je kao da Tebe čita.“ Podsjetio sam je na moj susret s biskupom kada je on umjesto nadbiskupa bio nazočan na jednoj proslavi dana Akademije i prišao mi je da me pozdravi. Odlazeći je dobacio: „Čitamo Vas!“

Naravno, jasno je da hrvatski domoljubi slično misle pa biskup ne mora mene čitati da bi govorio slično meni ili obratno. A to je spomenula i Ivana Haberle

predsjednica udruge »Žene u Domovinskom ratu Zadar« kada smo se susreli jučer u Škabrnji komentirajući Stjepandićev komentar kako voli citirati jednu njenu izjavu.

Zapravo sreli smo se zahvaljujući činjenici da me je prepoznala Julienne Bušić supruga našeg velikana Zvonka Bušića. A sreli smo se samo jedanput kada je došla u Zagreb i bila kod gđe Đurđe Šušak. Tada je gđa Đurđa pozvala Ankicu i mene na večeru na kojoj je bila i Julienne. (Đurđi sam posvetio knjigu o njenom suprugu velikom ratnom ministru Gojku Šušku, koja je također dana na portalu dragovoljac.com).

Bilo je puno dragih mi susreta u Škabrnji sa poznatim (npr. Peđa Mišić) i nepoznatim domoljubima.

Nevjerojatno je bilo vidjeti kolone i u Vukovaru (prvi su stali na groblje dok neki još nisu ni krenuli, a put je dugačak 5.5 km) i u Škabrnji.

Bilo je i onih drugih koji vladaju u RH, a djeluju tako da se na njih odnose moje riječi koje sam napisao još kada je Račan došao na vlast. Naime tvrdio sam da je meni ipak bolje nego njemu:

„On vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim!“

Oni su u Vukovaru pokazali svoju 'ljubav' prema svom narodu. Oni svi redom cijepljeni su stajali ispred oltara na velikoj udaljenosti s maskama odvojeni od naroda koji se nije pridržavao njihove preporuke.

Vladajući su im time poručili kako znaju da njih, iako su cijepljeni, mogu zaraziti od cijepljeni, ali maltretiraju neposlušne u narodu pa im poručuju: Cijepljeni nas slušaju pa ne moraju dokazivati jesu li bolesni ili ne. Oni zato imaju pravo zaraziti druge, a neposlušni ne mogu ni raditi niti imaju pravo zaraziti druge. Uostalom, i zbog Domovinskog rata više proganjaju one koji su branili domovinu od onih koji su bili sudionici u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku, zar ne?

Draga gđo Lili, siguran sam da ste Ti i Tvoj suprug imali nezaboravan posjet našem Vukovaru u kome imam puno prijatelja među braniteljima i o kojima sam napisao knjigu „Vukovar i njegov Stožer“, Zagreb, 2013.

Puno Te pozdravlja, Tvoj
Josip

Slike iz Škabrnje možete vidjeti na:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/uncategorized/>

Evo nekih od njih:

Subject:Re: PRAVNIK - KLEPETALO

Date: Fri, 19 Nov 2021 18:41:35 +0100

From: lili bencik <bencik195@gmail.com>

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

CC: predsjednik@predsjednik.hr ...

Poštovani g. Pečarić,

izuzetno mi je drago da ste sa mnom podijelili svoje dojmove iz Škabrnje. Mene su pozvali iz Hrvatskog žrtvoslovnog društva da idem sa njima organizirano busom u Vukovar iz Zagreba.

Oni su bili prije tri tjedna preko vikenda u posjetu Istri, Organiziraju obilaske grobišta i mjesta stradavanja ratnih i poratnih žrtava.

Kako u Istri ima još neobilježenih i neistraženih jama-fojbi, sada su uz pomoć lokalnih ljudi, svjedoka kojih još ima, obilježili jamu -fojbu Bršljanovica, blizu Lupoglava, a svetu misu zadužnicu služio je biskup u miru mons. Ivan Milovan.

Bila sam im domaćin u Puli i na moj prijedlog položili su vijenac i na spomenik žrtvama eksplozije na Vergaroli. O tom događaju napisala sam članak koji je objavljen u Hrvatskom Tjedniku br.888 od 30.9 2021.godine.

Pošla sam i vratila se linijskim busom, jer smo suprug i ja bili u Slavoniji u rujnu, a sada nije mogao ići zbog zdravstvenih razloga.

Usput sam posjetila u Zagrebu na Svetom Duhu, jednog izvanrednog mladog fratra fra Stjepana Brcinu, koji je bio moj duhovnik u Puli. a koji evangelizira i okuplja mlade, kada se na njegovim Duhovno duhovitim večerima rijeke mladih slijevaju prema crkvi na Svetom Duhu.

Glede Šerbedžije, napisala sam više tekstova, a jedan je objavljen u Hrvatskom tjedniku br.878 od 22.7 2021.godine.Toliko je licemjerman i beskrupulozan da je on sada za ljubav i mir a kada je Hrvatskoj trebala ljubav i mir pobjegao je u Beograd. i zastupao Miloševićevu Srbiju u Beču, na međunarodnom Svjetskom kongresu PEN klubova.

“Morao sam napustiti Hrvatsku, jer je ona napala moju državu Jugoslaviju”

Hrvatska je krivac, Hrvatska je ta koja je napala, njegovu Jugoslaviju!?

Molim? Čime, kada je bila razoružana? Naime, Ivica Račan dogovorio je sa JNA da preuzmu svo oružje Teritorijalne obrane! Kako? Nije postojala hrvatska vojska, JNA je imala nadzor i nad oružjem i nad ljudstvom!

”Bitange su zavadile naš narod, od njih se nije mogla spasiti divna Jugoslavija”

I zamislite ta jugokomunistička kasta, te jugokomunističke"bitange" koje vladaju Hrvatskom, dale su mu na korištenje Brijune, za njegovo kazalište Ulysses gdje njegov klan provod cijelo ljeto, priređuje predstave, svadbe i gazduje. Naravno dobio je i brod HRM, 20 parkirnih mjesta u Fažani i to već punih 20 godina

I ne samo to, nego se klan Šerbedžija-Udovički udomaćio u Fažani i Barbarigi, pokupovali nekretnine, a sestra od njegove supruge ušla i u gradsko vijeće Fažane.

Čime je to zaslužio? Čime, dok hrvatski branitelji i mi običan puk plaćamo punu cijenu karte za posjet i razgledavanje Brijuna. a ne možemo ni sanjati o kupovini nekretnina.

I u svezi Thompsona i Šerbedžije, novinar Večernjeg lista Branimir Pofuk, u Obzoru od 3.lipnja 2017.godine napisao je kolumnu pod naslovom

"Narod kojemu je Thompson važniji od Šerbedžije, na najboljem je putu da umre od zaglupljenosti i nestane!"

Poznato mi je mišljenje Branimira Pofuka kroz njegove kolumne u VL, ali ovaj naslov me doista zabezeknuo. Ne može ugroziti opstojnost jednog naroda niti jedan umjetnik, niti jedan pjevač. Da mjerilo kulture i opstojnosti hrvatskog naroda, ovisi o jednom Šerbedžiji je doista nebuloza. Može Branimir Pofuk obožavati Šerbedžiju i ne cijiniti Thompsona, to je njegova privatna stvar, ali ne može nikako postaviti Šerbedžiju kao mjerilo opstojnosti hrvatskog naroda. A usput rečeno Šerbedžija i nije pripadnik hrvatskog naroda, a Pofuk ga natura čitateljima kao vertikalnu po kojoj se mjeri kultura i opstojnost hrvatskog naroda. Što je previše, je previše i od Pofuka..Doslovno nebulozno! I kada se uzme u obzir sloboda govora previše je! Ovakvo ponižavanje hrvatskog naroda i uzdizanje na pijedestal jednog umjetnika,

kojemu ne osporavam njegovo umjetničko postignuće, je neprimjereno.. Ne samo ponižavanje hrvatskog naroda, nego i vrijeđanje zdrave pameti!

Ah da HAZU, ustvari JAZU, okitila je Radu Šerbedžiju Državnom nagradom Vladimir Nazor, za iznimno ostvarenje na području književnosti, glazbe, filma, likovnih i kazališnih umjetnosti, koju mu je svečano uručila ministrica kulture Nina Obuljen Koržinek i predsjednik HAZU-JAZU akademik Zvonko Kusić(ops)

E pa sada vi recite je li samo Šerbedžija "pokvareni četnik"!?

Neka se zapitaju i svi koji ovo čitaju.. u kojoj državi mi živimo, koji sustav vrijednosti nam nameću?!

Razdružili smo se od Jugoslavije i prekinuli sve društveno. političke sveze s njom kada smo 8.listopada 1991.godine proglasili samostalnu i neovisnu Republiku Hrvatsku, Jesmo li?

Nažalost nismo, jer nas jugokomunističke "bitange" stalno u njen vrijednosni sustav vraćaju, u njihovim glavama još živi, iako je više nema!

Ta tema se provlači kroz propovijed pomoćnog zagrebačkog biskupa Ivana Šaška na Memorijalnom groblju u Vukovaru 18.11 2021.godine.

Vukovar je simbol nametanja jugoslavenskih, velikosrpskih vrijednosti, hrvatskom narodu silom, ratom, razaranjem, uništavanjem i likvidiranjem Hrvata, koji su htjeli živjeti svoje hrvatske vrijednosti.

Koji su se borili svojim znakovljem, protiv jugoslavenskog znakovlja, a ta borba u drugim oblicima traje do danas.

Meni je osobno veliko zadovoljstvo što sam sudjelovala u toj veličanstvenoj, dostojanstvenoj i ponosnoj koloni sjećanja, sa puno mladih ljudi, mladih obitelji sa djecom koja su zalagali da žrtva Vukovara nije bila uzalud. A vladajućoj kasti bi preporučila da ubuduće ne sudjeluje taj dan u koloni sjećanja, jer im tamo nije mjesto,. Ničim nisu zaslužili biti dio te kolone, niti dio tog naroda..

Nisu nam dorasli, nisu nas dostojni predstavljati i nisu zaslužili biti na čelu kolone! Nisu!

Lp Lili Benčik

DAMIR BOROVIČAK U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB 2022. STR. 224.

Reportaža s predstavljanja knjige akademika Josipa Pečarića

1. travnja 2017.

HODAK, JURČEVIĆ, LJUBIĆ I MARKUŠ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

U Domu invalida Domovinskog rata Grada Zagreba predstavljena je još jedna knjiga akademika Josipa Pečarića s naslovom *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*. Knjiga je skup pisama i razmišljanja autora u vremenu od kad je započela antifa kampanja napada na hrvatski pozdrav „Za dom spremni“.

„Odajmo počast onima koji nisu žalili darovati ono najvrjednije što su imali za ono najsvetije čemu su težili, neovisnu, slobodnu Hrvatsku. Zastanimo na trenutak u mislima sa svim poginulim hrvatskim braniteljima i domoljubima koji za svoj dom i domovinu dadoše život!“ – tim je riječima započela predstavljanje Zorica Gregurić, dragovoljka iz vukovarske bolnice, kad je itekako trebalo biti hrabra, odlučna i spremna za obranu doma i domovine.

Danas i nju kao i sve ostale koji su u to vrijeme bili dom spremni braniti napadaju oni koji nikada nisu bili spremni ništa hrvatsko braniti, ali su uvijek bili spremni Hrvatsku rušiti izvana i iznutra. To čine i danas tim bezdušnije čim im se to obilnije plaća iz hrvatskog državnog proračuna.

A zatim je Zorica Gregurić uvodno pozdravila sve okupljene: „Čast mi je danas uz sve vas nazočne pozdraviti i one koji će nam danas govoriti o knjizi *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, a to su ugledni zagrebački odvjetnik i kolumnist gospodin Zvonimir Hodak, poznati kolumnist Marko Ljubić,

doktor znanosti povjesničar profesor Josip Jurčević, naš počasni gost Damir Markuš te 'krivac' za današnje okupljanje akademik Josip Pečarić. No prije nego što prepustim riječ, kako se i priliči, našem počasnom gostu, mogu reći kako su nam upravo knjige s ovakvom tematikom nasušna potreba. Kada nas već toliko vraćaju u prošlost pokušavajući i nadalje stigmatizirati stoljetnu težnju Hrvatica i Hrvata za suverenom i neovisnom državom te nacionalnim identitetom, vrijeme je prihvatiti izazov te konačno znanstveno, pravno, povijesno i društveno raščistiti i očistiti našu povijest od falsifikata, a falsifikatore jednostavno lustrirati. Radikalni potezi, mnogi će pomisliti, no nužni jer svjedočimo svakodnevno upravo bestijalnim nasrtajima na bilo kakva iskazivanja hrvatskog nacionalnog identiteta i domoljublja. Zato nam i jesu važni, uz aktivna djelovanja na pravnom, političkom i društvenom planu, upravo pisani tragovi, a tko je pozvaniji u tome nego hrvatski znanstvenici koji poput akademika Josipa Pečarića žive i dišu Hrvatsku.“

Riječ je potom predana počasnom gostu predstavljanja, vukovarskom dragovoljcu Damir Markušu, koji je 1991. iz rodne Moslavine otišao braniti Vukovar, a večeras iz Kutine stigao na predstavljanje u društvu svog odvjetnika Davorina Karačića. To je odvjetnik koji ga je na sudu branio i uspješno obranio. Damir Markuš se u prepunoj dvorani obratio nazočnima, objasnio zašto nikada nije, a ni ubuduće ne će odustati od obrane domovine, pa tako i pozdrava 'Za dom spremni'.

Kako je odvjetnik Karačić, koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav „Za dom spremni“? „Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata? Što je s hrvatskom kunom, što s grbom, himnom?! I oni su korišteni za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte crkve sv. Marka“, komentirao je odvjetnik Karačić u jednoj od nedavnih emisija „Bujica“.

Svi su predstavljači odlično objasnili zašto „Za dom spreman“ nije nikakav fašistički nego isključivo domoljubni pozdrav. S njim se branilo i ginulo u Domovinskom ratu i to je ono bitno i najvažnije, istaknuto je. Odvjetnik Zvonimir Hodak bio je već i prije posve jasan kad je u svojoj kolumni pisao o

tzv. pučkoj pravobraniteljici Lori Vidović, koja je izjavila kako je „Pozdrav 'Za dom spremni' posve jasno nezakonit!“ Hodak je ukazao koliko je Lora Vidović nažalost loša pravica, tim više što gotovo i ne poznaje sudsku praksu koju je spominjala. „HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckati po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da, i što onda? U toj, kako komunjare vole reći, 'takozvanoj državi', pjevala se i 'Lijepa naša'... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava“, napisao je već prije Hodak, a samo još jednom to obrazložio na predavljanju.

Profesor dr. Josip Jurčević govorio je o svim okolnostima obrambenog Domovinskog rata i jasno zaključio da oni koji u tom ratu nisu sudjelovali u obrani Hrvatske ili su čak podržavali agresore danas napadaju hrvatske branitelje i njihovu spremnost na obranu doma. Napadi na pozdrav „Za dom spremni“ zapravo su napadi na one koji su živote položili za svoj dom i domovinu Hrvatsku.

Akademik Josip Pečarić istaknuo je kako su na predavljanje pozvani političari i posebice Andrej Fištravec, gradonačelnik grada Maribora, i Lora Vidović, pučka pravobraniteljica RH, oboje zbog nepoznavanja činjenica. Među inim Pečarić je zaključio:

„Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista, ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu. Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav 'Za dom spremni' HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od 'hrabrih' srpskih ratnika – zečeve. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam. O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji antifašisti jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle, i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima. (...)

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti. Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i

donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir. (...)

I dok je sudac, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti, profesionalan, predan u svom radu i objektivan, postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti? Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju 'istinu' o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade 'Zlatno srce' udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u 'hrvatskim' filmovima ne ćete naći scene zločina koje su činili partizani, nego samo scene s ustašama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje 'činjenica' kako takve zločine nisu činili partizani nego samo ustaše. Dakle, i na taj se način postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista, a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Grada Zagreba Jakovu Sedlaru, op. J. P.). (...)

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševa odvjetnika: 'Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske

i čistoće Domovinskog rata?' Odaziv, tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njezinu suverenističku politiku. U današnjem 'Hrvatskom tjedniku' Ivica Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza predsjednice RH i predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?“ – zaključio je akademik Pečarić.

Dvorana je bila prepuna poznatih hrvatskih osoba iz javnog i društvenog života, koji su s velikim zanimanjem pratili tumačenja prijepora odnosno razloge osporavanja i napadanja pozdrava „Za dom spremni“. Kamere Laudato TV i Televizije Z1 pratile su izlaganja.

Što nas to dijeli od svjetonazora tzv. pučke pravobraniteljice RH, izjava gradonačelnika Maribora, groblja Dobrava nedaleko od Tezna, rezolucija Europske unije te uvijek spremnih nagodbenjačkih hrvatskih vlasti? Podsjetih se plakata koji istu večer spazih svega 50 metara od Doma invalida Domovinskog rata Grada Zagreba. Krvavocrvena petokraka, partizanski heroj s kapom i uniformom, plakat kao najava nove komedije u Gradu Zagrebu. Petokraka u hrvatske oči, kao i 1945. Ostali su za njom potoci krvi poslije Drugog svjetskog rata, s njom su započeli potoci krvi početkom obrambenog Domovinskog rata. Suvenir sotonskog zla, koji još uvijek antife podmeću, a nitko ga ne uspijeva trajno ukloniti. Dapače, plasira se sada kao najnovija komedija, dok trube uokolo kako je fašizam za dom spreman biti. Koje li komedije, na račun hrvatskih poreznih obveznika.

Fotografije i tekst: Damir Borovčak,

Objavljeno:

<https://www.hkv.hr/reportae/d-borovak/26563-reportaza-s-predstavljanja-knjige-akademika-josipa-pecarica.html>

**'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA,
ZAGREB, 2022.**

IZ KAZALA

I DALJE THOMPSONOFBIJA	82
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (1.)	82
Karolina Vidović Krišto oglasila se uoči možebitne sudske farse vezane uz Thompsona i ZDS	83
Pupovčeva supruga opet vrši pritisak na sud kako bi se zabranila pjesma 'Čavoglave': Evo što je odgovorio Thompson	84
Prilozi	85
Jedino Škoro govori o fašističkoj srpskoj agresiji!	85
Gostovanje na australskom radiju 3zzz	88
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (2.)	87
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (3.)	93
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (4.) - Zločin U	
Imotskom: spaljena zvijezda petokraka	92
Komentari	100
Prilog: Thompsonov tim: 'Godinama čekamo reakciju političar institucija i Pučke pravobraniteljice prema SNV-u zbog prikaza kako srpom kolju hrvatskog glazbenika'	104
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (5.)	106
Komentar: Jovićeva knjiga „Život Po Protokolima“	109
Prilog: Predstavljanje knjige "Život po protokolima"	109
Ono što ne mogu zečevi mogu njihove sluge u RH? (6.)	113

THOMPSON PO DRUGI PUT U CRNOJ GORI

U Hrvatskoj su mnogi komentirali pjevanje „Bojne Čavoglave“ i „Sude mi“ u Crnoj gori poslije pobjede velikosrpske opcije u toj državi. U najnovijem Hrvatskom tjedniku od 10. rujna 2020. to je učinio i sjajni Damir Pešorda:

U Crnoj Gori pjevaju Thompsona i Škoru, Čavoglave i Sude mi. Pristaše crnogorske neovisnosti o Srbiji i Srbima hrvatskim domoljubnim pjesmama suprotstavljaju se provali srpskog nacionalizma i četništva koji se valjaju ulicama crnogorskih gradova nakon što je na netom proteklim izborima tijesno pobijedila prosrpska oporba. Stanoviti Juraj Filipović u Večernjem listu piše: "Crnogorski desničari održali skup pred srpskom crkvom..." Nakon komentara ogorčenih čitatelja Večernji je promijenio naslov u "Pristaše Mile Đukanovića održali skup pred srpskom crkvom..." Zanimljivo rezonira taj Filipović: kad Crnogorci sred Cetinja mašu crnogorskim zastavama i pjevaju hrvatske pjesme – to je desničarenje i nacionalizam; kada pak istom tom Crnom Gorom defiliraju četnici sa srpskim zastavama – to je valjda nešto napredno, poziv na toleranciju i suživot. Mora da je neko čudno veselje obuzelo i njega. Kao da ga je duhovno udomio crnogorski do jučer oporbeni lider, četnički vojvoda Andrija Mandić.

<https://hrvatskonebo.org/2020/09/10/damir-pesorda-veselje-se-siri-na-sve-strane/>

Ismijao je novinara Večernjeg lista i ponovo pokazao koliko je težak položaj novinara u RH.

Kako to?

Pa nemoguće je biti novinar u takvim novinama a da nisi svjestan koliko je glupo ono što je napisao ovaj iz Večernjeg.

Ali taj novinar, ili njegov urednik znaju što od njih očekuje srpsko-hrvatska koalicija na vlasti u RH, pa pišu prema tome što moraju pisati.

Naravno ima i novinara koji nisu takvi.

Ono što je posebno zanimljivo vidjeli smo u jučerašnjoj „Bujici“. Vidjelo se da su snimke pjevanja hrvatskih pjesama u Crnoj Gori snimane na različitim mjestima (vidjeli se da je tih mjesta bilo puno) i u različitim dijelovima dana. Crnogorski književnik Milorad Popović je komentirao kako je to 'znak očaja, nemoći i frustracije i bijesa'.

Mislim da je to i mnogo više. „Bojna Čavoglave“ je pjesma koja je srpskim fašističkim agresorima ledila krv u žilama, Ta pjesma im je najavila kako će na kraju od njih nastati ono što im je Slobodan Milošević i rekao poslije „Oluje“ – ZEČEVI. To je pjesma koja im ledi krv u žilama i danas, a to itekako dobro znaju srpske slugе iz srpsko-hrvatske koalicije na vlasti u RH i zato od nastanka Memoranduma SANU 2 koji dosljedno sprovode stalno napadaju „Bojnu“, HOS-ovce, ZDS. Pjevajući „Bojnu Čavoglave“ Crnogorci su poručili Srbima da ih na kraju čeka ono što već doživjeli u Hrvatskoj.

Zapravo, to nije zabrinulo samo vlasti u Beogradu. Možda je još više zabrinulo ove u Zagrebu, jer njihova uloga onih koji poslije velike hrvatske pobjede postaju pokorne sluge pobijedenih tj. zečeva je nešto najodvratnije do sada viđeno u povijesti.

Da, raduje me što je i takva poruka koju su Crnogorci poslali hrvatskim vlastima.

Vjerojatno se pitate kakve to ima veze s naslovom ovog teksta. Zapravo meni je posebno drago ono o čemu je Popović govorio, a što sam potpuno zaboravio, ako sam uopće i znao. Naime, Popović kaže:

Ja sam dva, tri puta dolazio ilegalno iz Zagreba u Crnu Goru i devedesetih jer sam '91. godine morao pobjeći, KOS me pokušao ubiti dva puta... I tada su se u cetinjskim kafićima dvije pjesme često čule, jedna je bila 'Poljem se čuje miris ljiljana' i to je bila pjesma obrane Sarajeva, a druga pjesma je bila 'Čavoglave' od Thompsona!

Da, to je zapravo ono zbog čega sam vam pisao i o Mladenu Lomparu koji je u to vrijeme bio u Crnoj Gori i Dragu Kastratoviću koji je bio u Hrvatskoj. I tada su pjevajući Čavoglave Crnogorci nisu samo davali potporu nama već i najavljivali slobodnu Crnu Goru. To je poruka i sada kada im izgleda da tu slobodu gube. Kako je „Bujica“ opisana na portalu narod.hr u Prilogu dajem taj tekst.

Ako pogledate komentare na portalu očito je kako skoro svi itekako dobro znaju da je u RH na vlasti Srpsko-hrvatska koalicija i da joj je na čelu Pupovac, pa je nazivaju i „četnička koalicija“.

Evo jednog komentara

Branimir • 22 minutes ago

Glavni jurišnici velikosrpske politike su u vrhu hrvatske vlasti a vode ih dva prava velikosrbina ZopaH i AHdpey koji dosljedno nastavljaju realizaciju programa Memoranduma 2 SANU. Ako vi Crnogorci mislite da će oni reagirati na novu velikosrpsku agresiju u "regijonu" onda se gadno varate.

Zapravo čitatelji upozoravaju da, što se Hrvatske tiče, nisu ista vremena u kojima su pjevali Čavoglave.

Onda je bio na vlasti Tuđman, a to je posve drugačija priča, zar ne?

Josip Pečarić

**ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**I KRVNIK I RATNI ZLOČINAC, 4. DIO
(SMJENITI MINISTRA VANJSKIH POSLOVA!)**

Ima doista puno razloga zbog kojih je dobro da Predsjednik Vlade RH smijeni Ministra vanjskih poslova. Ne mora mu to Pupovac izravno i reći jer je očito da je Ministar stao na stranu Predsjednika SAD-a, a znamo da je on predsjednik države koja je pomogla Hrvatskoj u zločinačkoj (tj. genocidnoj) operaciji „Oluja“. Ja sam u dva pisma Saboru tražio da se u RH i obilježava zločinački karakter te operacije. Naime predložio sam da su imenu tog praznika doda i „DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA“ ali iz Hrvatskog Sabora mi nisu odgovorili.

Osim toga svi ovi na Zapadu danas kliču SLAVA UKRAJINI, a poznato je da su Predsjednik države i Predsjednik vlade do dana današnjeg protivnici istovjetnog hrvatskog pozdrava ZA DOM SPREMNI. Ministar to zna ali ipak podržava ove koji su za SLAVA UKRAJINI. Ne smeta Ministru ni to što Putin ispravno upozorava da treba denacificirati Ukrajinu kao što je Milošević htio deustašizaciju Hrvatske a današnji hrvatski političari to žele sprovesti u RH. Zapravo kličući SLAVA UKRAJINI zemlje koje su protiv Putinove Rusije jasno pokazuju da su i one zrele za denacifikaciju, ali o tom potom. Prvo treba denacificirati Ukrajinu, zar ne?

Vratimo se mi deustašizaciji Hrvatske što je Srbija željela ostvariti i u Domovinskom ratu, kada je stvorena Tuđmanova ustaška država, pa sve do

današnjih dana. Milošević to nije mogao sprovesti jer su mu genocidni Hrvati od hrabrih boraca napravili zečeve, ali mogu današnji hrvatski političari. I onda iskoči nekakav Ministar vanjskih poslova i napadne Miloševića, pardon Putina podržavajući predsjednika države koja je pomagala u genocidnoj „Oluji“.

Ne zaboravimo da su u Domovinskom ratu u toj Tuđmanovoj ustaškoj državi važnu ulogu odigrali HOS-ovci, a danas u Ukrajini, dakle državi koju treba denacificirati, imamo istu takvu pukovnicu AZOV.

Ne zaboravimo da su još 2015. godine Ukrajinci prepjevali i Thompsonovu (HOS-ovac!) pjesmu „Bojnu Čavoglave“ koja je tijekom Domovinskog rata pa sve do danas ledila krv i žilama Srba i njihovih slugu u Hrvatskoj. Očito je isti učinak i kod Rusa koji brane okupirana područja Ukrajine, pardon područja koja treba vratiti Majčici Rusiji.

Sve to Ministar dobro zna pa ipak podržava Predsjednika SAD-a.

Doista Predsjedniku Vlade RH ne preostaje ništa drugo nego da ga smjeni, zar ne?

Sve to nije razumio moj dragi prijatelj g. Vlado Glavaš.

Moramo ga razumjeti. On je osjetio na vlastitoj koži, a i njegova supruga, pravu komunističku ljubav. Možda je samo želio podržati prijatelja ili mu je doista zasmetala tolika bešćutnost prema zasluženom stradanju ukrajinskog naroda. Pa dovoljan je zločin - ravan genocidu – to što su Ukrajinci prepjevali „Bojnu Čavoglave“, zar ne?

Ali to razumiju i neki – ne baš brojni ali izuzetno inteligentni - državotvorni Hrvati koji su mi objašnjavali ove razloge Putinovog žrtvovanja zbog kojih je morao postati i krvnik i ratni zločinac. Takvi su sigurno puno pomogli u ovom mom posipanju pepelom po glavi i pridruživanju ispravnom zahtjevu da Predsjednik Vlade RH smijeni Ministra vanjskih poslova. Slično mom nerazumijevanju bilo je i ono sjajne komentatorice Lili Benčik, pa u Prilogu dajem i kako se ona posipala po glavi. Taj tekst me je ohrabrio da to učinim i sam i pridružim se ispravnom zahtjevu socijaldemokrata da se smijeni Ministar vanjskih poslova. Naši komunisti, pardon socijaldemokrati su oduvijek bili protiv Tuđmanove ustaške države i velika im je satisfakcija što je to većinsko mišljenje političara u RH.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/i-krvnik-i-ratni-zlocinac-4-dio-smjeniti-ministra-vanjskih-poslova/>

KNJIGA 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA

Poštovana gospodo predsjednici,
Poštovana gospodo ministri,
Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

Uvjeren sam da ste svi vi ponosni na Domovinski rat u kome su hrvatski branitelji vođeni HRVATSKIM predsjednikom akademikom Franjom Tuđmanom. Posebnu ulogu u Domovinskom ratu imala je pjesma 'Bojna Čavoglave' kojoj je posvećena knjiga:

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofbija, Zagreb, 2022. str. 404.

Ono što je jasno samo po sebi moja supruga i ja smo ponosni na prijateljstvo s autorom te pjesme koja je ledila krv u žilama srbo-četničkim naci-fašističkim agresorima i onima u Hrvatskoj koji su se nadali njihovoj pobjedi.

Vidimo da zato mnogima u Hrvatskoj smeta ta pjesma koja ih stalno podsjeća na taj poraz i na činjenicu da u sebi nosi poruku da su Hrvati spremni braniti svoj dom i Domovinu.

Priglupo se – valjda – nadaju da će zabranom pjesme i pozdrava kojim ona počinje u budućnosti uspjeti i pobijediti Hrvate i da neće doživjeti tako strašan genocid kao u Domovinskom ratu kada su hrvatski branitelji od njihovih hrabrih boraca napravili zečeve, kako ih je 'pohvalio' sam Slobodan Milošević.

Josip Pečarić

ORUŽJE I BENJAMIN TOLIĆ

Puno je usporedbi naci-fašističke agresije Miloševićeve Srbije na Hrvatsku i ove današnje Putinove na Ukrajinu. Danas mnoge zemlje šalju pa i kupuju oružje napadnutoj Ukrajini. A napadnutoj Hrvatskoj UN je uvela tzv. Embargo na uvoz oružja drugim riječima ukinuli su joj pravo na samoobranu. Neki i danas plaću što je RH pobijedila u ratu:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/tajni-dokumenti-o-krvavom-raspadu-jugoslavije-napokon-su-dostupni-je-li-njemacka-kriva-za-raskol-bivse-drzave-15163780>

Podrška zapadnih zemalja Srbiji traje do današnjih dana. Sjetimo se: bijesni što je Tuđman slomio naci-fašističku agresiju, a hrvatski branitelji od napadača napravili zečeve u bijegu nisu došli OCU HRVATSKE DRŽAVE na sprovod, a odmah potom doveli svoje sluge na vlast u RH koji su odmah počeli uništavati pobjedničku HV. Sudili su hrvatskim generalima što su branili svoju zemlju. Istina Slobodana Miloševića su sudili i nazvali Balkanskim krvnikom, ali su Malog Slobu izabrali za predsjedavajućeg Generalne skupštine UN-a, nagradili naci-fašističkog agresora polovinom BiH.

Podrška „civiliziranog svijeta“ naci-fašističkoj agresiji na Hrvatskoj bila je tolika da je i sadašnji Papa odlučio da se i Srpska Pravoslavna Crkva, aktivni sudionik naci-fašističke agresije na Hrvatsku, uključi u postupak proglašenja blž. Stepinca svetim. Itd., itd.

Zato ne čudi da su i poslije priznanja RH ostavili na snagu embargo na uvoz oružja.

Zato je dobro danas podsjetiti se na priču o Embargu i Benjaminu Toliću koju sam više puta objavljivao u sklopu raznih tekstova. Objavio sam je i u mojoj knjizi *Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.:

Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da neće. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo teško naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim

je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojke o potrebitom naoružanju je udvostručio. "Uz sve NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe" – zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijegao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: "Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama." Ispričali su se, a onda je on nastavio:

"Ima i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više neće biti Srba s ovu stranu Drine."

Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi.

"Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!"

Ostali su prijatelji i zvao je Tolića za vrijeme „Oluje“ i rekao mu: „Idite do Drine“. Možda je i znao da će svijet nagraditi naci-fašističkog agresora.

Naravno hrvatske snage u svijetu koji slavi i pomaže, vjerojatno i organizira naci-fašističku agresiju i sudi one koje joj se suprotstave nisu smjele to učiniti. Zato danas i imamo Putina, njegovu agresiju na suverenu državu.

Zato spomenimo samo Hodakov komentar:

Sve što je Putin zamislio ostvarit će ratom i potom čekati da se histerija slegne pa onda "ispregovarati" s NATO-om i domaćom Petom kolonom punu "neutralnost" Ukrajine.

<https://direktno.hr/kolumne/zbog-putina-smo-zaboravili-na-covid-a-zbog-liberala-jugonostalgicara-i-orjunasa-smo-ranji-vi-skoro-kao-1991-261772/>

Naravno treba pročitati cijeli Hodakov tekst, a također i Hitrecov (obojica su članovi inicijalnog kruga Tuđman 100):

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39186-h-hitrec-putin-krsi-autorska-prava.html>

U Prilozima dajem Hitrecov tekst.

Pozdravljam vas uz Bojnu Čavoglave na Ukrajinskom:

<https://www.youtube.com/watch?v=WFrLGcRioA>

<https://www.youtube.com/watch?v=m2xrwF8SYxs>

Josip Pečarić

BOKA I RUSKI VELIKI PROSTOR

Je li hrvatska država ili hoće li reagirati i na najnoviji napad na Hrvate u Crnoj Gori:

PRIOPĆENJA

NAPUSTITE DOM U DONJOJ LASTVI U TIVTU: RADIO, HRVATSKO NACIONALNO VIJEĆE CG – A, 6. 000 TISUĆA KNJIGA NA ULICU ISPOD ŠTANDOVA NA MUO...

Biram DOBRO, 22. 2. 2022.

Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore najoštrije osuđuje zadnje ucjenjivačke poruke koje su upućene hrvatskoj zajednici iz Općine Tivat koje potpisuje sekretarka Općine

Iza ove odluke stoji gradonačelnik Željko Komnenović, predsjednik tivatske skupštine dr. sc. Andrija Petković i njihov PR novinar.

Radi se, naime, o dopisu kojim se dio hrvatske zajednice mora iseliti iz Doma kulture „Josip Marković” do 15. travnja 2022. godine.

Mržnja koju demonstrira vlast Općine Tivat prema hrvatskoj zajednici prelazi sve dozvoljene granice i može se podvesti pod sintagmu zatiranja hrvatskog imena u Općini Tivat i ciljanog širenja osjećaja ugroženosti kod pripadnika hrvatskog naroda u Crnoj Gori.

Varaju se oni koji misle da će ovakvim ucjenama, i to samo zbog političke pragmatičnosti djelovanja Hrvatske građanske inicijative u tivatskoj skupštini, zastrašiti ili uspjeti s ucjenama. Dakle, najgora karakterna osobina je sposobnost ucjenjivanja kada si jači, a mi, shodno tome, dajemo obećanje da ćemo nastaviti sve naše započete aktivnosti.

Žalosni smo što dio naših sugrađana želi u javnom prostoru iskazati i potvrditi svoje europejstvo odobravanjem isticanja hrvatskih simbola, a u stvari priželjkuju da budemo onemogućeni u tome da djelujemo kao hrvatska zajednica. I ovo će bit zapisano u povjesnici Tivta.

Dom kulture „ Josip Marković” u Donjoj Lastvi sagradili su Hrvati 1922. godine kao Hrvatsku čitaonicu. Kraljevina Jugoslavija je Dom oduzela i preimenovala u Jugoslovenski Dom. Nakon Drugog svjetskog rata Dom dobiva ime Josipa Markovića.

Nakon potresa 1979. godine jedini dom kulture u Crnoj Gori koji nije obnovljen je Dom kulture u Donjoj Lastvi, a 2011. godine Hrvatska krovna zajednica „Dux Croatorum“ obnavlja Dom, ulaže ogromna sredstva, stavlja ga u funkciju i čini mjestom okupljanja i poprištem brojnih kulturnih događanja.

U Domu je smješteno sjedište Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, Radija Dux i Hrvatske knjižnice „Ljudevit Gaj” s preko 6000 knjiga.

Umjesto da se oduzeti Dom vrati hrvatskoj zajednici, Hrvati se tjeraju iz Doma. Pristajali smo na sve nepravedne uvjete koje je Općina Tivat od nas tražila. Bili smo jedini zajmoprimac u Općini koji je morao svaka tri mjeseca slati izvješća, dokaze o plaćenim računima, izvode iz banke, ulaz sredstava, izlaz sredstava itd. Neki zakoni važe samo za Hrvate. Na kraju i u Ugovoru stoji da će, ako bude Domom upravljala u dobroj vjeri, prilikom produžetka ugovora *Hrvatska krovna zajednica* imati prednost. Nekoga ne obvezuje ni javno dana riječ pred dvama predsjednicima država i visokim dužnosnicima i Republike Hrvatske i Crne Gore da će biti razmatrana opcija o dugoročnom zakupu ili prodaji objekta hrvatskoj zajednici. Bio bi to treći put da Hrvati kupuju ovaj Dom.

Bahatost u pokušaju da se Hrvati u Tivtu javno ponize smo sigurni da neće uspjeti. Ovo smatramo otvorenim pokušajem iz tivatske općine da se na ideološko- moralnoj matrici razvije doktrina u kojoj nema mjesta za autohtoni hrvatski narod. Jedino sebe smatraju pravom stranom, iako smo svjedoci nedavne prošlosti u kojoj je biti na pravoj strani zapravo značilo da je „dopušteno ubojstvo protivnika bez suda“.

S dopisom iz Općine Tivat upoznat ćemo sve relevantne institucije u Crnoj Gori, Republici Hrvatskoj, Europskoj uniji, kao i sva europska veleposlanstva u Crnoj Gori.

Zvonimir Deković, predsjednik Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore, s. r.

<https://biramdobro.com/napustite-dom-u-donjoj-lastvi-u-tivtu-radio-hrvatsko-nacionalno-vijece-cg-a-6-000-tisuca-knjiga-na-ulicu-ispod-standova-na-muo/>

<https://zbh.hr/protjerivanje-hrvatskih-institucija-iz-njihovih-prostora-u-bokikotorskoj/>

Sjetimo se i napada na Bunjevce i na hrvatski jezik u Srbiji, zakonsko svojanje dubrovačke kulturne baštine. Politika Srpskog sveta je sveobuhvatna, a vlast u RH joj pomaže na razne načine.

Nedavni događaji u Crnoj Gori i najnoviji događaji u Ukrajini pokazuju da bi hrvatska politika, ako je doista hrvatska, itekako trebala voditi računa da Srbi smatraju svojim interesom da se politika Srpskog sveta uklopi u nešto što nazivaju RUSKI VELIKI PROSTOR.

Pri tome je očito da Srbi ne odustaju od onoga što su imali tijekom domovinskog rata u Hrvatskoj i šire. Novi Memorandum SANU 2. samo im pomaže u ostvarivanju tih ciljeva.

Nadam se da su hrvatskim političarima političari poznati i 'znanstveni' radovi srpskih 'znanstvenika' u kojima oni sanjaju o ostvarenju tih ciljeva koji nisu

ostvarili u Domovinskom ratu koji je završen neslavno po njih jer je završen poznatim pravljenjem zečeva od njihovih 'hrabrih ratnika'.
Ako nisu sugeriram im da pogledaju članak:

O rekonfiguraciji postjugoslovenskog prostora

Milimir Stepić, 03.06.2021. 19:01

Balkan mora biti rekonfigurisan. Njegova deatlantizacija je neophodna ne samo radi stabilizacije, već i iz geopolitičkih motiva

Karta 2: Veliki prostori na zapadu Evroruskog „bloka“ (Obrada autora)
Geopolitička perspektiva rekonfiguracije postjugoslovenskog prostora (1)
 (standard.rs)
 (<https://standard.rs/2021/06/03/geopoliticka-perspektiva-rekonfiguracije-postjugoslovenskog-prostora-1/>)

Da, dovoljno je dati ovu kartu Velikih prostora iz tog članka i pogledati Hrvatsku na njoj, bolje je reći ono što je ostalo od je.
Naravno i nadati se da će hrvatski političari i pročitati ono što politika Srpskog sveta provodi, a danas u RH su na vlasti predstavnici te politike. Dapače

Nenad Vlahović u Bujici, 21. 02. 2022. tvrdi da je Milorad Pupovac važnija osoba u RH od svih hrvatskih političara zajedno:

<https://www.youtube.com/watch?v=mdBWynnPH94>

A Strossmayer je još 1863. godine pisao:

Ja mnijem da Srbima ne treba prostiti gdje ne imaju pravo, jerbo upravo tim bivaju smjeliji i drzovitiji.

Jesu li to naučili hrvatski političari?

Jesu li naučili i one u svijetu koji – zapravo – na ovim prostorima podržavaju politiku Srpskog sveta i samim tim i **RUSKI VELIKI PROSTOR**?

Josip Pečarić

KNJIGA O MEĐUNARODNOJ HIMNI NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI

Sve vas lijepo pozdravljam i zahvaljujem se što ste došli na predstavljanje knjige *'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija*. Zahvaljujem se HVIDR-i grada Zagreba u čijim prostorijama smo danas gosti i predstavljacima koji su vam dobro poznati pa vam ih ne trebam posebno predstavljati. To su predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević i odvjetnik Davorin Karačić.

Posebna zahvalnost ide Croatii Records koja je pomogla u tiskanju knjige kao i Branku Hrkaču koji je opet sjajno napravio korice knjige.

Počasni gost današnjeg predstavljanja trebao je biti Marko Perković Thompson. Međutim on je danas na sprovodu legendarnom branitelju iz Bojne Čavoglave, dakle jednom od onih na prvom spotu „Bojne“. To je Božo (Boškan) Matić čija je kuća na izvoru rijeke Čikole i doista ima simbolike u tome da je sprovod legendarnog branitelja iz Bojne Čavoglave istog dana kada je i predstavljanje knjige o legendarnoj Bojni Čavoglave.

*

Današnje predstavljanje se odvija u vrijeme brutalne ruske agresije na Ukrajinu pa u pozivu na ovo predstavljanje spominjem kako predstavljamo

knjigu o međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji. To je dano i u najavi na službenom portalu Marka Perkovića Thompsona:

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Evo dva komentara:

Marija Žura

Nažalost, opet je vrijeme za ovu tako nadahnutu, snažnu, herojstvom prožetu, Markovu pjesmu...sada je i ukrajinski borci pjevaju kao svoju himnu! Kad to čovjek čuje, srce puca!

Ruzsa Perick

Napokon knjiga za Markovo djelo, za sva srca koja su ga doživjela i sačuvala u sebi, za temeljno pravo obrane svog doma. Internacionalna himna, točno!

Zapravo ruska agresija je počela 2014. godine i mediji u RH su u veljači 2015. pisali o tome kako su Ukrajinci prepjevali 'Bojnu Čavoglave':

Videospot je napravljen montažom snimaka ukrajinskih snaga sigurnosti koje su emitirane na televiziji.

<https://narod.hr/svijet/video-ukrajinci-prepjevali-cavoglave>

Već 13. 02. 2015. objavljen je tekst u kome se iz naslova može prepoznati da su Thompson i njegovi suradnici svjesni činjenice da 'Bojna Čavoglave' nije samo u Domovinskom ratu bila pjesma koja je ledila krv u venama fašističkih agresora već postaje himna svih naroda izloženih agresiji:

THOMPSON ODUŠEVLJEN ŠTO “BOJNA ČAVOGLAVE” GRMI I UKRAJINOM: NJENA SNAŽNA PORUKA JE UNIVERZALNA

Evo početka tog teksta:

Odu naše Čavoglave u svijet – domoljubna poruka Marka Perkovića Thompsona ispjevana u antologijskoj hrvatskoj budnici “Bojna Čavoglave” postala je himna i u ratom zahvaćenoj Ukrajini.

U vihoru Donbasa, istočne regije koju domaći nazivaju srcem svoje zemlje, Thompsonova “Bojna Čavoglave” u prilagođenoj verziji ori se među ukrajinskim vojnicima, dižući im moral, jačajući snagu zajedništva, dajući im poruku da izdrže. U Ukrajini je dobila i svoj jurišni naslov “Mi smo najjači”; iza njezina prepjeva stoji bend “Krivogradski glazbeni talenti”, i od samog pojavljivanja dobila je status hita!

“Kako nas takvo što ne bi radovalo. Pa to je pokazalo snagu Markove skladbe, koja je i u Hrvatskoj, od prvog pojavljivanja u Domovinskom ratu, postala simbol borbe za slobodu hrvatskog naroda. Snažna poruka koju nosi lako se može vezati uz svaki napaćeni narod koji se, kao i mi 90-ih, borio za svoju slobodu. Drago nam je da se prenosi preko usta Ukrajinaca, njihovih ratnika, kao simbol vjere u bolje i slobodno sutra. Na kraju krajeva, na “Bojnu Čavoglave”, pjesmu s karakterom, i danas na svim Thompsonovim koncertima nastane neviđena atmosfera. I to pokazuje njezinu svevremenost”, kaže pjevačev menadžer Zdravko Barišić za Slobodnu Dalmaciju.

U daljem tekstu spominje se da se „Bojna Čavoglave” pjeva i na Kosovu a u raznim verzijama izvodi i u Poljskoj, a prepjevao ju je i jedan njemački band. <https://www.sloboda.hr/thompson-odusevljen-sto-bojna-cavoglave-grmi-i-ukrajinom-njena-snazna-poruka-je-univerzalna/>

Spomenimo da su „Bojnu“ u vrijeme Domovinskog rata prepjevali i branitelji iz Bjelovara i Imotskog, a posebno u Bosni i Hercegovini (Orašje, Široki Brijeg, Bihać. Jajce, Sarajevo), pa čak i u Italiji:

<https://www.youtube.com/watch?v=14XceuK-FUU>

Pitam se je li spoznaja da je „Bojna Čavoglave“ postala već tada himna naroda izloženih agresiji utjecalo na odluku da se Thompsona pozove u Knin za dan pobjede i onda se napadne „Bojna“? Znakovito je da je HOS napadnut tek godinu dana kasnije.

Znamo da su svjetski moćnici podržavali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku koja se opravdavala tvrdnjama da su branitelji Ustaše a država Tuđmanova ustaška država. Hrvatske vlasti poslije smrti HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana poslušno izvršava želje svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu pa je Thompson i „Bojna Čavoglave“ na udaru sve do današnjih dana.

Vidimo da na isti način Putin opravdava svoju zločinačku agresiju na Ukrajinu i traži DENACIFIKACIJU Ukrajine.

Međutim tu postoji i dodatna poruka jer je agresija na Ukrajinu izvršena – navodno - zbog želje Ukrajinaca da njihova zemlja uđe u NATO i EU.

Drugim riječima Putin tvrdi da je to nacizam pa su – zapravo - i zapadne zemlje fašističke zemlje. Podržavali su naci-fašističku agresiju na Hrvatsku i sada im se Putin ruga tvrdeći da su oni nacisti.

A u toj igri velikih strada prijateljski ukrajinski narod. Poslije Gladomora i Staljina sada imaju Putina i razaranja svojih domova i domovine.

A „Bojna Čavoglave“ nosi u sebi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu. Veliki će se ponašati u skladu s njihovim interesima.

Josip Pečarić

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

Fotografije: Branko Hrkač

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>
<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>
<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>
https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a:

Duro •

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)

Na vijestima CMC-a su dan nakon predstavljanja dali reportažu o tome. Ona se može naći na Youtube.u ali i na Thompsonovim stranicama:

Marko Perković Thompson

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofobija'. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu (2008.: "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca", 2012.: "Hajka na Thompsona", 2017.: "Thompson: pjesmom za Hrvatsku").

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

Uz autora knjige na predstavljanju su sudjelovali predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević te odvjetnik Davorin Karačić. Kako je pjesma prepjevana na nekoliko stranih jezika, autor u knjizi navodi da je Thompsonov ratni hit „Bojna Čavoglave“ postao svojevrсна himna naroda izloženih agresiji budući da pjesma u sebi nosi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu.

[Neki komentari s Thomsonovog facebook-](#)

Mirjana Marusic

MARKO JE PONOS LIJEPE NAŠE I SVIH DOMOLJUBA NA KUGLI ZEMALJSKOJ. SAMO TAKVI DIVNI LJUDI TO PREPOZNAJU KAO NAS DIVNI AKADEMIK PECARIC KOJI O TOME PIŠE I POMAŽE I MARKU I SVIMA NAMA DA JE NAŠA DOMOVINA HRVATSKA NA PRVOM MJESTU I DA ĆEMO JE UVIJEK BRANITI OD SVEGA KAO I 90-TIH, A PJEVATI JOJ DO NEBA. HVALA MARKO I HVALA GOSP. PECARIC I HVALA SVIM HRVATIMA KOJI TO CIJENE I POŠTUJU.

Gordana Strunjak

Svakom čovjeku koji brani svoje ova pjesma, rijeci, Markov grleni glas i poziv na obranu na kojem god jeziku, daje istinsku snagu čovjeku koji je obeshrabren, umoran, daje vjeru u pobjedu, sa tom pjesmom pobjeđuju, vjera u sebe i vjera u Boga, hvala

Vjekoslav Krizanovic

JOSOPE PEČARIĆU veliki i slavni sine ovog umornog Hrvatskog naroda, molim dragog Boga da ti da dobro zdravlje i još puno godina sretnog života.

Hrnjak Claudia

I na španjolskom molim !!

Dorijan Škofić

Hrnjak Claudia Se presentó un nuevo libro del científico Josip Pečarić 'La batalla de Čavoglav / Thompsonophobia' en el edificio HVIDRA en Zagreb. Para el famoso matemático, este es el cuarto libro sobre el músico croata más popular y voluntario de la Guerra Popular, Marko Perković Thompson.

"2008:" Thompson en los ojos de los intelectuales croatas ",

2012: "Ataque a Thompson",

2017: "Thompson: una canción para Croacia").

Junto al autor del libro, a la presentación asistió el Presidente de HAZUDD, Dr. Sc. Josip Stjepandić, Ph.D. Josip Jurčević y el abogado Davorin Karačić.

Dado que la canción se cantó en varios idiomas extranjeros, el autor del libro afirma que el éxito de guerra de Thompson, "Battle of Čavoglava", se convirtió en una especie de himno de las naciones expuestas a la agresión, porque la canción transmite el mensaje de que las naciones deben luchar con valentía por su libertad

Mirjana Okun

Bila mi je čast biti na ovom mjestu sa ovim ljudima.

Zorica Gregurić

S našim dragim Akademikom Josipom Pečarićem ponovno na istom mjestu s novom knjigom. Bila je odlična i poučna promocija. Hvala ti na tvojoj upornosti i plodonosnom radu. Privilegija je poznavati te!

<https://thompson.hr/>

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

<https://ar-ar.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Napomena: Zorica Gregurić je predsjednica Udruge Zagrebački Dragovoljci Branitelji Vukovara sudjelovala je u predavljanju mojih knjiga, njena udruga je bila i suizdavač nekih mojih knjiga.

Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
ima čast pozvati Vas u aneđu

25. listopada 2017. godine u 18 sati u Dvoru branitelja HNDRA
Slovenska 21, Zagreb

na predavljanje knjige **Josipa Pečarića**
THOMPSON - PJESMOM ZA HRVATSKU

O knjizi će govoriti mjesto dr. Vlado Kožić, bivši sudac, ugledni
vojsnik i publicist **Mata Kovačević**, poznati kolumnist **Marko Ljubeti** i
akademik **Josip Pečarić**.

Voditeljica predavljanje Zorica Gregurić

Radijamo se Vašem dolasku!

S poštovanjem Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara

O toj prethodnoj mojoj knjizi o Thompsonu pogledajte njen prilog:
<https://zdrug.hr/vijesti/hrvatska/predavljanje-knjige-thompson-pjesmom-hrvatsku/>

Sudjelovala je i u predavljanju moje knjige „Dnevnik u znaku Za dom spremni“ kada je počasni gost bio Damir Markuš:

Zorica Gregurić i Damir Markuš

Markuš je bio nazočan i na predstavljanju ove knjige o Thompsonu.

Govor Josipa Stjepandića objavljen je na više portala:

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>

<https://bezcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.htm>

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**

Genijalni g. Stjepandić.

Moj govor je objavljen na:

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>

<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

Jedino su na Portalu HKV-a dali i dio:

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

I doista je bilo pita tko su do sada članovi i kako se mogu i drugi upisati.

Evo odgovora:

Pozivamo sve poklonike prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana da se odazovu našem pozivu i svojim sudjelovanjem uveličaju ovu veliku obljetnicu, za sve informacije možete se nam se javiti putem ove Facebook stranice ili na mail [adresu:inicijalni.krug@gmail.com](mailto:inicijalni.krug@gmail.com). Donosimo i popis članova Inicijalnog kruga Tuđman 100, koji je sastavljen od ljudi različitog spektra zanimanja i područja interesa. Neki od njih bili su suradnici predsjednika, dok su neki u vrijeme njegovog mandata još bili školarci. Svima njima predsjednik je bio i ostao moralna, ali i državnička te politička veličina te su stoga svojom podrškom i angažmanom odlučili podržati ovu Inicijativu.

ČLANOVI INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 ZA OBILJEŽAVANJE
100-te OBLJETNICE ROĐENJA PRVOG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA
I UTEMELJITELJA SUVERENE HRVATSKE DRŽAVE DR. FRANJE
TUĐMANA

Ivan Aralica
Mato Artuković
Stjepo Bartulica
Ante Beljo
Raza Bukvić
Toni Cetinski
Andrea Černivec
Mile Čuk
Đuro Dečak
Branko Dilberović
Davor Domazet-Lošo
Tom Držić
Mladen Gložinić
Željko Gredičak
Vinko Grubišić
Andrija, dr. Hebrang
Hrvoje Hitrec
Zvonimir Hodak
Milan Ivkošić
Jela Jozeljčić

Josip Jurčević
Neven Jurica
Bernardo Jurlna
Ibrica Jusić
Ivan Kapular
Davorin Karačić
Vlado Košić
Štefina Kovač
Mate Kovačević
Kuzma Kovačić
Ivan Kujundžić
Andrej Kuželički
Jasna dr. Lesić
Ivica Marijančić
Antun Mateš
Mirko Mihalj
Marko Miljanić
Ljerka Mintas-Hodak
Bosiljko Mišetić
Željko Olujić
Viktor Pavić
Josip Pečarić
Ivan Penava
Marko Perković-Thompson
Ivan Radić
Željko Sačić
Jakov Sedlar
Marin Sopta
Josip Stjepandić
Višnja Strenja
Stjepan Šešelj
Stjepan Šterc
Ivan Tolj
Stjepan Tuđman
Nera Kristina Tuđman
Darko Tuđman
Zlatko Vitez

AUTOR LOGOTIPA INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 JE
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ

Od srca zahvaljujemo našem članu, akademiku Kovačiću na ideji i realizaciji logotipa Inicijalnog kruga Tuđman 100.

Kuzma Kovačić hrvatski je kipar, rođen 1952. na Hvaru.

Redoviti je profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti postaje 2020. godine. Profesor Kovačić autor je brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, među kojima se posebno ističe prva velika kiparska narudžba za hvarsku katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića, nove brončane vratnice te središnji oltar. 1993 pobjeđuje na natječaju za oblikovanje kovanog novca Republike Hrvatske i za Oltar domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Autor je i najvećeg spomenika prvom hrvatskom predsjedniku, za koji on sam kaže da svjedoči o duhovnoj veličini predsjednika, a predstavlja kip živoga Tuđmana, onoga koji ostaje s nama.

Napomene. U četvrtak treba biti na Z1 televiziji emisija *Branitelji danas* posvećena Predstavljajući.

Knjige se mogu kupiti u prodavaonicama Croatia Recordsa.

Josip Pečarić

**GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

**ČETNIČKA KOALICIJA PREDLOŽILA ZAKON O
NAJVEĆOJ MOGUĆOJ VELIKOJ SRBIJI**

-Znate li kako se danas u Hrvatskoj u vrijeme novog normalnog naziva veleizdaja?

-Novo domoljublje!

U skladu s tim novim domoljubljem je i Predsjednik vlade nazvao svoju vladajuću koaliciju „Četnička koalicija“.

Drugi svjetski rat je i završio tako što su četnici prešli u partizane, a neprijatelji su im bile ustaše. Zato je nebitan Domovinski rat koji je bio samo maleno neslaganje djece partizana i četnika.

Zato nisu u pravu Markuš i drugi koji misle da je važna činjenica što su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu stvorili današnju Hrvatsku. Zato nisu bitni simboli s kojima se stvarala ova država. Bitni su simboli koji su trebali osigurati četničku prevlast nad cijelom „najvećom mogućom Velikom Srbijom, kakva je bila Jugoslavija“ (Tanja Torbarina).

Zato pogledajte što misli Markuš i ostali koji su sprječavali miljenike današnje Četničke koalicije u RH da sankcioniraju pozdrav ZDS koji je ledio krv u žilama fašističkog srpskog agresora, pa je doveo i do toga da na kraju hrvatski branitelji načine najveći genocid u povijesti kada su od hrabrih boraca za Najveću moguću Veliku Srbiju napravili zečeve (Slobodan Milošević). DA, kakve li strahote: OD ljudi praviti zečeve:

Markuš za Direktno: Ako vladajuće toliko smetaju ratni simboli, neka se orijentiraju na četničke spomenike i petokraku

Hrvatski sabor trebao bi do kraja svibnja raspravljati o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona, a dovršen je i nacrt teksta kojim se želi ugraditi članak o zabrani javne uporabe pozdrava "Za dom spremni". Predlaže se dopuna kojom bi se bilo koga tko ističe "zastave, znakove, oznake, slike, imena, nadimke, nazive, pozdrave, pokliče, načine pozdravljanja, geste, odore ili njihove dijelove ili druga obilježja fašističkog, nacionalsocijalističkog, ustaškog i četničkog pokreta ili režima ili njihovih vodećih osoba ili postrojbi", kazniti s kaznom zatvora od šest mjeseci do tri godine. Za komentar o ovim izmjenama i dopunama pitali smo dogradonačelnika Kutine HOS-ovca Damira Markuša.

07.04.2021. u 22:05

"Veoma je nejasno sve to postavljeno. Opet se događa da se uoči izbora potežu priče o partizanima i ustašama. Ne znam kakve veze mi u HOS-u imamo s time. Je li upitna naša oznaka, pozdrav ili nešto treće. Ako je o tome riječ, naravno da ćemo se tim izmjenama suprotstaviti", rekao je Markuš.

Kako navodi, HOS i ZDS simboli su koji su branili Hrvatsku.

"Ne znam što bi oni htjeli. Ako im je cilj smanjiti razinu ratne simbolike, neka krenu od petokrake. Gdje se to zlo koje je krenulo na Hrvatsku s ubojitim namjerama? Zna se tko je bio agresor, petokraka i četnički pokret", komentirao je Markuš.

Zabrana javne uporabe pozdrava "Za dom spremni" je inicijativa koju je početkom ove godine pokrenuo predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus. Kraus je organizirao tri sastanka na koje su došli predstavnici većine parlamentarnih stranaka i manjinski zastupnici. Sve kako bi se sankcionirala "svaka upotreba ustaških, četničkih i fašističkih simbola". Ipak, Markuš smatra da se vladajući neće usuditi dirati HOS.

"Stotine HOS-ovaca dalo je svoj život za Hrvatsku. Časno su se borili i Vlada se u nas neće dirati. I nama svašta smeta, ali čisti smo kao suza. Neka se definiraju više prema petokraki i ostalim zlima koja su ubijala hrvatski narod", rekao je i nadovezao se:

"Ako bih morao pretpostaviti, rekao bih da uoči izbora skreću pozornost s važnijih tema poput iseljavanja, demografskog sloma, potresa i slično. Ne rješavaju se bitne stvari pa se u prvi plan stavljaju priče o četnicima, ustašama i partizanima".

Na kraju navodi da, ako su simboli iz ratnog doba uistinu problem, neka se vladajući osvrnu na četničke spomenike.

"Evidentirali smo 40-ak takvih spomenika na području Hrvatske. Imamo i slike na kojima četnici stoje ispred ćiriličnih natpisa za 'otadžbinu'. Smijem se jer mi je jedina druga opcija da zaplačem. Ovo je uistinu zemlja apsurda", rekao je Markuš.

<https://direktno.hr/direkt/markus-direktno-ako-vladajuce-toliko-smetaju-ratni-simboli-neka-se-orijentiraju-cetnicke-spomenike-i-228749/>

Zato se na sličan način javljaju i drugi sudionici u tom najstrašnijem genocidu u povijesti:

<https://direktno.hr/direkt/pukovnik-radnic-za-direktno-jesam-za-strogo-kaznjavanje-ali-svih-koji-promoviraju-crvenu-zvijezdu-i-cetnicka-obiljezja-sve-drugo-je-laprdanje-drz-228730/>

A da i ne spomenem i javljanje generala iz tog zločinačkog pothvata kada je spriječeno obnavljanje Najveće moguće Velike Srbije na čelu s generalom Toljem:

<https://kamenjar.com/pismo-javnosti-hrvatskih-general/>

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatski-general-i-o-odluci-o-zds-pozdrav-je-ubastinjen-u-tekovine-nasega-domovinskog-obrambenog-i-antifasistickog-rata>

<https://direktno.hr/direkt/objavljujemo-otvoreno-pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-evo-sto-su-porucili-o-hos-pozdr-196626/>

<https://www.hkv.hr/vijesti/domovinski-rat/34378-pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele.html>

<http://glasbrotnja.net/16-hrvatskih-general-otvorenom-pismu-trazimo-odgovore-egzistencijalna-pitanja-demografske-a-ne-politicke-birokratske-floskule-jalove-rasprave-proslosti/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/08/pismo-16-hrvatskih-general-hrvatskoj-javnosti-ne-nasjedati-na-podjele/>

Čak se napada i Predsjednik Ustavnog suda kada s pravom brani Prvu Jugoslaviju kao veliko ostvarenje čiju obnovu teži Četnička koalicija:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

Napominjem da već spomenuti general Tolj i njemu slični danas protestiraju protiv obnove činjenice da je SPC glavna crkva u RH, pa čak i štite onoga koji je stvorio hrvatsku državu koja nije bila ono što želi današnja vlast: Najveća moguća Velika Srbija.

I mnogi drugi ne razumiju da se ne može očekivati da Četnička koalicija koja njeguje slavnu tradiciju bivših i budućih savezništva djece partizana i četnika jednako tretirati njihove simbole sa simbolima onih koji su se borili protiv Najveće moguće Velike Srbije. Tako prof. dr. sc. Matko Marušić upozoravajući na stari prijedlog HSK-a o zabrani simbola svih totalitarnih režima zapravo hvali samog predlagača:

Ognjen Kraus je (bivši) komunist koji se za tu prigodu maskira kao predsjednik zagrebačke Židovske općine da bi na račun stradanja Židova u II. svjetskom ratu dao dodatnu težinu svojem komunističkom zahtjevu i prikrio da je to komunistički a ne židovski zahtjev. (Zahtjev, naravno, podržava i g. Milorad Pupovac.)

<https://kamenjar.com/treba-zabraniti-simbole-i-znakovlje-svih-totalitarnih-rezima/>

<https://narod.hr/hrvatska/prof-marusic-kraus-pokusava-prijevarom-nametnuti-selektivnu-zabranu-simbola-totalitarnih-rezima>

Istina da nešto nije normalno u onom starom smislu te riječi onda mnogima ne bi bilo jasno zašto su problem znamenja, a mnogo gori oblici kao što su stranke sljednice partija iz takvih totalitarnih režima nisu zabranjene i nitko to ne predlaže.

Srećom danas je veleizdaja NOVO DOMOLJUBLJE, pa tako što nikome ne pada na pamet pa su novi domoljubi i Četnička koalicija na čelu države.

Nadam se da sam i osobno pomogao prijedlogu za kažnjavanje zatvorom svih onih koji su i dalje SPREMNI dati život za Hrvatsku.

Možda je tome doprinijelo i natječaj Narodne biblioteke Srbije_

ЈНВВ БР 11/2015

Број из Плана јавних набавки 1.1.3.

КОНКУРСНА ДОКУМЕНТАЦИЈА ЗА
 ОТВОРЕНИ ПОСТУПАК
 ЈАВНЕ НАБАВКЕ ДОБАРА-КУПОВИНА ИНОСТРАНИХ КЊИГА И
 КЊИГА ЗА ПОПУЊАВАЊЕ МИНУСА ОБАВЕЗНОГ ПРИМЕРКА ЗА
 ФОНД НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ-УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ОД
 НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

Od stranih knjiga tražili su:

33. Josip Pečarić	<i>Hrvatski genocid : napravili zečeve od Srba</i>	2014	Autorsko izd.	9789537575090	1
34. Josip Pečarić	<i>Rasizam svjetskih moćnika</i>	2012	Autorsko izd.	9789537575069	1
35. Josip Pečarić	<i>Vukovar i njegov stožer : o Vukovaru u pismima prijateljima</i>	2013	Autorsko izd.	9789537575083	1

Da, natječaj im je bio 2015. godine kada je u RH pokrenuta velika hajka na potpisnike Peticije ZDS kojom smo branili Marka Perkovića Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“.

A sjetimo se koliko je strašno djelovala pjesma „Bojna Čavoglave“ na sve one koji su se borili za Najveću moguću Veliku Srbiju. I danas kada je čuju umiru od junačkog straha, a tamo neki Markuš i slični ne žele da se s tim zastrašivanjem hrabrih branitelja Najveće moguće Velike Srbije jednom zauvijek prestane.

A to ne može drugačije nego kažnjavanje i slanjem u zatvor svih onih koji slave najveći genocid u svjetskoj povijesti – onaj hrvatski kada su od ljudi stvarali zečeve.

Da: U zatvor s takvima!

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/cetnicka-koalicija-predlozila-zakon-o-najvecoj-mogucoj-velikoj-srbiji/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25725-cetnicka-koalicija-predlozila-zakon-o-najvecoj-mogucoj-velikoj-srbiji>

KNJIGA O DR. SC. DAMIRU PEŠORDI

Svjedoci ste ofanzive onih snaga u RH koji nisu bili sretni zbog pobjede hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu u kome su, da parafraziram Slobodana Miloševića, branitelji napravili zečeve od vojnika fašističkog agresora. Jedan od potpisnika nedavne Peticije HTV-u zbog njihovog sudjelovanja u borbi za 'srpski svet' je i dr. sc. Damir Pešorda. Poznato je da se spomenuta peticija odnosila na nedavne napade na hrvatsku državu i hrvatski narod zbog napada na blž. Stepinca i akademika Franju Tuđmana, a i ponovljenim lažima oko Jasenovca (general Ivan Tolj: *Stepinac je duša, a Tuđman srce hrvatskog naroda.*). Poznato je i to da se svi koji služe onim moćnicima u svijetu koji su podržavali i/ili pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku lako prepoznaju jer moraju napadati pozdrav ZA DOM SPREMNI. Od iznimne je važnosti to što je Pešorda doktor znanosti, hrvatski književnik i jedan od najboljih hrvatskih kolumnista, pa je on u svojim tekstovima o svemu tome često pisao. Zato sam uvjeren da se ova moja knjiga pojavljuje u pravom trenutku.

Možete je naći na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25739-akademik-pecaric-knjiga-o-dr-sc-damiru-pesordi>

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA *REVIZIONISTI U HRVATSKOJ*

Zahvaljujem vam se svima što ste došli na današnje predstavljanje knjiga:

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020.,

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Roman Leljak*, Zagreb, 2021.

Posebno se zahvaljujem domaćinu don Lazaru Čibariću i ostalim sudionicima u predstavljanju. To su: Ante Nadomir Tadić Šutra, književnik iz Knina; Roko Antić, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda i dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik HAZUDD-a.

Predstavljanje je, zapravo, poslije *Dana pobjede* pa je svojevrsni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićевой tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljena zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Usljedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj‘.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706-m.vecernji.hr>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću *djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.*

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Ne dvojim da je reagiranje ministra Grlić Radmana iskreno. Ali ne vjerujem da je tako i kod hrvatske vlasti jer na naše pismo uopće nismo dobili nikakav odgovor. Napominjem da je potpisnik Pisma i general Ivan Tolj koji je bio glasnogovornik tijekom operacije „Oluja“. A „Oluja“ je proslavljena i tako što je naš general dobio najveću pjesničku nagradu Dobrojutro more. O tome više možete vidjeti u članku: *Hrvatski književnik i general Ivan Tolj laureat pjesničkih susreta*

<http://www.brotnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27298-hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta>

Ne smiju odgovoriti ni glasnogovorniku „Oluje“, ni HRVATSKOM biskupu, ni dvojici akademika jer je glavni u veličanju zvjerskih pokolja Hrvata njihov

suradnik, možemo slobodno reći nadređeni Milorad Pupovac. Zato njihov zadatak nije to već kako osuditi pozdrav koji su koristili branitelji u Domovinskom ratu. Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen. Naravno tu se uvijek spominje čuvena Plenkovićeva komisija za zabranu ZDS u kojoj je bio i povjesničar koji je poznat po izmišljanju i falsificiranju. Činjenica da Ivo Goldstein zbog toga nije prošao u HAZU u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH je bila dobra preporuka današnjim vlastima da ga uzmu za člana Komisije koja je trebala afirmirati komunističke simbole a zabraniti one kojima je stvorena današnja država. Zato o ZDS govori i Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-o-zabrani-pozdrava-za-dom-spremni-razgovarat-ce-se-kad-za-to-dode-vrijeme>

A poznata kolumnistima Višnja Starešina piše o Srpskom svetu, koji spominje i Adrijan Vuksanović, u hrvatskim institucijama:

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/staresina-hrvatsku-ugrozava-srpski-svet-u-vlastitim-institucijama-medijima-i-akademskoj-zajednici>

Zato je danas jedna od knjiga koju predstavljamo i knjiga o Slobodanu Langu koji je bio istaknuti branitelj Marka Perkovića Thompsonsa kojega stalno napadaju borci za Srpski svet u RH.

Za one koji ne znaju revizionisti u HAZU smo veliki HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman i ja. Tuđman je stradao zato što je ukazao na laži oko Radnog logora Jasenovac, a ja sam ga branio knjigom SRPSKI MIT O JASENOVCU iz 1998. godine.

Danas predstavljamo i knjigu o Romanu Leljaku koji je također jedan od najzaslužnijih za raskrinkavanje Jasenovačke laži. Nedavno je hrvatskoj sluganskoj vlasti zadan veliki udarac jer su dva hrvatska znanstvenika prof. dr. sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić u uglednom svjetskom Q1 znanstvenom časopisu objavili rad u kojem su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je službena brojka žrtava Jasenovca LAŽNA BROJKA. Autori su se u tom članku zahvalili današnjem predstavljaju dr. sc. Josipu Stjepandiću i meni. O tom izuzetnom otkriću smo vlast u RH obavijestili prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja. Naravno nismo dobili nikakav odgovor osim što vlast i dalje daje ogromna sredstva da LAŽ koja odgovara Srpskom svetu i dalje bude službena činjenica priznata u RH. Tako gazde žele, zar ne? Veliku pomoć imaju od samih Srba koji i dalje inzistiraju na smiješnoj brojci od 700,000 žrtava mada je ili upravo zato što je po službenom popisu ukupan broj svih žrtava u Jugoslaviji bio manji. Tako hrvatske sluge mogu nametnuti kao službenu brojku 'samo' 70,000 za koju Joško Čelan u najnovijem 'Hrvatskom tjedniku' u tekstu GENOCIDNI VALERIJEVANOV (SPC-OV) MEMORANDUM I DANAS ŽARI I PALI NA DNEVNIKU HTV-A kaže da je ja nazivam 'Goldsteinovim brojem'. Zapravo moj naziv je 'Velikosrpska brojka Golsteinovih i Draže Mihailovića'.

Moram naglasiti i zasluge nedavno preminulog prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je govorio na predstavljanju moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* još 2002. godine. Govorio je o tzv. „legalistima“ i „revizionistima“ i bio žestoko napadnut. Kako je taj govor objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu koja je bila literatura na postdiplomskim studijima ne dvojim da je to bio jedan od velikih razloga zašto nikada nije bio izabran za profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu. Njegova podjela na „legaliste“ i „revizioniste“ danas je podjela na neznalice ili fah idiote („legalisti“) i znalce („revizionisti“).

Prigodom objavljivanja moje nedavne knjige posvećene gđi Ankici Tuđman upozorio sam i na njen i Mirov doprinos mom radu o Srpskom mitu o Jasenovcu jer sam zahvaljujući njima pisao i o doprinosu hrvatskih komunista tom mitu – toj velikoj laži!

Spomenut ću i niz naših pisama o „Porfirijevoj televiziji“ koje su inicirali general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Ivan Aralica, književnik Zdravko Gavran i ja u kojima smo protestirali zbog potpore politici Srpskog sveta na HRT-u. Jedan od primjera je upravo bio i nastup Iva Goldsteina.

Naravno nismo dobili nikakav odgovor iako je naš zahtjev potpisali oko 3000 Hrvata. Svaka vlast bi se sramila Plenkovićeve komisije u kojoj je jedan Ivo Drobilica (nazvan po najčuvenijoj njegovoj povijesnoj laži), a hrvatskoj vlasti je problem HOS jer su branili i obranili Hrvatsku. Mora im biti važno imati ljude koji će koristiti svjesno ili nesvjesno laži jer je pozdrav doista Pavelićev nastao kao odgovor srpskom fašizmu u Prvoj Jugoslaviji, ali je Pavelić tada bio na čelu i ustaša i domobrana, pa je pozdrav iz tog vremena poznat kao DOMOBRANSKI pozdrav, a i u NDH su ga ustaše koristile samo godinu dana. Zato i spominjem i doista hrvatske povjesničare koji su nasjeli na priču o ustaškom pozdravu jer to u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. koristi da se umjesto Domovinskog rata i fašističkoj agresiji na Hrvatsku govori o lažima o NDH. Naime, ne treba biti previše inteligentan i shvatiti poruku iz činjenice da je Tito među DESET najvećih svjetskih zločinaca, Milošević je TRIDESETI, a Pavelića nema na tim popisima napravljenim van RH. Meni je smiješno vidjeti kad čak i znanstvenici misle da je pozdrav koji se prije rata nazivao domobranskim pozdravom u državi u kojoj je Pavelić postao Poglavnik to bude ustaški pozdrav, a svjesni su činjenice da su ga koristili svi, a ustaše samo godinu dana. Drugim riječima misle da Paveliću nije cilj bila država nego su važnije ustaše.

Zato se uvijek trebamo sjetiti velikog kineskog ratnika i filozofa koji je tvrdio da je najbolje pobijediti neprijatelja koristeći najogavnije ljude u zemlji s kojom ratujete. Dodao bih: Dobro dođe i pomoć onih manje inteligentnih.

Vratimo se Goldsteinu. U Uvodu knjige o revizionistima u HAZU spominjem meni dragu konstataciju Iva Drobilice iz Globusa, 20. rujna 2002.: *Po*

izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Činjenica je da oni napadaju NDH jer su laži o njoj duboko ukorijenjene u Hrvatskoj i jer su toliko puta izrečene da su po onom Goebbelsovom postale istinom.

Srbi u Crnoj Gori su me još više nahvalili. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila *sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.*

Vjerovali ili ne: **MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJU TUĐMANA.**

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Naravno u članku **SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN...** spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava.* U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNikRA>

Ove godine vjerojatno i neće reagirati. Ipak ono kako im se narugao Adrijan Vuksanović mnogo više boli. Takvo reagiranje jednog Hrvata u Crnoj Gori pokazuje da im ni vlast u Hrvatskoj koliko god slušali Pupovca - odnosno Vučića preko njega, neće pomoći u ostvarivanju politike Srpskog sveta.

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI

Svjedoci ste ofanzive onih snaga u RH koji nisu bili sretni zbog pobjede hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu u kome su, da parafraziram Slobodana Miloševića, branitelji napravili zečeve od vojnika fašističkog agresora. Peticija HTV-a je prosvjed protiv televizije kojoj hrvatski građani moraju plaćati a oni provode Memorandum SANU 2 kojim se promovira velikosrpska politika o 'srpskom svetu'. Peticija je poslana pošto je za dva dana sakupljeno 539 potpisa a zatim je stavljena i na Internet. Do sada je na Internetu Peticiju potpisalo još 2,200 naših ljudi.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Jedan od prvih potpisnika je i velika hrvatska legenda Nikola Štedul. On je danas gost u Budnici:

'U SLUŽBI SAVJESTI'

11/04/2021

Nikola Štedul je jedan, ako ne i zadnji preživjeli velikan hrvatske borbe za samostalnost. Budnica u ponedjeljak, 12. travnja ima privilegij predstaviti ga ekskluzivno najširoj hrvatskoj javnosti prigodom nacionalne televizijske promocije njegove memoarske knjige "U službi savjesti", za koju urednik Josip Pavičić i profesor Prosperov – Novak, kažu da je vrhunska drama s autentičnim životnim događajima, idealna za snimanje svjetske filmske uspješnice.

Gledatelji Osječke TV, Mreža TV Zagreb, Dalmacija TV Split, Diadora TV Zadar, te SBTV, imat će prigodu od 20 sati čuti Nikolu Štedula o razlozima zbog kojih je predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović pri ceremoniji uručivanja državnog odličja rekao na dan sjećanja na žrtve komunističkog režima, da on nije žrtva, nego pobjednik i da pripada pobjedničkom narodu. Imat će hrvatski narod prigodu ekskluzivno čuti što je Štedul rekao iscrpljenom Miri Barešiću u švedskom zatvoru, kako je Barešić reagirao, zatim o nikada objavljenim detaljima razgovora s Brunom Bušićem u Londonu. Čut će hrvatski narod neposredna svjedočenja Nikole Štedula o ponašanju tajnih službi slobodnog svijeta, Australaca, Nijemaca, Britanaca, Šveđana, zašto je i s kojim riječima Štedul odbio suradnju britanske tajne službe i kako je Australija kršila svoje standarde i zakone pod utjecajem jugoslavenskih tajnih službi.

Prvi put će javnost imati prigodu čuti detalje razgovora Nikole Štedula s predsjednikom Tuđmanom, svjedočenje o susretu oči u oči s nalogodavcom atentata Josipom Perkovićem i čitavom nizu detalja od kojih zastaje dah. O memoarima Nikole Štedula telefonski će u emisiji govoriti urednik i nakladnik

Josip Pavičić, koji će predstaviti sadržaj s nekoliko najdramatičnijih detalja, a o kulturološkoj i identitetskoj vrijednosti knjige govorit će profesor Prosperov Novak.

Jesu li svjedočanstva, znanje i mudrost Nikole Štedula putokaz izmučenom hrvatskom narodu danas? Možda nakon bitke za oslobođenje Hrvatske nakon srpske agresije nije bilo savršenijeg trenutka, da čovjek koga mnogi smatraju zadnjim članom velike povijesne četvorke, koju u hrvatskoj memoriji na svoj način čine Bruno Bušić, Miro Barešić, Zvonko Bušić i Nikola Štedul, javnosti pošalje pobjedničku poruku, poruku utemeljenu na vlastitom životu. Nemojte propustiti čuti istinskog velikana, Budnica u ponedjeljak navečer.

<https://kamenjar.com/nikola-stedul-u-budnici-u-sluzbi-savjesti/>

Poznato je i to da se svi koji služe onim moćnicima u svijetu koji su podržavali i/ili pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku lako prepoznaju jer moraju napadati pozdrav ZA DOM SPREMNI. Danas pokušavaju donijeti i zakon po kojemu se kriminalizira pozdrav kojim je branjen Vukovar i s kojim su hrvatski branitelji napravili zečeve od fašističkog srpskog agresora. O tome piše i Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni:

*Štoviše, danas na velika zvona traže nadopunu članka 325. KZ-a kojim bi se "sankcionisalo" isticanje fašističkih, ustaških i četničkih simbola te pozdrav ZDS. Inicijativu je pokrenuo **Ognjen Kraus**, predsjednik Židovske općine Zagreb, blizak onom "bivšem ministru hrvatske Vlade...". Otac Ognjena Krausa 1945. godine uspješno i pedantno sankcionirao je, ne samo nošenje tih reakcionarnih simbola, nego i samo razmišljanje o njima. Naime, on je bio "javni tužilac" ili prevedeno na današnji jezik - tadašnji gospodar života i smrti.*

*Lijepo zamišljeno. Mala čela po tko zna koji puta stvaraju velika načela. A moj prijatelj Joso iz Like zove me i pita znaju li drugovi i drugarice za Rezoluciju Europskog parlamenta o važnosti europskog sjećanja koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 19. rujna 2019. godine? Da vas dalje ne gnjavim, spomenut ću samo kako se u toj Rezoluciji jednako snažno osuđuje, uz fašizam i nacizam, zamislite što - i komunizam. Siguran sam kako Kraus, Pupi, bivši hrvatski ministar, **Peđa Grbin** i ostali simpatizeri komunizma vrlo dobro znaju da se u toj Rezoluciji ističe kako su "nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid i deportacije te da su doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u XX. stoljeću, i to u dosad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti..."*

I sad bi se ti politički "papci" obračunavali isključivo samo sa ZDS-om, ustašama i četnicima, a "memorija pamćenja" im zakazuje jedino na komunizmu. Zlobni i rigidni ognjištari šire trač da su "zaboravili sami na sebe tj. da se radi o bivšim komunjarima koje se lagano zagrijavaju. Za početak mijenjaju Kazneni zakon kako bi ga mogli masovno provoditi". Malo morgen... drugovi!

*Pročitani ste i prije nego što ste počeli. Odvjetnik **Davor Karačić** smatra da je "jedina motivacija i cilj inicijatora Ognjena Krausa i **Milorada Pupovca** kriminalizacija Domovinskog rata". Dobro prepoznao! Nastavlja Karačić: "Ako znamo kako su brojni branitelji tijekom rata koristili pozdrav ZDS, a taj se pozdrav proglasi nezakonitim i zločinačkim, iz toga proizlazi da je cijeli Domovinski rat utemeljen na nezakonitim postavkama i da su svi branitelji zločinci...". Potpisujem.*

<https://direktno.hr/kolumne/ogorceni-slavljenjem-10-travnja-1945-su-na-juris-osvojili-napustene-zidovske-stanove-229193/>

Zato se prisjetimo studije o ZDS koju je napisao upravo Nikola Štedul živi dokaz da bi trebalo zabraniti ne samo simbole nego i stranke nasljednice zločinačke partije nalogodavce i atentata na njega.

Josip Pečarić

ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A

Objavljen je novi bilten SNV-a: Historijski revizionizam, govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2020.

https://snv.hr/wp-content/uploads/2021/04/SNV_bulletin_20_ONLINE.pdf

Kao što se moglo i očekivati oni u ovom biltenu koriste uobičajeni govor mržnje prema hrvatskim braniteljima koji su da parafraziram Slobodana Miloševića poslije „Oluje“ od srpskih vojnika, tj. od vojnika fašističkog agresora napravili zečeve.

Dakle, iako dobivaju ogromna sredstva od hrvatske države oni ih koriste za iskazivanje svoje mržnje prema braniteljima koji su od njih u Domovinskom ratu od ljudi napravili zečeve, ali i prema državi koja im daje tolika sredstva. Naravno pozdrav ZDS su koristili mnogi branitelji, ali najveći strah su kod njih izazivali HOS-ovci. S obzirom da je HOS-u u hrvatskoj državi odobren i simbol sa ZA DOM SPREMNI, zečevi (uz gnušanje prema onima poslušnicima tj. srpskim slugama iz vlasti, a i zbog sigurnosti što od takvih ne mogu očekivati sankcije zato što se radi o očitom pokazivanju nepoštivanja države u kojoj je HOS-ov grb legalan), napadaju upravo HOS-ovce. Pri tome znaju da ih u tome podržavaju i oni moćnici iz svijeta koji su uvijek bili i ostali protiv neovisne hrvatske države, pa na taj način i ti moćnici liječe i svoje komplekse što ih je istinski HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman pobijedio u ratu u kome su oni bili na strani fašističkog agresora.

Zato dajem samo govor mržnje i ruganje hrvatskoj državi iz Biltena SNV-a u kojima se spominje HOS:

Ni mrtvi ni mjesta sjećanja nisu pošteđena vandalizma i ustaškog resantimana. Spomenik ubijenim Srbima iz Banskog Grabovca i okolnih naselja, a njih oko 1.200 ubile su ustaše u ljeto 1941. godine, vandaliziran je ispisivanjem ustaškog pozdrava “za dom spremni”, “NDH”, “HOS”.

(...)

Tri su mladića u Glini šarala po zgradama ušato “u” i kukasti križ. Policija ih je pronašla i prijavila. Zabilježeno je više slučajeva oslikavanja murala posvećenih HOS-u, a u sklopu je njihovog znakovlja i “za dom spremni”. Takvi slučajevi zabilježeni su u svibnju u Splitu, pa potom i u Dugom Ratu, i to na autobusnoj stanici. Što se potonjega tiče, načelnik Jerko Roglić najavio je da će ga ukloniti. U studenom je u Nuštru izvješen transparent posvećen HOS-u s ustaškim pozdravom.

Grafiti mržnje mjestimično pokreću mlade na djelovanje i organizirano uklanjanje takvih grafita.

(...)

U politički govor mržnje treba uvrstiti i dolazak vijećnika Dubrovačkog demokratskog sabora Matka Munitića na sjednicu Vijeća sa zaštitnom

maskom na kojoj je otisnuto znakovlje HOS-a s ustaškim pozdravom. Njegova ga je stranka nakon toga smijenila i poručila da poštuje žrtve HOS-a u Domovinskom ratu, ali sjednice Gradskog vijeća nisu mjesto gdje treba isticati simbole i pozdrave totalitarnog i fašističkog režima NDH. Munitić je pojasnio da je on porijeklom iz

Imotskog, da su mu prijatelji iz tog grada, koji su bili u HOS-u, poklonili masku i kazali da se neće usuditi s njome doći na sjednicu Gradskog vijeća, a on je došao i, kako je kazao, ponovno bi to napravio

(...)

Zoran Milanović zatražio da se zakonom zabrani i propišu sankcije za veličanje ustaštva po uzoru na druge demokratske zemlje. U Jasenovcu je kazao da treba maknuti ploču s ustaškim pozdravom (posvećena poginulim pripadnicima HOS-a), a tom izjavom Milanović nije htio obezvrijediti ili umanjiti žrtvu pripadnika HOS-a, već je htio prokazati “one likove koji politički i neljudski zloupotrebjavaju poginule branitelje da bi relativizirali zločinački karakter NDH te da bi se narugali žrtvama ustaškog terora i u Jasenovcu i širom Hrvatske”. Predsjednik Republike smatra da su poginuli pripadnici HOS-a sredstvo za slobodno veličanje ustaštva i za neometano širenje mržnje i laži. Izrazio je uvjerenje da u Saboru postoji potrebna većina za usvajanje propisa kojima bi se zabranilo i kažnjavalo veličanje ustaštva.⁷⁶ Predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus

(...)

Predsjednik Republike demonstrirao je svoje protivljenje ustaškom pozdravu na svečanom obilježavanju 25. obljetnice Vojno-redarstvene operacije Bljesak u Okučanima. Svečanost je napustio kada je shvatio da su u protokolu osobe koje imaju majice HOS-a, na kojima je i ustaški pozdrav, izjavivši: “Ja u tome neću sudjelovati.”

Ustaški pozdrav pronašao je svoju komercijalnu upotrebu i u vrijeme pandemije. Trgovina Cro Sport Vez u centru Zagreba prodaje zaštitne (dvoslojne, platnene) maske s grbom HOS-a na kojoj je i pozdrav “za dom spremni”. U trgovini su se ljetos mogle kupiti i zastave HOS-a i majice posvećene 75. godišnjici Bleiburga, sve s ustaškim pozdravom.

Vlasnik trgovine Jakov Marković kazao je da ne radi ništa protuzakonito. Državni inspektorat ustvrdio da po pitanju tržišne inspekcije nema ničeg protuzakonitog. Što se spornog pozdrava tiče, za Državni inspektorat ništa nije sporno jer je riječ o amblemu udruge s takvim grbom i pozdravom, a sve je registrirano pri Ministarstvu uprave.

Zapravo, sve što treba reći o manjinama u RH koji smatraju da uz pomoć srpskih slugu mogu diktirati većinskom narodu kako trebaju živjeti vidi se već iz naslova koji je dao Thompson:

PREGLED

**THOMPSON: U HRVATSKOJ SE SVE POMALO MIJENJA ALI
JEDINO MRŽNJA PREMA OVOJ ZEMLJI I NJEZINIM
BRANITELJIMA, NE**

13/04/2021

Po tko zna koji put, najpoznatiji etnobiznismen i monopolist na pitanja stradanja i boli, malo drhtavim glasom a malo stankama između riječi koje traju nekad i dulje od životnog vijeka nekih organizama, s prljavom namjerom, preko leđa hrvatskih branitelja, očito pokušava učiniti ono, što njegovi sunarodnjaci i pola njegove stranke, nije uspjelo učiniti u ratu.

Da je Marko Perković Thompson, uistinu mrzitelj, tada bi dok je nosio pušku na ramenu, tu istu mržnju prakticirao, a nije.

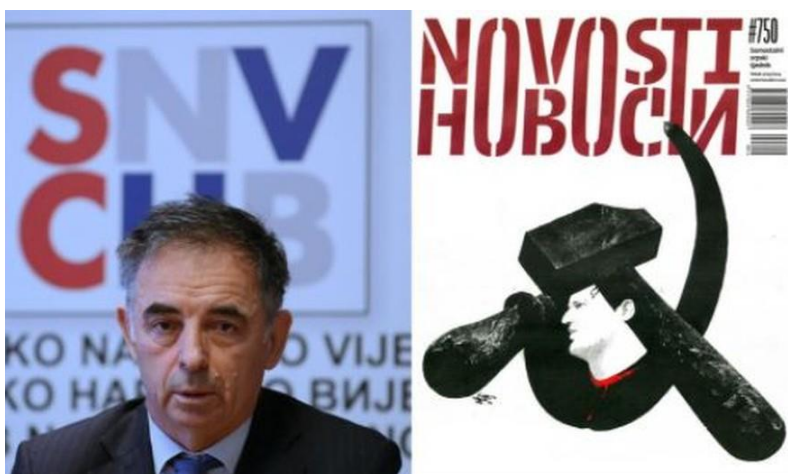
Možda ovom društvu doista treba biblijskih 40 godina da postane svjesno sebe i otrese sa svojih leđa i duše podanički mentalni sklop, ali zasigurno bi već trebao doći kraj pokušajima da se nezadovoljstvo i bijes zbog toga jer u ratu nisu uspjeli ubiti Hrvatsku, prikrija lažnom borbom protiv mržnje i promoviranjem zabrana svih onih simbola pod kojima je ova zemlja i ovaj narod spašen od četničkog zla dok se istodobno od strane istih, promoviraju simboli i znakovi pod kojima je počinjeno neviđeno zlo nad hrvatskim narodom.

Da li nečiste, koji nikad nisu prihvatili ovu zemlju a kojima je ova zemlja ipak pružila ruku dodatno mori i činjenica da u toj obrani nismo posezali za onim istim sredstvima koje je koljački agresor koristio kao uobičajeno sredstvo, te da smo ih u svojoj obrani vojnički, muški porazili i moralno ponizili?

Ako traže mržnju prvo neka je traže u svojim redovima, jer tamo će je i naći. Sudovi su presudili. Svojim bijesom zbog jasnog stava da se izraz Za Dom Spretni, ne može samo sagledavati u svjetlu NDH nego i pravedne borbe protiv srpskog agresora, kako je sud naveo, te nepoštivanjem takvog utvrđenja, samo se pokazuje da nečisti ne poštuju ni ovu zemlju.

A zemlja koja podilazi onima koji je ne poštuju te koji svakom svojom riječju pokazuju da bi i opet bili na strani onih koji su jednom na nju krenuli ognjem i nožem, nema budućnosti.

Sve je na tebi, moj Narode

P.S. Na slici je naslovnica tjednika srpskih novosti SNV-a broj 750 na kojoj je prikazano klanje srpom Marka Perkovića Thompsona te se je kao takav prodavao na svim kioscima u Republici Hrvatskoj.
Menadžment M. P. Thompsona

<https://kamenjar.com/mpt-u-hrvatskoj-se-sve-pomalo-mijenja-ali-jedino-mrznja-prema-ovoj-zemlji-i-njezinim-braniteljima-ne/>

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-pupovcu-ako-trazite-mrznju-potrazite-je-u-svojim-redovima>

<https://direktno.hr/direkt/thompson-odgovorio-pupovcu-po-tko-zna-koji-put-etnobiznismen-i-monopolist-na-pitanja-stradanja-i-boli-s-prljavom-namjerom-pokusava-ono-sto-njegovima-229394/>

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/thompson-prekinuo-sutnju-i-opet-se-oglasio-snaznom-porukom-stao-uz-hrvate-i-branitelje-objavio-i-zanimljivu-sliku/>

<https://www.braniteljski-portal.com/thompson-u-hrvatskoj-se-sve-mijenja-samo-pupovac-i-njegova-mrznja-opstaju-u-srpskim-novostima-su-zaklali-thompsona-srpom>

Zapravo Pupovca je napao predsjednik RH, a on mu i na ovaj način poručuje da ipak mora slušati gazde koji su protiv ZDS, HOS-a tj. Domovinskog rata.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/zecevi-naredili-hrvatskim-vlastima-progon-hos-a/>

JOSIP STJEPANDIĆ: IZLAGANJE U POVODU PREDSTAVLJANJE KNJIGE „THOMPSONOFBIJA“, 8. 3. 22.

Na početku moga izlaganja želio bih Vas sve pozdraviti starom hrvatskom ulaznom pjesmom:

*„Dobrodošli prijatelji moji
Hvala Bogu opet smo se sreli
čisto srce nikog se ne boji
Makar su nas ušutkati htjeli“.*³⁶

Malo se prigodno šalim jer danas opet imamo za temu „jezik za zube“ kao službeni jezik, šutnju i ušutkavanje kao metodu za stvaranje sretnog društva.

Ja sam Josip Stjepandić. Upravo dovršavam 61. rundu svoga prilično dinamičnog života. Prije 39 godina napustio sam kao inženjer s potvrdom o položenom diplomskom ispitu onu propalu državu, kojoj niti imena ne volim spominjati, te se nakon kraćeg boravka u Austriji, gdje sam doktorirao, trajno nastanio u Njemačkoj kao *neprijateljska emigracija*. Prošao sam poslom skoro cijeli razvijeni svijet. Imam stalne kontakte i suradnju s ljudima iz oko 30 zemalja širom svijeta. Na žalost, ono čime se ja profesionalno bavim, nije traženo u Hrvatskoj, tako da povratak prije umirovljenja nije bio održiva opcija. Koristeći pogodnosti zatvaranja radi corone, od lani se polako vraćam. Iako ne nosim gene kamene, nego tvrdu glavu bosansku, nigdje mi nije tako lijepo kao u Dalmaciji. *Dalmacijo, more moje, jedna duša, a nas dvoje.*³⁷ *Kada čujem naše pjesme, krv u meni vri, to je ljubav što u duši godinama zri.*³⁸

Dok je bio rat u Hrvatskoj, i ja sam se pomalo tukao na svoj način, prije svega šireći istinu o Hrvatskoj i Hrvatima. *U snovima je mojim ponosna i lijepa*³⁹. U to vrijeme moglo se još doći do predsoblja tadašnjeg ministra Genschera. Kad god bih doživio da Nijemci cijene Hrvatsku i Hrvate, a to nije bilo tako rijetko, osjećao sam to kao osobni uspjeh. *Bog i majka vole nas Hrvate, žele nas na ovom lipom svitu, u slobodnoj Hrvatskoj da živu.*⁴⁰

Devedesetih je bilo jasno, da nemamo institucije, koje su bile tek u nastanku. Sada ih pak imamo, ali su one velikim dijelom okupirane te rade za

³⁶ Marko Perković Thompson, Dobrodošli

³⁷ Marko Perković Thompson, Lijepa li si.

³⁸ Marko Perković Thompson, Tamo gdje su moji korijeni.

³⁹ Marko Perković Thompson, Povratak ratnika

⁴⁰ Marko Perković Thompson, Moli mala

neprijateljsku stranu. To vrijedi poglavito za medije, koji uglavnom svi misle jednom glavom, onom u Beograda.

Statistike daju neumoljivo jasnu sliku.

Prema gospodarskim pokazateljima, Hrvatska je na začelju Europske unije, neznatno ispred Bugarske. Da leži u Africi, Hrvatska bi se sa Sejšelima borila za vodeću poziciju, u Južnoj Americi bila bi među vodećima, a u Aziji su ispred Hrvatske mnoge zemlje u trajnom kriznom stanju poput Turske.

To je ta tužna realnost, koja rezultira velikim iseljavanjem. Ja to tumačim načinom i ljudima koji upravljaju Hrvatskom.

Pogledamo li statistike, koje se odnose na ponašanje pojedinaca u društvu, slika je dijametralno suprotna.

Prema indeksu inkluzivnosti Hrvatska je 13 u svijetu, neposredno iza Danske, Njemačke i Austrije, a ispred Belgije, Francuske, Švicarske, Italije i Japana.

Po indeksu mira („Global Peace Index“) Hrvatska s Njemačkom dijeli 17 mjesto u svijetu, ispred Mađarske, Belgije, Nizozemske i Poljske.

Po stopi kriminaliteta u Njemačkoj Hrvati imaju nešto višu stopu kriminaliteta nego Nijemci, ali skoro 4 puta nižu nego Srbi i Crnogorci i 2 puta nižu nego Kosovari.

Hrvati u Hrvatskoj imaju skupa s Litvancima najnižu stopu kriminaliteta u EU, iako crvenokosa drugarica Radojka B. tvrdi suprotno.

Po broju pljački i silovanja, Hrvatska je bolja od svih zapadnih i nešto slabija od istočnoeuropskih zemalja.

Po tome, koliko se stanovnici osjećaju sigurnim hodati po mraku, Hrvatska je sa Slovenijom vodeća u EU.

Bez previše razmišljanja dade se zaključiti, da su Hrvati među najboljima svuda tamo, gdje se traže dobar odgoj, vjera, dobrodušnost, poštovanje, miroljubivost, razumijevanje, umjerenost i druge slične vrline.

Ima istina i među Hrvatima pokvarenjaka i nasilnika, *al' dok je zla bit će i anđela*.⁴¹

Ne samo da se ovakve statistike skrivaju u hrvatskim medijima, nego se promiče potpuno drukčija slika. Umjesto da se hvale kako pripadaju dobroćudnom, plemenitom narodu prepunom vrlina, oni pri punoj svijesti lažno prikazuju Hrvatsku i Hrvate kao tobožnju sramotu Europe. *Eh, što im se povampire lica kad se vije naša šahovnica, sveta zastava*.⁴²

⁴¹ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

⁴² Marko Perković Thompson, Neka nitko ne dira u moj dio svemira.

Ima dana, kad je medijska slika postavljena naglavce. Primjerice kad se suludi čin jednog raspamećenog mladića pokušava prikazati kao terorizam tj. organizirana akcija s više sudionika, iako rezultati istrage ne daju temelja za takav zaključak.

Oni koji u Hrvatskoj svakodnevno zazivaju duhovno i moralno izvanredno stanje, ne ostaju na žalost u granicama Hrvatske, nego svoje odvratne tlapnje prenose u inozemstvo i tamo ih šire kao tobožnju sliku Hrvatske. *Od vremena još od Krista, nova lica, scena ista, vražje sile se trude, da nas ne bude.*⁴³

Među žrtvama takvih nečasnih radnji nalaze se svi istaknuti Hrvati, a napose Marko Perković Thompson, koji je uz već pokojne Tuđmana i Štepinca jedan od tri najnapadanija Hrvata.

Nasuprot situaciji za vrijeme Domovinskog rata, kad su najpoznatiji novinari u Njemačkoj i Austriji razumjeli srž problema i sukladno tome postupali, danas je jedna cijela generacija novinara u njemačkom govornom području, a pogotovo Austriji zatrovana ciljanom denuncijacijom, pa tako npr. Druga Nerona od Pantovčaka prikazuju kao desničara. I to im je netko podmetnuo, jer nisu čuli za Darka Pajičića. *Po metodi jugokomunista, tri put slaži, istina ne važi.*⁴⁴

Stoga naslov knjige Thompsonofobija nije pogrešan, ali je neprecizan. Točnije bi bilo „Hrvatofobija na primjeru Thompsona“ ili još bolje „Mržnja prema Hrvatskoj“ ili „In odium Croatiae“. Thompsona i Hrvate bi oni nekako mogli podnijeti, ali samo bez Hrvatske.

Manji je problem Thompson, pozdrav „Za Dom spremni“ ili nešto slično imaju skoro svi narodi širom svijeta, u što sam se osobno uvjerio. Ali da su tamo negdje u zabiti Zagore stala braća da obrane svoje domove⁴⁵ te zaustavila Mladićeve antifašističke tenkove ukrašene crvenom zvijezdom petokrakom – e to bre ne ide!

Štoviše, nisu to učinili samo jednom, nego bi to ponovili svaki put, kad bi bilo potrebno, što se vidi na svakoj priredbi na kojoj nastupa Thompson! *Ne mogu nam ništa napraviti, snagom ćemo vječno postojati.*⁴⁶

Nisu samo u Čavoglavama stala braća da obrane svoje domove⁴⁷, nego to vrijedi i za Hrvate izvan Hrvatske.

Po principu „*Ne daj na se, nedaj svoje, nemoj tuđe, prokleta je*“⁴⁸ širom svijeta djeluje cijeli niz zauzetih pomoćnih branitelja. Imamo i Bojnu Čavoglave na

⁴³ Marko Perković Thompson, E, moj narode

⁴⁴ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

⁴⁵ Marko Perković Thompson, Bojna Čavoglave

⁴⁶ Marko Perković Thompson, Moli mala

⁴⁷ Marko Perković Thompson, Bojna Čavoglave

⁴⁸ Marko Perković Thompson, Geni kameni

društvenoj mreži Twitter s preko 430 članova, uglavnom žena, a mislim da su neki od njih večeras među nama. Nema protivnika koji bi nam se mogao suprotstaviti na temu Hrvatske. *Iz povijesti naše slavne, a i ove ne baš davne, sve smo što nam je vrijedno, stekli zajedno.*⁴⁹

Puno njih poznajem, dragi, angažirani ljudi, pogotovo Ružica, sinjska snaha iz Münchena, koja u svojim dopisima pokvarenjacima novinarima uvijek citira Sveto Pismo i kao pozdrav upućuje Božji blagoslov.

Nemjerljiv doprinos dao je Nikola Knez svojim filmovima „Bleiburg“ i „Oluja“. Možda bi se akademik trebao prebaciti na proizvodnju dokumentarnih filmova?

Sigurno ćete se pitati, gdje je u toj priči hrvatska diplomacija?

Za Njemačku mogu potvrditi da imamo vrlo kvalitetnog veleposlanika i konzule. Kad treba djelovati u javnosti, postaje očigledno je da se svi oni nečeg boje npr. da bi ih *yudex* mogao optužiti da su previše Hrvati, nacionalisti, ognjištari, ustaše. Sjetimo se slučaja diplomatkinje Elizabete Mađarević, koja biva izbačena na cestu nakon prijekog medijskog suda u *yudexu*. *Antikristi i masoni, komunisti ovi, oni, šire sotonske fraze, da nas poraze.*⁵⁰

Tako je moguće da se u Austriji pred zabranom nalazi tradicionalna komemoracija u Bleiburgu sa 70-godišnjom tradicijom, a da hrvatska vlast gotovo ništa nije poduzela protiv te urote i podvale hrvatskih i austrijskih titoista. Veleposlanik u Beču zasad šuti.

Na svu sreću, ima dovoljno Austrijanaca, koji znaju što se u Bleiburgu i okolici doista dogodilo u svibnju 1945, pa će onda oni, Austrijanci, organizirati komemoraciju za najveći pokolj Hrvata u povijesti. Na hrvatsku sramotu.

Takvih situacija na žalost nije tako malo, a najgore je u njima, da bi se mogle trajno spriječiti, kad bi profunkcionirale hrvatske institucije.

U ovoj knjizi opisan je zoran primjer takve manipulacije na štetu Marka Perkovića Thompsona, u kojoj sam sam imao glavnu sporednu ulogu.

Ukratko: kao po zapovijedi, a to funkcionira nakon dugogodišnje indoktrinacije i hajke, bilo je u Njemačkoj objavljeno više vrlo ružnih članaka o proslavi drugog mjesta na Svjetskom prvenstvu u nogometu 2018. Da su strani novinari imalo mislili svojom glavom, bili bi se zapitali kakva je to državna proslava, na kojoj se glavnom izvođaču isključiti mikrofon?

Međutim, oni su radije prenijeli ono što im je netko podmetnuo. Tako se u Njemačkoj razvila žestoka prepirka, nakon koje je novinar uglednih novina FAZ na moj nagovor pristao da napravi intervju s Thompsonom, kao neka

⁴⁹ Marko Perković Thompson, E, moj narode

⁵⁰ Marko Perković Thompson, E, moj narode.

vrsta ispravka štete počinjene od njegove strane. Cijeli opis slijeda događaja nalazi se u knjizi.

Intervju je doista bio napravljen, transkribiran, dotjerivan u 32 koraka sinkrono na 2 jezika, da bi novine u tiskanom izdanju objavile bljutavu priču o tome kako Thompson ispod bijelog prsluka nosi crnu košulju, te mu stoga treba zabraniti nastupe u Njemačkoj!?

Dan kasnije bio je doista objavljen cjelokupni intervju u mrežnom izdanju na 30 stranica, iza uvoda od dodatnih 30 stranica, u kojem je autor poglavito naklapao o Drugome svjetskom ratu, te uspomeni na njega i što bi Thompson o tome smio misliti, govoriti i pjevati!?! Thompsonovi pogledi na život, vjeru, obitelj, ljubav ostali su po strani. *Još govore da smo kontroverzni, ali to su kućine i trice, argumenti podli i bezvezni, istinu im kažimo u lice.*⁵¹

Intervju se i sada može naći na mrežnoj stranici, a oni koji su ga naknadno čitali, a takvih nije malo, čude se uvodu, jer je u Thompsonovim izjavama zapravo sve rečeno te nikakav dulji uvod niti komentar ne bi bio potreban.

Javilo mi se više Nijemaca i Austrijanaca, koji su bili jednako zgroženi postupkom novinara. Dvojica od njih htjeli bi pomoći u organizaciji Thompsonova koncerta u svome gradu, čim prestanu ograničenja na račun corone.

Eto, danas je to neka mala ekskluziva da slijedi po jedan poziv za održavanje koncerta sa sjevera Njemačke te iz Austrije. Oni koji bi zagovarali eventualnu zabranu mogu već sada početi studirati intervju. Možda u njemu ipak nađu nešto kompromitirajuće. Pravnici su već kazali: tu nema materijala ni za početnu sumnju, a kamoli za optužnicu i zabranu.

*Poštenim putem ići bit će teško, znaj, al' samo ćeš tako stići gdje je vječni sjaj.*⁵²

Ovim stihovima želio bih završiti ovo svoje izlaganje. Nadam se da sam prenio makar malo svoga oduševljenja koje gajim prema dvojici hrvatskih velikana, Marku Perkoviću i Josipu Pečariću, koje u svojoj duši držim svojim mlađim i starijim bratom. Bog ih poživio!

Za one koji ne prate Thompsona: u ovo izlaganje utkao sam stihove iz 10 Thompsonovih pjesama. Da bude sve uredno, u govoru objavljenom na portalima **hrvatskonebo** i **dragovoljac** bit će navedeni citati, da me Marko ne optuži za plagijat!

Prije nego što riječ prepustim drugima, htio bih se kratko obratiti hrvatskim braniteljima, kojih je sigurno mnogo u ovoj dvorani. Utječite na Vašeg

⁵¹ Marko Perković Thompson, Dobrodošli.

⁵² Marko Perković Thompson, Moj dida i ja

ministra Medveda, da se komemoracija u Bleiburgu ipak održi. Ostat će mu neizbrisiv biljeg da je išao na komemoraciju u četničko uporište Grubore, odakle su tjednima nakon Oluje minobacačima 120 mm pucali na predsjednika Tuđmana i Vlak slobode, a da mu Austrijanci moraju organizirati komemoraciju za poklane Hrvate.

Hvala na pozornosti!

Dr. Josip Stjepandić, 8.3.2022.

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>

<https://bezcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.html>

IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN", ZAGREB, 2022.

JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“

Kolumnist portala dragovoljac.com Zvonimir R. Došen komentirao je moj tekst PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID

(<https://bezcenzure.hr/vlad/putin-milosevic-i-genocid/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30188-putin-milosevic-i-genocid>):

Naravno da ste svojim neumornim radom na promociji istine postali dosadni i opasni za mnoge "hrvatske" povjesničare i političke lidere poput raznih Goldsteina, Jakovina, Klasića, Plenkovića, Pupovaca i niza drugih "antifašista", kojima tim Vašim "dosadnim pisanjem" neprestano stajete na žulj. Posebno iritirate "hrvatske" diplomate jer bez njihove dozvole radite posao koji bi oni trebali raditi. Što je još gore Vi, njima za dešpet, taj posao radite pro bono. Ali ono što ih najviše uznemirava je što Vi "herojski narod, koji je srušio tri carstva" nazivate zečevima. Vi ste zapravo plagijator, jer bez dozvole kopirate ono što je rekao (od 1987. do 1995.) "veliki vožd", a posle 1995., "najveći izdajnik srpskog naroda posle Vuka Brankovića". 😊

P.S. Nedavno sam preko Amazona kupio knjigu JASENOVAC A LIE UNCOVERED, pa se ovim putem želim zahvaliti Vama i dru. Razumu. Ovakve knjige su od neizmjerne koristi za borbu protiv velikosrpske i jugokomunističke promičbe. Kad završim s čitanjem poslati ću je jednome od kanadskih sveučilišta, a Vi nastavite idalje biti "dosadni"

Pozdrav Vama i dru. Razumu

Za Dom Spremni!

Hvala Zvonimiru na lijepom komentaru. Moram priznati da mi je posebno drago spominjanje rada pro bono.

Zašto?

Pa kada sam ja u pitanju kod mene to nije dano u klasičnom značenju tog rada. Naime moja supruga je kao profesorica povijesti radila u HIC-u Anta Belja na pitanjima Hrvata Boke kotorske.

1. A. Pečarić and J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i knjaz Nikola, "Zadarska smotra", Časopis za književnost, znanost i umjetnost, 1-2, 1995, 151-166.*
2. J. Pečarić, *Smrt Jugoslavije, Mostariensija, Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru, 5 (1996), 161-169.*
3. A. Pečarić i J. Pečarić, *Hrvati u Crnoj Gori, Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.*
4. A. Pečarić i J. Pečarić, *Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake, Časopis za suvremenu povijest, 30, 2(1998) 377-385.*
5. A. Pečarić i J. Pečarić, *Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća, Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini, br. 87-89., veljača-travanj 1998.*
6. J. Pečarić, *Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu, Zadarska Smotra 1-3, 1998.* A. Pečarić i J. Pečarić, *O borbi za Boku kotorsku, Hrvatica, br. 2, 2001.*
7. A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.*
8. A. Pečarić and J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas, Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću, Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. Također: Hrvatski iseljenički zbornik, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata, Hrvatski Obzor, 17.06.1996.)*
9. A. Pečarić, J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i Srbi, Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.*
10. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943. Zbornik radova s Međunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)", Zagreb, 2001. str. 373-396.*
11. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu, Hrvatski obzor, 24. siječnja 1998.; Papa vraća ilirsko ime, Hrvatski obzor, 31. siječnja 1998.; Egzodus iz Boke, Hrvatski obzor, 7. veljače 1998.; Bokelji bježe od Miloševića, Hrvatski obzor, 14 veljače 1998.*

12. *A. Pečarić i J. Pečarić, Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama, U knjizi: Da se ne zaboravi, Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, Zagreb, 2002., str. 254-265.*

U HAZU-u su nam objavili i monografiju:

A. Pečarić and J. Pečarić, Strossmayerova oporuka, HAZU, Zagreb, 2002.

Od promjene vlasti i napada na Belja koji je tada bio i ravnatelj Matice hrvatske i moja supruga je ostala bez posla. Iz samog popisa očito je da je radila nešto što vlastima od te 2000-e godine nije bilo po volji pa je od tada pro bono radila pomažući meni i bez plaće i danas bez mirovine. Kćerka (doktor znanosti) zahvaljujući i rektoru Sveučilišta u Zagrebu Damiru Borasu ostala bez posla, a njen mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus. Kolega Tuđman nije radio pro bono jer je bio saborski zastupnik, ali kćerka jest jer smo našli mogućnost zajedničkog rada pa ona ima dvostruko veći h-indeks od Borasa. Njen h-indeks je 12 a njegov 6, a čovjek je vjerovao da treba biti akademik, vjerovali ili ne.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/jedan-komentar-teksta-putin-milosevic-i-genocid/>

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN 100, 3.

Dan prije agresije Rusije na Ukrajinu upozorio sam na kartu na kojoj se vidi kako je zamišljen tzv. RUSKI VELIKI PROSTOR:

<https://standard.rs/2021/06/03/geopoliticka-perspektiva-rekonfiguracije-postjugoslovenskog-prostora-1/>

A danas je cijeli svijet užasnut prizorima iz napadnute Ukrajine.
O toj agresiji dajem pjesmu hrvatskog pjesnika Stijepa Mijović Kočana:

24. VELJAČE 2022.

(Stijepo Mijović Kočan)

Jutro pred cijelim svijetom
Javno i jasno
Vladimir Putin uzdiže Ukrajinu
A Rusiju srozava
Na dno dna

Koji i nisu znali gdje je Ukrajina
Danas njezinu zastavu
Boje zemlje i neba
Proglašavaju zastavom slobode
Cijeloga čovječanstva

Moj zamalo pa idol
Prosvijećenog apsolutista
Najučinkovitijeg načina vladanja
Zamišljao sam i najboljeg
Opako zaražen udruženim virusima
Carske Rusije i komunističkog esesera
Nenadano je izgubio
I pamet i Rusiju i sebe
Kalo ludi Neron Rim
Zapalio je čitav mnogomilijunski
Ukrajinski narod
A svoje ruske sunarodnjake
Ponizio i osramotio

Kijev jest bio
Središte i ruske i ukrajinske inteligencije
Objedinjene
Mogao je i dalje to biti
Da je za oba naroda bilo
Jednako slobode i uvažavanja
Bez nasilja

Ruski okupator upravo oslobađa Ukrajinu
Okupanu u vlastitoj krvi
Koja spire s njih

Sve zablude

Tko će i gdje i kada u svijetu
 Čim vidi mladog Rusa
 Sportaša ili pjesnika
 Reći
 Taj pripada velikoj kulturi i velikom narodu

Dokad će časni ruski narod
 Sve to moći podnijeti
 Zagreb/24/2/22

Danas svi uspoređuju Putina s Hitlerom, ali se hrvatski političari ne usuđuju to isto uraditi s Miloševićem I reći da je agresija na Hrvatsku bila fašistička agresija. U RH se napadani branitelji. Valjda zbog toga što je točan naslov moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.

Vratimo se karti. Napravio ju je srpski geopolitičar Milomir Stepić poznat po snovima da Srbi osvoje ono što je pokušao Milošević (o tome je pisao npr. Davor Dijanović:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/36958-vodeci-srpski-geopolitigar-ponovno-bi-komadao-hrvatske-teritorije-a-nastala-bi-i-drzava-dalmacija.html>)

Vidjeti i:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/njemacki-mediji-putin-ima-bih-na-nisanu-strategija-im-je-vratiti-dominaciju-1566129>

Do agresije analitičari su vjerovali da Putin neće napraviti ni prvi korak – osvajanje Ukrajine, pa je napravio. Zapravo jesmo li već zaboravili da smo prije pet godina imali:

RUSIJA JE PUČEM U CRNOJ GORI POKUŠALA SPRIJEČITI ŠIRENJE
 EU I NATO-A NA ZAPADNI BALKAN

<https://www.vecernji.hr/vijesti/rusija-je-pucem-u-crnoj-gori-pokusala-sprijeciti-sirenje-eu-i-nato-a-na-zapadni-balkan-1208766>

da bi poslije tu priču odigrala SPC. Priča u BiH I Hrvatskoj je drugačija, ali je ima.

Međutim da srpski geopolitičar ne sanja potpuno u svojim promišljanjima vidi se i iz teksta Davora Dijanovića:

Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH?

[Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH? - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća \(hakave.org\)](#)

Već sam pisao puno puta da je najvažniji političar u RH Milorad Pupovac, a kao što sam već upozorio u Bujici je bivši potpredsjednik SNV-a Nenad Vlahović to potvrdio:

“Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države! On je na jednoj strani, a svi ostali su na drugoj. I jači je! Zašto? Zato što je zapravo on na čelu te trgovačke koalicije, koja drži Plenkovića na političkoj pozornici. Kada Pupovac kaže NE, Plenković jednostavno ostane bez daha!”

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29697-nenad-vlahovic-u-bujici-pupovcu-je-mjesto-u-remetincu>

Jedno objašnjenje daje Ivica Marijačić (“Hrvatski tjednik, 24. 2. 2022.):

Pupovac i Milošević nisu uhićeni ZATO ŠTO JE PLENKOVIĆ IZ NJIHOVE, A NE HDZ-OVE POLITIČKE EPRUVETE, A slično piše i Vjekoslav Krsnik:

[Kao sluga Bruxellesa, Beograda i Banja Luke Andrej Plenković je postao dio Pupovčeve “pete kolone” | Otporaš \(otporas.com\)](#)

Ja mislim da je tu najvažnija osveta i mržnja prema HRVATSKOM predsjedniku Franju Tuđmanu što je protiv njihove volje stvorio Hrvatsku i još su hrvatski branitelji od onih koji su odrađivali njihov prljav posao napravili zečeve. Kolika je njima satisfakcija kada je Pupovac u RH ono što konstatira Vlahović.

Opet je na djelu slijepa politika zapadnih zemalja: protiv su politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA a i danas podržavaju politiku SRPSKOG SVETA koja je dio politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA.

Istina HRVATSKI predsjednik je zaslužio da ga toliko mrze što se vidi i iz današnjeg dana kada su se oni, kojima je on tako napakostio stvaranjem RH, podijelili pa jedni napadaju, a drugi su na strani Ukrajine.

I da je gornja karta plod želja srpskog geopolitičara bila bi doista napredak kod Srba jer bi pokazala da su naučili lekciju “pravljenje zečeva od Srba” pa su svjesni da im Srpski svet može koristiti – kad je RH u pitanju – samo u okviru RUSKOG VELIKOG PROSTORA. Zapravo je i čudno da se nadaju ostvarenju takve politike jer Rusi, moraju osvojiti I niz država koje su u Nato-u. A ni u Crnoj Gori im ne ide sve po planu osim ove priče o rješavanju velikog srpskog kompleksa: HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA. O tome sam već pisao

<https://bezcenzure.hr/vlad/boka-i-ruski-veliki-prostor/>

Đuro Vidmarović mi komentira:

Dragi Joško,

konsterniran sam ovim pokušajem da se oduzme Hrvatima njihov kulturni dom. Jesu li o svemu obavješteni Generalni konzulat u Kotoru i veleposlanstvo u Podgorici?

Naravno obaviješteni su ovi za koje Vlahović tvrdi: “Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države!”, a i objavljeno je.

Rezultat vidimo:

HRVATSKO NACIONALNO VIJEĆE CRNE GORE: HRVAT
ZVONIMIR DEKOVIĆ POZVAN NA SASLUŠANJE U POLICIJI TIVAT
Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore: Hrvat Zvonimir Deković pozvan na
saslušanje u policiji Tivat - Biram DOBRO

Prije skoro 20 godina objavio sam knjigu: *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. u kojoj je bilo riječi o detuđmanizaciji i u HDZ-u (*Detuđmanizacija i HDZ*), a zapravo je najavljeno da ćemo imati HDZ takav kakav imamo danas.

Naslov koji stalno podsjeća sve one koji se bore protiv Tuđmanove Hrvatske (tj. – kako su je nazivali u Domovinskom ratu pa sve do danas Tuđmanove ustaške države) da im je to borba koju će sigurno izgubiti.

Vidi se kako je dočekana pojava inicijalnog kruga Tuđman 100 koji je pokrenuo Stjepan Tuđman sin HRVATSKOG predsjednika i jedan od 50 osnivača HDZ-a. Ljudi prepoznaju novo okupljanje istinskih tuđmanista. U mom prethodnom tekstu dana su neka imena:

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-100-2/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29705-tudman-100-2-dio>

Posebno je značajno da je tu i veliki hrvatski književnik i suradnik HRVATSKOG predsjednika kojega citiram već u početku spomenutog teksta:

*Čini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?" On bi u sebi sadržao i bit odnosa HDZ-a prema detuđmanizaciji - glavnoj zadaći koju je dobila trećesiječanjska vlast u Hrvatskoj od svjetskih moćnika. Da bi razumjeli zašto je to bila njihova glavna zadaća moramo znati što svjetski moćnici podrazumijevaju pod tim pojmom. Na promociji knjige "Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća" Ivan Aralica je rekao (vidjeti *Dom i Svijet*, 23. svibnja 2002. ili drugo izdanje te knjige): "Prva se u procesu detuđmanizacije na udaru našla nacionalna država kao prvorazredna vrijednost. U čitavom nizu postupaka uslijedilo je njeno poniženje. Poniženje njenih oltara, insignija i njena postojanja." Usudio bih se poistovjetiti sam pojam detuđmanizacija sa željom svjetskih moćnika da neovisne i samostalne Hrvatske uopće nema. Da je vrate u nekakvu tvorevinu u kojoj bi opet vladali Srbi pa zvali je Zapadni Balkan ili, kako više vole reći u posljednje vrijeme, četvrta Jugoslavija.*

Kako se prema detuđmanizaciji odnosio HDZ? Aralica u istom tekstu kaže: "Bio bi propust (...) ne reći da je detuđmanizacija zahvatila i Tuđmanove političke sljedbenike. Organizacijska prestrukturiranja među njima mogla su se očekivati. Personalna nadmetanja također su bila neizbježna. Ali su se dogodile i neke nesmotrenosti u formulaciji stava prema Tuđmanovu nasljeđu i, kao posljedica tih nesmotrenosti, krivi koraci u prilagodbi Tuđmanove političke misli suvremenim prilikama. Nije trebalo prihvatiti tezu detuđmanizatora da se njegovi nasljednici trebaju demokratizirati ako žele sudjelovati u budućem političkom životu, jer je Tuđman uveo demokraciju, a ne neokomunisti koji čine jezgru

detuđmanizatora. Nije trebalo od neokomunista prihvatiti podvalu da je u vrijeme Tuđmana bilo pogrešaka i od toga napraviti povod za unutarnja trvenja, jer se na taj način činjenica da u svim velikim pothvatima ima i grešaka, predimenzionirala i postala žarištem unutarnjeg razdora. Nije trebalo davati izjave da je netko nekoga izvukao iz blata, jer se ta metafora pretvarala u značenje da smo deset godina blato mijesili, a ne ispisivali najsvjetlije stranice hrvatske povijesti. Nije trebalo davati isprike onima koji su, navodno, patili za vrijeme Tuđmanove vlasti, jer, ako je netko za to vrijeme patio, nisu to bili protivnici te vlasti, nego su to bili oni koji su se žrtvovali da vizije prvog predsjednika pretvore u ostvarenja. Ništa od toga nije trebalo, jer je to išlo u prilog detuđmanizatora.”

Aralica je sigurno u pravu jer poslije trećesiječajnskih izbora pritisak na HDZ-ovce je bio ogroman, a oni nisu praktično ništa učinili da se odupru detuđmanizaciji. Pače, čini se da im je mnogo važnija bila borba za vlast unutar stranke. Tako oni ne održavaju Sabor stranke odmah poslije Tuđmanove smrti već mnogo kasnije. Možda je i to razlog što se njihov otpor detuđmanizaciji u tim vremenima uopće ne osjeća....

Da tako je govorio veliki Aralica prije 20 godina.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-100-3/>

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

UVOD

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*

-*Četnik je poštenu četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?

A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:

J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.

To pokazuju i njegove najnovije kolumne. Jednu sam dao u Prilozima.

Akademik Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"

*"Sluge su nad nama gospodari;
nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku."
Tuž 5, 8.*

Zahvaljujem se svim nazočnim na predavljanju knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću na tome kao i predavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću, Predsjedniku HAZUDD-a.

Naše LITO U TISNOM 2022. otvorili smo predavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA. To se dogodilo u vrijeme kada su Ukrajinci ponovno prepjevali „Bojnu Čavoglave“ u NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

(139) Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom - Солдати з України (2022.) - YouTube

U jednoj od prethodnih ukrajinskih verzija pojavljuju se pripadnicu slavne pukovnije Azov koje volim nazivati ukrajinskim HOS-ovcima. Kao što su pripadnici HOS-a i posebno IX Bojna "Rafael vitez Boban" bili strah i trepet srpskim fašističkim agresorima isto to je Pukovnja Azov Ruskoj vojsci.

Ovo predavljanje se odvija u danima kada se moglo vidjeti koliki je bio taj strah i mržnja prema AZOVcima kod Rusa kroz sudbinu pripadnika Pukovnije

Azov koji su se po nalogu Predsjednika Ukrajine predali Rusima. Evo kako to opisuje veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Putin se u međuvremenu dosjetio što ni Srbi nisu nakon pada Vukovara. Nije odveo ukrajinske, mariupoljske zarobljenike na neku Ovčaru i ondje ih posmicao, nego ih je lukavo sve smjestio u jednu zgradu pa ih ondje dignuo u zrak, a Ukrajinu optužio da je gađala zgradu raketama i ubila svoje heroje.

Hitrec: Neka ustančare, pupovčare i habulinčare. Ne ćemo valjda izgubiti ruke u Saboru samo zato što slave pokolj Hrvata – narod.hr

A poslije njihovog pogubljenja je i Ruski vrhovni sud proglasio Azovski bataljun terorističkom skupinom:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31580-ruski-vrhovni-sud-proglasio-azovski-bataljun-teroristicom-skupinom>

U strahu su velike oči, zar ne?

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povijesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju. JER TAKO GAZDE TRAŽE! A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato HRVATSKOM predsjedniku koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu, Tako na str. 285. ove knjige piše:

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora. Sjetimo se i danas kako Sun Tzu pisao:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite

svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A koliko je ogroman bio strah u redovima fašističkog srpskog agresora od naših HOS-ovac tijekom Domovinskog rada poznato je, ali dopustite mi da to opišem kroz jednu priču:

Iz opkoljenog Dubrovnika traži li su da im pošalju još HOS-ovaca za obranu Grada. Kada im je odgovoreno da im na žalost ne mogu ih poslati, iz Dubrovnika je došao nov zahtjev:

- *Pošaljite na onda HOS-ove ambleme, jer četnici umiru od straha kada vide znak HOS-a!*

Ja i ne znam niti sam provjeravao je li priča istinita, ali sjajno opisuje današnje napade na AMBLEM HOS-a i same HOS-ovce.

Vlasti u RH slušaju svjetske moćnike koji nikada neće zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove strašne srpske vojske napravio zečeve.

Poslušnim hrvatskim vlastima se svete tako što su od njih napravili srpske sluge. Pri tome sve čine da i hrvatski ljudi vide koliko su bijedni. Prvo su ih natjerali da uklone spomen-ploču poginulim HOS-ovcima, zabranjuju im amblem koji je odobrila sama hrvatska vlast. I to nije bilo dovoljno pa hrvatski političari ne smiju napadati Pukovnicu AZOV ili pozdrav SLAVA UKRAJINI (dapače uzvikuju ovaj pozdrav), ali smiju i moraju HOS i ZA DOM SPREMNI.

A srpske slugе su gore od onih čije su slugе. Tako se može i interpretirati transparent koji su Srbi nosili na komemoraciji žrtvama Oluje u Novom Sadu: OD SVIH SRBA NAJGORI SU HRVATI.

Slobodna Dalmacija - Vučić na komemoraciji žrtvama Oluje: ‘Godinama se šutjelo kao da u Srbiji nije bilo svjedoka zločina! Srpski narod pamti strašne kolovoške dane ‘95‘

Istinito ako pravilno interpretiraš: OD SVIH SRBA NAJGORE SU SRPSKE SLUGE U RH.

Zašto bi to bilo točno?

Znam o da gazde koriste sluge za prljave poslove, ali ih se gade. A Hodak u današnjoj kolumni sve podsjeća što su srpske sluge napravile s proslavom „Oluje“:

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

<https://kamenjar.com/hodak-kad-vulin-premijera-plenkovica-naziva-glupim-ustasom-onda-je-to-dokaz-sto-nam-se-sprema/>

A koliki je bio srpski strah od HOS-ovaca zorno nam je pokazala Dubrovačka priča o HOS-u.

I kao što su Rusi svoj strah i mržnju prema AZOVcima pokazali ubivši četrdeset zatvorenika, a 75 ih je ranjeno u zatvoru u gradu Olenivka, tako hrvatske sluge pokazuju svoj strah i mržnju tako da proganjaju HOS-ovce. I tako otvoreno pokazuju hrvatskim ljudima čije su sluge.

Da, to smo gledali u petak, a gledamo već godinama. Ova je knjiga zapravo knjiga o tom strahu i mržnji hrvatskih slugu kojom oni pokazuju svjetskim moćnicima da su dobre i poslušne sluge. Jednom sam i rekao:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA!

JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Drugim riječima naši HOS-ovci su ponosni što su time i oni koji ne vole hrvatske branitelje ukazali na njih kao one kojih se najviše boje i srpski fašistički agresori i srpske sluge u Hrvatskoj, zar ne?

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31654-govor-j-pecarica-na-predstavljanju-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom>

GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Ogranku Matice Hrvatske u Livnu i predstavljaju Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću i g. Anti Tokiću koji je pomogao da ova knjiga bude tiskana.

Ovo je drugo predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.

Slijedeći tjedan je predstavljamo u Tisnom u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne treba vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj. Zato vam moram

'odati' kako je poznati hrvatski publicist i domoljub Damir Borovčak prokomentirao najave ovog predstavljanja:

Bravo. Čestitam... To je naša zemlja... 😊 tu su svi Za dom spremni... 😊

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

1. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno je na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću.

Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske". Održao sam predavanje

UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

*A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju **U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Pogledajte kako je Patrijarh SPC Porfirije povezo Jasenovac i 'Oluju' koju on naziva zločinačkom. U jučerašnjem Hrvatskom tjedniku Igor Vukić je objavio članak JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE u kome piše:

Srpska opsesija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevo okupljanje naroda u Novom Sadu, kojom je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerovatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku.

Ali vratimo se Štedulu i njegovoj studiji. I u njoj on spominje Jasenovac:

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštititi organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno. Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjedja?

Zapravo Štedul je jedan od potpisnika Pisma HAZU koje spominje u tom tekstu. Potpisalo ga je puno hrvatskih uglednika. Spomenut ću samo skoro trideset prvih potpisnika:

akademik Josip Pečarić
 prof. dr. sc. Matko Marušić
 akademik Andrej Dujella
 dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
 akademik Dubravko Jelčić
 akademik Marin Hraste
 akademik Andrija Kaštelan
 dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
 prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
 prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
 Ante Ivas, biskup šibenski
 akademik Stanko Popović
 akademik Žarko Dadić
 akademik Ivan Aralica
 prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
 akademik Frano Kršinić
 dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
 mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
 akademik Stjepan Gamulin
 prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
 izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
 dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU.
 Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i
 književnosti
 prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i
 umjetnosti
 prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
 prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
 dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
 Naravno nisu to imena koja bi nešto značila srpskim slugama u RH bili oni na
 vlasti ili u oporbi.
 Znete li da u RH vlasti progone i sude Marka Juriča zato što je raskrinkavao
 ovog istog Porfirija. Prijete mu višegodišnjom kaznom zatvora. Misle li oni
 isto što i Porfirije? Kad je Jasenovac u pitanju nema razlike u djelovanju
 hrvatskih i srpskih vlasti. Kao ni kad je riječ o ZDS. A ni o Stepincu se puno
 ne razlikuju.
 Pitam se jesu li srpske sluge u Hrvatskoj već bile naučile srpsku pjesmu o
 Jasenovcu u Domovinskom ratu:

*Ponovljen je genocid Hrvata
 Po treći put Srpskog lažnog brata.
 Srbin kamu ponovo dočeka
 I progone, ko pre pola veka.
 "Srbosek" im izum kraj stoleća*

*njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Ako jesu naša sućut jer su hrvatski branitelji od njihove 'nepobedive srpske vojske' napravili zečeve.

JOSIP PEČARIĆ

GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Hrvatskoj Republikanskoj Stranci i predstavljaju g. Ivici Brešiću.

Ovo je četvrto predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.

Slijedeća tri u Livnu, Tisnom uključujući i ovo današnje su u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne trebam vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson i IX. Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj - kakve probleme imaju hrvatski branitelji.

Vjekoslav Krsnik piše o 'temeljnoj poziciji Zagreba, dakle premijera Andreja Plenkovića i vladajućeg HDZ-a' u povodu novih optužnica protiv hrvatskih pilota i generala najavljenih u Srbiji:

Jednostavno rečeno ta pozicija počiva na nevjerojatnoj podčinjenosti aktualne hrvatske politike s jedne strane politici Bruxellesa koji ne odustaje od ideje tzv. Zapadnog Balkana sa Srbijom kao liderom u novoj paradržavnoj konstrukciji, a s druge strane na beskrupuloznoj politici Beograda da, iako su gubitnici u agresorskom ratu negiraju svoju odgovornost i da drugim sredstvima promovira velikosrpsku politiku tzv. "srpskog sveta".

Doduše treba priznati da za takav podanički položaj Hrvatske u odnosu na agresorsku Srbiju nije isključivi proizvod Andreja Plenkovića na čelu hrvatsko-velikosrpske koalicije s Miloradom Pupovcem, nego je to lansirano nakon Tuđmanove smrti dolaskom na vlast tandema Mesić-Račan Svi predsjednici države, dakle i Ivo Josipović, pa i Kolinda Grabar Kitarović uz nešto suzdržanijeg sadašnjeg Zorana Milanović, ali i predsjednici Vlade Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović, a sad Andrej Plenković prema agresivnoj i subverzivnoj politici Beograda odnosili su se kao da je Hrvatska bila gubitnik u pravednom obrambenom Domovinskom ratu a ne uvjerljivi pobjednik. Najdalje je u tome ipak otišao Andrej Plenković i HDZ pod njegovim vodstvom jer se njegova najavljena politika "promjene HDZ-a, pa i Hrvatske" svodi na pretvaranje Domovinskog rata u "građanski rat" kako bi se amnestirala Srbija, a u tome mu je glavni partner vođa velikosrpske "pete kolone" Milorad Pupovac.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31807-vjekoslav-krsnik-nije-problem-hrvatske-politike-aleksandar-vucic-nego-andrej-plenkovic-i-hdz>

A Ivica Marijačić u današnjem *Hrvatskom Tjedniku* piše:

Ako Srbija želi podizati optužnice protiv hrvatskih pilota i vojnog vrha iz 90-ih, Hrvatska može ukinuti Zakon o općoj amnestiji, ne dati zeleno svjetlo za zatvaranje poglavlja pravosuđa, mora utvrditi istinu o Jasenovcu, a ne biti servis beogradskim manipulatorima, mora prestati financirati četničke Pupovčeve derneke i glasila, porušiti sve četničke spomenike u Hrvatskoj, ispostaviti zahtjev za ratnu odštetu, osnovati Hrvatsku pravoslavnu crkvu...

Ali neće jer su hrvatski političari obične sluge svjetskih moćnika.

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

2. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske" održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolov tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

*A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju U **prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat ću ovdje neke*

dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Patrijarh SPC Porfirije tako je u Novom Sadu povezoao Jasenovac i 'Oluju' koju je nazvao "zločinačkom" akcijom, ali evo njega dva tjedna nakon toga u Zagrebu?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31811-ovako-vladajuca-hdz-sdss-koalicija-dtiti-hrvatske-casnike>

Da nije hrvatska vlast sluganska bilo bi kako piše u naslovu današnjeg teksta u *Hrvatskom tjedniku*:

ZABRANITI ULAZAK U HRVATSKU

Porfiriju i svakom srpskom popu koji Oluju naziva zločinačkom i genocidnom

A nama evo Porfirija u Zagrebu. Valjda i zato što je u hrvatskoj javnosti postala poznata priča o svetcu SPC Vukašinu Jasenovačkom – o lažnom svetcu o kojemu je Porfirije govorio u Novom Sadu.

O tome sam obavijestio predsjednike Države, Hrvatskog Sabora i Hrvatske Vlade:

<https://bezcenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/>

Zašto?

Objasnio sam na početku pisma:

Akademik Dubravko Jelčić u knjizi *100 krvavih godina: XX. stoljeće u hrvatskoj povijesti*, Zagreb 2004. na str. 137 kaže kako *današnji hrvatski političari, pa i oni najvišega ranga, bez razlike u kojoj su stranci, o hrvatskoj povijesti i povijesti hrvatske politike ne znaju ništa, a ne znaju jer ništa ne čitaju.*

Mislim da je to bilo pristojno rečeno jer sam uvjeren da oni – kao što sam već rekao – samo služe svjetskim moćnicima, koji se preko njih svete *Utemeljitelju Hrvatske Države* koji je stvorio hrvatsku državu koju oni nisu htjeli. Svete mu se tako da je od mnogih političara i njihovih poslušnika napravio srpske sluge, iako su hrvatski branitelji – kako sam već rekao - od 'strašne' srpske vojske napravili zečeve da parafraziram Slobodana Miloševića poslije 'Oluje'. Zato se, zapravo, u tom dijelu mogu i složiti s Porfirijem. Naime još 2014. godine napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, a u dva navrata tražio sam od Hrvatskog Sabora da istog dana kada i Dan pobjede bude i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.

Ova knjiga govori i mom prijateljstvu s Nikolom Štedulom i našoj suradnji. Tako je on potpisao i više otvorenih pisama koje sam inicirao i koja su dana u knjizi.

Spomenut ću samo jedno od njih:

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

Zašto?

Gledajući i danas vaš položaj u BiH, dakle položaj jednog od tri konstitutivna naroda u ovoj državi uvijek se sjetim jedne moje pitalice koju sam više puta spomenuo i u svojim tekstovima i u javnim nastupima:

- Znete li kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?
- SPASI GA OD GENOCIDA!

Hvala!

Josip Pečarić

**A. KAĆUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA
PJESNIKINJA MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA
*NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE U SISKU***

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrepčanin rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Stand up komedija “Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove “Đoković otkrio kojem se Srbinu divi”, a dan

kasnije zamjerali hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je “Đoković otkrio da se divi geniju rođenom u Hrvatskoj”. Zamjerali su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?

Priča me je podsjetila na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srпкиnja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srпкиnja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!*

Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: *“ponosim se svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom”*. Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.

Da sam Uvod pisao danas onda bih posebnu pažnju posvetio događaju u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle, gdje je 21. srpnja upriličena svečanost blagoslova Križa podignuta njemu u čast.

Natpis na križu je:

“Na križu smrt je svladana i Svjetlost tamu pobijedi...!”

U spomen NIKOLI TESLI 7. 1856. – 7. 1. 1943. / genijalnom izdanku hrvatskoga duha / znanstveniku svega svijeta / koji je noć pretvorio u dan / te gradio budućnost čovječanstvu.

U njegovu rodnom Smiljanu / u povodu 80. obljetnice preminuća. 'Planetarna Hrvatska', 2022.

Gospićki župni vikar don Anđelko Kačunko tada je spomenuo navodni srpski rod Nikole Tesle:

Tesla spaja hrvatsku domovinu i "srbski rod", pravoslavnu obitelj i katoličko okruženje, a uz to je Europljanin u Americi te vrhunski znanstvenik i ujedno kršćanski vjernik.

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-smiljanu-blagoslovljen-kriz-u-spomen-na-nikolu-teslu/>

Don Anđelko me je upozorio: *pogledaj koju je buru, poglavito "tamo daleko", izazvalo podizanje Križa u spomen Tesli kao KRŠĆANINU:*

"TESLIN KRIZ" U SMILJANU:

"Ne interesuju me Dubrovnik i Rovinj, za mene je važan Jasenovac, Jadovno, Smiljane... tamo su Teslu proglasili za Hrvata - naveo je Vučić:

<https://pink.rs/politika/420639/vucic-o-orkestriranim-napadima-iz-hrvatske-necemo-dozvoliti-reviziju-istorije-u-koju-se-ulaze-ogroman-novac>

<https://www.vesti-online.com/pokrstili-teslu/>

<http://www.veritas.org.rs/happy-tv-27-07-2022-dobro-jutro-srbijo-zastohrvati-bez-trunke-srama-i-dostojanstva-kradu-tudu-istoriju-i-prisvajaju-poznate-licnosti-video-web/>

<https://serbiantimes.info/novi-skandal-u-hrvatskoj-katolicki-svestenici-pokrstili-teslu-u-rodnom-mestu-nedaleko-od-masovne-grobnice-600-srba/>

<https://likaclub.eu/video-poglavar-srpske-pravoslavne-crkve-posjetio-rodno-mjesto-nikole-tesle-u-smiljanu-i-zapjevao/>

<https://www.portalnovosti.com/tesla-je-svedocio-veru>

<https://www.novolist.hr/rijeka-regija/lika-senj/patrijarh-spc-porfirije-u-smiljanu-svijetu-treba-mir-kako-se-nikada-ljudska-krv-ne-bi-prolila/>

<https://banija.rs/novosti/drustvo/22952-patrijarh-porfirije-osvestao-obnovljeni-hram-svetih-apostola-petra-i-pavla-u-smiljanu-kod-gospica.html>

Puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga. Pa i u pozivu na ovo predstavljanje dan je Filipijev tekst o tome:

Koliko ste puta slušali da je Nikola Tesla bio ekscentrični ili ludi znanstvenik, izdvojen iz ljudskog društva i zadubljen samo u svoje eksperimente, da nije volio žene, da nije volio družiti se s ljudima, da se je ponosio svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom i još mnogo toga sličnog.

Sve je to daleko od istine i iskrivljuje dobro lice velikog znanstvenika do izgleda karikature. Ali kad odgrnemo paučinu zabluda i mitova, pojavljuje se sasvim drukčije, mnogo ljepše stvarno lice velikana.

Prije nego što sam vam Mario Filipi objasnio istinu o geniju tj. objasnio kako je pao mit o Nikoli Tesli Srbinu, ja bih ipak pohvalio Srbe. Naime znamo kako

su prošli u agresiji na Hrvatsku kada je sam Milošević svoju „hrabru“ vojsku usporedio sa zečevima. Svi znamo da im je najviše u povijest pomogla laž (Dobrica Ćosić). Ipak u RH je na vlasti nešto što sam svojevremeno nazvao Srpsko-Hrvatskom koalicijom zbog činjenice da je u svim ideološkim pitanjima najvažnija osoba u RH Milorad Pupovac. Zato je jasna njihova bliskost sa SPC i patrijarhom Porfirijem i odnos prema blaženom Stepincu (pogledajte tekstove u današnjem Hrvatskom tjedniku:

VELIKOSRPSKI SNOVI SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

PORFIRIJE

SVETI SRPSKI ČETNIK I RAZBOJNIK KOJI ZAZIVA NOVE RATOVE

i

KAKO SU HRVATSKE GUSKE I GUSANI PRETVARALI U SVETCA
NOTORNOG ČETNIKA U MANTIJI

Objavio sam i što im je Statut koji je u skladu s takvim nazivom koalicije:

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

*Ima jedna zemlja satkana od laži,
Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
Što ću reći, deco, neka se uvaži,
Srbin jadan večno samo laži zbori.
Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
Laž mu se ko guja u srce uvukla;
Tamo joj pradede ostaviše mesta,
Do danas ju nije Istina zatukla.
A što će bre Srbin kad lagati mora,
Kakav se rodio, takav će i mreti?
To mu je sposobnost data odozgora,
Sa takvom odlikom lako mu živeti.
Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
Da uteši drugog, da sakrije bedu...
Da ohrabri brata kada u drek pane,
Da ga sram i savest živog ne pojedu.
Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
Laže maštovito, ma bre - od zanata!
A zar nismo uvek bili prelivode?
Domoljublje lažno časti nam se hvata.
Laž je inventivna slika srbske ćudi,
Inteligencije, čitavog nam bića;
Na laži opstala država i ljudi -
Dinastija slavna Karađorđevića.
Do sudnjega dana laž je naša dika,*

*Koleno kolenu nasleđe ostavlja...
E to vam je braćo sreća vaskolika,
Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
Pogledajte dobro na dno istorije,
Laž je spašavala majčicu Srbiju.
Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
Laž će nam do groba čuvati naciju*

U tom tekstu sam dao i GLAVNE LAŽI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE: MIT O JASENOVCU; ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH i LAŽI O DOMOVINSKOM RATU

<http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/>

Tekst je dan i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu knjige spominjem i taj naziv Srpsko-Hrvatska koalicija:

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u Hrvatskom tjedniku tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštiri u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći.

Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je pošteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne? Knjigu i jesam posvetio don Lazaru a sada poslušajte što će nam o srpskim lažima oko Nikole tesle kazati g.

Mario Filipi.

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

ZAVRŠNI TEKST: HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI

U Uvodu knjige *Borba za Boku kotorsku / U Boki kotorskoj svaki kamen govori – Hrvatski*, Zagreb, 1999. Kažem kako se u njoj opisuje borba Hrvata - Bokelja nastanjenih u Hrvatskoj za povratak Boke kotorske, njenih hrvatskih pučana i njihove velike baštine u svijest i savjest hrvatskog naroda u cjelini i hrvatske države.

I na kraju tog Uvoda govorim o tome:

Međutim izgubljena ognjišta ne podrazumijevaju njihov zaborav, kako su svi osvajači to pokušavali nametnuti Hrvatima. Jer kada naučiš zaboraviti jednu izgubljenu hrvatsku zemlju, naučit ćeš gubiti i druge. Zato je povratak Hrvata Boke kotorske u svijest hrvatskih ljudi i hrvatske države itekako važan i za sve hrvatske ljude i za samu hrvatsku državu i njenu opstojnost.

Da su Bokeljski Hrvati iz RH u tome uspjeli svjedoči i to da su ove godine „**Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj**” novo je hrvatsko kulturno dobro upisano na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine.

S druge strane ove godine je i Nagradu “Bogdan Radica” dobio Radio Duxu iz Boke kotorske.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, 2022. Knjigu citiram u svom životopisu zato što u tekstu o hrvatskoj znanosti dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“*

Međutim za nas Bokeljske Hrvate itekako je važno da postoji poglavlje HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI koje je napisala redovita profesorica Filozofskog fakulteta u Zagrebu dr. sc. Tihana Petrović Leš. Ona spominje i moj znanstveni rad:

Hrvatskim kulturnim postignućima treba pribrojiti i ono što su iseljeni Bokelji i njihovi potomci stvarali u Hrvatskoj ili drugdje. Spomenimo pjesnike Viktora Vidu i Frana Alfirevića, književnika i filozofa Vjenceslava Čižeka, književnika i novinara Luku Brajnovića (jedna od najznačajnijih novinarskih nagrada u Španjolskoj nosi njegovo ime), pjesnikinju Ružicu Orešković. Cata Dujšin-Ribar objedinila je pjesništvo i slikarstvo: u likovnim umjetnostima nezaobilazan je doprinos Antuna Šojata i njegove kćeri Vesne, Vaska Lipovca i Vjekoslava Radoičića, a svakako treba spomenuti i oca hrvatskoga stripa Andriju Maurovića. Skladatelj Ivo Brkanović nalazio je nadahnuće u tradicionalnoj glazbi rodne Boke i južne Dalmacije. U hrvatskoj i svjetskoj znanosti istakli su se matematičar akademik Josip Pečarić, povjesničar prava Antun Dabinović i dr. Medijsku popularnost stekao je prognostičar Milan Sijerković, autor niza knjiga i stotinjak radova s područja meteorologije. Slaven Zambata, Sinjanin rođenjem, a Bokelj podrijetlom, jedna je od legendi hrvatskog nogometa. Politički život Hrvatske obilježila je Savka Dabčević-Kučar, a suvremenoj hrvatskoj politici značajno doprinosi Davor Božinović. Međutim ne spominje e samo zbog znanstvenog rada u matematici jer u tekstu citira i jedan moj zajednički rad sa suprugom Ankicom:

- A. Pečarić - J. Pečarić, Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji, Hrvati Boke kotorske /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.

Ono što je zanimljivo da taj rad nisam ni spomenuo kada sam nedavno dao popis Ankićinih radova u tekstu:

JEDAN KOMENTAR TEKSTA „PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID“

6. 4. 2022.

Kolumnist portala dragovoljac.com Zvonimir R. Došen komentirao je moj tekst PUTIN, MILOŠEVIĆ I GENOCID

(<https://bezczensure.hr/vlad/putin-milosevic-i-genocid/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30188-putin-milosevic-i-genocid>):

Naravno da ste svojim neumornim radom na promociji istine postali dosadni i opasni za mnoge "hrvatske" povjesničare i političke lidere poput raznih Goldsteina, Jakovina, Klasića, Plenkovića, Pupovaca i niza drugih "antifašista", kojima tim Vašim "dosadnim pisanjem" neprestano stajete na žulj. Posebno iritirate "hrvatske" diplomate jer bez njihove dozvole radite posao koji bi oni trebali raditi. Što je još gore Vi, njima za dešpet, taj posao radite pro bono. Ali ono što ih najviše uznemirava je što Vi "herojski narod, koji je srušio tri carstva" nazivate zečevima. Vi ste zapravo plagijator, jer bez dozvole kopirate ono što je rekao (od 1987. do 1995.) "veliki vožd", a posle 1995., "najveći izdajnik srpskog naroda posle Vuka Brankovića". 😊

P.S. Nedavno sam preko Amazona kupio knjigu JASENOVAC A LIE UNCOVERED, pa se ovim putem želim zahvaliti Vama i dru. Razumu. Ovakve knjige su od neizmjerne koristi za borbu protiv velikosrbske i jugokomunističke promičbe. Kad završim s čitanjem poslati ću je jednome od kanadskih sveučilišta, a Vi nastavite i dalje biti "dosadni"

Pozdrav Vama i dru. Razumu

Za Dom Spremni!

Hvala Zvonimiru na lijepom komentaru. Moram priznati da mi je posebno drago spominjanje rada pro bono.

Zašto?

Pa kada sam ja u pitanju kod mene to nije dano u klasičnom značenju tog rada. Naime moja supruga je kao profesorica povijesti radila u HIC-u Ante Belje na pitanjima Hrvata Boke kotorske.

1. A. Pečarić and J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i knjaz Nikola*, "Zadarska smotra", *Časopis za književnost, znanost i umjetnost*, 1-2, 1995, 151-166.
2. J. Pečarić, *Smrt Jugoslavije, Mostariensija*, *Časopis za humanističke znanosti Sveučilišta u Mostaru*, 5 (1996), 161-169.
3. A. Pečarić i J. Pečarić, *Hrvati u Crnoj Gori*, *Zadarska smotra, Časopis za kulturu, znanost i umjetnost*, god XLV, br. 1-3, 1996, 65-86.
4. A. Pečarić i J. Pečarić, *Kako je Boka kotorska postala dio Crne Gore: Slučaj Oslava Smodlake*, *Časopis za suvremenu povijest*, 30, 2(1998) 377-385.
5. A. Pečarić i J. Pečarić, *Očuvanje hrvatskog identiteta kroz stoljeća*, *Glas Ravnice, glasilo Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini*, br. 87-89., veljača-travanj 1998.
6. J. Pečarić, *Konc-logori u Beogradu i Jasenovcu*, *Zadarska Smotra* 1-3, 1998. A. Pečarić i J. Pečarić, *O borbi za Boku kotorsku*, *Hrvatica*, br. 2, 2001.
7. A. Pečarić and J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od svetojeronimske afere do danas*, *Simpozij "Jugoistočna Europa u XX stoljeću, Dubrovnik, 23-25, svibnja, 1996. Također: Hrvatski iseljenički zbornik, 1997. 251-262, 471-472, 495-497. (Referat je bio osnova za tekst: Željko Krušelj, Zaljev hrvatskih svetaca bez Hrvata, Hrvatski Obzor, 17.06.1996.)*
8. A. Pečarić, J. Pečarić, *Biskup Strossmayer i Srbi*, *Zbornik radova o Josipu Jurju Strossmayeru*, HAZU, Zagreb, 1997., str. 81-96.
9. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata u Boki kotorskoj za vrijeme talijanske uprave 1941.-1943.* Zbornik radova s *Medjunarodnog znanstvenog skupa "Talijanska uprava na hrvatskom prostoru i egzodus Hrvata (1918.-1943.)"*, Zagreb, 2001. str. 373-396.
10. A. Pečarić i J. Pečarić, *Položaj Hrvata i katolika u Crnoj Gori od Svetojeronimske afere do danas: Hrvatsko ime sačuvano u Vatikanu*, *Hrvatski obzor*, 24. siječnja 1998.; *Papa vraća ilirsko ime*, *Hrvatski obzor*, 31. siječnja 1998.; *Egzodus iz Boke*, *Hrvatski obzor*, 7. veljače 1998.; *Bokelji bježe od Miloševića*, *Hrvatski obzor*, 14 veljače 1998.
11. A. Pečarić i J. Pečarić, *Stradanja Hrvata Boke kotorske u Jugoslavijama, U knjizi: Da se ne zaboravi*, *Zbornik radova Drugog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa*, Zagreb, 2002., str. 254-265.
12. (A. Pečarić - J. Pečarić, *Hrvati u Boki kotorskoj u Kraljevini Jugoslaviji, Hrvati Boke kotorske* /Zbornik Pomorskog muzeja Orebić: Posebno izdanje/, Orebić 2003.)

U HAZU-u su nam objavili i monografiju:

A. Pečarić and J. Pečarić, *Strossmayerova oporuka*, HAZU, Zagreb, 2002.

Od promjene vlasti i napada na Belju koji je tada bio i ravnatelj Matice hrvatskih iseljenika i moja supruga je ostala bez posla. Iz samog popisa očito je da je radila nešto što vlastima od te 2000-e godine nije bilo po volji pa je od tada pro bono radila pomažući meni i bez plaće i danas bez mirovine. Kćerka (doktor znanosti) zahvaljujući i rektoru Sveučilišta u Zagrebu Damiru Borasu ostala bez posla, a njen mentor prof. dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus. Kolega Tuđman nije radio pro bono jer je bio saborski zastupnik, ali kćerka jest jer smo našli mogućnost zajedničkog rada pa ona ima dvostruko veći h-indeks od Borasa. Njen h-indeks je 12 a njegov 6, a čovjek je vjerovao da treba biti akademik, vjerovali ili ne.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/jedan-komentar-teksta-putin-milosevic-i-genocid/>

Zato u Prilogu dajem tekst prof. Petrović Leš iz tog izuzetno vrijednog izdanja Matice Hrvatske.

Josip Pečarić

PRILOG

TIHANA PETROVIĆ LEŠ

HRVATI U BOKI KOTORSKOJ I CRNOJ GORI

(...)

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

MALI SLOBA U ZAGREBU

Dolazak Malog Slobe je veliki događaj za RH. On je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan Milošević - po kome je i dobio ime Mali Sloba - bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici, pa se hrvatska vlast

može ispričati zbog velikog genocida pravljenje zečeva od Srba u Domovinskom ratu što je najveći mogući genocid.

U tu čast u ovom poglavlju dajemo više tekstova u svezi s tim velikim događajem, dok su u ostatku tekstovi iz mojih knjiga kao i tekstovi Mladena Pavkovića u kojima se spominje ovaj veliki prijatelj hrvatskih političara na čelu s Pupovcem, a tu je Plenković i ostali.

Susret se koristi za novo zaklinjanje na vjernost svjetskim gazdama u borbi u ispunjavanju notornih laži o:

1. Pozdravu Za Dom spremni;
2. Jasenovcu, i
3. Blaženom Alojziju Stepincu.

Pupovac zato ZDS izjednačava s Ubi Srbina jer je njemu ljubav prema hrvatskom narodu zločin, pa to govori u oči Plenkoviću, a ovaj šuti.

Iako su i nedavno hrvatski generali pisali o tome (vidi Prilog), jasno je da se mora slušati ono što Pupovac kaže. To je njemu 'zakon'. Pa zar nisu generala sudjelovali u strašnom genocidu pravljenja zečeva od Srba. Pa sam Slobodan Milošević je upozorio na taj genocid i doista je izuzetna prigoda da se vlast u RH ispriča Malom Slobi.

Naravno tu je i Porfirije. Ne zaboravimo da se ogromnim sredstvima financira SPC, politička organizacija koja ih koristi u ostvarenju projekta tzv. Srpskog sveta.

Hrvatskim vlastima ništa ne znači ni izjava HAZU: PRILOZI ZA ZAŠTITU HRVATSKIH NACIONALNIH INTERESA PRILIKOM PREGOVORA REPUBLIKE HRVATSKE S BOSNOM I HERCEGOVINOM, CRNOM GOROM I SRBIJOM U POGLEDU NJIHOVA ULASKA U EUROPSKU UNIJU.

Naime u toj Izjavi stoji:

Potreba definiranja položaja Srpske pravoslavne crkve u Republici Hrvatskoj: pravoslavne su crkve državne crkve, pa položaj Srpske pravoslavne crkve ne može biti jednak u Srbiji i Hrvatskoj, u kojoj ta crkva treba imati punu slobodu u javnom vjerskom djelovanju brinući se za vjerski život manjine, ali recipročno na razini koliko je to omogućeno hrvatskoj manjini na području Srbije. U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.

S druge strane veliko je podudaranje djelovanja hrvatskih vlasti s Memorandumom SANU 2. Valjda je to akademija mnogih političara u RH.

Akademik Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33472-mali-sloba-u-zagrebu>
<https://bezcenzure.hr/vlad/mali-sloba-u-zagrebu/>

**ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO
PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO
IZDANJE, ZAGREB, 2023.**

JOSIP PEČARIĆ

**GOVOR NA TRIBINI POVODOM GODIŠNJICE
SMRTI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA**

Uspomeni na prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana posvećena je knjiga:

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021., a o njemu je bilo riječi i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.

Ova tribina je najavljena u tekstu ČESTITKE ZA 30. OBLJETNICU MEĐUNARODNOG PRIZNANJA RH.

(<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29223-cestitke-za-30-obljetnicu-medunarodnog-priznanja-rh>):

Vjerojatno najdražu čestitku povodom tridesete obljetnice priznanja RH hrvatskim političarima i mnogim drugim u Hrvatskoj poslala je Predsjednica Vlade RS Ana Brnabić:

“Da nije bilo stradanja Srba od 1941. do 1945. godine i da nije bilo pokliča ”Za dom spremni” ponovo 1991., ne bi bilo ni RS”

<https://narod.hr/svijet/nizozemska-za-sankcije-dodiku-i-vlastima-rs-a-pogledajte-akademiju-na-kojoj-je-bio-pupovac>

Puno puta sam konstatirao da se sluganski odnos mnogih u RH prema svjetskim moćnicima pokazuje korištenjem laži upravo o:

1. Blaženom Alojziju Stepincu
2. Radnom logoru u Jasenovcu
3. Pozdravu *Za Dom spremni*

S obzirom da je poznato da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U NJIHOVOJ POVIJESTI kada se to koristi i u RH nema dvojbe čijim interesima služe oni u Hrvatskoj koji održavaju ove laži.

Zapravo oni kojima se danas klanjaju mnogi u RH nisu htjeli nezavisnu Hrvatsku pa su joj na početku Domovinskog rata zabranili samu obranu (Embargo na uvoz oružja). Kada su hrvatski branitelji predvođeni velikim HRVATSKIM predsjednikom akademikom Franjom Tuđmanom ipak stvorili neovisnu Hrvatsku, bijesni svjetski moćnici mu nisu došli na sprovod. Zajedno sa poslušnicima među 'hrvatskim' političarima proganjali su generale koji su se s drugim braniteljima drznuli da izbore Hrvatsku i to na tako užasan način da su od naci-fašističke agresorske vojske napravili vojsku zečeva. Zbog tog strašnog genocida – stvaranja zečeva od ljudi - sudili su hrvatske branitelje po svakojakim 'sudovima'. Uloga Miroslava Tuđmana u poznatom Pismu VSUN-a akademika i biskupa je velika. Naime, na Tuđmanov prijedlog skupljali smo i supotpise i bilo ih je više od 4000.

A u svezi s 'čestitkom' Predsjednice Vlade RS Ane Brnabić spomenut ću da je prof. Miroslav Tuđman još 2002. na predstavljanju moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ govorio o danas tako očitoj podjeli u Hrvatskoj na one koji zastupaju srbo-komunističku paradigmu u povjesti (tzv. Legaliste) i one koji zastupaju hrvatsku paradigmu tzv. Revizioniste, a poznato je da je onim prvima, i njima sličnim političarima, najveći revizionist bio akademik Franjo Tuđman. Miroslav je taj govor objavio u Glasu Koncila i u svojoj knjizi koja je bila literatura na doktorskom studiju Filozofskog fakulteta. Kasnije su mi oko jednog teksta o Jasenovcu pomagali i Miroslav i gđa Ankica Tuđman. Ako govorimo o ZDS iz Brnabićine 'čestitke' spomenut ću samo kako na njegovom Filozofskom fakultetu nisu bili sretni kada smo Miroslav i ja viđeni zajedno u Čavoglavama. A da ne spominjemo što su o ZDS izjavljivali Stjepan Tuđman i njegova kćer.

<https://bezcenzure.hr/vlad/tribina-povodom-godisnjice-smrti-prof-dr-sc-miroslava-tudmana/>

O tome sam pisao i u tekstu ZNANSTVENICI GODINE: BANIĆ I ELEZOVIĆ, 4.

<https://bezcenzure.hr/vlad/znanstvenici-godine-banic-i-elezovic-4/>

Naime ovi hrvatski znanstvenici su dali matematički dokaz da je popis u Jasenovcu obična krivotvorina. Da se usvojilo ono o čemu je čak i svoje doktorande učio prof. Tuđman još 2002. godine, hrvatska vlast ne bi ulagala tolike novce u krivotvorine JUSP-a Jasenovac. Osim ako je to njihov osobni interes.

Međutim ovdje ću se posebno osvrnuti na moju neobičnu znanstvenu suradnju s prof. Tuđmanom.

Zapravo naša suradnja se odnosila na Tuđmanova istraživanja Heapsovog zakona. Naime, Tuđman je počeo s tim istraživanjima s kolegama s katedre i prikupljene podatke su objavili:

Tuđman, Miroslav; Boras, Damir; Mikelić, Nives: *Zakon o veličini vokabulara teksta. Heapsov zakon i određivanje veličine vokabulara tekstova na hrvatskom jeziku. Dokumentacija.*, 2004.

Kolega Tuđman nije želio da ta istraživanja stanu na tome, pa se obratio meni. Zapravo i sam se pitao zašto je pitao mene kada znam koliko ima na njegovom Odsjeku kolega koji su završili FER, kao npr. koautor u tom radu Damir Boras, ili Matematiku. Ja sam magistrirao elektrotehniku i doktorirao matematiku, a Profesor Tuđman nije.

I sam sam više puta govorio o tome koliko sam tada bio iznenađen kada sam vidio njegovo izračunavanje konstanti za Heapsov zakon za hrvatske tekstove. Upozorio sam ga da bi se mogla koristiti metoda najmanjih kvadrata. Pokazalo se da su njegove konstante bile praktično one koju je dala ta metoda. To je koristeći metodu najmanjih kvadrata izračunala jedna moja kolegica matematičarka, a prof. Tuđman joj je nudio da bude koautor s njim na tom radu. Ona nije prihvatila, a poslije sam se neprijatno iznenadio kada sam čuo da su se neki drugi s Miroslavovog Odsjeka ljutili na njega jer oni nisu bili koautori. Vjerovali ili ne? Naime, Miroslav je tada rad u kome su dana takva istraživanja u Kojima smo mu mi pomogli objavio sam:

Tuđman, Miroslav, *Zakon o veličini vokabulara teksta Heapsov zakon i određivanje veličine vokabulara tekstova na hrvatskom jeziku*, Društvena istraživanja : časopis za opća društvena pitanja, **14** (2005), 1-2; 227-250

Prof. Tuđman nije reagirao na te priče oko njegovog rada i pokušaja osude njegovih kolega zato što se nisu mogli potpisati na rad u kome smo mu pomogli moja kolegica i ja.

Vjerojatno ih je iznenadio kada je pred umirovljenje reagirao 9. svibnja 2016. pismom članovima Odsjeka o lažima protiv njega u kojima su sudjelovali profesor dr. sc. Vladimir Mateljan i prof. dr. sc. Nives Mikelić Preradović, a koje je poslao i tadašnjem dekanu FF-a. Zanimljivo je znati da je kolegici Mikelić Preradović magistrirala kod prof. Tuđmana, a doktorirala kod Tuđmanovog doktoranda Damira Borasa. Poznato je da je Borasu trebalo 15 godina da bi u 48. godini života uspio doktorirati. Posebno su zanimljiva pisma prof. Tuđmana oko jednog nastupnog predavanja.

Naime kada je prof. Mikelić Preradović napisala prijedloge za nastupno predavanje prof. Tuđman piše:

“Moram Vam odmah reći da ni ja, koji već više od dvadeset godina držim ove kolegije, ne bih znao i mogao se pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana. (...) Ovakav izbor tema, s ovako zadanim tumačenjima, smatram izravnom kritikom mogega načina prezentacije sadržaja kolegija koje držim, jer impliciraju poruku da program nije dobar, a teme ovih kolegija nisu na primjeren način prezentirane studentima.

Vjerovali ili ne, na to je kolegica napravila kozmetičke izmjene prijedloga narugajući se tako svom mentoru za magistarski rad jer eto kozmetičke promjene će omogućiti Tuđmanu da on to ipak može pripremiti za tih 10 dana.

Vjerujem da se na sve načine htjelo zaustaviti istinski znanstveni rad koji je vodio Tuđman, pogotovu kada se uvidjelo da se na te radove neće moći potpisivati oni koji na njima nisu ni radili. Kako je prof. Tuđman bio zauzet jer je tada bio i saborski zastupnik uspjelo se u eliminiranju njegovog načina i pravca rada na Odsjeku.

Naravno, oni kojima je u interesu da se na tom Odsjeku radi u Tuđmanovom pravcu pokrenuli su njegov izbor za profesora emeritusa. Tu je najzaslužnija bila prof. dr. sc. Jadranka Lasić Lazić.

O tome izboru sam pitao tadašnjeg vrš. duž. dekana prof. dr. sc. Željka Holjevca. On mi je odgovorio:

„A što se tiče Vaše napomene da je „prof. Tuđman bio predložen i za profesora emeritusa i to nije realizirano“, skrenuo bih Vam pozornost da je na sjednici Fakultetskog vijeća 28. ožujka 2017. u tajnom glasovanju većinom glasova i bez rasprave bilo odlučeno da se prihvaća prijedlog Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti i predlaže Senatu Sveučilišta da se prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu dodijeli počasno zvanje professor emeritus. Sjednicu sam osobno vodio kao tadašnji o.d. dekana Filozofskog fakulteta, a to se može i provjeriti u zapisniku sjednice koji je dostupan na web stranici Fakulteta.“

Uslijedio je i moj odgovor:

“Naravno ja znam za tu odluku iz 2017. godine. A profesor Tuđman do smrti nije izabran! Zar doista mislite da nije bilo dovoljno vremena?

Zato sam u više navrata u svojim tekstovima spominjao to da bi se razjasnilo zašto se to dogodilo.”

Veliki broj pisama pod naslovom: JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!? poslao sam predstojniku Tuđmanovog Odsjeka na FF-u.

Ni na jedno nisam dobio odgovor!

Iako zbog zauzetosti prof. Tuđmana nisam odmah nastavio izravnu suradnju s njim nastavio sam s njegovom suradnicom koja nam je sugerirala rad na drugim zakonima koje koriste u informacijskim znanostima.

Zapravo prof. Tuđman je u e-mailu od 29. 6. 2017. konstatirao u svezi s natječajem za njen izbor na Filozofskom fakultetu:

Očito je da nisu pošteno proveli natječaj, ali nisam siguran da bi bilo koja normalna osoba htjela raditi u takvu okruženju... U takvoj sredini sigurno ne bi mogla biti zadovoljna.

Tada sam prihvatio njenu sugestiju za rad na tim zakonima. Kada se pokazalo koliko je dobra bila ta sugestija u nevjerici sam je više puta pitao:

Zar je moguće da Te je s njima upoznao Miro, a ne neki od profesora kao što su Boras i Mateljan, koji su završili FER ili Matematiku?

Da, iako sam davno surađivao s Mirom na Heapsovom zakonu ipak me je čudilo da je od njega doznala za te druge zakone, a ne od kolega s Odsjeka koji su završili FER ili Matematiku.

Iz te suradnje tiskan je veliki broj radova, jer se u to uključilo i više mojih suradnika iz Hrvatske i drugih zemalja. Tako ona danas ima H-indeks 10 što je mnogo više od drugih članova odsjeka sa FF-a.

Rezultati su bili takvi da su me – zbog njih – iz časopisa Entropy (Impact Factor: 2.494 (2019); 5-Year Impact Factor: 2.530 (2019)) pozvali u svoj Editorial Board, a i nju pozivaju u drugim časopisima pa je i recenzent za poznati časopis Scientometrics,

Nisam odustajao ni od nastavka rada s Mirom na Heapsovom zakonu, Miro mi piše 5. 1. 2019.:

Joško,

Hvala ti na interesu i želji da urediš Heapsov zakon. No, sada sam na Braču, i koristim vrijeme do početka rada Sabora da završim jedno veliko poglavlje - analize Praljкове presude. Ne mičem se od stola i još ove godine nisam izašao iz kuće...

Pozz

Miro

Rezultat Tuđmanove profesure i mentorstva izgleda danas tako da Mirova suradnica na Scopusu ima 290 citata: a tri redovita profesora koje sam spominjao a koji su vodeće osobe Sveučilišta i Odsjeka zajedno 255.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29428-j-pecaric-govor-na-tribini-povodom-godisnjice-smrti-prof-dr-sc-miroslava-tudmana>

MIROSLAV TUĐMAN I ČAVOGLAVE

Poštovani kolega Juričić,

Još nikakvog Vašeg odgovora no moj upit oko 'zasluga' vašeg odsjeka i samog rektora Sveučilišta u Zagrebu za neizbor dr. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa.

Vjerojatno se moje kolegice i kolege iz Akademije čude zašto sam u seriji pisama Vama uopće spominjao Čavoglave.

Naravno, oni i ne mogu znati kako su na vašem odsjeku komentirali činjenicu da smo svojevremeno prof. Tuđman i ja zajedno išli na proslavu 'Oluje' u Čavoglavama i da nas se na TV moglo vidjeti kako pratimo biskupa Ivasa u obilasku crkve koju je tamo gradio Marko Perković Thompson. Zlobni komentar se odnosio na moju kćerku:

Kako ona misli biti na našem fakultetu kada joj mentor i otac idu u Čavoglave.

Pitanje koje govori o 'visokoj' razini inteligencije i poštenja nekih Vaših kolegica i kolega sa Odsjeka.

Zato me nije ni iznenadilo reagiranje Vaših kolegica i kolega s Odsjeka za povijest FF-a:

ZA JEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni!« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni, pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iza izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavređuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIČIĆ

Dok je nekima s Vašeg Odsjeka bio krimen što su nekome mentor i otac išli u Čavoglave, dotle bi oni isključivali kolege koji ne pripadaju jugokomunističkoj paradigmi u hrvatskoj povijesti, pa se htio još i usude javno pokazati. Naravno i tada sam komentirao:

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

<https://kamenjar.com/je-li-katedra-za-povijest-ff-a-sramota-sveucilista-u-zagrebu/>

Treba li uopće spomenuti da je Thompson dobio na sudovima u svim slučajevima koje sam spomenuo u svezi s proslavom 'Oluje'?

A Vaše kolege s Odsjeka za povijest iz dana u dan pokazuju zašto se s njima bavi rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE 'Hrvatskog tjednika'. Tako i danas (10. lipnja 2021.) čitam:

Hrvoje Klasić, Jugoslavenski povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o tome zašto mladi vole ZDS

'Zvučat ću rigidno, ali mislim da bi valjalo staviti lamere u neke učionice jer mi znamo što je u udžbenicima, ali ne znamo što ti nastavnici predaju. Međutim, s druge strane, danas stavove mladih, a to nam svima mora biti jasno, više oblikuju društvene mreže, forumi i ekstremno desni portali nego škola. Učenici više uvažavaju stavove Joea Šimunića, Thompsona i Tonyja Cetinskoga nego svojih nastavnika.'

HT: Hvala Bogu da je tako jer se iz aviona vidi da su Šimunić, Thompson i Cetinski bolji povjesničari od vas.

Da, doista je nevjerojatno kako se te Vaše kolege trude pokazati koliko je dobar bio naslov tog mog teksta iz 2015. godine, zar ne?

Miro danas nije među nama. Ali jeste njegov brat Stjepan Tuđman koji je bio među 48 osnivača HDZ-a.

On u današnjem broju Hrvatskog tjednika piše upravo o ZDS:

ZA DOM SPREMNI

Jednostavno je fantastičan pozdrav koji Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo

Hrvatska bi morala uvesti pozdrav ZDS u Hrvatsku vojsku u prigodi polaganja prisege te kod pozdrava počasnih straža. Taj pozdrav nikoga ne ostavlja ravnodušnim kao iskaz domoljublja koji je i upozorenje svim mogućim neprijateljima da ne diraju Hrvatsku

Piše: STJEPAN TUĐMAN

Vrlo zanimljivo, pa i jadno, slušati i gledati nekakve kriptokomuniste i iskompleksirane, dakle ne-normalne Hrvate, kako žele odlučivati o tomu smijem li ja biti *za dom spreman!* Pa oni mogu odlučivati isključivo o tomu hoće li tek prikriveno ili ipak javno voljeti svoju crvenu zvijezdu petokraku, odnosno srp i čekić! Ja bih htio da to čine javno, kako bismo točno evidentirali

tko su i koliko ih ima, pa da onda jednoga dana - kada napokon provedemo lustraciju, donesemo zakonsku odredbu kojom se zabranjuje njihovo javno djelovanje i zagađivanje javnoga prostora. Ako se ti isti ne bi pridržavali zakona, onda slijedi prvo novčana kazna, a potom i zatvorska.

A što se tiče samog ZDS-a, ja sam uvjeren da je svaki onaj tko voli svoju obitelj i svoju Domovinu – za dom spreman. ZDS zvuči i kao zavjet, pa bi ga trebalo uvesti u Hrvatsku vojsku prilikom polaganja prisege i kod pozdrava počasnih straža. Sada se u HV-u koristi nekakav „Pozdrav Domovini!“.

A što zapravo znači ta blijeda riječ „pozdrav“? Je li to „Dobro jutro Domovino“ ili možda „Laku noć Domovino“ ili pak „Zbogom Domovino“?

Ima mnogo protivnika hrvatske države, hrvatske nezavisnosti i hrvatske opstojnosti. Pa tako svi ti antihrvati, kao i oni iskompleksirani Hrvati (na njih sam posebno alergičan) govore kako je ZDS ustaški pozdrav, pa se zato ne bi smio koristiti u demokratskoj Hrvatskoj.

To kao argument ne drži vodu iz više razloga.

Naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da NDH nije ni postojala. Ali, drugovi, povijest se ne može zaniijekati.

PRVO. *Za dom spremni* spominje se u Hrvata puno prije nego što je nastao ustaški pokret!

DRUGO. Što je loše u tome da se ZDS koristio i u vrijeme NDH? Tada je postojala i HRVATSKA KUNA, i HRVATSKA POŠTA, i HRVATSKA ŽELJEZNICA i HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA itd. Sve same smislene i hrvatskoj državi i društvu korisne stvari.

Možda po logici Plenkovićevog *Povjerenstva za suočavanje s prošlošću* sve te institucije ne bi trebale imati pravo postojanja u današnjoj Hrvatskoj!?

Dakle, ovi naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da Nezavisna Država Hrvatska nije ni postojala – i to ne zbog njezina režima – već zbog jasno izražene volje hrvatskog naroda da ima vlastitu državu.

Ali, drugovi, povijest se ne može zaniijekati. Shvatite konačno da je NDH bila stvarnost, da je imala svoje državne institucije, svoj državni teritorij, svoju vojsku i da je bila jedna od etapa u borbi hrvatskog naroda za vlastitom državom, koju smo konačno i trajno ostvarili u Domovinskom ratu!

TREĆE I JEDINO RELEVANTNO. Izričaj (poklič, ili zavjet) ZA DOM SPREMNI jednostavno je fantastičan! ZDS nikoga ne ostavlja ravnodušnim. ZDS je prije svega iskaz domoljublja, ali istovremeno i upozorenje svakome tko ima bilo kakove pretenzije na hrvatsku grudu da su tu Hrvati i da su spremni pod svaku cijenu obraniti svoj dom!

Ovaj izraz „za dom spremni“ toliko je dobar da bi ga Republika Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo, tako da se nitko osim nas Hrvata ne smije njime koristiti!

S pozdravom *Za dom spremni*,

Stjepan TUĐMAN

Da, i ovaj tekst pokazuje svu bijedu onih u RH koji sprovode velikosrpske interese – dakle interese države čiji su ratnici u RH pretvoreni u zečeve. Valjda naše prokletstvo stane u mojoj tvrdnji koja je na portalu dragovoljac.com uzeto za naslov mog jučerašnjeg pisma:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA. JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26575-jednom-sluga-uvijek-sluga-jednom-izdajica-uvijek-izdajica>

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

**VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE
KOALICIJE 2.: PISMO LILI BENČIK PREMIJERU
PLENKOVIĆU**

Lili Benčik je pisala Premijeru RH o raznim uspjesima u zaštiti vlade četničkih i partizanskih zločinaca od strane hrvatskih vlasti što se i očekuje od Četničko-hrvatske koalicije. Zato je njeno pismo prirodan dio mog teksta **VELIKI USPJEH ČETNIČKO-HRVATSKE KOALICIJE**:

<https://bezcenzure.hr/vlad/veliki-uspjeh-cetnicko-hrvatske-koalicije/>

Naravno neki misle da bi oni koji doista vole Hrvatsku i hrvatski narod prvo zabranili i kažnjavali one koji koriste taj, a i druga znamenja s kojima su fašistički agresori napadali Hrvatsku i učinili mnogobrojne zločine u Domovinskom ratu pa je Sud u Haagu i osudili Srbiju zbog agresije na Hrvatsku u cilju stvaranja velike Srbije pri čemu je učinjen niz genocidnih radnji.

Taj sud je to učinio iako je tadašnji Predsjednik RH i Ministrica vanjskih poslova RH pokušali povući hrvatsku tužbu i tako spriječiti samu mogućnost da Sud donese presudu koja bi štetila Srbiji i njihovim interesima.

Sud je ipak donio takvu presudu, a nama ostaje razmišljati kakva bi bila presuda da je tadašnja vlast štitila hrvatske interese a ne srpske.

S druge strane to ipak pokazuje kako je taj stalni sud u Haagu doista dobar jer su donijeli takvu presudu koja je ipak u korist Hrvatske iako su Predsjednik i Ministrica zastupali srpski interes.

Za usporedbu pogledajte presudu jednog drugog međunarodnog suda Josipu Šimuniću zbog ZDS- Josip Jurčević je kao ekspert iznio povijesne istine o ZDS i nitko nije ni pokušao osporiti njegovo stručno mišljenje. Samo ga nisu uvažili već osudili Šimunića, a Jurčeviću su objasnili da nikada do sada nisu doživjeli kao u tom slučaju da vlast neke države napada a ne brani svoje.

Tako i danas vlast u RH brani svoje tj. srpske interese. Ne mogu izravno napadati hrvatske branitelje koji su od srpske vojske - kako reče Slobodan Milošević - napravili zečeve već zabranjuju njihov pozdrav. Kao da time mogu iz narodnog sjećanja izbrisati PRAVLJENJE ZEČEVA OD SRBA s kojima su u koaliciji i rade sve što traže pripadnici naroda od čije su vojske hrvatski branitelji napravili ZEČEVE.

A što je gore od tih koje slušaju. Oni sami.

A što je gore od tih koje slušaju. Oni sami.

Ili su samo zadovoljni mojom pitalicom tj odgovorom na pitanje:

Koja je razlika između Četnika i Jugoslavena?

Četnik je POŠTENI četnik, a Jugoslaven je POKVARENI četnik!

Josip Pečarić

**HANNAH ARENDT U MOJIM KNJIGAMA,
DRAGOVOLJAC.COM**

UVODNI TEKST

**HANNAH ARENDT I MLADEN IVEZIĆ O RASNIM
ZAKONIMA U NDH**

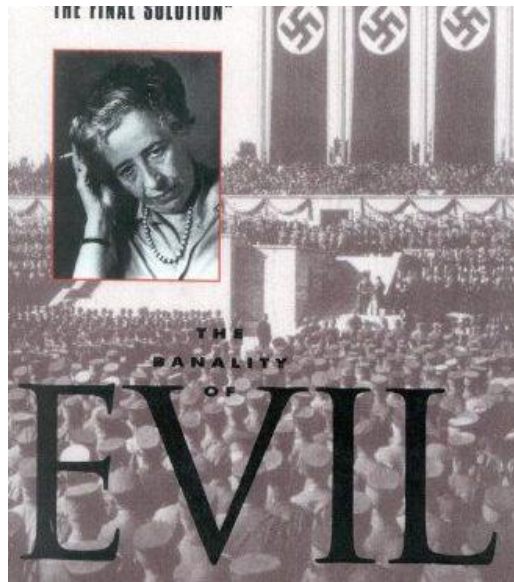
Na društvenim mrežama niz komentara izazvao je tekst:

**RASNI ZAKONI U NDH U KOMENTARU ČUVENE SVJETSKE
PUBLICISTICE, ŽIDOVKE HANNAH ARENDT**

30 travnja, 2023

**Na današnji dan 30. Travnja 1941. Godine uvedeni su rasni u Nezavisnoj
Državi Hrvatskoj.**

O provođenju rasnih zakona u NDH pisala je slavna židovska filozofkinja, profesorica, doktorica Hannah Arendt. Hannah Arendt rođena je u Njemačkoj 1906. Godine, doktorirala je filozofiju na Heidelbergu, surađivala s poznatim filozofom Martinom Heideggerom.

Dolaskom Hitlera na vlast 1933.godine emigrirala je u SAD-e 1935. godine i postala glavna urednica časopisa The New Yorker i profesorica na Sveučilištu u Chicagu (družila se s mojom tetom rođenom u Chicagu visokom dužnosnicom u State Departmentu od 1956. godine doktorirala na temi stradavanja Hrvata nakon rata, Blajburg).

Profesorica Arendt vratila se u Izrael se 1961. godine i izvještavala sa suđenja Adolfu Eichmannu u Jeruzalemu gdje je sakupila dokumente o zločinima

Nacionalsocialističke Njemačke i njenih satelita na Balkanu. U spomen svim stradalima neljudskog sistema nacionalsocijalizma koje su rasni zakoni odveli u smrt profesorica Hannah Arendt napisala je knjigu s tezom o “banalnosti zla”, koja je prevedena na mnoge jezike: Eichmann in Jerusalem, Ein Bericht von Banalität des Bösen, Serien Piper 1964, Band 308, München.

Posebno je zanimljiv Paragraf XI. knjige dr. Arendt o deportaciji Židova iz država bivše Jugoslavije, zatim Bugarske, Rumunjske i Grčke.

Iz opere Banalnost zla, Elle Milch-Sheriff, o Hannah-i Arendt i Martinu Heideggeru

Arendt piše o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj.

Što piše Arendt, nije ustašica ni revizionistica o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj i Srbiji. Prema dokumentima koje je prikupila profesorica Arendt njemački Reichminister unutarnjih poslova naredio je da NDH mora biti “Judenfrei”, čista od Židova do veljače 1942.godine.

Adolf Eichmann, odgovoran za progon Židova na Balkanu poslao je svog najbližeg suradnika Franza Abromeita u Zagreb da kontrolira i provede naređenje “konačno rješenje” zajedno s njemačkim Polizeiatthetom.

Nijemci su uočili da mnogi Židovi iz okolnih država dolaze u Zagreb i odatle putuju dalje u Italiju. Kad je Italija 1943. godine kapitulirala ispitivali su zašto naređenje „Judenfrei” u NDH nije provedeno.

Nijemci su uočili da mnogi Židovi iz okolnih država dolaze u Zagreb i odatle putuju dalje u Italiju. Kad je Italija 1943. godine kapitulirala ispitivali su zašto naređenje „Judenfrei” u NDH nije provedeno. Nijemci su našli da u hrvatskom antižidovskom zakonu stoji čudni paragraf: svi Židovi koji su nešto pridonijeli (Sache Kroatiens), hrvatskoj stvari postaju „Ehrenarien”, počasni Arijevci i zato se ne smiju progoniti (stranica 225. knjige prof. Arendt)!

Nadalje SS-Nachrichtendienst je otkrila da su mnogi članovi vlasti NDH sve do poglavnika imali žene Židovke, pa su javili Kaltenbrunneru da su ustaše

„jüdisch versippt“, židovski u srodstvu i zato se ne provode rasni zakoni piše profesorica Arendt u svojoj knjizi.

Profesorica Arendt piše kakva je situacija bila u Srbiji na osnovu dokumenata koje je prikupila. Na stranici 226 profesorica Arendt piše: Sekretar vojne uprave za civilna pitanja Harald Turner u kolovozu 1942.g javio je u Berlin: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je problem Židova i Cigana potpuno riješen“. Zadnji vagon s plinskom komorom u kojem je ugušeno 6280 žena i djece vraćen je u Berlin. Ovaj kontrast između Srbije i Hrvatske Eichmannova obrana pokušala je iskoristiti u njegovu obranu! Filozofkinja Arendt nije jedina koja je svojim istraživanjima o stradanju Židova u okupiranoj Europi tvrdi da su Židovi u NDH poslije Švicarske bili najsigurniji.

Nezavisna država Hrvatska, saveznik Nijemacje u II. svjetskom ratu donijela je 30. travnja 1941. g rasne zakonske odredbe koje su se doticale tzv. „narijskih“ Židova i Roma. Rasne odredbe bile su:

- a) Zakonska odredba o državljanstvu,
- b) Zakonska odredba o rasnoj pripadnosti i
- c) Zakonska odredba o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda (sva tri donesena 30. IV. 1941), te Zakonska odredba o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda (4. VI. 1941) i dr.

Baš me zanima što će reći društvenopolitički radnici s takozvane Hrvatske televizije (više srpske) o donošenju “rasnih zakona” u NDH 30. travnja.

Dug je put do slobode moj narode, moj hrvatski narode..., laži Olujom poražene srpske fašističke politike ovaj naraštaj Hrvata će raskrinkati a njihove udarne oštrice snosit će odgovornost za laži koje i danas šire o časnom hrvatskom narodu.

RASNI ZAKONI u NDH u komentaru čuvene svjetske publicistice, židovke Hannah Arendt – Croativ.net

<https://hrvatskiratnik.hr/rasni-zakoni-u-ndh-u-komentaru-cuvene-svjetske-publicistice-zidovke-hannah-arendt/>

Manje je poznato da je mr. sc. Mladen Ivezić u knjizi *Jasenovac/Brojke*, Zagreb 2003. (str: 88-90) dao izvrsnu raščlambu ovih zakona polemizirajući sa stavovima oca i sina Goldstein:

„Teška je goldsteinovska laž o 'Zakonskoj odredbi o državljanstvu'. Ta odredba kaže („Narodne novine“, br. 16., 30. travnja 1941., str. 1.)

Točka 1.

Državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske.

Državno pripadništvo stiče se po propisima zakonske odredbe o državnom pripadništvu.

Točka 2.

Državljanin je državni pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je

voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Točka 3.

Državljanin je nosilac političkih prava prema odredbama zakona.

Evo goldsteinovskih laži o toj odredbi (*Holokaust u Zagrebu*, str. 121.): *"Zakonskom odredbom o državljanstvu" zaokružena je diskriminacija Židova. Prema točki 2. te odredbe državljanin je NDH samo 'pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i NDH'. Prema točki 1. iste odredbe 'državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom NDH'. Drugim riječima, osoba, koja nije 'arijskog porijekla', tj.- Židov ili Rom, ne može biti 'državni pripadnik' i ne 'stoji pod zaštitom NDH', pa je prema tome izvan svake zaštite i zakona, izložena svakoj vrsti samovolje i progona'.*

Logika po Goldsteinima

Vidimo da u kratkim izvodima Goldsteini čak 4 puta pogriješno citiraju. Mnogo gore; Goldsteini grubo lažu. Oni odredbu iz 2. točke, koja se odnosi na državljanstvo, primjenjuju na širi pojam, na pripadništvo, pa ispada da onaj, tko ne može biti državljaninom, ne može biti ni pripadnikom, što znači da se partikularno negativni sud tretira kao univerzalno negativni (po shemi 'jedan čovjek nije dobar, dakle nijedan čovjek nije dobar'), što je glupost, koja, umotana u manipulaciju citatima, može polučiti dojam istine. Dvije su stvari namjerno, radi laži, Goldsteini učinili: prebacili su jedno načelo u nepripadni stavak, primjenjujući ga na nepripadnu skupinu i onda iz toga izvukli neistinit zaključak.

Ono što stvarno Odredba kaže jest:

1. točka: 'svi su pripadnici zaštićeni',

2. točka 'samo neki pripadnici mogu biti i državljani'.

Logički proizlazi; 'i oni pripadnici, koji ne mogu biti državljani, jesu zaštićeni'. Uostalom; vidimo da rasna pripadnost nije jedini uvjet za državljanstvo i da za državljanstvo domaćih ljudi treba i dokaz djelatnosti (zasluga iz prošlosti i spremnost), a ne samo svojstva (rođen u Hrvatskoj ili od Hrvatâ). Dakle, ni čistokrvni Hrvat nije državljanin, ako to ne zasluži!

Goldsteini lažu, da Ciganin ili Židov ne može biti državnim pripadnikom (a Odredba to nigdje ne piše, nego, naprotiv, time, što pripadništvo definira kao širi pojam i odmah poslije toga, označujući jedan dio tih pripadnika – državljane, kao uži, jasno kaže da i oni koji nisu državljani, jesu državni pripadnici) te, kažu Goldsteini, da su zato Židovi i Cigani 'izvan svake zaštite i zakona', izloženi 'svakoj vrsti samovolje i progona' (a Odredba, suprotno tome, kaže da su, kao državni pripadnici 'pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske').

Ima još mnogo takvih laži Goldsteinâ o hrvatskim zakonima, ali to ćemo u posebnoj knjizi šire prikazati.“

Dovoljno je vidjeti samo ovu raščlambu da bi se razumjelo zašto Ivezić nije doktorirao.

Taj njegov citat sam prvo objavio u jednom svom tekstu u *Hrvatskom slovu*, 24. Siječnja 2003. Dugačak je pa je moj brat koji je bio sudac (općinski pa županijski) pomislio da je to moja raščlamba pa mi je čestitao na njoj. Naravno taj članak s tim citatom objavio sam I u knjigama: J. Pečarić. *Nepoćudne knjige / Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Str, 164-166.

J. Pečarić, *Mr. sc. Mladen Ivezić*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. (str. 78-79):

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Objašnjenje problema koje je u RH imao Ivezić sadržano je u naslovu kolumne dr. sc. Damira Pešorde; *Hrvatstvo je peh I u Hrvatskoj kao što je bilo u Jugoslaviji* ('Hrvatski tjednik, 20. 4. 2023.)

D. Pešorda: Hrvatski peh – Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća (hkv.hr)

DRAGOVOLJAC – Hrvatstvo je u Hrvatskoj oduvijek bilo neisplativo

Jasno je da od ovakvih vlasti u državi gdje su mnogima bliži oni od kojih su hrvatski branitelji napravili zečeve (po Miloševiću) od samih branitelja teško očekivati da bi se usudili suprotstaviti se gazdama i koristili načelo kardinala Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.”

*

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje Hanna Arendt.

Josip Pečarić

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG
RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN
UPRAVO U SREBRENICI!**

13/07/2015

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo!

Ljeto Gospodnje 2015.g. – Srebrenica. Dvadeset godina od genocida. Oko osam tisuća muškaraca i dječaka likvidirano je bez milosti. Ideološki sljedbenik egzekutora, **Aleksandar Vulin** zna za genocid. Doduše ne za ovaj u Srebrenici. Nego za onaj u Kninu gdje je, za vrijeme groznog granatiranja “krajinske prestolnice“, poginuo jedan srpski junak koji je zaspao pa se nije uspio popeti na svoj traktor.

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo! Vulina nije bilo u Srebrenici. Zna on gdje je sigurno. Gdje može laprdat’ što mu srce želi i gdje je zaštićen k’o lički medvjed. Genocidne ustašoidne treba svako malo podsjetiti k’o su i što su. Natjerat ih da se srame za genocid nakon 5. kolovoza 1995.g. To što su dva međunarodna suda utvrdila da je jedini genocid nakon Drugog svjetskog rata na ovim prostorima počinjen upravo u Srebrenici i da su ga počinili Srbi samo je dokaz “belosvetske“ zavjere protiv “nebeskog naroda“. Jako se varaju oni gledatelji Žikine dinastije ako misle da ja bilo što zamjeram Vulinu, Dačiću, Šešelju i svim drugima iz Dražine dinastije. Ono što oni rade, pišu i govore je legitimna politička pragmatika kojom se pokušava obraniti neobranjivo. Umjesto da doživi nešto što je Vučić doživio u Srebrenici, on je naletio na hrvatske poltrone s kmetskim kodom. Ministar Šipuš “se nada da ovo što je rekao Vulin neće pogoršati srpsko-hrvatske odnose“. Ino-ministrica lakonski izjavljuje da je Vulin srpski problem i da neće ugroziti bilateralne odnose dvije susjedne zemlje. Pošto je Putin vetom blokirao rezoluciju o genocidu u Srebrenici, ona je napokon rekla što misli o političarima.

Ceh je došao na naplatu Aleksandru Vučiću.

Isto je trebao proći i **Bill Clinton** koji je imao obraza doći pred tragično mnoštvo. Čovjek koji je u srpnju 1995.g., mogao jednim telefonskim razgovorom spasiti osam tisuća života, sad se izlizanom frazeologijom ispričava obitelji žrtava. Dobro je da se je napokon dogodio “sramotni incident“. Srbija se, uz pomoć Rusije, ne želi suočiti sa svojom prošlošću, ali kod obične raje to ne prolazi. Kakvo pomirenje, kakav suživot s onima koji, umjesto ponizne molbe za oprost, i dalje prijete. Slobin potrčkalo Ivica Dačić kaže: “Pratit ćemo proslavu Oluje i sve strane vojske koje u tome sudjeluju proglasit ćemo antisrpskim!“ Javio se i srpski ministar obrane Bratislav Gašić koji je za Blic izjavio da najava vojne parade “duboko vrijeđa više od 200.000 prognanih Srba, a posebno obitelji 2000 ubijenih i prognanih u tom etičkom čišćenju. Cinici se pitaju što to Srbi imaju protiv Oluje? Stotine godina slave Kosovsku bitku gdje su prošli isto kao i u Oluji. Što nedostaje Oluji? Nju bi mogli obilježavati kao recimo “dan zečeva“. Na kraju možda se i nazire odgovor zašto iz BiH toliko mladih ljudi inklinira kalifatu, Islamskoj državi i ISEL-u. Spontani napad, pun mržnje, govori puno više od blijedih protokolarnih i neiskrenih isprika.

Uz masovno pokapanje novih pronađenih posmrtnih ostataka, komemorirano je preko 8.000 žrtava srpskog oslobađanja tog muslimanskog mjesta od Muslimana, nakon čega je Srebrenica postala-Srebrenica.

U RH novi sirovi napad na slobodu vrijeđanja neistomišljenika. Slobodarska Udruga “Zagreb Pride” izgubila je pravomoćno spor sa novinarkom Karolinom Vidović-Krišto. Udruga je proglašena krivom zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda bivše novinarko HRT-a. Istospolna strana u sporu dužna je tužiteljici Karolini Vidović-Krišto isplatiti zajedno s glavnicom, kamatama i odvjetničkim troškovima aproksativni iznos od nešto više od 40.000 kuna. U ponedjeljak HND, “hrvatsko“ novinarsko društvo, ima hitan sastanak posvećen “ispadu“ svoje članice Karoline Vidović-Krišto koja je dobila sudski spor protiv **Zagreb Pride-a**. Dobro, znamo kriptokomunistički novinari u HND priznaju kao i uvijek samo sud svoje partije, ali na taj veseli skup, za razliku od Zagreb Pride-a, nisu pozvali svoju članicu Vidović-Krišto. Imaju pravo. Ona neinvetivna kakva već jest pozvala bi se na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Zagrebu. Kao da jedna sudska presuda može zaustaviti borbe protiv homofobije i njihova “ustavom i zakonom zaštićena prava na” vrijeđanje svih koji ne dijele njihov progresivni svjetonazor. Novinarka Vidović-Krišto nedavno je rasrdila i Gorana Radmana, pa on, onako “živčan“, poslao joj literalni otkaz u stilu “ide patka preko Save, nosi pismo navrh glave, a u pismu piše...ne radiš na HRT-u više.“ I ostala novinarka s četvero maloljetne djece na ulici. Pitanje je li HND sazvaio hitan sastanak da drugovi razmotre “slučaj novinarko Karoline Vidović-Krišto?“ Odgovor ostavljam onima koji slučajno čitaju ovaj tekst. Nitko iz ekipe fra

Duke nije se do danas upitao zašto Goran Radman nije novinarku, koja ga je tobože uvrijedila, tužio mjesno i stvarno nadležnom sudu i zatražio takav ekvivalent satisfakcije koji je novinarka dobila protiv Zagreb Pride-a? Radman je radije iskoristio svoja progresivna iskustva iz 1989.g., i odmah Karolinio dao “šimecki” u tur. No, ne radi se tu samo o divergentnim svjetonazorima. Radi se o vulgarnoj ideologiji. Novinarka nije ljevičarka. Ne pljuje po hrvatskoj državi. Ne živi od recikliranja desetgodišnjeg Tuđmanovog mraka. Ne plače za propalom Jugom i nije se veselila prvostupanjskoj presudi generalima. Ali se je veselila drugostupanjskoj kao ogromna većina građana Lijepe naše. Moj posao je da provjerim je li Zagreb Pride objavio tekst presude na svojim web-stranicama kako je naložio sud u presudi. Time je ovaj predmet za moj ured otišao među ad acta spise. Za to vrijeme HND i oni obasjani duginim bojama mogu samo cviliti i nadati se da će Ustavni sud naknadno abolirati vrijeđanje većine od agresivne i razmažene manjine.

Nova kretanja u novinarstvu: uz list HRVATSKI POLITIČKI ZATVORENIK dosta skromne tiraže, pokreće se list HRVATSKI OSUMNJICENIK tiraže oko četiri i pol milijuna primjeraka.

I vrhunski liječnik kad oboli treba liječnika. U pravilu ne može sam sebe operirati. Isto je i sa psihijatrima. I njima ponekad zatreba dobar psihič. Čitam razgovor Dobrice Silobričića sa hrvatskom psiho zvijezdom. Dr. Robert Torre objavio je nedavno knjigu “Prava istina o psihijatriji”. Mislim da je knjigu s osobitim zanimanjem pročitao i Marko Francisković koji se verbalno sudario s ministrom MUP-a pa je završio u Vrapču. Nakon što mu je skoro godinu dana “liječena duša“, sastala se malonogometna momčad psihijataru i zaključila da je Marko zdrav i da mu duša nije pretrpjela ni lakše tjelesne ozljede. Psihička koja je u njemu prepoznala serijskog ubojicu i poslala ga u Vrapče još nije napisala knjigu. Dr. Torre ima zanimljiv način razmišljanja. To je u redu s obzirom da liječi ljudske duše i piše knjige na radost i veselje svojih kolega. Kaže naš Robi, čija su uža specijalnost Hrvati: “Urok Srba da jesmo narod, ali nismo nacija i da naprosto nismo kapacitirani ustrojiti vlastitu državu, za sad je točan. To ranjava naš nacionalni ego, to malo boli...” “Nakon velike suverenosti i nezavisnosti, koju smo imali u bivšoj državi, sad imamo suverinitet tek u malim dijelcima – i to samo ako igramo po pravilima. Naša zemlja je ljepša od naših ljudi. Potencijal zemlje je veći od potencijala ljudi.“ Bravo Robi!!! Ovo što je izrečeno dio je istine o psihijatriji. Evo kako psihijatrijsko-medicinski laik sam sebi prevodi “mudre misli“ nacionalnog psihića. Srbi su nas od 1991.g., očigledno htjeli urokati. Kad smo se nekako izvukli, makar i usprkos “potencijala ljudi“ i očiglednog “deficita“, komšije su angažirale Babu Vangu da nam baci urok. Baba je otišla na nešto dulju kafu prognoza. gore 11.kolovoza 1996.g., znači skoro na prvu godišnjicu Oluje. Ali

još uvijek dovoljno rano da skuži da smo narod, ali ne nacija. To je naravno za Hrvate dobra prognoza.

Kako smo inače skloni besramnom nacionalizmu, zamislite koliko bi ga bilo diljem Lijepe naše da smo se slučajno umjesto naroda opredjelili za naciju. U povijesnoj fazi “velike suverenosti i nezavisnosti koju smo imali u bivšoj državi...” bili smo krasan, poslušan narod u velikoj Jugo-naciji. E, na ovoj tvrđnji našeg Robija neki talentiraniji psihijatar mogao bi doktorirati. Bez problema! 1991.g., digli smo se protiv “suverenosti i nezavisnosti “ i to “velike” da bi četiri godine kasnije imali “suverenost tek u malim djelićima“. Nakon četiri godine i 18.000 mrtvih, razrušenih gradova, sela, crkava i opljčkanog kulturnog blaga te nakon pobjede u Oluji, javlja se Baba Vanga i – kad je vidjela kako se je posložio pasulj – preko svog glasnogovornika Robija poručuje: nikada nećete da bidnete nacija nego samo običan narod! Nacionalistički! Sad mi nije do kraja jasno jesmo li mi Hrvati, bez obzira na zakržljale kapacitete, članovi Ujedinjenih naroda ili Ujedinjenih nacija? Ogist Roden, autor je famozne skulpture “Mislilac” koja od 1902.g., pa do danas ima kulturni status. Skulptura predstavlja nadmoćnog golog muškarca koji sjedi zamišljen s glavom oslonjenom na desnu ruku. Kad se, u pravilu, divite autoru i skulpturi ipak ste svjesni da u tom savršeno oblikovanom tijelu od mramora i bronce nema ničeg. Ni srca ni mozga.

Osobom godine za dijalog proglašen je Milorad Pupovac. Ime druge osobe u dijalogu ostaje nepoznato.

U modi je pisanje pisama. Premijer piše, a Michel Platini odgovara. Toma Grobar piše Engleskoj kraljici, a **Jasmila Žbanić** Svetom Ocu. Zamolili BiH-

unitaristi Papu Franju da se malo pozabavi katolicima u multietničkoj Bosni. Bez obzira što tvrde da ih nigdje nema idalje provociraju. Dopuštaju da se Dario Kordić vrzma oko oltara. Objašnjavaju Svetom Ocu da je to ratni zločinac osuđen zbog masakra u Ahmićima iako tamo nikada nije bio. Doduše, osuđen je po zapovjednoj odgovornosti iako je bio civil! Generali su se tresli kad bi ga vidjeli. Tresli su se od smijeha i u hrvatskim službama kad su vidjeli da je ta genijalna teza donijela nesretnom Dariju 25 godina robije. Žbanička bi sad lijepo i multietnički poručila Kordiću: "Marš u Hrvatsku!" Ali zanimljivije je ono što BiH unitaristi nisu napisali Papi. Ni riječi o Uzdolu, Doljanima, Križančevom selu, Bugojnu, Buhinim kućama, zločinima u Srednjoj Bosni, Lašvanskoj dolini itd! Tko je ubio Jozu Leutara, što je s ubojstvima povratnika i policajaca u srednjoj Bosni, tko je odgovaran za logore u koje su Bošnjaci zatvarali Hrvate? Ni riječi o vahabiji koji je za Božić upao u hrvatsku kuću i pobio sve ukućane. Tko je prvi pružio otpor srpskom okupatoru, tko je skrbio za oko pola milijuna izbjeglica iz BiH? Sad jedino "marš kući u Hrvatsku!" Tamo će, s vremena na vrijeme, doći Jasmila da snimi neki film za Berlinski festival. Sinopsis je već gotov. Film o životu i dijelu popularnog i nepoznatog književnika Gorana Gluščića, jednog od autora knjige NDH 2033.g. Budući Dobrica Ćosić objavio je svoju sliku za naslovnicu proširenog izdanja NDH 2033.g. Slika i prilika. Goran s bradom i pozdrav sa tri prsta. Svaka ti dala Gorane! Pa i Jasmila...

Za rušenje mostarskog mosta nisu krivi Srbi koji su ga oko šesto puta granatirali, već onaj Hrvat koji je na njemu kihnuo!

Zvonimir Hodak/dnevno.hr

KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA 'GLUPIM USTAŠOM', ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA

08/08/2022

Goran Šarić, "istoričar" iz Rijeke, dao je za srpski "Informer" kratku i jezgrovitu definiciju onog što Hrvati zovu Olujom: "Hrvatska vojska ušetala je u prazna sela, a ono staraca koji su bili preslabi da pobjegnu, su uglavnom zvjerski poubijali".

I dok Marko Francišković osam mjeseci leži u Remetincu i tamo kao hrvatski dragovoljac "slavi" Oluju, a sve zbog izgovorene riječi, dotle Goran Šarić, pljuje, laže, mulja bez ikakvih konzekvencija. Valjda mijenja Vedranu Rudan u srpskoj "štampi", kad se ona jedna i slabašna malo umori.

Oluja doista stvara košmar u nečijim glavama. Samo čijim? Funkcioner Vučićeve SNS-a, neki Vladimir Đukanović, jedan je od rijetkih koji nam je iskreno čestitao 5. kolovoza 1995. Evo kako: "Čini se da će Srbija biti prisiljena krenuti u denacifikaciju Balkana...". Još je nadodao kako bi "voleo da greši". A on, Đuka, rijetko griješi kao i njegova stranka. Kako izgleda "denacifikacija" koju priziva Đuka, vidimo ovih dana u Ukrajini.

U Kninu, su se nepozvani pojavili "hosovci", svi u crnom, te zbog ratnog pozdrava ZDS uredno su bili privedeni sucima za prekršaje. Ne znam je li Goran Šarić bio pozvan u Knin na proslavu Dana pobjede. Ako nije, a ostvari li se Đukina "denacifikacija", bit će ubuduće "počasni" gost. Kao i ostali hrvatski "istoričari".

Plan je jasan. Dogodine će Vučić, umjesto u Novom Sadu, održati komemoraciju u Kninu... Možda čak i uz svečanu premijeru njihove "Oluje" koja se trenutno snima. U filmu se plastično barata samo s "činjenicama". Mi agresori, a oni žrtve! A što se naše Oluje tiče, mi do sada nismo snimili ni crtić, a kamoli film o toj povijesnoj epopeji. No, to je jedna druga priča za koju će ostati "zaslužna" isključivo naša "gospođa ministarka".

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Bivši pripadnik 4. gardijske brigade Miro Moro je sretan i veseo: "Više nas je branitelja ušlo u grad 1995. nego li danas (na proslavu Oluje). Lani je iz Slavonije došlo 16 autobusa, a ove godine ni jedan". Prvo se "ugasila" proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od "nestašnih" Hosovaca.

Milanović i Plenković sjede jedan kraj drugoga, mada jedan o drugom misle sve najgore iako ni jedan ni drugi nisu do kraja u pravu. Jednom riječju,

proslavu u Kninu su uspjeli do kraja “uškopiti”, kao da je neki suhoparni, dosadni, predugo trajući kazališni komad, bez energije, zanosa i osjećaja zajedništva. Pobjede se slave na glavnim trgovima, bez predugih govorancija, uz pjesmu, ples, nekada i vojnu paradu, ali uvijek uz slobodan pristup naroda u što većem broju.

Prisjetite se Tuđmana u Splitu, Tuđmana u vrijeme vraćanja spomenika bana Jelačića u Zagrebu, proslave oslobađajućih presuda Markaču i Gotovini, proslave povratka Vatrenih iz Moskve... Otkad su na vlasti tzv. “europajci”, proslave su “tiha misa” (osim kad se slavi vođu u krugu stranačke obitelji). Na misu ne dolaze svi. Samo aktivni vjernici. Zato ni u Kninu nitko nije zviždao, nitko neorganizirano zapljeskao, svi su bili prethodno legitimirani... Međutim, na “glavni trg” su pozvani svi. I oni koji imaju mobitele i oni koji nemaju. Tamo se ne sjedi. Svi stoje, ponosni, glasni, neki zvižde, neki aplaudiraju. To su za naše užtogljene političare “nacionalistički” derneci, a oni su svi tako ispeglani “europajci”. Ili se, ne-daj-Bože, boje naroda i njegovih reakcija?

Vrućine su velike. Sve se lako kvari. Osobito ljudi. Goran Trifunović jasan je i glasan: “Srbija mora da lustrira goveda, bizone i Šešelja”. Lustracija, između ostalog, znači nekima zabraniti bavljenje politikom. Možemo li nekima iz “Možemo” pokušati objasniti da gomilanje smeća u Zagrebu nije politika? Mislim na pravo, organsko smeće, ne na ono političko. Hrvatsko političko smeće je nemoguće lustrirati, možda samo pomesti za kraće vrijeme.

Tuđman je 8. lipnja 1997. jasno rekao: “Pobjednik koji ne zna opraštati sije klice novih razdora i budućih zala”. Ali što učiniti s onima koji nam ne žele oprostiti našu pobjedu? Onima koji nas žele onako malo “denacificirati”. Srbija je puna povijesnih iskustava u denacifikaciji nakon njihovih historijskih pobjeda. Povijest je žestoko protiv njih. Samo Cerska bitka je njihova pobjeda kad su Srbi od 15. do 24. kolovoza, pod zapovjedništvom Stepe Stepanovića, porazili austrougarske snage koje su bile popunjene Česima.

Prije te pobjede imali su stalni “pušing za pušingom”. Kosovo, 500 godina pod Turskom... sve do Ljevče polja, bitke ustaša i četnika od 30. ožujka do 8. travnja 1945. Bila je to bitka o kojoj se pred Titom nije smjelo ni beknuti. Najnovije im se dogodila “nesretna” Oluja i “beganje zečeva” (kako je to Sloba poetski opisao: “čim je zapucalo, ovi iz Krajine pobjegli su k'o zečevi”, zapisnik sa Vrhovnog savjeta obrane SFRJ-a). I sad se neki tamo u Srbiji javno busaju u prsa da se spremaju na denacifikaciju Balkana. Možda bi bilo bolje da se takvi likovi dobro pogledaju u ogledalo i prvo počiste vlastito dvorište.

Bogdanović: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu i čast...”

Umjesto neke moje šuplje duhovitosti, danas citiram Bogdana Bogdanovića, srpskog arhitekta i bivšeg gradonačelnika Beograda: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i

časti, ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne luđačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije”. Mislim kako nije više potrebno citirati po stoti puta Dobricu Ćosića o srpskim lažima. Gledam često u ponedjeljak Marićevu ćirilicu. Marić pronalazi i dovodi u emisiju bivše i sadašnje ministre. To je tipičan sajam taštine, gluposti i megalomanije. Svaki od gostiju je u četiri oka razgovarao bar s Clintonom, a oni stariji i s Adenauerom, Staljinom, Aleksandrom Velikim, dočim oni skromniji samo s Aleksandrom Vulinom. To je zapravo zabavna emisija na TV-Happyju. Takvi bi nam “voleli” “uveličati proslavu u Kninu svojim dolaskom. Hvala, ne!!!

Drugarica ministarka nema novca za filmove o Domovinskom ratu?!

Ako dođu jednog dana, onda ne vidim razloga da se u Knin ne pozovu i “Centar za žrtve rata-ROSA”, “Centar za građansku hrabrost”, “Inicijativu mladih za ljudska prava”, “Udruženje za društvena pitanja i komunikacije” iz Sarajeva, “Ženska mreža Hrvatske” i Sjeverne Koreje...itd. Treba im samo platiti put, smještaj i osigurati odgovarajuću klimu. Sve su to bili sudionici antihrvatskog derneka na trgu bana Jelačića.

U pola sata prosrpske histerije na tom derneku nabrojani su “svi zločini” koje je HV-a počinila nad jadnim napadnutim Srbima tog “tragičnog” kolovoza, ljeta Gospodnjeg 1995. Na slici u novinama vidi se 13 kreatura, a “mega” vijest su objavili svi mediji. Hrvateki bi rekli: “Ha, čujte, to je demokracija!” Slažem se, ali uz jedan uvjet: neka ih sponzoriraju njihovi “inostrani” sponzori, a ne hrvatska Vlada.

Država smo u kojoj je sve više socijalnih slučajeva, gdje ljudi ne mogu “sponzorirati” ni sami sebe i svoje najbliže, a kamoli razbacivati lovu na protuhrvatske NGO-e. Međutim, dok se u Srbiji snimaju filmovi o Oluji i o Drugom svjetskom ratu pa s tim filmovima potom pobjeđuju na “demokratskom” Pulskom festivalu, naša “drugarica ministarka” kulture nema novca sufinancirati ni jedan ozbiljan film o Domovinskom ratu ili o novijoj hrvatskoj povijesti. Quo vadis Croatia?

Pravi problem sa srpskom “petom kolonom” u Hrvatskoj nisam još ni spomenuo. Koliko plaćamo da bi nas, recimo, “Documenta” prijavila strancima kao državu ratnih zločinaca? Koliko nas koštaju filmovi koje “Gospođa ministarka” obilato financijski potpomaže, filmove o navodnom ubojstvu civila u kolovozu 1995. u Dvoru na Uni? Koliko je uplatio HAVC, Hrvoje Hribar? Tko je i čijim novcem snimio film prikazivan na festivalima diljem svijeta o Hrvatima koji su likvidirali “duševne bolesnike” u blizini Dvora na Uni? Koliko nas to na godišnjoj razini košta?

U tu “mračnu” temu do sada je “zakoračio” jedino Zlatko Hasanbegović kao kratkotrajni ministar kulture. Osinje gnijezdo je munjevito reagiralo ... makni ga da dođe “gospođa ministarka” i od tada RH plaća “šakom i kapom” filmove

u kojima se “demaskiraju” stalno novi i novi zločini “ustaša”, HOS-a, gardijskih brigada, domobrana, Trenkovich pandura, dragovoljaca na Hitlerovoj strani u napadu na liberalni SSSR itd. itd. To su sve dokazi, jasni i glasni, da Hrvatska ima love do krova. Ali za koga?

Za dragovoljce, branitelje, umirovljenike, socijalne slučajeve... dajte, najte! Nađite mi partizanskog penzionera makar rođenog nakon 1960. koji je počinio suicid. Među povratnicima, nakon “mirne reintegracije”, nema “samo-ubica”, u nevladinim udrugama ubio se samo jedan blagajnik kad mu je iznenada došla kontrola i pronašla mu manjak u blagajni... Pada mi na pamet film “Živjet će ovaj narod”, remek djelo soerealizma. Pitanje je samo dokle?

Po istraživanju zadnjeg monitoringa duž Jadrana, poslovice da “velika riba jede malu ribu” je netočna. Velika riba jede bijelu ribu i to često!

Prijatelji Katarine Peović, sve neke stare komunjare, pljučkaju i kmeče iz dana u dan. Ne znam zašto, ali umuknu obično za Veliku Gospu. Ni priznanje Dobrice Ćosića ne djeluje na njihov talent za laganje. Riječki orjunaš bulazni o praznim srpskim selima i ubojicama u uniformama HV-a koji likvidiraju srpske starce, a koje njihovi junaci nisu stigli ukrcati u naše traktore.

Tradicionalno srpsko napuhavanje i laži. Evo kako je to izgledalo mimo lažljivog sinopsisa naknadno probuđenih zagovornika ogromnih srpskih žrtava i domaće orjune. Dan 8. kolovoz 1995. Mjesto Topusko. Pukovnik Čedo Bulat na pustoj cesti, strojevim je korakom došao do generala Petra Stipetića te mu se obratio: “Gospodine generale, pukovnik Čedo Bulat, zapovjednik 21. kordunskog korpusa. Predajem vam korpus i čestitam hrvatskoj vojsci na pobjedi”. Za mene je to “corpus delicti” protiv serije laži Gorana Šarića i ostalih medijskih šarića...

Ne postoji država na svijetu koja je bila unakažena komunističkim zločinima zakopanima u 1700 jama punih hrvatskih kostura, te koja je napokon pobijedila srpskog agresora, a da pri tome nije donijela zakon o zaštiti digniteta tog pobjedonosnog rata.

Sudac Ivan Turudić jednom je o tome govorio tek kao o ideji. Odmah su se na to digli na svoje jadne kržljave noge svi orjunaški, jugofilski, kripto-komunistički i pseudo liberalni zombiji i ideju je pokrio zaborav. Titoisti su i dan danas prejaki. S nostalgijom se sjećaju debele “ljubičice bijele” i židovske novinarke koja je završila na Golom otoku jer je izrekla šalu da nije nikada vidjela da ljubičica može težiti preko sto kila. Na Golom je sama izgubila skoro 20 kg.

Dok ovo pišem na Hvaru bukti požar. Hvar u daljini, a na Braču laganini. Nema boljeg objašnjenja nego da brojne požare na Jadranu izazivaju krijesnice!

Povijest odnosa između dva bratska naroda Srba i Hrvata može se podijeliti na dva dijela. Prije pojave ustaša i nakon njihovog stupanja na domaću političku scenu. Prije, svi znamo za panslavizam, jugoslovenstvo u Đakovu, Splitu, Dubrovniku, Korčuli, Braču, pa i u Zagrebu. “Ustaša” Stepinac otišao

je na solunski front kao srpski dobrovoljac. Dana 5. prosinca 1918. rođak Vesne Pusić Grgo Anđelinović, ili tako nekako, mitraljezom je “smirio” Hrvate koji su bili protiv odlaska “gusaka u maglu”. Rezultat je bio 13 mrtvih, 17 ranjenih! Ali, usprkos ovih “sitnica”, ljubav dva “bratska” naroda gazi nemilosrdno sve pred sobom.

I onda dolaze zločeste ustaše koje kvare tu bratsku idilu. A idilu naših “istoričara” nediplomatski je pokvario Davor Ivanković u Večernjaku: “Kad su u Beogradu ubili Stjepana Radića, u Hrvatskoj nije bilo nijednog ustaše”. Ajde bre Davore, priupitaj Pofuka, Geru, Romca, doktora Torcide...? Pa svi znamo da je Stjepan Radić bio čisti, destilirani ustaša. Kad jedan “visoki” intelektualac kao što je Aca Vulin naziva premijera Plenkovića “glupim ustašom”, onda je to dokaz što nam se sprema.

“Ustaša” Plenković i SDSS s Pupovcem zajedno u Vladi. Jasno je i političkim slijepcima da od 1918. pa do danas problem nisu ustaše nego Hrvati koji su zaposjeli zemlju od Virovitice i Karlobaga pa sve do Karlovca. Kako im je to uspelo ne zna ni baba Katarine Peović s pištoljčinom do koljena. Znači, vječita laž je alibi za ubijanje, osvajanje, nabijanje na ražanj, punjenje jama s Hrvatima... Ante Pavelić je, kao zastupnik u beogradskoj skupštini, gledajući Punišu Račića kako “skida” jednog po jednog “ustašu” i tek su se tada pojavile prve ustaše.

Danas su glavobolja brojnih sutkinja prekršajnih sudova koje muku muče je li prvo bijelo polje u hrvatskom grbu za zatvor ili nije. Na zadnjim izborima prije smrti “ustaša” Radić dobio je oko milijun srpskih glasova i oko 90 posto hrvatskih. Eto, to je priča o ustašluku, tragikomična priča koja traje sve do danas. Što je najtragičnije, ta tragikomedija ostaje iznad vode, ne zbog Srba nego zbog hrvatskih glodavaca.

Amnesty International pljucka po Ukrajini. Kad su Rusi žrtve, tretira ih Amnesty International, a kad su Rusi zločinci, tretira ih Amnezy International.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LIJEVOM NAŠOM

**ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA
OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM
MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE**

ZVONIMIR HODAK

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomiče prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravnom socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejovićke**, 6.ličke i sličnih bila je u

Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske slugе i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgičari svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvateke kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. **Slavko Goldstein**: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku **Ante Gotovine**. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeca koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!"

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevci to se zove "dekintiranost". Bune se liječnici, nadriječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekima kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gongga do Documente famozne

Vesne Teršerlić godišnje progutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lovu htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvateki trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora.

Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili .... Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izgladnjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Trocki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu "potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekavati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovu na manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljude koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander** "kidiše" na Hrvatsku

pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej' bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su, naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom sudu, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija i Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića, Malenice, Pupovca** i "gospođe ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar-**Marko Jurič** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Štrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Štrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Štrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeren sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlačenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Bašćanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sudbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu

Janku Bobetku. Hrabro! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i deblokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela histerična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živim u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor, Šeks, Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscara Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni prdež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, Šprajc na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krvi i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

Engleski pisac Samuel Johnson jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".

<https://direktno.hr/kolumne/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO

(POZIV VLASTIMA RH)

U prvom dijelu ovog poziva Vlastima dao sam i tekst iz „Novosti“ u kojima je očito da vlast u RH financira novine u kojima su hrvatski branitelji ustaše pa je i spomenik njima ustaški. Ohrabreni činjenicom da su dio vladajuće srpsko-hrvatske koalicije i kao takve već natjerali Predsjednika Vlada RH da ukloni spomen-obilježje HOS-ovcima iz Jasenovca na meti je došao i spomenik u Splitu. Kazneno se optužuje zapovjednik obrane Škabrnje. U Hrvatskom Saboru „Novosti“ brane ljubitelji Jugoslavije, koju je davno sjajno definirala Tanja Torbarina kao najveću Veliku Srbiju. Pešordinu tvrdnju da je Posrbica gori od Srbima pokazuje rasprava u kojoj oni koji izdaju „Novosti“ a na vlasti su uopće ne brane „Novosti“. Za to su zaduženi oni koji su veći Srbi od njih.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/suska-se-da-je-hdz-u-prihvatljiva-kokarda-divlji-petak-u-saboru-bencic-poludjela-i-mahala-prstom-sto-ako-dode-na-vlast-dobivat-cemo-batine-2138606/>

Puno toga negativnog je u igri u godini uoči izbora u kojoj već oni koji vode HDZ znaju da se moraju predstaviti kao domoljubna stranka - kao Tuđmanova stranka. I onda imamo 'rehabilitaciju' velikog ratnog ministra Gojka Šuška. Sinoć u „Povijesnim istinama“ na Z1 TV bliski Šuškov suradnik prof. dr. sc. Andrija Hebrang komentira 'rehabilitaciju' u kojoj u prvom redu sjede oni koji su najodgovorniji zato da velikog ratnog ministra uopće treba rehabilitirati poslije 25 godina.

Prije dvije godine na Internetu sam objavio knjigu:

J. Pečarić, *Gojko Šušak*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>

Nije bilo jednostavno napisati je iako knjige o izuzetnim Hrvatima sastavljam uglavnom od tekstova iz mojih knjiga u kojima se oni spominju. Treba imati na umu da se radi o čovjeku, velikom ratnom ministru obrane koji je uz Tuđmana najzaslužniji što su hrvatski branitelji od srpskih fašističkih agresora napravili – da parafraziram Miloševića – zečeve. Imao sam knjigu od preko tisuću stranica pa sam morao izabrati i svesti je na 396 stranica.

Knjigu sam posvetio supruzi Gojka Šuška gđi Đurđi Šušak. Uz posvetu dao sam i moj tekst koji počinje ovako:

Javlja mi prijatelji kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabraja. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Đurđa Šušak

(podcrtao J.P.), Zoran Vukman i Marin Mileta. Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu.

Prvi tekst u knjizi je GOJKO ŠUŠAK - ŽIVOT I DJELO napisao je Zamjenik ministra obrane Gojka Šuška (1995.-1998.) prof. dr. se. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini). Zapravo to je jedan od predgovora knjige: J. Pečarić, *Pronađena polovica duše / Deset godina s australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dakle prije 21 godinu, u vrijeme detuđmanizacije i RH i HDZ-a, knjiga je tiskana s posvetom:

Uspomeni na pokojnog ministra obrane Gojka Šuška.

Svjesni činjenice da Hrvatskom upravlja po želji svjetskih moćnika Pupovac, a Plenković mu samo asistira u „Novostima“ samo proširuju optužbe na račun 'ustaša':

KOALICIJSKA DIJAGNOZA: JE LI GOJKO ŠUŠAK RAZOTKRIO DA NA VLASTI ZAPRAVO IMAMO – PODVOJENU LIČNOST?!

Vlatka Polšak Palatinuš

5. svibnja 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah, snimka zaslona

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju ”(Novosti)...”Čovjek od velike odanosti i velikih djela, a malo riječi”(HDZ). Ako vas je zaboljela glava i zbunili ste se s ove dvije izjave o Gojku Šušku čija je 25. godišnjica smrti obilježena 3. svibnja, nije ni čudo. Izgleda na vlasti službeno imamo **podvojenju ličnost***.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Jedna osobnost vladajuće koalicije predvođena **Miloradom Pupovcem**, izdavačem Novosti, ne može doći k sebi od slavlja lika i djela čovjeka koji je iznimno doprinio obrani Hrvatske, a druga osobnost – HDZ, stožerna stranka

kako si vole tepati iako je taj pridjev za njih odavno *passé*, velebnom svečanosti obilježavaju četvrt stoljeća od Šuškovne smrti.

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”

Pa tako u najnovijim Novostima od petka kolumnist **Viktor Ivančić** u kolumni ‘Marka s mrakom’ piše: ”Odjel za kontrolu na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”. kolektivnog pamćenja pri Hrvatskoj pošti uspio je u dva kvadratna centimetra smjestiti tri i pol decenije političkog, kulturnog i moralnog srozavanja. Ako nas portret Gojka Šuška

Izvor: Hrvatska pošta

Dok je Ivančić smišljao svoju kolumnu, koja je kao i tjednik Novosti, financirana novcem poreznih obveznika, HDZ je održao velebni komemorativni skup u Lisinskom u povodu 25. godišnjice Gojka Šuška.

”Pritom znamo tko smo, od kuda smo krenuli, na kojim je temeljima stvorena moderna Hrvatska. HDZ poštuje svoje velikane!”, poručio je Plenković, a HDZ je citirao dr. Franju Tuđmana o Gojku Šušku:

„Čovjek iznimnih ljudskih kvaliteta i upravljačkih sposobnosti. U svim okolnostima, pogotovo teškim i pogibeljnim, djelovao je snagom duha i značaja, svjedočio činom vjerodostojnog djela. A ne može biti nikakve dvojbe da je dao najveći osobni doprinos stvaranju Hrvatske vojske, koja je postala, usudio bih se reći, gotovo sveta institucija hrvatskog naroda. Nepokolebljiv i neustrašiv, smion, ali razborit i promišljen hrvatski vitez”.

Ovaj brak iz interesa SDSS-a i HDZ-a, kako smo ga i ranije prokazali, doista poprima razmjere groteske.

Zagreb, 3.5.2023 - Obilježavanje 25. godišnjice smrti Gojka Šuška, ratnog ministra obrane Republike Hrvatske i potpredsjednika Hrvatske demokratske zajednice održano je u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Foto Hina/Dario GRZELJ/ dag

Jedan dan u istom tom Lisinskom Plenković sa svojom srbijanskom kolegicom **Brnabić** sudjeluje u skupu SNV-a, izdavača Novosti, u pozadini je **gradonačelnik okupiranog Vukovara Vojislav Stanimirović**, ministar u

krajnjskoj vladi...Ova slika govori više od riječi, no ipak podsjećamo na lik i djelo alfe i omega SDSS-a - Vojislava Stanimirovića

3. svibnja 2023. u 10:52

Nakon pada Vukovara, postaje ravnatelj vukovarske bolnice koja je preimenovana u 'Bolnicu Sveti Sava', a kasnije ulazi u politiku i postaje gradonačelnik okupiranog grada.

Red Stanimirovića i Pupovca, red Šuška...HDZ-ovci, srećom, ne čitaju Novosti

Koji dan kasnije na istom mjestu **slave Gojka Šuška** koji je jedan od nositelja obrane Hrvatske protiv srpske agresije čija je personifikacija, među ostalima, i Stanimirović. Slave HDZ-ovci i svog utemeljitelja i prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana...

Deklarativno barem.

Viktor Ivančić: Tuđman je bio govнар i neostvareni diktator

Treći dan pak Viktor Ivančić, čovjek koji je izjavio **"Tuđman je bio govнар i neostvareni diktator"** zahvaljujući braku iz interesa piše kolumnu konsterniran činjenicom da će, ako želi poslati pismo, morati polizati poštansku marku na kojoj je Gojko Šušak. Dobro, danas se poštanske marke više ne ližu, nego lijepe. Kao sličice u album.

Srećom pa Ivančić može u Novostima piskarati o Tuđmanu i Šušku, no uređivačka politika ipak ne da svom cijenjenom kolumnistu da opali po ruci koja ih hrani.

Podsjetimo da se Ivančić u kolumni 2021. namjeravao obrušiti na Plenkovića, no tekst nije nikada izašao na Novostima. Objavio ga je Index.

Pupovčeve Novosti odbile objaviti satiru koju je Ivančić napisao o Plenkoviću
26. ožujka 2021. u 10:15

Pupovčeve Novosti uhvaćene u laži ili govoru mržnje najčešće se izvlače na satiru.

Čitaju li dakle Plenković i HDZ-ovci uopće Novosti koje svesrdno financiraju? Čitaju li tekstove o Tuđmanu, Šušku, Domovinskom ratu...?!

Ako da, mogli bi dobiti krizu identiteta kojoj na kraj ne bi mogao stati čak niti primarijus psihijatar iz vukovarske bolnice Sveti Sava (kako se zvala za vrijeme okupacije) – Vojislav Stanimirović.

****Podvojena ličnost je postojanje dvije ili više različitih ličnosti ili stanja ličnosti koji naizmjenično preuzimaju nadzor nad ponašanjem osobe...Najčešći oblik tog poremećaja je prisutnost dviju ličnosti. Jedna je obično dominantna, ali ni jedna od njih nema pristup sjećanjima druge ličnosti i one su skoro uvijek nesvjesne postojanja one druge.** (Boris Sever, dr. med., Psihijatrijska bolnica Rab)*

<https://narod.hr/hrvatska/koalicijska-dijagnoza-je-li-gojko-susak-razotkrio-da-na-vlasti-zapravo-imamo-podvojenju-licnost>

S obzirom da ovo objavljuju novine dijela vlasti doista je zanimljivo vidjeti kako dio vladajućih ovako napada drugi dio vladajućih. Ili sam ja naivan, pa zapravo i jedni i drugi misle isto samo ti prokleti izbori su blizu i sada se moraju pozivati i na Šuška i na Tuđmana (kojega smatraju glavnim revizionistom pa ne daju izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić da bude dekanica jer je revizionistica Tuđmanovog tipa).

Čak su i Hebranga pozvali na Šuškovu 'rehabilitaciju', ali on nije ni otišao kada je vidio da su govornici oni iz prvog reda koji nisu ni poznavali Šuška a napadali su ga ovih 25 godina kada im nije trebao. Napadali su Šuška da bi se dodvoravali svojim gazdama.

Josip Pečarić

HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM

NEVJEROJATNE GLUPOSTI NA PRVOJ SRPSKOJ TELEVIZIJI

Možda sam i nepravedan prema Prvoj srpskoj televiziji kada tvrdim da su nevjerovatne gluposti iznosili u emisiji JUTRO NA PRVOJ u kojoj su sudjelovali ministar Vlade republike Srbije Đorđe Miličevićem, predsednik Srpske lige Aleksandar Đurđev i Predrag Marković, 'istoričar':

<https://www.prva.rs/web-tv/emisija/jutro>

https://fb.watch/ma62FMHU_x/

Kako se i ja spominjem u toj emisiji (hvala Miljenku na obavijesti) komentirat ću samo dio koji se odnosi na mene.

Emisija počinje s tvrdnjom kako „sada Hrvati tvrde da su zločini u Jasenovcu velikosrpski mit“.

Zapravo inteligentno smještanje moje knjige koju sam objavio prije 25 godina u današnje vrijeme.

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Poslije objave tog mog polemičnog odgovora na knjigu beogradskog genocidologa dr. Milana Bulajića bivši urednik Dnevnika beogradske TV organizirao je na Radiju Slobodna Europa (Prag) naše sučeljavanje. Dr. Bulajić je bio jako nesretan s činjenicom da je bio ismijan pa je napisao novu knjigu. Zapravo, dr. Bulajić je jednom tu moju knjigu i knjigu «Srpski tajni rat» Philipa Cohena nazvao najantisrpskijim knjigama napisanim u povijesti. Drugom zgodom je rekao da onaj tko pročita moju knjigu dobije želju da odmah ubije jednog Srbina. Poglavlje njegove nove knjige zove se «Ideologija genocida Cohen-Pečarić». Na to poglavlje odgovorio sam novom knjigom:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

Snimak našeg sučeljavanja rado je slušan među Hrvatima Australije pa je to dovelo do tiskanja engleske verzije te dvije moje knjige:

J. Pečarić, *Serbian myth about Jasenovac*, Stih, Zagreb, 2001.

Knjiga se može naći i u Yas Vashemu, ali i u mnogim knjižnicama diljem svijeta:

Serbian myth about Jasenovac

Authors: Josip Pečarić (Author), Ivana Pečarić (Translator)

Print Book, 2001

English

Publisher: Stih, Zagreb, 2001

COBISS.SI - IZUM

National library information system of Slovenia, Institute of Information Science, COBIB/COBISS

Prešernova 17, Maribor 2000, Slovenia

Slovenska akademija znanosti in umetnosti / Biblioteka SAZU

Slovenian Academy of Sciences and Arts / Library of the SASA

Novi Trg 3. Ljubljana 1000, Slovenia

Bayerische Staatsbibliothek

Ludwigstr. 16, München 80539, Germany

Biblioteca Centrală Universitară "Lucian Blaga", Cluj-Napoca, România

Lucian Blaga Central University Library, Cluj-Napoca, Romania

Strada Clinicilor 2, Cluj-Napoca 400006, Romania

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

SUB Göttingen

Platz der Göttinger Sieben 1, Göttingen 37073, Germany

Bibliothèque nationale de France

BnF

Quai François Mauriac, Paris 75013, France

Bibliotheek Universiteit van Amsterdam

Library University of Amsterdam

Postbus 19185, Amsterdam 1000 GD, Netherlands

The British Library, St. Pancras

96 Euston Road, London NW1 2DB, United Kingdom

UCL

University College London

Gower Street, London WC1E 6BT, United Kingdom

University of Oxford

University Offices., Wellington Square,

Oxford OX1 2JD, United Kingdom

National Library of Israel

Jewish National Library

Edmond Safra Campus, Givat Ram, Jerusalem 91390, Israel

Ben-Gurion University of the Negev

PO Box 653, Beer-Sheva 84105, Israel

McGill University Library

Street address: 3459 McTavish Street, McLennan Library Building,

Montreal, QC H3A0C9, Canada

Harvard University

Harvard Library

Harvard University

Cambridge, MA 02138, United States
Yale University Library
Sterling Mem Libr 130 Wall St, PO Box 208240
New Haven, CT 06520-8240, United States
Columbia University in the City of New York
Columbia University Libraries
535 West 114th Street, New York, NY 10027-7035, United States
New York Public Library System
NYPL
Fifth Avenue at 42nd Street. New York, NY 10018-2788, United States
Library of Congress
101 Independence Avenue, SE, Washington, DC 20540, United States
United States Holocaust Memorial Museum
US Holocaust Memorial Museum
100 Raoul Wallenberg Pl., SW, Washington, DC 20024-2126, United States
University of Pittsburgh
4200 Fifth Ave, 3960 Forbes Ave, Pittsburgh, PA 15260, United States
University of Virginia
University of Virginia Libraries; University of Virginia Library; UVA
Library
See individual libraries, University of Virginia
Charlottesville, VA, United States
Catholic Theological Union
Paul Bechtold Library
Paul Bechtold Library, 5416 South Cornell Avenue, Chicago,
IL 60615-5698, United States
University of Illinois at Urbana Champaign
1408 W Gregory Dr, 128 Main Libr Mc 522, Urbana, IL 61801-3692,
United States
University of Alberta Library
UAL
5-02 Cameron Libr
Edmonton, AB T6G 2J8, Canada
Southwest Tennessee Community College
InfoNet Library
5983 Macon Cove, Memphis, TN 38134, United States
University of Memphis
Ned R. McWherter Library
3785 Norriswood Ave, Memphis, TN 38152, United States
University of Kansas
KU Library
1425 Jayhawk Boulevard, Lawrence, KS 66045-7547, United States
K-State Libraries

Kansas State University
1117 Mid-Campus Dr. North, Manhattan, KS 66506-1200, United States
Wichita State University
Ablah Library
Wichita State University Libraries, 1845 N Fairmount, Wichita, KS 67260-0068, United States
Texas A&M University
Evans Library & Annex; Main campus library complex
Libraries, 5000 Tamu
College Station, TX 77843-5000, United States
Nedavno sam i o našem sučeljavanju napisao knjigu:
J. Pečarić, *O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić*, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

Zato mi se čini da sam nepravedan prema Prvoj Srpskoj televiziji. Oni su zapravo na zanimljiv način obilježili 25 godina od tiskanja prvog izdanja moje knjige o srpskom mitu o Jasenovcu, zar ne? Kad već to ne smiju u RH, mogu oni koji su gubitnici u ratu, a pobjednici u miru. A kad u tome sudjeluje i jedan ministar doista je za ne vjerovati!

Međutim mnogo je zanimljivije što oni spominju i novu moju knjigu:
J. Pečarić, *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Nazočni ISTORIČAR – valjda stručnjak za Jasenovac – počinje svoje sudjelovanje u emisiji:

To se nekako uvijek najviše aktivira, izrazit ću se tako, pred godišnjicu Oluje. Pred svaku godišnjicu Oluje neka nova provokacija, evo sad ovo sa knjigom...

Marković: *Ta knjiga, mi malo, kako ste rekli da se zove čovek?*

Evo sad ću tačno da Vam kažem, zove se Josip Pečarić.

Marković: *A tko je on? To je neki luđak kakvih ima. Znači, tu nije glavni problem. Ta margina, znači, kod njih zvanična nauka je manje više vrlo korektna...*

Možete li vjerovati da Srbi imaju ovakvog stručnjaka. On nema pojma za jednu od najantistrpskijih knjiga u povijesti i to iz problematike o kojoj govori na televiziji.

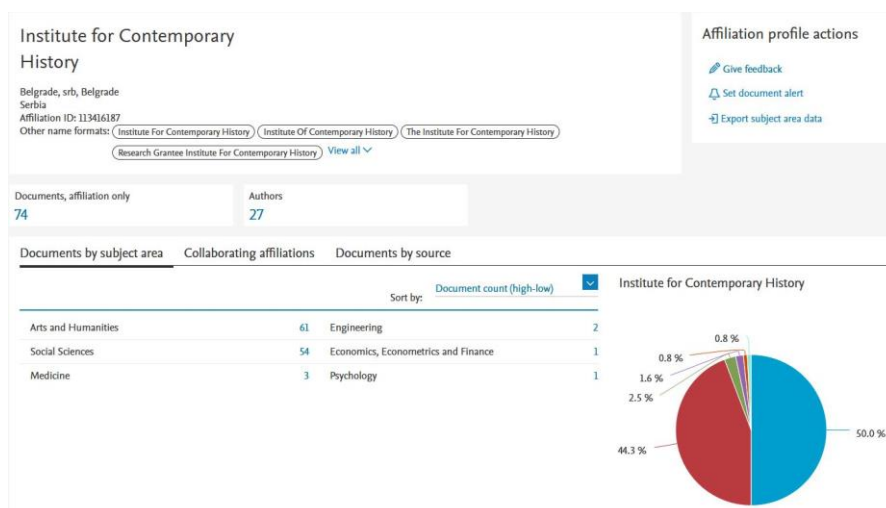
Jesu li se urednici emisije željeli narugati tom 'istoričaru'?

Čovjek je službeno doista znanstvenik. Može se naći da ima na Scopusu 6 publicacija, 10 citata i h-indeks mu je 2. Za usporedbu luđak o kome govori

imao je 28/06/2023. na Scopusu: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37. pogledao sam koliko publikacija ima 'luđak' sada. Ima ih 812. Dakle od 18/06 d9 08/08 13 radova ili više od dva puta nego srpski stručnjak u cijelom životu. U cijelom životu hrvatski luđak 135 puta više od srpskog znanstvenika. U znanstvenim časopisima hrvatski luđak ima 812 puta više radova od srpskog znanstvenika!

Ali da ne griješim takvim usporedbama hrvatskih luđaka i srpskih znanstvenika. Pogledao sam i učinak cijelog instituta na kome radi srpski znanstvenik. Na Scopusu daju koliko ukupno ima 27 znanstvenika iz INSTITUTE FOR CONTEMPORARY HISTORY. Imaju nevjerojatno dobar rezultat - svi oni zajedno dakle njih 27 - ima 74 publikacija. A hrvatski luđak 812. Skoro 11 puta više ima hrvatski luđak od cijelog srpskog instituta:

<https://www.scopus.com/affil/profile.uri?id=113416187>

U prilogu dajem životni učinak srpskog znanstvenika na Scopus. Vjerovali ili ne 5 od 6 publikacija su poglavlja u dvije knjige, a samo JEDAN je rad u časopisu. Hrvatski luđak je osnivač 4 časopisa koji su na svjetskim listama, a dva su Q1 i Q2 časopisi. Hrvatski luđak napravi 4 časopisa koji su na svjetskim listama, a srpski znanstvenik uspije objaviti čak JEDAN rad u takvim znanstvenim časopisima. Jasno je da njega treba pozivati na raznim televizijama, hrvatskog znanstvenika hrvatski mediji trebaju ignorirati. I srpski i hrvatski mediji to doista razumiju i tako i rade, zar ne?

Naravno teško bi tako veliki znanstvenik kakav je ovaj iz Beograda razumio da je pokazao koliko je on inteligentniji od svih iz spomenutih knjižnica koji imaju knjigu čiju 25. obljetnicu slave u spomenutoj emisiji. A i tako je on, zapravo, pokazao koliko je nesmotren bio dr. Bulajić kada se upustio u sučeljavanje s hrvatskim luđakom, zar ne? Osnivač Muzeja za holokaust sebi

dopusti sučeljavanje s hrvatskim luđakom. Postavlja li jedan srpski znanstvenik pitanje je li taj drugi srpski znanstvenik zapravo bio luđak, kakav je ovaj hrvatski?

Zapravo, možda je taj novi i izuzetni srpski znanstvenik prof. dr. sc. Predrag Marković samo žrtva politike koja ga je dovela u emisiju da svojom inteligencijom zamagli osnovnu poruku koju su iz Vlade Srbije poslali kolegama iz RH. Naime oni se pitaju je li moju novu knjigu *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac* zapravo financirala hrvatska vlast. Uz to idu pohvale 'istoričarima' u RH koji pišu povijest na način kakav je drag srpskim vlastima. Valjda je to i upozorenje hrvatskim vlastima da moraju biti i dalje poslušni i podržavati 'istoričare' a ne oke koji bi htjeli pisati o istinitoj povijesti što nije u interesu srpskim lažima.

A možda ja nisam sve to dobro razumio. Ipak su oni to sve povezali sa proslavom „Oluje“ u RH. Vjerojatno znaju da sam ja dva puta pisao Hrvatskom Saboru da se 5. kolovoza treba proglasiti i kao dan žalosti: DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENA ZEČEVA OD SRBA.

Znamo dobro da je o tome prvi govorio Slobodan Milošević, pa je to sjajan način približavanja dva naroda koji su nedavno bili u Ratu.

Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU,
Izvanjski član DANU.

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 2.

Predsjednik Milanović je u svom govoru istaknuo da on daje samo činjenice. Zato sam se u svom komentaru tj. prvom dijelu ovog teksta dao niz takvih činjenica koje vjerujem bliže pojašnjava povezanost Milanovića i Goldsteinovih.

Naravno nije jedina veza to što je Milanoviću kao premijeru poseban savjetnik bio tata Slavko. Meni je zanimljivije znati ruga li se zbog toga i Milanoviću Ivo Drobilica kada piše o amaterima koji su ipak završili nekakav fakultet ili čak i doktorirali. Možda je Ivo Drobilica htio narugati se Milanoviću i ne samo njemu jer im je tata Slavko bio ono što je bio bez fakulteta pa onda nije bio amater. Ili to doista misli Ivo Drobilica i to je 'otkriće' ravno otkriću po kome je dobio novo prezime?

Zapravo me je Milanovićev TV nastup podsjetio na moju knjigu:

J. Pečarić, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.

Braneći imenovanje Goldsteina za veleposlanika spomenuo je da se ne moramo slagati s Goldsteinovim stavovima. Pri tome znamo da je i Milanoviću drag isti masovni ubojica kao i Goldsteinu. Ali ne radi se samo o tome.

Uz tekst DROBILICA MATEMATIČAR dao sam i Prilog MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA koji je iz te knjige

(vidi i: <https://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/pismo-izraelskog-veleposlanika-117155/>).

Taj tekst sam dao zbog logora Sajmište.

Ali u toj knjizi iz 2014. imamo i samog Milanovića kao povjesničara tipa Ive Drobilice:

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (I.)

PRILOG:

NIKOME NIJE BITNA ISTINA, NEGO INTERESI

MOĆNIKA

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO

IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (IV.):

A MINISTAR JOVANOVIĆ?

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)

PRILOG:

NITKO NAM NE ĆE POMOĆI!

AKADEMIJA REDIKULA

Milanoviću 'povjesničaru' sam se rugao, ali moramo uvijek imati na umu da je ipak mnogo gore kada netko zbog sličnih tvrdnji postane poznat kao Drobilica, a samom Milanoviću je ugledni sveučilišni profesor. Zapravo u prvom nastavku samo je spomenuto:

To je najbolje uočio predsjednik Vlade Milanović, pa bez obzira što je njegov savjetnik za ta pitanja slavni hrvatski povjesničar Slavko Goldstein, moramo istaknuti samog Milanovića kao kandidata za našeg novog akademika. Poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su ustaše, tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika.

O tome će više biti rečeno u nastavku ovog teksta. Takvo otkriće to doista zaslužuje, zar ne?

A taj drugi dio dajem u Prilogu.

Međutim u istoj knjizi možete naći i veliko poglavlje gdje u to vrijeme govorim pozitivno o Milanoviću. Ali tada se radilo o Hrvatima BiH. Slično je i u knjizi

J. Pečarić, *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013.

Veliko je poglavlje:

PISMA PREDSJEDNIKU VLADE:

PREDLOŽITE GENERALA GOTOVINU

ZA NOBELOVU NAGRADU

Naravno i tu se radilo o Hrvatima BiH. Ali tamo se ne može biti iz RH nikakav predsjednik, zar ne.

Umjesto da sam komentiram dajem vam tekst sjajne hrvatske kolumnistice Lili Benčik u Prilozima:

JESU LI PARTIZANI BILI HRVATSKI DOMOLJUBI?

Jesu li partizani bili hrvatski domoljubi? – HRVATSKE PRAVICE
(hrvatskepraviceblog.com)

<https://kamenjar.com/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://croativ.net/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi-52827/>

A saborski zastupnik Ante Prkačin kaže:

ANTE PRKAČIN - NOVINARKI JELENI LOVRIĆ:

USTAŠE SU BILI DOMOLJUBI, A PARTIZANI NACIONALNI
IZDAJNICI

https://plusportal.hr/iz_drugih_medija/ustase-su-bili-domoljubi-a-partizani-nacionalni-izdajnici-35679

Da, djeci onih koji su se borili za Jugoslaviju a ne za Hrvatsku normalno je da im veleposlanici budu slični Ivu Drobilici za koga Vukić i Jurčević kažu:

1) Igor Vukić u članku SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS, Hrvatski tjednik, 17. 8. 2023. u prikazu Goldsteinove knjige „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“ piše:

Na političkom planu najveći krivac za „revizionizam i neoustaštvo“ za Goldsteina je nesumnjivo dr. Franjo Tuđman. Spominje ga na najviše mjesta u knjizi i gotovo da nema elementa Tuđmanova političko djelovanja koji Goldstein nije stavio u „revizionistički“ kontekst.

2) Hrvatski povjesničar **Josip Jurčević** za *Direktno* je komentirao novu knjigu **Ive Goldsteina** "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode kako su zagrebački nadbiskup i kardinal **Alojzije Stepinac** i prvi hrvatski predsjednik doktor **Franjo Tuđman** bili antisemiti.

Pri tome ne znači da su sva djeca partizana takva. To što je Milanović stalo do Hrvata BiH ipak je nešto što pokazuje da bar ima nekih Hrvata koji su mu dragi. To to mi je bilo jasno prije deset godina kada sam mu pisao gore spomenuta pisma. Je li se nešto promijenilo od tada. Nisam siguran.

Možda ipak jest kada ga je Ministar Grlić-Radman kontaktirao oko pitanja ovakvih veleposlanika koji su se 'proslavili' posljednjih godina. Valjda je Ministar mislio da Predsjednik pojma nema tko je Ivo Drobilica, tko to zna.

Zna li Predsjednik da je neinteligentan zaključak kako je netko dobar jer ga nagrađuje zemlja koja je podržavala fašističku agresiju na Hrvatsku?

Mora znati, pa iako se iz odnosa prema Hrvatima BiH ne može na Milanovića primijeniti ono Šegedinovo o Hrvatima koji STRASNO mrze svoj narod, ne možemo biti sigurni zbog takve važnosti podupiratelja fašističke agresije možemo li isključiti ono o čemu je pisao Sun Tzu o pobjedi bez rata.

Josip Pečarić

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1666 citata: 24049, H-index: 54;

MathSciNet: publikacija: 1372, citata: 7021, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 834, citata: 8142, H-index: 38;

WoS: publikacija: 835, citata: 7242, H-index: 35..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

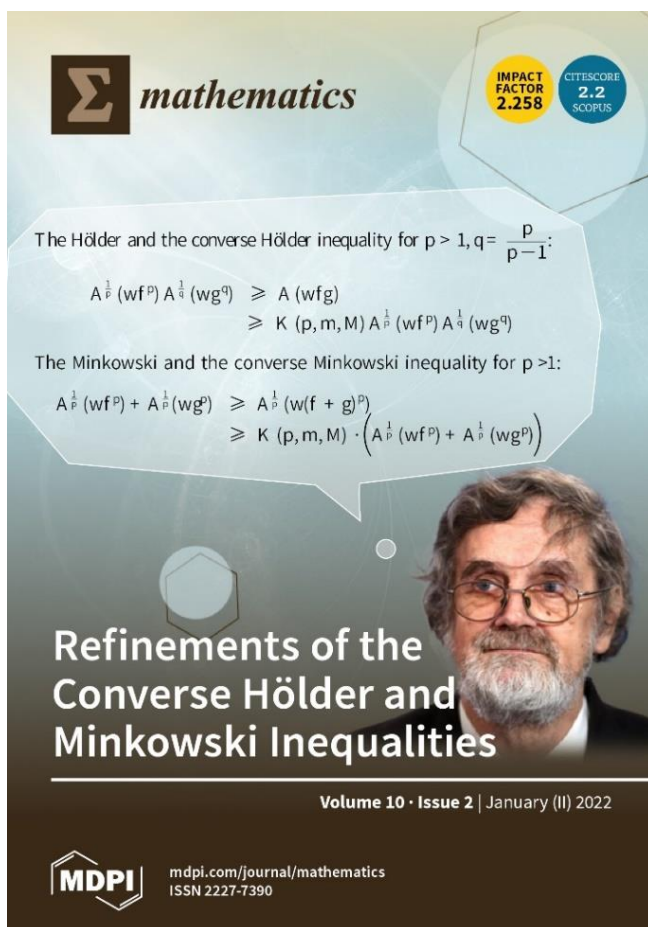
Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošaneć

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 190 publicističkih knjiga.

4/6/2024.